

**ORIENTAL RESEARCH INSTITUTE
LIBRARY**

ACCESSION No.

CALL No.

**SRI VENKATESWARA UNIVERSITY
TIRUPATI**

உ

கணபதி துணை

கொங்குவேளிர் இடிக்கிய

பெருங்கதை

1585

இது

மகாமகோபாத்தீயாய தாகுணியகலாந்தி

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரால்

பரிசேசாதித்து

நாதனமாக எழுதிய குறிப்புரை முதலியவற்றோடும்

கதைச்சுருக்கத்தோடும்

சென்னை :

கேசரி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இரண்டாம் பதிப்பு

புவனேஸ்வரம் மார்கழிமீ

1935

Copyright Registered]

[விலை ரூ. 7-0-0

உ

உ ரி ம யு ரை .

(எழுகீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.)

உரமலி திரிசி ராமலை யுதித்த

ஒருமணி ஆவடு துறைபாம்

புரமலி மடத்தி லிபற்றமிழ்க் குரவு

புனைமணி பலதமிழ் நூல்செய்

வரமலி புகழ்மீ னுட்சிசுந் தரநா

வலர்மணிக் கென்குரு மணிக்குத்

திரமலி சுவைசால் பெருங்கதைப் பதிப்பைத்

திகழ்வுற உரிமையாக் குவனே.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை

1. இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலிய
வற்றின் முதற்குறிப்பகராகி xxi
2. முகவுரை xxiii
3. நூலாசிரியர் வரலாறு xlv
4. நூலைப்பற்றிய குறிப்புக்கள் xlix
5. பிழையும் திருத்தமும் lvi
6. உதயணன் சரித்திரச் சுருக்கம் 1—160

[உஞ்சைக்காண்டம்—இலாவணகாண்டம் — மகதகாண்டம் —
வத்தவகாண்டம் — நரவாணகாண்டம்—துறவுக்காண்டம்.]

7. பெருங்கதை மூலமும் குறிப்புரையும் க-கூஙசு

க. உஞ்சைக் காண்டம் க-ஙகசு
* * * * *

(ஙஉ) கரடு பெயர்த்தது க - க௦

[பிரச்சோதனை நோக்கி உதயணன் கூறல்—பிரச்சோதனை உட்
கோள்—அவன் விளம்பல்—உதயணனும் வாசவத்தையும் ஒருவரை
யொருவர் நோக்குதல்—பிரச்சோதனை கூற்று—உதயணன் வாசவ
த்தை ஆகிய இருவர் செய்திகள்—யானையைப்பற்றி உதயணன் கூறல்—
பிரச்சோதனை நாளோலக்கம்—கணக்கர் முதலியோர் உதயணனுக்
காகக் குஞ்சரச்சேரி மாளிகையில் பல பொருள்களைத் தொகுத்தல்—
பிரச்சோதனை உதயணனுக்கு விடை தருதல்—உதயணன் செல்லல்.]

(ஙங) மாலேப் புலம்பல் கக - உசு

[மாளிகையைக்கண்டு உதயணன் ஸ்யமுற்றுத் தெளிதல்—உதயணன்
காணுங் காட்சி—மாலேக்கால வருணனை—பிறைமதியின் தோற்றம்—
உதயணன் வருந்தல்—வாசவத்தை வருந்தல்—நீங்கிய தோழிமார்வாசவ
த்தையைக் காண்டல்.]

(ஙச) யாழ் கைவைத்தது உசு - சசு

[பிரச்சோதனை உதயணனை வருவித்து உபசரித்தல்—தன்
சுருத்தை அவன் சிவேதனிடம் கூறல்—சிவேதன் உதயணனுக்குக்
கூறல்—பிரச்சோதனை கருத்துக்கு உதயணன் உடன்படல்—பலர்

கூற்று—வாசவதத்தை கீதசாலேக்குச் சென்று உதயணனிடம் யாழ் பயிலத் தொடங்கல்.]

(௩௫) நருமதை சம்பந்தம்

....

.... ௪௮ - ௬௪

[அயலார் கூற்றுக்கள்—வயந்தகன் செயல்—உதயணனுக்கு வாசவ தத்தைமீது வேட்கை மிகுதல்—உதயணனும் வயந்தகனும் ஆலோசித் தல்—நருமதை வீட்டுக்கு வயந்தகன் சென்று அவளை வலிதிற் கொண்டு செல்லுதல்—நருமதையின் கூற்று—கண்டோர்கூற்று—கணிகையர் ஊட லும் நம்பியர் உணர்த்தலும் விடர் முதலியோர் கூற்றும்.]

(௩௬) சாங்கியத் தாயுரை

....

.... ௬௫ - ௮௮

[பிரச்சோதனன் நருமதைக்குச் சிறப்புச் செய்தல்—வாசவதத்தை யை விரும்பிப் பிறவரசர் மணத்துது விடுத்தல்—பிரச்சோதனன் நிலை— சாங்கியத்தாய் வாசவதத்தையிடம் கூறல்—வாசவதத்தை வருந்தல்— சாங்கியத்தாய் தேற்றல்—வாசவதத்தை கூற்று—சாங்கியத்தாய் எண் ணிக் கூறுதல் - அவன் உதயணனைக் கண்டு தன் வரலாறு கூறுதல்— உதயணன் அவளைத் தேறுதல்—சாங்கியத்தாய் உதயணனை நீங்கிக் காஞ் சனமாலையிடம் கூறல்—உதயணன் தனது இடம் செல்லல்.]

(௩௭) விழாக் கொண்டது

....

.... ௮௮ - ௧௦௬

[அரசகுமரருடைய படையரங்கேற்றம்—படைப்பயிற்சியின்வகை— குதிரையேற்றம் முதலியன—பிரச்சோதனன் கூற்று—அவன் அந் தப்புரஞ் சென்று கூறல்—உதயணன் சொல்லியனுப்பல்—அரசன் வாசவதத்தையின் யாழரங்கேற்றத்திற்கு ஆவனசெய்தல்—வாசவதத்தை யின் யாழரங்கேற்றம்—சபையோர் புகழ்தல்—வாசவதத்தை தந் தையை வணங்கல்—அவளைக்கண்ட இராசமாதேவி மகிழ்தல்—தாயர் மகிழ்ந்து கூறல்—பிரச்சோதனன் மகிழ்ந்து உதயணனை அவனது நகருக்கு அனுப்ப எண்ணுதல்—பாகீரதி யென்பவன் நீர்விழாச் செய்யும் படி சொல்லுதல்—பெரியவர்கள் அரசனுக்கறிவித்தல்—சேனாதிபதி நீர்விழவை அறிவித்தல்—நகர்விழாக் கொள்ளல்.]

(௩௮) விழாவாத்திரை

...

.... ௧௦௭—௧௨௮

[நீர் விழாவிற்கு நகரமாந்தர் புறப்படல்—நீரங்காடியின் வரு ணனை—தங்குமிடங்கள்—பிரச்சோதனன் பொய்கைக்கரைக்கு வரு தல்—அவன் மனைவியர் புறப்படல்—நீர்விழாவிற்காகக் கொண்டு செல் லும் பண்டங்கள்—வாசவதத்தை புறப்படல்—வையத்தின் சிறப்பு— மாடச்சிவிகையின் சிறப்பு—காவலர் முரசறைதல்—மகளிர் பொய்கைத் துறையைச் சேர்தல்—பிரச்சோதனன் உதயணனை வருவித்தல்— குதிரைகள்—தேர்கள்.]

(௩௬) புனற்பாற்பட்டது க௨௮ - ௧௩௩

[பிரச்சோதனன் நீராடல்—நகரமாந்தர் நீராடல்.]

(௪௦) உவந்தவை காட்டல் ௧௩௩ - ௧௫௯

[நீர்மாடத்தின் சிறப்பு—ஒரு நாரையின் செலவு—ஒரு பிடி குளித்தல்—ஒருபெண்ணின் செயல்—ஒருகுரங்கின் தோற்றம்—ஒரு களிமகன் செயல்—சில மகளிர் செயல்—ஒரு மயில் ஆடல்—அந்தணர் செயல்—மகளிர் குரவை—சில மகளிர் செயல்—கட்டுடிமகளும் அவன் காதலனும்—ஒரு பெண்ணின் ஊடல்—நீராடுதலினின்றும் விலக்கப்பட்ட ஒரு பெண்ணின் செயல்—அரசனுடைய ஏவலாளர்களின் செயல்—ஓர் அன்னச்சேவலின் செயல்—ஓர் அந்தணன் செயல்—சில பெண்களின் செயல்—ஊடலைத் தீர்த்துத் தலைவன் தலைவியோடு நீராடல்—சேனைவாணிகன்மகள் நீராடல் - துறைகாக்கும் காவலர் செயல்.]

(௪௧) நீராட்டரவம் ௧௬௦ - ௧௬௯

[நீர் விளையாட்டுக்குரிய கருவிகள்—அரசகுமார் ஒலி—பறவைக் கூட்டத்தின் ஒலி—மரங்களைக் கரையேற்றுவோர் ஒலி—பெண்மான்களை இனத்தோடு கூட்டும் இளைஞர் ஒலி—தோணியிற் செல்லும் மகளிர் ஒலி—பேதை முதலிய ஏழ்பருவமகளிர் ஒலி—வேறு பலவகை ஒலிகள்—ஆடவும் உண்ணவும் அமைந்தவை.]

(௪௨) நங்கை நீராடியது ௧௬௯ - ௧௮௫

[வாசவதத்தைநீராடவருதல்—அவளை மணையிற் சேர்த்துத் திருமஞ்சனம் ஆட்டல்—அவளை அலங்கரித்தல்—அந்தணமகளிர் முதலியோர்—நீர்விளையாட்டு—உதயணன் யானையின் மேலேறி வருதல்—அவன் கருதுதல்.]

(௪௩) ஊர்தீயிட்டது ௧௮௫ - ௧௯௬

[யூகி சொல்லியதை உதயணனுக்கு வயந்தகன் கூறல்—உதயணன் வாசவதத்தையின் அருகே வருதல்—யூகி முரசறைவித்தல்—யூகியின் வீரர் பூசல்விளைத்தல்—கள்ளமங்கையர் தீயிடுதல்—தீப்பட்ட ஊரில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகள்.]

(௪௪) பிடியேற்றியது ௧௯௬ - ௨௦௫

[மங்கையர் கலக்கம்—அறிஞர் கூற்று—யானைகள் வருந்தல்—நளகிரி நகரத்தை உழக்கல்—பிரச்சோதனன் உதயணனுக்குச் சொல்லி விடுத்தல்—காவலர் உதயணனிடம் கூறல்—உதயணன் வாசவதத்தையைப் பிடிமேல் ஏற்றல்.]

(சுரு) படைதலைக் கொண்டது 20௬ - ௨௧௧

[காஞ்சனமாலை பிடிமேல் ஏறுதல்—சாங்கியத்தாய் வருதலும் வயந்தகன் செயலும்—உதயணன் செல்லுதல்—பிரச்சோதனனுடைய வீரர்தொடர்தல்—உதயணனுடைய வீரசெயல்.]

(சுக) உழைச்சன விலாவனை ௨௧௧ - ௨௨௯

[போர் நிகழ்ச்சி—யூகி உதயணனைக் கண்டு கூறல்—உதயணன் மகிழ்ந்து செல்லுதல்—வராகன் தொடர்தல்—வாசவதத்தை வருந்தல்—காஞ்சனை உதயணனை வினவுதல்—உதயணன் தேற்றல்—காஞ்சனமாலை வாசவதத்தையைத் தேற்றல்—கொட்டந் தாங்கிய பணிப்பெண்கள் வருந்தல்—அடைப்பை தாங்கியவர் வருந்தல்—கவரியேந்தியவர் வருந்தல்—பணிசெய்யும் கூனரும் குறளரும் வருந்தல்—தோழியர் புலம்பல்—செவிலித்தாயர் புலம்பல்—காஞ்சகிமுதியர் வருந்தல்—சாங்கியத்தாய் யூகியைக் கண்டு கூறுதல்.]

(சௌ) உரிமை விலாவனை ௨௨௯ - ௨௪௪

[உதயணன் செயலை வராகன் பிரச்சோதனனிடம் அறிவித்தல்—அவன் கோபங்கொள்ளல்—சாலங்காயன் கூற்று—பிரச்சோதனன் பள்ளியறை புகுதல்—திருமாதேவியின் உட்கோள்—பிரச்சோதனன் அவளை வினாவல்—அவன் கூற்று—பிரச்சோதனன் கூற்று—திருமாதேவி வருந்தல்—பிரச்சோதனன் தேற்றல்.]

(சஅ) மருதநிலங் கடந்தது ௨௪௪ - ௨௫௬

[பிரச்சோதனன் படைவீரசெயல்—குதிரைகள்—தேர்கள்—யானைகள்—மாலைவருணனை—பிடியின் நிலை—காஞ்சனையின் கூற்று—யானையின் வேகத்தால் தோன்றும் விம்பிதத்தைத் தெரிவித்தல்—காஞ்சனை செயல்—மருதநிலவருணனை—உதயணன் அருட்டநகரத்தை அணுகுதல்.]

(சக) முல்லை நிலங் கடந்தது ௨௫௬ - ௨௬௩

[வயந்தகன் வழியைப்பற்றிக் கூறல்—உதயணன் செல்லுதல்—வயந்தகன் மீண்டும் கூறல்—முல்லைநில வருணனை.]

(ரு௦) குறிஞ்சி நிலங் கடந்தது ௨௬௩ - ௨௬௮

[உதயணன் குறிஞ்சி நிலமடைதல்—குறிஞ்சிநில வருணனை.]

(ரு௧) நருமதை கடந்தது ௨௬௮ - ௨௭௨

[நருமதை வருணனை—மரங்கள்—விலங்கு முதலியன—வயந்தகன் வழிகாட்டல்—உதயணன் நருமதையைக் கடத்தல்.]

(ருஉ) பாலை நிலங் கடந்தது ௨௮௨ - ௨௮௧

[உதயணன் பாலைநிலத்தை யடைதல்—தூர்க்கையின்கோயில்—வழியிலுள்ளவை—மரங்கள்—புராவின் செயல்—விலங்கு முதலியவற்றின் செயல்—யாழ் விழுதல்—பிடிமெலிவடைதல்.]

(ரு௩) பிடி வீழ்ந்தது ௨௮௨ - ௨௯௨

[உதயணன் பிடியினின்றும் இறங்குதல்—பிடி வீழ்தல்—உதயணன் வருந்திப் பிடிக்குக் கடன்கழித்தல்—வயந்தகன் கூற்று—உதயணன் காஞ்சனையிடம் கூறல்—வாசவதத்தையின் நிலை—உதயணன் கூற்று - யாவரும் ஓரிடத்து ஒடுங்குதல்.]

(ரு௪) வயந்தகன் அகன்றது ௨௯௨ - ௩௦௦

[அந்தி வருதல்—வயந்தகன் கூற்று—உதயணன் கூற்று—வயந்தகன் போதல்.]

(ரு௫) சவரர் புளிருர் வளைந்தது ௩௦௦ - ௩௦௮

[உதயணன் பறவைநிமித்தம் பார்த்தல்—வேடர் இயல்பு—அவர் செயல்—நிமித்திகள் கூற்று—வேடர் சென்று உதயணனைத் தாக்கல்—அவர் உதயணனை நோக்கிக் கூறுதல்—உதயணன் அவரை நலிதல்—வேடர் கலங்கிக் கூறல்.]

(ரு௬) வேன்றி யெய்தியது ௩௦௯ - ௩௨௪

[வேடர் எண்ணுதல்—நிமித்திகள் கூற்று—வேடர் தீழுட்டல்—வாசவதத்தை ஏங்கல்—உதயணன் வெளிவருதல்—வேடர் அவனது வில் நாணை அறுத்தல்—உதயணன் நிலை—வாசவதத்தை வருந்தல்—உதயணன் கூற்று—வேடர் தலைவன் உதயணனை வினவிதல்—உதயணன் விடை—வேடர் உதயணன் கையைக்கட்டுதல்—உதயணன் கூற்று—வேடர் கூற்று—வாசவதத்தை வருந்தல்—காஞ்சனை வருந்தல்—உதயணன் கூற்று—வேடர் காத்து நின்றல் - வயந்தகன் இடபகன்பாற் செல்லுதல்—அவன் உதயணன் கூறியவற்றை இடபகனுக்குக் கூறுதல்—இடபகன் படையோடு உதயணனை நாடிவருதல்—வயந்தகன் உதயணனைக் காணாமல் வருந்தல்—படையாளர் அவனைத் தேற்றல்—அவர் உதயணனைக் கண்டு வேடர்களைச் சூழ்தல்—நிமித்திகள் கூறல்—உதயணன் கூற்று—வேடர் உதயணனை நோக்கிக் கூறல்—வேடர் தோல்வி—உதயணன் மகிழ்ச்சி.]

(ரு௭) படைவீடு ௩௨௪ - ௩௩௦

[இடபகன் ஏவலாளர் உதயணனுக்குப் படைவீடு அமைத்தல்—வாசவதத்தைக்குரிய இடங்களும் பண்டங்களும் அமைத்தல்—உதயணன்

னுக்குரியன அமைத்தல்—சிலதர் முதலியோர் செயல்—உதயணன் நீரா உண்ணல்—வாசவதத்தை நீராடல்முதலியன.]

(ருஅ) சயந்தி புக்கது ௩௩௦ - ௩௩௩

[உதயணன் யானை மீதுர்ந்து செல்லல்—காவலர் முதலியோர் உடே செல்லுதல்—அரும்பொருள்கள்—பலநாட்டுக் கைத்தொழிலாளர்—வாசவதத்தைக்குரிய வண்டியின் உறுப்புக்கள்—அவன் வையமேறல்—குடிகள் பாராட்டல்—உதயணனும் பிறரும் சயந்தியை அடைதல்.]

உ. இலாவாண காண்டம் ... ௩௩௪ - ௩௩௯

(க) நகர் கண்டது ௩௩௪ - ௩௪௧.

[நகரமாந்தர் உதயணனுக்கு உபசாரங்கூறி வரவேற்றல்—அவர் வாசவதத்தையெக்கனெகூறல்—யூகியைவாழ்த்துபவர்—உதயணனைப் புகழ்மோர்.]

(உ) கடிக்கம்பலை ௩௪௧ - ௩௪௩

[கணியின் சிறப்பு—வள்ளுவன் மணநாளே அறிவித்தல்—வீட்டை அலங்கரிப்பவர்—அறச்சாலை—சிறார் ஏவன்மகளிர் முதலியோர் செயல்—சிவலயமும் அங்கே நடைபெறுவனவும்—வீதிகளை அலங்கரிப்பவர்—முதியர்கூற்று—மகளிர் தம் புதல்வரை அலங்கரித்து விடுத்தல்—கள்ளுண் பார்—யானைப்பாகர்—மஞ்சனகீர் கொணர்த்தற்குரிய மகளிர்.]

(ஈ) கட்டிலேற்றியது ௩௪௩ - ௩௪௨

[சோதிடர் நல்லமுகூர்த்தம் அறிந்து கூறல்—மணப்பந்தர்—தெய்வ நிவேதன வகை—தேவரை வழிபடுதல்—கன்னிமகளிர் செயல்—காஞ் சனை வாசவதத்தையை உதயணனுக்கருகில் இருக்கச் செய்தல்—உதயணன் திருமணச் சடங்குகளைச் செய்தல்—மணவறைக் கட்டிலின் சிறப்பு—உதயணனையும் வாசவதத்தையையும் பள்ளிக்கட்டிலின்மேலேற்றுதல்.]

(ஐ) ஆருந்திங்கள் உடல்மயிர் களைந்தது ௩௪௨ - ௩௪௧

[பிரச்சோதனன் சிறப்பு—அவனுடைய தேவியர்—வாசவதத்தை தாயின் சிறப்பு—மணக்காற் பந்தர் அமைத்தல்—இடம் திருத்தல்—உதயணன் வருதல்—வாசவதத்தை வந்து அமர்தல்—அந்தணர் முதலியோர் ஆவன செய்தல்—நாவிதன் மயிர் களைதல்.]

(ஊ) மண்ணு நீராட்டியது ௩௪௨ - ௩௪௦

[உதயணன் கூற்று—நீர்க்குடம் செல்லுஞ்சிறப்பு—மங்கலங்கள் பதி றுறு—மஞ்சனகீர் எடுத்தற்குரிய குளம்—மஞ்சன நீரெடுத்து வருதல்—உதயணனுக்கு நெய்யணிதல்—மகளிர் வாசவதத்தைக்கு நெய்யணிதல்—உதயணனை அலங்கரித்தல்—வாசவதத்தையை அலங்கரித்தல்.]

(க) தேய்வச் சிறப்பு

.... ௩௮௧ - ௩௮௮

[நல்லோர் கூற்று—உதயணன் ஆலயத்திற்குச் செல்லல்—சிநால் யம்—சிங்காதனம்—சினதேவனும் வழிபடுவோரும்—உதயணன் வழி படல்.]

(௮) நகர்வலங் கொண்டது

.... ௩௮௯ - ௩௯௮

[உதயணன் நகர்வலங் கொள்ளல்—மகளிர் மைந்தராகியவர் மலர் மழை பொழிதல்—நகரத்திலுள்ளார் புகழ்தல்—உதயணனும் வாசவ தத்தையும் நீராடல்.]

(அ) யூகி போதரவு

....

.... ௩௯௮ - ௪௦௮

[யூகியின் குணவிசேடங்கள்—அவன் உச்சயினியிற் செய்தவை—அவன் தன்படைவீரர்க்குக் கூறியவை—உதயணன்பால் மெய்யன்புள்ள ஒரு குயவனியல்பு—எந்திரத்தேர்—யூகி புறப்பாடு.]

(க) யூகி சாக்காடு

....

.... ௪௦௮ - ௪௨௨

[வழியின் இயல்பு—யூகி புட்பகநகரை அடைதல்—அவன் இடபக ணைக்காணலும் உதயணன் செய்தியை வினாவலும்—முன்பு நிகழ்ந்த வற்றை இடபகனுக்கு யூகி கூறல்—இடபகன் யூகியைப் பாராட்டல்—யூகி உதயணன் செய்தியை வினாவுதல்—இடபகன் நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறல்—யூகி மூர்ச்சித்தலும் பின்பு தெளிந்து கேட்கத் தொடங்கலும்—பின்பு நிகழ்ந்தவற்றையும் உதயணனது இயல்பையும் இடபகன் கூறல்—சாங்கியத்தாயைக் கண்டு யூகி பின் நிகழ்த்தவேண்டியவற்றைக் கூறல்—இனியவர் கடமைகள் இன்னவென்பது—தான் இறந்துவிட்டதாக நடித்து அஃது உண்மை யென்றே அயலாரை யூகி நம்பச் செய்தல்.]

(க௦) யூகிக்கு விலாவித்தது

....

.... ௪௨௩ - ௪௩௩

[சாங்கியத்தாம் உதயணனிடம் சென்று படத்தைக் காட்டுதல்—யூகி இறந்தானை நினைந்த உதயணனது வருத்தம்—யூகி தனது சிறைத் துயரம் நீக்கியது முதலியவற்றையும் இளமைப்பருவத்தில் தன்பால் வைத்திருந்த அன்பின் மிகுதியையும் சொல்லி உதயணன் புலம்பல்—உருமண்ணுவா உதயணனைத் தேற்றல்.]

(க௧) அவலந் தீர்ந்தது

....

.... ௪௩௩ - ௪௪௪

[உதயணனது கவலையைத் தீர்த்தற்குரிய பரிகார வகைகள்—புணை வகைகள்—உதயணனுடைய பிறப்பு வரலாறு முதலியன—தேவியைப் பிரிந்த சதானிகள் செயல்—முனிவன் கூற்று.]

(க௨) மாசன மகிழ்ந்தது

....

.... ௪௪௫ - ௪௫௪

[இலாவாணத்தின் அயலிலுள்ள மலையின் இயற்கையழகும் செயற்கை யழகும்—மரங்கள் முதலியன—மாசனம் மலைச்சாரலையடைதல்—பாடி

யின் இயல்பு—மகளிரும் மைந்தரும் பலவகைக் காட்சிகளைக்கண்டு மகிழ்தல்.]

(க௬) குறிக்கோட்கேட்டது சருசு - சருசு
[சோலைவளம்—உதயணன் முனிவரைக் காணுதல்—முனிவர் கூறல்—உதயணன் உவத்தல்.]

(கசு) உண்டாட்டு சருசு - சகசு

(கரு) விரிசிகை மாலை சூட்டு சகசு - சௌக
[முனிவராச்சிரமம்—விரிசிகையின் பாதாதிசேச வருணனை—விரிசிகை உதயணனிடம் கேட்டல்—உதயணன் மாலைதொடுத்து விரிசிகைக்கு ஈதல்.]

(கக) ஊடலுணர்த்தியது சௌக - சமுக
[உதயணன் விரிசிகையை விடுத்தல்—வாசவதத்தை காணுதலும் ஊடுதலும்—உதயணன் தேற்றல்—வாசவதத்தை உரைத்தல்—ஒரு முசுக்கூலியின் செயல்—வாசவதத்தை நடுங்கி ஊடல் தீர்தல்—உதயணன் மகிழ்தல்.]

(க௧) தேவியைப் பிரித்தது சமுக - சகக
[யூகியின் மறைவு—சாங்கியத்தாய் உதயணனிடம் வந்து கூறல்—உதயணன் இலாவாணம் சென்று இருத்தல்—தோழர் உதயணனிடம் கூறுதல்—உதயணன் மறுத்தலும் வாசவதத்தையின் கூற்றும்—உதயணன் வேட்டைக்குச் செல்லல்—அமைச்சர் எவலாளர் வாசவதத்தையின் மாடத்திற்குத் தீமூட்டல்—உருமண்ணுவா முதலியோர் செயல்—சாங்கியத்தாய் வாசவதத்தையைக் கொண்டு யூகிபாற்செல்லல்—யூகி கூறல்—வாசவதத்தை தண்ணுட்கருதுதல்—சாங்கியத்தாய் கூறல்—வாசவதத்தைத் தேறுதல்.]

(கஅ) கோயில்வேவு சகக - சகக
[உதயணன் மீண்டு வருதல்—குதிரையைப் பாகன் கொடுப்ப உதயணன் அதன் மீதுபாந்து வருதல்—தீயநிமித்தம்—உதயணன் புகைத் தோற்றத்தைக் காணுதல்—உதயணனும் வயந்தகனும் நின்றல்—காஞ்சன மாலையின் கலக்கம்—உதயணன் கண்டு மூர்ச்சித்தல்—தோழர் உபசரித்தலும் அவன் தெளிந்து எழுதலும்.]

(கஆ) தேவிக்கு விலாவித்தது சகக - ருசு
[உதயணன் தீயில் விழுச்செல்லல்—தோழர் விலக்கல்—உதயணன் வாசவதத்தையின் உடம்பைக் காணவிரும்பல்—உருமண்ணுவா சில ஆபரணங்களைக் காட்டுதல்—உதயணன் வாசவதத்தையின் பொன்னரி

மலை முதலியவற்றை நோக்கிப்புலம்பல்—அவன் முன்னிகழ்ச்சிகளை நினைத்துப் புலம்பல்—தோழர் தேற்றல்.]

(உ௦) சண்பையுள் ஒடுங்கியது ௫௦௯ - ௫௧௬

[காதலின் குற்றத்தை உதயணனுக்குத் துணிவுடையோர் உணர்த்தி விலக்கல்—யுகி முதலியோர் ஒரு மலைச்சாரலுக்குச் செல்லுதல்—ஓர் ஆச் சிரமத்தின் வருணனை—யுகி முதலிய மூவரும் முனிவனுச்சிரமத்தில் இருத்தல்—காஞ்சனமாலையின் வரவு—யுகிமுதலிய நால்வரும் சண்பை நகருக்குச் செல்லுதல்—சண்பை நகரின்சிறப்பு—யுகி முதலியோர் நித் திரகாமன் வீட்டில் மறைந்திருத்தல்.]

௩. மகதநாட்டின் ௫௧௭-௭௩௮

(க) யாத்திரை போகியது ௫௧௭ - ௫௨௮

[உதயணன் உட்கோள்—பாஞ்சாலராசன் உட்கோள்—அமைச்சர் உதயணனுக்குக் கூறல்—உதயணன் இரங்கல்—தோழர் தேற்றல்—இசைச்சன் கூற்று—உதயணன் கூற்றும் தோழர் செயலும்—வேற்று வேடவகை—உதயணன் மான்முதலியவற்றை நோக்கிப் புலம்பல்—உதயணன் முதலியோர் மகதநாட்டின் எல்லையை அடைதல்.]

(உ) மகதநாடு புக்கது ௫௨௮ - ௫௩௯

[தோழர் உதயணனைத் தேற்றல்—மகதநாட்டின் சிறப்பு.]

(ஈ) இராசகிரியம் புக்கது ௫௩௯ - ௫௩௯

[ஊர்களின் சிறப்பு—இராசகிரியத்தின் சிறப்பு—மதில்—படைச் சேரி—பரத்தையர் தெரு—வேளாளர் தெரு—வாணிகர் தெரு—அந்தணர் தெரு—அமைச்சர் தெரு—அரண்மனை—உதயணன் இராசகிரியம்புகுதல்.]

(ச) புறந்தோடுங்கியது ௫௪௦ - ௫௪௯

[யவனச்சேரி முதலிய சேரிகள்—சித்திரசாலை—பொய்கை—நாப தப்பள்ளி அமைந்துள்ள இடம்—அமைச்சர் செயல்—காகதுண்டக முனி வன் கூற்று—உருமண்ணுவா முதலியோர் கூற்று.]

(ந) பதுமாபதி போந்தது ௫௪௯ - ௫௫௩

[மகதமன்னவன்—பதுமாபதியின் பாநாதிசேச வருணனை—மூர சறைதல்—நகரமந்தர் விழாத் தொடங்கல்—பதுமாபதி புறப்படல்—வண்டி யெருதுகள்—மகாரிர் ஏந்திய பொருள்கள்—பதுமாபதி வைய மேற வருதல்—அவள் வையமேறிக் காமன் கோயில் செல்லல்.]

(க) பதுமாபதியைக் கண்டது ௫௫௩ - ௫௬௫

[உதயணன்நிலை—அவன் பதுமாபதியைக் காணல்—உதயணனும் பதுமாபதியும் தம்முள் மயங்கல்—பதுமாபதி நினைத்தல்—அவன் கண்

ணின்செயல்—அவன் கோயிலை வலஞ்செய்தல்—அவன் தானம் செய்தல்—ஒரு மங்கை பாடுதல்—பதுமாபதி அரண்மனையை அடைதல்—அவன் கட்டளை—உதயணன் துன்புறுதல்—அவன் கூனியை வினவுதல்—கூனியின் விடை—அவன் உதயணனை வினாவுதல்—அவன் விடை.]

(ஏ) கண்ணுறு கலக்கம் ருகுரு - ரு௮௨

[சூரியன் அத்தமித்தல்—மாலைக்காலம்—உதயணன் வருந்துதல்—பதுமாபதி வருந்துதல்—சந்திரன் அத்தமித்தல்—விடியற்காலம்.]

(அ) பாங்கர்க்குரைத்தது ரு௮௨ - ரு௮௯

[பதுமாபதியின்நிலை—செவிலி முதலியோர் பதுமாபதியிடங் கூறல்—பதுமாபதி கூற்று—அவன் பந்தாடுதல்—உதயணன் அப்பந்தைக் கைக்கொள்ளுதல்—பதுமாபதி அயிராபதியை வினவல்—அயிராபதியின் விடை—பதுமாபதி அயிராபதியிடம் கூறல்—அயிராபதி உதயணனிடம் குறிப்பித்தல்—உதயணன் கூற்று—இசைச்சன் மறுத்தல்—மற்றத் தோழரும் மறுத்துக்கூறல்—உதயணன் வற்புறுத்தல்.]

(க) கண்ணி தமோறியது ரு௮௦ - ரு௯௦

[தோழர் கண்ணிகட்டி வைத்தல்—உதயணன் தான் சித்திரித்த வாழைக் குருத்தையும் கட்டிய கண்ணியையும் வைத்தல்—பதுமாபதி அவற்றைக் கைக்கொள்ளுதல்—யாப்பியாயினி ஐயுற்று வினாவுதல்—உருமண்ணுவா மற்றைத்தோழர்க்குக் கூறல்—பதுமாபதிவைத்த பூணையல் முதலியவற்றை வயந்தகன் எடுத்துவந்து கொடுத்தல்—உதயணன் அவற்றை அணிந்து கொள்ளுதல்—பதுமாபதி உதயணனைக்கண்டு தன்னிடம்செல்லல்—உதயணன் கனக்காண்டல்.]

(க) புணர்வு வலித்தது ரு௯௦ - ரு௯௪

[உதயணன் கனவைத் தோழர்க்குக் கூறுதல்—தோழர் கூறுதல்—உதயணன் பதுமையை அடைய விரும்புதல்—மந்திரிகள் உடன்படல்—உதயணன் குறை இரத்தல்—தோழர் கருதுதலும் சொல்லுதலும்—உதயணனது விடை—பதுமாபதியின் சிறப்பு.]

(கஉ) அமாத்தியர் ஒடுங்கியது ரு௯௫ - ரு௯௯

[*** வாயிலோன்விடை—உதயணன் கூறல்—உதயணன் தருசகனைக்காணல்—தருசகனுக்கு உதயணன் நிதியைக்காட்டல்—உதயணன் நீருற்றுள்ள இடத்தைக் காட்டல்—தருசகன் நிதியை எடுத்தல்—உருமண்ணுவா முதலியோர் உத்தியோகம் பெறல்.]

(கங) கோயில் ஒடுங்கியது ௯௦௦ - ௯௦௫

[பதுமாபதி மண்மான் கோயிலைமடைந்து உதயணனைக்காண்டல்—அவன் பாணம் செய்தல்—அவன் உதயணனுடன் செல்லுதல்.]

(கச) நலனூராய்ச்சி

....

.... கூ௦௬ - கூ௨௧

[உதயணன்னிலை—தோழி எழுதித்தந்த அரண்மனைவடிவம் முதலிய வற்றைக்கண்டு அவன் நினைத்தல்—பதுமாபதி செவ்வி அரியளாதல்—கட்டில்—பாக்குவகை முதலியன—உதயணன் சித்திரத்தைக் கண்டு வியத்தல்—பதுமாபதி ஊடல்—உதயணன் பதுமாபதியின் ஊடலைத் தீர்த்தல்—அவன் ஊடல்தீர்த்தல்—அவன் தோழிக்குச் சொல்லல்—தோழி வினாக்களும் உதயணன் விடைகளும்—பதுமாபதி யாப்பியாயினியை ஏவுதல்—உதயணனும் யாப்பியாயினியும் உரையாடல்—மாலேக் காலம்—உதயணன் பாடிக்கொண்டு யாழ் வாசித்தல்—அவனுடைய இசையின் சிறப்பு—பதுமாபதி வியத்தல் முதலியன.]

(கரு) யாழ்நலந் தேரிந்தது

....

.... கூ௨௨ - கூ௨௯

[யாப்பியாயினி உதயணனிடம் யாழைக்கொடுத்தல்—அவன் யாழ் நரம்பின் குற்றங்களைத் தெரிவித்தல்—உதயணன் பதுமாபதியாகிய இருவர்நிலை.]

(கசு) பதுமாபதியைப் பிரிந்தது

....

.... கூ௨௯ - கூ௨௮

[அச்சுவப் பெருமகன் வரவு—* * *]

(கசு) இரவெழுந்தது

....

....

.... கூ௨௮ - கூ௪௧

[* * * தருசகனுடைய பகைமன்னர்—அவர் ஆராய்தலும் போருக் கெழுதலும்—தருசகன் மாணகனுக்குச் சொல்லிவிடுத்தல்—அயிராபதி உதயணனிடம் கூறல்—உருமண்ணுவா தோழருக்குக் குறிப்பித்தல்—தோழர் வணிகராக வேடம் பூணல்—வாசனைப் பொருள்கள்—உண் பொருள்கள்—மருந்திற் குரியவை—மகளிர்க் குரியவை—உதயணனுடைய வீரர் இரவிற் போர்புரிதல்.]

(க௮) தருசகனோடு கூடியது

....

....

கூ௪௧ - கூ௪௮

[உதயணன் வயந்தகன்வாயிலாகத் தருசகனை அடைதல்—தருசகன் உதயணனை எதிர்கொள்ளச் செல்லுதல்—சிலர் தருசகனைத் தடுத்தல்—தருசகன் உதயணனை எதிர்கொள்ளல்—தருசகன் உதயணனை உபசரித்து இருக்கச் செய்தல்.]

க௬ - படைதலைக் கொண்டது

....

.... கூ௪௮ - கூ௫௮

[ஒடிய பகைமன்னர் மீட்டும் போர்செய்தற்கு வருதல்—பகைவர் மகதநாட்டுச் சோலை முதலியவற்றை அழித்தல்—பகைவர் செயலைத் தருசகன் அறிந்து படை திரட்டல்—தான் போர்செய்யச் செல்வதாகச் சொல்லி உதயணன் வயந்தகனைத் தருசகன்பால் விடுத்தல்—வயந்தகன் கூற்று—தருசகன் உடன்படல்—கேகயத்தரசன் எண்ணுதலும் தெரிவித்தலும்—தருசகன் எண்ணல்—தருசகன் கேகய அரசனைப் போருக்கு

விடுத்தல்—தருசகன் வயந்தகனுக்குக் கூறலும் அவனை விடுத்தலும்—
யானைகள்—குதிரை முதலின்—படைகளின் புறப்பாடு—உதயணன் புறப்
பாடு—பகைவர் எதிர்த்தல்.]

(உ௦) சங்கமன்னர் உடைந்தது கூடுஅ - கூசுஅ

[காலாட்படைகள்—குதிரைவீரர்—யானைவீரர்—போர் நிகழ்ச்சி—
கேகய அரசன் இறத்தல்—உதயணன் கூறுதல்—தருசகன் கூறுதல்—
தருசகனும் உதயணனும் நகர்புகுதல்—நகரமாந்தர் செயல்—உதயண
னைப் புகழ்வோர்—வாசவதத்தையை இகழ்வோர்—வாசவதத்தைய
ையைப் புகழ்வோர்—பிறவாறு கூறுவோர்.]

(உ௧) மகட்கொடை வலித்தது கூசுஅ - கூசுச

[உதயணன் சூழ்தல்—தருசகன் கருதுதல்—தருசகன் அமைச்சனை
உதயணன்பால் விடுத்தல்—ஒரு முதுமகள் பதுமாபதிக்கு அறிவித்தல்—
பதுமாபதி எண்ணுதல்—அமைச்சன் உதயணனை அடைந்து தருசகன்
கருத்தைத் தெரிவித்தல்—உதயணன் எண்ணுதல்—அவன் தன் விருப்
பத்தை வெளிப்படுத்தாமல் கபடமாக மறுத்துரைத்தல்—அமைச்சன்
கூறுதல்—உதயணன் உடன்படல்—அமைச்சன் தருசகன்பால்மீள்.]

(உ௨) பதுமாபதி வதுவை கூடுநு - கூடுசு

[அமைச்சன் தருசகனுக்குக் கூறல்—தருசகன் மகிழ்தல்—உதய
ணன் எண்ணுதல்—அவன் வயந்தகனைத் தருசகன்பால் அனுப்பல்—
வயந்தகன் தருசகன்பாற் சென்று கூறல்—தருசகன் யாப்பியாயினியை
இசைச்சனுக்கு மணம்புரிவிப்பதாகச் சொல்லி விடுத்தல்—உதயணன்
முதலியோர் உடன்படல்—தருசகன் தன் தாயின் உடன்பாட்டை அறி
தல்—பதுமாபதியின்செயல்—யாப்பியாயினி உதயணனை மாணகனென்று
உணர்தல்—அவள் பதுமாபதியைக் காணல்—பதுமாபதி கூறல்—யாப்
பியாயினி கூறுதல்—பதுமாபதி கூறுதல்—யாப்பியாயினியின் செயல்—
உதயணன் பதுமாபதிக்குச்சொல்லிவிடுத்தல்—பதுமாபதியின்மகிழ்ச்சி—
மணத்துக்குரியன செய்யப்படுதல்—பதுமாபதியைக் கோலஞ் செய்தல்—
உதயணனைக் கோலஞ் செய்தல்—உதயணன் மணமண்டபம் புகுதல்—
பதுமாபதி வருகை—உதயணன் பதுமாபதியை மணம்புரிதல்.]

(உ௩) படை யெழுச்சி கூடுசு - கூடுசு

தருசகன் எண்ணுதல்—அவன் உதயணனுடன் அமைச்சர் முடிவிலி
யோரை விடுத்தல்—தருசகன் கூற்று—படை எழுதல்.]

(உ௪) மேல்வீழ் வலித்தது கூடுசு - ஸுடு

[உதயணனுக்குத் தருசகன் விடைகொடுத்தல்—உதயணன் தருசகன்
பாற் கூறுதல்—தம்பியருடைய வரவை வயந்தகன் கூறல்—உதயணன்

மகிழ்தல்—படைகள் ஈண்டுதல்—தம்பியர் உதயணனை இறைஞ்சிப் புலம்பிக் கூறுதல்—உதயணன் தம்பியரைத் தழுவித் கூறுதல்—உதயணன் அமைச்சர்களுடன் ஆராய்தல்—வருடகாரன் கூற்று—பட்டத் தேவியின் கலக்கம்—குற்றேவல் மகளிரின் துயரம்—நகரத்தார் மகிழ்ச்சி.]

(உரு) அரசமைச்சு ௮௦௮ - ௮௧௮

[பகைப்புலன் அறிந்து வந்த ஒற்றர் கூற்று—உதயணன் வருடகாரனுக்குக் கூறுதல்—வருடகாரன் செயல்—சேனாபதி மகன் கூறுதல்—வருடகாரன் கூற்று—சேனாபதிமகன் ஆருணியிடம் சென்று அறிவித்தல்—ஆருணியின் செயல்.]

(உசு) பாஞ்சாலராயன் போதரவு ௮௧௯ - ௮௨௫

[வருடகாரன் தாரகாரியை உதயணனிடம் அனுப்புதல்—உதயணன் தூதுவர் நால்வரையும் வருவித்துத் தீயிடுதல்—வருடகாரனது நடிப்பு—பிழைத்தோர் ஆருணியரசன்பாற் சென்று கூறுதல்—ஆருணியரசன் வருடகாரனுக்குச் சிறப்புச்செய்தல்.]

(உ௪) பறைவிட்டது ௮௨௫ - ௮௩௮

[கால்வலினைஞர் ஆருணிக்குக் கூறுதல்—வருடகாரன்செயல்—ஆருணியின் உட்கோள்—வருடகாரன் உதயணனுக்கு உணர்த்திவிடுதல்—உதயணன் கருதல்—ஆருணியின் மனநிலை—தீயரிமித்தங்கள்—பூரணகுண்டலன் கூற்று—வருடகாரன் கூற்று—ஆருணி போருக்கு எழுதல்—போர்நிகழ்ச்சி—உதயணன் போருக்கு எழுதல்—கடகபிங்கலர் செயல்—ஆருணியின் கூற்று—உதயணன் மேற்செல்லுதல்—தருமத்தன் ஆருணியரசனைக் கொல்லல்—உதயணன் அவனுக்குச் சிறப்புச் செய்தல்—வருடகாரன்செயல்—நகரமாந்தர் கூறுதல்—யாவரும் நகர்புகுதல்.]

ச. வத்தவ காண்டம். ... ௮௩௯ - ௮௪௮

(௬) கொற்றங் கொண்டது ௮௩௯ - ௮௪௬

[உதயணன் வருடகாரன் முதலியோர்க்குச் சிறப்புச் செய்தல்—அவன் சிங்காதனமேறி வீற்றிருத்தல்.]

(உ) நாடு பாயிற்று ௮௪௨ - ௮௪௭

[உதயணன் செங்கோற் சிறப்பு—அவன் தன் நாட்டைப் பரப்புதல்.]

(௩) யாழ் பெற்றது ௮௪௮ - ௮௫௮

[பத்திராபதியின் என்பு முதலியவற்றைக் கொணரும்படி உதயணன் சிலரை அனுப்பல்—பத்திராபதி வீழ்ந்த இடத்தில் அதன் வடிவமெடுப்பித்துப் பூசை முதலியவற்றை நிகழ்த்துவித்தற்கு அவன் முயலுதல்—பத்திராபதியின் என்பு முதலியன கொணர்ந்தார்க்கு அவன் பொரு

ளளித்தல் முதலியன—அவன் இழந்த யாழைப் பெறுதல்—அருஞ்சகன் வேங்கைமரத்திலேறி நோக்குதல்—உதயண்ணது யாழின்நிலை—உதயணன் ஆராய்ந்துதுணிதல்—அவன் அருஞ்சகனை வருவித்தல்—வயந்தகன்கூறுதல்—உதயணன் வாசவதத்தையை நினைந்துவருந்தல்.]

(ச) உருமண்ணுவா வந்தது ௪௫௮ - ௪௬௩

[உதயணன்நிலை—தருசகன் ஏவல்—சங்கமன்னர் உருமண்ணுவாவைச் சிறைவிடுத்தல்—உருமண்ணுவாவின் மகிழ்ச்சி—யூகி சாதகனை உருமண்ணுவாவிடம் விடுத்தல்—உருமண்ணுவா சாதகனை வினவல்—சாதகன் கூற்று—உருமண்ணுவா நகரை அடைதல்.]

(ரு) கனுவிறத்தது ௪௬௪ - ௪௮௧

[உதயணன் நிலை—பதுமாபதியின் கூற்று—வாசவதத்தையை நினைந்து உதயணன் கலங்கல்—உதயண்ணுடைய குறிப்பறிந்து பதுமாபதி தன்னிடஞ் செல்லுதல்—வயந்தகன் உதயணனிடம் கூறுதல்—உதயணன் வாசவதத்தையை நினைந்து வருந்தித் துயிலல்—அவன் கனவு காண்டல்—அவன் எழுதல்—முனிவரைக் கண்டு அவன் வினாத்தல்—முனிவர் கனப்பயன் உரைத்தல்.]

(சு) பதுமாபதியை வஞ்சித்தது ௪௮௨ - ௪௮௮

[உதயணன் உருமண்ணுவாவை வினாவல்—உருமண்ணுவா நிகழ்ந்த வற்றை உதயண்ணுக்குக்கூறல்—உருமண்ணுவா வயந்தகனிடம் கூறல்—உதயணன் அரற்றல்—வயந்தகன் உதயணனைக் கேட்டல்—உதயணன் விடைகூறுதல்—வயந்தகன் கூற்று—உதயணன் கூற்று—வயந்தகன் கூற்று—உதயணன் பதுமாபதி முதலியோரை வஞ்சித்து அகற்றிச் சென்று துயிலல்.]

(௮) வாசவதத்தை வந்தது ௪௮௯ - ௪௯௬

[அமைச்சர் வாசவதத்தையை உதயணன்பால் விடுத்தல்—உதயண்ணுடையநிலை—வாசவதத்தை யாழ்வாசித்தல்—உதயண்ணுடையகூற்று—வாசவதத்தை வாளாவிருத்தல்—மீட்டும் உதயணன் அரற்றல்—அமைச்சர் வாசவதத்தையை உதயணனிடமிருந்துபிரித்தல்—உதயணன்விழித்து அரற்றல்—வயந்தகன் உதயணனிடம் கூறல்—உதயணன் கூற்று—வயந்தகன் கூற்று—உதயணன் நினைத்தல்—வயந்தகன் உதயணனிடம் கூறுதல்—யூகியினிலைமை—வாசவதத்தையின் நிலைமை—உதயணன் யூகியை அறிந்துகொண்டு தழுவல்—வாசவதத்தையின் வருகை—உதயணன் சாங்கியத்தாயைநோக்கிக் கூறல்—யாவரும் நகர்செல்லல்.]

(அ) தேலியைத் தேருட்டியது ௪௯௭ - ௪௯௮

[பதுமாபதி வாசவதத்தையைக் காணல்—உதயணன் யூகியை வினவுதல்—யூகிகூற்று—உதயணன் கூற்று—வாசவதத்தை பதுமாபதியாகிய

இருவர் செயல்—உதயணன் கூறுதல்—வாசவதத்தை சினத்தல்—உதயணன் வாசவதத்தையைத் தெருட்டி மகிழ்தல்.]

(க) விருத்தி வகுத்தது ௪௯௪ - ௮௦௧

[உதயணன் உருமண்ணுவாவுக்கு விருத்தி யளித்தல்—யூகியின் பேறு—இடவகன் பெற்றவை—வயந்தகன் பெற்றவை—இசைச்சன் முதலாயினோர் பெற்றவை—உதயணன் தேவிமார் விருத்தி பெறல்.]

(க௦) பிரச்சோதனன் தூதுவிட்டது ௮௦௧ - ௮௧௦

[வாயில்காவலன் தூதர் வந்தமையை அறிவித்தல்—பதுமையென் னுந் தூதி—வாசவதத்தைக்குப் பிரச்சோதனன் அளித்தவை—பதுமை அளித்த ஓலையை உதயணன் வாங்குதல்—ஓலையிலெழுதிய செய்தி—உதயணன் பதுமையை விஞ்ஞதல்—பதுமை விடையளித்தல்—உதயணன் கூறுதல்—அவன் பண்ணிகாரங்களைக் காணுதல்—வந்தோரை உபசரித்தல்—யூகிக்குக் கூறுதல்.]

(க௧) பிரச்சோதனற்குப் பண்ணிகாரம் விட்டது ௮௧௧ - ௮௧௬

[உதயணன் பிரச்சோதனனுக்கு ஓலை அனுப்புதல்—யூகிக்குக் கூறியன—பிரச்சோதனனுக்கு அனுப்பியவை—வாசவதத்தையின் தாய்க்கும் கோபாலகன் தாய்க்கும் கோபாலகற்கும் பாலகுமரற்கும் அனுப்பிய மகளிர்—பரதகற்கும் மற்றத் தம்பியர்க்கும் அளித்தன—சிவேதனுக்கு அளித்தன—யூகியின் புறப்பாடு—யூகிமுதலியோரை விடுத்தல்—உதயணன் வாசவதத்தையோடும் பதுமாபதியோடும் பொழுதுபோக்கல்.]

(க௨) பந்தடி சுண்டது ௮௧௬ - ௮௨௮

[வாசவதத்தையும் பதுமாபதியும் பந்தடி காணுதல்—வயந்தகன் கூற உதயணன் மறைந்துசென்று பந்தடி காணல்—இராசனை—பந்துகள்—இராசனை காஞ்சனமாலை அயிராபதி விச்சுவலேகை ஆரியை ஆகிய இவர்கள் பந்தடி—வாசவதத்தைத் தோழியரை கோங்கல்—கோசலத்தரசன் மகளின் பந்தடி—வாசவதத்தையின் எண்ணம்—உதயணன் கோசலத்தரசன் மகளை விரும்பல்.]

(க௩) முகவெழுத்துக் காதை ௮௨௮ - ௮௪௨

[உதயணன் தேவியரை வருவித்தல்—தோழியரை உதயணன் விருதல்—அவன் வாசவதத்தையை விஞ்ஞல்—வாசவதத்தை சினத்தல்—உதயணன் கூறுதல்—அவன் மானனீகையை விஞ்ஞல்—அவன் கூறல்—உதயணன் அவரிடம் கூறுதல்—மானனீகை வாசவதத்தையைப் புனைதல்—உதயணன் முகவெழுத்து எழுதி வாசவதத்தையை அனுப்புதல்—அதனை மானனீகை காணல்—மானனீகை எழுதி விடுத்தல்—அதனைக் கண்டு உதயணன் மீட்டும் எழுதிவிடல்—அதனை மானனீகை உணர்ந்து மறுமொழி யெழுதி விடுத்தல்—உதயணன் உவந்தல்—மானனீகை மறைந்திருத்தல்—உதயணன் செயல்—வாசவதத்தை அவன் செயலை அறி

யும்படி காஞ்சனமாலையை விடுத்தல்—உதயணன் மானனிகையுடன் அளவளாவல்—காஞ்சனமலை தான் அறிந்ததை வாசவதத்தைக்கு உணர்த்தல்—வாசவதத்தை உதயணனைக்கண்டு கூறல்—உதயணன் வினாதல்—வாசவதத்தை கூறல்—உதயணன் கூற்று—வாசவதத்தை கூற்று—வாசவதத்தை மறைந்திருத்தல்—உதயணன் அவளை மானனிகையென்று நினைத்தல்—வாசவதத்தை தன்னை உணர்த்தல்—உதயணன் நீங்குதல்—வாசவதத்தை சினத்தல்]

(கசு) மணம்படு காதை அசாந - அருஉ

[வாசவதத்தை மானனிகையின் மயிரைக்குறைக்கப் புகுதல்—வயந்தகன் உதயணனைத் தேடிதல்—உதயணன் நிகழ்ந்ததை வயந்தகனுக்குக் கூறல்—வயந்தகன் சென்று வாசவதத்தையைக் காணல்—வாசவதத்தை கூற்று—வயந்தகன் கூறல்—உதயணன் யுகியை வருவித்துக் கூறல்—யுகியின் விடை—யுகி பித்தர் வேடந்தரித்தல்—தோழியர் யுகியின் வேடத்தைக்கண்டு ஓடல்—வயந்தகன் சிலதியை அனுப்புதல்—உதயணன் பதுமாபதியை வருவித்தல்—பதுமாபதி உதயணனை வினாவுதல்—உதயணன் பதுமாபதியை அனுப்புதல்—பதுமாபதி வேண்டிக் கொள்ளல்—கோசலத்தரசன் ஞானாவர் வரவைக் காவலர் உரைத்தல்—அவரை உதயணன் வருவித்தல்—ஞானாவர் ஓலையை அளித்தல்—ஓலையை வாசவதத்தைக்கு உதயணன் அனுப்பல்—அவளுக்கு ஓலையைப் பதுமாபதி படித்துக்காட்டல்—ஓலையின் செய்தி—பதுமாபதி ஓலையை வாசவதத்தையிடம் கொடுத்தல்—வாசவதத்தை ஓலையைப் படித்து வருந்துதல்—வாசவதத்தை மானனிகையின் கட்டை அலிழ்த்து இரங்கல்—மானனிகையை வாசவதத்தை அலங்கரித்தல்—வயந்தகன் உதயணனுக்குத் தெரிவித்தல்—உதயணன் மகிழ்தல்—மானனிகையை மணஞ்செய்துகொள்ளல்.]

(கரு) விரிசிகை வரவு குறித்தது அருஉ - அருக

[விரிசிகையின் இயல்பு—அவள் தந்தை உதயணனை அடைதல்—முனிவன் கூற்று—உதயணன் விரிசிகைக்கு மலை சூட்டியது—விரிசிகையின் முதுக்குறையு—அவள் தந்தை தன்மகளை மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி உதயணனுக்குக் கூறல்—விரிசிகையின் வினாவையை வாசவதத்தைக்கு உணர்த்தல்—வாசவதத்தை உடன்படல்—உதயணன் விரிசிகையை மணஞ்செய்துகொள்ள விரும்பல்—நகரமார்தர் விரிசிகை வரவு காண விரும்பல்.]

(கசு) விரிசிகை போத்தரவு அருக - அசுசு

[விரிசிகையின் தமர் அவளைக் கொணர்தல்—விரிசிகையைப் புனைதல்—அவளை விடுத்தல்.]

(கா) விரிசிகை வதுவை அசுஉ - அசுஅ

[விரிசிகையின் தந்தை தவம்புரியச் செல்லல்—அவன் தமர் அவன் விளையாடிய பொருள்களைக் கொண்டு உடன்செல்லல்—கண்டோர் கூற்று—விரிசிகை அரண்மனையை அடைதல்—உதயணன் அவனை மணந்து இன்புறல்.]

நு. நரவாண காண்டம் ... அசுக - கூநசு

(க) வயாக் கேட்டது அசுக - அஅ௦

[உதயணன் வணிகருடைய வழக்கைத் தீர்த்தல்—அவன் மகப் பேறு விரும்பல்—அவன் கனவு கண்டு அசன் பயனறிதல்—வாச வதத்தையின் கருப்பம்—வாசவதத்தை ஒரு கனவு கண்டு உதயணனுக்கு உரைத்தல்—கனவின் பயனை உதயணன் கூறல்—வாசவதத்தையின் கருப்பம் முதிர்தல்—வாசவதத்தைக்கு உண்டான விருப்பம்—உதயணன் வாசவதத்தையின் விருப்பத்தை வினாவல்—வாசவதத்தை தன் விருப்பத்தைக் கூறல்—உதயணன் அமைச்சரோடு ஆராய்தல்.]

(உ) இயக்கன் வந்தது அஅக - அஅச

[உருமண்ணுவா வருதல்—உதயணன் அவனுக்கு உரைத்தல்—உருமண்ணுவா இயக்கனைப்பற்றிக் கூறுதல்—உதயணன் இயக்கனை நினைந்தது—இயக்கன் வந்தது.]

(ங) இயக்கன் போனது அஅரு - அசுக

[இயக்கன் கூற்று—உதயணன் கூற்று—நஞ்சுகன் கூற்று—பிடியின் பண்டை வரலாறு—பத்திராபதி யானைப் பிறப்பை விரும்பல்—பத்திராபதி குபேரன் முன் செல்லுதல்—குபேரன் அவனைச் சபித்தல்—அவன் வினாதல்—சாப விடை—பத்திராபதி பழைய உருப்பெற்றுக் குபேரனை அடைந்து வணங்கல்—அவன் குபேரனை வரம் வேண்டல்—உதயணனுக்காக மகப்பேறு வேண்டல்—குபேரன் சௌதர்மேந்திரனை ஏத்தல்—சௌதர்மேந்திரன் சோதவனை விடுத்தல்—சோதவன் பத்திரையை உதயணன்பால் அனுப்பல்—பத்திராபதியின் நன்றியறிவு—இயக்கன் பத்திராபதியைத் தியானிக்கும்படி கூறல்—அவன் ஒரு மந்திரத்தை உபதேசித்தல்—அவன் செல்லுதல்.]

(ச) வயாத்தீர்ந்தது அசுக - கூ௦ந

[உதயணன் வாசவதத்தையின் விருப்பத்தைக் கூறுதல்—அமைச்சர் தச்சரிடம் கூறுதல்—தச்சர் மறுத்தல்—பத்திராபதி தச்சவுருவங்கொண்டு வருதல்—உதயணனுக்கு உருமண்ணுவா அறிவித்தல்—உதயணன் உடன்படல்—உருமண்ணுவாவின் செயல்—பத்திராபதி எந்திரம் அமைத்துத் தருதல்—உதயணன் முதலியோர் அதிலேறிச் செல்லல்.]

(ரு) பத்திராபதி உருவு காட்டியது கூ0௪ - கூ0௬

[உதயணன் பத்திராபதியை அழைத்துக் கூறல்—தச்சனுக்குச் சிறப்புச் செய்தல்—பத்திராபதி தன் வரலாறு கூறுதல்—உதயணன் எண்ணுதல்—பத்திராபதி தன் உருவத்தைக் காட்டி மீளல்.]

(சு) நரவாணத்தன் பிறந்தது கூ0௬ - கூ0௩

[நரவாணத்தன் பிறத்தல்—பிறந்தநாட் சிறப்புக்கள்—சாத கர்மம்—யாவருக்கும் பரிசளித்தல்—உதயணன் தன் தம்பி முதலியோர்க்குச் செய்தி கூறி விடுத்தல்—பெயரிடல்—உருமண்ணுவா முதலியவரின் புதல்வர்களுக்குப் பெயரிடல்—நகரமாந்தர் மகிழ்ந்து கூறல்.]

(௮) யூகி பிரச்சோதனைக் கண்டு வந்தது கூ0௩ - கூ0௨

[பிரச்சோதனை நரவாணத்தன் பிறந்ததை அறிதல்—முரசறைதல்—நகரை அலங்கரித்தல்—பிரச்சோதனை விழாக்கொண்டாடல்—யூகியைப் பிரச்சோதனை வருவித்தல்—யூகியும் சாலங்காயனும் தர்க்கஞ் செய்தல்—பிரச்சோதனை யூகியின் விசேடகுணங்களை வியத்தல்—யூகிக்குச் சிறப்புச் செய்தல்—யூகிக்கு இருவரை மணம்புரிவித்தல்—யூகியைப் பாராட்டல்—யூகியை விடுத்தல்.]

(அ) மதனமஞ்சிகை வதுவை கூ0௨ - கூ0௩

[யூகி உதயணனுக்குக் கூறல்—உதயணனது செங்கோன்மை—நரவாணத்தனனுடைய இளமைப் பருவம்—அவனது கௌமாரப் பருவம்—கணிகையர் இயல்பு—கலிங்கசேனை—மதனமஞ்சிகை பந்தாடுகையில் பந்து கீழே விழுதல்—நரவாணத்தன் உலாவரல்—அவன் மதனமஞ்சிகையைக் கண்டு விரும்பல்—அவன் கோமுகனை வினாசல்—கோமுகன் மதனமஞ்சிகையின் உருவத்தை எழுதுதல்—அவன் அவன் வீடுசென்று பரிசுங்காட்டல்—பரத்தையர் செயல்—கோமுகன் கூறல்—உதயணன் மதனமஞ்சிகைக்குப் பொன்விடுத்தல்—நரவாணத்தன் மணம்.]

(கூ) மதனமஞ்சிகை பிரிவு கூ0௩ - கூ0௪

[திருவிழா—மானசவேகன் வருதல்—அவன் கண்ட நாட்சி—அவன் மதனமஞ்சிகையைக் காணல்—அவன் பூதவடிவமொன்றைக் கண்டு அஞ்சுதல்—மானசவேகன் எண்ணுதல்—நரவாணத்தனும் மதனமஞ்சிகையும் இன்புறுதல்—மானசவேகன் எடுத்துச் செல்லல். * * *]

* * * * *

8. செய்யுட்களின் முடிந்திருப்பகராதி கூ0௩௫ - கூ

9. அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி கூ0௩௮ - ௧௧௮௬

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

அகநா - அகநானூறு.
அடிக் - அடிக் குறிப்பு.
அடியார், அடியார்க்கு - அடியார்க்கு
நல்லாருரை.
அரிச்சந்திர - அரிச்சந்திர புரா
அரும்பத - அரும்பதவுரை. [ணம்.
அவை - அவையடக்கம்.
அறநெறி - அறிநெறிச்சாரம்.
ஆசார - ஆசாரக்கோவை.
ஆத்திரையன் பொதுப் - ஆத்திரை
யன் பேராசிரியன் பொதுப்பாயி
ஆதி - ஆதிபுலா. [ரம்.
இராமா - இராமாயணம்.
இ. வி - இலக்கண விளக்கவுரை.
இளம் - இளம்பூரணருரை.
இறை - இறையனாகப் பொரு
இன்ன - இன்னொருபது. [ருரை.
உதயண, உதயணகுமார - உதயண
குமார காவியம்.
உதிசோதய-உதிசோதய காவியம்.
ஐங், ஐங்குறு - ஐங்குறு நூறு.
ஐந். ஐம் - ஐந்தினையம்பது
ஒ - ஒப்பு.
கடவுள் - கடவுள் வாழ்த்து.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கந்தர் கலி - கந்தர் கலிவெண்பா.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கல் - கல்லாடம்.
கலி, கலித் - கலித்தொகை.
கலிங்க, கலிங்கத் - கலிங்கத்துப்
களவழி - களவழிநாற்பது. [பரணி.
காஞ்சிப் - காஞ்சிப்புராணம்.
கார் - கார்நாற்பது.
குறிஞ்சிப் - குறிஞ்சிப் பாட்டு.
குறுந் - குறுந்தொகை.
கூர்ம - கூர்மபுராணம்.

கொங்குமண்டல - கொங்கு மண்
டல சத்கம்.
சங்கர - சங்கர நமச்சிவாயருரை.
சிலப் - சிலப்பதிகாரம். [யார்.
சிற் - திருச்சிற்றம்பலக் கோவை
சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்.
சிறுபாண் - சிறுபாணற்றுப்படை.
சீகாளத்திப் - சீகாளத்திப்புராணம்.
சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
சந்தர - சந்தரமூர்த்தி நாயனார்.
சுலோ - சுலோகம்.
சூ - சூத்திரம்.
சூளா - சூளாமணி.
சே - சேனாவரையருரை.
சேது - சேதுபுராணம்.
தக்க - தக்கயாகப்பரணி.
தஞ்சை - தஞ்சைவாணன்கோவை.
தண்டி - தண்டியலங்காரம்.
தமிழ்நா - தமிழ்நாவலர் சரிதை.
தனிப் - தனிப்பாடற்றிரட்டு.
திணைமா, திணைமாலே, திணைமலை
நூற் - திணைமலை நூற்றைம்
பது.
திருச்சந்த - திருச்சந்த விருத்தம்.
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக்
கோவையார்.
திருஞா - திருஞானசம்பந்தர்.
திருநா - திருநாவுக்கரசர்.
திருவா - திருவாசகம்.
திருவாய் - திருவாய்மொழி.
திருவால - திருவாலவாயுடையார்
திருவிளையாடற்புராணம்.
திருவிளா - திருவிளையாடற்புராணம்.
திவ் - திவ்யப்பரந்தம்.
திவா - திவாகர நிகண்டு.
தே - தேவாரம்.

தொல் - தொல்காப்பியம்.

ந - நச்சினூர்க்கினியர்.

நம்பி - நாற்கவிராச நம்பி ஆகப்

பொருள் விளக்கம்.

நள - நளவேண்பா.

நற் - நற்றிணை.

நன் - நன்னூல்.

நாய்ச்சியார் - நாய்ச்சியார் திரு

நாலடி - நாலடியார். [மொழி.

நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை.

நீதிநெறி - நீதிநெறிவிளக்கம்.

நீல - நீலகேசி.

நெடுநல் - நெடுநல்வாடை.

நேமி - நேமிநாதம்.

ப - பக்கம்.

பட்ட, பட்டின, } - பட்டினப்பாலை.

பட்டினப்

பதிற், பதிற்றுப் - பதிற்றுப்பத்து.

பரி - பரிபாடல், பரிமேலழகருரை.

பரிமேல் - பரிமேலழகருரை.

பழ - பழமொழி.

பழமலைக் - பழமலைக்கோவை.

பி-ம் - பிரதிபேதம்.

பிரபு, பிரபுலிங்க - பிரபுலிங்கலீலை.

பிரமோத்தர - பிரமோத்தர காண்டம்.

பு-வெ - புறப்பொருள் வெண்பா

புறநா - புறநானூறு. [மாலை.

பெரிய - பெரிய புராணம்.

பெரியதிரு - பெரிய திருமொழி.

பெரியதிருவந் - பெரிய திருவந் தாதி.

பெரியாழ், பெரியாழ்வார் - பெரியாழ்வார் திருமொழி.

பெருங் - பெருங்கதை.

பெரும்பாண் - பெரும்பாணற்றுப்

பேர் - பேராசிரியருரை. [படை.

பொருந - பொருநராற்றுப்படை.

மணி - மணிமேகலை.

மதுரை, மதுரைக் - மதுரைக்

மயிலை - மயிலைநாதருரை. [காஞ்சி.

மலை, மலைபடு - மலைபடுகடாம்.

மீனாட்சியம்மை - மீனாட்சி யம்மை

மு - முற்று. [பிள்ளைத் தமிழ்.

முத் - முத்தொள்ளாயிரம்.

முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை.

முல்லை, முல்லைப் - முல்லைப்பாட்டு.

மேருமந்தர - மேருமந்தரபுராணம்.

மேற் - மேற்கோள்.

யா-கா - யாப்பருங்கலக்காரிகை.

யா-வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி.

வலிவலமும் - வலிவல மும்மணிக்

வி - விருத்தியுரை. [கோவை.

விக்கிர. உலா - விக்கிரம சோழ

விசேடக் - விசேடக்குறிப்பு. [னுலா.

வி-பா, வில்லிபாரதம் - வில்லிபுத்

தூரார் பாரதம்.

வீர - வீரசோழியம்.

ஸ்ரீவர. மஹாபாகவதம் - ஸ்ரீவரத

ராஜகவி மஹாபாகவதம்.

மு க வு ரை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீருவாசகம்.

நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி ஞால மெல்லா நிகழ்வித்துப்
பெரிய தென்னன் மதுரையெலாம் பிச்ச தேற்றும் பெருந் துறையாய்
அரிய பொருளே யவிநாசி யப்பா. பாண்டி வெள்ளமே
தெரிய வரிய பரஞ்சோதீ செய்வ தொன்று மறியேனே.

(நீலமண்டில ஜூசிரியப்பா)

தேமலி கயிலைச் சிலம்பில்வீற் றிருக்கும்
பாமலி யுமையோர் பாகத் தண்ணிலும்
குருகு பெயர்க்கிரி கொன்றே தன்னினைந்
துருகு பவர்க்கருண் முருக வேளும்
௮ சகத்தியன் முனைஇத் தலைவனை யறிந்துயர்
அகத்தியன் முதலா மருந்தவப் பெரியரும்
நன்றி யறிவொடு துன்றுபு பல்குணம்
மேவுமுச் சங்க நாடலப் பெரியரும்
விரசு பெருங்கொடை யரசர் பலரும்
௧௦ அப்பால் விளங்கிய வெப்பா லவரும்
வாய்ந்த வன்புட னாய்ந்த *செழுந்தமிழ்
பொங்குமண் டலத்துட் கொங்குமண் டலத்தில்
உறும்பல வளமார் குறும்புநன் னோட்டில்
எப்பனு வலையுந் தப்புக லின்றி
௧௫ அங்கையா மலகமா வறிபெரி யோர்செறி
† மங்கைமா நகரின் மஞ்ஞையம் பரிமீத்
தங்குவே னெனவாழ் † கொங்கு வேளிர்

* செழுந்தமிழ் பொங்குமண்டலம் - தமிழகம்.

† மங்கைமாநகர் - விசயமங்கலம். † கொங்குவேளிர் : எழுவாய்,

- மலர்தொறுஞ் சென்று நிலவிய மதுவின்
துளிக்கணந் தொகுக்கு மளிக்கணம் பொருவ
உ௦ தூல்பல வற்றிற் சால்புறக் குழுமிய
சொன்னயம் பொருணயந் தொடைநய மாதி
எந்நயங் களுமமைந் தினிமை தோன்ற
அற்றைக் காலத் தமைதியைப் பிற்றைக்
காலத் தவர்தாங் கண்கூடாக
உ௧ நாடி யுணருமோ ராடி பொருவவும்
காப்பிய வியலெலாம் யாப்புற வமையவும்
பாலிக வணிசுவை மேவிநன் கிலகவும்
புலவர் கூட்டுணும் புத்தமு தாக
உதயணன் சரிதை யோதின ரதுபெருங்
௩௦ கதைகதை யுதயணன் கதைப்பெயர் பெறீஇத் தான்
பிறந்தமண் டலத்தின் பெயர்ப்பொருட் கேற்பச்
சிறந்தவின் சுவைத்தாய்த் திகழ்ந்தில குறுமே.

பெருங்கதையென்பது கவிஞர் பெருமானாகிய கோங்குவேளி ரென்பவரால் இயற்றப்பெற்ற ஒரு தொடர்நிலைச் செய்யுள். இவர் கொங்குவேளெனவும் கொங்கவேளெனவும் வழங்கப்பெறுவர். இந்நூல் சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்தது; தெள்ளிய இனிய நன்னடை வாய்ந்தது; குருகுலத்திற் பிறந்தவனும் கௌசாம்பி நகரத்தரசனுமான ஃசதானிகனுடைய புதல்வன் உதயணனது சரித் திரத்தை விரிந்துக்கூறுவது.

ான் பிறந்த மண்டலத்தின் பெயர்-கொங்கு; அதன் பொருள் தேன்.

ஃ குருகுலத்திற் பாண்டவர்களது காலத்தின் பின்பு சதானிகனென் னும் பெயர் வாய்ந்தவர் இருவர்; அவர்களுட் சனமேசயன் புதல்வன் ஒருவன். அவனுடைய பேரன் குமாரனை நிகர்க்குனு என்பவன் காலத் தில் அத்திநுபுரம் சிதைவுற்றுப் போனமையால், அவன் வந்தநாட்டி லுள்ளதாகிய கௌசாம்பி நகரத்தை இராசதானியாகக் கொண்டு அரசு சாட்சி செய்துயாற்றான். அந்த நிகர்க்குனுக்கு 16 - ஆம் பிற்பெருன் தலாக உதித்தவன் வேறொரு சதானிகன்; அவனுடைய புதல்வனே உதயணன். இவ்வாலாறு ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம் ௪-ஆம் அம்சம், ௨௩-ஆம் அத்தியாயத் தால் தெரியவருகிறது.

தெய்வ வழிபாடு சிறந்ததென்பதும், பெரியோர் வணக்கம் பேணற்பாலதென்பதும், ஊழ்வினை உருத்துவந்தாட்டுமென்பதும், சிறந்த கல்விமான் தன் பகைவராலும் நன்கு மதித்து உபசரிக்கப் படுவானென்பதும், எந்தக் காலத்தும் கல்வியைக் கைவிடலாகாதென்பதும், ஒருகாரியத்தை நிறைவேற்றக் கருதினான் அதனை முடித்தற் குரிய அன்புடைத் துணைவர்களையும் தக்க கருவிகளையும் அடைய முயலவேண்டுமென்பதும், அன்புள்ள நல்ல துணைவர்களைப் பெற்றாற் சிறிதும் கவலைின்றி வாழலாமென்பதும், எந்தக் காரியத்தையும் மந்தணமாகவே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதும், ஒவ்வொன்றையும் காலமும்இடமுமறிந்து செய்யவேண்டுமென்பதும், இன்னசெயலால் இன்னபயன் விளைபுமென்பதும், சிறந்தகுணங்கள் பகைவர்பாலிருப்பினும் அவற்றைக் கண்டவிடத்து மகிழ்ந்து அவரை ஆதரிக்க வேண்டு மென்பதும், பெண்பாலார் தம்முடைய தேசபாஷையிலும் வேறு தேசபாஷையிலும் முற்காலத்தில் நல்ல பயிற்சியுற்றிருந்தா ரென்பதும், தம்முட் பகைமைகொண்ட அரசர்க்கு இடையேயின்று உசிதமாகப்பேசிச் சந்திசெய்விக்கவல்லார் பெண்பாலாரிலும் இருந்தா ரென்பதும், தன்குடி தளர்வுற்றவிடத்து அதனைப் போக்க முயல வேண்டுமென்பதும், ஒருவர் துணைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத் துணையாக அறிந்து அவரைப் பாராட்டவேண்டுமென்பதும், காலத் தைக் கண்ணாக மதித்து நியமத்துடன் அதனை ஒழுங்காகப் போக் கல்வேண்டுமென்பதும், ஒருவரையும் இகழலாகாதென்பதும், யாரிடத் தும் பகை கொள்ளலாகாதென்பதும், அருளுடைமை சிறந்ததென்ப தும், தருமத்தையே உயிர்த்துணையாகக்கொண்டு ஒழுகல்வேண்டு மென்பதும், துன்பம் வந்தவிடத்து அதனைத் தன் திவினைப்பயனே யென்றெண்ணி துக்கவேண்டுமென்பதும், பெருஞ்செல்வமுடையோர் தமக்கு முதுமைப்பருவம் வந்தவிடத்துத் தாங்குதற்குரிய புதல்வர் முதலியோர்பால் அதனை ஒப்பிடுத்துவிட்டுப் பற்றற்றுத் துறவுபூண்டு வீடு பெறுதற்கு முயலவேண்டுமென்பதும், மகளிர் விருப்பம் ஆட வர்க்கு யாதொன்றையும் அறிய வெண்ணாதபடி மிக்க மயக்கத்தைச் செய்புமென்பதும், தம்படுகளின் இயல்பும், இல்வாழ்க்கை முறையும், புதல்வர்களின் கடமையும், ஆசிரியர் மாணுக்கர்களின் இலக்கணங் களும், அரசாட்சிமுறையும், குடிகளின்கடமையும், வேட்டமுதலியன அரசர்க்குப் பெருந்துயர் விளைவிக்குமென்பதும், மந்திரிகளின் இயல் பும், நட்பின் பெருமையும், தரம் அறிந்து ஒழுகவேண்டுமென்பதும், ஆறந்தோர் பெருமையும், பிறவும் இங்கூலால் நன்கு அறியலாகும்.

பின்னும், பண்டைக்காலத்துள்ள அம்பலங்கள், அமளிகள், அரண்மனையினமைப்பு, அரண்கள், ஆடல்கள், ஆபரணங்கள், ஆயுதங்கள், இசைகள், உடைகள், உணவுகள், உலகங்கள், ஊசல்கள், ஊர்திகள், எந்திரக்கிணறு, எந்திரப்பொறிகள், ஐந்திணை வளங்கள், ஒற்றின்வகை, கட்டில்கள், கடைகள், கணிகையரியல்பு, கணிதப் பயிற்சி, கத்தரிக்கோலின் இலக்கணம், கல்விவகை, கற்பிக்குமுறை, கைத்தொழில்கள், கொடிகள், கோயில்கள், சாதிகள் அவற்றிற் குரிய இயல்பு, சிற்பங்கள், சேனைகள், தருமங்கள், தானங்கள், தானியங்கள், திரைகள், துவசங்கள், தெப்பங்கள், தெய்வங்கள், தேயங்குளினியற்கை, நகர்கள், நகர்காணைணி, நகர அமைப்பு, நாடுகள், நாணயங்கள், நீர்நிலைகள், நீர்ப்பூக்கள், நீர்விளையாட்டு, நீர்விசைகருவிகள், துகர்பொருள்கள், தூல்கள், பகைவரை வெல்லுதற்கேற்ற உபாயங்கள், பந்தர்கள், பந்துவிளையாட்டு, பரிசங்கள், பருத்திதூல்கள், பலவகை வழக்கங்கள், பறவைகள், பாத்திரங்கள், பானங்கள், பூமாலைகள், பொறியொற்றிய திருமுகங்கள், போர்செய்யுமுறை, மகளிர்க்குரிய கலைகள், அவருக்குரிய விளையாட்டுப் பொருள்கள், அவர்களின் பருவத்திற்கேற்ற வருணனை, மண்ணுற் புணர்க்கும் எந்திரம், மணத்தின்முறை, மதங்கள் (சமயங்கள்), மரங்கள் செடிகள் கொடிகள் முதலியன, மரத்தாற் புணர்க்கும் எந்திரம், மரியாதை, மலைகள், முகவாசங்கள், முற்றங்கள், யவனமுதலிய வேறு தேயத்தோர் இந்நாட்டில்வந்து தொழில்செய்துவந்தமை, யாழ்வகை, யானைக்குரிய அணிகள், வாச்சியபேதங்கள், விசிறிகள், விலங்குகள், விழாக்கள், விளையாட்டுக்கள், வீடுகளினமைப்பு, வேலை பார்ப்போர்வகை, வேறு பலவகைகள், வையாபிர்க்கும் பாண்டிற் குரிய அணிகள் ஆகிய இவற்றை

அவையாவன:—காளிகளின்றி விரைந்துசெல்லும் எந்திரவண்டியும், பலவீரர்களை ஆயுதங்களுடன் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டு உயிருள்ளதுபோல் நடந்துசென்று மயக்கும் யானைப்பொறியும், ஏற விரும்பியவர்களைத் தன்னுள் ஏற்றிக்கொண்டு பார்க்கவேண்டிய இடங்களை அவர்கள் பார்ப்பதற்குமபடி ஆகாயவழியே செல்லும் விமானமும், காலத்தைக்காட்டும் எந்திரமும், கழகையாரமும், நாண்மீன் முதலியவற்றின் தோற்றத்தையும் அப்தமித்தலையும் புலப்படுத்தும் பொறிமண்டலத்தை உள்ளைபெற்று அரண்மனையர் ஏறுதற்குரித்தாயிருந்த வண்டியும், இன்னும் பலவகையான விசிற்பொருள்களுமாம்.

யும் பிறவற்றையும் அறிந்துகொள்ளுதற்கு இந்தால் தக்க கருவியாகும்.

சிவகணத்தைச் சார்ந்த மாலியவானென்பவருடைய அம்சமான குண்டியராற் பைசாச பாஷையில் இயற்றப்பட்டதும், உதயணனுடைய புதல்வனும் வித்தியாதர அரசனுமாகிய நரவாணத்தத்தனுடைய சரித்திரமாகவுள்ளதும், வேறுகதைகள் பல இடையிடையே விரவப் பெற்றதுமான * ‘பிருகத்தகதா’ என்னும் நூலை ஆதாரமாகக் கொண்டு அநிலுள்ள வேறு கதைகளையெல்லாம் நீக்கி நரவாணத்தத்தனுடைய தந்தையாகிய உதயணனுடைய சரித்திரத்தையே முதன்மையாகக் கொண்டு இயற்றப்பட்டதும், சைனசமயக் கோட்பாட்டையுடையதுமான † ஒரு வடநூலை இதற்கு முதலாலென்று தெரியவருதலின் பெருங்கதையென்பது இந்நூலுக்கு முதலாலாவந்த பெயராகும்; மாக்கதையென்பதும் அதுவே; இப்பெயர், பெருந்தேவனார் பாரதம் கம்பராமாயணமென்பனபோல ஆக்கியோர் பெயருடன் சார்ந்து கொங்குவேண்மாக்கதை எனவும் அடைமொழியின்றிக் கதையெனவும் கதாநாயகன் பெயருடன் சார்ந்து உதயணன்கதையெனவும் பழைய உரைகளில் வழங்கும்.

கொங்குவேணிர் சைனராதலின், இந்நூலின்பாலுள்ள சமயக் கொள்கைகள் சைனமாகவே காணப்படும்.

குண்டியர் இயற்றிய பிருகத்தகதை நரவாணத்தத்தனுடைய வரலாற்றினைக் கூறும் நோக்கத்தோடே இயற்றப்பெற்றதென்பதும் இதன் முதலாலும் இதுவும் அவந்தந்தை உதயணனது வரலாற்றைக் கூறும் நோக்கத்தோடே இயற்றப்பட்டனவென்பதும் தெரிய வருகின்றன.

கதைகள் பலவற்றிற்கு இடமாக இருப்பதுபற்றி இஃது இப்பெயர் பெற்றது; “கதையுரைக் கெல்லாங் காரணன்” உ. 11: 80.

† கி.பி. 5 அல்லது 6-ஆம் நூற்றாண்டிற் கங்கநாட்டின் இராசதானியாகிய தழைக்காட்டிலிருந்து அரசுபுரிந்தவனும் கங்கவம்சத்தினனும் பெருவிறல் வாய்ந்தவனும் சைன மதத்தினனும், சப்தாவதாரமுதலிய வடநூல்களை இயற்றியவனுமான நூர்வீ நீதனென்னும் அரசன் குண்டியர் செய்த பிருகத்தகதையை ஸம்ஸ்கிருதபாஷையிற் செய்தானென்று மைஸூர் ராஜ்யத்து 1916-ஆம் வருடத்துச் சிலாசாஸன அறிக்கையினால் தெரியவருதலின், இந்நூலுக்கு முதல் நூல் அந்நூலாகவே இருக்க வேண்டுமென்று தோற்றுகிறது.

* ‘உத்தோதய காவ்யம்’ என ஒருவடநாலும், † ‘உதயணகுமார காவியம்’ என ஒரு தமிழ்நாலும் சைனமதச் சார்பினவாய்ப் பிற்காலத்தே செய்யப்பட்டு இரண்டு சிலு காப்பியங்களாகச் சைனர்களுள் வழங்குகின்றன ; அவற்றுள் உத்தோதய காவ்யம் ஆறு பரிச்சேதங்களையும் உதயணகுமார காவியம் உஞ்சைக்காண்டம் முதல் துறவுக் காண்டம் ஈறுகவுள்ள ஆறுகாண்டங்களையும் உடையன ; பின்னது திருத்தமான நடையையுடையதன்று. இவ்விரண்டும் சீவகசரித்திரம் போலவே சைனசமயத்தாராற் பாராட்டப்பெற்று வருகின்றன.

உதயணனுக்கு ‡ வத்தன், வத்தவன், வச்சனென்ற பெயர்கள் வழங்குவதுண்டு. வச்சத்தோள்ளாயிர மென்பதொருதால், தொள்ளாயிரம் வெண்பாக்களையுடையதாய் முன்பிருந்ததாகத் தெரியவருகின்றது ; இதனை,

‘வேட்டொழிவ தல்லால் வினஞர் வினையலுட்
டோட்ட கடைஞர் சுடுநந்து - மோட்டாமை
வன்புறத்து ஈதுடைக்கும் வச்சத் திளங்கோவை
இன்புறுத்த வல்லமோ யாம் :

இதனுட் சிறப்புடையதாகிய தலைமகளையிகழ்த்து, தலைமகன் சிறப்பில்லாத பரத்தையாராட்டு நிகழாநின்றமையை அவன் நாட்டுக்கடைஞருள்ளார் சிறப்பில்லாத நந்தை ஊன் துப்புடைய ஆமைபின் புறத்து உடைத்துத் தின்பபென்னுமிதனால் தொகுத்து விளங்கச்சொன்னமையால், தொகைமொழியாயிற்று. வச்சத்தோள்ளாயிரமுழுவதும் தொகைமொழியெனக் கொள்க ; தொகைமொழியெனினும் சுருக்கமெனினுமொக்கும். இதனைத் தண்டியார் ‘சமாசமென்பர்’ (வீர. அலங்கார. 11, உரை) என்பதனால் அறிக.

¶ “வாடை குளிர மருந்தறிவா ரில்லையோ
கூட வினியொருதாற் கூடாதோ - ஓடை
மதவா ரணத்துதயன் வத்தவர்கோ ணுட்டிற்
கதவான தோதடியேன் கண்” எனவும்,

* இந்நூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து எனக்கு உதவியவர் நியாகராஜபுரம் ஸ்ரீ நரணிஷமாசாரியர்.

† இந்நூல் கலைமகள் வெளியீடாக என்னால் அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

‡ கொங்குமண்டலத்தின் பலபாகங்களில் வத்தவன், வத்தராயன், வச்சராயன் முதலியபெயர்கள் இக்காலத்தும் வழங்கப்படுகின்றன.

¶ இச்செய்யுளை உதவியவர், ஸ்ரீஸேது ஸம்ஸ்பாண மகாவித்துவானும் அண்ணாமலை பல்கலைக் கழக ஆசிரியருமாகிய பாஷாக்கிச்சேகர ஸ்ரீமத் ரா. ராகவையங்கராவரீசன்.

“உன்னுயிரு மென்னுயிரு மொன்றென்ப தின்றறிந்தேன்
மன்னுபுகழ் வச்சத்தார் மன்னவா - உன்னுடைய
பொன்னாகத் தெங்கையர்தம் பொற்கைநகச் சின்னங்கண்
டென்னாகத் தேயெரிகை யால்”

எனவும் வழங்கும் வெண்பாக்களும் அந்தாலைச் சார்ந்தவையென்று தெரியவருகின்றன. அந்தால் இந்த உதயணன் திறத்ததோ வேறோ தெரியவில்லை.

பேராசிரியர், நச்சினூக்கினியர், அடியார்க்குநல்லார், மயிலை நாதர், நேமிநாத வுரையாசிரியர், யாப்பருங்கலவிருத்தி யுரையாசிரியர், வீரசோழிய வுரையாசிரியர், தக்கயாகப்பரணி யுரையாசிரியர், இலக்கணவிளக்க வுரையாசிரியர் முதலியோர்களுடைய உரைகளில் இந்நூல் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

இதன்பாலுள்ள பாக்கள்யாவும் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவே. வீர. யாப்பு. 9, உரையைப்பார்க்க. இதில் எங்கும் அமைந்துள்ளவை தன்மை நவீந்தி, உவமை, உருவகமென்பனவும் இவைபோன்றனவுமாகிய பொருளணிகளே.

னகரவொற்றை இறுதியாகப்பெற்ற ஆசிரியப்பாக்கள் சொற்றொடராகவும் பொருட்டொடராகவும் அமைந்திருத்தலின், இந்நூல் தொடர்நிலைச்செய்யுளின் இலக்கணமாகிய அம்மைமுதலிய எட்டு வனப்பினுள் இயைபு என்பதன்பாற்படும். சொற்றொடர் - அந்தாதித் தொடை; பொருட்டொடர் - கதையின் தொடர்ச்சி. இறுதியை னகரவொற்றென்னுமல் ‘என்’ என்னும் அசைநிலையாகக் கூறுவாருமுளர். இந்நூலில் ஒரு சிற்றுறுப்பின் இறுதி அடுத்த சிற்றுறுப்பின் முதலாக வருவதல்லாமல், ஒருகாண்டத்தின் இறுதி அடுத்த காண்டத்தின் முதலாக வருவதும் ஈண்டு அறிதற்பாலது. “ஞகாரை முதலா னகாரை யீற்றுப், புள்ளி யிறுதி யியைபெனப் படுமே” (தொல். செய். சூ. 240) என்பதும், ‘ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள வென்னும் பகிறொருபுள்ளியுள் ஒன்றனை ஈறாக அமைத்துச் செய்யுளைப் பொருட்டொடராகவும் சொற்றொடராகவுஞ் செய்வது இயைபெனப்படும்; னகரவீற்றானிற்றுப் பொருளுமியைந்து சொல்லுமியைந்து வந்தன.....கொங்குவேளிராற் செய்யப்பட்ட உதயணன் கதையும் போல்வன’ (ஹெ.ஹெ.ஹெ.பேர்.) என்னும் அகநுரையும், “அகவ விரையன வகவன் மற்றனை, எ ஓ ஈ ஆ யென்னை யென்றிறுமே” (யா. வி. சூ. 69) என்பதும், ‘அகவலோசையைத் தமக்கு ஓசையாகவுடைய நான்கு ஆசிரியப்பாவும் ஏ யென்றும், ஒ

வென்றும், ஈயென்றும், ஆயென்றும், என்னென்றும், ஐயென்றும் இறும்; *அலந்த மஞ்ஞையாமங் கூவப், புலர்ந்தது மாதோ புரவலற் கிரவென் :..... என் என்றிற்ற ஆசிரியமெனக் கொள்க' என்னும் அதன் உரைமுதலியனவும், “தொடைபல தொடுப்பினுந் தலைபல விரவினும், முதல்வந் ததனை மொழிந்திசிற் பெயரே” (யா. வி. சூ. 53) என்பதும், ‘இறுதியெழுத்தும் சொல்லும் இடையிட்டுத் தொடுத்த செய்புளந்தாதினிகற்பம் உதயணன்சதையும் கலியாணன்கதையும் பன்மணிமாலைபும் மும்மணிக்கோவையு மென்னும் அவற்றுட் கண்டு கொள்க’ என்னும் அதன் விசேடவுரையும் இங்கே அறியற்பாலன.

இதன்பாலுள்ள சிற்றுறுப்புக்கள் †காதை யென்று வழங்கப் பட்டனவென்று தெரிகிறது; இது, ‘முகவெழுத்துக் காதை’ ‘மணம்படுகாதை’ என இந்நூலிலுள்ள இரண்டு சிற்றுறுப்புகளின் பெயரினாலும், இலாவாண காண்டம் முதலியவற்றின் இறுதியில் ஆகக்காண்டம் இத்தனைக்குக் கூடிய காதை இத்தனையெனக் காணப் படுவதனாலும் துணியப்படும். சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலை யென்பவற்றிலுள்ள சிற்றுறுப்புக்களின் பெயர்களைக் காதையென்று வழங்குதலும் இங்கே கருதத்தக்கது.

தமிழில் முதலூலாக இது கருதப்படினும் வடநான்மொழி பெயர்ப்பாகத் தெரியவருதலின் வழிநூலின் பாற்பட்டு, சங்ககாலத்து வழங்கிய இராமாயணம் பாரதமென்பனபோல வழிநூல் வகை நான்கனுள் மொழிபெயர்ப்பாகவும் முதலூலில் மிகவிரிந்த பகுதிகளைத் தொகுத்தும் அங்கே சுருக்கமாக உள்ளவற்றிற் பண்டைத் தமிழ்தூல்களிலும் வடநூல்களிலும் காணப்படும் சொன்னயம் பெருணையங்களைக் கூட்டிவிரித்தும் இயற்றப் பெற்றிருத்தலின், தொகைவிரியாகவும் கருதப்படுகின்றது; “தொகுத்தல் விரித்த றெகைவிரி மொழிபெயர்த், ததர்ப்பட யாத்தலோ டனைமர பிவவே” (தொல். மயி. சூ. 97) என்பதனால் உணர்க.

பெருங்காப்பியங்களுக்குரிய கடவுள்வாழ்த்து, பதிசுமுதலியன மற்றை நூல்களிற்போலவே இந்நூலில் முன்பு இயற்றியிருக்கப்பட்டு

* பெருங். க. 54 : 144-5. இதேபகுதி இந்த இலக்கணத்திற்கே இலக்கண விளக்கம், 732-ஆம் சூத்திர வரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

† காதையென்பதன் பொருள் விளக்கத்தை மணிமேகலை முடிவுரையால் அறியலாம்.

மாயினும் கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதியில் முதலியுதிகள் காணப் படாமையால் அவற்றைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ளவும் எழுதவும் முடியவில்லை. இதன்பாலுள்ள ஒவ்வொரு சிற்றுறுப்பும் ஒவ்வொரு அகவற்பாவாலும் பேருறுப்பாகிய காண்டங்கள் பல சிற்றுறுப்புக்களாலும் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. இப்போதுள்ளனவாகத் தெரிய வரும் காண்டங்கள் ஐந்தே. அவற்றுள் முதலாவது உஞ்சைக் காண்டம் ௫௮-காதையினைபும், இரண்டாவது இலவாணகாண்டம் ௨௦-காதையினைபும், மூன்றாவது மகதகாண்டம் ௨௭-காதையினைபும், நான்காவது வத்தவகாண்டம் ௧௮-காதையினைபும், ஐந்தாவது நரவாணகாண்டம் ௬-காதையினைபும் உடையன; உஞ்சைக்காண்டத்தின் முதலில் ௩௧-காதைகளும் ௩௨-ஆவதன் முதற்பகுதியும், மகதகாண்டத்தில் ௧௧-ஆவது காதையும், ௧௨, ௧௭-இவற்றின் முற்பகுதிகளும், ௧௦, ௧௬-இவற்றின் பிற்பகுதிகளும், நரவாணகாண்டத்தில் ௬-ஆவது காதையின் பிற்பகுதி முதலியனவும் காணப்படவில்லை. அதனால், உதயணன் நளகிரியை அடக்கியபின் பிரச்சோதனனுக்குமுன் நின்றதற்கு முந்திய வரலாறுகளும், மானசவேகன் மதனமஞ்சிகையைக்கொண்டு சென்றபின் நிகழ்ந்த வரலாறுகளும் இந்த நூலால் அறியக்கூடவில்லை.

இப்போது இப்புத்தகத்திலுள்ள காதைகளின் மொத்தத்தொகை ௬௬. கிடைத்த காதைகளிலும் இடையிடையே ஒருமொழிசுளும் கொடர்மொழிசுளும் குறைந்த பகுதிகள் பல; உள்ள அகவல்கள் 33-அடிச் சிற்றெல்லையையும், 340 - அடிப் பேரெல்லையையும் உடையன.

மேலே கூறப்பட்ட உதிகோதய சாவ்யத்தின் பகுப்பையும் உதயணகுமார காவியத்தின் பகுப்பையும் நோக்குங்கால், நரவாணகாண்டத்தின் பின்பு ஆறுவதாகத் துறவுக்காண்டமென்று ஒருகாண்டம் இந்தநூலில் இருந்திருக்கவேண்டுமென்று கோற்றுக்கிறது.

பழைய உரைகளில் எடுத்தாளப்பட்ட மேற்கோள்களுள் இந்நூலைச் சார்ந்தனவாகத் தெரியவந்தும் இப்போது இதன்கண் அகப் பட்டாக வரக்கியங்களும் உள்ளன; அவை வருமாறு:—

௧. ‘உயிர் புறையூகியோ டெண்ணி’ (நன். சூ. 366, மயிலை. மேற்)

௨. ‘மரகத மணிக்கயத் தங்க னுறிய, வழனிற் பொன்னிதழாயிரம் விரித்தெனக் கதையினுங் கூறினராகவின்’ (சிலப். ச: 72-6, அடியார்கீது.)

௩. ‘பொதியிலு மிமயமும் புணர்முலையாக வென்றார் கதையிலும்’ (சை. ந: 1-6, சை.)

ச. ‘சேனையுள் படுநரை யாணையி னேலி யென்றார் கதையிலும்’
(ஐ. அ: 8-13, ஐ.)

டு. ‘நீர்வார் நிகர்மலர் கடுப்ப வென்றார் கதையிலும்’ (ஐ. க: 1-4, ஐ.)

சு. ‘சீப்புப் படிபுறி னென்றார் கதையிலும்’ (ஐ. கடு: 215, ஐ.)

எ. ‘கொங்கை யிணையெழில் கோங்கரும் பாக

அங்கை யணியிதட் டாமரை யாக

மணிரிறக் கண்ணினை சுவனையாக

எண்ணிய நுண்ணிடை வல்லி யாக

நண்ணிய முறுவன் முல்லை யாக

வீறுமச் செவ்வாய் கொவ்வை யாகச்

சீறடி தளீர்க ளாகச் சிறியேம்

ஆகங் கரந்தலும் மங்கை தன்னைக்

கரத்து மென்றெனக் கிரக்க மின்றி

ஒடரிக் கண்ணியை யொளித்தீ ராயினும்

காட்டுமி னென்று கைதொழு திறைஞ்சினன்

வாட்டிறற் றடக்கை வத்தவர் கோவென் : இஃது எல்லா
அடியும் நாற்சீரடியான் வந்தமையான் நிலமண்டில ஆசிரியப்பாவாம்.
அன்றியும் உதயணன் கதை முதலாயினவெல்லாம் நிலமண்டில ஆசிரி
யப்பாவெனக் கொள்க’ (வீர. யாப்பு. 9, உரை.)

அ. ‘.....இவ்வயிற் கெட்டதோர்

பசங்கதிர்த் திங்க ணடிய செல்வன்

என்றி யென்குறை யின்றி யிரங்கென

மருளுந் தெருளும் வரம்பில பயிற்றி : என இதனுள் வந்தவ
னைச் சாணலுற்றார் அவன் மதிக்குலத்தவனாதலிற் சந்திரனைத் தேடிப்
போகின்றேமென்று வேறொரு பரியாயத்தாற் சொன்னமையாற் பரியாய
மொழியாயிற்று” (வீர அலங்கார. 12, உரை.)

க. ‘கிழ்வோன், சென்னி மிதித்த பஞ்சி மெல்லடிப், பொன்செய்
கிண்கிணி யின்னரி யொடுக்கிப், புலவி பெயர்த்த : இஃது உதயணன்
கதை’ (தக்க. தாழிசை. 33, உரை.)

கௌ. ‘பள்ளி - கோயில் ; பள்ளி மாட்டும் பற்பல பிராண்டமென்
பது உதயணன் கதை’ (ஐ. 54, 371, உரை.)

கக. ‘கழுது - பேய் ; கழுதுகள் காணக் கருமைத் தாகி : இஃது
உதயணன் கதை. உடு - ஈட்சத்திரம். ஊர்கோண் மதியை யுடுச்சூழ்ந்
தாங்கு : இதுவும் உதயணன் கதை.’ (ஐ. 55, உரை.)

கஉ. ‘கோயிற்குக் கிடங்குண்மை உதயணன் கதையிற் கண்டு
கொள்க’ (ஐ. 137, உரை.)

கங. ‘ ஏகம் - ஒன்று ; ஏகச் செல்வத் தின்ப மெய்தியது : என்பது உதயணன் கதை ’ (ஷே. 167, உரை.)

கச. ‘ பெருநம்பிப் பட்டம்பெறுதல் சீந்தாமணியிலும், உதயணன் கதையிலுமுள்ளது ’ (ஷே. 179, உரை.)

கரு. ‘ தேவலோகம் பலவென்க ; இப்பொருளை வேதத்திலும் உதயணன் கதையிலும் கண்டுகொள்க ’ (ஷே. 258, உரை.)

கசு. ‘ ஏவ விளிவெனக் கண்ணிப் பாகன், மனக்க ணியக்கம் பூண்டமா னத்து : இஃது உதயணன் கதை ’ (ஷே. 263, உரை.)

கஎ. ‘ மட்கலத் துண்ணு மக்கட் பாக்கியம் : இஃது உதயணன் கதை ’ (ஷே. 395, உரை.)

கஅ. ‘ மானம் - கெறுவம் ; அளவுமாம் ; தத்த மானம் தரத் துறை போகிய, விச்சைக் கொற்ற வினைய ராகி : இஃது உதயணன் கதை ’ (ஷே. 537, உரை.)

கக. ‘ பாழி - பெருமையும் வட்டமும் யுத்தமும் ; பாழியற்றுச் சாரியை யோட்டி யெனவும், பரந்த பாழி மற்றவன் காட்ட வெனவும் வருவன உதயணன்கதை ’ (ஷே. 688, உரை.)

இவை, கிடைத்த பகுதிக்கு முன்னுள்ளனவோ பின்னுள்ளனவோ இடையே உள்ளனவோ தெரியவில்லை. இவற்றால், மயிலை நாதர் முதலியோர்களுடைய காலங்கூறிற் சிதைவில்லாமல் இந்தால் முழுவதும் இருந்து வந்ததென்றே தெரிய வருகின்றது. இப்படியே இதன் வேறு பகுதிகளும் பழையபுனைகளில் வந்திருத்தல் கூடும் ; அவற்றைக் காணும்பொழுது இந்நூலார், இதைப்படிக்கும்பொழுது அவைகளும் சில சமயங்களில் குறையத்திற்கு வருவதில்லை.

விவங்காத சொற்களும் பொருள்களும் இந்தாலில் ஆங்காங்குக் காணப்படுகின்றன ; “ ஆக்குதல் கெட்டவர்க்கு ” (அலங்கார. 4) என்பதனுடையதில், ‘ குண்டலகேசியும் உதயணன் கதைபு முதலாகவுடைய வற்றில் தெரியாத சொல்லும் பொருளும் வந்தனவேனின், அகலக்கவி பெய்வானுக்கு அப்படியல்லது ஆகாதென்பது ; அன்றியும் அவை செய்த காலத்து அச்சொற்களும் பொருள்களும் விவங்கியிருக்கு மென்றாலும் அவைவருமெனக் கொள்க ’ என்றும் வீரசோழிய உரையாசிரியருடைய கூற்றாலும் இஃது உணரலாகும்.

வடமொழியில் ஸ்ரீ காளிதாஸ் மகாகவிபாலும், தென்மொழியில் கூலவாணிகள் சீத்தலைச் சாத்தனராலும், திருமங்கை யாழ்வாராலும் இந்நாற்கதை எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. அவை முறையே வருமாறு:-

“மேகமே! உதயனைது சரிதையைக் கூறுவதில் ஆற்றல் வாய்ந்த முதியோர்களுையுடையதான அவந்திதேயத்தை அடைவாய்” (மேகசந்தேசம், சலோ. 30.)

“கொடிக் கோசம்பிக் கோமக னாகிய, வடித்தேர்த் தாணை வத்த வன் மன்னை, வஞ்சஞ் செய்துழி வான்றனை விடஇய, உஞ்சையிற் றேன்றிய யுகி யந்தணன், உருவுக் கொவ்வா வுறுநோய் கண்டு, பரி வுறு மாக்களின்” (மணி. சுரு: 61-6.)

“வாரார் வனமுலை வாசவ தத்தையென், றுரானுஞ் சொல்லப் படுவா எவளுந்தன், பேராய மெல்லா மொழியப் பெருந்தெருவே, தாரார் தடந்தோட் டினக்காலன் பின்போனான், ஊரா ரிகழ்ந்திடப் பட்டாளே” (இயற்பா, சிறிய திருமடல், கண்ணி, 66 - 8.)

இன்னும் வடதூல்களிலும் தமிழ்தூல்களிலும் இக்கதையை எடுத்தாண்டோர் மிகப்பலர்.

இற்றைக்கு நாற்பத்தெட்டு வருடங்களுக்குமுன் பத்துப்பாட்டுச் சுவடிகளை யான் தேடிக்கொண்டு சஞ்சரித்தபொழுது, திருவாவடு துறை யாதீனத்து அடியவர்களுள் முதல்வர்களும் ஸ்ரீ அம்பலவாண கவிராயவர்களுடைய வழித்தோன்றல்களுமாகிய திருநெல்வேலி, ஸ்ரீ கவிராஜ நெல்லையப் பிள்ளையவர்கள், ஸ்ரீ கவிராஜ ஈசுவரமூர்த்திப்பிள்ளையவர்கள் ஆகிய இந்த உபகாரிகளுடைய வீட்டிலிருந்த ஏட்டுப் பிரதிகளை முறையே பார்த்துக்கொண்டுவந்தகாலத்திற் பத்துப்பாட்டுட்சில பாட்டின் உரைகள்மட்டுங்கிடைத்தன; மற்றைப் பகுதிகளையும் அங்கே பெறலாமென்றெண்ணிப் பின்பு தேடிய பொழுது கோங்குவேண்மாக்கதை யென்று வரைந்திருந்த ஒரு சீட்டை மேலே பெற்றுள்ள பழஞ்சுவடி யொன்று கிடைத்தது; அதைக்கண்டதும் இலக்கணக்கொத்துப் பாயிரம் எ-ஆம் சூத்திரத்தில், “தொல்காப் பியந்திரு வள்ளுவர் கோவையார், மூன்றினு முழங்கும்” என்பதன் உரையில், ‘திருவைக் கோவைக்குங் கூட்டுக; மாணிக்கவாசகர் அறிவாற் சிவனே யென்பது தின்னாம். அன்றியும், அழகிய திருச்சிற்றாப்பலமுடைபார் அவன் வாக்கிற்கு அலந்து இரந்து அருமைத் திருந்கையால் எழுதினார். அப்பொருமையை நோக்காது சிந்தாணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சங்கப்பாட்டு, கோங்குவேண்மாக்கதை முதலியவற்றொடு சேர்த்து அச்செய்யப் புகளோடு ஒன்றாக்குவர்;... பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண் திண்க்கணக்கு, இராமன்கதை, நாலங்கதை, அறிந் பட்டன் கதை முதலிய இலக்கியங்களையும் ஒருபொருளாக எண்ணி வாணாள்

வினாள் கழிப்பர்' என்று ஸ்ரீ சாமிநாததேசிகர் எழுதியுள்ள பகுதியிற் காணப்படும் 'கொங்குவேண்மாக்கதை' என்பது ஞாபகத்திற்கு வந்தது. உடனே இராமாயண கதை முதலியவற்றைப் போலவே இது கொங்குவேளென்னுமொருவனுடைய கதையாக இருந்தல் வேண்டுமென்று எண்ணி மேற்கூறிய உபகாரிகளைக் கேட்டு அப்புத்த கத்தை வாங்கி வைத்துக்கொண்டேன்.

ஸ்ரீசாமிநாத தேசிகர் வெறுத்துக்கூறிய வாக்கியப்பகுதி அஃ பொழுது ஞாபகத்திற்கு வரவில்லையேல் இந்தாலை வாங்கிவைத்துக் கொள்ளுதற்கு இடமில்லை. அவர் வைத்தது இந்தாலுக்கு வாழ்த்தாக முடிந்தது. பெரியோர்களாற் செய்யப்படும் அவமதிப்பும் கௌரவ முடையதாருமென்பது திண்ணம்.

பின்பு ஒய்வுள்ள ஒரு சமயத்தில் அதனைப் பிரித்துப்பார்த்த பொழுது முதலில் அஃ-ஏடுகள் காணப்படவில்லை; இறுதியிலும் ஈகூ-ஆம் ஏட்டிற்கு மேலேயுள்ள ஏடுகளில்லை. இறுதியேட்டில் முன்புறம் எழுதப்பட்டும் பின்புறம் எழுதப்படாமலும் இருந்தன; மேலே எத்தனையேடுகளிருந்தனவோ தெரியவில்லை. கிடைத்த பகுதியுள்ளும் இடையிடையேயுள்ள நிலைகுலைவிற்கும் எழுத்துக்களை விழுங்கிய இராமபாணத் துளைகளுக்கும் பின்னுமுள்ள புரட்சிக்கும் அளவில்லை; அப்பால் ஒரு சமயம் படித்தபொழுது இந்தால் அகவற்பாவாலாகியதென்றும் இனிமையான நடையை உடையதென்றும் அறிந்து சிறந்ததொரு தூலாக இருந்தல் வேண்டுமென மதித்துச் சாக்கிரதையாக வைத்துவிட்டு அப்போது செய்துவந்த வேறு தூல்களின் ஆராய்ச்சியிற் பொழுதுபோக்கிக் கொண்டே வந்தேன்.

சிலவருடங்களுக்குப்பின், சிலப்பதிகாரத்தைப் பதிப்பித்தற்கு ஆராய்ச்சிசெய்கையில், அதன் உரைகளிலுள்ள மேற்கோள்களுக்குரிய இடங்களைத் தேடிவந்தபொழுது அடியார்க்குநல்லாரெழுதிய அதன் உரைப்பாயிரத்தில், "முந்து தூல்களிற் காப்பிய மென்னும் வடமொழிப் பெயரின்றேனும்....." * கூத்திய ரிருக்கையுஞ் சுற்றிய தாகக், காப்பிய வாசனை கலந்தவை சொல்லி' என இரண்டாம் ஊழிய தாகிய கபாடபுரத்தின் இடைச் சங்கத்துத் தொல்காப்பியம் புலப்படுத்திய மாகீர்த்தியாகிய நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியனைவைக்களத்து அகத்தியனாரும், தொல்காப்பியனாரும், இருந்தையூர்க் கருங்கோழி மோசியாரும், வெள்ளூர்க் காப்பியனாரும், சிறுபாண்டரங்கனாரும்,

மதுரையாசிரியன் மாறனாரும், துவரைக் கோமகனும், கீரத்தையாரு மென்று இத்தொடக்கத்தார் ஐம்பத்தொன்பதின்மருள்ளிட்ட மூவாயிரத்து எழுதாற்றுவர் தம்மாற் பாடப்பட்ட கலியும் குருகும் வெண்டாளியுமுதலிய செய்புனிலக்கியம் ஆராய்ந்துசெய்த உதயணன் கதையுள்ளும், 'கருதுவ தங்கொன் றுண்டோ காப்பியக் கவிகள் காம, வெரியெழ விகற்பித் திட்டார்' எனச் சிந்தாமணியுள்ளும், 'நாடகக் காப்பிய நன்னூ னுனிப்போர்' என மணிமேகலையுள்ளும் பிறவற்றுள்ளங் கூறினமையானும், சொற்றொடர்நிலை, பொருட்டொடர்நிலையென்னுந் தொடர்நிலைச் செய்யுட்கும் காப்பியமென்று பெயர்கூறுதலும் ஆசிரியர் கருத்தெனவுணர்க" என்ற பகுதியிலுள்ள 'கூத்தியர்சொல்லி' என்னும் மேற்கோள் அப்புத்தகத்திலிருக்கக் கண்டு அஃது உதயணன் கதையென்று தெரியவந்ததில் மிக்க ஆனந்தமுண்டாயிற்று; பின்பு அவ்வரைபிற் காட்டப்பட்டிருந்த மேற்கோள்களுட் பெருங்கதையென்றும் கதையென்றும் வந்தவற்றிற் பல அப்புத்தகத்தின்பாலிருக்கக் கண்டு அந்தாலுக்கு அப்பெயர்களெல்லாம் உரியனவென்று அறிந்துகொண்டதன்றி ஒய்ந்த நேரங்களிற் படித்தும் வந்தேன். தாம் எடுத்துக்காட்டும் மேற்கோள்களை நூற்பெயரோடாவது ஆசிரியர் பெயரோடாவது சார்த்தியெழுதும் அடியார்த்துநல்லார் முதலியோருடைய பேருதவி இங்கே மிகப் பாராட்டற்பாலது.

அப்பால் திருநெல்வேலியைச் சார்ந்த வண்ணார் பேட்டையிலுள்ள ஸ்ரீ திருப்பாற்கடனாகவிராயவர்களுடைய வீட்டிற் பத்துப் பாட்டுப் பிரதிகளைத் தேடிப்பார்த்தபொழுது பெருங்கதைப் பிரதியொன்று அவருடைய பேராகிய ஸ்ரீ திருப்பாற்கடனாகவிராயரென்பவரால் கிடைத்தது. அதனைப் பார்த்தபொழுது எல்லாவகையிலும் முன்னதைப்போலவே அது காணப்பட்டது. ஊன்றிப் பார்த்தகாலத்தில் முதற்பிரதியில் இராமபாணம் விழுந்த இடங்களுக்குச் சரியான இடங்களிற் சிலவிடத்து இடம்விட்டும் ஒடிந்த விடங்களுக்குச் சரியான இடங்களுட் சிலவற்றில் இடம் விட்டும் எழுதப்பட்டிருந்தபையின், அது முதற்பிரதியைப் பார்த்தே எழுதப்பட்டதாகத் தெரியவந்தது. முதற் பிரதியிற் சிதைந்த பாகங்களிற் சில பகுதி அந்நில் எழுதப்பட்டிருந்தமையின், முதற்பிரதி அதிகமாகப் பழுதுபடுவதற்கு முன்பே பார்த்து அது பிரதிசெய்யப்பட்டதென்றும் தெரியவந்தது; அதனால், சில பாடல்களின் உண்மை வடிவமும், சில அடிகளும் கிடைத்தன. முதற்பிரதியிற்போலவே

கொங்குவேண்மாக்கதை யென்றெழுதிய சீட்டொன்று அதன் முதலிலும் கோக்கப்பட்டிருந்தது.

முதற்காண்டத்தின் இறுதியில், ‘இந்தக்கால்ய மெழுதினது அன்பூர்நயினன் அமுதகவியெழுத்து ; நெல்வேலி நாதர், வடிவம்மை, அழகிய மன்னர் முன்னிற்க.’ என்பவை ஒரு பிரதியிலும், ‘நெல்லைக் காந்தமதியம்மன் துணை’ என்பது மற்றொருபிரதியிலும், மூன்றாம் காண்டத்தினிறுதியில், ‘இந்தக்காவியம் நயினன் அமுதகவியெழுத்து’ என்பதும்,

“மூன்றின் *மூவ ருரைகண்ட சோழன் முறைமையைப்போல் இந்நாளி லேகொங்க வேண்மாக் கதைகண் டெழுதுவித்தான் பன்னாஞ் சீர்த்திப் பழைசை யடைஞ்சான்மெய்ப் பாலனியல் நன்னா வலர்புகழ் சின்னடைஞ் சான்றொண்டை நாட்டவனே ”

என்னும் கட்டளைக்கீழ்த்துறையும், நான்காவது காண்டத்தின் இறுதியில், ‘நெல்வேலி நாதஸ்வாமி முன்னிற்க ; வடிவம்மை முன்னிற்க ; அழகியமன்னர் முன்னிற்க’ என்பவையும் எழுதப்பெற்றிருந்தன; இப்புத்தகத்தின் ௩௩௬, ௪௩௮, ௮௬௮-ஆம்பக்கங்களின் அடிக்குறிப்புக்களைப் பார்க்க. இவற்றால் மூவரருளிச்செய்த திருமுறைகளைப் போலவே இந்நூல் பண்டைக்காலத்திலேயே படிப்பாரும் ஆதரிப்பாரும் இன்றி அருகுவழங்குவதாய் முன்பின்கெட்டு இடையிடையே சிதைந்து போயிற்றென்பதும் அத்திருமுறைகளின் அருமையை அறிந்து முயன்றுபெற்றுக் கிடைந்தஅளவில் எழுதுவித்த திருமுறை கண்ட ராஜராஜ அபயகுலசேகர சோழமகாராஜாவைப்போலவே இதன் அருமையைறிந்து முயன்று பெற்றுக் கிடைத்த அளவில் எழுதுவித்த உபகாரி பழைசையென்னுமரிலுள்ள † ‘அடைஞ்சான்’ என்பவருடைய புதல்வராகிய ‘சின்னடைஞ்சான்’ என்னும் பெயரினரென்பதும், அவர் தொண்டை நாட்டினர், மெய்வம்மையையுடையவர், நாவலர்புகழும் பெருமைவாய்ந்தவரென்பதும் அவர் விருப்பத்தின்படி பிரதிசெய்தவர் ‘நயினன் அமுதகவி’ என்னும் பெயரினரென்பதும், அவரது ஊர் அன்பூரென்பதும் வெளியாகின்றன. அமுதகவியாக இருந்தமையாலேதான் அமுதம்போன்ற கவிதையுடைய இந்நூல் அறிந்து அவரால் வரையப்பெற்றது போலும்.

* மூவர் - திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முதலியோர்.

† தொண்டைநாட்டிலுள்ள ஆரணிமாகாணத்தில் வடுகச்சாத் தென்னு மூரில் ‘அடைஞ்சான்’ என்ற தலைப்பெயருள்ள பழைய குடும்ப மொன்றும், மயிலாப்பூரில் அடைஞ்சான்முதலித் தெருவென்ற ஒருதெருவும் இருக்கின்றன.

அப்பால் இரண்டு ஏட்டுப்பிரதிகளையும் வைத்துக்கொண்டு சில முறை படித்துவந்தபோது சிலப்பதிகாரப்பதிப்பிற்கும் மணிமேகலைக் கெழுதிய அரும்பதவுரைக்கும் பிற நூலாராய்ச்சிக்கும் இந்நூல் பெரிய உதவியாக இருந்தது. இதனை முதலில் அன்புடன் கடிதத்தில் எழுதி உபகரித்தவர் தஞ்சாவூரைச்சார்ந்த அவளரிவனால், லூர்க்கர்ணம் பிரஹ்மபுரீ ஏ. ஐயாசாமிஐயரென்பவர். அப்போது இந்தப் பிரதிகளை ஒப்புநோக்குதற்கு உதவிசெய்தவர்கள், சிந்தாமணியின் முதற்பதிப்புக் காலந்தொடங்கி இன்னுகாலம் ஓய்வுள்ள நேரத்தில் வந்து உதவிபுரிந்து வருபவராகிய என்னுடைய தம்பி சிரஞ்சீவி வே. சுந்தரேசையரும், திருப்பெருந்துறையைச்சார்ந்த ஏம்பலில் இருந்த அன்பர் ஸ்ரீ போன்னுசாமிப் பிள்ளையும்.

பத்துப்பாட்டுச்சுவடி தேடப்போனபொழுது அதிற் சிலபகுதிகளும் எதிர்பாராத இந்நூலுங் கிடைத்ததை நினைக்கையில்,

“ ஒன்றை நினைக்கி னதுவொழிந்திட் டொன்றாகும்
அன்றி யதுவரினும் வந்தெய்தும் - ஒன்றை
நினையாத முன்வந்து நிற்பினு நிற்கும்
எனையாளு மீசன் செயல் ”

என்னும் அருமைத் திருவாக்கு ஞாபகத்திற்கு வந்து இன்பமளிக்கின்றது.

பின்பு இதன் சொல்லினிமை பொருளினிமைகளை உணர்ந்து இதிலுள்ள பிழைகளைக் களைந்துகொள்ளுதற்கும், குறைவான பாகங்களை நிறைவுறுத்திக் கொள்ளுதற்குமெண்ணி அநேக இடங்களுக்கு குச்சென்றுசென்று தேடியும் பல அன்பர்களுக்கு எழுதி யெழுதித் தேடச்செய்தும் பார்த்ததில் எங்கும் பிரதி கிடைக்கவில்லை. அடிக் கடி படித்து அடையாளங்கள் செய்து வந்தமையால், மேற்கூறிய கடிதப் பிரதி பலவகையிலும் மிக மெலிவடைந்துபோயிற்று. அதுபற்றி வேறுபிரதி எழுதுவிக்க எண்ணியபோது, சும்பகோணத்திற்குவந்து உடனிருந்து நூலாராய்ச்சி முதலியவற்றில் எனக்கு உதவிபுரிந்து வந்த பின்னத்தூர் ஸ்ரீ. அ. நாராயணசாமி ஐயர் வற்புறுத்தித் தாமே வலிந்துபெற்று இதற்கு வேறு பிரதியை எழுதித்தந்தார்.

சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலைப் பதிப்புக்களில் இந்நூற்பெயரைப் பார்த்தவர்களிற் சிலர், பெருங்கதையென்ற பெயரைக்கொண்டே நூற்றுக்கணக்கான கதைகள் வசனநடையாக இதில் அமைந்திருக்கலாமென்று தாமே நிச்சயித்துக்கொண்டும், கலாசாலைகளிற் பாடமாக வைப்பதற்குச் சிலகதைகளைப் பதிப்பிக்கலாமென்று எண்ணி

யும், பெருங்கதையிலிருந்து நார்பதுகதைகளை எழுதியனுப்பவேண்டுமென்றும் ஐம்பதுகதைகளை எழுதியனுப்பவேண்டுமென்றும் நேரிற் சொன்னதன்றிக் கடிதமுகமாகவும் எனக்குத் தெரிவித்தார்கள் ; சிலர் பெரிய அதிகாரிகளைக் கொண்டும் எழுதுவித்தார்கள். அவர்களுக்கு விடையெழுதுவதிலும் சந்தித்தபோதெல்லாம் சமாதானங்கூறுவதிலும் எனக்குண்டான துன்பமும் காலப்போக்கும் இதில் எழுதியடங்குவனவல்ல. இதில் ஒரே கதையுள்ளதென்றும், இது வசனமன்று அகவற்பாவேயென்றும் பலமுறை எழுதியும் சொல்லியும் அவர்கள் நம்பவில்லை.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து நான்காம்வருட பூர்த்திவிழாக் காலத்தில் அவைத்தலைமை வகித்த நண்பர் ஸ்ரீ ராவ்பகதூர். ம. வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள் பி.ஏ., பி.எல்., தாம் அவ்வருஷம் அங்கே ஏதேனும் நூதனமான விஷயமொன்றைப் பேச எண்ணியிருப்பதாகவும், பெருங்கதைப்பிரதியைக் கொடுத்தார் பார்த்து வேண்டியவற்றைக்குறித்துக்கொண்டு கொடுப்பதாகவும் சொல்லிக்கேட்டார்கள். மறுக்க முடியாமையால் கடிதப்பிரதிகளுள் முதற்பிரதியைக்கொடுத்தேன். அங்ஙனமே அவர்கள்* உபயோகித்துக் கொண்டார்கள். மதுரையிலிருந்து அவர்கள் திரும்பிவந்தபின் பிரதியைக்கேட்டபோது, அவர்கள் தாம் வேறொரு பிரதிசெய்துகொண்டு விரைவிற் கொடுத்துவிடுவதாகச் சொன்னார்கள். அவ்வாறே அவர்கள் பிரதி செய்தும் வந்தார்கள். இடையிடையே சென்றுசென்று கேட்டபோது எழுதி முடியவில்லையென்றும் முடிந்தவுடன் தந்துவிடுவதாகவும் விடைபகர்ந்துகொண்டே வந்தார்கள். பின்பு அவர்கள் திடீரென்று காலஞ்சென்றுவிட்டமையால் சில தினங்கள் பொறுத்து அவர்கள் வீட்டிற்குச்சென்று முயன்று பார்த்ததில் அவர்களுடைய புத்தகங்களுள் நான் கொடுத்த பிரதியும் அவர்கள் எழுதிய பிரதியும் காணப்படவில்லை. எந்தவகையாலும் அதனைப்பெறுவதற்கு என்னால் முடியவில்லை. நான் அதிற் செய்து வைத்திருந்த குறிப்புகள் எனக்குச் சிறிதும் பின்பு பயன்படா வாயின. அது முதல் நான் சோதித்துவைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகளைப் பிறருக்குக் கொடுப்பதில் எனக்கு அச்சமுண்டாயிற்று.

அப்பால் எனக்குப் பழக்கமான ஒருவர் ஒருதினம் காலேநேரத்தில் என்னிடம்வந்து நெடுவேலிப் பேசிக்கொண்டேயிருந்து, தமக்குச் சிலகாலமாகத் தமிழ்ப்பாஷையில் விசேஷ ருசி ஏற்பட்டிருப்பதாகவும், தம்முடைய தேக அஸைவக்கியத்தைப் போக்குவதற்குத் தமிழ்

* அவர்கள் இதன் சம்பந்தமாகப்பேசிய விஷயத்தைச் செந்தமிழ் ௬-ஆம் தொகுதி, 249 - ஆம் பக்கம் முதலியவற்றிற் காணலாகும்.

தூல்களைப் படித்தலே சிறந்த ஓளவுதமாகவுள்ளதென்றும், தாம் பல அரிய தமிழ்தூல்களைச் சேகரித்து வைத்திருப்பதாகவும், என்னிடமுள்ள அகநானூற்றுப் பிரதியையும் பெருங்கதைப் பிரதியையும் கொடுத்தால் தமிழிடமுள்ள பிரதிகளோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்துப் படித்துவிட்டுச் சிலதினங்களில் திரும்பக்கொடுத்து விடுவதாகவும் மிகவும் நயமாகக் கூறினர். இப்புத்தகங்களைப் படித்தற்குரிய ஆற்றல் அவருக்கு இல்லையென்பதை யறிந்த யான், “இவற்றைப் படிப்பதென்றால், தமிழில் நல்ல பயிற்சியிருக்கவேண்டுமே; சாதாரணமான பழக்கங்கூட உங்களுக்கு இருப்பதாக நான் இதுவரையில் தெரிந்துகொள்ளவில்லையே. ஏதேனும் உங்களுக்குத் தெரிந்த ஒரு செய்யுளைச் சொல்லுங்கள்” என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் விடை பகராமல் உடனே எழுந்து கடிகாரத்தைப்பார்த்துவிட்டு மறுநாட்காலே வருவதாக விடைபெற்றுச்சென்றனர்; அப்பால் வரவேயில்லை. அவர் வேறொருவரால் தூண்டப்பட்டு வந்தவரென்று பின்பு தெரிய வந்தது. அவ்விருவரும் இப்பொழுது காலஞ்சென்றுவிட்டனர்.

‘பெருங்கதைப் பிரதிகள் பல அங்குள்ளன; இங்குள்ளன. பெருங்கதை முழுதுமுள்ள பிரதி இங்குள்ளது; மூலமும் உரையும் உள்ள பிரதி இங்கிருக்கிறது’ என்று சிலர் எழுப்பிவிட்ட செய்திகளைக்கேட்டு அலைந்து முயன்று பார்த்ததுமுண்டு; பயன்படவில்லை. இப்படியே இன்னும் இந்துவின் சம்பந்தமாக நிகழ்ந்த செய்திகளை எடுத்து எழுதுவதென்றால் அதுவே ஒரு பெருங்கதையாகும்.

பிறகு பிரதிகள் எங்கும் அகப்படாதென்று நிச்சயித்துக் கொண்டு, “தொழுதே னும்மை யெனத்துறந்து” (சீவக. 351) என்றபடி அவற்றைத் தேடும்முயற்சியை நிறுத்திவிட்டு இந்தாற்பதிப்பு வேலையைக் கவனித்து வந்தும்,

‘பெருங்கதையெய் கேயுன்றன் பேதையறி வெங்கே
ஒருங்கதை யாராய்ந் துதவ - அருங்கல்வி
வல்லையோ வென்றான் மறுமொழிகூட றற்கொன்றும்
இல்லையே யென்செய்கேன் யான்’

என்றெண்ணிக் கவலைக்கடலில் அழுந்தி அலம்மந்தபொழுது,

“மூவுலகு மீயடியா லொருங்கனந்த நாரணனு முன்னிக் காணத்
தேவனைத் திருவானைக் காவானை யிறைஞ்சாமற் நீர்த லாமோ
ஒலின்மறை தமக்குமரி தேனுமவன் பெரும்புகழையுடத்தி டாமை
மேவுவது முளநாமோ திறனிலா யினும்பயனை விரும்பி னோர்க்கே”

(நீருவானைக் காப்புரணம், அனையடக்கம்)

என்னும் அருமைத்திருவாக்கு ஞாபகத்திற்கு வந்தமையின், ஊக்க முடையேனாகி இயன்றவரையில் முயன்று ஆராய்ந்து ஒருவாறு பதிப்பிக்கலானேன்.

தொல்காப்பிய முதலிய இலக்கண நூல்கள், அவற்றின் உரைகள், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு, ஐம் பெருங்காப்பியங்களுள் முதல்மூன்று, பின்னிரண்டன் செய்யுட்கள், சூளாமணி, நீலகேசி, மேருமந்தரபுராணம், சீவசம்போதனை முதலிய சைனநூல்கள், முத்தொள்ளாயிரச்செய்யுட்கள் முதலியனவும் பிற தமிழ்நூல்களும் இந்தாற்பரிசோதனைக்குத் துணையாக இருந்தன.

பழையநூல்கள் பழையவடிவத்தினின்றும் வேறுபடாமலிருக்க வேண்டுமென்பதே எனது முழுநோக்கமாகாதலால் உழைக்க வேண்டும். அளவு உழைத்து இப்பதிப்பு நிறைவேற்றப்பெற்றது; என்னையறி யாமற் பிழைகள் நேர்ந்திருக்கலாம். இவை நாளடைவில் திருத்த மடைதல் கூடும். இதன் முதற்பதிப்பு 1924-ஆம் வருஷத்தில் வெளி வந்தது.

முதற்பதிப்பில் மூலத்துக்குப் பின் தனியே பதிப்பிக்கப்பட்டிருந்த குறிப்புரை இப்பதிப்பில் அவ்வப்பக்கத்தின் அடிக்குறிப்பாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதில், தெரிந்தவற்றுள் இன்றியமை யாத இடங்களிற் சொற்களுக்குப் பொருளும் வாக்கியங்களுக்கும் கருத்துக்களுக்கும் இந்தநூலிலிருந்தும் பழைய நூல்களிலிருந்தும் பிற்காலத்து நூல்களிலிருந்தும் ஒத்த பகுதிகளும் பிரயோகங்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்நூலிலிருந்து பழைய உரைகளில் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள பகுதிகளும் இடங்களும் அவ்வப்பக்கத்தில் அடிக்குறிப்பாக அமைக்கப்பெற்றுள்ளன.

கையெழுத்துப்பிரதியிற் சில இடத்தில், 'க, ச, த' - 'ப, ம, ய, ழ' - 'வ, ல்' - 'ள, ன' என்பவை தம்முள் வேற்றுமைதோன்றாதபடி இருந்தன; சொற்றொடர்ச்சியையும் பொருட் தொடர்ச்சியையும் கொண்டு இவற்றின் உண்மைவடிவம் ஒருவாறு ஊகித்தறியப்பட்டது. எதுகைகளாலும் மோனைகளாலும் பிறநூல்களிற் காணப்படும் ஒப்புமைப்பகுதிகளாலும் இதன்பாலுள்ள அடிகள் வரையறை செய்யப்பட்டன.

பொருள் வரையறைசெய்து பார்க்கும்போது, பிரதியில் தொடர்ந்து எழுதப்பட்டிருந்த இடங்களிலேகூடச் சில அடிகளும் சில தொடர்மொழிகளும் சிலசொற்களும் விட்டுப்போயிருக்க வேண்டுமென்று தோற்றியது; சிலவிடத்துப் பொருத்தமேயில்லாத அடிகள்

காணப்பட்டன. இப்போது கவனிக்கையில் இந்தாலின் இறுதியிலுள்ள அகவல்களும் அடிகளும் முன்பின்னாக மாறியிருக்கலாமோ வென்றும் நினைக்க இடமுண்டாகிறது. மூலப்பிரதியின் இறுதியேடுகள் சிலவற்றிற்குப் பக்கவெண்ணுள்ள இடம் ஒடிந்தும் மழுங்கியும் போனமையே இதற்கு ஒரு காரணமாகும்.

அடியாவது சீராவது மூலத்தில் விட்டுப் போயிருப்பதாகத் தெரிந்தால் அவ்விடத்தில் (.....) இவ்வொற்றைப் புள்ளி நிரைகளும், பல அடிகளாவது ஒரு பகுதியாவது விட்டுப் போயிருந்தால் அவ்விடங்களில் (* * *) இவ்வுடுக்குறி நிரைகளும் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன; மொழிகளையின்றி ஒற்றைப்புள்ளி நிரையாவது உடுக்குறி நிரையாவதுள்ள அடிகள் அடியெண்களிற் சேர்க்கப்படுவனவல்ல.

தன்மையொருமை வினைமுற்றுக்கள் ‘அன்’ ஈறுகவே பிரதியிற் பெரும்பாலும் காணப்பட்டமையின், அவை அந்த உருவமாகவும், முதற்பதிப்பின் மூலத்தில், ‘உதயனன்’ என்றிருந்தது இப்போது ‘உதயனன்’ என்றும் அமைக்கப்பட்டன.

இதிலுள்ள வாக்கியங்கள் சில பழைய நூல்களில் தோன்றிய ஐயங்களைப் போக்கின. இதன்கண் எடுத்தாளப்பட்டுள்ள பழையதற்கருத்துக்களுள் சிலவற்றிற்குஇடமும் குறிப்பிட்டகதைகளும் விளங்கவில்லை; அவை வருமாறு:— க. 34: 88-91, 35: 12-3, 156-8; உ. 1: 24-6, 58-66, 8: 137-40, 9: 193-5, 219-25, 10: 100-103, 162-5, 19: 10-14, 20: 6-18; ஈ. 1: 51-60, 2: 7-12, 14: 31-2, 141-3, 252-4; ரு. 1: 220-23.

ஆய்தவெழுத்தை யகரமெய் எதுகையில் ஒத்துவருதலுண்டென்பது, “எஃகொழி களிற்றின் வெய்துயிர்த் தாயங்கி” (க. 33: 109) என்பதனுல்தெரியவந்தது. செய்தெனெச்சாம் செயவெனெச்சப் பொருளிற் பெரும்பாலும் இதன்கண் வருகின்றது. ‘வாயின்’ என்பது மிகுதியாகப் பெயர் வினைகளுடனும் ‘முதல்’ என்பது பெயர்களுடனும் சார்ந்து வருதலையும் செல்லென்னும் துணைவினையையும் இதன்பாற் பாக்கக் காணலாகும்.

கதைப்போக்கை நன்கு தெரிந்து கொள்வதற்குக் கருவியாக விருக்குமென்று எண்ணி உதயனானுடைய சரித்திரச் சுருக்கம் வசனநடையில் எழுதப்பெற்று இந்நூலுக்கு அங்கமாகப் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது; சிதைந்துபோன இந்நூற் பகுதிகளில் இருத்தற்குரிய வரலாறுகளை ஒருவாறு ஒத்த வேறு நூல்களிலிருந்து அறிந்து எடுத்தெழுதி இதன்பாலுள்ள சரித்திரத்தைப் பூர்த்திசெய்து இடை

யிடையே செய்யுட்பகுதிகளையமைத்து விரிவாகப் பதிப்பிக்க லாயிற்று.

இந்தாலின்கணுள்ள அரும்ப்தம், பொருள்வகை, தொகைப் பெயர், உவமை, இனிய வாக்கிய முதலியவை அரும்பத முதலியவற் றின் அகராதி யென்னும் பகுதியில் அடங்கியிருக்கின்றன; உயிர் முதலோ மெய்ம்முதலோவென்று துணியக்கூடாதபடி இருந்தசொற் களின் இரண்டிருவமும், ஊகித்தறிந்த பாடபேதங்களும், எச்சவகை, முற்றுவகை, வினையாலணையும் பெயர் முதலியனவும் சில பயன்கருதி இதன்கண் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வகராகி இந்தாலிலுள்ள ஆரிய விஷயங்களை எளிதில் தெரிந்து கொள்ளுதற்கு ஏற்ற கருவியாகும். குறிப்புரையில் சொற்களும் தொடர்களும் விளக்கப்பட்டிருத்தலின் இவ்வகராகியிற் பெரும்பாலானவற்றிற்குப் பொருளெழுதவில்லை. முதற்பதிப்பில் தனியேயிருந்த அபிதான விளக்கமென்னும் பகுதியி லுள்ள செய்திகள் இப்பதிப்பில் அரும்பத முதலியவற்றின் அக ராகியிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஆரியச்சிதைவும் பைசாசமுதலியனவும் அவற்றின் சிதைவு மாகிய மொழிகள் பல இந்தாலில் வந்துள்ளனவென்று தெரிய வந்தும் நேரக்குறைவால் நன்கு விசாரித்துத் தெரிந்து அவற்றை விளக்கமுடியவில்லை.

ஒரு பழையதூலைப் பதிப்பிக்குங் காலத்துள்ள உடற்றுன்பம், மனக்கவலை, பொருட்செலவு, காலப்போக்கு முதலியவற்றைக் காட் டிலும் அதனை முதலில் ஆராய்ச்சிசெய்யுங்காலத்தில் உண்டாவன மிக அதிகமென்று முன்பு அறிந்ததைவிட இந்துற்பதிப்பால் மிகத் தெரிந்துகொள்ளலானேன்.

வேண்டிய காலங்களில் இதிலுள்ள வடநூற்கருத்துக்களைத் தெரிவித்தும் வேறுள்ள வடமொழி நூல்களைப் படித்துப் பொருள் கூறியும் உபகரித்த ஸ்ரீநிவாஸநல்லூர் - பிரஹ்மஸ்ரீ. எஸ். ராமச் சந்திர சாஸ்திரிகள் முதலியோருக்கும், பலவிடத்துஞ்சென்று முயன்று உதிதோதய காவ்யத்தைப்பெற்று உதவிய செஞ்சியைச் சார்ந்த விளாத்தியென்னும் கிராமத்திலுள்ள கணிதம் ஸ்ரீ. சின்னத் தம்பி சாஸ்திரியாருக்கும் நன்றி செலுத்துகிறேன். இன்னும், இந்தால் சம்பந்தமான சில சரித்திர புஸ்தகங்களை எனக்குக் கொடுத்தும், கேட்ட விஷயங்களை அவ்வப்போது சொல்லியும் உதவிய அன்பர்களை யெல்லாம் நான் எக்காலத்தும் மறவேன்.

இந்தாலின் சம்பந்தமான வேறு சில செய்திகளை முதற்பதிப் பின் முகவுரையாலறியலாகும்.

முதற்பதிப்பின் பின்பு செய்துவந்த ஆராய்ச்சியினால் இந்தால் மூலமும் குறிப்புரையும் அடைந்த திருத்தங்கள் சில. குறிப்புரையில் முன்பு விளக்கப்படாமலிருந்த பல பகுதிகள் இதில் விளக்கப் பட்டிருக்கின்றன. மூலத்தைப் படிக்கும்போது படிப்பவர்களுக்குப் பயன்படும் வண்ணம் தலைப்புக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அரும்பத அகராதி இப்பதிப்பில் முன்னையினும் விரிவடைந்துள்ளது.

பலவகையிலாராய்ந்து கண்ட மூலபாடத்தை அமைத்த இடங்களில் பிரதியிற் கண்ட பாடங்களும், வேறு வகையாக ஊகித்தறிந்த சில பாடங்களும் பாட பேதங்களாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பெருங்கதை மூலத்தை மட்டும் படிக்க விரும்புவோர்களுக்குப் பயன்படும் வண்ணம் சில அன்பர்கள் விரும்பியபடி இதன் மூல மட்டும் அதற்குரிய அங்கங்களுடன் தனியே பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது.

இதனைப் பதிப்பிக்கும் காலத்து உடனிருந்து ஒப்புநோக்குதல் முதலிய உதவிகள் புரிந்துவந்த சென்னை, கிறிஸ்டியன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் வித்வான் சிரஞ்சீவி, வி. மு. சுப்பிரமணிய ஐயர், வித்வான் கி. வா. ஜகந்நாதையர் முதலியவர்களுக்கெல்லாம் எல்லா நன்மைகளும் உண்டாகும்படி செய்வித்தருளும்வண்ணம் ஸர்வேச வரனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

த்யாகராஜ விலாஸம்,
திருவேட்டிசுவரன்பேட்டை,
24—12—1935.

இங்ஙனம்,

வே. சாமிநாதையர்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

இந்தூலாசிரியராகிய கோங்குவேளிரேன்பார், கொங்குநாட்டு வேளாள வகுப்பினரைச்சார்ந்த சிற்றரசர்களுள் ஒருவர். இவருக்குரிய வேளிரேன்னும் பட்டப்பெயரும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும். அழுந்தூர்வேள், இருங்கோவேள், நாங்கூர்வேளென்பாரைப்போல முடிமன்னர்பால் மகட்கொடை நேர்தற்குரிய பெருமை வாய்ந்தவரென்று இவர் கருதப்படுகிறார். இவரிருந்த ஊர், கொங்குநாட்டிலுள்ள ஸ்ரீ சந்திரப்பிரப தீர்த்தங்கரருடைய ஆலயத்தையுடையதும் தமிழ்ப் புலவர்கள் சிலர் வாழ்ந்துவந்ததுமான விசயமங்கலமென்று தெரிகின்றது.

இவர் பலதமிழ்ப்புலவர்களை ஒருங்குசேர்த்துக் கவலையின்றி யிருக்கும்படி அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றைக் குறிப்பறிந்தளித்துப் பரிபாவித்து அவர்களோடு தாம் இடைவிடாமற் பழைய நூல்களை ஆராய்ச்சிசெய்து வந்தவர். பின்னும் அவர்கள் கூறுவனவற்றைத் தாம்கேட்டு இன்புற்றும் தாம் இனியவற்றைக் கூறி அவர்களை மகிழ்வித்தும் காலங்கழித்துவந்த அருங்கலை விநோதர். இங்ஙனமிருப்பதே தம்கடமையென்று பண்டைக்காலத்துச் செல்வர்கள் எண்ணி நடந்துவந்தமை முன்னம் தமிழ்நாட்டிலிருந்த முடிமன்னர்கள், பல சிற்றரசர்கள், வேறுள்ள பல உபகாரிகளுடைய சரித்திரங்களால் நன்றாகத்தெரிகின்றது; * ‘இரண்டாம் ஊழியதாகிய கபாடபுரத்தின்..., உதயணன் கதை’ என்று அடியார்க்குநல்லார் இந்தூலைப் பாராட்டியெழுதியிருப்பதை உற்றுநோக்குகையில், இவர்காலத்தில் இடைச் சங்கநூல்கள் இருந்தனவென்பதும் அவற்றிலுங்கூட இவரும் இவர்காலத்தவர்களும் பயிற்சிபெற்றிருந்தார்களென்பதும் தெரிகின்றன.

அடியார்க்கு நல்லார்க்கு நிரம்பையர்காவலரென்னும் பெயர் ஊரால்வந்ததென்றும், † நிரம்பையென்னுமார் விசயமங்கலத்தின்

* இதன் முழுப்பாகத்தை முகவுரையின் XXXV-ஆம் பக்கத்திற்காண்க.

† “குருவை யுணர்ந்த விளங்கோ வடிகளுட் கொண்டெனென் தருவை நிகருஞ் சிலப்பதி காரத் தனித்தமிழக் கருமை யுரைசெ யடியார்க்கு நல்லா ரவதரித்து வருமைப் பொழிவீரம் பைப்பதி யுங்கொங்கு மண்டலமே”

(கோங்குமண்டல. 95)

பக்கத்திலுள்ளதென்றும் இவ்விரண்டுர்களுட குறும்பு நாட்டைச் சார்ந்தவையென்றும் கொங்குமண்டல சதகம் விளக்குகின்றது ; அணித்தான இடத்தில் இருந்தமையாலேதான் அடியார்க்குநல்லார் கொங்குவேளிருடைய ஆற்றலையும் இந்தாலையும் பரம்பரைக்கேள்வியால் நன்கறிந்தவராயினர்போலும்.

“ நீதப் புகழுத யேந்திரன் காதை நிகழ்த்துதற்குக்
கோதற்ற மங்கையின் மூன்று பிறப்புற்ற கொள்கையன்றி
மேதக்க சொற்சங்கத் தார்வென்க வேகொங்கு வேளடிமை
மாணதக்கொ தெத்தரஞ் சொன்னது வுங்கொங்கு மண்டலமே ”

(கொங்குமண்டல. 99)

என்பதனால், கொங்குவேளிர் பிறந்த ஊர் மங்கையென்பதும் இவர் இந்தாலை இயற்றுதற்கு மூன்றுசன்ன மெடுத்தாரென்பதும் சங்கத் தார் கேட்டகேள்விகளுக்குத் தம்முடைய வேலைக்காரி ஒருத்தியைக் கொண்டு விடைபகருவித்தாரென்பதும் வெளியாகின்றன ; இச்செய்யுளில் உதயேந்திரன்காதையென்றது உதயணன் கதையை ; மங்கையென்றது விசயமங்கலமென்னும் ஊரை ; கொங்குமண்டலத்தில் மங்கலம் அல்லது மங்கையென்ற ஊர்கள் பல காணப்பட்டனும் இங்கே குறித்த மங்கை யென்னுமார் அதுதானென்று தக்க ஆதாரங்களால் தெரியவருகின்றது.

‘மூன்று பிறப்புற்ற கொள்கை’ என்பதைக் குறித்து நன்றாக அறிந்து எழுதமுடியவில்லை ; ஆனாலும் ஆச்சிரம வேறுபாடும் பிறப்புவேறுபாடாகக் கருதப்படுமென்றும் அதனால் நீட்டித்த ஆயுளைப்பெறலாமென்றும் பூரீ ஆதிசங்கராசாரியருடைய சரித்திர முதலியவற்றால் இவ்வழக்கம் விளங்குகின்றதென்றும் பண்டிதர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

ஒருபிறப்பில் தொடங்கிய பிராரத்தவினை மூன்றுபிறப்புவரையில் தொடருமென்பதும் வாமதேவர் சடபரதரென்பவர்களுடைய சரித்திரங்கள் இதற்கு இலக்கியமாகுமென்பதும் ஒருசாரார் கொள்கை.

கொங்குவேளிர் இந்தால் செய்துவருகையில் தம் அகாலமரணத்தைச்சோதிடரால் அறிந்து எப்படியேனும் அதனை மாற்றிக்கொண்டு இந்தாலைப் பூர்த்திசெய்யவேண்டுமென்று கவலையுற்று இல்லறத்தினின்றும்நீங்கி வானப்பிரத்தமும் பின் அதனினின்றும் நீங்கித் துறவறமும்பூண்டு இந்தாலைப்பூர்த்திசெய்திருக்கலாமென்றும் தெரிய

* கொங்குமண்டல. ஊர்த்தோகை, 86-ம் செய்யுளைப்பார்க்க.

வருகின்றது; ‘மூன்றுபிறப்புற்ற’ என்பதன் பின்னுள்ள ‘கொள்கை’ என்பது இக்கருத்தை வலியுறுத்தும். தம்முடைய செயல்களெல்லாம் ஒடுங்கி மிகமெலிந்து தமக்கு மாணகாலம் வந்துவிட்டதென்பதை அனுபவத்தால் நன்கு அறிந்த ஒருவர் நற்கதியடைய வெண்ணிப் பின் துறவுபூண்டு பிழைத்து அப்பால் பல ஆண்டுகளிருந்து விளங்குவதை இக்காலத்திலும் பல இடங்களிற் கண்கூடாக அறியலாகும். சந்நியாசம் அளித்த பெரியோரை ஞானபிதாவென்றும் அதுபெற்றவரை ஞானபுத்திரரென்றும் கூறுதல் மாபு.

இந்த நூலை முதலிற் பைசாச பாஷையில் இயற்றிய குண்டியரும், வடமொழியில் இயற்றிய துர்வீர்தனென்னும் அரசனும், தமிழில் இயற்றிய கொங்குவேளிரும் ஒருவரே யென்னும் உபசார வழக்குப்பற்றி இங்ஙனம் கூறப்பட்டதென்பாரும் உளர்.

மேற்காட்டிய கொங்குமண்டல சதகச்செய்யுளில், ‘சங்கம்’ என்று கூறியது மதுரையிலிருந்த கடைச்சங்கத்தையன்று; அதன் பிற்காலத்திருந்த உபகாரிகளால் தத்தம்காலங்களில் அங்கங்கே அமைக்கப்பட்டிருந்த சங்கங்களுள் ஒன்றாக இருத்தல்வேண்டும் என்று தெரிகிறது. சைனர்களிலும் மஹைச் சமயத்தோர்களிலும் சிறந்துவிளங்கிய இருவகைச்செல்வர்கள் பண்டைக்காலத்தில் அங்கங்கே பாஷையின் வளர்ச்சியையும் மதத்தின் பெருக்கத்தையும் கருதிச் சங்கங்களை நிறுவி ஆதரித்து வந்தார்களென்பது மைசூர் ஸம்ஸ்தான முதலிய இடங்களிற்கிடைக்கும் சாசனங்களாலும், ‘இந்நூல் கேட்பித்தது யாரவைக்களத்தெனின், கடவுள் முதலிய நற்சங்கத்தா ரவைக்களத்தென்றுணர்க’ என்னும் வச்சணந்திமாலையின் பாயிரவுரையாலும், “எங்குமிவ னிசை பரப்பி வருநாளில் யாமுரைத்த விந்த நாட்டிற், கொங்கர்குல வரபதியாட் கொண்டானென் றெருவண்மைக் குருசி றேன்றி, வெங்கலியின் மூழ்காமற் கருநடப்பேர் வெள்ளத்து விழாம னான்காம், சங்கமேன முச்சங்கத் தண்டமிழ்தூல் கலங்காமற் றலைகண் டானே” (வி. பா. பாயிரம், 19) என்னும் செய்யுளாலும், கொங்குமண்டல சதகத்தாலும் வெளியாகின்றன.

மேற்கூறிய சங்கத்தார் கேட்ட வினா இன்னதென்பதும் அதற்குத் தம்முடைய வேலைக்காரியைக்கொண்டு இவர் சொல்லுவித்த விடை இன்னதென்பதும் விளங்கவில்லை. சிறந்த கல்விமான்களது வீட்டில் இடைவிடாமற் பயிலும் வேலைக்காரர்களாகிய இருபாலாரும் கல்விப்பயிற்சியில் சிறந்தவர்களாக இருப்பார்களென்பது பண்டைக்

காலத்தில் வடமொழி தென்மொழிகளிற் சிறந்துவிளங்கிய பண்டிதர்கள் சிலருடைய சரித்திரத்தால் விளங்கும். ‘கம்பர்வீட்டுக் கட்டுத்தறியுங் கவிசொல்லும்’ என்னும் பழமொழியும், ஒருவரெடுத்துக்கொடுத்த கருத்துக்களைக் கம்பர் வீட்டு வெள்ளாட்டி பாடிமுடித்ததாக வழங்கும் ‘நெற்படி விளைகழனி’ என்னுஞ் செய்யுளும் இங்கே யறியற்பாலன. மேலும் என்னுடைய தமிழாசிரியராகிய மகாவித்துவான் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களுடைய தவசிப்பிள்ளைகளிற் சிலருக்குக் கேள்வி மிகுதியாற் சிறந்த தமிழ்ப்பயிற்சி காலக்கிரமத்தில் உண்டானதையும், அரிய விஷயங்களில் ஐயந்தோன்றிய பொழுது மாணக்கர்களுக்கு அவர்கள் அவற்றைத் தீர்த்ததையும் நான் நேரில் அறிந்திருக்கிறேன்.

அடியார்க்குநல்லார் தாமெழுதிய சிலப்பதிகாரவுரைப்பாயிரத்தில், சிந்தாமணிப்பெயர்க்கு முதலில் இந்துற்பெயரை வைத்திருந்தலால் திருத்தக்கதேவருக்கும், பேராசிரியர் முதலியோர்களுடைய உரைகளில் இந்துற் பகுதிகள் எடுத்தாளப்பட்டிருந்தலால் அவர்களுக்கும் இந்துலாசிரியர் காலத்தால் முற்பட்டவரென்று தெரியவருகின்றது.

இவரது சமயம் சைனமென்பது அச்சமயக் கொள்கைகளையும் அவற்றைப் புலப்படுத்தும் வரலாற்றுமொழிகளையும் இந்துலுள் அங்கங்கே இவர் அமைத்துக்கொண்டே செல்லுதலால் விளங்கும்; அவற்றுட் சில வருமாறு:—

(க) காதிகர்மம் - ஆன்மாவின் அறிவை மறைக்குந்தீவினை; ‘வெந்தாய ருருவினை வீட்டிய வண்ணல்’ (உ. 1: 15), ‘காதி வெவ்வினை கடையறு காலே’ (க. 27: 149); (உ) கருமந்தீர்ந்த உயிர் மேலே செல்லல்: ‘வினைதீ ருயிரின் மிதந்தது’ (க. 40: 186); (ங) அல்லாநீர்த்தல்: ‘அல்லா வரீத்தலி னல்கிய வுடம்பினன்’ (ச. 7: 159); (ச) பஞ்சமந்திரம்: ‘அஞ்சா தைம்பதம் நினைமதி நீ’ (ரு. 3: 134); (ரு) ஓதி-முற்பிறப்பை யறியும் அறிவு: ‘ஓதியினேக்கி’ (ரு. 3: 92); (கூ) பிரகிமாயோகம் - பிரதிமைபோல அசைவற்றிருந்து செய்யும் யோகம்: ‘படிவக்குழு’ (க. 39: 14), ‘ஓங்கிய படிவத் தறம்புரி நங்கை’ (உ. 11: 63-4); (எ) லித்தர்: ‘முகடுய ருலக முன்னிய முனிவர்’ (க. 38: 219), ‘திருப்பே ருலகம் பெற்றோன் போல’ (க. 12: 77), ‘பெயர்ச்சியி லுலகம் பெற்றான் போல’ (க. 56: 172); (அ) அருந்தநானம், அராந்தநானம், கேத்யம் - கிலையம்: ‘அருந்த வர் பன்மறு தருகுத் தானமும்’ (ச. 2: 12), ‘அராஅந் தானத்

தருச்சனைக் கம்பலும்' (உ. 2 : 138), 'அருமணி சுடரு மராஅந் தாணம்' (உ. 6 : 161), 'காண்டகப் பொலிந்த வராஅந் தாணம்' (ரு. 4 : 150-51), 'துகடர் பெருமைச் சேதியந் தொழுது' (ரு. 4 : 112); (கூ) ஆதிவேதம் - வேதங்களுள் மூன்றாவது: 'ஆதி வேதத் தகவயின்' (கூ. 1 : 86); (கௌ) அசோகமரம்: 'அணித்தகு பள்ளி யசோகத் தணிநிழல்' (உ. 13 : 38); (கக) முக்குடை: 'தாம முக்குடை தாமுறை கவிப்ப' (உ. 6 : 154); (கஉ) பவண லோகம் - நாகருலகம்: 'பைந்தலை நாகர் பவணம்' (கூ. 3 : 103); (ககூ) பள்ளி - நீத்தோருறைவிடம்: 'அருந்தவர் பள்ளி' (க. 43 : 175), 'படிவப் பள்ளி' (க. 51 : 64), 'மூதறி முனிவன் பள்ளி' (உ. 13 : 8); (கச) இருவகை இமயம்: 'இருவகை யிமயமும் பெருகு புனல் யாறும்' (ரு. 1 : 180); (கரு) சோதிடர் (சந்திரர் முதலிய ஐவர்) விமானம்: 'மாதிரத் தியங்குஞ் சோதிடர் விமானமும்' (உ. 18 : 50); (ககூ) வெள்ளிமலை - வித்தியாதரர்க்குரியதொருமலை: 'விச்சா தரருறை வெள்ளியம் பெருமலை' (கூ. 3 : 118-9), 'விளங் கொளி விஞ்சையர் வெள்ளியம் பெருமலை' (ரு. 1 : 115); (கௌ) ஐம்பெருங்குலம் - இக்ஷ்வாகுகுலம் முதலியன: 'அலகை யாகிய வைம்பெருங் குலத்து' (ரு. 3 : 111); (கஅ) இயக்கி-யக்ஷிதேவதை: 'இயக்கி யுண்டு' (ச. 7 : 116), 'இயக்கி யிவளே' (ச. 17 : 54).

நூலைப்பற்றிய குறிப்புக்கள்.

குண்டடியர் பிருகத்கதையை இயற்றிய வரலாறு.

ஹம்பிரதிஷ்டா நகரத்தில் முன்பு அரசனாக விளங்கிய

* சாதவாகன நென்பவன்பால் மந்திரியாக இருந்தவர் குண்டடிய ரென்னும் மகாபண்டிதர். ஒருகாலத்தில் அவ்வரசனை, "கல்வியறிவில் லாதவனே" என்று அவன் மனைவி அவமதிக்க அவன் மனம்வருந்தி, "நான் பூர்ண பாண்டித்தியமடைதற்கு எவ்வளவுகாலம் பிடிக்கும்?"

* சாதவாகனமென்ப பெயரியதொரு தமிழ்தூல் பண்டைக்காலத் திருந்ததென்றும் அதனைச் செய்வித்தோன் சாதவாகனனென்றும் தெரி கின்றது; அவன் இவனே வேறு யாரோ தெரியவில்லை; 'செய்வித் தோனாற் பெயர் பெற்றவை சாதவாகனம், இளந்திரைய மென்னுமலை' இறை. சூ. 1, உரை; நன். சூ. 48, மயிலை.

என்று வினவியபொழுது குணாட்டியர், “வியாகரணஞான முண்டா, வதற்குப் பன்னிரண்டு வருடம் பிடிக்குமென்று பெரியோர் கூறுவர்; ஆறுவருடத்தில் அதனை நீர் கற்றுக்கொள்ளும்படி யான் செய்வேன்” என்றனர். அதுகேட்ட மற்றொரு மந்திரியாகிய சர்வவர்மா வென்பவர், “ஆறுமாதத்தில் உம்மை எல்லாக்கலைகளிலும் பூர்ண பண்டிதராக்குவேன்” என்றார்; அவ்வாறு செய்வித்தல் யாராலும் இயலுவதன்றென்றெண்ணிய குணாட்டியர், “நீர் அவ்வாறு செய்யின், ஸம்ஸ்கிருதம், பிராகிருதம், தேசபாஷையென்ற மூன்றையும் அறவே துறப்பேன்” என்று குளுந்நனர்; “கூறியவண்ணம் யான்செய்யேனெல் உம்முடைய பாதுகைகளைப் பன்னிரண்டு வருடம் தலைமேற் சுமந்து திரிவேன்” என்று சர்வவர்மா மாற்றுக்குள் பகர்ந்தனர். அப்போது, “இந்தப் போராட்டத்தில் எப்படியும் நாம் நல்ல பாண்டித்தியத்தை யடைந்து விடலாம்” என்று அரசன் தன்னுள் மகிழ்ச்சியுற்றிருந்தான். பிறகு சர்வவர்மா முருகக்கடவுளை வழிபட்டு அவருடைய திருவருளைப்பெற்று அரசனைப் படிப்பித்துத் தாம் கூறிய படி ஆறுமாதத்துக்குள் அவனை எல்லாக்கலைகளிலும் பூர்ணபாண்டித்தியமுள்ளவனாகச் செய்தனர். மிக்க மகிழ்ச்சியுற்ற அரசன் சர்வவர்மாவிற்குச் சிறந்த உபசாரங்களைச் செய்ததன்றி ஒரு தேசத்திற்கும் அவரை அரசராக்கினன்.

குணாட்டியரோ தம்முடைய சபதத்தின்படியே மும்மொழிகளையும் அறவேதுறந்து அரசனை நீங்கி விந்தமலையையடைந்து அங்கேயுள்ள பிசாசுங்கள் தம்முட்பேசிக்கொள்ளும் மொழிகளைக்கேட்டுப் பைசாசபாஷையில் பரிபிச்சியடைந்து பிறகு விந்தியவாசினியாகிய தூர்க்காதேவியை வழிபட்டு, அங்கே ஒரு சாபத்தால் பிசாசவடிவத்தோடிருந்த காணபூதி யென்பவரை அத்தேவியின் கட்டளைப்படியே கண்டனர்; உடனே குணாட்டியருக்குத் தம் பழம்பிறப்புணர்ச்சி உண்டாயிற்று. பின்பு பைசாச பாஷையால் அவர்கூறிய வித்தியாதரர் *எழுவருடைய சரித்திரங்களை அவரேவளின்படி அதே பாஷையில் ஏழிலக்கம் கிரந்தங்களாக எழுவருடங்களிற் குணாட்டியர் இயற்றி முடித்தனர். அந்தால் ‘பிருஹத்கதா’ என்னும் பெயரால் வழங்க

* எழுவர் பெயர்களாவன : (க) ரிஷபன், (உ) ஸர்வதமனன், (ங) பந்துஜீவகன், (ச) ஜீமூதவாகனன், (டு) விசுவாந்தரன், (சு) நாராவலோகன், (ஏ) நரவாணத்தன் என்பன; இவை பிருகத்தாஸரித்ஸாகரம், ௧௧-ஆவது சுரதமஞ்சரீலம்பகத்தின் இறுதித்தரங்கத்திற் காணப்படுகின்றன.

லாயிற்று. சித்தர், வித்தியாதரர் முதலியோர் வந்துகேட்டு அதன் சொல்லினிமை பொருளினிமை முதலியவற்றை நுகர்ந்து இன்புற்றுச் செல்வாராயினர். பின்பு அந்நூலை உலகத்திற் பரவச்செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் அவருக்கு உண்டாயிற்று. அதனை அவர் மாணாக்கர்களாகிய குணாதேவர், நந்திதேவரென்பவர்கள் அறிந்து, “அதனைப் பெற்று உலகிற் பரவச்செய்வதற்கு உரியவன் சாதவாகனனே” என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். அவனுக்குக் காட்டும்படி அந்நூலை அவர்கள்வசம் குணாட்டியர் அனுப்ப அரசன் சிறிதும் பாராட்டாமல் வித்தியாகர்வத்தால் அவமதித்தனன். அந்நூலுடன் மீண்ட அம்மாணாக்கர்கள் நிகழ்ந்ததைத் தெரிவிக்க, குணாட்டியர் அம்மலையில் மனிதர் சஞ்சரியாத இடமொன்றில் ஒரு குணாடத்தை உண்டாக்கித் தீயை வளர்த்து அந்நூல் வரையப்பட்டிருந்த ஏடுகளை முறையே உருவியுருவிப் படித்துப்படித்துக் காட்டி, கேட்டுக்கேட்டு மனமுருகிய பிசாசங்களும் விலங்குகளும் பறவைகளும் கண்ணீர்வீழ்க்கும்படி அக்குணாடத்தில் ஓமஞ்செய்தனர்; இப்படி ஆறு வித்தியாதரர்களுடைய சரிதங்கள் சாம்பரானபின் தடுக்கும் வலியின்றிக் கண்ணீர்ப் பெருக்கத்துடன் எதிரே நின்ற அம்மாணாக்கர்கள் இருவருடைய வேண்டுகோளால் ஏழாவதான நரவாணத்ததனுடைய சரித்திரத்தை மட்டும் அவர்களுடைய கையில் அளித்தனர். இச்செய்தியை ஒரு வகையாகக் கேள்விபுற்று வியப்படைந்த சாதவாகனன் உடனே சென்று குணாட்டியரைக்கண்டு பணிந்து நிகழ்ந்ததையறிந்து, “அடியேன் அறியாமையாற் செய்த பிழையைப் பொறுத்து இந்நூலை எனக்களித்து இதன் பொருளையும் தெரிவித்தருள்க” என்று வேண்டினன். அவர், “என் மாணாக்கர்கள் இதனை உமக்குத் தெரிவிப்பார்கள்” என்றுசொல்லி அதனை அவனிடம் கொடுத்து விட்டு யோகமகிமையால் தம்முடைய உடலைத்தாறந்து பரலோகத்தை அடைந்தனர். அப்பால், அரசன் அம்மாணாக்கரிருவருடன் தன் இடமடைந்து அவர்களை உபசரித்து அதன் பொருளைக் கேட்டு அவர்களைக்கொண்டே பைசாபாஷையிற் கதாபீடிகையை அந்நூலுக்கு இயற்றுவித்து உலகிற் பரவச்செய்தனன்; அரசனே கதாபீடிகையை இயற்றினானென்று சொல்லுவது முண்டு.

குபேரனது சாபத்தாற் சுப்பிரதீகனென்னும் இயக்கன் காண்பூதியாகவும், உமாதேவியின் சாபத்தால் மாலியவானும் புட்பதந்தனும் முறையே குணாட்டியராகவும் வரூசியாகவும் பிறந்தனரென்றும், இவ்விருவரும் சிவகணத்தைச் சார்ந்தவர்களென்றும், இம்மூவரும்

வரருசியென்பவர் இக்கதையைக் காண்பூதிக்குச் சொன்னமையாலும் காண்பூதி இதனைக் குணாட்டியருக்குச் சொல்லி தூலாகச்செய்வித்து எழுதுவித்தமையாலும் குணாட்டியர் இதனை இயற்றினமையாலும் இம்மூவரும் முறையே தங்கள்சாபம் நீங்கப்பெற்றுப் பழைய பதவியை யடைந்தனரென்றும் தெரிசின்றது. பிருஹத்ததா ஸரித்ஸாகரத்துள்ள கதாபீடலம்பகத்தில் இவ்வரலாறு விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஏழு வித்தியாதரர்களுடைய சரித்திரங்களின் பொதுப்பெயராகிய ‘பிருஹத்ததா’ என்பது, அவற்றுள் முதலறுவர் சரித்திரங்களும் தீக்கிரையானதுபற்றி ஏழாவதாகிய † நரவாணத்தனுடைய சரித்திரத்திற்குமட்டும் உரிய பெயராக வழங்குவதாயிற்று; சனற் குமார சங்கிதை முதலிய ஆறு சங்கிதைகளையுடைய தூலின் பெயராகிய காந்தமென்பது, அவ்வாறனுள் ஒன்றாகிய சங்கரசங்கிதைக்குமட்டும் இக்காலத்தில் வழங்குமாறிக.

குணாட்டியரது பெருமை.

சுவலயானந்தத்திற் பரிகராலங்காரத்திற்கு உதாரணமாக ஸ்ரீமத் அப்பையதீக்ஷிதரவர்கள் எடுத்துக்காட்டிய, “வ்யாஸ்தந்தைநகதயாஸ்திதம் ச்ருதிகணம்” எனவரும் சுலோகத்தால் குணாட்டியருடைய பெருமையும் பெருங்கதை மிகவிசித்திரமான பொருளுக்கையுடைய தென்பதும் விளங்கும்.

சுலோகத்தின் மொழிபெயர்ப்புச்செய்யுள் வருமாறு:—

(கட்டளைக்கலித்துறை)

ஒன்றா மறைக்கணம் பாத்திலன் புற்றி லுதித்திலன்மா
லின்றா தவிழுந்தி வந்திலன் மாபா டியஞ்செய்திலேன்
நன்றார் பொருள்கொள் பெருங்கதை சொற்றில னானிந்திரன்
என்றார் குருவலன் தேவாரின் சீர்சொல்வ தெப்படியே.

[பாத்திலன் - பகுத்திலன். மாலின் தாது அவிழ் உந்தி - திருமாலின் உந்தித்தாமரைப்பூ. என்று ஆர் - சூரியனை யொத்த.]

‘அடியேன் வியாஸமுனியல்லேன்; வான்மீகியல்லேன்; பிரமனல்லேன்; பதஞ்சலியல்லேன்; குணாட்டியரல்லேன்; தேவகுரு

* இத்தாலிலுள்ள உதயண சரித்திரத்தைத் தமிழில் வசனநடையாக எழுதி எனக்கு உதவியவர் தியாகசமுத்திரம், ஸ்ரீ மக்காபாளையைய ரென்பவர்; இவர் தீருக்துறள் மூலமுமுவதையும் வடமொழியில் சுலோக ரூபமாக இயற்றியிருக்கிறார்.

† நரவாணத்தன் - உதயணனுடைய புதல்வன்.

அல்லேன்; ஈசா! தேவரீருடைய புகழை எங்ஙனங் கூறுவேன்' என்பது இச்செய்யுளின் பொருள்.

குணாட்டியரியற்றிய பிருகதக்கதை இப்போது கிடைக்கவில்லை.

பெருங்கதையின் சம்பந்தமான வடமொழி நூல்கள்.

இக்கதையின் சம்பந்தமாக வடமொழியிற் பலதூல்கள் உள்ளன வென்று கேள்விபுற்று (க) பிருகதக்கதா சுலோகஸங்கிரகம், (உ) பிருகதக்கதா மஞ்சரி, (ங) பிருகதக்கதா ஸரித்ஸாகரம், (ச) உதிதோதய காவ்யம், (ரு) ரத்னாவளி, (ஈ) பிரியதர்சிகா, (ஏ) சொப்பன வாஸ வதத்தம், (அ) பிரதிஞ்ஞா யௌகந்தராயணம், (ஈ) வாஸவத்தா, (கௌ) மிருச்சகடிகை, (கக) கற்பூரமஞ்சரி, (கஉ) காதம்பரி என்பவற்றுட் சிலவற்றைத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பித்துப் படித்தும் ஏனையவற்றைப் பண்டிதர்கள் முகமாகக் கேட்டும் வந்ததில் இந்தாற்கதைப்போக்கைப் பெரும்பாலும் ஒத்திருந்தது உதிதோதய காவ்யமொன்றே. ஏனையவை ஒருவாறு ஒத்தனவும், சிலபகுதி ஒத்தனவும், சில பகுதியை இதன்சாயையாகப் பெற்றனவும், இதிலுள்ள பெயர்களைமட்டும் எடுத்தாண்டனவுமாகவே தெரியவந்தன. 'ஸஹ்ருதயா' என்னும் வடமொழிப்பத்திரிகையிற் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ள 'உதயணகதா', 'உதயண சரித்திரம்' என்பவற்றைப் படிப்பித்துக் கேட்டதில் இந்தாளின் கதைப்போக்கிற்கு அவை வேறு பட்டே யிருந்தன. ஆனாலும் இந்தாளின் ஒவ்வொரு பகுதியிலுள்ள ஐயங்களைப் போக்கினமையின் அவைகளெல்லாம் இதன் பரிசோதனைக்கு உதவியாக இருந்தன.

இதன் முதல்நூல்.

ஆக்கியோன்பெயர் முதலியவற்றைப் புலப்படுத்தும் சிறப்புப் பாயிரமும் பதிகமும் அமைந்திருத்தற்குரிய முதற்பகுதி எனக்குக் கிடைத்த இந்தாற் கையெழுத்துப் பிரதியில் இல்லாமையால் இதன் முதல்தூல் முதலியவற்றைப்பற்றி யாதொன்றையும் துணிர்த்துஎழுதக் கூடவில்லை. குணாட்டியரியற்றிய தூலையே இதன் முதலூலாகச் சொல்லலாமென்றால் அது தோற்றமுதற் சைவசமயக்கோட்பாடுகளை அங்கங்கே கொண்டிருப்பதாகத் தெரிதலாலும் இது தன்னுள்ளே

இவற்றின் ஆசிரியர் முறையே (க) புதஸ்வாமி, (உ) சேஷமேந்திரர், (ங) ஸோமதேவபட்டர், (ச) சாருகீர்த்திபண்டிதருடையசிஷ்யர் சிகாமணியென்பவர், (ரு,ஈ) ஸ்ரீஹர்ஷகவி, (ஏ, அ) பாஸகவி, (ஈ) ஸுபந்து, (கௌ) தத்திரகர், (கக) பில்ஹணகவி, (கஉ) பட்டபாணர் என்பார். முதலாவது நூல் கி. பி. 1090-ஆம் ஆண்டுக்கு முந்தியதென்பர்.

சைனமதக் கோட்பாட்டையே கொண்டு செல்லுதலாலும் இதற்கு அது முதலானவற்றென்றும் அதன் வழித்தானதும் சைனமதக் கோட்பாடுடையதுமான ஒரு வடநூல் இருத்தல்வேண்டுமென்றுத் தோற்றின. அப்பால் விசாரித்து ஆராய்ந்தபொழுது சில ஆதாரங்களால் குணாட்டியர் இயற்றிய நூலின் வழித்தாக ஒரு வடநூலுண்டென்று தெரியவந்தது.

கி. பி. 5 அல்லது 6 - ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்த துர்வீரீதனென்னும் அரசன் பைசாசபாஷையிற் குணாட்டியர்செய்த பிருகத்கதையை ஸம்ஸ்கிருதபாஷையிற் செய்தானென்று மைஸூர் ஸம்ஸ்தான் சிலாசாஸன ஆராய்ச்சிவகைத்தலைவராக இருந்த ஸ்ரீமத் மகாமகோபாத்தியாய ஆர். நரஸிம்மாசாரியாரவர்கள் 1916-ஆம் வருஷத்துச் சிலாசாஸன அறிக்கையில் எழுதியிருக்கிறார்கள். அஃது அறிக்கையின் 45 - ஆம் பக்க முதலியவற்றைப் பார்க்க.

இதன் சம்பந்தமாக அறிந்தவற்றைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று சில அன்பர்களைக் கேட்டுக்கொண்டபொழுது பிரஹ்மஸ்ரீ எம். இராமகிருஷ்ணகலியவர்கள், எம். ஏ., ஆராய்ந்து எழுதியனுப்பியது வருமாறு:—

“ப்ருஹத்கதை:—முதலில் ஸுபந்து என்னும் கவியால் வாஸவதத்தையென்னும் பெயரால் எழுதப்பட்டதென்று வேறு நூல்களிலுள்ள உதாரணங்களால் தெரியவருகிறது (கி. பி. 300); ஸுபந்து சந்திரகுப்தன்மகனுை பிந்துஸாரனுக்கு மந்திரி. இப்பொழுது வழக்கிலுள்ள வாசவதத்தையென்பது அஃதென்று. சூத்திரகன் வீணாவாஸவதத்தமென்று ஒரு நாடகஞ்செய்திருக்கிறான். இதற்கிடையே பாகம் முதல் மூன்றங்கமே. இந்தச் சூத்திரகன் உச்சைனியை ஆண்ட ஓரசன்; மிருச்சகடிக நாடக நூலாசிரியன்; பத்மப் பிராப்ருதகமும் இவன் செய்த நாடகமே (கி. மு. 56); சாலிவாஹனன் அல்லது சாதவாஹனனுடைய ஸபையிலிருந்த குணாட்டிய ரென்பவர் பைசாசபாஷையில் ‘பிருகத்கதை’ என்னும் பெயரால் ஒருநூல் எழுதினார் (கி.பி. 78); இந்நூற்பகுதிகள் காவ்யாதர்ச வ்யாக்கியானத்தில் மேற்கோள்களாக வந்துள்ளன. பாஸனென்னுங்கவி ஸ்வப்நவாஸவதத்தமென்றும் பிரதிஞ்ஞா யௌகந்தராயணமென்றுங் கூறப்படும் நாடகங்களில் உதயணனுடைய சரிதத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார் (கி. பி. 100 -150); பிறகு கி. பி. 570-80-இல் கங்கராசனா துர்வீரீதனென்பவன் பிருஹத்கதையை முற்றும் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் மொழிபெயர்த்தான்; பின்பு உந்மாதவாஸவதத்தமென்னும் பெயரால்

சத்திபத்திரரென்னும் கவி ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் நாடகமாக எழுதியிருக்கிறார். இதன்பின், ‘உதயநோதயகதா’ என்னும் பெயரால் ஒரு வசனதூல் ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்ததென்று தெரிகிறது. கி. பி. 1030-ஆம் ஐந்தில் கேஷமேந்திரர் பிருகதக்கதையைச் சுருக்கி, ‘பிருகதக்கதாமஞ்சரி’ என்னும் பெயரால் எழுதினார். கி. பி. 1120-ஆம் ஐந்தில் ஸோமதேவபட்டர் கதாஸரித்ஸாகர மென்றபெயரால் பிருகதக்கதை முழுவதையும் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் எழுதியிருக்கிறார். கி. பி. 1400-ஆம் ஐந்தில் வாமன பட்டபாணர் பிருகதக்கதாமஞ்சரியென்ற பெயரால் எழுதியிருக்கிறார். இவைகளெல்லாம் ஸம்ஸ்கிருதமே. கி. பி. 1300-இல் ‘ஸூரந்’ என்னும் கவியால் தெலுங்கு பாஷையில் உதயநோதயமென்னும் பெயரால் பிருகதக்கதை பத்யகாவ்யமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது ; அது முற்றுங்கிடைக்கவில்லை ; வாலவதத்தை விவாஹ பரியந்தமே கிடைத்திருக்கிறது. ஸ்ரீஹர்ஷர்செய்த ரத்நாவளி, பிரியதர்சிகா என்ற இரண்டு நாடகங்களும் வத்ஸராஜசரிதமே. இவர் காலம் சற்றேறக்குறைய கி.பி. 450 ; சிலர் 620 என்பார்.”

மேலே காட்டியவற்றைப் பார்க்கையில், தூர்விரீதனென்னும் கங்கராசன் இயற்றிய வடதூலை இதற்கு முதலூலாக இருத்தல்வேண்டுமென்று தோற்றுகிறது.

தூர்விரீதனுடைய பெருமை சென்னை இராசாங்கக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலையிலுள்ள ‘கொங்கதேசராஜாக்களுடைய சரித்திரம்’ என்பதில் பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது :—

“கசு-தூர்விரீதன் பட்டம் :—மேற்கூறிய அரசன் புத்திரனாகிய தூர்விரீதராயன் தழைவனபுரத்திலே பட்டாபிஷேகம்பண்ணி அரசாண்டான். இவன் மந்திரசாஸ்திரங்களைக் கற்று மந்திரசித்தியடையப்பெற்று அம்மந்திரபலத்தால் பகையரசர்களையும் அவர்கள் சேனைகளையும் வென்று ஜயமடைந்தான். இவனைப் பகையரசர்கள் பிரளயகாலத்து ருத்திரனென்றே எண்ணிப் பயப்படுவார்கள் ; கிராதாரச்சனியமென்னும் தூலிற் பதினைந்து சுருக்கங்களுக்கு டீகா பண்ணினவன். இவன் சேர, சோழ, பாண்டிய, ஆந்திர, கலிங்கமுதலாகிய தேசங்களைவென்று கப்பம் வாங்கிவந்தவன். இவன்பக்கத்தில் பகைவர்கள் வருவதற்குப் பயப்படுகிறபடியினாலே தூர்விரீதராயனென்று பெயர்பெற்றனன்.”

பிழையுந் திருத்தமும்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
நடஅ	8	கச்சினர்	... கச்சினர்
நுக	20	உயலரு	... உயலரும்
எஉ	9	கொற்றொடி	... கொற்றொடி
கக	13	தயார்	... தாயர்
கஎச	9	கொடுத்த	... தொடுத்த
உச0	31	தொள்.	... தொல்.
உடுஉ	26	ஒளியைப்	... ஒலியைப்
உடுக	6	அச	... சஅ-டு
”	21	வளி செலவிற்	... வளிச் செலவிற்
உஎ0	2	வேறற்ப	... வேறற்ப
உகக	5	இற்ற	... இற்ற
நட0	33	வினையாளர்	... வினையாளர்
நட0	36	வம்மைய	... வெம்மைய
நடச	11	விசித்திர	... விசித்திர
நஎச	21	இட்டனர் கொள்ளு முட்	இட்டன கொள்ளு முட்
		டின	... டில
நஎக	3	நாமாவளி	... நாமாவளி
நடஅடு	15	உருக்குரு	... உருக்குறு
சநட	32	அமைச்சரோடு தொழர்	... அமைச்சரோடு தோழர்
சஎக	14	உதயண	... உதயணன்
சக0	14	யாக்கி	... யரக்கி
சகச	5	புதையெரிபுற்ற	... புதையெரிபற்ற
டுக0	20	முதற் புகுத்தலிற்	... முதற் புத்தலிற்
டுடுடு	6	யுருஅத்	... யருஅத்
டுஎடு	1	பாங்கற் குரைத்தது	... பாங்கர்க் குரைத்தது
டுஅக	12	புண்கண்	... புண்கண்
க0க	8	யகற்குரல்	... கயிற்குரல்
கஉடு	2	மாமழை	... மாழை
கஉஅ	16	டலருந்	... டடலருந்
கஉஉ	12	உருமண்ணுளா	... உருமண்ணுவா
கநடஅ	29	விரிசிகள்	... விரிசிகன்
எந.க	5	நிசழ்ச்சி	... நிகழ்ச்சி
எருச	12	குறுகி	... குறுகிக்
எஅந	14	யாக்கையேனுகி	... வாக்கையேனுகி
அநக	9	உதயணன்	... உதயணன்
அஅடு	7	கிளையின் மன்னர்	... கிளையன் மன்னர்
”	27	கிளையில் மன்னர்	... கிளையில் மன்னர்
அஅஎ	26	மெய்ச்சார்	... மெச்சார்
ககஅ	20	பறந்தரி	... பரந்தரி
கடுஅ	44	அதி ஆற்றல்	... அதிக ஆற்றல்

உதயணன் சரித்திரச் சுருக்கம்.

முதலாவது உஞ்சைக் காண்டம்.

சம்புத்திவிலே சுதர்சனமென்னும் மலையின் தெற்கேயுள்ளதான ¹ பாரதவருடத்திலுள்ள தரும கண்டத்தில் ² வத்தவநாட்டின் தலை நகரான ³ கௌசாம்பி நகரத்தில், குருகுலத்திற் பிறந்த சதானிக நென்பான் அந்நாட்டுக்கு அரசனாகி விளங்கினான். அவன் சேதிநாட்டிலுள்ள வைசாலிநகரத்தரசனும் ⁴ ஏயர்குலத்தவனுமாகிய ⁵ சேடக நென்பவனுடைய புதல்வி மிருகாபதியென்பவனோ மணஞ்செய்து இல்லறத்தை இனிது நடத்தி அரசாட்சி செய்துவந்தான். அவன் அரசர்க்குரிய குணவிசேடங்களை யுடையவனாதலின், மந்திரச்சுற்றத்தாரும் தந்திரச்சுற்றத்தாரும் ஏனையோரும் மிக்க இன்பமுற்று அவன் குடைநிழலில் வாழ்வாராயினர். இங்ஙனம் சில ஆண்டுகள் சென்றன.

கார்காலத்தில் ஒருநாள் மேகந்தோன்றுவதையும் அழிவதையும் கண்டபொழுது வைராக்கியம்பிறந்தமையால் மேற்கூறிய சேடக ராசன் ஞாலங்காவலை நஞ்சென வெறுத்துத் தன்புதல்வர் பதினமர் களுள் மூத்தவனான தனித்திரணை யழைத்து, “இனி நான் தவஞ்செய்யச் செல்வேன் ; நீ இந்த இராச்சியபாரத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்” என்று கட்டளையிட்டான். அவன், “யானும் தவஞ்செய்தற்கு வருவேன்” என்று கூறி மறுப்ப, சேடகன் அவன் தம்பிகள் எண்மரைத் தனித்தனியே அழைத்துச் சொல்லச் சொல்ல அவர்களுள் மூத்தவன் கூறியதையே கூறி மறுத்துவிட்டனர். அப்பால் அவன் தன் பத்தாம் குமாரனாகிய விக்கிரணை அருகே அழைத்து மிகவும் வற்புறுத்திக்கூறித் தன் அரசாட்சியை அவனிடம் ஒப்பித்து விட்டு விபுலமென்னும் மலையொன்றின் சாரலிலே ஆலங்கானத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த ஸ்ரீதாரென்னும் முனிவரைச் சரணமடைந்து உபதேசம்பெற்றுத் தவஞ்செய்வானாயினன்.

1 பாரதவருடம் - பாரததேசம் ; பரதனால் ஆளப்பட்டமையின் இப்பெயர் பெற்றது ; தருமகண்டம், ஆரியகண்டமெனவும் வழங்கப்படும்.

2 வத்ஸதேசம்.

3 கோசம்பியென இந்நூலுள் வழங்கப்படும். 4 ஹேஹயர்.

5 உதிதோதய காவியத்தில் இப்பெயர் காணப்படுகின்றது.

தந்தை முதலியவர்களுடைய பிரிவாற்றாமல் வருத்தமுற்ற விக் கிரன், நிகழ்ந்தவற்றைச் சதானிகனுக்கும் தந்தங்கை மிருகாபதிக்குத் தூதுவரமூலமாகத் தெரிவித்துவிட்டுத் தந்தையின் கட்டளையின்படி அரசாட்சிசெய்துகொண்டிருந்தான். இச்செய்தியை அறிந்த சதானிகள் வியந்தான். மிருகாபதி மிக்க வருத்தத்தையடைந்து மூர்ச்சையுற்றாள்; பின்பு கணவன் பலவாறு தேற்றத்தேறி ஒருவாறு ஆறுதலுற்றிருந்தாள். சிலகாலம் சென்றபின் மிருகாபதி கருப்பமுற்றாள். அக்கருப்பத்திலே புண்ணிய புருடனாகிய தேவனொருவன் வந்து தங்கினான். வேண்டிய பொருள்களை வருவித்து அளித்தும் விரும்பிய இடங்களுக்கு அழைத்துச்சென்றும் மிருகாபதியினது மயற்கை (மசக்கை)யைப்போக்கி அரசன் அவளைப் பாதுகாத்து வந்தான். கருப்பம் நிரம்பியது. அக்காலத்தில் ஒருநாளிரவில் மேல்மாடத்துள்ள நிலாமுற்றத்தில் தானிருந்த இடங்களை யெல்லாம் சாதிவிங்க முதலியவற்றைச் சிவந்த நிறமுள்ளனவாகச் செய்வித்துச் சிவந்த மலர்மாலைகளையும் சிவந்த அணிகலங்களையும் அணிந்துகொண்டு தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள தோழியர்களையும் அங்ஙனம் அணிந்துகொள்ளச் செய்வித்துவிட்டு அவர்களின் இடையே ஒரு மஞ்சத்தின் மேல் சிவந்த பட்டாடையொன்றைப் போர்த்திக்கொண்டு அவள் அயர்ந்து உறங்கினாள். அப்பொழுது ஆகாய வழியே சென்றதும் பல்வன்மையுடையதுமான ¹ சரப்பபறவையொன்று ஈரம்புலராத தசைத்தொகுதியென்று நினைத்து அவளை மஞ்சத்துடன் தூக்கிக்கொண்டு பறந்து சென்று விபுலகிரியென்னும் மலையிற் சேடக முனிவருடைய பள்ளியினருகே மெல்ல வைத்து உண்ணத் தொடங்குகையில், அவள் விழித்துக்கொண்டாள். அதனைக் கண்ட அப்பறவை, “இது தசைத்தொகுதி யன்று; உயிரோடுகூடிய ஒரு பெண்வடிவம்” என்று நினைத்து உண்ணாமல் திடீரென்றெழுந்து சென்றுவிட்டது. அப்பால் அவள் நாற்புறமும் பார்த்துத் தான் வேறிடம் வந்திருந்தலை அறிந்து திகைத்து அஞ்சி வருந்துவாளாயினள். பின்பு அச்சத்தாலும் ஆகாய வழியே வந்த வருத்தத்தாலும் கருப்ப வேதனை அதிகரிக்கப் பெற்றுச் சூரியோதய காலத்தில் எல்லாக் கோள்களும் நல்வழி நோக்க, திருமணி விளக்கம் திசைநின்றழல ஓர் ஆண்குழந்தையை ஈன்றனள்.

1. கண்டப்புள்ளென்றும் கண்டபேரண்டமென்றும் கருடப்பறவையென்றும் வேறு தூல்கள் கூறும்.

“பொருகடற் பருதி போல்ப் பொன்னனான் பிறந்த போழ்தே
மருளுடை மாத ருற்ற மம்மர்நோய் மறைந்தது” (சீவக. 304.)

பின்பு அவள் மிக்க அன்போடு அக்குழந்தையைத் தழுவி யெடுத்து அந்தச் சமயத்துள்ள தன் நிலைமையை நினைந்து பல வாறு புலம்பினள். அப்பொழுது நீராடுதற்பொருட்டு இயல்பாக அந்த வழியே வந்த சேடக முனிவருடைய காதிற்கு அவளுடைய புலம்பல்லாவி எட்டியது. உடனே அவர் வந்து கண்டு அவளைத் தம்முடைய மகளென்றறிந்ததன் நினைவற்றவற்றையும் தம்முடைய ஞானத்தால் அறிந்தார்; பிறகு, “நீ அஞ்சாதே” என்று அபயமளித் துக் குழந்தையுடன் அவளை அழைத்துச் சென்று தம்முடைய பள்ளியின் ஒருபால் இருக்கச் செய்து ஆதரித்து வருவாராயினர். அவரைத் தன் தந்தையென்றறிந்த மிருகாபதி ஒருவகையாக ஆறுதலுற் றிருந்தான். அங்கே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த மகாமுனிவர் பல்லோர்க்குத் தலைவரும் தருமத்தையும் வீரதத்தையும் தாங்கியவரு மாகிய பிரமசுந்தர முனிவரும் அவர் மனைவி பழிப்பில் கற்பினையுடைய பரமசுந்தரியும் சேடக முனிவரது விருப்பத்தின்படி மிருகாபதியைக் குழந்தையுடன் பாதுகாத்து வந்தமையால் அவள் சிறிதும் கவலை யின்றியிருந்தனள்.

சூரியோதய காலத்திற் பிறந்தமையின் அப்புதல்வன் உதயண னென்னும் பெயர் பெறுதற்கு உரியனென்று சேடக முனிவர் நாமகர ணஞ்செய்ததன் றி அவனுடைய வரலாறு அநேகருடைய வரலாறு களுக்கு இடமாக விளங்குமென்றுங் கூறினர்.

“அதிரா ஞாலத் தரசுவீற் றிருந்த

கதையுரைக் கெல்லாங் காரண னாதலிற்

புதையிரு ளகற்றும் பொங்கொளி மண்டிலம்

உதய மிவர்தர வுதித்தோன் மற்றிவன்

உதயண னுகெனப் பெயர்முதற் கொளீஇ” 1 (உ. 11: 79-83.)

உதயணன், பிறைபோல் வளர்ந்து மேற்கூறிய பிரமசுந்தர முனிவர்க் குப் பரமசுந்தரிபாற்றோன்றிய யுகியென்பானுடன் நட்புற்றுவிரும்பி விளையாடிப் பின் அம்முனிவரிடத்தும் சேடக முனிவரிடத்தும் அரசார்க்குரிய பலவகைக் கலைகளையும் வேறு கலைகளையும் அவனு டன் கசடறக்கற்று இயற்கையறிவாலும் செயற்கையறிவாலும் மேம்

1 இவ்வெண்கள் முறையே பெருங்கதையின் காண்டம், பிரிவு, அகவலின் அடிகளென்பவற்றைக் குறிப்பன.

பட்டு விளங்கினான். அவர்களுடைய ஆக்கத்தைக்கண்ட முனிவர்கள் பாராட்டி அவ்விருவருக்கும் ஆசிகூறினார்கள்.

அப்பால் ஒருநாள், பிரமசுந்தரமுனிவர் யானையின் கோபத்தை அடக்கி வயப்படுத்தி ஆளுதற்குரிய மந்திரமொன்றை உதயணனுக்கு உபதேசித்ததன்றி இசைப்பயிற்சியும் பண்ணுவித்து, முன்பு இந்திரனால் தமக்குக் கிடைத்திருந்ததும் யானை முதலியவற்றை வயமாக்கு தற்குரியதுமாகிய கோடபதியென்னும் யாழை அவனுக்குக் கற்பித்தனர். அதனை அவன் வாசித்துவருகையிற் கேட்ட காட்டுயானைகள் முதலியனவும் பறவைகளும் பிறவயிர்களும் பேருவகையுடன்வந்து அவனுக்கு வேண்டிய ஏவல்கள் செய்தன. அதனைக்கண்டு வியந்த அம் முனிவர் அந்த யாழை அவனுக்கே கொடுத்து, “நீ இந்த வித்தையிற் சிறந்த ஆற்றலை அடைவாயாக” என்று ஆசிகூறி, “இவன் உனக்கு அடைக்கலம்” என்று தன் புதல்வனாகிய யூகியையும் அவன்பால் ஒப்பித்தனர்; “கடந்து ளோர்களுந் கடப்பரோ மக்கண்மேற் காதல்?” பின்பு உதயணன் யூகியை உயிர்த்துணையாகக்கொண்டு எல்லா வகையிலும் சிறப்புற்று விளங்கினான்.

ஒருநாள், அவன்சென்ற காட்டில் பலபிடிகள் சூழப்பெற்றதும் பதினாயிரம் யானைகளின் பலமுள்ளதுமான ஒரு தெய்வயானை நின்றது. அதனைக்கண்ட உதயணன் மந்திரத்தியானத்தோடு கோடபதியை வாசித்தான். அப்போது அவனருகே அது வந்து அன்பு பாராட்டி அவன் ஏவிய தொழில்களைச் செய்தது. அதன் நிலையைக் கண்ட உதயணன் அதன்மேலேறித் தன்னிடம் அடைந்தான். அவனை விட்டுப்பிரியாமல் அவனுக்குரிய பணிகளையெல்லாம் அது செய்துவந்தது. சில நாட்கள் சென்றபின்பு ஒருநாளிரவில் அந்த யானை அவன் கனவில் தோன்றி, “என்மேற் பாகரையேற்றினாலும் தோற்கயிற்றால் என்னைக் கட்டினாலும் யான் உண்ணுதற்கு முன்னமே நீ உண்டாலும் உன்னைவிட்டு நீங்கிவிடுவேன்” என்றது. கேட்ட உதயணன் உடனே விழித்தெழுந்து அதுமுதல் மேற்கூறிய மூன்று தவறுகளும் நேராதபடி நடந்துவந்தான். தெய்வயானையும் அவனை விட்டு நீங்காமற் பணிபுரிந்து ஒழுகியது.

இப்படியிருக்குங்காலத்தில் விக்கிரன் அரசாட்சியில் வெறுப்புற்றுத் துறவறம் பூணுதற்கு விரும்பினான்; தனக்குச் சந்ததியில்லாமை யால் தன் இராச்சியத்தைப் பாதுகாத்தற்கு யாரும்ல்லையென்று துன்பமுற்ற அவன் தன் தந்தையாகிய சேடகமுனிவர்பாற் சென்று வணங்கி முதலில் தன் சுருத்தைத்தெரிவித்து. அப்பால் அவரு

டைய உபதேசமொழிகளை விருப்பத்துடன்கேட்டுக்கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது, இயல்பாகவே அவ்விடம் வந்த உதயணனை அவன்கண்டு ஒளியாலும் தேற்றப்பொலிவாலும் சிறப்புற்று விளங்கிய அவனை நன்கு மதித்து, “இவன்யார்?” என்று கேட்டனன். கேட்கவே முனிவர், “குருகுலத்தரசனாகிய சதானிகள் தேவியும் உன் தங்கையுமாகிய மிருகாபதியின் புதல்வன் இவன்; ஊழ்வினையதால் அவன் இங்கேவந்து இவனைப் பெற்றனன். கல்விகேள்விகளில் இவன் சிறந்தவனுயினன். உரியபிராயம் வந்துவிட்டமையால் இவனுக்கு இனி அறிவிக்கவேண்டியவற்றை அறிவித்துக் கௌசாம்பிரகருக்கு அனுப்ப எண்ணியிருக்கிறேன்” என்றனர். உடனே விக்கிரன் மிக உவந்து, “இவனை அடியேனுக்கு அளித்தால் ஏயர் குலத்துக்கு உரிய உரிமையை இவன்பால் ஒப்பித்து இவனை அரசனாக்கிவிட்டுத் துறவுபூண்டு தவஞ்செய்து உய்வேன்” என்று முதலில் அவரையும் அப்பால் மிருகாபதியையும் இரந்து அவர்களுடைய அனுமதிபெற்றான்; பிறகு யூகியோடு உதயணனையும் மிருகாபதியையும் வைசாலிநகருக்கு அழைத்துச்சென்று அங்கேயுள்ள மந்திரிகளுக்கும் சேனைத்தலைவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தெரிவித்துத் தன் அரசாட்சியை உதயணன்பால் ஒப்பித்துவிட்டுத் தன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளுதற்குத் தவவனஞ் சென்றான்.

மேற்கூறிய தெய்வயானை உதயணனுடனே வைசாலிக்கு வந்து வழக்கப்படியே அவனுக்குச் செய்தற்குரிய ஏவல்களைச்செய்து கொண்டு அவனுடைய யாழிசையை நுகர்ந்து அந்நகரில் இருந்தது.

அப்பால் உதயணன் யூகியைத் தன்னுடைய முதல்மந்திரியாக்கி அரசாட்சிசெய்துகொண்டு வைசாலி நகரத்தில் இருந்தான். அப்போது அவன் தன்னுடைய வீரத்தாலும் யூகியின் உதவியாலும் தெய்வயானையின் துணையாலும் பல பகைவர்களை வென்று அடக்கி அவர்களுடைய நாடுகளைத் தன்வயமாக்கி வாழ்ந்துவந்தான்.

நிலாமுற்றத்தில் உறங்கிய தன் தேவியைக் காணாத சதானிகள் திடுக்கிட்டு நிகழ்ந்ததையறியாமல், பல இடங்களுக்கும் தன் பரிவாரங்களை அனுப்பித் தேடுவித்துக்கொண்டே காலங்கழித்துவந்தான். அப்போது ஒருநாள் அவன் முக்கால் உணர்ச்சியுள்ள ஸுவருதரென்னும் முனிவரையடைந்து தன் குறையைத் தெரிவித்து வருந்தினன். அவர் மிருகாபதியைச் சரப்பப்பறவை எடுத்துச்சென்று விபுலகிரியில் வைத்ததுமுதல் உதயணன் வைசாலியில் அரசாட்சி செய்து கொண்டிருத்தல் இறுதியாகவுள்ள செய்திகளையெல்லாம் விளங்கக்

கூறியதன்றிச் சதானிகனுடைய பிற்காலச்செய்திகளையும் தெரிவித்தனர். உடனே சதானிகள் வைசாஸி நகரத்தையடைந்து மிருகாபதியைக் கண்டு அவளுடைய குணவிசேடங்களைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்தான். பின்பு அவள்வாயிலாக உதயணனைக் கண்டு அவனால் உபசரிக்கப்பெற்றுச் சிலநாள் அங்கேயிருந்து, அப்பால் அவனை அந்நகரிலேயே அரசாட்சி செய்துகொண்டிருக்கும்படி சொல்லி விட்டுத் தன்தேவியுடன் கௌசாம்பியையடைந்து முன்போலே அரசுபுரிந்துவந்தான். அப்போது மிருகாபதி இரண்டு புதல்வர்களைப் பெற்றாள். அவர்கள் முறையே பிங்கலன், கடகன் என வழங்கப் பெற்றனர். அவர்கள் கல்விக்ளவிகளிற் சிறந்து விளங்கினார்கள். உதயணன் இடையிடையே கௌசாம்பிக்கு வந்து தன் தந்தையுடன் சிலகாலம் இருந்துவிட்டுச் செல்வதுண்டு. இங்ஙனம் சில ஆண்டுகள் சென்றபின்பு, சதானிகனுக்குத் தன் அரசாட்சியில் வெறுப்புத் துறவில் விருப்புமுண்டாயின; அதனால் உதயணனை வருவித்து அவன்பால் அரசாட்சியை ஒப்பித்துவிட்டுத் தான் எண்ணியவாறே தவஞ்செய்தற்கு வனஞ்சென்றான்.

கௌசாம்பி வைசாலியென்னும் இரண்டு இராச்சியங்களையும் உதயணன் கௌசாம்பியிலேயேயிருந்துகொண்டு செவ்வனே சிலநாள் ஆண்டு பின் வைசாலியிலேயிருந்து அரசுபுரியும்படியுகியை நியமித்துவிட்டுத் தான் கௌசாம்பியைமட்டும் ஆளுவானாயினன். யுகியையல்லாமற் கல்வியறிவிற் சிறந்தவர்களும் புறத்தே சென்று உலாவிவரும் உயிர்போன்றவர்களுமான வயந்தகன், உருமண்ணுவா, இடவகனென்ற வேறு மூன்று மந்திரிகள் உதயணனுக்கு உண்டு. அவர்களும் வேறு சில தோழரும் அவனுக்கு அங்கே உதவிபுரிந்து வந்தார்கள். தெய்வயானையும் அவனுக்கு வேண்டிய பணிகள் புரிந்து வந்தது. அப்போது உதயணன் பல பகைவர்களை வென்று அவர்களுடைய இடங்களைக் கைக்கொண்டு மேம்பாடுற்று விளங்கினான். கல்வியாலும் வீரத்தாலும் ஆட்சிமுறையாலும் உதயணன் சிறந்தவனென்ற புகழ் எங்கும் பரவியது.

இங்ஙனமிருக்கையில் ஒருநாள் உதயணன் தன் சேனையையும் தெய்வயானையையும் ஊரில் நிறுத்திவிட்டு உருமண்ணுவா முதலியசில தோழரோடும் சில வீரரோடும் சென்று ஒரு காட்டில் வேட்டையாடினான்; அதனாற் களைத்து மயங்கி நீர் வேட்கையுற்று வருந்தினான். மற்றவர்களும் அப்படியே வருத்தமடைந்தார்கள். பின் எல்லோரும், “இந்தக் காட்டில் ஏதேனும் தெய்வமிருக்குமாயின் இரங்கி நம்

முடைய தாகத்தை அது போக்கியருளும்” என்று நிச்சயித்துக் கொண்டவர்களாகி அங்கே ஒரு புரட்சமரத்தின் நிழலிலே சோர்ந்து கிடந்தார்கள்; கிடக்கையில், வெண்கடிகில் உடுத்தியவனும் மெல்லிய மேற்போர்வையையுடையவனும் அரையிற் கச்சணிந்தவனும் சந்தனம் பூசிய மார்பை யுடையவனும் ஒளிவிட்டு வீசுகின்ற மேனியை யுடையவனும் பிறைவடம் விளங்குகின்ற கழுத்தை யுடையவனும் செங்கழுநீர் மாலையைச் சூடிய குஞ்சியையுடையவனும் ஆயிரம் இதழையுடைய செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடையவனுமாகிய அழகிய ஓரினைஞன் அங்கே வந்து அவர்களைநோக்கி, “நீர் யாவீர்? மிகுந்த இளைப்பையடைந்திருக்கிறீர்களே; நேர்ந்த துன்பம் யாது?” என்று வினாவினன். அவர்கள் தமக்கு அப்போதுள்ள நீர் வேட்கைத் துன்பத்தைக் கூறினர். அவன் உடனே இனிய நன்னீரைக் கொணர்ந்து அளித்து அவர்களுடைய தாகத்தை நீக்கினன். நீக்கியபின், வேறொன்றையும் எதிர்பாராமல் அவன் செல்லத் தொடங்கிய பொழுது, அவர்கள் அவனுடைய பேருதவியை மிகவும் பாராட்டி அவனை நோக்கி, “இதுபோன்ற துன்பம் இனி எங்களுக்கு ஏதேனும் உண்டாகுமாயின், உம்மை நினைத்துப் போக்கிக்கொள்ளக் கருதுகின்றேம்; நீர் இன்னொருன்று எமக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்” என்று கேட்டனர். அவன், “நான் குபேரனுக்குத் தொண்டு செய்யும் இயக்கர்களில் ஒருவன்; என் பெயர் நஞ்சுகனென்பது; உங்களுடைய இனிய நட்பினனாக என்னைக் கருதுக; நீங்கள் எந்தச் சமயத்தில் நினைத்தாலும் உடனே நான் வந்து நும் குறையைத் தீர்த்தற்குரிய கடப்பாடுடையேன்; என்னை நினைத்தற்குரிய மந்திரம் இஃது” என்று சொல்லி அம்மந்திரத்தை உருமண்ணு வாவுக்கு உபதேசித்துவிட்டுத் தன்னிடஞ் சென்றனன். அவர்கள் அவனுடைய பேருதவியை மறவாதவர்களாகி அவனை வாழ்த்திக் கொண்டு நகரம் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

ஒருநாள் நாடகவரங்கில் ஆடிய ஆடன்களிருடைய கூத்திலும் இசையிலும் மனத்தைச்செலுத்தி மயங்கிப்போய்ப் பசியின் மிகுதியால் உதயணன் தெய்வயானைக்கு வழக்கம்போல் உணவளித்தலை மறந்து தான்மட்டும் முந்தியுண்டான். அதனை யறிந்து ஆந்த யானை, “உதயணன் எனக்கு வாக்களித்ததை மறந்து உண்டது தன் புண்ணியக் குறைவாலேதான்” என்றெண்ணி உடனே தன்னிடம் சென்றுவிட்டது. பின்பு கோடபதியை வாசிக்கும்போது கேட்பதற்கு வழக்கப்படியே தெய்வயானை வாராமையை உதயணன்

அறிந்து தான் செய்த பிழையை நினைத்துப் பெரிதும் வருந்தினன் ; அதனை அறிந்த மந்திரிமார், “ அந்த யானையை எப்படியாவது தேடித் தருவோம் ” என்று வாக்களித்தனர். அங்ஙனம் வாக்களித்தும் வருத்தத் தணியாதவனாகக் கவலைக் கடலிலழுந்திய உதயணன் பல இடங்களுக்கும் தன் பரிசனங்கள் பலரை அனுப்பி அதனைத் தேடச்செய்தனன். செய்தும் அஃது அகப்படாமையால் யாழும் கையுமாகத் தானே காடுகளுக்கு நாள்தோறும் சென்று சென்று தேடித் திரிவானாயினன்.

அவந்திராட்டில் உச்சைனிநகரத்தில் ¹ பிரச்சோதனனென்னுஞ் சக்கரவர்த்தி, வீரம் முதலியவற்றைச் சிறந்த பல அரசர்களும் திறை கொடுக்க அரசாட்சிசெய்து செங்கோல். செலுத்திவந்தான். அவனுடைய பதினாயிரத் தேவிமார்களில் முதன்மைவாய்ந்த பதுமகாரிகையென்பவள்பால் அவனுக்கு இந்திரனுடைய அருளிநாற் பெண் ஒருத்தி உதித்தாள். அதனால், அவளுக்கு ² வாசவதத்தை யென்ற பெயரிடப்பட்டது. அவள் இணையற்ற அழகுடையவள் :

“ யாற்றற லன்ன கூந்தல் யாற்றுச்
சுழியெனக் கிடந்த குழிநவில் கொப்பூழ் ;
வில்லெனக் கிடந்த புருவம் வில்லின்
அம்பெனக் கிடந்த செங்கடை மழைக்கண் ;
பிறையெனச் சுடருஞ் சிறுதுதல் பிறையின்
நிறையெனத் தோன்றுங் கறையில் வாண்முகம் ;
கிளியென மிழற்றுங் கிளவி கிளியின்
ஒளிபெறு வாயி னன்ன வெள்ளுகிர் ;
வேயெனத் திரண்ட மென்றோள் வேயின்
விளங்குமுத் தன்ன துளங்கொளி முறுவல் ;
காந்தண்முகி முன்ன மெல்விரல் காந்தட்
பூந்துடிப் பன்ன புனைவளை முன்கை ” (ச. 11 : 64 - 79)

யையும் உடைய அவள் மற்ற எல்லாவகையிலும் சிறந்தவள். வேறுள்ள பட்டத்தேவியர்களிடம் பிரச்சோதனனுக்கு உதித்த பிள்ளைகளும் பெண்களும் மிகப்பலர் ; பிள்ளைகளுள்ளே சிறந்தவர்கள் பாலகன், பாலகுமரன், கோபாலகனென்பார். அஞ்சத்தக்க வீரிய முடையதும் மிகப் பெரியதுமான ஒரு பட்டத்து யானை அவனுக்குண்டு ; அதன்பெயர் நளகிரியென்பது. அவனுக்கு மந்திரிகள் பதினாயிரவர்.

¹ பிரத்தியோதனன்.

² வாசவன் - இந்திரன்.

ஒருநாள் அந்தச்சக்கரவர்த்தி, “எல்லா அரசார்களும் கப்பம் செலுத்திவருகிறார்களா?” என்று விசாரித்தபொழுது கணக்கர், “வத்தவ நாட்டரசனும் வைசாலிநகரத்தரசனும் வழக்கப்படி செலுத்தவில்லை” என்று தெரிவித்தனர். அதற்குரிய காரணத்தை வினாவியதோடு அவர்களை உடனே பிடித்து வரும்படி செய்து விசாரிக்கவேண்டுமென்று அரசன் மந்திரிகளை நோக்கிக் கூறினான். அவர் களுள்ளே முதன்மை வாய்ந்தவனும் நீதிநூற் பயிற்சியிலும் தந்திரத்திலும் மிக்கவனுமாகிய சாலங்காயனென்பான், “உதயணனுக்குத் தெய்வயானையொன்றும் பராக்கிரமசாலிகளான மந்திரிகளும் துணையாக இருத்தலின், அவன் வெல்லப்படான். இப்போது வைசாலி நகரத்தரசனாக இருப்பவனும் உதயணனுடைய நண்பனுமாகிய யூகியும் வெல்லுதற்கரியன். அவனும் உதயணனும் ஒன்று சேராமல் இருக்கும்படி முதலிற் செய்யவேண்டும். யூகியை எதிர்த்துப் போர் செய்தற்காகச் சதுரங்கசேனைகளையும், தக்கவீரர்களையும் நாம் வைசாலிக்கு அனுப்பினால் தன் சேனைகளோடு யூகி வந்து நம்முடைய சேனைகளை எதிர்ப்பான்; அதனால் அவன் வந்து உதயணனுக்கு உதவிசெய்ய இடமிராது. இயல்பாகவே எல்லாநலமும் வாய்ந்த உதயணன் தனக்குப்பணிபுரிந்துவந்த தெய்வயானையை இப்போது பிரிந்தமையால் அதனைத் தேடிக்கொண்டு யாழுங்கையுமாகக் காடுகளில் அலைந்துதிரிகிறான். அதனாலும், யூகிவந்துஉதவுவதற்கு இயலாதாதலாலும் உதயணனை நாம் பிடித்துக்கொண்டு வருவதற்குத் தக்க சமயம் இது; யாம் மாய யானையொன்றை நிருமித்து அனுப்பி மயக்கி உதயணனைப் பிடித்து வரச்செய்வதே ஏற்ற உபாயமாகும்.” என்றான். கேட்ட பிரச்சோதனன் உடனே யூகியுடன் போர்செய்தற்காகச் சில வீரர்களையும் சேனைகளையும் வைசாலிக்கு அனுப்பினான். சிறந்த சிற்பிகளைக் கொண்டு அரசுக்கு முதலியவற்றாலும் மரங்களாலும் மிகவும்பெரியதாக எந்திரயானை யொன்றைச் செய்வித்தான்; ஆயுதபாணிகளாகிய தொண்ணூற்றுறுபேர்வீரர்களை அதன் வயிற்றில் இருக்கும்படி செய்து அதன் துதிக்கையுள்ளும் நான்கு கால்களுள்ளும் பல்வகையான ஆயுதங்களை வைப்பித்து அனுப்பியதோடு பதினூறியாஞ் சதுரங்க சேனைகளுடன் மேற்கூறிய சாலங்காயனையும் ஒரு சேனைத்தலைவனையும் அதன்பின் கௌசாம்பிக்கு விடுத்தான்.

பிரச்சோதனன் கட்டளைப்படியே சென்று சேனைகளுடன் வைசாலி நகரத்தைச் சூழ்ந்துகொண்ட வீரர் மகலியவர்களுக்கும் யூகிக்கும் பெரும்போர் நிகழ்ந்தது.

உதயணன் தேடிக்கொண்டிருந்த காட்டின் நடுவிலே நீலமலை போன்ற அந்த எந்திர யானையானது மேகம்போற் பிளறிக்கொண்டு சென்று உலாவியது. சாலங்காயன் பிறர் அறியாதபடி பெரும்படையோடு சென்று அதன்பின்னே வேறிடத்து ஒளித்திருந்தான். அந்த வஞ்சயானை தன்னை உயிருள்ள யானைபோற் காட்டிப் பல பிழிகள் சூழ், அக்காட்டில் உலாவிற்று. அதனைக் கண்ட காட்டு வேடர்கள் முன்னம் காணாமற்போன தெய்வயானையென்று நினைத்து மகிழ்ந்து உடனேசென்று உதயணனிடம் தெரிவித்தார்கள். அப்போது உதயணன் மகிழ்வுற்று அவர்களுக்கு வேண்டிய சம்மானங்களைச்செய்து விட்டு யாழூன் புறப்பட்டான். பகைப்படை வருமென்று வயவனென்னும் பறவையின் ஒலியால் தெரியவந்தது. பின்னும் பல தீயநிமித்தங்கள் காணப்பட்டன; உடன்வந்த வயந்தகன் தடுத்தான்; ஆனாலும் உதயணன் அவற்றைச் சிறிதும் உட்கொள்ளாமல் விரைந்து காடுசென்று அந்த யானையைக் கண்டு தனக்குப் பழக்கமுள்ள தெய்வயானையாகவே நினைந்து முழுமதியைக் கண்ட சகோரம்போல் மகிழ்ந்து தன்னுடன் வந்த சேனைகளை வெகு தூரத்திற்கப்பால் நிறுத்திவிட்டுத் தான்மட்டும் அதனருகிற் சென்று¹ இனியராகமொன்றை யாழில்வாசித்தான். அப்போது அது யாழிசையில் மிக்க விருப்பமுள்ளதுபோல் வந்து அவன் எதிரே நின்றது. அவன் மகிழ்வடைந்து மெய்ப்மறந்து நின்றான்; உடனே உள்ளிருந்த போர்வீரர்கள் விரைவாக அதன் பொறிகளையெல்லாம் கழற்றித் திடீரென்று வெளியேவந்து கொடிய சொற்களைச் சொல்லிக்கொண்டு போர்செய்யத் தொடங்கினார்கள். ‘இது மிகச் சிறியவர்களுடைய செயல்’ என்று எண்ணிப் புன்முறுவல் செய்துகொண்டு உதயணன் கம்பீரமாக நின்றான்; அப்போது, ஐந்துறு போர்வீரர்களோடு பின்னே நின்ற வயந்தகனால் அந்தத் தொண்ணூற்றாறுவீரரும் கொல்லப்பட்டார்கள். மறைந்து சேனையுடன் பின்னே ஒருபால் இருந்த சாலங்காயன் மிகவும் கோபங்கொண்டு பல வீரர்களோடு வந்து எதிர்த்துப் போர்செய்து உதயணனால் தோல்வியுற்றான்; சேனாதிபதியும் மாண்டான்; சாலங்காயனை வெட்டுதற்குத் தன் வானை உயர்த்திய உதயணன் மந்திரியைக் கொல்லலாகாதென்ற நூல் விதியை உட்கொண்டு அவனைக் கொல்லாமல் விட்டுவிட்டான்; அவ்வாளாற் பல யானைகளை வெட்டிவிழ்த்திப் பின்பு ஒரு யானையை வெட்டத் தொடங்கியபொழுது அதன் கொம்பிற்பட்டு அவ்வாள் ஓடிந்து

¹ மாளவராகமென்றும் தக்கராகமென்றும் வேறு நூல்கள் கூறும்.

1—உஞ்சைக் காண்டம்.

போயிற்று. ஆயுதமின்றித் தனியே நின்ற உதயணனைப் பிடித்துக் கொள்ளுதற்குச் சாலங்காயன் முதலியோர் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அப்பொழுது உதயணன் நிகழ்ந்தவற்றை ஓர் ஓலையிலெழுதி அதனை யூகியிடம் சேர்ப்பிக்கும்படி வயந்தகனிடம் கொடுத்தனுப்பிவிட்டுத் தான்மட்டும் அவர்கள் வசமாயினன்.

அப்போது ஒருமதயானையைத் தாமரைத்தண்டின் நூலாற் கட்டு வதுபோலத் தன்மேலாடையாற் சாலங்காயன் உதயணனைக் கட்டி ஒரு தேரின்மேலேற்றிக் கொண்டு உச்சைனிசென்றான்; அப்பால் பிரச்சோதனனிடம் தெரிவித்து அவன் கட்டளைப்படியே ¹ இருண் மயமாகிய ஒரு பெருஞ்சிறையில் உதயணன் கால்களில் விலங்கிட்டுத் துன்பமுறும்படி அவனை வைத்துவிட்டான். இல்திவ்வாறுக;

வயந்தகன் விரைந்துசென்று வைசாலியின்புறத்தே பெரும் போர் நிகழ்த்திக்கொண்டு நின்ற யூகியைக்கண்டு நடந்தவற்றைக் கூறி உதயணனது திருமுகத்தை அவனிடம் கொடுத்தான். அதனைப் பிரித்துப் படித்தறிந்த யூகி முதலில் அளவற்ற துன்பமுற்றுத் தன் தலைவனது நிலைமைக்கு வருந்தினான். அப்பால் பெருஞ்சினங் கொண்டு ² “இரும்பை எலி விழுங்கிற்று” என்றதற்கு, “குழந்தையைப் பருந்துகொண்டுபோயிற்று” என்று பதில் உரைத்துபோல உலகில் வஞ்சச்செயல் செய்தவனை வஞ்சச்செயல் செய்தே வெல்ல வேண்டுமென்று நிச்சயித்தான்; பிறகு அங்கே சூழ்ந்துநின்ற நண்பர்களை நோக்கி, “கள்ள யானையால் மயக்கி எம்மரசனைப் பிடிப்பித்துத் தன்னகர்க்கு வருவித்த பிரச்சோதனனுடைய நகரத்தை யான் ஒரு யானையாலேயே அழிப்பித்து உதயணனை மீட்பதல்லாமல் உஞ்சை நகரத்தைத் தீக்கிரையாக்கியும் அவனைக்கொண்டு வாசவத்தையைப் பிரித்துப் பிரச்சோதனன் அறியாமல் வலிந்து கொண்டுவாச்செய்தும்.

¹ “வேழ வேட்டத்து வீழ நூறி, அருஞ்சிறைப் பள்ளி யாப்பொடு புக்க, பெருஞ்சிறைப் பள்ளிப் பேரிருள்” (க. 54: 132-4), எனப் பெருங்கதையுள்ளும், “வான்றனை விடஇய” (கடு: 63) என மணிமேகலை யுள்ளும், “வாரார் வனமுலை வாசவ தத்தையென், ருராணுஞ் சொல்லப் படுவா எவருந்தன், பேராய மெல்லா மொழியப் பெருந்தெருவே, காரார் தடந்தோட் டனைக்காலன் பின்போனான், ஊரா நிகழ்ந்திடப் பட்டாளே” (சீறியநீருமடல், 66-8) எனத் திருமங்கையாழ்வார் வாக்கிலும் காணப்படுதலால், உதயணனிருந்த சிறைச்சாலை மிக்க இருண்மயமாக இருந்ததென்பதும் அவன் காவில் விலங்கு இடப்பட்டிருந்ததென்பதும் தெரிகின்றன. ² உத்தோதய காவியம்.

அவனுக்கு அவனை மணஞ் செய்விப்பேன்” என்று சபதஞ் செய்து விட்டு வைசாலி நகரத்தைப் பாதுகாத்துவரும்படி தன்குற்றத்தார்களை நியமித்தான்; கௌசாம்பி நகரத்தைப் பாதுகாக்கும்வண்ணம் பிங்கலகடகருக்குச் சொல்லியனுப்பினான்; அவந்திராட்டின் எல்லைப் புறத்ததாகிய புட்பகநகரத்தில் உதயணனுடைய குற்றத்தார்களை இருக்கச் செய்து சேனைகளோடே அங்கிருந்து அவர்களைப் பாதுகாப்பதுடன் பின்பு செய்யவேண்டுமெனவற்றை அப்பொழுதப் பொழுது ஆலோசித்துச் செய்துவரும்படி சொல்லி இடவகளை அந்நகருக்கு அனுப்பினான்; சயந்திரநகரத்தில் உருமண்ணுவாவை இருக்கச் செய்தான். பின்னும் செய்யவேண்டியவற்றை யெல்லாம் செய்து முடித்து யுகி, “உதயணனுடைய பிரிவினுக்கு ஆற்றாமல் வருந்திய யுகி இறந்துபோய்விட்டான்” என்றொரு செய்தியை எல்லா நாடுகளிலும் நகரங்களிலும் பரவச்செய்தனன்; பின்பு ஒருவருக்குத் தெரியாதபடி தான் மறைந்து நின்று ஒரு பிணத்தைத் தன்னுடைய பிணமாகப் பிறர்நினைக்கும்படி செய்து அதனைத் தன்னுடைய அணிகலமுதலியவற்றைப் புனைந்து அதைச் சுடுவிக்கும்படி செய்தான்; செய்தபின் தான் மாறுவேடம் பூண்டு அப்படியே வேறுவேடம் பூண்ட பல வீரர்களோடும் வயந்தகன் முதலிய தோழர்களோடும் கூனர் குறளர் சிந்தர் முதலியவர்களோடும் உஞ்சையை யடைந்தான்; அதன்புறத்தேயுள்ள தனியிடமொன்றில் இருந்து மேல் நிகழ்த்த வேண்டியவற்றை எல்லோருக்கும் தெரிவித்துவிட்டுப் பிரச்சோதனை அரண்மனையிலும் அகநகரத்திலும் புறநகரத்திலும் அயலூர்களிலும் பிறர் அறியாதபடி அவ்வவ்விடத்திற்கேற்ற வேலைகளைப்பெற்று இருந்துவரும் வண்ணம் சொல்லி அவர்களை அனுப்பிவிட்டுச்சென்று தான் அந்தநகர்ப்புறத்தேயுள்ள மாகளவனத்தேயிருக்கும் காளிகோயிலில் இருந்து மேல் ஆகவேண்டியவற்றை முதலில் ஆராய்ந்தான்.

யுகி இறந்துவிட்டானென்பதைக் கேட்ட பிரச்சோதனன் மிக்க மகிழ்ச்சியுற்றுப் போருக்குச்சென்ற சேனைகளை வைசாலியினின்றும் வருவித்துக் கவலைநீங்கி, உதயணனுடைய நாடுகளிற் சில பகுதிகளையும் வலிந்து கைப்பற்றினான்.

பிங்கலகடகர், யுகி இறந்தானென்ற செய்தியைக் கேள்வியுற்று வருந்திப் புலம்பி மயானமடைந்து அங்கேயுள்ள சாம்பலில் அவனுடைய அணிகலன்கள் முதலியவற்றைக் கண்டு ஆறாத துயரத்தை யடைந்து கௌசாம்பி நகர்க்கு மீண்டனர்.

யூகியோ உச்சைனியின் புறத்தேயுள்ள ¹ ஓர் ஊரையடைந்து அங்கே ஒருவருமில்லாத பாழ்விடொன்றில் வயந்தகன் முதலிய சில அன்பர்களுடன் இருந்து ஆலோசித்து வேறு பாஷைகளை அவர்களுக்குக் கற்பித்துக் கடைவீதி முதலிய இடங்களில் வியாபாரம் முதலியவற்றைச் செய்யும்படி அவர்களை அனுப்பினான். வயந்தகன் பிரச்சோதனனுடைய குமாரர்களோடு சேர்ந்து கல்வி கற்பானாகி அவர்களுக்கு ஏவல் செய்துகொண்டும் இருந்தான்.

யூகியால் அனுப்பப்பட்ட வீரர்களிற் சிலர் ஊமைவேடமும் சிலர் செவிடர்வேடமும் தரித்துக்கொண்டு அரசன்மனை முதலிய இடங்களில் தாம் தாம் செய்தற்குரிய வேலைகளைப்பெற்று அவற்றை நன்கு செய்பவர்களாகி அப்பொழுதப்பொழுது அங்கங்கே நிகழும் செய்திகளையும் ஆண்டுள்ளார் செய்யும் ஆலோசனைகளையும் மெல்ல மெல்ல அறிந்து வந்து யூகிக்குச் சொல்வாராயினர். மற்றையோரிற் பலர் பிறரறியாமல் அங்கங்கே சென்று தாங்கள் அவ்வவ்விடங்களில் அறிவனவற்றை யூகிக்கு அறிவித்தும் அவன் கூறுவனவற்றைத் தாம் அறிந்துகொண்டும் தத்தம் இடம்சென்றார்கள். பிரிந்தவர்கள் ஒருங்கு சேர்வதற்கும் சேர்ந்தவர்கள் பிரிந்துசெல்வதற்கும் சில குறிப்பொலிகளும் குறிப்புக்களும் யூகியினால் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தன.

அவர்கள் அப்படியிருக்கையில், சேதிநாட்டிற்கு அயல்நாடான பாஞ்சாலதேசத்து அரசனாகிய ஆருணியென்பவன், ஏயர் குலத்தவர்க்கும் தன் குலத்தவர்க்குமுள்ள பரம்பரை வைரத்தால் அக்குல வுரிமைபூண்ட உதயணன்பாற் பகைமைகொண்டவனாதலின், அவன் சிறைப்பட்டதையறிந்து உடனே சேனைகளுடன் புறப்பட்டுப் போய்க் கௌசாம்பிரகரத்தைக் கைப்பற்றி அதையே தன்னுடைய இராசதானியாகக்கொண்டு ஆளத்தொடங்கிவிட்டான். அவனுக்கு அஞ்சிய பிங்கலனும் கடகனும் சில சேனைகளோடு அயலிடஞ்சென்று மறைந்திருப்பாராயினர்.

உச்சைனிகளில் இங்ஙனம் சங்கேதமான சில ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டு புறத்தேயிருந்த யூகி, ஒருநாள் மிகுந்தநோயுடைய வன் போலவும் தெய்வாவேசங்கொண்டவன் போலவும் தன்னைக் காட்டி நீர்க்கரகமொன்றைத் தலையிலேந்திக்கொண்டும் கையைத் தட்டிக்கொண்டும் பாடிக்கொண்டும் நகரவீதியிற் சென்று, “தேவலோகத்திலிருந்து ஒருதேவன் இந்நகரில் வந்திருக்கிறான். அவன் என்னு

1 அவ்வூரின்பெயர் பாகமென்று தெரிகிறது; உத்தோதய. உதயண

டைய தலைவன் ; யான் அவனைப்பின்தொடர்ந்துவந்தேன். 1 ஐந்தலை நாகமொன்றை இவ்வூரசன் சிறைச்சாலையில்வைத்திருக்கின்றான். அச்சிறை எவ்விடத்தேயுள்ளது ?” என்று மயக்கமும் தெளிவுமுள்ள பலவகையான வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டே 2 பல சனங்கள் வியந்தும் பயந்தும் இரங்கியும் தன்னைச் சூழ்ந்துவர நடித்துக்கொண்டும் பாடிக்கொண்டும் உதயணனிருக்கும் சிறைச்சாலையின் பக்கத்தை யடைந்தான் ; அடைந்தவன் உதயணனும் தானுமே கற்றதும் பிறர் அறியாததுமான ஒரு பாட்டைப் பாடினன் ; கேட்ட உதயணன் யூகி வந்திருக்கிறானென்று தெரிந்து மகிழ்ந்து கவலைதீர்ந்து தான் அங்கிருத்தலை வேயங்குமுலை ஊதி அவனுக்குத் தெரிவித்துவிட்டுச் சிறை காப்பாளரிடஞ் சொல்லிக்கொண்டு வேடிக்கை பார்ப்பவன்போலப் புறத்தே வந்தான். யூகியும் அவனுடன் வந்த வீரர்களும் உதயணனைக்கண்டு ஆறுதலுற்றார்கள். பின்பு யூகி பிறர் தன்னைப் பேயென்று நினைக்கும்படி நடித்துக்கொண்டு தானிருக்குமிடஞ் சென்றான்.

மேற்கூறியவாறு யூகி வேடம்பூண்டு சனங்கள் ஐயுறுதற்கிடமான சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு பின்னும் சிலநாள் வீதிகளில் உலாவிவந்தான் ; அதுகண்டு சிறைச்சாலை வேலைக்காரர்களிற் கூர்ந்த புத்தியையுடைய ஒருவன் பிரச்சோதனைிடஞ்சென்று வணங்கி, “அரசர்க்கரசே ! சில தினங்களாகப் பல சனங்கள் தன்னைச் சூழ்ந்துவர நோயாளி ஒருவன் வினோத வேடம்பூண்டும் ஆடிக்கொண்டும் பாடிக்கொண்டும் சிலவற்றைச் சொல்லிக்கொண்டும் வீதியில் வருகின்றான். அவன்பாட்டைக் கேட்குஞ்சமயங்களில் உதயணன் வேயங்குமுலை ஊதுகின்றான் ; இவற்றைத் தெரிவிக்கவந்தேன் ; பாதுகாத் தருள்க” என்றான். அப்பொழுது, அரசன் அருகில் இருந்த மந்திரிகளைநோக்க, அவர்களிற் சாலங்காயன், “அரசே ! அவன் யூகியாக

1 ‘ஐந்தலை நாகம்’ என்றது, தோழர் நால்வர்க்கும் உதயணனுக்கும் உயிரொன்றாக இருத்தல்பற்றி ; “ஐந்தலை யாவின் சீற்றத் தாரமுல் குளிக்கலுற்றார்” (சீவக. 746), “புற்றினி லுறையும் பொறிவரி யைத் தலைப், பற்றரு நாகம் பற்றிவந் தினிதா, உற்றலிந் நகரத் துட்சிறை வைத் தார்” (உதயண. க : 76), “உடம்பா நிரண்டிற் குயிரொன் றென” (திருவிளா. சுசு : 13) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

2 “கொடிக்கோ சம்பிக் கோமக னாகிய, வடித்தேர்த் தானை வத்த வன் றன்னை, வஞ்சஞ் செய்துழி வான்றோ விடைய, உஞ்சையிற் றேன் றிய யூகி யந்தணன், உருவுக் கொவ்வா வுறனோய் கண்டு, பரிவுறு மாக்களிற் றும்பரி வெய்தி” மணி. கவி : 61-6.

இருக்கலாமென்று நான் ஐயுறுகின்றேன் ; அவன் இறந்திருக்கமாட்டான். அவன் மார்பில் ¹ யானைக்கொம்பு குத்தியதாலுண்டாகிய தழும்பு ஒன்று உண்டு. அதனை எப்படியேனும் அறிந்துவரும்படி செய்தல் நன்று ” என்று தெரிவித்தான். அதனைக்கேட்ட அரசன் அதைப் பற்றி நன்கு ஆராய்ந்து அதை அறிந்துகொள்ளுவதற்குவேண்டிய முயற்சியைச் செய்விப்பானாயின். தான் கேளாதவன்போல அவர் மையெல்லாம் அறிந்துகொண்டிருந்தவனும் செவிடன்வேடம் பூண்டவனுமாகிய யூகியின் ஒற்றன் ஒருவன் உடனே வந்து நிகழ்ந்த வற்றை யூகியினிடம் தெரிவித்தான். அதன் பின்பு யூகி தன்மார்பிலுள்ள தழும்பை அயலாரொருவரும் தெரிந்துகொள்ளாதபடி கந்தைகளால் மறைத்துக்கொண்டு வழக்கம்போலவே வீதியிற்போய் வருவானாயின்.

இப்படிச் சிலதினங்கள் சென்றன. பின்பு ஒருநாள் யூகி, “இனி உதயணனைச் சிறையினின்றும் விடுவித்தற்கு உரிய உபாயம் யாது ?” என்று தன்னுள் ஆராய்ந்தான் ; அப்பால் நள்ளிரவிலே அவன் பேய் வடிவங்கொண்டு பிறரறியாமல் நகரத்துள்ளேசென்று, குணஞ்சிதைந்து கெட்டு மயங்கித்திரிந்து பிறரை வருத்தும்படி நளகிரிக்கு அகிற் புகையை யூட்டியும் ஒருவகை மருந்தைக்கொடுத்தும் மதவெறியையும் கோபத்தையும் பலத்தையும் உண்டாக்கி அதனருகிற் சென்று, “இந்நகரத்தை அழித்து அரசன்முதலியோர்களுக்குக் கவலையுண்டாகும்படி செய்து உதயணனைச் சிறையினின்றும் நீக்கல் உன்னுடைய கடன் ” என்று சொல்லி உச்சாடனமந்திரம் ஒன்றை அதன் செவியில் ஒதினான். ஒதியவுடன் அது மிகுந்த கோபமுற்று மதவெறிகொண்டு கட்டுத்தறியை முறித்துத் தன்னைக்கட்டிய சங்கிலியையும் அறுத்து விட்டுப் பெருமுழக்கம் செய்துகொண்டு சுழன்று சுழன்று ஓடி ஓடி ஊரை அழிக்கத்தொடங்கிற்று. அதுகண்ட யூகி உடனே தானிருந்த ஊரையடைந்தான்.

பழகிய பாகர்கள் அதனை அடக்குவதற்குரிய சிறந்த முயற்சிகளைப் பண்ணியும் அந்தயானை அடங்காமல் அவர்களெல்லோரையும் கொன்றுவிட்டது. நகரத்தார் யாவரும் நடுங்குவாராயினர் ; இச்செய்தியைக் கேள்வியுற்று,

1 “வலிந்து மேற்சென்ற கலிங்கத் தரசன், குஞ்சர மருப்பிற் குறியிடப் பட்டுச், செஞ்சாந்து மெழுகிய சேடுபடு செல்வத்து, மார்பினது வனப்புந் தோளினது திரட்சியும்” பெருங். க. 45 : - 2023.

“நாவாய் கவிழ்த்த நாய்கன் போல
உவா வவலமொடு காவலன் கலங்கி” (உ. 9 : 46-7)

மிக்க கவலையையடைந்து, அரண்மனையின் சூனிகையில் ஏறியிருந்து பார்த்தான். அந்தயாணை மாளிகைகள் பலவற்றையும் கோபுரமுதலிய வற்றையும் தன்கொம்புகளாற் குத்தி யழித்தலையும், சனங்கள் கொல் லப்படுதலையும் கவனித்தான். அதனை அடக்குதற்குப் பலவீரர்களை அனுப்பினான். அந்தயாணை ஐந்து விரர்களைக் கொன்றுவிட்டு மதிப்புறம் போந்து அறுநூற்றைம்பது சேரிகளையும் இரண்டாயிரத் தெண்ணூறு பாடிகளையும் பல உய்யானங்களையும் அழித்தது; நகரம் நிலைகுலைந்தது. அதனால் கவலைக்கடலில் அழுந்திய பிரச் சோதனன், “இத்துன்பத்தை நீக்குவதற்குரிய உபாயம் யாது?” என்றுகேட்டபொழுது, “இந்த யானையின் கோபத்தை அடக்குதற் குரிய கருவி சிறைச்சாலையிலிருக்கும் உதயணனும் அவன் கையி லுள்ள யாழுமே; ஆதலால் அவனை யாழுடன் இவ்விடம் அனுப் பின் இந்தயானையை அடக்கவிடுவான்” என்று சாலங்காயன் கூறி னன். பிரச்சோதனன், ‘வெல்லமுடியாமல் வஞ்சனையால் மாய யானை யைக் காட்டிப் பிடிப்பித்து வருவித்துச் சிறையில் வைத்ததன்றி உத யணனை மதங்கொண்ட யானையின் முன்பும் அனுப்பினேமென்றபழி நமக்கு வருமே’ என்று தன்னுள் எண்ணி, “அது செய்தற்கு என் மனம் துணிந்திலது” என்று மறுத்தான்; சாலங்காயன், “இந் திரனுடைய யானையாக இருந்தாலும் அவனுடைய யாழிசைக்கு வசமாகி அடங்கி நடக்குமேயன்றி யாதும் செய்யாது; ஆதலால் அவனை நளகிரியின் முன்பு அனுப்பலாம்; அடங்கிவிடும்; இல்லையா யின் இனி என்ன என்ன திங்குவினாயுமோ!” என்று வற்புறுத்திக் கூறவே அரசன், “இச்செய்தியை உதயணனிடம் தெரிவித்து நீயே அவனை அழைத்துவருக” என்று சொன்னான். அவன், “வஞ்சனையாற் பிடித்து வந்தேனாதலின், அவனிடம் செல்லுதற்கு அச்சமும் நாணமுமுடையேன்” என்று மறுத்தான். பின்பு சிவேதனென்னும் மந்திரியை விடுப்ப அவன் சென்று உதயணனைக் கண்டு பலபடப் பாராட்டி, “அரசர் கட்டளைப்படி இங்கே வந்தேன்; இப்போது இவ்வுருக்கு நளகிரியென்னும் யானையால் நோந்திருக்கிற பெருந்துன்பத்தை நீக்குதல் உம்முடைய கடமை; சிறையினின்றும் நீக்கி உம்மைக் கௌசாரப்பிரகருக்கு அனுப்புதல் தம் முடைய கடமையென்று அவர் தெரிவிக்கச்சொன்னார்; ஆதலால், அருள் செய்யவேண்டும்; மனத்தில் யாதொன்றையும் வைத்துக்

கொள்ளவேண்டாம்” என்று பலமுறை வணக்கத்துடன் சொல்லி உடன்படுவித்தான்; பின்பு மரியாதையோடு மெல்ல அழைத்துக் கொண்டு வெளியே வந்து அவனைச் சிவிகையில் ஏற்றுவித்துக் கண்டோர் இன்புறும்படி அழைத்துச்சென்று, பல பருந்துகளும் கழுகுகளும் மேலே வட்டமிடக் கீழே அவவற்ற கோபாவேசத்தோடு உலாவித் திரியும் அந்த நளகிரியின் முன்பு இறக்குவித்து நிறுத்தினான். மந்திரத்தின் மகிமையால் முதலில் உதயணன் அதனை அசைவறச் செய்துவிட்டு அங்கே நின்று மிகுந்த கருணையுடன் பாடியாழையும் வாசித்து அருகிற் சென்றான்; அவ்னது யாழின்சையைக் கேட்டயானை உடனே சினந்தணிந்து 1 ஆணையாசாற்கடியுறை செய்யும் மாணிபோல மிகவும் அடங்கி அவனருகில் வந்து அன்புடன் அவனை வணங்கி அவனுடைய ஏவல்கேட்டு நின்றது. கண்டோர் யாவரும் மிக வியந்தார்கள். வணங்கி நிற்கும் அதன் மருப்பின்மீது அடிவைத்து ஏறி உதயணன் அதன் பிடரியிலிருந்துகொண்டு செலுத்த யாதோர் இடையூறுஞ்செய்யாமலே அது வீதிக்களிலெல்லாம் உலாவி யது. கண்டவர்கள்,

“மன்னவன் வாழ்க வத்தவன் வாழ்க

ஒலிகெழு நகரத் துறுபிணி நீக்கிய

வலிகெழு தடக்கை வயவன் வாழ்கெனப்

பூத்துய் வீதிதோறேத்தின ரெதிர்கொள” (உ. 9: 62-5.)

பிரச்சோதனன் இதனைக்கேட்டு மகிழ்ந்து தேவிமாரோடும் புதல்வியரோடும் புலிமுகமாடத்துவந்து உதயணனைக் காணுதற்கு விரும்ப, உதயணன் அதனையறிந்து யானையைச் செலுத்திக்கொண்டு சென்று அவன் முன்னே நிறுத்தினன். அந்நிகழ்ச்சியைக்கண்ட பிரச்சோதனன் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்து உதயணனை நோக்கி, “நீ புண்ணியான்; தூய்மையமைந்த குலத்திற்பிறந்தவன்; குணக்கடல்; மிக்க பராக்கிரமசாலி; மந்திரநூலில் வலியை; உன் நிலையையறி யாமல் யான் உனக்கு மிக்க தவறுசெய்துவிட்டேன்; பொறுத்திடுக” என்றுசொல்லி விலைவரம்பில்லாத ஆரமொன்றை அணிந்து கொள்ளும்படி அவன்பால் அனுப்பினான். உதயணன் அதனை

1 “பிரிந்தநற் புதல்வர் வந்து பெற்றதந் தந்தை பாதம்; பிரிந்தநற் காதலாலே பணிந்திடு மாறு போல, இருந்துதற் பணிந்த யானை யெழின் மருப் படிவைத் தேறிப், பெருந்தகை யேவிக் கேட்டு பெருங்கையாற் றோட்டி கொண்டான்” (உதயண. 98) என இந்நிகழ்ச்சிக்கு வேறு உவமை கூறப்பட்டுள்ளது.

ஏற்றுக்கொண்டு அவன் விரும்பியபடி எதிரேவந்தான். உதயணனையும் யாணை அவனுக்கு அடங்கி அவன் ஏவிய தொழில்களைச்செய்து கொண்டு நின்றலையும் கண்டு பிரச்சோதனன் மகிழ்ந்து, “உன்னுடைய அருமைச்செயல்களைக்கண்டு மகிழ்ந்தேன். நீ கற்ற வித்தைகள் யாவை? அவற்றை அறிந்துகொள்ள என்மனம் அவாவுகின்றது” என்றுசொல்ல, 1 உதயணன் தான்கற்ற கலைகள் இன்னவையென்று விரித்து விளங்க உரைத்தான்; கேட்ட பிரச்சோதனன், “இந்த இளமையில் இவ்வளவு வித்தைகள் இவன்பால் நிறைந்திருப்பதற்குக் காரணம் இவன் பழம்பிறப்பிற்செய்த பெருந்தவமேயாகும்” என்று மனத்துள்ளே வியந்து அன்புற்று, “இங்கே எம்மாலியன்ற அளவு உனக்கு வேண்டுவனவற்றைச் செய்வோம்; கௌசாம்பி நகர்க்கு உன்னை அனுப்புமவரையில் உன் தம்பிமாராகிய இவர்கள் நினைவழிபடுவார்களாகுக” என்றுசொல்லித் தன் குமாரர்களை அவன் புடையேரின்று குற்றேவல் செய்யும்படி நியமித்துவிட்டு மனங்கலந்து பேசி மகிழ்வித்தான். பின்னும் அவன் உதயணனை நோக்கி, “இந்தயாணை தன் நிலைமை திரிந்ததற்குக்காரணம் என்ன?” என்று கேட்ப, உதயணன் அதனைக் கூறுதற்குத் தலையெடுத்துப் பிரச்சோதனனைப் பார்க்கையில், அவன் பின்னே தாய்மார்களின் இடையேநின்ற வாசவதத்தையைக் கண்டான்; அவ்விருவரும் ஒருவர்முகத்தை ஒருவர்நோக்கி, மதங்கொண்டகூறியும் பிடியும் பாகர்களுக்கு அடங்காமல் ஒன்றையொன்று உற்று நோக்கி இன்புற்றும்போல இன்புற்று வேறொன்றையும் அறியாராகி ஒருவருள்ளத்தில் ஒருவர் மாறிப்புகுந்து நின்றனர். அப்பால், இடம் அரசன் முன்னிலையாதலால், உதயணன் தன்மனத்தை ஒருவாறு தேற்றிக் கொண்டு, நளகிரி தன்மை திரிந்ததற்குரிய காரணத்தைத் தக்க ஆதாரங்களுடன் விளங்க விரித்துக் கூறினன். அப்போது யாணைப் பாகர்களுடன் சபையிலுள்ளவர்களும் அவன் தேர்ச்சியை அறிந்த கைவிதிர்த்துப் புகழ்ந்தார்கள். அரசன் அயலிலின்ற பரிசனங்களை அனுப்பிவிட்டுக் கணக்கார் முதலியவர்களை யழைத்துத் தான் எண்ணியவற்றைத் தன் கையிலிருந்த ஏட்டில் வரைந்து அதனை அவர்களுக்குக்காட்டிக் குறிப்பித்து, “இவற்றை யாணைச்சேரியிலுள்ள அரசன்மனையில் விரைவில் ஆயத்தஞ்செய்துவிட்டு வந்து தெரிவித்துக் கொடு” என்று கட்டளையிட்டனன். அவர்களும் அப்படியே சென்று

1 கிடைத்த பெருங்கதை யேட்டுப் பிரதியில் இதுவரையிலுள்ள கதையின் மூலப்பகுதியில்லை.

பன்மணி விளக்கும் பள்ளிக் கட்டிலும்
 பொன்னி னடைப்பையும் பூரண கலசமும்
 கவரியுங் கடகமும் கதிர்முத் தாரமும்
 நிகரின் மாண்கல நிதியொடு நிறைந்த
 ஆரியச் செப்பும் யவனமஞ் சிகையும்
 பொன்செய் பேழையொடு பெற்றித்தாழ் நீக்கி
 நன்கனம் படுத்து நகுமலர் பரப்பி
 விரைவிரி யாளர் புரைவுறப் புணர்த்த
 பண்டம் புதைத்த வண்டுபடு வளநகர்
 மடையரு மகளிரு மல்லரு மமைச்சரும்
 கடையருங் கணக்கருங் காப்பரு முளப்பட
 இறைவினை திரியாப் பழவினை யாளரை
 வழிமுறை மரபிற்றந் தொழின்முறை நிறீஇ (க. 32: 72-84)

“எல்லாம் நிறைவேறின” என்று பணிந்து விண்ணப்பஞ் செய்தார் கள். அரசன் உதயணனை நோக்கி, “இந்நகர் உன்னுடையது; யாங் கள் யாவரும் உனக்கு உரியவர்களே; எம்முடைய பொருள்களெல் லாம் உன்னுடையனவே; ஆதலால் இனி உன்னுடைய மாளிகை சென்று இளைப்பாறுக” என்று முகமலர்ந்து அனுப்பி அவன் பின் னர்ச்செல்லும்படி ஊர்தியையும் செலுத்திவிட்டுத் தான் அரசன் மனையை அடைந்தான். கண்டோர் யாவரும் எழுந்து எழுந்து தன்னைக் கைதொழுது புகழ்ந்து மிகப்பாராட்ட, உதயணன் வீதி வழியே சென்று குஞ்சராச்சேரியை அடைந்து நளகிரியினின்றும் இறங்கித் தனக்கு அமைத்திருந்த மாளிகையை அடைந்தான்.

பின்னர் அவன் அம்மாளிகையிலுள்ள பலவாயில்களையும் கடந்து சென்று அங்கங்கே அமைந்துள்ள,

அந்தக் கேணியு மெந்திரக் கிணறும்
 தண்பூங் காவுந் தலைத்தோன் றருவிய
 வெண்சதைக் குன்றொடு வேண்டுவ பிறவும்
 இளையோர்க் கியற்றிய விளையாட் டிடத்த
 சித்திரப் பூமி வித்தக நோக்கி (க. 33: 2-7)

வியந்தான்; பிறகு, ‘துரியோதனாதியர் பாண்டவர்களை அகப்படுத் தற்குச் செய்த அரசுக்குமாளிகையைப்போலப் பிரச்சோதன்ன நம்மை அகப்படுத்தற்கு வஞ்சனையாக அமைத்த இடத்தைப் போலவும் இவ்வி டம் இருத்தல் கூடும்; இதன் உண்மையை ஆராய்ந்தே தெரிய வேண் டும்’ என்று எண்ணி உடனிருக்கும் வேலைக்காரர்களுடன் ஒவ்வோரிடத்

தும் சென்று சென்று அம்மாளிகையிலும் அதன் சுற்றுப்புறத்திலு
முள்ள

முட்டு முடுக்கு மிட்டிடை கழியும்
கரப்பறை வீதியுங் கள்ளப் பூமியும்
மரத்தினு மண்ணினு மதியோர் புணர்க்கும்
எந்திர மருங்கி னிழுக்க மின்மையை (க. 33 : 16-9)

ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து பார்த்துப் பார்த்து, அங்கே சிறிதும் திங்கில்லை
யென்றறிந்து தேறினன் ; அதன்பாலுள்ள சோலையின் வளத்தைக்
கண்டு அங்குள்ள ஆணும் பெண்ணுமாகிய பறவைகளும் மான்முத
லிய மிருகங்களும் தம்முள் ஒன்றையொன்று அன்புடன் பாராட்டு
தலைக்கண்டு, ‘மதாரி நெடுங்கண் வேற்கடை கான்ற, புள்ளி வெம்பனி
கரந்த கள்விதன், காரிகை யுண்டவென் பேரிசை யாண்மை, செலுநர்
முன்னர்ச் சிறுமையின்றிப், பெறுவேன் கொல்’ என்று வாசவதத்தை
யை நினைந்து நினைந்து காமபரவசனாகிக் கவலையுற்றான். அப்
போது, ¹உலகையெல்லாம் ஆண்ட சக்கரவர்த்தி தன்னிலைமை வேறு
பட்டுக் குறைந்ததுபோலச் சூரியன் அத்தமிழ்த்தான் ; உடுக்கள்
விளங்கின ;

முலைப்பாற் காலத்து முடிமுறை யெய்திக்
குடைவீற் றிருந்த குழவி போலப் (க. 33 : 52-3)

பிறை உதித்தது. உதயணன் வாசவதத்தையின் நினைவால் வருந்தி
மயங்குவானாயினன். இஃது இவ்வாறாக ;

புலிமுகமாடத்திலிருந்து தாய்மாருடன் சென்ற வாசவதத்தை
தோழிமார்களுடன் கன்னி மாடத்தைச் சார்ந்த பூஞ்சோலையின்
ஒருபக்கத்தையடைந்து உதயணனை நினைந்து நினைந்து மயங்கி,
“அரசிளங்குமரனைச் சுற்றத்தினின்றும் பிரித்து வருவித்துச் சிறைப்
படுத்தியதோடுநில்லாமல் தனியனென்று நினைபாது மதங்கொண்ட
நளகிரியை அடக்குவதற்கு யாழொடு செல்கவென்றுங் கூறி அவன்
அதனை அடக்குஞ் செயலை உற்றுநோக்கிக்கொண்டே நின்ற அரசனு
டைய கண்கள் மரத்தால் இயன்றனவோ!” என்று தந்தையைவெறுத்
துப் பொறியற்ற பாவைபோலச் செயலற்று நிறையழிந்து, “காம
னென்னும் நாமத்தைமறைத்து வத்தவனென்னு நற்பெயர்கொண்டு
யானையைப் பிணித்ததன்றி என் உள்ளத்தையும் பிணித்த கள்வனை
இன்னும் காணவும் பெறுவேனோ” என்று புலம்பி அவனைப்போலவே

¹ பிரச்சோதனனுடைய பெருமையின்குறைவு இங்கேகூறிய சூர்
யாஸ்தமயவருணனையாற் குறிப்பிக்கப்படுகின்றது.

காமபரவசையாகி உருவம் வேறுபட்டனர். அவனைப் பிரிந்து தனிக் தனியே பூக்கொய்தல் முதலியவற்றிற்கு வேறு வேறிடங்களுக்குச் சென்ற தோழிமார்களெல்லோரும் வந்து அவளுடைய வேறு பாட்டை அறிந்து, “தத்தையே! இந்த நிலைமை உனக்கு வந்ததற்குக் காரணம் என்ன?” என்று வினாவி வினாவி ஒன்றும் அறியாத வர்களாகி அவளை மெல்ல அழைத்துச் சென்று மலரணையிற் படுக்கச் செய்தனர். அவள் அதிர் கிடந்து இமை பொருந்தாளாய் மிகவும் துன்புற்றனர்.

இங்ஙனம் இருவர் நெஞ்சமும் அந்த இராமுற்றும் இப்படியே நிலைகுலைந்து வருந்தின; அப்போது ¹ ‘எல்லாம், விடிந்தது விடிந்த தென்ன விடிந்தது கங்கும் காலம்.’

உதயணனையே நினைத்துக்கொண்டிருந்த பிரச்சோதனன் துயிலுணர்ந்தெழுந்து கண்களுக்கு மையெழுதிப் பசுவைத் தரிசித்துக் காலைக்கடனை முடித்துக்கொண்டு மகநூஉத்துறந்த மாசறு படிவத்தைபுடைய துறவிகளை வணங்கிப் பெரியோர் மந்திரித்து அளித்த தீர்த்தத்தை உட்கொண்டு பேரத்தானியில் மாலைதொடர்ந்த மங்கலப்பந்தரின்கிழே விரிநூலந்தனர் இருக்கும் வெண்மணை சூழ்ந்த ஆசனத்தேயிருந்து கேட்கவேண்டிய தருமங்களையும் பிறவற்றையும் அறிஞர்பாற் கேட்டான். அப்பால், அங்கே வந்தவர்களை அனுப்பி விட்டு அரண்மனை சென்று உதயணனோடு தனியே பேச விரும்பி அவனை விரைந்து அழைத்து வருகவென்று உழையர்களை அனுப்பினான். அவர்கள் ஓடிச்சென்று தெரிவிக்கவே உதயணன் இழையணி இரும்பிடி யெருத்தமேறிக் கடையணி ஆவணம் கைதொடும்படி அரண்மனை வாயிலில் வந்து நின்றான்; அதனையறிந்த அரசன், தருமணல்முற்றத்துத் தான் எதிர்சென்று மிக்க உபசாரத்துடன் அழைத்துக்கொண்டு உள்ளே சென்று மணியம்பலமொன்றில் இரட்டைத் தவிசில் அவனை முதலில் இருக்கச்செய்து தானும் அதில் உடனிருந்து, “இதனை உன்னுடைய இடமென்று இனி நான் சொல்லுவது மிகை” என்பது போன்ற உபசாரவார்த்தைகள் பலவற்றைச் சொல்லி முகவாச முதலியவற்றையளித்து, “இனி உரிமை பூண்டு எண்ணியவாறு நீ நடப்பாயாக” என்று சொன்னான்; பிறகு அவனை அங்கே இருக்கச் செய்துவிட்டு, “உதயணனை எந்தவகையாலாவது சிலகாலம் இவ்விடத்திலேயே இருக்கும்படி செய்யவேண்டும்?” என்கிற எண்ணத்தோடு, தான் அரண்மனைக்குள்ளே சென்று சிவே

தனை வருவித்து அவனை நோக்கி, “நீ உதயணனிடஞ் சென்று, “இராசகுமாரர்க்கு ஆயுதவித்தைமுதலிய பலவகைக் கலைகளையும் வாசவதத்தைக்கு வீணையையும் பயிற்றுவிக்கவேண்டும்; எம்முடைய குறை இது’ என்று யான் விரும்புவதாகச் சொல்லி எப்படியே னும் அவனை உடன்படுவித்து வருக” என்று கூறினன். அவனும் அப்படியே சென்று அரசன் சொல்லியவற்றை யெல்லாம் உதயணனுக்கு வணக்கத்துடன் தெரிவித்தனன். அப்பொழுது உதயணன் நெடு நேரம் யோசித்து, “அரசன் கூறியவண்ணம் இத்தொழிலைச் செய்தல் நமக்குச் சிறுமையென்று நாணினால், விரும்பிய கன்னியைப் பெறுதற்கு வேறு வழியில்லாமையின் யாம் பிழைத்தற்கு இடமில்லை; அங்ஙனம் கற்பிக்குமிடத்துப் பலர் நம்பாற் கற்றுக்கொள்ள வருவார்கள்; அவருள்ளே புலிமுகமாடத்தில் அன்றுகண்ட கன்னியரசை யாம் காணுதல் கூடும்; காணின் நாம் உய்தற்கு வழியுளதாம்;

உயிர்கெட வருவழி யொழுக்கங் கொள்ளார்

செயிரறு கேள்வி தேர்ந்துணர்ந் தோர் (க. 34: 88-9);

நமக்கு என்ன சிறுமைவரின்னும இனி அரசன் கூறுவனவற்றைச் செய்வதே நன்று” என்று தெளிந்தான்; பின்பு, “விரும்பியவண்ணஞ் செய்வேனென்பதைச் சொல்லுக” என்று உரைக்க ‘சிவேதன் சென்று அரசனுக்கு உதயணன் உடன்பட்டதைத் தெரிவித்தனன். அப்பால் அரசன் தன் தேவியர் பலர்பெற்ற மகளிருள் பெருமைப்பட்டுவதது மகளிர்கள் யாவரும் வருவார்களாக என்று சொல்லி விடுப்ப, செவிலித்தாயர் முதலியோர்,

பளிக்கறைப் பூமியும் பந்தெறி களத்தும்

மணிக்கயிற் றாசன் மறலிய விடத்தும்

கொய்ம்மலர்க் காவும் பொய்கைக் கரையும்

அந்தக் கேணியும் வந்துபெயர் கூவி (க. 34: 115-8)

முத்தினரும் உத்தியரும் மும்மணிக் காசினரும் கச்சினரும் கண்ணியரும் வெள்வீளையினரும் சில்கலத்தியன்ற அணியினரல்லது பல்கலஞ் சேரா மெல்லென் யாக்கையருமாகிய அவர்களை அழைத்துக் கொண்டுவந்தனர். அவர்கள் பால்பரந்தன்ன பஞ்சி மெல்லணையிற் சேக்கைமெலியச் செம்மார்திருந்த முடிசெழுதந்தை முன்னர்த் தோன்றி வணங்கி நின்றனர். நின்றவர்களையெல்லாம் அரசன் முறையே நோக்கி அவர்களுள்ளே,

‘ஒண்மையும் நிறையும் ஒங்கிய ஒளியும்

பெண்மையும் பெருமையும் பிறவும் உடைமையிற்

பாசிழை யாயத்துப் பையென நின்ற

வாசவ தத்தைவல்லளாகென' (க. 34 : 151-4)

எண்ணி, பந்தும் கிளியும் பசும்பொற் றூதையும் கந்தியன் மயிலும்
கரந்துறைபூவையும் கண்ணியும் கழங்கும் கச்சும் முற்றிலும் பவழப்
பாவையும் பளிக்குக் கிளிக்கூடு மாகிய இவற்றில் விரும்பியவற்றை
அவர்களுக்கு அளித்து, “நீங்கள் இதுவரையிற் கற்ற

அடிசில் வினையும் யாழின் றுறையும்

கடிமலர்ச் சிப்பமுங் கரந்துறை கணக்கும்

வட்டிகைவரைப்பும் வாக்கின் விகற்பமும்

கற்றவை யெல்லாங் காட்டுமி னெனக்கு” (க. 34 : 166-9)

என உரைத்து ஒருவகையாக மகிழ்வித்து அவர்களுடையெல்லாம்
அனுப்பினன். அவர்கள் சென்ற பின்பு அயலில் நின்றவர்களை
நோக்கி, “இனி வாசவதத்தை உதயணகுமாரன்பால் யாழ் கற்றுக்
கொள்ளத் தொடங்குவாள் ; அதற்கு வேண்டியவற்றை விரைவில்
அமையுமின்” என்றான். அதனைக் கேட்ட முதற் பெருந்தேவி
தன்மகளுக்கு இப்பயிற்சி மிக்க மாட்சிமையைத் தருதற்குரியது
என்றெண்ணித் தன்னுள் மகிழ்ந்தாள். மற்றத் தேவியரும் மிகப்
புகழ்ந்தார்கள். சக்கரவர்த்தியின் மகளுக்கு யாழ் கற்பித்தற்குரிய
ஆசானாக வருபவன் பெரும்புண்ணியமுடையோன் என்று அடிய
வரும் ஆயத்தாரும் வியந்தார்கள். வத்தவர்பெருமான் கைவரப்
பெற்ற விணைவிச்சை வாசவதத்தைக்கே உரியதென்று முற்றத்தே
நின்றவர்கள் தம்முள் மெல்லப் பேசிக்கொண்டார்கள்.

அப்பொழுது செவிலியர்கள் பூக்கள் முதலியவை வைக்கப்பட்
டுள்ள பொன்னகல்களை அங்கே அலங்காரமாக வைத்து இசைக்குரிய
தெய்வங்களை அழைத்துத் துதித்தனர் ; பிறகு வாசவதத்தையைச்
சந்தன நறுநீரால் ஆட்டி அலங்கரிக்கத் தொடங்கினர் ; யானைத்
தந்தத்தாற் செய்த மங்கலச்சீப்பால் அவளது கூந்தலை வாரிப் பொன்
னாணற்கட்டி. முடித்துப் பொற்சின்னங்களை அதன்மேலே சிதறி,
நெற்றியிற் சுட்டியையும் முத்தணிகலன்களையுஞ் சேர்த்தி, முன்ன
மிருந்த ஓலையையும் குழையையும் நீக்கிக் காதுகளிற் கடிப்பிணைகளை
யணிந்து, சந்தனக் குழம்பால் தோள்களில் பூங்கொடியொன்றை
யெழுதி, மார்பில்முத்தவள்ளியையும் மும்மணியையும் பொற்றோரை
யையும் பூட்டி, இடையிற்கட்டிய மட்டஞ்செய்த பட்டுடையின்மீது
மேகலையைச் சேர்த்தி, பின்னும் அணியவேண்டிய மெல்லிய ஆபர
ணங்களையணிந்து, நடைப்பெருந்தவிசின்மீது அவளை மெல்லநடத்தி

வருவாராயினர். அப்போது மிகவும் அழகிய நான்கு ஆலவட்டங் களைப் பக்கத்தே கன்னியர்கள் அசைத்தனர். அவர்தன் தாய்மாரோடு மெல்லென வந்து பொற்றகடுபொதிந்த சுவர்க்ளையுடையதும் யானைக் கொம்பாலாகிய தூண்களையுடையதும் மேற்கட்டி கட்டியதுமாகிய கீதசாலையிலுள்ள வேதியின்மீது செவ்வர்க்குவழித்த பூமியின்மேலே சுற்றத்தோடு புழுந்து மெல்லிய பலவகையான மலர்பரப்பிய தனியிடமொன்றில் திரைமறைவில் நின்றனர். அப்போது தாய்மார்கள், “யாழைப்பூசித்தற்கும் அதனைக்கற்பிக்கத் தொடங்குவதற்கும் உரிய நல்லவேளை வந்துவிட்டது. இதனை உதயணனுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். உடனே சிலமகளிர் ஓடிச் சென்று தெரிவிக்கவே அவன்வந்து அங்கே அமைக்கப்பட்டுள்ள மெல்லியஆசனத்தின்மேல் வீற்றிருந்தான். தாயர் வாசவதத்தையை அழைத்துவந்து மேற்கூறிய திரைமறைவிலேயே வேறொரு தவிசில் இருக்கச் செய்தனர். அப்போது, “யாழ் கற்றுக்கொள்ள இங்கே வந்திருப்பவன் நம்மனத்தை முன்பு கவர்ந்த பெண்மணியோ, அல்லவோ?” என்று உதயணன் எண்ணிக்கொண்டிருந்தான். “நமக்கு யாழைக் கற்பித்தற்கு இங்கே வந்திருப்பவன் அன்று நள கிரியையடக்கி அதனையூர்ந்து வந்து புவிமுசுமாடத்தின் எதிரே நின்று நம்மனத்தைக் கவர்ந்து சென்ற ஆடவர் சிங்கமோ, வேறு யாரோ?” என்று வாசவதத்தையும் எண்ணிக்கொண்டிருந்தான். அந்தச்சமயத்தில் தோழிமார், “ஆசிரியனுக்குச் செய்யவேண்டிய வழிபாடு இதுவாகும்” என்று சொல்லி, வாசவதத்தையின் கையைக் குவிக்கச் செய்து திரையைத் திறந்தனர். திறந்தபொழுது, ஒருவரை யொருவர் கண்டு இருவரும் களித்து ஐயம் நீங்கி இன்புற்றனர்; 1 ‘செம்புலப் பெய்நீர்போல அன்புடை நெஞ்சம் தாம் கலந்தன’; அப்பால், தாய்மாரும் கைக்கோற் சிலதரும் கன்னியரும் புறத்தே பாதுகாத்து நின்றனர். அப்போது அவன் யாழையளித்துக் கற்பியாநிற்க, அவள் அதனையேந்திக் கற்பாளாயினள்.

இங்ஙனம் அவன் நாடோறும்வந்து வாசவதத்தைக்கு யாழைப் பயிற்றுவிக்கையில் அந்நகரத்துள்ள வம்பமாக்களில் ஒருசாரார், “பகைவர் குறுகவொண்ணாத அந்தப்புரத்தில் இருத்தற்குரிய தன்மக ளொருத்திக்கு யாழ்கற்பிக்கும்படி அயலானாகிய அரசினங்குமரனொரு வனை ஆராயாமல் தெளிந்து ஆசானாக நியமித்த நம் பேதைமன்னன் அதனால் விளையுந் தீங்கைச் சிலகாலஞ் சென்றபின்னராவது நன்றாகத்

தெரிந்துகொள்வான்” என்றனர். இப்படியே மற்றையோரும் தத்த மக்குத் தோற்றிய கருத்துக்களைத் தோற்றியவாறு விரைவாகச் சொல்லிவிட்டு அப்பால் அச்சமுற்று அயலிடங்களைப் பார்த்துக் கொண்டே “இச்செய்தி அரசன்பால் நிகழ்வதாதலின், யாம் யாதொன்றையும் சொல்லலாகாது” என்று வாயடங்கினர்.

தம் தந்தையின் கட்டளைப்படி அரசகுமரர்கள் உதயணன்பால் வில்வித்தை முதலியவற்றையும் யானையேற்றம் குதிரையேற்றம் முதலியவற்றையும் யுத்த முறைகள் பலவற்றையும் பிறவற்றையும் நாடோறும் கற்றுவருவாராயினர். இங்ஙனம் சிலநாட்கள் சென்றன.

உடுப்பன யூசுவன அணியன உண்பன முதலியவற்றை உரிய காலத்தில் தக்கவர்கள் முகமாக அரசனது கட்டளையால் பால குமரன் உதயணகுமரனுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் தவறின்றி அனுப்பிக்கொண்டே வந்தான்; ஒருநாள் தன்னுடன் கல்விபயிலும் வயந்தக னிடமாக அவற்றை அனுப்பினன். அங்ஙனம் அனுப்பப்பட்டுவந்த வயந்தகனைக்கண்டு உதயணன், “இவர் எனக்கு முன்பு பழக்கமுள்ள வர்போல்கின்றார்” என்று அயலில் நின்றவர்களை நோக்கிக் கூற, வயந்தகன் மறுத்தனன். “இவர் செப்பமுடையவராக இருத்தலின், எனக்கு அனுப்பவேண்டியவற்றை இவர்பாலே அனுப்பிவருக” என்று உதயணன் சொல்லி விடுத்தமையால், அன்றுமுதல் அனுப்ப வேண்டியவற்றைப் பாலகுமரன் வயந்தகனிடமாகவே அனுப்புவான யினன். அதனால், தன்னுடைய தோழர், வீரர் முதலியோர் வேறு வடிவமும் வேறு பெயருங்கொண்டு ஒவ்வொரு வேலையைப்பெற்று அந்நகரத்தின் அகத்தும் புறத்தும் இருத்தலையும் அவர்கள் செய்து வரும் அரியசெயல்களையும் அவற்றிற்கெல்லாம் காரணமான யூகியின் இடைவிடாத முயற்சியையும் வயந்தகன் முகமாக உதயணன் அறிந்துகொண்டான்; புறத்தேயுள்ள அவனுடைய தோழர் முதலியோர்களும் உதயணனுடைய நிலைமையை ஒவ்வொரு நாளும் வயந்தகனாலறிந்து, ‘எண்ணியவற்றை எப்படியும் நிறைவேற்றுவோம்’ என்று ஆறுதலுற்று மிக்க ஊக்கமுடையவராய் இருந்து வர்வாராயினர்.

இப்படியிருக்கையில், வாசவத்தையின் பார்வையால் உதயணன் விருப்பம் மிகவே அதனால் துன்பமுற்று மனவேறுபாட்டையும் உடல் வேறுபாட்டையுமடைந்தான்; நனவிலுங்கனவிலும் அவனையே நினைந்து நினைந்து அரற்றும்படியான காமநோய் அவனுக்கு அதி கரித்தது.

தீமுகத் திட்ட மெழுதித் தேம்பியும்

தாய்முகத் தியாத்த கன்றிற் புலம்பியும். (க. 35 : 52-53)

அவன் வருந்துவானாகி ஒருநாள், ‘இவள் காரணமாக உண்டான நமது வேறுபாட்டைப் பழகியவர்கள் காணின் ஐயுறுதல் கூடும்; பின்பு இதனை மறைப்பதற்கும் வழியிராது; ஆதலால், இதனை வேறுவகையால் மறைத்தல்வேண்டும்’ என எண்ணி வயந்தகனோடு ஆராய்ந்து, “அயலா நெருவனிடம் ஆசைகொண்டு அவனிடஞ்சென்றுவரும் இயல்புள்ள பரத்தையொருத்தியை எப்படியேனும் அழைத்துவா” என்று சொன்னான். அவன் கட்டளையின்படி வயந்தகன் புறத்தே சென்றுநகரத்தார் அறியுமாறு, “முன்னம் வெறிகொண்ட நாகிரியின் மீது உதயணன் உலாவியபொழுது அவனைவிரும்பி அவன் மனத்தைக் சவர்த்து அவனை அரற்றிக்கொண்டிருக்கும்படிசெய்த நருமதையென்பவன் எங்கேயுள்ளான்?” என்று கேட்ப ஊரார், “அத்தன்மையை யுடையான் பரத்தையர் சேரியில் அரங்கியல் மகளிர்க்கு ஆடலைக்கற் பிக்கும் தலைக்கோற்பெண்டிருள் முதியவளாகிய ஒருத்தியின் மகள் நருமதையென்பான்” என்று கூறினர். வயந்தகன் கைநிறைய நூற்றொருகழஞ்சு மாற்றுயர்ந்த பொன்னை ஏந்திக்கொண்டு மன்றங்களிலும் மறுகுகளிலும் தான்செல்லும் செய்திபரவும்படி செய்தான்; தேர்மீதுசென்று, தமக்குரிய யாழ்முதலிய அறுபத்துநான்கு கலைகளில் நன்கு பயின்றவர்களும் ஒன்றுமுதல் ஆயிரத்தெட்டு இறுதியாகிய பொற்பரிசுக்களைப்பெறுபவர்களும் பள்ளிமருங்கிற் படிறின்றி ஒழுகுபவர்களுமாகிய செல்வப்பரத்தையருடைய சேரியையடைந்து விசாரித்துக்கொண்டே நருமதையின் வீட்டை அடைந்தான்; அப் பொழுது அவன்வரவையறிந்த தாய்க்கிழவி மிக்க மரியாதையோடு வரவேற்று அவனை ஓர் ஆதனத்தில் இருத்தி அவன்வந்த செய்தியை அறிந்து, “என்மகள் உதயணன் மனத்தில் உள்ளாளென்றால் அவன் எல்லாரிலும் மிக்கபெருமை பெற்றவளே; அவளைப்பெற்ற நானும் பாக்கியசாலியே; அவளைப் பொருளாக நினைந்து இப்போது பொன்னையனுப்பியவன். தானேவந்து பாதுகாக்க வில்லையே” என்று சொல்லிவிட்டு அவன் வந்த நோக்கத்தை நருமதைக்குச் சொல்லியனுப்பினான். அவன், ¹ “என்ன கொடுத்தாலும் நான் அயலான் வீட்டுக்குச்செல்லேன்” என்று மறுத்தான். அருகிலிருந்த உறவினர், “இவளை வலிந்து பிடித்துச் செல்வாயாக” என்று கூறவே, வயந்தகன் அவளை அப்படியே செய்து தேரிலேற்றி

¹ இஃது ஒருசாரார் கொள்கை.

விதிவழியேசென்றான். செல்லும்பொழுது அவன், “கூட்டத்தாரே! என்னைக் கொல்லுதற்கு வத்தவன்பால் இவன் கொண்டுசெல்வதைக் காண்பிராக” என்று அரற்றினான். அவர்கள், “தக்க தலைவன்பால் அழைத்துச் செல்லுகையில் இங்ஙனம் அரற்றுகின்ற இவன் அறியாமையைபுடையவனோ? பேடியோ?” என்றும், “உடன்பாடில்லாதவனைத்தன்னுடைய அதிகாரத்தால் வலிந்து அழைத்துவரச் செய்தமையால் வத்தவன் காமவிருந்தினன்; அவன் பெண்டிர்கள்பால் தவறு செய்தலுங் கூடும்” என்றும், “நடநவில் மங்கையருடைய நலத்திற்கு அவன் விருந்தினன்போலும்!” என்றும் சொல்வாராயினர். வயந்தகன், உதயணனது காமவேறுபாட்டினை இவ்வாறு நகரத்தார் யாவரும் அறியும்படி செய்தவனாகி அவனை அழைத்துச்சென்று உதயணன்பால் அன்றிரவுமுற்றும் இருத்தி மறுநாட்காலையில் அனுப்பிவிட்டான். உதயணனும் நருமதையும் ஒருவரை ஒருவர் விரும்பினுரல்லர்; வாசவதத்தைபால் தனக்குள்ள விருப்பத்தையும் அதனுண்டாகிய தன் வேறுபாட்டையும் மறைத்தற்கு உதயணன் செய்வித்த இச்செயல் நருமதையின்பாலுள்ள விருப்பத்தால் அவன் நிகழ்த்தியதாகவே நகர் முழுவதும் பரவியது.

இதனையறிந்த ஒற்றர்கள் விரைந்தோடிச்சென்று செவ்வியறிந்து பிரச்சோதனனுக்கு உணர்த்தினர்; கேட்ட அரசன் இச்செயலில் வேறுப்புற்றாலும் பிறரைப் பழியாத இயல்பினனாதலால், “உதயணன் இங்ஙனம் ஒழுக்குதல் அரசுகுமாரனாகிய அவனது இளமைக்கு இயல்பே” என்று புன்னகையுடன் சொல்லிவிட்டு,

“சாமரை யிரட்டையுந் தமனியக் குடையும்
மாமணி யடைப்பையு மருப்பிய ஊர்தியும்
பைந்தொடி யாயமும் பட்டமு முடையோர்
ஐம்பதி னாயிர ராங்கியன் மகளிருள் (க, 36 : 21-4)

உதயணன் தன்னை விரும்பும்படி நல்வினப்பயன் வாய்க்கப்பெற்ற நருமதைக்கு இவை உரியன” என்று பல ஆபரணப் பேழைகளையும், மரத்தாற் செய்விக்கப்படாமல் யானைத்தந்தத்தாலும் பொன்னாலும் மணியாலுஞ் செய்விக்கப்பட்டதும், முகத்தில் முத்தமாலையையும் கழுத்திற் பொன்னாலாகிய கிண்கிணிமாலையையுமணிந்த உயர்ந்த பாண்டிலெருதுகள் பூட்டியதுமாகிய ஒருவண்டியையும் நருமதைக்கு அனுப்பச்செய்தான்; அன்றி, “இன்றுமுதல் அவன் நீர்விளையாட்டு, திருவிழா முதலியவற்றிற்காக நகர்ப்புறத்தே லெல்லுதலையும், அரண்மனை யில்வந்து ஆடுதலையும் தவிரவானாக” என்றும் கட்டளையிட்டான்.

வாசவதத்தை உதயணன்பாற் கற்று யாழ்வித்தையிற்சிறந்த தேர்ச்சியடைந்து விளங்கிவருதலைக் கேள்வியுற்ற ஏனை அரசர்கள், அவளை மணஞ்செய்துகொள்ள விரும்பி ஒருவருக்குத் தெரியாமல் ஒருவர் மிகவும் உயர்வுள்ள பொன்னுபரணங்களை யாணைகளின் மேலேற்றி வணக்கத்துடன் அனுப்பியதோடு பிரச்சோதனனுக்குத் தத்தம் கருத்தையும் சொல்லிவிடுத்தார்கள். அவனும் அவற்றை அங்கீகரித்து அவர்கள் குறிப்பையறிந்தும் தன்கருத்தை வெளியிடாதவனாகியிருந்தான். பிற அரசர் மணம் பேசுவந்த செய்தியைத் தன்செவிலிகளுள் ஒருத்தியாகிய சாங்கியத்தாயாலறிந்தவாசவதத்தை பொறியற்ற புதுமரப் பாவைபோல விழுந்து நடுங்கி விம்மி, “அரசர்கள் எனக்காகப் பொற்பரிசமனுப்பியதும் அவற்றை என் தந்தை அங்கீகரித்ததும் உண்மையாயின் உயிரைவிடுவேன்; அதன்பின் எப்படியாவது எந்தை தன் கருத்தை முற்றுவித்துக் கொண்டு வாழ்க?”. என்று உதயணன்பாலுள்ள அன்பின் மிகுதியைப் பலவாறு அரசற்றிக் கண்ணீர்த் துளிகளை வீழ்த்தி மயங்கிக் கலங்கிப் புலம்புவாளாயினள். அங்கிழ்ச்சியைக்கண்ட சாங்கியத்தாய், தன்மடியிது அவளை வைத்துக்கொண்டு கண்ணீரைத் துடைத்து அவள் துன்பத்தைமாற்றி, “என் பாவையே! பிறஅரசனுக்கு உன்னை மணஞ்செய்விக்க அரசன் துணிவானோ? அங்கனம் துணிவானாயின் நாமெல்லாம் அரசனை விட்டுப் பிரிந்துசென்று தவஞ்செய்வேம்; உன்னுடையஎண்ணத்தை அறிந்துகொள்ளுதற்காகவே நான் இப்பொய்ச்செய்தியைச் சொன்னேன்” என்று அவளுடைய கூந்தலையும் நெற்றியையும் கையால் தைவந்து, “உன் தந்தையின்கருத்தை யான் அறிவேன்; கேட்பாயாக:

இளமையும் வனப்பு மில்லொடு வரவும்

வளமையுந் தறுகணும் வரம்பில் கல்வியும்

தேசத் த்மைதியு மாசில் சூழ்ச்சியோ

டெண்வகை நிறைந்த நன்மகற் கல்லது

மகட்கொடை நேரார் மதியோ ராதலின் (க. 36 : 89-93)

இக்குணங்கள் நிறைந்த உதயணனுக்கே உன்னை மணஞ்செய்விக்க எண்ணியிருக்கின்றனன்; இதனைத் தெளிவாயாக” என்றுதேற்றினான்; வாசவதத்தை தலையெடுத்துக் கண்ணீரைத் துடைத்துக்கொண்டு வருத்தம் நீங்கினள்; செவிலி, “தத்தையே! ஆயத்தாரோடு நொடிகளைப் பேசிக்கொண்டே இருந்தமையின் நேற்றிரவுமுழுவதும் நீ தூங்கவில்லை; உதயணன் வரும்வரையில் நீ தூங்குவாயாக” என்று சொல்லி அவளைப்படுக்கச்செய்து காஞ்சனமாலையை யழைத்து,

“காஞ்சனமாலாய் ! யான் வரும்வரையில் யாரையும் இங்கே புச விடாதே” என்று கூறிவிட்டுக் கீதசாலை சென்றாள் ; இயல்பாகவே யாழ் கற்பித்தற்கு அங்கேவந்த உதயணனை அவள் தனியிடத்திற்கு அழைத்துச்சென்று இருக்கச்செய்தாள் ; நிகழுஞ் செய்திகளைக் கண்ணாலும் செவியாலும் அறிந்து உடனே சென்றுவெளிப்படுத்துவோர் அவ்விடத்திலில்லையென்பதையறிந்து அவனை நோக்கி,

“மண்ணகங் காவலன் மாபெருந் தேவி

திருவயிற் றியன்ற பெருவிற் ற் பொலிவே

இனையை யாவது மெம்மனோர் வினை” (க. 36 : 144-6)

என்று பாராட்டித் தன்அன்பைப் புலப்படுத்தினாள் ; பிறகு, “அரசிளஞ் சிங்கமே ! என்வரலாற்றை அறிவாயாக ; நான் கௌசாம்பி நகரிலுள்ள ஒரு பார்ப்பனி ; கணவன் இளமையில் என்னைப் பிரிந்து உன் தந்தையின் அவைக்களத்தைச் சார்ந்து அங்கே சில தினங்கள் தங்கி அப்படியே வேறிடஞ்சென்று திரும்பிவாராமையால், கற்பின் வரம்பைக்கடந்து ஒழுகினேன் ; என் செய்கேன் ! அதனையறிந்த அறங்கூறவையத்தார் அக்குற்றத்திற்காக மணற்குடத் தோடு கட்டி யமுனையாற்றினிடையே என்னை வீழ்த்திவிடும்படி விதித்தனர். ஒரு புலையன் அவர் கூறியவாறு கட்டிச் செங்கற்பொடியை என்மேலே தூவிப் பம்பைப்பமையை அறைந்து நகரத்தார்க்கு என் குற்றத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டே சென்று தோணியொன்றி லேற்றி யமுனையாற்றினிடையே சென்றான். அப்பொழுது, யானையின்மேல் ஏறிச் சென்று அந்த ஆற்றில் தோழர்களுடன் விளையாடிக்கொண்டிருந்த நீ என்செய்தியைக் கேள்விபுற்று என்னை அழைத்துவரும்படி ஏவலாளரை அனுப்பினை. அப்புலையன் கரைக்கு அருகேயுள்ள இடத்திற் கொணர்ந்து மிக விரைவாகத் தோணியினின்றும் என்னை இறக்கியபொழுது துடுப்பு என்னுடைய நெற்றி யிற்பட்டது ; அதனாலுண்டாகிய தழும்பு இதுவாகும் ; காண்பாயாக ; பிற்பாடு நிகழ்ந்ததை விசாரித்து நீ தெரிந்துகொண்டு, ‘இக்குற்றத்திற்காக இவளுக்கு விதித்த இத்தண்டம் மிக அதிகமே. இதற்குத் தக்க சினைஷயைச்சொல்லுக’ என்று அயல்நின்ற அறிஞர்களைக் கேட்டாய். ஒரு குறிகோளானன், ‘தாம் மேற்கொண்ட தவத்தை இடையே கைவிட்டவர்கள் செய்தற்குரிய விரதத்தை இவள் கைப்பற்றுவாளாக’ என்றனன். நீ அவன் கூற்றை அங்கேகிரியாமற் பின்னும் வினாவியபோது அங்கேநின்ற கோசிகனென்ற பெயருள்ள சேனைக்கணிமகனொருவன், ‘மணம்புரிந்தவன் முற்றுங் கைவிட்டுப்

புறத்தே சென்றமையால் வரம்பைக் கடந்த இவனுக்குத் தவமே உரியது; கொல்லுவித்தல் தவறாகும்; இன்னுங்கூறுவேன்: 'யானே யின்நிழல் தன்மேற்படும்படி நின்றமையால் இவ்வந்தணி தான் மேற் கொண்ட தவத்துறையில் சிலகாலம் ஒழுக்கி அப்பால் அதினின்றும் நீங்கி ஓரசரசனுடைய பாதுகாப்பில் இருந்து அவனுடைய அந்தப்புர மகளிர்க்கு ஆறம் செவியறிவுறுத்தும் தலைவியாக விளங்குவான் என்று கூறினன்' என்றனள்.

இவற்றையெல்லாம் கேட்ட உதயணன் தான் அவளை விடுவித்த பின் நிகழ்ந்ததையுங் கேட்க விரும்பினன். விரும்பவே அவள், “நீ விடையளித்தபின் அவ்விடத்தை நீங்கிச்சென்று கங்கைக்கரையை யடைந்து வியாபாரஞ்செய்யுங் கூட்டத்தாருடன் அதற்கும் வடக்கே யுள்ள தேயத்திற் சென்று பெருவுழியொன்றற்கு அயலதாகிய ஓரசரச மரத்தின்கீழே யிருந்தேன். இருந்த காலத்தில்,

பூதியு மண்ணும் பொத்தகக் கட்டும்
 மாணரி மடியு மந்திரக் கலப்பையும்
 கானெடு மணையுங் கட்டுறுத் தியாத்த
 கூறை வெள்ளுறிக் குண்டிகைக் காவின்ர்
 தரும தருக்கர் தற்புறஞ் சூழப்
 பரிபு மெலிந்த படிவப் பண்டிதன்
 சாங்கிய நுனித்தவோர் சாறயர் முனிவனை
 ஆங்கெதிர்ப் பட்டாங் கவனெடும் போகி (க. 36 : 225-32)

அவனிடம் கல்வி பயில்வோருடனிருந்து சாங்கிய மதக்கொள்கையை அறிந்து அதனையே மேற்கொண்டு மற்றச் சமய நூலுணர்ச்சிகளையும் நன்குபெற்று அவற்றைப் பிறர்க்கு விளங்கச்சொல்லும் வன்மையை யு முடையேனாக இமயமலையில் இரண்டுவருடம் அவனுடன் தங்கி னேன். அவ்வாசிரியன், கன்னியாகுமரியில் நீராடநினைந்து மாணக் கர்களுடன் யாத்திரையாகப் புறப்பட்டுத் தெற்கேவந்து இந்நகரத் தைச்சார்ந்த காளவனத்தில் ஓராச்சிரமத்தில் தங்கி இளைப்பாறினன். யானும் உடன்வந்து அங்கே தங்கினேன். பிரச்சோதனனுடைய அவைக்களத்தில் அறுவகைச் சமயத்தோரும் அவனுடைய வேண்டு கோளால் தம்முள் வாதஞ்செய்கின்றார்களென்ற செய்தியைக்கேட்டு மேற்கூறிய ஆசிரியன் அங்கேசென்று வாதம் நிகழ்த்தி மற்றச் சம யத்தவரை வென்று சாங்கிய சமயமே சிறந்ததென்று தாபித்தான். கேட்ட ஆண்டுள்ளோர் அச்சமயத்தை மேற்கொண்டார்கள். ஆரசன் அவ்வாசிரியனை நன்குமதித்துத் தன்னுடன் இருக்கும்படி விரும்பின

மையால் அவன் மாணக்கருடன் இங்கே இருந்தனன் ; யானும் இருந்தேன். இருக்கையில், அரசுந்தேவி என்பால் அறங்கேட்டலைவிரும்பி என்னைத் தன்பாங்கியாக்கக்கொண்டு பாதுகாத்து வந்தான் ; அக்காலத்தில் இளங்குழந்தையாக இருந்த வாசவதத்தை அடிக்கடி என்னிடம் வந்து விளையாடுவன் ; அதுகண்ட நற்றாய் அவளுக்குச் செவிலித்தாயாக இருக்கும்படி என்னைக் கேட்டுக்கொண்டமையால் அப்படியே யிருந்து வருகின்றேன். இது நிற்க ; தகாத இடத்தில் மனத்தைச் செலுத்தாத நீ நருமதையென்னுங் கணிகையொருத்தியை விரும்பி அவளை வருவித்தாயென்று ஊரார்கூடும் பழிமொழி மிக்க துன்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றது. அதற்குக் காரணம் யாது ? ” என்று வினவினன்.

உதயணன், ‘பழமையாளரென்று நினைந்து, பகைவர்பாலுள்ள வரை நம்பி உண்மைக்கருத்தை வெளியிடுதல் தவறேயாயினும் இவளையன்றி இப்போது இங்கே நம்முடைய குறையை நீக்குவோரில்லை’ என்று துணிந்து, நருமதையைத் தன்பால் வருவித்ததற்குரிய காரணத்தைத் தெரிவித்தனன். அவள்கேட்டு மகிழ்ந்து அவன்பால் வாசவதத்தைக்குள்ள வேணவாவையும் உறுதியாகிய அன்பையும் விளங்க விரித்து அவனுக்குக் கூறினாள் ; பிறகு, “வாசவதத்தையை மணஞ்செய்தற்குரிய நன்முயற்சிகளை மேற்கொள்வாயாக ; நின்னுடைய மனம் தனக்கு நேராதாயின் வாசவதத்தையானவள் தனக்கு நேர்ந்த பழிக்கு அஞ்சி, ‘மண்கெழு மடந்தாய் மறைவிடந்தா’ என்று வேண்டிப் பூமிக்குள்ளே ஒளித்துத் தன்புகழை எங்கும் விளங்கச் செய்த சீதாதேவிபோல எந்த வகையாலாவது தன்உயிரை விட்டு விடுவாளென்று அஞ்சுகின்றேன் ; நான் அவளிடம் போய்ச் சொல்லி விடுக்குமளவும் இங்கே இருப்பாயாக ” என்று அவளிடம் சொல்லி விடைபெற்று வாசவதத்தையைபடைந்து உதயணன்பால் நிகழ்ந்த வற்றை அவளுக்குக் கூறி அவள் மயக்கத்தைத் தீர்த்தனள் ; பின்பு காஞ்சனமாலையை நோக்கி, “தத்தை கற்றற்குரிய நேரம் கடந்து விட்டமையால், தன்னுடைய அரண்மனைக்குச் செல்லலாமென்று நீ உதயணனிடஞ் சொல்லிவருக ” என்று கூறினன். அவள் அங்ஙனமே சென்று தெரிவிக்க உதயணன், “வாசவதத்தை யாழ்வித்தையை முற்றக் கற்றனள். அரசகுமாரர்களும் யானையேற்றம் முதலியவற்றையும் வில்வித்தை முதலியவற்றையும் நீதிநூல்களையுங்கற்றுக் கரைகண்டனர். விரைவில் அரங்கேற்றுவிக்க அரசர்பிரான் எண்ணியிருக்கின்றனன் ; ஆதலால், வினைவாசித்தலை நன்றாகப்பயின்று வைத்துக்

கொள்ளுப்படி வாசவதத்தைக்குச் சொல்லுவாயாக” என்று காஞ்சன மாலையிடம் சொல்லிவிட்டு, கோலவர் சூழ்ந்து பாதுகாத்து வரக் குறும்புழைவறியேபோய்த் தன்னிடத்தைச் சார்ந்தான்.

முதலில் மைந்தர்களை அரங்கேற்றுவிக்க எண்ணிய அரசன், மறுநாட் காலையில் ஐயாயிரம் அரசகுமார் முதலியவர்கள் தன்னைச் சூழ்ந்துவர அவைக்களத்தை அடைந்து சந்தனப்பிழிகையிலுள்ள சார்வணையின்கண் வீற்றிருந்தான். அப்பொழுது, நகரத்திலுள்ள அறிஞர் முதலியோர் வந்து தத்தமக்கு அமைக்கப்பட்டுள்ள ஆசனத்தில் இருந்தனர். அரசன் கட்டளைப்படி அரச குமார்கள் வந்து தாம் கற்றுக்கொண்ட பலவகைப் படைக்கலக்கல்விகளையும் பிறவற்றையும் தனித்தனியே காட்டி, நன்கு அரங்கேற்றினர். கண்டு சபையோர் மிகவும் வியந்தார்கள். அப்படியே வியந்த அரசன், “தனக்கும் எமக்குமுள்ள விரோதத்தைப் பாராட்டாமலும் கபட மில்லாமலும் நம்மக்களைக் கற்பித்த உதயணனுக்கு யாம் செய்தற் குரிய கைம்மாறு யாதுளது?

ஒன்பதின் கோடி யொண்பொருள் கொடுப்பினும்
பண்பெனக் கொண்டவன் பண்டஞ் செய்யான்
நங்குடித் தலைமை இங்கிவற் கியற்றி
நாமிவன் குடைக்கீழ்க் காமுறக் கலந்திவன்
வேண்டியது செய்யு மாண்பல திலம்” (க. 37: 64-8)

என்று மிகப்பாராட்டி, “கௌசாம்பிரகர்க்கு விரைவில் இவனை அனுப்பி மணம் புரிந்துகொண்டு கவலையின்றி வாழும்படி செய்வது தான் நமது கடன்” என்று பிறரொடு பேசிக்கொண்டேயிருந்து முகமன்களைக் கூறி அவனை இருக்கைக்கு அனுப்பினான்; பிறகு அந்தப் புரம் சென்று மைந்தர்கள் கல்வியால் நிரம்பியதையும் அரங்கேற்றியதையும் தேவிக்குக் கூறினான். அவள் கேட்டு, “தத்தையின் கல்வியையும் நல்லதினமொன்றில் அவையார் அறியும்படி செய்விக்க வேண்டும்” என்று தெரிவித்தாள். அதனை உதயணனுக்கு அறிவிக்க அவனும் உடன்பட்டான்.

அரசன் சொல்லிவிடுப்பவே, கேட்டு அறியும் வன்மையுள்ள பலவகை இசைப்பயிற்சியாளரும் வந்து அவைக்களத்தில் நாற்புறத்தும் நிரம்பினர். தோழிமாருடன் வாசவதத்தை அவைக்கண்வந்து விதிப்படி யாழ்வாசித்தனள்; பின்பு பாடினள். கேட்டவர், முதலில் வத்தவனைப் புகழ்ந்து பின்பு பிரச்சோதனை நோக்கி,

“வத்தவ நாடன் வாய்மையிற் றருக்கும்
கொற்ற வீணையுங் கொடுங்குழை கொண்டனன்
இறைகெழு குமரரு மேனை விச்சைத்
துறைநெறி போகிய துணிவின ராயினர்
தேயாத் திருவ நீயுந் தேரின்
நிலங்கொடை முனியாய் கலங்கொடை கடவாய்
வேள்வியிற் றிரியாய் கேள்வியிற் பிரியாய்
இனையோர் தாணிழற் றங்கிய நாடே
வயிர வெல்படை வானவ ரிறைவன்
ஆயிரங் குஞ்சரத் தண்ணல் காக்கும்
மீயிசை யுலகினுந் தீதிகந் தன்று” (க. 37 : 137-47)

என்று கொண்டாடினார்கள். வாசவத்தைய வந்து தந்தையை வணங்கினன். அவன் மிகவும் மெச்சி அவனை நற்றாய்பால் அனுப்பினான். நற்றாயும் மற்றைத்தாயரும் அவனைத் தழுவிப் பாராட்டினர்.

பிரச்சோதனன் சுற்றறிவாளர் சுற்றிய ஆசனத்தேயிருந்து உதயணனை அழைத்து, “தாம் பிழைத்திருத்தற்கு விரும்பிய உலகத்தார்,

மரமுதல் சாய மருந்துகொண் டாஅங்கு
நங்குடி வலித்தல் வேண்டி நம்பி
தன்குடி கெடுத்த தகவி லாளனேன் (க. 37 : 188-90)

நான்” என்று சொல்லி வருந்தினான்; பிறகு ஆருணியைவென்று உதயணனைக் கௌசாம்பி நகரத்திற்கு அனுப்பி முடிசூட்ட எண்ணி மந்திரிகளுடன் ஆலோசித்தனன். அங்கனம் செய்வித்தல் நன்றென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். பின்பு, “கோசம்பியும் உஞ்சேனையும் முன்புள்ள பகைமையொழிந்து பொன்னும் நெல்லும் வழங்குவனவாகுக” என்று பலரும் அறியும்படி முரசறைவித்து,

“முன்யா னிவனை முருக்கலும் வேண்டினேன்
பின்யா னிவனைப் பெருக்கலு முற்றனென்
எமர னாயி னிறைகொடுத்தகல்க
அமர னாயி னமைவொடு நிற்க (க. 37 : 199-202);

உதயணனுக்குப் போர்த்துணையாக என்னுடைய குமரன் பாலகனும் வருவான்” என்ற கடுஞ்சொற்களை அமைத்தெழுதிய ஓலை யொன்றை ஒரு தூதன் மூலமாக ஆருணியரசனுக்கு அனுப்பிவிட்டு உதயணனுக்கு வரிசைகள் பலவற்றையளித்து, “சேனைகளும் சேனைத் தலைவர்களும் பாலகனும் நாளை உதயணனுடன் புறப்படுக” என்று கட்டளையிட்டுப் போயினன்.

அதனைக் கேள்வியற்ற யூகி, ‘உதயணகுமரன், பாலகன் முதலியவர்களோடு கௌசாம்பிக்கு இப்போது செல்வானாயின் முன்னமே நாம்செய்த சபதம் நிறைவேறாமற் போம். ஆதலால், இதனை இப்பொழுது நடைபெறாமற் செய்வித்து நம்முடைய சபதத்தை நிறைவேற்றவேண்டுவது இன்றியமையாதது’ என்று தன்னுள் நிச்சயித்துக்கொண்டு, குறிசொல்லுபவளாகிய பாசிரதியென்பவளை வருவித்து, “நீ ஆவேசமுற்றவள்போல நகரத்துள்ளேசென்று அரண்மனையிலுள்ளாரும் புறத்துள்ளாரும் அறியும்படி குறிசொல்லி எல்லோருக்கும் மிக்க கவலையையுண்டாக்கி விரைவில் நீர்விழா நடத்தும்படி செய்க” என்றதோடு சொல்லவேண்டிய பிறவற்றையும் அறிவுறுத்தி அவளை யனுப்பினன். அவ்வளவே அவள் தெய்வாவேசமுடையவள்போலக் கையைவீசி ஆடிக்கொண்டு சென்று நகரிலுள்ள இருபாலாரும் கேட்கும்படி, “சென்ற ஆண்டில் நீர்விழாவை இந்நகரத்தார் செய்யாமல் நிறுத்திவிட்டமையாலே கோபமுற்று முன்பு நளகிரியை வெறிகொள்வித்து ஊரையழிக்கும்படிசெய்த தெய்வம் யான்; இப்பொழுதும் அவ்விழாவை நீங்கள் செய்யிராயின்,

பிணக்குறை படுத்தப் பிளிமறு சீறிய

இன்றுஞ் சென்றியான் குஞ்சரம்புகுவல்” (க. 37 : 249-50)

என்று சொல்ல, பன்றியால் மிகவுந் துன்புற்ற நாய் சோற்றுப்பாணையைக் கண்டபொழுதும் அதனைப் பன்றியென்று நினைந்து மிக அஞ்சுவதுபோல ஊரார் பொய்பாடுவசம் கொண்டவளது கூற்றிற்கும் அஞ்சினவராகி அரசனுக்கு அதனைச் சொல்லி விடுத்தனர். கேட்ட அவன் நீர்விழாவை நடத்தும்படி கட்டளையிட்டான். சேனைத் தலைவன் ‘நாளோ நீராட்டணி’ என்று முரசறைவித்து ஊராரெல்லார்க்கும் அறிவித்தான். உடனே இயல்பாகவே நீர்விழாவில் விருப்பமுள்ள நகரத்தார்,

தோணியு மடமுந் துறைநா வாயும்

நீரியன் மாடமு நீந்தியற் புணையும்

சண்ணமுஞ் சூட்டுஞ் சுவைநறுந் தேறலும்

செண்ணச் சிவிகையுந் தேரும் வையமும்

கண்ணார் பிடிக்கையுங் கட்டமை யூர்தியும்

பண்ணிரும் பிடியும் பண்ணுவனர் மறலிப் (க. 37 : 266-71)

புறப்படுவாராயினர். இச்செய்தியை உதயணனுக்குத் தெரிவிக்கும்படி அரசன் நூலறிவாளர் நால்வரை அனுப்பினன். எல்லாச்சேரியிலும் சங்கங்களும் கொம்பு முதலியவைகளும் முழங்கின; முரசுகள்

அதிர்ந்தன ; யாழும் குழல்களும் இயம்பின ; பலவகைக் கொடிகளும்
அசைந்தன ;

ஆர்வ மகளிரு மாங்கழன் மைந்தரும்
வீர குமாரும் விரும்புவன ரேறிய
மாவங் களிறு மருப்பிய லூர்தியும்
காலிரும் பிடியுங் கடுங்காற் பிழிகையும்
தேரு மாக்களுந் தெருவகத் தெடுத்த
எழுதுகள் சூழ்ந்து (க. 38 : 9-14)

எழும்பிச் சூரியனுடைய கிரணங்களை மறைத்தன. யானைகளில்
வரும் நகரம்பியரும் அரசுகுமாரரும், “செல்லுதற்கு வழியில்லை ;
யானைகள் வருகின்றன ; வழிவிலகும்பின் ; அரசனது ஆணை இது”
என்று சொல்லவும் இளைஞர், “அரசன் ஆணைக்கு யாம் அஞ்சோம் ;
இப்புதுநீராட்டு எமக்கே யுரியது ” என்று கூறி நெருங்கினார்கள்.

வைய நிரையும் வயப்பிடி யொழுக்கும்
கைபுனை சிவிகையுங் கச்சணி மாடமும்
செற்றுபு செறிந்தவை மொக்கு ளாக
மக்கட் பெருங்கடன் மடைதிறற் ததுபோல்
எத்திசை மருங்கினு மிவர்த்து (க. 38 : 42-6)

எல்லோரும் பலவகைச்சிறப்புக்களுடன் நகரத்தின் வாயிலைக்கடந்து
1 ஆற்றி நிருகரையையும் ஒருயோசனையளவுள்ளதாகிய பொய்கை
யின் நாற்கரையையும் அடைந்தனர் ; அங்கங்கேயுள்ள அசோகம்
பொழில்முதலிய தோட்டங்களில் மரங்களின் அடிகள்தோறும் பட
மாடங்களை அமைத்துப்பலவகைப்பட்ட நுகர்பொருள்களுடன் தனித்
தனியே தங்கினர். பலபண்டங்கள் விற்கப்படுங் கடைகள் அங்கங்கே
அமைக்கப்பெற்றன. அரசன் வாராமையால் யாரும் விழாச்செய்யத்
தொடங்கவில்லை. அச்செய்தியைத் துற்தர்கள் பிரச்சோதனனுக்கு
அறிவித்தனர். அவன் உரிமை மகளிரோடு புறப்பட நினைந்து, “மதம்
பட்ட களிறுகளை நகர்ப்புறத்தேயுள்ள சேனைகளின்பாற் சேர்த்திடுக ;

வேந்துபிழைத் தகன்ற வினைவ ராயினும்
சேர்த்தோர்த் தப்பிய செறுந ராயினும்
கலங்கவர்த் தகன்ற கள்வ ராயினும்
நிலம்பெயர்த் துறைத நெடுத்தகை வேண்டான்
தொகுதற் தீண்டிக் கிளைஞ ராகிப்
புகுதற் திகலிப் புனலாட் டகத்து ” (க. 38 : 94-9)

என்று முரசுரைவித்து யாவர்க்கும் தெரிவிக்கச்செய்து, தன் மெய் காப்பாளரையன்றி மற்றவரார் யாவரும் அந்தவிழா நடைபெறும் இருபத்தொரு நாட்களிலும் ஆயுதங்களைக் கைக்கொள்ளாதொழிக வென்றும் கட்டளையிட்டான் ;

தாழ்புனர் றுடையுந் தமொடு தருக்கும்

நாழிகைத் தாம்பு நறுமலர்ப் பந்தும்

சுண்ண வட்டிஞ் சுழிநீர்க் கோடுமென்

நெண்ணிய பிறவும் (க. 38 : 105-8)

ஆகிய தேவியர்க்குரிய நீர்வளையாட்டுக் கருவிகள் யானைகளினமீது சென்றன. பிரச்சோதனன், அரசர்கள் கைகொடுப்பக் கடிசை யாரங்குமுத்திலமின்ன அண்ணாந்துசென்று ஆயிரம்பிழிகளினிடையே அலங்கரிக்கப்பட்டுநின்ற நளகிரியினமீது ஏறிச்சென்றனன். மற்ற திரிகள் முதலியோர் தத்தம் ஊர்திகளிலேறி அவனைச்சூழ்ந்து சென்றனர். உரிமை மகளிரும் தத்தமக்கமைந்த ஊர்திகளறி சென்றார்கள்.

கடைப்பகச் செப்பே கவரி குஞ்சம்

அடைப்பைச் சுற்றமோ டன்னவை பிறவும்

அணிகலப் பேழையு மாடை வட்டியும்

மணிசெய் வள்ளமு மதுமகிழ் குடமும்

பூப்பெய் செப்பும் புகையகி லறையும்

சிப்பிடி சிக்கமுஞ் செம்பொற் கலசமும்

காப்பியக் கோசமும் கட்டிலும் பள்ளியும்

சட்டிக் கலனுஞ் சுண்ணகக் குற்றியும்

வட்டிகைப் பலகையும் வருமுலைக் கச்சும்

முட்டிணை வட்டி முகக்கண் ணடியும்

நக்கிரப் பலகையு நறுஞ்சாந் தம்மியும்

கழுத்திடி கழங்கும் கவறுங் கண்ணியும்

பந்தும் பாவையும் பைங்கிளிக் கூடும்

யாழும் குழலு மரிச்சிறு பறையும்

தாழ முழவமும் தண்ணுமைக் கருவியும் (க. 38 : 161-75)

ஆகிய பொருள்கள் அவர்கள் புடையே கூனர் முதலியோர்களாற் கொண்டு செல்லப்பட்டன. தேவியர்கள் வாசவத்ததை வாராதது கண்டு ஏவன்மகளிரிடமாகச் சொல்லியனுப்பிவிட்டு அவளுடைய வரவைக் கதிர்விரற்கவியலுட் கண்ணிணைபிறழ நோக்கிக்கொண்டு வழியிற்காத்திருந்தனர். சென்றவர்கள், சேனாபதிகளை அலங்கரித்துக் கொண்டிருந்த வாசவத்ததையிடஞ் சொல்ல, அவள் தோழியர்க்கு

வேண்டுவனவற்றை யளித்து அவர்களுடன் சென்றனர். அவனைக் கண்ட நற்றாய், “முற்றத்துறந்த முனிவர்களையும் நிலைகுலையச்செய்யும் இவள் கண்கள்” என்றுகூறி இன்புற்று அவளுடைய பாங்கி மாரையும் உயிர்த்தோழியாகிப் காஞ்சனமாலையையும் பார்த்து, “இவள் உமதடைக்கலம்” என்றுகூறி ஒப்பித்துவிட்டுச் சென்றனர். வாசவதத்தை ஒருவையத்திலேறினன். அதிற்பூட்டிய காளிகளின் குளம்புகள் வழக்கக்கண்ட பாகன் அவற்றை அனுப்பிவிட்டு மல்லர் பலர்தாங்கும் ஒரு மாடச்சிவிகையின்மீது அவளை ஏற்றினன்; அவள் பொய்கைக்கரையை யடைந்தாள்.

பிடிசுளுட் சிறந்ததும் இலக்கணமிக்கதும் மங்கலகரமான யாக்கையையுடையதும் விரியமுடையதும் நெடுந்தூரஞ் செல்லும் வன்மையையுடையதும் மத்தகமாலையையணிந்து மணமகள்போல விளங்குவதும் நிகரில்லாததுமான பத்திராபதி யென்னும்பெண் யானையை அரசன் சிவேதன்முகமாக உதயணனுக்கு அனுப்பி அதனை ஊர்ந்து வரும்படி செய்துவிட்டுத் தான் மேற்கூறிய பொய்கைக் கரையிற் சென்று தங்கினான். உதயணனும் அரசனுடைய விருப்பத்தின்படி அந்த யானையை ஊர்ந்து வயந்தகனோடு அங்கே சென்றனர். நால்வகைப் படைகளும் தம்மைச் சூழ அரசுகுமாரர்கள் வந்து தமக்கு அமைந்த இடங்களில் தங்கினார்கள்; சிவப்புக் கொடிகளை எங்கும் பிடிக்கச்செய்து பரிவாரங்களுடன் நகரம்பியர்கள் தமக்குரிய இடங்களில் வந்து அமர்ந்தார்கள்.

நீராடுதற்குரிய நற்காலத்தை மங்கலக்கணிகள் கூறினர். அரசன் இருபது யானைகளையும் எண்பது புறவிகளையும் ஐம்பதுதேர்களை யும் நூறுயிரத்தொருசூழஞ்சு மாசையையும் தானம் செய்தான்; தக்கணையளித்தான்; பெரியோர்களை வணங்கினான்; இரணிய கர்ப்பம் நடத்தினான்; ஸ்ரீ கோயிலுக்குப் பொற்பு ஆயிரம் சேர்ப்பித்தான்; பின்னும் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்தான்; நெற்கதிர் சூட்டி வெண்குகிவிட்ட விசய முரசத்தை முன்னே யனுப்பினான்; நீராடப் புறப்படும்படி ஏனையோர்க்குக் கூறியதன்றி விரும்பிய இடங்களிற் சென்று ஆடுமினென்று அரசுகுமாரர்களுக்கும் நீர்விழவின் காட்சிகளை அங்கங்கே சென்று கண்டு நீராடிவருகவென்று உதயணனுக்கும் சொல்லியனுப்பிவிட்டுப் பின்னும் பலவகைப்பட்ட தானங்கள் புரிந்து நீராடினன். உடன்வந்தோர்,

துறைதுறை தோறு முறைவிடம் பெருஅர்
தன்புன லாட்டின் தக்கண யேற்கும்

சிந்த னுள மடைக லிடைத்தெனப்
 பயிலு லாளுடைப் பயிர்வனர் கூடய்க்
 சுவர்வனர் போலக் காதலி னுய்த்து
 நன்கல மேற்றி நாளணி மணிந்து
 மன்கல வேள்வியுண் மகளி வோரும்
 செம்பொற் புரிசை வெண்சதை மாடத்
 துழைக்கலம் பரப்பி யருவிய மகளிரோ
 டிடைக்கல நீதி இயில்ல வோரும்
 ஈலைக் கரும்பு மரியுறு செந்நெலும்
 பாளைக் கமுகின் பிடிஞ் சுட்டிப்
 புயல்சே ணீங்கினும் பூவளங் குன்ற
 வயலுந் தோட்டமும் வழங்கு வோரும்
 நாகுரு னீங்கிய சேதாத் தொகுத்துக்
 குளம்புங் கோடும் விளங்குபொன் னுறீஇத்
 தோயுந் தாம்பு மனைகடை மத்தும்
 கழுவுங் கலனும் வழுவில் பிறவும்
 பைம்பொனி னியன்றவை பாற்பட வகுத்துக்
 குன்றாக் கோடி கொடுத்துவப் போரும்
 இன்னவை பிறவு மென்றோர்க் காயினும்
 உடையவை தவாஅக் கொடைபுரி படிவமோ
 டிலமென் மாக்களை யிடவொழிப் பவர்போற்
 கலங்கொடை பூண்ட கைய ராகி
 வெண்ணிகில் பூட்டிய வேழக் குழவியும்
 ஒன்படை யணிந்த வண்பரிப் புரவியும்
 உண்டியு முடையுங் கொண்டகஞ் செறித்த
 பண்டியு மூர்தியுங் கொண்டன ருழிதந்
 தந்தனர் சாலையு மருந்தவர் பன்றியும்
 தந்தற மருங்கிற் றலைவைப் போரும்
 கிலம்பெய் வோரு நீதிபெய் வோரும்
 களிறுபெய் வோரும் பரிபெய் வோரும் (க. 39 : 50-81)

ஆகத் தத்தமக்கியன்ற தானங்களைச் செய்தனர். நீராட்டு விழவு இங்கனம் பெருஞ்சிறப்புடன் நடைபெறுவதாயிற்று.

நகரமார்தர் அங்கங்கேயுள்ள 1 பலவகையான காட்சிகளை யெல்லாம் தாம் கண்டு பிறர்க்கும் காட்டி இன்புற்று,

1 இந்தப்பகுதி விரிவாகவும் அழகாகவும் இதன் முதலுலிற் காணப் படுகின்றது ; க. 40.

“ பணிவி னல்வினைப் பயனுண் டாயின்
மணிமுடி மன்ன னணியுஞ் சேனையுள்
எழுமைப் பிறப்பு மெய்துகம் யாம்” (க. 40: 386-8)

என்று இன்புற்றுக்கூறினர்.

பொய்கையும் பொய்கைக்கரையும் பலவகைச் சிறப்புக்களாலும்
பலவகை ஓசைகளாலும் விளங்குதுவற்றன. அரசுமாரும் பேதை
மகளிர் முதலிய 1 ஏழு பருவமகளிரும் நீராடி மகிழ்ந்தனர். அப்பால்
காஞ்சனமாலையும் மற்றத்தோழிமாரும் வாசவதத்தையை,

வெயிலழல் கவியாது வியலக வரைப்பின்
உயிரழல் கவிக்கு முயர்ச்சித் தாகிப்
பூந்தா ரணிந்த வேந்தல் வெண்குடை
வேந்தன் மகளே விரையா தென்மரும்
பண்டை மகளிர் படிமையிற் பிழையாது
தண்டந் தூக்கித் தலைப்புனல் விழவினைக்
கொண்டுவந் தாடுங் கொழுமலர்த் தடங்கட்
பொங்குமலர்க் கோதாய் போற்றென் போரும்
நின்னை யுவக்குநின் பெருமா னேந்திய
வென்வேல் கடுக்கும் வெம்மை நோக்கத்துப்
பொன்னே போற்றி பொலிகென் போரும் (க. 42: 44-54)

ஆகி உபசாரத்துடன் அழைத்துச் சென்று விதிப்படி நீராட்டி.
அலங்கரிப்பாராயினர்.

அந்தணமகளிரும் அரசுமகளிரும் சேனாபதிமகளும் பெருந்
திணைமகளிரும் காவிதிமகளிரும் வாணிகமகளிரும் பெருங்குடி
மகளிரும்,

நீர்தலைக் கொண்ட நெடும்பெருந் துறைவயிற்
போர்தலைக் கொண்டு பொங்குடி மறலிக்
கொங்கலர் கோதை கொண்டிடுந் தோச்சியும்
அஞ்செஞ் சாந்த மாகத் தெறிந்தும்
நறுநீர்ச் சிவிறிப் பொறிநீ ரெக்கியும்
முகிழ்விரற் றுரை முகநேர் விட்டும்
மதிமரு டிருமுகத் தெதிர்நீர் தூவியும்
பொதியும் பந்தி னெதிர்நீ ரெறிந்தும்
சிவந்த கண்ணினர் வியர்ந்த னுதலினர்
அவிழ்ந்த கூந்தலர் நெகிழ்ந்த வாடையர்

1 இந்தப் பகுதி மற்ற எந்த நூலிலுங் காணப்படாத இன்பமுடைய
தாய் இதன் முதலிலிற் காணப்படுகின்றது ; க. 41.

ஒசித்த மருங்குல ரசைத்த தோளினர்
 ஈல்கூர் பெரும்புனல் கொள்க வென்றுதம்
 செல்வ மெல்லாஞ் சேர்த்திறைத் தருளி
 இளைபா விருப்பிற் றம் விளைபாட்டு முனைஇக்
 கயம்பா டவியப் புறங்கரை போத்து (க. 42 : 184-98)

கூந்தலை உலர்த்திப் பூமாலைகளை முடித்து,
 பைங்கூற் பாதிரிப் போதுபிரித் தன்ன
 அங்கோ சுகமும் வங்கச் சாதரும்
 கொங்கார் கோங்கின் கொய்ம்மல ரன்ன
 பைங்கேழ்க் கலங்கமும் பட்டுத் தூசும்
 நிலமு மரத்தமும் வாலிசை வட்டமும்
 கோலமொடு புணர்த்த வேறுவே றியற்கை
 தூலினு முலண்டினு ராரினு டியன்றன
 யாவை யாவை யவையவை மற்றவை
 மேவன மேவன காமுற வணிந்து (க. 42 : 204-12)

பின் ஏற்ற ஆபரணங்களையும் அணிந்து கொண்டனர்.

அந்தச் சமயத்தில், உதயணன் தன்னைச் சிறைப்படுத்திய பிரச் சோதனனுடைய செல்வமிருதியும் அங்கே நீராடுவோருடைய இன்ப விசேடமும் தன்மனத்தை வருத்த, “பத்திராபதியின் மேலே ஏறிய இந்தப் பகலிலாவது நம்மெண்ணத்தை முடிக்கவேண்டும்” என்ற கருத்துள்ளவனாகப் பிரச்சோதனை வஞ்சித்து வருத்துவதற்குரிய உபாயம் யாதென்னும் யோசனையோடே அந்தப் பிடியின்மேல் இருந்தான்.

இருந்தபொழுது, அவனுடைய குறிப்பையறிந்த வயந்தகன், பிரயாணத்திற்குச் சாதனமானவற்றைச் சேகரித்து வைத்துக்கொண்டு அவனை நோக்கி, “உனக்குத் தெரிவிக்கும்படி யூகி சொல்லிவிடுத்த வற்றை விண்ணப்பஞ் செய்வேன் ; கேட்டுக்கைக்கொள்ளவேண்டும் : ‘உதயணன் இப்போது பிரச்சோதனனுடைய பாதுகாப்பில் உள்ளானாயினும் பாம்பைப்போலச் சமயம்பார்த்துப் பகையை வெல்லுதல் அரசார்க்குக் கடமையாதலாலும் தான் பத்திராபதியின்மேல் ஏறியிருத்தலாலும் வாசவதத்தை தனிபே நீராடுதலாலும் அவளைக் கைப் பற்றி அந்த யானையின்மேலேற்றிச் செல்லுதற்குரிய சமயம்இதுவே யாம் ; முன்னமே என்னால் நியமிக்கப்பட்டுள்ள சில கள்ள மகளிர் விறைவில் அகநகரத்தைத் தீக்கு இரையாக்குதல் கூடும் ; அங்கே புகைதோன்றியவுடன் சிறிதும் பாணித்தலின்றி வாசவதத்தையைப் பிடியின்மீது ஏற்றிச் செல்வானாக ; ஏற்றியவுடன் தடுக்கவந்த பிரச்

சோதனனுடைய வீரர்களை, நாற்றிசைகளிலும் மறைந்து திரிதரும் நம்வீரர், வாழ்க உதயணன் என்று கூறிக்கொண்டும் அங்கங்கே மாப் பொந்து முதலியவற்றில் ஒளித்துவைத்திருக்கும் ஆயுதங்களை வெளிப்படையாகத் தாங்கிக்கொண்டும் போர்செய்து தொலைத்துவிடுவார்கள். அதுபற்றிய கவலை தனக்குச் சிறிதும் வேண்டாம்; பகையரசனுடைய நாட்டின் அகஎல்லையின் அளவாகிய ¹ ஐந்துநூறையும் கடந்து செல்லுதற்கு இப்பிடிக்கு வன்மையில்லையாயினும் நானா மெல்லையளவு சென்று வீழ்ந்தாலும் வீழ்க; அதனால் நமக்குத் துன்பமில்லை. அப்பாலுள்ள நாட்டின் பகுதி வேடர்முதலியோரையுடைய தாதலாற் செல்லுதற்கு அரியது; ஆனாலும் தான் வாசவதத்தை முதலியவர்களுடன் அங்கே வந்தாற் பாதுகாத்துக்கொள்ளும் படி அவ்விடமுள்ள வேடர்களின் தலைவனும் என்னுடைய நண்பனுமாகிய ஒருவனிடம் முன்னமே சொல்லிவைத்திருக்கிறேன்; ஆதலால், அவன் பாதுகாப்பான். அவ்விடத்திற் சிறிதுதுன்பம் நேரினும் அதனை நீக்கிக்கொண்டு அப்பாலுள்ள எல்லைநூறையும் கடந்துவிடுக; பகைவரை வெல்லும் ஆற்றலையுடைய நம்மவர் அங்கே யுள்ளார்; அங்கே தங்குக. யான் எண்ணித் துணிவது எந்தக் காரியமாயினும் தீதின்றி நிறைவேறுமென்பதை இதன் முகமாகத் தெளிக. யூகியென்னும்பெயர் எங்கும் பரவும்படி மான்கூட்டத்திற் புலி புதுந்தாற்போலப் பகைவருடைய வீரரை வாளால் வீழ்த்தி விட்டு விரைவில் தன்னிடம்வந்து சேருவேன். யான் சொல்லியவண்ணம் செய்யாவிட்டால் அரசாட்சியைத் தான் இழந்துவிடுதல் நிச்சயம்' என்பவையே" என்று சொன்னான்; கேட்ட உதயணன், "அவனும் யானும் உயிரோடிருப்பின் வானுலகத்தையும் வணங்கச் செய்வோம்; மற்றவை மிக எளியன" என்று சொல்லிப் புன்முறுவலுடன் அங்கங்கே நிகழும் காட்சிகளைப் பார்ப்பதற்குச் செல்பவன் போலே பத்திராபதியை நடத்திக்கொண்டு சென்று வாசவதத்தை ஆடும் பெருந்துறையை அடைவானாயினன்.

அப்பொழுது நீருடை மேகமும் காற்றும் கலந்து மிகக்கடுமையாகத் தோன்றின. அதனைக்கண்ட யூகி கருவிற்கண்ட பொருளைக் கையிற்பெற்ற வறியவன்போல மகிழ்ந்து அங்கே மறைந்துதிரியும் வீரர்கள் தன்கருத்தை அறிந்துகொள்ளும்படி முரசுமொன்றைக்

¹ இங்கே ஐந்துமென்றது காதம், யோசனை, கவ்வியூதி, அம்பு வீழெல்லை, குரோசம், வீற்கிடைமுதலிய நீட்டலளவைகளுள் இன்ன தென்று விளங்கவில்லை.

கொட்டினன். இடியைப்போல் அது முழங்கிற்று. அதனைக்கேட்ட அவன் வீரர்கள் ஊக்கமுடையவர்களாகித் தத்தம் வாட்படைகளைத் தாங்கி, “உதயணகுமரனும் யூகியும் வாழ்க” என்று முழங்குந் செய்பவர்களாய் உறையினின்றும் வாளைபுருவியெடுத்துக் கொண்டு ஆண்டுள்ளாரோடு போர்செய்யத் தொடங்கினர்.

உள்நகரத்தில் யூகியினால் வைக்கப்பட்டிருந்த கள்ளமகளிர் தங்கள் இருப்பிடங்களைவிட்டுப் புறப்பட்டு வீடுதோறும் நெருப்டவைப்பாராயினர்.

ஐந்தலை யுத்தி யாவுறா னை

மந்தர வில்லி னந்தணன் விட்ட

தீவா யம்பு திரிதரு நகரின்

உவா தெழுமடங் குட்குவா (க. 43 : 119-22)

எங்கும் திக்கொழுந்து நெடுந்தூரத்திலுள்ளவர்களும் அறிந்துகொள்ளும்படி ஒங்கித்தோன்றியது. ஆற்றங்கரையிலும் பொய்கைக்கரையிலுமுள்ள மகளிர்கள் அதனைக்கண்டு, “சக்கரவர்த்தி இல்லாத சபயம்பார்த்துப் பகைவர்கள் நகரத்திற்புகுந்து துன்பம் விளைக்கின்றார்களோ? நளகரியென்னும் யானை முன்போலக் குணஞ்சிதைந்து மதவெறியால் வீதிதோறுஞ் சென்றுசென்று துன்புறுத்துகின்றதோ? யாதாந் தெரியவில்லையே!” என்று சொல்லிக்கொண்டு நிலைகுலைந்து தத்தம் குழந்தைகளையும் பிறரையும் தம்மையும் பாதுகாத்தற்கு அறியாராய்ப் பரவசமுற்று ஒடிஒடிப் பலவாறு திரிவாராயினர். உச்சைனியில்,

நெறுநெய் பயந்த நன்னகர் முத்தி

மறுமைக் கெண்ணிய மயலறு கிரிசை

அந்தணர் சேரியு மருந்தவர் பள்ளியும்

வெண்கதை மாடமும் வேந்தன் கோயிலும்

தெய்வத் தானமோ டவ்வழி யொழிய (க. 43 : 173-7)

ஏனைய இடங்கள் திக்கிரையாயின. பின்னும்,

படலணி வாயின் மடலணி வேயுள்

இடையற வில்லா வீருக்கையிற் பொலிந்த

பன்னா றுயிரம் பாடிச் கொட்டிலும்

முந்தா றுயிர முட்டிகைச் சேரியும்

ஐந்தா றுயிரம் கம்மவா லயமும்

சேனை வேந்தன் சிறப்பினோ டிருந்த

தானைச் சேரியுந் தலைக்கொண் டோடிச்

கானத் தீயிற் கடுகுபு திசைப்ப (க. 43 : 197-204)

மற்ற மாடங்களும் எரிந்துபோயின. அதனைக்கண்ட அரசமங்கையர் கள் பலரும் பலவகையாக அலைந்து துன்புற்றனர்.

அப்போது பிரச்சோதனன் வேறொன்றும் செய்ய அறியாதவ னாகி, “யானைகளை நாற்புறத்தும் அரணுகிறுத்தி அதன் இடையே நம்முடைய உரிமைமகளிரை இருக்கும்படி செய்க” என்று கட்டளை யிட்டான். அங்கேநின்ற யானைகளுட்கில் மேகமுழக்கத்தைப் பகை மையையுடைய யானைமுழக்கமென்று கருதி வரம்புகடந்து ஓடிச் சென்று கட்டடங்களை மிதிக்கத்தொடங்கின.

நகரி முழக்கினு மிகையெழு தீயினும்
அளவி லார்ப்பினு மருந்தளை பரிந்து
கடலென வதிர்ந்து காரெனத் தோன்றி
விடலருஞ் சீற்றமொடு வேறுபட நோக்கிக்
களமெனக் கருதிக் கனன்ற வுள்ளமொடு
நளகிரிக் கூற்ற நகர முழக்க
எதிரெழு வோரை யதிர தூறி
வத்தவர் கோமான் வயவர் திரிதர (க. 44 : 86-93)

அங்கிருந்த பிரச்சோதனன் தன் ஏவலினையரை நோக்கி, “தன் மாணாக்கியாகிய வாசவத்தையை எப்படியேனும் பாதுகாத்தல் தன் கடனென்று யான் கூறியதாக உதயணனுக்கு விரைந்துசென்று சொல்லுமின்” என்று கூறினன். அதனை அவர்கள் உதயணனிடம் தெரிவிக்கவே அவன், “வாசவத்தையைப் பாதுகாத்தல் என்னு டைய கடமை. இதுபற்றிச் சிறிதும் கவலையடையாதொழிக” என்று அரசனுக்குச் சொல்லியனுப்பிவிட்டுப் பத்திராபதியைச் செலுத் திக்கொண்டு வாசவத்தையிருந்த துறையையடைந்தான். அடைந் தவனை அங்கேயிருந்த காவலாளர் முதலியோர் கண்டு விரைந்து சென்று, “நெருப்புப்பற்றி எரிகின்றமையால், இப்பொழுது நகரத்தி னுள்ளே செல்லல் எம்மால் இயலுவதன்று ; பெருங்காற்றூற் பொறி கள் சிதைந்துபோனமையின், ஊர்திவகைகளும் இப்போது உதவா; ஆதலால், உம்மாணாக்கியாகிய வாசவத்தையை இப்படியின்மீது ஏற்றிக்கொண்டு பாதுகாத்தருளல் வேண்டும்” என்று பணிந்துரைத் தனர். மற்றையோரும் அங்ஙனமே வேண்டிக்கூறினர். கேட்ட உத யணன் தன் மனத்திலுள்ள பேருவகையைச் சிறிதும் வெளியிடாது அடக்கிக்கொண்டு, அவர்கள் கூறுவதைக்கேட்டுத் தன்னை அடை வதில் மிக்க ஆவலோடு நிற்கும் வாசவத்தையைக் காஞ்சனமலை ஏற்ற அவன் தன்குடங்கையால் தழுவிப் பிடிமீதேற்றி, “முடியா ஆள்வினை முடித்தன மின்று” என்று மகிழ்வுற்றான்.

அப்படியின்மேல் அவளுடன் காஞ்சனமாலையும் ஏறித் தன் னுடைய கையிலிருந்த கோடபதியை வயந்தகனிடம் கொடுத்துவிட்டுப் பிடியின் வேசத்தால் நடுங்கும் வாசவதத்தையைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது வாசவதத்தையைப் பார்த்தற்கு வருபவள் போலவே சாங்கியத்தாய் அங்கே வந்தனள்; யூகியின் அடையாளங்களை அவள் தெரிந்துகொண்டு அவளை அடைந்து யோசித்து மேல் நிகழ்த்தவேண்டியவற்றைச் செய்வித்தற்கு எண்ணிய உதயணன் முன்னமே தானே முகி வைத்திருந்த ஓலையை அடையாளம் பிதாபியாமற் கொடுப்பித்து அவளை மந்தணமாக அவன்பாற் செல்லும்படி குறிப்பித்தனன். அவளும் அக்குறிப்பறிந்து வாசவதத்தையின் பிரிவாற்றாமற் சென்றனள்.

உதயணன் பிடியை நோக்கி, “உங்கள் சாதியிடத்துள்ள அன்பால் யான் அடைந்த சிதைத்துன்பத்தை முன்பு நளகிரி தீர்த்தளித்தது; இப்பொழுது இவள் கண்ணால் உண்டாகிய துன்பத்தையும் இவ்விருளில் விரைந்துசென்று தீர்த்தளிப்பது உன்னுடைய கடனாகும்” என்று அதன்செவியிற்குறி அதனைச்செலுத்தினன். செலுத்துகையில், அம்பையும் வில்லையும் தாங்கிய கையாக அங்கே வராகனென்னும் வீரன் வந்தனன். அவனைக்கண்டு, “வராக! நீ அஞ்சாதே; இங்கே சூழ்ந்து நிம்போர் கள்வர்களாகவும் இருத்தல்கூடும். ஆதலால் உன்கையிலுள்ள வில்லையும் அம்பையும் என்னிடங்கொடுத்து விட்டு என்கையிலுள்ள வாளை நீ தாங்கிக்கொண்டு இப்பிடியின்மீது ஏறிக் கவலையின்றி உடன்வருவாயாக” என்று கபடமாகச் சொல்ல, வராகன் தன்கையிலுள்ள வில்லையும் அம்பையும் உதயணன்கையிற் கொடுத்துவிட்டுப் பிடியின்மீது துற்தற்கு அதனருகிற் சென்றனன். அவன் ஏறுதற்கு இடங்கொடாமற் பத்திரபதியை உதயணன் அதிவேகமாகச் செலுத்திக்கொண்டு சென்றான். அங்கேநின்ற காவலர்கள் பெரிதும் மனங்கலங்கி, “வத்தவனுடைய கருத்தை நாமறிந்து கொள்ளாமல் இரந்து வாசவதத்தையை இவன் பிடியின்மேல் ஏற்றி விட்டோமே! இவன் தன்நாட்டை நோக்கிச் செல்லுகின்றனனே! இனிக் கூற்ற வாணையெங் கொற்றவன் திருமுன் யாது சொல்லிச் செல்வேம்?” என்று எண்ணி அச்சமும் நாணமுமுற்றார்.

உதயணன் வீரர்களில் ஒருசாரார், அம்புகளையும் விற்களையும் கையிலேந்தி எதிர்ப்போரைப் பெறுதவர்களாகித் தம்அரசனுடைய வெற்றியைப் பாராட்டிக்கொண்டு, “எம் தலைவனுக்குப் பிழைசெய்தோர் விண்ணுலகத்தை அடைவதன்றி மண்ணுலகில் இருத்தற்கு

உரியரல்லர்” என்று சொல்லிக்கொண்டே பிடியின்பின் சென்றனர். வேறொருசாரார், போர்செய்தற்கு வருபவர் யாரேனும் உளரோ வென்று, இரையைவிரும்பிக் கடலில் உலாவித்திரியும் சுரூக்களைப் போன்று அங்கங்கே தேடித்திரிந்து சுழன்றுகொண்டு திட்டிவிட மென்னும் பாம்பைப்போலவே நெருப்பை உமிழுங்கண்களை உடைய வர்களாகி, எதிர்ப்போர்களை வெட்டிவிழ்த்துபவர்களாய்ப் பிடித்த வாளர் மடித்தவாயராய் நடுங்குவித்துத் திரிவாராயினர்.

பின்னும் யூகியால் அங்கங்கே இருத்தப்பட்ட ஐந்துற்றைம் பத்தையது வீரர்கள் வெளிப்பட்டுக் கேடகத்தையும் வாளையுமுடைய வர்களாகி, பிடியைத் தடுத்தற்கு அதன்பின் செல்லும்வீரர்களை முன் சென்று வெட்டி விழ்த்திக்கொண்டும், ‘கூற்றுறையுலகினுள் உறைகு விராயின் விரைந்து குறுகுபின்’ என்று சொல்லிக்கொண்டும் திரிந்தனர்.

அந்தச்சமயத்தில் யூகி, இயல்பான உருவமுடையவனாகி மயானத்திலிருந்து பெருந்தவஞ்செய்து தான்பெற்றதும் கருங்கல்லைப் பிளந்தாலும் வடுப்படாத வாயையுடையதுமாகிய வானைக்கையிலேந்தி அதனை நோக்கி, “வாட்படையே! அருச்சுனன் செந்தீக்கடவுளுக்குக் காண்டவ வனத்தை முற்காலத்தில் உணவாக அருத்தி அதன் பசியைத்தீர்த்ததுபோல, உன்பசியை இன்று தீர்த்துவிடுவேன்; பாதுகாக்கவேண்டும்” என்றுசொல்லி எதிர்த்தவர்களை எளிதிற் கொன்றுகொண்டு அதிவேகமாக உதயணனை அடைந்தான்; பத்திராபதியை வலம்வந்து பலமுறை துதித்து, “பத்திராபதி! உன்சாதியிலுள்ள பிரியத்தால் எம் தலைமகன் அடைந்த வருத்தத்தைத் தீர்த்தற்கு நீ விரைந்து சென்று இடையேயுள்ள காட்டில் தங்கிவிடாமல் எம்முடைய நாட்டையடைக; உனக்கு இது பெருங்கடனாகும்” என்று ஓம்படை சொல்லி அதன்காழில் மந்திரமொன்றை உபதேசித்து அரசனை நோக்கி, “விரைந்து செல்க; வெற்றி உண்டாகுக” என்றான்.

உதயணன் சாங்கியத்தாயினுடைய இலக்கணங்களையும் இயல்பையும் உதவியையும் அவள் கைவிடுதற்கரியனென்பதையும் விளங்கப்பொறித்த ஓலையொன்றை யூகியினிடம் கொடுப்பித்து விட்டு, தன்னுடைய வீரர்களின்வெற்றியும் யூகியினுடைய ஆலோசனையின் மேம்பாடும் அவற்றாலுண்டாகிய இன்பமும் தன்னுள்ளத்தை நிரப்பத் தனக்காகவே இமையவர் நிருமித்துத்தந்தார்போன்ற அந்தப்பிடியை வடகிழ்த்திசையின்வழியே செலுத்தத் தொடங்கினான்; அப்போது மேற்கூறிய வராகனென்பவன் உஞ்சைவீரர்களின் உயி

ரைப் பாதுகாப்பவனாகப் பின்தொடர்ந்து அங்கேவந்தான். அவனை நோக்கி உதயணன், “ நீ அவந்தியர்பெருமானுடைய தாணிழலை யடைந்து பாதுகாத்தடுக வென்று வாசவதத்தையை என்பால் அன் புடன் ஒப்பித்தமையால் யான் இவனைக்கொண்டு என்னுடைய செல்லுதற் குத் துணிந்தேன்; இதனை அவருக்குக் கூறுவதுடன் என்வணக்கத்தை யும் தெரிவிக்கவேண்டும் ” என்று பாடலாடி தேன்கலந்தாற்போன்ற சொல்லைச் சொல்ல, வராகன் அதனைக்கேட்டு மயங்கிப் பிடியின் பின்னே மீட்டும் சென்றுநின்றனன். உடனழைத்துச் செல்லாமற் செய்துகொல்லி வராகனைமட்டும் தந்தைபால் விடுத்தமைதெரிந்த வாசவதத்தை மயங்கி வெய்துயிர்த்துத் துன்புற்றுக் காஞ்சன மாலையை நோக்கி, “ காஞ்சன மாலாய், என்னைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு கீழேயிறங்குக ” என்று சொல்லுவானாய்த் தந்தைமுதலியோரின் பிரிவாற்றாதவன்போலவும் அச்சமுற்றவன்போலவும் புலம்புவானாய் னன்; அதனைக் கண்ட காஞ்சனமாலை கைகுவித்துக்கொண்டு தான் எண்ணியதை முடித்து விளங்கும் உதயணனை நோக்கி, “ அரசே தான் உசுலாடினும் பாங்கியர் குரவையாடினும் மிக அஞ்சுகின்ற எங்கோமகள் நடுங்கும்படி,

எறிவளி புரையு மிரும்பிடி கடைஇப்

பின்வழிப் படருமெம் பெரும்படை பேணும்

என்வலித் தனையோ இறைவ ” (க. 46 : 185-7)

என்று சொல்லி வருந்தினள். உடனே உதயணன், “ நீவிர் இருவருட மயங்காதொழிக. அரசன் இவனை என்னோடுசேர்த்து அனுப்பியதை அறியாத வீரர்கள் போர்செய்தற்குத் துணிந்து வருகின்றார்கள். யான் இவர்களை ஒருபொருளாக எண்ணேன். இவர்களை வெல்லுதலே எனக்கு மிக எளிய காரியமாகும்; அஞ்சற்க ” என்றனன். காஞ்சன மாலை வாசவதத்தையைத் தெருட்டி அவள் நடுக்கத்தைத் தீர்த்து னள். அவளும் நடுக்கொழிந்திருந்தாள். அப்பால் உதயணன் தல் நாட்டை நோக்கிப் பிடியைச்செலுத்தினன். அதுகண்டோர் யாரும், “ உதயணன் வாசவதத்தையை அரசனிடத்தாவது இராசம தேவியிடத்தாவது கொண்டுசெல்லாமல் தன் நாடுநோக்கிச் செல்லுகின்றனனே! இனி என்ன நேருமோ! ” என்று பகற்காலத்திற்குரிய இழந்தவர்கள் போலவே மிகவும் அஞ்சினர். செவிவித்தாய் நும் பாங்கிமாரும் மற்றையோரும் அவளுடைய செயல்களை நினைந்து நினைந்து சொல்லிச் சொல்லி அங்கங்கே பலவகையாகப் புலம்புவாராயினர்.

சாங்கியத்தாய், எதிர்த்தோரை வென்றுகொண்டு திரிகின்ற துகியை ஒற்றியடைந்தனர். அப்போது உதயணன் கொடுத்த ஓலை யால் அவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் நன்கறிந்துகொண்டு மேல் ஜகவேண்டியவற்றை புணர்ந்து சாதகனென்னும் சூயவனுடைய மீனையில் மறைந்திருந்தனர்.

நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளை அரசனுக்கு அறிவித்தற்கு அஞ்சி நகரத் தார் இன்னது செய்வதென்றறியாமல் தங்கள் கைபிப்பிசைந்து கொண்டு அங்கும் இங்கும் திரிவாராயினர்.

உதயணனால் விடுக்கப்பட்ட வராகன் மீண்டுவந்து அரசனு டைய படமாடக்கோயிலின் முதல்வாயிலிலுள்ள தோரணக் கம்பத் தின் அடியையடைந்து வாயில்காவலனைக் கண்டு, “அரசர் பெருமா னுக்குச் சில செய்திகள் அடியேன் வணங்கித் தெரிவிக்கவேண்டுவ னண்டு; அதற்குச் சமயம்அறிந்து விரைந்து வருக” என்று சொல்லி வின்றான்.

நிற்கையில், உள்ளே சோதிடனொருவன் அரசனைநோக்கி, ‘காற்றும் மேகமும் கலந்த இந்நிமித்தமானது ஊருக்கு முதலில் துன்பத்தைத்தந்து பின்பு உமக்கு இன்பத்தைத் தரும்” என்று சொல்லவே அரசன், “அதுயாது?” என்று வினாவியபொழுது வாயில்காவலன் வந்து இறைஞ்சினன். அரசன், “வந்த காரியத் தைச்சொல்” என்று கட்டளையிட அவன் மீட்டும் வணங்கி, “வாசவ நத்தைக்கு அடித்தொண்டு செய்பவர்களுள் ஒருவனும் வல்வில் லீளைனுமாகிய வராகனென்பவன் தான்வந்து இங்கே சிலவற்றைத் தெரிவித்துக்கொள்வதற்குச் சமயம் பெறவேண்டிப் புறத்தே விற்கின்றான்; பல்லாண்டு வாழ்க” என்று இறைஞ்சினன். அரசன், ‘அவனை விரைவில் வரவிடுக” என்று சொல்ல, அவன் வராக னுக்கு அதனை அறிவித்தனன்; உடனே வராகன் உள்ளேவந்து, உலாவுமண்டபத்தில் உலாவாமல் முளைக்கோற் பெருந்திரைசூழ்ந்த வட்டத்தினிடையே சிங்காதனத்திற் சிவந்த மேலாடையால் தாண் முதலைக் கட்டிக்கொண்டு ஒரு தாமரைப்பூவைக் கையிலேந்திக் கிரவன்போலவே வீற்றிருந்த அரசர்பிரானை எழுகோல் எல்லைக்கு அப்பால்நின்று நடுக்கத்துடன் வணங்கினான். அரசன் அவனது அச்சத்தோற்றத்தைக் கண்டு அவன் கருகி வந்த காரியம் மிகவும் கடுமையாக இருத்தல் வேண்டுமென்றெண்ணி அவனை இருகோலெல்லையுள் வரும்படி கட்டளையிட்டு, “வாசவத்தை பால் நிகழ்ந்த புதிய நிகழ்ச்சி ஏதேனுமுண்டோ?” என்று வினாவி

னன் ; அப்போது அவன் யாதொன்றையுஞ் சொல்ல இயலாதவனாகி மீட்டும் இறைஞ்சினன். தான் மீட்டமீட்டும் கேட்கவும் அவன் விடைகூறாமற் பின்னும்பின்னும் மயங்குதலைக்கண்டு, “நிகழ்ந்ததை அஞ்சாமற்சொல்” என்று அரசன் அவனுயிர்க்கு அபயங் கொடுத்தான். அப்போது வாகன் தீயிர்ப்பட்ட மெழுகுபோல் உருகிய முகத்தனாக, “அரசர் பிரானுடைய ஆணையாலோ வேறொன்றாலோ விளக்கவில்லை ; காற்றாலும் மழையாலும் தீயாலும் புறநகரும் அகநகரும் அனுசூதற்கு அரியனவாயின ; அங்கங்கே பலர் போர்செய்தற்குப் புறப்பட்டனர். அந்நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டு மிகவும் அஞ்சி வாசவதத்தையை இங்கே அழைத்துவருதற்கு ஏற்ற ஆரண் காணப்படாமையின், நின் ஆற்றலானை, யாங்கள் செயலற்றோமாகி, இனிச் செய்யவேண்டுவது யாதென்று கருதி முன்னம் நன்கிரியை அடக்கிய உதயணகுமாரனைக் குறையிரந்து அவனுடன் பத்திராபதியின்மேலே ஏற்றினம் ; ஏற்றியவுடன் அவன் பத்திராபதியைக் காற்றைப் போலவே செலுத்திக்கொண்டு, எம்மைப் பாராமலும் இந்நகரத்தை அடையாமலும் தன் நகரஞ் செல்லத் தொடங்கினன் ; மாயிருஞ்ஞாலத்து மன்னுயிருண்ணுங் கூற்றைப் போன்றவராகிய நம்முடைய வீரர் ஆயிரத்தைஞ்ஞாற்றுவர் அஞ்சாமற்சென்று தடுத்தனர் ; தடுக்கவும் அவனுடைய வீரர்வந்து போர்செய்து நம்மவர்களைக் கொன்று வீழ்த்தி வெற்றிபெற்றுத் திரியலாயினர். அப்பொழுதும் நான் அஞ்சி நில்லாமல் பத்திராபதியின் பின்னே விரைந்து சென்ற பொழுது உதயணன் என்னேநோக்கி, ‘நம்மரசர்பிரான் வாசவதத்தையை என்னிடம் ஒப்பித்து அனுப்பினமையால் நான் இவளுடன் என்னிடஞ் செல்கின்றேன் ; என் வணக்கத்தை அவருக்குச் சொல்ல வேண்டும்’ என்று திசைநோக்கி இறைஞ்சிக்கூறிப் பிடியை நடத்திக் கொண்டு செல்வானாயினன் ; தெரிவித்தற்கு வந்தேன் ; இச்செயல் மாயம்போலும் ! காவல ! அருள்புரிக” என்று கூறினன்.

கேட்டவுடன் பிரச்சோதனனுக்குக் கண்கள் தீயைப்போலச் சிவந்தன. சூழ்ந்துநின்ற உறுதிச்சுற்றத்தார்களைச் சுடுபவன் போல அவன் பார்த்து, அருகேயுள்ள தூணைப்புடைத்து, பகைச்சிங்கத்தின் கொடுங்குரலைக்கேட்ட சிங்கவேற்றைப் போலப் பெருமுழக்கஞ் செய்து, “கொடியணி தேரும் குதிரையும் யானையும் வடிவேலிளையரும் வல்விரைந்தோடி, இப்புண்ணியவிழவிற் சமயம் பார்த்து ஒற்றி நம்முடைய சோர்வையறிந்து வாசவதத்தையைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு நம்மை இகழ்ந்துசென்ற பகைவனைப் பிடித்துக்கொண்டு

விரைவில் வருக” என்று வீரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டனன் ; அவர்களும் அப்படியே சென்றனர். அப்போது அங்கே பல மந்திரிமாருடனிருந்த சாலங்காயன், “உதயணன் வாசவதத்தையைப் பிடித்துச் சென்றது குற்றமாகாது ; ஆலோசித்துப் பார்க்குமிடத்து,

குலத்தினுங் குணத்தினு நலத்தகு நண்பினும்
நிலத்தினி னின்றொடு நிகர்க்குந ஞதலின்
மேல்வகை விதியின் விழுமியோர் வருத்த
பால்வகை யல்லது பழிக்குந ரில்லை. (க. 47: 137-40)

ஆதலால், இப்போது சினந்தணிதல் நலமாகும்” என்று சொல்லக் கோபந்தணிந்த பிரச்சோதனன், “இச்செய்தியை மற்றையோர் தெரிவித்தற்கு முன்னதாக நாமே பட்டத்தேவிக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும்” என்றெண்ணி முரசறைகின்ற வள்ளுவமுதுமகனை வருவித்து, “இப்புனலாடு விழுவின்கண், மாலையில் மழைத்துளியில் நகரத்துக்குச் செல்லுதல் நன்றன்று ; ஆதலால் இப்போது செல்லவேண்டாம் ; காலையிற் செல்லுக ; இஃது அரசன் கட்டளையென்று நீர்த்துறைநகரத்தார் அறியுப்படி முரசறைவித்துத் தெரிவித்திடுக” என்று கட்டளையிட்டான். அவனும் அவ்வண்ணஞ் செய்தனன் ; அப்பால் அரசன் முதற்பெருந்தேவியையடைந்து அங்கே பள்ளிகொள்ளானாகி அவளை நோக்கி, “வாசவதத்தையை உதயணனுக்கு மணஞ்செய்வித்து அவனுடைய நாட்டிற்கு அனுப்ப என்மனம் விரும்பியது ; உனக்கு உடன்பாடுதாலே இது ?” என்று கேட்டனன். அவள், “நளகிரியையடக்கி உமக்குமுன் கொணர்ந்து நிறுத்திய அன்றே அவனுடைய இளமைக்கோலமும் பிறவும் அவன் வாசவதத்தைக்குரியவனென்று நினைக்கும்படிசெய்தன் ; எனக்கு அச்செயலில் யாதொரு வெறுப்புமில்லை ; விருப்பமே” என்று உவந்து கூறினள். அதனைக் கேட்டு உட்கொண்ட அரசன், நெருப்பிற்காய்ந்த நாராசத்தைக் காதிற் செறித்ததுபோல வாசவதத்தையின் பிரிவுச்செய்தியைப் பின்பு கூறினன் ; கூறியவுடன் அவள்,

இசைகொள் சிறியாழின்னிசை கேட்ட

அசண நன்மா வந்நிலைக் கண்ணே

பறையொலி கேட்டுத்தன் படிமறந் ததுபோல் (க. 47:241-3)

மூர்ச்சித்துப் பின்பு புலம்புவாளாயினள் ; அரசன், தக்க காரணங்களைக்கூறித் தேற்றினன். அவள் சிறிது தெளிந்திருந்தாள் ; மற்றை அந்தப்புரமகரிர் வாசவதத்தையின் பிரிவாற்றாமல் பலவாறு புலம்பு

வாராயினர். பொய்கைக்கரைக்கண் விழாவிற்காக அமைக்கப்பட்ட அப்புதிய நகரத்துள்ள மகனிர் பலரும் வாசவதத்தையைப் பிரிந்த மையால் திங்கனையிழந்த விண்மீன்களைப்போலப் பொலிவில்லாத வர்களாய் விலாவித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

முன்னம் உதயணனைப் பிடித்துவரும்படி பிரச்சோதனனால் அனுப்பப்பட்ட போர்வீர்பலர் நால்வகைப்படைகளுடன் சென்று கடல் புடைபெயர்ந்தாற்போலவே முன்பும் பின்பும் பக்கங்களிலும் வந்து தடுக்கையில் அங்கங்கே யூகியால் வைக்கப்பட்டுப் பதுங்கி யிருந்த வீரர்கள் அவர்களைவென்று மீளச்செய்தார்கள். பத்திராபதி உஞ்சேனைக்கு அப்பால் இரண்டுசாததூரஞ் செல்லுதற்குமுன், சூரியன் அத்தமித்தான் ; மதி தோன்றியது ; பிடி விரைந்துசென்றது ; அதன் அடியோசைக்கும் வேகத்திற்கும் வாசவதத்தை அஞ்சினள் ; அவளை நோக்கிக் காஞ்சனை, “விதிப்படி உன் தந்தை மண்ணு் செய்துகொடுக்கவில்லையென்கிற குறையையன்றி வேறுகுறையானும் இலது ; நீ விரும்பிய அணிமுடியண்ணல் வலியவந்து உன்னை அடுத்தான் ; ஆதலால், நீ கவலையடையாதே ; பிடியின் வேகத்தால் சந்திர மண்டிலமும் நகந்திரங்களும் விண்ணில் ஒருகிலையாக இராமற் சுழலுவனபோலத் தோன்றுகின்றன ; மலைகளும் மாங்களும் பிறவும் முகத்தைத் தாக்குதற்கு விரைந்து வருவனபோலவே மண்ணிற் காணப்படுகின்றன ; நீ ஒன்றையும் பாராமலிருப்பாயாக” என்று அவளது நுதல்வேர்வையைத் துடைத்துக் கூட்டமாகச்செல்லுங் கருடப் பறவைகளுடைய சிறகுகளின் ஒலியைப்போலவே திம்மென ஒலிக்கும் பிடியின் அடியோசை கேளாதபடி அவள் காதிற் பஞ்சியைச் செறித்து அவளைத் தழுவிக்கொண்டனள். அப்போது பிடியானது,

பாளைக் கழுமும் பணையும் பழுக்கிய
வாழைக் கானமும் வார்த்துலைத் தெங்கும்
பலவும் பயினு மிலைவளர் மாவும்
புன்னையுஞ் செருந்தியும் பொன்னினர் ஞாழலும்
இன்னவை பிறவு மிடையற வின்றி
இயற்றப் பட்டவை யெனிகதிர் விலக்கிப்
பகலிருள் பயக்கும் படிமத் தாகி
அகல மமைந்த வயிர்மண லடுக்கத்துக்
காரோய் கணைக்கதிர்ச் சாரோய் சாலி
வரம்பணி கொண்ட நிரம்பணி நெடுவிடை
உழவ ரொலியு் களமர் கம்பலும்

வளவய லிடையிடைக் களைகளை கடைசியர்
பதலை யரியல் பாசிலைப் பருகிய
மதலைக் கிளியின் மழலைப் பாடலும்
தண்ணுமை யொலியுந் தடாரிக் கம்பலும்
மண்ணமை முழுவின் வயவ ரார்ப்பும்
மடைவாய் திருத்து மள்ளர் சம்மையும்
இடையற வின்றி யிரையாறு தழீஇ
வயற்புலச் சீறா ரயற்புலத் தணுகி
மருதந் தழீஇய (க. 48 : 151 - 70)

அம்மருதத்தீணையெக்கடந்து விரைந்து சென்றது. செல்லுகையில் வயந்தகன், “இங்கே தோன்றும் அருட்டநகரத்தார் இதன் ஓசையைக் கேளாதபடி. இந்நகரத்தின் வலப்பக்கமாகவுள்ள பெருவழியில் இதனைச் செலுத்துதல் நன்று” என்று உதயணனிடம் தெரிவிக்கவே அவன் அவ்வாறு செலுத்தினன்; அப்போது அப்பிடி,

இறங்குரு விறடி யிறங்குகடை நீடிக்
கவைக்கதிர் வரகுங் கார்பயி லெள்ளும்
புகர்ப்பூ வவரையும் பொங்குலைப் பயறும்
உழுந்துங் கொள்ளுங் கொழுந்துபடு சனையும்
தோரையுந் துவரையு மாயவும் பிறவும்
அடக்க லாகா விடற்கு லினையுட்
கொல்லை பயின்று வல்லை யோங்கிய
வரையி னருகா மரையா மடப்பிணை
செருத்தற் நீம்பால் செதும்புபடப் பிலிற்றி
வெண்பூ முசுண்டைப் பைங்குழை மேயச்
சிறுபிணை தழீஇய திரிமருப் பிரலை
செறியிலைக் காயா சிறுபுறத் துறைப்பத்
தடவுநிலைக் கொன்றையொடு பிடவுதலைப் பிணங்கிய

(க. 49 : 104 - 16)

முல்லைத்தீணையையும்,

ஈரமில் குறவ ரிதண்மிசைப் பொத்திய
ஆரத் துணியொடு காரகில் கழுமிய
கொள்ளிக் கூரெரி வெள்ளி விளக்கிற்
கவரிமா னேறு கண்படை கொள்ளும்
தகரங் கவினிய தண்வரைச் சாரல்
நறையு நாகமு முறையிரு வேரியும்
வருக்கையு மாவும் வழையும் வாவழையும்

மருப்பிடை நிவந்த வாசினி மாமும்
 பெருஞ்சென் பகரும் பிண்டியும் பிரம்பும்
 கருங்காற் குறிஞ்சியுங் கடிநாள் வேங்கையும்
 சுள்ளியுஞ் சூடலும் வள்ளியு மரலும்
 வால்வெள் வசம்பும் வள்ளிதழ்க் காந்தளும்
 பால்வெண் கோட்டமும் பனிச்சையுந் திலகமும்
 வேயும் வெதிரமும் வெட்சியுங் குளவியும்
 ஆய்ப்பூந் தில்லைய மணிமா டோடமும்
 ஆடமுஞ் சந்து மகிலுந் தமாலமும்
 எல்ல வங்கழு மேலமு பிருப்பையும் (க. 50 : 17 - 33)

செறிந்த குறிஞ்சித்திணையையும்,

விஞ்சையம் பெருமலை நெஞ்சகம் பிளந்து
 கல்லுட் பிறந்த கழுவாக் கதிர்மணி
 மண்ணுட் பிறந்த மாசறு பசம்பொன்
 வேயுட் பிறந்த வாய்கதிர் முத்தம்
 வெதிரிற் பிறந்த பொதியவி முருநெல்
 மருப்பினுட் பிறந்த மண்ணு முத்தம்
 வரையிற் பிறந்த வயிரமொடு வரன்றி

.....

முடந்தாட் பலவின் குடம்புரை யமிழ்தமும்
 செடுத்தான் மாவீ னெய்ப்படு கனியும்
 கருந்தாள் வாழைப் பருங்குலைப் பழனும்
 பெருந்தேன் நெடையனும் விரைந்துகொண் டளாஇ
 நறவஞ் சாரற் குறவர் பரீஇய
 ஐவன நெல்லுங் கைவளர் கரும்பும்
 கருந்தினைக் குடனும் பெருந்தினைப் பிறங்கலும்
 பாவை யிஞ்சியுங் கூவைச் சுண்ணமும்
 நாகுந் தல்லியு மேலத் திணரும்
 கட்சா லேகழு முட்கா ழகிலும்
 குங்குமத் தாதும் பைங்கறிப் பழனும்
 கிழங்கு மஞ்சளங் கொழுங்காற் றகரமும்
 கடுப்படு கனியுங் காழ்த்திப் பிலியும்
 சிற்றிலை நெல்லிச் சிறுகாய்த் துணரும்
 அரக்கின் கோலோ டன்னவை பிறவும்
 ஒருப்படுத் தொழியாது விரும்பி நேன்தி
 மலைவயிற் பிறந்த மாண்புறு பெருங்கலம்
 சிலைவயின் வாழ்நர்க்குந் தலைவயி னுய்க்கும்

பகர்விலை மாந்தரி னுகர்பொரு ளடக்கி
 பன்மலைப் பிறந்த தண்ணிற வருவிய
 அமலை யருங்கல மடக்குபு தழீஇத்
 தன்னிற் கூட்டிய தானைச் செல்வமோ
 டிருகரை மருங்கினும் பெருகுபு தழீஇ
 அணிக்குருக் கத்தியு மதிரலு மனுக்கி
 'மணிச்சையு மயிலையு மௌவலு மயக்கி
 ஞாமலும் புன்னையும் வீழ தூக்கிக்
 குருந்துங் கொன்றையும் வருந்த வணக்கித
 தடவும் பிடவுந் தாமுச் சாய்த்து
 முளவு முருக்கு முருங்க வொற்றி
 மாவு மருதும் வேரறப் புய்த்துச்
 சேவுங் குரவுஞ் சினைபிளந் தீளந்து
 நறையு நாகமு முறைநடு முருக்கி
 வழையும் வாழையுங் கழையுங் கால்கீண்
 டாலு மரசுங் காலொடு துளக்கிப்
 புன்கு நாவலும் புரள வெற்றிக்
 கொங்கார் கோடலோடு கொய்யுல் குழைஇ
 அனிச்சமு மசோகமு மடர வலைத்துப்
 பனிச்சையும் பயினும் பறியப் பாய்த்து
 வள்ளியு மரலுந் தன்வழி வணக்கிப்
 புள்ளி மாஹும் புல்வாய்த் தொகுதியும்
 ஆமா வினமுந் தாமா ரோடி (சு. 51 : 8-56)

வரும் நருமதையாற்றையுங் கடந்து செல்லும்பொழுது, வயந்தகன்
 விண்மீன்களைப் பார்த்துக் காலவெல்லையை அளந்து கூறினன். உத
 யணன் விரைவாகப் பிடிபை நடத்தியபொழுது, அரத்தின் நுதி
 போன்ற பருக்கைக் கற்களாலாகிய முரம்புகளையுடைய பாலைநிலம்
 காணப்பட்டது ; “ எயினர் இதிலுள்ள தூர்க்காதேவியின் கற்சிறைக்
 கோட்டத்தின் ஒருசார் ஒடுங்கி மறைந்திருந்துகொண்டு, இவ்வழியே
 செல்லும் வணிகர் திரளையும் மற்றவர்களையும் வருத்திப் பொருள்
 களைப் பறித்துக்கொள்ளும் நடுகல்லுழலையும் இறந்தவர்களின் உடம்பு
 களை அவர்கள் தழைகளால்மூடி அவற்றின்மேற் குவிக்கப்பட்டிருக்
 கும் கற்குவியல்களையுடைய இடங்களும் சிறுதூறுகள் பிணங்கி
 யிருக்குமிடங்களும் கொல்லப்பட்ட ஆட்களைச் சும்மாபோகட்டுவிடும்
 குழிகளும் இவைபோன்ற பிறவும் மிக்கதாய்த் தட்பக்காலத்தும்
 வெப்பம் நீங்காததாய்,

உமையு முழிஞ்சிது மூலையு முகாயும்
கடுவுந் தான்றியுங் கொடுமூட் டொடரியும்
அரவு மரசு மாரு மாத்தியும்
இரவு மின்னெல் ஞாபுந் கோங்கும்
கள்ளியுங் கடம்பு மூன்றியு முருக்கும்
தணக்கும் பலாசுங் கணைக்கான் ஞெமையு
சங்கையு மிலவுந் தேங்காய் செல்லியும்
வாகையு மிறவும் (க. 52: 37-44)

ஆகிய மரங்களுடையதாய்த் தோன்றும் இப்பாலைத்திணைப் பெரு வய்யிற் பகலிற்செல்லுதல் இயலுவதன்று; இரவிலேயே செல்ல வேண்டும்” என்று வயந்தகன் கூறினன்; உதயணன் பிடியை விரை வாக நடத்தினன்; அப்பொழுது அவனுடைய யாழ் கட்ட விழ்ந்து விழ்ந்து¹ மூங்கிற்காட்டில் ஒருமூங்கிலிற் சிக்கிக்கொண்டது.

அதனையறிந்த வயந்தகன், “நின்யாழ் கீழே விழுந்தது; பிடியை விடுத்துக்” எனவே உதயணன், “பிடி எண்ணூறு விற்கிடைத்தாரம் வந்துவிட்டது; இனி நம்மாற் செய்யற்பாலது யாதொன்றுமில்லை; தந்ததெய்வம் தானே தரும்” என்று சொல்லிப் பறந்து செல்வது போலத் தோற்றும்படி பிடியை விரைவாக நடத்தினன்; உடனே காலவேகமென்னும் ரோய் கனற்ற அப்பிடி மெல்லச் சென்று பிரச் சோதனனுடைய நாட்டின் எல்லையாகிய ஐந்தூற்றினுள் மெலிவுறுவ தாயிற்று. அதனையறிந்த உதயணன் வயந்தகனிடம், “இப்பிடி ரோயால் மெலிவுற்றது; இனி விழ்ந்துவிடும்; காஞ்சனையுடன் நீ பின்பக்கத்து வழியே இறங்குவாயாக” என்று கூறித் தான் வாசவ தத்தையைத் தழுவிக்கொண்டு,

உமைபொடு புணர்ந்த விமையா நாட்டத்துக்

சண்ணணங் கலிரொளிக் கடவுள் போல (க. 53: 15-6)

அதன் தலைப்பக்கத்துவழியே மெல்ல இறங்குகையில், அப்பிடி சாயாமற் காலைப் பரப்பிக்கொண்டு, “நான் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்க” என்று உதயணனை வணங்குவதுபோலத் தன்தலை அவன் காலிற்படும்படி விழ்ந்தது; உதயணன் அதுவிழ்ந்த இயல்பையும் அதுநோக்கிய திசையையும் நிமித்தநூல்வழியே ஆராய்ந்துபார்த்து, முதலில் தனக்குத் துன்பமுண்டாகுமென்றும் அப்பால் அத்துன்பம் நீங்கப்பெற்றுத் தன்இடத்தைத் தான் அடைதல் கூடுமென்றும் தெரிந்துகொண்டான். பின்பு அதனுடைய மணிகள், புரோசைக்கயிறு,

¹ இக்காட்டின்பெயர் பஞ்சவனமென்பது; உதீதோதய. உதயண.

தவிசு, கடித்தகமென்பவற்றைக் களைந்து வேறிடத்தே வைத்தான் ; வைத்தபின், “ இதனுயிர் விரைவில் நீங்கும் ” என்று வயந்தகனுக்குச் சொல்லிவிட்டுத் தான் அதன் மத்தகத்தைச் சார்ந்து உடம்பு குளிரும் படி அதனைத் தைவர்தான்; இறுதிக்காலத்திற் சொல்லுதற்குரிய உறுதியாகிய ஓம்படை மொழிகளைக் கூறி, நற்கதியை யடைவிக்கவெண்ணிப்¹ பஞ்சமந்திரத்தை அதன்செவியில் உபதேசித்துவிட்டு, “ இப்பிறப்பில் என்னுடைய துயரத்தைத் தீர்த்த பிடியே ! வருபிறப்பில் என்னோடு உடன்வாழ்வாயாக ” என்று கண்ணீர்த்துளியுடன் சொல்லித் தாங்கமுடியாத மனக்கவலையுடையவனாக, வயந்தகனை நோக்கி, “ இவ்விருவரையும் துயிலிச்செய்து பாதுகாத்திடுக ” என்றுசொல்லி வில்லையும் அம்பையும் அவன்கையிற் கொடுத்துவிட்டுக் கேடகத்தையும் வாளையும் தான் கைக்கொண்டு யானைக்கு நீர்க்கடன் கழித்தற் பொருட்டு அங்கே நீர்நிலையுளதோவென்று தேடித்திரிபவன் ஓர் அம்புவீழ் தூரத்தில் ஒரு புட்கரணியைக் கண்டனன்.

அப்பொழுது வெள்ளிமுனைத்துத் தோன்றியது ; தோன்றவே உதயணன் வான்முதலியவற்றை அப்புட்கரணியின்கரையில் வைத்து விட்டு அதில் ஆடித் தன் நியமங்களை நிறைவேற்றிப் பிடி நல்ல கதியை அடையக் கடவதென்று அதற்கு நீர்க்கடனூற்றி வயந்தகனை அடைந்து, “ இனிப் பகற்காலத்தில் யாம் மறைந்திருக்க வேண்டிய இடத்தை அறியவேண்டுவது இன்றியமையாதது ” என்று சொல்லி ஆலோசிக்கையில் வயந்தகன், “ இவ்விடம் நாட்டுச்சந்தி ; அன்றியும் காட்டகத்துறையுங் கடுவினை வாழ்க்கை வேட்டுவர் பயிலுமிடம் ; ஆதலால், இந்த இடம் இருத்தற்குத் தகுதியுள்ளதன்று ; இனி இரண்டுகாத வழித்தூரம் சென்றால் நம்மவர் இருக்கும் நகரத்திற்குச் செல்லும் வழியை நாம் அறிந்து செல்லலாம் ” என்று சொன்னான். கேட்ட உதயணன் தன்கையிலிருந்த வாளையும் கேடகத்தையும் அவன்கையிற் கொடுத்துவிட்டு அவன் கையிலிருந்த வில்லையும் அம்பையும் தான் வாங்கிக்கொண்டு காஞ்சனமாலையை நோக்கி, “ இனி வாசவத்கதையை எழுப்பிக்கொண்டு நடந்துசென்று துன்ப மில்லாத இடத்தை யாம் அடையவேண்டும் ” என்றனன். காஞ்சனமலை அவளை எழுப்பி நடந்துவரும்படி வேண்டினன். அப்போது பூமாலையையும் பாசமாக நினைத்து மெலிபவளாகிய வாசவத்கதை உதயணன்பாலுள்ள காதன்மிகுதியால், தன் மென்மையை அறியாமல் ஊக்கத்தோடு நடந்து வருகையில், அவளுடைய முன்

1. பஞ்சமஸ்காரமென வழங்கும்.

னிடத்தை உதயணனும் பின்னிடத்தை வயந்தகனும் பக்கத்தைக் காஞ்சனையும் காத்துக்கொண்டு சென்றனர் ;

கொடிப்படை கோமக னாகக் கூழை
வடுத்திர் வயந்தகன் வாள்வலம் பிடித்துக்
கடித்தகப் பூம்படை கைவயி னடக்கிக்
காவல் கொண்ட கருத்தின னாகப்
புரிசைச் சற்றங் காஞ்சனை யாக (க. 53 : 138-42)

வாசவதத்தை விரைவாக நடந்துசென்றனர். செல்லுகையில், அனிச்ச மலரை மிதிப்பினும் நடுங்குதல் நீங்காத அவளுடைய கால்கள் கொப் புளங்கொண்டு வருந்தின. அதனையறிந்த உதயணன், “இவள் வருந்தி னள் ; இனிச் செல்லுதல் முறையன்று ; மறைந்து தங்குமிடத்தை விரைந்தறிவாயாக” என்றுசொல்ல, வயந்தகன் சென்று பார்த்து அவ் விடத்தே ஒரு பொய்கையையும் அதன்கரையில் கிளைகள் பக்கத்தில் தாழ்ந்திருத்தலால் உள்ளிடம் புறத்தோர்க்கு அறிவரியதாகவும் புள் ளினமும் புகுதற்கரிதாகவுமுள்ள முள்ளிலவமரப்போதும்பரையும் கண்டு தெரிவித்தான் ; இருவரும் அவ்விடம் இருத்தற்குரியதென் றெண்ணி அந்த இடத்தைத் தூத்து இலைகளாற் படுக்கையமைத்து வாசவதத்தையைத் துயிற்றிக் காஞ்சனையை அங்கேயிருக்கச் செய்து விட்டுத் தாம் புறத்தே நின்று பாதுகாப்பாராயினர்.

அப்பொழுது சூரியன் அத்தமித்தான் ; சந்திரன் உதித்தனன். விலங்குகளும் பறவைகளும் எங்கும் ஒன்றோடொன்று பகைத்து முழங்கத்தொடங்கின. வயந்தகன், “அரசே ! உருமண்ணுவா உறையும் சயந்திரகரத்தை இனி யாம் அடையலாமென்றாலோ இருட்கால மாதலால் வழியிற் பலவகையான துன்பங்கள் நமக்கு உண்டாகும் ; மிக மெல்லியனாகிய வாசவதத்தையும் வருந்துவாள் ; ஆதலால் யூகிக்கு அனுகூலங்களைச்செய்துகொண்டு பாரந்த படையோடு இடவகன் தங்கியிருக்கும் புட்பகநகரத்தை இவ்விருளிலேயே அடைந்து சேனைகளுடன் காலையில் வருவேன் ; அதுவரையில் பாதுகாத்துக்கொண்டு இவ்விடத்தே இருந்திடுக” என்று கூறினன். கேட்ட உதயணன் இடவகனும் தானுமேயறிந்த ஓரடையாளச்செய்தியை அவனுக்குச்சொல்லி, “உன்னை நம்பும்படி இச்செய்தியை முத லிற் சொல்லிவிட்டு அப்பால் வாசவதத்தையை உச்சைனியிலிருந்து யான் பிடிமேலேற்றிப் போந்தது முதல் இவ்விடத்தே வந்து தங்கியிருத்தலுறுதியாகவுள்ள செய்திகளைக் கூறிச் சேனைகளைத்

தொகுத்துக்கொண்டு காலையில் வருவாயாக ” என்று சொல்லி அவனை அனுப்பிவிட்டு, வாசவத்தையின் காட்சியையே அத்துன்பக் கடலைக் கடத்தற்குப் புணையாக எண்ணிக் கணையோடு திரிதரு காமன் போலத் தான் உலாவிக்கொண்டு, அவனைக் காஞ்சனமாலையோடு துயில்வித்துத் தான் வாளை வலத்தேயேந்திப் பாதுகாப்பவனாக முன் புறத்தே நின்றான் ; இரவு புலர்ந்தது.

அப்பால், உதயணன் கண்களைக் கழுவித் கலைக்கடனை முடித்து விட்டுத் தன்னுடைய தனிமையை நினைந்து வருந்துபவனாகச் சேனையுடன் வயந்தகன் வருதலைப் பார்த்துக்கொண்டே நின்றான். அப்பொழுது, குடும்பநெற்றியையும் கூருளியன்ன வல்லாயையுமுடைய வயவனென்னும் பறவையொன்று இலவமரத்தின் உச்சியிற் பலமுறை ஒலித்தது. அதனைக்கேட்ட உதயணன், “இனி விரைவிற்பதைப் படை வருமென்பதை இது தெரிவிக்கின்றதே” என்று அச்சங் கொண்டவனாக அம்பைத் திருத்தி வில்லை இடக்கையிற் ருங்கிக் கொண்டு நிற்பானுயினன் ; அப்பொழுது, பத்திராபதி வீழ்ந்த மலைச் சாரம்காட்டிலுள்ள சிற்றூர்களில் உறைபவர்களும் அவ்வழியே செல்லுபவர்களை வருத்தி அவர்களுடைய அரும்பண்டங்களைக் கவர்த்து சிறுவில்லைக்கு விற்றுண்பவர்களும் இன்னும் பற்பல தீச்செயல்களை உடையவர்களுமாகிய சுவரும் புனிதரும் கூடிநின்று அடிச்சுவடுகளை உற்றுநோக்கிக்கொண்டே வந்து யானையின் அடிச்சுவட்டைக்கண்டு, “இங்கே நடந்துசென்றது காட்டுப் பிடியன்று ; நாட்டுப் பிடியே ” என்று அதன் உதிரம் வீழ்ந்தவழியே ஒடிச்சென்று பார்த்தனர் ; பார்த்த கையில், பிடிவீழ்ந்து கிடத்தலையும் அதனயலில் தோன்றும் மகளிர் ஆடவர்களின் காற்சுவடுகளையுங்கண்டு, “நேற்று இருளில் இவ்வழியே சென்றவர்களுடைய அடிச்சுவடுகள் இவை ; இனி அவர்களை யாம் காணுதல் அரிது ” என்றுபரபரப்பு அடங்குகின்றனர் ; அப்பொழுது, அங்கே யுண்டான புட்ஞரலொன்றைக் கேட்ட நிமித்திகளைய முதிய வேடனொருவன் அவர்களை இகழ்ந்து கூறி, “இப்பொழுதே நாம் செல்வோமாயின், பெரும்பொருளையுடைய ஒரு தலைவனைக் காண்போம் ; முதலில் அவன் நம்மைத் துன்புறுத்திப் பின்பு நம் கையில் அகப் படுவான் ” என்று கூறினன் ; கேட்ட அவர்கள் உடனே புறப்பட்டு

வான்மரப் பொதும்புங் கானமுங் கடலும்
முழுவளர் குன்றுங் கழைவளர் கானமும்
பயம்பும் பாழியு மியங்குவனர் வதியும்
முதுமரப் பொத்தும் புதுமலர்ப் பொய்கையும்

இனையவை பிறவு மனையவ ருள்வழிச்

செருக்கய லுண்கட் சீதையைத் தேர்வுழிக்

குரக்கினத் தன்ன பரப்பின ராகி (க. 55 : 104-10)

ஊன்றி ஊன்றிப் பார்த்துக்கொண்டே செல்லுகையில், உதயணனைக் கண்டனர்; பலவகைப்பட்ட ஒலிகளையும் எழுப்பினர்; நாற்புறமுஞ் சூழ்ந்து தாக்கினர். அதனைக்கண்டு நடுங்கும் வாசவதத்தையைப் பாதுகாக்கும் வண்ணம் காஞ்சனமாலையிடஞ் சொல்லிவிட்டு, உதயணன் புறத்தே வந்து ஒருகோங்கமரத்தின் அடியையடைந்துநின்று வில்லை வளைத்து அவர்கள்மீது அம்புகளைத் தொடுத்துத் தொடுத்து வருந்துவானாயினன்; அதனைக்கண்டும் அவர்கள் சிறிதும் அஞ்சாமல் அவனை நெருங்கி, “பிடி விழ்ந்தவுடன் யாம் பிழைக்கலாமென்று நீ ஒளித் துவந்தவனல்லையோ? உன்னுயிரை உண்பேம்; எங்கே செல்லுகின்றாய்? நீ யாவன்? உண்மையைச் சொல்வாயாக” என்று கொடிய மொழிகளைக் கூறி அவன்மீது அம்புகளைத் தூவினர். அவன் சிறிதும் அஞ்சாது அவற்றை விலக்கி, அவர்கள் மெய்யைத்துளைத்துக் கொண்டு பூமியிற் புதைபும்படி அம்புகளை யெய்தனன்; நாற்பத் தொன்பது மறவர்கள் இறந்தனர்; இறக்கவே அச்சமுற்று எஞ்சியவர்கள் ஆற்றாராகி, “அழகிய வடிவத்தோடு நம்மைக் கொல்வதற்கு இம்மலையிடத்தே வந்த காலனோ இவன்?” என்று சொல்லி அவனுடைய வில்லுக்கு எதிரே நின்றற்கும் ஆற்றவில்லாதவராகி நிமித்தங்கூறிய முதியவனைப் பலவாறு பழித்துக்கொண்டே மீட்டும் உதயணனை வளைத்து நின்றார்கள்.

பின்பு அவர்கள், மேலே செய்வது இன்னதென்பதை அறியாதவர்களாகி, “இவன் ஒருவன்; யாம் பலராயிருந்தும் இவனால் அழிக் கப்பட்டோம்; மேலே யாம் செய்யவேண்டியவற்றை அறிந்து கூறு மின்” என்று பறவைநிமித்தங்கூறுவோனைக் கேட்ப, “இலவம் பொதுமபரைச் சூழ்ந்த இடங்களை நீங்கள் தீக்கு இரையாக்கிவிட்டு உள்ளே யிருப்பவர்களைப் புறப்படச்செய்து துன்புறுத்துங்கோள்” என்று கூறினன். உடனே எல்லாப் பக்கங்களிலும் தீயை மூட்டிவிட்டு ஒரு சிங்கத்தைப் பல நரிகள் சூழ்ந்ததுபோல அவர்கள் உதயணனைச் சூழ்ந்துநின்று துன்புறுத்தினார்கள். அதுனைக்கண்ட வாசவதத்தை துயரமடைந்தாள். அப்போது உதயணன், “காஞ்சனமாலாய், இவளை அழைத்துக்கொண்டு வேறொருபக்கத்தின்வழியே செல்வாயாக; யான் இவ்வழியே சென்று அவர்களை வென்று மீள்வேன்” என்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டுத் தான் குகையினின்றும் வெளிப்படும்

புலிபோல் முள்ளிலவமரப்பொதும்பரினின்றும் புறப்பட்டனன். வேடர்கள், அத்தியாளியைக்கண்ட யானைகள் போலவே அஞ்சி நீங்கினர். அப்பொழுது வாசவதத்தையை மெல்ல நடத்திக்கொண்டு உதயணன் புறப்படுவானாயினன். அவ்வேடர்கள் திரும்பவும் நாற்புறமும் வந்துநெருங்கி அவனது விற்போர் அடங்குமபடி பொருது வில் நாணை அறுத்தனர் ; அறுக்கவே யாதொன்றையும் செய்வதற்கு இயலாமையால் வலையிற சிக்குண்டு அகப்பட்ட சிங்கமபோன்று செய்தற்குரியது இன்னதென்பதை அறியாதவனாகப் பாரதப்போரிற் பல வீரர்க்கு இடையில் கர்ணனால் நாணறறுப்போன வில்லோடு தனியே நின்று போர்செய்த அபிமன்னுவைப்போலவே உதயணன் அவர்களையும் அம்புகளை வில்லாலே விலக்கிக்கொண்டு நின்றனன் ; அதனைக்கண்டு ஆறறாதவளாகிய வாசவதத்தை நடுநடுங்கித் தான் அணிநதிருந்த ஆபரணங்களைக் களைந்து, “இவற்றை வேட்டுவர்கையிற்கொடு” என்று காஞ்சனமாலையின்கையிற் கொடுத்துவிட்டு வேடரைநோக்கி, “நீங்கள் வருத்தாதீர்கள்” என்று கூறியழுதனள். காஞ்சனமலை, “இவற்றை வேடர்கள் கையிற் கொடாமாயின் கொடுத்துன்பம் விளையும்” என்று கூறி ஆபரணங்களை உதயணன் கையிற்கொடுத்தனள்.

அதுகண்ட வேடர், “நீங்கள் யார்?” என்று கேட்ப உதயணன், “வேடர்களே ! உதயணனுடைய வாணிகர் யாங்கள் ; வத்தவநாட்டினின்றும் பிரச்சோதனனது நாடுசென்று பொருள்களையீட்டி அவற்றைப் பிடித்து ஏற்றிக்கொண்டு வந்தோம் ; வழியில் அப்பிடி வீழ்ந்து விடவே அப்பொருள்களை இருலில் ஒரு சோலையிடத்திற் புதைத்து அடையாளமிட்டிருக்கின்றோம். அவற்றைப் பெறுகுகொள்ளுதலில் உங்களுக்கு மனமிருப்பின் இக்கொலைத்தொழிலை ஒழிமின் ; எம் முடன்வரின் அப்பொருளைக் காட்டுவோம்” என்று கூறினன்.

“உதயணனுடைய வாணிகர் யாங்கள்” என்ற சொல்லைக்கேட்ட வேடர்களின் தலைவன் சினம்தணிந்து தனவிலலை மடக்கிக்கொண்டு போர்செய்யும் ஏனையோர்களையும் அடக்கினான் ; ஆபுதங்களைத் தூரத்திற் போடும்படிசெய்து மேலாடையால் உதயணனது முன்கையைக் கட்டி, “அப்பொருளைக் காட்டுதற்கு எழுவாயாக” என்று கூற, உதயணன் அந்த இடத்தைப் பார்ப்பவன்போலவே விரைந்து சிறிதுதூரஞ் சென்றுபார்த்து, “நாம் பாலையிலத்து வழியே வந்தமையால் மெலிவுற்றுத் தங்கிய சோலையொன்றில் அவற்றைப் புதைத்தோம் ; நீங்கள் மூட்டிய நெருப்பாலும் புகையாலும் புதைத்த இடத்தைக்காணமுடிய

வில்லை; இவ்வழல் ஆறும் அளவும் நீங்கள் சும்மா நில்லுங்கள்” என்று கூறினன்; அவர்கள் மனந்தெறிந்து, “அழலவிர்தபின்பு நீ காட்டா யாயின் உன்னைக் கொன்றுவிடுவோம்” என்றனர்.

அந்நேயறிந்து வாசவதத்தை மிகவும் நடுங்கி அழுதனள். உதயணன், “யாம் புதைத்த ஆபரணங்களைப் பெறுதற்கு விருப்பமிருப்பின், எமது கைக்கட்டை அவிழ்த்து விடுங்கள்; இவளுடைய துயரத்தை நீக்கிப் புகைநீர்தவுடன் ஆபரணங்களைக் காட்டுவோம்” என்று கூற, அவர்கள், “சொல்லியவண்ணஞ் செய்யானாயின் இவன் பிழைத்ததற்கு வழியில்லை” என்று சொல்லிக்கொண்டு மையணியானையைத் தடுத்துத் தழும்பிய அவன் கைகளின் கட்டை அவிழ்த்து விட்டு அவனைச் சூழ்ந்து நின்றார்கள். உதயணன் இனிய மொழிகளால் வாசவதத்தையைத் தேற்றித் தன் மெல்லிய கரத்தால் தைவர அவன் கண்களினின்றும் நீர்த்துளிகள் சிந்தின. ஒருவரையொருவர் நோக்கி அவலங்கொண்டு நிற்பாராயினர்.

இவர்கள் இப்படியிருக்க, கன்றைப்பிரிந்த கறவையைப்போல உதயணனு பிரிவாற்றாமல் அவன் கட்டையால் இருளிறசென்ற வயந்தகன புட்பகரகரத்தை அடைந்தனன்.

அங்கே இடவகன், “உதயணனுடைய குணமிகுதிகளையெல்லாம் அறிந்த பிரசுசோதனனுடைய தமா உதயணன் எல்லாவற்றிலும் சிறந்து மிக்க செருக்குடையவனாக இருத்தலால் அவனை எப்படியேனும் அடக்கிவிட வேண்டுமென்றெண்ணி உள்ளே ஆபுதங்களைப் பரப்பிய பொய்நிலமொன்றைக் காட்டி அதில் அவனை வீழ்ச்செய்தனர்” என்னும் பொய்மொழியைச் சிலர் கூறக்கேட்டு மிகுந்த கவலையை யுடையவனாகி, “இச்செய்தி உண்மையாயின் யாம் உயிர்துறப்பேம்” என்று எண்ணி, உச்சைனி நகர்சென்று நிகழ்ந்ததை அறிந்துவரும் ஆறறலையுடைய ஒற்றனொருவனை வருவித்து அவனிடம் அச்செய்தியைக்கூறி அநநகருக்கு அனுப்புதற்கு வந்து நின்றனன். அந்தச் சமயத்தில், அவரு எதிரே வந்த வயந்தகனை அவன் கண்டு, தோழனாகிய உதயணன் உயிரோடிருதலை முதலில் அறிந்து மனமுவந்து, முத்தியிலகத்தைப் பெற்றவன்போல இன்புற்று உதயணனுடைய செளகரியம் முதலியவற்றை விசாரித்துத் தெரிந்து கொண்டு அவன் வந்த காரியத்தை அறிந்து ஆராய்தற்கு அவனோடு தனிமையென்றனன். உச்சைனிகரத்தே நிகழ்ந்த நீர்விழவிற்பிரசுசோதனனுடைய சோர்வையறிந்து வாசவதத்தையைப் பிடிமீதேற்றிக்கொண்டு இருளிற்போந்தது முதலிய செய்திகளையும் உதய

ண்ன் கூறிய அடையாளச்செய்தியையும் வயந்தகன் கூறினன். அவர்
றைக்கேட்ட இடவகன், “சேனைகளை அமைத்து யாம் விரைந்துசெல்ல
வேண்டும்” என்று எழுந்து, உதயணனுக்கும் வாசவதத்தைக்கும்
வேண்டிய ஊர்திகள் முதலியவற்றுடன் பின்னே வரும்படி வேலைக்
காரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டு வயந்தகனுடன் புறப்பட்டுச் சேனைக
ளோடு சென்று உதயணன் இருந்த முள்ளிலவம்பொதும்பரைய
டைந்தான்.

அங்கே உதயணனுடைய அம்புகளால் வீழ்ந்த வேடர்
களின் இரத்தத்தையுண்டு மாங்களின்மீது அங்கங்கே யிருந்த காக்
கைக் கூட்டங்களையும் கழுசின்கூட்டங்களையும் புதைப்பதற்
தையுங் கண்டு, “இது நம் இறைவன் இருந்த இடம்; அவ
னுக்கு ஏதோ ஒருதுன்பம் நேர்ந்ததுபோலும்; யாம் உயிரை விடு
தலே நலம்” என்று வயந்தகன் புலம்பினன். இடவகனும் வருந்துவா
னாயினன். அப்போது உடன்வந்த படைவீரர், அங்ஙனம் நடந்
திருக்கமாட்டாதென்பதைத் தக்க காரணத்துடன் சொல்லி அவர்
களுடைய வருத்தத்தைப் போக்கி அப்பாற் சிறிது தூரம் அழைத்
துச செல்லுகையில், வாசவதத்தையுடன் உதயணன் நின்றலையும்
வேடர்கள் சூழ்ந்து நெருக்குதலையுங் கண்டு சிறிது ஆறுதலுற்றனர்.
குதிரைவீரரும் யானைவீரரும் விரைந்துவந்து வேடர்களை வருத்தத்
தொடங்கினர். அப்போது, “நீங்கள் விரைவில் ஓடிப்போயின்;
போகிராயின் உங்களுயிர் இப்போதே கெடுமென்று ஒருபறவை தெரி
விக்கின்றது” என்று முன்பு நிமித்தங்கூறிய முதுமகன் வேடர்க்குக்
கூறினன். கூறியும் அவர் அதனைமதியாமல் துததரிக்கொம்புகளை ஊதி
முழக்கினர். உதயணன் அங்கேவந்தோர் தம்மவரென்பதைப்பறிந்தும்
அதனை வெளிப்படுத்தாமல் மனத்தில் அடக்கிக்கொண்டு அவ்வேடர்
களை நோக்கி, “இங்கே வந்தபடை தும்முடையதோ பிறருடை
யதோ?” என்று வினாவினன்; வினாவே, “இப்படை உதயணன்
மந்திரியாகிய இடவகன் படை; நீ எமமோடு வா; வாராயாயின் இப்
படையால் துன்புறுவை” என்று தம் உருவை மறைத்துக்கொண்டு
சிலர் போன இடந் தெரியாதபடி ஓடியேபோயினர்; சிலர் புல்லிலும்
புதரிலும் மறைந்து தமமைப் பாதுகாத்துக்கொண்டனர்; சிலர்மட்
டும் எதிர்த்துப் போர்செய்து நின்றனர். அங்ஙனம் நின்றவர்களை
இடவகன்வீரர் ஆயுதங்களாற பலவாறு வருத்தினர். வருத்தவே,
அவர்களும் ஓடிவிட்டனர். தம்மவர் வழங்கும் படைகளும் வேடர்கள்
வழங்கும் படைகளும் தங்கள் மேலே படாதபடி உதயணன் பாது

காத்துக்கொண்டே அங்கு நின்றான். இங்ஙனம் குறவர்களை வென்ற படைவீரர், திங்களைச் சூழ்ந்த விண்மீனைப்போல உதயணனைச் சூழ்ந்து பாதுகாத்து நின்றார். உதயணன் முகமலர்ச்சியுடன் வாசவதத்தை யோடு அப்படைபிவிடையே விளங்கி நின்றான்.

அப்போது, வயந்தகனும் இடவகனும் அருகே வந்து உதயணனைப் பாராட்டினார்கள். அவர்கள் பணித்த ஏவல்களைக்கேட்டு இயற்றிக் கொண்டே படைவீரர் சூழ்ந்து நின்றனர். அவ்விருவரையும் நோக்கி உதயணன், “ துன்பமாகிய பெருங்கடலைக் கடத்தற்கு நீவிர் பெரும் புணையாயினீர் ” என்று அன்புடன் பாராட்டினான். அப்பொழுது சயந்திரகரத்தைச் சார்ந்த மலைச்சாரலிற் பலவகையினரும் தனித் தனியே தங்குதற்கேற்ற கொட்டில்கள் அமைந்த விசாலமான பாடி நகரமொன்று அமைக்கப்பெற்றது. உதயணனுக்கும் வாசவதத்தைக்கும் உரிய படமாடங்கள் அதில் இயற்றப்பெற்றன. அவற்றிற் பலவகைப் பொருள்களும் ஆயத்தஞ்செய்து நிறைத்துவைக்கப்பட்டன. உதயணன் வாசவதத்தைபுடன் வந்து அப்படை வீட்டில் தங்கி இன்புற்றிருந்தான்.

வாசவதத்தைக்கு அமைந்தனவாகிய பாவை, முற்றில், வேய்ங் குழல், பொற்கவறு, பளிக்குராய், சந்தனப்பலகை, சந்தனப்பேழை, சாந்தரையம்மி, அகிற்புகைத்துளையகல், சிககம், கோதைச்செப்பு, கிளி, மரில், பூவை, பொற்காண்டம், அணிகலப்பேழை, மணிக் கண்ணாடி, மணியினக்கு, மயிர்வினைத்தவிசு, இருக்கைக்கட்டில், அடைப்பை, கோடிகம், முட்டிணைவட்டு, பட்டமணி, ஆலவட்டம், சாந்தாற்றி, மாலைப்பந்தா முதலியவற்றை ஏந்திய மங்கையர் ஒருபால் நின்றனர். உதயணனுக்கு அமைந்தனவாகிய பரிமா, பாணை, தேர், கொற்றக்குடை, வேல், கொடி, கவரி, முரசு, சங்கம், படவம், விதானம், சிங்காதனம், பொங்குபூந்தவிசு முதலியவற்றையுடையவர்களாய்ச் சிலதரும் இயவரும் சிறதுதேசத்துள்ள பலவகைப் பாஷைமாக்க ளும் ஒருபால் நின்றனர். கைககோலிளாளரும் கணக்கரும் மெய்காப் பாளரும் வீரரும் பிறரும் புறநிலிருந்து புறப்படும் ஈசம்சணம்போல் வந்து கூடிச் சூழ்ந்து நின்றனர்.

நாழிகைக் கணக்கர்வந்து உண்ணுதற்குரிய காலத்தைத் தெரி விக்க, இருளிற் பிடியை ஊர்ந்துவந்த நலிவாலும் துயில்கொள்ளாத மெலிவாலும் வேடர்களோடு போர்செய்த துன்பத்தாலும் பல பொழுது உண்ணாத பசிமிகுதியாலும் வருத்தமுற்றிருந்த உதயணன், வல்லவன் வகுத்த வாசஎண்ணெய்பூசிக் காப்புடை நறு

நீராடி, மருத்துவர்வகுத்த அரும்பெறலடிசிலைத் தோழரோடு உண்டு மகிழ்ந்தான்.

வண்ணமகளிர் முதலியோர் வந்து உபசரித்து நீராட்டி அலங்கரித்து வாசவதந்தையை உண்பித்தார்கள். அவளும் ஆறு தலையடைந்து மகிழ்ந்தாள்.

படமாடங்களின் வரிசைகளாலும் யானைகளின் பெருமுழக்கத் தாலும் அலைகளையுடைய பாற்கடலையும், பலவகையான இன்பநுகர்ச்சிகளால் உத்தரகுருவையும் போன்று அப்புதுநகர் சிறந்து விளங்கிற்று.

அப்பொழுது சயந்திரகரஞ்செல்லுவதற்கு யானையொன்று அலங்கரித்துக் கொணர்ந்து நிறுத்தப்பட்டது. உதயணன் மேகத்தின் மேலே தோன்றும் பருதியஞ் செல்வன்போல அதனை ஊர்ந்து விளங்கினன். பூர்ண சந்திரனைப்போலே வெண்கொற்றமக்குடை நிழற்றியது; தோழர் களிறுகளிலேறி அவனுக்கு இருபுறத்துஞ் சென்றனர். கடுங்கட்காவலர் சட்டையிட்டு வானையேந்திப் பாதுகாத்துக்கொண்டு வந்தனர். யானைகளும் குதிரைகளும் காலாட்படைகளும் சூழ்ந்து சென்றன. பொதியிற்சந்தனம், வீரதமலையிலுள்ள யானைத்தந்தம், வடமலைப்பொன், மேல்கடற் கொடிப்பவழம், கொற்கைத்துறைமுத்தம், விஞ்சையம்பெருமலை வெள்ளி, இலங்கையீழததுசசெப்பு, இமயத்துவயிரம், கடாரத்திரும்பு ஆகிய இவற்றைக்கொண்டு

யவனத் தசசரு மவந்திக் கொல்லரும்
மகதத்துப் பிறந்த மணிவினைக் காரரும்
பாடலிப் பிறந்த பசும்பொன் வினைஞரும்
கோசலத் தியன்ற வோவியத் தொழிலரும்
வத்த நாட்டு வண்ணக் கம்மரும் (க. 58 : 10-44)

தத்தம் கைத்தொழிறறிமமை புலப்படும்படியியற்றிய ஆரமுதலிய உறுப்புக்களையும், நாண்மீன் கோண்மீன் முதலியவற்றின் எழுசசி அத்தமயங்களைப்புலப்படுத்தும் பொறிமண்டலமமைந்த உள்ளி டத்தையும், சாமரையிரட்டல முதலியவற்றைச்செய்யும் எந்திரப் பாவைகள் பல நிற்கும் பக்கங்களையும், பின்னும் பறபல விசித்திர வேலைப்பாடுகளையுமுடையதாய் விளங்கும் ஒரு தேரின்மீது காஞ்சன மாலையின்தோளைப்பறறிக்கொண்டு வாசவதந்தை ஏறி இரதிரனுடைய செல்வக்குமாரிபோல விளங்கப் பின்னே வருவாளாயினள்; புதுத்துணைமகளிர் அவளுடைய அடியீடுகளை ஏத்தினர்; கோற்கைக் காவலாளர் பக்கத்தே பாதுகாத்துவந்தனர். பலவகைக்கொடிகள்

அசைந்துபோன்றின. மலைநில் எதிரொலியுண்டாகும்படி முரசங்
கள் முழங்கின.

அப்போது மலையைச்சார்ந்த சிற்றூர்களில்வாழும் குறும்பர்கள்
யாணக்கொம்பு, மலைத்தேன், பலாக்கனி முதலிய கனிகள், வீணைத்
தண்டு, முங்கில்முத்து, அரிவ், பன்றியின்எறி, புலித்தோல், ஊகம்,
பீலி முதலிய காணிக்கைப்பொருள்களை ஏந்திக்கொண்டு வந்து அரசு
சன் முன்னே வைத்து வணங்கி, “அரசே!

சுற்றி வந்ததும் முற்றி கொக்கி

அடியுறை செய்தொழிற் குடிமுதல் பிழைத்தல்

இருநிலம் பெயரினு மேம்மாட்டில (க. 58 : 90-92)

என்று பணிவுடன்மொழிந்து படைகளோடு கூடித் தாமும் பாது
காத்து வந்தனர். மலைச்சமன்னா முற்படைபிலும், வீரர் பிற்படையி
லும் சாவல்செய்துகொண்டு வந்தார்கள். பலரும் இங்ஙனமே பணி
செய்துவர இடைபிலேயுள்ள சிறற்றண்களையுடைய ஊர்கள் பலவற்
சுற்றுகொண்டு உதயணன் சயந்திரமபதியை அடைந்தனன்.

இரண்டாவது

இலாவாணகாண்டம்.

உதயணன் வாசவதத்தையுடன் வருதலைக்கேட்ட சயந்தி
கரத்தார் மிருந்தமகிழ்ச்சியடைந்து எல்லாவீதிகளிலும் நடைக்கா
யணமிட்டுக் கீழே பூக்களைப்பரப்பிப் பழுக்குலைக்கமுகு, குலைவாழை,
நூம்பு முதலியவற்றை இரண்டுபக்கங்களிலும் முறையேகட்டி முத்த
மலைகளையும் பலமாமலைகளையும் அங்கங்கே நாற்றி வாயில்லேதோறும்
தோரணகம்பங்களை நாட்டிப் பெருங்கொடிகளையும் சிறுகொடிகளை
புங்கட்டிப் பின்னும் பலவகையான அலங்காரங்களையும் செய்தனர்;
அப்போது வெந்துய ¹ ரருவினை வீட்டிய ² அண்ணலை இந்திரவுலக
மெதிர்கொண்டாற்போல, அவர்கள் உதயணனை எதிர்கொண்டார்
கள். முரசங்கள் முழங்கின; பலவகையான வாத்தியங்கள் ஒலித்தன.
மகளிரும் மைந்தரும் வாயில்களில் வந்துநின்று அவனையும்
வாசவதத்தையையுங்கண்டு கண்குளிர்த்து மனங்களித்து, “எங்க
ளுடைய துன்பமாகிய இருளைப் போக்குதற்குச் சூரியன்போலவே
தோன்றிய பொங்குமலர்த் தாரோய்! புகுக” என்போரும்,
“தெய்வயானையைப் பெறவேண்டிச் சேனையின்றித் தனியேபோய்ப்
பகைவனாற்பற்றப்பட்டு உச்சைனிசென்று வென்று அப்பகைவனு
டைய செல்வப் புதல்வியைக் கைப்பற்றி அழைத்துக்கொண்டு
வந்த ஆண்சிங்கமே! வருக” என்போரும், “நீ இல்லாத சமயம்பார்த்
துக் கௌசாம்பி நகரத்தைக் கைப்பற்றிய ஆருணி யரசனைவென்று
புதல்வர்களாகிய எங்களைப் பாதுகாத்துச் செங்கோல் செலுத்திக்
கொண்டு நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக” என்போரும், “திருமால்மார்
பைச்சார்ந்து இன்புற்றிருக்கும் திருமகள்போல எங்களரசனைச்
சார்ந்து இன்புறுதற்கு முற்பிறப்பில் தவஞ்செய்த புண்ணியப்
பாவையே! எங்களைப் பாதுகாத்தருள்வாயாக” என்போரும், “செந்
தாமரைக் கண்ணனாகிய நம்மரசனுடன் பிரச்சோதன சக்கரவர்த்தி
யின் அருமைப் புதல்வியாகிய வாசவதத்தை மகிழ்ந்துவருதலைக் கண்
டோம்; யாமே மிக்க புண்ணியமுடையோம்; இப்பிறப்பில் இனி
யாம் அடையவேண்டிய பயன் யாதுளது?” என்போரும், “பிரச்
சோதனனுடைய பெண்கள் பலருள் வாசவதத்தையென்பவள்

¹ அருவினை - கா திகர்மம்.

² அண்ணல் - அருகன்.

பேரழகின ளென்றும் காணுதற்கரிய ளென்றும் சொல்லக் கேட்டிருந்த துண்டு; கண்டதில்லை; அந்தக் கட்டழகியை நாம் எளிதிற்கண்டு கண்கள் பெற்ற பயனைபடையும்படி அழைத்துவந்து நமக்குக் காட்டிய மன்னர்மன்னன் மன்னுத” என்போரும், “பிரச்சோதனன் காட்டில் மாயயாணைபககாட்டி வஞ்சித்து நம்பெருமானைப் பிடிப்பித்துத் தன்நகர்க்குவருவித்துச் சிறைப்படுத்திய செய்தியைக்கேட்டுத் தான் இறந்துவிட்டதாக யாவரையும் நினைக்கச்செய்துவிட்டு மாறுவேடம் புண்டு உச்சைசுனியிற்புகுந்து செய்தற்கரியவற்றைச் செய்து தன் தலைவனைச் சிறைமீட்டுப் பகைமன்னனுடைய நங்கையைக் கைக்கொண்டு செல்கவென்று சொல்லிப் போய்வருகவென்று அனுப்பிய பேராற்றலையுடைய யுகி இவ்வுலகில் நீடுழி வாழ்வானாக” என்போரும், “நம் அரசனுக்குவந்த பெருந்துன்பம் முடிவில் வாசவ தத்தையை அவன் அடையும்படி செய்ததன்றி நம்முடைய துன்பத்தையும் தீர்த்துவிட்டது; ஆதலால், இது மிகவும் வியப்பைத் தருகின்றது” என்று அவனது புண்ணியத்தைப் புகழ்வோரும், “யாழில் மிகு தொச்சபுறமுத தருக்கி இணையற்று விளங்கும் உதயணனுக்கு வாசவதத்தையை மணஞ்செய்துகொடுக்க எண்ணிய பிரச்சோதனன், ‘நமமகளை மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி இரப்போமாயின் அவன் செய்துகொள்ளமாட்டான்; இவளை அவன்பால் அனுப்பி அவனுக்கு மணஞ்செய்யிப்போமாயின், குலத்திற சிறியவனென்று நம்மை உலகளிகழும்’ என்று நாணி யாணையாயத்தால் நம் சேனைக்கிழவனைப் பிடிப்பித்துச் சிறைப்படுத்தி வாசவதத்தைக்கு யாழ் கற்பிக்குமவண்ணஞ்செய்து அவளுடைய அழகில் ஈடுபடுமபடி பண்ணி அவனுடன் அவளை யனுப்பினன்; மகனிரைக் கொடுப்போருடைய குறிப்பு இதுவாகும்” என்போரும், தத்தமக்குத் தோற்றியவாமே இன்னும் இவைபோன்ற பலவற்றைச் சொல்லுபவர்களுமாய் அங்கங்கே நிறக, உதயணன் அமராபதிபிறபுகும் இந்திரன் போலவே சயந்திரகரத்திற்புகுந்து தன்னுடைய அரண்மனையை அடைந்து வீற்றிருந்து விளங்குவானாயினன்.

அங்ஙனம் விளங்கும நாட்களிலே ஒருநாள், குடையை மேற்கொண்டு செல்லல், ஆசனத்திருத்தல், செருப்பொடுபுகுதல், சேனையெழுச்சி, யாணை, காணமுதலிய மரியாதைகளைத் தன்னுடைய கல்விப்பெருமையாற் பெற்றவனாகிய டெருங்கணியானவன் வந்து மணஞ்செய்தற்குரிய நல்லநாளைத்தெரிவித்தனன். தெரிவிக்கவே திருநாள், படைநாள், மணநாளென்னும் நாட்களிலன்றி மற்றநாட்களில் முரசறை

யாத வள்ளுவமுதுமகன், வெண்சாந்துபூசி வெண்மலர்மாலையணிந்து வெண்ணிலுடுத்திச்சென்று, பொன்வார்விசித்து முத்தமாலை மலர் மாலையணியணிந்து ஏற்றூரி போர்த்தப்பெற்றதாகிய அரசனுடைய கொற்றமுரசத்தைப் பெரும்பணைக்கொட்டி விற்ப்புசித்துக் கொற்றவையைத்துதித்து அதனை யானையினது பணையெருத்தத்திலேற்றிப் பலர்தன்னைச் சூழ்ந்துவரத் தான் அந்தயானையின் முதுகிலுள்ள அணையிலிருந்துகொண்டு, தேரோடும் வீதிகளெல்லாஞ்சென்று நகரத்தாரெல்லாரும் அறியும்படி “அரசன்வேல் வெற்றிபெற்று விளங்குக; பூமகன் புணர்க; மண்மகன் மலிக; நகரத்தீர்! நான் கூறுவனவற்றைக் கேளுங்கள்; பாவச்செயல்களை நீக்கித் திருவையுடைபிராய்ப் புகழ்பெற்று விளங்குங்கள்; பிரச்சோதனசக்கரவர்த்தியின் குலமகளாகிய வாசவத்தத்தை நம்முடைய அரசர்பிரான் மணஞ்செய்யும்நாள் இன்னதாகும்” என்று குறுந்தடியால் அம்முரசையறைந்து தெரிவித்தனன்; கேட்ட நகரத்தார்கள் மகிழ்ந்து அதிக விருப்பத்துடன் தத்தம் வாயில் களில் தோரணங்களை நாட்டி மிகவும் விசாலமான பந்தர்களைப்போடு வித்து அவற்றின் அகத்தும் புறத்தும் விசித்திரமாகிய அலங்காரங்களைச் செய்வித்தனர்.

பலவகையானபழங்களும் வெற்றிலையும் பலவகைப்பாக்குக்களும் நிரம்பிய பெட்டிகளையும் சுண்ணப்பெருங்குடங்களையும் தம் பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு வந்தோர்க்கு வரைவின்றி அவற்றைக்கொடுப்போர் முழக்கமும், முரட்கோவியர்களின் காவல் சூழப்பெற்றுக் கீழே வெண்மணல்பரப்பிய தண்ணிழற்பந்தரைச் சுற்றுப்பக்கத்திலுடையனவும் மடைத்தொழில் வழுவாத வாழ்க்கையர் பயின்றனவுமாகிய அறச்சோற்றட்டில்களின் அகத்தும் புறத்தும் அநதணுளர்க்கும் அல்லாதபிறர்க்கும் அமுதினன்ன அடிசில்களையும் நெய்யாலாக்கிய சிற்றுண்டிகளையும் எப்போது விரும்பினாலும் அப்போதே அளித்தலைத் தவறின்றிச் செய்வோர் முழக்கமும், கொடுப்பவர்கள் வீழ்த்திய குங்குமக்களியும் மலர்களும் வேதியர்களின் வீட்டு வாயில்களிற் சிந்திய சமிதைகளும் வாசனைப்பொருள்களைத் தொகுப்போர்களின் வீட்டுவாயில்களிற் சிந்திய வாசச்சுண்ணமும் புலந்தமகளிரெறிந்த மலர்மாலையுடைய சிறுவீழ்த்திய செம்பொற்கண்ணிகளும் வீதிகளில் தெய்வங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பலிகளும் தம்பலமுமாகிய குப்பைகளைத் தூத்துச் சந்தனக்குழம்பால் துளையவித்துப் போது பல பரப்பிய வாயில்களிற் செய்யப்பட்டுள்ள அலங்காரங்களை அழித்துவிட்ட சிறுபிள்ளைகளைப் பிடித்துக்கொண்டுசென்று அவர்க

ஞடைய குற்றச் செயல்களைத் தாய்மார்களுக்கு அறிவுறுத்தும் ஏவன் மகளிருடைய முழக்கமும், சக்கரவடிவத்தினவாகிய ஆறு எந்திரங்கள் ஒன்றற்கொன்று மாறாய்நின்று நீரைச்சொரியாநிற்கச் சந்திராதித்த முதலிய முக்குடைகள் எந்திரத்தாற் புடைபெயர்ந்து அசையாநிற்க விளங்கும் சினுலயங்களில் தீர்த்தங்கரர்களுடைய சரித்திரங்களை விளங்க எடுத்துரைத்துப் பெரியோர்கள் அருகணைப் பூசிக்கும் முழக்கமும், கண்ணாற்கண்டவற்றைக் கையாற் செய்யும் நூல்வினைக் கம்பியர் பணையோலை நெட்டி துகில் முதலியவற்றால் நூற்றம்தோற்றங்க ளிற் சிறிதும் வேற்றுமையில்லாதபடி இயற்றிய இலை கொழுந்து முகிழ் போது மலரென்பவற்றையுடைய பலவகைமரங்களை அங்கங்கே பந்தர்க்கால்களிலெல்லாம்கட்டி, அப்படியே முன்சுவர்களில் ஒவியங் களைத்தீட்டிக்¹ காலத்தைப் புலப்படுத்தும் எந்திரங்களை உரியஇடங் களில் அமைத்துப் பார்த்தவர்களை மீளவிடாதபடி பின்னும் செய்யவேண்டிய அலங்காரங்களையெல்லாம் அங்கங்கே செய்பவர்க ளிடத்துண்டாகிய முழக்கமும், அரசனுடைய வேலைக்காரர்களில் முதியவர்களைபலர் நூற்புறத்துமுள்ள கடைவீதிதோறும் வந்து, “கிரீடமல்லாத பெருங்கலங்களுள் எவற்றை யாவர்வேண்டினாலும் உடனே அன்புடன் அவற்றைக்கொடுத்துவிடலாம்; கொடுத்த வற் றிற்கு இரண்டுமடங்கு அரசன் பின்பு மகிழ்ந்து அளிப்பது திண் ணம்” என்று வாணிகர்களுக்குச் சொல்லும் பெருமுழக்கமும், அலங் காரமின்றிச் சும்மா ஓடி விளையாடுகின்ற தம்முடையபிள்ளைகளை அழைத்து, “எந்தையர்! இங்கேவருக; புதியவற்றை அணிந்து நும் தந்தைமார்களைநாடு நம் அரசர்பிரானுடைய கலியாணமண்டபத் திற்குச் செல்லுங்கள்” என்று சொல்லி நல்ல உடைகளையுடுத்தி அவர்களுடைய உச்சிமுதல் பாதம்வரையில் அணியவேண்டியவற்றை அணிந்து தழுவி முத்தமளித்தது அவர்களையனுப்பும் அரிவைமார்க ளின் முழக்கமும், உண்டவர் கைவிடமுடியாத பலவகைப்பட்ட பாண வகைகளைத் தம இல்லங்களில் தொகுத்துவைத்து, “வள்ளத்திற் பெய்யுங்கள்; பிறர்க்குக்கொடுங்கள்; தாருங்கள்” என்று மிக்க ஊக்கத்தோடு கூறுங் கள்ளுண்ணாளுடைய பெருமுழக்கமும், பகை வரைவென்று அவர்களுடைய குடரை மாலையாகச் சூடுவனவும், முதலேதார் பெண்டிர் துறவியர் பாலரென்பவர்களுக்கு ஒரு பொழு தும் துன்பஞ்செய்யாதனவும் உத்தமவிலக்கணங்களையுடையனவு மாகிய ஆயிரத்தெட்டு யானைகளை அலங்கரித்து அரசன் ஆடு

1 காலேந்திரம்.

தற்குரிய மண்ணுநீர் கொணர்தற்காக அவற்றைச் செலுத்துகின்ற பாகர்களுடைய பெருமுழக்கமும், மிக்க அழகையுடையவர்களும் நன்றோரையும் எதிர்நோக்காதவர்களுமாகிய கன்னிமகளிருள், “ மண்ணுநீர் சுமத்தற்குரிய புண்ணியமுடையவர்களே ! வாருங்கள் ” என்று எதிர்கொள்ளும் கோயின்மகளிர்களின் பாடகவோசையும், இவை போன்ற பல்லாயிரவோசைகளும் தம்முட்கலக்கப்பட்டு நகர் கடிமணச் செல்வத்தால் விளங்கியது ; கலியாணத்திற்கு வேண்டிய எல்லாம் அமைக்கப்பெற்றன.

அப்பொழுது, சோதிடர் வந்து முகூர்த்தவேளையைத் தெரிவித்தனர் ; அறுதொழின் முத்தீ அருந்துறைபோகிய மறைநவினுவியையுடைய புரோகிதன் வந்து மணப்பந்தரில் உதயணனையும் வாசவதத்தையையும் ஆசனத்திலிருக்கச்செய்து எதிரில் அக்கினியை வளர்த்து உரியபொருள்களைக்கொண்டு ஆகுதிபண்ணித் திசைகளிலெல்லாம் உரிய தெய்வங்களைப் பிரதிட்டைசெய்து பூசித்து நிவேதித்து, அம்மியேற்றுதல் முதலிய விசேடங்களை நிகழ்த்தி, “ நன்னிலையுலகி னாவல் போலவும் பொன்னணி நெடுமலைபோலவும் மன்னுக விவர் ” என வாழ்த்தினன் ; பின்னர் வாசவதத்தையின் முன்கையைப்பறழிக் கொண்டு உதயணன் தீயை வலம் வந்தனன். அருந்ததிகாட்டல் முதலாகிய மற்றச் சடங்குகளும் விதிப்படி நிறைவேறியபின் இருவரையும் கட்டிலேற்றினர்.

அப்பால், ஆறாந்திங்களிற் பெருங்கணிச் சங்கத்தாரும் திணைகளும் கணக்கரும் பிறரும்வந்து உடல்மயிர்களைதலாகிய விசேடத்தையும் விதிப்படி நிகழ்த்தினர்.

பின்பு, உதயணனுக்கு மண்ணுநீராட்டுதற்பொருட்டு ஐம் பெருங்குழுவும் எண்பேராயமும் உறுதிச்சுற்றத்தாரும் பிறரும் பக்கங்களில் நெருங்கி வாராநிற்க, ஆயிரத்தெட்டு யானைகளின்மேல் குடைகள் கவிப்ப ஆயிரத்தெட்டுப் பொற்குடங்கள் சென்றன ; அக்குடங்களை இறுகப்பிடித்துக்கொண்டு அவற்றின் இருபுறத்தும் கன்னிமகளிர் இருந்தார்கள். முழவும் பிறவாத்தியங்களும் முழங்கின ; முரசங்கள் சிலைத்தன ; சங்கங்கள் ஒலித்தன ; சிறுகொடிகளும் பெருங்கொடிகளும் உயர்ந்து அசைந்து விளங்கின ; மேறகட்டிகளின் கீழே பதினாறு மங்கலப்பொருள்களை எந்திக்கொண்டு மங்கலமகளிர் முன்னே சென்றனர் ; வேல் வாள் கோல் இவற்றைக்கையிற் கொண்ட காவலினையர் பாதுகாத்துச் சென்றனர் ; இந்தச் சிறப்புடன் சென்று ஒருவாவியில் நீரைமுகந்து கொணர்ந்து, உதயணனுடைய இடப்பக்

கத்தில் வாசவதத்தையைவைத்து இருவருக்கும் விதிப்படி நீராட்டி அலங்கரித்தனர். பின் நிகழ்த்த வேண்டியவை முறைப்படி நடைபெற்றன. அப்பால், இருவரும் இவரிய உணவுகளை உண்டு அன்புமிக்கவர் களாகி இன்புறுவாராயினர்.

அக்காலத்தில் அறிஞர் சிலர் உதயணனை யடைந்து, “தேவாலயத்தையும் நகரத்தையும் வலஞ்செய்தல் விவாகத்திற்குரிய விதியாகும்” என்று கூற, உதயணன் அதனை அங்கீகரித்து முறைப்படி வாசவதத்தையோடு கோயிலையடைந்து முக்குடைக்கீழ் விளங்கும் அருந்தவக்கிழவனாகிய அருகதேவனைத் தரிசித்துத் தன்னுடைய பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றிக்கொண்டு புறத்தே போந்து மிக்க வைபவத்துடன் நகர்வலஞ் செய்தனன்; அப்பொழுது, அவனுடைய புதுமணக் கோலத்தையும் வாசவதத்தையையும் உலாச்சிறப்பையும் பார்த்தற்கு நகரத்துள்ள இருபாலாரும் வாயில்மாடங்களின்மீதும் கட்டுமலைகளின்மீதும் நகர்காண் ஏணியின்மீதும் ஏறிக் கண்டுகளித்தார்கள். அதனபின் அவ்விருவரும் அரண்மனையையடைந்து ஒரு வரையொருவர் விட்டுப்பிரியாமல் மிக்க காதலையுடையவர்களாகி ஒப்பற்ற இன்பமடைந்து வாழ்வாராயினர்.

அவ்விருவரும் இங்ஙனம் வாழ்ந்துவருகையில், புகழின் பெருமையையும் வேறு வேறிடத்துப் பிறந்த ஆன்பாலும் தேனும் கலந்தாற்போலத் தோழர் வேறுபட்டேகினும் கூறுபட்டியலாத அன்புமிக்க நண்பின் அமைதியையும் இராசகாரியங்களில் தழும்புபட்ட அமைச்சினாற்றலையும் இவைபோன்ற பிறகுணங்களையும் தன்பால் தாங்கி உச்சைனியில எல்லாவற்றிலும் வெற்றிபெற்று விளங்கியபூகி, உதயணன் சிறைப்பட்டுச் செல்வத்தை நீத்தனனென்று நினையாமல், பிரச்சோதனை தன்மகன வாசவதத்தையை அவனுக்கு அன்பொடு கொடுத்தமைபாலேதான் அவன் பிடிமேலேற்றிக்கொண்டு தன் நகர் சென்றனனென்பதையும் பிறவறறையும்,

கோயின முற்றத்தும் வாயின் மருங்கினும்
வம்பலர் மொய்த்த வம்பலத் தகத்தும்
யானைத் தானத்து மருந்தவப் பள்ளியும்
தானைச் சேரியுந் தானெடுத் துரைக்கும்
பாடையறியாத தேசிகச் சேரியும்
ஒதுர் சாலை யகத்து மோவாச
சூதுபொரு கழகத் தருகலுந் தோமில்
நல்லதுந் தீயது மறிந்தகத் தடக்கா

மட்டுமகிழ் மகளிர் துட்டச் சேரியும்
காரிகை பகருந் கருங்கடை மழைக்கண்
வார்கொடி மகளிர் வளநகர் வரைப்பினும்
குதிரைப் பந்தியுங் கோடிகர் வரைப்பினும்
மதிமயக் குறூஉ மறுகணி கடையினும்
நீர்த்துறைக் கரையினுங் கூத்துறை சேரியும்
மன்றுஞ் சந்தியும்' (உ. 8 : 56-70)

ஆகிய இடங்களிற் பேசுவித்து நகரத்தாரெல்லோரும் அறியும்படி பண்ணி, அங்கங்கேபுள்ளவர்கள் பேசுவனவற்றையெல்லாங்கேட்டு, மாகளவனத்திற் காளிகோயிலிலிருந்த தன் தோழர்களையும் வீரர்களையும் பிறரையும் ஓரிடத்திற்கூட்டி முகமன்கூறி, “இந்நகர் வறுமையடையும்படி இனி நீங்கள் பெருவழியேசெல்லாமல் வேறு வேறு வழியே தனித்தனியாகச் சென்று விரைவில் நம் மன்னனை அடையுமின்” என்றுசொல்லி அவர்களைப் புறப்படச்செய்தான்.

அப்பால் அவன் ஆகவேண்டியவற்றை நாடினானாகித் துறந் தோர்களின் வேடம்பூண்டு நகரத்தாருடைய மனங்களைக்கவர்த்து காரியங்களை முடிப்பவர்களாய்ச்சென்று முனிவராச்சிரமங்களிலிருக்கும் தன் தோழர்களைக்கண்டு அங்குள்ளமுனிவர் தெரிந்துகொள்ளாத படி வேற்றோன்டீபாலத் தன்னைக்காட்டிச்சொல்லவேண்டியவற்றைச் சொல்லி அவர்களை உதயணன்பாற செல்லும்படி அனுப்பினான். பின் ஆண்டுள்ள முனிவர்களுடன் சமயவிகற்பங்களையும் நீதிகளையும் பகற்காலமுழுவதும் பேசிக்கொண்டே யிருந்துவிட்டு இரவிற் புறப்பட்டுத் தனனுடன் முன்னமேவந்து ஆகவேண்டியவற்றைப் பிறரறி யாமற் செய்துகொண்டிருந்த சாதகனென்னும் குயமகனது இல்லத்தையடைந்து அங்கேயிருந்த சாங்கியத்தாயைக் கண்டு நிகழ்ந்த வற்றையும் நிகழ்த்தவேண்டுவனவற்றையும் அவளுக்குக்கூறிப் பசியையும் வெப்பத்தையும் போக்கும் மருந்தொடுகலந்த அவல்வைத்துள்ள கிழியையும் தண்ணீர்க்காகத்தையும் கைக்கொண்டு புறப்படுதற்கு ஆயத்தமாக இருக்கும்படி அவளுக்குச் சொன்னான்.

பின்னர் பூகி, உதயணனுடைய நண்பனான யவனப்பாடித் தலைவனையடைந்து சொல்லவேண்டுவனவற்றையும் தன்புறப்பாட்டையும் அவனுக்குச்சொல்லி அவன்கொடுத்த யந்திரவண்டியாகிய பூணியின்றியும் பொறியினியங்கும் வையத்தைக்கைக்கொண்டு, “எண்டு எஞ்சியுள்ள தோழர்களையெல்லாம் புறப்படச்செய்துவிட்டே நீ புறப்படவேண்டும்” என்பதை அவனுக்குச்சொல்லித் தனக்கு வேண்டுவன

வற்றையெல்லாம் அவ்வண்டியில் வைத்துக்கொண்டு சாங்கியத்தாயை யும் அதில் ஏற்றி அதை உலர்த்து புறப்பட்டுப் புறநகர்கடந்து பூமியில் விமானமேறிச் செல்லும் இந்திரகுமரன்போலப் புட்பக நகரத்தை நோக்கிச் சென்றான் ; அப்போது பிறரறியாமல் தங்கவேண்டிய இடங் களில் தங்கிச் சென்று நானூற்று நூற்பதெல்லையில் அந்தவண்டியை நிறுத்தவேண்டிய முறைப்படியே நிறுத்திச் சாங்கியத்தாயை ஒரு பாதுகாப்பான இடத்தில் இறக்கிப் பின்னேவரும்படி சொல்லிவிட்டுத் தான் மாத்திரம் புட்பகநகரத்தை இரவில் அடைந்து ஒருவரும் தெரிந்துகொள்ளாதபடி தன்வண்டியைப்பிரித்து ஒருபால் வைத்து விட்டு இடவகளைக்கண்டு மன்னவனுடைய செளக்கியத்தைக் கேட்டுத் தன்னுடைய இளைப்புக்களையெல்லாம் அங்கே இருளிற் போக்கி விட்டு மேலே ஆகவேண்டியவற்றை யோசித்தற்கு எண்ணி வெந்திறன்மலைச்சர் வந்தோரை விலக்கிக்கொண்டு பாதுகாததிருக்கும் மந்திரமாடத்தில் அவனுடன் மறைந்திருந்து, யானைமாயத்தாம் பிடியுண்டு சிறையில் அகப்பட்ட உதயணனை விடுத்தல்வேண்டித் தான் இறந்துவிட்டதாகப் பெயர்பண்ணி உச்சைனியையடைந்ததுமுதலிய செய்திகளையெல்லாம் அவனுக்குக் கூறினன் ; கேட்ட இடவகன்,

“கெட்ட காலே வீட்டன ரென்னது

நட்டோ ரென்பது நாட்டினை நன்று” (உ. 9 : 118-9)

எனப் பாராட்டினன்.

பின்னர், “உதயணன் நீர்விழாவிற்கண்ணே வாசவதத்தையப் பிடிமீதேற்றிவந்த பின்பு நிகழ்ந்தசெய்திகளைச்சொல்” என்று யூகி கேட்ப இடவகன், “பத்திராபதி ஐந்துமெல்லையளவுஒடிப்பாலை நிலத்தினிடையே உயிர் துறந்தது ; உதயணன்முதலியோர் நடந்து வந்து பகற்காலம் நீங்கும்வரையில் ஒரு முள்ளிலவமரப்போதும்பரில் மறைந்து தங்கினர். இரவிற் படைகளைத் தொகுத்துச்செல்லுவதற்கு வயந்தகன் என்பால் வந்தனன். உதயணன் வாசவதத்தையைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு தனியே அங்கிருந்தனன். இருக்கையில், சூரியன் உதித்தபின்பு அக்காட்டிலுள்ள சுவரர் புளிஞர்கள் இவர்களுடைய அடிச்சுவடுகளையும் பிடியின் அடிச்சுவடுகளையும் பார்த்துக்கொண்டே வந்து உதயணனைக்கண்டுசூழ்ந்து போர்செய்யத்தொடங்கினர். அவர்களைக்கண்டு வருந்திய வாசவதத்தையை உதயணன், ‘அஞ்சற்க’ என்று சொல்லிக் காஞ்சனையோடு அவளைத் தனியே நிறுத்திவிட்டுப் போந்து வில்லைவளைத்து அம்புகளையெய்து நூற்பத்தொன்பது மறவாகளை வீழ்த்தினன். வீழ்த்தவே இறந்தவருடைய தமர் அச்சமுற்

யப் போர்செய்தலை நிறுத்தி அந்தப் பொதும்பரின் நாற்புறத்தும் வருப்பைவைத்து மூட்டிவிட்டு ஓடினர்” என்று சொன்னவுடனே யுகி மூர்ச்சித்துத் திடீரென்று கீழேவிழுந்தனன். இடவகன் அவனை யடுத்துத் தழுவி அச்செய்தியைத்தான் சொல்லவேண்டிய முறைப் படியே மெல்லச்சொல்லாமைக்கு மிகவும் வருந்திச் சைத்தியோப ாரஞ் செய்து உணர்ச்சியை புண்டாக்கி, “உதயணன் உயிருடனிருக் னன்றன்” என்று கூறினன்; உடனே யுகி எழுந்திருந்து, “அதன் மீதம் நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறு” என்று கேட்டனன்.

அப்போது இடவகன், “ஆடுகளின் இடையே பாயும் சிங்கம் போலவே அவ்வேடர்கூட்டத்தினிடையே உதயணன்பாய்ந்து போர் செய்யத் தொடங்குதலைக்கண்ட வாசவதத்தை மிகவும் அஞ்சி நடுங்கு னன்; அவனை மெல்ல நடத்திக்கொண்டு ஓரிடத்தில் அவன்நிற் கையில், உரோகினியோடுநின்ற திங்களைச்சூழ்ந்த ஊர்கோலைப் போல வேடர்கள் அவர்களை வளைந்துகொண்டு துன்புறுத்த லுரம்பித்தனர்; உதயணன், ‘யாம் புதைத்திருக்கும் திரவியங்களை உமக்குக் காட்டுவோம்; துன்புறுத்தாமல் இரும்’ என்றனன் அதனைக் கேட்டு அவர்கள் சும்மாரின்றனர். அப்பால் நாங்கன்சேனை யோடு சென்றோம். உதயணன் எங்களை அறியாதவன் போலவே அவர்களோடுசேர்ந்து முதலில் இருந்துவிட்டு அப்பால் வாசவ தத்தையோடு ஒருபக்கத்தில் நின்றனன். சேனையின் பெருக்கத்தைக் கண்டு அவ்வேடர்கள் ஓடிவிட்டார்கள். பின்பு, அவ்விருவரையும் முறைப்படி அழைத்துக்கொண்டு சயந்திரகரம் அடைந்து மணலு செய்வித்தோம்; உதயணன் வாசவதத்தையோடு இன்புற்று வாடி வானுயினன்; சூரியசந்திரர் உதித்தலும் அத்தமிததலும் அவனு குத் தெரியா; தன்னுடைய இராசதானியாகிய கௌசாம்பியை கைப்பற்றிக்கொண்டு ஆருணியென்னும் அரசன் ஆண்டு வருதலையு அறிந்திலன்; உயிர்போன்ற தன் தம்பியர்களாகிய பிங்கலகடகை யும் நினைக்கின்றானில்லை; நகுடராசன்போலவே காமவிற்பமொ ஹையே நினைந்து அதனையே பாராட்டிக்கொண்டு பிறர்க்குச் சமய கொடாணுயினன்; நாம என்செய்வோம்!” என்று வருத்தமுற்று கூறினன்; கேட்ட யுகி புன்முறுவல்செய்து, “அன்ப! இதுகாறு துன்புற்றிருந்த அரசன் இடைவிடாமல் இன்பத்தை நுகர்வ இயல்பே” என்று முதலில் கூறிவிட்டு, அப்பால் அங்கே வந்திருந் சாங்கியத்தாயை வருவித்து அவளிடம் தரும இயல்பைக்கேட்பவ போலவே சிலநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்து, நீங்காமல் அயலினிற்கு

ஒற்றர் போன்றவர்களுக்கு ஒவ்வொரு காரியத்தைக்கூறி அனுப்பி விட்டு அவளைநோக்கி, “உதயணனை இனிமேலும் பாதுகாத்தல் உம் முடைய கடமையாகும்;

அற்றங் காத்தலி னுண்மை போலவும்
குற்றங் காத்தலிற் ருரவர் போலவும்
ஒன்றி யொழுகலி னுயிரே போலவும்
நன்றி யன்றிக் கன்றியது கடிதற்குத்
தகவில செய்தலிற் பகைவர் போலவும் (உ. 9 : 219-23)

ஒழுக்குதல் அன்பரது செயலென்பது நீரறிந்ததே. உதயணன் இன் பசுசேற்றுள் இறங்கினன்; ஆதலால் இனி இலாவாண நகரத்தின் பக்கத்தேயுள்ள மலையைச்சார்ந்த சோலையொன்றில் அவனை உண்டா டும்படி செய்வித்து அவன் அங்கனம் செய்யும் நாட்களுள் ஒருநாள் வாசவதத்தையை அவனிடமிருந்து பிரித்து அங்கனம் பிரிந்து செல்லுகையில் அவளிருந்த வீட்டைத் தீக்கிரையாக்கி அவளைச் சுருங்கைவழியே அழைத்துவந்து நீர் என்னிடம் சேர்ப்பிக்கவேண் டும். நெடுந்தூர வழிப்பிரயாணத்திற்காக வைத்திருந்த அவலையுண்டு விக்கி நான் இறந்துவிட்டேனென்பதையும் அவனுக்குச் சொல்லி அவனை அரசாட்சிக்கு உரியவனாகச்செய்தல் உம்முடைய கடமை; இது நாங்கள் எல்லோரும் ஆலோசித்த செய்தியாகும்” என்று சொல்லி, இன்னிடத்தில் தன்னைவந்து பார்க்கவேண்டும் என்று அவளுக்கும தோழர்க்கும் தெரிவித்துவிட்டு அவலையுண்டு விக்கி இறந்தவன்போலவே தன்னைப் புலப்படுத்தினன்; உடனே இடவச னும் ஏனையோரும், “எம்முடைய உயிர்த்தோழனாகிய யூகி இறந்த பின்பு யாம் இனி உயிரோடு வாழோம்” என்று அழுது தம்முடைய துக்கத்தைப் பிறர்க்குப் புலப்படுத்தினர். பின்பு அவர்கள், “சிறந்த அறிவுடையோனாகிய இவனைச் சுடுதல் முறையன்று; இவனது உடலைக் கங்காதீரத்தில் இடுவதுதான் முறை” என்று சொல்லிப் பிறரறியாமல் அவனுடம்பை மறைத்து வைத்தார்; சாங்கியத்தாளை நோக்கி, “நீர் சென்று அரசனிடத்தும் அரசியிடத்தும் முன் போலவே அன்போடு பழகவேண்டும்; யூகி கூறியவற்றை உரிய காலத்தில் நிறைவேற்றவேண்டும்” என்று அவளை உதயணன்பாட அனுப்பினர். அங்குணமே அவள் புறப்பட்டு மருத நிலத்தையுடைய சயந்தியம் பெரும்பதியை அடைந்தாள்.

உண்ட அவல் விக்கியதால் யூகி இறந்தானென்ற செய்தி எங்குட பரவியது.

சயந்திருக்கரை அடைந்த சாங்கியத்தாய் உதயணகுமரனைக் கண்டாள். தாயைக்கண்ட கன்றைப்போல அவன் விருப்பங்கொண்டு உபசரித்துப் பீடமொன்றில் அவளை இருக்கச்செய்தான். அவள் உதயணனுக்கு உபசாரமொழிகளைக்கூறி, “வாசவதத்தையை அழைத்து வந்தபின்பு உச்சைனி நகரத்தில் நிகழ்ந்தவை இவை” என்று சில செய்திகளை உரைத்தனள். அப்போது அவன், “இனிய நண்பர்களுடைய கடமையைத் தீர்த்த பூகி தும்முடன் வந்திலனோ?” என்று வினாவ, அவள் உடனே விடைகூறாமற் சற்றுநேரம் ஆராய்ந்து பின், “நீ வாசவததையைப் பிடியின்மேல் ஏற்றிக்கொண்டுவந்த இரவில் அங்கே போர் செய்தற்குவந்த வீரர்களையெல்லாம் வென்று அந்நகரின் அகத்தும் புறத்துமுள்ளார் தத்தமக்குத் தோற்றியவாறே கூறுவனவறையெல்லாம் கேட்டு அவன் பின்னர்ச் செய்விக்க வேண்டியவற்றையெல்லாம் அங்கே செய்தான். அப்பால் இருட்பொழுதில் மறைநது எந்திரவையமொன்றில் என்னைபும் ஏற்றிக்கொண்டு இப்பால்வநது பாதுகாப்புள்ள இடமொன்றில் என்னை இருக்கச் செய்து, ‘வேடர்களுடைய உறைவிடமாகிய இவ்விடத்திற் செய்தற் சூரிய காரியங்களைச் செய்து வருவேன்; நீர் அரசனை அடையும்’ என்று சொல்லி என்னை அனுப்பி அவன் பின்னே தங்கி விட்டான்” என்றனள்; உதயணன் அவளை நோக்கி, “வாசவதத்தையைப் பார்த்துவிட்டு வருக” என்றனன்.

சாங்கியத்தாய் கன்றைக்காணும் சுறவையைப்போல ஆவலுடன் சென்று வாசவதத்தையைக் கண்டனள். இளமை தொடங்கித் தன்னைப் பாதுகாத்துவந்த செவிலியாதலின் அவளைக் கண்டவுடன் எழுந்து உவகைக் கண்ணீர் பெருக அவளை வாசவதத்தை தழுவி மிகவும் பாராட்டினள். உடனே சாங்கியத்தாய், “தாய்மார் பதினாறுபிரவரும் தோழிமார்களும் பிறரும் உன்னுடைய பிரிவாற்றாமற் புலம்புகையில், பிரச்சோதனன் ‘யானே வாசவதத்தையை உதயணனுடன் அனுப்பினேன்’ என்று சொல்லக்கேட்டு அவர்கள் வருத்தந்தணிந்து உய்ந்தனர்” என்று கூறவே, வாசவதத்தை பின்னும் தம்மவரை நினைந்து வருந்துவாளாயினள். சாங்கியத்தாய் அவளுடைய கண்ணீரைத் தன் விரலால் துடைத்து, “பாவையே! பிறந்த வீட்டினரையே நினைந்து நீ இங்ஙனம் அவலங்கொள்ளாதே; அவ்வாறு செய்தல் மங்கல மகளிர்க்கு மரபன்று” என்று கூறி அவளை உடனழைத்துச்சென்று அங்கே மிக உயர்ந்ததாகவுள்ள கட்டுமலையொன்றின்மேல் ஏற்றி அதன் உச்சியில் அவளை நிறுத்தி, “நங்கையே! பார்ப்பாயாக; அதோதோன்று

சுறதே அதுதான் அரசர் பெருமானாகிய உன் தந்தையின் நகரம்; ஏன் கவலையடைகிறாய்?" என்று அவருவப்பக் கூறிப் பின்பு காம இன்பத்தில் அழுந்தித் தன் அரசவரிமையையும் பகைவன் நகரைக் கைக்கொண்டிருத்தலையும் நினையாமலிருக்கும் உதயணனுக்கு நல்ல அறிவை உண்டாக்குவதற்பொருட்டு யூகி கூறிய அழற் கருமத்தை மந்தனமாகச் சொன்னான்; அதனால், நன்னெறி நூல்வழித் திண்ணறிவாளன் வருந்தி நோற்ற அருந்தவம் போலப் பிற்பயமுடைமையை வாசவதத்தை தெளிந்து சமாதானமுற்றான்.

அப்பால் சாங்கியத்தாய் மறைந்திருந்த யூகியையடைந்து நிகழ்ந்த வற்றைச் சொல்லவே, அவன் உதயணனுடைய வடிவம்போன்ற ஓவியமொன்றைப் படத்திலெழுதி அவ்வுருவத்தில் நான்கு கண்களைப் பொறித்து அவற்றுள் மேலேயுள்ள கண்ணை மழுங்கியதாக அமைப்பித்து அப்படத்தை அவளிடங்கொடுத்து, “இதனை உதயணனுக்குக் காட்டும்” என்றான். அவள் சென்று வாசவதத்தையோடு அவன் இருந்த சமயம் பார்த்து அப்படத்தைக் காட்டினள். அவன் அதனைப் பார்த்து அதிலமைந்த நுட்ப வேலைகளைக் கண்டு வியந்து மனிதருடைய உறுப்புக்களுள், ‘அடிகளே ஆட்கள்; தோள் மனைவி; பல் மக்கள்; கண் தோழர்; தலை இருமுது குரவர்’ என்னும் நூற்கருத்தை அறிந்தவனாதலின், கண்கள் நான்கனுள் மேலாயகண் மழுங்கியிருத்தலையறிந்து, “நம்முடைய தோழர்கள் நால்வருள் மேம்பட்டவனான யூகிக்கு ஏதோ துன்பம் உளது” என்று கவலையுற்று நோக்கியபொழுது சாங்கியத்தாய், “உச்சைசனியிலிருந்து வருகையில் அவலையுண்டு விக்கி இறந்துபோயினன் அவன்” என்றான்; உடனே உதயணன் பொறிகெட்ட எந்நிரம்போலக் கண்சோர்ந்து சீழே வீழ்ந்து தன்னை மறந்துகிடந்தான். அதனைக்கண்ட வாசவதத்தையும் இடியேறுண்ட நாகம்போலத் துயருற்று அவன்மார்பில் வீழ்ந்தாள். அதுதெரிந்து அரண்மனையிலுள்ளோரெல்லாரும் துன்புற்றனர். அப்பொழுது அருகிலிருந்தோர் சைத்திபோபசாரத்தால் உதயணனுடைய மூர்ச்சையைப் போக்கவே அவன் எழுந்து கண்களினின்றும் அவலக்கண்ணீர் பெருக,

‘விண்டோய் காணத்து வேழ வேட்டத்துச்
சிறைகொளப் பட்டியான் செல்சார் வறுத்தபின்
மறைகொண் மாயமொடு துறைநகர் விழவினுள்
எதின் மன்னன் காதலி பயந்த
மாதரைத் தழீஇப் போதரப் புணர்த்துப்
போதுவ லென்றோய் பொய்த் தனையோ? (உ. 10 : 125-30)

இனி வாழ்தலாற்றேன் ; இளமைதொடங்கித் தாயினும் என்பால் அன்புடையாய் ! என்னையும் உடனழைத்துச் செல்லவேண்டுமன்றோ ? நீ மட்டும் முன்னே தனித்துச்சென்றது முறையோ !” என்று பலவாறு விலாவித்தனன்.

அங்கிருந்த அறிஞர், “ விரோதிகளுக்குமுன் இங்ஙனம் நீ வருந்துதல் இறைமையன்று ; தளர்ச்சியின்றி இருத்தல்வேண்டும் ; நல்வினை துணைசெய்யுமாயின் யூகியை நீ பெறலாம் ” என்று தேற்ற அவன் மேல் ஆகவேண்டியவற்றை நினைந்து சிறிது வருத்தந்தணிந்திருந்தான். ஆனாலும் யூகியின் நினைவால், அவரபக்கத்துத் திங்கள் ஒளிகுன்றுவதுபோல் அவன் எல்லாவகையிலும் குறைவுறுவதையறிந்த தோழர், அரசனுக்குரிய எல்லாக் காரியங்களையும் யூகியைப் போலவே செய்தற்குரியவன் உருமண்ணுவாவேயென்றறிந்து அக் காரியங்களையெல்லாம் அவனிடமாகச் சார்த்தினர் ; அவன் அங்ஙனமே அரசனுக்குரிய எல்லாவற்றையும் அறிந்து செய்பவனாயினன்.

அப்படி நிகழ்ங்காலத்தில் ஒருநாள் உருமண்ணுவா தோழரை நோக்கி, “ அரசனுடைய துன்பத்தை நீக்குதற்குரிய பரிகாரவழிகள் பலவுள ; அவை பகைவரைவென்று அவர் கொடுக்கும் கப்பங்களைக் கொணர்ந்து முன்னிடுதல், மகளிருடன் தெப்பத்திலேற்றி நீர்விளையாடச் செய்தல், உண்டாட்டயாவிததல் முதலியனவாம் ; அவற்றுள் ஏதேனுமொன்றால் அரசன் கவலையைப் போக்குவதுடன் மலைச்சாரலிலுள்ள முனிவரையடைந்து வினாவின், நிகழ்ந்தவற்றையும் நிகழ்வனவற்றையும் கூறுவாரென்பதைச்சொல்லி அங்ஙனமே கேட்பித்தும், அவனது துக்கத்தைப் போக்கவேண்டும் ” என்றனன். அதனைச் சொல்லவேண்டிய முறைப்படியே மற்றத்தோழர் உதயண்ணுக்குக் கூறினர்.

கேட்ட உதயணன், “ அங்ஙனங்கூறும் முனிவரும் உளரோ ? ” என்று வினவியபொழுது அருகிலிருந்த உருமண்ணுவா, “ அரசே ! நின்னைக்கருவுற்றுப் பூர்ணகர்ப்பினியாக இருந்த மிருகாவதி நிலாமுற்றத்திற் சிவந்த ஆடையைப் போர்த்திக்கொண்டு துயிலும்பொழுது அவளைத் தசைத்திரளென்று சிம்புட்பறவையொன்று எடுத்துச் சென்று விபுலகிரியில் வைக்க, நீ அங்கே உதித்து வளர்ந்து கற்றுத் தேர்ந்து உன் மாமன் விக்கிரானல் ஏயர்குலத்திற்குரிய இறைமை பெற்று அரசாட்சி செய்துகொண்டிருந்தாய் ; அப்போது, இந்நிகழ்ச்சியைச் சிறிதும் அறியாத உன்தந்தை கௌசாம்பிரகரத்தின் அயலதாகிய வனத்திலுள்ள ஒருமுனிவரை யடைந்து வணங்கித் தன்

குறையை விண்ணப்பஞ்செய்தனன் ; அம்முனிவர் நிகழ்ந்தவற்றையும்கூறியும் நிகழ்வனவற்றையும் தம்முடைய ஞானத்தால் அறிந்துகொண்டார். அதனைக்கேட்ட சதானிகன் உன்னையும் உன்தாயையும் கௌசாம்பிக்கு அழைத்துச்சென்று தன்னுடைய அரசாட்சியை உன்னிடம் ஒப்பித்துத் துறந்தனன் ; அப்படியே இப்பொழுதும் ஒருமுனிவரையடைந்து கேட்பின் எல்லாம் தெரிந்துகொள்ளலாம் ; யுகி முன்போலவே இறந்து முடிகளுக்காரியம் யாதேனும் இருத்தலுங்கூடும் ; அது விளங்கவில்லை” என்றனன் ; கேட்ட உதயணன் உண்டாட்டயர்தலுக்கு உடன்பட்டான். தோழரும் அஃது உறுதியுடைத்தென்றனர். அச்செய்தியை வள்ளுவமுதுமகன் முரசறைந்து நகரத்தார்க்குத் தெரிவித்தனன்.

உடனே மடமொழிமகளிரும் மைந்தரும் வான்பூத்தன்ன அந்நகரம் வலுவிதாசும்படி வேண்டியவற்றைக் கைக்கொண்டு நல்லநாளிற் புறப்பட்டுத் தேர் முதலியவற்றை ஊர்ந்து ஒருகாலத்தில் மலையைச்சூழ்வதற்குக் கடல்புடைபெயர்வதுபோலவே போய் இலாவாண நகரின் அயலிலுள்ளதும் தக்கோருறையும் தாபதப்பள்ளிகளையும் கறறோருறையும் கடவுட்டானங்களையும் ஆட்புகுந்தவர் மீளுவதற்குத் துணியாத சுணைகளையும் ஆறுகளையும் கோயில்களையும் குரம்பைகளையும் தன்பாலுடையதும், பலமுதலிய பலவகை மரங்கள் கொடிப்பந்தர் முதலியவற்றோடு செறிந்ததுமாகிய மலைச்சாரலையடைந்தனர் ; உதயணன் வாசவதத்தை முதலியவர்களோடும் மற்றப் பரிசனங்களோடும் வந்து அங்கே தங்கினன். தூசுக்குடினா துலாமண்டபம் பல்காழ்த்திரை படாகைக்கொட்டில் கூடம் முதலியவற்றை இருபுறத்தும்பெற்ற வீதிகளாலும் அங்கங்கேயுள்ள மன்குளாலும் வீறெய்தி, இந்திரன் தன்னுடைய நந்தனவனத்தோடும் உரிமையோடும் வந்து தங்கினாற்போன்ற அழகுபெற்று விளங்கியது அப்பாடி. மைந்தரும் மகளிரும் சுணைப்பூக்குற்றும் சுள்ளிசூடியும் சிணைப்பூ அணிந்தும்கொடிப்பூக்கொய்தும் மகிழின் வட்டமலர்களைத் தொகுத்தும் அசோகின் செந்தளிர்களாற் கண்ணிகட்டியும் மாலைதொடுத்தும் மலைவளம் புகழ்ந்தும்குரவையாடியும் மயில்களின் ஆடல்களைக்கண்டு உவந்தும்கிளிகளின் மழலைச் சொற்களைக்கேட்டு இன்புற்றும் பலமகளிரின் இடையே களிப்புற்று விளங்கும் அரசர்களைப்போலவே பல பிடிகளினிடையே விளையாடிக்கொண்டு இறுமாந்துநிற்குங் களிற்றினங்களை நோக்கியும் நீர்விளையாடியும் நினைக்கொலைகளிலும் சுணையைச்சூழ்ந்த பாறைகளிலும் மிகவுயர்ந்த

மரங்கள்செறிந்த காடுகளிலும் பூஞ்சோலைகளிலும் கொடிவீடுகளிலும் மாறாததானை மன்னனை வழுத்தி ஆளுக்காதலொடு தினைத்தும் அமை யாதவர்களாகி ஆடியும் பாடியும் கூடியும் பிரிந்தும் ஊடியும் உணர்ந் தும் ஓடியும் ஒளித்தும் நாடியும் நயந்தும் நலம்பாராட்டியும் விளை யாடி இன்புறுவாராயினர்.

இங்ஙனம் இருபாலார்களும் அன்புற்று அம்மலைச்சாரலில் விளை யாடிக்கொண்டிருக்கையில், ஐம்பெருங்குழுவினரும் எண்பேராயத் தாரும் உதயணனுக்கு அங்கங்கேயுள்ள இனிய காட்சிகளைக் காட்டிக் கொண்டு சென்று, அவனைத் தொடர்ந்துவரும் உரிமைச் சுற்றத்தா ரைப் பின்னே வரும்படி செய்து அவர்களுக்குத்தக்க பாதுகாப்பை அமைத்துவிட்டுப் பண்டைநூற்பொருள்களை அறிந்து பிறர்க்குப் அறி வித்துத் தவம்செய்துவிளங்கும் ஒரு முனிவருடைய தவப்பள்ளி யாகிய சோலையொன்றை அடைந்தார்கள். முக்குற்றங்களையும் நீக்கிய பெரியோர் தங்கியிருத்தலின் கொடிய விலங்குகள் முதலியவற்றால் உண்டாகும் அச்சத்திற்கு அதிற் சிறிதும் இடமில்லை; காவலையே வேண்டாதது அது. மேலும் மிகுந்த வளத்தையுடையதாகி ஐந்தினை மரங்களும் பைந்தளிர்க்கொடிகளும் நெருங்கப்பெற்று வெப்பம் நீங்கி, நீருட்புகுந்தாற்போன்ற தண்மையுற்று, ஊரின் உள்ளிடத்தைப் போன்ற விரிந்த இடங்களையுடையதாய் மலர்த்தவிசுடுத்துத் தளிர்க் குடையோங்கிப் பூங்குலைக்கவரி புடைபுடைவீசி மிஞ்ஞிறும் சுரும் பும் வண்டும் தும்பியும் குயிலும் பாடும் மழலையம்பாடலாற் கேட் போருடைய மனத்தை வயப்படுத்துவதாகிப் பிறர்க்குக்கொடுக்கக் கருதித் தாங்கிவைத்திருந்தாற்போலே தோற்றும்படி அமுதமயமான கணிகளையேந்திப் பயனுள்ளமரங்களையே முற்றும்பெற்று விளங்கு, வது அச்சோலை.

அவர்கள் அதன்புறத்தையடைந்து, “உதயணன் ஒரு காரியத் தைக்கருதித் தரிசிக்க வந்திருக்கின்றனன்” என்பதை அம்முனி வருக்கு முறைப்படியே சொல்லிவிடுத்தனர். முனிவர் அவனுடைய பெருங்குலப்பிறப்பையும் அரும்பொருள்வகையையும் மன்னுயிரைத் தன்னுயிர்போலவே எண்ணிப்பாதுகாக்கும் கடப்பாட்டையும் மதித்து அவனைக் காணுதற்கு விரும்பி, இந்தியனை எதிர்கொள்ளும் தெய்வ முனிவரைப்போலவே முறைப்படி வரவேற்று, அசோகமரத்தின் அணிநிழலில் மணன்மீது கிடந்துள்ள பலவகைப்பட்ட மலர்த் தொகுதியாகிய இயற்றாததவிசில் இருக்கும்படி கையாற் குறிப்பித்த

னர் ; அவன் அந்தமுனிவரைவணங்கி அவர் காட்டிய இடத்திலிருந்த
 னன் ; சிறிது நேரத்திற்குப் பின் அம்மரத்தின் அடியைச்சார்ந்து யுகி
 யையே நினைந்து கவலைகொண்டிருந்தான் ; இருக்கையில், அவன் பிடித்தி
 ருந்த வெள்ளைப்பூ ஒன்று கையினின்றும் நழுவிக்காலின்கீழே வீழ்ந்
 தது ; அவற்றையெல்லாம் அறிந்த முனிவர், நிமித்தப்பயனையறிந்து
 சொல்லுவதில் மிக்க வல்லுநராதலின் அவனைநோக்கி, “அரசு ! நீ
 பசுமரத்தைச் சார்ந்திருந்தமையால், அது நின் உயிர்த்தோழன் உயி
 ரோடிருத்தலையும் அவன் பின்புவந்து உன்னை அடைதலையும் நன்கு
 புலப்படுத்தும் ; இது தவறாது ; தெளிவாயாக ; பிடித்த வெண்பூவின்
 வீழ்ச்சி நீ இப்போது அனுபவிக்கும் போகத்திற்கு இடையூறு உண்
 டென்பதை அறிவியாநிற்கும் ; அந்தப்பூ வேறிடம் செல்லாமல்
 உன்காலின் கீழிடத்தை அடைந்தமையால் அந்தப்போகத்தை மீட்
 டும் அடைவை ; நீ பூமியின்மேல் இருந்தமையால் நின்தலைநகரத்
 தையும் நாட்டையும்பெற்று அரசு உரிமையையும் அடைவை ; சிறி
 தும் ஐயமில்லை ; பிற்காலத்தில் உனக்குச்சாரணருடைய உபதேசமு
 முண்டு ; உன்னுடைய ஆயுள்நாளின் அளவு இத்துணையாகும் ”
 என்று கூறினர். உதயணன், “இவருடைய அருண்மொழி நிச்சய
 மாகவே இருத்தல் கூடும் ” என்று எண்ணி, யுகியை அடைந்தவன்
 போன்றவனாகி வணங்கி அவரிடம் விடைபெற்றுப் புறம்போந்து
 வாசவதத்தையை யடைந்து அவளுடன் அங்கே தனக்கு அமைக்கப்
 பட்டிருக்கும் படமாடத்தில் உறைபவனாயினன்.

அங்குமுறைந்த உதயணன் ஒருவாறு கவலைதீர்ந்து வாசவதத்
 தையுடன்சென்று கான்பாற்றுக் கடும்புனலாடியும், பலநிறமலர்கள்
 பூத்து, மேல்முடியைத் திறந்த ஆபரணப்பெட்டிபோலத்தோன்றும
 குறுவாய்ச்சுனைநீரில் முழுவொலியைப்பிறப்பித்து அந்தத்தாளத்திற்
 கேற்பப்பாடியும், காட்டிலுள்ள அரசமகளிர்போன்றவரும் குழையர்
 கோதையர் இழையர் இணர்த்தழையர் தாரினர்களுமாகிய பலவகை
 மகளிர்களினிடையேநின்று அவர்களுடைய ஆடலைக்கண்டு பாடல்
 களைக்கேட்டு இன்புற்றும், பாதையாகிய உரலில் ஐவனநெல்லைச்
 சொரிந்து யானைக்கொம்பாகிய உலக்கையால் தம் ஐயருடைய இயல்
 புகளைப் புகழ்ந்துகொண்டு பாசவவிடிக்கும் வேடமகளிருடைய அம்
 மனைவள்ளைப்பாட்டைக் கேட்டும், அருவியாடியும், சுனைவியையாடி
 யும், பூங்குழைமகளிர் பொன்வள்ளத்தேந்திய தேறலையும் மதுவையு
 முண்டும், ஒருயிரையுடைய இருதலைப்புள்ளைப்போல் ஒட்டி இன்புற்
 றும் அம்மலைச்சாரலில் உண்டாட்டயர்ந்தனன்.

உடன்வந்த மகளிர் வெண்முத்தங்களாற் சிற்றிலிழைத்தும் கோங்கம்பூக்களைப் பறித்து இவை பொற்பணியென்று பாவைகளின் தலையில்வைத்தும் அசோகஞ்சினைகளிற் கட்டப்பட்டிருக்கும் தழைக் கயிற்று ஊசல்களில் இருந்து ஆடியும் முல்லைப்போதுகளைப் பறித்துக் கத்திகைதொடுத்தும் பித்திகைபிணைத்தும் தளிர்சுளைக் கையிற் கொண்டு பல விசித்திரவடிவங்கள் தோன்றும்படி கிள்ளியும் சண்பகச்சோலையையடைந்து தழையுடைகளை அமைத்தும் வாசவதத்தையின் செல்வத்தையும் சிறப்பையும் பாடிக்கொண்டே குராமரத்தின் நிழலில் வளைகளொலிப்ப மறலிக் குரவையாடியும் பந்தாடியும் பாவையுணர்ந்தும் தளிர்ப்படுக்கையின்மேலே கண்படைகொண்டும் பானவகைகளை உண்டும் விளையாடினர். மற்றையோர்களும் தத்தமக்கு இயன்றவண்ணம் இப்படியே விளையாடிக் களித்து இன்புற்றனர்.

இங்ஙனம் உண்டாட்டயரும் நாட்களில் ஒருநாள், யாத்திரை செய்பவர்கள் வந்துதங்கும் கொட்டில்களையும் கொடிப்பந்தர்களுையும் பின்னும் இவைபோன்ற இனிய பல இடங்களை யுமுடையதாய்க் காண்பானாயின் இந்திரனும் வேறிடஞ்செல்லத் துணியாத மிக்க அழகைப் பெற்று, இனிய பழமரங்களையும் நறுவிய பூமரங்களையுந் தன்பாற் கொண்டு மயில் முதலிய பறவைகளின் செறிவையுடையதாய் என்றும் நலிவோர் இல்லாமையால் உயிர்த்தொகுதிகள் கவலையின்றிவாழும் பொலிவையுடையதாய் விளங்கும் பொழிலொன்றில் மரவுரியுடுக்கையையும் சிவந்த சடையையும் உண்மை ஞானத்தையும் விரதத்தையுமுடைய முனிவரொருவர் தவஞ்செய்யும் ஆச்சிரமத்தையடைந்து அசோகமரத்தினிழுவில் மணற்பரப்பில் உதயணன் வயந்தகனுடன் இருந்தான்.

அப்பொழுது அவனிடம் விடைபெற்று வாசவதத்தை காஞ்சனையோடு சோலைவளங்காணுதற்குச் சென்றான். ஏவலாளர்களும் ஒவ்வொரு காரியத்தை முன்னிட்டு வேறு வேறிடங்கள் சென்றனர். அரசாட்சியை ததுறந்து மனைவியுடன் வந்து அங்கே தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் ஓர் அரசமுனிவருடைய புத்திரியும் பேரழகினளுமாகிய விரிசிகையென்னும் பெயரையுடைய சிறுபிராயத்தாளொருத்தி அங்கேயிருந்தனள்; அவள் முனிவர்களுையன்றி வேறு ஆடவர்கள் யாரையும் கண்டறியாதவள். அவள் உதயணனைக் கண்டு, “இவன் காமன்” என்று எண்ணிக் காதல்கொண்டு தான் வைத்திருந்த பாவைபந்துகளை ஓரிடத்தே வைத்துவிட்டு மெல்லச் சென்று நந்தியாவரத்தம், நாகம், சிந்துவாரம், சேபாலிகை,

குருக்கத்தி, சுள்ளி, சிறுசேடம், சண்பகம் ஆகிய இவற்றின் பூக்களைப் பறித்துத் தன் குடங்கையில் அடக்கிக்கொண்டுவந்து உதயணனை யடைந்து, “ஐயா! இம்மலர்களைப் பிணையல்களாகத் தொடுத்து நான்; நந்தாற் பாவையும் யானும் அணிந்துகொள்வேம்” என்று சொல்லி இரந்து அம்மலர்களை நீட்டினள். அவன் அவளைப் பார்த்து, “இத்தவ வனத்திலுறையும் திருமகளோ இவள்” என்று முதலில் எண்ணி அவளுடையகண்களின் இமைகள் ஆடுதலையும் அணிந்த மாலைகள் வாடுதலையுங்கண்டு, “இவள் முனிவர்மகளே” என்று தெளிந்து தெய்வத்திகிரியையுடைய அரசர்மகளிர்க்குரிய சிறந்த இலக்கணங்களை அவள் பாற்கண்டு யாழ்நரம்பை வருடுதலாலும் படைக் கலங்களைப் பகைவர்மேற் செலுத்தலாலும் தழும்புபட்டுத்திருந்திய அங்கையால் தன்மேலாடையை விரித்து அதில் அம்மலர்களைவாங்கிப் பலநிறமுள்ள மணிகள் நிறம்மாறுபட அழுத்தப்பெற்ற இரத்தின மாலைபோலத் தோற்றுமபடி பலவகைநிறமுள்ள அம்மலர்களை உரிய இடங்களில் வைத்துப் பலவகைமாலைகள் கட்டி அவளுக்குக்கொடுக்க, அவன் அம்மாலையைத் தக்கவாறு அணிந்துகொள்ளுதற்கு அறியாதவ னாகி வருந்தி அலமர்தனள். அதனையறிந்த அவன், “இங்கேவா” என்று அழைத்து அவளைத் தன்மடிமேல்வைத்து அவற்றை அவள் உச்சியிலும் தலைப்பக்கத்திலும் மயிர்முடியிலும் அலங்காரமாகப் புனைந்து பாராட்டி, “மெல்லசெல்” என்று விடுக்க விரிசிகை சென்றாள்.

உதயணனைவிட்டுப்பிரிந்த சிலநேரத்தை ஒருவருடமாக நினைந்து அவன் பிரிவாற்றாமல் வருந்தித் தழைகளையும் கண்ணிகளையும் ஏந்திக் கொண்டு நற்பூங்கொம்பர் நடைபெற்றுங்கு நடந்து விரைந்துவரும் வாசவதத்தை, தன்முன்வரும் விரிசிகையையும் அவள்கூந்தலில் அணியப்பட்டிருக்கும் மாலைகையுங்கண்டு அம்மலைகள் உதயணனால் தொடுத்துச் சூட்டப்பட்டனவென்பதை அறிந்து சினந்து கண்களி னின்றும் லெய்ய நீர்த்துளிகளைச்சிந்திக் கையிலிருந்த கண்ணிகளையும் தழைகளையும் எறிந்துவிட்டு, “கிடைத்த தாமரைப்பூவிலுள்ள தேனை உண்ணாமல் நெடுந்தூரத்திலிருக்கும் நெய்தற்பூவிலுள்ள தேனை உண் பதற்குச்செல்லும் வண்டைப்போலவார் ஆடவரெனப்பதை இன்று நேரிற்கண்டோம்” என்று கடுஞ்சினங்கொண்டு உடன்வரும சாங்கியத்தாயையும் காஞ்சனையையும்நோக்கி, “என் தந்தையின் அணிநக ரத்திற்கு என்னை அனுப்பிவிடுங்கள்” என்றுசொல்லித் தன்னுடைய கோலங்களைச் சிதைத்துக்கொண்டே அச்சோலையின் ஒருபக்கத்தே

செல்வாளாயினர் ; அதனைக்காஞ்சனையாலறிந்த உதயணன் அச்ச முற்றுச்சென்று அவனைத்தழுவி அவளுடைய முடியணிகளைத் திருத்தியும் பாதகிண்கணியைத் துடைத்துத் துகள் போக்கியும் கூந்தலணி களைப்புணர்ந்தும் வளைகளைக் கையிலேற்றியும் கண்ணீர்த்துளிகளைத் துடைத்தும் நாதணிகளைச் சரியாக அணிந்தும் புதுத்தளிர்களைக் கையிற்கொடுத்தும் புறத்தைத் தைவந்தும், ‘ நீ இங்ஙனம் கோபிப்பா யாயின் என்னுயிருக்குப் பெருந்தீங்குவிளைத்தாயாவாய் ’ என்று கூறியும் பலவாறு தேற்றினன் ; தேற்றவும் அவள் சிறிதும் ஊடல்தணி யாமற் கடுஞ்சினத்தோடே யிருந்தனள் ; அப்போது அம்மலைச்சாரலி லுள்ள ஒரு பலாமரத்திலிருந்து ஆண்குரங்கொன்று திடீரென்று குதித்து வந்தது. அதனைக்கண்ட வாசவதத்தை அஞ்சி நடுநடுங்கி விரைந்து அவனைத்தழுவிக்கொண்டனள். அவன் மனமுவந்து வேறு யாதொரு கவலைபுயில்லாதவனாகி அக்கானத்தில் அவளுடன் காலத்தை இனிது கழிப்பானாயினன்.

இலாவாணநகரின் துப்புறத்தே ஒடுங்கியிருந்த யூகி அந்நகரத்தி லுள்ள அரண்மனைக்கும் தானிருக்குமிடத்திற்கும் பிறரறியாமல் ஒரு சுருங்கைவழியை இயற்றுவதற்குப் பின் செய்யவேண்டுவனவற்றை உருமண்ணுவாவிற்கும் வயந்தகனுக்கும் உணர்த்தினன். அவன் கூறியதை அவர்கள் சாங்கியததாய்க்குத் தெரிவித்தனர். சாங்கியத்தாய் உதயணனையடைந்து, “ அரசே, கொடியனிலங்குகள் உலாவும் மலைச் சாரலில் இருந்தால் ஒருசமயம் யாதேனுமொன்றுல வாசவதத்தை அச்சம் அடையக்கூடும் ; ஆதலால் இனிமேல இலாவாண நகரத் துள்ள அரண்மனையைச் சார்ந்திருத்தல் நலமாகும் ” என்றனள் ; உதயணன் அதனை அங்கீகரித்து வாசவதத்தையோடும் புறப்பட்டு அந்நகரத்தையடைந்து அரண்மனையில் வாழ்வானாயினன். இங்ஙனம் சிலநாட்கள் சென்றன.

இப்படியிருக்கையில் தோழர்கள் உதயணனைநோக்கி, “ ஒருகாரிய முயில்லாமற் சும்மாவிருந்தால் திருமகள் நம்மை வெறுப்பாள் ; ஆத லால் எங்கேனும் சென்று வரவேண்டும் ” என்றுகூறினர். கேட்ட உத யணன் வாசவதத்தையின் பிரிவிற்கு அஞ்சி அதற்கு உடன்படவில்லை. சிலதினம் சென்றபின் பிரிதற்குரிய ஊழ்வினை வந்தமையால், அர சனை நோக்கி வாசவதத்தை, “ அடிகளே ! வேட்டஞ்சென்று அரும்பு மலர் தளிர் என்பவற்றை கண்ணிகட்டி எனக்குத்தந்தருளுக ” என்று வேண்டினள். அது செய்தற்குவிரும்பிய உதயணன் மறு நாட்காலையிற் பரிமாவூர்ந்து காட்டிற்குச்சென்றனன் ; மந்திரிகள்

தாம் எண்ணியதை நிறைவேற்றுவதற்கு அதுவே நல்லசமயமென்று நினைத்து, “அரசன் காமவின்பத்தையே விரும்பி ஊக்கமிலனாயினு னென்று வேடர்கள் ஊரைச் சுடுதற்குவந்து சூழ்ந்துகொண்டனர்” என்னும் பேச்சை எங்கும்பரவச்செய்து ஏவலாளர்களைக்கொண்டு அரண்மனையின் நாற்புறத்தையும் தீக்கு இரையாக்கி, அந்தப்புரத்திற் சென்று, வெளியே புறப்பட்டுச் செல்லுதற்கு முடியாமல் தவித்து அலமந்து நிற்கும் வாசவதத்தையையும் சாங்கியத்தாயையுங்கண்டு, “இந்தச் சுருங்கைவழியாகச் செல்லுங்கள்” என்று அவர்களை அனுப்பிவிட்டு அவர்களிருந்தவிடத்திற் கொலைச்சிறையாளர் இரு வரை வலிந்து பிடித்து, வாசவதத்தையின் அடிக்கலமுதல் தலைக்கலம் இறுதியாகவுள்ள ஆபரணங்களுையெல்லாம் ஓரிடத்திற் சிதறிலைத்தார்கள; அரண்மனையின் நாற்புறத்தையும் தீக்கிரையாக்கிய கருமக் கள்வரைத் தாக்கிக்கொண்டே உருமண்ணுவா ஒருபாற் செல்வானாயினன்.

அப்போது சாங்கியத்தாய் வெய்துயிர்த்து நடுங்கும் வாசவதத்தையைச் சுருங்கை வழியே அழைத்துக்கொண்டு யூகியிருக்குமிடஞ் சென்றாள்; செல்லுகையில் வாசவதத்தையை நோக்கி அவள், “நீ சிறிதும் அஞ்சாதே; உன்னுடைய உயிர்த்துணைவனுக்கு ஆக்கமளிக்க விரும்பி அவனுடைய உயிர்நண்பனாகிய யூகிசெய்த மாயச்சூழ்ச்சியாகு மிது” என்று கூறினள். அந்தச்சமயத்தில் யூகி தானெண்ணியது முடிந்ததென்று புன்முறுவல் கொண்டு அங்கேவந்து வணங்கி, “தாயே! மறமாச்சேனன் காதல் மகளை! கேட்டருள்க; உன்னுடைய தந்தை சேனைகளின் இடையே உதயணனைச் சிறைப்படுத்தித் தனையிட்டமையால், பாஞ்சாலராபன் கௌசாம்பி நகரத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டான். பிங்கலகடகர் அஞ்சியோடினர்; அவற்றை அறியாத உன்தலைவன் யாதொன்றையும் நினைத்தலின்றிக் கவலையற்று உன்னுடன் இடைவிடாமல் உறைவானாயினன்; பகைவனைக் கொன்று அவனை நல்ல பதவியில் நிறுத்தவேண்டுமாயின் நீ சிலநாள் பிரிந்திருக்கவேண்டுவதே. ஆதலால், உங்கள் குடிக்கு வந்த சிறுசொல் நீங்கும்படி ஆவதைச்சொல்லும உயிர்போன்ற என்னைநோக்கியும் நின்குலத்தைநோக்கியும் தலைவன் தன் தலைமையினின்றும் வழுவிய நிலைமையேநோக்கியும் நிலம்புடைபெயரினும் விசம்பு வந்திழியினும் சிறிதும் கலங்காத நின்கடவுட்கற்பை நோக்கியும் இந்த வரத்தை அருளிச்செய்யவேண்டும்” என்று மிகவும் இரந்துவேண்டினன்.

வாசவதத்தை, “நம்முடைய அரசுபிரானுக்கு இயைந்த நூல் வல்லாளர்களாகிய மந்திரிகள் நால்வருள் யூகி இறந்தனன்; இங்கே

இரப்பவன் இடவகன்முதலிய மூவருள் ஒருவனுமல்லன் ; இவன் யாரோ ?” என்று எண்ணிக்கவலையுற்று விரைந்து விடைகொடாமல் ஆராய்வாளாயினள். அவளுடைய நிலைமையை அறிந்த சாங்கியத்தாய், “இவன் யுகியே. அரசன் கவலையற்றிருப்பதை மாற்றுவதற்கே தான் இறந்துவிட்டதாகப் பெயர்பண்ணிவிட்டு இவன் இங்கேவந்திருக்கின்றான்; நீ கவலையைவிட்டுவிடு” என்று தெரிவிக்கவே அவள் தேறினள். யுகி கூறிய நியாயங்களுடையெல்லாம் உட்கொண்டவளாயினும் அவள் உதயணன்பிரிவை நினைந்து வருந்திப் பின்பு, “இவன் எண்ணியது உறுதி பயப்பதாகும்” என்று துணிந்து, “என்னிறைவன் முன்பு மாயயானையாற் சிறைப்பட்டபொழுது அவனை மீட்பதற்கு மாய விறுதி வல்லையாகிய நீதியாள ! நீ வேண்டியதைச் செய்வாயாக” என்று அவனுக்கு உபசாரமொழிகளைக்கூறி ஒருவாறு கவலையொழிந்திருந்தனள்.

வாசவதத்தையின் பிரிவால் அரசன் தீங்கில்லாமலிருத்தலை அறிந்துகொள்ளும்வரையில் அவ்விடத்திலேயேயிருத்தற்கு நிச்சயித்துக்கொண்டு யுகி மேலே ஆகவேண்டிய காரியங்களைப்பற்றி ஆராய்வனாகி அவவிருவரோடும் அங்கேயிருந்தான். இதுநிறக ;

உதயணகுமரன் வாசவதத்தை விரும்பியபடியே தழையும் தாரும் கண்ணியும் பிணையலும் கைக்கொண்டு குதிரையை யூர்ந்து அவளைக்காண விரைந்துவருகையில் இடக்கண் ஆடியது ; இடத்தோள் அசைந்தது ; பின்னும சில தூர்நிமித்தங்களும் தீயசகுனங்களும் தோன்றின ; அவற்றின்பயனை ஆராய்ந்து பார்க்கையில், “உயிர்க்கிழத்தி நீங்கினள் ; இங்கேஇலள் ; அவளைக் காணாதவருத்தத்தால் தோழர்களோடு தான்சிலகாலம் புறத்தே இயங்குதலகூடும்” என்பது தெரியவந்தது. அதனால் மிகக் கவலைபுறறிருந்த அவன் எதிரே பெரும்புகையின் எழுச்சியைக்கண்டு மிகவும் விரைந்துவருகையில், வாசவதத்தையிருந்த இடத்திலும் நெருப்புப் பரவித தோன்றக் கண்டான். கண்டு ஊக்கங்குன்றியவனாகிச் செல்லும்பொழுது, தனக்கு ஒருசோர்வும் நேராதபடி உருமண்ணுவாவும் வயந்தகனும் மாயமள்ளரைக் கூட்டத்தோடு தூரத்தியடிப்பவர்களாகித் தன்வரவு பார்த்துக்கொண்டு எதிரே நிற்பதைக்கண்டனன் ; அப்போது காஞ்சனமலை,

“நாவலந் தண்பொழி னண்ண ரோட்டிய

காவலன் மகளே ! கணங்குழை மடவோய் !

மண்விளக் காகி வரத்தின் வந்தோய் !

பெண்விளக் காகிய பெறலரும் பேதாய் !

பொன்னே ! திருவே ! அன்னே ! அரிவாய் !
 நங்காய் ! நல்லாய் ! கொங்கார் கோதாய் !
 வீணைக் கிழத்தி ! வித்தக வருவீ !
 தேனேர் கிளவீ ! சிறுமுதுக் குறைவீ !
 உதயண குமர னுயிர்த்துணைத் தேவீ !
 புதையழ லகவயிற் புக்கனையோ ” (உ. 18 : 76-85)

என்று காட்டுத்தீயின் இடையே அகப்பட்டுவருந்தும் மயிலைப்போல இடைவிடாமற் புலம்பி அலமந்து வீழ்ந்து புரண்டுபுரண்டு அழுதலை உதயணன் பார்த்தனன்; வாசவதத்தைக்கு ஏதோ ஒருதுன்பம் வந்து விட்டதென்று நிச்சயித்து அறிவுமயங்கிச் சோர்ந்து பொறியற்ற பாவைபோலக் குதிரையினின்றும் திடீரென்று நிலத்தில் வீழ்ந்தனன். அங்ஙனம் அறிவறறுக்கிடக்கும் அரசனைத் தோழாணுகி மூர்ச்சையை மாற்றுதற்குரிய பொருள்களைக்கொண்டு மாற்ற, எழுமைபுற தொடர்ந்த அன்புடைய அவனைநினைந்து அரசற்றிக்கொண்டே அவன் எழுந்தான்; அவனை அவர்களுக்குழந்து பலவகையான சமாதானங்களைச் சொல்வித் தேற்றவும் அவன் தேறாமல், “ என்உயிர்த்துணைவி முழுகிய தியில் யானும் புகுவேன் ” என்று அத்தீயிற் புகுவானாயினன்; அப்போது தோழர், “ உன்னுடைய பகைவர் மகிழும்படி நீ இங்ஙனம் எண்ணுதல் பெரிய தவறாகும்; ‘ யூகி இல்லாவிடின உதயணனுக்கு யாதும் செயலில்லை ’ என்று அறிவிலார் சொல்லுஞ்சொல் எங்கள் மனத்தைச் சுடாநிற்கும்; அதனை நீ அறிந்து உன குலத்தைத் தாங்குதல் நன்று ” என்று விலக்க, கடல்கரையைக் கடவாததுபோல அவன் தோழர்வார்த்தையைக் கடவாணுகி, “ என்னுயிர்த்துணைவியின் உடம்பைப் பார்க்கவேண்டும்; ஆதலால், விரைநது நெருப்பையவித்து அதனைக்காட்டுமின் ” என்றனன்.

அவர்கள், “ அரசர் கரிப்பிணத்தைக் காண்பது மரபன்று ” என்று வற்புறுத்தவும் அவன் தடைப்படாமற் காண்பதையே விரும்பித் துன்புற்றனன்; “ நம்முடைய பெருந்தேவி உயிர்நீங்கும்படி இவர் பார்த்திராரென்று அரசன் எண்ணுவானாயின், அது நாம எண்ணிய காரியத்திற்கு மிக்க இடையூறாகும் ” என்று தோழர் அவனை அழைத்துக்கொண்டு ஒருவகையாகப் பள்ளிப் பேரறை சென்று அங்கே அமைக்கப்பட்டுள்ள சுருங்கை அவனுக்குத் தோன்றாதபடி அதன்வாயிலை நன்றாக முதலில் மறைத்துவிட்டு அங்கே கரிநதுகிடந்த இரண்டு குறைப்பிணங்களைக்காட்டி, “ சாங்கியத்தாயும் தத்தையும் இறந்தமை பொய்யன்று; உண்மையே ” என்று

அவன் மனங்கொள்ளச்செய்து அங்கங்கே சிதறுண்டு கிடந்தனவும் தீயில் மூழ்கினமையால ஒளிவிட்டு விளங்குவனவுமாகிய அவ ஞடைய ஆபரணங்களைப்பொறுக்கிவந்து அவனுக்குமுன்னே இட் டனர்; பொன்னரிமாலை, நெற்றிப்பட்டம், திலகம், செவியணி, பொற்கொடி, இலைப்பெரும்பூண், இதயவாசனை, களிகை, முத்தாரம், பன்மணிப்பூண், சின்மணித்தாலி, முத்தணிவடம், சித்திரவுத்தி, நாண், தொடர், தோளணி, இடையணி, விரலணிமுதலிய அணி கலங்களுள் ஒவ்வொன்றையும் அவன் தனித்தனியே எடுத்தெடுத்துப் பார்த்துப்பார்த்து விளித்துவிளித்துப் பலவாறு புலம்பிஅரற்றினன்.

பின்பு அவனுடைய மெலிவையும் கவலையையும் அறிந்த மந்திரி மார், “இவன் சோர்வையறிந்து பாஞ்சாலராயன போர்செய்தற்கு வருவானாயின் இந்நகரத்துள்ளே வரவிடாமல் தடுத்ததுவிடுக” என்று சொல்லிச் சதுரங்கப்படைகளுடன் வீரர்களை அந்நகரத்தைச் சூழ அமைத்து அவர்களுக்கும் சேனைகளுக்கும் வேண்டிய போர்க்கருவி களையும்அளித்து உணவுப்பொருள்களையும் அங்கங்கே நிரம்பவைத்த தோடு பெரும்படைகளைத் திசைகள் தோறும் அனுப்பிப்பாதுகாக்கும் படி செய்வித்து உதயணனுக்கும் அதனைத்தெரிவித்து அவனது துன் பத்தை ஒருவாறு தீர்த்து வருவாராயிருந்தனர். பின்னும் அவர்கள் காமத்தாலுண்டாகுந் திங்குகளைப் பலவாறு எடுத்தெடுத்துரைத்து அவனுடைய வருதத்தைப் போக்க, அவன் ஆறுதலுற்றிருந்தனன்;

அதனைப்பறிந்த தோழர், “அரசனுக்கு யாதொரு தீங்கும் இல்லை. இனி வேறிடத்திற்குச் செல்லுதல் நலம்” என்று யூகிக்குத் தெரிவி க்க அவன் வாசவதத்தைக்குஅச்செய்தியைத் தெரிவித்தனன்; அவன் மந்திரத்தாற் பிணிப்புண்ட நாககன்னிகைபோல யூகியினுடைய நீதி மொழியாற் பிணிப்புண்டவளாகித் தன்னுடைய குறையை வெளிப் படுத்தாமல் தலைவன் ஆக்கமடைதலையே பெருமபயனாக நினைந்து ஆறுதலுற்றனள். பின்பு அம்மூவரும் உடம்பை வேறுபடுத்துவ தாகிய மருந்தொன்றால் வேறுநிம்மமெற்று அந்நணவடிவங்கொண்டு மெல்லப்புறப்பட்டு ஒருமலையைச்சார்ந்து அங்கே தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த உருமண்ணுவாவின் தந்தையாகிய முனிவனையடைந்து தாம் இன்னாரென்பதை அவனுக்குப் புலப்படுத்தாமல் ஆகவேண்டிய வற்றை அவனிடஞ்சொல்லி மிக அணுகாமலும் மிக அகலாமலும் அவனது தவப்பள்ளியில் தங்கியிருந்தனர்.

வாசவதத்தையின் பிரிவாற்றாமல் மிக வருந்திய காஞ்சனைக்குத் தாம் எண்ணிய காரியத்தை உருமண்ணுவா மந்தணமாகத் தெரிவித்

துத் தேற்றி அவனையழைத்துவந்து வாசவதத்தையிடம் சேர்ப்பித்து விட்டுச்சென்றான். அவள் வாசவதத்தையைத் தேற்றிவித்து அவளுடன் இருந்தான். அந்நாட்களில் ஒருநாள் அந்நால்வரும், “நாம் இங்கே இருத்தலை அயலார் அறியின், நம்முடைய காரியம் பழுதுபடும்” என்று எண்ணி, “இனி யாம் இருத்தற்குரிய இடம் யாது?” என்று ஆலோசித்து ஒருவருக்கும் தெரியாமற்புறப்பட்டு உருமண்ணுவாவினுடைய தந்தையின்தோழனும் உக்கிரகுலத்திற் பிறந்தவனுமாகிய விசயவரனென்னும்அரசனுடைய இராசதானியும் அங்கநாட்டிலுள்ள துமான சண்டையென்னும் பெருநகரத்தில் வாழும் பெருஞ்செல்வவானாகிய மித்திரகாமனென்னும் வணிகர் பெருமானுடைய வீட்டில் தங்கிக் காலங்கழிப்பாராயினர்.

முனரூவது

ம க த க ர ண் ட ம்

ஏ யர்குலத்திற்குப் பழம்பகைவனும அதுபறறியே கௌசாம்பி
கரத்தைக் கைப்பற்றியவனுமாகிய பாஞ்சால அரசன் யூகி இறந்த
சய்தியையும் வாசவதத்தையை இழந்தமையால் உதயணன் மெலி
புற்றிருத்தலையும் அறிந்து அப்பால் தனக்கு யாதொரு தீங்கும் உண்
டாகமாட்டாதென்றெண்ணிக் கௌசாம்பிகரத்தைப் பாதுகாவாமற்
செல்வக்களிப்பால் மிகுந்தமகிழ்ச்சியடைந்திருந்தனன். அதனையறிந்த
டருமண்ணுவா முதலியோர், “இனி மகதமன்னனோடு நட்புப்பூண்டு
அவனுடைய படைகளையுஞ்சேர்த்துக்கொண்டு பகைவனை வெல்ல
வேண்டும” என்று உதயணனுக்குக்கூறினர். அவன், “யூகி முதலிய
வரை இழந்தபின்பு எனக்கு வேண்டுவது யாது?” என்று மறுத்
தனன். நாளுக்குநாள் உதயணனுடைய உடம்பு மெலிவுற்றது. அப்
பொழுது தோழர், “சிறந்த வித்தையில் வல்லவனாகிய இலாமயனென்
னும ஒருமுனிவன் இருந்த வனாகூடத் தீயால் வெந்துவிட்டது”
என்று எடுத்துக்கூறி, “தீயால் துன்பமுறுதல் யாவராலும் விலக்கற்
பாலதன்று” என்றும் வேறு செய்திகள் சிலவற்றைக்கூறியும் அவ
னைத் தேற்றிக்கொண்டிருந்தனர்.

அங்ஙனமிருக்கையில் பார்ப்பனத்தோழனாகிய இசைச்சனென்
பவன், “யான் கூறுவதைக் கேட்டிடுக! மந்திரத்தால் முடியாத காரி
யம் யானுமில்லை; வாசவதத்தை இறந்து வேறுபிறப்பை அடைந்
திருப்பினும் பழைய உருவத்தோடு அவனைத் தருவதற்கு உரித்தான
மந்திரமொன்று உண்டு; அதனைக்கற்று வல்லோனாகிய அந்தணனொரு
வன் இராசகிரியமென்னும் நகரத்தின்பால் உள்ளான். அவனையடை
ந்து வழிபாடாற்றி வேண்டினால், வாசவதத்தையை யாம் பெறுதல்
எளிதாகும்” என்று இயம்பினன்; கேட்ட உதயணன், “அங்ஙனம்
செய்யும் மந்திரமும் உண்டோ?” என்றுவியந்து தலையெடுப்ப
இசைச்சன் அந்தவழியே பின் முயல்வேண்டுமென்று நிச்சயித்து,
“இங்ஙனம் பெரியோர் சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன்” என்று பின்
னும் கூறினன். அப்போது உதயணன், “இப்பொழுதே அவ்விடத்
திற்கு யாம் விரைந்து செல்லவேண்டும்” என்றுசொல்லத் தோழர்

கள் அவனைக்கூட்டத்தினின்றும் தனியே பிரித்து அழைத்துக் கொண்டு வந்து மிக்க ஆற்றலையும் கல்வியையும் உடையவர்களாகிய தூறுவீரர்களை வருவித்து வேறு வடிவங்கொள்ளும்படி சொல்ல, அவர்கள் அங்கனங்கொண்டனர் ; அரசனும் தாமும் யாத்திரைக்கு ஏற்ற பார்ப்பன வடிவங்கொண்டவர்களாகிப் புறப்பட்டுப் புன்னுளக மென்னும் நாட்டையும் காவனத்தையும் கடந்து சுருப்பாசமென்னும் காட்டாடுன்றைத் தாண்டி அப்பாலுள்ள காட்டின்வழியே சென்றனர்.

அப்போது உதயணன் அங்கே திரியும் கலைமான் பாதுகாப்பப் பெண்மான் மருண்டுநோக்கி நின்றலைக்கண்டு, வாசவதத்தையின் பார்வையை நினைந்து மனம்புழுங்கி, “பிணையே ! என் உரிர்த்துணைவி சென்ற இடத்தை நீ கூறுவாயாயின் யான் அவ்விடம்சென்று உய்வேன் ; நீ கூறுக ” என்று புலம்பியும், அப்படியே மயில் புறவு வண்டு தென்றல் முதலியவற்றைத் தனித்தனியே விளித்து அரற்றிக்கொண்டும் செல்லுதலை அறிந்த தோழர் இரங்கி அவனுடன்,

துறக்கம் புரியுந் தொல்லையி னியன்றது
பிறப்பற முயலும் பெரியோர் பிறந்தது
சிறப்பிடை யருத தேசிக முடையது
மறப்பெருந் தகையது மாற்றோ ரில்லது
லிறற்புக முடையது வீரிய மமைந்தது
உலகிற் கெல்லாந் திலகம் போல்வது
அலகை வேந்த னுணை கேட்பது
அரம்பு மல்லலுங் கரம்பு மில்லது
செல்வப் பெருங்குடி சிறந்தணி பெற்றது
நல்குர வாளரை நாடினு மில்லது
நன்பெரும் புலவர் பண்புளிப் பன்னிய
புகழ்ச்சி முற்ற மகிழ்ச்சியின் மலிந்தது
இன்னவை பிறவு மெண்ணுவரம் பிகந்த
மன்பெருஞ் சிறப்பின் மகதநன் னாடு (ந. 2 : 41 - 54)

சென்று சாராதனர்.

அவர்கள் அவனுக்கு மிக்க ஆறுதல்சொல்பவர்களாகி அந்நாட்டின் ஐந்திணைவளங்களையும் நோக்கிக்கொண்டே அதன் தலைநகராகிய இராசகிரியத்தை அடைந்து, அதன் அகழி மதில் பலவகைச் சாகியாருடைய சேரிகள் நால்வகை வருணத்தாருடைய தெருக்கள் முதலியவற்றை யெல்லாங்கண்டு மிகவும் உவகையுற்று உள்நகர்

சென்றனர். உதயணன் அதன்வளங்களுையெல்லாங்கண்டு வாசவ தத்தையின் பிரிவு மனத்தை வருத்த மிகுந்த வாட்டமுற்று அவர்க ளுடன் தங்கினன் ; அங்கே அவன்,

விழுப்பெருஞ் செல்வமொடு வென்றி தாங்கிய
ஐம்பதி னிரட்டி யவனச் சேரியும்
எண்பதி னிரட்டி யெறிபடைப் பாடியும்
அளப்பருஞ் சிறப்பி னாயிர மாகிய
தலைப்பெருஞ் சேனைத் தமிழ்ச் சேரியும்
கொலைப்பெருங் கடுத்திறற் கொல்லர்-சேரியும்
மிலைசசச சேரியுந் தலைத்தலை சிறந்து
வித்தக வினைஞர் பத்தியிற் குயிற்றிய
சித்திர சாலையு மொத்தியைந் தோங்கிய
ஒட்டுவினை மாடமுங் கொட்டுவினைக் கொட்டிலும்
தண்ணீர்ப் பந்தருந் தகையமை சாலையும்
அறத்தியல் கொட்டிலு மம்பலக் கூடமும்
மறப்போர்க் கோழி மரபிற் பொருத்தும்
விறற்போ ராடவர் விரும்பிய கண்ணும்
மறக்களி யானை வடிக்கும் வட்டமும்
கடிசெல் புரவி முடுகும் வீதியும்
அடுத்தொலி யறாஅ வரங்கமுங் கழகமும்
அறச்சோற் றட்டிலு மம்பலச் சாலையும்...நெருங்கி

7-29)

(ந. 4 :

விளங்குவதும அதன் அயலில் உள்ளதுமான புறநகரத்தில் காமன் கோயிலின் பக்கத்தேயுள்ள பொய்கைக்கரையில் விளங்கும் இளமரக் காவில் இருக்கும தாபதப்பள்ளியொன்றில் அவர்களுடன் தங்கி வாசவததையின் பிரிவாற்றாமல் மிகவும் வருந்துவானாயினன்.

அவனுயிரைக் காப்பாற்ற நினைந்த தோழர் அங்கேயுள்ள கண்க வர் பேரொளிக் காகதுண்டகரென்னும் ஒரு பெரியவரையடைந்து தம்முடைய குறைகளுையெல்லாம் அவரிடம் விளங்கக்கூறி, உதயண னுக்குத் தைரியமுண்டாகவேண்டிய வழிகளை இன்ன இன்னவகையா கச் சொல்லவேண்டுமென்று சொல்லி உடன்படுவித்து அவரை அழைத்துவந்து அவனுக்குக்காட்டி, “முன்னம் யாம் கூறிய பெரி யோர் இவரே” என்றனர். உதயணன் மிகுந்த ஆவலோடு அவர் கூறுவதைக் கேட்பதற்கு விரும்பி அவரை வணங்கினன். அவர் அவனை நோக்கி, “இரண்டுமாதம் விரதத்தோடே நீர் இங்கே இருத் தல்வேண்டும்; அப்பால் ஈமத்தில் யாம்செய்யவேண்டிய சாதனை

ஒன்றுண்டு ; அதுமுடிந்தபின் வாசவதத்தை பழைய உருவத்தோடு வருதல் ஒருதலை ; உம்முடைய இராசசியமும் உமக்குக்கிடைக்கும் ; இதனை நீர் நட்பும்” என்றுசொல்லிக் கைக்கொள்ளவேண்டிய விரதத்தையும் அதன் விதியையும் தெரிவித்துத் தம்மிடஞ்சென்றனர்.

கேட்ட உருமண்ணுவாமுதலியோர், “நிலத்திற்புகுதலும் விசும் பிற்செல்லுதலும் கடனீரைவாய்க்கொண்டு உமிழ்தலும் மலையைஏந்துதலும் ஆகிய இவைபோன்ற விச்சைபயின்றவர்களைக் கண்கூடாகவே கண்டிருக்கின்றோம் ; செத்தோரைமீட்கும் விச்சையையுடையோரை இதுவரையிற் கேட்டும் அறிந்திலம் ; பெரும்பண்ணியமுடையோமாதலின் இவரைக்கண்டோம் ; இவர் வாசவதத்தையை வருவித்தளித்தல் ஒருதலை” என்று வியப்புறறுக்கூறியவராகி அரசனைத்தேற்றிப் புறநகரத்திற் முன்பு கூறிய இடத்தில் அவனுடன் தங்கினர் ; “நம்மரசனை மகதமன்னனுக்கு நண்பனாக எப்படியேனும் செய்துவிடவேண்டும்” என்ற ஆலோசனை அவர்களுக்கு மிகுதியாக இருந்தது.

அப்போது அந்நகரில் காமதேவனுக்கு விழா நடந்தது ; நடக்கையில் அரசன் கட்டளைப்படி, “பதுமாபதி காமனை வழிபடுதற்கு இன்றுசெல்வாள் ; நகரத்தை அலங்கரித்திடுமீன்” என்று வள்ளுவமுதுமகன் முரசறைநதுதேரிவித்தனன் ; கேட்டவர்கள் அங்கங்கே அலங்காரஞ்செய்தவர்கள். திருமகளாயினும் உருவிலும் உணர்விலும் ஒப்புமையற்றபு பதுமாபதி நீராடி அலங்காரஞ்செய்து கொண்டு யாப்பியாயினிமுதலிய தோழியரும் காஞ்சுகியர்முதலியோரும் சூழ ஒரு வையத்தை ஊர்ந்துசெல்லுகையில், அது புறநகரத்தேயுள்ள காமன்கோட்டத்து வாயிலில் வருதுகின்றது.

வையம் நின்றபொழுது அதனை மூடிய திரைகாற்றால் விலகியது ; அப்போது அதனுள்ளேயிருந்த பதுமாபதியை எதிரிற் புண்ணைமரத்தின் கீழே வாசவதத்தையின் நினைவுடனிருந்த உதயணன் கண்டான் ; பதுமாபதியும் அவனைக்கண்டாள் ; ஒருவரைஒருவர் விரும்பி மனங்குழைந்தார்கள். வாசவதத்தைக்குட அவளுக்கும வேறுறுமைதோன்றாமையால், “நாம் கருதிவந்த பெரியோர் வாசவதத்தைபை மீட்டு அளித்தனரோ?” என்று உதயணன் எண்ணினான் ; “இவன், தன்னை வழிபடவந்த எனதுநிறையை அளந்தற்கு என்முன்னர்த் தோன்றிய காமதேவனோ? அன்றி அந்நண வடிவத்தோடு தோன்றிய வேறுதேவகுமரனோ?” என்று பதுமை எண்ணினாள் ; அப்பொழுது தோழிவந்து வணங்கினாள் ; அவளுடைய தோலைப்பற்றிக்கொண்டு வண்டியிலிருந்து இறங்கிய பதுமாபதி, கோயிலினுள்ளேசென்று காமதேவனுடைய

மாடத்தை வலம்வந்து, விதிப்படி தானங்களைச் செய்துநோன்பை இயற்றத்தொடங்கினள். தொடங்கியவள், தன்முன்னேநின்ற முதிய காவலாளர்களைநோக்கி, “இங்கேதானம் பெறவரும் அந்தணர்களைத் தடைசெய்யாமல் உள்ளே வரச்செய்யின்” என்று கட்டளையிட்டனள்.

“எல்லா நலமும் அமைந்த உதயணனைப்போன்ற தலைவனை இவள் அடைதற்குரியள்” என்று அங்கே நின்ற முதியவளொருத்தி ஒருபாட்டைப் பாடினள்; அதனைக்கேட்ட பதுமை, “இப்போது புன்னையின் கீழேயின்றோன் அவனைப்போன்றவனே” என்று கருதினள். விழாவினது முதலன்றி செய்யவேண்டிய தானங்கள் விதிப்படி செய்யப்பட்டன. அப்பொழுது முதுமகளிர், “சூரியன் அத்தமித்தற்கு முன்பே நாம் கன்னிமாடம் செல்வது நலம்” என்று கூறினர். கூறவே செல்லுதற்கு அவளுடைய மனம் தடுமாறியது. தோழிமார் வந்து ஏற்றப் பதுமாபதி வையத்தில் ஏறிக் கன்னிமாடம் சென்றனள். சென்றபின், “இவளுடைய நோன்பு இந்தவிழாவில் முடிவுபெறும்; அந்தக்காலத்தில் இவள் தானம்செய்வாள்; வாங்க வருபவர்களை நீவிர் விலக்கவேண்டாம்” என்று சிலதியர் சொற்றனர்; அதைக்கேட்ட உதயணன், “மீட்டும இவளை நாம் பார்த்தல்கூடும்” என்று தன்னுடையமனத்திற்கு ஆறுதல்செய்து கொண்டிருந்தான்.

அப்பொழுது பின்னே மெல்லச்செல்லும் ஐராவதியென்னும் அவன் தோழியைக்கண்டு, “இவள் யார்? இவள் பெயரென்ன? இச்சோலையின்கண் இவள் வந்த காரியம் யாது?” என்று உதயணன் வினாவினன்; “இந்த அந்தணுளன் பொருளநசையால வந்தவன்” என்று நினைத்து ஐராவதி, “இவள் இந்நகரத்தரசன் பட்டத்துத்தேவியாகிய சிவமதியென்பவளுடைய சகோதரியும் காசிராசன் மனைவியுமான உதயையோடையென்பவளுடைய மகள்; பதுமாபதியென்னும் பெயருடையாள்; கலியாணமாகாதவள்; மன்மதனுக்கு நகரம் செய்யும் விழாவின்முடிவில் வேதியாகளுக்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுக்க எண்ணியிருக்கின்றாள். பொருளில் விருப்பம் இருப்பின் நீர் இங்கே இரும” என்று சொன்னதன்றி, “உம்முடைய நாடு எது? ஊர் எது? கோத்திரம் யாது?” என்றும் கேட்டனள். உதயணன் கேட்டதைக்குறித்து உள்ளே மகிழ்ந்து, “என்னுடைய நாடு காந்தாரம்; ஊர் இரத்தினபுரம்; என்னுடைய தந்தை சாண்டியனென்னும் அந்தணன்; என்பெயரை மாணகனென்று சொல்லுவார்” என்று கூறினன். கேட்ட ஐராவதி மகிழ்ந்து விரைந்து கன்னி மாடஞ் சென்றாள்.

அப்பால் உதயணன் தோழரையடைந்தான். சூரியன் அத்தமித் தது ; முல்லை மலர்ந்தது ; தாமரைகள் சூவிந்தன ; பின்னும் உள்ள மாலைக்கால நிகழ்ச்சிகளைக்கண்டு காமவேகம் அதிகரிக்கப்பெற்ற உதயணன் வாசவதத்தையை மறந்து பதுமாபதியின் அழகையே நினைந்து,

“ வனப்பமை வையந் தனக்குமறை யாகிய
கஞ்சிகை கடுவளி யெடுப்ப மஞ்சிடை
வானர மகளிரிற் றுணணி சுடர
முகைநலக் காந்தண் முகிழ்விர னேவத்
தகைமலர்ப் பொய்கைத் தண்செங் கழுநீர்
சில்லெனப் பிடித்து மெல்லென விழிந்து
நண்ண வருவோள் போலு மென்கண்
ஆற்றேன் ; (ந. 7 : 47 - 54)

தவஞ்செய்தேனும் யான் இவளை அடைவேன் ” என்று துணிந்து தன் சுருத்தைத் தோழர்களுக்குக் கூறி வருந்தினன்.

சென்ற பதுமாபதியும் அவளையே நினைந்து வருந்திப் பின்பு அமனியில் ஏறி,

நறுமலர்க் காவினுட் டெறுடிய பூந்துணர்க்
கொடிக்குருக் கத்திக் கொழுந்தளிர் பிடித்து
நாண்மலர்ப் புண்ணைத் தாண்முத லணைந்து
பருகு வன்ன நோக்கமொடு பையாந்து
உருகு முள்ளமோ டொருமர னெடுங்கி
நின்றேன் போலவு மென்றேன் பற்றி
அகலத் தொடுக்கி நுகர்வோன் போலவும்
அரிமலர் நெடுங்க ணகவயிற் போகாப்
புரிநான் மார்பன் புண்ணிய நறுந்தோள்
தீண்டும் வாயில் யாதுகா லென்றுதன்
மாண்ட சூழ்ச்சி மனத்தே மறுகி
ஆசி லணியிழை தீயயல் வைத்த
மெழுகுசெய் பாவையி னுருகு நெஞ்சினள்
பள்ளி கொள்ளா ஞள்ளுபு வதிய (ந. 7 : 77-90)

இவ்வண்ணம் இருவரும் இருவயினொத்த இயற்கை நோக்கமொடு ஒருவயினொத்த உள்ளநோபையுடையவர்களாய்த் துன்புறமனர் ; அந்த இராததிரியானது கொல்லவந்ததுபோலவே அவர்களுக்குத் தோற்றி ¹ ஏழிருள் போலச் சென்றது.

¹ “ நெருந்றுச் சென்றொரு காதலர் யாமும், எழுநாளே மேனி பசந்து ” திருக்குறள், 1288.

மறுநாட்காலையில் மீட்டும் அவனைக் காணவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தை மனத்திலேயே அடக்கிக்கொண்டு பதுமாபதி கண்களைக் கழுவித் தெய்வத்தை வழிபட்டுக் கவலையுடனிருக்கையில் அவளுடைய வேறுபாட்டைக்கண்ட செவிலித்தாய் முதலியோர்கள் பலவாறு கவலையுறையச் சமயம்பார்த்து, “வையமேறிச் சோலைக்குச் செல்வோமா?” என்று அவளை வினாவினர். அவள், “நோன்பு முற்றும்வரையில் என்னைக் கேட்கவேண்டுவதில்லை; அரசனுடைய கட்டளை இல்லையாயினும் செல்லவேண்டுவதே முறை” என்றாள். உடனே அவர்கள் அவளை வையத்திலேறிச் சோலைக்கு அனுப்பினர். அனுப்பியபொழுது முதல்நாளிற்போலவே புன்னைமரத்தின் கீழேயின்ற உதயணனும் அவளும் ஒருவரையொருவர் நோக்கித் தம் விழைவைப் புலப்படுத்திக்கொண்டு மயங்கினர். இப்படியே சில தினங்கள் சென்றன.

ஒருநாள் அங்கேவந்த பதுமாபதி தன்காமநோயை வெளிப்படுத்தும் ஊக்கமுடையவளாகி ஐராவதியின் கழுத்தில் தன் கையைச் சேர்த்துத் தழுவிக்கொண்டு ஒரு மண்டபத்தின்மேல் ஏறி நின்றாள்; அப்படியே உதயணன் தன்விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தும் குறிப்போடு வயந்தகன்தோளை ஒருகையாற்றழவி மற்றொரு கையால் மிக அழகியதாகிய பூப்பந்தொன்றை உருட்டிக்கொண்டு புனையின் கீழே நின்றான். அங்ஙனம் நின்றவனைக்கண்ட பதுமாபதி ஐராவதியை நோக்கி, “அந்தணுருவத்தோடு அங்கே நிற்பவன் யாவன்? நீ அவனை அறிவாயோ?” என்று வினாவினாள். ஐராவதி, “முன்னொரு நாள் நீ கன்னிமாடம் சென்றபின்பு நான் அன்பின்மிகுதியால் அவன் வரலாற்றைக்கேட்டு அறிந்துகொண்டேன். மாணகனென்பது அவன் பெயர்; அவன் அந்தணன்; இந்நாடு பார்த்தறகுவந்தான். அவனும் அவனுடைய தோழரும் உன்னுடைய தானத்தை விரும்பியே இங்கே தாமதித்தனர் போலும்; விரைவில் திரும்பிச் செல்வாரல்லர்” என்றாள்.

கேட்ட பதுமை, “பிறரறியாமற் குறிப்பிதது அவன்கையிலுள்ள பந்தை வாங்கித்தருதல் கூடுமோ?” எனன, ஐராவதி கையைத்தட்டி அவனை நோக்கி, “உன்கைப்பந்தை இவளுக்குத் தர வேண்டும” என்று கண்ணாலும் கையாலும் அவனுக்குத் தெரிவித்தாள். அதனையறிந்து மனத்தில் அடக்கிக்கொண்ட அவன், “தத்தையை நினைந்து உழலும் என்மனத்தைத் தன்பால் இவள் இழுத்துக் கொண்டு தன்மனத்தை என்னிடத்தே நிறுத்திக் கலந்த நேயமுள்ள

வளாயிருக்கின்றனள்” என்று தோழர்க்கு உணர்த்தினன். கேட்ட தோழருள் இசைச்செனென்பவன், “இந்த நாட்டுமகளிர் நிறையை யுடையார்; மனத்தைப்பிறர்பாற் செலுத்தார்; அரசனுடைய கட்டளையும் அதுவே; பதுமாபதியும் அத்தன்மையனே; அஃதன்றாயின் தன்மனைவி தீப்பட்டாளென்பது தெரிந்து வருந்தி உதயணன் பார்ப்பனவேடங்கொண்டு வந்துளானென்பதை அறிந்தோர் சொல்லக் கேட்டு அவனிடம் நம்முடைய கருத்தைத்தெரிவித்தல் குணமென்று தன்னுடைய கருத்தை வெளியிட்டிருத்தல் கூடும். அன்றாயின், தோற்றப்பொலிவால் மிக்க இவர்கள் வந்து தானமேற்றல் தகுதியன்றென்று நன்மதிப்போடும் நம்மை நோக்கியிருத்தல்கூடும். ஆதலால், அவளிடத்தில் விருப்பத்தைச் செலுத்துதல் முறையன்று” என்று தடுத்தனன். மற்றத்தோழர்களும் அக்கருத்தையே தழுவிக்கூறினர்.

அவளுக்கும் தனக்குமுள்ள அன்பை அறியாத மற்றத் தோழர்களைத் தேற்றவேண்டி உதயணன், “மலர் முதலியவற்றாற் செய்த கண்ணியை இப்பொய்கையின் பக்கத்துள்ள மரக்கிளை யொன்றில் அவள்காணக் கட்டிவிட்டு நான் மறைந்திருப்பேன்; அவள் அக்கண்ணியைக் கைக்கொள்வாளாயின் யான் கூறியதை உண்மையென்று கொள்க” என்று அவர்களுக்குக் கூறினன். பின்பு அவன் அப்படியே கண்ணியொன்று கட்டித் தான் கருதிய சோலையிற் புன்னை, ஞாழல், மகிழ்ஆகிய மரங்களின் செறிவிற் கிளையொன்றில் அவள் காணும்படி அதனைக்கட்டிவிட்டுப் பின்னும் தான் அவளை முதலிற்கண்ட காமன் கோட்ட முதலியவற்றையும தம்முள் நிகழ்ந்த செய்திகளைப் புலப்படுத்துஞ் சித்திரங்களையும் வாழைக்குருத்தில் நகத்தாற்பொறித்து அவற்றை ஆண்டுள்ள ஞாழல்மரத்தின் கிளையில் தொங்கச்செய்து விட்டுத் தான் அயலிடஞ்சென்றனன்.

பதுமாபதி, யாப்பியாயினியோடுசென்று அப்பொய்கையில் நீராடித் தன்னை அலங்கரித்துக்கொண்டு கரையில் தனியேசென்று சோலையைப் பார்த்தபொழுது அங்கே உதயணன் கட்டி நின்றிய கண்ணி முதலியவற்றைக் கண்டாள். கண்டு புன்முறுவல்கொண்டு ஒரு கழுநீர்ப்பூவைக் கையிற்பற்றி அதன் தண்டில் தன் பெயர் பொறிக்கப்பட்டுள்ள மோதிரத்தைச்செறித்து அதனையும் பிணையலையும்சந்தனத்தையும் அவன் வைத்த கண்ணியைச்சார ஒருபால் வைத்தனள்; பின்பு அவன் வைத்த கண்ணிமுதலியவற்றை எடுத்துவந்து அக்கண்ணியைத்தன் சென்னியிலணிந்து பிறவற்றை மார்பில் அப்பிக்கொண்டு மிக அழகுபெற்று விளங்குகின்றாள். நின்றவளை அங்குவந்த யாப்பியா

யினிகண்டு, “நீ யார்? உன்னைப்போன்றவனும் என்னுயிர்த்தோழியும் தருசகன் தங்கையுமாகிய பதுமாபதியை யான் பிரிந்தேன்” என்றனள். தன் வேறுபாட்டையறிந்து அவள் கேட்டதாகப் பதுமாபதி நாணி முகங்கவிழ்ந்தனள். பின்பு அவ்விருவரும் தம்மிடஞ் சென்றார்கள்.

அங்கே நிகழ்ந்தவற்றை மறைந்திருந்த உருமண்ணுவாகண்டு மற்றைத்தோழர்க்குக்கூறினன். எல்லோரும் ஒத்தமனமுடையவர்களாயினர். வயந்தகன் சென்று ஆராய்ந்து பதுமை உதயணனுக்காக அங்கே வைத்திருந்த பிணையல், சாந்தம், கழுநீர்ப்பூ, மணியாழி இவற்றைக்கண்டு எடுத்துவந்து உதயணனுக்குக் கொடுத்தனன். அவன் யூகி முதலியவர்களைப் பெற்றவன்போல மகிழ்வுற்றுப் பதுமாபதி ஆடிய பொய்கையில் நீராடி அவள்வைத்த சந்தனத்தை மார்பிலும் தோளிலும்பூசி அப்பிணையலைசூடி மோதிரத்தைப் பிறர் அறிந்துகொள்ளாதபடி தன்விரலிற்சேர்த்திக் கழுநீர்மலரைக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டு சிறிதும் கவலையேயில்லாமல் முகமலர்ச்சியோடும் போந்தபொழுது மாடத்தின்மேலே நின்ற பதுமாபதி கண்டு, “யாம் கண்ணாற் கூடிய கூட்டமன்றிக் கண்ணிமுதலியவற்றாலும் கலப்புடையேமாயினேம்; நெஞ்சே! கவலைப்படாமலிரு” என்று தன்னுட் சிலவார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு தன்னிடம் சென்றனள். தனக்கு அவள் உரிமைபூண்டனளென்று தோழர்க்கு உதயணன் தெரிவித்துவிட்டுச் சென்று கவலையில்லாமல் துயின்றான்.

அப்பொழுது அவனுடைய கனவில் வாசவதத்தை மாசுபடிந்து மெலிந்து வாடிய உடம்போடு தோன்றினள். உடனே உதயணன்

“மாசில் கற்பின் வாசவ தத்தாய்

வன்க ணானேன் புன்கண் தீர

வந்தனையோ” (நட. 1 : 158-60)

என வாய்திறந்து அரற்றவே வாசவதத்தை, “அயல்நாட்டிற்கு என்னைத் துறந்துசென்றாய்; அன்புடையாரைப்போலக் கூறும் கட்டுரையை ஒழிவாயாக” என்றுசொல்லி அகன்றனள்; அவன் குறுகி, “உன்னைப்பிழைப்பித்துத் தருபவன் இவ்வூரிலுள்ளானென்பதைக் கேட்டே பலமலைகளையும் காடுகளையுங்கடந்து இங்கேவந்தேன்; நீ வெகுளாதே” என்று இரந்தனன்; அவள், “நீ பதுமாபதியினிடத்தே அன்புற்று அவள்வைத்த மாலையையும் சந்தனத்தையும் இப்பொழுது அணிந்தாயன்றோ” என்று சொல்லிவிட்டுப் பின்னும் நீங்க அவன் “பதுமாபதியென்கின்ற பெயரை இன்றுதான் நின் வாயாற்கேட்

டேன் ; வேறு அறியேன் ” என்று பின்னும் இரக்கும்பொழுது அவள் மறைந்தாள். சூரியன் உதித்தனன்.

விழித்தெழுந்த உதயணன் தான்கண்ட கனவைத் தோழர்க்குக் கூறினன் ; அவர்கள், “வாசவதத்தை சினங்கொண்டாளாதலால், பதுமையின் மாலேழுதலியவற்றை நீ அணிந்தது பிழையாகும் ; இவள் பால் வைத்த காமத்தை விட்டொழிவாயாக” என்று மிக வற்புறுத்தவும் அவன் தன் கொள்கையைவிடானாகிப் பதுமையை யடைவதற்கு முயற்சி செய்வானாயினன். அதனைக்கண்ணுற்ற தோழர், “இவனைத் தருசகனுக்கு நண்பனாகச்செய்தற்குவந்த நமக்கு இங்ஙனம் நேர்ந்ததற்குக் காரணம் ஊழ்வினையின் வலி ” என்று மனமுவந்து ஆலோசிப்பாராயினர். அப்பொழுது உதயணன், “பதுமையோடு மாடத்திற்புகுந்து அவளுடன் இரேனாயின் என்னுள்ளம் கலங்கா நிற்கும்” என்று தன் குறையைத்தெரிவித்தனன். தோழர், “அவளுடைய மாடத்தில் நீ புகுவாயாயின் உண்டாகுந்தீங்குகள் இன்னவை” என்பதைக் கூறித்தடுப்ப, உதயணன் உடன்படானாகி ஒருநாள் ¹ தோழர்களைப்பிரிந்து முதுமைவேடம்பூண்டு தானம்வாங்கச் செல்பவர்களுடன்சென்று காமன்கோட்டத்தின் உள்ளேயிருக்கும் மணவறையில் ஒருவரும் அறியாதபடி ஒளித்திருந்தான்.

இருக்கையில் பதுமாபதி தனியே அவ்வறையின் உள்ளிடத்தை அடைந்தாள் ; அடைந்தபொழுது உதயணன் தன் இளமைக்கோலத் தோடு எதிரே நின்றான். நின்றவனை அவள் மனம்துட்கெனக் கண்டு நாணிக் கொடிபோல அசைந்து ஒதுங்கினின்றாள் ; அவன் பாராட்டி, “தீண்டிலேனாயின் உய்யேன் ; அருள்” என்று வேண்டினன். அப்போது அவ்விருவருக்கும் கார்தருவமணம் நடைபெற்றது. பின்பு அவள் புறம்போந்து தோழிமாரோடு வையமூர்ந்து தன்மாடஞ் சென்றாள். அவன் சென்றபின், பிறரறியாமற் புறம்போந்த உதயணன், ஒருநாள் வேற்றுவடிவத்தோடு தருசகனது அரண்மனைவாயிலையடைந்து அங்கேநின்ற பேரறிவாளனொருவனைக்கண்டு, “தருசகராசனுக்கு எந்த வித்தையில் விருப்பமுண்டு?” என்று வினாவ அவன், “தன்னுடைய தகப்பன் ஈட்டிய பெரும்பொருள் வைக்கப்பட்ட இடம்தெரியாமையால் தருசகன் கவலையுற்று வருந்துகின்றான் ; அதனையறிந்து

¹ இதன்மேலுள்ள மூலப்பகுதி கையெழுத்துப்பிரதியிற் சிதைந்து போய்விட்டமையால், அதற்குப் பின்னும் முன்னுமுள்ள ஆதாரங்களைக் கொண்டும் வேறு தூல்களைக்கொண்டும் ஆராய்ந்து கதை இங்கே எழுதலாயிற்று.

சொல்வோருக்கு அவன் தன்னுடைய உயிரையும் அளிப்பான்” என்று கூறினன். கூறவே, “புதையலெடுக்கும் வித்தையிலும் கீழ் நீர்க்களையறியும் நூல்களிலும் மற்றநூல்களிலும் நான் நல்ல பயிற்சியுடையேன் ; அரசனைப்பார்த்தலில் எனக்கு விருப்பம் மிகுதியாக வுண்டு” என்று உதயணன் சொல்ல, அம்முதியோன்சென்று, “புதையலெடுத்தல் முதலிய வித்தைகளில் சிறந்தபயிற்சியுள்ள ஒருவர் தும்மைக்காணுதற்கு விருப்பங்கொண்டு வாயிலில்வந்து காத்திருக்கின்றனர்” என்று தருசகனிடம் தெரிவித்தான். உடனே தருசகன், “கற்றவர்களைக்காண்பது அரசாட்சியாலாகிய பயனாகும்” என்று சொல்லி அவனை அழைத்துவாச்செய்து தனியேசென்று ஓராசனத்திலிருத்திக் கற்றவித்தைகளையெல்லாம் வினாவியறிந்து, “என்னுடைய தந்தை புதைத்த பொருள்களை யான்அறியும்படி செய்யவேண்டும்” என்று தெரிவிக்க, உதயணன் தான் புதைத்துவைத்த பொருள்களுள்ள இடத்தைக் காட்டுபவன் போலவே அவனுக்கு அவ்விடத்தைக் காட்டினன்.

அவற்றைக்கண்டு அரசன் மிகவும் வியப்புற்று, “இவன் பெறுதற்கரியன். எதனை விரும்பினாலும் அதனை இவனுக்குக் கொடுத்தற்குக் கடப்பாடுடையேன்” என்று சொல்லிப் பின்பு, “இவ்வரண்மனையிலும் இதனைச்சார்ந்த இடங்களிலும் நல்ல நீர் இருக்குமாயின் அதனையும் காட்டவேண்டும்” என்றுகூற, உதயணன் அப்படியே நீர்நிலைகளையறிதற்குரிய இலக்கணங்களை முறையே தெரிவித்ததனறி நல்லநீருள்ள இடத்தை அகழ்வித்துக்காட்டி மகிழ்விப்ப, தருசகன் மகிழ்ந்து அவனை அரண்மனையின் அகத்தே இருக்குமபடி சொல்லிப் பொன்னறைப பாதுகாவலராகிய கணக்குவினயாளரை அவனுடனிருந்து பாதுகாக்கும்படி கட்டளையிட்டனன்.

உதயணன் அங்கிருப்பவன்போலவே தன்னைக்காட்டிக்கொண்டு பிறரறியாமல் உரியகாலத்திற் சென்று காமன்கோட்டத்துள்ள மணவறையில் இருந்துவருவானாயினன். அதனையறிந்த உருமண்ணுவாவேற்றுவடிவங்கொண்டு சென்று அரசன்பால் ஒரு வேலையைப்பெற்று அதனை நன்குசெய்பவனாகி அரண்மனையிலேயேயிருந்து அவனைப் பாதுகாத்து வருபவனாயினன். அங்ஙனமே இசைச்சனும் வயந்தகனும் அவனைப் பாதுகாத்தறபொருட்டு வேற்றுவடிவங்கொண்டு தருமநூல் முதலியவற்றைப் பதுமையின் தாய்க்குச் சொல்லுபவர்களாகியும் கண்டோர் வியக்கும்படி மலர்களைப்பலவகைப் பிணையல்களாகக்கட்டியும் கட்டுவித்தும் பதுமைக்கு அனுப்புபவர்களாகியும் அங்கேயிருந்

தனர். உடன்வந்த ஏனைவீரர்களும் வேறு வடிவங்கொண்டு தத்தமக் கேற்ற தொழில்களைச்செய்பவர்களாகச் சமீபமான வேறு வேறிடங்களில் தங்கினர்.

இப்படியிருக்கையில், பதுமை உதயணனைத் தன்னுடன் கன்னி மாடத்திற்குப் பிறரறியாமல் அழைத்துக்கொண்டு செல்ல நினைந்து அதற்குரிய உபாயமொன்றை ஆராய்ந்து, “பலவகையான தானங்களைச் செய்தற்கு நிச்சயித்திருக்கிறேன்” என்று சொல்லி அதனைப் பலரும் அறியச்செய்தனர். செய்தபின் சிவிகையை வருவித்து அதிலேறிச்சென்று காமன்கோட்டத்தின்வாயிலில் இறங்கித் தானிருக்கும் அறையின்வாயிலிற் சிவிகையை வைக்கும்படி கட்டளையிட்டு விட்டுத் தனியே அறையுட்சென்று அங்கே ஒதுங்கியிருந்த உதயணனைக்கண்டு உவந்து அவனுடன் அங்கே காலத்தைப் போக்கினள்; பின்பு தனது நோன்பிற்குரிய நாட்களின் இறுதித்தினம் அன்றாறதலால் வந்த யாவர்க்கும் மணியும் முத்தும் பவழமும் மாசையும் அணியும் ஆடையும் ஆசில்உண்டியும் பூவும் நானமும் பூசஞ்சாந்தமும் யாவையாவை அவையவை அவரவர் வேண்டாராயினும் ஈண்டவீசி அவர்களுடைய ஆசிகளைப்பெற்று அவர்களை அவள் அனுப்பினள்; அப்பால், காமன்கோயிலில் மணிவிளக்கேற்றி மகளிர் பாடினர். அப்பொழுது உயிர்த்தோழியாகிய யாப்பியாயினி அவளது குறிப்பறிந்துவந்து ஆங்கு நின்றாரைநோக்கி, “எம்மிறைவி இன்று பட்டினியுற்றாள்; சனநெருக்கத்தால் வெப்பமடைந்து வருந்துகின்றாள். நீவிர் எல்லோரும் புறத்தேசெல்லுமின்” என்று சொல்ல, எல்லோரும் உடனே புறத்தேபோயினர்.

மறைந்துவந்து கஞ்சிகைச்சிவிகையில் உதயணன் தங்கினன்; பதுமையும்சென்று அதில் தங்கினள். அப்பொழுது சுருக்குத் திரையைவிரித்து அச்சிவிகையை மறைத்தனர். காவலாளர்கள், “இச்சிவிகையைக் கன்னிமாடத்துள்ள பள்ளியறையினுள்ளேசென்று வைத்திடுக” என்றுசொல்லிக்கொண்டு பின்சென்றனர். யாரும் அணுகாதபடி கடுங்காவலராகிய சிலதமாக்கள் உசும்பிக்கொண்டு அயலிடஞ்சென்றார்கள். புறநகரத்துள்ள காவும் வாவியும் காமன்கோட்டமும் பூவீழ்கொடியிற் பொலிவிலவாக அகநகரஞ்சென்று பல வீதிகளையுங்கடந்து அரண்மனையுட்சென்று கன்னிமாடம்புகுந்து மல்லர் உள்ளே சென்று சிவிகையை வைத்தனர்.

அப்பொழுது பதுமை, “எனக்கு மிகவும் வெப்பமுண்டாகின்றது; எல்லோரும் போமின்” என்று கட்டளையிடவே, ஆங்கு

செறிந்துகின்ற யாவரும் புறத்தே சென்றனர். உடனே திரையை யகற்றிப் பதுமை தன்னுடைய பள்ளியறையிற் சென்றிருந்தாள். யாப்பியாயினி பள்ளியறையின் நாற்புறத்துஞ்சென்று ஆராய்ந்து யாருமில்லையென்பதைச் சொன்னபின்பு, உதயணன் பிறரறியாமற் சென்று அங்கேதங்கி மிக்க மகிழ்ச்சியுடையவனாயினன். “யாவராயிருப்பினும் சமயம் அறியாமல் இங்கே வாரற்க” என்பதைப் பதுமை தோழிமார்க்குத் தெரிவித்ததன்றி, “யாமும் பாட்டும் இனி நன்றாகப் பயிலுமெண்ணமுடையேனாதலின் எனக்குரிய உணவுவகைகள் இங்கேயே வருவனவாக” என்றும் கட்டளையிட்டனள். அங்ஙனமே அவை வருவனவாயின; பின் அவள் எழுநிலைமாடத்தில் உயர்நிலையறையிற்சென்று ஆண்டுள்ள அணையின்மிசை உதயணனோடிருந்து அளவளாவி மகிழ்ச்சியடைந்திருந்தாள்.

இருந்தபொழுது உதயணன் ஒருநாள், நாற்புறத்துமுள்ள துட்பமான சிற்பவேலைகளைப் பார்த்துப்பார்த்து வியப்புற்றான்; பதுமாபதி, அவன் தன்னைப்பாராமல் வேறிடத்திற் கருத்தைச் செலுத்திக்கொண்டே யிருத்தலைஅறிந்து புலந்து கடியசொற்களைச் சொல்லி உடல்வியர்த்துக் கண்ணீர்பெருகத் தன்னுடைய அணிகலங்களையும் மாலைகளையும் எடுத்தெறிந்துவிட்டுக் கலங்குவாளாயினள். அதனை யறிந்த உதயணன், “நங்காய்! யான் யாதொரு குறறமும் செய்திலேன்; நினைத்துமிலேன்; வருந்தல்வேண்டா; பொறுத்திடுக” என்று பலமுறை குறையிரந்து அவளுடைய புறத்தைத் தைவந்து தோட்டைக் காதிலணிந்து மற்ற ஆபரணங்களையுந்திருத்தி நலம்பாராட்டிச் சந்தனத்தைப் பூசித் தழுவுவதற்கு நெருங்குகையில் அவள், “என்னைத் திண்டாதிர்” என்று சினந்துரைத்து வேறிடஞ்செல்லப் புடைபெயர்ந்தாள்; அப்பொழுது, பக்கத்திலுள்ள பூஞ்சோலையின் கிளையிலிருந்த கோட்டானொன்றுவந்து அம்மாடத்தின்மேலுள்ள சூலத்திலேறியிருந்து கேட்போர் அஞ்சும்படி ஒலித்தது; உடனே பதுமை நடுக்கமுற்று ஒடிவந்து உதயணனைத் தழுவிக்கொண்டாள். உதயணன் அவளுடைய அச்சமுயக்கத்தை மிகவிரும்பி, “அஞ்சற்க” என்று கூறிக் கூகையிலுதவியை நெஞ்சத்துள்ளே பாராட்டி அவனைப்புல்லியும் திளைத்தும், “அமரராக்கிய அமிழ்தே!” எனப் புகழ்ந்தும் ஒழுகுவானாயினன்.

இங்ஙனம் ஒழுகும் நாட்களில் ஒருநாள் பதுமை தோழியை யழைத்து, “இவன் கற்றவித்தைகளை நாம் ஆராய்ந்தறியவேண்டும்” என்று சொல்ல, தோழி அவனை வினாவினள். வினாவே அவன்

“வேள்விக்குரிய வித்தைகளெல்லாவற்றிலும் வல்லேன் ; என்னுடைய மனைவி விரும்பியபொழுது குடமுழுவென்னும் வாத்தியத்தை அவளுக்குப் பயிற்றினேன்” என்றான் ; “அதில்வல்ல இவ்வந்தணன் இசையிலும் வல்லவனாக இருத்தல் கூடும் ; இவன் சுவைத்தொழில் மகன்” என்று சொல்லிப் பதுமை நகைத்துத் தன் யாழை வருவித்துத் தான் வாசித்தற்கு ஆற்றாதவளாகி, “இதனை இவனிடம்கொடு” என்று தோழிக்குக் குறிப்பால் உணர்த்தினள். அவள் அப்படியே சென்று அதனை அவனிடங் கொடுத்து, “இதனைச் செப்பஞ்செய்த தருக” என்றாள். அவன், “எம்முடைய குலத்திற்கு ஒவ்வாத இதனை வாசிக்கும்படி என்னை வருத்தாதொழிக ; யாழ் வித்தையை இனிக் கற்றற்கு விரும்பினேன்” என்றான். அவன், “நரம்புகளை வலித்து இறுக்கித் தானத்திலிருத்தலையே யாம் விரும்பினேன்” என்றான். அவன், “அப்படியானால் ஒருவாறு பார்ப்பேன் ; அதனைக் கொடு” என்று சொல்லி வாங்கித் திவவை இறுக்கிப்பார்த்து, அது பட்டமரத்தாற் செய்யப்பட்டதென்பதையும் பிற இலக்கணங்களை யுங் கூறினான். கேட்ட பதுமை, “இவன் யாழறிவித்தகன்போலும் ; அதனை நன்கறிந்துகொண்டு வாசிக்கச் செய்வாயாக” என்று தோழிக்குக் கூறினள் ; அவள் வந்து குறையிரப்பதை அறிந்த உதயணன், “இவளுக்கு அறிவுபெரிது” என்று எண்ணி, “யான் இதில் வல்லுநன் அல்லேன்” என்றான் ; பதுமை, “ஒருமனமுடையவர்க்குத் தெரிவியாத காரியம் ஒன்றுமில்லை ; இன்பமயக்கமடைந்த எம்மை வஞ்சித்தல் அறனன்று ; மறாதருள்க” என்றாள். அப்போது சூரியன் அத்தமித்தனன் ; மலர்ந்த முல்லைப்பூவின்மணத்துடன் தென்றல் சாளரத்துள்ளே வந்து தவழ்ந்தது.

உதயணன் தனது யாழாகிய கோடபதியினை நினைந்து வருந்திப் பின்பு அவ்வியாழைத்தீண்டி வாசித்தனன் ; அவனுடைய குரலிசைக்கும் யாழொலிக்கும் வேற்றுமை தோற்றவில்லை ;

“செவிசசுவை யமிர்த மிசைத்தலின் மயங்கி
மாடக் கொடுமுடி மழலையம் புறவும்
ஆடமை பயிரு மன்னமுங் கிளியும்
பிறவு மின்னன பறவையும் பறவா
ஆடுசிற கொடுக்கி மாடஞ் சோரக்
கொய்மலர்க் காவிற் குறிஞ்சி முதலாப்
பன்மர மெல்லாம் பணிந்தன குரங்க
மைம்மலர்க் கண்ணியு மகிழ்ந்து மெய்ம்மறப்ப
எனோர்க் கிசைப்பி னேதந் தரும்” (நு. 4: 277-85).

என்று எண்ணிப் பதுமை, “யாழ் வித்தையிற் சிறந்தவன் காமன் ; அவனுக்குப்பின் தும்புரு ; அவனுக்குப்பின் உதயணன் சிறந்தவனென்று சொல்லுவர் ; அவனிலும் இவ்வந்தணன் சிறந்தோனாவான்” என்று நினைந்து உள்ளங்கொள்ளா உவகையளாகி அவனைப் பெரிதும் பேணுவாளாய்க் கழிபெருங்காமம் களவினிற்கழித்து ஒழுகுவாளாயினள்.

அந்நாட்களில் ஒருநாள், பதுமையின்தோழி உதயணனைநோக்கி, “மறையோம்பாள ! கேட்பாயாக ; பிரமதேவன் கொன்றைக்காயைப் பெருக்கியும் பயற்றுநெற்றைச் சிறுக்கியும் கரும்பைச் சுருக்கியும் மூங்கிலை மிகநீட்டியும் இசைவிலவாகப் படைத்தான் ; அதுபோல யானையை வணக்கும் யாழில்வல்ல உதயணனிலும் மிக்க உன்னுடைய இயல்பை முன்னம் உணரோமாயினேம்; இனி உன்மாணுக்கியராவேம்” என்றுசொல்லி, “இதைச் செவ்விதாக்கித் தரவேண்டும்” என்று யாழொன்றை அவன்கையிற்கொடுத்தனள். அவன், “இது கெட்டுப்போன மரத்தாற் செய்யப்பட்டது; வாசித்தற்கு உதவாதது” என்று அதைக் கீழேவைத்துவிட்டனன்; பின்பு தருசகன் பதுமைக்கு அன்புடன் அளித்த யாழை அவள்தரவே, அவன், “இந்த யாழ் சிறிதும் குற்றமில்லாததே; ஆனாலும் இதிலுள்ள நரம்புகள் மட்டும் மிகவும் குற்றமுடையன; வேறு நரம்புகளிருந்தால் அவற்றைத்தருக” என்றனன்; அவள் அப்படியே வேறு நரம்புகளை வருவித்தளிப்ப, அவன், “இன்னஇன்ன காரணத்தால் இவைகளும் குற்றமுடையன” என்றுமறுத்தனன்; பின்னும் அவள்புதிய வேறு நரம்புகளை வருவித்தளிப்ப, அவன், “இவைகளும் குற்றமுடையனவே” என்றனன்; அவள், “குற்றங்களை விளங்கச்சொல்லவேண்டும்” என்றுவேண்ட, அவன் அவற்றை ஆதாரத்துடன் விளங்கக் காட்டினன். அவள், “யாழும் பாட்டும் யாவரும் அறிவர்; இவனைப் போல அவற்றின் குணகுற்றங்களை அறிந்து விரித்துரைப்பவர்களைக் கண்டதில்லை” என்று சொல்லிவிட்டு உள்ளேசென்று பொன்னைத் திரித்தாற்போன்ற நரம்புகளைக்கொணர்ந்து கொடுப்ப, அவன் அவற்றைவாங்கி யாழிலமைத்துச் செவ்வைசெய்து கொடுத்தனன். அதனைப் பதுமைபெற்று மகிழ்ந்தாள். பின்பு,

குறிவயிற் புணர்ந்து நெறிவயிற் நிரியார்
வாயினுஞ் செவியினுங் கண்ணினு மூக்கினும்
மேதகு மெய்யினு மோத லின்றி
உண்டுங் கேட்டுங் கண்டு நாறியும்

உற்று மற்றிவை யற்ற மீன்றி
 ஜம்புல வாயிலுந் தம்புலம் பெருக
 வைக றேறு மெய்வகை தெரிவார்
 செய்வளைத் தோளியைச் சேர்ந்துநல னுகர்வதோர்
 தெய்வங் கொல்லெனத் தெளித லாற்றார்
 உருவினு முணர்வினு மொப்போ ரில்லென
 வரிவளைத் தோளியொடு வத்தவர் பெருமகன்
 ஒழுகினன் (கூ.15 : 63-74)

இவ்வாறு ஒரு திங்கள் சென்றது.

இப்படியிருக்கையில், பதுமாபதியின் மணத்தை விரும்பி அதற் குரிய பரிசங்களை முன்னேசெல்லவிட்டுக்கொண்டு கேகயதேசத்தரச னாகிய அச்சுவப் பெருமகனென்பவன் ஒருநாள்வந்து தருசகனுக்குத் தன் வரவைத் தெரிவித்தனன். தருசகன் நகரை அலங்கரிப்பித்துத் தன்பரிவாரங்களோடு எதிர்கொண்டு சென்று அளவளாவி அவனை அழைத்து வந்து தன் அரண்மனைசென்று விருந்தளித்து மகிழ்ந் திருந்தனன்.

அப்போது, தருசகனுடைய ¹ மேம்பாட்டைப் பொறுதவர்க ளாகி மிகுந்த பகைமை கொண்டொழுகுபவர்களாகிய விரிசிகன், அரி மான், எலிச்செவி, அடவி, அயோத்தியரசன், மிலேச்சன், சங்கரன், மல்லன், வேசாலியென்னும் அரசர்கள் ஒருங்குகூடிச் சதுரங்கசேனை களுடன் புறப்பட்டுப் பலபுரிகளாலாகிய ஒருபெருங்கயிற்றால் யானை யைப் பிணிப்பதுபோல இராசகிரியநகரத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டு பெருமுழக்கத்தைச் செய்தனர். அதனையறிந்த தருசகன் மிகுந்த கவலையுற்றுத் தெருமரலெய்தினன். அதனைக்கேட்ட பதுமை, “இச் செய்தியை மாணகனுக்குச்சொல்” என்று ஐராபதியைவிடுத்தனள். அவள் காமன்கோட்டத்திற்குவந்து நிகழ்ந்தவற்றையும் பதுமையின் கருத்தையும் உதயணனுக்குச்சொல்ல, அவன், “இங்ஙனம் பகைவர் வந்து போர்செய்தற்குச் சூழ்ந்தமை நமக்கு அனுகூலமான காரியம்” என்று எண்ணி ஐராபதியைநோக்கி, “இரண்டுமாதத்திற் பதுமையைவந்து பார்ப்பேன்; இதனை அவளுக்கு நீ சென்றுகூறி அவளைப் பாதுகாத்துக்கொள்” என்று அனுப்பிவிட்டுப் பின், “வாணிகவுரு வத்தோடு பகைவருடைய படைபுட்சென்று அவரை யழிப்பேம்”

¹ பதுமையைக் கேகயத்தரசனுக்குக் கொடுக்கக் கருதியதுதெரிந்து தருசகன்பால் வேற்றரசர் பகைமைகொண்டார்களென்று வேறு தூல்கள் கூறும்.

என்று நிச்சயித்துக்கொண்டு சின்னச்சோலையென்னும் மலைமேலே
றிச் சங்கேதமாகிய ஒரு பண்ணைப்பாடினன்.

கேட்ட அவனுடைய வீரரெல்லோரும் அங்கேவந்து கூடினர் ;
அவர்களைநோக்கி உதயணன், “இனி எமக்கு யாதொருதீங்குமிலது”
என்றெண்ணி, மேலே செய்யவேண்டுவனவற்றை அவர்களுக்குக் கூறி
விட்டு, தானும்தோழர்களும் வாணிகவேடம்பூண்டு வாணிகத்திற்
சூரிய பலபொருள்சீளையுஞ்சேகரித்துக் கைக்கொண்டு பகைவருடைய
பாடிகளைச் சார்ந்தபொழுது, முன்பு இடபகனால் அனுப்பப்பட்ட
இசைச்சன் பல குதிரைகளோடு அங்கே தோன்றினன். தோன்றிய
பொழுது வயந்தகனைக் குதிரை வியாபாரிகளுக்குத் தலைவனாக நியமி
த்து, அவனுடன் பகைவருடைய பாடிகளிற் புகுந்து அவர்களை நோக்கி
உதயணன், “யாம் குதிரைவியாபாரிகள் ; பலவருடங்களாக மகதராச
னோடு பழக்கமுடையோம்; இப்பொழுது அவன் எம்மிடம் மனவேறு
பாடுடையனாதலின், வென்று அவன் நகரத்தை எம்முடைய நகர
மாகச் செய்துகொள்ள எண்ணினேம் ; நீவிரும் எமக்கு நட்புடை
பவர்களாக இருத்தல்வேண்டும்” என்றுசொல்ல, அவர்கள் அங்கே
ரித்து அவனை உடனிருக்கச் செய்தனர் ; அப்பால் தோழர்கள் தமக்
சூரிய இடங்களை யமைத்து அவற்றிலிருப்பவர்களாய்ப் பகைவர்பா
லுள்ள எல்லா இரகசியச் செய்திகளையும் கால அடைவில் அறிந்து
அப்பகைவர்களை இன்னவகையாக வெல்ல வேண்டுமென்பதைத்
தம்முள் நிச்சயித்துக்கொண்டு தாங்கள் யுத்தசன்னத்தர்களாகி
வேறுவேறாக விரைவிற்சென்று, “விரிசிகன்வாழ்க” என்று கூறி
மல்லன்பாடிகாத்த வீரர்களைக்கொன்று, பகைவர்கள் தம்முள்
விரோதங்கொண்டு ஒருவரோடொருவர் போர்செய்வது போலவே
தோற்றும்படி அப்படியே போர்செய்து முடிவில் “வத்தவன் வாழ்க”
என்றுகூறிப் போர்செய்தார்கள் ; அதனைக்கண்ட பகைவர்கள்,
“நமக்குள் யாரோ விரோதத்தை உண்டாக்குதற்கு இங்ஙனம் போர்
செய்கின்றார்கள் ; இனி இங்கிருத்தலாகாது; பொழுது விடிவதற்குள்
எப்படியேனும் நாம் புறத்தேசென்று விடவேண்டும்” என்று நிச்ச
யித்துத் தத்தம் பொருள்கள் பாடிகளில் அங்கங்கே கிடப்ப ஒடிப்
போய்த் தமக்கு அரணாகவுள்ள ஒருமலையையடைந்து அங்கே
கங்கினர்.

உருமண்ணுவாமுதலியோர் தம்முட்கூடி மகிழ்வுற்று, “பகை
வரை வென்றோ மாதலால், பதுமையை விரும்பிய உதயணனுக்கு
இனி ஆக்கமுண்டு” என்று எண்ணிக்கொண்டு, “தந்தேவி வாசவ

தத்தையையிழந்து தன்வருத்தத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளுதற்கு இந் நாட்டிற்குவந்த உதயணன் தருசகனுடைய பகைவர்போர்செய்தற்கு நகரத்தைச்சூழ்ந்தது தெரிந்து தன்தந்தைக்கும் மகதராசனுக்கும் மிகுந்த நட்புண்டென்பதை அறிந்தோனாதலின், அவனுக்குவந்த துன்பத்தைப் போக்கவேண்டுவது தன்கடமையென்று நினைத்து வலிந்து சென்று போர்செய்து பகைவரைவென்று ஓடச்செய்துவிட்டு அதனைப் கையுறையாகக்கொண்டு காணவந்தானென்பதை நீ சென்று சொல்லுக” என்று வயந்தகனை அனுப்பினார். அவன் அச்செய்தியை விதிதோறும் சொல்லிக்கொண்டே அரசன் மாளிகைக்குச் செல்வானாயினன். இஃது இவ்வாறாக,

“இந்நகரத்தைச்சூழ்ந்த பகைவரைவெல்லுதற்கு வழி யாது?” என்று கவலையுற்று அத்தாணியிலிருந்த தருசகனுக்கு, உதயணன் பழமையைப் பாராட்டிவந்து துணைவருடன்சென்று போர்செய்து வென்று பகைவரை ஓட்டிவிட்டானென்ற செய்தி எட்டியது. உடனே அவன் எழுந்து வெளியேவந்து, “இச்செய்தியை அறிந்து வந்தோர்களை எனக்கு நேரிழக்காட்டவேண்டும்” என்றான்; எனவே ஏவலாளர் போந்து வயந்தகனை அழைத்துவந்து காட்டினர்; நிகழ்ந்த வற்றை அவன் கூறக்கேட்ட தருசகன், “விறல்வேலுதயணன் இவண் வரப்பெற்றேன்; தவமிகவுடையேன்” என்றும், “கெட்ட காலையுங் கேட்டோருவப்ப நட்போர்க்கு ஆற்றும் நன்னரானுடைய வரவை எதிர்கொள்ளக்கடவேன்” என்றும் சொல்லி நகரை அலங்கரிப்பித்து எதிர்கொண்டு செல்லும்பொழுது, “உதயணனைத் தெளிந்து அழைத்தல் தீது” என்று சிலர் தடுத்தனர்; தடுக்கவும் அதனை மதியாது தருசகன் அவனைத்தழுவி யழைத்துவந்து மிகவும் பாராட்டித் தனியே வசதி யமைத்து அதில் இருக்கச்செய்து அவனுக்குப்போர் செய்ததாலுண்டான வருத்தத்தைப் போக்குவானாயினன்.

இவர்கள் இங்கே இப்படியிருக்கையில், தோற்று ஓடிய அப்பகையரசர் தம்முள்ளேகூடி ஆராய்ந்து தங்களுள் யாரிடத்தும் பிழைப் பில்லையென்று தெளிந்து, “இனியாரையும் நம்பித்தெளிதலாகாது” என்று நிச்சயித்துக்கொண்டு சூளுறவுசெய்து எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து பெரும்படைகளோடு வந்து மரங்களை வெட்டிவீழ்த்தியும் விளைந்த நெற்கதிர்களைக் கொளுத்தியும் பிறதீங்குகளைச்செய்தும் நாட்டிற்குப் பெருந்துன்பத்தை விளைவித்தனர். அதனையறிந்த படை யொற்றாளர் விரைந்துவந்து தருசகனுக்குத்தெரிவித்தனர். அவன்

மிக்ககோபங்கொண்டு போர்செய்தற்குத் தானே புறப்பட நிச்சயித் தனன். அதுதெரிந்த உதயணன், “யானே சென்று போர்புரிந்து வென்றுவருவேன்; தன்னுடைய நால்வகைப்படைகளையும் அவற்றிற் குத்தலைவனாக ஒரு வீரனையும் எனக்குத்துணையாக அனுப்புமாறு தருசகனிடம் சொல்லிவா ” என்று வயந்தகனை அனுப்பினான். அவன் வந்து சொல்லக்கேட்ட தருசகன், மந்திரிகளுடன் யோசித்துத் தன்னுடைய படைகளையும் வீரர்களையும் அவன்பால் அனுப்பினன்; அதையறிந்த கேகயத்தரசன், “என்னை யனுப்பின் நான் விரைவிற்பகைவரைவென்று வருவேன்” என்று தெரிவிக்க, அவன், “என்னுடைய படைகளுக்குத் தலைவனாகச்சென்று உதயணனுடன் கூடிப் பகைவரோடு போர்செய்துவருக ” என்று கேகயத்தரசனை அனுப்பி விட்டு, “என் தங்கையை விரும்பிவந்த கேகயவரசனும் வருகின்றான்; அவனுக்கு யாதொருதீங்கும் நேராதபடி பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று உதயணனுக்குச்சொல்” என்று வயந்தகனை அனுப்பினன். அவனும் அப்படியேவந்து அதனை உதயணனுக்குக் கூறினன். உதயணன் யானைமீதேறிப் போருக்குப்புறப்பட்டனன். உருமண்ணுவா முதலிய முந்தூற்றாறு வீரர்கள் தமக்குரிய ஊர்திகளில் ஏறி உதயணனைப் புறங்காத்துச் சென்றனர். அக்காலத்தில் தருசகன் வந்து, “கேகயத்தரசனைப் பாதுகாத்துக்கொள்க ” என்று மீட்டும் உதயணனுக்கு நேரிற் சொல்லிவிட்டு மீண்டு தன்னிடம் சென்றனன். உதயணன், “சேனையினடுவே, கேகயத்தரசனும் உருமண்ணுவாவும் எனக்கு முன்னேசெல்லுக; இன்னார் இன்னார் எனக்குப்பின்னே வருக ” என்று கூறுபடுத்தி அமைத்துக்கொண்டு பகைவர் பாசறையை அடைந்தனன். உடனே பகைவரெல்லோரும் தங்களுக்குரிய பெரும்படையோடுவந்து எதிர்த்தார்கள்.

அப்பொழுது இருவகைப்படைகளுக்கும் பெரும்போர் நிகழ்ந்தது. உதயணன் எலிச்செவியரசனுடைய தம்பியேறிய யானையின் மேற்பாய்ந்து அதனைப்பிடித்துக் கச்சால் அவன்தேறிகட்டினன். அதனைக்கண்ட உருமண்ணுவா, “நம்முடைய கருத்தை முடித்தற்கு உரிய காலம் இதுதான் ” என்று எண்ணிக் கேகயத்தரசனோடு சேர்ந்து எலிச்செவியரசன்படையோடு போர்செய்தற்கு எழுந்தான். உடனே எலிச்செவியரசன் விரைந்துவந்து கேகயத்தரசனுடைய தலையைவெட்டி வீழ்த்திவிட்டுத் தன்தம்பி உதயணனும் சிறைப்பட்டிருத்தலையறிந்து உருமண்ணுவாவின் யானைமேற் குதித்து, “என்தம்பியை விட்டுவிடும்படி செய்வாயாயின் நீ பிழைப்பாய் ” என்று

சொல்ல, அதனைக்கண்ட உதயணன், “தருசகனுக்கும் இவனுக்கும் வேறுபாட்டில்லை. இவனைப்போற்றுவாயாயின் உன் தம்பியை நீ பெறுவாய்” என்று சொல்லிப் போர்செய்தனன் ; அப்பொழுது, வெள்ளத்தால் உப்பனை கரைவதுபோலப் பகைவர்படை உடைநதுபோயிற்று; போகியும் பகைவர் உருமண்ணுவாவைப் பிடித்துக்கொண்டு தம் மிடஞ்சென்று அவனைச் சிறைப்படுத்திவிட்டனர்.

உதயணன், விசயமுரசத்தோடு தோழர்கள் சூழச்சென்று வெற்றிச் செய்தியைத் தருசகனுக்குத் தூதர் மூலமாக அறிவித்தான். தருசகன் புறம்போரது உதயணனைப் பலமுறை புல்லி, “நிகழ்ந்ததைச் சொல்லவேண்டும்” என்று கேட்க, “கேசயத்தரசன் பகைப்படையின் எழுச்சியையும் அதனால் உண்டாகும் தீங்கையும் நினையாதவனாகி யாம் விலக்கவும் அடங்கினில்லாமல் விரைந்தோடித் தமரையும் எமரையும் நீங்கிப் போர்செய்து எலிச்செவியரசனுடைய வாளால் வெட்டுண்டு வீரசுவர்க்கமடைந்தான்” என்று கூறினன் அதுகேட்ட தருசகன்.

“என்கடன் நீரே னுயி னேனவன்

சன்கடன் நீர்த் து தக்க தாற்றினன்” (நு. 20. 141-2)

என்பதைக்கூறி உள்ளம் நெகிழ்ந்துருகிப் போர்க்களத்தில் ஆராய்ந்தெடுத்து அவனுடம்பைத் தகனஞ்செய்வித்தது மற்றக்காரியங்களையும் முடித்துவிட்டு உதயணனுடன் அகநகர்புகுந்தான். புகுந்த பொழுது கண்டோர் மகிழ்ந்து உதயணனைப் பலவாறு வாழ்த்தினார்கள். அங்ஙனம் வாழ்த்திக்கொண்டிருக்கத் தருசகனோடுசேர்ந்து உதயணன் ஆரண்மனைக்குட் புகுந்தான்.

அப்பொழுது தருசகன், “துரியோதனதுதாயர் நூற்றுவரைத் தனியேவென்ற பெருவிறல்வாய்ந்த வீமனைப்போலத் தனியேசென்று பகைவரைவென்ற உதயணனுடைய சுற்றத்தாரென்று சொல்லப்படும் அரசர் பழம்பிறப்பில் தவமுடையோர்” என்றெண்ணித் தன் தங்கையாகிய பதுமாபதியை அவனுக்கு மணம்செய்விக்க நினைந்து அச்செய்தியை அவளிடத்தும் உதயணனிடத்தும் சொல்லிவரும்படி முதுமகனாகிய அமைச்சனொருவனை அனுப்ப, அவன்சென்று தனியேயிருக்கும் பதுமையைக்கண்டு, “நம்முடைய பகைவரைவென்றவனும் யானையை வணக்கும் வீணைவித்தகனுமாகிய உதயணனுக்கு உன்னை மணஞ்செய்விக்கத் தானெண்ணியிருப்பதாக அரசன் உனக்குத் தெரிவிக்கச்சொன்னான்” என்றுசொல்ல, அவள் புன்முறுவலையுடையவளாகி, “மந்திரநாவின் அந்தணன்கேண்மை இருநிலம்போரி

னும் தீர்தலின்று ; ஆதலால், இங்ஙனம்மேரின் யான் உயிருடன் வாழேன் ” என்ற உறுதியுடன் பேசாமலிருந்தான்.

அப்பால், அவ்வமைச்சன் உதயணனையடைந்து அரசன் கருதியதைச்சொல்ல, உதயணன் நெடுநேரம் யோசித்துக்கொண்டிருந்து பின்பு, “ யான் குறைகொள்ளுங் காரியத்தை அவனே குறைகோடல் என் தவத்தின் விளைவு ” என உவந்தவுள்ளமொடு தன் மகிழ்வை வெளிப்படுத்தாதவனாக, “ வாசவதத்தை தீப்பட்டமையால் மிக்க கவலையுடன் என்னுடைய அரசாட்சியைத் துறந்துவிட்டு அவனையும் பூகியையும் இழந்தபின் வாழ்வதனால் உளதாகும் பயன் யாதென்று எண்ணினேன் ; எனக்கு நீ சொல்லிய காரியத்தைச் செய்தலில் விருப்பமில்லை ” என்று மறுத்தான். கேட்ட அவன், “ நீ கூறுஞ் சொல் குடிப்பிறந்தோர்க்கு ஒத்ததன்று ” என்று வணங்கிநின்று, “மததயானையை வணக்கும் நல்பாழ் வித்தகவீர ! இவ்வேண்டுகோளை நிறைவேற்றவேண்டும் ” என்று மீட்டும் இரப்ப, உதயணன், “தருசகனும் நீயும் மிக வற்புறுத்துதலால் நான் செய்வதற்கு யாது தடை உளது ? ” என்று கூறினன் ; அவ்வமைச்சன் மகிழ்ந்து மீண்டு சென்றான்.

சென்ற அமைச்சன், நிகழ்ந்தவற்றைத் தருசகனுக்குச் சொல்ல அவன் கேட்டு மகிழ்ந்தனன். இஃது இவ்வாறாக,

“ மாடத்திலொடுங்கியிருக்கும் மாணகனே நாமென்பதைப் பதுமாபதி அறியாளாதலின், நம்மை மணத்தற்கு உடன்படாள் ; ஆதலால், அவனே நாமென்பதை முதலில் அவனுக்கு ஏதேனும் ஒருவாற்றால் தெரிவிக்கவேண்டும் ; அதற்கு உபாயம் யாது ? ” என்பதை நினைந்த உதயணன் வயந்தகனை அழைத்து, “ என்னுடைய உயிர்த்தோழனாகிய இசைச்சுனென்பவன் இருமுதுகுரவரையும் இழந்தோன். அவனுக்கு ஓரந்தணககன்னியை மணமபுரிவித்த பின்பே என்னுடைய மணத்தைக்குறித்து நினைத்தல்வேண்டு மென்பதை என் வார்த்தையாகத் தருசகனிடஞ்சொல்லி அதனை முடித்துக் கொண்டுவருதல் உனது கடமையாகும் ” என்று சொல்லியனுப்ப, வயந்தகன் சென்று தருசகனுக்கு உதயணனுடைய கருத்தை முறையாகத் தெரிவித்தனன்.

தருசகன், “ பதுமையின் பார்ப்பனத்தோழியாகிய யாப்பியா யினியென்னும் கன்னி, ஒழுக்கத்தினும் குலத்தினும் விழுப்பமிக்கவ ளாதலால், அவளை இசைச்சுனுக்கு மணஞ்செய்வித்தல் நலமென்பதை உதயணனுக்குத் தெரிவித்திடுக ” என்று சொல்லியனுப்பினன்.

அதனை வயந்தகன்வந்து உதயணனுக்குத் தெரிவித்தான். தோழர்கள் கேட்டு மகிழ்ந்தார்கள். பின்பு அம்மணத்திற்குரிய நாள் குறிப்பிடப் பட்டது. அதனையறிந்த தருசகன், “பதுமையை உதயணனுக்கும் யாப்பியாயினியை அவன் தோழன் இசைச்சனுக்கும் மணஞ்செய் விக்க நிச்சயித்திருத்தலையும் யாப்பியாயினியின் மணத்தை முன்னதாகவே நிகழ்த்தவேண்டுமென்பதையும் தன்னுடைய தாய்க்குத்தெரிவித்துத் தாயின் அருள்வகையறிந்து வம்மின்” என்று தம்மிபல்வழாப் பெருமூதாளரை விடுத்தனன். அவர்கள் சென்று சொல்லக் கேட்ட தாய் உண்மையினை உவகையளாய் யாப்பியாயினி அணிந்து கொள்ளுதற்கேற்ற ஆபரணங்களைக் கொடுத்தனுப்பினள்.

அச்செய்தியைக்கேட்ட பதுமை, “மாணகளைப் பிரிந்த என்னுடைய பெருந்துயரத்தை நீக்கிக்கொள்ளுதற்குப் பெருந்துணையாக இருந்த யாப்பியாயினிக்கு நீங்குதிறனுண்டெனின் என் உயிரைத் தாங்கும் வழியையறியேன்; விலக்குதலும் இயல்பன்று; என்செய்கேன்” என்று நினைத்து ஆடை அணிகலம் மாலை முதலியவற்றையாப்பியாயினிக்கு அன்புடன் அளித்து, “வதுவை விசேடத்தால் என்னை மறந்தொழியாமல் விரைந்துவா” என்று சொல்லி அவளைத் தழுவித் தன்னுடைய கவலையைப் புலப்படுத்தாமல் நற்றாய் செய்தற்குரிய பரிசுகளையெல்லாம் அவளுக்குச்செய்து தன்னுடைய உழைக்கலங்களையும் சிறந்த சிவிகையொன்றையும் அளித்தனள்.

தருசகன், பதுமையின் பெருந்தகைமையை நினைந்து மகிழ்ந்ததன்றி யாப்பியாயினியின் வதுவைச்செய்தியை நகரத்தாரெல்லாரும் அறியும்படி செய்வித்து மணத்திற்கு வேண்டியவற்றை மிகச் செவ்வையாக அமைப்பித்தனன். உரியநாளில் வதுவைமண்டபத்தில் இசைச்சனும் யாப்பியாயினியும் ஆசனத்திலிருந்தனர். வதுவைச்சடங்கு நடைபெற்றது. அச்சமயத்தில் உதயணன், அருகேயிருந்து இசைச்சனைநோக்கி, “நாம் மகதத்திற்கு வந்தது, முதன்மையான கோசம்பிரகரத்தையும் யமுனையாற்றையும் பிறவளங்களையும் யாப்பியாயினி கண்டு மகிழ்ந்து உறைவதற்கு ஏதுவாயிற்று” என்று அவள் காதிற்படுப்படி கூறினன். கேட்ட அவள், “இக்குரல் மாணகன்குரலாக இருக்கின்றதே” என்று கடைக்கண்ணால் அவனைப்பார்த்து ஐயம்ஒழிந்தும், “உதயணனே பார்ப்பனவுருவொடு பதுமாதியின் யாப்புடைநெஞ்சம் அழித்தனன்; ஒத்தவிடத்தன்றி ஒவ்வாத இடத்தில் மணஞ்செல்லாதென்பது உண்மையே” என்று நினைந்து, “இச்செய்தியை விரைவில் அவளுக்குத்தெரிவிக்கவேண்

டும்” என்னும் எண்ணத்தோடு சமயம் நோக்கிக்கொண்டே யிருந்தனள்; வதுவைக்குரிய ஏழுநாட்களும் சென்றன. செல்லவே மணக்கோலத்தோடு தன்னைக்காணவரும்படி பதுமை சொல்லிவிடுத்தபடியே சிவிகையில் யாப்பியாயினிசென்று அவளைக்கண்டு அளவளாவியபின், “மாணகனாகவந்து உன்னுடைய உள்ளத்தைக் கவர்ந்தவன் உதயணனே; இனி வருந்துதலையொழிக” என்று துணிந்துகூறினள்.

பதுமை, “உன்னைமணந்த அந்தணன் உதயணனுடைய தோழனென்பதை முன்னமே நான் கேட்டறிந்திருப்பதுண்டு; மாணகனுக்கு உரிமைபூண்ட என்நிறை வடுப்படாதிருத்தல் வேண்டுமன்றோ? ஆராய்ந்து பார்” என்று சொற்றனள். யாப்பியாயினி பதுமையின் சுருத்தை உதயணனுக்குத்தெரிவிக்க, அவன் தன்வடிவை ஒரு படத்திலெழுதி, “ஓரிரவிற கன்னிமாடத்தில் என்னுடனிருக்கும்பொழுது கோட்டானது குரலைக்கேட்டு மிகவும் அஞ்சினள்; அந்த அடையாளத்தைபுஞ்சொல்” என்று சொல்லித் தன்படத்தைக் கொடுத்தனுப்பினன்; படத்தில் உதயணன் வடிவைக்கண்ட பதுமை, “மாணகன் வடிவத்திற்கும் இதற்கும் சிறிதும் வேற்றுமையில்லையாயினும் இதனை நன்கு ஆராய்ந்தே தெளியவேண்டும்; இதனைத் தொடுத்தலும் தவறு” என்று சொல்லி அதனைக் கையில்வாங்காளாயினள்; உடனே நள்ளிரவிற கோட்டானுடைய ஒலிக்கு அஞ்சிய அடையாளத்தை அவள் சொற்றனள்; சொல்லவே பதுமை, தன்கணவனுயிரைக் கூறுவன்கையினின்றும் மீட்ட சாவித்திரியைப் போல மிக்க இன்பமடைந்து தோழியைக் கையால்தட்டி அப்படத்தைத் தாங்கமுடியாதவிருப்பத்தோடு மார்பில் ஒடுக்கி அதன்தோளைத் தீண்டிப் புன்முறுவல்செய்துகொண்டு, “நெஞ்சங்கொண்ட நெடுமொழியாள! வஞ்சவுருவொடு வலைப்படுததனை” என்று பாராட்டுவாளாய்க் கவலையொழிந்திருந்தனள்.

சிலநாள்சென்றபின், அரசன் கட்டளைப்படி சேனைக்கணியால் வதுவைக்குரிய நல்லழகூர்த்தம் வைக்கப்பெற்றது; நகரம் அலங்கரிக்கப்பட்டது. பதுமைக்கும் உதயணனுக்கும் விதிப்படி மணம் நடைபெற்றது. உதயணன், “மிகவிரைந்து உருமண்ணுவாவைச் சிறையினின்றும் மீட்டுவரச் செய்யவேண்டும்” என்று தருசகனுக்குத் தெரிவித்தனன்; அவன் அதனை அங்கீகரித்ததன்றி, “உதயணன், வலிந்துவந்து நம்முடைய பகைவரைவென்ற நட்பாளனாக இருப்பதல்லாமற் சுற்றமாகவுமிருத்தலின், அவன் பகைவனாகிய ஆருணியைவென்று வத்தநாட்டையும் கௌசாம்பிநகரையும் அவனுக்.

சூரியனவாகச் செய்யவேண்டுவது நம்முடைய கடப்பாடு” என்று எண்ணினான் ; எண்ணி, தாமே சென்று தம்வினைமுடிக்கும் மந்திரிகளுட் சிறந்த வருடகாரன், தாரகாரி, தருமதத்தன், சத்தியகாயன் முதலிய மந்திரிகளையும்,

இருதா ஸ்ரீனயு மிராயிரங் குதிரையும்
அறுதூற் றிரட்டி யடன்மணித் தேரும்
அறுபதி ஞாயிர மெறிபடை மள்ளரும்
திருமணிச் சிலிகையும் பொருவினைப் படாகையும்
செங்காற் பாண்டிய நன்று பூண்ட
பைம்பொ னூ திர்யும் பவழக் கட்டிலும்
படாஅக் கொட்டிலும் பண்டிபண் டாரமும்
கடாஅக் கரியாலைக் காவலற் கியைந்த
பணைத்தோட் சிலசொற் பதுமா நங்கைக்கு
அமைக்கப் பட்ட வகன்பரி யாளமும்
அன்னவை யெல்லா மந்நிலை நல்கி (ந. 28: 30- 40)

“பின்னும் வேண்டுவனவற்றை அப்பொழுது அப்பொழுது வரவிடுவேன்” என்று மந்திரிகளிடஞ் சொன்னதன்றி, “உதயணனுக்கு ஆவனவற்றை அறிந்து அவ்வப்பொழுதே செய்துவரவேண்டுவது உம்முடைய கடமை” என்று ஒவ்வொரு மந்திரிக்கும் தனித்தனியே கூறினன் ;

“வடுத்தொழி லகன்ற வருட கார !
உடற்றுநர்க் கடந்த வுதயண குமரன்
அடைக்கல நினக்கு” (ந. 23: 47-9)

என்று ஒம்படுத்து மந்திரிமாரைநோக்கி, “ஒற்றினானும் உபாயத்தானும் ஆருணியைத் தொலைத்துவிட்டே நீர்பெயர்ந்துவரல்வேண்டும்” என்றுசொல்ல, எல்லோரும் கோசம்பி நகரத்தை நோக்கிப் படையுடன் புறப்பட்டார்கள்.

புறப்படவே தருசகன் பின்னும்தொடர்ந்துவந்து உதயணனைக் கண்டு அன்புமிக்கசொற்கள் பலவற்றைச் சொன்னதன்றி, “வந்து உதவிசெய்ய வேண்டுமென்பதைப் பிரச்சோதனனுக்குத் தெரிவித்தால் அவனும் நமக்கு அறுகூலஞ் செய்பவனாவான் ; வேண்டுமாயின் யானும் வருவேன் ; தெரிவித்தால் அன்புடைய பிறஅரசர்களும் வருவார்கள். எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்துசெய்க ; உனக்கு வெற்றியுண்டாகுக” என்று கூறினன். உதயணன் தருசகனைநோக்கி, “அடையக் கூடிய இன்பங்களை இன்பமாக யான் எண்ணுவது உருமண்ணுவாவை

அடைந்த பின்புதான் ; ஆதலால், அவனைப் பதினைந்து தினங்களில் சிறையினின்றும் விடுவித்து அனுப்புவது உனக்குக் கடனாகும்” என்பதைத் தெரிவித்தனன். தருசகன், உருமண்ணுவாவின் பெருமையையும் அவனிடத்து உதயணனுக்குள்ள பேரன்பையும் அறிந்து மனமு வந்து, “ அப்படியே செய்வேன் ” என்று சொல்லி விடைபெற்றுத் தன்னகர்க்குச் சென்றான். சென்றபின்பு,

அடற்பே ரியானையு மலங்குமயிர்ப் புரவியும்
படைக்கூழ்ப் பண்டியும் பள்ளி வையமும்
நடைத்தே ரொழுக்கு நற்கோட் டீர்தியும்
இடைப்படப் பிறவு மியைந்தகம் பெய்து
கொடிப்படை போக்கிப் படிப்படை ரிதீஇப்
புடைப்படை புணர்த்து (ந. 24: 35-40)

உதயணன் செல்லுதலையறிந்த மன்னர்கள், “ உதயணன் போரை மேற்கொண்டு செல்லுகின்றான் ; இச்செலவு யார்மேலதோ ? அஞ்சற் பாலது இது ” என்று தம்முட் கவலையுற்றார்கள்.

அவன் அங்ஙனஞ்சென்று ஓரிடத்தில் தங்கியிருந்தபொழுது, “ பாஞ்சாலனோடு போர்செய்தற்கு விரைவில் எழுவேண்டும் ” என்று யூகி தனக்கு இரகசியமாக எழுதிய ஒலையைப் பிரித்துப் படித்துப் பார்த்து அச்செய்தியை உட்கொண்டு அதனை மறைத்துவைத்து விட்டு வயந்தகன் அங்கேவந்த பிங்கலகடகரைக்கண்டு அவர்கள் கூறியவற்றை அறிந்து உதயணனை அடைந்து, “ உன்னுடைய தம்பி களாகிய பிங்கலகடகர் முன்னம் கோசம்பிரகரத்தைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தனர் ; பின்பு, அந்நகரத்தைக் சூழ்ந்துவந்து முற்றிய பாஞ்சாலராசனுடைய போருக்கு ஆற்றுகிற தோல்வியுற்று யமுனை யாற்றில் வீழ்தற்குக் குதிரையூர்ந்து விரைந்து செல்லுகையில் இடையே அரணுள்ளதும் பெண்கள்மட்டும் உறைவதுமாகிய நகர மொன்றைக் கண்ணுற்று அதிற் பன்னிரண்டு திங்கள் தங்கியிருந்து பாஞ்சாலராசனுடைய ஆட்சியைப் பொறுதவர்களாகித் தங்குறையை உனக்குத்தெரிவித்தற்கு இங்கே வந்திருக்கின்றனர் ” என்றுசொல்ல, அவன் மிகுந்த விருப்பமுற்று அவர்களைப்பார்க்க விரும்பிய காலத் தில், பிங்கலகடகர் பன்னீராயிரம் வீரர்களோடு அற்றக்காலைக்கு அமைக்கப்பட்ட ஏனைக்கொற்றத்தானையோடு வந்து பணிந்தனர். பணியவே உதயணன் அவர்களைப்புல்லிப் பாராட்டினன். அவர்கள், “ உனக்கு வழிபாடுசெய்தலைத் தவிர்த்ததன்றிப் பெற்றதாய்க்குப் பணி செய்துகொண்டிருத்தலையுமொழிந்தேம் ; நல்வினையில்லேம் ”

என்று கலங்கிக் கண்ணீர் ஆருகப்பெருகப் பூமியில் தலைபடும்படி வணங்கினர்.

உதயணன் அவர்களை எடுத்துத்தழுவி, “மந்திரிகளுடைய எண்ணத்தின் வழியே நடவாத புல்லறிவினையுடையேன் செய்த குற்றத்தின் பயன்இது ; நீங்கள் இனி வருந்தவேண்டாம்” என்று இனிய மொழிகளைக்கூறி, “உங்களை அடைந்தமையால் இனிப்பகைவா எரிவாய்ப்பட்ட பஞ்சி போல்வார். யான் யாதொருகுறையுமில்லேன்” என்றும், “இனி யுகியையும் வாசவதத்தையையும் யான் எளிதில் அடைவேன் ; என்னுடைய தவம் உம்மைத்தந்து எல்லாத்துயரையும் நீக்கியது” என்றும் சொல்லி இன்புற்று அவர்களுடைய கண்ணீரைத் துடைத்துவிட்டு மந்திரிகளை நோக்கி, “பாஞ்சாலராசனை வெல்லுதற்குரிய ஆலோசனையைச் செய்யவேண்டும்” என்றனன். உடனே வருடகாரன், “நாம் மேல் நடத்தவேண்டுவது இன்னது” என்பதை விளங்கக்கூறிப் பாஞ்சாலராசனிடத்துள்ள நிகழ்ச்சிகளை அறிந்துவரும்படி ஒற்றர்களைக் கோசம்பிரகருக்கனுப்பினன். சென்ற ஒற்றர் அங்கே நிகழ்ந்தவற்றை அறிந்துவந்து விளங்கக்கூறினர்.

அப்பால், வருடகாரனும் பிறரும் இடையிடையே செய்த முயற்சிகள் பல ; இருதிறத்தாரும் போர்செய்யத்தொடங்கினர் ; பெரும் போர் நிகழ்ந்தது ; இறந்தோர் பலர். பின்பு பாஞ்சாலராசன் சேனைகளுடன் போர்செய்யப்புறப்பட்டனன் ; தீயநிமித்தங்கள் பல நிகழ்ந்தன ; பூரணகுண்டலனென்னும் மந்திரி, “இப்பொழுது யாம்போருக்குச் செல்லுதல் முறையன்று ; திரும்பிவிடுதலே நலம்” என்று தடுப்ப, ஆருணி கேளானாகிச் சென்று போர்செய்யத்தொடங்கினன். அப்பொழுது,

சிலைத்தன தூசி ; மலைத்தன யானை ;
ஆர்த்தனார் மறவர் ; தூர்த்தனார் பல்கணை ;
விலங்கின வெள்வாள் ; இலங்கின குந்தம் ;
விட்டன தோமரம் ; பட்டன பாய்மா ;
துணிந்தன தடக்கை ; குனிந்தன குஞ்சரம் ;
அற்றன பைந்தலை ; இற்றன பல்கொடி ;
சோர்ந்தன பற்குடர் ; வார்ந்தன குருதி ;
குழிந்தது போர்க்களம் ; எழுந்தது செந்துகள் ;
அழிந்தன பூழி ; விழுந்தனர் மேலோர் ;
இப்படி நிகழ்ந்த காலே (கூ. 27 : 107 - 16)

ஆருணியைச்சார்ந்த வீரர்கள்பலர் உதயணனுடைய வீரர்களாற் கொல்லப் பட்டனர். கார்த்தவீரியார்ச்சுனைக்கொன்ற பரசுராம

னைப்போலவே பாஞ்சாலராசனை உதயணன் வெட்டிவிடுத்தினன். அப்பால், “அரசு உரிமையை உதயணன் பெற்றான்” என்று நாட்டினரும் நகரத்தினரும் அறிந்து கொள்ளும்படி யானையின்மேல் வெற்றிமுரசத்தை ஏற்றி அறையசு செய்தனர். உதயணன் பின்பு உரியவர்களைக்கொண்டு பாஞ்சாலராசனுக்கு நமக்கடனைக் கழிப்பித்தனன். கோட்டைவாயிலையடைந்து கதவையடைத்துக்கொண்டு உள்ளேயிருக்கும் நகரத்தார்களை வருடகாரன், நோக்கி, “நீங்கள் சிறிதும் இனி அஞ்சவேண்டாம்; உங்கள் தலைவனாகிய உதயணன் பாஞ்சாலராசனைக் கொன்றுவிட்டான்; ஆதலால், கதவைத்திறந்திடுமின்” என்று கூறினன். கேட்ட நகரத்தார், “எமமுடைய பழைய அரசனாகிய உதயணனுடைய முத்திரையமைந்த ஒலையைக்கண்டாலன்றி யாம் கதவைத்திறவேம்” என்று மறுத்தனர்; உடனே அவர்களுடைய சந்தேகம் நீங்கும்படி, “உதயணனுடைய மந்திரியாகிய இடவகன் வந்திருக்கின்றான்” என்பதைக்கூறினன்; கூறவே அவர்கள் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுற்றுக் கதவைத்திறந்து கொடிமுதலியவற்றை உயர்த்திக்கொண்டு எதிர்கொண்டார்கள். அங்கேநின்ற பாஞ்சாலராசனுடைய நண்பனாகிய கும்பனென்பவனைக்கண்டு அவனைக் கொன்று பின்னும், “பகைவனுடைய தமர் இங்கு உளராயின், அவர்களுடைய கொல்வேம்” என்று சொல்லிக்கொண்டு ஆயுதபாணிகளாகப் பலவீரர்கள் பாதுகாக்கச் சென்று வீதிதோறும், “உதயணன் வாழ்க” என்று சொல்லுவாராகி யாவரும் அறியும்படி யானையின் மேற் பறையையேற்றிவிடுத்தனர்.

நான்காவது

வ த் த வ க ண் ட ம்.

அப்பால், உதயணன் வருடகாரணத்தழுவி மிகவும் பாராட்டித் தன்னுடைய யானையையும் ஆபரணங்களையும் அவனுக்குக் கொடுத்தனன்; பின்பு தருமத்தனைநோக்கி, “பாஞ்சாலராசனை வென்றது உன்னால்தான்” என்று முகமன்கூறி, “அவனைவென்றதற்கு இவை அறிஞறிகள்” என்று நெய்ததோர்ப்பட்டிகையையும் பத்து ஊர்களையும் அவனுக்கு அளித்தனன். நல்லவேளையிற் புறப்பட்டு யானையின்மேல் ஏறிக்கொண்டு தோழர்கள்சூழ வெண்கொற்றக் குடை கவிப்பக் கவரிகள் இரட்டச் சங்கமும் முரசமும் இயம்ப மாசனங்களின் வாழ்ததொலிமிக, “நெடுந்தகாய்! நெடுங்காலம் உலகத்தைப் பாதுகாத்து வாழ்வாயாக” என்று பலர் கோபுரந்தோறும் நின்று பூமழை பொழியாநிற்ப உதயணன் அரண்மனையை யடைந்தான். பின்னர், ஆருணியோடு அழறபள்ளியையடையாத அவன் மனைவியர்களுக்கு வேண்டும்பொன்னையளித்து வேறிடஞ்சென்றிருக்கும்படி செய்வித்தான்; “இறந்தோர்களுக்குரிய கடன்களைக் கழிப்பீர்களாக” என்று மற்றவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை யளித்தான். இப்படியே செய்யவேண்டிய பலவற்றையும் செய்துமுடித்து முதன்மையான வேறோர் அரண்மனையைத் தனக்கு இயற்றாவித்துத் தனக்குரியவர்களான அமைச்சர்கள் நண்பர்கள் முதலியவர்களை முறையே உடன் அமைத்துக்கொண்டு எல்லா அங்கங்களையும் நிரப்பி அரண்மனையிலுள்ள பேரத்தாணியினிடையே பகைவனை வென்ற மகிழ்ச்சியுடன் வீற்றிருந்தான்.

ஆருணியரசனால் இடையே அமைக்கப்பட்ட புதிய கொடுங்கோல்முறைகளையெல்லாம் பின்பு அவன் அடியோடே அகற்றிவிட்டுச் செங்கோற்செல்வம் சிறப்பச்செய்து பழமையாகவுள்ள குடிகளை நகரிலும் நாட்டிலும் எடுப்பித்தான்; தேவாலயங்கள், அருந்தவர்பள்ளி, அந்தணரிருக்கை, தோட்டம், வாவி, ஆவணக்கடை, நாற்சநதி, முச்சந்தி, தெரு முதலியவற்றைப் புதுப்பித்து, “தமக்குரியவற்றை இடையேயிழந்த மாநதர் அவற்றை அடைவாராக” என்று கட்டளை பிட்டான். “வறுமையைபுடையீரும் ஊக்கமுதலியவற்றை யிழந்து மூப்பால் முடங்கினீரும் கணவர்கள் கைவிடுதலால் வாழ்வையிழந்து

வருந்தும் பெண்டிரும் உறுப்புக்குறைந்தீரும் பிறரும் வந்து வேண்டியவற்றை வேண்டியவாறே பெற்று வாழக்கடவீர் ” என்று மன்றங் தோறும் வீதிதோறும் முரசறைவித்துச்சாறறி அவரவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை உபகரிக்கச்செய்தான்.

போரின் வாழ்நரும் புலத்தின் வாழ்நரும்
தூரின் வாழ்நருந் தவாஅப் பண்டத்துப்
பயத்தின் வாழ்நரும் படியிற் றிரியா
ஓத்தின் வாழ்நரு மொழுக்கின் வாழ்நரும்
யாத்த சிற்பக் கயிற்றின் வாழ்நரும்
உயர்ந்தோர் தலையா விழிந்தோ ரீரு (ச. 2 : 47-52)

யாவர்க்கும் சிறிதேனும் துன்பம் உண்டாகாதபடி செய்வித்தான். அறம் ஒங்கிற்று; பாவம் நீங்கிற்று. கூற்று அகாலத்தில் வந்து உயிர்களைக் கவர்ந்து செல்லுதலைத் தவிர்த்தது. நானிலங்களும் செழித்தன. தம்பியர், பகைவருடைய ஊர்தோறுஞ்சென்று அவர்களை அடக்கி வருவாராயினர். தருசகனுடைய சேனையோடுவந்து உதவிபுரிந்த வீரர்களுக்கு வேண்டியவற்றை உதயணன் அளித்து அனுப்பினன். அருவிலைநன்கலம் முதலியவற்றைத் தமர்முகமாக அவனுக்கு விடுத்தனன்.

பட்டமெய்திய பதுமாபதியுடன் இவ்வாறு உதயணன் இன்புறுவானாகிச் செங்கதிர்ச்செல்வனுடைய எழுச்சியும் பாடும திங்களும் நாளும் தெளிதலின்றி மகிழ்வெய்திச் செங்கோலோச்சித் தன்னுடைய நாட்டை வளமுறச்செய்தனன்.

உதயணன் தன்நாட்டிலுள்ளாருடைய துன்பத்தை இங்ஙனம் தீர்த்தபின், “செய்யவேண்டுவது யாது?” என்று ஆராய்ந்து உஞ்சையிலிருந்து தன்னை ஏற்றிவந்த பிடிவீழ்ந்த இடத்தை விளங்கச்சொல்லி, “அதன் என்பு தோல் முதலியவைகளை விரைவிற் கொண்டுவாருங்கள் ” என்று சிலரை அனுப்பிவிட்டு அந்தப்பக்கத்துள்ள வேட்டுவத் தலைவர்களையும் குறும்பர்களையும் அழைத்து, “ எம்மைச் சமந்து வந்து காட்டில்விழுந்த பிடிசெய்த பேருதவிக்கு யாமசெய்யும் கைம் மாறு யாதுமில்லை. ஆனாலும் அதனை மறவாமலிருத்தல் மாட்சிமையுடையதாதலால், அது வீழ்ந்த இடத்தில் ஒருமாடமெடுப்பித்து அதில் அதன் உருவத்தை அமைப்பித்துக் காலைமால்களில் அதனை வழிபடல்வேண்டும்; அவ்வழியே செல்லுபவர்களுக்குப் பசிதீரும் படி அடிசிற்காலையமைத்து உணவளித்தல்வேண்டும்; தாகத்தைத் தீர்ப்பதற்குத் தண்ணீர்ப்பந்தர்கள் வைத்து உண்ணீரளித்தல் வேண்

டும்; யாராயிருப்பினும் துன்பமுற்றவர்களுக்கு உரிய துகர்பொருள் களைக் கொடுத்தல்வேண்டும்” என்றுசொல்லி அவற்றிற்கு வேண்டிய திரவியங்களை அவர்களுக்கு அளித்து, அவர்களுடன் அம்மாடம் எடுப்பித்தற்குரிய தச்சர் முதலியோர்களையும், அதன்வடிவம் அமைப் போர்களையும் அனுப்பினன்.

அதன்பின், முற்கூறியவாறு அப்பிடியின் என்பு முதலியவற் றைக் கொணர்ந்தவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை அளித்து அனுப்பி விட்டு, அவற்றைக் கௌசாம்பியினிடையே ஓரிடத்திற் சேமித்து வைத்து அங்கே ஒரு கொற்றவாயிலையும் அதன் முன்னே மிக வுயர்ந்த மாடமொன்றையும் இயற்றுவித்து அவ்வாயிலுக்கு அப்பிடி யின் பெயரை வைத்து அம்மாடத்தில் அப்பிடியின் உருவத்தை அமைப்பித்து அவ்வடிவத்தை வழிபடுதற்குரியவர்களையும் பிறரை யும் நியமித்து அடிச்சிலைகளையும் தண்ணீர்ப்பந்தர்களையும் அம் மாடத்தின்பக்கத்தே அமைத்து அதனைச்சூழக் கூத்தியரிருக்கையை யும் தருமசரிதங்களைப் படிப்போர்களுடைய இருப்பிடங்களையும் கட்டி மாதந்தோறும் விழாக்கொள்ளவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டு வேண் டிய பொருள்களையும் கொடுத்தனன்.

இங்ஙனம் உதயணன் தன்னுடைய கடப்பாடுகளை நிறைவேற்றி மகிழ்வற்றிருக்கும்பொழுது, உஞ்சைநகரத்திலுள்ள பிரமசாரியும் வேதமுதலியவற்றை நன்கு ஒதிபுணர்ந்தவனும் பேரியாழ் முதலிய யாழ்வகையையும் பிறநூல்களையும் நன்றாக அறிந்தவனுமாகிய ¹ அருஞ்சுகனென்னும் அந்தணனொருவன் கௌசாம்பியிலுள்ள தன் உறவினரைக் காணுதற்பொருட்டுப் புறப்பட்டுவந்தான்; இடை வழியில் நீருண்ணுதற்கெழுந்த யானைக்கூட்டத்தினிடையே அவன் அகப்பட்டு அச்சமுற்று, அங்கேநின்ற மிகவுயர்ந்த வேங்கைமர மொன்றின் கிளைமீதேறி நின்று நாற்புறத்தையும் நோக்கினன். அப் பொழுது, கோடபதியென்னும் யாழ் தலைவனைப்பிரிந்த கற்புடை யாள்போல அழகுக்கெட்டு நரம்புகளை மூங்கில் வருடும்பொழுது ‘தாம் தீம்’ என்னும் முழக்கமுடையதாகி அங்கே மாட்டிக்கொண்டு கிடப்ப தைக் கண்டான். அதன் இனிய ஓசையைக்கேட்டு யானைகள்கோபம் நீங்கிச் சாந்தமுற்றுச் சென்றதையறிந்து அவன் அதன் சமீபத்திற் சென்று, “இது கின்னரரால் இடப்பட்டதாயினும் இயக்கர்கள் மெய்ம்மறந்து போகட்டதாயினும் தேவருலகத்தினின்றும் வீழ்ந்த தாயினும் வேறு யாதாயினு மாகுக” என்று நினைத்துப் பல மலர்,

¹ அரிஞ்சயனென்று இப்பெயர் வேறு நூல்களிற் காணப்படுகின்றது.

களால் அருச்சித்து அதனைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு கௌசாம்பி யையடைந்து உதயணனுடைய அரண்மனையின் அயலிடத்தேயுள்ள தன்சுற்றத்தாரைச்சார்ந்து அவர்களோடு மகிழ்வற்றிருக்கையில் மாலேக்காலம் வந்தது ; அக்காலத்தில் அவன் அதனை வாசித்தான்.

வாசிக்கையில், மேல்மாடத்திற் சாளரத்தைத் திறந்துவைத் துக்கொண்டு பதுமாபதியோடு அளவளாவி மகிழ்வற்றிருந்த உதய ணன் அந்த யாழொலியைக் கேட்டு விம்மிதழும்து ஆராய்ந்து பார்த்து, “ இவ்வொலி நம்முடைய யாழின் ஒலியாகும் ” என்று தெளிந்து உடனே அதனை வருவிக்க நினைந்து புறத்தே வந்து தன் மெய்காப்பாளரைத் தேடியபொழுது அங்கே விழிப்புடன் படுத்தி ருந்த வயந்தகன் எழுந்து விரைந்துசென்று, “ யாது நிகழ்ந்தது ? ” என்று கேட்டனன். உதயணன், “ கோடபதியின்குரல் இங்கே கேட் கப்படுகின்றது ; நீயும் கேட்பாயாக ; விரைந்துசென்று அது வாசிப் பவனை இங்கே அழைத்துவா ” என்றனன். உடனே வயந்தகன் மாடத்தினின்றும் கீழேயிறங்கி அவ்வொலிதோன்றிய எதிர்விட்டை யடைந்து உள்ளேபுகுந்து யாழ் வாசிப்பவனை நோக்கி, “ இந்த யாழ் உனக்கு எவ்வாறு கிடைத்தது ? ” என்றுகேட்க அவன், “ உஞ்சையிலிருந்து நான் நருமதையாற்றைக் கடந்துவரும்பொழுது ஒருமலைச்சாரலில் இதனைப் பெற்றேன் ” என்று கூறினன். கூறவே வயந்தகன் அந்த யாழுடன் அவனை அழைத்துக் கொண்டுவந்து காட்டி, “ நாம் உஞ்சையம்பதியினின்று வருநாளில் நள்ளிருளிற் பத்திராபதி மிகுந்த வேகமாக வருகையில் விர்தமலையின் தென்றிசைச்சாரலில் விழுந்த கோடபதியாகும் இது ” என்று கூறினன்.

உடனே உதயணன் தாங்கா உவகையனாகி, “ வருக என்னல்வி யாழ் வத்தவ னமுதம் ” என்று அதனை வாங்கி, “ என் உயிர்த்துணை யாகிய இந்த யாழைத் தந்த நீ வேண்டுவனவற்றைக் கூறுவாயாக ” என்றுசொல்லி வேண்டிய அருங்கலங்களையும் பெரும்பொருளையும் ஓர் ஊரையும் அருஞ்சகனுக்குக் கொடுத்து, “ நீ இந்நகரத்தே இருக்கவேண்டும் ” என்று சொல்லிப் பின்னும் விரும்புவனவற்றை அளித்து அவனை யனுப்பிவிட்டு, உலவாவிருப்பொடு புலர்தலைகாரும் உள்ளியும் உருகியும் அதனைப் புல்லியும் பாராட்டி வாசவதத்தையை நினைந்தே இராப்பொழுதைக் கழித்தனன்.

விடிந்தவுடன் அந்த யாழைப் புதுப்பித்து வாசவதத்தையை நினைந்து, “ வாசவதத்தாய் ! நீ கற்ற யாழ் இதோ வந்துவிட்டது ; நீ வந்து இதனை வாசித்து மகிழ்வாயாக ; என்னை மறந்தாய் ” என்று

அவளை நினைந்து நினைந்து புலம்புவானாகி இழந்த தம்பிகளைப்பெற்றும் கோடபதியையடைந்தும் சிறிதும் மகிழ்வின்றிக் காலங்கழிப்பானாயினன்.

அவன் இங்ஙனம் இருக்கையில் இராசகிரிய நகரத்தில் தருசகன் தான் பாதுகாத்துவைத்திருந்த சங்கமன்னருடைய உரிமைப் பொருள்களை அவர்களிடம் அனுப்பிவிட்டு, “இங்கே யுள்ள அரசர்களைச் சிறையினின்றும் நீக்கிப் பின்பு அனுப்புவேன்; உருமண்ணுவாவைச் சிறையினின்றும் நீக்கி இங்கே விரைவில் அனுப்புக” என்பதைச் சொல்லும்படி தன்னுடைய கருமமாக்களை அப்பகைவர்பால் விடுத்தான். கேட்ட அவர்கள் மிகமகிழ்ந்து,

“இழந்த மாக்களொ டின்ப மார்தலின்

உயர்ந்த மாக்களொ டுறுபகை யினிது” (ச. 4: 21-2)

என்று கூறி மகிழ்ந்து தருசகனைப் புகழ்ந்து உருமண்ணுவாவைச் சிறையினின்றும் நீக்கி அவன்பாலனுப்பினர். உருமண்ணுவா வந்து தருசகனைக்கண்டு எலிச்செவியரசன் தம்பியாகிய சித்திராங்கதனை யும் மற்ற அரசர்களையும் சிறையினின்று நீக்கி அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்தனுப்பும்படி செய்தபின்பு, உதயணன்பால் நிகழ்ந்த செய்திகளையெல்லாங்கேட்டு எல்லையற்ற மகிழ்ச்சியோடு அங்கேயிருந்தான்.

யூகிகொடுத்த ஓலையைச் சாதகன் அப்பொழுது கொணர்ந்து உருமண்ணுவாவிடங்கொடுத்தான். அவ்வோலையில், “யாம் எண்ணிய காரியம் இனிது நிறைவேறினமையின், இனி வாசவதத்தையை உதயணன்பால் ஒப்பித்தல் நலம்” என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. அதனையறிந்த உருமண்ணுவா சாதகனைநோக்கி, “எம்மைவிட்டுப் பிரிந்தபின்பு நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்லவேண்டும்” என்ன, அவன் அவற்றையெல்லாகூறினன். உடனே உருமண்ணுவா அவனுடன் புறப்பட்டு இடையே தங்கவேண்டிய இடங்களில் தங்கி, புண்டரமென்னும நகரத்தையடைந்து அங்கேயிருந்த யூகியையும் வாசவதத்தைமுதலியவர்களையும் பார்த்து, மிகுந்த உவகையுற்று அவர்களுடன் கௌசாம்பியைச்சார்ந்து அதன்புறத்தேயுள்ள மதுகாம்பீரமென்னும் சோலையிற் புதியராய்வரும் அரசர்களுக்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள மாடமொன்றில் வாசவதத்தை முதலியவர்களை இருகரும்படி செய்து தான்மட்டும் உதயணன்பாற் செல்வானாயினன்.

உருமண்ணுவா செல்லுவதற்கு முன்பு ஒருநாள் உதயணன் கோடபதியை வாசித்துக்கொண்டு மகிழ்ந்திருக்கும்பொழுது பதுமை,

“அரசு, நினைவழிபட்டு வாசவதத்தை கற்றுவல்லாதற்குக் காரணமான இந்தயாழை அடிச்சியும் வழிபட்டுக் கற்றற்கு விருப்பமுடையேன் ; தெரிவித்தருளவேண்டும்” என்றுமெல்லச்சொல்லி அஞ்சலி செய்தனள். செய்யவே, வாசவதத்தையின்நினைவினால் மனநெகிழ்ந்து உருகி விம்முதலுற்றுப் பதுமைக்கு யாதொரு விடையும் கொடாளுயினன்.

அதனையறிந்த பதுமை, “இப்பொழுது யாம் புலத்தல் பொருந்துவதன்று” என்றும், “வாசவதத்தையை இவர் நினைந்துவருந்துதல் முறையே ; உயர்ந்தோர் ஒழுக்கம் இதுதான்” என்றும் எண்ணியாதொன்றையும் அறியாதவள்போல இருந்து வேறொரு காரியத்தை முன்னிட்டு எழுபவள்போலவே எழுந்து தோழியர்கள்சூழத் தன் மாடத்தை யடைந்தாள்.

அப்பொழுது வயந்தகன் உதயணனை நோக்கி, “இதுகாறும் இரண்டு மனைவியரையும் சமமாக நினைந்து ஒழுகிய நீ வாசவதத்தையைநினைந்து இன்று இவள்பால் அன்பு குறைந்ததற்குக் காரணம் என்னை ?” என்றுவினாவ, அவன் அதனையும் கேளாளுயினன்; பதுமாபதியையும் நினைந்திலன். பின்பு, நளகிரியை அடக்கி அதன்பிடரில் ஏறியபொழுது வாசவதத்தையைக் கண்டதுமுதல் அவள் அழல்வாய்ப்பட்டு இறந்தனளென்பது இறுதியாகவுள்ள செய்திகளை இடைவிடாது சொல்லி அரற்றிக்கொண்டு படுக்கையிற சாய்ந்தனன். சாயவே சிறிது துயில்வந்தது ; அப்பொழுது, பாற்கடலினிடையே யுள்ள வெள்ளேறென்று வந்து தங்கப்பெற்ற வெண்டாமரைப்பூவொன்றை ஒரு தெய்வமங்கை தனக்குக் கொடுத்ததாக ஒருகதைக் கண்டனன். உடனே எழுந்து அருகனைத்தொழுது ஒரு முனிவரைக் கண்டு வணங்கித் தான் முதனாளிரவிற்கண்ட கனாவைத் தெரிவித்து அதன்பயனைச் சொல்லவேண்டுமென்று வேண்டினன்.

அம்முனிவர், “வாசவதத்தை தீயில் மூழ்கி இறந்தாளென்று எண்ணியிருக்கின்றனை ; அதுபொய் ; அவளை விரைவில் அடைவாய் ; அடைந்தபின்பு அவளிடமாக வித்தியாதாருலகை ஆளும் சக்கரவர்த்தியாதற்குரிய ஒரு மகனைப் பெறுவை” என்று சொல்லி அதற்குரிய காரணத்தையும் கூறினார். கேட்ட உதயணன், “முனிவருடைய வாக்கு என்றும் வீண்போவதில்லை ; வாசவதத்தையை நாம் எதிர்ப்படுவதும் உளதாகும்” என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தனன். இருக்கையில், உருமண்ணுவாவின் வரவை வாயில்காவலர் உணர்த்தினார். உடனே உதயணன், “வருக” என்று சொல்லிக்கொண்டு தானே

எழுந்து விரைந்துசென்று தன்னடியில் வீழ்ந்த உருமண்ணுவாவின் கையைப் பற்றிக்கொண்டு யுகியையடைந்த மகிழ்ச்சியைப்பெற்றுத் தன்னுடைய உரிமைப்பள்ளியை யடைந்தான்.

அப்பால் உதயணன் அவனுடன் தனியே ஓரிடத்திலிருந்து, “நிகழ்ந்தவற்றைக்கூறு” என்றுகேட்க, உருமண்ணுவா தான் சிறைப் பட்டது முதலிய செய்திகளை விளங்கச் சொல்லிவிட்டு, “இங்கே நிகழ்ந்த செய்திகளைக் கூறு” என்று அங்கு வந்த வயந்தகளைக் கேட்ப, அவன் உதயணன் கோடபதியைப் பெற்றதைச் சொற்றான்; அப்போது உதயணன் அது கற்ற வாசவதத்தையை நினைந்து மீட்டும் அரற்றுவானாயினன். அவனுடைய மனவருத்தத்தை ஒருவகையாக மாற்ற விரும்பிய வயந்தகன், “மனைவியிருவருள் அறிவிலும் ஒழுகு கத்திலுஞ் சிறந்தவள் யார்? யாரிடத்தில் உனக்கு விருப்பம் அதி கம்?” என்று கேட்ப, “எனக்குச் சிறந்தவள் வாசவதத்தையே; யான் தவமில்லாதவின் அவள் தீயில் ஒளித்தனள்” என்று சொல்லி உதயணன் பின்னும் மனம் மறுசுவானாயினன்.

கண்ட வயந்தகன், “வாசவதத்தையை மீட்டுத்தரும் பெரி யோரைத் தரிசித்து வழிபாடாற்றுகு யாம் மகதம்சென்ற பொழுது பதுமையைக்கண்டு அவளை விரும்பி அவள் மயமாக இருந்தனை; அங்ஙனம் இருந்தது உனக்கு நலமோ? உன்னுடைய மனம் ஒருவழிப்பட்டதன்று” என்றுசொல்ல உதயணன், “வாசவ தத்தைக்கும் பதுமைக்கும் உருவத்திலும் குணங்களிலும் சிறி தேனும் வேறுபாடினமையின் யான் விரும்பலாயினேன்; அன்றி யும் பதுமையை யான் விரும்பியதற்குக் காரணம் ஊழ்வினையு மாகும்; அதனை மறுத்தற்கு யாராலே முடியும்?” என்று கூறினன். கேட்ட வயந்தகன், “அறியாதவனென்று என்னை இகழற்கு; யான் சொல்லுதலை ஊன்றிக்கேட்டிடுக; முன்பு இராசகிரியத்தின் புறத்தே யுள்ள சோலையில் யாம் கண்ட பெறுதற்கரிய பெரியோர் இன்று வந்திருக்கின்றனர்; வாசவதத்தையை வருவித்துத் தருவதாக வும் வலிந்து கூறினர். ஆதலால், நீ சிலதினம் பதுமையை நீங் கித் தனியே தூபையாகியிருத்தல் நன்று” என்று சொன்னான். சொன்னவுடன் உதயணன் வியந்து சென்று பதுமாபதியை நோக்கி, “எஞ்சியுள்ள பகைவரைக்கெடுத்தற்குரிய சிறந்த ஆலோசனை யொன் றுண்டு; அதனை யாம் தனித்துச்செய்யவேண்டும்; ஆதலால், தோழி மாரோடு சேர்வது நன்று” என்று சொன்னான்.

வித்துத் தானும் தூயனாகி வெள்ளுடையடுத்து, “தெய்வமே! வாச வதத்தையை எனக்குத் தரவேண்டும்” என்று சொல்லிக்கொண்டும் வீணையைக் கையால் அணைத்துக்கொண்டும் துயில்வானாயினன்.

அவன் அங்கனந்துயில்கையில், வேறுமகளிரிடத்து அவனுக்கு விருப்பம் இல்லாமையையும் பகைவனை வெல்லுதற்குத் தருசக னுடைய நட்பைப் பெறவேண்டியே அவன்தங்கையாகிய பதுமா பதியை அவன் மணந்தனனென்பதையும் இரவுப்பகலும் வாசவதத் தையையே நினைந்து துயிலுங்காலத்தும் அரற்றிப் பலவாறு புலம்பிக் கொண்டேயிருத்தலையும் காட்டி வாசவதத்தையைத் தேறச்செய்ய விரும்பி மந்திரிகள் அவளைச் சிவிகையிலேற்றிக் கொணர்ந்து, “உன்னுடைய தலைவனியல்பை நீ பார்ப்பாயாக” என்று அவ்வந்தப் புரத்தினுள்ளே அனுப்பினர்; அச்சமயத்தில் உதயணன், “வாசவ தத்தாய்! உனக்கு வீணையைப் பயிற்றுவிக்கும்பொழுது உன் னுடைய பார்வையால் வருந்திய யான் உன்னைப்பிரிந்து ஆற்றேனாயி னேன்; என்னை மறந்தாயோ” என்று அரற்றிக்கொண்டும் அங்கே யுள்ள பூமலைகளை வாடச்செய்யும் வெவ்விய உயிர்ப்பினனாகியும் கனவில் அவன்வருந்துதலை வாசவதத்தை கண்டாள். கண்டு, “நனவிலும் என்னுயிர்த் துணைவனிருத்தல் இவ்வண்ணந்தானோ? தம்மையன்றி வேறுதெய்வமில்லாத மகளிருடைய பிரிவின்கண் அவர் களை நினைந்து வருந்துதல் உயர்ந்த கணவர்களது இயல்பென்று நூல் கள் கூறுவதை இன்று நேரே கண்டேன்” என்னும் தணியாத உவகையளாகி, “இங்கனம் நல்ல பொழுக்கத்தையுடைய இவருக்கு மறுமையின்பமும் இயைவதாக” என்றுசொல்லி அவனுக்கு அஞ்சலி செய்து மெல்ல அருகிற்சென்று கோடபதியைக்கண்டு பிரிந்தகுழந் தையைக் காணுந்தாயைப்போலவே ஆறுதலுற்று அதனை மெல்ல எடுத்து வாசிக்கத்தொடங்கினள். அவ்வொலி அவன் காதிற்படவே, “வாசவதத்தாய்! வந்தனையோ” என்று கூந்தன்முதலாப் பூம்புறம் நீவி, “என்னை நெடுநாட்பிரிந்து நீ எங்கனம் ஆற்றினை? அதனைச் சொல்லவேண்டும்” என்றுகேட்ப, அவள் வியந்து ஒன்றற்கும் விடை கூறாது வணங்கிச் சும்மா இருந்தனள். அவன் மீட்டும், “பொழில்விளையாட்டைக்கருதி யாம் இலாவாணக மலைச்சாரலில் தங்கியபொழுது ஒரு நாள், ‘தழைமுதலியவற்றைக்கொணர்ந்து தரவேண்டும்’ என்று நீ சொல்லக்கேட்டு யான் கொண்டு வருதற்குக் காட்டிற்குச்சென்ற இடத்து வீட்டில் நெருப்புப்பற்ற இன்னுயிர் நீத்த இலங்கிழை மடவோய்! உரிய அணிகளையெல்லாம் நீக்கி

மெலிந்து பிறள்போலே தோற்றுகின்றாய் ; நெருப்பில் வெந்தோர் இயல்பு இப்படியோ ? இதனைச்சொல்லவேண்டும்” என்று அவள் மெய்யைத் தீண்டிவிட்டுத் துயிலத்தொடங்கினன்.

அப்பொழுது வயந்தகன் வந்து அவனைநோக்கி, “நீர் இங்கே வர வேண்டுவது நாளைத்தினம் யுகியோடேதான் ; தலைவன் எப்பொழுதும் உம்மிடத்து அன்போடிருப்பதைக் காட்டுதற்கே இப்பொழுது அழைத்துவந்தேம்” என்று சொல்ல, அவன் பிரிவிற்கு அஞ்சி நடுங்கும் மனத்தோடு தன்மேலே கிடந்த உதயணன்கையை மெல்ல எடுத்து அணியில் வைத்துவிட்டு அவனை வணங்கி உடம்பினின்றும் நீங்கும் உயிர்போல வெளிப்போந்து சாங்கியததாயையும் யுகியையும் அடைந்தனள். உதயணன் புடைபெயர்ந்து எழுந்து, “எனக்கு ஏன் விடைதரவில்லை ?” என்று அவனைத் தழுவுவதற்குச்சென்று அவனை அங்கே காணாது செயலற்றுத் துயில்மயக்கமொழிந்தது, உயர்ந்த மாணிக்கத்தைப்பெற்ற வறியவனொருவன் அதனை ஆழமான நீர்நிலையிற் போகட்டுவிட்டுத் தளர்வதுபோலத் துயிலிற்கண்ட தன்னுயிர்த் துணைவியை விழித்தபின் காணாமையால் அரற்றுவானுபினன்.

அதனையறிந்த வயந்தகன் மிகவிரைந்துசென்று, “இங்ஙனம் இரவுப்பகலும் துன்பத்தோடு அரற்றுதல் அரசர்க்கு இயல்பன்று” என்று தக்க காரணங்களைக்காட்டிக் கூறினன். உதயணன், “வாசவ தத்தை நேற்றிரவில் என்பள்ளியறையில் மெல்லவந்து கோடபதியை எடுத்து வாசித்துக்கொண்டிருந்தனள் ; அப்போது அவளாடைய எண்ணெயின்றி அழுக்கடைந்து பிணங்கிய கூந்தற்பின் னலையுடைய புறத்தையும் நெற்றியையும் தைவந்து மெலிவொழிந்து கண்படைகொண்டேன் ; கொண்டபொழுது அவள் என்னைவிட்டு நீங்கினள் ; என்னுடைய நெஞ்சம் எனக்கு வயமாகின்றதில்லை ; யான் என்செய்வேன் ?” என்றுசொல்ல வயந்தகன், “கனவிற்கண்ட பொருளை நனவிலடைதல் தேவர்க்கும் இசைவதன்று ; இககூறறைக் கேட்பின் பிறர் நகைப்பர் ; வாசவதத்தையின் வடிவங்கொண்ட இயக்கியென்னுந்தெய்வம் இங்கே உண்டு ; அதனைத் தடுத்தற்கு ஏற்ற மந்திரத்தை யானறிவேன்” என்று இன்னொருவன் பொருளில்லாத வார்த்தைகள் பலவற்றைச்சொல்லி மிக்க துணிவோடு இருந்தனன். சிறிது நேரத்தில் பொழுது விடிந்தது.

உடனே உதயணன் கண்கழுவி நியமங்களை முடித்துக்கொண்டு குளம்பும் கோடும் பொன்னழுத்தியனவும் புதியஆடைகள் அணியப் பெற்றனவுமாகிய பசுக்கள் பலவற்றை வாசவதத்தையை நினைந்து

அருமறையாளர்க்கு எழுமுறைவீசித் தன் கனவை வேறு பிறர்க்குச் சொல்லாமல், “விரகமுடையவர்களுக்கு உளதாகுங்காரியமிதுவோ?” என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தனன். அப்பொழுது வயந்தகன் வந்து, “யாம் முன்பு மகதத்திற்கண்ட பெரியோர் இந்நகரத்தைச்சார்ந்த மது காம்பீரவனமென்னுஞ் சோலையில்வந்து தங்கியிருக்கின்றனர். அங்கே செல்லோமாக” என்று சொல்லவே உதயணன் மகிழ்ந்து தேரேறி அவனுடன் அச்சோலையை அடைந்தனன்.

அங்கேயுள்ள மாடத்தின் ஓரறையில் தவக்கோலத்தோடு யூக இருந்தனன். மற்றோரறையிற் சாங்கியத்தாயோடு வாசவதத்தை இருந்தனள்; வயந்தகன் முதலில் இவன் வரவை யூகிக்கு உணர்த்தி உதயணனோடு சென்று அவனைக்காட்ட, உதயணன், “இவன் யாம் மகதத்திற்கண்ட முனிவன் அல்லன்; யூகியே; இவனைத் தழுவுதற்கு மனம் விரைகின்றது; இதனை நன்றாக அறியவேண்டும்” என்று ஆராய்கையில், அவன் மார்பிலுள்ள யானைக்கொம்பாலுண்டான தழும்பு காணப்பட்டது. உடனே ஐயந்தீர்ந்து வெய்துயிர்த்தெழுந்துநின்று,

“ஊறில் சூழ்ச்சி யுகந்த ராய !

நாறிருங் கூந்தலை மாறிப் பிறந்துழிக்

காணத் தருகுறு முனிவனை நீயினி

யாணர்ச் செய்கை யுடைத்தது தெளிந்தேன் ;

வந்தனை யென்றுதன் சந்தன மார்பிற்

பூந்தார் குழையப் புல்லினன் பொருக்கெனத்

தீந்தேன் கலந்த தேம்பால் போல

நகையுருத் தெழுதரு முகத்த னாகித்

துறந்தோர்க் கொத்த தன்றுநின் சிறந்த

அருள்வகை”(ச. 7 : 186-95)

என்கூறி, “இனி எதைக்கருகியாவது நீங்குவாயாயின், என் உயிர் நீங்கிவிடும” என்று சொன்னபொழுது யூகி, “வாசவதத்தையை விரைந்து இவனுக்குக் காட்டவேண்டும்” என்று கூறினன். உடனே தோழர், வாசவதத்தை செவிலித்தாயோடிருந்த அறையில் அவனை அழைத்துச் சென்றனர். அப்போது வாசவதத்தை, “நுமக்குப் பெரிய அநுகூலம் பிறக்குமென்பதை உணர்த்தி நும்மன்பர் சொல்லியதை மேற்கொண்டு நும்கட்டளை பெறாமையாகிய அபசாரத்தை மேற்கொண்ட கல்லாக்கற்பிற் கயத்தியேன் யான்” என்று நாணங்கொண்டு நடுங்கி எழுந்து கைகுவித்துத் தன்கூந்தல் அவன் காலிற்புரளவும் கண்ணீர் அவன்புறவடியை நனைப்பவும் வணங்கிக்

கிடந்தனள் ; உதயணன் அவளையெடுத்துப் பலமுறைதழுவி, அசல
நின்ற சாங்கியத்தாயை நோக்கி,

“ துன்பக் காலத்துத் துணையெமக் காகி
இன்ப மீதற் கியைந்துகை விடாது
பெருமுது தலைமையி னொருமீக் கூரிய
உயர்தவக் கிழமைதும் முடம்பி னாகிய
சிற்புப காரம் வற்றல்செல் லாது
ஆல வித்திற் பெருகி ஞாலத்து
நன்றி யீன்றது ” (சு. 7 : 219-25)

என்று அன்புமயமாகிய மொழிகளை அவளுக்குச் சாலக்கூறினன்.

பின்பு வாசவதத்தையின் தோற்றத்தை யறிந்து உதயணன்
மனம்வருந்தினான் ; அவளைத் தானடைந்த நற்செய்தியை நகரத்
தார்க்கு முரசுறைவித்துத் தெரிவித்தான். அறிந்த நகரத்தார் தத்தம்
மாடங்களின் மீது கொடியெடுத்து விழவயர்ந்தனர் ; யூகியின் ஆற்
றலையும் அவனது நண்பின் மேம்பாட்டையும் வாசவதத்தையின்
நிறையையும் வியந்து மதித்துப் பலபடப் பாராட்டினார்கள். அப்பால்
உதயணனும் வாசவதத்தையும் யூகியும் பஞ்சவண்ணத்துப் படாகை
கள் பல அசையும்படி யானையின் பிடரியிற் கொண்டு வரப்பட்ட புண்
ணிய தீர்த்தநீராடி விலைவாம்பற்ற சிறந்த ஆபரணங்களை அணிந்து
கொண்டு மிக்க இன்பத்தோடு வீறுபெற்று விளங்கினார்கள்.

அப்பால் உதயணன் யூகிக்குச் சொல்லவேண்டிய முகமன்களைச்
சொல்லுதல் ¹வேறுபாட்டைப் புலப்படுத்துமென்றெண்ணி ஒன்
றும் சொல்லாது சாங்கியத்தாயின் அருள்மிகுதியை மீட்
டும் பாராட்டினன். “ உன்தவ்வையை வந்து பார்த்துச் செல்ல
வேண்டும் ” என்று பதுமாபதிக்கு அவன் சொல்லியனுப்ப
உடனே அவள், தலைவனுக்கு வாசவதத்தை உயிர்த்துணைவி
யென்பதை நன்கறிந்தவளாதலால், அமமொழியை விருப்பத்தோடு
ஏற்றுக்கொண்டு சிறந்த அணிகலங்களைக் காணிக்கையாக ஏந்தித்
தோழிமார் பலர் சூழ்ந்துவர அரசனைநீங்கித் தனியேயிருந்த சமயம்
அறிந்து தன்வரவை அவளுக்கு முன்னதாகவே தெரிவித்துக்
கொண்டு சென்று வாசவதத்தையை வணங்கினள். வணங்கவே
அவள் பதுமையைத் தழுவியெடுத்து, “ கற்பில் இன்னும் மேம்படு
வாயாக ” என்று ஆசிகூறி மிகுந்த இன்பமடைந்தாள். அப்பால்,

¹ “ இனைய ரிவரெமக் கின்னம்யா மென்று, புனையினும் புல்லென்னு
நட்பு ” திருக்குறள், 790.

இருவரும் யானைத்தந்தத்தாற் செய்யப்பட்ட கால்களையுடைய கட்பில் மேலுள்ள மெல்லணையொன்றில் ஏறியிருந்து ஒருதாமரைமலரிற் சேர்ந்து தங்கிய இரண்டு திருமகளிர் போல விளங்கினர்.

உதயணன் பேரத்தாணியிற் பல பெரியோர்க்குழ இருந்து யுகியை நோக்கி, “உஞ்சைநகரத்தில் நானடைந்த சிதைத்துன்பத்தை நீக்கியபின்பு மீட்டும் உனக்குநேர்ந்த மாயச்சாக்காட்டிற்கும் வாசவ தத்தை தீயில் மாய்ந்தனனென்ற மாயச்செய்திக்கும் உரிய காரணங் களை விளங்கச்சொல்லவேண்டும்” என்று கேட்க யுகி, “பாஞ்சால ராசன், கௌசாம்பியைத் தன்னதாக ஆக்கிக்கொண்டிருந்ததையும் பிரச்சோதனனோடு நட்புக்கொள்ளுதற்கு முயன்று அதற்குரிய காலத்தை அவன் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது முதலியவற்றையும் அகத்தொற்றாளரால் நன்கறிந்து அவனுடைய மாறுபாட்டையும் பெருமுபாசியையும் குறைக்கவேண்டுமென்று துணிந்தும் அவனை வென்று பழைய அரசாட்சியைப் பெறுதலிற் சிறிதும் கவலையின்றி வாசவதத்தையை ஒருபொழுதும் பிரியாமல் இன்புற்றிருந்த உன தியல்பை வேறுபடுத்தவேண்ணியும் தருசகனை உனக்குப் படைத் துணையாக்க நிச்சயித்தும் பிங்கலகடகரை உன்னுடன் சேர்க்க நினைந் தும் இங்ஙனம் செய்தேன். எண்ணியவெல்லாம் தெய்வத்தாற் செவ்வனை நிறைவேறின. உன் திறத்தும் வாசவதத்தை திறத்தும் யாங்கள் எண்ணியவெல்லாம் திண்ணியவாய் நிறைவேறியதற்குக் காரணம் இந்தச்சாங்கியத்தாயின் பேருதவியே. உன்னுடைய கட்புளையின்றி ¹ உரிமைபால் யான் செய்தனவற்றைப் பொறுத்தருள வேண்டும்” என்று கூறினன்; கேட்ட உதயணன், “என்னுடைய தலைமையை நானடையும்படி செய்தாயென்பதை அயலாரிருக்கும் பொழுது சொல்லுவேனாயின் அது வேறறுமை பயக்கும்; யாம் இரு வரும் ஒருபிரே” என்று முகமன்கூறி அவனை அழைத்துக்கொண்டு அரண்மனை சென்றனன்.

சென்றபின் அவன் பதுமையை நோக்கி, “வாசவதத்தை யோடு நீ ஒரு கலத்திலேயே உண்ணவேண்டும்” என்று சொல்லிய பொழுது அவன் வணங்கி,

‘பெருந்தரு கற்பினெம் பெருமக டன்னொடு

பிரிந்த திங்க ளெல்லாம் பிரியாது

ஒருங்கவ ணுறைதல் வேண்டுவ லடிகள்!

அவ்வர மருளித் தருத லென்குறை” (சு. 8: 92-5)

¹ “விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற், கேளாது நடட்டார் செயின்” திருக்குறள், 804.

என்று வேண்டினள் ; உதயணன், அவளை அன்புடன் மிகப்பாராட்டி அனுப்பினன். அதுதெரிந்த வாசவதத்தை, பதுமாபதியிடம் அவன் வைத்துள்ள அன்பை நினைந்து மிக ஊடினள். அதுகண்ட உதயணன் அவளை நோக்கி, “ அறிவிலும் தோற்றப்பொலிவிலும் உன்னை ஒத்திருந்தமைபற்றியே பதுமையை மணஞ்செய்தேன் ” என்று தெளிவிக்கவே, பதுமை தன்னைப்போன்றவள் அவளென்ற சொல் மனத்தவருத்த வாசவதத்தை கடைக்கண் சிவந்து அப்பாற் சென்றாள் ; அப்போது அவன் அவளைப் பலமுறை நயந்து பாராட்டி, “ உருவத்தாலல்லது பெண்மையில் நின்னை அவள் ஒவ்வாள் ” என்று அவள் மகிழ்தற்குரிய இனிய மொழிகள் பலவற்றைச் சொல்லித் தெருட்டியும் தெளித்தும் மருட்டியும் மகிழ்ந்தும் அவளது துனியைத் தீர்த்தனன். அப்பாற் கண்டோர் வியக்கும்படி ஒருவரை ஒருவர் பிரியாமல் உறைவாராயினர்.

அங்ஙனம் உறைகையில், உதயணன் தன்னுடைய பரிசனத்தார் யாவரையும் வைத்துக்கொண்டு, உருமண்ணுவாவிற்குச் சேனாபதிப் பட்டத்தை யளித்து ஏனாதிமோதிரத்தைத் தானே அவன் விரலிற் செறித்ததன்றி, பல இலக்கம்போன் வருவாயுள்ள பல ஊர்களையும் நால்வகைப் படைகளையும் கொடுத்துப் பதுமையின் தோழியாகிய இராசனையென்பவளை அவனுக்குப் பெருஞ்சிறப்புடன் மணஞ்செய் வித்துச் சயந்தி நகரத்தையும் இலாவணக நகரத்தையும் அளித்து, 1 “ குரவரைக்கண்டு வழிபாடு செய்துகொண்டு அவ்விடத்திலேயே இருந்து யாம் விரும்பிய காலத்தில் இங்கே வந்து செல்வாயாக ” என்று சொல்லி அவளை அனுப்பினன் ; பின்பு சேதிநாட்டையும் வைசாலி நகரத்தையும் யூகிக்கு அளித்து அச்செய்தியை அந்நாட்டாரும் நகரத்தாரும் அறிந்துகொள்ளும்படி திருமுகமனுப்பித் தெரிவித்தனன் ; இடபகனுக்கு முனையுரென்று பெயருள்ள ஒருதலை நகரும் காட்டு நாடு ஐம்பதும் கொடுத்துப் பின்னும் சில வருவாய்களை யளித்து, “ புட்பக நகரத்தையடைந்து நட்பாளரோடு மகிழ்ந்திருந்து அழைத்த பின் வருக ” என்று அவனைப் போக்கினன். வயந்தகனுக்குப் பதினொரு நகரங்களை யளித்ததுடன் ஒவ்வொரு நாளைக்கும் ஆயிரம் பொன் வேதனமளித்து, “ எப்பொழுதும் என்னுடனுறைக ” என்று கட்டளையிட்டனன் ; இசைச்சன் முதலிய தோழர்க்குப் பல ஊர்களை அளித்து, விரும்பிய இடங்களிற் சென்றிருக்கும்படி செய்வித்தான் ; தான் உஞ்சையம்பதியிற் சிறையிலிருந்தபொழுது பல

1 குரவர் - இங்கே தந்தையார்.

இடங்களில் மறைந்திருந்து பாதுகாத்து வந்த வீரர்களை முரசறை வித்து வருவித்து வேண்டியவற்றையளித்து அனுப்பிவிட்டுப் போரில் இறந்தவர்களுடைய சந்ததியாளர்களைத் தெரிந்தழைத்து அவர்களுக்கு விரும்பியவற்றை ஈந்தனன். சாதகனென்னும் குலாலனை அழைப்பித்து அவனுக்குப் பெருங்குயப்பட்டமளித்து, “நீ கவலை யின்றி இலாவாணக நகரில் இரு” என்று சொல்லி அவனுக்கு இரண்டூர்களைக் கொடுத்தனன். தனக்காக வந்து மகதநாட்டில் உழந்து உதவிய மாந்தர்களுக்கு விரும்பிய பொருள்களை அளித்துத் தத்தம் ஊர்களிற்சென்று இருக்கும்படி அனுப்பினன். ஆதித்திய தருமனென்னும் வீரனுக்கு ஒருந் நல்கினன்; போரில் உயிர்விட்ட சத்தியகாயனென்னும் வீரனுடைய மக்களை வருவித்து அவர்களுடைய கூட்டத்தாருள் தலைமையை மேற்கொண்டிருக்கும் பதவியை அவர்களுக்கு அளித்தனன். யுகியைமட்டும் தன்னுடனிருக்கும்படி செய்து விட்டு அவனுடனிருந்த படையாளிகள் பலரையும் உரிய இடங்களில் தங்கும்படி வேண்டியவற்றையளித்து அனுப்பினன். தன்னுடைய தாயை அடைந்து பணிந்து, “வேண்டிய தானங்களைச்செய்வாயாக” என்று மிக்க வருவாயையுடையதொரு நாட்டைச் சேர்ப்பித்தான். வாசவதத்தைக்கும் பதுமைக்கும் தேவிகளுக்குக் கொடுத்தற்குரிய விருத்தியைக் கொடுத்தான். ஆடல் பாடல் அழகு என்பவற்றில் மிகக் சேடிமார்களை இருகூறுக்கிப் பின்னும் அவர்களுக்கு அளித்து அவர்களுடன் மிகமகிழ்ந்து உறைவானாயினன்.

இப்படியிருக்கையில், ஒருநாள் வாயில்காவலன் வந்து வணங்கி, “பிரச்சோதனன் தூதுவர் கடைத்தலையில் வந்து நிற்கின்றனர்” என்றனன்; உதயணன், “அவர்களை வரவிடுக” எனவே,

“மண்ணியன் மன்னர்க்குக் கண்ணென வகுத்த
நீதி நன்னூ லோதிய நாவினன்
கற்றநன் கடங்கிச் செற்றமு மார்வமும்
முற்ற நீக்கித் தத்துவ வகையினும்.....
குறிப்பி னெச்ச ரெறிப்பட நாடித்
தேன்றோய்த் தன்ன கிளவியிற் றெளிபடத்
தான்றெரிந் துணருந் தன்மை யறிவினன்
உறுப்புப்பல வறுப்பினு முயிர்முத றிருக்கினும்
நிறுத்துப்பல ஆசி ரெருங்க ஆன்றினும்
கறுத்துப்பல கடியக் காட்டினுங் காட்டாது
சிறப்புப்பல செயினுந் திரிந்துபிறி துரையான்;
பிறைப்பூ ணகலத்துப் பெருமக னவன்மாட்டுக்

குறித்தது கூறுதல் செல்லாக் கொள்கையள்
 இன்னது செய்கென வேவ லின்றியும்
 மன்னிய கோமான் மனத்ததை யுணர்ந்து
 முன்னியது முடிக்கு முயற்சிய ளொன்னார்
 சிறந்தன பின்னுஞ் செயினு மறியினும்
 புறஞ்சொ ழூற்றாது புகழுந் தன்மையன் ;
 புல்லோர் வாய்மொழி யொரீஇ நல்லோர்
 துணிந்த தூற்பொருள் செவியுளங் கெழீஇப்
 பணிந்த திஞ்சொற் பதுமை யென்னுங்
 கட்டுரை மகளொடு ” (ச. 10 : 19-35)

மேம்பாடுற்ற காரியக்காரரும் கணக்கரும் திணைகளும் காவலாளருமாகிய இவர்கள், ஐம்பது யவனவையம்முதலிய பொருள்கள் பலவற்றைக் கொணர்ந்துவைத்து ஆயிரந்தோழிமார்களையும் *மேற்கூறிய நருமதை முதலிய நாடகமகளிர்களையும் பிறரையும் உள்ளே அழைத்து வந்து நிறுத்தி உதயணனுக்குக் காட்டி, “இவற்றையும் இவர்களுடைய உமமிடம் சேர்ப்பிக்கவேண்டுமென்பது எங்கள் அரசனது கட்டளை” என்று தெரிவித்தனர். அப்பொழுது பதுமையென்னுங் கட்டுரைமகள் வணங்கி அருகிற்சென்று பிரச்சோதனன் கொடுத்த திருமுகத்தை வணக்கத்துடன் உதயணன்முன்பு நீட்டினள். உடனே அவன் ஆசனத்தினின்றுமிறங்கி மிகுந்தவணக்கத்துடன் கைகளாலேற்று அதனைப் படித்துப் பார்த்தனன் ; அதில், “பிரச்சோதனனென்னும் அரசனுடைய ஒலையை உதயணன் காண்க ; தன்னுடைய உறவைக்கொள்ள விரும்பிய யான் போர்செய்து தன்னைவெல்லுதல் அருமையென்று நினைந்து மாயயானையைக் காட்டித் தன்னைப் பிடித்துவரும்படி முன்னம் என்னுடைய மந்திரிமுதலியோரை அனுப்பினேன் ; இப்பொழுது அந்த நினைவை விட்டுவிட்டேன் ; தன்னுடைய தந்தையாகவே என்னைக்கொள்ள விரும்பினேன் ; யானும் பட்டத்தேவியும் உவக்கும்படி வாசவதத்தையோடு தான் இங்கேவந்து மகிழ்ச்சியை விளைவித்திடுக. பாஞ்சாலனைவென்று தான் கொற்றங்கொண்டதைக் கேள்வியுற்றேன். யான்செய்யவேண்டுவதைத் தான் செய்தனன். தன்னுடைய குடைநிழலில் தங்கி உலகு இன்புறும்படி குழவிகொள்பவரின் இகழாதோம்பிப் புகழ்படவாழ்க ; யுகியை விரைவில் இவ்விடத்திற்கனுப்புக ; அவனைப் பார்க்கவேண்டுமென்னும் விருப்பம் எனக்கு மிகுதியாக உண்டு. இதில் எழுதியவற்றை

* 26-ஆம் பக்க முதலியவற்றைப் பார்க்க.

யெல்லாம் யான் விருப்பத்தோடு எழுதினேனென்று எண்ணிக் கொள்க” என்பது எழுதப்பட்டிருந்தது.

உதயணன் எல்லாவற்றையும்பார்த்து அவற்றை மனத்திலடக்கிக் கொண்டு பதுமையைநோக்கி, “வாசவதத்தை தீயிற்பட்டது பொய்ச் செய்தியாயினும் அச்செய்தியை இவ்வோலையில் ஏன் எழுதவில்லை?” என்று கேட்கவே அவள் கைகுவித்து, “எங்கள் சக்கரவர்த்தி இச்செய்தியைக் கேள்வியுற்று அதிகவாட்டமடைந்து அறிவிற்சிறந்த ஒருமுனிவர்பாற்சென்று ஒன்றுஞ் சொல்லாமல் முகவாட்டத்தோடும் அவர் முன்னே நின்றார். உடனே அவர், உம்முடைய மந்திரிகளோடு ஆராய்ந்து தெளிந்தவர்போல, ‘வாசவதத்தை மறைந்திருக்கும் நாட்கள் இத்துணை; அவள் உம்மை அடையுங்காலம் இன்னது’ என்று தொடுத்தமாலையை எடுத்தது போலச் சொல்லியதன்றி இன்றுவரையில் உள்ள நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் விளங்கக்கூறினர். அம்முனிவர் அன்புடையவராதலின் அதை அரசன் தெளிந்து அடங்கினன். அரசர் தலைவ! யான் சொல்லியவை ஒத்துள்ளனவா?” என்று கூறினள்; அதற்கு உதயணன், “எல்லாம் சரியாகவே இருக்கின்றன” என்றுசொல்லி அம்முனிவரைப்புகழ்ந்து இனிய தோழர்களோடுசென்று அங்கே வைக்கப்பட்டுள்ளனவாகிய பல பொருள்களையும் பார்த்து மகிழ்ந்து வந்தவர்களுக்கு இனிய வார்த்தைகளைக் கூறி அச்செய்திகளையெல்லாம் வாசவதத்தைக்கு அவர்களைக் கொண்டு சொல்லும்படிசெய்வித்து அவர்களுக்குத் தனியிடங்களை வேறேயமைப்பித்து உபசரித்து வேண்டியவற்றை அளித்தனன்; யுகியைநோக்கி, “நீ பிரச்சோதனனிடஞ்சென்று இங்கே நிகழ்ந்த வற்றையெல்லாஞ்சொல்லி உன்னுடைய நீதிநூற்பயிற்சியையும் நன்குவிளக்கித் தாமதியாமல் விரைவில் வருக” என்று சொற்றனன்.

அங்ஙனம் சொன்னபின்பு உதயணன், “தம்முடைய நாட்டிற்கும் எங்கள் நாட்டிற்கும் இடையேயுள்ள காடுகெழுகுறும்பும் கனமலைவட்டமும் நான் இங்கில்லாதபொழுது எல்லையற்றுப் பிறர்வசமாகி அழிந்துபோயின; அவை எங்கள் ஆட்சிக்குட்பட்டாலன்றி எம்மவர் புகுதற்கு இடங்கொடா” என்று மிக்க வணக்கத்துடன் எழுதிய ஓலையொன்றைப் பிரச்சோதனனுக்குத் தூதர்வசம் அனுப்பியதன்றி, ‘எந்தக்காலத்தும் இருகுலத்தவரும் இனி மனமொத்தே நடக்கும்படிசெய்வித்திடுக’ என்பதையும் தெரிவிக்குமாறு சொல்லியனுப்பினன்; பிரச்சோதனனுக்குக் கொடுக்கும்படி பலபொன்னணிகளையும் இலக்கணத்திற் சிறந்த நாலாயிரங் குதிரைகளையும் ஐந்துறு

தேர்களையும் நூறு யானைகளையும் பதினாயிரம் பசுக்களையும், வாசவ தத்தையின் நற்றாய்க்குப் பணிபுரியும்படி பாஞ்சாலனுடைய உரிமைப் பள்ளியினின் றுங்கொணர்ந்த பலமகளிரையும் அனுப்பினன் ; அப்படியே கோபாலகனுடைய நற்றாய், கோபாலகன், பாலகுமரன், பரதகன், சிவேதனென்பவர்களுக்குக் கொடுக்கும்படி தக்கபொருள்கள் பல வற்றை வகைவகையாக அனுப்பி மிகவும் அழகிதாகிய வையாக்கிரமென்னுந்தேரை யூகிக்களித்து, விண்ணுத்தராயனென்பவனை மெய்காவலனாக அவனுடன் செல்லும்படி கட்டளையிட்டு நல்ல தினத்தில் எல்லோரையும் பிரச்சோதனன்பால் விடுத்தனன் ; பின்னர் இரண்டு தேவியர்களும் தனக்கு வழிபாடுசெய்ய அவர்களோடு பல இடங்களுக்குஞ்சென்று உண்டாடி மிகவும் மகிழ்ச்சியுற்றிருந்தனன்.

பாஞ்சாலராசனுடைய உரிமைப்பள்ளியினின் றும் பற்றிக் கொண்டு வந்த அரங்கியன் மகளிர் ஆயிரத்தெண்மர்களைப் பங்கிட்டு இரண்டு தேவியர்களுக்கும் உதயணன் அளித்தனன். தேவியரிருவரும், அரசன் புறத்தேசென்று உலாவிவருஞ் சமயம் பார்த்து முற்றவெளியின்கண் பந்தடித்தற்கு எண்ணி நின்றார்கள். அச்செய்தியையறிந்த வயந்தகன், “ தேவியரிருவரும் தோழியருடன் பந்தாடுதற்கு நிச்சயித்திருக்கின்றார்கள் ; அது காணத்தக்கது ; ஆதலால், நீ புறத்தேசெல்லாமற் பெண்வடிவங்கொண்டு பிடியின்மீதேறி அவர்கள் அறிந்துகொள்ளாதபடி பார்த்தருளவேண்டும் ” என்று தெரிவித்தனன் ; உதயணன் அதற்கு உடன்பட்டுத் தான் புறத்தேசெவ்வதாகப் பிறர் நினைக்கும்படிசெய்து சேனைகளையெல்லாம் வெளியே அனுப்பிவிட்டுத் தான் ஒரு பெண்வடிவங்கொண்டு வந்து பல மகளிர்களினிடையே பெண்பாளை யொன்றன்மேலிருந்து காண்பானாயினன்.

அங்கே தேவியரிருவரும் தத்தம் தோழிமார்களுடன் அந்த முற்ற வெளியில் ஒருவர்க்கொருவர் எதிரெதிர் நின்றார்கள். அப்பொழுது பதுமையின் தோழியாகிய இராசனையென்பவள் ஏழு பந்தையெடுத்து ஆயிரங்கை அடித்துவிட்டுச் சென்றனள் ; அப்பால், காஞ்சனமாலே பந்துகளைக் கைக்கொண்டு, ஆயிரத்தைநூறு கை அடித்துவிட்டுச்சென்றாள் ; பின்னர், பதுமையின் மற்றொரு தோழியாகிய ஐராபதி யென்னுங்கூனி ஈராயிரங்கை அடித்துச்சென்றாள் ; வாசவதத்தையின் தோழியாகிய விச்சுவலேகை யென்னுங்குறளி அடித்தற்குரிய கோலைக் கைக்கொண்டு பந்துகளையெடுத்து ஈராயிரத்தைநூறு கை அடித்துவிட்டுச் சென்றனள் ; பதுமையின் உயிர்த்

தோழியாகிய ஆரியை யென்பவள் அதிவிசித்திரமாக மூவாயிரங்கை அடித்துப் பந்தைப் போகட்டுவிட்டுச் சென்றாள்; அப்பாற் பந்துகள் அடித்தற்கு யாராலும் எடுக்கப்படாமற் கிடந்தன.

அப்பொழுது வாசவதத்தை தலைசாய்த்து, “அடித்தற்குரியார் யாவர்?” என்று கடைக்கண்ணாற் பார்த்துக்கொண்டு சிறிது மன வருத்தத்துடன் நின்றாள். அக்குறிப்பறிந்து, அவளிடம் பணிபுரிந்து கொண்டிருப்பவளும் பேரழகியும் மானனீகையென்னும் பெயருடைய வளுமான மங்கையொருத்தி வந்து அங்கே நின்று, தனக்கு முன்பு ஆடியவர்களுடைய ஆட்டத்தை இகழ்ந்துகூறிச் சிரித்துப் பந்தாட்டத்தின் இலக்கணங்கள் பலவற்றை அங்கே நின்ற யாவரும் அறியும் படி சொல்லிவிட்டு ஆடத்தொடங்கி இருபத்தொரு பந்துகளையெடுத்துப் பிறர் வியக்குமாறு ஆடினாள். ஆடுகையில்,

“சுழன்றன தாமம்; குழன்றது கூந்தல்;
அழன்றது மேனி; அவிழ்ந்தது மேகலை;
எழுந்தது குறுவியர்; இழிந்தது சாந்தம்;
ஒடின தடங்கண்; கூடின புருவம்;
அங்கையி னேற்றும் புறங்கையி னோட்டியும்
தங்குற வளைத்துத் தான்புரிந் தடித்தும்
இடையிடை யிருகா நெரிதர மடித்தும் ..
நித்திலக் குறுவியர் பத்தியிற் றுடைத்தும்
பற்றிய கந்துகஞ் சுற்றுமுறை யுரைத்தும்
தொடையுங் கண்ணியு முறைமுறை யியற்றியும்
அடிமுதன் முடிவரை யிழைபல திருத்தியும்
படிந்தவண் டெழுப்பியுங் கிடந்தபந் தெண்ணியும்
தேமலர்த் தொடைய றிறத்திறம் பிணைத்தும்
பந்துவர னோக்கியும் பாணிவர நொடித்துஞ்
சிம்புளித் தடித்துங் கம்பிதம் பாடியும்
ஆழியென வருட்டியுந் தோழியொடு பேசியும்
சாரிபல வோட்டியும் வாழியென வாழ்த்தியும்
அந்தளிர்க் கண்ணி யவந் திகை வெல்கெனப்
பைந்தொடி மாதர் பற்பல வகையால்
எண்ண யிரங்கை யேற்றின னேற்றலும்” (ச. 12: 225-45)

வாசவதத்தை வியந்து, “அரசன் இவளைக்காணின் அவனது மனம் வேறுபடும்” என்று எண்ணி நின்றனாள்.

அப்போது மானனீகையின் சிறந்த தோற்றத்தைக்கண்டு மயங்கி அவள்பால் சென்ற தன்மனத்தை ஒருவாறு மீட்பதற்குச்

சிறிதும் ஆற்றவில்லாதவனாகி உதயணன் உரியவடிவத்தோடு அங்கே தோன்றினன். அவனைக்கண்ட தேவியரிருவரும் தோழிமார்களோடு தத்தம் இடஞ் சென்றனர்.

அவர்கள் அங்ஙனஞ்செல்ல, காமமிகுதியால் நொந்துதளர்ந்த உதயணன் பள்ளியம்பலத்துள்ளே தான் இருந்து தேவியரிருவரையும் அழைத்துவரும்படி சொல்லிவிடுத்தனன். தோழியர்கள் சென்று சொன்னவுடன் அவ்விருவரும், அரசன் அழைத்ததற்குக்காரணம் இன்னதென்பதை அறியாதவர்களாகி ஐயமுற்று மானனீகையைமட்டும் ஓரிடத்தில் மறைத்துவைத்துவிட்டு மற்றத் தோழிமார்களுடன் சென்று அவர்களைப்புறத்தேநிறுத்தித் தாம்மட்டும் அரசனிடம்வந்து வணங்கினர். பார்த்த உதயணன், “இவர்களுடைய தோழியர்களுடையும் இங்கே வரவிடுக” என்றனன். அவர்களும் வந்துவணங்கி நின்றபொழுது அவர்களை யெல்லாம் முறையேநோக்கி, “உங்களுடைய சுற்றத்தாரையும் உங்கள் பெயரையும் சொல்லுக” என்றனன். அவர்கள் அவற்றைச் சொன்னபோது, உதயணன் பாராதவன் போலவே அவர்களை முறையே பார்த்து வாசவதத்தையை நோக்கி, “உன்னுடைய தோழிமார்களுள் ஒருத்திமட்டும் இங்கே வாராமைக்குக் காரணம் என்ன?” என்று வினாவ வாசவதத்தை, “அவளுக்குச் சொல்லவேண்டியது ஏதேனுமிருப்பின், அதனைத் தனியே பார்த்துக் கொள்க; இக்கூட்டத்தில் ஆகவேண்டுவது யாது?” என்று சொல்லி மிக்க கோபங்கொண்டனள்; அவளுடைய கண்கள் மிகச்சிவந்தன. அவளது சீற்றத்தைக் கண்கிவப்பாலறிந்த அரசன், “பாஞ்சாலராசன் பெற்ற செல்வத்தையும் அவனுக்குள்ள பிறவறமையும் அவள் நன்கறிவாளென்று மந்திரிகளால் அறிந்துள்ளேன்; அவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளுதற்பொருட்டே அவளைக்குறித்து இப்பொழுது யான் வினாவினேன்; காரணம் வேறே ஒன்றுமில்லை” என்றனன்.

அப்பால், வாசவதத்தை மானனீகையை அங்கே வருவித்தனள்; அவள்வந்து அடிவணங்கினள்; உதயணன் அவளைநோக்கி “பாஞ்சாலராசனுக்குரிய பல பணிகளிலும் அவனுடைய அந்தப்புரத்தார்க்கு அலங்காரஞ்செய்தலிலும் நீவல்லாயென்று சொல்லக்கேட்டுளேன். உன் பெயரையும் உன்சுற்றத்தார் பெயர்களையும் சொல்” என்று கேட்க அவள் மீட்டும் வணங்கி அஞ்சலிசெய்துகொண்டு அரசனை நோக்கி, “அடியேன கோசலதேசத்து அரசனுடைய பெருந்தேவியாகிய வசுந்தரியென்பவளுடைய சேடியாவேன்; என்பயா மானனீகை, பாஞ்சாலராசன் படையெடுத்துவந்து எம் அரசனுடைய படை

களை வென்று அவனுடைய அந்தப்புரத்திலிருந்த சிலதியரோடு என் னையும் பற்றிக்கொண்டு சென்று தன் தேவிக்கு அளித்தனன். அப் போது, அடிச்சி அத்தேவிக்கு வண்ணமகளாயிருந்தேன் ; இதனை யன்றித் தேவரீர் அருளிச்செய்த வேறொரு செயலையும் அறியேன்” என்று சொல்லி அழுதுகொண்டு நின்றாள் ; அப்போது உதயணன் அவளைநோக்கி, “நீ வாசவதத்தைக்கு இன்றுமுதல் வண்ணமகளாக இருந்து அவளை நாஸ்தோதும் அலங்கரிப்பாயாக” என்று கட்டளை யிட, அவள் அப்படியேசென்று கண்டோர் வியக்கும்படி அடிமுதல் முடியளவாக அவளைப் புனைந்தனள் ; பின்பு வாசவதத்தைவந்து உத யணனுக்கு அவ்வணியைக்காட்டினள். அப்போது உதயணன், “மான னீகை அலங்காரம் செய்வதில் வல்லுநள் அல்லள் ; யான் அலங்கரிக் கின்றேன் பார்” என்று அவள்செய்த அலங்காரத்தைச் சிதைத்து விட்டு யவனபாஷைக்குரிய எழுத்துக்களை மானனீகை நன்கு கற்றவ ளென்பதை முன்பு கேட்டிருந்தவனாதலின், பூந்தாதினையும் சுந்தனக் குழம்பையும் கூட்டி வாசவதத்தையின் நெற்றியில், “உதயணன் ஓலையை மானனீகை காண்க ; நீ ஆடிய பந்தாட்டத்தில் உன்னுடைய கண்கள் என் நெஞ்சத்தைப் பிளக்க அதனால் புண்ணுற்றேன். அப் புண்ணைத் தீர்க்கும் மருந்தினை நீ அறிவாய் ; என்னுடைய துயரம் ஆற்றுகரியது. இரப்போர்க்கு அவர் விரும்பியதை அளித்தல் நன்று ; இங்கே எழுதுவதற்கு இடம் இன்மையின் நான் சுருக்கமாக எழுதினேன் ; நீ என்கருத்தை நன்கு அறிந்துகொள்ளவேண்டும்” என்று எழுதிவிட்டு வாசவதத்தையை நோக்கி, “உனக்குயான்செய்த அலங்காரம் இப்பொழுது ஒத்திருக்கின்றது” என்று சொல்லி அவளை அனுப்பினன். உடனே வாசவதத்தை தன்னுடைய அந்தப்புரத்தை யடைந்து அங்கேவந்த மானனீகைக்கு, “இந்த அலங்காரத்தை நீ பார்” என்று காட்டினள். அவள் அதனைப் படித்தறிந்து கூசி, “அரசர் செய்துள்ள அலங்காரம் மிகவும் அழகுடையது” என்று வாசவதத்தையை மருட்டினள். அந்நாள் நீங்கியது.

மறுநாட்காலையில் வழக்கம்போலவே வாசவதத்தையை மான னீகை அலங்கரித்துவிட்டு அவன் எழுதிய பாஷையாலேயே அவனுக் குத் தன்கருத்தைத் தெரிவிக்க நினைந்து, “அடியேனைப் பொருளாக எண்ணித் தேவரீரெழுதிய திருமுகம் முழுவதையும் தவறின்றி யறிந் தேன் ; அடியேனிடத்து அருள்இருந்தாலும் அதனை இப்பொழுது தவிர்த்தல்வேண்டும் ; தேவியர்க்கு மிக்கவருத்தத்தை உண்டுபண்ணுஞ் செயலைச் செய்தற்கு என் மனம் துணிந்திலது ; காவலில் இருக்கும்

அடியேன் பிறர் காணுரென்று தகாததைச் செய்தல் இயல்பன்று ; செய்தாற் பழிப்புண்டாகும் ; தருமமும் நீங்கும் ; சிறியேனிடத்தே வைத்த விருப்பத்தை மறப்பது நன்று” என்று அவளுடைய நெற்றியில் எழுதி, “ என்னாற் செய்யக்கூடிய அலங்காரம் இதுவே” என்று சொல்லி அனுப்பினள்.

வாசவதத்தைசென்று அரசனைவணங்கினள். வணங்கவே அவன் மானனீகை எழுதியதைக்கண்டு அவளுடையகருத்தையறிந்து அழலா னாண்டாகிய புண்ணின்மேற் கோலிட்டாற்போலக் கலங்கி அவ்வணி யை அழித்து, “ உன்னை இன்றைக்குள் அடையேனாயின், என் உயி ரைச் சென்றதாகவே எண்ணிக்கொள்க ” என்று அவள் நெற்றியில் எழுதி, “ இந்தப் புதியதோர் அலங்காரத்தை அவளுக்குக் காட்டுவா யாக ” என்கூறி மீளவிடுத்தனன். அதனைக்கண்டு தன் மனத்தைத் திண்ணிதாக்கி மறுநாட் காலைபில் மானனீகை, “ இன்றை இரவின் கண்ணே கூத்தப்பள்ளியினிடத்தே குச்சரக்குடிகை வேதிகையின் பால் வந்தருள்க ” என்று அந்த இடமும் புலம்படும்படி சங்கீதமாக ஒருவகைக் கோலத்தையெழுதி அனுப்பினள் ; வாசவதத்தைவந்து வணங்கி நின்றாள். அதனைக்கண்ட உதயணன் அவள் எழுதிய குறிப்பை அறிந்து மகிழ்ந்து, “ மானனீகை இன்றைக்குப்பயந்து செய்த அலங்காரம் மிகவும் அழகுடையது ” என்று சொல்லி வாசவ தத்தையோடு அளவளாவிக்கொண்டிருந்தனன். பகற்காலம்நீங்கியது.

இரவில் வாசவதத்தைக்குத்தெரியாமல் மானனீகை தான்குறிப் பிட்ட இடத்தில் சென்றிருந்தனள் ; உதயணன், “ வாசவதத்தைபால் துயிலச்செல்வேன் ” என்று பதுமையிடத்தும், “ பதுமைபால் துயிலச் செல்வேன் ” என்று வாசவதத்தையிடத்தும் விருப்பக்குறிப் பின்றிக் கூறினன். கூறவே வாசவதத்தை ஐயமுறறு ஓரிடத்திற் சென் றிருந்தனள் ; அப்பொழுது உதயணன் எழுந்து ஒதுங்கி வேறிடம் செல்வானாயினன். அதனைக்கண்ட வாசவதத்தை காஞ்சனமாலையைக் கைகொட்டி அழைத்து, “ அரசன்செல்லுமிடத்தை நீ அறிந்துவருக ” என்று கட்டளையிடவே அவள் அவனறிந்துகொள்ளாதபடி. பின்னர்ச் சென்று, அரசன் ஆடற்பேரறையைச் சார்ந்தபின் அவளும் பின் சென்று அங்கே ஒரு பக்கத்தில் மறைந்திருந்தனள்.

சென்ற உதயணனும் முன்னமே அங்குவந்திருந்த மானனீகை யும் ஒருவரையொருவர் கண்டு அளவளாவி நெடுநேரம் விளையாடிக் கொண்டிருந்த பின்பு, வாசவதத்தையின் முகத்தே காதலோடு எழுதி விடுத்த வாசகங்களை யெல்லாம் இருவரும் சொல்லிக்கொண்டிருந்

தனர்; பின்பு உதயணன், “நாள்தோறும் தவறின்றி இங்கே வர வேண்டும்” என்று சொல்லித் தன்னுடைய சிறுவிரல் மோதிரத்தை அவளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு நீங்கினன்.

எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டேயிருந்த காஞ்சனமாலே மிக்க மனப்பொருமலோடு சென்று நிகழ்ந்தவற்றையெல்லாம் வாசவ தத்தையினிடம் சொன்னாள். கேட்ட வாசவதத்தை கோபத்தை மனத்தில் அடக்கிக்கொண்டிருந்துவிட்டுக் காலையில் அரசனையடைந்து வணங்கி அவனைநோக்கி, “நேற்றிரவில் யான் ஒரு கணக்கண்டேன்; அது குற்றமற்றது” என்றுசொல்ல அவன், “என்ன அது?” என்று வினாவினன்; உடனே அவள், “நீர் எனக்குத் தெரியாமல் தனித்துச்சென்று ஒரு மடந்தையோடு ஆடாங்கொன்றிலேறி நெடு நேரம் விளையாடிக்கொண்டு தங்கி என்னெற்றியில் மாறுமாறு எழுதிய வாசகங்களை யெல்லாஞ்சொல்லிக்காட்டி உமது அன்பைப் புலப்படுத்திக்கொண்டேயிருந்து புறப்படும்பொழுது அவளுக்கு மோதிரத்தை அளித்து வந்துவிட்டீர். அப்பால் என் கண்கள் விழித்தன” என்றுசொன்னாள். உதயணன், “என் மனத்திலும் இல்லாததை நீ கண்டாயாதலாற் கலக்கமடைந்தாய் போலும்” என்பது முதலிய வற்றைச் சொல்ல, அவள், “கனவிற் கண்டதைப் பிறரோடுசொன்னால் அதனாலுண்டாகுந்தீது நீங்குமென்று நூல்கள் கூறுதலின் நான் இப்போது தெரிவித்தேன்; அன்றியும் எவற்றைக்கண்டாலும் அவற்றை அரசனிடத்தன்றி வேறு யாரிடத்துப் பேசுவது?” என்று சொல்லிவிட்டு மனத்துள்ளே நகைத்துக்கொண்டு சென்றனள். உதயணன், “தேவிக்கு உண்டான கவலையை ஒருவழியாகப் போக்கி விட்டோம்” என்று உவந்திருந்தான். இப்படி யிருக்கையில் பகற் காலம் நீங்கிற்று; இரவு வந்தது.

வாசவதத்தையோ மானனீகையைப் பிடித்துக்கொண்டுவரச் செய்து காவலில்வைத்துவிட்டுப் பிறர் அறிந்துகொள்ளாதபடி காஞ்சனமாலையோடு சென்று ஆடாங்கிலேறி மானனீகை இருந்த விடத்திலேயிருந்தாள்; உதயணன் நிகழ்ந்ததையறியாமல் முதல் நாளைப் போலவே மெல்லச்சென்று அவள் சமீபத்தையடைந்தான். அப்போது வாசவதத்தை, ‘அரசன் இங்கே என்ன செய்கின்றான்? இனி அவன் செய்வதை அறிவோம்’ என்று எண்ணிக் கையால் நீக்க, உதயணன், “மானனீகை ஊடியிருக்கின்றனள்” என்று நினைந்து,

“முரசுமுழங்கு தானை யரசொடு வேண்டினும்

த்ருகுவ லின்னே பருவர லொழியினி

மானே ! தேனே ! மான னீகாய் !” (ச. 13 : 227--9)

என்று அவள்காலைக் கையாற்பற்றினன். காலைக்கொடாதவளாகி வாசவதத்தை அப்பாற்சென்றனள். அதனைப்பொறுத உதயணன், “ஏதேனும் புதிய செய்தி ஒன்றைச்சொல்லி இவளுடைய ஊடலைத் தீர்த்து முன்னிலைப்படுத்திக்கொள்வோம்” என்று நினைந்து அவளை நோக்கி, “நேற்றிரவில் நம் இருவர்க்கும் இங்கே நிகழ்ந்தவற்றையெல்லாம் கனவிற்கண்டதாக வாசவதத்தை சிறிதும் தவறின்றிச் சொல்லிச்சினப்ப நான், ‘என்றெஞ்சிற் சிறிதும் அந்த எண்ணமில்லை’ என்றுசொல்லி அவ்வருத்தத்தை நீக்கினேன்; அதனையும் நீ அறிந்தா பில்லையே. மானனீகாய்! அருள்செய்யவேண்டும்” என்று அடுத்தடுத்துரைப்பவும் ஆற்றாநாகவும் இதச்சொற்சொல்லவும் வணக்கம் செய்யவும் ஒன்றையும் மதியாதவளாகி வாசவதத்தை சிரித்துக் கொண்டு, “நீ கூறிய மானும் தேனும் மானனீகையும் யானல்லேன்; என்பெயர் வாசவதத்தை” என்றனள்; உடனே உதயணன் திடுக்கிட்டு விரைந்து ஓடிச்சென்று வேறொரு மண்டபத்தில் தனித்து ஒளித்துக்கொண்டிருந்தான். வாசவதத்தையும் சினங்கொண்டு அவனைப் பாராமற் சென்றாள். கங்குலும் புலர்ந்தது.

காலையில் வாசவதத்தை மானனீகையை வருவித்து மிகவும் கோபித்துக்கொண்டு ஒருநாளேடு சேர்த்துக்கட்டி அவளைநோக்கி, “கூத்தப்பள்ளியில் நீ அரசனேடு பேசிய வார்த்தைகளையெல்லாம் சொல்” என்றுகூறி அருகேநின்ற ஒருத்தியைப்பார்த்து, “இவள் கூந்தலை அரிதற்கு ஒரு கத்தரிகை கொண்டுவருவாயாக” என்று சொன்னாள்; அதனை அயலிடத்தேயிருந்த வயந்தகனறிந்து விரைந்து சென்று உதயணனுக்குக் கூற அவன், “மானனீகையின் ஒருமயி ரைக் கத்தரிகை திண்டுமாயின், என்னுடைய உயிர் நீங்கும்; இக் கொடுஞ்செயலை விலக்குவாயாக” என்றனன்; வயந்தகன், “நிகழ்ந்தது யாது?” என்றான். உதயணன், “எல்லாம் உன்னாலே முடிந்தது தான்” என்ன வயந்தகன், “பந்துவிளையாட்டை யான் பார்க்கச் சொன்ன துண்டேயன்றி வேறு எதையேனும் செய்யச் சொன்ன துண்டோ? இராசமாதேவியினுடைய தணியாக்கோபத்தைத் தீர்க்கும் வன்மை யாவர்க்குண்டு? ஆனாலும் ஆறேழு நாழிகையளவு அக்கோபத்தைத் தணிப்பேன்? அதற்குள் வேறு யாரையேனும் அங்கே விடுத்தருளவேண்டும்” என்று சொல்லிவிட்டு விரைந்து சென்று தேவியையடைந்து, “அரசன் எங்கேயுள்ளான்?” என்று தேட, அங்கேயுள்ள காவன்மகளொருத்தி, “இது தலைவிக்குக் கோபமுள்ள சமயம்” என்று அருகில்வந்து மெல்லச் சொல்லி,

“சும்மா இரும்” என்று கையை அமைத்தனர். உடனே வயந்த கன் நடுங்கி, “தலைவிக்குள்ள குறை யாது?” என்று கேட்டனன். அதனை வாசவதத்தை யறிந்து அவனை நோக்கி, “அரச வடிவங் கொண்டிருக்கும் தூர்த்தக்கள்வனைக் கேட்பீராயின் என்னுடைய கோபத்தின் காரணத்தை நீர் எளிதில் அறிந்துகொள்ளுதல் கூடும்” என்று சொல்லி ஆண்டுள்ளாரொருத்தியை நோக்கி, “இக்கத்தரிகை யால் இவள் கூந்தலைக்குறை” என்று மிகவும் சினந்து மொழிந் தனர். வயந்தகன், “அப்படியானுற் கேசங்குறைததலில் எனக்கு மிக்க பயிற்சியுண்டு” என்றனன். எனவே அவள் குறைக்கும்படி கூற, அவன் வாசவதத்தையை நோக்கி, “கத்தரிகையின் இலக் கணங்கள் பலவுள்ளன; நின் கைம்மலர் மயிரைத் தீண்டுதல்தகாது; கருவியைத்தருக” என்றுசொல்லி வாங்கி அதன் இலக்கணத்தை விளங்கக் கூறுபவன்போலக் கத்தரிகையின் வேறுபாட்டிலக்கணம் பலவற்றைக்கூறி, “இக்கத்தரிகையால் இவள் மயிரைத் தீண்டின் இவளுக்கு மிகவும் நன்மையுண்டாகும்; ஆதலால் இது வேண்டாம்” என்று அதனைத் தூரத்தில் எறிந்தனன். பின்பு அவளாற் கொடுக் கப்பட்ட கத்தரிகை ஒவ்வொன்றற்கும் ஒவ்வொரு குற்றங் கூறிக் கூறி எறிவானாயினன்.

அவற்றையெல்லாம் உடனுடன் ஒற்றரால் அறிந்துகொண்டே யிருந்த உதயணன்¹ யூதியை வருவித்து நிகழ்ந்தவற்றைச் சுருக்கிக் கூறினன்; கேட்ட யூதி, “யானும் ஆமேழு நாழிகையளவு அவள் கூந்தலைப் பாதுகாப்பேன்; அதற்குமேலே யாதொன்றும் செய்ய அறிந்திலேன்” என்று இழிந்த பலவகைப்பட்ட பொருள்களையும் தன் உறுப்புக்களின்மேல் தாங்கி நீற்றை உடம்பெங்கும் பூசிக் கொண்டு பித்தர்வடிவம்பூண்டு, கண்டோர் துட்டுகென்று அஞ்சும்படி அங்கே சென்றனன்.

வாசவதத்தையைச் சூழ்ந்துநின்ற மகளிர்கள் அவனைக்கண்டு அச்சமுற்றுப் பலவிடத்தும் ஓடுவாராய் விழுநரும் எழுநரும் மேல் வரநடுங்கி அழுநரும் தேவியின்பின்னே அனைநருமாயினர்; வாசவ தத்தை அதனைக்கண்டு சிரித்துக்கொண்டு அக்காட்சியையே விரும்பி

¹ உதயணனால் அனுப்பப்பெற்றுப் பிரச்சோதனன்பாற்சென்ற யூதி அவனைக்கண்டு உடனே கௌசாம்பிக்கு வந்துவிட்டானென்பதைக் கூறும் பகுதி இதன் முதலாலில் சிதைந்துபோயிருக்கவேண்டுமென்று தெரிகின்றது; ‘உத்தோதயகாவ்யம்’ முதலியன இக்கருத்தை வலி யுறுத்தும்.

நின்றனள். அச்செய்தியைச் சொல்லும்படி வயந்தகன் ஒருதூதியை மந்தணமாக அரசன்பால் அனுப்பினன். அப்போது அரசன் பதுமையை வருவித்து ஏதோ சொல்லத்தொடங்கித் திகைத்தனன்; அத்திகைப்பையறிந்த பதுமை, “எனக்கு உரையாததான செயல் யானது? சொல்லியருளவேண்டும்” என்று வணங்கிக்கேட்ப அவன், “யான் சொல்லுதற்குக் கூசுகின்றேன்; உன் தமக்கையை அடைவாயாயின் அவள் சொல்லுவாள்; நீ என் செயிர்காணாத தெய்வமாதலின் அவள் கோபத்தைத் தணித்து என்னுயிரைத்தர வேண்டும்” என்று அவளை அனுப்பினன்.

பதுமை வாசவதத்தையையடைந்து வணங்கினள். அப்போது அவள் நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறவே பதுமை, “நீர் பொறுத்திடுக; இவ்வரத்தை எனக்குக் கொடுத்தருள வேண்டும்” என்று சொல்லித் தான்வந்த காரியத்தைத் தெரிவித்துப் பின்னும் வணங்கி அவள் முகத்தைப்பார்த்துக்கொண்டே நிற்பாளாயினள்.

அப்பொழுது வாயில்காவலன்வந்து உதயணனைவணங்கி, “கோசலத்தரசன்தூதுவர் வாயிலின்கண் வந்து நிற்கின்றனர்” என்று சொல்லக்கேட்டு உதயணன் அவரை வருவித்து வந்தசெய்தியைக் கூறும்படி சொன்னபொழுது அவர், “கோசலத்தரசர் உம்முடைய மாபெருந் தேவியார்க்கு ஒருதிருமுகம் கொடுத்தனுப்பினர். அதனை அங்கே அனுப்பவேண்டும்” என்று கொடுத்தனர்; அப்போது உதயணன், “இச்சமயத்தில் இது வந்ததும நலமே” என்று எண்ணி அதனை வாசவதத்தைபால் அனுப்பினன்; அவள் அதனைவாங்கி, “இதனைப் படித்துச் சொல்” என்று பதுமையின்கையிற் கொடுத்தனள். பதுமை எழுந்த அதனை வாங்கிப் பிரித்து, “கோசலத்தரசன் ஓலையை வாசவதத்தை காண்பாளாக; சோர்விடம்பார்த்து என் ஊரையெறிந்த பாஞ்சாலராசனால்¹ தந்தங்கை வாசவதத்தை ஆயத்துடன் கைக்கொள்ளப்பட்டுப் போயினள்; பாஞ்சாலராசனை வென்ற உதயணனாற் பலமங்கையருடன் அவள்கவரப்பட்டுப் பின்பு தன்பால் பணிப்பெண்ணாக இருப்பதைக்கேட்டேன்; அவள் தன்னை இன்னா ளென்றும் தன்பெயர் இன்னதென்றும் உணர்த்தாமல் மானன்கையென்று பெயர்வைத்துக்கொண்டிருப்பதையுமறிந்தேன். விரைவில் அங்குவருவேன். யான் வருமளவும் துயரத்தைத்தீர்த்து அவளைப்

¹ வாசவதத்தைக்குத டாய்வருக்கூததைச் சேர்ந்தவருடைய மகளாகிப் பிராயத்தாற் சிறியவளாகவும் இருந்ததுபற்றி, அவள் ‘தங்கை’ எனப்பட்டாள்.

பாதுகாக்கவேண்டுவது தன்கடமை ; இதுவே என்னுடைய குறையாகும்” என்று அதில் எழுதிய வாசகங்களைப் படித்தறிந்து வாசவ தத்தையைப் பார்த்து, “இதனிலுள்ள வாசகம் எனக்கு விளங்கவில்லை ; நீரே பார்த்தருள்க” என்று அவளிடம் கொடுத்தனள்.

வாசவதத்தை அதனைவாங்கிப் படித்து இடையிடையே ஏங்கி ஏங்கிக் கண்ணீருகுதுதுக்கொண்டு, “பெண்ணீர்மைக்கு இயல் பிழையே போலும்” என்று சொல்லி மானனீகை பட்டதுன்பத்திற்கு ஆற்றாதவளாகி எழுந்து பதுமையுடன்சென்று மானனீகையின் கட்டை அவிழ்த்துவிட்டு அவளை அணைத்துக்கொண்டு, “குழுஉக்களியாணைக் கோசலன் மகளே ! அழேறக என்பாவாய் ! அரும்பெற்ற றவ்வை ! செய்தது பொறு” என்று சொல்லி அவள் கண்ணீரைத் துடைத்துச் சூழ்ந்திருந்தவர்களைப் புறத்தே போகும்படி செய்துவிட்டு அவளை உடன் இருக்கச்செய்து அவள் கூந்தலைத் தன்கையால்வகிர்ந்து ஆற்றி எண்ணெய் தேய்த்து நீராட்டித் துகிலுடுத்திப் பதுமையும்தானும் நின்று அவளுக்கு இனியவார்த்தைகள் பலவற்றைச்சொல்லிச் சிறந்த இடத்திலிருந்து மூவரும் ஒருகலத்தில் உண்பாராயினர். அதனைக் கண்ட வயந்தகன் விரைந்துசென்று உதயண்ணுக்குக் கூற, அவன் கேட்டு மிகமகிழ்ந்து அவனைத் தழுவிக்கொண்டனன்.

அப்பொழுது வாசவதத்தை, “கோசலதேசத்தரசன்மகளை மணக்கோலஞ் செய்” என்று பதுமைக்குக் கூறிவிட்டு அரசனுக்கு மணச்செய்தியைச் சொல்லிவிடுத்தனள். உடனே மணக்கோலத்துடன் அவன்வந்து மணபபநதரில் ஆசனத்தின்மீதிருந்தனன். அப்பொழுது வாசவதத்தையும் பதுமையும் விரும்பி அளிக்க அவன் கோசலவரசன் மகளைமணஞ்செய்து கொண்டனன் : ஆதன்பின்,

“முற்றிழை மகளிர் மூவரும் வழிபடக்

கொற்ற வேந்தர் நற்றிறை யளப்ப

நல்வளந் தருஉம் பல்சூடி தழைப்பச

செல்வ வேந்தன் செங்கோ லோச்சி” (சு. 14 : 182-5)

மகிழ்ந்திருந்தான்.

உதயணன் இப்படி யிருக்குங்காலத்தில், இலாவாணநகரத்தின் அயலிலுள்ள சோலையில் முன்பு உண்டாட்டு நிகழ்ந்தபோது இளமைப்பருவத்தில் அவனும் கண்ணீமுதலியவை சூட்டப்பெற்ற விரிசிகை யென்பவள் அவன் சூட்டியமாலையையன்றி வேறென்றையும் அறியாதவளாகி விரதத்துடனிருந்து பருவமுதிர்ச்சியடைந்து விளங்கினள். அதனையறிந்த அவள்தந்தையாகிய ஒரு முனிவர்

விரைந்துவந்து கௌசாம்பி நகரமடைந்து தம் வரவைத்தெரிவித்து உதயணனைக்கண்டு, “யான் கூறுவனவற்றை அங்கீகரித்துக் கேட்டிடுக; வியாசர் முதலாகிய பெரியோர்கள் விளங்கிய குருகுலத்தில் நீ பிறந்தவன். யான் வெள்ளியங்கிரியிலுள்ள மந்தரவாசன்; அமைச்சரோடு அரசாட்சிசெய்துகொண்டிருந்த யான் முத்தியைவிரும்பிய முயற்சியையுடையேனாகி என்னுடைய பாரத்தைப் புதல்வனிடத்தே ஒப்பித்துவிட்டுக் காசியாசன் புத்திரியும் நீலகேசி யென்னும் பெயரினளுமாகிய என் மனைவியோடும் விரிசிகையென்னும் புத்திரியோடும் காடொன்றை யடைந்து தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது ஒருநாள் யான் புண்ணியதீர்த்தமாடுவதற்கு அயலிடஞ் சென்றிருக்கையில் நீவந்து என்மகள் விரிசிகையை மடியில்வைத்துக்கொண்டு அவளுக்கு மாலைசூட்டிச் சென்றனை. அதனையே தனக்குப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு உன்னையேவிரும்பி அவள் காலங்கழிப்பாளாயினள்; உன்னையே விரும்பியிருக்கும் அவளுடைய உள்ளத்தாமரைப்போது வேறொருவர் பொருட்டு மலர்வதரிது; தம் மிடத்து அன்புள்ள கன்னிமகளிர் யாவராயினும் அவரைத் தாமும் விரும்பி அவரது துயரத்தைத் தீர்த்துப் பாதுகாத்தல் ஆடவர் திலகத்தின் கடப்பாடென்பது உலகம் அறிந்ததே; ‘என் மகளை யான் அளிப்பேன், நீ பெற்றுக்கொள்க’ என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுதல் மரபன்றாயினும் சொல்லாநிற்பேன்; இயல்பாகவே உன்னால் மாலை சூட்டப்பட்டவளாதலின் அவள் உன் மனைவியே. ஆதலால் என் வேண்டுகோளின்படி, செந்தீக்கடவுளின் முன்பு அவளை நல்லநாளில் மணஞ்செய்துகொள்ளுதல் நன்று” என்று தெரிவித்தனர்.

கேட்ட உதயணன் அதனை வாசவதத்தைக்கு அறிவித்தான். இந்நிகழ்ச்சியை இயல்பாகவே முன்னம் அறிந்தவளாதலின், வாசவதத்தை சிறிதும் ஊடாதவளாகி அங்கீகரித்தனள்; அவளது உள்ளத்தை அறிந்த உதயணன் பின்பு தன் உடன்பாட்டை அம்முனிவரிடம் தெரிவித்து அமமகிழ்ச்சியால் யாசகர்க்கு அரும்பொருள்களை மிகுதியாக வழங்கினான்; அந்த மணச்செய்தியை நாட்டினரும் நகரத்தினரும் அறிந்து தத்தம் இடங்களை அலங்கரித்தல் முதலியவற்றைச் செய்யும் வண்ணம் முரசறைவிக்கச் செய்தான். அலங்காரத்தின் மிகுதியால் அந்நகரம் போகபூமியைப்போல விளங்கிற்று. எந்தமருங்கிலும் நகரத்தார் அடையாக்கடையரும் வரையா வண்மையரும் இல்லோர்க்கு உறுபொருள் வீசுபவருமாகி, “தாபதன் மடமகள் இங்கே வருவதை யாம் பார்க்கவேண்டும்” என்று விரும்பிச்சென்று,

பூத்தோய் மாடமும் புலிமுக மாடமும்
கூத்தா டிடமுங் கொழுஞ்சுதைக் குன்றமும்
நாயின் மாடமு நகரநன் புரிசையும்
வாயின் மாடமு மணிமண் டபமும்
ஏனைய பிறவும் (சு. 15 : 108-112)

ஏறி நிற்பாராயினர்.

அது தெரிந்த உதயணன், “பிடிசை சிவிகை முதலியவற்றில் ஊர்தலின்றி நகரினுள்ளே விரிசிகை நடந்தே வருவாளாக” என்று சொல்லி விடுத்தனன். அப்பால், “வீட்டுவாயில்தோறும் நறுமலர் பரப்பு; யானை முதலியவை வீதியிற் சஞ்சரித்தலைத் தவிர்த்திடுக” என்று ஏவலர்முகமாக நகரத்தார்க்குத் தெரிவித்தனன்; “அரண்மனையிலிருந்து மங்கலமகளிரும் பெரியோர்களும் நண்பில் திரியாமற் பண்பொடு புணர்ந்த காஞ்சுகிகளும் எதிர்சென்று அழைத்துவருக” என்று கட்டளையிட்டனன். அப்படியே அவர்கள் சென்றார்கள். விரிசிகையைக் காண்பதற்கு மாந்தர் வழியின் இருபுறத்தும் நெருங்கி நின்றார்கள். தவப்பள்ளியிலிருந்து புறநகரத்திற்கு அவளை அழைத்து வரும்பொருட்டுச் சிவிகை பரிவாரங்களுடன் அனுப்பப் பெற்றது.

அழைக்கச்சென்றவர்கள், விரிசிகையைச் சிவிகையிலேற்றி அழைத்துவந்து புறநகரத்தின்கண் சோலையிலுள்ள மாடமொன்றில் இறக்குவித்து வாசனைப்பொருள்களை அவளுடம்பிற் பூசி நறுநீரால் ஆட்டுவித்துச் சில்லென்கூந்தலை மெல்லென வாரிமுடித்து அந்த மயிர்முடியில் உதயணனால் முன்பு சூட்டப்பெற்றதும் வாடியதுமான பிணையலுடன் தளிரினும போதினுந்தொடுத்த புதிய தாமத்தைச் சூட்டிப் பனங்குருததோலையைக் காதிற்செருகி நெறசிறுதாலையைக் கழுத்தடியிற்சேர்த்தி முத்தைக்கோதத ஒருகாழ்வடத்தை மார்பிற் பூட்டிக் காவியுடையை நீக்கிக் கோடித்துக்கலை உடுத்தி ஓர் உத்தரீ கத்தை மேலேசேர்த்திக் கையிற்பிடித்துக்கொள்ளும்படி ஒரு சுவளைப் போதைக் கொடுத்தது அவளை அலங்காரஞ் செய்தனர்.

செய்த பின்பு உடன்வந்த முனிவர் மங்கையரிற் சிலர் சாங்கியத் தாய் முதலியவர்களை நோக்கி, “இவளைப் பாதுகாக்கவேண்டுவது உமது கடமை” என்று ஒம்படைசூறி, “இனி இவளுக்குத் தாயும் தந்தையும் தவ்வையரும் உதயணனே” என்று சொல்லிவிட்டு அவர்களிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு தம்மிடஞ் சென்றார்கள்.

விரிசிகையின் தந்தைக்கு நிகழ்ந்தவற்றை அவர்கள் சொல்ல, அம்முனிவர் தம் மனைவியை யழைத்து, “விரிசிகையை மணஞ் செய்து கொள்ளும்படி உதயணனிடஞ்சொல்லிச் சேர்ப்பித்து விட்டேன் ; இனி உன்னைபுந்துறந்து யான் தவஞ்செய்யச் செல்வேன் ” என்று கூறினர். கேட்ட அவள் வருந்திப் புலம்பினள். அதனை அம்முனிவர் ஏற்றுக்கொள்ளாதவராகிக் கடிய தவவொழுக்கத்தை மேற்கொண்டு வேறிடஞ் சென்றார்.

பின்னர் அவ்வனத்திலுள்ள மங்கையரில் ஒருசாரார் விரிசிகையால் வளர்க்கப்பட்டு அவளோடு பழகிய குயில்முதலியவற்றையும் தவச்சாலையிலுள்ள அரியபொருள்களையும் அருங்கலன்களையும் கைக் கொண்டு உடன்வர வீதியில் விரிசிகை நடந்து செல்வாளாயினள். கண்டோர், “இவள் முனிவருடைய வேள்வியிற்றோன்றிய தெய்வ மங்கை ; இவளை மானிடமங்கை யென்றல் மெய்ம்மையன்று ” என்றும், “சூடிய தளிர்க்கோதை வாடுதல்முதலிய நிகழ்ச்சிகள் இவள் தெய்வமங்கையல்லனென்பதைத் தெரிவிக்கின்றன ” என்றும், “இவள், கயத்தினின்றும் நீங்கிக் குவளைமலர் பிடித்துப்போந்த நீராமகள் ” என்றும், “நீராமகளாக இருப்பின் இவளுடைய கண்கள் இமைக்குமோ ? உதயணனை மணமகனாகப் பெறுதற்குப் பழம்பிறப்பில் தவஞ்செய்த ஒருத்தி இவள் ” என்றும், “உதயணனைச் சார்ந்து போகநுகர்தற்கு வந்த இயக்கி ” என்றும், “உதயணன் இவளைவிட்டு நெடுங்காலம் பிரிந்திருந்தது தவறு ” என்றும், “இவளுக்கு உறுப்புக்களே அணிகலன்கள் ; ஆபரணங்களை அணிவோர் அறிவில்லாத வர்களே ” என்றும், “அழகில் தம்மை ஒப்போர் இல்லையென்று எண்ணியிருக்கும் மகளிர் இவளைக் காண்பார்களாக ” என்றும், “உதயணனுக்கு இவளே ஏற்றவள் ” என்றும் சொல்லாநிற்ப, விரிசிகை தன் அடிகள் சின்மலர் மிதித்துச் சிவந்து சலிப்புறும்படி மெல்ல மெல்ல வீதியில் நடந்துசென்று கோயில்வாயிலை யடைந்தாள். அப்பொழுது அரண்மனையிலிருந்து மங்கலப்பொருள்களை ஏந்திக் கொண்டு சிலர் எதிர்கொண்டனர் ; விரிசிகை கோயிலினுள்ளே சென்றாள். தேவியர் மூவரும் செய்யவேண்டியவற்றைச்செய்து அவளுடைய குரவர்போலக் கொடுப்ப உதயணன் அவளை மணஞ்செய்து கொண்டான்.

அப்பால், தேவியர் நால்வரும் வழிபட மிக்க செல்வத்தோடு கூடிப் பல்லுயிர்களையும் உதயணன் பாதுகாத்து வருபவனாயினன்.

ஐந்தாவது

ந ர வ ண க ண ண ட ம்.

பின்பு ஒருநாள் மந்திரிமார்களோடு உதயணன் பேரத்தாணியிற் சென்று வீற்றிருந்தனன். அப்பொழுது ஒழுக்கமுடைய வணிகர்சிலர் நெருங்கிவந்து முறைப்படியே சென்று தமக்குள்ள வழக்கொன்றை உதயணனுக்குத் தெரிவித்தனர். அதனைத் தீர்க்கும்படி உருமண்ணுவாவுக்கு அவன் கட்டளையிட, அவன் அதை நன்கு விசாரித்துத் தீர்ப்புச்சொல்லிவிட்டு மீண்டுவந்து அந்த விவரத்தை உதயணனிடம் கூறினன் ; ¹ அந்தவழக்கு சந்ததியின்மையால் உண்டாகும் குறையையும் அஃது இருத்தலினால் உண்டாகும் பெருமையையும் புலப்படுத்தியதாதலின் உதயணன், “ நமக்குச் சந்ததியில்லையே ; மக்களில்லையெனின் மிக்குயர் சிறப்பின் நம்குலம் இடையறுமே ” என்ற வருத்தத்தை அடைந்து வாசவதத்தைபாற் சென்றான்.

அப்பொழுது அவள் நோன்பிகளுக்கெல்லாம் உணவளித்து அவர்களுடைய ஆசியைப்பெற்று மங்கலக்கோலத்தோடு மாடத்தின் ஓரிடத்தில் இருந்தனள் ; இருக்கையில் ஒருபுறவு தான் வாய்க்கொண்டிருந்த அரிய இரையைத் தன்னுடைய குஞ்சின்வாயிற் சொரிந்ததைக்கண்டு குஞ்சின் பசிவருத்தத்தையும் தாய்ப்புறவினது அன்பின் பெருமையையும் நோக்கி, அதன் அன்பைப் பாராட்டிக்கொண்டிருந்ததை அரசன் வினாவியறிந்துகொண்டு, தாகித்தவர்களுக்குத் தண்ணீர்போன்ற அவளுடன் துயின்றான். அப்பொழுது, இடையாமத்தில் ஒருதெய்வமங்கை வந்து, “ எம்மிறைவனாகிய குபேரன் உம்மையழைக்கின்றான் ; வருக ” என்றனள்.

உதயணன், “ வாசவதத்தையையும் உடனழைத்துவர என்மனம் விரும்புகின்றது ; அதனை நீ அங்கீகரிக்கவேண்டும் ” என்றனன். உடனே அவள் இருவரையும் கையில் தாங்கிக்கொண்டு பறந்து

¹ ஒரு வழக்கைத் தீர்த்ததிலிருந்து தனக்குச் சந்ததியில்லையே யென்ற கவலை துஷ்யந்தனுக்கு உண்டானதாக சாகுந்தலத்தின் 6-ஆம் அங்கத்தால் தெரிகின்றது.

சென்று குபேரன்மையடைப, அவன் சங்காசனமொன்றைக்காட்டி அதிலிருக்கும்படிசொல்ல, உதயணன் தேவியோடு அதிலிருந்து பொழுது, குபேரன்கட்டளைப்படி ஒரு மணிமுடியை அத்தெய்வப் பெண் கொணர்ந்து உதயணனுக்குக் கொடுப்ப, அவன்பெற்று வாசவதத்தையுடன் நகர்வந்து அதை அவளுக்களிக்க, அவள் அதைத் தன் மார்பினிற் சேர்த்தினள். உடனே அது சூரியன் போற்றோன்றி அவள் வயிற்றிற் புகுந்துவிடவே அவள் அஞ்சித் திடீரென்று எழுந்தாள்; தானும் உடனே எழுந்துவிட்டதாக அவன் கனவொன்றைக்கண்டு ஒரு முனிவரையடைந்து தான் கண்ட கனவைக்கூறி அதன்பயனைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்ப அவர், “வெள்ளிமலையையாளுந் சக்கரவர்த்தியாகிய ஒருபுதல்வனை நீ பெறுவாய்; அவன் வெற்றிபெற்று விளங்குவன்; சிறிதும் ஐயமில்லை” என்றனர். உதயணன் கேட்டு அதனை வாசவதத்தைக்குச் சொல்லி மகிழ்வுற்றிருந்தனன்.

இப்படியிருக்கையில் வாசவதத்தை சுருவுற்றாள். அதற்குரிய அடையாளங்கள் அவளது தேகத்திற்காணப்பட்டன; மயற்கையடைந்து வருந்தினாள்; ஒருநாள் வருந்தித் துயிலுக்கையில், விடியற்காலத்தில் ஆகாயத்திற்செல்லும் வெள்ளாணையொன்று வந்து துதிகையைச் சுருட்டிக்கொண்டு தன்வயிற்றிற் புகுந்ததாகவும் அப்பொழுது ஆகாயத்தில் துந்துபிகள் முழங்கப் பலர் துதித்ததாகவும் பின்பு அதனை உமிழ்ந்துவிடவே இறகுகளைப்பெற்று அது பறந்து சென்று ஒரு வெள்ளிமலையின் மேலேறி அதில் விளங்கிய ஒரு சூரியனை விழுங்கியதாகவும் அவள் கனவொன்று கண்டு திடீரென்றஞ்சி எழுந்தாள்.

பின்பு அவள் அதை உதயணனுக்குக்கூறவே அவன், “வித்தியாதாருலகிற் சென்று பெரும்பகைவனொருவனை வென்று அங்கே சக்கரம் செலுத்தும் ஒரு புதல்வனை நீ பெறுவாய்” என்று மொழிந்தனன்.

வாசவதத்தையின் கருப்பத்திலிருந்த குழந்தையினிடம் சிறந்த வித்தை யொன்று இருந்தமையின், மேலே பறந்துசென்று மலைகளையும் பிறவற்றையும் பார்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் அதற்கு உண்டாயிற்று; அந்த விருப்பத்தை வாசவதத்தையும் அடைந்தனள்; அப்பொழுது கருப்பத்தின் வளர்ச்சியால் அவளுடைய தேகம் மெலிவுற்றது; அதனைக் கண்ணுற்ற உதயணன், “உனக்கு வேண்டுவது யாது?” என்று வினாவினன். தான் விரும்பியது கிடைத்

தற்கரியதாதவின், தன்னுடைய எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தாமல் இருந்தான். அவன், “நீ எதை விரும்பினாலும் அதை அளித்தற்குரியேன்; ஐயமுறுதே” என்று சூளறைந்து வற்புறுத்திக் கேட்க அவன், “வித்தியாதரர்களைப்போல ஆகாயத்திற் பறந்து சென்று பல இடங்களையும் பார்ப்பதற்கு எனது உள்ளம் விருமபுகின்றது” என்பதை அஞ்சித் தெரிவித்தான். அவன் விருப்பத்தை முடித்தற்குரிய ஆலோசனைகளை மந்திரிகளுடன் அவன் செய்வாயினன்.

அங்ஙனம் ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கையில், இலாவாணக நகரத்திலிருந்துவந்த உருமண்ணுவாவுக்கு வாசவதத்தையின் கருத்து இன்னதென்பதையும் அதை அடைதற்குச்செய்யும் உபாயத்தைத் தான் நாடியிருத்தலையும் உதயணன் தெரிவிக்க அவன், “முன்னொரு காலத்திலவந்து நம்முடைய ¹ தாகத்தைப்போக்கிய இயக்கனை நினைப்போமாயின் அவன்வந்து நம்முடைய கருத்தை முடிப்பான்” என்று அவனைத் தியானித்தற்குரிய மந்திரத்தை எழுதிக்கொடுத்தான்.

உதயணன் அதனையறிந்து தூய்மையோடும் விரதத்தோடு மிருந்து மனத்தை ஒன்றுபடுத்தி அம்மந்திரத்தை ஒதிக்கொண்டிருந்த காலத்தில் அந்த இயக்கன் விண்ணிலிருந்து இறங்கி அங்கே வந்து அவனது முன்னே நின்றான்.

அவ்வியக்கன் உதயணனைநோக்கி, “மாயயானையைப் பிடிக்கச் சென்று சிறைப்பட்டபொழுதும், வேடர்களின் இடையே அகப்பட்ட பொழுதும், மகதநாட்டில் துயரமுற்றபொழுதும், ஆருணியோடு போர்செய்தபொழுதும் என்னை நினையாமல் மிக்க செல்வத்தால் இன்ப முற்றிருந்த நீ இக்காலத்தில் நினைத்தற்குக்காரணம் யாது?” என்று கேட்டான்.

உதயணன், “அத்துன்பங்களெல்லாம் யாமே தீர்த்தற்குரியன வாக இருந்தமையின் நினைக்கவில்லை; எங்களால் இயலாதவற்றை விரும்பிய வாசவதத்தையின் விருப்பத்தைப் பூர்த்திசெய்விக்கவேண்டியிருந்தமையின் இப்போதுநினைத்தேன்” என்றான். எனவேஅந்த இயக்கன், “உன் தேவியின் வயிற்றில் உறைபவன் வித்தியாதர சக்கரவர்த்தியாதற்கு உரியவன்; அதற்குரிய காரணத்தைக் கேட்பாயாக; விர்தமலையைச்சார்ந்த நருமதையாற்றின் ஒருகரையிலுள்ள பருப்பத

¹ நஞ்சுகனென்னும் ஒரு தேவன் வந்து தாகத்தைத் தீர்த்த செய்தியை 7-ஆம் பக்கமுதலியவற்றிற் காண்க.

மென்னும் மலையின்மேற் குபேரன் தன் உரிமைமகளிருடன் இருந்த பொழுது, பத்திரைமுதலாகப் தெய்வமகளிர்என்பதின்மருள் ஒருத் தியாகிய பத்திராபதி தெய்வவளைத் தளிர்முதலியவற்றைக் கொய்து வரும்படி அவன் வெளி யே அனுப்பினன்; சென்ற பத்திராபதி அங்ங னம் கொய்த தளிர்முதலியவற்றைக் கையிலேந்திக்கொண்டு நின்று ஓர் ஆண்பாணியால் தழுவப்பட்டுகின்ற பெண்யானையேநோக்கி, 'யானைப் பிறப்பும் விரும்பற்பாலது' என்று எண்ணிக்கொண்டு குபேரனை யடைந்தான். அவளுடைய எண்ணத்தையறிந்த குபேரன் அவளைநோக்கி, 'தெய்வ இன்பத்தை விரும்பாமல் யானையின் இன் பத்தையே பெரிதாக நினைத்தமையின், மண்ணுலகத்திற் சென்று பெண்யானையாகப் பிறந்து நீ விரும்பியபடி ஆண்பாணியுடன் விளையாடிப் போகம் நுகர்க' என்று சாபமிட்டனன். உடனே அவள் நடுநடுங்கி, 'அப்பிறப்பினின்றும் நான் நீங்குதல் எப் பொழுது?' என்றுகேட்டனள். அவளுக்கு, 'நீ பிரச்சோதனனு டைய நகரில் ஒரு பெண்யானையாகப் பிறந்து இந்தப் பெயரையே பெற்று வளர்ந்து வாழுங்காலத்தில் அவ்வரசனால் உதயணனுக்குக் கொடுக்கப்படுவாய். அவன் வாசவதத்தையை உன்மீது ஏற்றி இருளிற் செலுத்தும் பொழுது நீ நெடுந்தூரம் சென்று காலகூட மென்னும் நோயாலும் பெரும்பசியாலும் வீழ்வாய். வீழ்ந்தவுடன் உதயணன் பஞ்சமந்திரத்தை உன்காதில் உபதேசிப்பான். அவ்வுப தேசத்தைப்பெற்று நீ பிறப்பொழிந்து தெய்வவடிவங்கொண்டு இங் கேவருவாய்' என்று குபேரன் கூறினன். அப்படியே நிகழ்ந்தமையின் அவள், உனக்கு ஒரு மாற்றுபகாரம் செய்ய நினைந்து அதற்குரிய உபா யத்தை நாடிக் குபேரனை யடைந்து வணங்கி, 'எனக்கு ஒரு சிறு வரம் தந்தருளல்வேண்டும்' என்று கேட்டனள். கேட்கவே குபே ரன், 'நீ விரும்பியதை மறையாமற் சொல்' என்று கட்டளையிட்ட னன். அப்போது அவள், 'யான் பிரச்சோதனனது நாட்டின் எல்லை வரையிற் சுமந்துசென்று விழுந்தவுடன் தன்காரியம் முடிந்துவிட்ட தென்று நினையாமல் என்பால்வந்து நான்செய்த உதவியை மிகவும் பாராட்டிக் கண்ணீர்விடுத்து என் உடம்பைத் தைவந்து நான் தெய் வப்பிறப்பை யடைந்து இன்புற்று வாழும்வண்ணம் பஞ்சமந்தி ரத்தை என்காதில் உபதேசித்து உதயணன் தன் கடனைக் கழித்த னன். அவனுக்கு ஒரு மகன் உண்டாகும்படி அருள் செய்யுமாறு வேண்டுகின்றேன்' என்று கேட்கவே குபேரன், அந்த வரத்தை அவளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு விண்ணுலகத்துள்ள செளதர்மேந்தி

நனை அடைந்து உன் பெருமை முதலியவற்றை அவனுக்குச் சொல்லி, ‘உதயணனுக்கு மகிழ்வளிக்கத்தக்க ஒரு புதல்வன் பிறக்கவேண்டும்’ என்று கூறினன்; சௌதர்மேந்திரன், ‘வெள்ளியம் பெருமலையிற் சக்கரவர்த்தியாக இருக்கவேண்டுமென்ற விருப்பத்தோடு சோதவனென்னும் முனிவனொருவன் தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கின்றனன். அவன் உதயணனுக்குப் புத்திரனாகப் பிறந்து வித்தியாதர சக்கரவர்த்தியாகி அரசாட்சி செய்துவிட்டு என்பால்வருவான்’ என்று விடையளித்து அவனை வருவித்து, ‘நீ வாசவதத்தையின் வயிற்றில் தங்கிப் பிறப்பாயாக’ என்று கட்டளை யிட்டனன். ஆதலால், உனக்குச் சிறந்த குமாரன் உண்டாதல் தப்பாது. அந்தப் பத்திராபதி, உனக்கு இன்னும் ஏதேனும் ஓர் உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற விருப்பத்துடன் இருக்கின்றனள். அவளை நினைத்தால் வந்து உன் குறையை அவள் தீர்ப்பாள். அங்ஙனம் தீராளாயின், யான் திரும்பவும் வந்து தீர்ப்பேன்” என்று சொல்லிப் பத்திராபதியை அழைத்தற்குரிய மந்திரமொன்றை உபதேசித்து விட்டுப் பல உபசாரமொழிகளால் உதயணனைப் பாராட்டித் தழுவி விடைபெற்றுத் தன்னிடஞ் சென்றனன். அப்பால் உதயணன் அம்மந்திரத்தை ஒதி உருவேற்றிக்கொண்டிருந்தான்.

பின்பு, “வாசவதத்தையின் விருப்பத்தைத் தீர்த்தற்கு உபாயம் யாது?” என்று நாடி அவன் பல இடங்களிலிருந்தும் தச்சர்களை வருவித்து, “வாசவதத்தை ஊர்ந்து ஆகாயவழியே சென்று பல இடங்களையும் பார்த்து வருதற்குரிய எந்திர விமானமொன்றைச் செய்வித்திடுக” என்று சொன்னபொழுது அவர்கள், “எம்மால் அவ்விமானம் செய்தற்கரியது” என்றனர்.

இதனை அறிந்த பத்திராபதி, “நாமே தச்சவடிவங்கொண்டு சென்று இக்காரியத்தை முடிப்போம்” என்று நினைந்து ஒரு தச்ச வினையினொருன்போலவே அங்கே வந்து உருமண்ணுவாவால் அரசனை யடைந்து, “இத்தச்சர்கள் அதைச்செய்ய அறியார்; யான் அதை எளிதிற் செய்வேன்” என்று தெரிவித்தனள்.

அரசன் உடன்பட்டு அதற்குவேண்டியவற்றைக் கொடுக்க, அவற்றைக்கொண்டு சென்று சில தினத்தில் பத்திராபதி எந்திரவிமான மொன்றைச் செய்து முடித்து வந்து அரசனிடம் தெரிவித்தனள்.

உதயணன் சென்று அதனைக்கண்டு உமையொடு புணர்ந்த இமையா நாட்டத்துக் கண்ணணங்கவிரொளிக் கடவுளைப்போல வாச

வதத்தையோடு அதில் ஏற்றி நுந்து விளங்கினன். ¹ உருமண்ணுவா முதலிய தோழர் நால்வரும், “எங்கள் மனைவியர்களும் கருப்பமுற்ற வர்களாதலின், இதில் ஏற்ச் செல்லும் விருப்பமுடையார்” என்று சொல்ல உதயணன் பத்திராபதிபிணுடைய அனுமதியைப்பெற்று யூகி முதலிய தோழர் நால்வரையும் அவர்களுடைய மனைவியர்களையும் அதில் ஏற்றினன். பத்திராபதி, அதனை ஆகாய வழியே செலுத்திக்கொண்டு பொன்மலைமுதற் பொதியில்மலை இறுதியாகிய பல மலைகளையும் பல காடுகளையும் பல தேயங்கலையும் பல நகரங்களையும் பின்னுங் காட்டவேண்டிய இடங்கள் பலவற்றையுங் காட்டிவிட்டு மீட்டும் கௌசாம்பி நகரம் வந்து சேர்ந்தனள்.

சேர்த்தபின் உதயணன் விமானஞ்செய்த தச்சவினை யிளைஞன் போல உதவிய பத்திராபதியை யழைத்து மிக்க உபசாரமொழிகளைக் கூறி, “எங்களுடைய பெருந்துயரத்தைத் தீர்த்த உனக்கு எம்மாற் செய்தற்குரிய கைம்மாறு யாது?” என்று சொல்லித் தன்னுடைய அணிகலங்களை யெல்லாம் கழற்றிக் கொடுக்கத் தொடங்கிய பொழுது பத்திராபதி அவற்றைக்கொள்ளாமல் தன் பழைய வரலாறு முழுவதையுஞ் சொல்லி, “நான் பத்திராபதியென்னும் பெண்யானையாக இருந்தபொழுது, என்னுடைய மரணகாலத்தில் நீர் செய்த உதவிக்கு மாறாக என்னாற் செய்தற்குரியது ஒன்றுமில்லை. நீரும் நானும் வேறலம்” என்று சொல்லி விடைபெற்றுத் தன்னுடைய பண்டைத்தெய்வப் பெண்வடிவத்தைக் கொண்டனள்.

பின்னர் அவள் ஆகாயவழியே செல்லுதற்குரிய மந்திர மொன்றை அவனுக்கு உபதேசித்துவிட்டுத் தன்னிடஞ்செல்ல, உதயணன் முதலியோர் அவளை நோக்கிப் புகழ்ந்து வழிபட்டனர்.

உதயணன் வாசவதத்தையை மிகவும் பாதுகாத்து அவளுக்கு வேண்டியவற்றைச் செய்து வந்தபொழுது அவள் நல்ல நாளில் ஆண்குழந்தை யொன்றைப் பெற்றாள். பின்னர் யூகி முதலிய நால்வர்களுடைய மனைவியரும் ஆண்குழந்தைகளைப் பெற்றார்கள். அப்போது உதயணனும் தோழர்களும் மற்றையோரும் மிக்க தானதருமங்களைச் செய்தனர்; முரசறைவித்து நாட்டினர்க்கும் நகரத்தினர்க்கும் சிறப்பயருமாறும் தெரிவித்தனர்.

¹ உருமண்ணுவா முதலிய மூவருக்கும் விவாகமானபொழுதே யூகிக்கும் முதன்முறை விவாகமாகி யிருக்கவேண்டுமென்பது இதனால் அறியப்படுகின்றது.

அச்செய்தியை உதயணன் தருசகனுக்கும் பிரச்சோதனனுக்கும் மற்றையோருக்கும் சொல்லிவிடுத்தான். பன்னிரண்டு தினங்கள் சென்றன. பின்பு நாமகரணஞ் செய்யத் தொடங்கினர். உதயணன் புதல்வன் குபேரனாற் கொடுக்கப்பட்டவனாதலின், அவனுக்கு நரவாணதத்தனென்னும் பெயர் இடப்பட்டது. யூகியின் புதல்வனுக்கு மருபூதியென்றும் உருமண்ணுவாவின் புதல்வனுக்கு அரிசிகனென்றும் வயந்தகன் புதல்வனுக்குத் தவந்தகனென்றும் இடவகன் புதல்வனுக்குக் கோமுகனென்றும் பெயர்கள் இடப்பட்டன. நகரத்தார் பலவாறு புகழ்ந்து பாராட்டினர். பிள்ளைகள் நாளுக்குநாள் பிறைபோல வளர்ச்சியடைந்தார்கள்.

அப்பால், ¹ பதுமாபதி கருவுற்று ஒரு புதல்வனைப்பெற்றாள்; அவனுக்குக் கோமுகனென்னும் பெயர் இடப்பட்டது.

உதயணனால் அனுப்பப்பட்ட தூதர்கள் யூகியுடன் உச்சையையை அடைந்து பிரச்சோதனனுக்கு அச்செய்தியைத் தெரிவித்தனர். அவர்களுக்குப் பிரச்சோதனன் மிக்க சம்மானமளித்தான். தன்னுடைய ஆட்சிக்குட்பட்ட பதினூறாயிரம் நகரங்களில் உள்ளவர்களுையெல்லாம் வருவித்து அவர்களுக்கு நன்கொடையளித்தனன்; விழாவெடுப்பித்தனன்.

அப்பால் அவன் ஒருநாள் பேரத்தாணியிலிருந்து யூகியைக் கௌசாம்பிக்கு அனுப்பவெண்ணித் தன்னுடைய மந்திரிகளுள் மேம்பட்ட சாலங்காயனையும் யூகியையும் வருவித்து எதிரே இருக்கச்செய்து அவர்களுடைய கல்வியை அளத்தற்கு எண்ணி நீதி நூல்வாதம் செய்வித்தனன்; அவ்விருவார்க்கும் வாதப்போர் நடந்தது. அப்போரில் யூகி வென்றனன். அப்பொழுது,

“ ஏற்ற முகத்தி னிறைவனும் விரும்பி
நண்பின் மாட்சியுங் கல்விய தகலமும்
பண்பின் ரொழிலும் படைத்தொழின் மாண்பும்
காயு மாந்த ராயினும் யாதும்
தீயவை கூறப் படாத திண்மையும்
இவற்கல தில்லை யிவனாற் பெற்ற
அவற்கல தில்லை யரசின் மாட்சி ” (இ. 7 : 106-12)

என்று யூகியைப் பலபடப் பாராட்டிப் பாதகனென்னும் மந்திரியின் தங்கையாகிய திலகசேனையையும் சாலங்காயன் தங்கை யாப்பியையும் அவனுக்கு மணஞ்செய்வித்து,

1 இச்செய்தி வேறுநூல்களிலிருந்து அறிந்து எழுதப்பட்டது.

“நவீல்தொறு மினிய ஞானம் போலப்
பயில்தொறு மினியநின் பண்புடைக் கிழமை
உள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள மின்புறப்
பிரிவுறு துன்ப மெம்மாட் டெய்த (இ. 7 : 148-51),

கௌசாம்பி நகரஞ் செல்வாயாக; உதயணன் உன்னை அனுப்பும்படி தெரிவித்தமையாலேயே இப்பொழுது அனுப்பத் துணிந்தேன்; உன்னைப்போன்ற நல்லொழுக்கமுடையவர் உலகத்தில் உளரோ?” என்றுகூறி உபசரித்து அனுப்பினன்.

அவன்கொடுத்த அருங்கல முதலியவற்றை முன்னரனுப்பி விட்டு அவன் அளித்த பெருஞ்செல்வத்தோடு யூகி பின்பு புறப் பட்டுக் கௌசாம்பிக்குச் சென்றனன்.

கௌசாம்பி நகரத்தில் யூகி உதயணனைக்கண்டு பிரச்சோதனன் செய்த முகமன்களையும் பிறவற்றையும் கூற, உதயணன் மகிழ்வுற்றுத் தோழர்களோடு அளவளாவி அரசாட்சி செய்துகொண்டிருந்தனன்.

நரவாணதத்தன் நாள்தோறும் பெருகுதலுற்று மருபூதிமுதலிய நான்கு தோழர்களோடும் கூடித் தருமநூல் முதலியவற்றிலும் தனுர்வேதத்திலும் மிக்க பயிற்சியையுடையவனாகிக் காளைப்பருவ முற்றுக் கொடைக்கடம்பூண்டு மேம்பாட்டுடன் விளங்குவானாயினன்.

அப்பொழுது அந்நகரத்திற் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்தவர்களாகிய இரண்டாயிரத்தைந்நூறு கணிகையர்களுட்சிறந்தவளான கலிங்க சேனையென்பவளுடைய மகள் ¹ மதனமஞ்சிகையென்பவள் தன்னுடைய மாடத்தின் மேலுள்ள நிலாமுற்றத்தில் தோழிமாரோடு ஆடிய பந்துகளில் ஒன்று சாளரத்தின் வழியே வந்து, வீதியில் தோழர்கள் சூழ யானையின்மேற்செல்லும் நரவாணதத்தனுடைய மெல்லிய துகிலின்மேல் விழுந்தது. அதனை அவன் எடுத்துப்பார்த்து, “இதனைஇட்டவள் யார்?” என்று யானையிலிருந்தபடியே எட்டிப் பார்த்தனன். அப்பொழுது அங்கே காணப்பட்ட மதனமஞ்சிகையின் அழகிய வடிவம் அவன் மனத்தைக்கவர்த்தது. அதனால் மயங்கி அவன் செயலற்றிருந்து பின்பு அப்பந்தையே தனக்குத்துணையாகக் கொண்டு சென்று ஒரு சோலையிலிருந்து உடன்வந்த தன் தோழனாகிய கோமுகனையழைத்து, “இப்பந்தை எறிந்த மங்கையை நீ அறிவாயா? சொல்லவேண்டும்” என்று வினாவினன்.

¹ மதனமஞ்சிகையென்பவள், கௌசாம்பியிலிருந்த தனமித்திரனென்னும் வணிகனுக்குக் கலங்கசேனையென்பவள்பால் தோன்றியவளென்று உத்தோதயகாவ்யத்தால் தெரிகின்றது.

சித்திரவித்தையிற் சிறந்த கோமுகன் அப்பந்தைக் கைக் கொண்டு சந்தனம் பூசிய கையால் அம்மங்கை அழுந்தப் பிடித்திருந்த மையின் விரல் நிரைகளின் சுவடுகள் அதில் அழுந்தியிருந்ததையறிந்து அவளுடைய வடிவ முழுவதையும் மனத்தாலுணர்ந்து,

“விரலும் விரலிற் கேற்ற வங்கையும்
அங்கைக் கேற்ற பைந்தொடி முன்கையும்
முன்கைக் கேற்ற நன்கமை தோளும்
தோளிற் கேற்ற வாளொளி முகமும்
மார்படு வடுவுறழ் மலர்நெடுங் கண்ணும்
துப்பன வாயு முத்தொளி முறுவலும்
ஒழுகுகொடி மூக்கு மெழுதுநுண் புருவமும்
சேடமை செவியுஞ் சில்லிருங் கூந்தலும்” (இ. 8 : 100-107)

ஆகியவற்றையுடைய ஒரு பெண்வடிவத்தைப் படத்திலெழுதிக் கொணர்ந்து அப்படத்தை நரவாணதத்தனுக்குக்காட்டி, “இவ்வடிவத்தைப் போன்ற வடிவமுடையாள் இந்நகரத்தில் மதனமஞ்சிகையென்பவள் தான்” என்று சொல்லிவிட்டுப் பொற்பரிசுங்களோடு அவள் வீட்டிற்குச்சென்று அவளுடைய நற்றூயைக்கண்டு நிகழ்ந்ததைக் கூறினன்.

கூறவே அவள், “வழிபடுதெய்வம் வரந்தருகின்றது” என்று சொல்லி விரும்பி உடன்பட்டனள். அவளுடைய சுற்றத்தார், “உதயணனுடைய அநுமதியைப்பெறாமல் அரசுகுமாரனுக்கு இவளைக்கொடுத்தல் மிக்க தவறாகும்” என்று மறுத்தனர். கோமுகன் அதனை உதயணனுக்குத்தெரிவிக்க, அவன் பெரிதும் உவந்து வாசவதத்தையின் அநுமதிபெற்று நரவாணதத்தனுக்கு மதனமஞ்சிகையை நல்ல நாளில் மணம் புரிவித்தனன்.

அப்பால் கௌசாம்பிநகரத்தில் மிக்க சிறப்புடன் விழாவொன்று நடைபெற்றது. அக்காட்சியைப் பார்க்க விரும்பி வித்தியாதர நகரத்துள்ள நூற்றுப்பத்து அரசர்களுட் சிறந்தவனாகிய மானசவேகனென்பவன் அங்கே வந்து அந்நகரத்துச் சிறப்புக்களையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு சென்றனன். அப்போது அரண்மனையினுள்ளே செயற்கையாகிய நால்வகை நிலங்களும் சூழ்ந்த ஒரு சோலையினிடையேயுள்ள கட்டுமலை யொன்றன் சிகரத்தில் நின்றுகொண்டு நகரில் நிகழும் விழாவணியைப் பார்ப்பவளாகிய மதனமஞ்சிகையை அவன் கண்டு வியந்து அவளை எடுத்துக்கொண்டு தன் நகரஞ் செல்லுதற்குச் சமயம் பார்த்துக்கொண்டேயிருந்தான்.

அவன் அப்படியிருக்கையில், நரவாணதத்தனும் மதனமஞ்சிகைபுழம் ஒரு பூஞ்சோலையையடைந்து அங்கேயுள்ள கொடிவீடொன் றைச் சார்ந்து மெல்லிய மலர்கள் பாப்பிய அணையில் அயர்ந்து நித்தி ரைசெய்தனர். அதனைக்கண்ட மானசவேகன் தன் மாயையால் நர வானனை மிகவும் நன்றாகத் தூய் னும்படிசெய்துவிட்டு மதனமஞ்சிகை யைமட்டும் மெல்லச் சூக்கியெடுத்துக்கொண்டு ஆகாயத்திலெழுந்து, “இன்று மிகச்சிறந்த அருமையான பொருளொன்றைப் பெற்றோம்” என்று மகிழ்வுற்றுச்சென்று தன்னகரையடைந்து அவளை ஒரு சிறந்த இடத்தில் மெல்ல வைத்தான்.

மதனமஞ்சிகை தூய் னுனர் தெழுந்து நாற்புறத்தையும் பார்த்து, “இந்த இடம் மிகவும் புதிதாக இருக்கிறதே; இங்கே நாம் வந்ததற்குக் காரணம் யாது?” என்று கவலை யுற்று மயங்கி வருந்துவாளாயினள். அப்போது மானசவேகன் அவளையடைந்து தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தான். அவள் உடன்படாமல் மறு க்கவே அவன்எங்க, “மதனமஞ்சிகையின் மனத்தை எப்படியாவது வேறுபடுத்திவிட்டு வா” என்று தன் தங்கையாகிய வேகவதி யென்பவளை அவள்பால் அனுப்பினன். அவள் வந்து மானசவேக னது உயர்வை எடுத்துக்கூறி, “நீ என் தமையனுக்கு உரியவளாக இருப்பாயாயின், மிக்க இன்பத்தை அடைவாய்” என்று காரணங் காட்டிப் பலவாறு வற்புறுத்திக்கூறியபொழுது மதனமஞ்சிகை, “அழகு, கல்வி, வீரமுதலிய எல்லாவற்றிலும் மேம்பட்டுச் சிறந்து விளங்கும் என்னுடைய தலைவன் நரவாணதத்தனை இனி அடை யேனாயின் யான் உயிரைநீத்தல் ஒருதலை” என்று மறுத்துக் கூறினள்.

அப்பால் தன் தமையனது கட்டளையை வேகவதி மறந்து நரவாணதத்தன்பால் வேட்கை மிகுந்து, “எப்படியும் அவனைக் கணவனாக விரைவில் அடைந்துவிடவேண்டும்” என்ற வேகமுடைய வளாய் உடனே விமானமூர்ந்து புறப்பட்டுவந்து கௌசாம்பிரகரையடைந்தனள்; அப்போது நரவாணன் மதனமஞ்சிகையின் பிரி வாற்றாமல் வருந்தி மயங்கிச் சோலையெங்கும் அவளைத்தேடி அல மந்து உழன்று கொண்டிருந்தான். அவன் வடிவை வேகவதி பார்த்து

1 இதன் பின்னுள்ள கதைக்குரிய மூலப்பகுதி எட்டுப்புத்தகத்திற் காணப்படாமையின், உத்தோதயகாவ்யமுதலிய வேறுதூல்களிலிருந்து படித்தறிந்து எழுதலாயிற்று.

மிக வியந்து விருப்பம் மிகப்பெற்று ஒரு விச்சைவலியால் மதனமஞ்சி கையின் வடிவத்தைத் தான் எடுத்துக்கொண்டு ஒரு கொடிவீட்டில் இருந்தனர்; அங்கே மதனமஞ்சிகையைத் தேடித் திரிந்துகொண்டிருந்த நரவாணன் வந்துகண்டு கவலையொழிந்து மிக்க பரபரப்புடன் அவனைத் தழுவிவின்புற்றான்; பின்னர் அவன் ஐயுற்று, “நீ யார்?” என்ன, அவள் தான் இன்னொன்றென்பதையும் தன் தமையனாகிய மானசவேகன் மதனமஞ்சிகையை விரும்பிக் கைப்பற்றிச் சென்றதையும் அவள் அவனுக்கு இணங்காமல் ஊனுறக்கமின்றி வருத்தமுற்றிருத்தலையும் தான் வந்ததற்குக் காரணத்தையுங்கூறிப் பின்பு தனது உண்மை உருவத்தைக் காட்டினள். கண்ட நரவாணன் மகிழ்ந்து மதனமஞ்சிகையை மறந்து வேகவதிபால் அன்புற்றுக் காமபரவசனாகி அவளுடன் எப்பொழுதும் இருப்பானாயினன்.

இவர்கள் இப்படியிருக்க, மானசவேகன் தன்தங்கையைக் காணானாகிப் பல இடங்களிலும் தேடிக்கொண்டு வந்து கௌசாம்பியைச் சார்ந்த சோலையிலிருந்த அவ்விருவரையுங் கண்டு சினமுற்று அவர்களைப்பற்றிக்கொண்டு ஆகாய மார்க்கமாகச் சென்றான்; அப்பொழுது இடைவழியில் நரவாணனைத் திடீரென்று கீழே தள்ளிவிட்டான்; வேகவதி தன் விச்சைவலியால் அவனுக்கு யாதொரு துன்பமும் தோன்றாதபடி செய்வித்தான். நரவாணன் வீழ்ந்த இடம்¹ சதானிகமுனிவருடைய தவப்பள்ளியாதலின், அம்முனிவருடைய மகிமையைக் கேட்டறிந்த அவன் தன் துன்பத்தை அவர் எப்படியும் தீர்த்துவிடுவாரென்று நிச்சயித்துச்சென்று அவரை அன்புடன் வணங்கினான்.

சதானிகர் ஞானத்தால் அவனை இன்னொன்றென்று அறிந்து, “உதயணனுடைய புதல்வனே! உனக்கு மங்களமும் அறிவுமுண்டாகுக” என்றனர்; “நம் தந்தையின் பெயரை இவர் எப்படி யறிந்தனர்?” என்று வியப்புற்று அவன், “தேவரீர் யாவர்?” என்று கேட்டபொழுது அவர், “யான் உன்னுடைய தந்தையின் தந்தை” என்றதன்றித் தன் வரலாறு முழுவதையும் கூறினார். அவன், “வித்தியாதராலக ஆட்சியை நான் பெறுதல்குடுமென்று முன்னம் கேட்டுள்ளேன். அதனைப் பெறுதற்கு உபாயம் யாது” என்றுகேட்ப அவர், “உன்னுடைய நகரமடைந்து உதயணன்பால் ஆகாயமார்க்க

¹ இவர் உதயணன் தந்தை.

மாகச்செல்லுதற் குரிய ஈச்சையைப்பெற்று அதன்மகிமைபால் அந்த ஆட்சியைப் பெறுவை” என்றனர்.

பின்பு நரவாணன் அவரை வணங்கி அவர் சொல்லியபடி கொசாம்பியைச் சார்ந்து தன்னைக் காணாமல் தேடித்தேடி வருத்த முற்றிருக்கும் தாய்தந்தையரை யடைந்து வணங்கி நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறினன். உதயணன் அவனுக்கு மேற்கூறிய மந்திரத்தை உப தேசிக்கவே நரவாணன் விமானமூர்ந்து சென்று ¹ விசயார்த்த மென்னு மலையின் தென்பாகத்திலுள்ள ஸ்ரீதாமென்னும் நகரத்தை யடைந்து அதன் கோட்டை வாயிலில் தங்கியிருந்தான்.

அப்பொழுது ஒருவன்வந்து வணங்கி, “கந்தருவபுரத்தின் அரசனாகிய நீலவேகனுக்கு நாகதத்தையென்பவனிடம் தோன்றிய அநங்க விலாசனியென்பவன், முன்னொருநாள் துயிலும்பொழுது ஒரு சிங்கக் குட்டி பூமியிலிருந்து வந்து தனக்கு மாலைசூட்டியதாகக் கனவொன்றைக்கண்டு அதனைத் தந்தைக்குத் தெரிவித்தான். அவன் சுமித்திரரென்னும் முனிவரையடைந்து வணங்கி அக்கனாவைத் தெரிவித்து அதன்பயனை வினாவினன். அவர், ‘பூமியிலிருந்து தீரான ஒரீளைஞன் வந்து உன்மகளுக்கு மாலைசூட்டுவான்; சூட்டியபின் அவன் இங்கே சக்கரவர்த்தியுமாகி எல்லா அரசர்களையும் அடக்கி ஆட்சி புரிந்து விளங்குவான்’ என்று விடையளித்தனர். அளிக்கவே உம் முடைய நல்வரவை நாடோறும் நோக்கிக்கொண்டேயிருக்கும் அவன் நீர் இங்கே வந்தமையறிந்து தன்பால் உம்மை அழைத்துவரும்படி கட்டளையிட்டனன்” என்று தெரிவிக்க, நரவாணன் மகிழ்ந்து அவனுடன் அவ்வரசனையடைந்து அவன்வேண்டுகோளின்படி அநங்க விலாசனியை மணந்தான்; பின்பு அங்கேயே தங்கியிருந்தான்.

அப்பொழுது பழம்பிறப்பிற்கெய்த புண்ணியத்தின் பயன்கள் முறையே அவனை அடைவனவாயின; இந்திரன் கட்டளையால் தேவர் கள்வந்து அவனுக்கு நவநிதிகளையும் அளித்துச்சென்றனர். அவனது விறலை அறிந்த அவ்வுலகத்து அரசர்களெல்லோரும் வந்து வணங்கிப் பணிந்து திறைகொடுத்து அவன்கட்டளைப்படி ஒழுகுவாராயினர். அச்செய்திகளையறிந்த மானசவேகன் மிகவுமஞ்சித் தன்னிடமிருந்த மதனமஞ்சிகையை அழைத்துவந்து நரவாணன்பாற் சேர்ப்பித்து விட்டு, “என் குற்றத்தைப் பொறுத்தருளவேண்டும்” என்று

1 இது வித்தியாதரர்களுக்கு உறைவிடமாகிய ஒரு வெள்ளிமலையென்பர்

வேண்டினன் ; பின்பு அவன் தன் தங்கை வேகவதியையும் அன் புடன் நரவாணனுக்கு மணஞ்செய்வித்தனன்.

தன் பிரிவால் வாட்டமுற்றிருந்த மதனமஞ்சிகையை நர வாணன் தழுவி இனிய மொழிகளால் மகிழ்வித்து அவளோடும் வேக வதி அநங்கவிலாசனியன்பவர்களோடும் பின்பு அங்கே மணஞ்செய்த எண்ணுயிரந் தேவிமாரோடும் இன்புறுபவனாகி ஒற்றைச் செங்கோல் செலுத்திச் சக்கரவர்த்தியாகி அவ்வுலகை ஆண்டுவந்தான்.

அக்ஊலத்தில் தன்னுடைய இருமுதுகுரவர்களைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்ற விருப்பம் அவனுக்கு உண்டாயிற்று. அதனால் அவன் பரிசனங்களோடும் மனைவிமாரோடும் புறப்பட்டுக் கௌசாம்பி நகரமடைந்து தாய்தந்தையரை வணங்கினன். அவனுடைய பெரு மையைக்கேட்டு அவர்கள் மகிழ்ந்தார்கள்.

அப்பால் நரவாணதத்தன் பதுமையின் புதல்வனான கோமுகனை இளவரசாக நியமிக்கும்படி தந்தையை வேண்டி அவ்வண்ணஞ்செய் வித்துவிட்டு விடைபெற்றுக்கொண்டு மனைவிமார்முதலியவர்களோடு வித்தியாதர உலகத்தை அடைந்து அரசாட்சிசெய்துகொண்டு வாழ் வானாயினன்.

மனிதனாகப்பிறந்து வித்தியாதர சக்கரவர்த்தியாக விளங்கிய அவனுடைய புண்ணியமிகுதியை யாவரும் அறிந்து பாராட்டுவா ராயினர்.

சூரவது

துறவுக் காண்டம்.

உதயணன், தனக்கு ஒப்பற்ற யூகி மந்திரியானதும் வாசவ தத்தை மனைவியானதும் வித்தியாதா சக்கரவர்த்தியாக விளங்கும் நரவாணதத்தன் புதல்வனானதும் பிறநலங்களும் தவத்தின் பயனே யாதலால், பின் தான் மேற்கொள்ளற்பாலது தவமே யென்று துணிந்து செல்வத்தை வெறுத்தனன். அதனையறிந்த தேவிமார் நீர்விளையாட்டு முதலியவற்றால் அவன்மனத்தை வேறுபடுத்தித் தம் மையே கருதி யொழுகச்செய்ய, அவன்மனம் அந்தவழியிற் சிலநாட்கள் சென்றது.

பின்பு ஒருநாள் உதயணனுடைய பட்டத்து யானை மதங் கொண்டு புறப்பட்டு நகரை அழிக்கத்தொடங்கி யாருக்கும் அடங்காமற் பாக்களையும் குத்துக்கோற்காரரையும் பிளந்தெறிந்தது ; அதனால் நகரம் நடுங்கியது.

அக்காலத்தில் அந்நகரத்தை அடுத்த சோலையொன்றில் தவத் தாற் சித்திபெற்ற சாரணர் பலர்வந்து தங்கினார்கள். அவர்களுக்குத் தலைவரான தருமவீரரென்பவர் தம்மை அடைந்தவர்களுக்கு வழக்கப்படி அங்கே தருமோபதேசஞ்செய்து வருவாராயினர். அவ் வுபதேசமொழிகளை விலங்குகளும் பறவைகளும் கேட்பனவாய்த் தத்தஞ்செயல்களை மறந்து உணவொழிந்து தாம்செய்த பாவங்களை நினைந்து துன்புற்றவண்ணமாய் அடங்கிநின்றன ; மேற்கூறிய பட்டத்து யானையும் இயல்பாகவே அங்கேவந்து அந்த அறவுரையைக் கேட்டுக் கோபம் நீங்கித் தன் பாவச்செயல்களுக்கு அஞ்சிக் கண்ணீரை உகுத்துக்கொண்டு யாதொரு கொடுஞ்செயலுமின்றி அரண்மனைவாயிலில்வந்து நின்றது.

யானைவந்து அடங்கிநிற்பதை வாயில்காவலர் அரசனுக்குத்தெரிவிக்க, அவன்வந்து பார்த்து வியப்புற்று நின்றனன் ; அப்போது யூகி, “ ஏதோ அறவுரையைக்கேட்டு இது பக்குவமுற்று அடங்கி நிற்கின்றது போலும் ; இனி ஊர்ந்து செல்லுதற்கு இது தகுதியுள்ளது ”

என்றான். உதயணன் அதன்பிடரியில் ஏறியபொழுது யானை அவனை மிக்க விருப்பத்துடன் தாங்கிக்கொண்டு சென்று மேற்கூறிய வனத்தை யடைந்து நின்றது. அரசன் அவ்வனத்திற் பெரியோர் பலர் வந்திருத்தலை யறிந்து இறங்கி வழிபாட்டுடன்சென்று தரும வீர முனிவரை வணங்க, அவர் அவனுக்கு ஓர்இருக்கையையளித்துத் தருமோபதேசஞ் செய்தனர். அதனைக்கேட்ட அரசன் இன்புற்று, “இந்த யானையின் பண்டை வரலாறு என்ன?” என்றுகேட்டபு அவர், “சாலியென்பதொரு நாட்டில் கடகமென்பதொருநிலுள்ள இடபகனென்பவனும் அவன்மனைவி சாலியென்பவளும் இல்லறம் நடத்திக்கொண்டு வருகையில், அவன் பண்டைப் பாவவசத்தால் அமரிகையென்னும் ஒரு கணிகையவத்தனாய்க் குலவொழுக்கத்தை விட்டுவிட்டு மிக்க பாவத்தொழில்களைச் செய்வானாயினன். இறந்த பின்புஅவனை இந்த யானைப்பிறப்பை யடைந்தனன்; அதனால் இந்த யானை தருமங்களைக் கேட்டவுடன் கொடுஞ்செய்கைகளைத் துறந்து அடங்கிநின்றது” என்றான்.

கேட்ட உதயணன் அதை நன்கு பாதுகாக்கும்படி பாகர்களுக்குக் கட்டளையிட்டு அதன்பக்கத்தை யடைந்து, “யானையரசே! உனக்கு யான்செய்வித்த துன்பங்களைப்பொறுத்துக்கொள்” என்று சொல்லி அதனை அன்புடன் தைவந்து தன்னிடம்அடைந்தனன். அதன் வரலாற்றைக்கேட்ட யாவரும் வியப்புற்றுத் தருமோபதேசத்தின் பெருமையைப் பாராட்டினர்.

அப்பால் அரசனுக்கு வைராக்கிய முண்டாக, அவன் நரவாண தத்தனை வருவித்து, “நீ இந்த அரசாட்சியை ஒப்புக்கொள்; துறந்து தவஞ்செய்தற்கு என்மனம் விரைகின்றது” என்று சொல்ல, அவன் வணங்கி, “அடியேனுக்கும் அரசாட்சியிற் சிறிதும் விருப்பமில்லை; துறத்தற்கே என்மனம் விரைகின்றது” என்று தன்கருத்தைத் தெரிவித்தான்; பின்பு உதயணன் பதுமையின் புதல்வனாகிய கோமுகனை யழைத்து அவனுக்கு முடிசூட்டிவிட்டுச் சென்று தேவியருக்குத் தன்கருத்தைத் தெரிவித்தனன். அவர்களும் உடன்வந்து தவஞ் செய்வதாகக் கூறினர். யூகிமுதலிய மந்திரிகள் நால்வரும் வாசவதத் தைமுதலிய தேவிமாரும் பிறரும் புடைசூழ்ந்து வர உதயணன் தவ வனஞ்சென்று அங்கே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த தருமச்சுருதியென்னும் முனிவரைச் சரணமடைந்து துதித்து, “அடிகேள்! தவ வழிகளை உபதேசித்து அடியேங்களை உய்வித்தருளவேண்டும்”

என்று பிரார்த்தித்தனன். அவர் சினதருமங்களை விரிவாக உபதேசித்தனர். உபதேசித்தபின்பு அவன் அப்பொழுது செய்ய வேண்டிய நியமங்களை முடித்துக்கொண்டு தியானதிகளைச் செய்வா னாயினன். தவவொழுக்கமும் ஒளியும் அவன்பாற் சிதந்துவிளங்கின.

பின்பு உதயணமுனிவன் யோகசமாதியைச் செய்துமுடித்துச் சித்தபதத்தை யடைந்தான். தேவியரும் மந்திரிகளும் தவஞ்செய்து கற்பலோகத்தையடைந்து இன்புற்று வாழ்ந்தார்கள்.

கணபதி துணை.

பெருங்கதை

முதலாவது உஞ்சைக் காண்டம்.

௩௨—கரடு பெயர்த்தது.

(பிரச்சோதனனை நோக்கி உதயணன் கூறல்)

..... * பொருள்புரி நூலும்

அலகை சான்ற வுலக புராணமும்

பலவகை மரபிற் பாசண் டியர்கள்

குறிப்புரை

௩௨—கரடு பெயர்த்தது.

கரடு - யானையின் மதச்செருக்கு.

[உதயணன் பிரச்சோதனனுடைய விருப்பத்தின்படி அவனது பட்டத்து யானையின் மதச்செருக்கை அடக்கியுர்ந்ததும், அப்பொழுது அவன் அன்பு பாராட்டியதும், உதயணனும் வாசவதத்தையும் ஒருவரையோருவர் நோக்கிக் காழற்றதும், பிறவும் இப்பகுதியால் அறியலாதும்.]

1. பொருள்புரிநூல் - அர்த்த சாத்திரம்.

2. அலகை - அளவு, உரையாணி ; உலகபுராணம் - உலகத்தின் பழைய வரலாற்றைக் கூறும் நூல் ; உலோக விலாசனியெனவும் வழங்கப்பெறும்.

3. பாசண்டியர்கள் - பாஷண்டியர்கள் ; இவர்கள் தொண்ணூற்றாறு சமய சாத்திரத் தருக்கக் கோவையையுடையராதலின், ' பலவகை மரபிற் பாசண்டியர்கள் ' என்றார் ; சிலப். கூ : 14 - 5-ஆம் அடிகளுக்கு அடியாரீக்தநல்லாரெழுதிய விசேடவுரையையும் அவற்றின் கீழ்க்குறிப்பையும் பார்க்க.

இதற்கு முன்னுள்ள பகுதிகள் கிடைக்கவில்லை.

சலசல மீழ்ந்துஞ் சமய விகற்பமும்
 5 இசையொடு சிவணிய யாழி னூலும்
 நாடகப் பொருளும்.....
 உப்பாற் பொருளு முட்கொண் டடக்கி
 உளப்பா டுடைமை ¹யுதயண னுரைத்தலும்

(பிரச்சோதனன் உட்கோள்)

இனைத்தோ ரிளமையொ டெனைப்பல கேள்வியுப்
 10 தவத்தது பெருமையிற் றங்கின விவற்கென
 மருட்கை யுற்றதன் பனம்புரிந் தருளி
 (வியந்த அரசன் விளம்பல்)

எம்முடை யளவையிற் பண்புறப் பேணி
 நுன்பதிப் பெயர்க்கு மளவையி னும்பியர்
 நின்வழிப படுகென ²மன்னவ னுரையாக்

3 - 4. பாசண்டியர்கள் சலசலவென்று ஆரவாரிக்கின்ற பலவகைப் பட்ட சமய விகற்ப நூல்களென்க.

2 - 4. “ உலோக விலாசனியும் பெருவளநல்லூர்ப் பாசண்டமும் ” (யா - வி. ஒழிபு. கு. 2, உரை) என வருதலால், இந்த இரண்டு நூல்கள் தமிழ்மொழியிற் பண்டைக்காலத்தில் இருந்தனவென்று தெரிகின்றது.

7. உப்பாற்பொருளும் - மேற்கூறியவற்றில் அடங்காத நூற் பொருள்களையும்; உப்பால் - அப்பால்; “ அந்தணன் பங்குவி னில்லத் துணைக்குப் பாலெய்த ” பரி. கக.

8. உளப்பாடுடைமை - எண்ணமுடைமை.

9. இளமையொடு - இளமையில்; உருபுமயக்கம்; ஒடு: எண் னெடுவுமாம்.

11. மருட்கை - வியப்பு; இது பிறன்கட் டோன்றிய பெருமை பற்றிய மெய்ப்பாடு. புரிந்தருளி - விரும்பி.

12. எம்முடை அளவையில் - எம்மாலியன்ற அளவு. பேணி - பாது காத்து.

13. நுன்பதிப் பெயர்க்கும் அளவையின் - உனது நகராகிய கோசம் பிக்கு உன்னையனுப்பும் வரையில்; நுன்: திசைச்சொல்; சீவக. 324.

14. மன்னவன் - பிரச்சோதனன்.

13 - 4. தும்பியர் நின்வழிப்படுக - உன் தம்பியராகிய இவர் உனக்கு அடங்கி ஏவல் கேட்டு நடப்பாராக; அரசன் தன் குமாரரை உதயனன் தம்பியராக உபசரித்துக் கூறினன்.

பிரதிபேதம். 1 உதயனன். 2 மன்னவற்குரையா, மன்னவற்குரைப்ப.

15 குலங்கெழு குமாரைக் குற்றே லருளிச்

கலந்தவ ணின்ற கட்டுரைக் காலத்துத்

(உதயணனும் வாசவதீதையும் தம்முள் ஒருவரையொருவர்
நோக்குதல்)

தென்கட லிட்டதோர் திருமணி வான்கழி

வடகட னுகத்துளை வந்துபட் டாஅங்கு

நனிசே ணிட்ட நாட்டின ராயினும்

20 1 பொறைபடு கருமம் பொய்யா தாகஹ

சிறைபடு விதியிற சென்றவட் குறுகி

மதியமு ஞாயிறுங் 2 கதித்திரிந் தேரடிக்

15. குலங்கெழு குமாரை - தன் குமாரர்களை. குற்றேலருளி - உதயணனுக்குக் குற்றேவல் செய்யும்படி கட்டினாயிட்டு; குற்றேல் : விகாரம்; “குற்றேல் செய்துங் காணையும் யானும்” (சீவக. 1057.) பிரச்சோதனனுடைய குமாரர் உதயணனிடம் வில்வித்தை முதலியவற்றைக் கற்றனரென்று தெரியவருதலால், ‘குமாரர்’ என்பதற்கு இங்ஙனம் பொருள் கொள்ளலாயிற்று.

16. கலந்து - அரசனும் உதயணனும் மனங்கலந்து. கட்டுரைக் காலத்து - பொருள் பொதிந்த சொற்களைச் சொல்லிக்கொண்டு அளவளாவும் பொழுதின்கண்.

17. கழி - முளை; கயிறென்பாருமுளர்; தக்க. 132, உரையைப் பார்க்க. 18. நுகம் - நுகத்தடி.

17 - 8. “வடகடலிட்ட ஒரு நுகத்தின் ஒரு துளையில் தென்கடலிட்ட ஒரு கழிசென்று கோத்தாற் போல” (இறை. கு. 2, உரை); “பரவை வெண்டிரை வடகடற் படுநுகத் துளையுட், டிரைசெய் தென்கடலிட்டதோர் நோன்கழி சிவணி, அரைச வத்துளை யகவயிற் செறிந் தென” (சீவக. 2749); “வளைபயில் கீழ்கட னின்றிட மேல்கடல் வானுகத்தின், துளைவழி நேர்கழி கோத்தென” (திருச்சிற். 6); “திண் பெற்ற தென்பால் வீரைச் செறிநுகத் துளையி னூடே, வண் பெற்ற வடபால் வீரைக் கழிசெல மருவு மாபோல்” மேய்ம்மொழி.

19. நனி சேண் இட்ட - மிக்க தூரம் இடையிட்ட.

20. பொறை - பொறுத்தல். கருமம் - வினை; ஊழ்.

21. அவண் - அவ்விடம்; உச்சயினி நகரம். குறுகி - குறுக.

22. வாசவதத்தைக்கு மதியமும் உதயணனுக்கு ஞாயிறும் உவமை.

பி - ம். 1 முறைபடு. 2 கதித்திரிந்து.

கடனிற விசம்பி னுடனின் ருங்குப்
பைந்தொடிச் சுற்றமொடு தந்தை தலைத்தாள்
25 ஆயத் திடை யோன் பாசுழைப் பாவை
யானை மிசையோன் மாமுடிக் குருசில்
இருவரு மவ்வழிப் பருகுவனர் நிகழ

(அரசன் கூற்று)

யாதனிற் 1சுதைந்ததிவ் வடற்பெருங் களிமென
வேழ வேட்டம் விதியின் 2வினாய
30 கதிர்முடி வேந்தன் கண்ணிய நுண்பொருட்
கெதிர்மொழி கொடஇய வெடுத்த சென்னியன்
மன்னவன் முகத்தே மாதரு நோக்கி
உள்ளமு நிறையுந் தள்ளிடக் கலங்கி

23. நின்றருங்கு - நின்றற்போல.

22 - 3. “ வெங்கதிர்க் கனலியுந் தண்கதிர் மதியமும் தங்கதி வழு
வீத் தலைப்பெய்தாற் போலவுந் தலைப்பெய்து ” (இறை. சூ. 2, உரை) ;
“ கதிரொருங் கிருந்த காட்சி போல ” (சிலப். உ : 31) ; “ அஞ்சுடர்
நீள் வாண்முகத் தாயிழையு மாறிலா, வெஞ்சுடர்நீள் வேலானும்
போதரக்கண் - டஞ்சி, யொருசுடரு மின்றி யுலகுபாழாக, இருசுடரும்
போந்தனவென் றார் ” திணைமாலை. எக.

24. தந்தை தலைத்தாள் - தந்தையின் முன்னே ; “ தாரணி வேர்
தன் றலைத்தா ணிகழ்ந்தது ” (50) என்பர் பின்னும் ; “ அன்னவர்
தலைத்தா ளணுகவு மஞ்சி ” வலிவல மும்மணிக் கோவை, க0.

25. பாவை - வாசவதத்தை. 26. குருசில் - உதயணன்.

27. பருகுவனர் நிகழ - ஒருவரையொருவர் கடைக்கண்ணால்
நோக்கி நுகராரிற்கு ; இஃது உள்ளப்புணர்ச்சி யெனப்படும்.

28. யாதனின் - என்ன காரணத்தால். களிறு - யானை.

29. அந்த யானையின் கொலைத் தொழிற்குரிய காரணத்தை
முறையே கேட்ட.

31. உதயணன், விடைகொடுத்தற்கு எடுத்த சென்னியனாக.

31 - 2. ‘ எடுத்த சென்னியன் ’ ‘ நோக்கி ’ என்றதனால், முன்
பருகுவனர் ’ (27) என்றதற்குக் கடைக்கண்ணால் ஒருவரையொருவர்
நுகர்ந்து இன்புற்றனரென்றது வலியுறுகின்றது.

பி - மீ. 1 சிதைந்ததிவ்விடர்ப். 2 வினாஅய்க்.

(இருவர் செய்திகள்)

- வண்டுபடு ¹கடாஅத்த வலிமுறை யொப்பன
 35 பண்டு கடம் ²படாஅ பறையினுங் கனல்வன
 விடற்கருந் தெருவினுள் விட்ட செவ்வியுட்
 டுக்குவரை நில்லாது தோட்டி நிமிர்ந்து
³ மதக்களி றிரண்டுடன் மண்டி யாஅங்
 கில்வழி வந்ததம் பெருமை பீடுறத்
 40 தொல்வழி ⁴வயத்துத் தொடர்வினை தொடர
 வழுவில் போகமொடு வரம்பின்று துகரும்
 உழுவ லன்பி னுள்ளந் தாங்கி
 இழையினுங் கொடியினு மிடியினும் பிணங்கித்
 தேனினும் பாலினுந் தீஞ்சுவைத் தாகிக்

34. கடாஅத்த - மதத்தை யுடையன. வலிமுறை - வலியிலும்
 பிறப்பு முறையிலும்.

35. பண்டு கடம் படா - முன்பு மதம் படாதன ; பறையினும் -
 தம்மைத் தொழிற்படுத்தும் பேச்சைப் பாகன் சொன்னாலும் ; அப்
 பேச்சுக்கள், அப்புது அப்புது ஆது ஆது ஐ ஐ என்பன ; சீவக. 1834.

36. செவ்வி - சமயம்.

37. துடக்கு - கட்டு. தோட்டி நிமிர்ந்து - அங்குசம் நிமிர் ; “ மன
 மெனு மத்த யானையின், நிறையெனு மங்குச நிமிர்ந்து போயதே ” கம்ப.
 மிதிலைக். 40.

38. களிறென்பது இங்கே இருபாற்கும் பொதுப்பெயர் ; “ தெய்
 வக் களிறறைமணஞ் செய்தோனே ” (கந்தரீகலி. 105.) சிறுபான்மை
 பெண் யானைக்கும் மதம்படுதல் கூறப்படும் ; “ இளம்பிடி கடச்செருக்
 கெய்தி ” (பெருங். க. 40: 31) என்பர். மண்டிதல் - மிக்குச் செல்லுதல்.

35 - 8. யானைகள் இரண்டும் இருவர்க்கும் உவமை.

39. இல் - உயர்குடி.

40. தொல் வழிவயத்துத் தொடர்வினை-ஊழ் ; இதனால் இவர் பண்
 டைப் பிறப்புக்களிற் கணவனும் மனைவியுமாக இருந்தமை பெறப்படும்.

42. உழுவலன்பின் - எழுபிறப்புந் தொடர்ந்து வந்த அன்பினை
 யுடைய ; பெருங். உ. 11: 39. தாங்கி - தடுத்து.

43. இழை - நூலிழை. கொடி - இங்கே நூழிற் கொடி ; “ புணர்ந்த
 வர் முயக்கம்போற் புரிவுற்ற கொடியொடு ” (கலி. ௩௨ : 12.) இடி - மா ,
 “ இடியினுங் கொடியினு மயங்கி ” சீவக. 196.

பி - ம். ¹கடாத்து. ²படாஅப்பறையினுங். ³வயக்களிற்று. ⁴வசத்து.

45 குலத்தினுங் குணத்தினுங் கூடிய வன்பினும்
இனத்தினுட் பிறனினு மெவ்வகையிசைந்த
அமைப்பருங் காநலு மமைப்பினு ளடக்கி
ஒருவயிற் பொன் வுள்ளாழி நோக்கமொ
புருவாயி னொத்தகலி திறந்த பின்னர்த்

(உதயணன் சேயல்)

46 தாரணி வேந்தன் நலைத்தா ணிகழ்ந்தது
காரண பாகக் காத நெறி
ஓர்ப்புறு நெஞ்சந் தெர்த்தியிற் திருத்திப்
பேர்த்தவன் வினவிய பெருங்குறிற் றிலக்கணம்
பேர்த்தொழில் வேந்தன்முன் பொருந்தக் காட்டி
47 நீல யானை நெஞ்சபுற கனன்போற்
சில விசுர்பர் தெரிந்தன னுரைக்கலும்
அதுமுன் னடக்கிய 1 மதியறி பாகரொ
டவனை விதிந்ததாங் கரசவை புகழ்ப்

47. காதல் - பெருத்தன்மேற் செல்வது. இமைப்பினுள் - நொடிப் பொழுதில். காதலை அடக்கி: “காமமீ ராழி, அடக்குமா றுள்ளத் தவன்” நள. க : 78.

ஆகி (44) இசைந்த (46) காதலை (47.)

49. இருவயின் ஒத்து - இருவரிடத்தும் அன்பு ஒத்து; இருவயி னொத்தவென்னும் அகப்பொருட்டுறை ஈண்டு அறிதற்பாலது. அஃது அந்நிகழ்ச்சி.

48 - 9. “இருவயி னொத்த வியற்கை நோக்கமொ, டொருவட னொத்த வுள்ள நோயர்” பெருங். ந. 7 : 90 - 91.

52. ஓர்ப்பு - ஒன்றையே கருதுதல்.

52 - 3. பேர்த்து - பெயர்த்து; திருப்பி. நெஞ்சத்தைத் திருத்திப் பேர்த்தென்க. அவன் - பிரசுசோதனன்.

55. நீலயானை - கரியயானை; சீவக. 148, 2195.

56. சிலவிசுர்பம் - பாகன் பயிற்றும் நிலவேறுபாடுகள்; “சிலக் கஞ்சிநற் போதகன் செல்வன்”, “சில மில்லன சினக்களி மகற்றக”

(பிரச்சோதனன் செயல்)

பைந்தொடிச் சுற்றமொடு பரிசனம் போக்கி

60 விழுந்தி யடுத்த கொழுமென் செல்வத்துக்

1 கணக்கரை வியன்கரக் கலவறை காக்கும்

திணைத்தொழி லாளரைப் புகுத்துமி னீங்கெனப்

புறங்காற் றுழ்ந்து போர்வை முற்றி

நிலந்தோய் புடுத்த நெடுநுண் னுடையர்

65 தாணை மடக்கா மான மாந்தர்

அண்ணாந் தியலா வான் றுபுரி யடக்கத்துக்

கண்ணி நெற்றியர் கைதொழுதப் புகுதரக்

களிறுவழங்கு தடக்கையிற் காண்வரக் கொண்ட

2 வெள்ளோட டங்கண் விததக மெழுதிய

60. நிதி - பொன்னின் திரள் ; “நிலம் பொறுக் கலாத செம்பொ னீணிதி” சீவக. 402.

61 - 2. நகர் - அரண்மனை. கரக் கலவறை - வரிப் பொருள்களையும் ஆபரணங்களையும் வைக்கும் அறை. திணைத் தொழிலாளர் - பரம்பரையாகக் காரியம் பார்ப்பவர் ; திணை - குலம். ‘கணக்கருங் காப்ப ரும்’, ‘வழி முறை மரபு’ (82, 84.) என்பர் பின்னும். என - என்று பிரச்சோதனன் சொல்ல.

63. தாழ்ந்து - தாழ.

64. “மருங்கிற் கட்டிய நிலனைப்பு துகிலினன்” (முருகு. 214.) தோய்பு - தோய.

63 - 7. மேற்கூறிய கணக்கரும திணைத்தொழிலாளரும் இத் தகையராய்த் தொழுது அரசன்பால் வர.

67. கண்ணி - ஒருவகை மாலை ; நெற்றிமாலை யென்பர் ; சீவக. 979, ந. நெற்றி - உச்சி, முன்றலை ; பெருங். க. 39 : 20 ; “கண்ணி நெற்றிக் காவிதி மகளிர்” (பெருங். க. 42 : 176) ; “மெல்லினர்க் கண்ணி மிலைந்த மைந்தர்” புறநா. உச.

68. வழங்குதல் - கொடுத்தல்.

69. வெள்ளோடு, எழுதாத ஓலை ; “வெள்ளோலை - கண்பார்க் கக் கையா லெழுதானை” (நுனிப்.) எழுதாத பனையேட்டின்கண் எழுத் துக்களின் உறுப்பு விளங்க எழுதிய. வித்தகம் - எழுதும் வன்மை ; “வித்தக ரியற்றிய கண்கவ ரோவியம்” மணி. ந. : 130 - 31.

பி - ம், 1 கணக்குரைவியனகர்க் கல்லறை. 2 வெளிநேட்டங்கண்.

70 கடையெழுத் தோலைக் கணக்குவரி காட்டி
முன்னுறு ¹கிளவியிற் பண்ணுறப் பணிக்கலும்

(கணக்கர் முதலியோர் உதயணனுக்காகக் தஞ்சரச்சேரி மாளிகையில்
பலபொருள்களைத் தொகுத்தல்.)

பன்மணி விளக்கும் பள்ளிக் கட்டிலும்
பொன்னி னடைப்பையும் பூரண கலசமும்
கவரியுங் கடகமுங் கதிர்முத் தாரமும்

75 நிகரின் மாண்கல நிதியொடு நிறைந்த
ஆரியச் செப்பும் யவனமஞ் சிகையும்
பொன்செய் பேழையொடு பொறித்தாழ் நீக்கி
² நன்கனம் படுத்து நகுமலர் பரப்பி

70. கடை யெழுத்து - கையொப்பம்.

69 - 70. “ நூல்புடைத்தாற் போற் கிடந்த வித்தகஞ்சேர் நுண்
வரிகள் ” சீவக. 1044.

71. முன்னுறு கிளவியின் - குறிப்பு மொழியால். பண்ணுற - ஆயத்
தஞ் செய்யும்படி. பணிக்கலும் - அரசன் கட்டளையிட்டவுடன்.

68 - 71. உதயணனுக்குச் செய்ய வேண்டுவனவற்றை யெல்லாம்
எழுதுவித்து இறுதியிற் கையொப்பமிட்ட பனையோலையிலுள்ளவற்றைக்
குறிப்பாலுணர்த்தி, அப்பொருள்களை ஆயத்தஞ் செய்யும்படி கணக்கர்
முதலியோருக்கு அரசன் கட்டளை யிட்டவுடனே.

72 மணிவிளக்கு : பெருங். க. 34 : 2.

73. அடைப்பை - வெற்றிலப்பை.

74. கடகம் - கையணி. 75. கலம் - ஆபரணங்கள்.

76. ஆரியம் - ஒரு தேயம். யவன மஞ்சிகை - யவனதேசத்துத்
தச்சர் செய்த ஒருவகைப் பெட்டி ; “ கூழுடைக் கொழுமஞ்சிகை ”
பட. 163.

77. பொறித்தாழ் - ஆரியச் செப்பு முதலியவற்றிலுள்ள யந்திரத்
தாழக்கோல்.

78. நன்கனம் - நன்றாக ; “நன்கன மறிந்தபின்” (மணி. கந : 26.)
படுத்து - தளவரிசை செய்து. நன்கலமென்ற பாடத்திற்கு நல்ல
ஆபரணம், நல்ல பாத்திரமென்க.

பு - ம். 1 கிளவியுட். 2 நன்கலம்.

- விரைவிரி யாளர் புரைவுறப் 1புணர்த்த
80 பண்டம் புதைத்த வண்டுபடு வளநகர்
மடையரு மகளிரு மல்லரு மமைச்சரும
கடையருங் கணக்கருங் காப்பரு முளப்பட
இறைவினை திரியாப் பழவினை யாளரை
வழிமுறை மரபிற்றந் தொழின்முறை நிழீஇ
85 வாய்மொழி விதியின் மேவன வெல்லாம்
நோக்கி மன்ன நுவலருங் காப்பின்
அணிந்தது நகரெனப் பணிந்தவ ருரைக்கலும்

(பிரச்சோதனன் சேயல்)

- குஞ்சரச சேரிக் குமாற் கியற்றிய
வெண்சதை நல்லி லுறையு ளாக
90 இடம்புகு தக்கன் றிருத்த நெடிதெனப்

79. விரைவிரியாளர் - பலவகை நறுநாற்றத்தை எங்கும் பரவச் செய்யும் வேலைக்காரர் ; கந்தப்பொடிக்காரரென்று இவர் வழங்கப் பெறுவர். புரைவு - உயர்வு.

80. நகர் - உதயணனுக்காக அமைத்த மாளிகையில். நறுமணங் கமழ்தலின் 'வண்டுபடு வளநகர்' என்றார்.

81. மடையர் - உணவமைப்போர். மல்லர் - உடம்பு தடவி நீராட்டு தல் முதலியவற்றிற்குரியோர் ; "மல்லர் புல்லிக் கமழுநீ ராட்டி னாரே" சீவக. 2733.

82. கடையர் - வாயில் காப்போர். காப்பர் - காவலாளர்; 61-2.

83. இறைவினை திரியா - அரச காரியத்தில் வேறுபடாத ; சிறிதும் காரியத்திற் றப்பாத வென்றுமாம். 84. நிழீஇ - நிறுத்தி.

85. வாய் மொழி விதியின் - அரசனுடைய கட்டளைப்படியே. மேவன வெல்லாம் - விரும்பிய எல்லாவற்றையும்.

86. நோக்கி - பார்த்து ; செய்தென்றுமாம். மன்ன: விளி.

87. அணிந்தது - அணியப்பெற்றது. நகரென்றது உதயணனுக்கு அமைத்த குஞ்சரச்சேரி மாளிகையை. அவரென்றது கணக்கர் முதலி யோரை.

88. குஞ்சரச்சேரியில் நினக்கு இயற்றப்பட்ட.

90. புகுதக்கன்று - அடையத்தக்கது. நெடிதிருத்தல் - நெடுநேரம் இங்கே இருத்தலைத் தவிர்க்.

88 - 90. உதயணனுக்குக் குஞ்சரச்சேரியில் இருப்பிடமமைந்ததை,

பி - ம். 1 புணர்ந்த.

பேரியல் வையம் பின்செல வருளி
வீரிய வேந்தன் விடுத்தகம் ¹ புக்கபின்

(உதயணன் செயல்)

விட்டுழல் யானை யச்ச நீக்கி
வெறிகோள் பண்ணியுந் தொழிறலைப் பெயர்த்தவன்

95 கலிகொ ளாவணங் கைதொழப் போகி

அரைமதி யிரும்பொடு கவைமுட் ² கரீஇ

பிலி சுற்றிய வேணு வெண்காழ்

யானை யினையரைத் தானத்துப் பிணிக்கெனத்

தகைமலி வேழந் தலைக்கடை யிழிதந்

100 நகம்புக் கனனா லரசவை விடுத்தென்.

நூஉ—கரடு பெயர்த்தது முற்றிற்று.

“குஞ்சரச் சேரித் தன்னக ரெய்தி” (பெருங், க. 37 : 3) என்பதனா லும் அறிக.

91. வையம் - தேர் ; வண்டியுமாம்.

92. வீரிய வேந்தன் - மறமாசசேனன் ; பிரச்சோதனன் பெயர் களுள் ஒன்று.

94. வெறிகோள் பண்ணல் - மதம்கொண்டு கொலை செய்தல். பெயர்த்தவன் - உதயணன்.

95. ஆவணம் - கடைவீதி ; பெருங், க. 34 : 38.

96. அரைமதியிரும்பு - ஒருவகை அங்குசம். கரீஇ - கருவி ; குரீஇ குருவி யென்பதுபோலக் கொள்க.

97. வேணுவெண்காழ் - மூங்கிலால் ஆகிய குத்துக்கோலையுடைய ; பெருங், க. 38 : 27 ; “காழோர் கையற” மணி, ச : 34.

98. தானம் - யானை கட்டுமிடம். பிணிக்கென - கட்டுகவென்று உதயணன் சொல்லி.

96 - 7. அரைமதியிரும்பு முதலியவை யானையை யடக்கும் கருவி கள் ; “குவிமுட் கருவியுங் கோணமுங் கூர்நுனைக், கவைமுட் கருவி யும்” மணி, கஅ : 163 - 4.

98. இனையர் - மேற்கூறிய கருவிகளையுடையோர்.

99. இழிதந்து - இறங்கி.

பி - ி ¹ புக்கனன். ² செரீஇப்.

காண்டம்.]

௩௩—மாலைப் புலம்பல்.

(உதயணன் சேயல்)

அரசவை விடுத்தபி னணிநகர் முன்னித்
தொடர்பூ மாலைக் கடைபல போகி
அந்தக் கேணியு மெந்திரக் கிணறும்
தண்பூங் காவுந் தலைத்தோன் றருவிய
5 வெண்சுதைக் குன்றொடு வேண்டுவ பிறவும்
இளையோர்க் கியற்றிய விளையாட் டிடத்த
சித்திரப் பூமி வித்தக நோக்கி

(உதயணன் ஐயழறல்)

ஒட்டாக் கிளைஞரை நட்பினுட் கெழீஇய
ஐயிரு பதின்ம ராக்கி னியற்றிய

௩௩—மாலைப் புலம்பல்.

[மாலைக்கால வருணையும் அக்காலத்தில் உதயணனும் வாசவதத்
தையும் தம்முள் ஒருவரையொருவர் நினைந்து வருந்துதலும் இதனால்
அறியலாகும்.]

1. அரசவை விடுத்தபின் - அரசவையைவிட்டு நீங்கியபின்.
முன்னி - கருதி. 2. கடை பல - பலவாகிய வாயில்.

3. அந்தக்கேணி - உள்ளே மறைந்த கிணறுகள் பெருங். க.
34 : 118 ; இது, கரப்பு நீர்க்கேணி யென்றும் வழங்கும் எந்திரக்
கிணறு - நீரையிறைக்கும் பொறிகளையுடைய கிணறு.

4. அருவிய- அருவிகளையுடைய.

5. வெண்சுதைக்குன்று - செய்குன்று ; கட்டுமலை.

3 - 6. “ எந்திரக் கிணறு மிடுங்கற் குன்றமும், வந்துவீ முருவியு
மலர்ப்பூம் பந்தரும், பரப்புநீர்ப் பொய்கையுங் கரப்புநீர்க் கேணியும்
ஒளித்துறை யிடங்களும் பளிக்கறைப் பள்ளியும், யாங்கணுந் திரிந்து
தாழ்ந்துவிளை யாடி ” மணி. கக : 102 - 6.

7. சித்திரம் - ஆசசரியம். வித்தகம் - சிறந்த சிற்ப வேலை.

8. ஒட்டா - தம்மொடு மனம் பொருந்தாத. கிளைஞர் : இவகே
பஞ்சபாண்டவர். கெழீஇய - பொருத்த வேண்டி.

9. ஐயிருபதின்மர் - துரியோதனன் முதலிய தூற்றுவர்.

- 10 பொய்யி லன்ன பொறியிவன் புணர்க்கும்
கையுங் கூடுங் கால மிதுவென
ஐய முற்று மெய்வகை நோக்கிச்
சிறப்புடை மாணகர்ச் செல்வங் காண்கம்
உழைச்சுற் றுளரைப் ¹புகுத்துமின் விரைந்தெனத்
(உதயணன் தேளிதல்)
- 15 தலைக்கூட் டபாயமொடு தக்கோன் றெரிந்து
முட்டு முடுக்கு மிட்டிடை கழியும்
கரப்பறை வீதியுங் கள்ளப் பூமியும்
மரத்தினு மண்ணினு மதியோர் புணர்க்கும்
எந்திர மருங்கி னிழுக்க மின்மை
- 20 அந்நிலை மருங்கி னுசற நாடி
வஞ்ச மின்மை நெஞ்சிற் றேறிச்

9 - 10. அரக்கின் இயற்றிய பொய் இல் - அரக்காலாக்கிய பொய் வீடு; அரக்குமாளிகை, அன்ன - போன்ற. பொறி - நம்மை அகப் படுத்தும் எந்திரங்களை. இவன் - பிரச்சோதனன். புணர்க்கும் - செய் விப்பான்.

8 - 10. ஐவரைக் கொல்லுதற்கு நூற்றுவர் அரக்குமாளிகை கட்டு வித்த வரலாறு ஈண்டு அறிதற்பாலது.

10 - 11. கையும்; உம்மை, இசை நிறை. கைகூடும் காலம் இது வென்று இவன் புணர்க்குமென இயைக்க; எனவென ஒருசொல் வரு விக்க. 13. காண்கம் - காண்பேம்.

14. உழைச்சுற்றாளரை - பக்கத்தில் தன்னைச் சூழ்ந்துநின்று ஏவல் கேட்கும் இளைஞரை; 'உழைச்சுற்றாளர்' என்பதும் பாடம்.

15. தலைக்கூட்டு - சேர்தல்; "தலைக்கூட்டமைத்து" (பெருங். ந. 19: 12) என்பர். தக்கோன் - உதயணன்.

16. முட்டும் - வழி சென்று பின்பு இல்லையான இடங்களிலும். முடுக்கும் - வளைந்த இடங்களையுடைய சந்துகளிலும். இட்டிடை கழி யும் - சிறிய இடைகழியிலும்; இடைகழி - வழிக்கு இடையே கழிந் துள்ள இடங்கள்; ரேழியென வழங்கும்.

17. கரப்பு அறை - ஒளிந்திருத்தற்குரிய அறைகள். கள்ளப்பூமி - உள் பொய்யாகிய பூமி. வீதியிலும் பூமியிலுமென உருபு விரிக்க.

18. மதியோர் - அறிவையுடைய சிற்பியர்.

19. எந்திரங்களில் குற்றமின்மையை.

20. ஆச - குற்றம்.

19 - 21. இன்மையை நாடித் தேறி.

பி - ம். 1 புகுத்துமினீங்கெனத் தலைக்கூட்டுபாயமொடு.

(உதயணன் காணும் காட்சி)

- சந்தன ஸ்வேவிச் சண்பகத் திடையதோர்
 வேங்கையொடு தொடுத்த விளையாட் டுசற்
 றாங்குபு மறலு முழைச்சிறு சிலதியர்
 25 பாடற் பாணியொ டனேஇப் பல்பொறி
 ஆயுயன் மஞ்ஞை யகவ வயலதோர்
 வெயில்கண் போழாப் பயில்பூம் பொதும்பிற்
 சிதர்தொழிற் றும்பியொடு மதர்வண்டு மருட்ட
 மாத ரிருங்குயின் மணிநிறப் பேடை
 30 காதற் சேவலைக் கண்டுகண் களித்துத்
 தளிப்பூங் கொம்பர் விளிப்பது நோக்கியும்

22. சந்தன மரங்களை வேலியாகக் கொண்ட சண்பகச் சோலையி னிடையே யுள்ளதாகிய.

23. வேங்கை - வேங்கைமரம். வேங்கையூசல் : “கருங்கால் வேங்கை யூச றாங்கி” நழ். ௩௬அ.

24. தூங்குபு - அசைந்து. மறலும் - மாறுபடுகின்ற. சிறு சிலதி யர் - குறுந்தொழில் மகளிருடைய.

25. பாணி - தாளம். அனேஇ - கலந்து. பொறி - டீலிக்கண்.

26. அகவ - ஆட.

27. பொதும்பு - பொதும்பர் ; இள மரச்சோலை ; பெரும்பாண். 374, அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

28. பூந்துகளைச் சிந்துந்தொழிலையுடைய தும்பிகளும், செருக்கிய வண்டுகளும் ; தும்பி - ஒருவகை வண்டு. சிதர்தொழில் : “சிதர்சிதர்ந் துருத்த செவ்வி வேனில்”, “மலருண் வேட்கையிற் சிதர்சிதர்ந் துருப்ப” அகநா. உளவு : 18, நுகள் : 7.

29. காதலையுடைய நீலமணிபோன்ற நிறத்தையுடைய குயிற் பேடை ; “மணிநிற விருங்குயில்” அகநா. உடு.

31. விளிப்பது - பாடுதலை ; அழைத்தலை யென்றுமாம்.

26 - 31. “குழலிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட, மழலை வண் டின நல்லியாழ் செய்ய, வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பர், மயிலா டரங்கின்.....கொம்ப ரிருங்குயில் விளிப்பது காணாய்” மணி. ச : 3 - 13.

தக்கோன் தெரிந்து (15) நாடித் (20) தேறி (21) நோக்கியு (31) மென்க.

பாநிறச் சேவல் பாளையிற் பொதிந்தெனக்
கோன்மடற் கழுகின் குறிவயிற் காணாது
பவழச் செங்காற் பன்மயி ரொருத்திற்

35 கவர்குர லன்னங் கலங்கல் கண்டும்
தனித்துளங் கவல்வோன் றுன்வீழ் மாதர்
மணிக்கேழ் மாமை மனத்தின் 1 தலைஇப்
புள்ளுப்புலம் புறுக்க வுள்ளுபு நினைஇ
மன்றனா நெருசுகை நின்ற பாணியுட்

(சூரியர் அத்தமீத்தல்)

40 சென்றுசென் றிறைஞ்சிய சினந்தீர் மண்டிலம்

32. பால் நிறம் - வெண்ணிறம் ; பால்போன்ற நிறமுமாம் ;
“ பாற்கே முன்னம் ” (211) என்பர் பின். சேவல் - ஆணன்னம். பாளை -
கமுகம்பாளை. பொதிந்தென - மறைந்ததாக.

33. கோள் - குலை ; “ வண்கோட் பெண்ணை ” (சிறுபாண். 27.)
காணாது - காணாமையால். 34. எருத்து - பிடர்.

35. கவர்குரல் - முயங்குதற்குக் காரணமான குரலையுடைய ; “கவர்
களை ” கலி. கசு.

32 - 5. இப்பகுதி, “ அன்னச் சேவ லயர்ந்துவிளை யாடிய, தன்
னுறு பெடையைத் தாமரை யடக்கப், பூம்பொதி சிதையக் கிழித்துப்
பெடைகொண், டோய்கிருந் தெய்கி னுயர்மட லேற ” (மணி. ௫ : 123-6)
என்னும் மாலை வருணனையை நினைப்பிக்கின்றது.

36. கவல்வோன் - உதயணன். தான்வீழ் மாதர் - தன்னாற் காத
லிக்கப்பட்ட வாசவதத்தையின் ; “ தாம் வீழ்வார் ” குறள். 1103, 1191.

நோக்கியும் (31) கண்டும் (35) தனித்து உளங்கவல்வோன் (36.)

37. மாமை - ஒளியையுடைய நல்ல நிறம். மணிக்கேழ் மாமை :
“ மணிபிடை பொன்னின் மாமை சாயவென், அணிநலஞ் சிதைக்குமார்
பசுலை ” (நற். ௩௦௪ : 6 - 7) ; “ பொன்னுரை மணியன்ன மாமை ”
(கலி. ௪௮ : 17.) தலைஇ - கலந்து.

38. புள் - மேற்கூறிய பறவைகளின்செயல்கள் ; ஆகுபெயர். புலம்பு
உறுக்க - தனிமை வருத்தத்தை மிகுதிப்படுத்த. நினைஇ - நினைந்து.

39. பாணியுள் - காலத்தில்.

40. வெம்மை தீர்த்த சூரிய மண்டிலம்.

பி - ம். 1 தலையும்.

சூடுறு பாண்டிலிற் சுருங்கிய கதிர்த்தாய்க்
கோடுய ருச்சிக் குடமலைக் குளிப்ப
விலங்கும் பறவையும் ¹ வீழ்துணைப் படரப்

(மாலைக்கால வருணனை)

புலம்புமுத் துகுத்த புன்மைத் தாகி
45 நிறைகடன் மண்டில நேமி யுருட்டிய
இறைகெழு பெருவிற லெஞ்சிய பின்றைக்
கடங்கண் ணரிந்த கைய ராகி
இடந்தொறும் பல்கிய மன்னர் போல
வரம்பில் பன்மீன் வயின்வயின் விலங்கிப்
50 பரந்துமீ தரும்பிய பசலைவா னத்துத்

41. சூடுறு பாண்டிலின் - பழுக்கக் காய்ச்சிய வட்டத் தகட்டைப்.
போல, கதிர்த்தாய் - கதிரையுடையதாய்.

42. கோடு - சிகரம். குடமலை - அத்தகிரியில். குளிப்ப - மறைய,
மண்டிலம் (40) குளிப்ப (42.)

43. வீழ்துணை - விரும்பிய துணைகளை. படர - நினைந்து செல்ல.

44. புலம்பு முத்து - தனிமையாலுளவாகிய கண்ணீர்த்துளிகளை ;
“பூப்போ லுண்கண் புலம்புமுத் துறைப்ப” (முல்லைப். 23.) ஆகி - ஆக.
புன்மைத்தாகி யென்றது நிறைகடன் மண்டிலத்தின் செயல்.

45. மண்டிலம் - பூமியிலுள்ளோர். நேமி - ஆக்கினசக்கரத்தை.

46. இறை - கப்பம் ; தலைமையுமாம். பெருவிறல் - பெரியவெற்
றியையுடையவன் ; சக்கரவர்த்தி ; குறிஞ்சிப். 199 ; தோல். கிளவி. சூ.
56, சே. ந. மேற். எஞ்சிய - உயிர் நீத்த.

47. கடம் - தமதுகடமையை ; பாதுகாத்தலாகிய உரிமையை. கண்
ணரிந்த - நீக்கிய. கையராகி - சிறுமையை யுடையராகி.

48. பல்கிய - பெருகிய. மன்னர் - குறுநில வேந்தர்.

49. பல்மீன் - பலவிண்மீன்கள். விலங்கி - விளங்கி ; “விலங்கிவில்
லுமிழும் பூணன்” சீவக. 1167.

45 - 9 = கந்த. குமாரபுரி. 2.

50. அரும்பிய - தோன்றிய. பசலை வானத்து - பொன்னிறத்தை
யுடைய செவ்வானத்தில்.

45 - 50. சக்கரவர்த்தி சூரியனுக்கும் குறுநிலவேந்தர் விண்மீன்
களுக்கும் உவமை ; சக்கரவர்த்தி உள்ள பொழுது தோன்றாமலிருந்து
அவன் நீங்கியபொழுது தம்மைப் புலப்படுத்திக்கொண்டு வெளிப்படும்

பு - மீ. 1 வீழ்பதிப்படர.

(பிறை மதியின் தோற்றம்)

தலைத் தேர்த் தானைக்குத் தலைவ னாக
முலைப்பாற் காலத்து முடிமுறை பெய்திக்
குடைவீற் றிருந்த குழவி போலப்
பொழில்கண் விளக்குந் தொழினுகம் பூண்டு
55 புயன்மாசு கழிஇப் புனிற்றுநா ளுலவாது
நியன்கண் மாநிலந் தாங்கவிசும் பூர்ந்து
பைந்தொடி மகளிர் பாவினர் கைதொழச்
ரெங்கோட் புளம்பிழை செக்கர்த் தோன்றித்

சிற்றரசரைச் சூரியனுள்ள பொழுது புலப்படாமலிருந்து அவன் நீங்கிய பொழுது வெளிப்படும் உடுக்களுக்கு உவமை கூறியிருத்தல் அறிந்த இன்புறற்பாலது ; சீவக. 974, பார்க்க.

51. தலைத் தேர்த்தானை - முதன்மையையுடைய தேர்ப்படை.

52. தாய்முலைப்பாலை உண்ணும் காலத்தில் முடியை முறைப்படி பெற்று.

53. குடை வீற்றிருந்த - வெண்கொற்றக் குடையின் கீழே செம் மாந்திருந்த. குழவி - பாலனாகிய இராசகுமாரனை. மிக்க இளமையில் அரசாட்சியைப் பெற்ற சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானும், தலையாலக் கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனும் இங்கே கருதற்பாலர்.

54. பொழில் - பூமியை. கண் - இடம் ; அசைநிலையுமாம். தொழிற் றுகம் பூண்டு - தொழிலாகிய பாரத்தை மேற்கொண்டு.

55. கழிஇ - கழித்து. புனிற்று நாள் - ஈன்ற அணிமைக்காலம்.

56. நிலம் தாங்க - நிலத்திலுள்ளாரைப் பாதுகாத்தற்கு.

57. கன்னிமகளிர் பிறையைத் தொழுதல் இயல்பு ; இதனைப்பிறை தொழுகென்றலென்னும் அகப்பொருட்டுறையானுமுணர்க ; “ஒள்ளிழை மகளி ருயர்பிறை தொழுதம் புல்லென் மாலை” (அகநா. உ.௩௬.) பிறை தொழப்படும் ; முழுமதி தொழப்படா தென்பர் ; புறநா. ௬0-ஆம் பாடலையும் அதனுரையையும் பார்க்க.

58. கோடு - பிறையின் இருபக்கத்து நுனி ; இது சிருங்கமென்று வழங்கப்படும் ; “கோட்டிளந்திங்கள்” (சீவக. 404) ; “இருகோட் டொருமதி யெழில்பெற மிலைச்சினை” (நக்கீரர் திருவேழகூற்றிருக்கை. செக்கர் - செவ்வானில். தோன்றி - தோன்ற.

57 - 8 = பெருங். க. 33 : 165 - 7.

- தூய்மை காட்டும் ¹வாய்மைமுற் றுது .
 60 மதர்வை யோர்கதிர் மாடத்துப் பரத்தரச்
 சுடர்வெண் ணிலவின் றெழிற்பயன் கொண்ட
 மிசைநீண் முற்றத் தசைவளி போழ
² விதானித்துப் படுத்த வெண்கா லமளிச்
 சேக்கை மகளிர் செஞ்சாந்து புலர்த்தும்
 65 தேக்க ணகிற்புகை திசைதொறுங் கமழக்
 கன்றுகண் காண முன்றிற் போகாப்
 பூத்தின் யாக்கை மோ.....
சூரால் வேண்டக் கொண்ட
 சரைபொழி தீம்பா னுரைதெளித் தாற்றிச்
 70 சுடர்பொன் வள்ளத்து மடல்விரற் றுங்கி
 மதலை மாடத்து மாண்குழை மகளிர்

59. தூய்மை - வெண்மை. வாய்மை - உண்மை. முற்றுது - முதி
 ராது.

60 மதர்வை - மயக்கம். ஓரென்பது சிறிதென்னும் பொருளது ;
 அசையுமாம். பரத்தர - பரத்தலைச் செய்ய.

61. “ வெண்ணிலவின் பயன்றுய்த்தும் ” (படீ. 114) ; “ நிலவுப்
 பயன் கொள்ளு நெடுநிலா முற்றம். ” சீலப். ச : 31.

63. விதானித்து - மேற்கட்டி கட்டி. வெண்கால் - யானைக்
 கொம்பாற்செய்த கால்கள் ; “ வெண்கா லமளியும் விதானவே திகை
 களும் ” சீலப். உஅ : 45.

63 - 4. அமளிச்சேக்கை - அணையையுடைய படுக்கை. செஞ்சாந்து -
 செஞ்சந்தனக்குழம்பு ; இஃது அரிசந்தனமெனவும் வழங்கும். புலர்த்
 தும் - உலர்த்தும்.

65. தேக்கணகில் - தேனைத் தன்னிடத்தேயுடைய அகில் ; தேன் -
 நெய் ; “ தேக்கணின் னகிலி னாவி ” சீவக. 2495.

68. சூரால் - சூராற்பசு ; “ சூராலான் படுதுயர் ” துறுந். உஉச.

69. ழு. பெருங். ச. 10 : 49. சுரை - பசுவின்மடி ; ஆகுபெயர் ;
 “ கடுஞ்சுரையான் ” பு. வெ. க : 18.

67 - 9. “ பூத்தின்று புகன்று சேதாப் புணர்முலை பொழிந்த தீம்
 பால் ” சீவக. 398.

70. வள்ளம் - கிண்ணம். மடல் விரல் - கார்த்தப்பூவிதழ் போன்ற
 கையில்.

71. மதலை - கொடுங்கை.

பி - ம். ¹ வான்மை. ² விதனித்து.

புதல்வரை மருட்டும் பொய்நொடி. பகரவும்
இல்லெழு முல்லைவாய் மல்லிகை மயங்கிப்
பெருமணங் சமீபும் பிடசைப் பெய்த

75. வதுவைச் சூட்டணி வண்டு வாய் திறப்பவும்
பித்திசக் கோதை பொப்பு வாய் மலரவும்
அறவோர் பன்ளி யந்திச சங்கமும்
மறவோன் சேனை வேழச் சங்கமும்
புதுக்கோள் யானை பிணிப்போர் கதமும்

80. மதுக்கோள் மாந்தர் செடுத்த வார்ப்பும்

72. மருட்டும் - மயங்கச் செய்யும். நொடி - நொடிப்பேச்சு (பெருந். க. 33 : 175); “துணங்கையஞ் செல்விக் கணங்குநொடித் தாங்கு” (பெரும்பாண். 459); கலி. அக : 8, ந. பார்க்க.

73. இல் எழு முல்லை - வீட்டின் தோட்டத்தில் எழுந்த முல்லை; “மனைமரத், தெல்லுறு மௌவ னுறும்” (குறுந். கக); “மாதவி மல் லிகை மனைவளர் முல்லை” சிலப். கந. 120.

74. பிடகை - பூத்தட்டு.

75. வதுவைச்சூட்டணி - வதுவைச் சூட்டாகிய அணி; மனை மலை. வாய்திறப்ப - வாயின் கட்டவிழ்க்க; “வண்டுவாய் திறப்ப நெடு நிலா விரிந்த, வெண்டோட்டு மல்லிகை” சிலப். உ : 32 - 3.

76. பித்திகக்கோதை - பிச்சிப் பூமாலை. செப்பு - பூஞ்செப்பு மலர்களையும் மாலைகளையும் செப்பில் வைத்தல் மரபு; “செப்பிடந் தன்நாற்றம்” (நற். நடன), “மடைமாண் செப்பிற் றமிய வைகிய, பெய்யா பூவின்” (குறுந். க), “வகைவரிச செப்பினுள் வைகிய கோதையே” (கலி. சுஅ : 15), “செப்புவா யவிழ்ந்த தேம்பொதி நறுவிரை, நறுமலர் (சிலப். உஉ. 121 - 2), “வகைவரிச் செப்பினுள் வைகிய மலர்போல் (மணி. ச : 65), “சேம மணிநகைச் செப்பினு ளேந்து” (குளா. மந்தி. 56), “வேயாது செப்பி னடைத்துத் தமிவைகும் வியினன்ன” (சிறீ 374) என்பவற்றுலுணர்க.

77. அறவோர் சங்கம் - முனிவர் கூட்டம்.

78. மறவோன் சேனை - பிரசுசோதனனுடைய படை. வேழச்சங்கம் - யானைக்காக ஊதப்படும் சங்கு; “இருதலைப் பணில மார்பு (மதுரை 380) என்பதனுரையைப் பார்க்க; யானைக்கூட்ட ஒலியுமா

79. புதுக்கோள்யானை - புதிதாகப் பிடித்துக் கொண்ட யானை “புதுக்கோள் யானையிற் பிணித்தற்று லெம்மே” (குறுந். கஉக); ம. கஉ : 45, கஅ : 168, உஅ : 60. கதம் - கோபம்; (இங்கே) ஒலி; ஆகுபெய.

80. மதுக்கோள் மாந்தர் - கள்ளுண்போர்.

மழைக்கட லொலியின் மயங்கிய மறுகின்
 விளக்கொளி பரந்த வெறிகமழ் கூலத்துக்
 கலக்கத வடைத்து மலர்க்கடை திறப்பவும்
 ஒளிறுவே விளையர் தேர்நீ ற்ளேஇச்
 5 கனிறுகா லுதைத்த புஞ்சப் பூழியொடு
 மான்றுக ளவிய மதுப்பலி தூவவும்
 தெற்றி முதுமரத துச்சிச் சேக்கும
 து.....க.....ரக் குரலளேஇச்
 சேக்கை நல்லியாழ் செவ்வழி பண்ணிச்
 90 செறிவிரற் பாணியி னறிவரப் பாடவும்
 அகினா றங்கை சிவப்ப நல்லோர்
 துகிலின் வெண்கிழித துய்க்கடை நிமிடி.

81. மழைக்கடலொலியின் - மழையைபுடைய கடலொலியைப் போல.

82. விளக்கின் ஒளிகள். வெறி - நறுமணம். கூலம் - கடைவீதி.

83. கலக் கதவு - ஆபரணங்கள் விற்கப்படும் கடைகளின் கதவு களை. மலர்க்கடை - பூக்கடை.

84. ஒளிறுதல் - விளங்குதல். இளையருடைய தேர். நீறு - புழுதி
 “நீறடங்கு தெருவினவன் சாறயர் மூதூர்” சிறுபாண். 201.

85. புஞ்சப் பூழி - திரளான புழுதி.

86. மான் துகள் - குதிரைக் காற்குளம்புகளாலெழுந்த புழுதி
 ; துப்பலி - தெய்வங்களுக்காக வார்க்கும் கள்ளாகிய பலி; “இன்மதுப்
 பலியும் பூவும்” சீவக 471.

84 - 6. தேர் நீற்றுடன் களிற்றுப் பூழியும் மான்துகளும் அவியும்
 படி மதுப்பலியைத் தூவ.

87. தெற்றி முதுமரம் - திண்ணையாற் சூழப்பெற்ற பழையமரம்;
 தெற்றியம்பலம். சேக்கும் - தங்கும்.

89. யாழிசை காமத்தை விளைவிப்பதாதலின், ‘சேக்கை நல்லியாழ்’
 என்றார்; சீவக. 28, 411-ஆம் கவிகளினுரைகளைப் பார்க்க. செவ்வழி -
 மாலேப்பண்; மதுரை. 604; புறநா. ௧௪௯; நள. ௧: 115.

90. விரற்பாணி - விரல்களால் அளக்கப்படும் தாளங்கள்.

91. அகில் - அகிற்சாந்து. நல்லோர் - மகளிர்.

92. வெண்துகிற் கிழியாலாகிய திரியினது பஞ்சியின் துனியை
 நெருடி.

உள்ளிழு துதிஇய லோள்ளடர்ப் பாண்டிற்
நிரிதலைக் கொளிஇ யெரிதரு மாலை

(உதயணன் வநந்தல்)

- 95 வெந்துயர்க் கண்ணின் வேலிட் டதுபோல்
வந்திறுத் தன்றால் வலியெனக் கில்லெனக்
கையறு குருசிலை வைகிப் தெழுநென
2 இலங்குசுடர் விளக்கோ டெதிர்வந் தேத்திப்
புறங்காப் பிளையர் புரிந்தகம் படுப்ப
100 எண்ணு லிலக்கணத் துண்ணால் வாங்கித்
திணைவிதி யாள ரிணையற வகுத்த
தமனியக் கூடத்துத் தலைபொ வியன்ற

93. இழுது - நெய் அடர் - தகடு. பாண்டில் - கால்விளக்கு ;
“பாண்டில் விளக்கிற் பருஉச்சுட ரழல்” நெடுநல். 175 ; பதிற்றுப். சஎ.

94. கொளி இ - பொருத்தப் பெற்று

95. துயர்க்கண் - துன்பத்தைச் செய்யும் புண்ணினிடத்து ;
“தழலுறு புண்மேற் கருவி பாய்ந்தென ” (பெருங் ச. 13 : 130);
“வெந்தபுண் வேலெறிந் தன்றால்”, “வெந்ததோர் புண்ணின்கண்
வேல்கொண்டு நுழைப்பான்போல் ” கலி. அங், ௧௨௦.

96. இறுத்தன்று - தங்கியது. எனக்குப் பற்றுக்கோடு இல்லை
யென்று சொல்லி ; வலி : ஆகுபெயர்.

97. கையறு குருசிலை - செயலற்று வருந்தும் உதயணனை. வைகி
யது - பொழுது போயிற்று.

98. இலங்குசுடர் - விளங்குகின்ற ஒளி.

99. புறங்காப்பு - புறத்தே நின்று காத்தலையுடைய.

100. எண்ணுலிலக்கணம் - முப்பத்திரண்டு இலக்கணம் ; வீடு புருட
வடிவமாகக் கூறப்படுமாதலின், ஒரு புருடனுக்குரிய முப்பத்திரண்டிலக்
கணமும் அதில் அமைந்திருக்கவேண்டுமென்பர். நூல் வாங்குதல் ;
“நூலறி புலவர் நுண்ணிதிற் கயிறிட்டுமனைவகுத்து ” நெடுநல்.
76 - 8.

101. திணைவிதியாளர் - வீடு முதலிய இடங்களை விதிப்படி இயற்று
பவர் ; திணை - வீடு ; “திணைபிரி புதல்வர் ” பரி. ௧௬.

102. தமனியக் கூடம் - பொன்னாலாகிய கூடம் ; “கண்ணிலாக்
கவர்வன கனக கூடமும் ” சூளா. நகர. 7.

100 - 102. எண்ணுலிலக்கணத்தை யுடைய தமனியக் கூடம்.

பி - ம். 1 ஒள்ளழற். 2 இறங்குசுடர்

- மயன்விதி யன்ன மணிக்காழ் மல்லத்துச்
 சித்திர வம்பலஞ் சேர்ந்துகுடக் கோங்கிய
 105 அத்தம் பேரிய வணிநிலை மாடத்து
 மடையமைத் தியற்றிய மணிக்கா லமளிப்
 படையகத் தோங்கிய பல்பூஞ் சேக்கைப்
 பைத னெஞ்சத்து மையல் கொள்ளா
 எஃகொழி களிற்றின் வெய்துயிர்த் துயங்கி
 110 உண்டெனக் கேட்டோர் கண்டினித் தெளிகெனத்
 திருவின் செய்யோ ஞ்ருவமெய்த் தோன்றத்
 தீட்டிரும் பலகையிற் றிருத்தித் தேவர்
 காட்டி வைத்ததோர் கட்டளை போலக்

103. மயன் - அசுரத்தசசன். காழ் - தூண். மல்லம் - பள்ளியறை ;
 “மயன்விதித் தன்ன மணிக்கா லமளி” சீலப். ௨ : 12.

104. சித்திர அம்பலம் - சித்திர மெழுதிய அம்பலம் ; “வித்தக
 வினைஞர் பத்தியிற் குயிற்றிய, சித்திர சாலையும்” (பெருங். நு. 4. 14-5);
 இதனை, “எழுதெழிலம்பலம்” (பரி. கஅ : 28) என்பர். குடக்கு -
 மேற்கு. 105. அத்தகிரி யென்ற பெயரையுடைய மாடத்தில்.

106. மடை - மூட்டுவாய். அமளி - கட்டில்.

107. படை - ஐந்துவகையாகப் படுத்த மெத்தை. சேக்கை -
 படுக்கை.

108. பைதல் - துன்பம். கொள்ளா - கொண்டு.

109. எ ஃ கு ஒழி களிற்றின் - வேல் தைத்து உள்ளே முறியப்
 பெற்ற ஆண் யானையைப்போல ; “வெஃகொழிகளிற்றின்” என்று
 பாடங்கொண்டால், விருப்பம் நிறைவேறாத ஆண் யானையைப்போல
 வெனப் பொருள் கொள்க.

110. “உண்டென வுரையிற் கேட்பார்...கண்டினித் தெளிக
 வென்று” சீவக. 303.

தெளிகென (110) உயங்கி (109) யென்க.

111. திருவின் செய்யோள் உருவம் - வாசவதத்தையின் வடிவு ;
 திருவின் செய்யோள் : மணி. நு : 4, கசு : 34. வடிவானது மெய்ம்மை
 போலத் தோன்ற ; இஃது உருவெளித் தோற்றம்.

112. தீட்டுதல் - எழுதுதல்.

113. கட்டளை - உவமையாகச் செய்யப்பெற்ற ஒருருவம் ; “தெளி
 வை மார்க்கொரு கட்டளை யெனச்செய்த திருவே” கம்ப. சித்திரகூடப்.
 33.

- கலன்பிற வணிந்து நான்போர் தண்டா
 115 நலந்துறை போகப் பரிசு னெடுக்கத்து
 மணிமுதிகழ்த் தன்ன பாதுர் பென்முலைத்
 தணிமுத் தொருகாழ் தாழ்ந்த வாகுந்
 திலமலர்ச் செம்மா பெய்று பின்னக் குறுக்க
 அலம்பு திருமுகத் தளகத் தப்பிப்
 120 செம்பொற் சுண்ணாஞ் சிதர்ந்த திருநுதல்
 பண்பிற் காட்டிப் பருருவனன் போலச்
 சிதர்மலர்த் தாமரைச் செந்தொடு கடுப்ப
 மதரரி நெடுங்கண் வெற்கடை கான்ற
 புள்ளி வெம்பனி கரந்த சன்னிதன்

114. கலன்பிற - பிற ஆபரணங்களை ; பிற : அசையுமாம். தண்டா-
 அமையாத.

115. நாண் ஒடுக்கத்து - நாணல் ஒடுக்கியிருக்கும் ஒடுக்கத்தை
 யுடைய ; “வதுவைநா னெடுக்கமும்” கலி. ௫௨ : 25.

116. முகிழ்த்தால் அன்ன.

117. தணிமுத்து ஒருகாழ் - தண்மையையுடைய முத்தாலாகிய ஒரு
 வடம் ; தணி - தண்மை ; “தணிபுன லாடும்” (பரி. ௬) ; ஒருகாழ் :
 “அந்தொடை யொருகாழ் வளைஇச்” (குறிஞ்சிப். 118) ; “ஒருகாழ் மாலை
 தான்மலைத் தனனே” (புறநா. ௨௯௧ : 8) ; “முல்லை யொருகாழும்”
 கலி. ௧௧௫ : 5 - 6.

118. இலமலர் - இலவம்பூ : “இலமல ரன்ன வஞ்செந்நா”
 அகநா. ௧௪௨.

119 - 20. அளகம் - முன் உச்சிமயிர் ; திருமுகத் தளகம் : “நுதல
 னகபாரம்” (தக்க. 25) ; “அளக வாணுதல்” (கம்ப. கைகேசி சூழ். 86.)
 அப்பியசுண்ண மென்க. “அளிநீ டளகத்தி னட்டிய தாதும்” சிங். 122.

120 - 21. நுதலைக் காட்டி.

122. சிதர்மலர் - தேனைச் சிந்திய மலர் ; வண்டையுடைய மலரு
 மாம் 123 கண்ணாகிய வேலின்.

124. புள்ளிவெம்பனி - கண்ணீர்த்துளி. வெம்பனி : “தண்டா
 மரைக்கண் வெம்பனி வீழ” (பெருங் : ௨. 10 : 124.) கரந்த -
 மறைத்த. கள்விதன் - வாசவதத்தையினது ; ‘கள்வி’ என்றான் தன்
 உள்ளத்தைக் கவர்ந்தமையின்.

121 - 4. பருருவனன்போல நோக்கிக் கண்ணின் கடைகான்ற
 பணியை ; ‘நோக்கி’ என ஒருசொல் வருவிக்க.

பி - ம். 1 விளக்குறுத்த.

125 காரிகை யுண்டுவென் பேரிசை யாண்மை
செறுநர் முன்னர்ச் சிறுமை யின்றிப்
பெறுவென் கொல்லென மறுவந்து மயங்கி
எவ்வமிக் கவனும் புலம்ப வவ்வழிக்

(வாசவதத்தை வருந்தல்)

குழவி ஞாயிறு குன்றிவர் வதுபோல்
130 மழகனிற் றெருத்தின் மைந்துகொண் டிருந்த
மன்ன குமரன் றன்னெதிர் நோக்கி
ஒழுக்குபு சோரந்தாங் குக்கதென் னெஞ்சென
மழுகிய திருமுக மம்மரோ டிறைஞ்சித்
தருமணற் பேரிற் றமரொடு புக்குத்
135 திருமணி மாடத் தொருசிறை நீங்கிப்

125. காரிகை - பேரழகு.

127. மு. 152. மறுவந்து - சுழன்று ; “ இதுவென லறியான் மறுவ
ரற் பொழுதில் ” அகநா. ௨௨.

125 - 7. ஆண்மையைப் பெறுவேனோவென்று மயங்கி.

124 - 7 = 146 - 52. இவ்வடிகளால் இருவருடைய எண்ணங்களும்
ஒத்திருத்தல் வெளியாகின்றது.

128. எவ்வம் மிக்கு - துன்பம் மிகுந்து.

129. குழவி ஞாயிறு - இளஞ்சூரியன் ; உதயணனுக்குக் குழவி
ஞாயிறு உவமை ; “ மழகதிர் நின்ற தொத்தான் ” (சீவக. 2324.)
குன்று - (இங்கே) உதயகிரி ; அஃது அவன் ஏறிய யானைக்கு உவமை.

131. மன்னகுமரன் : மணி. ச : 63, உச : 1.

133. மழுகிய - ஒளிமழுங்கிய ; “ செல்கடர் மழுகிய புலம்புகொண்
மாலே ” (அகநா. ௧௪௬.) மம்மர் - மயக்கம்.

134. தருமணற் பேரில் - புதிதாகக் கொண்டுவந்திட்ட மணலை
யுடைய பெரிய மாளிகையில் (பெருங். க. 36 : 41, 47 : 197,
ச. 6 : 12) ; “ தருமணன் முற்றம் ” (மதுரை. 684) ; “ தருமணன்
ஞெமிரிய திருநகர் முற்றத்து ” (நெடுநல். 60 ; நற். ௧௪௩ : 2) ; “ தரு
மணற் றுழப்பெய் தில்பூவ லாட்டி ” (கலி. ௧௧௪ : 12) ; “ தருமணன்
ஞெமிரிய திருநா றெருசிறை ” மணி. ௧௮ : 44.

135. ஒருசிறை - ஒரு பக்கம்.

- பெருமதர் மழைக்கன் வருபனி யரக்கிக்
கிளையினும் பிரித்தவன் தெடுத்தலை பெய்தித்
தளையினும் பட்டவன் றறிய னென்னான்
வேழம் விலக்கிய யாழொடுந் செல்கெனச்
140 சொன்னோ னானை முன்னர்த் தேரான்றி
உரக்கவி றடக்குவ தேர்த்து நின்ற
மரத்தி னியன்றென மன்னவன் கண்ணெனப்
பைத்தார்த் தந்தையை நொந்த நோயன்
உள்ளாதத் தெழுதரு மருளின ளாகித்
145 தெளிதல் செல்லா டுண்ணிறை யழிந்து
பொறியறு பாவையி னறிவறக் கலங்கிக்
காம னென்னு நாமத்தை மறைத்து
வந்தவ னென்னு நம்பெயர் கொளிஇப்
பிறைக்கோட் டுயானை பிணிப்பது மன்றி
150 நிறைத்தாழ் பறித்தென் னெஞ்சகம் புகுந்து

136. அரக்கி - துடைத்து ; “ உண்கண் வருபனி யரக்கி ” (பெருங். க. 36 : 99) என்பர் பின்னும் ; “ அரக்க நிலலாக் கண்ண நீர்க ளலமரு ளின்றன பாராய் ” திவ். நாய்ச்சியார். நு : 4.

137. பிரித்தவன் ; செயப்பாட்டு வினை.

138. தலை - விலங்கு. என்னான் - என்று எண்ணாமல்.

139. விலக்கிய - விலக்குவதற்கு.

140. ஆணை சொன்னான் - ஆணையிட்டான் ; கட்டளையிட்டான்.

141. நின்ற - நின்றன ; ஆதலால்.

142. மன்னவன் கண்கள் மரத்தின் இயன்றன கொல்லோ ; “ மரக்கண்ணை மண்ணுள்வார்கண் ” (முத்தொள்ளாயிரம்) ; “ கண்ணிணையு மரமாந்தீ வினையி னேற்கே ” திருவா. திருச்சதகம்.

145. தெளிதல் செல்லாள் - தெளியாள். நிறை - நிறுத்தல் ; “ நிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை ” கலி. கநந.

146. பொறி - எந்திரம் ; “ பொறியறு பாவையிற் பொம்மென விம்மி ” (கீவக. 333.) 148. கொளீஇ - கொண்டு.

149. யானை - பிரச்சோதனனுடைய பட்டத்து யானை.

150. நிறைத்தாழ் - நிறையாகிய தாழக்கோல் ; தாழையுடைய கதவுமாம் ; “ நெஞ்சிறை கொளீஇய நிறையமை நெடுந்தாழ், வெந் தொழிற் காம வேட்கை திறப்ப ” பெருங். நு. 6 : 56 - 7.

கள்வன் கொண்ட வுள்ள மின்னும்
 பெறுவென் கொல்லென மறுவந்து மயங்கித்
 தீயுறு வெண்ணெயி னுருகு நெஞ்சமொடு
 மறைந்தவ ணின்ற மாதரை யிறைஞ்சிய
 (நீங்கிய தோழிமார் வந்து வாசவதந்தையைக் காண்டல்)

- 155 வல்லிருள் புதைப்பச் செல்கடர் சுருக்கி
 வெய்யோ னீங்கிய வெறுமைத் தாகிக்
 கையற வந்த பைதன் மாலைத்
 தீர்த்தவ னொழிந்த திருநல் லாயம்
 தேர்ந்தனர் குழீஇப் பேர்ந்தனர் வருவோர்
 160 இணையி லொருசிறைக் கணையுளங் கிழிப்பத்
 தனித்தொழி பிணையி னிணைப்பன¹ ணின்ற
 எல்லொளிப் பாவையைக் கல்லெனச் சுற்றி
 அளகமும் பூணு நீவிச் சிறிதுநின்
 திலக வாணுதற் றிருவடி வொக்கும்
 165 பிறையது காணு யிறைவளை முன்கை

151. கள்வனென்றது உதயணனை; உள்ளம் - உள்ளத்தை; “என்னுள்ளங்கவர் கள்வன்” திருஞா. தே.

150 - 51. “அருநிறைக் கதவ நீக்கிக், காவலென் னெஞ்ச மென்னுங் கன்னிமா டம்புகுந்து, நோவவென் னுள்ளம் யாத்தாய்” (சீவக. 714) என்பது இவ்வடிகளுடன் ஒப்பிடற்பாலது

153. “வெண்ணெய் வெங்கனன் மீமிசை வைத்ததொத், துண்ணையாவுரு காவுள ளாயினான்” சீவக 1309

154 அவண் - அஃலிடத்தே. இறைஞ்சிய - வணங்குதற்கு.

155. சுடர் - வெயில் 156. வெய்யோன் - சூரியன்.

157. கையற - செயலற. பைதல் - துன்பம்.

158. ஆயம் - கூட்டமாகிய மகளிர். “நகைநல் லாயம்” (176) என்பர் பின். 159. வருவோர் - வருபவராகிய தோழியர்.

154 - 9. வாசவதந்தையை இறைஞ்சுதற்கு வருவோர்.

160. ஒருசிறை - ஒருபக்கத்தில்.

161. பிணையின் - பெண்மானைப் போல. நினைப்பனன் - உதயணனை நினைவாளாகி. 162. எல்லொளி - மிக்க ஒளி.

165. இறை - கையின்சந்து. இறை வளை: விளி.

163 - 5. துதல்வடிவைச் சிறிது ஒக்கும் பிறையைக் காண்;

டி - ம். 1 நிற்ப.

- 1 திருமுகை மெல்லியல் கூப்பி துத்தை
பெரும்பெயர் வாழ்த்தாய் பிணையென் போரும்
செம்பொன் வள்ளத்துத் திம்பா லூட்டும்
எம்மனை வாரா னென்செய் தனனெனப்
- 170 பைங்கிளி காணாது பயிர்ந்துநிற் கூஉம்
அஞ்சொற் பேதா யருளென் போரும்
மதியங் கெடுத்து மாவிசும் புழிதரும
தெறுதரு நாககின் திருமுகங் காணிற்
செறுதலு முண்டினி யெழுகென் போரும்
- 175 பிசியு நொடியும் பிறவும் பயிற்றி
நகைவல் லாய நண்ணினர் மருட்டி
முள்ளொயி நிலங்கு முறுவ லடக்கிச்
சொல்லெதிர் கொள்ளாண் மெல்லிய லிறைஞ்சிப்
பந்தெறி பூரியுட் பாணி பெயர்ப்புழி

பிறை சிறிது ஒக்குமென்றார், துதலை ஒப்பது எண்ணாட்டிங்க ளென்றல் மரபாதலால் ; “மாக்கட னகிவ னெண்ணாட் பக்கத்துப், பசுவெண் டிங்க டோன்றி யாங்குக், கதுப்பயல் விளங்குஞ் சிறுநுதல்” (தறுந். ௩௨௧); சிலப். ௨ : 33 - 41 ஆம் அடிகளின் உரையைப் பார்க்க.

167. பிணை - பெண்மான் போல்வாய்.

164 - 7. இவ்வடிகளிலுள்ள செய்தி பிறைதொழுகென்றலென் னும் அகப்பொருட்டுறையை நினைவறுத்துகின்றது.

169. எம்மனை - எந்தாய்.

170. கிளி. எழுவாய். பயிர்ந்து - அழைத்து. கூஉம் - கூவும்.

168 - 70. “கொன்னுனை வேல்” (திருச்சிற். 231) என்னுஞ் செய்யுளைப் பார்க்க. 173. நாகம் - இராகு.

175. பிசியாவது, யானை செல்லுமென்பதற்குப் பிறைகவ்வியமலை நடக்குமென்பது போல்வது (தோல். செய். கு. 177, உரை); இக் காலத்து விடுகதை, பிதீர், புதினரென வழங்குவதும் இதுவே.

176. மருட்டி - மருட்ட ; மயங்கச்செய்ய.

175 - 6. “செம்முது செவிலியர் கைம்பிகக் குழீஇக், குறியவு நெடியவு முரைபல பயிற்றி” (நெடுநல். 153 - 4) என்பதனோடும் அதன்-பொருளோடும் இவ்வடிகள் ஒப்பிடற்பாலன.

178. இறைஞ்சி - இறைஞ்ச ; வாசவதத்தை தலைகவிழ்ந்து கிற்ப.

179. பாணி - கையை.

பி - மீ. திருமுக.

- 180 அஞ்செங் கிண்கிணி யடியலைத் தனகொல்
 திருக்கிளர் வேங்கையும் பொன்னும் பிதிர்ந்து
 மருப்பியல் செப்புங் குரும்பையு மிகவி
 உருத்தெழு மென்முலை முத்தலைத் தனகொல்
 பிணைய லலைப்ப நுதனெந் ததுகொல்
- 185 இணையவை யிவற்றுள் யாதுகொ லிநநோய்
 பெருங்கசி வுடையளிப் பெருந்தகை மகளெனத்
 தவ்வையுந் தாயுந் தழீஇயினா கெழீஇச
 செவ்வி யிலனெனச் சேர்ந்தகம் படுபபச்
 செம்பொன் விளக்கொடு சேடியர் முந்துறத்
- 190 திண்ணிலைப் படுகாற் றிருந்தடிக் கேற்ற
 மணிக்கல மொலிபப மாட மேறி
 அணிக்காற் பவமுத் தியவன ரியற்றிய

181. வேங்கை - வேங்கைப்பூ ; ஆகுபெயர். வேங்கையும் பொன்னும் பிதிர்ந்தென்றது பசுலைபாய்தலை ; “முலைமுதல் முற்ற மெல்லாம், வித்திய வேங்கை வீயும் விழுப்பொனும் விளங்க ” சீவக. 2539.

182. மருப்பியல் செப்பு - யானைத் தந்தத்தினால் செய்யப்பட்ட செப்பு.

183. உருத்து - கோபிதது ; தோற்றங் கொண்டென்றுமாம்.

184. பிணையல் - நெற்றிச் சூட்டாகிய மாலை. நுதல் - நெற்றி.

186. பெருங்கசிவு - மிக்கதுன்பத்தை ; “கசிவெனுங் கடலை நீந்தி ” சீவக. 1132.

187. தவவை - தமக்கை ; செவிலித்தாயின் மகளாய்த் தனக்கு மூத்தவள். தாய் - செவிலி தழீஇயினர் - தழுவி. “தாயர் தவ்வையர், சிலம்புரி திருந்தடி பரவச செல்பவள் ” சீவக. 184.

188. செவவி - பிறர் தம் குறை கூறுதற்கேற்ற மனமொழி மெய்கள் தூயளாம் காலம் ; திருச்சிற்றம்பலக் கோவையாரிலுள்ள செவ்வி யிலனென்னுந்துறையும், “கற்றில ” (97) என்னும் செய்யுளும் இங்கே அறிதற்பாலன. அகம் படுப்ப - உள்ளிடத்தே சேர்ப்ப.

189. சேடியர் - ஏவல்செய்யும் மகளிர்.

190 - 91. படுகால் - மேகலைகள் ; “ஏணிப் படுகால் ” (பரி. ௧௦: 11) என்பதும் அதனுரையும் இதனை விளக்கும். படுகாலும் கலமும் ஒலிப்ப என்க. படுகால் - படியுமாம்.

192. யவனர் - யவனதேசத்துத் தச்சர் ; “யவனத் தச்சர் ” மணி. ௧௧ : 108.

மணிக் காத்திதாவித் தாபல் தொடந்த

நமணிபுத் திபன்ந நாபலாப் பன்விக்

195 கண்ணி யாபங் கைதொழ் லெரிப்

புலம்புசொண் பநுனஞ்விந புல்லெனச் சாம்பிப்

புனல் கொல் கலாபி லென்னவன் 1விம்மிப்

பாவையும் படதொடு பநுவால் கொள்ள

இருவர் தொழாழ் மிடைவிட லென்றித்

200 திருந் லெயாது திகிலிற் கழல்

உழ்வனை வலிப்பி னல்ல தயாவதும்

முழுவனை யறுத்த சொல்லருங் கடுகொய்க்

காமக் கனலெரி கொளிஇ யாமம்

திருநா பொலா தாகித் திசைதிரிந்

205 திருநா பொல விருநொடு திற்பந்

192 - 3. பவழத்தாலாதிய ஆணில் : “கணிபுனை பவழத் தின்காழ்”
(சீவக. 113.) காழ் - காம்பு ; ஆணுமாம்.

194. தமனியம் - பொன். தாமரைப்பள்ளி - தாமரைப்பூ வடிவ
மாகச செய்த படுக்கை ; தாமரை வளையங்களையுடைய படுக்கையுமாம்.
தமனியத் தியன்ற பள்ளி யென்க

196. புலம்பு - வருத்தம். சாம்பி - வாடி

197. புனல் கொல் கரை - கீராற் குத்தியிடிக்கப்பெற்ற கரை
“முந்நீருடன்றுகரை கொல்வது” (சீவக. 280.) விம்மி - பொருமி.

198. பாவை - வாசவதத்தை படர் - மனத்துன்பம். பருவரல்
உடற்றுன்பம். 199. இருவர் - உதயணனும் வாசவதத்தையும்.

200. திகிலியின் - சக்கரம்போல.

201. வலிப்பின் அல்லது - துணிந்து நீக்கினாலன்றி. யாவதும்
சிறிதும்.

202. குழ்வனை - ஆலோசனையை. சொல் அரு - சொல்லுதற்கு
அரிய ; “உட்கரந் துறையு முய்யா வரும்படர், செப்பல் வன்பை
யின்” குறிஞ்சிப். 11-2

203. காமக் கனலெரி : “கண்டர வந்த காம வொள்ளெரி”
(குறுந். ௩௦௫) கொளிஇ - கொளுவப்பெற்று.

202 - 3. கடுகொய்க காம எரி.

203 - 5. யாமம் திற்ப ; “செல்லா விரவே சிறுகா விருளே” கம்ப.
உருக்காட்டுப்.

௮ - ம். 1 விம்மா.

- சேர்ந்த பள்ளி சேர்புணை யாகி
 நீந்தி யன்ன நினைப்பின ராகி
 முழங்குகடற் பட்டோ ருழந்துபின் கண்ட
 கரையெனக் காலை தோன்றலின் முகையின
- 210 பூக்கண் மலரப் புலம்பிய பொய்கைப்
 பாற்கே முன்னமொடு பல்புள் ளொலிப்ப
 பரந்துகண் புதைஇய பாயிரு னீங்கிப்
 புலர்ந்தது மாதோ பொழிறலைப் பெயர்ந்தென்.
- ௩௩—மாலைப்புலம்பல் முற்றிற்று.

206. புணை - தெப்பம்.
 209. காலை - நாட்காலை. முகைத்தல் - தோன்றுதல்.
 208 - 9. “ நெஞ்சிற், கசிவெனுங் கடலை நீந்திக் கரையெனுங் காலை
 கண்டார் ” சீவக. 1132.
 210. புலம்பிய - தனித்த ; ஒலியின்றி யிருந்த.
 211. பாற்கேழ் - வெண்ணிறம் ; பால்போன்ற நிறமுமாம் ; “பானி
 றச் சேவல் ” (32) என்றார் முன்னும்.
 212. கண்புதைஇய - கண்களைப் புதைத்த ; கண் - இடமுமாம்.
 213. பொழில் - பூமி.

௩௪—யாழ் கைவைத்தது.

(பிரச்சோதனன் செயல்)

பொழிறலைப் பெயர்ந்த ¹புலம்புகொல் காலை
 எழின்மணி விளக்கி னேமம் போகிக்

௩௪—யாழ் கைவைத்தது.

[பிரச்சோதனன், மந்திரியாகிய சிவேதன் முகமாக உதயணனை
 இணங்குவித்து அவனைக்கொண்டு வாசவதத்தைக்கு யாழ் கற்பிக்கச்
 செய்தது இதனால் அறியலாதும்.]

1. பொழில் - பூமி. தலைப்பெயர்ந்த - (இரவு) நீங்கிய. புலம்பு -
 தனிமை வருத்தம்.

2. மணிவிளக்கு - மாணிக்கத் தீபம். ஏமம் - பாதுகாப்பையுடைய
 பள்ளியறை.

பி - ம். 1 புலம்பு கொள்.

- கலைரினுங் களிரினுங் காமுறக் கவைஇய
மடலைக் கிண்கிணி மடலோர் மருட்டப்
5 புரிதார் நெடுந்தகை பூவணை வைகிய
திருவிழ் சட்டிற் றிறத்துளி காத்த
வல்வேற் சுற்றத்து மெய்மமுறை கொண்ட
பெயர்வரி வாசனை கேட்டபி னுயர்திறல்
ஊழி எல்லது தப்புத லறியார்
10 காலனும் கடியு நூலொண் காட்சியர்
யாக்கை மருங்கிற் காப்புக் கடம் ¹பூண்
டருந்துறை போகிய பெருந்தகை யாளர்
உணர்வு மொளியு மூக்கமு முணர்ச்சியும்
புணர்வின் செல்வமும் போகமுஞ் சிறப்ப
15 அமிழ்தியல் யோகத் தஞ்சனம் வருததுக்

3 - 4. கலை - புணர்ச்சிக்குரிய காரணங்கள் ; (சீவக. 1625).
கவைஇய - சூழ்ந்த. மழலைக்கிண்கிணி : 175 ; “மழலைப்பொற்சிலம்பு”
(சீவக. 638.) கவைஇயகிண்கிணி - “கிண்கிணி கவைஇய வொண்செஞ்
சிறடி” (முருகு) 5. நெடுந்தகை - பிரசுசோதனன்.

6 வீழ்தல் - விரும்புதல். திறத்துளி - வகைவகையாக ; உளி :
பகுதிப்பொருள்விருதி.

7. வேற்சுற்றத்து - வேற்படையையுடைய வீரர்களின்.

8. பெயாவரி வாசனை - பெயர்கள் எழுதப்பெற்ற வரிகளை வாசித்
தல் ; “எடுகோ ளாள் ரெனையரென் றெண்ணிப், பேரெழுத் தோலை
பெறுமுறை நோக்கி” பெருங் க. 37 : 153-4.

10. காலனும் - யமனையும். காட்சி - அறிவு.

11. காப்புக் கடம் பூண்டு - காத்தலாகிய உரிமையை மேற்
கொண்டு.

12 அருந்துறை போகிய - அரிய நூற்றுறைகளில் வல்ல. ‘மருந்து
நுறைபோகிய’ என்னும்பாடத்திற்கு மருந்தினைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி
களில் வல்லவென்று பொருள் கொள்க.

13. உணர்வு - இயற்கையறிவு. உணர்ச்சி - செயற்கையறிவு.

15. யோகத்து அஞ்சனம் - மருந்தாகிய மையை ; பலபொருள்கள்
சேர்த்து ஆக்கப்படுதலின் மருந்திற்கு யோகமென்பது பெயராயிற்று ;
அரசர்கள் காலையில் அஞ்சனம் அணிந்து கொள்ளுதல் மரபு.

பி - ம். ¹ பூண்டு மருந்து நுறைபோகிய.

- 1 கமழ்கொள் பூமியிற் கபிலை முன்னிதீஇ
மகடூஉத் துறந்த மாசறு படிவத்துத்
துகட ராளர்க்குத் துளக்கிய முடியன்
2 மலர்கண் ணனைய மந்திர நலுநீர்
20 பலருடன் வாழ்த்தப் பண்புளி யெய்திப்
பால்பரந் தன்ன வால்வெள் விதானத்து
மலை தொடர்ந்த மங்கலப் பந்தர்
3 விரிநூ லந்தணர் வெண்மணை சூழ்ந்த
நிருமணிக் கட்டிற் றிறத்துளி யெய்தி
25 அறநிலை பெற்ற வருள்கொ ளவையத்து
நிறைநூற் பொத்தக நெடு 4 மனை யேற்றி
வல்லோர் வகுத்த வாசனை 5 வாக்கியம்
பல்லோர் பகரப் பயம்பல பருகித
தரும விகற்பமொடு தானை யேற்பும

16. கபிலை முன்னிதீஇ - பசுவை முன்னே நிறுத்தி ; என்றது பசுவைத் தரிசித்தென்றபடி. இதனை விசுவரூப தரிசனமென்பர்.

17. படிவம் - தவக்கோலம். 18. துளக்கிய - வணங்கிய.

14 - 8. “ முனைவற் றெழுது முடிதுளக்கி முகந்து செம்பொன் கொளவீசி, நினைய லாகா நெடுவாழ்க்கை வென்றிக் கோலம் விளக்கா கப், புனையப் பட்ட வஞ்சனத்தைப் புகழ் வெழுதிப் புனைபூணன், கனை வண் டார்க்கு மலங்கலங் கலனு மேற்பத் தாங்கினான் ” சீவக, 2357.

19. தன்னிடத்தே மலர் கலக்கப்பெற்ற மந்திர நீரை.

20. உடன் - ஒருங்கு. 21. வால் வெள் - மிகவெள்ளிய.

22. மங்கலப் பந்தரில்.

23. நூலை விரித்துக் கூறும் அந்தணர்கள் தங்கிய வெள்ளிய ஆசனப்பலகை சூழ்ந்த. 24. கட்டில் - சிங்காதனத்தில்.

25. அவையத்து - சபையில் ; “ சிறந்த கொள்கை யறங்கூ றவை யம் ” மதுரை. 492. 26. பொத்தகம் - புத்தகம்.

27 - 8. வாக்கியங்களைப் பகர அவற்றின் பொருள்கள் பலவற்றையுங் கேட்டு.

29. தானையேற்பு, பொருளீட்டும் வழியைச் சார்ந்தது.

பி - மீ. 1 கடல்கொள். 2 மலர்க்கண். 3 விதிநூல். 4 மனையேற்றி. 5 வாய்க்கியம்.

30 தரும விசம்பமொடு காமமுங் கெழீஇய
இன்பக் கேள்வி யிறிதுகொண் டெழீஇத்
துன்ப நீங்குந் தொழின்முறை போக்கி
முடிசெழு மன்னரொடு முற்றவை நீங்கிக்
கடிபெருங் கோயிலுட் காட்சி விரும்பி

35 உதயண குமரனை யுழைத்தரல் விரைந்தென
உழைநிலை யான ரோடின ரிசைப்ப

(உதயணன் சேயல்)

இழையணி யிரும்பிடி யெருத்த மேறிக்
கடையணி யாவணங் கைதொழப் போதந்
தெறிவேற் பெருங்கடை யியைந்தன னிற்பத்

(பிரச்சோதனன் உதயணனை உபசரித்தல்)

40 தருமனை முற்றத்துத் தானெதிர் சென்று
திருமணி யம்பலங் கொண்டொருங் கேறி

29-31. தருமம் அருத்தம் காமமென்னும் முத்திறத்து தூந்
கேள்விகளை அரசன் கேட்டல் மரபாதலின், தருமவிகற்பமுதலியவற்
றைக் கேட்டு இவன் உட்கொண்டனன்.

32. தொழில்களை முறையேசெய்து முடித்து.

33. முற்றவை - முதிர்ந்த சபையை ; “ கற்றோர் மொய்த்த முற்
றவை நடுவண் ” பெருங் க. 33 : 245.

34. காட்சி விரும்பி - உதயணனைக் காணுதலை விரும்பி.

35. உழைத்தரல் - என்பக்கத்தே அழைத்து வருக. என - என்று
பிரச்சோதனன் சொல்ல.

36. இசைப்ப - உதயணனுக்குச் சொல்ல.

38. “ கலிகொ ளாவணங் கைத்தொழப் போகி ” (க. 32 : 95).
என்றார் முன்னும்.

39. எறிவேற் பெருங்கடை - எறியும் வேற்படையையுடைய வீரர்
கள்காக்கும் பெரியவாயில் ; “ பல்வேன் முற்றம் ” என்பர் ; பெருங். க.
35 : 66. நிற்ப - உதயணன் நிற்க.

40. தருமனை முற்றம் : பெருங். க. 33 : 134, குறிப்பைப்பார்க்க.
தான் - பிரச்சோதனன்.

41 அம்பலம் - சபை ; “ நல்வினை யம்பலம் ’, ‘ திருமணியம்பலம் ’
(பெருங் க 34 : 58, 140) என்பர் பின்னும்.

- இரட்டைத் தவிசி னிருக்கை காட்டி
 இசைக்க வேண்டா விதைபுன தில்லெனச்
 சிறப்புடைக் கிளவி செவ்விதிற் பயிற்றித்
 45 தனரிய லாயமொடு தன்புடை நின்ற
 பணியோள் பற்றிய பவழச் செப்பின்
 வாச நறுநதிரை வசூத்து முன் னீட்டிச்
 தாமரை யங்கையிற் றுனபின் கொண்டு
 குறிப்பி னிருக்க துமா னீங்கென
 50 1 மடக்கிடன் மனமொடு மாணகர் புக்குத்

(பிரதீசோதனன் சிவேதனிடம் கூறல்)

- தான்பயில் வீணை தங்கையு மொருததி
 காண்குறை யுடைமையிற் கவலு மாதலின்
 வல்லோர்ப பெறுது தொல்குறை 2 யுழத்தும்
 தாயும் யானு மெந்தை யாதலிற்
 55 நீதொடு வரினுந தீர்ததறன் கடனென

42. இரட்டைத் தவிசு - இருவர் இருத்தற்குரியதோராசனம்.
 காட்டி - உதயணனுக்குக் காட்டி.

43 இதை உனது வீடென்று யான் சொல்ல வேண்டுவதில்லை
 உன்னதே ; “நங்கிது நின்னா டிப்பதி நின்னு ரிதுநின்னில், வீங்கிய தின்
 டோள் வெல்புக் ழாய்நின் கிளையென்றும், காககது வெல்லா மண்ணலு
 நோந்தாங் கமைகென்றான்” (சீவக. 1639) என்பது இங்கே அறியற்
 பாலது. ‘என’ என்று ஒருசொல் வருவிக்க.

46. பணியோள் - பணிப்பெண். 47 திரை - வெற்றிலை.

46 - 7. “கைப்பொடி சாந்த மேந்திக் காககீர் விதியிற் பூசி, மைப்
 படு மழைக்க ணல்லார் மணிச்செப்பின் வாச நீட்டிச், செப்படு பஞ்ச
 வாசந் திசையெலாங் கமழ வாய்க்கொண், டொப்புடை யுறுவர் கோயில்
 வழங்குது மெழுக வென்றான்.” சீவக 2736.

50. மடக்கிடல் மனமொடு - நகரத்துக்குச் செல்லாமல் உதயண
 னைத் தடுத்துத் தன்பால் இருக்கச் செய்ய வேண்டுமென்ற மனத்துடன்;
 “அவனையா னிகளம் பெய்து காவல் செய் திடுவல்” (சீவக.1682) என்
 பது இங்கே அறியத்தக்கது. நகர் - அரண்மனையில்.

55. தீது - பழிமொழி முதலியன. ஒடு : அசைநிலை.

பி - ம். 1 மக்கடன். 2 உழக்கும்.

மகியொண் காட்சி மாமுது சிவேதனை
இதுநங் குறையா விசைத்தி சென்றென

(சிவேதன் உதயணனுக்குக் கூறல்)

நல்வினை யம்பலத் திருந்த நம்பிக்கு
வல்லிதி னக்குறை யுரைத்த பின்னர்

(உதயணன் செயல்)

- 60) அதற்கோ ருபாய மறியா திருந்தோன்
மகட்குறை யுணர்ந்து மன்னவன் விடுத்த
திருமணி வீணை யிசைத்தலுந் தெருமந்
தொருநிலை காறு முளளே ¹ யொடுக்கி
விழுப்பமொடு பிறந்த வீறுயர் தொல்குடி
65 ஒழுக்கங் காணிய அரைத்ததை யொன்றுகொல்
ஒளிமேம் பட்டன னென்னு னென்றெனை

51 - 7. தான் பயில் - நீ கற்று அடிப்பட்ட ; தானென்றது உதயணனை. தங்கையென்றது வாசவத்தையை. காண் குறை - அறிந்து கொள்ளுங் குறையை. கவலும் - கவலையடைகின்றான். வல்லோர் - யாழில் வல்லோரை. தாயும் யானுமுழத்து மென்க. எந்தை என்றது, இங்கே முறைப்பெயரன்று ; முகமன்மொழி. தன்கடன் - உனது கடமையாகும். காட்சி - அறிவு. சிவேதன் - பிரச்சோதனனுடைய மந்திரி ; இங்கே ' மாமுது சிவேதன் ' என்றதற்கேற்ப, ' பெருமூதாளன் ' (110) என்பர் பின். சென்று - உதயணன்பாற் போய். என - என்று அரசன் சொல்ல.

58. வினை - சிற்பத்தொழில். நம்பிக்கு - உதயணனுக்கு.

59. உரைத்தபின்னர் - சிவேதன் சொல்லிய பின்பு.

60. அதற்கு - வாசவத்தையைப் பெறுதற்கு ; நெஞ்சறி சுட்டு. இருந்தோன் - உதயணன்.

63. ஒரு நிலை காறும்-ஒரு முகூர்த்த காலம் வரையில்;கலி. டக:23.

64. பிறந்த - யான் பிறந்த.

65. காணிய - காணுதற்பொருட்டு. உரைத்ததை யொன்று கொல்-- (பிரச்சோதனன்) சொல்லியதொன்றாகுமோ ? ஐ : சாரியை.

66. ஒளி - ஒளியில் ; ஒளியாவது அரசாபாலுள்ள கடவுட்டன்மை ; " மன்னவன் தன்னொளி " (சிவக. 248.) ஒன்னுன் - பகைவன்.

பி - ம். 1 ஒடுக்கிய.

- அளிமேம் பட்டிய வெண்ணிய தொன்றுகொல்
உள்ள ¹மருங்கி னுவத்தது செய்தல்
செல்வ மன்னவன் சீலங் கொல்லோ
- 70 யாதுகொன் மற்றிவ் வேந்தல் பணியென்
நீதி மருங்கி னினைவ வவன்சூழ்ந்
² தியாதெனப் படினும் படுக விவன்பணி
மாதரைக் காட்டுதன் மங்கல மெனக்கென
நெஞ்சு.....தங்கூறி
- 75 அஞ்சொ லாயத தன்றியான் கண்ட
தாமரை முகத்தி தலைக்கை யாகப்
பல்பெருந் தேவியர் பயந்த மகளிருள்
நல்லிசை யார்கொ னயக்கின் றுள்ளெனச்
சொல்லினன் வினவுஞ் சுவடுதனக் கின்மையின்
- 80 யாரே யாயினு மிவன்மக ளொருத்தியைச்
சீர்கெழு வீணை சிறப்பொடு காட்டிப்
³ பயிற்சி யுள்வழிப் பல்லோர் வருதலின்

-
67. மேம்பட்டிய - மேம்படுத்தற்கு. 69. சீலம் - இயல்பு.
70. இவ்வேந்தல் பணி - இந்த அரசனுடைய கட்டளை.
62 - 70. இப்பகுதியோடு, நு. 21 : 68 முதலிய அடிகளை ஒப்பிடுக.
71. நினைவ - நினைத்தற்குரியனவற்றை.
72. இவன் பணித்த. 73. காட்டுதல் - அறிவித்தல்.
75. அன்று - யானையை யடக்கிய அந்நாளில் ; 83.
76. தலைக்கையாக - முதல்வியாக ; தலைக்கை - முதலிடம் ; “சாலங்
காயனைத் தலைக்கை யாக ”, “ இலக்கணச் செந்தீத் தலைக்கையி னிரீஇ ”
“ தலைக்கை யாகியசாலங்காயன் ” பெருங். க. 47 : 123 ,
நு. 22 : 74, இ. 7 : 83 - 4.
75 - 6. = 83 - 4.
77 பிரச்சோதனனுக்குத் தேவியர் பதினாறாயிரவராதலின், “ பல்
பெருந்தேவியர் ” என்றான். 78. நல்ல இசையை.
79. சுவடு - உபாயம் ; “ அருகுஞ் சுவடுந் தெளிவுணரோம் ” (திவ்.
பேரியதிருவந். 8) ; பழக்கமுமாம்.
80 - 81. ஒருத்திக்கு வீணையை அறிவித்து ; ஒருத்தியை : உருபு
மயக்கம் ; “ அறிவுடை யந்தண னவனைக்காட் டென்றானே ” கலி. எஉ.
82. உள்வழி - உள்ள இடத்து.
பி - ம். ¹ மறுகின். ² யாதெனிற. ³ பயிர்ச்சி.

- அழித்து மொருநா என்றியான் கண்ட
கதிர்மதி முகத்தியைக் காண்டலு முண்டென
85 முதிர்மதிச் சூழ்ச்சியின் முற்ற நாடிச்
செய்யே னாகிச் சிறுமை நாணின்
உய்ப்பே னாத லொருதலை யதனால்
உயிர்கெட வருவழி யொழுக்கங் கொள்ளார்
செயிரலு கேள்வி தேர்த்துணர்ந் தோரென
90 வெல்லினுந் தோற்பினும் விதியென வருத்தல்
பொருணா லாயும் புலவோர் துணிவென
மதிவழி வலித்த மனத்த னாகி
என்னிதற் படுதத நன்னுதன் மாதரைப்
பேரும பெற்றியுந் தேரு மாததிரம்
95 நேர்வது பொருளென நெஞ்ச வலியுநீஇச்
செலுநரைப் போலச் சிறையிற் றநதுதன்
சிறுவரைப் போலச் செய்தோன் முன்னர்த்
தவன்முறை பாயினுந் தன்மன முவப்பன
இயன்முறை பாறறி யென்சடன் நிர்ந்த
100 பின்ன ராகுமென் பெயர்முறை யென

83. அழித்தும் - மீட்டும் ; “ அழித்துப்பிறந் தாயினு மெய்துதல்
வலித்தனென் ” பெருங். க. 36 : 114 - 5.

பயிற்சியுள்வழிக் (82) காண்டலுமுண்டு (84)

86. சிறுமை - அரசனேவலால் யாழ்கற்பித்தல் பண்பில் சிறு
தொழில்” (35 : 167) என்பர் பின்னும்.

87. ஒருதலை - துணிவு.

91. பொருணால் - அறிவு தூல் ; அருத்தசாத்திரமுமாம்.

காண்டலுமுண்டெனவும் (84), தேர்த்துணர்ந்தோரெனவும் (89),
புலவோர் துணிவெனவும் (91), வலித்த மனத்தனாகி (92).

93. என் இதற்படுத்த - என்னை இம்மயக்கத்திற் சேர்த்திய ;
“ என்னிதற்படுத்த வேந்தல் ” சீவக. 713.

94. தேருமாததிரம் - அறியுமளவு.

95. நேர்வது பொருள் - உடன்படுவது காரியமாகும்.

96 - 7. தன் பிள்ளைகளை ஆதரிப்பது போல் என்னை ஆதரித்த
பிரசசோதனனுடைய முன்பு. 98. தவல் - விட்டு நீங்கல்.

100. பெயர் முறை - பெயர்ந்து செல்லுமுறை.

- ஆன்பாற் றெண்கட லமுதுற ¹வளைஇய
 தேன்பெய் மாரியிற றிறவ தாகப்
 பருகு வன்ன பயத்தொடு செழீஇ
 உருகு வன்ன வுவுகைய னாகி
 105 இறந்தன னிவனென ² விளிப்பரந் துற்து
 சிறந்தன னிவனெனச் செவ்வ னோக்கிக்
 கடந்தலை வைக்குங் காலமி துவென
 அவன்றலை வைக்கு மாணை யேவலும்
 உவந்ததை யெல்லா முரைமி னீரெனப்
 110 ³ பேர்ந்தனன் விடுபடப் பெருமூ தாளன்
 நேர்ந்ததை யெல்லா நெடுந்தகைக் குரைப்பத்
 (பிரச்சோதனன் செயல்)

- திருமலி யாகத்துத் தேவியர் பயந்த
 நங்கைய ருள்ளு மங்கை முற்றப்
 பெதும்பை யாயத்துப் பேதையர் வருகெனப்
 115 பளிக்கறைப் பூமியும் பந்தெறி களத்தும்

102. திறவதாக - நன்றாக.

101 - 2. “ திருவிளை தேம்பெய் மாரி பாற்கடற் பெய்த தென்
 றுள் ” சீவக. 2077.

103. பருகுவன்ன பயம் - பருகுதலை யொத்த பிரயோசனம்.

105. இளி - இழிவு.

105 - 7. ‘ இறந்தவனிவனென ’ என்பது முதலியன பிரச்சோதன
 னுடைய கருத்து. கடம் தலைவைக்கும் - கடமையை ஏற்பிக்கும்.

109. உவந்ததை - யான் மகிழ்ந்து செய்தற்கு உடன்பட்டதை.

110. பேர்ந்தனன் விடுப்ப - புடைபெயர்ந்து சென்று அனுப்ப ;
 “ இருக்கை யெழுவ மெதிர்செலவு மேனை விடுப்ப வொழிதல் ” (நாலடி;
 143.) பெருமூதாளன் - சிவேதன் ; “ பெருமூதாளரேம் ” (பெருந.243);
 “பெருமூதாளர்” முல்லைப். 110.

111. நேர்ந்ததை - உதயணன் உடன்பட்டதை.

113. முற்ற - முதிராத ; அடையாத.

114. பேதையரென்றது மகளிரென்னுந் துணையாக நின்றது. வருக
 வென்று அரசன் கட்டளையிட.

115. பளிக்கறை - பளிங்காலாகிய அறை ; “விளிப்பறை போகாது

பி - ம். 1 அனைஇத். 2 இனிப்பரந்துறது. 3 பெயர்ந்தனன்.

மணிக்கயிற் றாசன் மறலிய விடத்தும்
கொய்ம்மலர்க் காடும் பொய்கைக் கரையும்
அந்தக் கேணியும் வந்துபெயர் கூவித்
தவ்வை மகளிருந் தாய்கெழு பெண்டிருந்

120 அவ்வழி யாயமு நொய்தகப் படுப்ப
முத்தின ருத்தியர் மும்மணிக் காசினர்
கக்கினர் கண்ணியர் கதிர்வெள் வளையினர்
சில்கலத் தியன்ற வணியின ரல்லது
பல்கலஞ் சேரா மெல்லென் யாக்கையர்

125 அசைவில் குமரரை யாடிடத் தணங்கு
நசையுட் கொண்ட நன்மை யியன்று
விழுத்தகைத் தெய்வம் வழத்தா மரபிற்
ரூர்ப்பொலி மேணிக் கூர்ப்பணங் கொடுக்கிய
மண்டு 1 தணிதோண் மாசின் மகளிர்

மெய்புறத் திதீஉம், பளிக்கறை மண்டபம்” (மணி. ந : 63 - 4) ; பளிங்
குப் பாறையுமாம் ; “பண்ணை நண்ணும் பளிக்கறைக்கே” திருச்சிற். 30.

116. மணிக்கயிறு - முத்துவடமாகிய கயிறு ; “முத்தங் கயிருக,
ஏராகும் பொற்பலகை யேறி” திருவாசகம், பொன்னாசல் 1.

117 - 8. = பெருங். க. 33 : 3.

119. பெருங். க. 33 : 187 - ம் அடியின் குறிப்புரையைப் பார்க்க.

120. நொய்து - விரைவில்.

121. உத்தி - சீதேவியென்னுந் தலைக்கோலம் ; “தெய்வ வுத்தி
யொடு” (முருகு. 23.) மும்மணிக்காசினர் - மூன்றுவகை மணிகள்
பதித்த பொற்காசாலாகிய ஆபரணத்தை யுடையவர் ; “முத்த வள்ளி
யொடு மும்மணி சுடர” (203) என்பர் பின் ; மும்மணியாவன : புருட
ராகம், வைடூரியம், கோமேதகமென்பன ; “மும்மணியா வனசொன்ன
புருடராக, முறுவயிடு ரியங்கோமே தகமேயென்றாங் கோதுவர்” திரு
வால. உசு : 22. 123. சில்கலம் - சிலவாகிய ஆபரணங்கள்.

125. அணங்கும் - வருத்தும். 127. மரபின் - முறைமையையுடைய.

125 - 7. நசை உட்கொண்டவர்களாதலின் தெய்வம் வழத்தாத
வர்களாயினர்

128. கூர்ப்பு - மிகுதி ; அணங்கு - தெய்வப்பெண்ணை. ஒடுக்கிய -
ஒடுக்குதற்கு.

129. தணி - தண்மை ; “தணிபுன லாடுந் தகைமிகுபோர்” பரி. க.

பி - மீ. 1 திணிதோள்.

- 130 பெண்ணை சார்வாக் கண்டுழிக் கலங்கிக்
கடைக்கண் சிவப்புங் கதிர்முலை யுருப்பும்
மடக்காக் கூழையு மருங்குலும் பற்றிப்
புதையிருந் தன்ன கிளரொளி வனப்பினர்
அரங்கொல் கிண்கிணி யிரங்க வொல்கிப்
- 135 பொற்கிடுகு செறிந்து போர்வை முற்றி
முத்துக்காழ் தொடர்ந்த சித்திரக் கூடத்துப்
பவழக் கொடுங்காழ் பத்திமுகத் ¹தழுததித்
திகழ்கோட் டியனற திமிசுசூடப் பொற்கால்
உரிமைச சுற்றத் துரியோர்க்குத் திறந்த
- 140 திருமணி யம்பலத் திமிழ்முழாத் ததுமபும்
அரங்க நண்ணி ²யரிமா சுமந்த
மரகதத் தியன்ற மணிக்காற் கட்டில்
நூல்வினை நுனித்த நுண்டொழி லாளர்
வாலரக் கூட்டிய வானு னிணவைப்
- 145 பால்பரந தன்ன பஞ்சி மெல்லணைச்

131. உருப்பு - தோற்றம்.

133. புதையிருந்தன்ன - மறைவிடம் பார்த்து ஒளித்திருந்தாற் போன்ற, புதையிருத்தல் வனப்பின் தொழில்.

121 - 33 இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டவர், அரசனால் அழைக்கப் பட்ட அவன் மகளிர். 134. ஒலகி - ஒதுகிடந்து.

135. பொற்கிடுகு - பொன்னுலாகிய மேற்றட்டி. போர்வை - சுற்றுப்பலகை. 136. காழ் - வடம்.

137. காழ் - காம்பு ; காழை அழுத்தி.

138. கோடு - யானைக் கொம்பு. திமிசு - ஒருவகை வேங்கைமரம். சூடம் - தூணின் ஓர் உறுப்பு. பொற்கால் - பொறபட்டம் கட்டிய கால்.

139. உரிமைச சுற்றமாகிய மகளிர்க்கே திறந்த.

140. திருமணியம்பலம் : 41 ; அம்பலத்தில். ததுமபும் - ஒலிக்கும் ; “முழுவொடு பல்லிய முன்றிற் றதும்ப” பெருங் இ. 9 : 4.

141 - 2. அரிமா சுமந்த கட்டில் - சிங்காதனம்.

144. நிணவை - பிணிப்பு ; பின்னலுமாம் ; பெருங். க. 42 : 28 ; “கட்டி னிணக்கும்” (புறநா. அஉ) ; “நிணந்தவை கோத்தவை” பரி. கக : 80.

145. “பாலன்ன மென்மயிர்ப் பஞ்சி மெல்லணை” சீவக. 2896.

பி - ம். 1 அழுத்திய. 2 அரிமாச்சுமந்த.

செக்கை மெலியர் செம்மாந் திருந்த
முடிநெடி தந்தை தன்னிற் தெதான்றி
அடிநாடி இறைஞ்சிய வவரிடை யெல்லாம்
தெய்வத் தாமரைத் திருமகன் தெய்வத்தோர்

150 ஐயப் பட்ட பாணியிற் தோற்ப
தூண்டையு சிறையு மேங்கிய கெடரியும்
பென்மையுப் பெருமையும் பிறவு முடைமையிற்
பாசியை யாயத்தூப் பையென சிந்த
வாயா தந்தை வள்ள வாகென

155 உயர்முறை 1 பொய்யாகு தாம மாதலின்
யாழ்முறைக் கரும பிள்ளி நன் தருவி
மற்றவ னின்ற பொருந்தி மகாரைக்

146. செம்மாந்திருந்த - வீற்றிருந்த : “அண்ணல் செம்மாந் திருந்தானே” சீவக. 2358.

144 - 6 “சென்று ஈனந்த சித்திரக் கம்மத்து, வெண்கா லமளி” (பெருங். சு. 35 - 98 - 9) 113. இறைஞ்சிய - இறைஞ்சு.

வனப்பினர் (133) ஒல்கித் (134) தோன்றி (147) அடிதொழு (148) தென்க.

149. தெய்வத்காமரைத் திருமகள் - இமயமலையில், பதுமையென்னும் கயத்தில் வாடாத தாமரைப்பூவிலுள்ள திருமகள் ; “அருமணி மாகதத் தங்க னூறிய, எரிநிறப் பொன்னித மேந்து தாமரைத், திருமகள்”, “தெளிகயம்மலர் மேலுறை தேவி”, “வடமலைப் பொன்” (சீவக. 183, 1001, 2363) என்னும் பாடல்களையும், அவற்றின் உரைகளையும், 188-ஆம் பாடலின் விசேடக் குறிப்பையும் பார்க்க.

149 - 50. திருமகளோத் தம்மிடத்தினின்றும் காணாமற் போக்கிய வர்கள், ‘இவள்தானே நாம் போக்கிய திருமகள்’ என ஐயப்படுதற்குக் காரணமான அழகு.

151. ஒண்மை - இயற்கையழகு. ஒளி - செயற்கையழகு.

153. பையென - மெல்ல; “பையெனக் கவிழ்ந்து நிற்ப” சீவக. 512.

149 - 54. வாசவதத்தை அழகிற்கேற்ற குணவிசேடங்களையுடைமையின், இவள் யாழில் வல்லவளாகக் கடவளென்று அரசன் நினைந்து.

156. யாழைக் கற்குந்தொழில் இவளுடையதென்று அரசன் கூறி.

157. அவண் - அவ்விடத்தே. மகளிரை - மற்ற மகளிரை.

பி - மீ. 1 பொய்யாக்கருமம்.

குற்றமில் குறங்கிற் கோ...வல மேற்றிக்
கோதை மார்பிற் காதலி னெடுக்கிப்

- 160 பந்துங் கிளியும் பசும்பொற் றூதையும்
கந்தியன் மயிலுங் ¹கரந்துறை பூவையும்
கண்ணியுங் கழங்குங் கதிர்முலைக் கச்சம்
வண்ண முற்றிலும் பவழப் பாவையும்
தெளித்தொளி பெறீஇய பளிக்குக்கிளிக் கூடும்
- 165 அவரவர் மேயின வவ்வயி னருளி
அடிசில் வினையும் யாழின் றுறையும்
கடிமலர்ச் சிப்பமுங் ² கரந்துறை கணக்கும்
வட்டிகை வரைப்பும வாக்கின் விகற்பமும்
கற்றவை யெல்லாங் காட்டுமி னெமக்கென

157 - 8. அரசன் வலத்துடையின் மீது அந்த மகளிர்களை முறையே இருக்கச்செய்து ; தந்தை மகளிரை வலத்துடையின்மீதே வைத்தல் மரபென்பர் ; “ மங்கையை வலப்புடைக் குறங்கின் மேலிரீஇ ” துளா. சுயம். 206.

159. “கோதை மார்பிற் கோதை யானும்” புறநா. சஅ.

160. பொன் தூதை - பொன்னாலாகிய சிறுபாத்திரம்.

161. கந்து - தூண். கரந்துறை - மறைந்து தங்குகின்ற ; “ பூவையுங் கிளியு மன்ன ரொற்றெனப் புணர்க்குஞ் சாதி, யாவையும் ” (சீவக. 384) என்பராதலின் ‘ கரந்துறைபூவை ’ யென்றார்.

163. முற்றில் - சிறுசுளகு.

160 - 63. “ முற்றிலுந் தூதையு முன்கைம்மேற் பூவையும், சிற்றிலிழைத்துத் திரிதரு வோர்களை ” பெரியாழ். க. 2 : 19.

165. மேயின - விரும்பினவற்றை.

166. அடிசில்வினை : “ மடைதூற் செய்தி ” மணி. உ : 22.

167. சிப்பம் - சிற்பம். கரந்துறை கணக்கு - மறைந்துறையும் வகை ; ‘ கரந்துறைகணக்கு ’ என்னும் பாடத்திற்கு மறைத்துக் கூறும் கணக்குக்களென்று கொள்க ; ‘ கடபயாதி சங்க்யை ’ முதலிய கணித முறைகள் அவ்வகையிற் சேர்ந்தனவாகும்.

168. வட்டிகை - எழுதுகோல்; வட்டிகைப் பலகையுமாம். வரைப்பு - எழுதுதல்.

166 - 8 : மணி. உ : 19 - 32, பார்க்க.

பி - ம். ¹, ² கரந்துறை.

170 மருளி யாய மருளோடும் போக்கி
நங்கை கற்கு மங்கலக் கருவிக்கு
நியம விஞ்சன மமைமின் விரைந்தென
ஈன்ற தாயு மென்மகட் கித்தொழில்
மாண்ட தென்று மனத்திற் புகல
(பலர் கூற்று)

175 மழலைக் கிண்கணிக் கழலோன் பெருமகன்
அருட்பெற்றற் தத்தைக் காசா னாகிப்
போக வீணை புணர்க்கப் பெற்ற
தேசிக குமரன் றிருவுடை யன்னென
அடியரு மாயமு நொடிவனர் வியப்ப

180 ஏனைத் தாயரு மானு தேத்த
வத்தவர் பெருமகன் வல்ல வீணை
தத்தை தனக்கே தக்க தாலென
வேட்டது பகருங் கோட்டி யாகிக்
கோட்டமின் முற்றங் குமிழ்குமிழ்த் துரைப்பப்

170. மருளியாயம் - மயக்கத்தையுடைய மகளிர் திரள் ; மருளி : இ, பகுதிப்பொருள் விசுதி ; “ மருளி மாவும் வெருளிப் பிணையும் ” (பெருங். உ. 15 : 31); “ மருளிகொண் மடநோக்கம்,” “ மருளி நெஞ்சம்”(கலி. கச: 11, கஉஉ.15.); “ மருளி மற்றவை வாழ்த்தினும்”(கீவக: 247) ; மருடல் மருளியென நின்றதென்பர் ; திருச்சிற். 151, பேர்.

171. மங்கலக்கருவி - யாழ்.

172. விஞ்சனம் - உபகரணங்கள். என - என்று அரசன் கூற.

173. தாய் - வாசவதத்தையின் தாய். 174. புகல - விரும்ப.

175. மழலைக் கிண்கணி : கீவக. 293.

176. தத்தைக்கு - வாசவதத்தைக்கு.

178. தேசிககுமரன் - ஆசிரியனாகிய அரசகுமரன்.

179. நொடிவனர் - சொல்லுபவராய்.

180 ஈன்ற தாயை (173) முற்கூறினமையின் இங்கே ஏனைத் தாயரு மென்றார். ஆனது - அமையாமல்.

183. கோட்டியாகி - கலப்புடையவர்களாகி.

184. முற்றம்-முற்றத்திலுள்ளவர்கள்;ஆகுபெயர். குமிழ்குமிழ்த்து = முகிழ் முகிழ்த்து - பிறருக்குத் தோன்றாமல் மறைத்து ; “ குமிண் சிரிப்பும்” திருநா. தே. கோயில்.

(வாசவதத்தைகீது அலங்காரம் செய்தல்)

- 185 பொன்னகற் கொண்ட பூவும் புகையும்
 1 அவ்வகற் கொண்ட வவியும் பிரப்பும்
 செம்முது செவிலியர் கைபுனைந் தேத்திச்
 சந்தன நறுநீர் மண்ணுறுத் தாட்டி
 மறுவில் வெண்கோட்டு மங்கலம் பொறித்த
 190 பெருவெண் சீப்பிற் திருவுற வாரிச்
 சுருண்முறை வகுத்துச் சூட்டுப் புரியுறீஇக்
 கருங்குழல் கட்டிக் கன்னிக் கூழை
 பொன்னி னுணிற் புடையெடுத்த தியாத்துப்
 பதரில் செம்பொன் காயழ லுறுத்த
 195 கதழ்வுறு சின்னஞ் சிதறிய மருங்கிற்
 திருதுதற் கட்டி திகழ்ச் சூட்டி
 முத்தக் கலனணி மொய்ப்புறச் சேர்த்துப்
 பொன்செ யோலையொடு பூங்குழை நீக்கி
 மணிச்செய் கடிப்பிணை மட்டஞ் செய்து
 200 தேய்வுற மமைந்த திருவெள் ளாரத்
 தேக விடுகொடி யெழிற்றோ ளெழுதிக்

185. பொன்னுற் செய்யப்பட்ட அகலின் கண்.

186. பிரப்பு - குறுணியளவான பொருளைக்கொள்ளும் பாத்திரம்; 'பல்பிரப் பிரீஇ' (முருகு 234); "அரும்பொனு மணியு முத்துங் காண முங் குறுணி யாகப், பரந்தெலாப் பிரப்பும் வைத்து" சீவக. 369.

188. நறுநீர் - மணமுள்ள பனி நீர்; "சந்தனங் கலந்த வந்த ணறுநீர்" (பெருங். உ: 18: 109.) நீரை ஆட்டி.

189-90. யானைத்தந்தத்தாலாகிய சீப்பால் வாரி.

192-3. சுருளை வகுத்து. சூட்டு - உசுசிக்கொண்டை. குழலைக் கட்டி; கூழையை யாத்து. 190 - 93. சீவக. 2437, ந.

194. பதரில் செம்பொன் - ஓட்டமில்லாத செவ்விய பொன்; "போக்கில் பொலங்கலம்" பெருந. 86.

195. சின்னம் - பொற்பொடி

199. கடிப்பிணை-ஒருவகைக்காதணி; "கடிப்பிணை காது சேர்த்தி" (சீவக. 2091). மட்டஞ் செய்து - செவ்வை செய்து; 206.

200. ஆரம் - சந்தனம்.

201. ஏகவிடுகொடி - ஒற்றைக்கொடி; ஏகாவலி.

பி - ம். 1 அகவற்.

- கச்சியாப் புறுத்த கால்விங் கிளமுலை
முத்த வள்ளியொடு மும்மணி சுடர
மணிக்காற் பா.....கவைஇத்
205 1 தணிப்பொற் றேரைத் தகையொளி சுடர
மட்டங் குயின்ற மங்கல வல்குற்
பட்டுடைத் தானைப் பைப்பூண் சுடரத்
திருமுனை முருக்கன் விரிமலர் கடுப்பச்
செறிமலர் படினுஞ் சிறடி நோமென
210 நெறியெனப் படுத்த நிலப்பெருந் தவிசின்

(வாசவதந்தை கீதகாலகீதச் செல்லுதல்)

- உள்ளகத் தொடு.....மெல்லடி
அரிப்பொற் கிண்கணி யார்ப்ப வரங்கின்
உழைச்சென் மகரி ருக்க மேற்றிச்
சித்திரம் பயின்ற செம்பொ றேலை
215 முத்துவாய் சூழ்ந்த பத்திக் கோடசைஇச்
சொற்சிற கேய்ப்பச் சிப்பம் விரித்த
கவற்றுவினைப் பவழம் சுடைந்துசெய் மணிக்கை

203. முத்தவள்ளி - முத்துக்கோத்த கொடிபோல்வதோர் அணி.
மும்மணி : 121 - ஆம் அடியின் குறிப்பைப் பார்க்க.

205. பொற்றேரை - பொன் வடம் ; “ பொற்றேரை மின்ன ” .
சீவக. 2132.

206 - 7 மட்டங்குயின்ற - நேர்மை செய்த, பைப்பூண் - மேகலை.
குயின்ற தானையென்க.

208. முருக்கின் மலர்-முள்ளு முருங்கைப்பூ. கடுப்பச் சிவந்தென
ஒரு சொல்வருவிக்க. 209. நோமென - நோமென்று சொல்ல.

212. அரி - உள்மணி ; தவளையுமாகும் ; “ அரிக்குரற் கிண்கிணி
யரற்றுஞ் சிறடி ” (யா - வி. தொடை. சூ. 3 ; யா - கா. 20, மேற்.)
“ தவளை வாய பொலன்செய் கிண்கிணி ” துறுந். கசஅ.

213. உக்கம் - சிற்றூல வட்டத்தை. ஏற்றி - ஏற்ற ; உயர்த்தி
யசைப்ப. 216. சிரல் - மீன்கொத்திக் குருவி.

217. கவற்றுவினைப்பவழம் - சூதாடு தொழிலுக்குதவும் பவழம் ;
“ குலவும் பவழவுழக்கில் ” (சீவக. 927) : “ கவள யானை பணையின்
யாளி கால்வகுத்த பலகையிற், பவள மான நீல மான கருவி முன்
பரப்பினார் ” (வி. பா. சூது போர்ச். 171.) கை - கம்பு.

பி - ம். 1 தணிப்பொற்.

ஆல வட்ட நாலொருங் காடப்

பொன்னிய லாய்வளைக் 1கன்னிய ரசைப்பப்

220 பொத்தின் றமைந்த புனைவிற் றுகிச்
சொத்துற் றமைந்த சுதையில் செஞ்சுவர்
வெண்கோட்டு நெடுந்தூண் விதானந் தூக்கித்
தேநவின் றோங்கிய திருநா றொருசிறைக்
கித சாலை வேதி நிறைய

225 மல்லற் சுற்றமொடு கல்லெனப் புகுதந்
தரக்குப் பூமி யாயமொ டேறிப்
பரப்புமல ரொருசிறைப் பாவையை நிறீஇப்
பண்ணமை நல்லியாழ்ப் பலிக்கடன் வகீஇய

(உதயணன் வருகை)

அண்ணல் வருகென வவ்வயி னோடி.

230 ஒண்டொடி மகளிர் கொண்டகம் புகுதரத்

218. ஆலவட்டம் - இங்கே பேராலவட்டம் ; பெரியவிசிறி ; இதனைத் தாலவிருத்த மென்பதன் சிதைவென்பர்.

217 - 8. “பவழப் பிழகை பக்கங் கோத்த, திகழ்பொன் னலகிற் செஞ்சாந் தாற்றி” பெருங். உ. 18 : 113-4.

214 - 8. “அணித்தகு பவள மேற்பக் கடைந்துமுத் தழுத்தி யம் பொன், துணித்தடி விளிம்பு சேர்த்தித் தொழுதகச செய்த வண்கை, மணிச்சிரற் சிறகு நாண வகுத்தசாந் தாலவட்டம், பணித்தகு மகளிர் வீசிப் பாவையைக் குளிர்வித் தாரே” சிவக. 2478.

218 - 9. ஆடும்படி அசைப்ப.

220. பொத்து - குற்றம் ; “போற்றினும பொத்துப் படும்” குறள். 468.

221. சொத்து - பொன். 222. வெண்கோடு - யானைத்தந்தம்.

223. தே - தெய்வம்.

224. வேதி - மேடை ; வேதிகையென்றும் வழங்கும்.

226. அரக்குப் பூமி - சாதிநிலகம் வழித்த பூமியில்.

227. பாவையை நிறீஇ - வாசவதத்தையை நிறுத்தி.

228. “பலி கெழுநல்யாழ்” (37 : 107.) வகீஇய - வகுத்தற்கு.

229. அண்ணல் - உதயணகுமரன். என - என்று ஆண்டுள்ளார் சொல்ல. 230. கொண்டு - அவனை அழைத்துக்கொண்டு.

டி - மீ. 1 கன்னியர்கவிப்ப.

தானைத் தவிசிற் றகையெய் னெற
ஏனைத் தவிசி னங்கையெ யிருத்தினர்
இன்னு ளென்ப நிவனு டற்பான்
.....

(வாசவதத்தை யாழ்பயிலத் தொடங்கல்)

நன்னர்க் கினவி நபபெப் பபிற்ற

- 235 ஆசான் கொடுக்கு மரும்பெறல் விரைசை
காண்போர் செய்யுங் கடப்பா புதுவென
வெள்வளை முன்னை கோழியர் பற்றி
ஹ்விழை மாத பொழுக்கந் செய்கெனக்
காந்த வாழித்த கைம்முகிழ் கூப்பிக்
240 கஞ்சிகை திறந்த பொழுதி னன்றுதன்
காட்சிக் கொத்த கள்வ னாதலின்
மேற்படு கோக்கமொ புருவரு மெய்தி
ஏப்பெறு துயரமொ புலங்கிழை யிறைஞ்சிப்
பொற்காற் படுத்துப் பூநதுகில் வளைஇக்
245 கைக்கோற் சிலதரொடு கன்னியர் காப்பத்
தெய்வத் தன்ன திறலோன் காட்டக்
கைவைத் தனளாற் கனங்குழை யாமென்.

௩௪.—யாழ் கைவைத்தது முற்றிற்று.

231. தானைத்தவிசில் - துகிலை மேலேவிரித்த ஆசனத்தில்.

236. கடப்பாடு - கடமை. 238. ஒழுக்கம் - ஆசாரத்தை.

240. கஞ்சிகை - உருவுதிரை. அன்று - யானையை அடக்கிய அந்நாளில்.

241. கள்வன் ; “ கள்வன் கொண்ட வள்ளம் ” (33 : 151) என்றார் முன்னும் ; “ கண்வழி அழையுமோர் கள்வ னேனென்கொலாம்.” கம்ப. மிதிலைக். 55.

242. கோக்கமொடு : ஒடு, அசை. எய்தி - எய்த.

243. ஏ - மிகுதி ; மன்மதனுடைய அம்புமாம்.

245. சிலதர் - ஏவலாளர்.

247. யாழைக் கைவைத்தனள்.

காண்டம்.]

௩௫—நருமதை சம்பந்தம்.

(அயலார் கூற்றுக்கள்)

- வைவத் தமைந்த கனங்குழைக் கவ்வியாழ்
வைக றேறும் வத்தவன் காட்ட
நிகழ்வதை யுரைக்கும் 1 புகர்ச்சொன் மாக்கள்
ஒன்னலர் நுழையா வுரிமை மாணகர்த்
5 தன்மக னொருத்தியைத் தானயாழ் கற்கென
ஏதின் மன்னனை யெண்ணான் மெளிந்த
பேதை மன்னன் பின்னுங் காண்பான்
சென்றே யாயினுஞ் சிதையி னல்லது
நன்றொடு வாரா தொன்றறிந் தேர்க்கென
10 அரச னாசா னரும்பெறற் றந்தையெனக்
கல்லாச் சனத்தொடு பல்லோர் சொல்ல

௩௫—நருமதை சம்பந்தம்.

[யாழ்கநீழித்து வருகையில், அயலார் கூறிய கூற்றுக்களும், வாசவ தத்தையின் பாலுள்ள விருப்பமீதுதலால் தனக்குண்டான வேறு பாட்டை மறைத்தற்போருட்டு உதயணன் நருமதை யென்னும் நாடகக் கணிகையை வயந்தகணக்கொண்டு வலிதீந் கொணர்வித்து அவனைப் பாராட்டி யொழுகியதும் இதனால் அறியலாகும்.]

1. கனங்குழைக்கு - வாசவதத்தைக்கு.
 3. மாக்கள் : எழுவாய்.
 4. ஒன்னலர் - மனம் பொருந்தாதவர்கள். உரிமைமாணகர் - அந்தப்புரத்தில்.
 5. தன்னென்றது பிரச்சோதனை. தானயாழ் - சுரத்தானங் களையுடைய யாழ்.
 6. ஏதில் மன்னனை - அயலரசனை.
 7. பேதை மன்னன் - பிரச்சோதனை.
 - 6 - 7. “கம்பலைப் பெரும்பழி யெய்திய காவலன், வம்ப மன்னனை வழிதெளிந் தன்னென.” பெருங். க 46 : 315 - 6.
 9. நன்றொடுவாராது - இச்செயல் நன்மையுடன் நிகழாது.
 10. ஆசானும் அரசன், தந்தையும் அரசனென இயைக்க ; உதயண னும் வாசவதத்தையும் தம்முள்விருப்பங்கொள்வரென்பது இக்கருக்கா. என (9) எனச் (10) சொல்ல (11).
- பி . ம். 1 புகழ்சொன்.

-புக்காஅ ரியல்புணர்ந் தோரென
 மதியோர் மொழிந்த திதுவென் றெண்ணி
 இன்னவை பிறவுந் துன்னினர் கிளந்து
 15 வேந்திடை யிட்ட வெஞ்சொ லாதலிற்
 சேர்ந்தோர் மாட்டுந் செப்ப நிதென
 உரைப்போர் நாவற் குறுதி யின்மையின்
 நினைத்தது மிகையென நெஞ்ச வலியுபிஇ
 மனத்ததை யாக மாந்த ரடங்கலின்
 20 வம்ப மாக்கள் வாயெடுத் துரைக்கும்
 கம்பலை யின்மையிற் கடிநகர் தேறி
 ஆங்கன மொழுகுங் காலை யொங்கிய
 (வயந்தகன் சேயல்)
 மாணிப் படிவமொடு மதினுஞ் சேனையுள்
 ஓதிய காலத் துடன்விளை யாடித்
 25 தோழ மாக்க டொழுதியிற் கூடிப்
 பால குமரன் பணியி னொருநாள்
 மாலைபுஞ் சாந்து மடியும் பெய்த

15. வேந்து இடையிட்ட - அரசனிடத்தே கலப்புற்ற.

15 - 6. “வெங்கண் வேந்தர் தங்கட் குற்ற, தங்கண் ஞாலத் தாரே யாயினும், அகலிடத் துரைப்பி னற்றம் பயத்தலின்” பெருங். ச. 6 : 32 - 4.

17. நாக்கு அறுபடுமென்பது குறிப்பு ; “ஆக்கரிய மூக்குங்கை யரி யுண்டா ளென்றாரை, நாக்கரியந் தயமுகனார்” (கம்ப. சூர்ப்பநகைப். 125) என்பது இங்கே கருதற்குரியது.

18. நினைத்ததும் தவறாகும் ; “காவன் மன்னவர் காய்வன சிந்தி யார், நாவினு முரையார் நவையஞ்சுவார்” சீவக. 249.

19. மனத்ததை : ஐ, சாரியை. மாந்தர் - மற்றை மனிதர்.

20. வம்பமாக்கள் - பரதேசிகள் ; சீலப். 111.

21. கம்பலை - முழக்கம். 22. ஆங்கனம் - அப்படி.

23. மாணிப்படிவமொடு - பிரமசாரி வடிவத்தோடு. உஞ்சேனை - உச்சயினிநகர்.

24. ஓதிய காலத்து - அரசனுடைய மக்கள் கற்றகாலத்தில்.

25. தொழுதியில் - கூட்டத்தில்.

26. பாலகுமரன் - பிரச்சோதனனுடைய புதல்வருள் ஒருவன். பணியின் - அவனது கட்டளையினாலே. 27. மடி - ஆடை.

- கையுறைச் செப்பொடு கடிநகர்ச் சென்ற
வயந்தக குமரனை நயந்துமுக நோக்கிப்
30 பண்டியா னிவரைப் பயின்றுழி யுண்டெனக்
கண்டறி வினீரெனக் கரந்தவன் மறுப்பக்
.....போல.....
இசையா மாக்கண்மு னியல்பில சொல்லி
அன்றுதலைப் பட்ட வார்வலர் போல
35 இன்றுதலை யாக வென்று மெம்வயின்
இவரே வருகென வேயின னருளி
மன்ன குமரன் மன்வயிற் கோடலின்
அரும்பெறற் றோழ னாங்குவந் தொழுகிப்
பெரும்பெற் றறையும் பேச்சின னாகி
40 மாய யாக்கையொடு மதிலகத் தொடுங்கிய
ஆய மாக்க ளவன்வயி னறிநது
காவ லாள ரற்ற நோக்கி
மேவன மென்னுஞ் சூழ்ச்சிய ராகிப்
பன்னாள் 1 கழித்த பின்னர் முன்னாள்
(உதயணனுக்கு வாசவதந்தைமீது வேட்கை மீததல்)
45 எண்மெய்ப் பாட்டினு ளிரக்க மெய்நநிஇ

-
28. கடிநகர் - உதயணனுக்கும் அரண்மனை.
30. என - என்று உதயணன் சொல்ல.
31. அறிவிலீர் - நீர் என்னை அறியாதவர். அவன் - வயந்தகன்.
33. இசையா மாக்கள் - மனம்பொருந்தாத மனிதர்.
35. இன்று தலையாக - இன்று முதலாக.
36. ஏயினனருளி - சொல்லி ; “ சுண்ணம் விளக்கிவற்றற் புனைத
னாரு மேவா ” சீவக. 1547.
36 - 7. வயந்தகனையே தன்பாலனுப்பும்படி பாலகுமரனுக்குத்
தெரிவித்து உதயணன் அங்ஙனம் பெற்றுக்கொண்டமையின்.
38. தோழன் - வயந்தகன்.
39. பெற்று - பெருக்கம். ஆகி - ஆதலால். 41. ஆயம் - கூட்டம்.
40 - 41. வேற்று வடிவங்கொண்டு அங்கே தங்கிய யுகியின் மனி
தர்கள் அவனிடம் அறியவேண்டுவனவற்றை யறிந்து.
42. அற்றம் - சோர்ந்த சமயம். 43. மேவனம் - அடைவோம்.
45. எண்மெய்ப்பாடு - நகை முதலியன. இரக்கம் - இரக்கத்தை;
பி - மீ. 1 கழிந்த.

ஒண்ணினை யோனியர் கண்ணிப் விருத்தியுட்
டலையத னும்பர்த் தான்குறிக் கொண்ட
பாவை நோக்கத் தாரணங் கெய்தி
முற்றான் கண்ட முகஞ்செய் காரிகை
50 உட்கொண் டாற்று முறு 1 பிணி தலைஇக்
கட்கொண் டாங்குக் களிநோய் கனற்றத்
தீமுகத் திட்ட மெழுகிற் தோம்பியும்

என்றது கருணையை; அஃது அழகை யல்லது அவலமெனப்படும்; இங்கே சொன்னது தன்கட் டோன்றிய இழவுபற்றிய அழகையாம்; ‘இழ வென்பது தந்தையுந்தாய் முதலாகிய சுற்றத்தாரையும், இன்பம் பயக்கும் நுகர்ச்சி முதலியவற்றையும் இழத்தல்’ (தொல். மெய்ப். கு, 3, பேர்.) என்ற உரையினால் இது தெளியப்படும்.

46. ஒவியா - சித்திர இலக்கணங் கூறும் நூலுடையார். விருத்தி - இருப்பு, அசனம்; ‘ஒன்பது விருத்தி நன்பத னுனித்த, ஒவவினையாளர்’ பெருங். உ. 7 - 40 - 41

47. தலையதனும்பர் - முதலாவதாகிய பதுமாசனத்தின்கண், ஆசனம் ஒன்பது வகைப்படும், சிலப். அ: 23-ஆம் அடி முதலியவற்றின் உரையைப் பார்க்க.

46 - 8. வாசவதத்தை நாடோறும் பதுமாசனமிட்டு இருந்து யாழ் கற்றாளென்பது இதனால் உணரப்படும்.

44 - 8 விருத்தி யென்பதற்கு இருப்பென்று பொருளுழுதி, ‘‘பன்னாள் கழிந்த ..எய்தி’’ என்னும் இந்தப் பகுதியை அதற்கு மேற் கோள் காட்டினர் அடியார்க்கு நல்லார்; சிலப். அ. 23 - 6.

49. முகஞ்செய்தல் - தோன்றுதல்; புகுமுகம் புரிதலென்னும் மெய்ப்பாடு. காரிகை - வாசவதத்தையின் அழகினை.

50 உறுபிணி தலைஇ - காமநோய் அதிகரிககப்பெற்று.

51 கட்கொண்டாங்கு - கள்ளை உட்கொண்டால் அக்கள் கனற்று வதுபோல்; கள் கனற்றல், ‘‘களிப்பர் குளிப்பர்’’ (பரி. கூ) என்பதனால் விளங்கும். கனற்ற - வெதுப்புதலால்.

* 52. மெழுகின் - மெழுகைப்போல

50 - 52. ‘‘ஒள்ளிழை தந்த, பரிசுழி பைதனோய் மூழ்கி யெரிபாரந்த, நெய்யுண் மெழுகி னிலையாது பைபயத், தேயு மளிததென் னுயிர்’’ கலி. கக. அ: 20 - 23.

பி - ம். 1 பிணித்தலைஇ.

தாய்முகத் தியாத்த கன்றிற் புலம்பியும்
உயலருந் துன்பமொ டொருவழிப் பழகிப்

(உதயணன் எண்ணுதல்)

55 பயலை கொண்டவென் பையு ளாக்கை
பண்டென் வண்ணம் பயின்றறி மாக்கள்
இன்றென் வண்ண மிடைதெரிந் தெண்ணி
நுண்ணிதி னோக்கி நோய்முத னாடிந்
பின்னிது கரக்கும் பெற்றி யரிதென

60 மலரே ருண்கண் மாதர்க் ¹கமைந்த
அலரவண் புதைக்கு மருமறை நாடித்

(உதயணனும் வயந்தகனும் ஆலோசித்தல்)

தெரிவுறு சூழ்ச்சியு ளிருவரு மெண்ணிப்
பிறன்பாற் பட்ட பெண்பா னாடி
அவன்பாற பட்ட வார்வஞ் செய்கம்

65 அன்ன ளொருத்தியை யறிந்தனை வம்மெனப்

53. கன்றின் - பசுக் கன்றைப்போல ; “ தாய்காண் கன்றிற் கால
வன் விரும்பி ” (பெருங் உ. 10 : 7), “ தாவா விருப்பொடு கன்றியாத்
துழிச்செல்லும் ஆ ” கலி. அக . 36 - 7.

54. உயலரு - பிழைத்தற்கு அரிய ; “ உய்யா வரும்படர் ”
குறிஞ்சிப் 11.

55. பயலை - பசுலை. பையுளாககை - துன்பத்தால் வேறுபட்ட
உடம்பை.

58. நோய்முதல் - நோயின் காரணத்தை , “ நோய்முதனாடி ”
திருக்குறள், 948. 59. கரக்கும் - மறைக்கும்.

60. மாதர்க்கு - வாசவததையின் பொருட்டு.

61. அலர் - பலரறியும் பழிமொழி. மறை - இரகசியம்.

60 - 61 = 250 - 51 62 இருவரும் - உதயணனும் வயந்தகனும்.

64 செய்கம் - செய்வேம் ; செய்து மறைப்பேமென்பது கருத்து.

65. அன்னாள் - அத்தன்மையை யுடையாள். வம்மென-வாவென்று
உதயணன் சொல்ல ; வம், வாவென்பதன் திரிபென்பர் (நன்னூல்,
சூ. கசச, மயிலை.) ; “ வம்மெனக் கொம்மெனக் கூவிடப் பெற்றாய் ”
மீனாட்சியம்மை. அம்புலி. 1.

பி - ம். ¹ அமைத்த.

(வயந்திகள் செயல்)

- பல்வேன் முட்டிப் பணியிற் போக
நகர்முழு தறிய நாணிக் தொரிஇ
ஹருவன் பாங்கு குளம்வைத் தொழுகும்
அதன்மி யாரென வாங்கவன் னினவ
70 இரங்குபொற் கிண்கணி யிளையோர் நடுவண்
அரங்கியன் மகளிர்க் காடல் வகுக்கும்
தலைக்கோற் பெண்டிருட் டவ்வை யொருமகள்
நாடகக் கணிகை நடுமதை யென்னும்
பாவை யாகும்ப் பழிபடு துணையென
75 ஒருநூற் றொருகழஞ் சரைகண் டெண்ணிய
கனபொன் மாசை காண வேந்தி
மன்றமு மறுசூழ் கம்பலை கழம
வனப்புமுத லாக வழிவர வமைந்து
குணததுமுறை வகையிற் கோல மெய்தி
80 வீழ்ந்தோர் நல்கும் வெறுக்கை யன்றிக்
காணி கொண்டுங் கடனறிந் தெண்ணிய

66. பல்வேன் முற்றம் : பெருங். க. 34 : 39; 37 : 2, 98
“நெடுநுதி வயக்கழு நிரைத்த வாயில்” பெரும்பாண். 128.

68 - 9. அதன்மி - குலவொழுக்கத்துக்கு மாறாக நடப்பவன்
“அன்றை வைகல் சென்றோர்ப் பேணிப், பள்ளி மருங்கிற் படிநின் றொரு
கும், செல்வ மகளிர்” (35 : 89-91) எனப் பின்னர்க் கூறுதலின் ஒரு
வன் பாங்கர் உளம் வைத்தொழுகுதல் அதன்மமாயிற்று. அவன் - வயந்,
கன். 70. இளையோர் - இளமகளிர்.

72. தலைக்கோற் பெண்டிருள் - தலைக்கோலென்னும் பட்டம்பெற்,
கணிகையருள். தவ்வை யொருமகள் - பெரியவளாகிய ஒருத்தி; எழுவாய்

73. “நருமதை முதலா நாடகமகளிர்” பெருங். ச. 10 : 72.

74. என - என்று சொல்ல.

76. மாசை - ஒருவகை நாணயம்; “பன்னீ ராயிரம் பசும்பொன்
மாசையும்”, “தமனிய மாசையொடு” பெருங். க. 38 : 283, 39 : 11.

75 - 6. உரைகண்டெண்ணிய நூற்றொருகழஞ்சு பொன்மாலை
யைப் பலரும் காணும்படி அவன் கையில் ஏந்திக்கொண்டு.

78. வனப்பு முதலியன - அழகு ஆடல் பாடலென்பன.

80. வீழ்ந்தோர் - வீரும்பினோர். வெறுக்கை - திரவியம்.

81. காணி - உரியநிலத்தை.

- ஒன்றுமுத லாக வோரெட் டிறுத்த
 ஆயிரங் காறு மாத்த பரிசத்
 தியாழ்முத லாக வறுபத் தொருநான்
 85 கேரிள மகளிர்க் கியற்கையென் றெண்ணிக்
 கலையுற வகுத்த காமக் கேள்வித்
 துறைநெறி போகிய தோழித் தூதினர்
 அரசர்க் காயினு மடியர்க் காயினும்
 அன்றை வைகல் சென்றோர்ப் பேணிப்
 90 பள்ளி மருங்கிற் படிநின் றொழுதும்
 செல்வ மகளிர் சேரி நண்ணி
 வயக்களி றடக்கிய வத்தவர் பெருமகன்
 இயக்கரும் வீதியி னெதிர்ப்பட வொருநாள்
 நயப்புற் றரற்று நருமதை யென்னும்

82 - 3. பரத்தையர் ஒருகழஞ்சுப் பொன்முதல் ஆயிரத்தெட்டுக் கழஞ்சுப்பொன் வரையிற் பரிசம் பெறுதற்குரியரென்பதை, “ஒப்ப வொன் றுதி யாக வாயிரத் தோரெட் டிருச், செப்பி” (சீவக. 107), “தூறுபத் தடுக்கி யெட்டுக்கடை ரிறுத்த, வீறுயர் பசம்பொன் பெறு வது”, “எட்டுக்கடை ரிறுத்த வாயிரத் தெண்கழஞ்சு, முட்டா வைகல் முறைமையின் வழாஅத், தாக்கணங் கலையார்” (சிலப். ௩ : 164-5, கச : 158-60) என்பனவற்றாலுணர்க. ஆயிரத்தெண் கழஞ்சில் பரியத் திற்கு ஆயிரம் கழஞ்சும் அழிவுக்கு எட்டுக்கழஞ்சு மென்பர் அரும்பத வுரை யாசிரியர்; சிலப். அ : 164. “மாணிழைக்கொரு கங்குலின் மரு வுவா ரளிக்கு, மாணி தீர்ந்தபொ னுயிரங் கழஞ்சென வறைவார்” பிர மோத்தர. உருத்திராக்க. 26.

84 - 6. பரத்தையர்க்குரிய கலைகள் அறுபத்துநான்கென்பது, “எண்ணெண் கலையோ ரிருபெரு வீதியும்”, “எண்ணான் கிரட்டி யிருங் கலை பயின்ற, பண்ணியன் மடந்தையர்” (சிலப். கச : 167; உஉ : 138-9) என்பவற்றாலும், “கூத்தும் பாட்டும்” (மணி. உ : 19) என்பது முதலியவற்றாலும் விளங்கும்.

87. தோழித் தூதினர் - தோழியாகிய தூதையுடையவர்.

91. பரத்தையர் சேரியை வயந்தகனடைந்து.

90 - 91. இராமாயணம், திக்குவிசய. 161-ஆம் கவியைப் பார்க்க.

93. எதிர்ப்படுதலை நருமதையின் தொழிலாகக் கொள்க.

94. அரற்றும் நருமதை - அரற்றுதற்குக் காரணமாகிய நருமதை.

- 95 நாடகக் கணிகை மாடம் யாதெனத்
தாயுரை வியனகர்த் தன்குறை யுரைத்து
வாயி லாகிய வயந்தகன் புகலும்
செந்நா னிணந்த சித்திரக் கம்மத்து
வெண்கா லமளி விநுப்பி னேற்றி
- 100 அனியிழை மகரிநும் யானையும் வணக்கும்
மணியொளி வீணையுந் சாபமு மரிஇக்
கழலெழுபு கவைஇய கலம்பொழி தடக்கை
உதயண குமா னுள்ளத் துள்ளெனின்

97. வாயில் - அது. புகலும் - புகுந்தவுடன்.

92 - 7. நருமதை முன்பு ஒருநாள் வீதியில் எதிர்ப்பட்டமையின் உதயணன் அவள்பால் விருப்பங்கொண்டு அரற்றுதலால், அவள் வீடு யாதென்று வினாவிக்கொண்டு சென்று அவளுடைய தாயின் மாடத்தை வயந்தகன் அடைந்தான் ; அடைந்தவுடன்.

98. நிணநத - கட்டைய. பின்னிய. சித்திரக் கம்மம் - சித்திரத் தொழில் ; கம்மம் - கருமம் : “ சேடுபடப் புனைந்த சித்திரக் கம்மத்து ” பெருங். உ. 10 - 9.

99. நருமதையின் தாய் வயந்தகனை அமளியில் ஏற்றி.

98 - 9. தூனிணந்த அமளி - பெருங். க. 34 : 144-6.

100 - 101. மகாரியையும் யானையையும் வணங்கச் செய்கின்ற வீணை ; “ மதக்களிறு வலியாசாம கீத வோசையிற் றணிக்கும்” (பெருங். க. 44 : 61-3), “ காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களிற் றெருத்தல், யாழ்வரைத் தங்கியாவகு ” (கலி. உ) என்பவையும், “இசையினி லிவட்குத் தோற்றும் யானையால் வேறு மென்னின், இசைவதொன் றன்று கண்டீர்” (சீவக. 748) என்பதும், ‘ யானை நாதத்திற் றேற்றுதலின், அதற்கு வணங்குதலியல்பு ’ என்னும் அதனுரையும், “ ஐம்புல வேழத்தின் வெந் தொழில் வீயக், கருணை வீணை காமுறத் தழீஇ ” (ஞானமீர்தம், 4), “ மகாயாழ் வல்ல மைந்த னெருவனைக் கண்ட மத்தப், புகர்முகக் களிற் றின் ” (மேருமந்தா. வசசிராயுத. 31) என்பனவும் ஈண்டறியற்பாலன. சாபமும் - வில்லும் ; விற்றமும்புமாம்.

102. கழல் தொடி - உழலுந் தொடி (சிறுபாண். 95); தொடி - வீரவளை. கலம் - ஆபரணங்களை : “ கலம்பெயக் கவிழ்ந்த கழறொடித் தடககை ” (அகநா. உகங்) ; “ கலம் பொழியுங் கடகத் தடக்கைக் கழ லோன் ” (சீவக. 2359.) 103. உள்ளெனின் - உள்ளாளாயின்.

100 - 103. “ வார்கவுள் யானை வணங்குதற் கமைந்த, வீணை விச்சையொடு விழுக்குடிப் பிறவரிது, விழுக்குடிப் பிறந்திவ் வீரெடு

- ஒண்டொடி மாதரு மொருதுணை யோருட்
 105 பெண்டுணை சான்ற பெருமைபெற் றனளென்
 மருமகற் புகலு மனம்புரி கொள்கை
 இருமூ தாட்டி யெனக்கு முண்டெனத்
 தூண்டி லிரையிற் றுடக்குள் றுறுத்துக்
 தேன்றோய்த் தன்ன தீஞ்சொ லளைஇப்
 110 பொருளெனக் கருதிப் பொன்னிவண் விடுத்தோன்
 அருளியு மருளா னடித்தி மாட்டெனக்
 காரணக் கிளவி நீர கூறித்
 தற்பெயர் பெயர்ப்ப மனத்தகை கரந்து
 பிற்பயங் கருதும் பெருநசைக் கிளவி
 115 இன்னகைத் தோழற் கினிய பயிறறி
 ஆங்கினி திருந்த போழ்திற் பூங்குழை

விளங்கிய, வழுக்கா மரபின் வத்தவர் பெருமகன், உதயண குமரன்”
 பெருங். ௩. 6 : 114-8.

104. மாதரும் - நருமதையும். ஒருதுணையோருள் - ஒப்பற்ற தலை
 வர்களைப்பெற்ற மகளிர்களுள்.

105. பெண்டுணை சான்ற - பெண்மையின் அளவில் மிக்க.

106. புகலும்-விரும்பிப் பேசும். 107. இருமூதாட்டியாகிய எனக்கும்.

106 - 7. கொள்கையுண்டெனவும்.

108. தூண்டில்முள்ளிற் கோக்கப்படும் இரையைப் போல.
 துடக்கு - உதயணனைப் பிணித்தற்குரிய கருத்தை; அஃது இரைக்குள்
 இருக்கும் முள்ளுக்கு உவமை; பெருங். உ. 7 : 73-9, பார்க்க.

110. விடுத்தோன் - உதயணன்.

111. அருளியும் அருளானென்றது அன்புடையனாயினும் தன் வீட்
 டிற்கு வரவில்லையென்னும் குறிப்புடையது. அடித்தி - அடியவள்
 (-பெருங். க. 47 - 29, 226); “அடித்தியாரு முன்பட்டதொழிந்து”
 (சீவக. 2045); இப்பெயர் அடிச்சியெனவும் வழங்கும்; “போதார் புனை
 கோதை குட்டுன் னடிச்சியை” (சீவக. 481.) என - எனவும் தாய்
 சொல்ல.

எனவும் (107) எனவும் (111) என்று முடிக்க.

112. “காரணக் கிளவி நீர காட்டி” பெருங். க. 36 : 96.

113. தற்பெயர் பெயர்ப்ப - தன் கையிலுள்ள பொருளை வயந்த
 கன் எடுத்துவைக்க; பெயர் - பொருள்; பதிற். ௯0 : 23. மனத்தகை -
 மனத்திலுள்ள பெருவிருப்பத்தை. 116. பூங்குழை : விளி.

(தாய் உதயணனது இயல்பை உரைத்தல்)

காழாப் பட்ட சேணிகச் சிறுதொழில்
கற்றது மில்லாச் சிறுநறி வானன்
பொய்யொடு மிடைந்த பொருணசைக் கடுஞ்சொல்

120) மையுண்டு கழுமிய மாசபடு கலிங்கத்

1 திணையோர் வைகா விழுக்கநு வாழ்க்கையன்

கவரு டாளர்க்குக் கலந்தொலை வெய்திக்

2 கொடையகத் தோனைனக் கடைசுழிற் தோடிக்

கவலையிற செல்லுங் கவ்வையின் விலக்கி

125 ஐயன் வந்த வாசறு கருமம்

கைவளை மாதுர் களைந்து சென் றியென

(நருமதை மறுத்தல்)

நிதியங் காட்டப் பொதியொடு சிதறிக்

குறையொடு வந்தவக் குமரன் கேட்க

சிறியனைன் வந்தவச் சிறுநில மன்னற்

130 கம்மனை நயந்தியா னவ்வயிற் சேறல்

என்மனை மருங்கி னில்லெனச் சிறித்

தன்றுறைக் கொவ்வாத் தகையில் கிளவி

119 - 21. பரத்தையரோடு கலந்து தங்காத வாழ்வையுடையவன்.

122 கவருடாளர்க்கு - சூதாடுபவர்களால். கலம் - ஆபரணம்.

123. கொடையகத்தோன் - பொருளை வழங்கும் உள்ளத்தவன்.
என - என்று தாய்சொல்ல.

124. செல்லும் - நருமதை செல்லவும். கௌவையின் - முழக்கத்
தோடு. 125. ஐயன் - வயந்தகன். கருமம் - காரியத்தை.

126. களைந்து சென்றியென - சென்று களைவாயென்று.

127. நிதியம் - வயந்தகன் கொணர்ந்த பொன்னின் தொகுதியை.
பொதியொடு சிதறி - முடிச்சுடன் எறிந்துவிட்டு.

128. குறை - காரியம். கேட்க - கேட்பானாக.

129. அச சிறுநில மன்னனென்றது உதயணனை.

130. அம்மனை - உதயணன் வீடு.

131. இல்லென - இல்லையென்று.

132. தன் துறைக்கு - தன்குல ஒழுக்கத்திற்கு. ஒவ்வாக்கிளவி,
தகையில் கிளவியெனக் கூட்டுக.

பி - ம். 1 திணையோர். 2 தொடை. 3 சென்றியென.

- பைந்தொடி மாதர் பண்பில பயிற்றத்
தாயப் பெண்டிருந் தந்துணை யோருமென்
135 ரோரி லெழுகிளை யுடன்றொக் கீண்டிப்
1 பழமையிற் பசையாது கிழமையிற் கெழுவாது
தவந்தீர் மருங்கிற் றிருமகள் போலப்
பயந்தீர் மருங்கிற் பற்றுவிட் டொரீஇ
இட்டதை யுண்ணு நீலம் போல
140 ஓட்டிடத் தொட்டு முறுதி வாழ்க்கையுட்
பத்திமை கொள்ளார் பைந்தொடி கேளென
எடுத்தியல் கிளவியோ டேதுக் காட்டித்
தொடிக்கேழ் முன்கைத் தொகுவிரன் மடக்கி
மாரிதி வழங்கு மன்னரிற் பிறந்து

133. மாதர் - நருமதை. பண்பு இலவாக.

134 - 5. பெண்டிரும் துணையோருமென்ற ஒரேகுலத்திற் பிறந்த ஏழு வகையினரும் ; எழுகிளை - வளர்கின்ற கிளையுமாம் ; சீவக. 330.

136. பசையாது - பற்றாமல்; கிழமை - நட்பு; “பழமை கடைப் பிடியார் கேண்மையும் பாரார், கிழமை பிறிதொன்றுங் கொள்ளார்” நீதிநெறி. 47.

137. தவந்தீர் மருங்கின் - முற்பிறப்பிற் செய்த தவம் தீர்ந்தவிடத் தில் ; “தவந்தீர் மருங்கிற் றனித்துய ருழந்தோய்” (சீலப். கச : 26); “நற்றவஞ் செய்த வீர ருளவழி நயந்து நாடும், பொற்றதா மரையினாள்” (சீவக. 2738.) 138. பயம் - பிரயோசனம்.

137 - 8. “வினையொழி காலேத் திருவின் செல்வி, அனையே மாகி யாடவர்த் துறப்பேம்” (மணி. கஅ. 21 - 2); “புண்ணிய மூலந்தபின் பொருளி லார்களைக், கண்ணிலர் துறந்திடுங் கணிகை மார்கள்போல், எண்ணில ளிகந்திடு மியாவர் தம்மையும், நண்ணிய நண்பில ணங்கை வண்ணமே” சூளா. முத்தி. 15.

139. வேறு நிறங்களை நீலநிறம் தன்மயமாகச் செய்தல் இயல்பு ; “நீலமுண்டதும் வெள்ளை நிறமாமே” (தே. கிராப்பள்ளி); “ஆகாதே, உண்டது நீலம் பிறிது” பழ. 168.

140. “பட்டுழிப் படும்” (157) என்பர் பின்னும்.

141. பத்திமைகொள்ளார் நம்மவரென ஒருசொல் வருவிக்க.

143 - 4. உதயணனுடைய விசேடகுணங்களை முறையேகூற எண்ணிய சுற்றத்தவர், அவற்றை எண்ணுதற்காக ஒருவிரலை மடக்கி மன்ன ரிற் பிறந்தென்றாரென்க. மன்னரிற் பிறந்து : “அரசுவழி வந்த” 165.

பி - ம். 1 பழமை.

145 வேண்டியது முடிக்கும்

கால மிதுவெனக் காரணங் காட்டும்
ஆர்வச் சுற்றத் தவர்வரை நில்லாள்
தாய்கை விதிர்ப்பத் தலைபுடைத் திரங்கி
ஏயது மறுக்கலு மிருந்தோற் கூய்நின்

150 அடியறிற் பற்றி யாணையிற் கொள்கெனக்
கடிதயல் வையங் கவ்வையி னேற்றிக்
கொடியணி கூலங் கொண்டனன் போவுழி

(நருமதையின் கூற்று)

வலிதி னென்னை வத்தவர் பெருமகன்
கொலிய செய்வது குழுக்கள் காண்கெனப்

155 பூசுற னிளவி சேயிழை பயிற்ற

(கண்டோர் கூற்று)

மாரியுந் திருவு மகளிர் மனமும்
தக்குழி நில்லாது பட்டுழிப் படுமெனும்
கட்டுரை யன்றியங் கண்டனம் யாமென

147. நருமதை சுற்றத்தவருடைய எல்லையில் நில்லாளாய்.

148. கைவிதிர்த்தல் ஆச்சரியக் குறிப்பு ; பெருங். க. 32 : 58.

149. இருந்தோற் கூய் - இருந்த வயந்தகளை அழைத்து; கூவுதல் தாயின்றொழில். 150. ஆணையிற் கொள்கென : 220.

151. கடிது இயல் வையம் - விரைவாகச் செல்லுந் தேரில்; வையம் - வண்டியுமாம்.

152. கொடியணி கூலம் - திருவிழாவிற்காக எடுத்த கொடிகளை யணிந்த கடைவீதி, “கொடிநிழற் பட்ட பொன்னுடை நியமம்” (பதிந். கடு), “பசங்கொடிப் படாகைப் பந்தர் நீழல்” (சிலப். கச : 216); மதுரை. 365-74, பட்டின. 158-68, பார்க்க.

154. கொலிய - வருத்துதற்கு, கொல்லுதற்கென்றுமாம்.

155. பூசற்கிளவி - ஆரவாரச் சொற்களை. பயிற்ற - பலமுறை சொல்ல.

156. மாரி - மழை. திரு - திருமகள். “வெள்ளமும்.....” வேசையர், உள்ளமு மொருவழிப் படர” என்பதில் இக்கருத்து ஒரு வகையாகப் புலப்படுகின்றது. 157. தக்க உழி - தக்க இடத்தில்.

158. கட்டுரையைக் கேட்டலன்றியுமென ஒருசொல் வருவிக்க.

156-8. மாரி முதலியவை தக்குழி நில்லாமல் வேறிடஞ் செல்லு

- விச்சையும் வனப்பும் விழுக்குடிப் பிறப்பும்
 160 ஒத்தொருங் கமைந்த வுதயண குமாளைப்
 பெற்றன ளாயினும் பிறர்க்குரைந் தழுவுவாள்
 1 பெண்ணிலி கொல்லோ பெரியோர்ப் பிழைப்பதோர்
 கண்ணிலி யாகுமிக் கணிகை மகளெனக்
 கூத்தி மருங்கிற குணம்பழிப் போரும்
 165 ஆற்றற் கொற்றமொ டரசுவழி வந்ததன்
 காத்துயர் தொல்குடிக கதுவா யாகப்
 பண்பில் சிறுதொழில் பயின்றதை யன்றியும்
 தன்னோடு படானைத் தானயந் தரற்றிக்
 கண்ணற் றனனாற் காவலன் மகனென
 170 அண்ணன் மருங்கி னறிவிழிப் போரும்
 எள்ளியு மிழிதது மின்னவை பயிற்றி
 முள்ளையி றிலங்கு மொள்ளமர் முறுவலர்
 பட்டி மாக்கள் சுட்டுரை பகரும்

மென்பதனை, “பொன்னிறச் செந்நெல்”, “நாராத் தகடேபோல்” (நாலடி. 269, 266), “அன்பு தூலாக” (சீவக. 1596) என்னுஞ் செய் யுட்களாலும் முறையே உணர்க. 159. விச்சை - கல்வி.

159-60. “வனப்பு மிளமையும் வரம்பில் கல்வியும், தனக்குறிக ரில் லாத் தன்மையன்” (230-31) என்பர் பின்னும்.

162. பெண்ணிலிகொல்லோ - பெண்தன்மையில்லாதவளோ.

163. கண்ணிலி - அறிவில்லாதவள், கண்ணோட்ட மில்லாதவள்.

165 கொற்றம் - அரசுரிமை; “தென்னவன் கொற்றஞ் சிதைந் தது” சிலப். கக. 20.

166. குடிக்கதுவாயாக - குடிக்குற்றமாக (பெருங். க. 46. 87; ஈ. 22: 136, 24. 149), “கதுவாய்த் தலையிற் பலிநீ கொள்ள” (சுந்தர தே.); “கடல்வாய்ச் சென்று மேகங் கவிழ்ந்திறங்கிக்கதுவாய்ப் பட நீர்முகந்தேறி” பெரியாழ்வார். ஈ. 5: 4.

167. பண்பில் சிறுதொழிலென்றது யாழ் கற்பித்தலை; அஃது அரசன் ஏவலாதலின் முன்பும் சிறுமை யென்றார்; 34: 86.

168. படானை - இணங்காதவளை. அரசற்றல் - தன் குறையை வாய் விட்டுக்கூறல்; (பெருங். க. 36: 304.) 169. கண் - அறிவு.

173. பட்டி மாக்கள் - வாயடக்கமில்லாத மாந்தர்.

பி - ம். 1 பெண்ணிலி.

பெருங்கலி யாவணம் பிற்படப் போலும்
175 வையத் தவளொடும் வயந்தகன் கேட்பத்
(கணிகையநடலும் நம்பியர் உணர்த்தலும்
விடர் முதலியோர் கூற்றும்)

தேன்கவர் வோப்பித் திருநுதல் சுருக்கிப்
பூநறுந் தேறல் பொலன்வள்ளத் தேந்தி
ஒழுகி நிலம்பெறுஅ தொசிந்து கடைபுடைத்
தெழுதுதுண் புருவ மேற்றி யியைவித்
180 திலமலர்ச் செவ்வா யொப்ப விதழ்விடுத்து
நரம்பிசை தள்ளி வறிதினிற் சுவைத்து
மகிழின் மம்ம ரெய்தி முகிழின்
கால மன்றியுங் கையி 1 னெரித்த
சுழநீர்க் குவளைப் பெரும்பொதி பவிழ்ந்த
185 வள்ளிதழ் வகைய வாகி யொள்ளிதழ்
செஞ்சிவப் புறுத்த சிதாரி மழைக்கண்

-
174. பெருங்கலி - பெருமுழக்கம்.
175. கேட்பவென்பது உரைப்ப (226) என்பதனோடு முடியும்.
176. 'தேன்கவர் வோப்பி' என்பது முதலியன மறுகிற்கு (219)
அடை. தேன் - வண்டு. ஓப்பி - ஓட்டி.
177. பொன்னென்பது பொலனென்று வழங்குமென்பதற்கு
இவ்வடி மேற்கோள் ; தக்க. உ - உரை.
178. ஒழுகி - சென்று. புடைத்து - பருத்து.
179. ஏற்றி - நெற்றியில் ஏற்றி.
180. இலமலர் - இலவம்பூ ; "இலமலரன்னவஞ் செந்நா" (அகநா.
கசஉ.) செவ்வாய் - செவ்விய பூவிதழை. இதழ் - உதடு.
181. தள்ளி - வெளிப்படுத்தி. வறிதினிற் சுவைத்து - சிறிது
சுவைத்து ; "வறிதுவடக் கிறைஞ்சிய" பதிந். உச.
182. மகிழின் - கள்ளையுண்ட களிப்பால்.
183. நெரித்த - வலிய அலர்த்திய ; "விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த.....
கண்ணி" (முருகு. 198-9) என்பதையும் அதன் உரையையும் அடி.
குறிப்புக்களையும் பார்க்க.
184. சுழநீராகிய குவளை. பெரும்பொதி - பேரரும்பு.
185. இதழ் - பூவிதழ், இமை.
185 - 6. வகையவாகி உறுத்த கண்கள்.
பி - ம். 1 எடுத்த.

- கொழுங்கடை யிடுக நோக்கி மணிபிறழ்
 விருப்புள் கூர விம்மி வெய்துயிர்த்
 தெருத்தஞ் சிறிய கோட்டி யெம்மினும்
 190 திருத்தஞ் சான்றதுந் துணைவியில் செல்கெனப்
 புலவித் தண்டந் தமர்வயி னேற்றி
 இல்லை யாயினும் சொல்வகை செருக்கித்
 தண்டிக் கொண்டு பெண்டிரைப் பொழுது
 செயிர்வுள் னுறுத்த நோக்கமொடு நறவின்
 195 வாசங் கமழு மோசைய வாசிக
 கிளிப்பயி ரன்ன களிப்பயின் மழலை
 எய்தா வொழுக்கமொ டைதவட் பயிற்றி
 எயிறு வெளிப்படா திறைஞ்சி ன்மிமினம்
 மூசின கரிய கோதையிற் புடைத்துப்
 200 பூங்குழை மகளிர் புலவிகொ டிருமுகம்
 தேர்துணர் காட்சியிற் 1 றிரிந்துநலங் கரியப்
 பூந்துகிற் றுணை பற்றிக் காய்ந்தது
 காட்டினை சென்மோ 2 மீட்டின தெளிகெனப்
 படிற்றியல் களைஇப் பணிமொழிக் கிளவி

187. இடுக நோக்கி - சுருங்கப் பார்த்து; “கண்களை யிடுகக் கோட்டி” (சீவக. 2086.) மணி - கருவிழி.

189. கோட்டி - வளைத்து. 191. புலவியாகிய தண்டத்தை.

192. குற்றமில்லையாயினும். செருக்கி - மயங்கி; “செருக்கிய மஞ்ஞை” சீவக. 2052.

193. தண்டி - அலைத்து 194. செயிர்வு - குற்றம்.

196. பயிர் - அழைக்கும் ஒலி. 196 - 7. மழலையைப் பயிற்றி.

198. இறைஞ்சி - குனிந்து. 199. கோதையின் - மாலையாலே.

201. காட்சியின் - அறிவினால். நலம் கரிய - அழகு கெடுதலால்.

202. துகிற்றுணை - ஆடையின் தலைப்பு. பற்றல் முதலியன தலை வர் தொழில்.

203. காட்டினை சென்மோவென்றது ஒருத்தியை நோக்கி ஒரு தலைவன் கூறியதாகக் கொள்க. மீட்டு இன்ன தெளிக என.

204. படிறு இயல் களைஇ - வஞ்சனையாகிய இயல்பைக் களைந்து.

பு - மீ. 1 தெரிந்து. 2 மீட்டினித்.

- 205 நடுக்குறு துயரமொடு நயவரப் ¹பயிற்றிக்
குனிப்பூங் கையினை கூப்பித் திருக்குழல்
நானப் பங்கி காமசைத் திவளப்
பாட்டசை கண்கிணிப் பக்கம் புல்லி
அரத்தகத் தீரத் தைதுகொண் டெழுதிய
210 சிறடிச் சுவட்டெழுத் தேறிய சென்னியர்
நாட்போது நயந்த வேட்கைய வாயினும்
ழகைப்பதம் பார்க்கும் வண்டினம் போலத்
நகைப்பருங் காமத்துத் தாம்விழ் மகளிர்
நகைப்பதம் பார்க்கு நனிகா கரிகத்துச்
215 சொல்லி னுண்பொருள் காட்டி யில்லின்
படுகாழ்ப் படுத்துத் தேய்வை யுலிஇக்
கலுழி நீக்குங் கம்மியர் போல
மகர வீணையின் மனமாசு கழிஇ

207. நானம் - பலவகை நறுமணம், வாச எண்ணெய், திவள - அசைய.

206 - 7. குழற் பங்கி - குழற்சியையுடைய குமிழி; “குழலுடைச் சிகழிகைக் குமரன்” சீவக. 1092.

208. பாடு அசை - பாட்டின்மீது கட்டிய; “புடைச்சிறு பாடு புல் லிக் கிண்கிணி சிலம்போ டார்ப்ப” சீவக. 2445.

209. அரத்தகத்து ஈரத்து - செம்பஞ்சுக் குழம்பால். ஐது - மெல்லிது. 211. நாட்போது - காலையில் மலரும் மலர்.

213. தகைப்பு அரு - தடுத்தற்கரிய.

212 - 4. “தகைமலர் வண்டின், நகைப்பதம் பார்க்கு மினையோர்” சீலப். கச : 162-3.

215 - 6. இல்லின் படுகாழ் - தேற்றாங் கொட்டை; இல் : இல்ல மென்பதன் கடைக்குறை. தேய்வை உலீஇ - தேய்த்தலைச் செய்து.

217. கம்மியர் - தொழிலையுடையார்.

218. மகர வீணையை வாசித்தலால்.

215 - 8. “கலஞ்சிதை யில்லத்துக் காழ்கொண்டு தேற்றக், கலங் கிய நீர்போற் றெளிந்து நலம்பெற்றாள், நல்லெழின் மார்பனைச் சார்ந்து” (கலி. கசஉ); “தேறுபடு சின்னீர் போலத் தெளிந்து” (மணி. உஉ 142-3); “கின்ற னுள்ளந் தேறுரைக்க நித்தந் தெளிவ தெனத்தெளிந்து” (பிரமோத்தர. வஞ்சுனைமுத்தி. 99); “தேருத

பி - ம். 1 பற்றி.

நகர நம்பியர் திரிதரு மறுகின்

220 ஆணையிற் கொண்டுதன் னரசியல் செய்தோன்
காம விருந்தினன் கலையிற் கிகந்தனன்
பிழைக்கவும் பெறுஉம் பெண்டிர் மாட்டென
உரைத்தகு கிளவி யோம்பார் பயிற்றி
நடநவின் மகளிர் நலத்திடை நம்பி

225 விருந்தினன் போன்மெனப் புரிந்தலர் தூற்றி
விடருந் தூர்த்தரும் விட்டே றுரைப்பத்
தரும நுவலாது தத்துவ மொரீஇக்
கரும நுதலிய கள்ளக் காமம்
எத்துறை மாக்களு மெய்க்கொளப் பரப்பி

230 வனப்பு மிளமையும் வரம்பில் கல்வியும்
தனக்குடிக ரில்லாத் தன்மைய னாதலிற்
பொருநதாப் புறஞ்சொ னிறம்பார்த் தெறிய
வான்மயிர் துடக்கிற் றுனுயிர் வாழாப்
பெருந்தகைக் கவரி யன்ன பீடழிந்து

யாவுந் தெளிவிக்குந் தேறென ” (வலிவலழம். 8); “ மண்மயக்கந்
தேற்றுவித்தான் மாற்றுதல்போ லாரியனல், உண்மயக்கந் தேற்றுவித்
தான் ” (திருவேங்கட மாலே.) 219. ழ. சிலப். ௩ : 168.

நாகரிகத்தையுடைய (214) நம்பிய (219) ரென்க.

220. ஆணை - ஆக்கினை. செய்தோன் - உதயணன்.

221. காமவிருந்தினன் : சீலப். கச : 164. இகந்தனன் - கடந்
தான். விரும்பாதவனோ விரும்பி வலிந்து கொண்டுவரச் செய்தானென்
பார், ‘ கலையிற் கிகந்தனன் ’ என்றார். 223. ஒம்பார் - பாதுகாவராய்.

225. விருந்தினன்போலும் - புதியவன்போலும். புரிந்து-மிஞ்ந்து.

226. விட்டேறு - இகழ்ந்து கூறும் கடுஞ்சொல்; இங்ஙனங் கூறித்
திரிவோர் பெயர் விட்டேற்றிகளென வழக்கில் உள்ளது; “ தூர்த்
தரும் விட்டேற் றுளரும் ” (மணி. கச : 61) என்பதையும் அதன் குறிப்பு
நுதலியவற்றையும் பார்க்க. 227. தத்துவம் ஓரீஇ - உண்மையை நீக்கி.

228. கருமம் நுதலிய - காரியத்தைக் கருதிய.

231. தன்மையனென்றது உதயணனை.

232. நிறம் - மார்பு. புறஞ்சொல்லாகிய கல்லை எறிய; நாலடி. 66.

233 - 4. “ மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமா ” (திருக்குறள், 969)
என்பதும், “ மான நோக்கிற் கவரிமா வனைய நீரார் ” (கம்ப. மந்திர, 7).
என்பதும் இங்கே அறியத்தக்கன.

- 235 நெடுவெண்ணிலவி னீர்பைக் கிரங்கி
முறுவன் மகளிர் முற்ற நிற்பப்
பசங்கதிர் சுருங்கிய பசலைத் தாகி
விசம்பெழத் தேயும் வெண்மதி போல
வலியிற் பிரா தொளியிற் குன்றிப்
- 240 பெருநல் கூர்ந்த பெருவரை யகலத்
தெவ்வ மறைத்தல் வேண்டி வையத்து
வலிதிற் றந்த வால்வளைப் பணைத்தோள்
1 ஒருமனம் புரிந்த நருமதை கேட்ப
வேட்கைக் கிளவி வெளிப்படப் பயிற்றிச்
- 245 சேட்படு குருசில் சேர்தொறும் பொறுஅள்
நச்சயிர்ப் பளைஇய நாகம் போல
அச்சயிர்ப் பளைஇ யமரா நோக்கமொடு
சில்லைச் சிறுசொன் மெல்லியன் மீழ்ற்ற
அவ்விரு ளடக்கி வைகருட் போக்கிப்
- 250 போற்று மாக்க டுற்றும் பெரும்பழி
மேற்கொண் டனனான் மின்னிழை பொருட்டென்.

௩௩—நருமதை சம்பந்தம் முற்றிற்று.

235. நெடுவெண்ணிலவு - காலத்தால் நெடிய வெள்ளிய நிலவு ;
“ களவிற்கு, நல்ல யல்ல நெடுவெண்ணிலவே” (குறுந். சஎ.) நிலவின்
நெடுமைக்குக் காரணம் விரகம். 235 - 6. இரங்கி நிற்பவும்.

237. பசங்கதிர் - பாலகுரியன். பசலைத்தாகி - பொன்னிற
முடையதாகி. 238. விசம்பு எழ - ஆகாயத்தில் உதயமாக.

241. எவ்வம் - இளிவரவு. 242. தந்த - கொண்டுவரப்பட்ட.

245. சேட்படுகுரிசில் : சேண் - நெடுந்தூரம் ; நருமதைக்கு அரிய
வனென்றபடி. 246. நச்சயிர்ப்பு - விடத்தையுடைய மூச்சு.

247. அச்ச - அச்சம். அமரா நோக்கம் - விரும்பிப் பொருந்தாத
பார்வை.

248. சில்லைச் சிறுசொல் - இழிவான சிறிய சொற்களை ; “ சில்லைக்
கண்ணன்பினை ” நாலடி. 377.

249. வைகருள் - விடியற்காலத்து இருளிலே.

251. மின்னிழை - வாசவதத்தை. 250 - 51 = 60 - 61.

பி - ம். 1 ஒருமனம்.

காண்டம்.]

நகூ—¹ சாங்கியத்தாயுரை.

(ஒற்றர் பிரச்சோதனனுக்கு உணர்த்தல்)

மின்னிழை பொருட்டா மேலவன் கொண்ட

துன்னரும் பெரும்பழி நன்னகர் ² கழுமக்

கம்பலை மூதூர் வம்பல ரெடுத்த

படுசொ லொற்றர் கடிதவ னேடி

5 வாணுற நிவந்த வசையின் மாணகர்த்

தாம்பெறு செவ்வியுட் டலைமகம் குணர்த்தக்

(பிரச்சோதனன் செயல்)

காமத் தியற்கை காழ்ப்பட லுணர்ந்து

நகையு நாணுந் தொகவொருங் கெய்தி

இழிப்புறு நெஞ்சின னாயினும் யார்கணும்

10 பழிப்புறஞ் சொல்லாப் பண்பின னாதலின்

உருவுவழி நில்லா தாயினு ³ மொருவர்க்குத்

திருவுவழி நிற்குந் திட்ப மாதலிற்

நகூ—சாங்கியத் தாயுரை.

[உதயணன் வாசவதந்தைகீது யாழ் கற்பித்து வருகையில் அயலாசர் அவனை மணஞ்செய்ய விரும்பி அரசன்பால் தூதுவிடுத்ததும் அது தேறிந்து வருந்திய அவளைச் சாங்கியத்தாய் தேற்றி உதயணனைச் சார்ந்து அவனுக்குத் தன் வாலாறு கூறித் தன்னை நம்பும்படி செய்ததும் பிறவும் இதனால் அறியலாதம்.]

1. மேலவன் - உதயணன். 2. கழும - மயங்க.

4. படுசொல் - பழிமொழிகளை. 5. நிவந்த - உயர்ந்த.

6. செவ்வி - சமயம். தலைமகற்கு - பிரச்சோதனனுக்கு.

7. காழ்ப்படல் - உறுதியாதல்; “காமங் காழ்க்கொளின்” துறந். கள; மணி. ௫ - 20.

9. இழிப்பு உறு - உதயணனை இழிவுபடுத்திய.

9 - 10. “அறங்கூருன்.....என்ற லினிது” துறள், 181.

11. உரு - பிறரை அஞ்சுவித்தல்.

12. திட்பம் திருவின்வழி நிற்கும்; திட்பம் - நெஞ்சத்திண்மை.

11 - 2. உருவு, திருவு: உ, சாரியை. “எண்ணிப்பத் தங்கையிட்டா லிந்திரன் மகளு மாங்கே, வெண்ணெய்க்குன் றெரியுற்றற்போன் மெலிந்துபின் னிற்கு மன்றே” கீவக. 1597.

பி - ம். 1 சாங்கியன்ராயுரை. 2 கெழும. 3 ஒருவற்குத்.

கேட்டது கார்து வேட்டது பெருச்சிப்
பட்டது நானுது பெட்டது மலையும்

- 15 கால மன்மை யல்லது கானிற்
கோல மன்றோ குமரற் கிதுவென
எள்ளிய முரையா னிளமைய தியல்பென
முள்ளொயி றிலங்கு முறுவல னாகித்

(அரசன் நருமதைக்குச் சிறப்புச் செய்ய்தல்)

- தன்கய மருங்கிற் ருமரை போல
20 அண்ணன் மூதூர்க் கணியெனத் தோன்றிச்
சாமரை யிரட்டையுந் தமனியக் குடையும்
மாமணி யடைப்பையு மருப்பிய லுர்தியும்
பைந்தொடி யாயமும் பட்டமு முடையோர்
ஐம்பதி னாயிர ராங்கியன் மகரிருள்
25 மன்னருட் பிறந்த மக்களு ளருங்கலம்
தன்னயந் தரற்றத் தன்கடன் றீர்த்த
தகைசா லரிவைக்குத் தக்கன விவையென
இசைசால் சிறப்பி னிருங்கலப் பேழையொடு
மணியினும் பொன்னினு மருப்பினு மல்லது
30 மரத்தி னியலாத் திருத்தகு வையம்
முத்த மாலை முகமிசை யணிந்து
பொற்றூர் புனைந்த புள்ளியற் பாண்டில்

13. 'வேட்டது பெருக்கி' என்பது முதலியன பிரச்சோதன னுடைய உட்கோள்.

14. பட்டது - உண்டான பழி. மலையும் - மேற்கொள்ளும்.

15. காலமன்மை யென்றது உதயணன் தன்வயம் நீங்கிப் பிறன் வயத்தனாகியிருத்தலைக் குறிப்பித்தபடி.

17. உம் : அசை.

19. மலர் நாப்பண் ஓங்கிய தாமரை : மணி. ச. 7 - 9; கடு. 75 -

23. பட்டம் - தலைக்கோற் பட்டம்; எட்டி காவிதி யென்னு பட்டங்களுமாம்; பெருங். உ. 3 : 144 - 5.

25. அருங்கலமென்றது உதயணனை.

26. தன்னென்றது நருமதையை. கடன் - உதயணன் வேட கையை நீக்குதல்.

32. பாண்டில் - நாரையெருது ; சிறுபாண். 260.

- 1 கடைமணை பூட்டிக் கணிகையில் விட்டுப்
பொய்தன் மகளிரொடு புனலாட் டயரினும்
35 தெய்வ விழுவொடு தேர்ப்பி னியலினும்
நகர்கடர் திறத்த நருமதை பெருளென
எயின்மூ தாளரை வயின்வயி னேளய்
வாயில் சுட்டி வளநக ரறியக்
கோயிற் கூத்துங் கொடுங்குழை யொழிகெனத்
40 தொன்றிய லவையத்து நன்றவட் கருளித்
தருமணற் பந்தர்த் தான்செயற் கொத்த
கரும மறுத்த கைதூ 2வமையத்

(வாசவதீதையை விரும்பிப் பிறவாகர்
மணத்தூது விடுத்தல்)

- திருநிலத் திறைமை யேயர் பெருமகன்
பெருங்குளி றடக்கிய பெறற்கரும் பேரியாழ்
45 கல்லா நின்றனள் கனங்குழை யோளென
எல்லா வேந்தரு மிசையின் விரும்பி
வழிமொழிக் கிளவியொடு வணக்கஞ் சொல்லிக்

33. கடைமணை - வண்டியின் முன்னுறுப்பு; வழக்கு (பெருங். க. 56: 195.) கணிகையில் - நருமதையின் வீட்டிற்கு. விட்டு - அனுப்பி.
34. பொய்தல் - விளையாட்டு. 35. இயலினும் - செல்லினும்.
36. கடந்து இறத்தல் - கடந்து செல்லுதல்.
37. எயில் மூதாளர் - மதிலைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கும் முதியவர். எளய் - ஏவி.
38. வாயில் சுட்டி - நகரத்தார் அறிந்துகொள்ளும்படி ஒவ்வொரு வீட்டு வாயிலையும் குறிப்பிட்டு; “முற்றந் தோறு மூதா ரறிய” (157) என்பர் பின்னும். 39. கோயிற்கூத்து - அரண்மனையிலாடுங் கூத்து.
41. தருமணற் பந்தர் : பெருங். க. 33: 134, அடிக்.
42. கைதூவமையத்து - கையொழிந்திருக்கும் சமயத்தில் “கைதூவே நென்னும் பெருமை” குறள், 1021.
43. ஏயர்பெருமகன் - உதயணன்; “ஏயர்மகன்” (104) என்பர்.
46. இசையின் - சங்கீதமுடைமையால்.
47. வழிமொழி (வழிபாடுகூறுஞ் சொல்) யாகிய கிளவியென விரிக்க; “வலியரென வழிமொழியலன்” புறநா. உருக.

பி - ம். 1 கடிமணை, கடிமணை. 2 அவையத்து.

கழிபெரு நன்கலங் களிற்றின்மிசை யுயரித்
துன்னருங் கோயிலுட் டுதரை விடுத்தர
(பிரச்சோதனன் நிலை)

50 ஒலையுட் பொருளு முரைத்த மாற்றமும்
நூலிய லாளரொடு நுண்ணிதிற் கேட்டு
நன்று மென்னு னன்றென மறாஅன்
மரணிவர் குரங்கின் மகக்கோட் போல
நிலைமையொடு 1தெரிதரு நீதிய னாகி

55 ஆவது துணிதுணை யாசையி னிறீஇத்
தார்கெழு வேந்தன் தமர்களை விடுத்தபின்
(சாங்கியத்தாயின் செயல்)

கோமகன் குறித்தது கொண்டுகை புனைந்து
தாய்மகட் டேரிய தன்வயி னுரைக்க
(வாசவதத்தை வருந்தல்)

நொதுமற் கிளவி கதுமென வெரீஇப்

60 புதுமரப் பாவை பொறியற் றுங்கு
விதுப்புறு நடுக்கமொடு 2 விம்முவன ளாகி
இதுமெய் யாயி னின்னுயிர் வேண்டி

49. விடுத்தர - அனுப்ப.

53. மகக்கோள் - மகவைக்கொள்ளுந்தன்மை ; அரசனது நொது
மற்றன்மைக்கு இஃது உவமை ; சீவக. 2571.

55. ஆவது - செய்யத்தக்கதை. துணிதுணை - நிச்சயிக்குமளவும்.

57. குறித்தது : உதயணனை மருமகனாக்கிக் கொள்ளுதல்.
கொண்டு - உணர்ந்து கொண்டு. கைபுனைந்து - பொய்யாகக் கற்பித்து.

58. தாய் : இங்கே சாங்கியத்தாய். மகள் தேரிய - மகளின்
கருத்தை அறியும் பொருட்டு ; மகள் - வாசவதத்தை.

59. நொதுமற் கிளவி - அயலரசனுக்குத் தன்னைக் கொடுப்பதாகச்
சொல்லிய வார்த்தைகளை ; நொதுமல் - அயல். வெரீஇ - அஞ்சி.

60. பொறி - எந்திரம்.

61. விதுப்புறுநடுக்கம் - பரபரப்புற்ற நடுக்கம் ; மிகுந்த நடுக்கமு
மாம். விம்முதல் - பொருமுதல்.

60-61. “பொறியறு பாவையிற் பொம்மென விம்மி” சீவக. 333.

62. இது - அயலானுக்கு என்னைக்கொடுக்க வெண்ணிய இச்
செய்தி.

பி - ம். 1 திரிதரு. 2 விமுவனளாகி.

வாழ்வோ ருளரெனில் சூழ்கதன் வினையென
ஆவி நுண்டுகில் யாப்புறுத் தாயினும்

- 65 சாவ துறுதியான் றப்பிய பின்றை
என்பிற் றீர்க வெந்தைதன் சூறையென
அன்பிற் கொண்ட வரற்றுறு கிளவி
வளைக்கை நெருக்க வாய்மிக் கெழுதரக்
கதிர்முத் தாரங் கழிவன போலச்
70 சிதர்முத் தாலி சிதறிய கண்ணள்

(சாங்கியத்தாய் அவளைத் தேற்றல்)

மாழ்குபு கலிமு மகள்வயிற் றழீஇ
வீழ்தரு கண்ணீர் விரலி னீக்கிக்
கவாஅற கொண்டு காரணங் காட்டி
அழேற்கென் பாவா யதுவு முண்டோ

- 75 யாயு நீயும் யானு மெல்லாம்
இதுமுத லாக விவ்வகை நிகழிற்
றலைமகற் றுறநது தவம்புரி வேமென
அஞ்சி லோதியை நெஞ்ச வலியுறுஇச்
சேபுய ருலகஞ் செம்மையிற் கூறும

63. வாழ்வோருளரெனினென்றதனால், யான் வாழேனென்றா
ளெனக் கொள்க; “வாழ்வார்க் குரை” (குறள், 1151) என்றது
போன்றது.

64. ஆவி நுண்டுகில் - பாலாவி போன்ற வெள்ளிய நுண்ணிய
ஆடை; பெருங். க. 36 : 165, 40 : 228; “ஆவியன்ன பூந்துகில்”
(சீவக. 67.) யாப்புறுத்து - சுருக்கிட்டுக் கட்டி.

66. என் பிற்றீர்கவென்று மீட்டுங் கூறியது மயக்கத்தால்; என்
பின் - என்பினாலே; உயிரில்லாத உடம்பினாலேயெனலுமாம்.

67 - 8. கிளவி எழுதர. 70. ஆவி - நீர்த்துளி.

69 - 70. “கண்பனி, நெகிழ்தூன் முத்தின் முகிழ்முலைத்
தெறிப்ப” (அகநா. உஅக.) 71. கலிமும் - கலங்கும். வயின் - வயிறு.

73. கவான் - துடை. கொண்டவள், சாங்கியத்தாய்.

74. அழேற்க என் பாவாய். அதுவும் - உதயணனுக்கன்றி வேறொரு
வர்க்கு உன்னைக் கொடுத்தலும். 77. தலைமகன் - அரசனை.

78. அம் சில் ஓதியை - அழகிய சிலவான கூந்தலையுடைய வாசவ
தத்தையை; துறிகீழ்ப். 180.

- 80 ந்து நோன்பிற் தெய்வத் தேற்றிய
நீம்பாற் காட்சித் 1 தெரிவுபல காட்டி.
மாற்றாக் கலையின் மனங்கொண் டாங்கு
நிறைமை சான்றநின் னெஞ்சங் கொண்ட
பொறைமை காணிய பொய்யுரைத் தேறென
- 85 ழுதியு துதலு மாகதை நீவித்
தக்கது நோக்கான் பெற்றது விரும்பி
துந்தை நேரா னெஞ்சுகொள் காரணம்
பைந்தொடிந் தேதளி பரிவறக் கேளென
இளமையும் வனப்பு மில்லொதி வரவும்
- 90 வளமையுந் தலுகனும் வரம்பில் கல்வியும்
தேசத் தமைதியு மாசில் சூழ்ச்சியோ
டென்வகை நிறைந்த நன்மகற் கல்லது
2 மகட்கொடை நேரார் மதியோ ராதலின்
அவைபொருங் குடைமை யவர்வயி னின்மையின்
- 95 அதுபொய் யாத லதனிணுந் தேறெனக்
காரணக் கிளவி நீர காட்டிச்
செவிவி தெரிப்பக் கவிழ்முக மெடுத்தது

80. நோன்பு - பிரசசோதனன் தெய்வங்களைக் குறித்துச் செய்த தவம் ; தெய்வம் - இந்திரனும் சண்டிகேவியும்.

81. தெரிவுபல - வாசவதத்தையை உதயணனே மணஞ்செய்து கொள்வானென்பது முதலியன. 84. காணிய - காணும் பொருட்டு.

85. “ நன்னுதனீவி ” (316) என்பர் பின்னும் ; “ விரைக்குழ றொழுது நீவிசொன்னான் ” சீவக. 618.

86 பெற்றது - தூதுவர் கொணர்ந்ததை.

87. நேரான் - உடன்படாளுயினன்.

87 - 8. காரணத்தைக் கேளென்று.

89 - 91. “ அருமை சான்ற நாலிருவகை ” என்பதன் உரையில், இளமையும்.....சூழ்ச்சி’ என்னும் இப்பகுதி எடுத்தாளப் பெற்றுள்ளது ; தோல். களவு. சூ. ௨0, ந.

89 - 92. = பெருங். க. 35 : 159 - 60 ; 230 - 31.

94. அவை - இளமை முதலிய எட்டும் (89 - 91.) அவர் - நொதுமலர்

96. காரணக்கிளவி - காரணமான சொற்கள் ; பெருங். க. 35 112 ; “ காரண நீர சொன்னான் ” சீவக. 1386.

97. செவிலி - சாங்கியத்தாய். முகமெடுத்தவள், வாசவதத்தை

பி - ம். 1 திரிவுபல, 2 மகளிடை.

(வாசவதத்தை கூற்று)

- நெடுவெண் டாளை வாங்கிக் கொண்டுதன்
வடிவே லுண்கண் வருபனி யரக்கித்
100 தோற்ற நிகர்ப்போ ரின்றி யாற்றல்
காலனொ டொக்கு ஞாலப் பெரும்புகழ்
புகரின் றோங்கிய நிகரில் கேள்வியன்
காம நுகர்வோர்க் காரணங் காகிய
ஏம வெண்குடை யேயர் மகனொடு
105 வையக மறியக் கையகம் புக்குத்
தானறி வீணை தனியிடத் தெழீஇக்
காணு மென்னுங் கட்டுரை ¹ யன்றியும்
உலக மாந்த ருள்ளங் கொண்ட
ஐயக் கிளவி தெய்வந் தேற்றினும்
110 தூய ளென்னுத் தீதுரை யெய்தி
வாசவ தத்தையும் வாழ்ந்தன ளென்னுட
ஓசை நின்ற லுலகத் தஞ்சுவன்
எமர்தர வாரா தாயினு மிவனோற்

99. அரக்கி - துடைத்து ; பெருங். க. 33 : 136-ஆம் அடிக்குறிப் பைப் பார்க்க.

100. தோற்றம்-தோற்றத்தில். 102. கேள்வியன் - உதயணன்.

100 - 102. ஆற்றலிற் காலனை ஒக்குங் கேள்வியன்: “ மீளி மொய்ம் பின் மிகுவலி ” (பொருந. 140) ; “ கால முன்ப ” (புறநா. உரு : 17) ; “ எண்மரில் வலிய னாய யமன் ” கம்ப. மிதிலை. 107.

104. ஏமவெண்குடை - குடிகளுக்குப் பாதுகாப்பாகிய வெள்ளைக் குடை ; “ வியன்குடை, வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே வருந் திய, குடிமறைப் பதுவே கூர்வேல் வளவ ” புறநா. நடு.

103 - 4. அணங்காகிய - வருத்துவோனாகிய ; ஆகியமகனென்க ; ஐங். உரு ; “ கச்சலாமுலை யார்க்கணங் காகிய சச்சந்தன் ” சீவக. 157.

106. எழீஇ - எழுப்பி.

107. காணும் - காண்பாள். கட்டுரையன்றியும் - கட்டுரைக்கு அஞ் சுவதல்லாமலும்.

109. ஐயக்கிளவி - ஒருவர்பால் ஒருவர் அன்புடைய ரென்பது.

112. ஓசை - சொல் ; இங்கே வடிச்சொல் ; “ கற்றேயுந் தேயாது சொல் ” பழ. 394.

பி - ம் 1 இன்றியும்.

- நவனுறை புலநகர் தழித்துப்பிறந் தாயினும்
115 எய்துநல் வலித்தனென் செய்வது கேளெனத்
தெய்வ மாதர் திட்பங் கூற

(சாங்கியத்தாய் எண்ணுதல்)

- அண்ணன் மருங்கி னுவது வேண்டும்
தன்மன முவந்தது தலைவர னோக்கி
ஏற்ற முன்கைத் தொடிவீழ்ந் தற்றாற்
120 கொற்றொடி கொண்ட சொன்கையென் றேத்தி
மிகுதியின் மிக்கதன் மேற்றிணைக் கேறபத்
தஞுவன கூறுந் தலைமகன் மகளென

(சாங்கியத்தாய் கூற்று)

- உவமை நெஞ்சமொடு வப்பன கூறிப்
பைந்தொடி யாயமொடு பன்னொடி பகர்ந்து
125 கங்குல் யாடதுங் கன்படுத தலைபாற
கல்விச் சேவகங் கடவோன் வருந்துணைப்

114. அழித்துப் பிறந்தாயினும் - மீட்டும் பிறந்தாவது ; “ அழித்து மொருநாள் ” பெருங்.க. 34 : 83.

113 - 5. வேண்டிய வேண்டியாகு கெய்துதற்குத் தவம் காரண மாதலின், ‘ இவனோற்று.....வலித்தனன் ’ என்றாள் (தறள், 265); “ இம்மை மாறி மறுமை யாயினும், நீயா கியரெவ கணவனை ” (தறுந் சக), “ மன்னவனே ” (நைடதம், பிரிவுறு. 17) என்னும் செய் புள் இவ்வடிகளின் கருத்தை ஒருவாறு தழுவியிருத்தல் காண்க.

116. தெய்வமாதர் - வாசவதத்தை; தெய்வத்தினருளாற் பிறந்தவ ளாதலின் இங்ஙனம் கூறப்பட்டாள். திட்பம் - மனவுறுதி.

118. தலைவர - முற்ற.

119 - 20. கொள்கை தொடிவீழ்ந்தற்றென இயைக்க ; “ ஏற்ற கைத்தொடி வீழ்ந்தென வேந்தலைத், தேற்றினான் ” சீவக. 1979.

121. மேல்திணை - மேலாகிய குலம்.

122. தலைவன்மகள் தருவனவற்றைக் கூறுகின்றாளென்று சாங்கி பத்தாய் நினைந்து.

123. உவப்பன - மகிழ்தற்குக் காரணமாகிய வார்த்தைகளை.

124. நொடி - நொடிச்சொற்களை. 125. யாமம் - நள்ளிரவு.

124 - 5. பகர்தலால் துயின்றாயில்லை.

126. கல்விச்சேவகம் கடவோன்-கல்விவீரத்தைச்செலுத்துவோன்

பல்பூங் கோதாய் பள்ளிகொண் டருளெனப்
 பூமென் சேக்கையுட் ¹ புனையிழைப் புகீஇ
 யான்வரு மாத்திரை யாரையும் விலக்கிக்
 130 காஞ்சன மாலாய் காவல் போற்றெனத்

(சாங்கியதீதாய் உதயணனைக் காணுதல்)

தொகுவேன் முற்றஞ் சினிகையிற் போந்து
 மயிலா டிடைகழி மாடத் தொருசிறைப்
 பயில்பூங் கொம்பர்ப் பந்தர்மு னிழிந்து
 கிளரிழை கற்குங் கேள்விப் பொழுதெனத்
 135 தளரிய லாயமொடு தாய்முத லிசைப்பக்
 கீத சாலை வேதிகை காக்கும்
 கோல்கொள் சுற்றமொடு குமரன் புகுதா
 இடுமணன் முற்றத் திவ்வழி வருகெனக்
 கொடிமுதிர் குருகின் கொம்புதலைக் கொண்ட
 140 உதிர்பூம் புன்கி னொரு சிறை யிரீஇ
 இனைத்திறம் பகருறு மெந்தையொ டென்னிடைக்

உதயணன் ; வீரமாகிய பெருமிதத்துக்குரிய காரணம் நான்கனுள்
 கல்வியும் ஒன்றாகும் ; தோல், மெய். கு. 9.

128. புனையிழைப் புகீஇ - வாசவதத்தையைப் புகுத்தி.
 130. காஞ்சனமலை : வாசவதத்தையின் தோழி.
 131. தொகு வேல் முற்றம் - வேற்படை நெருங்கியுள்ள முற்றம்.
 132. இடைகழி - இடையே ஒதுங்கியிருக்கு மிடத்தையுடைய.
 133. பூகொம்பர்ப் பந்தர் - பூங்கொம்பாலாகிய பந்தர் ; “ நிறை
 மாண் குருகி னேர்கொடிப் பந்தர் ” பெருங். க. 41 : 121.
 134. கற்கும் பொழுதெனவும் கேள்விப்பொழுதெனவும் கூட்டுக.
 135. ஆயத்தோடு சாங்கியத்தாய் முதலிற் சொல்ல.
 136. வேதிகை - வாயிற்றிண்ணை.
 137. “ கோலவர்தொழ ” (37 : 1) என்பர் பின்னும்.
 139. குருகு - குருக்கத்தி.
 140. புன்கு - புன்குமரம். இரீஇ - உதயணனை இருக்கச் செய்து.
 141. இனைத்திறம் - இத்திறங்களை, எந்தையென்றது உதயணனை;
 முறைப்பெயரன்று.

பி - ம். ¹ புனையிழை புகீஇ.

கிளைத்திறம் பகருநர் தலைப்பெய லரிதெனக்
கண்ணிறுஞ் செவியி னு நண்ணுநர்ப் போற்றி

(சாங்கியத்தாய் கூற்று)

மண்ணாகங் காவலன் மாபெருந் தேவி

- 145 திருவயிற் றியன்ற பெருவிறற் பொலிவே
இனையை யாவது மெம்மனோர் வினையென
யாக்கைப் தியல்பி னு மன்பினுங் 1 கொண்டதன்
காட்சிக் கண்ணிர் காந்தகத் தடக்கி

(சாங்கியத்தாய் தன் வரலாறு கூறுதல்)

இன்ன னென்றியா னென்முத லுரைப்பேன்

- 150 மன்னவன் மகனே மனத்திற் கொன்றெனச்
செம்மற் செங்கோ 2 னுந்தை யவையத்
தென்னிகந் தெரிஇயின விளமைபிற் கணவன்
தன்னிகந் தெரிஇயான் றகேள னாகக்
கொண்டோற் பிழைத்த தண்டந் தூக்கி
155 வடிக்க னரிட்டசைப் பொடித்துக் கட்டிக்

142. எங்களுடைய உறவென்று சொல்லிவருபவரும் இப்பொழுது வருதல் அரிதென்றெண்ணி.

143. தன் கண்ணாலும் செவியாலும் பாதுகாத்து.

144. காவலன் - சதாநீகன். மாபெருந்தேவி-மிருகாவதியினுடைய.

146. இத்தன்மையை யுடையாயாக நீ இருத்தலும் எம்மனோர் செய்த சீவினையாகுமென்று சொல்லி, “இனையை நீ யாய வெல்லா மெம்மனோர் செய்த பாவம்” (சிவச. 391.) 148. சிலர். கக - 98.

147 - 8. “அன்பிற்கு முண்டோதரும்” குறள், 71.

149. என் முதல் - என் வரலாறு.

150. மனத்திற் கொள்ளென்றது, வெளிப்படுத்த வேண்டா வென்றபடி. 151. செம்மல் - தலைமை.

152. இக்கத்து ஒர்இயினன் - விட்டு நீக்கினான்.

153. தகேளாக - தகுதியிலலாதேனாக.

154. கணவனுக்குப் பிழைசெய்தமையாலுண்டாகும் தண்டனையை ஆராய்ந்து; “கொண்டோற் பிழைத்த தண்ட மஞ்சி” மணி. கங: 6.

155. இட்டிகைப்பொடி - செவகற்பொடி, கணவனைப் பிழைத் தோர்மீது செவகற்பொடியைத் தூவி நீராட்டுதல் சிலநாடுகளில் வழக்க

பி - ம். 1 கொண்டதன். 2 னுந்தைவையத்.

குற்றங் கொல்லுமெங் கோப்பிழைப் பிலனென
முற்றந் தோறு மூதூ ரறிய
நெய்தற் புலைய னெறியிற் சாற்றிப்
பைதற் பம்பை யிடங்க ணெருக்கி

160 மணற்குடம் பூட்டி மாநீர் யமுனை
இடைக்கயத் தழுந்த விடஇய செல்வுழிப்
புனற்கரைப் படிஇயர் புதல்வரொ டார்க்கும்
தோணி யரவஞ் சேனோய்க் கிசைப்பத்
தழுஉப்புனை யாயமொடு குழுஉத்திரை மண்டி

165 ஆவி நுண்டுகில் யாப்புறுத் ¹ தசைத்துப்
பாகவெண் மதியிற் பதித்த குடுமிக்
களிற்றொடு புக்குக் கயங்கண் போழ்வோய்
அவ்வயி னெழுந்த கவ்வை யென்னென
முந்தை யுணர்ந்தோர் வந்துநினக் குரைப்ப

170 யாழுங் காண்கங் கூமின் சென்றெனக்

மாகவுள்ளதென்பர்; “சுமெ னேறா” (சிலப். கச: 146) என்பதும் அதன் உரையும், “சுமெ னேற்றி” (மணி. கஅ: 33) என்பது முதலியனவும் இங்கே அறியற்பாலன.

157. மூதூரிலுள்ள முற்றங்கடோறும்; இப்பகுதியின் 38 - ஆம் அடியைப் பார்க்க.

158. நெய்தற் புலையன் - சாப்பறையை அடிகளும் புலமகன்.

159. பைதற் பம்பை - துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும் பம்பையென்னும் பறை. எருக்கி - அடித்து.

160. மாநீர் - கரியநீர்; யமுனை கருவிறமுடையது.

161. அழுந்த இடைய - அழுந்தும்படி இடுதற்கு.

162. புனற்கரை படிஇயர் - நீர்க்கரையிலுள்ளவர்கள்.

163. சேனோய்க்கு - தூரத்திலிருந்த நினக்கு. நீர்க்கரையிலுள்ளவர்கள் இசைப்ப

164. தழுஉ - தழுவுதல். 165 ஆவிநுண்டுகில்: 64, அடிக்.

166. பாகவெண்மதி - அங்குசம்; “அரைமதி யிரும்பு” (பேருங். க. 32: 96.) குடுமி - உச்சி. 167. கயம் - பள்ளம்.

168. கவ்வை - துன்பமுழக்கம். 169. முந்தை - முன்பு.

170. கூமின் - அழையும்.

பி - ம். 1 அசைத்த.

- கோல்கொண் மள்ளர் காவி னோடி
 நம்பி வேளண் மம்பி வருகென
 ஆணையிற் றிரீஇய ரஞ்சன்மி னீரெனத்
 தோணி யிழிப்புழித் துடுப்புநனி தீண்டி.
- 175 நெற்றி யுற்ற சூற்ற மிதுவென
 இதுமுத லாக வின்னே யிம்மகள்
 அழிதவப் படுத லாற்றுமென் றுரைத்த
 சூறிகோ ளாள னறிவிசுழ்ந் தெள்ளி
 எல்லை ஞாயி றிரவெழு மெனினும்
- 180 பல்கதிர்த் திங்கள் 1 பகல்படு மெனினுநின்
 சொல்வரைத் தாயிற் சொல்லுவை நீயென
 இன்னகை முறுவலை யாகி யிருங்களிற்
 ரெண்ணுதன் மத்தகத் தூன்றிய கையை
 கொண்டோன் சுரப்பவுங் கொள்கையி னிகப்போள்
- 185 தன்குறிப் பாயுழித் தவமிவட் கெரிதென
 வம்ப மாக்கள் வாடுயெடுத் துரைத்த

171. “கோல்கொள் சுற்றம்” (137) என்றார் முன்னும்,
 காவின் - காற்றைப்போல.

172. நம்பி வேளண்ம் - உதயணன் விரும்புவான். அம்பி - தோணி.

173. திரீஇயர் - மாறுதற்பொருட்டு.

174. துடுப்பு - தோணியைச் செலுத்தும் கருவி.

175. இது - இவ்வடு. என - என்று கூறி. இதனால், சாங்கியத்
 தாயின் நெற்றியில் வடுவுண்டென்று தெரிகின்றது.

177. அழிதவப் படுதல் - தவஞ் சிதைந்தோர் செய்தற்குரிய விர
 தத்தை; “அழிதவப் படிவத்து” (பரி. 6.) ஆற்றும். - செய்வாள்.

178. சூறிகோளானன் - நிமித்திகன்.

179. எல்லை ஞாயிறு - பகற்பொழுதிற்குரிய சூரியன்.

180. பல்கதிர்த்திங்கள் - பூரண சந்திரன். பகல்படும் எனினும்
 பகற் பொழுதில் உதிக்குமாயினும்.

181. சொல்வரைததாயின் - சொல்லின் அளவில் அடங்கு
 தாயின். 179 - 81 நிமித்திகளை உதயணன் செய்த இகழ்ச்சி.

183. மத்தகத்தில் ஊன்றிய கையை உடையையாய்.

185. ஆயுழி - ஆராய்ச்சி செய்யுமிடத்து.

பி - ம். 1 பகல்விடு.

- வெஞ்சொற் கிளவிநின் னங்கையி னனித்து
வேண்டிய துரைமி னீண்டியான் றருகெனப்
புலைமக னறையப் பூசலிற் போந்தேன்
190 நிலைமை வேண்டியா னின்னகர் வாழ்வேன்
தலைமகன் மகனே தவமென் றுணிவென
நிகழ்வதை யுரைக்கு நிமித்திக்¹ கருறப்
புகழ்வினை யாகிப் பூக்கொண் டெறிந்தபின்
மற்று மவனே கறறது நோக்கி
195 யானே யணிநிழற் படுதலி னநதணி
தான்கொண் டெழுந்த தவத்துறை நீங்கித்
தானே வேந்தன் றுணிழற் றங்கி
முற்றிழை மகளிர்க்கு முதுக னுமெனச்
செவ்வகை யுணர்ந்தோன் சேனைக் கணிமகன்
200 கோசிக னென்றவன் குறிப்பெயர் கூறி
அடையாண் கிளவியொ டறியக் கூறலும்

(உதயணன் கூற்று)

கடிதார் மார்பனுங் கலிழ்ச்சி நோக்கிப்

183 - 7. மத்தகத்தில் ஊன்றிய ஒரு கையை யுடையையாய்க்
கிளவியை மற்றோரங்கையின் அடக்கி.

188. வேண்டியதுரைமின் - நீர் விரும்பியதைச் சொல்லும். தருகு-
தருவேன். என - என்று உதயணன் சொல்ல.

192. நிமித்திக்கு - நிமித்திகனுக்கு.

193. புகழ்வினை ஆகி - புகழும் தொழிலை யுடையாயாய். பூ - நிமித்
திகனுக்குரிய பரிசுற் பொற்புவை.

195. அந்தணி - சாங்கியத்தாய் ; “ மறைமூதாட்டி ” (209) என்பர்
பின்.

198. முதுகண் - பாதுகாப்பாக விருக்கும் முதியவர் ; இச்சொல்
இப்பொருளிற் சிலாசாசனங்களிற் காணப்படுகின்றது.

199. சேனைக்கணிமகன் - சேனையில் உள்ள நிமித்திகன் ; பெருங்.
நட. 22 : 185.

200. கோசிகனென்பது அக்கணியின் இயற்பெயர்.

201. அடையாண்கிளவி - அடையாளச் சொல் ; “ அறியக் கூறிய
வடையாண் கிளவியும் ” (56 : 184) என்பர் பின்னும் ; இச்சொல்
அடையாளனவும் வழங்கும். 202. கலிழ்ச்சி - கலங்கியழுதலை.

பி - மீ. 1 அஞலாப்.

பிறப்பிடை யிட்டே னாயினு மெனக்கோர்
சிறப்பின ராத நேற்றுமென் மன்னெனக்
205 கண்டதற் கொண்டு தண்டா தூறுமென்
அன்புகரி யாக அறிபுதுணி கல்லீலன்
இன்றிவை கரியா வினித்தெளிந் தன்னென
உதயண குமா னுணர்ந்தமை தேற்றலும்

(சாங்கியத்தாயின் கூற்று)

மறைமூ தாட்டி மற்றுங் கூறும்
210 கதிர்வினை துணித்தநின் கணியெனைக் கூறிய
எதிர்வினை யெல்லா மெஞ்சா தெய்தி
இந்நகர்ப் பயின்றியா னிற்கிலை யெய்திற்
மென்னி னாயிற் றென்குவை யாயின்
என்முதல் கேளெனத் தொன்முத றெடங்கி
215 ஆக்கையி னிழிந்துநின் னருளிற் பிறந்தவென்
நோக்கரு நல்வினை துகரிய செல்கெனக்
கொற்றவன் மகனே பற்றாது விடுவேன்
நீராட் டியலணி நின்வயி னீங்கியப்
பேர்யாற் றொருகரைப் பெயர்ந்தனென் போகிச்
220 கெங்கா தீரததுத தேசங் கெழீஇ
1 அங்காங் கொல்வனென் ருத்திரை முன்னி
வம்பலர் மொய்த்ததேதார் வழிதலைப் பட்டு

203 பிறப்பில் யான் வேறுபாடு உடையேனாயினும்.

204. நீர் சிறப்பினராதலை.

205. தண்டாது - தணியாமல்; “தண்டா வீகை” புறநா. சு.

206. அன்புகரியாக அறிபு - அன்பு சாட்சியாக அறிதல்; “அன்பு சான்மென வுரைத்தன ன்ணையவென் யாககை, என்பு தோன்றல வரு கின வெளிற்றிறி தெவனோ” கப்ப மராமர. 120.

210 கதிர்வினை துணித்த - சூரியன் செயலைக் கூர்த்து அறிந்த; சூரிய சித்தாரந்த தூலை உணர்ந்த.

211 எதிர்வினை-எதிர்காலத்துக் காரியம் 213 என்னின்-எதனால்.

216 நல்வினை செல்க என. 217. பற்றாது - உன்னைப் பற்றாமல்.

221. ஒல்வன் - பொருந்துவேன். ஆத்திரை - யாத்திரை.

222. வம்பலா - புதியவர்

பி - ம். 1 அங்காவகொள்வன்.

- வயிரச் சாத்தொடு வடதிசைப் போகி
 அயிரிடு நெடுவழி யரசிடை யிருந்துழிப்
 225 பூதியு மண்ணும் பொத்தகக் கட்டும்
 மானுரி ¹ மடியு மந்திரக் கலப்பையும்
 கானெடு மணையுங் கட்டுறுத் தியாத்த
 கூறை வெள்ளுறிக் குண்டுகைக் காவினர்
 தரும தருக்கர் தற்புறஞ் சூழப்
 230 பரிபு மெலிந்த படிவப் பண்டிதன்
 சாங்கிய நுனித்தவோர் சாறயர் முனிவனை
 ஆங்கெதிர்ப் பட்டாங் கவனெனும் போகி
 அத்தவப பட்டாங் கறுவகைச் சமயமும்
 கட்டுரை நுனித்த காட்சியே னாகி
 235 இமயப் பொருப்பகத் தீராண் டுறைந்தபின்
 சூமரித் தீர்த்த மரீஇய வேட்கையின்

223. வயிரச் சாத்து - வயிர வியாபாரஞ்செய்யும் வணிகர்திரள்.
 224. அயிர் - நுண்மணல். அரசிடை - அரசமரத்தின் நிழலில்.
 225. பூதி - விபூதி. பூதியும் மண்ணும் நெற்றி முதலியவற்றில் அணியப்படுவன. பொத்தகக் கட்டு - புத்தகங்களின் தொகுதி; பொத்த கம் : நேமி. சூ. 7. உரை, மேற்.
 226. மானுரி மடி - மான்ரோலாகிய ஆடை. கலப்பை - நியமஞ் செய்தல் முதலியவற்றிற்குரிய கலங்களை வைத்திருக்கும் பை; “காய கலப்பையிர்” மலைபடு. 13.
 227. காலையுடைய நீண்ட ஆதனப் பலகை
 228. கூறை - ஆடை. குண்டுகை - கமண்டலம். காவினர் - தோட்சுமையை யுடையவர்.
 227 - 8. “நூலே கரக முக்கோன் மணையே, ஆயுங் காலே யந்த ணர்க் குரிய” தோல். மரபு. சூ. 70.
 230. பரிபு - வருந்தி. படிவம் - விரதம்; “தண்டொடு பிடித்த தாழ்கமண் டலத்துப், படிவ வுண்டிப் பார்ப்பன மகனே” குறுந். கடுக.
 231. சாங்கியம் நுனித்த - சாங்கிய நூலைக் கூர்த்தறிந்த. சாறு - விழா. 233. அத்தவப்பட்டு - யான் அந்தத் தவவழியிற் பொருந்தி.
 234. கட்டுரை நுனித்த - அம்முனிவன் கூறிய கட்டுரையால் கூர்த்து உணர்ந்த.
 236. கன்னியாகுமரித் தீர்த்தத்தில் நீராட வேண்டுமென்னும் விருப்பத்தால்.
 டி - மீ. 1 முடியும்.

அருந்தவ துனித்த ¹ வறவா சிரியன்
² தருமவாத் திரையெனத் தக்கணம் போந்துழி
 மாவுஞ் சேனை மதிப்புறங் கவைஇய
 240 காள வனத்தோர் கபாலப் பள்ளியுட்
 செலவயா வுயிர்த்த காலை நூற்றுறை
 யாற்றுளிக் கிளந்த வறுவகைச் சமயமும்
 ஏற்றல் காணுமெம் மிறைவன் றுனென
 மாற்றக் கோடணை மணிமுர சறைதலிற்
 245 கற்றோர் மொய்த்த முற்றவை நடுவண்
 தாழாப் பெரும்புகழ்க் காளக் கடவுண்முன்
 பாலக னென்னும் பண்ணவர் படிவத்துக்
³ காள சமணன் காட்சி நிறுப்ப
 ஐம்பெருஞ் சமயமு மறந்தோற் றனவென

237. அறவாசிரியன் - தருமங்களைப் போதிக்கும் ஆசிரியன் ; இப் பெயர் அறவணவடிகளென்பது போல்வது.

238. ஆத்திரை - யாத்திரை. தக்கணம் - தெற்கு ; சிலப். கச : 81.

240. காளவனம் : உச்சைனிமாகாளமென்று நூல்களிற் கூறப்படும் சிவதலத்தைச் சார்ந்த இடமோவென்று இது கருதப்படுகின்றது. பள்ளி - முனிவராச்சிரமம்.

239 - 41. உச்சைனியின் மதிலைச் சூழ்ந்த காளவனத்தில் கபாலப் பள்ளியில் இளைப்பாறியபொழுது. 242. ஆற்றுளி - விதிப்படி.

244. மாற்றக்கோடணை - தருக்கச செய்தியைப்பற்றிய முழக்கு ; மாற்றம் - தருக்கம் ; கோடணை - முழக்கம்.

242 - 4. அறுவகைச் சமயப் புலவர்கள் தம்முள் எதிர்த்து வாதஞ் செய்தலை எம்மிறைவன் (பிரச்சோதனன்) காணவிரும்பினானென்று சொல்லி வள்ளுவன் முரசறைதலால்.

245. முற்றவை - அறிவால் முதிர்ந்தோர் கூடிய சபை (பெருங். க. 31 - 33.) 246. காளக் கடவுள் - காள முனிவன்.

248. காட்சி - சமயக் கொள்கையை. நிறுப்ப - சித்தாந்தம் செய்ய.

247 - 8. பாலகனென்னும் பெயரையுடைய காளசமணன்.

249. ஐம்பெருஞ் சமயமும் - சைன சமயமொழிந்த ஐந்தையும் ; “ ஐவகைச் சமயமும் ” (மணி. உள : 289) என்றதற்குப் பெளத்த சமய மொழிந்த ஐந்து சமயமென்று அங்கே கொள்ள வேண்டுவதுபோலக் கொள்க.

பி - ம். ¹ அறவாசிரியத். ² தருமயாத்திரை. ³ காளசமணன்.

- 250 1 வேந்தவ னுதலிய வேதா சிரியரும்
 2 தாந்தம் மருங்கிற் றுழங் காட்டிச்
 சாங்கிய சமயந் தாங்கிய பின்னர்
 நல்வினை நுனித்தோ னம்மொடு வாழ்கெனப்
 பல்வேல் வேந்தன் பரிவுசெய் தொழுகலின்
 255 எழுந்த 3வாத்திரை யொழிந்தீண் டுறைவுழிக்
 கையது வீழினுங் கணவ னல்லது
 தெய்வ மறியாத் தேர்ந்துணர் காட்சிப்
 படிவக் 4 கற்பிற் பலகோ மகளிருட்
 டொடியோ டம்மனை தோழி யெனத்தன்
 260 குடிவழி யாகக் கொண்ட கொள்கையின்
 இத்தவ முவக்கும் பத்தினி யாதலிற்
 றவஞ்சார் வாகத் தலைப்பெயல் விரும்பி
 அறஞ்சார் வாக வன்புசெய் தருளி
 இறைமக னறிய வின்றுணை யாகிப்
 265 பிறைதுதன் மாதர் பிறந்த யாண்டி-னுள்
 நாவொடு நவிலா நகைபடு மழலையள்
 தாய்கைப் பிரிந்துதன் றமர்வயி னீங்கி
 என்கைக் கிவரு மன்பின ளாதலிற்
 றுயென் றறிந்தன 5 னீயினி வளர்க்கெனக்
 270 காதல் வலையாக் கைத்தரக் கொண்டவள்

-
250. னுதலிய - கருதிய ; நன்கு மதித்த.
 251. தாழம் - தாழ்தல் ; இங்கே தோல்வி.
 253. நல்வினை நுனித்தோன் : பாலகனென்னும் முனிவன்.
 255. உறைவுழி - இந்நகரில் யான் தங்கும்பொழுது.
 256. கையது வீழினு மென்றது உறவகும்பொழுதினுமென்றபடி.
 256 - 8. “தெய்வத் தொழாஅள் கொழுநற் றெழுதெழுவாள்”
 (குறள், 55.) 259. தொடியோள் தம்மனை - வாசவதத்தையின் தாய்.
 261. இத்தவமென்றது தன் தவநிலையை.
 265. மாதர் - வாசவதத்தை.
 266. “நாவொடு நவிலா நகைபடு தீஞ்சொல்” அகநா. கக: 4.
 268. வாசவதத்தை என்கைமீது ஏறியிருக்கும் அன்புடையளாக
 இருந்தமையின். 269. என - என்று நற்றாய் சொல்லி.

பி - ம். 1 வேந்தவனுதலிய. 2 தாந்தவமருகிற்றருமங்காட்டி.
 3 யாத்திரை. 4 காவிற். 5 நீயிவளர்க்கென.

பால்வகை யறிந்தபின் படர்வேன் றவமென
மைத்துன மங்கை மருஉமா கண்டு
நட்புவலை யாக நங்கையொடு நெறவேன்
ஒன்பதிற நியாட்டை யுதயண கேளெனத்
275 தன்வயிற் பட்ட தவ்வயிற் கிளரி
அகம்புரி செம்மை யன்பிற் காட்டி
மனமுணக் கிளந்த மந்திரக் கோட்டியுட்
புள்ளு மாவு முள்ளுறுத் தியன்ற
ஆண்பெயர்க் கிளவி நாண்மகிழ்¹ கடவ
280 வழக்கிக் கூறினும் வடுவென நாணி
ஓழுகக நுனித்த லூராண் மகளிர்
தாநயந் தரற்றினுந் தக்குழி யல்லது
² காமுறற் கொவ்வாக் கயக்கமி லாளநீ

271. பால்வகை யறிந்தபின் - நல்லாழின் திறத்தையறிந்தபின்பு.
என - என்று எண்ணி.

272. மைத்துன மங்கை - கீ மணஞ் செய்துகொள்ளுதற்குரியவளாகிய வாசவதத்தை; “மைத்துனன் வனப்பின் மிக்கான்” (சீவக. 1048) என்பதனுரையைப் பார்க்க.

273 - 4. ஒன்பது வருடங்களாக நங்கையொடு நெறவேன்; “பதினோராண்டினுட் பாற்படக் கிளந்த” (பெருங். க. 42: 151) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

275. தன்வயிற்பட்டது - தனது பண்டைவாலாற்றை. கிளரி - மிகுத்துச்சொல்லி.

277. மனம் உண - மனம்பொருத்தும்படி. மந்திரக்கோட்டியுள் - ஸ்ரீலோசனை செய்துகொண்டிருந்த இடத்தில்.

279. நாண்மகிழ் - காலையில் உண்ணும் காமபானம். கடவ - செலுத்த.

278 - 80. சேவல், கன்றுபோல்வனவாகிய கிளவிகளை வழக்கிக் கூறினும் வடு; சீவக. 906 - 7, பார்க்க.

281. ஊராண்மை - ஒப்புரவு. “ஊரா ணியல்பினான்” (நாலடி. 384); ‘ஊராண்மை: இது சுற்றமோம்பல்’ என்பர் (தொல். சுற்ப. சூ. 12, ந.) 282. நயந்து - உன்னை விரும்பி. தக்குழி - தக்க இடம்.

283. கயக்கம்-கலக்கம்; “கயக்கறதே தீர்த்தபின்” (அறநெறி. 33.) ஓவவா நீ யென்க.

பி - ம். ¹ தடவ. ² காமுகற்.

ஒட்டாக் கணிகையைப் பெட்டனை யென்பது
285 புலவோர் தெரியிற் பொருத்தமின் ருகி
அலவலை நீர்த்தா லத்தைதின் னலரென

(உதயணன் செயல்)

மற்றவள் வினவவும் பற்றிய தவிழான்
பண்டறி வுண்டெனப் பகைநிலத் துறைந்த
பெண்டிரைத் தெளிந்து பெருமறை யுரைத்தல்
290 துண்டுறை யாளர் தூலொழுக் கன்றெனத்
தேரூத் தெளிவொடு கூறா தடக்கி
மாயமென் றஞ்சின் மறறிது முடிக்கும்
1 வாயி வில்லென வலித்தனன் றுணிந்து
தாய்முத லிருந்துதன் னோய்முத லுரைப்ப

(சாங்கியத்தாய் கூற்று)

295 ஒள்ளிழை கணவனு முரிமையுட் டெளிந்த
கொள்கை யறிந்தியான் கூறவும் 2 வேண்டா
அருமறை யன்மையி னன்பிற் காட்டி.
ஒருவயி னெண்டொடிக் குற்றது கேளென

284. ஒட்டாக் கணிகையை - மனம் பொருந்தாத நருமதை
யென்னும் பரத்தையை.

286. அலவலை நீர்த்து - அலமருந் தன்மையை யுடையது
(தலி. கஉஉ ; பழ. நட௬ ; மணி. கஎ: 51.) அத்தை : அசை.

287. பற்றியது அவிழான் - தான் உட்கொண்டதை வெளியிடா
னாகி. 289. மறை - இரகசியம்.

289 - 90. உரைத்தல் தூலொழுக்கன்று.

291. தேரூத் தெளிவொடு - ஒருவாறு தெளிந்தும் ஒருவாறு தெளி
யாதும் உள்ள நிலையோடு. 293. வாயில் - தூது.

294. தாய் முதல் - சாங்கியத்தாயின் முன்னே. நோய்முதல் -
நோய்க்குக் காரணத்தை ; நுள்ளி, 948.

295. கணவன் - பிரச்சோதனன். உரிமையுள் - அந்தப்புரத் தேவி
யர்களின் இடையே. 297. அன்மையின் - அல்லாமையின்.

298. ஒண்டொடிக் கு - வாசவதத்தைக்கு.

பி - ம். 1 வாயிலரில்லென. 2 வேண்டான்.

- ஏதின் மன்னர் தூதுவ மாக்கள்
 300 வந்தது வடுவெனத் தந்தையோ டுடி
 அறத்தா றன்றியு மாகுவ தாயின்
 துறத்தல் வேண்டுந் தூய்மை யோற்கெனத்
 துணிவுள் ளுறுத்த முனிவின ளாகி
 நன்மணி யைம்பா னருமதைக் கரற்றிய
 305 மன்ன குமரன் மனம்பிறி தாயினும்
 எந்தையும் யாயு மின்னகை யாயத்துப்
 பைந்தொடிச் சுற்றமும் பலபா ராட்ட
 மாசில் வீணை மடமொழிக் கீந்தோன்
 ஆசா னென்னுஞ் சொற்பிறி தாமோ
 310 அண்ணற் குமரற் கடிச்செருப் பாகெனத்
 தன்மனங் 1 கொண்டவ டாவ முற்றிச்
 சாவினை துணியு மாத்திரை யாவதும்
 மறுவொடு மிடைநது மாண்பில வாகிய
 2 சிறுகொற் கிளவி கேளல செவிபென

299 - 300. அயலரசர்களின் தூதுவர்கள் தன்னை மணஞ் செய்து தற்கு வந்தது குற்றமென்று.

301. அறத்தாறு : உள்ளப் புணர்ச்சியால் கணவனாகக் கொண்ட உதயணனையே மணத்தல் ; ‘அறத்தொடு நின்றல்’ என்னும் அகப் பொருட் கிளவிப் பெயரும், “பெண்டிர்க்கு அறமென்பது கற்பு ; கற்பின் றலைநின்றல்” என்ற இறையனாகப் பொருளுரைப் பகுதியும் இங்கே பயன்படுவன.

302. உதயணன் பொருட்டு உயிரை நீத்தல் வேண்டும்.

304. நன்மணி - நீலமணி. நருமதைக்கு அரற்றியது, “தன்னொடு படானைத் தானயந் தரற்றி” (பெருங். க. 35 : 168) என்பதனாலும் விளங்கும்.

308. ஈந்தோன் - உதயணன். 309 = பெருங். க. 48 : 106.

310. ஆகு - ஆவேன் ; இவ்வடியின் கருத்து, “அணிமதக் களிற் றானுக் கடிச்செருப் பாவ தல்லால்” (சீவக. 1049, பி - ம்.) என்ப திலுமுள்ளது. 311. காவம் - வெப்பம்.

312. சா வினை - இறத்தற்றொழில். யாவதும் - சிறிதும்.

314. சிறுகொற் கிளவியென்றது நொதுமலர் மணத்தலைக் குறித்த செய்தியை.

பி - ம். 1 கொண்டவடிவம். 2 சிறுகொற்.

- 315 அங்கையிற் புதைஇ யணிநிற மழுகிய
நங்கையைத் தழீஇ நன்னுத னீவி
மனங்கொள் காரண மருளக் காட்டி-
இனமி லொருசிறை யின்னினி தாகப்
பூமலி சேக்கையுட் புகுத்தினென் போந்தேதன்
- 320 பாயலு ளாயினும் பரிவவ டர்கென
இஃதவ ணிலைமை யின்னிநிக் கொண்டு
பரிவுமெய்ந் நீங்கிப் பசலையுந் தீர்கென
ஒண்ணுதன் மாதர் கண்ணேப் பெற்ற
புண்ணு நெஞ்சிற் புலம்புகை யகல
- 325 மாதர் நுதலிய மருந்தியற் கிளவி
ஆருமி லொருசிறை யன்புறப் பயிற்றி
நிலைமைக் கொத்த நீதியை யாகித்
தலைமைக் கொத்த வதுவை யெண்ணென
இழுக்க மில்லா வியல்பொடு புணர்ந்த
- 330 ஒழுக்க மெல்லா மோம்படுத் துரைஇப்
பூட்டுறு பகழி வாங்கிய வேட்டுவன்
வில்விசை கேட்ட வெருஉப்பிணை போலக்
காவ லாட்டியர் நாமிசை யெடுத்த
சொல்லிசை வெரீஇய 1 மெல்லென் பாவை
- 335 என்முகத் தேயு மிறைஞ்சிய தலையள
நின்முகத் தாயி நிகழ்ந்ததை நாணி
நிலம்புகு வன்ன புலம்பின ளாகிச

315. புதைஇ - புதைத்து. மழுகிய - மழுங்கிய ; “மழுகுசுடர் மண் டலம்” (அகநா. ௩௬௩.) 316. நன்னுதனீவி : 85.

318. இன்னினிதாக - மிகவும் இனிதாக.

319 - 20. தீர்கெனப் புகுத்தினென் போந்தேதென இயைக்க.

321. இன்னினி - இப்பொழுதே ; “இன்னினியே செய்க வற வினை” (நாலடி. 29.) 322. என - என்று சாங்கியத்தாய் கூறி.

325. மாதர் - வாசவதத்தை. 324-6. அகலும்படி பயிற்றி.

327. நீதியை ஆகி - நீதியை உடையாயாய்.

328. வதுவை - கலியாணம். 330. உரைஇ - உரைத்து.

333. காவலாட்டியர் - காவல் செய்யும் மகளிர்.

334. வெரீஇய - அஞ்சிய. பாவை - வாசவதத்தை.

பி - ம். 1 வெல்லென்பாவை.

- சிறுமையி னுணர்ந்த பெருமக னிரங்க
மண்கெழு மடந்தாய் மறைவிடந் தாவென
340 ஒன்றுபுரி கற்பொ டிலகுவிளக் குழீஇப்
பொன்ற லாற்றிய புகழாள் போல
கொண்ட கொள்கையி னெண்டொடி யோனும்
துளிப்பெயன் மொக்குளி னெளித்த லஞ்சுவென்
இன்றைக் கேள்வி யிடையிடு மெனிணும்
345 1 சென்றயா நங்கையைச் செவ்வி நோக்கி
இன்றுணை மகளிரொ டொன்றியான் விடுத்தரும்
சொல்லொடு படுத்துச் செல்குவென் களிற்றென

(சாங்கியத்தாய் உதயணனை நீங்கிக்
காஞ்சனமாலையீடம் கூறல்)

- அவன்வயி னீங்கி யாயங் கூஉய்
மகள்வயிற் புக்கு மம்மர்நோய் நீக்கி
350 நல்லோர் கற்கு நாழிகை யிறந்தன
வல்லோன் செல்கதன் வளநக ரத்தெனக்
காஞ்சன மாலாய் காவலற் குரையென

338. சிறுமையின் - சிறுமையைப் போல, பெருமகன் - இராமன்
340. விளக்குழீஇ - விளங்கச் செய்து.
341. பொன்றல் - இறத்தல். புகழாள் - சீதை.
342. கொள்கை - விரதம். ஒண்டொடியோள் - வாசவதத்தை.
343. மொக்குளின் - நீர்க்கொப்புளம் போல. ஒளித்தல் - இறந்து
போதற்கு. 344. இடையிடுமெனிணும் - இடையில் நீங்குமாயினும்.
345. அயா - வருத்தத்தையுடைய.
346. மகளிரொடு - மகளிரிடமாக. ஒன்றி - பொருந்தி. விடுத்
தரும் - சொல்லியனுப்பும்.
347. சொல்லொடு படுத்து - சொல்லுக்கு உடம்பட்டு; சொல்லென்
றது, 351-2-ஆம் அடிகளிலுள்ளவற்றை. என்களிறு செல்க - என் று
செல்வாயாக ; “ போர்யாணை வந்தீக வீங்கு ” (கலி. அக); “ வருக
வென் களிற்றென் றேத்தி வாங்குபு தழுவிக்கொண்டாள் ” சீவக.1911.
350. இறந்தன - கழிந்தன.
351. தன் வளநகரத்திற்கு வல்லோன் (உதயணன்) செல்க
வென்று ; நகரம் - அரண்மனை. [சொல்ல,
352. காஞ்சனமலை - வாசவதத்தையின் தோழி. என - என்று
பி - ம். 1 சென்றியான்.

மணிப்படு மாடத்து வாயில் போந்தவள்
பணித்த மாற்ற மணித்தகைக் குரைப்ப

(உதயணன் செயல்)

- 355 ஆர மார்பனும் போவன நெழுந்து
கற்றில னென்னுங் கவற்சி வேண்டா
பற்றிய கேள்வியு முற்றிழை முற்றினள்
குஞ்சர வேற்றுங் கொடித்தேர் வீதியும்
பொங்குமயிர்ப் புரவியும் போர்ப்படைப் புணர்ப்பும்
- 360 நீதியும் பிறவு மோதிய வெல்லாம்
நம்பி குமரருந் தந்துறை முற்றினர்
வல்லவை யெல்லாம் வில்லோன் மக்களை
நல்லவைப் படுப்பது நாளை யாதலின்
என்னறி யளவையி னெண்ணுதல் கொண்ட
- 365 தைவரற் கியைந்த தான்பயில் வீணையைக்
கையினுஞ் செவியினுஞ் செவ்விதிற் போற்றி
ஆராய் கென்பது நேரிழைக் குரையென
விசம்பா டுசல் வெள்வளைக் கியற்றிய
பசும்பொன் னாகத்துப் பக்கம் பரந்த
- 370 நறும்புகை முற்றத்து நம்பி நடக்கெனக்
குறும்புழை போயினன் கோலவர் தொழுவென்.

நகா.—சாங்கியத்தாயுரை முற்றிற்று.

354. அணித்தகை : உதயணன்.

358. குஞ்சர ஏற்று - யானையேற்றம். தேர்வீதி - தேரின்கெலவு;
“வீணைதகு வட்டமும் வீதியும் பத்தியும்” சீவக. 1839.

359. படைப்புணர்ப்பு - அணிவகுப்பு.

361. குமரர் - இராசகுமாரர். 362. வில்லோன் - பிரச்சோதனன்.

363. நல்லவைப்படுப்பது - அரங்கேற்றுந் தினம்.

364. என் அறிஅளவையின் - யான் அறிந்த அளவினால்; (பொருந்.
128.) 365. தைவரற்கு - தடவுதற்கு.

367. ஆராய்க - ஆராய்ந்திடுக. என - என்று உதயணன் சொல்ல.

369. நாகம் - ஒருவகை மரம்; சுரபுன்னையுமாம்.

370. முற்றத்து - முற்றத்துவழியே; என - என்று காஞ்சனமலை
சொல்ல. 371. குறும்புழை - சிறிய வாயில்; “குடபாற் சிறுபுழை
போகி” (மணி. சு : 22.) கோலவர் - கோலையுடைய வீரர்.

௩௭.—விழாக்கோண்டது.

(அரசு துமரநடைய படையாங்கேற்றம்)

கோலவர் கைதொழக் கோயில் போகி

வேல்கெழு முற்றமொடு வீதியி னீங்கிக்

குஞ்சரச் சேரித் தன்னக ரெய்தி

அன்றை வைகல் சென்ற பின்னர்

5 முரசுகடிப் பிசுத்த மூரி முற்றத்

தரகிறை கொண்ட வகன்சண் வாரியுட்

கையார் கடகத்துக் கதிர்வாட் கச்சையர்

ஐயா யிரவ ரரசு குமரொடு

பொன்றலை யாத்த பொதியிற் பிரம்பின்

10 வண்ணச் செங்கோல் வலவயிற் பிடித்த

௩௭.—விழாக்கோண்டது.

[பிரச்சோதனன் தன் மக்கள் உதயணன்பாற் கல்வி பயின்று வல்லவர்களாயிருந்தலைத் தெரிந்து அரங்கேற்றவித்து அவனுக்குச் சிறப்புச் செய்து மறுநாட் கோசம்பி நகருக்கு அவனை அனுப்ப எண்ணியிருக்கையில், யுகியின் சூழ்ச்சியால் தெய்வமேறியவள் போல நடித்த பாகீரதியென்பவள் அச்சுறுத்திக்கூறிய கூற்றுக்களைக் கேள்வியுற்று நீர்விழாச் செய்யத் தொடங்கியது முதலியன இதனால் அறியலாகும்.]

2. வேல்கெழு முற்றம் : பெருங். க. 34 : 39, 35 : 66, 37 : 98.

3. உதயணன் குஞ்சரச் சேரியிலுள்ள தன் மாளிகையைடைந்து; பெருங். க. 32 : 88-ஆம் அடி முதலியவற்றைப் பார்க்க.

5. இசுத்த - அறைந்த; “முரசுகடிப் பிசுப்பவும்” (புறநா. கருஅ); “கடிப்பிசு கண்முரசம்” நாலடி. 100.

6. வாரியுள் - வாயிற் பக்கமாகிய செண்டு வெளியின்கண்; சீவக. 275, 277.

7 - 8. பரிசையையும், வாளைக் கோத்துவாங்கிப் பிணித்த கச்சையையும் உடைய அரசுகுமரர்; “சுரிகையம்பூங் கச்சிடைக் கோத்து வாங்கி.....வீக்கி” (சீவக. 698); கடகம் - தோள்வளையுமாம்.

9. பொதியில் - பொதிய மலை.

10. செங்கோல் - சிவப்பாகிய கோல்; “ஊட்டரக் குண்டகோல்” சூளா. சீய. 78.

9-10. “தென்மலைப் பிறந்த பொன்மருள் சூரற், கருங்கண் டோறும் பசும்பொன் னேற்றித், தொடித்தலைப் படுகோல் பிடித்த கையர்”;

எண்ணூர் றறுவ ரிளங்கிடை காப்பொடு
புறஞ்சுற் றமைத்த பிறங்குகடைப் படுகால்
நித்திலந் தொடரிய நிகரில்கம் மத்துச்
சித்திரம் பயின்ற செம்பொன் விதானத்துச்

15 சந்தனப் பீடிகைச் சார்வணை யேறிப்
பன்மயிர்க் கவரியொடு பரிசனஞ் சுற்றப்
பெருமக னிருந்த ¹திருமலி யவையத்துக்
கொற்ற வேந்தன் குடிகெழு குமரரைக்
கற்றவை காட்டும் வத்தவர் கோவெனப்

20 பல்பெருங் கேள்வி படைத்தோ ரன்ன
கல்வி மாந்தர் கலித்த கௌவையில்
ஆப்புறு பாடமொ டருத்தங் கூறி
நாக்கொள் கேள்வி நவிற்திக் காட்டி.

² மண்டல மருங்கிற் கொண்டகம் புகுந்து

25 படைகெழு தெய்வம் புகலப் பவிவகுத்

(படைப்பயிற்சியின் வகை)

³ திடைநாட் பிறையி னேற்றிய திருவிற்
கண்ண லுறுத்துக் கடவதிற் றுங்கி
எண்ண லரணமு மீரெண் கரணமும்

“பொதியிற் சோலையுட் கதிரெனக் கவினிய, கருங்கட் குரற் செங்கோல்
பிடித்த” பெருங். க. 40 : 375-7; ந. 5 : 98-9.

11. கிடை - கல்விசசாலை ; இங்கே ஆயுதம் பயிலுமிடம்.

12. படுகால் - படி ; பெருங். உ. 5 : 41.

13. தொடரிய - தொடர்ந்து கோத்த. கம்மம் - தொழில்.

15. சார்வு அணை - சார்ந்திருத்தற்குரிய அணை ; “சார்வுந் திண்ணை
யுங் குயிற்றி” (சீவக. 108.) 17. பெருமகன் - பிரச்சோதனன்.

19. உதயணன் காட்டுவானென்று. 20. ஓரன்ன - ஒருநிகர்த்த.

22. ஆப்புறுபாடம் - தலையையுடைய மூலபாடம் ; ஆப்பு - யாப்பு ;
“அங்காத் திருந்தானை” சீவக. 1882.

25. புகல - விரும்ப.

26. இடைநாட்பிறை - அஷ்டமிசந்திரன் ; நானேற்றிய வில்லிற்
குப் பிறை உவமை : “பிறைபோற் குலாய செய்யுண்சிலை” சீவக. 2198.

27. கண்ணுலுறுத்து - பார்த்து.

ப - ம். 1 திருமதி. 2 மண்டில. 3 இறைநாட்.

- துன்னரும் பாசமொடு தொடங்குபு தோன்றி
 30 அரிதியல் சாரியை யந்தரத் தியக்கமும்
 பொருவின் னாழிகை பூணு மாறும்
 செருவா ளாட்டுஞ் சேடகப் பிண்டியும்
 சாரியை விலக்கும் வேறிரி வகையும்
 இடுக்கட் போதி 1 நேமப் பூமி'புள்
 35 வகுத்த வாயில் வகைவகை யிவையென
 ஒட்டும் பாய்த்துளுங் கரந்தொருங் கிருக்கையும்
 செருக்கொள் யானை மருப்பிடைத் திரிவும்
 தாழாச் சிறப்பிற் பாழியிற் பயின்ற
 காலாட் கரும விகற்பமுங் காட்டிக்
 40 கருவித் தாக்கினுங் காலாட் சுற்றினும்
 தனியி னாயினுந் தானையொ டாயினும்
 புகவும் போக்கும் பொச்சாப் பின்றிப்
 பகைவெல் சித்திரம் பலதிறம் பயிற்றி

(குதிரையேற்றம் முதலியன)

- வண்பரிப் புரவியும் வானெடுந் தேரும்
 45 அண்ணல் யானையும் பண்ணுறுத் தேறி

29. பாசம் - ஒருவகைப் போர்க்கருவி ; “ தனையிடு பாசமும் ”
 பருங். க. 46 : 59.

30. அந்தரத்துச் சாரியை இயக்கம் - வேறுவேறான கதியிற் சேறல் ;
 சாரியை வயத்த ரானார் ” சீவக. 1680.

31. வில்லும் நாழிகையும் ; நாழிகை - அம்பரத் தூணி.

32. சேடகப் பிண்டி - கேடகம் பிடித்தல்.

33. சாரியை விலக்கு - பகைவருடைய கதியை விலக்குதல். திரித்
 ல் - சுழற்றுதல். 34. ஏமப் பூமி - பாதுகாப்புக்கு உரிய இடம்.

36. பாய்த்துள் - பாய்தல். ஒருங்கு கரந்துஇருக்கை - கருவியாலே
 வகளை ஒருங்குமறைத்துச் சேமஞ்செய்துகொண்டிருத்தல்; சீவக. 1676.

37. மருப்பிடைத்திரிவு - கொம்பினிடையே தம் உடம்பைப்
 பிழிசெய்தல் (சீவக. 1677.) 38. பாழி - போர்க்களம். [மறதி.

42. புகவு - தனியே பகைவர் சேனையிற் புகுதல். பொச்சாப்பு

41 - 2. சீவக. 1679.

43. சித்திரம் - இரகசியங்களை. 44. பரி - நடை.

பு - டி. 1 ஏமைப்.

- இலைய வினப்பரி கொள்இச் சிலையின்
 மதியோர் புகழ்ந்த மரபியல் வழாமை
 நுதியமை நுண்படை நூல்வழிச் சிதறி
 மழைத்துளி படினும் வானற்கள் சூழினும்
 50 விலக்கித் தவிர்க்கும் விற்றொழி லுள்ளிட்
 டிலக்கத் திண்படை ¹ யேறுபல காட்டலும்
 தலைதேர் யானைக்குந் தருக்கின ராயினர்
 படைத்தே ராள பாலக ரிவரென
 அவைபுகழ்ந் தெடுத்த வரும்பெறற் கிளவியொடு
 55 தகைமுடி வேந்தன் றுள்புகழ்ந் தேத்தித்
 (பிரச்சோதனன் கூற்று)
 தகைசால் சிறப்பிற் றன்னொடு நம்மிடைப்
 பகைமுத லாகப் பழிதர வந்த
 செற்ற நம்வயிற் கொள்ளான் சிறந்த
 சுற்ற மாகச் சூழ்ச்சியின் விளக்கி
 60 நன்னுணர் விச்சை நம்பியர்க் கருளி
 அன்புவழிப் படுத்த வரசு குமரற்குக்
 கைம்மா றிதுவெனக் ² கடவதி னிறையும்

46. இலையம் - லயம்; தாளம்; “ பாணி நடைப்புரவி ” பு. வெ. 112.

47. மதியோர் புகழ்ந்த : பெருங். க. 38 : 293.

46 - 7. சிலையின் மதியோர் - வில்வித்தையிற் கூரிய அறிவுடை யோர்.

48. நூல்வழிச் சிதறி - பிளவுபடும்படி நூலினிடத்தே சிதறி “ இழைபக விமைப்பி னெய்திட்டு ” சீவக. 1680.

49 - 50. “மழையொடு சூழ்ந்துகொண்டு வானற்கள் சிலையினீக்கி” (சீவக. 1680) என்பதனாலும் அதனுரையாலும் இவ்வடிகளின் கருத்தை யுணர்க. 51. இலக்கம் - லட்சியம்; குறி. படையேறு - ஆயுதவடு.

55. வேந்தன்: எழுவாய். தான் - உதயணன் முயற்சியை.

58. செற்றம் - நெடுங்காலம் நிகழும் பகை; முருகு. 132.

61. அரசகுமரற்கு - உதயணனுக்கு.

62. கடவதின் - செய்தற்குரிய காரியத்தில். இறையும் - சிறிதும்.

57 - 62. இங்கே சொல்லப்படும் உதயணனது நடுவுநிலை, தம்மைக் கொல்லப் பிறந்த திட்டத்துய்ம்மன் முதலியவர்களுக்கும் படைக்கலப் பயிற்சி செய்வித்த துரோணரது இயல்பை நினைக்கச்செய்கின்றது.

பு - ம். 1 வேறுபல. 2 கடவது நிறையுஞ் செம்மானற்றாச்.

- செம்மா னூற்றுச் சிறுமைய மாதவின்
 ஒன்பதின் கோடி யொன்பொருள் கொடுப்பினும்
 65 பண்பெனக் 1கொண்டுவன் பண்டஞ் செய்பான்
 நங்குடித் தலைமை யிங்கிவற் கியற்றி
 நாமுவன் குடைக்கீழ்க் காமுறக் கலந்திவன்
 வேண்டியது செய்யு மாண்பல திலமென
 மண்முத லிழந்தோற்கு மறுமன மழித்துத்
 70 தன்பதிப் புகுந்து தான்மணம் படுகெனக்
 குறையுறு கிளவி முறைபல பயிற்றிச்
 செயப்படு கருமஞ் செய்ந்நரோ டுசாயுய்
 முயற்சி யுள்ளமொடு முந்தவற் போக்கி

(பிரச்சோதனன் அந்தப்புரஞ் சென்று கூறல்)

- அவைக்கள மெழுந்து 2 குவைக்களம் புக்குக்
 75 குலமகள் பயந்த குடிசெழு குடார்
 நிலமக னாயக்கு நீதிய ராகி
 வெறுமை நீங்கினர் விச்சையி னமைந்தெனத்
 திருதுத லாயத்துத் தேவியர் நடுவட்
 பெற்ற நாளினும் பெரும்பூட் புதல்வரைக்
 80 கற்ற நான்வயிற் கலிசிறந் துரைஇ

65. பண்டஞ்செய்யான் - பொருள்படுத்தான்.
 68. அலது இலம் - அன்றி வேறு கைம்மாறு இலம்.
 69. மண்முதலிழந்தோற்கு : உதயணனுக்கு. மறுமனம் - வேறு
 கருத்து. 70. மணம்படுக - மணஞ்செய்து கொள்ளுக.
 71. குறையுறுகிளவி : பணியைப் புலப்படுத்தும் மொழி யென்பது
 கருத்து. 72. செய்நர் - செய்பவர். உசாயுய் - வினாவி.
 73. அவன் - உதயணனை.
 74. குவைக்களம் - மகளிர் கூட்டத்தையுடைய இடம்.
 75. குலமகள் - பெருந்தேவி.
 77. வெறுமை - அறியாமை, “வெண்மை யில்லைபல் கேள்வி
 மேவலால்” கம்ப. நாட்டுப். 53.
 79. ‘பெற்ற நாளினும்’ என்றமையின் பெற்ற நாளினும் மகிழ்ச்சி
 யுண்மை பெறப்படும் ; “கணவ ருவப்பப் புதல்வர்ப் பயந்து”
 மதுரை. 600.

பி - ம். 1 கொண்டுவன். 2 நவைக், கவைக்.

மகிழ்ச்சிக் கிளவி மழையென விசைப்ப
முகிழ்த்தகை முறுவன் முனிவின்று பபிற்றிக்
(உதயணன் சோல்லியனுப்பல்)

கடவர் வகுத்த சுரும நாளாற்
கடவதை பாதவின் மடவர லாயத்து
85 நங்கை கேள்வியு நல்லவைப் படுக்கென
வந்துரைத் தனரால் வத்தவன் மமரென

(அரசன் வாசவதீதையின் யாழாங்கேற்றத்திந்து
ஆவன செய்தல்)

வெந்திறல் வேந்தனு நன்றென வருளி
வாயிற் கூததுஞ் சேரிப் பாடலும்
கோயி னுடகக் குழுக்களும் வருகென
90 யாழாங் குழலு மரிச்சிறு பறையும்
தாழ முழவுந் தண்ணுமைக் கருவியும்
இசைச்சுவை தரீஇ யெழுபவு மெறிபவும்

79 - 81. “மற்றவன் சொன்ன வாசகங் கேட்டலு மகனைப், பெற்ற வன்றினும் பிஞ்ஞகன் பிடித்தவப் பெருவில், இற்ற வன்றினு மெறி மழு வானவ னிழுக்கம், உற்ற வன்றினும் பெரியதோ ருவகைய னான” கம்ப. மந்திர. 42.

82. முகிழ்த்தகை - முல்லையரும்பின் அழகையுடைய.

83. கடவர் - உரியவர். நாளால் - நாளின்கண்.

84. கடவதை - செய்யத்தக்கது.

85. கேள்வி - வீணை ; “ஈரேழ் தொடுத்த செம்முறைக் கேள்வி” (சிலப். ௩ : 70.) நல்லவைப்படுக்க - நல்ல சபையிலுள்ளோர் அறியச் செய்க ; “நல்லவை புகழ்” (117) என்பர் பின் ; “நல்லவையுட் புக்கிருந்து” (பழ. 326.) 87. நன்று : உடன்பாட்டுக்குறிப்பு.

89. கோயில் நாடகக் குழு - அரண்மனையில் நடப்போர்கூட்டம். வருகென - வருகவென்று அரசன் கட்டளையிட.

90. அரிச்சிறுபறை - அரித்தெழுகின்ற ஓசையைபுடைய சிறுபறை; அரி - தவளையொலியுமாம் ; மதுரை. 262.

91. தாழமுழவு - படுத்தல் ஓசையைபுடைய முழவு ; “தாழம் பறை” பெருங். க. 56 : 189.

90 - 91. பெருங். க. 38 : 174 - 5. 92. தரீஇ - தந்து.

பி - ம். 1 கடவுள்.

விசைத்தெறி பாண்டிலொடு வேண்டுவ பிறவும்
கருவி யமைந்த புரிவளை யாயமொடு

95 பல்லவையிருந்த நல்லா சிரியர்

அந்தர வுலகத் தமரர் கோமான்

இந்திரன் மாணக ரிறைகொண் டாங்குப்

பொருவேன் முற்றத்துப் 1 புரிவனர் புகுதரப்

பாடன் மகளிர் பல்கல னொலிப்ப

100 ஆடன் மகளி ராயமொடு கெழீஇ

வேல்வேந் திருந்த நூல்வேண் டவையத்துத்

துகிர்ந்துலா மண்டபத் தகிற்புகை கடழக்

கண்டங் குத்திய மண்டப வெழினியுட்

93. பாண்டில் - கஞ்சதாளம் ; மலைபடு. 4.

94. கருவி - வாத்தியத் தொகுதி.

95. பல்லவையிருந்த - பலசபைகளில் தலைவராயிருந்த. நல்லாசிரி யர் - யாழாசிரியர் முதலியோர் (152) ; இவர்கள் பஞ்சாசாரிய ரெனப் படுவார்கள் ; சிலப்.

96. அந்தரம் - சுவர்க்கம். 97. இறைகொள்ளுதல் - தங்குதல்.

98. பொருவேன் முற்றம் : க. 37 : 2, அடி.

101. நூற்பொருளை விரும்பிக் கேட்கும் சபை.

102. துலாம் - தூணின்மேலுள்ள போதிகையின் இருபக்கத்தின் கீழே வாழைப்பூவடிவமாகச் செய்யப்படும் உறுப்பென்பர் ; “ துலா மண்டபம் ” (உ. 12 : 43) எனப்பின்னும்வரும் ; சிலப். கடு : 213 - ஆம் அடியின் விசேடவுரையைப் பார்க்க ; “ வயிரநற் காண்மிசை மரக தத் துலாம், செயிரநப் போதிகை கிடத்தி ” (கம்ப. நகர. 29) ; இது துலா வென்றும் வரும்.

103. கண்டம் - பலநிறத்தாற் கூறுபட்ட திரைச்சீலை ; ஆகுபெயர் ; அத்திரை குத்துக்கோலுடனே பண்ணப்பட்டதாதலின், ‘ கண்டங் குத் திய ’ என்றார் ; “ பட்டியல் கண்டம் ” (பெருங். க. 40 : 115) ; “கண்டப் பூந்திரை காழ்முதற் கொளீஇ ” (உ. 4 : 134), “ நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோலி ” (முல்லை. 44) ; “ நெடுங்காழ்க் கண்ட நிரல்பட நிரைத்த ” (சிலப். உள. : 151) ; “ பட்டியன்ற கண்டத்திரை ”, “ காவிற் கண்டத் திரை ” (சீவக. 647, 873.) மண்டபவெழினி - திரைச்சீலையாற் செய் யப்பட்ட மண்டபம் ; கூடாரம்.

பி - மீ. 1 புருவனர்.

(வாசவதந்தையின் யாழங்கேற்றம்)

டாயுறை வியனகர்த் தமர்பா ராட்ட

- 105 ஆயஞ் சுற்ற வணியிழை புருதந்
தொலிபெறு கீதத் தோதை போகிய
பலிகெழு நல்யாழ் பாங்குறத் தழீஇக்
கின்னர கீதத்துக் கேள்வி மாந்தர்
1 முன்னுற நின்று முதறி செவிலிறும்
- 110 மகண்மா ணாக்கி வணங்கு நும்மென
அவைப்பரி சாரங் கடத்துளிப் போக்கி
ஐவகைக் கதியு மறற மின்றித்
தெய்வ நல்யாழ் திருந்திழை தைவர
மெய்ப்பனிப் பதுபோன் மொய்யவை மருள
- 115 நாற்பெரும் பண்ணு மெழுவகைப் பாலையும்
முலேழ் திறத்தொடு முற்றக் காட்டி

104. அந்தப்புர மகளிர். 105. அணியிழை - வாசவதந்தை.
107. பலி - பூசை. பலிகெழு நல்யாழ் : பெருங். க. 34 : 228.
108. கின்னர கீதம் - கின்னரப் பறவை கேட்டு வருதற்குரிய
கீதம் (கீவக. 660) ; கின்னரசாதியாரின் கீதமுமாம் ; கீவக. 3068.
109. முதறி செவிலி - பழைய முறைமையை அறிந்த செவிலி ;
நாங்கியத்தாய் ; எழுவாய்.
110. மகனாகியமாணாக்கி ; மாணாக்கி : (பெருங். க. 44 : 120 ; ந.
15 : 16.) நும்மை வணங்குமென.
111. அவைப்பரிசாரம் - சபையை வணங்கல் ; கீவக. 647, 651 -
ஆம் பாடல்களின் உரைகளைப் பார்க்க.
112. கதி - லயகதி ; சச்சுபுடம் முதலிய ஐவகைத்தாளம் ; வேறு
கூறலுமாம். அற்றம் - சோர்வு ; 134.
113. தெய்வம் - மாதங்கி. தைவரல் - தடவல் ; அனுசுருதி யேற்று
தல் ; சிலப். எ, கட்டுரை, 5.
114. பனிப்பது - நடுங்குவது. மொய்த்தல் - நெருங்கல்.
115. நாற்பெரும்பண் - பாலு, குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழியென்
பன. எழுவகைப் பாலையாவன : செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்
வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கோடிப்பாலை, விளரிப்பாலை, மேற்செம்பாலை
யென்பன ; சிலப். ந : 70-71-ஆம் அடிகளின் உரையைப் பார்க்க.
116. திறம் - பண்ணினின்று பிறப்பது ; “ குறைநரம் பிற்தே
டி - ம். 1 முற்புற.

- நலமிரு சிறப்பொடு நல்லவை புகழ்
 இயம்வெளிப் படுத்தபி னிசைவெளிப் பட்டிய
 எரிமலர்ச் செவ்வா யெயிறுவெளிப் படாமைத்
 120 திருமலர்த் தாமரைத் தேன்முரன் மதுபோற்
 பிறந்துழி யறியாப் பெற்றித் தாகிச்
 சிறந்தியம் பின்குரற் றெளிந்தவ னெழுவச்
 சுருக்கியும் பெருக்கியும் வலித்து நெகிழ்த்தும்
 குறுக்கியு நீட்டியு நிறுப்புழி நிறுத்தும்
 125 மாத்திரை கடவா மரபிற் றுகிக்
 கொண்ட தானங் கண்டத்துப் பகாமைப்
 பனிவிசம் பியங்குநர் பாடோர்த்து நிற்பக்
 கனிகொ ளின்னிசைக் கடவுள் வாழ்த்தித்
 தேவ கீதமொடு தேசிகந் தொடர்ந்த
 130 1 வேத இன்னிசை விளங்கிழை பாடத்

(சபையோர் புகழ்தல்)

திருந்திழை மாதர்கொ றெய்வங் கொல்லென

பண்ணென லாகும்” என்பது தீவாகாரம். மூவேழ்திறம் : சிலப். ௫ : 35-7, உரை. 117. நல்லவை : 85.

118. இயம் - இங்கே யாழ் (சிறுபாண். 229); இசைவெளிப் பட்டிய - கண்டத்துப் பாட்டை வெளிப்படுத்துதற்கு.

119 - 20. = சீவக. 662. 122. எழுவ - எழுப்ப.

118 - 22. இவ்வடிகளின் கருத்து, “கருங்கொடி” (சீவக. 658) என்னுஞ் செய்யுளாலும் விளங்கும்.

126. தானம் - இசைவகையுள் ஒன்று ; சுருதியுமாம். பகாமை - வேராகத் தோற்றமுமையால்.

127. ஆகாயத்திற் செல்லுங் கந்தருவர் முதலியோரும் இவ் வொலியை உணர்ந்துகொண்டு நின்று கேட்பு ; பாடு - ஒலி.

128. கனிகொள் இன்னிசை - கனிதலைக்கொண்ட இனிய இசை. இசைக்கடவுள் - மாதங்கி.

129. தேசிகம் - இசைவகையுள் ஒன்று. தொடர்ந்த - தொடர்த்த செய்து. 130. வேத இன்னிசை - சாமகீதம் ; சீவக. 2038.

131. மானிடமகளோ தெய்வமகளோவென்று. இழை - ஒருவரால் இழைத்துச் செய்யப்பட்ட ஆபரணம் ; தோல். களவு. சூ. 4, உரை.

பி - ம். 1 வேகவின்னிசை.

- இருந்தவர் தெருளா ரிசைபுகழ்ந் தேத்தி
நூலுஞ் செவியு நுண்ணிதி னுனித்தே
யாமும் பாடலு மற்ற மின்றி
- 135 விலக்கும் விடையும் விதியி னறிந்து
துளக்கில் கேள்வித் தூய்மையின் முற்றி
வத்தவ நாடன் வாய்மையிற் தருக்கும்
கொற்ற வீணையுங் கொடுங்குழை கொண்டனள்
இறைகெழு குமரரு மேனை விச்சைத்
- 140 துறைநெறி போகிய துணிவின ராயினர்
தேயாத் திருவ நீயுந் தேரின்
நிலங்கொடை முனியாய் கலங்கொடை கடவாய்
வேள்வியிற் றிரியாய் கேள்வியிற் பிரியாய்
1 இனையோய் தாணிழற் தங்கிய நாடே
- 145 வயிர வெல்படை வானவ ரிறைவன்
ஆயிரங் குஞ்சரத் தண்ணல் காக்கும்
மீமிசை யுலகினுந் தீதிகந் தன்றெனத்
தொல்விசை யாளர் சொல்லெடுத் தேத்தப்

133. தூலறிவாகிய கல்வியாலும் செவியறிவாகிய கேள்வியாலும் மிகவும் கூர்ந்தறிந்து.

135. விலக்கு - ஒருவகைப்பாட்டு ; அது மூவகைப்படும் ; சிலப். ௩ : 13-ஆம் அடியினுரையைப் பார்க்க. விடை - விடுத்தல்.

136. துளக்கு - நிலைகலங்குதல்.

137. வத்தவநாடன் - உதயணன். வாய்மையின் - கற்பித்தலால். தருக்கும் - தருக்குதற்குக் காரணமான.

139. இறைகெழு குமரரும்-தலைமை பொருந்திய இராசகுமாரரும்.

141. திருவ: விளி.

142. நிலம் கொடை - நிலத்தைக் கொடுத்தல். கலம் கொடை - ஆபரணத்தைக் கொடுத்தல். 145. இறைவன் - இந்திரன்.

146. அண்ணல் - பரதேசுவர சக்கரவர்த்தி ; சீவக. 32.

147. இகந்தன்று - நீங்கியது.

144-7. “ மாந்தரஞ் சேர விரும்பொறை யோம்பிய நாடே, புத்தே ஞலகத் தற்றென ” (புறநா. ௨௨) என்பதும், “ காட்சிக்கெளியன் ” (386) என்னுங் குறளின் விசேடவுரையும் இவ்வடிகளுடன் ஒப்பிடற் பாலன.

டி - ம். 1 இனையோர்.

(பிரச்சோதனன் செயல்)

- புகழார் வெய்திய திகழ்முடிச் சென்னியன்
 150 ஆசில் பாட லமிழ்துறழ் நல்யாழ்க்
 கேள்வி நுனித்த கித வித்தகத்
 தாசா ரியரொ டரங்கியன் மகளிரை
 ஏடுகோ ளாள ரெனையரென் றெண்ணிப்
 பேரெழுத் தோலை பெறுமுறை நோக்கிக்
 155 கட்டுடைக் கலனுங் கதிர்முத் தாரமும்
 பட்டியற் கலிங்கமொடு பாசிறை நல்கி
 இலைத்தொழிற் 1 தடக்கைய னெழுந்தி கினியெனக்

(வாசவதத்தை தந்தையை வணங்கல்)

- கலைத்தொழி லவையங் கைத்தொழப் புக்காங்
 கிருந்த விறைவன் றிருந்தடி சூறுகிச்
 160 செம்பொ னல்யாழ் சிலதிகைந் நீக்கி
 அணங்குறை மெல்விரல் வணங்கினள் கூப்பி

(பிரச்சோதனன் செயல்)

இறைஞ்சிய மாதரை யெடுத்தனன் றழி இப்

149. ஆர்வு - நிறைவு.

150. அமிழ்து உறழ் நல்யாழ் - அமிர்தத்தை ஒத்த நல்ல யாழ்
 “ அமிழ்துபொதிந் திலிற்றும்..... இயம் ” சிறுபாண். 227-9.

151. வித்தகம் - திறமை.

152. = பெருங். 94-5. ஆசாரியர் - இசையாசிரியர் முதலிய ஐவர்

153. ஏடுகோளாளர் - பனையேட்டில் எழுதுபவர். எனையர் - எவ்
 வளவினர். 154. போ எழுத்து ஒலை - பெயர்களை எழுதிய ஒலை.

155. கட்டுடைக்கலன் - மணிகளை இழைத்த ஆபரணம்; கட்டு
 வடமுமாம்.

157. இலைத்தொழில் - இலைகளினும் தொழில்; இலைவடிவமமைந்த
 ஆபரணங்களுமாம். தடக்கையள் - வாசவதத்தை. எழுந்திக - எழுக
 என - என்று அரசன் சொல்ல.

158. கலைத்தொழில் - கலைபயிலும் தொழில். அவையம்-சபை.

160. சிலதி - காஞ்சனமாலை.

161. அணங்கு - ஸ்வரதேவதைகள்; அழகுமாம்; “அங்கையி னணங்
 கினணி மெல்விரல் பிடித்து ” சூளா. கல்யாணச. 276.

பி - ம். 1 தடக்கையின்.

- பிதிர்சணங் காகமொடு பெருந்தோ ணீவிக்
கதிர்பொற் பட்டமொடு கனங்குழை திருத்தி
165 ஒண்ணுதன் மாதரை யொருகை பறறிப்
பொன்னிழை தாயுழைப் போகெனப் புகலலும்

(இராசமாதேவி மகீழ்தல்)

- தான்முன் கண்ட தவற்றின ளாதலிற்
சென்ற வாயிற் கொன்றல னாடிப்
புலவியிற் கருகிய திருமுக மிறைமகட்
170 குவகையின் மகீழ்ந்த முறுவல ளாகிக்
கடைக்கட் டுதாற் காவலற் கடைஇச்
1 சுடர்க்குழை பயந்தோள் சொல்லா ணிற்ப

(தயார் மகீழ்ந்துகூறல்)

- இன்சொன் மகளி ரெனைப்பல ருள்ளும்
நுந்தை நெஞ்ச நீயறப் பெற்றாங்
175 குரக்களி றடக்கிய வோசைத் தாகி
வரத்தொடு வந்த வசைதீர் சிறப்பின்

163. பெருந்தோள் : “பெருந்தோண் மடந்தை” (சிலப். ௩ : 6) ;
‘மகளிர்க்குத் தோள் பெருக்கை இலக்கணம்’ (ஷை அரும்பத.) என்பர்.
நீவி - தடவி.

164. கதிர் - கதிர்த்த. 166. பொன்னிழை : விளி.

167. தானென்றது, பெருந்தேவியை. கண்ட தவற்றினள்-அரச
னிடம் முன்னம் ஒரு குற்றத்தைக் கண்டவள் ; கலி ௧0 : 4.

168. வாயிற்கு - தூதிற்கு.

167 - 9. முன்னம் நிகழ்ந்த செய்தி கூறப்பட்டது

171. கடைஇ - வினாவி.

173. இன்சொல்மகளிரென்பது முதலியன மற்றைத் தாயர் கூற்
றுக்கள். எனைப் பலருள்ளும் - எத்தனையோ பல மகளிருள்ளும்.

174. அற - முற்ற ; “வகையறச் சூழா தெழுதல்” குறள், 465.

175. உரம் - வலிமை.

176. பிரமசுந்தர முனிவருக்கு இந்திரனாலும் உதயணனுக்கு அம்
முனிவராலும் இவ்வீணை அளிக்கப்பெற்றமையின், ‘வரத்தொடு வந்த’
என்றார் (பெருங். உ. 11 : 84-102); இதன் பெயர் கோடவது என்பர்.

பி - ம். 1 சுடர்க்குழற்.

- வத்தவ குலத்துத் துப்பெனத் தொன்றிய
தகையொலி வீணையொ டவைதுறை போகி
உருவிற் கொத்த திருவினை யாகிக்
180 குடிவிளக் குறாஉங் கொடியே வாவென
மாத ராயத்து மகள்வயிற் கொளீஇத்
தாய செல்லாந் தழீஇயினர் முயங்கிச்
சுற்ற¹மாந்தர் தொக்கனர் புகல

(பிரச்சோதனன் செயல்)

- வததவ ரிறைவனை வருகெனக் கூஉய்ப்
185 பொற்கோட் டம்பலம் பொலிய வேறிக்
கற்றறி வாளர் சுற்றிய நடுவட்
டாமுயல் வேட்கையின் மாநிலத் துறையுநர்
மாமுதல் சாய மருந்துகொண் டாஅங்கு
நங்குடி வலித்தல் வேண்டி நம்பி

- 190 தன்குடி கெடுத்த தகவி லாளனேன்

177. துப்பு - வலி ; பற்றுக்கோடுமாம்.
178. தகை-தக்கானாகிய உதயணனது. துறைபோகி - முற்றக்
கற்று ; “ சிலைகளும் பிறகளும் துறைபோய் ” சீவக. 2158.
179. திருவினையாகி - செல்வத்தையுடையாயாய்.
180. விளக்குறாஉம் - விளங்கச் செய்யும்.
181. மகள்வயிற்கொளீஇ-மகளைத் தம் வயிற்றினிடத்தேயணைத்து.
182. முயங்கி - முயங்க. 183. புகல - விரும்பிக் கூற.
184. வருகவென்று அழைத்து.
185. பொற்கோட்டம்பலம் - பொன்னாலாகிய சிகரத்தையுடைய
அம்பலம். 186. நடுவண் - நடுவிடத்தே. [தால்.
187. உயல்வேட்கையின் - பிழைக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பத்
188. மரமானது சாயும்படி உலகத்தார் மருந்துகொண்டாற்
போல; “ மரஞ்சா மருந்துங் கொள்ளார் ” (நற். 225); “ மருந்துகொண்
மரத்தின் வாள்வடு மயங்கி ” புறநா. ௧௮0 : 5, அடிக்.
189. வலித்தல் - வன்மையையுடையதாகச் செய்தல். நம்பியென்
றது, உதயணனை.
189 - 90. “ தான்கெடினுந் தக்கார்கே டெண்ணற்க ” (நாலடி.
80) என்பதை இவற்றின்பொருள் நினைப்பிக்கின்ற க.
பி - ம். 1 மாநகர்த்.

- என்மனம் புகல வேண்டி னிவனைத்தன்
 மண்மிசை நிறுக்கு மந்திர 1 மிருக்கென
 மதிவ லாளர் விதிவகை யினுவெனத்
 தண்ணுஞ் சேனையுந் தகைக்கோ சம்பியும்
- 195 பண்டுகண் ணழிந்த பகையினை நீக்கிப்
 பொன்னு நெல்லும் புரிவின் வழங்குகென்
 ரென்றெனப் பயிற்றி யுருமிடித் தன்ன
 வென்றி முரசம் வீதிதோ நெருக்கி
 முன்பா னிவனை முருக்கலும் வேண்டினென்
- 200 பின்பா னிவனைப் பெருக்கலு முற்றெனென்
 எமர னாயி னிறைகொடுத தகல்க
 அமர னாயி னமைவொடு நிறகென
 அடல்வேற் றானை யாருணி யரசற்கு
 ஞாலத் தின்னாயிர் வாழ்வோர் நாப்பட்
- 205 காலம் பார்க்குங் 2 காலன் போல
 வெல்போ ருதயணன் 3 வெஹுனை யாகப்

191. புகல - மகிழ்.
192. நிறுக்கும் - நிலைபெறச் செய்யும். மந்திரம் - ஆலோசனை.
193. விதிவகை - விதித்தவகை ; அஃதாவது, “எண்ணித் துணிக
 கருமம்” (குறள், 467) என்பது.
195. கண் அழிந்த - கண்ணோட்டங் கெட்ட.
196. புரிவு - அன்பு. 198. எருக்கி - கொட்டி.
- 196 - 8. பொன்னும் நெல்லும் ஒக்க வழங்குதல் இருநாட்டினரும்
 பகைமை நீங்கி உறவாயிருத்தலைப் புலப்படுத்தும் ; “கட்டியங்கார.....
 முரசமன்றே” (சீவக. 2150) என்பதும் அதனுரையும் இதை வலியுறுத்
 தும். 199. முருக்கலும் - அழித்தலையும்.
200. பெருக்கல் - பெருகச் செய்தல்.
201. எமரன் - என்னைச் சார்ந்தவர்களுக்கு நட்பினன். இறை -
 கப்பம். அகல்க - சோசம்பி நகரத்தைவிட்டு நீங்குக.
202. அமரன் - போர்செய்தற்குரியவன். அமைவு - அமைதி.
203. ஆருணி : உதயணனில்லாத் காலத்தில் கோசம்பி நகரத்தைக்
 கைப்பற்றிய அரசன்.
205. “காலனுங் காலம் பார்க்கும்” புறநா. சக : 1, அடிக்.
206. வெஹுனையாக - வெல்லுதற்குக் காரணமான துனையாக
 டி - ம். 1 இறுக்கென. 2 காலம்போல, 3 வெஹுனை.

பல்கோ டியாணைப் பாலகன் வருமெனக்
கணக்குத்துறை முற்றிய கடுஞ்சொ லோலை
அரக்குப் பொறி யொற்றி யாணையிற் போக்கி

210) என்படைத் தலைவரு மிருபிறப் பாளரும்
என்பதி னுயிர மிளம்பது வாய்களுந்
ஏற்றினம் வருஉ நாற்றங் கழும்ப
மதங்கவுட் பிறந்த கதந்திகழ் படாத்த
ஐந்நா றியாணையு மாயிரம் புரவியும்

215) என்பது தேரு மிருவகைத் தொறுவும்
நன்மணி யைம்பா னருமதை யுன்னுறுத்
திரங்குபொற் கண்கணி யாங்கிய லாயத்து
நாடக மகனிர் நாடுலண் பதின்மரும்
கோடிய லூர்தியுங் கொண்டுவிசி யுறுத்துக்

220) கோடி விழுநிதி கொண்டகஞ் செறிக்கப்
பாடியல் பண்டிபொடு படைசெல்ல விதித்து
வளங்கெழு தாயத்து வழியடை யாகிய

207. கோடியாணை - தந்தத்தையுடைய யாணை ; தொகுத்தல், பல்
யாணை யென்க. பாலகன் - பிரச்சோதனனுடைய குமாரருள் ஒருவன்.

208. கணக்குத்துறை - நூல்வழி.

209. அரக்குப்பொறி - அரக்கு முத்திரை (பெருங். க. 45 : 30,
58 : 81 - 2, இ. 7 : 71); “அரக்கிலச் சினையின் வைத்த லலை” துளா.
து. 82.) 210. என்படை - எட்டுவகைப்படை.

211. “பதுவாய்க் காப்புறு படைத்தொழி லினையரை” (பெருங்.
ந. 24 : 150.) 212. ஏறு - ஆண்யாணை ; பு. வெ.

213 - 4. கதந்திகழ் யாணையென்க.

215. இருவகைத் தொறு - பசுவும் ஏறும் ; பசுநிரை ஆட்டுநிரை
யென்று கொள்ளினுமாம்.

216. மணி - நீலமணி ; நன்மணி ஐம்பால் : (பெருங். க. 40 : 158 ;
உ. 15 : 90 - 91 ; ந. 9 : 153) ; “மண்ணூர் மணியின் வணர்குரல்
வண்டார்ப்ப” (பரி. ௧0 : 89) ; “மாசற மண்ணுற்ற மணியேசு மிருங்
கூந்தல்” (குலி. எள. 16) ; “கூந்தல், மண்ணுறு மணியின் மாசற
ம்ண்ணி” (புறநா. ௧௪௭ : 6 - 7.) உள்ளுறுத்த - உள்ளிட்ட.

219. கோடியல் ஊர்தி - யாணைத்தந்தத்தாற் செய்யப்பட்ட வாக
னம் ; “மருப்பியலூர்தி” (38 : 11) என்பர் பின். 221. பண்டி - வண்டி.

222. தாயம் - அரசரிமை. வழியடை - பின்னூரிமை ; ‘பிறக்
கடை’ என்பது போலக் கொள்க.

இளங்கோ நம்பியு மிவனெடு செல்கென
மாண்மொழிக் குருசி லாணைவைத் தகம்புக
225 நாள்கொண் டெழுவது நாளை யாமென
அமைச்சனுஞ் செவிலியு மமைந்த வகையால்
நாள்கொளற் கிருந்துழி நன்னகர் கீட்பக்

(பாகீரதியேன்பவள் சேயல்)

கழிந்த யாண்டுங் கயநீ ராட்டணி
ஒழிந்ததன் றண்ட முயர்கொடி மூதூர்க்
230 குருதி வெள்ளங் கூலம் பரப்பி
அழுகுரன் மயங்கிய வல்லற் றுக
மதவலி வேழ மைய லுறுத்த
கடவுள் யானெனக் கடவுட் காட்டிப்
பேரிசைக் கடவுட் பெருநகர்த் தோன்றிச்
235 சேரி யாயத்துச் செம்முதிர் பெண்டிரோடு
கட்டறி மகடூஉக் கடிமுறத் திட்ட

223. இளங்கோ நம்பி - இளவரசாகிய பாலகன்.

226. அமைச்சன் - வயந்தகன். செவிலி - சாங்கியத்தாய்.

228. கழிந்த யாண்டும் - சென்ற வருடத்தும்.

229. தண்டம் - தண்டனையாக. 230. கூலம் - கடைத்தெரு.

231. அல்லற்றுக - துன்பமுடையதாக.

232. மதவலி வேழம் - மதத்தையும் வலிமையையுமுடைய யானையை; மதவலி - மிக்க வலியுமாம்; வேழம் மையலுறுத்த செய்தியை இக் காண்டம் 32-ஆம் பகுதியிற் காண்க. மையல்: “மையல் வேழம்” (குறிஞ்சிப். 165); “நெடுநல் யானை, மையலங் கடாஅஞ் செருக்கி” அகநா. ௩௦௭: 7-8.

233. கடவுட்காட்டி - ஒரு தெய்வத்தின் தன்மையைத் தன்னிடத் துக்காட்டி; ஆவேசமுற்று.

234. கடவுட் பெருநகர் - ஒரு பெரிய தேவாலயத்திலிருந்து. தோன்றி - தோன்றா நிற்க.

236. கட்டறிமகடூஉ - கட்டுப்பார்த்தலையறிந்த மகன்; கட்டுவிச்சி; கட்டாவது சிறுமுறத்திற் பரப்பிய நெல்விற்பார்க்கும் ஒருவகைக் குறி; பத்துப்பாட்டு, 482-ஆம் பக்கத்தின் இரண்டாம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க; “இதுகாண்மி னன்னமீரிக்கட்டு விச்சி சொற்கொண்டிரீர், எதுவானுஞ் செய் தங்கோர் கள்ளுமிறைச்சியுந் துவேன்பின், மதுவார்

வட்ட நெல்லு மாண்பில பெரிதெனக்
குற்ற முண்டெனிற் கூறுமி நெடக்கெனக்
கருங்காற் கலிங்கமொடு காஅழ் கலக்கிப்

240 ¹ பிட்ட வாயள் பெரும்பா கிரதி
பொய்ப்பே யேறிப் பொள்ளென நக்கு
முலையிடைத் துளங்கு முத்தூற ழாரமொடு
நகையெருத் தூரிஞ்சுந் தமனியக் குழையன்
கொடும்பூண் மார்பிற் கூந்தல் பரப்பிப்

245 பிடிக்கை யன்ன பெருந்தோ னோச்சி
இடிக்குரன் முரசின்மு னெழுந்தன ளாடி

துழாய்முடி மாயப் பிரான்கழல் வாழ்த்தினால், அதுவே யிவளுற்ற
கோய்க்கு மருமருந் தாகுமே” (கீவ். திருவாய். ச. 6 : 3) என்பதனாலும்
கட்டுவிச்சி செய்தி விளங்கும்.

238. என - என்று. செம்முதிர் பெண்டிர் கட்டுவிச்சிக்குச்
சொல்ல. 239. கலிக்கம் - புடைவை. காழ் - மேகலை.

240. பிட்ட வாயள் - மேல்வாய்ப் பல்லால் கீழுதட்டைக் கவ்விய
வாயினையுடையவள் ; மடித்த வாயினள்.

242. துளங்கும் - அசையும். முத்தூறழ் ஆரம் - முத்தையொத்த
ஒருவகை மணியாலாகிய ஆரம். 243. எருத்து - புறக்கமுத்து.

244. கொடும்பூண் - வளைந்த ஆபரணம்.

245. “பயிருறத் தெய்வ மென்மேற் படிந்தது பார்மி னென்னா,
உயிருயிர்த் திரண்டு கையு முச்சிமே லுயர நீட்டி, மயிர்சிலிர்த் துடலுங்
கூசி வாய்விரித் தொடுங்கு வாரும்” கம்ப. ஊர்தேடு. 190.

246. பேய்ப்பிடித்தாடுவோரின்பின் பறைகொட்டிச்செல்லுதல் மரபு;
“தானேயாடும்பேய், பறைபெற்று லாடாதோ பாய்ந்து” (புறத்தீரட்டு);
“பண்டே யாடும் பேயின்கைப் பறையும் கொடுத்துப் பார்ப்பரால்”
(பெருந்தீரட்டு) என்பவை ஈண்டு அறியத்தக்கன.

239 - 46. தெய்வமேறியவருடைய செயல்கள் பின்வருவனவற்று
லும் அறியப்படும் : “தெய்வ முற்றே னவிரயஞ் செப்பிற், கைவிட்
டெறிந்த கலக்க முடைமையும், மடித்தெயிறு கௌவிய வாய்த்தொழி
லுடைமையும், துடித்த புருவமுந் துளங்கிய நிலையும், செய்ய முகமுந்
சேர்ந்த செருக்கும், எய்து மென்ப வியல்புணர்ந் தோரே” சிலப்.
மேற்; சிலப். சுஉ:7.19 ; ஈ0 : 38 - 45, பார்க்க.

பு - ஈ. 1 பெட்டவாயள்.

விழாக்கோ ளாளரைக் குழாத்திடைத் தரீஇத்
 திருநீ ராட்டணி மருவீ ராயிற்
 பிணக்குறை படுத்துப் பிளிறுபு சீறிய
 250 இன்றுஞ் சென்றியான் குஞ்சரம் புகுவலென்
 மஞ்சி லோதி யணங்குவாய் கூறப்

(பெரியவர் அரசனுக்கறிவித்தல்)

பன்றியெறி யுற்ற புண்கூர் ஞமலி
 குன்ற வடிசிற் குழிசி காணினும்
 வெரீஇ யன்ன வியப்பின ராகி
 255 அலகை மூதூ ரான்றவ ரெல்லாம்
 உலகந் திரியா வொழுக்கின ராதலிற்
 காவன் மன்னற்குக் கதுமென வுரைத்தலிற்

(சேனாதிபதி செயல்)

தேவர் 1 சொல்லும தேததை யாகென
 வெண்முகை யடுத்துப் பைந்தோடு படுத்து
 260 மாத ரங்கையின் மங்கலத் தியற்றிய
 வாகைக் கண்ணி வலத்திற் சூட்டித்
 தானைச் சேரித் தலைப்பெருந் திருவன்
 நாணி ராட்டணி நாளையென் றறைதலும்

(நகர் விழாக்கொள்ளல்)

விளையாட் டரணி விற்புங் கொள்ளும்

247. விழாக்கோளாளர் - அரசன்கட்டளைப்படி விழாவை நடத்து
 வோர் (பெருங். க. 38-88.) தரீஇ - வருவித்து.

249. பிணக்குறைபடுத்து - குறைப்பிணங்கள் உண்டாகும்படி
 செய்து ; சீறிய - சீறும்படி.

250. இன்றும் : உம்மை இறந்தது தழீஇயது.

252. ஞமலி - நாய். 253. அடிசிற் குழிசி - சோற்றுப்பானையை.

256. உலகந்திரியா ஒழுக்கினர்-உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகுபவர்.

258. சொல்லுமது ஏது - சொல்லுவது எதுவோ. அதை ஆகென-
 அஃது ஆகுவென்று அரசன்சொல்ல.

262. சேனைத் தலைவன். 264. ஈரணி - புனலாடுதற்குரிய அணி.

பி - - ம். 1 சொல்லுமேததை.

- 265 தொலைவின் மூதூர்த் தொன்றின மறந்துராய்த்
தோணியு மரமுந் துறைநா வாயும்
நீரியன் மாடமு நீந்தியற் புணையும்
சுண்ணமுஞ் சூட்டுஞ் சுவைநறுந் தேறலும்
செண்ணச் சிவிகையுந் தேரும் வையமும்
- 270 கண்ணூர் பிடிக்கையுந் கட்டமை யூர்தியும்
பண்ணிரும் பிடியும் பண்ணுவனர் மறவிச்
செவ்வி பெறுஅ வைகல ராகி
வான்களர்ந் தன்ன வளநீ ராட்டணி
சேனிடையுறைநருஞ் சென்று காண்புழிப்
- 275 புதவகத் துறைந்தோர் போம்பொழு தென்றென
உதயண குமரனை ¹யோர்த்துறச் சொல்லி
நூலறி வாளர் நால்வரை விட்டபின்
உவாக்கடற் பரப்பி னொல்லென மயங்கி
² விழாக்கொண் டன்றால் வியனகர் விரைந்தென்.

௩௭.—விழாக்கொண்டது முற்றிற்று.

265. தொன்றின - பழையவற்றை. 266. மரம் - மரப்புணை.
267. நீரியல்மாடம் - நீரிற்செல்லும் மாடவடிவுள்ள பள்ளியோடய்.
268. சூட்டு - மாலை. தேறல் - கட்டெளிவு.
269. செண்ணம் - வடிவு (பெருங். உ. 4. 130); “செண்ணவஞ்
சிலம்பு” (சீவக. 1333.) வையம் - வண்டி.
270. பிடிக்கை - ஒருவர்மட்டும் இருத்தற்குரிய பீடத்தையுடைய
ஊர்தி; பீடிகையென்பதன் விகாரம்.
271. மறவி - பகைத்து. 272. செவவி - சமயம்.
275. புதவு - வாயில். 276. ஓர்த்துற - அறிந்துவர.
277. நால்வரைவிடுதல் ஒருமரபு; சீவக. 1054.
279. கொண்டன்று - கொண்டது.
பி - ம். 1 ஒத்துறச். 2 விழாக்கொண்டனரால்.

௩௮—விழாவாத்திரை.

- வி னைந்தனர் கொண்ட விரிநீ ராத்திரை
புரிந்துட னயரும் பொலிவின தாகி
மல்லன் முது ரெல்லாச் சேரியும்
பயிர்வளை யரவமொடு வயிரெடுத் தூதி
5 இடிமுரசு செறிந்த வெழுச்சித் தாகி
யாமுங் குழலு மியம்பிய மறுகின்
மாலை யணிந்த மணிக்காழ்ப் படாகையொடு
கால்புடைத் தெடுத்த கதலிகை நெடுங்கொடி
ஆர்வ மகளிரு மாய்கழன் மைந்தரும்
10 வீர குமாரரும் விரும்புவன ரேறிய
மாவுங் களிற் று மருப்பிய லூர்தியும்
காலிரும் பிடியுங் கடுங்காற் பிடிக்கையும்
தேரு மாக்களுந் தெருவகத் தெடுத்த

௩௮. விழாவாத்திரை.

[பிரச்சோதனன் முதலியோரும், வாசவதத்தை முதலியோரும், உதயனனும், நகரத்தாரும் நீர்விழவிற்காக நகர்ப்புறம்பேயுள்ள பொய்கைக் கரையை அடைந்தது முதலியன இதனால் அறியலாகும்.]

1. ஆத்திரை - யாத்திரை ; பெருங். க. 36 : 288, 38 : 189.
2. உடன் அயரும் - ஒருங்கே செய்யும். பொலிவினது : தொகுதி யொருமை.
3. மல்லல் - வளம்.
4. பயிர்வளை - முழங்குகின்ற சங்கு; வயிர் - கொம்பு; இவ்விரண்டையும் சேர்த்துச்சொல்லுதல் மரபு; முருகு. 120, அடிக்.
5. இடிமுரசு - இடிபோன்ற முழக்கத்தையுடைய முரசம்; “உரு விடி முரசமொடு” முருகு. 121.
6. இயம்பிய - ஒலித்த; “யாமுங் குழலும் பறையு மியம்பினார்” தொல். கிளவி. கு. 47, ந. மேற்.
7. காழ் - காம்பு. படாகை - பெருங்கொடி; சிலப். இ : 154.
- 7-8. கதலிகை நெடுங்கொடி - ஒருவகைக் கொடி; “கதலிகைக் கொடியுங் காழுன்று விலோதமும்” மணி. க : 52.
11. மருப்பு - யானைத் தந்தம்; “கோட்டிற் செய்த கொடுஞ்சி நெடுந்தேர்” பொருந. 163.
12. பிடிக்கை - ஒருவகை யூர்தி; 37: 270.

- எழுதுகள் சூழ்ந்து மழுகுபு மாழ்கிப்
 15 பகலோன் கெடுமெனப் 1 பார்த்துவன போல
 அகலிநு 2 வானத் துகடுடைத் தாட
 விசும்புற நிமிர்ந்த பசும்பொன் மாடத்து
 வெண்சுடர் வீதி விலக்குவனர் போல
 எண்ணரும் பல்படை யியக்கிடம் பெறாஅ
 20 நகர நம்பிய ராச குமரர்
 சிறைகளி றிவைகா ணீங்குமி னெனவும்
 இறைவ னானை யீங்கெவன் செய்யும்
 புதல்வ ரானை புதுசீ ராட்டெனச்
 சீருஅர் மொய்த்த வறாஅ விருப்பிற்
 25 கம்பலைத் தெருவி னெம்பரு மெடுத்த
 குடைபுங் கொடியுங் கூந்தற் பிச்சமும்
 அடல்வே லியானை யடக்குங் காழும்
 களிநெறி கவரியொடு காண்டக மயங்கிப்
 பெருநீர்க் கருங்கட 3 றுளுப்பிட்டதுபோல்
 30 ழுண்ணுதன் மகனி ருண்க ணிரைத்த

-
14. மழுகுபு மாழ்கி - ஒளிமழுங்கி வருந்தி. 16. துகள் துடைத்து, கதலிகை நெடுங்கொடி (8) ஆட (16.)
 18. வெண்சுடர் வீதி - வெள்ளொளியையுடைய வீதியில் ; சந்திர மண்டலத்தினது செலவை யென்றுமாம்.
 19. இயக்கு இடம் - இயங்குதற்கு உரிய இடத்தை.
 21. காண் : அசை. எனவும் - என்று சொல்லவும்.
 22 - 4. “ ஆணை யானை யகலுமி னீரென, வேணுக் கோலின் மிடைந்தவ ரொற்றலின், ஆணை யின்றெம தேயென் றணிநகர், காணுந் காதலிற் கண்ணெருக் குற்றவே ” சீவக. 634.
 25. எம்பரும் - எவ்விடத்தும் : பெருங். உ. 7: 116; இ. 2: 13.
 26. கூந்தற் பிச்சம் - மயிற்சீலியாற் கட்டப்பட்ட ஒருவகை விருது ; சீவக. 416, 2524. 27. காழ் : பெருங். க. 32 : 97.
 28. களிறு எறி கவரி - களிறுகள் வீசுகின்ற சாமரை.
 29. கடல் துளுப்பிட்டதுபோல் - கடலைக் கலக்கியதுபோல “ கருங்கட றுளுப்பிட்டாங்கு ” சீவக. 1112.
 30 - ம். 1 பார்த்துறுவன. 2 வானத்தகடு. 3 துளும்பிட்டது.

கஞ்சிகை துளங்கக் கயிற்றுவரை நில்லாச்
செஞ்சுவற் பாண்டியஞ் செல்கதி பெறாஅ
குரைத்தெழுந் துகளுங் 1 குரம்புவி நிரைத்துடன்
சங்ககை வெரீஇச் சால்பில பொங்கலின்

35 அவிழ்ந்த கூந்த லங்கையி னடைச்சி
அரிந்துகால் பரிந்த கோதைய ராகத்துப்
பரிந்துகா முகுத்த முத்தினர் பாகர்க்குக்
காப்பு 2 நேரிய கூப்பிய கையினர்
இடுக்க ணிரப்போர் 3 நடுக்க நோக்கி

40 அரறுவ போல வார்க்குந் தாரொ
நெறுபு தெளித்துக் கழறும் பாகர்
வைய நிரையும் வயப்பிடி யொழுக்கும்
கைபுனை சிவிகையுங் கச்சணி மாடமும்
செறறுபு செறிந்தவை மொக்கு ளாக

45 மக்கட் 4 பெருங்கடன் மடைதிமந் ததுபோல்

31. கஞ்சிகை - உருவுதிரை. கயிறு - மூக்கணை கயிறு.

29-31. துளுப்பிட்டதுபோல் துளங்குதலால்.

30 - 31. கண்கள் புறிகழ்ச்சியைக் காண வரிசையுற்றுக் கஞ்சி
கைக்குள்ளே தோன்றுதலின், 'உண்கணிரைத்த கஞ்சிகை' என்றார்.

32. சுவல் - பிடர். பாண்டியம் - வண்டியிழுக்கும் ஒருது (154,
243.) பெறாஅ - பெறாவாய்.

31-2. "கயிறிடு கதச்சேப் போல மதமிக்கு" அகநா. ௩௯.

33. குரம் - குளம்பு.

34. சால்பில - அமைதியில்லாதனவாய். பொங்கலின் - துள்ளு
தலின். 35. அடைச்சி - சேர்த்து.

36. கோதை - மாலை. 37. பாகர் - வண்டியை ஓட்டிவோர்.

38. காப்பு நேரிய - தம்மைக் காத்தற்கு உடன்பட.

39. இடுக்கண் இரப்போர் - துன்பத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளுதற்கு
இரக்கும் மகளிருடைய.

40. அரறுவபோல - முழங்குவனபோல; அலறுவபோல வென்று
மாம். தார் - கிண்கிணி மாலை. 41. உரறுபு - முழங்கி.

43. கச்சணி மாடம் - மாடச்சிவிகை.

44. செறறுபு செறிந்தவை - மிக்கு நெருங்கியவை.

பி - ம். 1 குரம்புநிரைத்துடன். 2 நேரியக் கூப்பிய. 3 நடுக்குற.
பெருங்கடை.

எத்திசை மருங்கினு மிவர்துமே லோங்கிய
கட்டளை வாயி லிவர்வனர் கழிந்து

(நகரமாந்தர் தங்கல்)

வாம்பில் பல்சனம் பார்த பழனத்
தாற்றிநு கையி னசோகம் பொழிலினும்
50 காய்த்தொகி யெருத்தின் கழுசினர் தோட்டமும்
மாரிலுங் குயிலு மநதியுங் கிளியும்
பாரில்பூம் பொதும்பினும் பன்மலர்க் காவுதொறும்
உயரத் தொடுத்த 1 ஆசல தாகி
மார்தொறு மொய்த்த 2 மாந்தர்த்தாகிப்
55 புறங்கவின் கொண்ட நிறங்கவர் செல்வத்

(நீரங்காடியின் வருணனை)

தூரங் காடி யுய்த்துவைத் ததுபோல்
நீரங் காடி நெறிப்பட நாட்டிக்
கூல வாழ்நர் கோன்முறை குத்திய
நிலக் கண்ட நிறைத்த மருங்கின்
60 உண்ண மதுவு முரைக்கு நானமும்
சுண்ணமுஞ் சாந்துஞ் சுரும்பிமிர் கோதையும்
அணியுங் கலனு மடையு நிறைந்த
கண்ணகன் கடைக னொண்ணுத லாயத்துக்
கன்னி மாண்டுழித் துன்னுபு நசைஇய

46. இவரந்து - பரந்து.

47. கட்டளையாயில் - கட்டுக்களை அனைந்த வாயில் (கட்டு - வீட்டின் பகுதி); காவல் அனைந்த வாயிலுமாம். 50. தோட்டத்திலும்.

52. பொதும்பு - முதிர் மரங்களின் செறிவு. கா - இளஞ்சோலை.

57. நீர் அங்காடி-நீர்விழவிற்குரிய பண்டங்களையுடைய கடைகள்.

58. கூலவாழ்நர் - பல பண்டம் விற்கும் வணிகர். கோல் - நாட்டுங்கோல். 59. கண்டம் - கண்டத்திரை.

60. உண்ணம் - வெம்மை; “உண்ணவண் ணத்தொளி நஞ்சம்” (தேவாரம்), “உண்ணமா யிருக்கின்” (திருவிளை. கஉ:42.) உரைக்கும் - பூசம்; நானம் - புழுகுநெய்; “உரைக்கு நானமும்” சீவக. 881.

61 சுண்ணம் - வாசனைப்பொடி. சாந்து - சந்தனக்குழம்பு; 127.

பி - ி. 1 ஊசலராகி. 2 மாந்தர்க்காகி.

65 தூதுவர் போல ¹ மூசின குழீஇ
² ஆணைத் தடைஇய தூனெறி யவையத்துக்
 கல்வி யாளார் சொல்லிசை போல
 வேட்போ ரின்றி வெறிய வாக

(தங்கு மீடங்கள்)

மாக்க னுழிதரு மணனெடுந் தெருவின்
 70 மடலிவர் போந்தை மதர்வைவெண் டோட்டினும்
 படலைவெண் சாந்தினும் படத்தினு மியன்ற
 பந்தரும் படப்பும் பரந்த பாடி.
 அநதமு மாதியு மறிவருங் ³ குரைத்த
 யோசனை யகலத் தொலிக்கும் புள்ளிற்
 75 நேவரும் விழையுந் திருநீர்ப் பொய்கைக்
 கரையுங் கழியுங் கானலுந் துறையும்
 நிரைவளை மகளிர் நீர்பாப் மாடமொடு

64-5. கடைகள் கூடியதற்கு ஒருத்தியின் கன்னித்தன்மை மாட்
 சிமையுற்றவிடத்து விரும்புவோரால் விடுக்கப்பட்டுவந்த தூதுவர் கூடி
 யது உவமை ; பெருங். க. 36 : 45-9.

66. ஆணை - தொல்லாசிரியரது கட்டளையால், அல்லது அரசு
 ருடைய ஆணையால். தடைஇய - பேசாதிருக்கவெனத் தடுக்கப்பட்
 டுள்ள.

66-8. அவையிற் கல்வியில்லாருடைய சொல்லிசை போலக் கடை
 களிலுள்ள பொருள்கள் வாங்குவோரின்மையிற் பயன்படுதலிலவாக ;
 நீராட வந்தோர்களிடத்து நுகர்த்தற்குரிய பொருள்கள் நிறைந்துள்
 ளனவென்பது இதன் கருத்து. 70. மதர்வை - செழுமை.

கடைகள் (63) மூசின குழீஇ (65)வேட்போரின்றிவெறியவாக
 (68.)

71. படலை வெண் சாந்து - இலகனையுடைய வெள்ளிய சந்தனக்
 குழம்பு. 72. படப்பு - தோட்டக் கூறுகள். பாடி - புதிய நகரம்.

73. அறிவருங் குரைத்த - அறிதற்கரிய.

74. யோசனை - பத்துநாழிகை வழித்தூரம்.

74-5. யோசனை யகலத்துப் பொய்கை ; “ விரிநீர்ப் பொய்கை ”
 (40 : 2) என்பர் பின்.

77. பெருங். க. 40 : 156-7.

டி - மீ. 1 மூசினர். 2 ஆணைத்தடைஇய. 3 குரைத்தாய்.

மிடைபுதலை மணந்த மேதகு வனப்பிற்

கடல்கண் கூடிய காலம் போல

- 80 நூல்வினை நுனித்த நுண்வினைப் படாத்துத்
தானக மாடமொடு தலைமணந் தோங்கிய
வம்புனரி கொட்டிலொடு வண்டிரை மயங்கிச்
செவ்வான் முகிலிற் செறிந்த செல்வத்
தெவ்வாய் மருங்கினு மிடையறக் குழீஇ

- 85 ஊரிறை கொண்ட நீர்நிறை விழவினுள்
இறைவன் பணியென் ¹ நிறைகொண் டண்டி
நிறைபுனற் ² புகாஅர் நின்னகத் தோரென
விழாக்கோ ளாவார் விரைந்துசென் றுரைத்தலும்

(பிரச்சோதனன் செயல்)

உவாக்கட லொலியி னுரிமையொ ருராஅய்

- 90 விழாக்கொள் கம்பலின் வெகுண்டு வெளின் முருக்கி
எழாநிலை புகாஅ வினங்கடி சீற்றத்
³ தானை யிகக்கு மடக்கருங் களிற்
சேணிகந் துறைந்த சேனையிற் கடினென

78. மிடைபு - நெருங்கி.

81. தானகமாடம் - விரிந்த இடத்தையுடைய நீர்மாடம்; “தானக மாட மேறித் தையலார் ததும்பப் பாய்வார்” சீவக. 2658.

82. வம்பு - இங்கே செங்கச்சு. திரை - திரைச்சீலை. [கள்.

82-3. கொட்டிலுக்குச் செவ்வானமும் திரைக்கு முகிலும் உவமை

84. குழீஇ - கூடிநிற்ப. 85. இறை - தங்குதல்.

87. அரசனை நோக்கி, நின்னகத்தோர் நிறைபுனற்புகாராயினா ரென்று. 88. விழாக் கொளாளர் : பெருங். க. 37 : 247.

87-8. என உரைத்தலும்.

89. ஒலியின் - ஒலிபோல. உரிமையொடு - தேவியோடு (சீவக. 272.) உராய் - பெயர்ந்து.

90. கம்பலின் - முழக்கத்தால் ; கம்பல் : கம்பலை யென்பதன் திரிபு. வெளில் - சுட்டுத்தறி.

91. எழாநிலை புகாஅ - கூடத்திற் புகாவாய். இனம் கடி - பாகர் முதலியோரைக் கடிகின்ற ; இனம் - கூட்டமுமாம், தம்மினமுமாம்.

92-3. களிறுகளை நெடுந்தூரத்திற் சென்றுறைகின்ற சேனையின் பாற் செல்லும்படி விலக்கிவிடுவீர்களாக வென்று கூறி.

பி-ம். 1 நிறைகொண்டெண்டு. 2 புகாது நின்னகத்தோதென. 3 ஆனை யிகத்த லடக்கவேண்டி, சேணிச்சந் துறைந்தனஞ்சேனைகட் கறையென.

- வேந்துபிழைத் தகன்ற வினைவ ராயினும்
 95 சேர்ந்தோர்த் தப்பிய செறுந ராயினும்
 கலங்கவார் தகன்ற கள்வ ராயினும்
 நிலம்பெயர் துறைத னெடுத்தகை வேண்டான்
 தொகுதந் தீண்டிக் கிளைஞ ராகிப்
 புகுதந் தீகவிப் புனலாட் டகத்தெனச்
 100 சாற்றிடக் கொண்ட வேற்றுரி முரசம்
 திருநகர் மூதுர்த் தெருவுதோ மெருக்கி
 மெய்காப் பினைய டல்லது கைகூர்ந்
 திடைகொள வரினு மிருபத் தொருநாட்
 படைகொளப் பெறாஅப் படிவத் ¹ தானையன்

(பிடியின் சிறப்பு)

- 105 தாழ்புனற் றுரையுந் தமரொடு தருக்கும்
 நாழிகைத் தூம்பு நறுமலர்ப் பந்தும்

94. வினைவர் - தொழிலையுடையோர்.
 95. செறுநர் - தண்டிக்கப்படுவோர்.
 96. கலம் - அணிகலங்கள் ; பெருங். க. 47 : 39-40.
 94-7. வினைவர் முதலியோராயினும் இந்நிலம்விட்டு இச்சமயத்
 தில் வேறிடத்துச் சென்றுறைதலை அரசன் விரும்பான்.
 98. தொகுதந்து ஈண்டி - கூடி நெருங்கி.
 99. புகுதந்தீக - புகுதுக.
 100. ஏற்றுரி முரசம் - புலியை வென்ற ஏற்றின் தோல்போர்த்த
 முரசம் ; பெருங். க. 43 : 195 ; புறநா. ௨௮௮ ; மணி. க. 29-31 ; சீவக.
 2142, 2152. 101. எருக்கி - தாக்கி.
 102. மெய்காப்பு இனையர் அல்லது - அரசனுடைய உடம்பைப்
 பாதுகாத்தற்குரிய வீரர்கள் கொள்ளலாமேயன்றி.
 103. இடை - படைக்கலங்களைக் கொள்ளவேண்டிய சமயம். நீர்
 விழாவிற்குரிய காலம் இருபத்தொரு நாளென்பது, “முழுநீர் விழவின்
 மூவெழு நாளும்” (பெருங். க. 40 : 380) என்பதனாலும் விளங்கும்.
 104. படிவம் - வேடம்.
 05. தாரை - நீர்வீசு கருவிகளுள் ஒன்று ; பெருங். க. 42 : 189.
 106. நாழிகைத் தூம்பு : இஃது எந்திர நாழிகை எனவும் வழங்
 கும் (பெருங். க. 41 : 18.) மலர்ப் பந்து - மலர் வடிவமாகவுள்ள
 பி - ம். 1 தானையன்.

- சுண்ண வட்டிந் சுழிநிந் கொடுமன்
 மெண்ணிய பிறவு பணையார்ந் கிபபந்த
 புனலநத் துதவும் பொருந் கருவி
 110 பணையெருந் தேற்றிப் பண்ணின வாந்
 மாலைபு மணிபு மத்தகப் பட்டும்
 கொதைபு மணிந்த கோல முடையன
 திருந் பாட்டினுட் டேனியர்க் காவன
 மேனிய வனப்பொடு மிசைபிறப் பொருதன
 115 பாந் ரூபப் பக்கஞ் செல்வன
 ஆளுட் டினம்பிபு யாயிரத் தங்கட்
 குறும்பொறை மருங்கிற் குன்றம் போல
 இருநில நனைப்ப விழிதரு சுடாத்துக்
 சைம்மிகக் களித்த கவுள நாயினும்
 120 செயிர்கொன் மன்னர் செருவிடத் தல்ல
 ஆயிரநடுக குறாஅ வேழம் பண்ணி

(பிரச்சோதனன் போய்கைக் கரைக்கு வருதல்)

அரசுகை கொடுப்ப வண்ணஞ் தியலிக்

மட்டத் துருத்தி; “பொதியும் பந்தி னெதிரீ ரெறிந்தும்” (க. 42: 191)
 என்பர் பின்னும் : பலமலர் வடிவமெழுதப் பெற்ற பந்துமாம்.

107. சுண்ணவட்டு - சுண்ணநீர் பொதிந்தவட்டு (பெருங். க. 41: 14); “வண்ணநீர் கரந்த வட்டுவிட் டெறிவோர்” (பரி. கக.) கோடு - கொம்பு, மருப்பெனவும் வழங்கும்.

106-7. நாழிகைத் தூம்பு, பந்து, வட்டு, கோடு என்பன நீர்வீசு கருவிகள்.

108 பிற - அரும்பு, சந்தனம், நெட்டி முதலியவற்றைச் செய்த சக் கரம், வாள், வேல் முதலியவை ; பெருங். க. 41 9-13, பரி. கக.

109. போகக்கருவி - இன்பதுகர்ச்சிக்குரிய சாதனப்பொருள்கள்.

110. பணையெருத்தேற்றி-பருத்த பிடரியிலமைத்து; 124; 58:15.

114. வனப்பொடு - அழகையுடையனவாயிருத்தலுடன். பிறர்- தேவியரல்லாதாரை.

117. குறும் பொறை - சிறுமலை. குன்றம்: இங்கே பெருமலை.

120-21. போரிற் பகைவரை நடுங்கச் செய்வதன்றி ஏனையுயிர் களை வருத்தாததென்று வேழத்தின் சீலச் சிறப்புக் கூறியவாறு.

கடிகை யாரங் கழுத்தின் மின்னப்
பயிர்கொள் வேழத்துப் பணையெருத் திரீஇச்

- 125 கடவுட் கல்லது காறுளக் கில்லது
தடவுநிலை நிழற்றிய தாம வெண்குடை
ஏந்திய நீழற் சாந்துகண் புலர்த்திய
பரந்த கவரிப் படாகைச் சுற்றத்
துயர்ந்த உழைக்கலத் தியன்ற வணியின்
- 130 முந்நீ ரொலியின் முழங்கு முரசுமொ
டின்னீர் வெளவளை யலறு மார்ப்பின்
மைத்துன மன்னரு மந்திரத் துணைவரும்
அத்துணை சான்ற வந்த னுளரும்
சுற்றுபு சூழ முற்றத் தேறிப்
- 135 பிடியும் வையமும் வடிவமை பிடுகையும்
பெருந்தே னொழுக்கிற் பிணங்கிய செலவின்
வண்ண மகளிர் சுண்ணமொடு சொரியும்

123. கடிகையாரம் - நாழிகையைப் புலப்படுத்தும் கருவியை யுடைய ஆரம் ; “கடிகைவா ளார மின்ன” (கீவக. 2808) ; கடியார மென இககாலத்து இப்பெயர் வழங்குகின்றது.

124. பயிர்கொள் வேழம் - பாகர் தனக்குக் கூறும் பேச்சை யறிந்து கொள்ளும் யானை; “களிறவன், தங்கிய பயிர்த்தொழி றடக்கை யாற் செய்ததே” கீவக. 1834.

125. கடவுள் - வழிபடு கடவுள் ; முனிவருமாம். கால்துளக்கு - காம்பை வணக்குதல்.

125-6. “பணியிய ரத்தையின் குடையே முனிவர், முக்கட் செல் வர் நகர்வலஞ் செயற்கே” புறநா. சு.

128. கவரிப்படாகை - சாமரைக் கூட்டம் ; கவரி கட்டிய பெருங் கொடியுமாம்.

129. உழைக்கலம்-பக்கத்தில் வைத்துக்கொள்ளுதற்குரிய பொன் வெள்ளி முதலியவற்றைச் செய்த பாத்திரங்கள் (பெருங். க. 39 : 58 ; 56 : 197) ; “மங்கல உழைக்கலம் மருங்கு சேர்ந்தன” (சூளா. குமார. 19.) அணியின் - மகளிர்திரளோடு.

132. மைத்துன மன்னர் - மைத்துன முறைமை பாராட்டற்குரிய அரசர் ; “மைத்துன மன்னர் மால்களி தேறிப் புடைசூழ” (கீவக. 2333.) 136. தேனொழுக்கு - வண்டின் செலவு.

137. வண்ணமகளிர் - அலங்காரம் செய்யும் பெண்கள்.

உயர்ந்தா மாட உயங்கிய மறுகின்
 நாட்பெரு வாயி னுறந் தாந்திரை
 140 வாட்கெழு நெடுந்தகை வளம்பட வெழலும்

(அரசன் மனைவியர் புறப்படல்)

உயவக் கொண்ட னொவியத் தண்டுகை
 இயைகொள் வெள்ளியொ டி நம்பியாப் புறுத்து
 வான்கொடிப் பவழமொடு வல்லொர் வகுத்த
 ஆன்கட் சந்தனத் தரிக்கவறு பரப்பி
 145 முத்து மணியுஞ் சித்திரத் திடமறிப்
 பத்தி பாயின்ற கட்டகக் கம்மத்து
 மருப்பிடைப் பரின்ற மாசறு மணித்தொழிற்
 பரப்பமை பலகையொடு பாசணங் கோலி
 ஐவகை வண்ண மு மாகித் தூட்டிக்
 150 கைவினை நுனித்த கச்சணி கஞ்சிகை
 பசும்பொன் குயின்ற பத்திப் போர்வை
 ஆசுமபிற் றேயா வல்கதி ராழி
 பாடின படுமணி 1 யுநறுந் திரங்க

138. தூம் - தூவும்.

139. நாட்பெரு வாயில் - சில விசேட நாட்களில் மட்டும் செல்
 லுதற்குரிய பெரிய வாயில்.

140. வாட்கெழு நெடுந்தகை - பிரசசோதனன்; சண்டி தேவியைக்
 குறித்துக் கடுத்தவஞ் செய்துபெற்ற வானையுடையவளுகலின், இவ்வாறு
 கூறப்பட்டான். [சிலிகை.

141. உயவ - வருந்த. ஒவியத் தண்டுகை - சித்திரமெழுதிய

144. ஆன்கட்சந்தனம் - பசுவின் கண்போன்ற நிறத்தையுடைய
 சந்தனம். கவறு - கைமரம்; 248. [பாடு.

146. கட்டகக்கம்மம் - சிற்றறைகளாகச் செய்யப்பட்ட வேலைப்

148. பலகையொடு - பலகையால். பாசணம் - பக்கம்.

149. ஆகரித்து - சேர்த்து. 150. கஞ்சிகை - உருவுதிரை.

151. பத்திப் போர்வை - பத்திக் கீற்றையுடைய போர்வை.

152. ஆழி - உருளை.

153. பாடு இன் படுமணி - ஓசை இனிதாகிய ஒலிக்கின்ற மணி
 ழருது. 115; கந்த. திருவிளை, 12.

பி - ம். 1 ஊடுறத்திரங்க.

- மாலே யணிந்த மணித்தொழிற் பாண்டியம்
 155 நூல்பிணித் தின்னுக நோன்சுவற கொளி இக்
 கோல்கொள் கன்னியர் மேல்கொண் டேறி
 விசிபிணி யுறுத்த வெண்கோட் டீர்தி
 முரசெறி முறறத்து முநதுவந் தேறும்
 அரச மங்கைய ரடிமிசைக் கொண்ட
 160 கண்கணி மயங்கிய தன்பெருங் கோயிற்

(தீர்விழாவிற்காகக் கொண்டு செல்லும்
 பண்டங்கள்)

- 1 கடைப்பகச் செப்பே கவரி குஞ்சம்
 2 அடைப்பைச் சுற்றமொ டன்னவை பிறவும்
 அணிகலப் பேழையு மாடை வட்டியும்
 மணிசெய் வள்ளமு மதுமகிழ் சூடமும்
 165 பூப்பெய் செப்பும் புகையகி லறையும்
 சீப்பிடு சிக்கமுஞ் செம்பொற் கலசமும்
 காப்பியக் கோசமுங் கட்டிலும் பள்ளியும்
 சுட்டிக் கலனுஞ் சுண்ணகக சூற்றியும்
 வட்டிகைப் பலகையும் வருமுலைக் கச்சம்

154. பாண்டியம் - எருது ; 32, 243.

156. மகளிரூர்திக்குக் கன்னியர் கோல் கொள்ளுதலை, “பாகனை யொழித்துக் கூன்மகள் கோல்கொள்” (பெருங். நட. 5. 97) என்பதனாலும், “கொள்வார் கோல்கொள்ள” (பரி. கக) என்பதன் உரையாலு முணர்க. 157. கோடு - யானைத்தந்தம் ; 180.

161. கடைப்பகச் செப்பு-உள்ளகத்துக் கடைந்திருத்தலை யுடைய செப்பு. குஞ்சம் - ஈயோட்டி. 162. அடைப்பை - வெற்றிலைப்பை.

163. வட்டி - கடகப்பெட்டி ; 285.

165. அறை - துண்டம். 166. சிக்கம் - உறி.

167. காப்பியக்கோசம் - காப்பியமெழுதிய புத்தகங்கள் ; கோசம் - தொகுதியுமாம். பள்ளி - படுக்கை

168. குற்றி - குறிய வாயையுடைய பாத்திரம்.

169. வட்டிகைப்பலகை-சித்திரமெழுதுதற்குரிய பலகை ; “வட்டிகை மணிப்பலகை” சீவக. 1107.

பி - ம். 1 கடப்பகம். 2 அடைப்பச்.

- 170 முட்டினை வட்டு முகக்கண் னுடியும்
 1 நக்கிரப் பலகையு நறுஞ்சாக் தர்மியும்
 கழுத்திடு கடங்குங் கவறுங் சண்ணியும்
 பந்தும் பாசையும் பைங்கிரிக் கூடும்
 யாழங் குழலு மர்ச்சுறு பறையும்
- 175 தாழ முழுவழற் தண்ணுமைக் கருவியும்
 ஆயத் துதவு பரும்பெறன் மயிற்
 போகக் கலப்பையும் பொறுத்தனர் மயங்கிக்
 கூணங் குறளு மாணியை மகரிந்
 திருநத லாயத்துத் தேவிய ரேறிய
- 180 பெருங்கோட் டீர்திப் பின்பின் பிணங்கிச்
 செலவுகண் ணுற்ற பொழுதிற் பலருடன்

(தேவியர் செயல்)

பண்டிங் வாழ்வினைத் தண்டியுங் கொள்வோள்
 இன்றி நங்கை கண்டதை யுண்டுகொல்

170. முட்டினை வட்டு - ஒன்றையொன்று சேர்த்துள்ள இரட்டை வட்டு ; தீர்வீசு கருவி ; சீவக. 2950.
171. நக்கிரப்பலகை - முதலைவடிவாகச் செய்த பலகை.
172. கழுங்கு - கழற்காய் வடிவமாகச் செய்த ஆபரணம் (பெருங். க. 46 : 212.) கவறு - சூதாடு கருவி.
173. பெருங். க. 34 : 160-64.
174. ' யாழங் குழலும் பறையு மியம்பினார் ' தோல். கிளவி. சூ. 47, உரை ; நவீ. சூ. 388, மயிலை. மேற்.
- 174-5. மு. பெருங். க. 37 : 90-91.
177. போகக்கலப்பை - இன்ப நுகர்ச்சிக்குரிய பல பொருள் ; கலப்பை - கலவைச சாந்துமாம் ; இது போகக்கலவை யென்றும் வழங்கும் ; பெருங். உ. 18 : 108.
178. கூன் - வளைந்த வடிவமுடையது ; குறன் - மிகக் குறுகிய வடிவ முடையது ; இவ்விரண்டும் சேர்த்தே வழங்கப்படும் ; " கூன் களுங் குறளும் " சீவக. 764.
180. பெருங்கோட்டீர்தி : (157.) 182. தண்டியும் - அலைத்தும்.
183. நங்கை - வாசவதத்தை. கண்டதை யுண்டுகொல் - கண்ட புதுமை ஏதேனுமுண்டோ ?
- பி - ம். 1 நத்திரப்பலகை.

பாணி செய்தனள் காண்மின் சென்றென .

- 185 ஏறிய வையத் தெடுத்த கஞ்சிகைத்
தேறுவா மதியிற் றிருமுகஞ் சுடாக்
கதிர்விரற கவியலுட் கண்ணினை பிறழ்
நெருக்குறு சுற்றத்து விருப்பி னோக்கி
ஒட்டிழை மகளிரை விட்டனர் நிற்பச்

(வாசவதத்தையின் செயல்)

- 190 1 சுட்டுருக் ககிலின் வட்டித்துக் கலந்த
வண்ண விலேகை நுண்ணிதின் வாங்கி
இடைமுலை யெழுச்சித் தாகிப் புடைமுலை
முத்திடைப் பரந்த சித்திரச் செய்கொடி
முதலின் முன்னங் காட்டி நுதலின்
195 சுட்டியிற் றோன்றிய சுருளிற் றுக்கி
வித்தகத் தியன்றதன் கைத்தொழில் காட்டி
இன்னிசை வீணை யன்றியு நின்வயின்
உதயண நம்பி யோவியத் தொழிலின்
வகையறி யுபாயமும் வல்லை யாகெனத்

184. பாணி செய்தனள் - தாமதித்தலைச் செய்தாள். சென்று
காண்மின் - போய்க் கண்டு அழைத்து வாருங்கள்.

- 186. பூரண சந்திரன்போல.

187. விரற் கவியலுள் - விரல்களின் கவித்தற்குக் கீழே.

188. நோக்கி - வாசவதத்தை வந்தனளோவென்று நோக்கி.

சென்று காண்மினென (184) மகளிரை விட்டனர் நிற்ப (189.)

190. சுட்டுருக்கு அகிலின் - நெருப்பிற் சுட்டுருக்கிய அகிற் குழம்
பின்; “எரியுருக்கிகில்” (பரி. கஅ : 53.) வட்டித்து - குழைத்து.

191. இலேகை - எழுதுகோல்; இலேகை யென்பதன் திரிபு;
உ. 2 : 213.

192 - 6. “சண்பக மாலை வேய்ந்து சந்தனம் பளிதந் தீற்றி,விண்
புக நாறு சாந்தின் விழுமுலைக் காம வல்லி,கொண்டெழுந் துருவு காட்டி
- முகத்திடைக் குளித்துத் தோண்மேல், வண்டளி நீன்று சுட்டி வாணு
தல் பூப்ப வைத்தான்” (கீவக. 1081.) சேனாபதியின் மகளுடைய மார்
பில் வாசவதத்தை ஒரு பூங்கொடி எழுதினமை இவற்றாற் கூறப்பட்டது.

199. வல்லை - வன்மையுடையாய்.

பி - ம. 1 சுட்டிருக்கலின்.

- 200 தந்தது முண்டோ பைந்தொடி கூறென
உற்ற புருவத் தொராஅ ராகி
முற்றிழை மகளிர் முறுவல் பயிற்றச்
செழுங்குரன் முரசிற் சேனா பதிமகள்
ஒருங்குயிர் கலந்த வுலகைத் தோழியை
205 நறுநீர்க் கோலத்துக் கதிர்நலம் புனைஇயர்
நீடகத் திருந்த வாசவ தத்தையை
நீசெலற் பாணிநின் ருய ரெல்லாம்
தாரணி வையந் தலைக்கடை நிழீஇ
நின்றனர் திருவே சென்றிடு விரைந்தென
210 விளங்குபொன் னறையுள விழுநிதிப் பேழையுள்
இளங்கலந் தழீஇ யெண்ணிமெய்ந் நோக்கித்
தோழியர்க் கெல்லா மூழுழ் நல்கி
வதுவை வைய மேறினள் போலப்

(பதுமகாரிகை உட்கோளும் சேயலும்)

- புதுவது மகிழ்ந்த ¹ புகழ்சிய ளாகிப்
215 பதும காரிகை மகண்முக நோக்கித்
தனித்துஞ் சேனைப் பனித்துறைப் படியின்
நீரின் வந்த காரிகை நேர்த்தது

200. தந்ததும் - கற்பித்ததும் ; உம்மை, இறந்தது தழீஇயது.
201. உற்ற புருவம் - விம்மிதத்தால் தடித்து நெற்றியிலேறிய
புருவம். [யர் - புனைதற்கு.
205. நீர்க்கோலம் - நீராடச் செல்லுதற்குரிய வேடம். புனைஇ.
206. நீடகத்திருந்த - நெடுநேரம் உள்ளே இருந்த (சீவக. 281.)
வாசவதத்தையை நோக்கியென ஒரு சொல் வருவிகக.
207. பாணி - காலம். 210. பேழை - பெட்டி.
212. ஊழுழ் - முறை முறையே.
213. வதுவை - கலியாணம். 214. புகற்சி - விருப்பம்.
215. பதுமகாரிகை - இராசமாதேவி : எழுவாய்.
216 - 7. உஞ்சேனை - உச்சசைனி நகரம். தனித்துப் படியி
னென்க. காரிகை நேர்த்தது - பாற்கடலிலிருந்து தோன்றிய திருமக
னின் தோற்றத்தை ஒத்ததாகும்.

பி - ம். ¹ புகழ்ச்சியன்.

- துகட ரிருந்தவத் துணிவின் முற்றி
 முகடுய ருலக முன்னிய முனிவரும்
 220 கண்டாம் ¹ கண்டவாங் கதிர்ப்பின வாகித்
 தண்டாப் பெருந்துயர் தருமிவள் கண்ணென
 உண்மலி யுவகைய ளாகித் தன்மகள்
 இனவளை யாயத தீளையர் கேட்பப
 புனல்விளை யாட்டினுட் போற்றுமின் சென்றென
 225 ஒம்படைக் கிளவி பாங்குறப் பயிற்றி
 ஆங்கவ ருள்ளு மடைக்கல நினகடுகைக்
 காஞ்சன மாலைக்குக கைப்படுத் தொழிந்தபின்

(வாசவதத்தை புறப்படல்)

- வற்ற கோலத தியம்புங் கிண்கணி
 தூறுவர் தோழியர் போற்றியல் கூறத்
 230 தெய்வச் சுற்றத்துத் திருநடர் ததுபோற்
 பையென் சாயலொடு பாணியி னெதுங்கி
 உறைத்தெழு மகளிரொடு தலைக்கடை சார்தலும்

(வையத்தின் சீறப்பு)

யவனக் கைவினை யாரியர் புனைந்து
 தமனியத தியன்ற தாமரை போலப்

219. முனிவர் - இங்கே சித்தர் ; சைன வழக்கு ; “ முனிமை முகடாய மூவா முதல்வன் ” சீவக. 1609.

220. அவாம் - விரும்பும். கண் தவாக் கதிர்ப்பினவென்ற பாடத்திற்கு, கண்கள் அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கச்செய்யாத ஒளியை யுடையனவென்று பொருள் கொள்க. கதிர்ப்பினவாகி - ஒளியை யுடையனவாய். 222. தன் மகளுடைய.

223. இளையர் - இளைய கன்னியர். [சொல்லி.

225. ஒம்படைக்கிளவி - பாதுகாப்புச் சொல். பயிற்றி - பலகாற் பதும் காரிகை, நோக்கி (215) உவகையளாகிச் (222) சென்று போற்றுமினென்று (224) பயிற்றிக் (225) கைப்படுத்து ஒழிந்தபின் (227.)

230. தெய்வச் சுற்றத்து - தெய்வ மங்கையருடைய கூட்டத்தில்.

231. பாணி - கால அளவு. 232. தலைக்கடை - முதல்வாயில்.

233. யவனதேயத்துத் தச்சர் ; “யவனத்தச்சரும்” க. 58 : 40.

பு - ி. 1 கண்டவாக்.

- 235 பவழமு மணியும் பல்வினைப் பளிங்கும்
தவழ்கதிர் முத்துந் தானத் தணிந்தது
நிலைவரம் பறியா வெறுக்கையுண் மிக்க
தலையா வியன்றது தனக்கினை யில்லது
தாயொடு வந்த தலைப்பெரு வையம்
- 240 வாயின் முற்றத்து வயங்கிழை யேறப்
பாத பிழிகை பக்கஞ் சேர்த்தலும்
செந்நூல் விசித்த துண்ணுக துழைந்த
இலக்கணப் பாண்டியம் வலத்தி னெற்றிக்
கண்ணி பரிந்து ¹ கழிக்குளம் பிளகலும்
- 245 பண்ணிய வையம் பள்ளி புருகென
முதறி பாக னேற லியையான்
இலக்கண மின்றென விலக்கினன் கடிய

(மாடச்சீவிகையின் சிறப்பு)

- ஆடகப் பொற்கவ றணிபெறப் பரப்பிக்
கூடம் குத்திய கொழுங்காழ்க் கேற்ப
- 250 நாசிகைத் தானத்து நகைமுத் தணிந்து
மாசறு மணிக்கான் மருப்புக் குடமீஇ
அரக்குருக் கூட்டிய வரத்தக் கஞ்சிகைக்

-
236. தானத்து - உரிய இடங்களில். 237. வெறுக்கை - பொன்.
239. தாயொடு வந்த - வாசவதத்தையின் தாய்க்கு ஸ்திரீதனமாக
வந்த. வையம் - வண்டி. 240. வயங்கிழை - வாசவதத்தை.
241. பாத பிழிகை - கால்களையுடைய பீடப் பலகையை.
240 - 41. ஏறும்பொருட்டுச் சேர்த்தலும்.
243. வலத்தின் - வன்மையினால் ; வலப்பக்கத்திலென்றுமாம்.
244. பரிந்து - அறுத்து. இளகல் - வழுக்கல்.
245. பள்ளி - கொட்டில். 246. இயையான் - உடன்படாணகி.
248. கவறு - கைம்மரம். கவறு முதலியன மாடச்சீவிகைக்கு
அடை. [வழங்கும்.
250. நாசிகை - சீவிகையின் ஓர் உறுப்பு ; மூக்கணையென்று
251. மருப்புக்குடம் - யானைத் தந்தத்தாற்செய்த குடமென்னும்
உறுப்பு.
பி - மீ. ¹ கழிக்குளம்பிளக்கலும்.

கரப்பறை விதானமொடு கட்டி லுடைபது

கோதை புனைந்த மேதரு வனப்பின்

255 மல்லர் பூண்ட மாடச் சிவிகை

பல்வளை யாயத்துப் பைந்தொடி யேறலும்

செய்யோ ளமர்ந்த செம்பொற் றுமரை

வள்ளிதழ் பொதிந்த கொட்டை போல

மெல்லியன் மாதரை யுள்ளகம் புருத்தி

260 மல்லற் பெருங்கிளை செல்வுழிப் படர

(காவலர் முரசறைதல்)

முனிவ ராயினு முத்தோ ராயினும்

எனையீர் பிறரு மெதிர்வரப் பெற்றேன

வானுறை யுலகினும் வையக வரைப்பினும்

தான ¹ விளைவினுந் தவத்தது பயத்தினும்

265 எண்ணரும் பல்லுயி ரெய்தும் வெறுக்கையுட்

பெண்டிருண் மிக்க பெரும்பொரு ளின்மையின்

உயிரெனப் படுவ துரிமை யாதலிற்

செயிரிடை யிட்டது செல்வன் காபபென

ஆறுகடி முரசு மஞ்சவரசு கொட்டிக்

270 காவ லாளர் காறபுறஞ் சுற்றப்

புயன்மலை ² தொடுத்துப் பூமலர் துதைந்து

(மகளிர் போய்கைத் துறையைச்சேர்தல்)

வியன்கா மண்டிய வெள்ளம் போல

மாட மூதூர் ⁴ மறுகிடை மண்டிக்

கோடுற நிவந்து மாதிரத் துழிதரும்

253. கரப்பறை - மறைந்திருத்தற்குரிய அறை.

258. கொட்டை வாசவதத்தைக்கு உவமை.

264. விளைவு - பயன். 265. வெறுக்கை - செல்வம்.

267. உரிமை - உரிமை மகளிர் ; தேவியர் ; அவர்கள் சிறந்தன ரென்பது, “ உரிமைமுன் போக்கி யல்லால் ” (சீவக. 272) என்பதனாலும் விளங்கும்.

269. ஆறுகடி முரசம் - வழிச் செல்வோரை விலக்கும் பேரிகை.

271. தொடுத்து - தொடங்கி.

274. கோடு - மலைச்சிகரம். மாதிரம் - திசைகள் ; மலையுமாம்.

பி - ம். 1 விளைவினுந். 2 கொடுத்துப். 3 வியன்கர். 4 மறுகிட.

275 கொண்டுகு குழாத்திற் கண்ணுற மயங்கி
 ஸண்ணுதன் மகன் ஞர்தி யொழுக்கினட
 புன்னொலிப் பொய்சைப் பூந்துறை முன்னித்
 தன்பொழில் கவைஇய சண்பகற் கான்ற
 கண்டோர் மருளக் கண்டத் திறுதத்

(பிரச்சோதனன் செயல்)

280 விழாமல் சற்றமொடு வென்மண லேறி
 நாளை தாணி வாலவை நடுவன்
 சிறந்தநீர் விழவினு ளிரந்தோர்க் கிக்கெனப்
 பன்ன ராயிரம் பசம்பொன் மரசையும்
 குவளைக் கண்ணியுங் குங்குமக் குவையும்
 285 கலிகை வட்டியுங் கலம்பெய் பேழையும்
 பொறியொற தமைந்த குறிபொடு கொண்ட
 உழைக்காப் பாள ருள்ளுறுத் தியன்ற
 இழைக்கல மகன் ரிருநூற றுவரோ
 டியாழறி விததகற் கூர்தி யாவது
 290 கண்டுகொண் மாததிரை வந்தது செல்கெனத்
 தனக்கென் றாய்ந்த தலையிரும் பிடிசுளுள்
 இலக்கணக் கரும மெட்டா முறையது
 மதியோர் புகழ்ந்த மங்கல யாகையொடு
 விதியோர் கொளுத்திய விரிய முடையது

277. முன்னி - கருதி. 278. கவைஇய - குழந்த.

279 கண்டத்து இறுத்த - கண்டத்திரைகளினிடையே தங்கிய.

281. காலவை - தூய சபை.

283. மாசை-ஒருவகை நாணயம்; “தமனிய மாசை” (க. 39 : 11)
 என்பா பின்னும்.

284 குங்குமக்குவை - குங்குமம் வைத்திருக்கும் பாணி ; 42 : 66.

285. கலிங்கம் - ஆடை. வட்டி - ஒரு வகைப்பெட்டி ; 163.

283-5 மாசை முதலியவற்றிற்கு ஐயுருபு விரிக்க.

286. பொறியொற்று - முத்திரை ; 37 209.

289. யாழறிவித்தகன் - உதயணன். [படுகின்றது.

291. இதுமுதற் பத்திராபதி யென்னும் பிடியின் இயல்பு கூறப்

293. மங்கல யாக்கை : 314.

295 சேய்ச்செல னோன்பரிச் சீலச் செய்தொழிற்
பூச்செய் கோலத்துப் பொலிந்த பொற்படை
மத்தக மாலையொடு மணமகள் போல்வ
துத்தரா பதத்து மொப்புமை யிலலாப்
பத்திரா பதியே பண்ணிச் செல்கென

300 உதயண குமரற கிபைவன பிறவும்
1 உழைக்கல மெல்லாந் தலைச்செல விட்டு
வல்லே வருகவில் லாளன் விரைந்தென

(உதயணன் செயல்)

விட்ட மாற்றம் பெட்டனன் பேணிச்
சென்ற காட்சிச் சிவேதனைக் காட்டிப்

305 பொன்னறை காவலா பொறிவயிற் படுகெனச்
செண்ண மகளிர் செப்பிற் காட்டிய
வண்ணஞ் சூட்டின கண்ணியிற் கிடந்த
பனிப்பூங் குவளை பயத்தின் வளர்த்த
தனிப்பூப் பிடித்த தடக்கைய னாகி

310 நெடுநிலை மாநகர் நில்லான் போதந்
திடுமணன் முற்றத் தினையரு ளியன்று
படுமணி யிருமபிடிப் பக்க நண்ணிப்
பொலிந்த திருவிற் பொற்புடைத தாகி
மலிந்த யாக்கையின் மங்கல மிக்கதன்

315 வனப்பிற கொவ்வா வாழ்விற றுகி

295. சேய் - நெடுந்தூரம். 296. படை - முதுகிடுமெத்தை.

298. உத்தராபதம் - வடநாடு; யானை பிறகும் இடங்களுள்
இமயமும் விர்தமும் சிறந்தனவென்பர்.

299. பத்திராபதி - ஒரு பிடியின் பெயர்.

298-9. பெருங். க. 4: 226-9. 301. தலை - அவனிடைத்தே.

302. என - என்று அரசன் சிவேதனிடம் சொல்லியனுப்ப.

306. செண்ணம் - வடிவு. [சீவக. 429, 1887, 2358.

308-9. குவளைப் பூவை அரசர்கள் கைக்கொள்ளுதல் மரபு;

310. மாநகர் - அரண்மனையில்.

312. பிடி - பத்திராபதி. 314. = 293.

பி - ம். 1 இழைக்கல.

வாழ்நா னற்ற வகையிற் றுயினும்
 கணைச்செல் வொழிக்குங் கடுமைத திதுவென
 மனத்திற் கொண்ட மதிய னாகிக்
 கண்டே புகன்ற தண்டா வுலகையன்
 320 தாரணி யிரும்பிடி தலைக்கடை யிரிஇ
 ஏரணி பெருத்த மிறைமக னேறலும

(குதிரைகள்)

தூய்மை யின்றென மாநிலத் தியங்காக்
 கடவு ளியக்கங் கறகுவ போலக்
 சூளமபுல னுறுததலுங் குறையென நாணித்
 325 கதழ்ந்துவிசை பரிக்குங் கால வாகி
 உரத்தகைப் பொற்றா ரரற்று மார்ப்பிற்
 பந்துபுடை பாணியிற் பொங்குமயிர்ப் புரவி

(தேர்கள்)

மருங்கிரு மணிப்புடை நிரந்துடன் மிளிர
 நான்முகங் கவைஇய வான்செய் பச்சைய
 330 தானச்செங் கோட்டுத 1 தோன்மனைப் படுத்த
 சித்திரத் தவிசிற் செறிந்த குறங்கிற்

317. கணைச்செலவு - அம்பின் வேகம். கடுமைத்து - வேகத்தை யுடையது.

319. புகன்ற - விரும்பிய. 320. இரீஇ - இருத்தி. [படா.

323. கடவுளியக்கம் - தேவர் நடையை; அவர்கால்கள் பூமியிற்

326. பொற்றார் - பொன்னாலாகிய கிண்கிணிமாலே, பந்துபுடை பாணி - பந்தையடிக்கும் தாளவோசை; “பந்து புடைப்பன்ன பாணிப் பல்லடிச, சில்பரிக் குதிரை” (அகநா. ௧0௫); “பந்துபுடை பாணி யெனப் பாயுங் கலிமான்”, “கந்துகப் புடையிற் பொங்குங் கலினமா” சீவக. 846, 1050.

322-7. “பாரிற் தேர்ச்செலிற் பழிபெரி துடைத்தென நாணிச், சோரும் வார்புய னுளங்கவின் புகுவன தூரகம்”, “அடிகில முறுத னணி யருவருத்து.....பாய்மாப் பறந்தன” சீவக. 2160, 2525.

329. கவைஇய - சூழ்ந்த. பச்சை - தோல்.

330. தோல்மனை - தோல் மூடிய பலகை.

பி - மீ. 1 தோன்மனைப்.

- பொற்றொடர் பொலிந்த பூந்துகிற் கச்சைய
 கத்திகை சிதர்மணி கட்கத்துத் 1தெரிப்ப
 வித்தக நம்பியர் பக்கத்து வலித்த
 335 2 கானத்துக் குலைந்த கவரி யுச்சிய
 தாணைத் தலைப்படை பாணியிற் பார்ப்ப
 அச்செறி புலவ ரளவுகொண் டமைத்துக்
 கட்க நுனித்த கடைக்கட் டிண்ணுகம்
 கொய்சுவ லிரட்டை மெய்யுறக் கொளீஇ
 340 ஒட்டிடை விட்ட கட்டின வாயினும்
 ஒன்றிநின் றியங்காச் சென்றிடை கூடுவ
 மாயங் காட்டுநர் மறையப் புணர்த்த
 கோவை நாழிகைக் கொழுஉக்கண் கடுப்ப
 வடுச்சொ னீங்கிய வயங்கிய வருணத்
 345 திடிச்சொற பொறாஅ விலக்கண வினையர்
 உள்நுறக் கோத்த வள்புகொள் வலித்தொழிற்
 பாகர் நின்ற பண்ணமை நெடுந்தோர்
 ஆக.....புறஞ்சுற்றக்
 காவியற் புரவியொடு களிறுபல பரப்பிப்
 350 பால குமரர் படையகப் படுப்ப

-
332. தொடர் - சங்கிலி.
 331-2. தவிசினையும் குறங்கினையும் கச்சையையுமுடையன.[ஒன்று..
 333. கத்திகை - ஒருவகைமாலே. கட்கம் - இங்கே தேருறுப்பில்
 335. கவரி உச்சிய - சாமரை கட்டிய உச்சியையுடையன.
 336. பாணி - தேரிலுள்ள கையென்னு முறுப்பு.
 338. கட்கம் - ஒரு புண்ணிய மிருகம். நுனித்த - நுனியிற்
 செய்யப்பட்டுள்ள. [பொருத்தி.
 339. கொய்சுவலிரட்டை - இரட்டைக் குதிரைகள். கொளீஇ -
 343. கடுப்ப - ஒப்ப.
 345. இடிச்சொல் - நெருங்கியுரைக்குஞ் சொல்.
 346. வள்பு - வார்.
 கடுப்பக் (343) கோத்த வள்புகொள் (346) பாகர் (347.)
 350. பாலகுமரர் - இராசகுமரர்.
 டி - மீ. 1 தெறிப்ப. 2 கவினத்துக்.

உருவச் செங்கொடி தெருவத்துப் பரப்பிச்
செரும்துத் தாமமொடு சேனையிற் கூடி
மன்னவ னிருந்த தண்பொழிற் காவிற்
சென்றிறுத் தனரா னம்பிய ரொருங்கென்.

ந.அ.—விழாவாத்திரை முற்றிற்று.

353. பொழிற்கா - பெருமையை யுடைய சோலை; “கதலிவனந்
தழுவுபொழிற் சோலைக் காளுட்டு முள்ளூர்” தேவாரம்.

354. நம்பியர் - உதயணன் முதலானவர்.

நக.—புனற்பாற்பட்டது.

(பிரச்சோதனன் செயல்)

நம்பியர் கூடிய நாளவை மருங்கிற
கம்பலைப் பந்தர்க் காழகில் கழுமிய
திருநா ளிருக்கைத் திறல்கெழு வேந்தன்
பெருநீ ராட்டணி பெட்கும் பொழுதெனச்
5 செம்பொற படத்துப் 1 பேறுவலித் திருந்த
மங்கலக் கணிகண் மாதிர நோக்கிப்
புரையின் கூடிய பொழுதியல் கூற
இருப தியானையு மெண்பது புரவியும
அருமணி மான்தே னையைந் திரட்டியும
10 ஒருநா றுயிரத் தொருகழஞ் சிறுத்த

நக. புனற்பாற்பட்டது.

[கணிகள் நீராடுதந்திரிய நல்ல முகூர்த்தம் வந்தமையை அறி
விக்க அரசன் முதலியோர் நீராடச் சென்றதும் அப்பொழுது அவர்கள்
சிறந்த பலவகைத் தானங்களைச் செய்ததும் இப்பகுதியால் அறிய
லாதும்.]

1. நாளவை - இங்கே விடியற்கால ஓலக்கம்.
3. திருநாள் - நீர்விழவு. 4. பெட்கும் - விரும்புகின்ற.
5. பொற்படத்துப் பேறு - பொன்னாடை பெறுதலை.
6. மாதிரம் - ஆகாயம். 7. புரையின் - உச்ச நட்சத்திரம்.
- 4-7. எனக கணிகள் கூற.

பி - ம். 1 பேடு.

தமனிய மாகையொடு தக்கணை யுதவிக்
கடவது நிறைந்த தடவளர் செந்தி
ஒடியாக் கேள்விப் பெரியோ ரீண்டிய
படிவக் குழுவினு ளடிமுதல் வணங்கி

- 15 ஆசை மாக்களொ டந்தணர் கொள்கென
மாகை வாரி மன்னவ னாடி
அறிநர் தானத் தாயிரம் 1 பொற்பூக்
கருவிநிலைப் பள்ளிக்குத் தொழுதனன் போக்கிச்
சண்ணம் விரவிய சரியிரும் பித்தைக்
20 கண்ணி நெற்றி வெண்கூட் டேற்றித்
தூத்துகி லுடுத்துத் தொடியுடைத தடக்கைக்
கோத்தொழி விளையர் பூப்பலி கொடுத்துச்
செம்பொ நெல்லின் செங்கதிர் சூட்டி

11. மாகை - உழுந்து நிறையளவுள்ள ஒருவகை நாணயம்; 35:76, அடிக்.

12. தட - ஓமகுண்டம்; 'தடவு' என்பதன் விகாரம்; "வடபான் முனிவன் நடவினுட் டோன்றி" புறநா. 20க.

14. படிவம் - தவ வேடம். 15. ஆசைமாக்கள் - ஆதூர்.

16. மாகைவாரி - பொற்கடல்; மிகுதிபற்றி 'மாகைவாரி' என்றார்; பொன்னில் ஆடுவதை இரணியகருப்பமென்பர்.

15-6. "ஆசை மாக்களொ டந்தணர் கொள்கென, மாகை மாக்கடன் மன்னவ னாடின்" (சீவக. 911) என்பதையும் அதன் விசேடக் குறிப்பையும் பார்க்க; மன்னவன் ஆடிய பொன் ஆதூர் முதலியோர்க்குக் கொடுக்கப்படும்; திருவனந்தபுரத்து அரச பரம்பரை முதலியவற்றில் இக்காலத்தும் இது நடைபெறுகின்றது.

17. அறிநர் தானத்து - அறிஞர்க்குச் செய்யும் தானத்துடன்.

18. கருவி - சேவிப்போர்களின் தொகுதி. பள்ளி - கோயில்.

17-8. பொற்பூக்களைப் போக்கி.

20. கண்ணி நெற்றியர் : 32 : 67, அடிக்.

19-20. பித்தையிலும் நெற்றியிலும் சூட்டை ஏற்றி; பித்தை - தலைமயிர். கண்ணி : நெற்றிக்கு அடை. சூட்டு - ஒருவகை மாலை.

22. பூப்பலி : மணி. எ : 121; சூளா. சுயம். 210, துறவு. 47.

23. பொன்னெல் - பொன்னிறச் செந்நெல் (நாலடி. 269); கனகச சம்பாவுமாம் (இராமா. உத்தர. சந்திரகேது. 65.) முரசிற்குக் கதிர்

டி - ம். 1 பொற்பூச் சுருவி.

வெண்குவி விட்ட விசய முரசம்

- 25 பண்டிய லமைந்த படுகட னெல்லாம்
தண்டொழிற் செங்கோ றலைத்தலை சிறக்கென
வெந்திறல் வேந்தன் ¹ விட்டிவை கூறக்
கண்டொரு பாணியிற் கடல்களார் ததுபோற்
பல்படை மொய்த்த மல்லற் பெருங்கரை
- 30 மழைமலைத் தன்ன மாணிழை மிடைந்து
வம்புவிசித் தியாத்த செம்பொற் கச்சையர்
மாலை யணிந்த கோல்செய் கோலத்துப்
பூப்போ துறுத்த மீப்பொற் கிண்கிணி
இடுமணிப் பெருநிறை நெடுமணிற் கிடைஇ
- 35 இரும்புறம் புதைய வெழின்மறைந் திருந்த
கருங்காற் கானத்துக் கண்மணிக் குழாத்திடை
ஏற்றரி மாவின் றோற்றம் போல
மின்னிழை மகளிரொடு மன்னவன் றோன்றி
விசைய ² வேழத் திசையெருத் தேற்றிப்
- 40 பெருவிறல் வேந்தன் சிறுவரை யெல்லாம்
ஒடுநீர்ப் பெருந்துறை புள்ளம் பிறந்துழி

ட்டுதலை, “கண்ணதிர்பு முழங்குங் கடுங்கதிர் முரசுமொடு” (பதிற்.)
ன்பதனாலும் உணர்க.

24. வெள்ளிய துகிற் சேக்கைக்கண்ணே வைக்கப்பெற்ற
'வற்றி முரசத்திற்கு; “எண்ணெய், நுரைமுகந் தன்ன மென்பூஞ்
சக்கை” புறநா. ௩௦.

25. எல்லாஞ் செய்தென ஒரு சொல் வருவிக்க.

27. வீடென்னும் பாடத்துக்கு அப்போதிருக்கும் படைவீடெனப்
'பாருள் கொள்க.

31. வம்பு - அரைக்கச்சு. பொற்கச்சை - பொன்னாடை.

32. கோல் - திரட்சி.

33. போது உறுத்த - மலரும் பருவமுள்ள அரும்பை யொத்த.

34. கிடைஇ - கிடந்து.

36. மகளிர் கூட்டத்தைக் கானமென்றார், மிகுதிபற்றி.

38. மகளிர் - இங்கே பட்டத்துத் தேவிமார்.

40. எல்லாச் சிறுவரையும் நோக்கியென ஒரு சொல் வருவிக்க.

பி - ம், ¹ வீட்டிவை. ² வேழத்தசை.

ஆகெ போயென் றவர்களை யருளி
 உ. தயண குமரனு முவந்துழி யாடித்
 துறைநகர் விழுவின் றோற்ற மெல்லாம்
 45 பரந்த செல்வங் காண்கெனப் பணித்துப்
 புரிந்த பூவொடு பொற்சுணங் கழும
 எழுந்த வார்ப்பொ டியம்பல துவைப்பப்
 புண்ணியப் பெருந்துறை மன்னவன் படிந்தபின்

(நகரமாந்தர் சேயல்)

இறைகொண் டுண்டிய வேளை மாந்தரும்
 50 துறைதுறை தோறு முறைவிடம் பெறாஅர்
 தண்புன லாட்டின் றக்களை யேற்கும்
 அந்த னுள ரடைக விரைந்தெனப்
 பயினு லாளரைப் பயிர்வனர் கூஉய்க்
 கவர்வனர் போலக்¹காதலி னுய்த்து
 55 நன்கல மேற்றி நாளணி யணிந்து
 மங்கல வேள்வியுண் மகளி வோரும்
 செம்பொற் புரிசை வெண்சுதை மாடத்
 துழைக்கலம் பரப்பி யுருவிய மகளிரொ
 டிழைக்கல நிநீஇ யில்லீ வோரும்
 60 ஆலைக் கரும்பு மரிபுறு செநநெலும்

46. கழும - மயங்க. 47. இயம் - வாத்தியம்.

49. இறைகொண்டு - தங்குதல் கொண்டு.

53. பயிர்வனர் கூஉய் - கூவி யழைத்து.

54. உய்த்து - கொடுத்து.

58. உழைக்கலங்கள் - பக்கத்தில் வைத்தற்குரிய பாத்திரங்கள் ;
 “பொன்மயமா முழைக்கலங்கள் பொலிந்துதோன்ற” (கீவக. 2369.)
 உருவிய - அழகிய.

59. இழைக்கலம் நிநீஇ - ஆபரணங்களையும் நிலைபெறச் செய்து
 இல் - வீடு.

60. ஆலைக்கரும்பு - ஆலையாட்டுதற்குரிய பருவத்தையுடைய
 கரும்பு ; “ஆலைக் கலமருந் திங்கழைக் கரும்பே” (மலை. 119.) அரி
 யுறு - அறுத்தற்குரிய பருவ முற்ற.

பி - ம். 1 காவலின்.

- பானைக் கமுகின் படுவுஞ் சுட்டிப்
 புயல்சே ணீங்கினும் பூவளங் குன்ற
 வயலுந் தோட்டமும் வழங்கு வோரும்
 நாகுரு ணீங்கிய சேதாத் தொருத்துக்
 65 குளம்புங் கோடும் விளங்குபொன் னுழீஇத்
 தலையுந் தாம்பு ¹ மலைகடை மத்தும்
 கழுவுங் கலனும் வழுவில பிறவும்
 பைம்பொனி னியன்றவை பாற்பட வகுத்துக்
 குன்றாக் கோடி கொடுத்துவப் போரும்
 70 இன்னவை பிறவு மென்றோர்க் காயினும்
 உடையவை தவாஅக் கொடைபுரி படிவமொ
 டிலமென் மாக்களை யிரவொழிப் பவர்போற்
 கலங்கொடை பூண்ட கைய ராகி
 வெண்குகில் பூட்டிய வேழக் குழவியும்

61. கமுகின்படு - பாக்குமாத்தின் படுகை; படு : பயனுமாம்.
 62. பூ - பூமி.
 64. நாகு - பாலுண்ணுதலை விட்ட கிடாரி; “பான்மறை நாகு”
 (பேரிய. ஆனாய. 11.) நாகு நீங்கிய சேதா, குல் நீங்கிய சேதாவென்க;
 என்றது கறவைப் பசுக்களை. 65. உழீஇ - உறச்செய்து.
 66. தலை - பின்கால் பிணிக்குங் கயிறு. அலை - தயிர்.
 67. கழு - கறத்தற்கரிய பசுக்களைக் கறத்தற்கு இரண்டதலையை
 புஞ் சீவி மாலையாக அவற்றின் கழுத்திலிடப்படும் மூங்கிற் பிளப்பின்
 கோப்பு; “கழுவொடு சுடுபடை” (கலி. ௧௦௬); “கழுவொடு பாகர்
 கலங்காமல் யாத்துத், தொழுவிடை யாயந் தொழுவின்” (தோல். புறத்
 து. 3, ௩. மேற்.) கலன் - கறவைக்கலன் முதலியன.
 69. கோடி - பல. 71. படிவம் - விரதக் கோலம்.
 72. “இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல், குலனுடையான்
 கண்ணே யுள” (குறள், 223) என்பதும், அதன் உரையிற் பரிமேலழ
 கர் பிறர் கூறுவனவாக எழுதும் உரைகளுள், ‘யான்வறியனென்று இரப்
 பான் சொல்லு மிளிவரவைப் பிறனொருவன்பாற் சென்று அவனுரையா
 வகையாற் கொடுத்தல்’ என்பதும் இங்கே கருதற்குரியன.
 73. கலங்கொடை - ஆபரணத்தைக் கொடுத்தல்; “கலங்கொடை
 கடவாய்” 37 : 142.
 74. வேழக்குழவி - யானைக்கன்று; 36 : 165-7. பி - ம்.
 பி - ம். 1 அலைகடனமத்து.

- 75 ஒண்படை யணிந்த வண்பரிப் புரவியும்
 உண்டியு முடையுங் கொண்டகஞ் செறித்த
 பண்டியு முர்தியுங் கொண்டன ருழிதந்
 தந்தனர் சாலையு மருந்தவர் பள்ளியும்
 தந்தற மருங்கிற் றலைவைப் போரும்
- 80 நிலம்பெய் வோரு நிதிபெய் வோரும்
 கனிபெய் வோரும் பரிபெய் வோரும்
 பெய்வோர் பெய்வோர் 1 பெயர்வறக் குழீஇக்
 கொள்வோ ரறிபாக் குரல ராகி
 மணற்கெழு பெருந்துறை மயங்குபு தழீஇ
- 85 வனப்பொடு புணர்ந்த வகையிற ருகிப்
 புனற்பாற் பட்டன்றூற் பூநகர் புரிந்தென்.
 நக. புனற்பாற்பட்டது முற்றிற்று.

75. படை - சேணம் ; பரி - வேகம்.

77. பண்டி - வண்டி. ஊர்தி-மற்றை வாகனங்கள். உழி தந்து - சுழன்றுதிரிந்து. 80. நிதி - பொற்றிரள். 86. புரிந்து - விரும்பி. ௮ - ம். 1 பெயர்வற.

சு௦—உவந்தவைகாட்டல்.

புரிந்த சுறமொடு புணர்ந்துடன் கெழீஇ
 விரிநீர்ப் பொய்கையுள் விளையாட்டு விரும்பிய
 மறுநீங்கு சிறப்பின் மதிலுஞ் சேனை
 நறுநீர் விழவி னுளணி கூறுவென்

சு௦. உவந்தவை காட்டல்.

[நீராட்சி சேன்ற நகர மாந்தர் அங்கங்கே தத்தமக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தந்த காட்சிகளைத் தம்மவர்க்குக் காட்டிச் சொல்லுவதும் பிறவும் இதனால் அறியலாகும்.]

2. விரி - யோசனை யகலம் விரிந்த ; 38 : 74 - 5.

3. மதிலுஞ்சேனை - மதிலாற் சிறப்பெய்திய உச்சயினிநகரம் ; 80. 4. கூறுவெனென்றது கவியின் கூற்று.

இது முதல் உள்ளவை, விழாக்காணச் சென்றோர் அங்கங்கே நிகழும் நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டு காட்டுவன ; இந்தப் பகுதிகள், “ ஒன்றையுயிரையுடையீர் ” (கீவக. 917) என்பது முதலியவற்றைப் போல்வன.

(நீர்மாடத்தின் சிறப்பு)

- 3 1 பணையும் வெதிரும் பாசிலைக் கழுகும்
இனையன பிறவும் புனைவனர் நாட்டிக்
கிடையும் பீவியு மிடைவரித் 2 தழுத்தி
மிடைவெண் டுகிலி னிடைநிலங் கோலி
அரிச்சா லேகமு மார வள்ளியும்
- 10 கதிர்ச்சா லேகமுங் கந்துங் கதிர்ப்ப
வம்பப் படத்துப் பொன்னுருக் கூட்டி
அள்ளிலை வாழை யகம்போழந் திறுத்த
வெள்ளி வெண்டிரள் வேண்டிடத் தூன்றிக்
கட்டளை நாசியொடு கபோதங் காட்டி
- 15 எட்டிறை யெய்திய விலக்கணக் காட்சி
ஏரணி யமைந்த வெழுநில 3 நல்வினை
நீரணி மாடத்து நிலாநெடு முற்றத்

5 - 23. ஒருதோடர்.

5 - 17. நீரணிமாட வருணனை : பெருங். க. 42 : 28 - 39.

5. வெதிர் - சிறு மூங்கில்.

7. கிடை - நெட்டி ; “ வெண்கிடை மிதவையர் ” (பரி. கூ.) பீலி-
மயிலின் கலாபம். வரிந்து - வரிந்து கட்டி ; வரிச்சுக் கழிகளுமாம்.

8. மிடை - நெருங்கிய.

9. அரிச்சாலேகம் - மான்கண் போன்ற சாளரம் ; அரி - மான் ;
ஆகுபெயர் (42 : 37) ; “ மான்கட் காலதர் மாளிகை யிடங்களும் ”
(சிலப். ௫ . 8.) ஆரவள்ளி - முத்துக் கோத்த பொற்கொடிகளாலாகிய
சாளரம் ; அன்மொழித் தொகை ; வள்ளி - கொடி ; “ குளிர்தரள மென்
சாளர முகப்பில் ” இராமா. உத்தர. சந்திரகேது. 25.

10. கதிர்ச்சாலேகம் - இருப்புக் கம்பிகளையுடைய சாளரம்.

11. வம்பப்படத்து - புதியபடத்தில். உரு - வடிவம் ; “ படம்
புனைந் தெழுதிய வடிவு ” சீவக. 1439. [சகூ0.) அகம் - மரம்.

12. அள்ளிலை - செறிந்த இலை ; “ ததையிலை வாழை ” (ஐங்.

13. வெள்ளி வெண்டிரள் - மிக வெள்ளையாகிய வாழைத்தண்டு ;
“ தண்டு தழுவாத் தாவுநீர் வையையுள் ” பரி. கக. [கள் ; 42 : 37.

14. நாசி, கபோதமென்பன மாடத்தின் உறுப்பு விசேடங்

15. எட்டு இறை - எட்டுமூலை ; “ முடங்கிறை ” முல்லை. 87.

16. ஏரணி - எழுச்சியையுடைய அழகு. எழுநிலம் - எழு தளம்.

17. நீர்மாடம் : 39 ; “ நீரணி காண்போர் நிரைமாட மூர்குவோர் ”

பி - ம். 1 பணையும். 2 எழுதி. 3 நல்வினை.

(நாராயின் செயல்)

தரிப்போற் கிண்கிணி யார்ப்ப வியலிக்
 கருங்கண் மகளிர் கைபுடைத் தோப்ப
 20 இருங்கண் விசும்பக மிறகுறப் பரப்பிக்
 கருங்கயல் கொண்ட கவுள வாகிப்
 பொங்கிரும் புன்னைப் பூம்பொழின் முன்னிச்
 செங்கா னுரை செல்வன காண்மின்

(ஒரு பிடியின் செயல்)

சாந்தரை.....யன கூலப் பெருங்கடை
 25 ஈண்டிய மாதரை யீண்டிடந் தம்மினெம்
 பூங்குழை மாதர் 1 புனலகம் புக்கனள்
 ஆங்கியன் தவளைத் தாங்குந ரில்லெனக்

(பரி, சு0 : 27, பரிமேல்.) ; “ நீரணி மாடத்து நெடுந்துறை போகி ”
 (சிலப். சு0. 215) ; “ நீரணி மாட வாவி ” (சீவக. 2654) ; இம்மாடம்
 பள்ளியோடமென்றும் வழங்கப்படும்.

18. அரிப்போற் கிண்கிணி - தவளையின் வாய்போன்ற வாயை
 யுடைய பொற்சதங்கை ; அரி - தவளை ; “ தவளைக் கிண்கிணி ததும்புசீ
 றடியர்”, “ தவளையங் கிண்கிணி ” (பெருங். சு. 46 : 246, ந. 9 : 167) ;
 “ தவளை வாய பொலன்செய் கிண்கிணி ” (குறுந். கசுஅ.) ; “ தேரைவாய்க்
 கிண்கிணி ” (கலி. அசு : 9) ; “ தவளைக் கிண்கிணி ” (சீவக. 243, 3126.)
 இயலி - நடந்து ; “ மென்மெல வியலி ” (மதுரை. 608.)

19. புடைத்து ஒப்ப - தட்டி ஒட்ட.

23. ஓரடை ஒரு சினையையும், ஒருசினை ஒரு முதலையும் அடுத்து
 வருதற்கு, ‘செங்கால் நாரை’ என்பது மேற்கோள் ; தோல். கிளவி. சூ.
 26, சே. ந; நன். சூ. 402 மயிலை ; ஷ. சூ. 403, சங்கர.

20 - 23. “ இறவருந்தி யெழுந்த கருங்கால் வெண்குருகு
 வெண்குவட் டருஞ்சிறைத் தாஅய்க் கரைய, கருங்கோட்டுப் புன்னை
 யிறைகொண் டனவே ” நந். சுள.

24 - 36. ஒரு தோடர். 24. கூலம் - கரை, கடைத்தெரு.

25. மாதரை நோக்கி. இடம் தம்மின் - இடங் கொடுங்கள்.

26. மாதர் - என் தலைவி.

பி - ம். 1 புகலகன்.

கூந்த னறுமண் சாந்தொடு கொண்டு
நானச செப்பொடு கூன்பின் றுளங்கப்

30 பெருங்கோ நங்கை பெட்ப வேறிய
இருங்கை யிளம்பிடி கடச்செருக் கெய்திக்
கடிற்றுப் பாகன் கைப்புழிச் செல்லாது
தொடிக்கை மகளிர் நீர்குடை வெரீஇய
நெட்டிரும் பொய்கைக் குட்ட மண்டி.

35 ஒளிச்செந் தாமரைப் பாசடைப் பரப்பிற்
களிக்கய விரியக் குளிப்பது காண்மின்

(ஒரு பெண்ணின் செயல்)

ஞாழற் படுகினை தோழியர் நூக்க
ஆம்பற் பரப்பிற் பாய்ந்த பைந்தொடி
செண்ணச் சிகழிகைப் பின்னிடை சேர்ந்த

40 பொன்னரி மாலைதன் ¹ புறம்பிடைப் புடைப்பச்
செற்றப் புதவு குத்தி வாங்கிக்
கொழநன் கூந்தல் கொண்டெனக் கருதிக்

28. கூந்தனறுமண் - கூந்தலிற் றேய்த்துக் கொள்ளும் மண
முள்ள மண் ; “கூழைக் கேர்மண் கொணர்கம்” துறுந். ககங்.

29. கூன் - கூனிகள். 30. பெருங்கோநங்கை - பெருந்தேவி.

31. பிடி - பெண்யானை ; கடச்செருக்கு - மதச்செருக்கு ; 32: 34.

32. கடிற்றுப்பாகன் - யானைப்பாகன். “கடிறுபல திரிகானதர்”
(திவ். பெரியாழ்வார். நு. 2: 6.) கைப்புழி - செலுத்தும் இடத்து ;
“நுகமின்றி விளாக்கைத்து” திருவா. அதிகா. 8.

33. நீர்குடை வெரீஇய - நீர்குடைதற்கு வெருவ.

34. குட்டம் - ஆழம். மண்டி - மேற்சென்று.

37 - 51. ஒரு தொடர்.

37. குங்கும மரக்கொம்பை அசைத்தலால். [பின் - பின்னல்.

39. செண்ணம் - வடிவு ; “செண்ண” மாகிய சிகழிகை” (41: 61.)

40. பொன்னரிமாலை: (பெருங். உ. 3: 72 - 3, 19: 75 - 6; சீவக.
2528, 2663.) புறம்பு - முதுகு.

41. செற்றப் புதவு - தணியாக் கோபமாகிய கதவை. குத்தி
வாங்கி இடித்து நீக்கி. 42. கொண்டென - கொண்டானென்று.

பி - ம். 1 புணர்படைப்.

- கழுநீ ருண்கட் கடையி னேக்கி
 அன்மையி 1 நழுங்கிய நன்னுத லுவப்ப
 45 வள்ளிலைப் பரப்பின் வள்பெறிந் தன்ன
 துள்ளியல் வட்டிகை துடிப்பிற் கடைஇ
 உள்வழி யுணரா துழிதருங் கணவன்
 நனிபெருங் காத்தலொடு நண்ணுவழி யடையப்
 பனிவா ருண்கண் பைதன் மறைய
 50 முகிழ்ந்துவீங் கிளமுலை முத்திடை நாற்றிக்
 கவிழ்ந்தெருத் திறைஞ்சமோர் காரிகை காண்மின்

(ஒரு தாங்கிச் சேயல்)

- நீலக் குவளை நிரையித முடுத்த
 கோலப் பாசடைப் பால்சொரிந் தன்ன
 தூவெள் ளருஞ்சிறைச் சேவலொ டுளரிப்
 55 பள்ளி யன்னம் பகலிற் றுயிலா
 வெள்வளை மகளிர் 2 முன்குவநர் குடையும்
 நீரோலி மயக்கிய லூர்மலி பெருந்துறைக்
 கடற்றிரைக் கண்டங் கானற் குத்தி
 மடற்பனை யூசலொடு மாட மோங்கிய
 60 உருவ வெண்மணற் பெரு 3 வெண் கோயிலுட்

-
43. கட்டிடையின் - கடைக்கண்ணால். 45. வள்பு - வார்.
 46. வட்டிகை - பரிசில். கடைஇ - செலுத்தி.
 47. உழிதரும் - சூழலும்.
 49. பைதல் - பசுலை; பிரிவாலுண்டாயது.
 50. முகிழ்ந்து - அரும்பி; "முகிழ்ந்துவீங் கிளமுலை முத்தந் தைவ
 நம்" (சீவக. 1004.) 51. ஓர் காரிகை - ஒரு மங்கை.
 52 - 76. ஒரு தோடர்.
 53 - 4. பால் சொரிந்தன்ன சிறையையுடைய ஆணன்னம்;
 'பாணிற் சேவல்' (33 : 32.) உளரி - வகிர்ந்து.
 56. முன்குவநர் குடையும் - முழுவினையாடும்.
 58. கடற்றிரைக் கண்டம் - கடலையைப்போன்ற கண்டத்திரை.
 59. பனையூசல் - பனைமரத்திற் கட்டிய ஊசல்.
 60. பெரு வெண்கோயில் - பெரிய வெள்ளிய அரண்மனை,
 பி - ம். 1 அழுக்கிய. - 2 முன்குவனர். 1 வேண்,

செம்பொற் கண்கணிச் சேனா பதிமகள்
கம்பற் சுற்றமொடு கன்னியர் காப்பப்
பைந்தொழிக் கோமா ணங்கையர் நடுவண்
வண்டுள ரைம்பால் வாசவ தத்தை

65 அரைச மங்கைய ராயமொடு கெழீஇ
நிரைவெண் மாடத்து நீராணி காணிய
போதரு மென்னுங் காதலின் விரும்பிப்
பெருங்காற் புன்னைக் கருங்கோட் டனைத்த
நாவாய் பண்ணு மாலிறன் மள்ளர்க்குக்

70 கள்ளடு மகழீஉக் கைசோர்ந் திட்ட
வெள்ளி வள்ளம் பல்லுறக் கவ்விக்
கூடக் கூம்பி னீடிய னேறி
உச்சிக் கிவருங் கட்கின் கடுவன்
வீழ்ந்த திங்களை ளிகம்புகொண் டேறும்

75 தெய்வ மகாஅர் னையுறத் தோன்றித்
துள்ளுபு திரிதருந் தோற்றங் காண்மின்

61. சேனாபதி மகள் : 38 : 203, 42 : 170.

63. கோமாணங்கையர் - பெருந்தேவியர் ; கோமாள் - தலைவி
(பெருங். நு. 8 : 59, 9 : 33.); 'கோமாள் கூழீர்' (நன். கு. 304, மயிலை.
மேற்.) 64. மு. 235.

65. அரசமங்கையருடைய ஆயம்.

66. வெண்மாடம் : 42 : 18. காணிய - காணுதற்கு.

68. அனைத்த - கட்டிய.

69. மள்ளர் - இளைய வீணொர் ; பள்ளருமாம். பண்ணும் - ஁சப
பஞ் செய்யும், அலங்கரிக்கும். [குந் துறைவ" நற். நுகடு.

68-9. "அம்பி.....புன்னையங் கொழுநிழல், முழவுமுதற் பிணிக்

70. கள்ளடுமகழீஉ - கள்ளைக் காய்ச்சி விற்பவள் ; 'இடு' எனப்
பாடங் கொண்டு கள்ளை விலைக்கு இடுபவளெனினும் பொருந்தும்.

71. வள்ளம் - கிண்ணம்.

72. கூடக் கூம்பு - மேற்றளத்துள்ள பாய்மரம்.

73. கட்கின் கடுவன் - கண்ணுக்கினிய ஆண் குரங்கு.

75. தெய்வ மகாஅர் - தேவகுமார்.

73-5. "மகாஅ ரன்ன மந்தி" (சீறுபாண், 56) ; "கோடியர்
மகாஅ ரன்ன.....கடுவன்" மலைபடு, 236-7.

(ஒரு களிமகன் செயல்)

- சுழலுங்¹ கண்ணினன் சோர்தரு மாலையன்
 அழனறுந் தேற லார மாந்திக்
 காழக மீக்கொண் டாழுந் தாணையன்
 80 வாழ்க வாழ்கவெம் மதிலுஞ் சேனை
 மட்டுண் மகளிர் சுற்றமொடு பொலிகெனத்
 துட்டக் கிளவி பெட்டவை பயிற்றிக்
 கட்பகர் மகடுஉக் கட்குடை போசையும்
 கன்னமர் பள்ளிக்² கம்மிய ரிடிக்கும்
 85 பன்மலர்க் காவி னம்மனை வள்ளையும்
 குழலும் யாழும் மழலை முழவமும்

77-98. ஒரு தொடர்.

78. அழனறுந்தேறல் : 160 ; அழல் - வெப்பம் ; “ வெப்புடைய மட்டுண்டு ” புறநா. உச.

79. காழகம் - கரிய ஆடை. ஆழும் - கீழே நழுவுகின்ற.

80. மதிலுஞ்சேனை : 3.

82. துட்டக்கிளவி - ஒழுங்கினமான சொற்கள். பெட்டவை - தான் விரும்பியவற்றை. 81 - 2. பெருங். உ. 8 : 64.

83. கட்பகர் மகடுஉ - கள் விற்பவள். கட்குடை - கள்ளை அரிக் கின்ற.

84. கன் - தொழில் ; “ கன்னடைந்த மதிற் பிரமபுரம் ” (தே) ; “கன்னூர் மதில்குழ் குடந்தைக் கிடந்தாய்” (தி.வீ.) கம்மியர் - தொழில் செய்வோர் ; கன், கல்லுமாம் ; பெருங். உ. 17 : 17.

85. அம்மனைவள்ளை - ஒருவகை உலக்கைப்பாட்டு (பெருங். உ. 14 : 52) ; “ பைம்பொ னறைமேற் பவழ முரலாக, வம்ப மணிபெய்து வான்கேழ் மருப்போச்சி, அம்பொன் மலைசிலம்ப வம்மனை வள்ளையுடன், கம்பஞ்செய் யானைக் கரியவனைப் பாடினார் ” (சூளா. சுயம். 106) ; மலை படு. 342, அடிக்.

86. மழலை முழவம் - மழலைச சொற்போன்ற இனிய ஓசையை யுடைய மத்தளம் ; “ மழலை வீணையர் மகிழ்திரு வலஞ்சுழி ” (தே.), “மழ லைக்குழல்” (கீவக. 2480) என மழலையென்பது சிறுபான்மை வாச்சி யங்கட்கும் கூறப்படும். 87. முட்டு - குறைவு.

பி - ம். 1 கண்ணின். 2 கம்மியரடிக்கும்.

முட்டின் றியம்பும் பட்டின மொரிதத்
துறக்கங் கூடினுந் துறந்திவ ணிங்கும்
பிறப்போ வேண்டேன் யானெனக் கூறி

90) ஆர்த்த வாய னூர்க்களி மூர்க்கன்

செவ்வழிக் கிதஞ் சீதையப் பாடி.

அவ்வழி வருமோ ரந்த னுளைனைச்

செல்ல லானை நில்லிவ னியென

எய்தச் சென்று வைதவண் விலக்கி

95 வழத்தினே முண்ணுமில் வடிநறுந் தேறலைப்

பழித்துக் கூறுநின் பார்ப்பனக் கணமது

சொல்லா யாயிற் புல்லுவென் யானெனக்

கையலைத் தோடுமோர் கவிமகற் காண்மின்

(சீலமகளிர் செயல்)

பல்காசு நிரைஇய வல்குல் வெண்டுகில்

100 ஈரத் தானை நரிடைச் சோரத்

1 தோட்டார் திருநதற் குட்டயற் கடரும்

கட்டி சீதையக் குட்டத்துக் குளித்து

மகர குண்டல மறிநதுவில் வீசக்

கிளரும் பாசிழைக் கிண்கிரிக் கணைக்கால்

105 அஞ்செஞ் சீறடி யஞ்சுவர வோடி.

88. கூடினும் - எனக்குக் கிடைக்குமாயினும்.

92. அந்தனுளை நோக்கி. 93. செல்லல் - போகாதே.

94. அவண் வைது விலக்கி.

95. வழத்தினேம் உண்ணும் - நாங்கள் புகழ்ந்து குடிக்கின்ற.

96. கணம் பழித்துக் கூறு நிற்கும். அது - அதன் காரணத்தை.

77-98. “உண்ணு நோன்பொடு” (மணி. ந : 90) என்பது முதலியவற்றை இவ்வடிகளுடன் ஒப்பிடுக. 99-107. ஒரு தோடர்.

99. காசு - மணி. “பூந்துகிற், பல்காசு நிரைத்த சில்கா முல்குல்” (முருகு. 15-6; அகநா. எடு.) 100. சோர - நழுவ.

101. தோடார் குட்டென இயைக்க; தோட்டார்: விகாரம்; சீலப். கடு. 198.

டி - மீ. 1 தோட்டார்.

நிரைவளை மகளிர் நீர்குடை வொரீஇப்
புரையூங் கொண்டையிற் 1 புகைப்பன காண்மின்

(மயிலின் சேயல்)

- கருங்காற் புன்னையொ டிருங்கரும் புடுத்து
நாணல் கவைஇய கான லொருசிறை
110 மகிழ்பூ மாலையொடு 2 மருதினார் மிடைந்த
அவிழ்பூங் கோதையொ டவிரிழை பொங்க
எக்கர்த் தாழை நீர்த்துறைத் தாழ்ந்த
நெடுவீ மூசன் முடிபிணி யேறித்
3 தொடுவேன் முற்றத்துத் தோழியொ டாடாப்
115 பட்டியல் கண்டத்துப் பலர்மனங் கவற்றவோர்
எட்டி குமர னினிதி னியக்கும்
இன்னொலி வீணைப் பண்ணொலி வெரீஇ
வஞ்சிக் கொம்பர்த் துஞ்சரித் துளரி

106. நீர்குடைவு ஓரீஇ.

[தலை.

107. கொண்டையிற் புகைப்பன - கூந்தலுக்கு அகிற்புகையூட்டு

108 - 20. ஒரு தோடர்.

108. இருங்கரும்பு - பேய்க்கரும்பு. 109. கவைஇய - குழந்த.

110. மகிழ்பூ : வினைத்தொகை ; தொகுத்தலாக்கி மகிழம்பூ வென்
றலும் பொருந்தும் ; உ. 12 : 131.

111. கோதை - கூந்தல். பொங்க - எழுந்து அசைய ; “நிரைத்
தார் பொங்க” சீவக. 645.

112-3. தாழை வீழ் ஊசல் - தாழை விழுதைத் திரித்தமைத்த
ஊசல் ; “தடமலர்த் தண்டாழை வீழுச றாங்கப்பெறின்” (கூலி. காடக);
தாழை விழுதின் கயிற்றூற் சமைத்த ஊசலும கூறப்படும் ; “ஒங்குசினைத்
தொடுத்த கொடுங்கழித் தாழை வீழ் கயிற்றூச றாங்கி” அகநா. 20.

115. பட்டால் இயன்ற பல்வண்ணத் திரை ; “பட்டியன்ற கண்
டத்திரை” சீவக. 647 ; பேருங். க. 37 : 103, அடிக்.

116. எட்டி குமரன் - எட்டிப் பட்டம்பெற்ற வணிக குமரன் ;
“எட்டி குமர னிருந்தோன் றன்னை” (மணி. ச : 58.) எட்டியென்னும்
பட்டம் : உ. 3 : 144.

118. வஞ்சிக் கொம்பர் - வஞ்சி மரத்தின் கிளையில். துஞ்சரித்து
உளரி - விழித்துக்கொண்டு இறகை அலகால் வகிர்ந்து ; துஞ்சு -
தூக்கம்.

பி - ம். 1 புடைப்பன. 2 மருதினார். 3 தொடுவெண்.

ஒளிமயிர்க் கலாபம் பரப்பி யில்லோர்
120 களிமயில் கணங்கொண் டாடுவன காண்மின்

(அத்தணர் செயல்)

அதிரல் 1 பரந்த வசோகந் தண்பொழின்
மணிக்கபத் தியன்ற மறுவி றண்ணிழற்
பணிப்பூங் குவையொடு பாதிரி விரைஇ
வேதிகை யெறிந்த வெண்மணற் றிண்ணைப்

125 பாலிகைத் தாழியொடு பல்குட 2 மரீஇ
முந்நீர்ப் பந்தர் முன்கடை நாட்டி.

119. மயிர்க்கலாபம் - மகளிருடைய கூந்தலைப்போன்ற தோகை.
ஓர் - ஒப்பற்ற. 120. ஐடுவன - ஐடுதலை.

121-39. ஒரு தோடர்.

121. அதிரல் - புனலிக்கொடி (மலை. 51, குறிஞ்சி. 75);
மோசிமல்லிகையென்றுங் கூறுவர்; சிலப். கந: 156, அடியார்கீது.

122. மணிக்கயம்-பளிங்குபோன்ற நீரையுடைய ஆழமான நீர்நிலை
(பெருங். க. 55 · 2; ந. 4 · 39): “மணிமரு டெண்ணீர்சுனை”
மலைபடு. 250-51.

121-2. பொழிலினது நிழல், கயம் போன்ற நிழலென்க; “அழல்
கண்ணகற்றி நிழன்மீக் கூரி, நீர்புக் கன்ன நீர்மைத் தாகி” (உ. 13:
17-8) என்பர் பின்; “கயம்புக் கன்ன பயம்படு தண்ணிழல்” (மலைபடு.
47) என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

123. புறத்தே குவளைப்பூவையும் அகத்தே பாதிரிப் பூவையும்
கலந்து.

124. மணற்பரப்பை வெட்டிச் செய்த வேதிகைபோன்ற மேட்டு
நிலத்தில்; “தேனயாம் பூம்பொழிற் றிண்ணை வெண்மணல்” சீவக.
1822.

125. பாலிகைத் தாழி - பாலிகைபோல வாயகன்ற ஒருவகைத்
தாழி.

126. முந்நீர்ப் பந்தர் - கடல்போலப் பரந்த பந்தர்; முந்நீர்-கடு,
நெல்லி, தான்றி இம்மூன்றன்காய்கள் அளாவிய நீரென்றுமாம்; “வெப்
பின் முப்பழச்சுனை” (சீவக. 75); “தேம்பழுத் தினியநீர் மூன்றும்”
(குறா. நகர். 14); இளநீரினீர். அங்கினீர், கருப்பஞ்சாறெனினுமாம்;
புறநா. உச - ஆம் பாட்டினுரையைப் பார்க்க. இது தண்ணீர்ப்பந்தர்.

பி - ம். 1 பரந்த சோகத். 2 மரீஇ.

வரைவின் மாந்தர்க்குப் புரைபதம் பகரும்
கலம்பூச் 1 சாவத் திலஞ்சி முற்றத்துக்
கருப்புக் கட்டியொடு தருப்பணங் கூட்டி.

130 நெய்ச்சூட் டியன்ற சிறுப லுண்டி.

நகைப்பத மிகுத்த 2 கைய ராகித்
தொகைக்கணம் போதரு மறச்சோற் றட்டில்
தளையுலை வெந்த வளைவா லரிசி
வண்ணப் புழுக்க லுண்ணாது சிதறி

135 ஊட்டெமக் கீத்த கோப்பெருந தேவி

முன்ன ராக முன்னுமின் கொண்டெனத்
தலைப்பெரு மடையனைத் தலைக்கடை வாங்கும்
எந்தயிர் வாரா நெமக்கெனச் சீறி
அந்த னுள ரலைப்பது காண்மின்

127. வரைவில் - நீக்குதலில்லாத. பதம் - உணவு. பகரும் - கொடுக்கும். [இலஞ்சி - குளம்.

128. கலம்பூச்சு அரவத்து-பாத்திரம் தேய்க்கும் ஓசையையுடைய.

129. கருப்புக்கட்டி - வெல்லம். தருப்பணம் - அவல் ; பெருங். உ. 9 : 239; “நனிதவத்தவ டருப்பண நல்கியே கென்றான்” ஸ்ரீ வாத. மஹாபாகவதம், குசேல. 9.

130. நெய்ச்சூட்டியன்ற - நெய்யிலே வறுத்த ; “நெய்ச்சூட் டமைந்த சிற்றான்” பெருங். உ. 2 : 81.

131. நகை - ஒளி. பதம் - உணவு; “சோறுடைக் கையர் வீறுவீ றியங்கும்” (புறநா. களங்.) 132. அட்டில் - மடைப்பள்ளி.

133. தளையுலை - மறுகிய உலைநீரில். வளைவாலரிசி - சங்குபோ லும் வெண்ணிறத்தையுடைய அரிசியின் ; “வளைநிற வார்செநெ லரிசி” (சீவக. 824); “வரிவளை யறையின் வாலரி” வலிவலழம். ௧0 : 38.

134. புழுக்கல் - புழுக்கிய சோற்றை; பொங்கலை.

135. ஊட்டு - உணவை.

137. தலைப்பெருமடையனை - மடையர் தலைவனை.

137 - 9. மடையனைச் சீறி அலைப்பதையென்க.

114 - 39. இங்கே கூறிய அறச் சோற்றட்டில் வருணையோடு, இலாவாண காண்டம், கடிக்கம்பலை யென்னுங் காதையிற் கூறப்படு வதை (76 - 85) ஒப்பிடுக. 140 - 46. ஒரு தோடர்.

பி - ம். 1 சாவஞ் சிலஞ்சி. 2 கையவாகி.

(மகளிர் தூவை)

- 140 முன்முறை யிண்டிய குன்ற வெண்மணல்
எக்கர் மீமிசைத் தொக்கொருங் கிண்டி
நுண்ணயிர் வெண்டிகள் குடங்கையின் வாரி
இலைப்பூண் கவைஇய வெழுதுகொடி யாகத்து
முலைக்கச் சளமுலை 1 முகத்திடை யப்பி
- 145 மராஅ மயிலின் மயங்குபு தூங்கும்
குழாஅ மகளிர் தூவை காண்மின்

(ஒரு பெண்ணின் சேயல்)

- புனைந்தேந் தல்குற் காசுபுதை யாது
நனைந்து நிறங்காந்த நார்தூல் வெண்டுகில்
அரைப நாசவு மாதைகா னாது
- 150 நிறைவகை முன்கைத் தோழியர் குடைந்த
நுரைகை யரிக்குமோர் துடங்கிடை காண்மின்

(சிலமகளிர்சேயல்)

2 தொக்கனர் படியுந் தொய்யின் மகளிர்தம்

140. குன்ற வெண்மணல் - மணற் குன்று; “குன்ற வெண்மண லேறி நின்று” தோல். அகத். கு. 11, ந; யா - வி. ஒழிபு. கு. 2, மேற்.

142. நுண்ணயிர் வெண்டிகள் - மிக நுண்ணிய வெண்மணல்.

143. கவைஇய - வளைந்த. எழுது கொடி ஆகத்து - கொடிவடிவ மெழுதிய மார்பில்; 220; சீவக. 850. 144. முலைக்கச்சு : பெயர்.

145. மராமயிலின் - வெண்கடப்ப மரத்திலுள்ள மயில் மயங்கி ஆடுவதுபோல; “கொடுமிட னாஞ்சிலான் றார்போன் மராத்து, நெடு மிசைசு குழு மயிலாலும்” (கலி. டசு.) தூங்கும் - ஆடுகின்ற.

147 - 51. ஒரு தோடர்.

147. காசு - மேகலையிலுள்ள மணிகளை; 99.

148. நாராகிய தூலால்நெய்த வெண்டுகிலானது

150. குடைந்த - ஆடுதலாலாகிய.

151. நுரை கையரிக்கும் - நுரையை ஆடையென்று கருதிக் கையால் அரிக்கின்ற; “நுரைபுரை வெண்டுகில்”, “நுரையொடு பொங்கு நண்ணூல் வெண்டுகில்” (286, 295) என்பார்பின்.

148 - 51. சீவக. 2663, 2666-ஆம் செய்யுட்களைப் பார்க்க.

152 - 5. ஒரு தோடர். - 152. தொக்கனர் - கூடி.

டி - ம். 1 முத்திடை பரப்பி. 2 தொக்குத் துறைபடியும்.

கைக்கொணீரீற் கண்ணிழல் கயலென
மெய்க்கண் மேவார் மெல்லெனச் சொரிதந்

155 தெக்கர்க் கிளைக்கு மேழையர்க் காண்மின்

(கட்துடி மகளுந் அவள் காதலனுந்)

நெடுநீர் மாடத் தேணி யேறிப்
பொறிமயிற் பெடையிற் பொங்குபு பாய்தலில்
அணிக்கையிற் றவழ்ந்த மணிக்ஞர லைம்பால்
ஈர்முத் தாகத் தீரம் புலர்த்தி

160 அழனறுந் தேறல் சுழல்வண் டோப்பிக்

குறிவெங் காதலன் பொறியாப் புறுத்த
தமனிய வள்ளத்துத் தன்னிழ னோக்கிப்
பிறண்முக மிதுவெனப் பெண்மையின் மயங்கிக்

152. தொய்யில் - சந்தனம் முதலியவற்றாலெழுதிய கோலத்தை யுடைய, மகளிர் : எழுவாய்.

154. மெய்க்கண்மேவார் - உண்மையை அறியாராய். [மகளிரை.

155. எக்கர் - அலைகள் கொணர்ந்திட்ட மணலை. ஏழையர் - அம்

152 - 5. இவ்வடிகளும், “தொக்குத் துறைபடியுந் தொண்டையஞ் செவ் வாய்மகளிர் தோண்மேற் பெய்வான், கைக்கொண்ட நீருட் கருங் கண் பிறழ்வ கயலென் றெண்ணி, மெய்க்கண்ணும் பெய்கலார் மீண்டு கரைக் கேசொரிந்து மீள்வார் காணார், எக்கர் மணற்கிளைக்கு மேழை மகளிர்த்தே யெறிநீர்க் கொற்கை” (தொல். செய். சூ. 64, பேர். ந. மேற்.) என்னும் பழைய பாடலும் சொல்லாலும் பொருளாலும் ஒத்து விளங்குதல் காண்க.

156 - 81. ஒரு தொடர்.

156 - 7. “மகளிர் நீர்பாய் மாடம்” பெருங் க. 38 : 77.

158. “காரிருங் கூந்தல் கையி லேந்தி”, “அவிழ்ஞரற் கூந்த லங்கை யடைச்சி” (172, 195) என்பர்பின். மணிக்ஞரல் ஐம்பால் - நீல மணி போலுங் கொத்தாகிய கூந்தல்; “நன்மணி யைம்பால்” பெருங். க. 36 : 304; க. 37 : 216, அடிக்குறிப்.

159. ஈர்முத்து - குளிர்ச்சியை யுடைய முத்து.

160. “அழனறுந்தேறல்” 78. [பொறி: ஆகு பெயர்.

161. காதலன் பொறியாப்புறுத்த - தலைவன் பெயரை எழுதிய;

161 - 2. பொறியாப்புறுத்த வள்ளம் : “காதலான் பெயர் சுமந்த கதிர்மணி யாழி”, “நாமமோதிரந் தொட்டு” சீவக. 318, 1040.

163. பெண்மை - பெண்டிர்க்குரிய இயல்பான பேதைமைக்குணம்.

களள்ளினுட் டோன்றுமிங் வொள்ளிமை மாதரைப்

165 பண்டு மொருநாற் கண்டகத் தடக்கிய
வையப் பரத்தை வயத் கையொடு கண்டேம்
இனிப்¹ பொய் யுண்ணு மேழைய மல்லமென்
றணித்தரு நுதலியிர்க் தரையெழுத் தளைஇத்
துனிப்புறு கிளவி பனிக்கடற் பிறந்த

170 அரும்பெற லமிழ்தென னிரும்பும் வேட்கையன்
முகிழ்நகை முகத்த னாகி முற்றிழை
அமிழ்சூரற் கூந்த லங்கை யடைச்சிக்
களளமர் தேவின் கதிர்விடு நெடுமுதற்
தொள்ளணி காணிய வுள்ளி வந்ததை

175 உணராது புலத்தல் புணர்குவை யாயினென்
உள்ளகஞ் சுடுமென வுள்ளவிழ்ந் தெழுதரும்
காமக் சுட்டுரை கணியென வளைஇத்
தாமக் கோதையொடு தாழ்சிகை திருத்தி
வளர்ந்தேந் திளமுலை மருங்கிவரந்து கிடந்த

180 பொலங்கல மணிப்பூண் பொலியப் புல்லியவன்
மனங்கொளத் தேற்றுமோர் மைந்தனைக் காண்மின்

162 - 4. கள்ளுண்ட மகளிர் தம் நிழலை வேறுமகளிராக நினைந்து
தடுமாறுதல் கம்ப. உண்டாட்டுப் படலம் முதலியவற்றாலும் அறியலாகும்.

165. முன்பும் ஒருமுறை அறிந்து யான் மனத்தே அடக்கிக்
கொண்ட.

166. கையொடு கண்டேன் - கையொடே பிடித்துக் கொண்டேன்;
“கையொடு கண்டாய் பிழைத்தே னருளினி” கலி. கூடு : 28.

மாதரென்றதும் (164), பரத்தை (166) யென்றதும் ஒருத்தியை.

167. எழையம் - அறிவின்மையை யுடையேம்.

168 - 9. எழுத்துக்களின் முழுவடிவந்தோற்றாத புலவிச்சொல்லை;
“மெய்பெரு வெழுத்துயிர்க்கு மழலை” சீவந. 181.

171. முகிழ்நகை - புன்சிரிப்பு. [அடைச்சி - சேர்த்து.

172. கூந்தலைக் கையிற் சேர்த்தல் : 158, 195. ரூரல் - கொத்து.

173. கள்ளமர் தேவி - வாருணி யென்னும் தெய்வம்; இது கட்
குடத்துடன் கடலிற் றோன்றியதென்றும் இதன் வேறுபெயர் மதிரா
தேவி யென்பதென்றும் கூறுவர். 177. அளைஇ - கலந்து கூறி.

178. சிகை - கூந்தல். 180. அவளுடைய.

(ஒரு பேண்ணின் ஊடல்)

ஏம முந்நீ ரெறிசுற வுயர்த்த

காமனும் விழையுங் காமர் காரிகைக்

கலையுணர் மகளி ருள்ளம் போல

185 நிலையின் றுழிதரு நெடுஞ்சுழி நீததத்து

வினேதீ ருயிரின் மிதந்தது கீழாப்

பண்ணமை நெடும்புணை திண்ணிதிற் றழீஇ

ஆய மாக்களொடு சேய்வழி யோடிக்

கலந்த ¹ காதலி னுடலிற் கைசோர்ந்து

190 மலர்ந்துகடை போழ்ந்து மாழை கழீஇக்

காமங் கணிந்த கருந்தடங் கண்ணின்

இமைதீர் வெம்பனி முலைமுக நனைப்ப

182 - 205. ஒரு தோடர்.

182. முந்நீர் எறிசுறவு - கடலுக்கேயுரிய எறிகின்ற சுறமீன் எழுதிய கொடியை; சுறமீன் கடலுக்கே உரியதென்பது சீவக. 95 - ஆம் பாடலாலும், “கடல் வாழ்சுறவும்” (தொல். மரபு. கு. 40) என்பதனாலும் விளங்கும்.

183. மன்மதன் பிறமகளிரை விரும்பாத மனத்திண்மையனானவன், ‘காமனும்’ என்றார்; உம்மை உயர்வு சிறப்புப் பொருளது; “சிலை வலான் போலுஞ் செறிவினான்” (குல. ௧௪௩), “இவளைத் திண்டவும் வேட்கை நிகழாமையின், ‘அநங்கனன்னான்’ என்றார்” (சீவக. 674, உரை) என்பவை இக்கருத்தை வலியுறுத்தும். காமர் காரிகை விருப்பம் மருவுதற்குக் காரணமான ஒரு மங்கை; 234.

184. கலை யென்பவை மணி. உ-ஆம் காதையிற் கூறப்பட்டவை; பெருங். க. 35 : 84-6. மகளிருள்ளம் நிலையின்றிச் சுழலுதல் : பெருங். க. 35 : 156-7; “உண்ணிறை யுடைய வல்ல வொராயிர மனத்த வாகும்” சீவக. 1597.

186. வினே தீர்ந்த உயிர் மேலே சென்று எல்லா உலகிற்கும் மேலதாகிய சித்தபதத்தை அடையுமென்பது சைனநூற்றுணிபு; வினேதீருயிர் புணைக்கு உவமை. 188. சேய்வழி - நெடுந்தூரமான இடத்து.

190. மாழை கழீஇ - மதர்ப்பு மிகுத்து.

191 - 2. கண்ணின் வெம்பனி - கண்ணிலிருந்து உண்டாகும் வெப்பத்தையுடைய நீர்த்துளி; காமம், பிரிவு, துன்பம் முதலியவற்றால்

பி - ம். 1 காதலியாடலிற்.

மாரிப் பிடிக்கை காப்பதன் படுப்ப

நின்பொறை மாற்றாது ¹ நெகிழ்ந்துவிழிசைந்த

195 காநி முங் கூந்தல் சையி நேந்தி

அகலி வசலு முயிநின ளாகித்

தலைநிப் பெய்ந்துவைந் தலைநிர் சின்ற

வண்டார் நோவதையக் கண்டன னாகி

நிணர் நிந்தி நெடுமடினை மொழியித்

200 தன்வயிற் சென்று நில்வளக் கொழுநனை

நின்வயிற் காந் தில்லா தூர்த நம்

பூம்புனன் மடந்தையைப் புணர்ந்துவினை யாடித்

தேம்பட மொழிந்து மேம்புமனத் தடக்கி

வார லோவென வாய்திறந்து மிழற்றி

205 தூராது புலக்குமோ சொன்னி நழ நாண்மின்

உண்டாகும் துயரக் கண்ணீர் வெப்ப முடையதாக இருக்கும்; “மதாரி நெடுங்கண் வேற்படை கான்ற, புள்ளி வெம்பனி”, “நெடுங்கண், குமிழ்த் தெழு வெம்பனி”, “வீழ்தரு வெந்துளி விரலி னீக்கி”, “காதலிற் கவலைப் பாசந் தட்பத், தண்டா மரைக்கண் வெம்பனி வீழ”, “உருத்தரி வெம்பனி யூழுழ் சிதரி”, “உள்ளழல் வெம்பனி யுருத்தரு கண்ணீர்த், துன்பமொ டிறைஞ்சிய தம்பியர்” (பெருங். க. 33 : 123 - 4, 46 : 223 - 4; உ. 10 : 62, 123 - 4, 16 : 20; ஈ. 24 : 101 - 2); “இமை தீய்ப் பன்ன கண்ணீர் தாங்கி” (குறுந். ச : 2); “கண்கள் வெம்பனி யுருத்த வன்றே” (சீவக. 2508); “கண்ணுகும் வெய்யநீர் வெள்ளத்து” (கம்ப. தைலமாட்டு, 2.) 193. நால்புறல் - தொங்குதல்.

194. நீரைப் பொறுத்தற்கு வலியின்றி.

195. காரிருங் கூந்தல் - மிகக் கரிதாகிய கூந்தலை; 158, 172.

193 - 5. “பிடிக்கை யன்ன பின்னுவீழ் சிறுபுறத்து” (சிறுபாண். 191); “பிடிக்கை யன்ன பின்னகம்”, “இரும்பிடித் தடக்கை மான நெய்யருந், தொருவகுபிணித் தியின்ற வெறிகொ ணைம்பால்” (அகநா. : 22, கள : 4 - 5); “பிடிக்கைக் கூந்தல்” சீவக. 2663.

196. அகலின் - தான் (தலைவன்) நீங்கினால்.

203. வேம்பு-விருப்பின்மையை. 204. வாரல்-வருதலைத்தவிர்க.

202 - 5. செய்யலும் மொழிதலும் நினைப்பும் நினக்கு வேறு வேறெனப் புலந்தாள்; தலைவன் நீரில் வந்தது புலவிக்குக் காரணம்.

பி - ம். 1 நெகிழ்ந்து வந்திசைந்த.

(நீராடுதலின்ிறும் விலக்கப்பட்ட
ஒரு பெண்ணின் செயல்)

- நச்சுமன வேந்தர்க்குத் துச்சி லமைத்த
சிறுவலி யொருவனிற் றன்மனஞ் சுருங்சி
நறுமெல் லாக நந்துபொறை யெள்கப்
போக்கிட மின்றி வீக்கமொடு பெருகி
- 210 அம்மையு மழகுங் கொம்மையொடு கழுமிக்
கால்பரந் திருநத கருங்கண் வெம்முலை
மேலிருந தனயான் பொறைபாற றேனென்
றொசிவது போலுநின் னொசிதுசுப் புணரா
தினக்கிடை யிப்புனல் குடைகுவை யாயின்
- 215 நினக்கிடை மற்றென் றுடையை யோவெனக்
காதற் செவிலி கழறுபு விலக்கவும்
போதற் கண்ணோ புரிநத வேட்கையின்
ஐயரி பரந்த வரிமலர் நெடுங்கண்
மைபுண்டு மதர்த்த மணியொழுந் கேய்ப்பக்
- 220 கோல வாகத்துக் கொடிபட வெழுதிய
சாதிங் குலிக மாதி யாகச்
சுட்டிச் சுண்ணமொடு மட்டித்துந் கலந்த

206 - 31. ஒருதோடர்.

206. நச்சுமனம் - நஞ்சுபோன்றமனம் ; பிறர் பொருளை விரும்பும்
மனமுமாம். துச்சில் - ஒதுக்கிடத்தை. [என்றது இடையை.

207. சிறுவலியையுடைய ஒருவன் மனம் சுருங்குவது போல, 'தன்'

208. எள்க - மெலிய ; “முதலை வாளெயிற்றுக் கொண்டற்
கெள்கி” தீவ். பெரிய. உ. 10 : 3.

210. அம்மை - அமைதி. கொம்மை - பெருமை. கழுமி - திரண்டு.

213. நுசப்பு - இடையின் மென்மையை.

214. இனக்கு - இனத்தார்க்கு.

215. “மருங்குலுமொன்று தாய்க்கு மொருமகள்” சீவக. 678.

216. கழறுபு - இடித்துரைத்து. [யாகத்து” 143.

220. கொடிபட - பூங்கொடியின் வடிவையொப்ப. “எழுதுகொடி

221. சாதிங்குலிகம் - சாதிவிலகம் : (பெருங். உ. 5 : 22); “மலை
மென்றது குங்குமம்; சாதிங்குலிக மென்பாரு முளர்” பதிந். கக, உரை.

222. சுட்டிச் சுண்ணம் : (பெருங். க. 42 : 73.) மட்டித்து - குழை
த்து ; மத்தித்தென்பது வழக்கு.

- குங்குமக் கொழுஞ்சேறு கூடக் குழைத்திட்
 டிந்திர னின்னெகிழ்ந் துருகி ¹ யாங்கு
 225 நீடுர வழியி னூடுநிமீர்ந் தொழுகப்
 பிணர்முரிப் பட்டுடைப் பெருநல வல்குற்
 காசுநிழற் காட்டு மாசின் மாமை
 ஆவி துண்டு லணிகல நனைப்பப்
 பூவினுட் பிறந்த புணையிழை போலத்
 230 தண்ணீர் தோழிய ராடத் தான்றன்
 கண்ணீ ராடுமோர் கனங்குழை காண்மின்

(அரசனுடைய ஏவலாளிகளின் சேயல்)

- திருவீற் றிருந்த திருநகர் வரைப்பின்
 உருமீக் கூறு மன்னவ னெருமகள்
 கண்டுகண் ணோராக் காமர் காரிகை
 235 வண்டுள ரைம்பால் வாசவ தத்தை

224. பலகிறமுடைமையின் இந்திரவில் உவமை.
 225. உரவழி - மார்பின் வழியே. [லைத் தொழிற் பெயர்.
 226. பிணர் முரிப்பட்டு - சருச்சரையில்லாதபட்டு; முரி : முதனீ
 227. காசுநிழல் - மாணிக்கத்தின் ஒளியை. மாமை - பேரழகு, ஒரு
 வகை நிறம்; “மணிமிடை பொன்னின் மாமை” (நற். ௩௦௪); “பொன்
 னுரை மணியன்ன மாமை” கலி. ௪௮.
 228. ஆவி துண்டுகில் - புகைபோன்ற துண்ணிய ஆடை (36 : 64,
 165); “புகைமுகந் தன்ன மாசி றாவுடை” (முருகு. 138); “ஆவியன்ன
 பூந்துகில்”, “பாலா ராவிப் பைந்துகில்” சீவக. 67, 1094.
 229. திருமகள் போல.
 232 - 44. ஒரு தொடர்.
 232. வீற்றிருந்த - கவலையின்றியிருந்த; “திருவீற் றிருந்த தீது
 தீர் நியமத்து” முருகு. 70.
 233. உரு மீக்கூறும் மன்னவன் - பகைவர்க்கு அச்சஞ் செய்தலில்
 யாவரிலும் மேலாகச் சொல்லப்பட்ட பிரச்சோதனனுடைய.
 234. பார்த்து இரண்டு கண்களாலறியப்படாத பேரழகையுடைய
 நங்கை : “ஆயிரங் கண்ணி லாதார்க் கழுகுகாண் பரிய நங்கை” (சூளா.
 கல்யாண. 158); “இருகண்ணுலமையாதென்றார்” (கம்ப. மிதிலை. 25.)
 காமர் காரிகை : 183. 235. மு. 64.

பேணி யாடும் பெரும்புனல் விழவினுள்
நாணிச் செல்லா நல்குர வுடையோர்க்
கரும்பொறி யணிகல மாரப் பெய்த
பெரும்பொறிப் பேழை யிவையெனக் கூறிக்

240 கறைவாய் முரசுங் கண்ணதிரந் தியம்ப
அறையவுங் கொள்ளுங் குறையில் ராகித்
துறைதுறை தோறு மிறைகொண் டோருள்
அணியா தோரை ¹ யாராய்ந் துழிதரும்
பணியா வேந்தன் பணிநரைக் காண்மின்

(ஓர் அன்னச்சேவலின் செயல்)

245 புழற்காற் றுமரை யழற்போ தங்கண்
அல்லி மெல்லணைப் பள்ளி கொண்ட
தார்ப்பூம் பேடை தையல ரெடுத்த
நீர்ப்போர்க் கவ்வையி னீங்கி முனாஅ
தொள்ளொளிப் பவளத் துள்ளொளி யடக்கி

250 வெள்ளிப் பூந்தா ரெள்ளுந் தோற்றத்துப்

237. இரத்தற்கு நாணி. வறியவர்க்குக் கொடுத்தற்பொருட்டு.

238. பொறி - அடையாளம். ஆர - நிரம்ப.

239. பொறிப் பேழை - எந்திரத்தையுடைய பெட்டி.

240. கறைவாய் - உரல் போன்ற வட்டமான வாயையுடைய ;
கறை - கைக்கசுமொம்.

242. இறைகொண்டோருள் - தங்கியவர்களுள். [வேர்.

244. பணியா - பிற அரசரை வணங்காத. பணிநர் - ஏவல் செய்

245 - 64. ஒரு தோடர்.

245. புழல் - உட்டுளை. அழற்போது - நெருப்பைப்போன்ற செந்
நிறத்தையுடைய பூ ; “தீப்பட மலர்ந்த கடவு ளொண்பூ” (பெரும்பாண்.
289-90, அடிக்.) 246. அகவிதழாகிய மெல்லிய அணையில்.

247. தார் - கழுத்திலுள்ள வரை. பேடை - அன்னப் பேடை ;
எழுவாய்.

248. கவ்வையின் - பேரொலியால். முனாது - முன்னிடத்ததாகிய.

249. போதாதலின் பவளநிறமுடைய உள்ளுறுப்பு வெளியில்
தோற்றது.

250. வெள்ளிப்பூந்தாரெள்ளும் - வெள்ளிப் பூமாலையை ஒக்கும்.

பி - ம். ¹ ஆராய்ந்திழிதரும்.

போதுபோறை யாற்றும் புன்னையம் போதும்பர்த்
தாதுபுறந் துறைப்பந் தங்கலிற் றலைபரிந்
திசுழி னோக்கமொ டிரைவெட் டெழுந்த
பவழச் செங்காற் பானிறச் சேவல்

255 திரையுமிழ் பொய்கையு ளிரையுமிழ்ந்து மயங்கி
மதிபுறா தாமரைப் பொதிபோது புல்லியல்
தன்மையி னனிழிந்து புன்மையிற் புலம்பி
அருப்பின முலையவ ரடைகரை வைத்த
மருப்பியல் செப்பை மதித்த தாகி

260 அழல்வெங் காமத் தன்புதலைக் கொண்ட
மழலைந் திங்குரன் மருட்டி யழைஇக்
குறுகச் 2 சென்றத னுறுநோக்குப் பெறுது
புன்னையம் பள்ளிப் பொழிறுறு நாகும்
அன்னப் புள்ளி னலமால் காண்மின்

(ஓர் அந்தணன் சேயல்)

265 நானக் தோய்தத நறுமென் கூந்தலுள்
ஆனைந்து தெளித்து நீரிடை மூழ்கி
ஆனிரை யலந் மறுகையுஞ் செரீஇக்

251. பொதும்பர் - சோலை.

249 - 51. “புன்னை வெண்கிழி யிற்பவ ளம்புரை பூந்தராய்” (தே.);
“வெண்முத் தரும்பிப் பசும்பொன் மலர்ந்து, கடைந்தசெம் பவளத்
தொத்துடன் காட்டும்...புன்னை” கல். நடசு.

252. உறைப்ப - உதிர. தலைபரிந்து - நீங்கி.

254. சேவல் - ஆண் அன்னம்.

256. மதிபுரை தாமரை - வெண்டாமரை. போது - மலரும் பருவ
முள்ள அரும்பு. போதைப் பெண்ணென்மென்று நினைந்து புல்லி.

259. யானைத் தந்தத்தாற் செய்த செப்பைப் பெடையென்று
எண்ணி. [203] என்றார் முன்.

260. அழல்வெங்காமம் : “காமக் கனலெரி” (பெருங், க. 33:

261. குரல் - குரலால். அழைஇ - அழைத்து. 263. பள்ளி - இடம்

265 - 94. ஒரு தோடர். 265. நானம் - வாச எண்ணெய்.

266. ஆன் ஐந்து - பஞ்ச கௌவியம்.

267. அறுகை - அறுகம்புல். செரீஇ - செருகி.

பி - ம். 1 னிழிந்து. 2 சென்றுதன்.

- கொட்டுமடி விரித்த பட்டுடைத் தானையன்
அங்கோற் தீந்தோடைச் செங்கோட் டியாழின்
- 270 பத்த ரன்ன மெத்தெ நவ்வயிற்றுத்
திரையொடு பட்டு நுரையொடு மறுகி
மட்டுண் மறுத்த பட்டினிப் படிவமொடு
கட்டளை பிழையாப் பட்டுடை யல்குலன்
பெட்ட வாய்மொழிப் பெரும்பா குதிர
- 275 எதிர்ப்புன லாடுநர்க் கேம மாகப்
புனற்றுறை விடுத்த பொங்குமடைப் புழுக்கலைக்
காக்கை யோட்டி நோக்கி னுண்டு
1 வேண்டல னாயினும் விறலுஞ் சேனையும்
நீண்ட விஞ்சியு நிறைமணி மாடமும்
- 280 உருக்குறு நறுநெய் யுள்ளுறப் பெய்த
புழுக்கலொடு பாற்சோ றுயின வாயின்
வழுக்க வின்றியென் வயிற்றக மார
உண்ப லென்றுதன் கண்பனி வாரக்
கொள்ளா வயிற்றி னுண்ட கையன்
- 285 செல்வோற் கண்டு பொள்ளென நக்கு

-
268. கொட்டு மடி - கொட்டி மடித்த மடி.
269. கோல் - நரம்பு, தொடை - கட்டு.
270. “பத்தல் வயிற்றை” ழுத்த திருப்பதிகம், 4.
271. திரை - மடிப்பு.
272. மட்டுண் - கள் உண்ணுதலை. படிவம் - விரதக் கோலம்.
273. கட்டளை பிழையா உடை.
274. பெட்ட - விரும்பிய. மொழி - மொழியில். பாகு உதிர - பாகின்
சுவைதோன்ற, இனிய மொழிகளைக் கூறி யென்றபடி.
275. ஏமம் - பாதுகாப்பு, இன்பம். [உணவு.
276. பொங்கு புழுக்கலை - பொங்கற்சோற்றை. மடை - நிவேதித்த
278 - 9. உஞ்சேனையும் இஞ்சியும் மாடமும் வேண்டலனாயினும்.
281. வாயின் - வாய்த்தால். 282. ஆர - நிரம்ப.
283. உண்பல் - உண்பேன்.
284. வயிற்றைத் தடவிய கையனாகி.
285. செல்வோன் - மேற்கூறிய புழுக்கலைச் சுமந்து செல்பவனை.
பு - ம். 1 வேண்டலனாயினும்.

துரையுரை வெண்டுகி லரைமிசை வீக்கி
அவியிடப் படினென் னுருயிர் வைப்பது
கடிவோ ரில்லை முடிசுவெ னின்றெனச்
செவிமடுத் தெற்றிச் சிவந்த கண்ணினன்

- 290 உண்டற் புண்ணிய முடையெனை யொளித்துக்
கொண்டனை போகற் கூடுமோ நினக்கெனப்
பிண்டப் பெருங்கவுட் பெருகிய ரிழிதரச்
கண்டோ ரார்ப்பக் கலாஅங் காமுனாஉம்
பண்டப் பார்ப்பான் பட்டிமை காண்மின்

(சில பேண்களின் செயல்)

- 295 துரையொடு பொங்கு துண்ணூல் வெண்டுகில்
அரையிடை நெகழ வசைத்தல் செல்லார்
இறுமென துடங்குஞ் சிறுகொடி மருங்கின்
மதுகை யோரா மறங்கூர் மனத்தர்
எதிர்நீர் தூஉ மினையோர் திருமுகந்
- 300 தாழ மிகவா வரிபரந் தகன்ற
மாழை யுண்கண் மலரென மதித்துத்
தண்செங் கழுநீர்த் தகைமலர்த் தாதும்
ஒண்செந் தாமரைப் பைம்பொற் றுதும்
ஆராயந் துழிதரு மஞ்சிறை வண்டினம்

286. துகிலுக்கு துரை : 151, 295.

287. எனது அரிய உயிரை விடாமல் வைத்துக்கொள்வது, உணும்படி இந்த அவியை எனக்கும் படைத்தால்தான் ; ' இல்லையே என இங்கே ஒருசொல் வருவிக்க.

289. காதுகளில் அறைந்து கொண்டு.

[பெருந்துமா]

291. போகின் - போவாயாயின். நினக்குக் கூடுமோ - நினக்கு

292. பிண்டத்தை அடக்கிய பெரிய கன்னத்தினின்றும்.

293. கலாஅம் - சண்டையை. 294. பட்டிமை - வஞ்சனை.

295 - 310. ஒரு தொடர்.

295. துரையொடு பொங்கும் துகில் : 151, 286.

296. அசைத்தல் செல்லார் - கட்டார்.

298. மதுகை - வலி ; குறிப்பு. 299. இளையோர் - மகளிர்.

300. ஆழமிகவா இளையோரென முன்னே கூட்டுக.

301. மாழை - செருக்கு.

- 305 ஓராங்கு நிலைபெற் றுண்ணெகிழ்ந் தவிழ்ந்த
பேரா விவையெனப் பேர்தல் செல்லா
மொய்த்தலின் மற்றவை மொய்ப்பி னீங்கத்
தத்தரி நெடுங்கண் டகைவிரல் புதைஇப்
புதுமண மகளிரிற் கதுமெனத் தோன்றும்
- 310 மதுர மழலை மடவோர்க் காண்மின்
(ஊடலைத் தீர்த்துத் தலைவன் தலைவியோடு நீராடல்)
நிறைக்குறி னிறைத்துப் போக்குறிற் போக்கும்
பொறிப்படை யமைந்த பொங்கில வந்திகை
முன்னம் புக்க தன்னமர் காதலன்
பாடகச் சிறடிப் பைந்தொடி மாதமை
- 315 ஆடுக வாணித னகவயி னென்றலிற்
செஞ்சூட் டிட்டிகைச் சுதைச்சுவர்ப் படுகால்
அஞ்சிறை யன்னத்தி னணிபெற வியலி

305. ஓராங்கு - ஒருபடியவாய். அவிழ்ந்த: முற்று

306. பேர்தல் செல்லா - பெயராவாய்.

307. மொய்ப்பின் - மொய்த்தலினின்றும்.

308. கண்களை விரல்களாற் புதைத்து.

309. மகளிரின் - மகளிர் போல; புதுமணமகளிர் நாணத்தாற் கண்
ளைப் பொத்திக்கொள்வர்; “வதுவைக் கோலத்து வாசவ தத்தை,
துமைக் காரிகை புதுநாண் டிளைப்ப” (பெருங். உ. 7: 164-5); “நின்
துவைநா னெடுக்கமுங் காணுங் காலே” (நய். நடகந்); “வதுவைநா
னெடுக்கமுங் காண்குவல் யானே”; “வதுவைநாட் கலிங்கத்து னொடுங்
ய, மாதர்கொண் மாநோககின் மடந்தை” (குலி. டுஉ, கூக); “புதுநா
னெடுக்கமுங் காண்குவம் யாமே” (அகநா. ககஉ); “நாண்ட நடுங்கிக்
கயா னகைமுகம் புதைத்த தோற்றம்” (சீவக. 2461); நாணிக்கண்
றத்தலென்னும் துறைப்பெயரும் இதனைக் குறிக்கும்.

311 - 42. ஒரு தொடர்.

312. பொறிப்படை - எந்திரம். இலவந்திகை - எந்திரவாவி; “இல
வந்திகையு மிளமரக்காவும்” (பெருங். நட. 14: 16); “இலவந் திகையி
னெயிற்புறம்” (சீலப். ௧௦: 31; மணி. நட: 45); ‘இலவந்திகை -
நீராவியைச் சூழ்ந்த வயந்தச் சோலை; அஃது அரசனும் உரிமையுமாமும்
காவற்சோலை’ என்பர் அடியார்கீத நல்லார்.

315. அகவயின் - உள்ளிடத்தே.

[ந்து.

316. இட்டிகை - செங்கல். படுகால் - படியில். 317. இயலி - நட

- மண்ணுமணி யன்ன வெண்ணிறத் தெண்ணீர்த்
தண்ணிழற் கண்டே யென்னிழ லென்னும்
320 நுண்மதி நுணுகாப் பெண்மதி பெருக
எழுதி யன்ன வேந்துநுண் புருவம்
முழுதுதுத நெருங்க முரிய வேற்றிச்
செதும்பற் றுமரைச் செவ்விதழ் போலப்
பதம்பார்த்து மலரும் பனிமலர்த் தடங்கண்
325 கையிகந்து சிவப்ப வெய்துபட வுயிரா
நிரைகொ ளற்புத்தளை நெரிய லூர்தரும்
புலவி நோக்கத்துப் பூந்தொடி புலம்பி
நீரர மகளிரொடு நிரந்துட னின்ற
சூர னிவனெனச் சொல்லுங் குறிப்பினள்
330 பேரு முள்ளமொடு பிறக்கடி யிடுதலின்
நண்ணிய காதலி கண்ணிய துணர்ந்து
காளை போந்தவள் சிறுபுறங் கவைஇப்
பூளை மெல்லணைப் பொதியவிழந் தன்ன
மென்றோ னெகிழப் பற்றிக் குன்றா
335 1 அழல்புரை வேகத்து ளற்புநீ ராட்டிச்

318. மண்ணுமணி - கழுவிய பளிகை.
320. நுணுகா - கூர்ந்து ஆராயாத. பெண்மதி - பேதைமை.
321 - 2. புருவத்தை ஏற்றி.
323. செதும்பல் - சின்னீர்; இப்பெயர் செதும்பெனவும் வழங்
கும்; பெருங். க. 49 : 28, 112; “இன்னுரைச் செதும்பரற்றுஞ் செவ்
வியுள்” கலி. சஅ.
324. பதம் - காலம். 325. வெய்து - வெம்மை.
326. அற்புத்தளை - அன்பாகிய கட்டு; “அற்புத்தளையு மவிழந்தன”
(நாலடி. 12.) 328. நிரந்து - வரிசையுற்று.
329. குறிப்பாற் சொல்லுபவளாய்.
330. பிறக்கு - பின்; புறநா. கடு.
332. சிறுபுறங் கவைஇ - புறக்கழுத்தை அணைத்து; “சிறு புறங்
கவையினனாக” (அகநா. ௩௨.) 333. அணை - தலையணை.
333 - 4. அணை தோளுக்குவமை; “அணைமென்றோள்” பரி. எ.
335. வேகம் - கோபம். அற்புநீர் - அன்பாகிய நீரால்.
பி - ம். 1 அழல்புனைவேழத்து.

சிறுவரைத் தணித்தவ டிருமுகந் திருத்தி
நீரர மடந்தையுங் கணவனு மிதனுள்
ஆர்வ வுள்ளமொ டானோர்க் காண்கம்
ஏகென வய்த்துத்த மிருநலங் காட்டி

340 வேக லுட லவள்வயி னீக்கி
உருவக் கோலமொ டோம்பல் செல்லா
தொருவயி னாடு மிருவரைக் காண்மின்

(சேனை வாணிகன்மகள் சேயல்)

ஒருமீக் கொற்றவ னுடைப்பொரு ளுடைய
செருவார் சேண்ப் பெருவா னிகன்மகள்

345 தன்னொடு நவிலத் தன்னை மார்கள்
கலத்திற் றந்த நலத்தகு விழுச்சீர்
வேறுபடு திருவினுள் விளங்கிழை மகளிரைக்
கூறுபட நிழீஇக் குளித்தன ளெழுவோள்
மின்னிருங் கூந்தன் மேதகப் புனைந்த

350 பொன்னரி மாலையைப் புனல்கொண் டர்ப்ப
அத்துறை மருங்கி னயற்றுறை யாடும்
மைத்துன மன்னன் கைப்படுத்து வந்துதன்
சென்னி சேர்ததியவண் முன்னர்த் தோன்ற
நெடும்புனை தழீஇ நீத்தொடு மறலத

355 தடம்பெருங் கண்ணி தலைகவிழ்த திறைஞ்சிச்
செறிப்பி னாகிய செய்கையி 1 னொரீஇயவன்

336. சிறுவரை - சிறுபொழுதில், 338. காண்கம் - காண்பேம்.

339. உய்த்து - செலுத்திக் கொண்டு சென்று. தம் இரு நலம் -
இருவராகிய தம்முடைய அழகிய நிழலை. 341. ஓம்பல் - ஒழிதல்.

343 - 65. ஒரு தொடர்.

343. ஒருமீக் கொற்றவன் - பிரச்சோதனன்.

345. தன்னைமார்கள் - தமையன்மார்கள்.

347. பலவகைச் செல்வத்துள். 350. ஈர்ப்ப - இழுப்ப.

352. மைத்துன மன்னன் - விளையாடுதற்குரிய அரசுமரனொரு
வன். கைப்படுத்து - அம்மாலையைக் கைப்படுத்தி.

353. முன்னர் - அவளுக்கு முன்னமே. தோன்ற - தான் அம்மாலை
புனைந்தமை வெளிப்படும்படி. 354. நீத்து - நீர்ப்பெருக்கு; நீச்சு.

356. செறிப்பு - அடக்கம். ஓரீஇயவன் - நீங்கியவளுடைய.

பி - ம், 1 ஓரீஇயவன்.

குறிப்பிற் 1 கொண்டனன் கோதை யென்ப
தயலோர் கருதி னற்றந் தருமெனக்
கயலோர் நெடுங்கண் கடும்பனி கால

- 360 மாலை கவர்ந்து மற்றவற் கீத்தனை
கோல வைவே லேனைய குமரர்க்
கறியக் கூறுவெ னஞ்சுவை யாயிற்
பெயர்த்துத் தம்மெனச் 2 செயிர்த்தவ னோக்கி
நீரணி யாட்டொடு நெஞ்சநொந் துரைக்கும்
365 வாணிக 3 மகளின் மடத்தகை காண்மின்

(துறைகாக்கும் காவலர் செயல்)

- மின்னவீர் மணிப்பூண் மன்னவன் மடமகள்
அங்கலுழ் பணைத்தோட் செங்கடை மழைக்கண்
நங்கை யாடும் பொங்குபுனற் பூந்துறைக்
குங்குமக் 4 குழங்கல் கொழுங்களி யாக
370 இத்துறை 5 மேவ வெத்துறை யாயினும்
ஆடன்மின் யாவிரு மாடுவி ருளிரெனின்
ஆடகப் பொன்னினும் மளவி னியன்ற
பாவை யாகும் படுமுறை யதுவெம்
கோவி னுணை போமி னீவிரெனத்

358. அற்றம் - குற்றம்.

359. கண்கள் நீர்த்துளிகளைச் சொரியா நிற்க.

360. 'மாலைகவர்ந்து' என்பது முதலியன, அவள் நீர் விளை
யாட்டை நோக்கிக் கூறுவன, 363. தம்மென - தாவென்று.

364. நீரணியாட்டொடு - நீர் விளையாட்டுடன்.

366 - 83. ஒரு தொடர்.

368. நங்கை - வாசவத்ததை. 370. மேவ - மேவும்படி.

372. நும் அளவு - நுமது அளவு.

373. படுமுறை - தண்டம். அது - அத்தண்டமானது.

371 - 4. அரசனுக்குப் பிழை செய்தோர் தம்முடைய அளவுள்ள
பொற்பாவை யொன்றைச் செய்வித்துத் தண்டமாக இறுத்து அவன்
சினத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுதல் பண்டைக் காலத்தில் ஒருசாரா
வழக்கம்; அது, "மண்ணிய சென்ற வொண்ணுத லரிவை, புன்றரு

பி - ம். 1 கொண்டனன். 2 செயிர்த்தவனோக்கி. 3 மகளிர்
4 குழங்கற். 5 மேல.

- 375 தென்மலைப் பிறந்த பொன்மருள் சூரல்
கருங்கண் டோறும் பசும்பொன் னேற்றித்
தொடித்தலைப் படுகோல் பிடித்த கையர்
வரிக்குப் பாயத்து வார்பொற் கச்சையர்
திருப்புன லாடிச் செயிர்த்த நோக்கினர்
- 380 முழுநீர் விழவின் மூவெழு நாளும்
கழுநீர்ப் பெருந்துறைக் காவ னண்ணிய
வண்டுஞ் சேரா வஞ்சுவரு சீற்றத்துக்
குண்டுதுறைக் காவலர் குழாஅங் காண்மின்
இன்னவை பிறவுங் கண்ணொடு புணர்ந்த
- 385 புண்ணிய முடைமையிற் காண்மி னீரெனப்
பணிவி னல்வினைப் பயனுண் டாயின்
மணிமுடி மன்ன னணியுஞ் சேனையுள்
எழுமைப் பிறப்பு மெய்துகம் யாமெனக்
கழுமிய காதலொடு கைதொழு தேத்தி
- 390 நகர மாந்தர் பகர்வராற் பரந்தென்.

சு—உவந்தவைகாட்டல் முற்றிற்று.

பசங்காய் தின்றதன் றப்பற், கொன்பதிற் றென்பது களிற்றொ டவ
ணிறை, பொன்செய் பாவை கொடுப்பவும்” (குறுந். ௨௧௨) என்பதனா
லும் விளங்கும்.

375, தென்மலை - பொதியில். சூரல் - பிரம்பினது ; “பொதியிற்
பிரம்பு” (பெருங். க. 37 : 9.) 376, கண் - கணு.

377, தொடித்தலை - பூண்கட்டிய தலை ; “தொடித்தலை விழுத்
தண்டு” (புறநா. ௨௪௩.) 375 - 8 = க. 37 : 9 - 11. [38 : 103.

378, குப்பாயம் - சட்டை. 380, மூவெழுநாள் : பெருங். க.

382, வண்டுகளும் வாராமைக்குக் காரணமாகிய.

383, காவலர் குழாம் - காப்போர் கூட்டம்.

386, பணிவு - தாழ்வு. 389, தொழுது - தெய்வத்தை வணங்கி.

390, பகர்வர் - கூறாநிற்பர்.

384 - 90. “கவிஞர் மதியினகன்று காட்சிக் கினிய விழவு”
(சீவக. 933) என நீர் விழவைப் பிறரும் பாராட்டியிருத்தல் காண்க.

சக—நீராட்டரவம்.

பரந்த விழிநினு ஞுவந்தவை காட்டி
நகர மாந்தர் பகர்வன சறையும்
பாடிமிழ் பணித்துறைக் கோடணை யரவமும்

(நீர் விளையாட்டுக்குரிய கருவிகள்)

கிடைப்போழ்ப் பந்தத் திடைப்புணைத் தியற்றிய

- 5 அனிர்தூற் பூங்குழி யாப்பினெடு சார்த்திக்
கட்டளை யமையச் சட்டகங் கோலிக்
கண்டோ ரின்றியுங் கைநகவில் வித்தகர்
கொண்டோர் மருளக் கோலங் குயிற்றி
அம்புவா யணிந்த பெருந்தண் சக்கரம்
- 10 சாந்திற் செய்த வேந்திலை யெறிவேல்
போதிற் புனைந்த பூம்பொறி வளையம்

சக—நீராட்டரவம்.

[நகரமாந்தரும், பேதையர் முதலிய ஏழ்பருவமகளிரும், பிறரும்
நீராடுதலால் உண்டாதும் முழக்க வகைகள் இப்பகுதியால் அறியலாதும்.]

பேதையர் முதலிய ஏழ்பருவமகளிர் நீராடியதை அவரவர்க்கு ஏற்ப
இந்தப் பகுதியின் 56 - ஆம் அடி முதலியவற்றில் வருணித்திருக்கும்
அழகு நுணித்தறிந்து இன்புறற்பாலது.

2. பகர்வனர் அறையும் - சொல்லுபவர்களுடைய ஓசையும்.
3. கோடணை அரவமும் - மிக்க ஓசையும்.
- 4 - 23. ஒரு தோடர்.
4. கிடைப்போழ்ப் பந்தத்து - நெட்டியின் பிளவாகிய சந்தியின்
“பொன்கிடைப் போழ்வைச் சந்திய வாகி” பெருங். க. 42 : 36.
5. கிழி ஆப்பு - கிழிந்த துணியின் கட்டு.
6. கட்டளை அமைய - அச்சிற்குப் பொருந்த. சட்டகம் - சட்டம்.
கோலி - வளையச்செய்து.
7. கண்டோரின்றியும் - முன்னம் இங்ஙனம் செய்தோர் இலராக
வும். வித்தகர் - திறமையுடையவர் ; “கண்டதே செய்பவாக் கம்மி
யர்” (நான்மணி. 41) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது.
9. “தாமரைச் சதங்கை மாலை சக்கர மென்ன வீழ்த்தும்” (சீவக.
2656.)
10. சாந்தின் - சந்தன விழுதால்.
11. போது - மலரும்பருவமுள்ள அரும்பு. வளையம் - பாரா
வளைய மென்னும் படை.

மலர்புறத் தழுத்திய விலையணி யீர்வாள்
பிணையலிற் பொலிந்த கணையக் கப்பணம்
சண்ணம் பொதிந்த வண்ண வட்டிணை

- 15 உருக்குறு.....முள்வாய் சேர்த்தி
அரக்குறு நறுநீ ரஞ்செங் குலிகம்
குங்கும லுறலொடு கொண்டகத் தடக்கிய
எந்திர நாழிகை யென்றிவை பிறவும்

(அரசதுமாரீ ஒலி)

ஏற்றிப் 1 பண்ணிய வினக்களிற் று நிரைஇ

- 20 மாற்று மன்ன ராகுமி னெனத்தம்
உரிமை மகளிரொடு செருமிக் கூறிக்

12. ஈர்வாள் - அறுக்கும்வாள் (ரம்பம்) ; “ தாமலர் மாலை வாளா
.....வீழ்த்தும் ” சீவக. 2656.

13. பிணையலிற் பொலிந்த - பிணைத்துக் கட்டிய மாலையாற் செய்
பப்பட்ட, கணையம் - யானையைத் தடுக்குமரம் ; கப்பணம் - இரும்பாற்
செய்யப்பட்ட யானைநெருஞ்சி முள் ; கணையக்கப்பணம், ஒருவகைப்
படையுமாம்.

14. சண்ணப்பொடி நிரம்பிய அழகிய இரட்டை வட்டுக்களை
புடையதொரு கருவி ; இது சண்ணவட்டென்றும் வழங்கும் ; பெருங்.
ஈ. 38 : 107 ; 41 : 14.

16. அரக்குறு நறுநீர் - செந்நிறமுள்ள பனிநீர். செங்குலிகம் -
சாதினிகம் கரைத்த நீர்.

17. குங்கும ஊறல் - குங்குமப்பூ ஊறிய செந்நீர்.

18. எந்திர நாழிகை - நாழிகைத் தூம்பென்னும் கருவி ; பெருங்.
ஈ. 38 : 106. பிற : தாரை, பந்து, கோடு, சிவிறி முதலியன.

9 - 19. நீர்விளையாட்டுப் போருக்காகச் செய்யப்பட்ட சக்கர
முதலியவற்றை ஏற்றிய யானைகளை வரிசையாக நிறுத்தி அவற்றின்மேல்
ரறியிருந்து ; “ கைம்மாவை, வெள்ளநீர் நீத்தத்து ஞர்பூர் புழக்குநரும் ”
பரி. கக : 52 - 3.) இங்கே கூறிய சக்கரம், வேல், வளையம், வாள், கப்
பணமென்பன அப்படைகள் வடிவமாகப் பூவரும்பு முதலியவற்றை
செய்த கருவிகளென்றும், நீர் விளையாட்டுவகைகளுள் இங்கே கூறியது
யானையின் மேலிருந்து செய்யப்படுவதென்றும் கொள்க.

20. மாற்றுமன்னர் - பகைமன்னர்.

டி - ம். 1 பண்ணியினக்.

1 கரைசென் மாக்கள் கலாஅங் காமுறாஉம்
அரைசு குமா ரார்ப்பொலி யரவமும்

(பறவைக் கூட்டத்தின் ஒலி)

வளையார் முன்கை வையெயிற் றின்னகை

25 இளையோர் குடைதலி னிரைகொளப் பெறுஅப்
பைந்தாட் குருகின் மென்பறைத் தொழுதி
தடவுச் சினைதொறுந்.....
மேற்பட மிடைந்த மேதகு குடம்பையுட்
பார்ப்பொடு நானும் பையு ளரவமும்

(மரங்களைக் கரையேற்றுவோர் ஒலி)

30 அறைவரைச் சாரற் சிறுகுடிச் சிறுர்க்
குறவர் குறைத்த கொய்புன மருங்கின்
அந்தண் ணகிலுளு சந்தனக் குழையும்
கருவிளங் கோடுங் காழிருள் வீடும்

22. கலாம் - இவர்கள் செய்யும் நீர்ப்போரை. மாக்கள் காமுறு
மென்க.

20 - 23. “கணமலை யரசன் மங்கை கட்டியங் கார னாகப், பனை
மூலை மகளி ரெல்லாம் பவித்திரன் படைய தாக, விணைமலர் மாலை
சுண்ண மெரிமணிச் சிவிறி யேந்திப், புண்புறந் தழுவித் தூநீர்ப் போர்த்
தொழி ரெடங்கி னாரே” (கீவக. 2655) என்னுங்கவியும் இவ்வடிகளும்
பொருளால் ஒத்துள்ளன. [தொழுதி” அகநா. ௪0.

26. நாரைப் பறவையின் கூட்டம் ; “மீனார் குருகின் மென்பறைத்

27. தடவுச்சினை - பெருமையையுடைய கிளை ; “தடவுச்சினைட்
பல்பழம்” (புறநா. ௧௧௧) ; தடவு, வளைவுமாம்.

28. குடம்பை - பறவைக்கூடு. 29. பையுள் - துன்பம்.

30. அறை - பாறை. சிறுகுடி - சிறியகுடிமக்களையுடைய.

31. குறைத்த - வெட்டிய ; “கோடு குறைத்துவிடல்” பழ. 81.

32. குழை - தளிர்.

33. கருவிளங்கோடு - கருவிளமரத்தின் கிளை ; “கருவிளப்
பொங்கரும்” (மணி. ௧௧ : 94.) இருள்வீடு - சோதிமரம் ; அன்றி
இருள் - இரவுமரம் (பெருங் க. 52 : 40), வீடு - தேற்றமரம் (பரி. ௧௧
19) எனினுமாம் ; தேற்றமரத்திற்கு இல்லமென்னும் பெயருண்மையின்
அதனை மனைமரம் (பரி. ௧௧ : 19) என்றும்போல இங்கே வீடென்றார்.

பி - ம். 1 கரைதனமாக்கள்.

திருவிழை ¹ கழைபுந் தேக்குந் திமிசும்
 35 பயம்புங் கோட்டமுங் கயம்பல கலங்க
 அமிழ்ந்துகீ ழாழ வருங்கலஞ் சுமந்து
 நுரைபுன னீத்தத்து நூக்குவனர் புக்குக்
 கரைமுதற் ² சார்த்துங் காலைக ளரவமும்

(பெண்மாண்களை இனத்தோடு
 கூட்டும் இளைஞர் ஒலி)

இடைநீர்ப் பட்ட மடமா நமபிணை
 40 மம்மர் நோக்க நோக்கி நையா
 நம்மில் காலை ³யென்னவென் நெண்ணிப
 புனற்சுழி நீத்த நீநதி மற்றவை
 இனத்திடைப் புகுத்து மிளையோ ரரவமும்

(தோணியிற் செல்லும் மகளிர் ஒலி)

தொடியணி ⁴ தோளியர் துன்னி யேறிய
 45 வடிவமை யம்பி யடியினுள் வானத்
 தாழ் றவிர்து மரும்புனல் கவைஇயின
 தாழ்தரும வலிமின் றைய லீரெனத்

34. கழை - மூங்கில். திமிசு - ஒருவகை மரம்.

35. பயம்பு - வசம்பு. கோட்டம் - ஒருவகைமரம். கயம்பல - பல ஆழமான இடங்கள், பல யானைகளுமாம்.

36. ஆழ - ஆழ்தலால். கலம் - மரக்கலங்களை.

30 - 36. அகில் முதலியவற்றைக் கொணர்தல் இப்பொய்கையின் அயலதாகிய யாற்றின் செயல், “யாற்றொலி யரவம்” (124) என்பர் பின். [கொண்டு.

37. நுரை புனல் - வினைத்தொகை. நூக்குவனர் - செலுத்திக்

39. மடமானம்பிணை - பெண்மாண்களின். [கரைந்து.

40. மம்மர் நோக்கம் - மயங்கிய பார்வையை. நையா - மனங்

41. நாம் இவகே இல்லாதபொழுது இவை என்னவாகுமோ என் நெண்ணி.

42. மற்றவை - அந்த மாண்களை.

45. அம்பி - தோணி. உள்வானம் - உள்ளிடம்; சிற்பவழக்கு.

46. ஆழல் தவிர்ந்தும் - மிதந்து கொண்டிருந்தும். கவைஇயின - உள்ளே நிரம்பின. [லுங்கள்.

47. தாழ்தரும - அழுந்தும். வலிமின் - கரைக்கு இழுத்துச்செல்

19 - ம். ¹ களையும். ² சார்த்தும். ³ என்னரென்று. ⁴ தோழியர்.

திரிதர லோவாபு தியவை சொல்லிய
மைத்துன மைந்தரை நோக்கி மடநதையர்
50 அச்சப் பணிமொழி யமிழ்தென மிழற்றி
நச்சவன ராடு நல்லோ ராவமும்

(பேதை மகளிர்)

அணியற லன்ன வைம்பாற் கூழையர்
மணியுமிழ்ந் திமைக்கும் வயங்குகொடிப் பைம்பூண்
முத்தொடு முரணித் தத்து மாகத்துக்
55 காமங்¹ காலா வேம நோக்கத்து
மாத ராற்றா மழலையங் கிளவிப்
பேதை மகளிர் சேதடி யணிந்த
கண்பிணிப் பசுவாய்க் கண்கிணி யாவமும்

(பெதும்பை மகளிர்)

² முகிழ்நிலா விரிந்த முத்துவடக் கழுத்தினர்
60 திகழ்நிலா விரிந்த திருமதி முகத்தர்
செண்ண மாகிய சிகழிகை முடியர்
வண்ண மகடுஉ வல்லவா வருத்த
இரதப் பல்காழ்ப் பரவை யல்குலர்

49. மைத்துன மைந்தரை - பரிகாசமொழிகளைக்கூறும்ஆடவரை.
53. கொடிப்பைம் பூண் - கொடியாகிய ஆபரணம் (பெருங். க. 41: 66, 69.) 54. முத்தொடு - முத்தமாலையொடு.
55. ஆசை வெளிப்படாத இன்பத்தைச் செய்யும் பார்வை ; “செவ்வனேர் நோக்கிலு நோய்நோக்க நோக்காள்” ஆதி. 79.
56. மாதராற்றா - விருப்பஞ் செய்யாத.
57. சேதடி - சிவப்பாகிய அடியில்.
58. கண்பிணி - மூட்டுக்களைப் பிணித்தலையுடைய.
61. செண்ணச் சிகழிகை முடி - மயிர் முடி; பெருங். க. 40: 39.
62. வண்ணமகடுஉ - மகளிர்களை அலங்கரிப்பவள் ; சிற்பகாரி யென்பர் வடநூலார். வல்லவா - நன்றாக.
63. இரதப்பல்காழ் - இடையணியாகிய பல கோவைகளையுடைய மேகலையையணிந்த ; பல்காமென்பதற்கு இருகோவை முதல் முப்பத்திரு கோவையுடைய வடங்களை முறையே உடைய காஞ்சி முதலிய ஐவகை மேகலைகளென்றுமாம்; பரி. ௧0: 10-11, பரிமேல்.

பு - ம். 1 காழா. 2 முழுநிலா.

பொன்னிறக் கோங்கின் பொங்குமுகிழ்ப் பென்ன
65 முன்ன ரீன்ற முலைமுதன் முற்றத்து
மின்னுக்கொடி பிறமுங் கன்னிக் கோலமொ
டொதுங்க லாற்றா வொளிமலர்ச் சேவடிப்
பெதும்பை மகளிர் சிலம்பொவி யரவமும்

(மங்கை மகளிர்)

கொடியணி பிறமுங் கொம்மை வெம்முலைக்
70 கடிகை வேய்நலங் கழிக்கு மென்றோட்
கொடியென நடுங்குங் கோல மருங்குலர்
அம்பெனக் கிடந்த வையரி நெடுங்கண்
மங்கை மகளிர் பைங்கா சரவமும்

(மடந்தை மகளிர்)

நீனிறக் கொண்மூ நெற்றி முள்கும்
75 வானிற வளர்பிறை வண்ணங் கடுப்பச்
சின்மெல் லோகி சேர்ந்த சிறுதுதற்
குலாஅய்க் கிடந்த கொடுநுண் புருவத்
துலாஅய்ப் பிறமு மொள்ளரித் தடங்கண்
வம்புமீக் கூரும் பொங்கின முலையின்
80 துடங்குகொடி மருங்கி னுணுகிய நுசப்பின்
மடந்தை மகளிர் குடைந்தா டரவமும்

64. முகிழ்ப்பு - அரும்பு 66. கொடி - ஓரணி.

67. ஆற்றா - வன்மையில்லாத.

70. கடிகைவேய் - துண்டமாகிய மூங்கிலின்; “வாங்கமைக் கண்ணிடை கடுப்பயாய், ஒம்பின னெடுத்த தடமென் றோளே”, “தோளும், அகன்மலை யிறும்பி னாய்ந்துகொண் டறுத்த, பணையெழி லழிய” அகநா. கஅ, கஎக.

73. பைங்காசு - ஒளியையுடைய மேகலை; “பல்காசு நிரைத்த சில்காழ்” முருகு. 16.

74. நெற்றி - உச்சியில்; “நீல நெடுங்கொண்மூ நெற்றி நிழ னாறி” (இரும்பல்காஞ்சி.) முள்கும் - தங்கியிருக்கின்ற.

74 - 6. கூந்தலுக்கு மேகமும் நெற்றிக்குப் பிறையும் உவமைகள்.

77. குலாஅய் - வளைந்து.

78. உலாஅய் - உலாவி.

79. வம்பு - கச்சு.

[தல் போல.

80. கொடிமருங்கின் - பூங்கொடியின் நடுவிடம் நுணுகித் துவளு

(அரிவை மகளிர்)

கலங்கவின் பெற்ற கண்ணார் கனிகை
நலங்கவின் கொண்ட 1 நனிநா கரிகத்
தம்மென் சாய லரிவை மகளிர்

- 85 செம்மலஞ் சிறுவரைச் செவ்வியர் காப்பப்
பூம்புன லாடுதோறும் புலம்பும் புதல்வரைத்
தேம்படு கிளவியிற் தீவிய மிழற்றிப்
பாலுறு வனமுலை பருவாய்ச் சேர்த்தித்
தோளுறத் தழீஇ யோலுறுப் பரவமும்

(தேரிவை மகளிர்)

- 90 பொன்னரி மாலை புனல்பொதிந் தசைதர
மின்னெசிந் ததுபோற் பொன்னணி பிறழப்
புனலக முழ்கிப் பூந்துகில் களையார்
மணலிசு நெடுநுறை மங்கலம் பேணிப்
பெரியோ ருரைத்த பெறலருந் தானம்
- 95 உரியோர்த் தரீஇ யுள்ளுவந் தியும
தேரிவை மகளிர் வரிவளை யரவமும்

(பேரிளம் பெண்டிர்)

தித்தி யொழுகிய மெத்தெ னல்குலர்

-
82. கனிகை - கழுத்திலணியும் ஓராபரணம்; பெருங். ந. 22: 222.
83. நாகரிகம் - மிகக் திருத்தம்; நகரசம்பந்தமான செப்பம்.
85. செம்மல் - பெருமை.
87. தீவிய மிழற்றி - இனிய மொழிகளைச் சொல்லி; பெருங். ச. 8: 96, 13: 152; “செவ்விய தீவிய சொல்லி” (கலி. கக); “தீவிய மொழிந்தே” அகநா. கசஉ.
89. ஒலுறுப்பு - தாலாட்டல்; “சூரவம் பாவைகொண் டோலுறுத் தாடியும்” (பெருங். உ. 14: 19); “சூரவம்பூம் பாவை கொண்டு குழவியோ லுறுத்து வாரும்” சூளா. சுயம். 80.
92. ஈரமான உடையுடன்.
93. மணல் இசு - மணல் திரண்டுள்ள. பேணி - விரும்பி.
94. தானம் - பலவகைத் தானங்களை.
95. உரியோர் - பெறுதற்கு உரியவர்களை. தரீஇ - அழைத்து.
97. தித்தி - வேங்கைப்பூந்தாது சிந்தினுற்போன்ற அழகிய ஒரு பி - ம். 1 நனிநற்காகத்.

மட்டப் பூந்துகிற் கட்டளைக் கச்சையர்
நரையிடைப் படர்ந்த நறுமென் கூந்தலர்

100 திரையுடைக் கலுழி திறவதி னுடித்
1 தாமின மகளிரைக் காமஞ் செப்பி
அஞ்சல் செல்லாது நெஞ்சவலித் தாடுமிந்
நங்கையர் நோற்ற பொங்குபுனற் புண்ணியம்
நுங்கட் காகென நுனித்தவை கூறி

105 நேரிழை மகளிரை நீராட் டயரும்
பேரிளம் பெண்டிர் 2 பெருங்கலி யரவமும்

(வேறு பலவகை ஒலிகள்)

கைபுனை பாண்டியங் கட்டளை 3 பூட்டி
வையந் தருஉம் வயவ ரரவமும்
புகுவோ ரரவமும் போவோ ரரவமும்

110 தொகுவோ ரரவமும் தொடர்ந்துகை தழீஇ
நடந்தியன் மறுகி னகுவோ ரரவமும்

வகை நிறம் ; “வேங்கை, யம்பூந் தாதுக் கன்ன, துண்பூந் தித்தி” (நற். கடுஎ); “விழவயர்ந் தன்ன கொழும்படி றித்தி” அகநா. ககங்.

98. மட்டப் பூந்துகில் : பெருங். க. 34 : 206-7.

99. “நரைவிரா வுற்ற நறுமென் கூந்தற், செம்முகச் செவிலியர்” (நெடுநல். 152-3); “விரவு நரையோரும் வெறுநரை யோரும்” பரி. க0.

100. கலுழி - கலவகிய வெள்ளத்தில். திறவதின் - நன்றாக.

101. காமஞ் செப்பி - விரும்புதற்குக் காரணமான சொற்களைச் சொல்லி ; “காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ” துறுந். உ.

102. ஆடும் - ஆடுங்கள்.

102 - 4. முன்பு நோற்றமையால் இந்நங்கையர் இப்பொழுது ஆடிப்பெறும் புனலாட்டின்பம் உங்களுக்கும் ஆகக் கடவதென்று கூறி ; “பண்ணிய வீகைப் பயன்கொள்வா னுடலால்” பரி. கசு.

105. நீராட்டயரும் - நீராட்டுதலைச் செய்யும்.

105-6. முதுமகளிர் கன்னியரை நீராட்டுவித்தல் : “ஆய்தொடிக் கன்னியர், முனித்துறை முதல்வியர் முறைமை காட்டப், பணிப்புலர் பாடிப் பருமண லருவியி, னுதை யூர்தர...வையை நினைக்கு மடைவாய்த் தன்று” (பரி. கக.) 109. புகுவோர் - வருவோர்.

110. தொகுவோர் - சேர்ந்து செல்பவர். கைதழீஇ - கையைக் கோத்துக்கொண்டு.

பி - மீ.—1 தாமின. 2 பெரும்கலரவமும். 3 ஊட்டி.

- மயங்கிய சனத்திடை மம்மர் நெஞ்சமொடு
 நயந்த காத னன்னுதன் மகளிரைத்
 தேருந் ராவமுந் திகைக்குந் ராவமும்
 115 பேருநர்ப் பெறாஅப் பெரியோ ராவமும்
 நெடுந்துறை நீந்தி நிலைகொள லறியார்
 கடுங்கண் வேந்தன் காதல ராவமும்
 கொலைத்தொழில் யாணை சென்றுழிச் செல்லாத்
 தலைக்க ணிரும்பிடி பிளிற்றிசை யாவமும்
 120 துறைமாண் பொராஅத் தூமண லடைகரை
 நிறைமாண் குருகி னேர்கொடிப் பந்தர்ப்
 பாடலொ டியைந்த பல்லோ ராவமும்
 ஆடலொ டியைந்த வணிநகை யாவமும்
 யாற்றொலி யாவமொ டின்னவை பெருகிக்
 125 கூற்றொலி கேளாக் கொள்கைத் தாகி

(ஆடவும் உண்ணவும் அமைந்தவை)

அரைப்பமை சாந்தமு முரைப்பமை நானமும்
 ஒப்புமுறை யமைந்த வோமா லிகையும்
 வித்தகர் வணைந்த சித்திரக் கோதையும்
 காதன் மங்கைய ராகத் தெறியும்

114. தேருநர் - தேபெவர். 115. பேருநர் - வழிவிலகுவோரை.
 116 - 7. அறியாரான அரசுமரர். 120. மாண்பு ஒருவாத.
 121. குருகின் நேர்கொடிப் பந்தர் - குருக்கத்தியின் நுண்ணிய
 கொடிகளின் நிழலில்; பேருங். க. 36 : 133; “பாசிலைக் குருகின்
 பந்தர்” சிலப். கந : 52.

124. யாறு - கூழிப்பிராந்தி யென்று வடநூல்களால் தெரிகின்றது;
 பேருங். க. 44 : 110. 125. கூற்று - சொற்கள். [நானம் - புழுஞ்.

126. அரைப்பு அமை - அரைத்தல் மிக்க. உரைப்பு - தேய்த்தல்;

127. ஓமாலிகை-இலவங்கம் முதலிய முப்பத்திருவகைப் பொருள்
 கள் : பேருங். உ. 5 : 32; “முப்பத்திருவகை யோமாலிகையினு,
 மூறின நன்னீர்.....நலம்பெற வாட்டி” (சிலப். சு : 77 - 9) என்
 பதனாலும், அதனுரையாலும், சீவக. 623 - ஆம் செய்யுளினுரையாலும்
 மேற்கூறிய பொருள்கள் அறியப்படும்.

128. சித்திரக்கோதை - பலநிறமுள்ள மாலை.

130 சாதி லிங்கமுஞ் சந்தனத் தேய்வையும்
உரைத்த வெண்ணெயு ¹ நுரைப்பம லரைப்பும்
பிடுடன் பேராப் பெருந்துறை யெங்கும்
ஆடவு முண்ணவு மாதர மாகப்
பேராக் காதலொடு பெருஞ்சிறப் பியற்றி

135 நீராட் டரவ நிகழுமா லினிதென்.

சுக—நீராட்டரவம் முற்றிற்று.

130. சந்தனத்தேய்வை - சந்தனக் குழம்பு ; “நறுங்குற டிரிஞ்
சிய பூக்கேழ்த் தேய்வை” முருகு. 33.

129-30. பெருங். க. 42: 187.

131. உரைத்த - தேய்த்த. அமல் - பெருகிய.

133. ஆதரம் - அன்பு. 134. பேராக் காதல் - நீங்காத ஆசை.

பி - ம். 1 நுரையலாராறம்பு.

சுஉ—நங்கை நீராடியது.

நீராட் டரவ நெடுநகர் வரைப்பகம்

¹ ஆராட் டரவமொ டமர்ந்து விழை வகற்றிய

பெருநிலை நிதியம் பேணாது வழங்கி

சுஉ—நங்கை நீராடியது.

[வாசவதத்தை நீராடிய சிறப்பு இப்பகுதியிற் கூறப்படும்.]

1. அரவம் - ஒலியையுடைய. நகர் வரைப்பகம் - நகர எல்லையி
லுள்ளவர்கள் ; எழுவாய்.

2. ஆராட்டு - விழாவின் முடிவிலாடும் நீராட்டு ; பெருங். க. 42 :
114 ; “வியனமர் திருவா ராட்டு”, “பொன்னாசல் பாராட்டுந் திரு
வாராட்டும்” (திருக்குற்றலப் புராணம்); இஃது ஆரூட்டெனவும் வழங்
கும் ; “ஆங்கதிற் றிருவா ரூட லாதிபாந் தீர்த்த வேளை” (திருக்காளந்
திப் புராணம்); மலை நாட்டில் இப்பெயர் மிக்ருவழங்கும். அமர்ந்து
விழைவு அகற்றிய - விரும்பித்தங்கித் தம் விருப்பத்தைப் போக்கிக்
கொள்ளும்பொருட்டு.

3. நிலை பெரு நிதியம் - பலகாலமாக நிலைத்துள்ள பெரிய
பொருட்டிதான்களை ; “நிலந்தினக் கிடந்த நிதியம்” (மலைபடு. 575 ;

பி - ம். 1 ஆரூப்பாவம்.

(பிரச்சோதனன் பெருமை)

இருநில மடந்தைக் கிறைவ னாகப்

- 5 பெருஞ்சின மன்ன ரருஞ்சமம் வாட்டித்
தம்மொழிக்¹ கொளீஇ வெம்முரண் வென்றியொடு
வழுவில் கொள்கை வானவ ரேத்தும்
கழிபெருங் கடவுளை வழிபடி னல்லது
வணக்க மில்லா வணித்தரு சென்னித்

- 10 திருச்சே ரகலத்துப் பிரச்சோ தனன்மகள்

(வாசவதத்தை நீராடவருதல்)

அரிமா னன்னதன் பெருமா னகலத்துத்
திருவுறிறை கொடுக்கு முருவுகொள் காரிகை
வால்வளைப் பணைத்தோள் வாசவ தத்தையைக்
கோல்வளை மகளிர் கொட்டையைச் சூழ்ந்த

- 15 அல்லியு மிதழும் போல நண்ணிப்

சீவக. 1471.) பேணாது - விரும்பிவைத்துக் கொள்ளாமல். வழங்கி - தானஞ்செய்து. 5. மன்னர் - பகையரசர்.

6. தம்மொழி கொளீஇ - தங்களுடைய கட்டளையை எல்லா மன்னர்களும் கொள்ளச் செய்து; இவன் முன்னோர்களையும் உளப்படுத்தி, 'தம்' என்றார். 7. கொள்கை - விரதம்.

7-8. எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் மிகப்பெரிதாகிய தெய்வத்தை வணங்கினன்றி. 10. "திருத்துயில் பெற்றமார்பன்" சீவக. 1504.

8 - 10. "நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி, உலகுபொதியுருவத் துயர்ந்தோன் சேவடி, மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலை யொடுபுனைந், திறைஞ்சாச் சென்னி யிறைஞ்சிவலங் கொண்டு" (சீலப். உசு : 54-7) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

11. அரிமான் - சிங்கம். பெருமான் - கணவன்; 52. அகலம் - மார்பு. 12. நிறை - ஒப்பு.

10 - 13. மகளும் காரிகையுமாகிய வாசவதத்தையை. [108.

14. கொட்டை - தாமரைப்பூவின் உட்கொட்டை; பெருங். ந. 3.

15. அல்லி - மேற்கூறிய கொட்டையைச் சார்ந்தனவும் சிறிய கம்பிகள் போன்றனவுமான கேசரங்கள்; பெருங். ந. 3 : 97.

13 - 5. வாசவதத்தையை நண்ணி. தலைவிக்குக் கொட்டையும் ஏனைமகளிருள் உயர்ந்தோர்களுக்குத் தாமரைமலரின் அல்லிகளும் ஏனையோர்க்கு அகவிதழ்களும் உவமம்; 38 : 257 - 9.

பு - ம். 1 கொளீஇய.

- பல்வகை மரபிற் பசம்பொன் ¹ குயின்ற
 ஊர்தியும் ² பிடிக்கையுஞ் சீர்கெழு சிவிகையும்
 வையமுந் தேரும் வகைவெண் மாடமும்
 பொறுப்பவு மூர்பவுஞ் செறித்திடம் பெருஅர்
- 20 நேமி வலவ னுணை யஞ்சிப்
 பூமி ³ சுவர்க்கம் புறப்பட்ட டாங்குத்
⁴ திட்டமை கூர்வாள் கூட்டொடு பொலிந்த
 வேற்றிற லாளரு மிலைச்சருஞ் சிலதரும்
 கோற்றகை ⁵ மாக்களு னூற்றுவில் லகலம்
- 25 குறுகச் செல்லாச் செறிவுடைக் காப்பி ~
 பெருங்கடி மூதூர் மருங்கணி பெற்ற
 அருங்கடி வாயிலொடு துறைதுறை தோறும
⁶ அம்பனை மூங்கிற் பைம்போழ் நிணவையும்
 வட்டமுஞ் சதுரமு முக்கோண் வடிவமும்
- 30 கட்டளை யானையு மத்தக ⁷ வுவாவும்
 வையப் புறத்தொடு கைபுனைந் தியறறிப்

17 - 8. ஊர்தி முதலியன வாகன விசேடங்கள். வெண்மாடம் : பெருங். க. 40 : 66.

19. பொறுப்ப : சிவிகை முதலியன. ஊர்ப : வைய முதலியன.

20. சக்கரவர்த்தியாகிய பிரசுசோதனனுடைய ஆணையை; பெருங். க. 47: 39, 76. நேமி - ஆஞ்ஞாசக்கரம். [மிலேச்சர்.

22. தீட்டுதலமைந்த வாள். கூடு - உறை. 23. மிலேச்சர் -

22 - 3. கூட்டொடு பொலிந்த கூர்வாளாளர், வேற்றிறலாள ரென்க. சிலதர்-ஏவல்செய்வோர். [லம் - விற்கிடைத் தூரம்.

24. கோற்றகை மாக்கள் - கோலால் தடுக்கின்ற வீரர். வில்அக

22 - 5. வாட்டபடையாளர் முதலியோரின் காப்பு.

26. “அருங்கடிமூதூர்” 180. 27. கடி - காவல்.

28. மூங்கிலின் மெல்லிய பிளப்பாக் பின்னிச் செய்யப்பட்ட பொருள்களும்.

29. வட்ட வடிவமாகவுள்ள பொருள்கள் முதலிய மூன்றனையும்.

30. கட்டளையானை - முதன்மையையுடைய யானை. உவா - யானை.

31. புறத்தொடு - புறத்தில்.

பி - ம். 1 குன்ற. 2 பிடாகையுஞ். 3 சுவறகம். 4 தற்றமைக் கூர்வாள். 5 மாக்களுநூற்று. 6 அம்புனை. 7 உயர்வும;

- பூத்தூர் நிலையொடியாப்புற வமைத்துக்
காமர் பலகை கதழவைத் தியற்றி
வண்ணங் கொளீஇய நுண்ணூற் பூம்படம்
35 எழுதுவினைக் கம்மமொடு முழுதுமுத ல்ளேஇ
1 மென்கிடைப் 2போழ்வைச் சந்திய வாகி
அரிச்சா லேகமு நாசியு முகடும்
விருப்புநிலைத் தானமும் பிறவு மெல்லாம்
நேர்துவனப் பெய்திய நீரணி 3மாடம்
40 சேர்த்த வீதியுட் சிறப்பொடு பொலிந்த
எவ்வெவ பண்டமு மவ்வயிற் போத்தந்
தொலியுஞ் சேனை யினை தனக் கொவ்வா
மலிநீர் மாடத்துப் பொலிவுகொண் மறுகின்
வெயிலழல் கவியாது வியலக வரைப்பின்
45 உயிரழல் கவிக்கு முயர்ச்சித் தாகிப்
பூந்தா ரணிந்த வேந்தல் வெண்குடை
வேந்தன் மகளி விரையா தென்மரும்

32. பூத்தூர்நிலை - பூக்களை மிகச்சொரிந்துள்ள இடம்.
33. கதழ - சிறப்பு; “கதழ்வு வேகமுஞ் சிறத்தலுங் காட்டும்”
தீவாகரம்.
34. நுண்ணிய தூல்களாலாகிய பொலிவையுடைய ஆடையில்.
35. கம்மம் - தொழில். முதல் - அடிப்பக்கத்தில்.
36. கிடைப்போழ்வைச் சந்தியவாகி - நெட்டியின் பிளப்பாலா
கிய சந்துகளை உடையவாய்; பெருங். க. 41: 4.
37. அரிச்சாலேகம்; பெருங். க. 40: 9. நாசி - மாடத்தின்
ஒருறுப்பு; பெருங். க. 40: 14.
39. நீரணிமாடம்: க. 40: 17, அடிக், க. 40: 156.
41. போத்தந்து - புகச்செய்து; பெருங். ந. 17: 123; “அம
ரர்கள் போத்தந்தார்” தீவ். பேரியாழ்வார் க. 3. 4.
43. மறுகு - குறுந்தெரு.
44 - 6. “நின் விண்பொரு வியன்குடை, வெயின்மறைக் கொண்
டன்றே வன்றே வருந்திய, குடிமறைப் பதுவே கூர்வேல் வளவ”
(புறநா. ௩௫): சூளா. நகர. 20.
47. ‘விரையாது செல்க’ என்று சொல்ல எண்ணியவர், அச்சத்
தால், ‘விரையாது’ என்றார். என்மரும் - என்பாரும்.
பி - ம். 1 பொன்கிடைப். 2 போர்வைச். 3 மாடமும்.

- பண்டை மகளிர் படிமையிற் பிழையாது
தண்டந் தூக்கித் தலைப்புனல் விழவினைக்
50 கொண்டு வந் தாடுங் கொழுமலர்த் தடங்கட்
பொங்குமலர்க் கோதாய் போற்றென் போரும்
நின்னை யுலக்குநின் பெருமா னேந்திய
1 வென்வேல் கடுக்கும் வெம்மை நோக்கத்துப்
பொன்னே போற்றி பொலிகென் போரும்
55 2 பொருவேட் பேணிப் பொலியுஞ் சேனையுள்
பெருவேண் மறைந்து பெரும்புன லாடும்
திருவே மெல்லச் செல்கென் போரும்
பொங்குதிரை ஞாலத்து மயக்க நீக்கும்
திங்க ளன்னநின் நிருமுகஞ் கடரத்
60 துன்பப் 3 பேரிரு மிக்கத் தோன்றிய
நங்காய் மெல்ல நடவென் போரும்
வல்லவ னொழுதிய பல்பூம் பத்திக்
4 கட்டெழில் சேர்ந்த வட்டணைப் பலகைப்
பறிக்குமணிச சிவிகையுள் விளக்குறுத் ததுபோல்
65 தோன்று மாதரைத் தோன்ற வேத்திப்
பைங்கேழ்ச் சாந்துங் குங்குமக் குவையும்

48. படிமை - ஒழுக்கம்.

49. தண்டம் - பிராயசசித்தம். தலைப்புனல் விழவு - கூந்தல்
நனையும்படி நீராடுதற்காகச் செய்யப்படும் விழா ; 122-9, பார்க்க.

51. போற்று - பாதுகாப்பாயாக.

52. பெருமான் - கணவன் ; 11.

53. வென்வேல் - வெற்றியையுடைய வேல்.

54. போற்றி - பாதுகாப்பாயாக. 55. வேள் - மன்மதன்.

56. பெருவேள் - முருகக்கடவுள் ; ஆடும் - முற்று ; “யாறுங்
குளனும் வேறுபல் வைப்பும்” (முருகு. 224.) 57. செல்க என்போரும்.

59 - 60. திங்களை வாசவதத்தைக்கு உவமையாக்கினும்பொருந்தும்.

62. வல்லவன் - சித்திரமெழுதுதலில் வன்மையுடையோன்.

63. வட்டணை - வட்டமாகிய அணையையுடைய.

65. தோன்றும் - நன்கு புலப்பட்ட.

64 - 5. மணி. ச ; 124 ; இ : 6.

66. குங்குமக்குவை - குங்குமப்பரணி ; 38 : 284.

டி - ம். 1 வென்வேல். 2 ஒருவேள். 3 போரிலிடுமீத். 4 கட்டழல்.

- மலர்ப்பூம் பந்துந் தலைத்தளிர்ப் போதும்
 மல்லிகைச் சூட்டு நெல்வளர் கதிரும்
 இனிக்குறை யில்லை யாழு மாடுகம்
 70 எனத்துணிந் தினையோ ரிருநூற் பெய்த
 அணிச்சக் கோதையு மாய்பொற் சுண்ணமும்
 அந்தர மருங்கின் வண்டிகை விடாஅச்
 சுந்தரப் பொடியுஞ் சுட்டிச் சுண்ணமும்
 வித்தகர் கொடுத்த பித்திகைப் பிணையலும்
 75 ¹ மத்தநல் யானை மதழு நானமும்
 வாசப் பொடியொடு காயத்துக் கழும
 அந்தரத் தியங்குநர் மந்திர மறப்ப
 நறுந்தண் ணுற்ற முடையவை நாடி
 எறிந்துந் தூவியு மெற்றியுந் தெளித்தும்
 80 பல்லோர் ² பல்கிறப் பயர்வன தேத்தி

67. முதலிற்றேன்றிய தளிரின் மேலுள்ள பூவரும்பும்.

68. நெற்கதிர் மகளிர் சூடுதற்குரியது ; “பருஉக்காற் செந்நெற் கதிர்குடி” (சீவக. 2699.) 70. இனையோர் - மங்கையர்.

70 - 71. நூற்பெய்த - நூலாற்கட்டிய ; மாலைகளை நூலாற்கட்டு தலும் மரபு ; “நெகிழ்நூற் பூச்சே ரணை” (குறுந். ௨௫௩); “விரிநுண் ணூல் சுற்றிய வீரித மூலரி” கலி. ௬௪.

72 - 3. வண்டுகள், ஆகாயத்தினின்றும் பூமியில் நழுவவிடாத ; சுண்ணத்தின் மணப்பெருமை கூறியவாறு ; “விண்ணிற் றாவியிட்டான் வந்து வீழ்ந்தன” (சீவக. 894.) சுந்தரப்பொடி - சிந்தரப் பொடி ; சீவக. 1956. சுட்டிச்சுண்ணம் - உடம்பைத் தூய்மை செய்தற்குரிய வாசனைப்பொடி ; சுட்டி, சுத்தியின் திரிபென்பர் ; பெருங். க. 40 : 222.

74. வித்தகர் - தேர்ச்சியையுடையவர். பித்திகைப் பிணையல் - பிச்சிமாலை ; சீவக. 971.

75. களிற்றுமதம் ஒரு சாராரால் அணியப்படுவதுண்டென்பர். கடாம் மணத்தல் : தூக்க. 3, விசேடக். 76. காயம் - ஆகாயம்.

77. மந்திரம் - ஆகாயவழியிற் செல்லுதற்கு உச்சரிக்கும் மந்திரம்.

79. எறிதற்குரியன செஞ்சாரந்தம் முதலியன ; நூவுதற்குரியன சுண்ண முதலியன ; அடித்தற்குரியன பூம்பந்து முதலியன ; தெளித் தற்குரியன பணிநீர் முதலியன ; பெருங். க. 42 : 186 - 91 ; பிறவாறும் கூறப்படும்.

80. அயர்தல் - விரும்பிச் செய்தல்.

பி - ம். 1 மத்தகயானை. 2 பல்கிறப்பனவனதேத்தி.

(வாசவதீதையை மணையிற் சேர்த்தல்)

- வெல்போர் வேந்தன் மடமகள் விரும்பி
நில்லாத் தண்புன னெடுங்கோட் டொருசார்த்
துறையமைத் தியற்றிய குறைவில் ¹ கூடத்
தம்புகை மருங்கிற் செஞ்சுடர் மழுங்கச்
85 சீயமு மேறும் பாய்பரிப் புரவியும்
யானையும் புலியு மன்னமு மகன்றிலும்
ஏனைய பிறவு மேள ருடையன
புனைவுகொண் டேற்றி வினைவல ரியற்றிய
கனல்சேர் ² புகையக லேந்திய கையின்
90 முதறி பெண்டிர் காதலொடு பரவி
நீர்கால் கழீஇய வார்மண லெக்கர்
முத்து மணியும் பொற்குறு சுண்ணமும்
வெள்ளியும் பவழமு ³ முள்விழுந் திமைப்ப
வண்ண வரிசியொடு மலரிடை ⁴ விரைஇ
95 துண்ணிது ⁵ வரித்த வண்ண நகர்வயின்
தமனியத் தடத்துப் பவழப் பாய்கால்
திகழ்மணி வெள்ளிப் புகழ் ⁶ மனை சேர்த்திக்
கதிர்நகை முறுவற் காரிகை மாதரை

-
83. கூடம் - இடவிசேடம்.
86. மகன்றில் - நீர்வாழ் பறவைகளுள் ஒரு சாதி.
87. ஏர் - அழகு. 89. நறும்புகையையுடைய அகலை.
85 - 9. சீய முதலியன, அகலிலுள்ள சிற்பத்தொழில்.
90. பழைய ஒழுக்கங்களை யறிந்த பெண்டிர்.
91. நீரானது குப்பைகளை வாரி இடத்தைத் தூய்மைசெய்து ;
“புனல்கால் கழீஇய மணல்வார் புறவின்” மலைபடு. 48.
92. பொற்குறுசுண்ணம் - பொற்பொடி.
94. விரைஇ - வீரவச் செய்து ; கலந்து.
95. வரித்த - கோலஞ் செய்த. நகர் - இடம்.
96. தடம் - விளிம்பு. 97. மனை - பலகை.
95 - 7. “இழைத்தபொன் நகரில் வெள்ளி யிடமனைஇருந்த
பின்றை” (சீவக. 2416.)
பி - ம். 1 கூட்டத். 2 புகைபுகையல். 3 உள்விரைந். 4 வெரீஇ.
5 விரைத்தவண்ணநகர். 6 மனை.

- எதிர்கொண்டு வணங்கி யிழித்தனர் நிறீஇக்
 100 காஞ்சன மாலைபுஞ் செவிலியும் பற்றி
 எஞ்சலில் கம்மத் திணைதனக் கில்லாப்
 பஞ்ச வண்ணத்துப் பத்திபல புனைந்த
 பொங்குமலர்த் தவிசிற் பூமிசை யாயினும்
 அஞ்சபு மிதியாக் கிண்கிணி மிழற்ற
 105 வேழத் தாழ்கைக் காழொடு சேர்த்த
 கண்டப் பூந்திரை மண்டபத் திழைத்த
 நன்னகர் நடுவட் பொன் ¹ மனை யேற்றிப்

(தீருமஞ்சனம் ஆட்டல்)

- பெருந்திசை நோக்கி யிருந்தவ ணிறைஞ்சி
 யாத்த காதலொ டேத்த லாற்றாள்
 110 2 அடித்தல முதலா முடித்தலங் காறும்
 மொய்யுறத் தோய்ந்த நெய்தயங்கு பைந்தாள்
 மங்கலப் புல்லவ ரின்புறப் பெய்தபின்
 நீராடு பல்கல நெரிய வேற்றி
 ஆராடு தானத் தைந்நா றுயிரம்
 115 பசும்பொன் மாலைபுந் தயங்குகதிர் முததமும்
 இரவன் மாக்கட்குச் சொரிவன ணல்கித்

99. இழித்தனர் - இறக்கி.

100. செவிலி - சாங்கியத்தாய், 117 - 8.

102. பஞ்சவண்ணம் - வெண்மை, செம்மை, கருமை, பொன்மை, பசுமையென்னும் ஐந்து நிறங்கள்; பெருங். க. 38 : 149; உ. 2 : 198; ச. 7 : 238; “ஐவண்ணம்” நன். சூ. 454. [மெல்ல ஒலிப்ப.

104. அடியின் அசசம் கிண்கிணி மேல் ஏற்றப்பட்டது. மிழற்ற -

105 - 6. துதிக்கை போன்ற குத்துக்கோலோடு சேர்த்துச் செய்யப்பட்ட திரையையுடைய மண்டபம்; பெருங். க. 37 : 103, அடிக்; க. 40 : 115. 107. பொன்மனை - பொற்பலகை.

109. யாத்த - பிணித்த. 112. மங்கலப்புல் - அறுகம்புல்.

111 - 2. “அறுகை நெய்தோய்த்து.....நெய்யேற்றுகின்றார்” (சீவக. 2416.) 113. கலம் - பாத்திரங்கள்.

114. ஆராடுதானம்: பெருங். க. 42 : 2.

116. சொரிந்து கொடுத்து.

பி - ம். 1 மனை. 2 அடிக்கலமுதலா முடிக்கலந்தாறு.

- தீங்கருங் காதற் செவிலியுந் தோழி
காஞ்சன மாலையுங் கையிசைத் தேந்த
1 அளற்றெழு தாமரை யள்ளிலை நீரில்
120 துளக்குறு நெஞ்சி னடுக்கமொடு விம்மித்
தோழியர் சூழ லூழ முழால்சுத்
தலைப்புணன் முழுகுத விலக்கண மாதவின்
மணலிடு நிலைத்துறைத் துணைவனை யார்ப்பக்
குடைவனள் குலாஅய்க் ² குறிப்புநனி நோக்கிப்
125 படையேர் கண்ணியர் பணிந்துகை கூப்பிப்
புடைவீங் கிளமுலைப் பூண்பொறை யாற்றா
திடையே மாக்குமென் றடைவனர் விலக்கிச்
சிலத் தன்ன தெய்வங் கவினிக்
கோலங் கொண்ட கூந்தலொடு குளித்துப்
130 பிடிக்கையின் வணரு ³ முடிக்குர லாற்றாள்
செருக்கய லன்ன சேயரி நெடுங்கண்
⁴ அரத்தகம் பூப்ப வலமந் தெழலும்
வாழிய ரெம்மனை வருந்தினை பெரிதென
மொழியறி மகளிர் தொழுதனர் வணங்கி
135 அத்துமுறை யுரிஞ்சி யாயிரத் தெண்குடம்

117 - 8. = 100.

119. தாமரையிலையில் உள்ள நீர் நடுகுருவதுபோல.

121. ஊழும் - முறைமுறையாக. 123. நிலையான துறையில்.

124. குலாய் - வளைந்து. குறிப்பை மிக நோக்கி.

127. ஏமாக்கும் - கலக்கமுறும்; “நெஞ்சே மாப்ப வின்றுயி
றுறந்து” (மதுரை. 575.) விலக்கி - விலக்க.

128 - 9. மவகையருடைய கூந்தலில் செளபாக்கியவதியென்ற
பெயருள்ள ஒரு தெய்வமுண்டென்றும் அதனால் அவர் எப்பொழுதும்
நீராடுதல் மரபன்றென்றும் கூறுவர்.

130. வணரும் - வளைகின்ற. முடிக்குரல் - கூந்தற்கொத்தினை.
கூந்தற்குப் பிடிக்கை : பெருங். க. 40 · 193 - 5, அடிக்.

132. அரத்தகம் - செம்மைநிறம்.

135. அத்து - பத்துவகையான துவர்; சீவக. 623 - ஆம் செய்யு
ளின் உரையைப் பார்க்க. உரிஞ்சி - தேய்த்து.

பி - ம். 1 அளற்பெறு. 2 குறிப்புளி. 3 முடித்தலாற்றாள்.
4 அவத்தகம்.

முத்துறழ் நறுநீர் முறைமையி னூட்டி

(வாசவதத்தையை அலங்கரித்தல்)

அங்கர வல்கு னங்கைக் கின்றிவை

மங்கல மண்ணுநீ ராவன வென்று

நெஞ்ச நெகிழ்ந்துவந் தன்புகலந் தாடியல்

140 அரவிற் பரந்த வல்குன் மீமிசைக்

கலாஅய்க் கிடந்த குலாத்தரு கலிங்கம்

நிலாவிடு பசுங்கதிர்க் கலாவ மேய்ப்ப

நீரணி கொண்ட வீரணி நீக்கிக்

கதிர்நிழற் கலாஅப் 1 பதுமநிறங் கடுக்கும்

145 புதுநூற் பூந்துகி 2 லருமடி யுடஇக்

காரிருங் கூந்த னீரற வாரி

வனப்பொடு 3 புணர வகுத்தணி முடிமிசை

நீர்ப்பூம் பிணையல் சீர்ப்பமை சிகழிகை

முல்லையங் கோதை சில்கூட் டணிந்து

150 தண்ணறுஞ் சாந்த நுண்ணிதி நெழுதிப்

பதினோ ராண்டினுட் பாற்படக் கிளந்த

விதிமா னுறுப்பிற்கு வேண்டுவ வேண்டுவ

கதிர்மாண் 4 பல்கலங் கைபுனைந் தியற்றி

உறுப்பெடுக் கல்லா வுடம்பின ளாயினும்

155 சிறப்பவை யாதலிற் சீர்மையொ டிருந்து

135 - 6. ஆயிரத்தெண்குடத்தில் வந்த நீரை ஆட்டி ; பெருங். உ. 2 : 203 - 4 ; 5 : 9 - 10.

141. கலாஅய் - கலந்து. கலிங்கம் - இங்கே கோங்கம்பூப் போன்ற நிறத்தையுடைய ஆடை ; 206 - 7.

141 - 2. கலாவம் - ஒருவகை மேகலை ; நனைந்தமையால், கலிங்கம் கலாவத்தை யொத்தது. 143. ஈரணி - ஈர உடையை.

144. கதிர்நிழற்கு - சூரியகிரணத்தை. அவா - விரும்புதலை யுடைய. பதுமம் - தாமரை. 145. உடஇ - உடுத்தி.

146. = 201.

147. வகுத்து - ஐம்பாலாக வகுத்து ; கீலக. 2437.

148 - 9. பிணையல்முதலியன மாலை விசேடங்கள்.

153. பல் கலம் - பல ஆபரணங்கள்.

பி - ம். புதுநிறங். 2 அரும்பிடியுடஇ. 3 புணர்ந்த. 4 பல்கலை.

காமர் கோலங் கதிர்விரித் திமைப்பத்
தாமரை யுறையுண் மேவாள் போந்த
தேமலர்க் கோதைத் திருமகள் போலக்
கோமகள் போதுங் குறிப்புநனி நோக்கி
(அந்தணமகளிர் முதலியோர்)

- 160 அரணி கான்ற வணிகளர் செந்திக்
1 கிரிசையின் வழாஅ வரிசை வாய்மை
அளப்பரும் படிவத் தான்ற கேள்வித்
துளக்கி னெஞ்சத்துத் துணிந்த வாய்மொழி
சால்வணி யொழுக்கி னூலிய னுனித்த
165 மந்திர நாவி னந்தண மகளிரும்
வரும்புன லாடற்குப் 2 பரிந்தனர் வந்த
விரைபரி மான்தே ரரைச மகளிரும்
அறிவினுஞ் செறிவினும் பொறியினும் புகழினும்
எறிகடற் றுனை யிறைமீக் கூறிய
170 செம்பொற் பட்டத்துச் சேனா பதிமகள்
நங்கை தோழி நனிநா கரிகியும்
அருந்திணை 3 யாயத் தவ்வயின் வழாஅத்
திருந்திய தின்கோட் பெருந்திணை மகளிரும்

-
160. அரணி - யாகத்திற்குரிய தீக்கடைகோல்.
161. கிரிசை - கிரியை ; 43 : 174. 162. படிவம் - விரதம்.
163. துளக்கு - நடுக்கம், சலனம்.
164. சால்வு - சால்பு ; நற்குணங்களால் நிறைந்திருத்தல் ; பரி. இ.
160 - 65. “நறுநெய் பயந்த நன்னகர் முத்தி, மறுமைக் கெண்
ணிய மயலறு கிரிசை, அந்தணர்” பெருங். க. 43 : 173 - 5.
166. பரிந்தனர் - விருப்புற்று.
168. செறிவு - அடக்கம். பொறி - ஒளி.
169. தானை இறை மீக்கூறிய - சேனைத்தலைவர்களுக்கெல்லாம்
மேலாகச் சொல்லப்பட்ட.
170. ஏனாதிப்பட்டத்திற்கு அறிகுறியாகக் கொடுக்கப்பட்ட
பொற்பட்டத்தையுடைய. 170 - 71. = 38 : 203 - 4.
172. அருந்திணை - பெறுதற்கரிய ஒழுக்கம்.
173. தின் கோள் - வன்மையான கொள்கை. பெருந்திணை -
பெரிய குலத்திற் பிறந்த.

- செண்ண மமைத்த செம்பொற் பட்டத்து
 175 வண்ண மணியொடு முத்திடை விரைஇய
 கண்ணி நெற்றிக் காவிதி மகளிரும்
 காலினுங் கலத்தினுஞ் சாலத் தந்த
 மாநிதிச் செல்வத்து வாணிக மகளிரும்
 நிலத்தோ ளன்ன நலத்தகு பெரும்பொறை
 180 அருங்கடி மூதூர்ப் பெருங்குடி மகளிரொ
 டெண்ண லாகத்துப் பெண்ணுல கேப்ப்பக்
 கன்னி மகளிர் கதிர்த்த கோலமொடு
 நன்மணி யைம்பா னங்கையொடு போந்தோர்

(நீர் விளையாட்டு)

- நீர்தலைக் கொண்ட நெடும்பெருந் துறைவயிற்
 185 போர்தலைக் கொண்டு பொங்குபு மறவிக்
 கொங்கலர் கோதை கொண்டுபுறத் தோச்சியும்

174. செண்ணம் - வடிவு. காவிதிப் பட்டத்தினுக்கு அறிகுறி யாகக் கொடுக்கப்பட்ட பொற்பட்டம். 175. விரைஇய - கலந்த.

176. கண்ணிநெற்றி : 32 : 67, அடிக். காவிதியென்பது உழுவித் துண்போர்களிற்சிறந்தோர் அரசனாற்பெறுவதொரு பட்டப்பெயர் ; பெருங். உ. 3 : 144 - 5 ; பத்துப்பாட்டு, 395 - ஆம் பக்கம் 2-ஆம் அடிக் குறிப்பைப்பார்க்க. [தருவன நீட்ட" சிலப். உ : 7.

177. கால் - வண்டி, கலம் - கப்பல் ; "கலத்தினுங் காலினுந்

178. வாணிக மகளிர் - வைசிய மகளிர்.

179. நிலம்போன்ற பொறுமை : துறள், 151.

180. அருங்கடிமூதூர் - பிறர்புகுதற்கரிய காவலையுடைய பழைய நகரம் ; "பெருங்கடிமூதூர்" (26.) பெருங்குடி - வணிகருடைய மூன்று பிரிவினுள் ஒருபிரிவு ; "பெருங்குடி வாணிகன் பெருமட மகளே" சிலப். உ : 76.

181. எண்ணல் - மதித்தல். பெண்ணுலகு - பெண்கள் மட்டுமே நிறைந்துள்ள இடம் ; அதனை மணித்தீவமென்பர் ; ஈ. 14 : 4, 24 : 58.

182. கதிர்த்த - ஒளிவீசிய.

183. நன்மணியைம்பால் . 37 : 216, அடிக்.

185. போர் - நீர்ப்போர்.

186. கோதை - ஒருவகைமாலை. புறத்து - முதுகில். ஒச்சி - அடித்து : "கோதைகொண் டோச்ச வாறும்" கம்ப. நீர்விளை. 5.

- அஞ்செஞ் சாந்த மாகத் தெறிந்தும்
 நறுநீர்ச் சிவிறிப் பொறிநீ ரெக்கியும்
 முகிழ்விரற் ¹ றுரை முகநேர் விட்டும்
 190 மதிமரு டிருமுகத் தெதிர்நீர் தூவியும்
 பொதிலும் பந்தி ² னெதிர்நீ ரெறிந்தும்
 சிவந்த கண்ணினர் வியர்ந்த நுதலினர்
 அவிழ்ந்த கூந்தலர் நெகிழ்ந்த வாடையர்
 ஓசுந்த மருங்குல ரசைந்த தோளினர்
 195 நல்கூர் பெரும்புனல் கொள்க வென்றுதம்
 செல்வ மெல்லாஞ் சேர்த்திறைத் தருளி
 இளையா விருப்பிற்றம் விளையாட்டு ³ முனைஇக்
 கயம்பா டவியப் புறங்கரை போந்து
⁴ பொறிமயிற் றொழுதி புயல்கழி காலைச்
 200 செறிமயி ருளர்த்துஞ் செய்கை போற் ⁵ றம்
 நெறிமயிர்க் கூந்த னீரற வாரிச்
 செழும்பூம் பிணைய லடக்குபு முடித்துக்
 குழங்கற சாந்த மழுந்துபட வணிந்து
 பைங்கூற் பாதிரிப் போதுபிரித் தன்ன

187. சாந்தம் - சந்தனவிழுதை; பெருங். க. 41 : 129 - 30.

188. சிவிறிப்பொறி - ஒருவகை யந்திரம். எக்கியும் - மேலே
 கிளரச்செய்தும் ; “ எடுத்தவே யெக்கி தூக்குயர்பு தாக்க ” பரி. கசு.

189 - 91. தாரை, பந்து - நீர்வீசு கருவிகள் ; 38 : 105 - 9.

186 - 91 = 79. 192. வியர்ந்த - வியர்த்த.

194. ஓசுந்த - வருந்திய.

195. நல்கூர் - பின்கூறப்படும் பொருள்கள் இல்லாத.

197. முனைஇ - வெறுத்து.

198. கயம் - மேற்கூறிய பொய்கை. பாடு அவிய - ஒலி அடங்க.

199. மயிற்றொழுதி - மயிலின் கூட்டம்.

200. உளர்த்தும் - அலகால் வகிரும். 201. = 146.

203. குழங்கற் சாந்தம் - மணத்தையுடைய சந்தனக்குழம்பு ;
 “ குழங்கற் சாந்திடைக் குளித்து ” ந. 2 : 203.

204. கூன்பாதிரிப் போது - கூனிய பாதிரிப்பூவை ; “ பாதிரிக்
 கூன்மலர் ” குறுந். கசுள.

பி - டி ¹ தாமரை. ² எதிரெதிர். ³ முனைஇக். ⁴ பொழிமயில்.
⁵ தன்னெறி.

- 205 அங்கோ சிகழும் வங்கச்¹ சாதரும்
 கொங்கார் கோங்கின் கொய்ம்மல ரன்ன
 பைங்கேழ்க் கலிங்கமும் பட்டுத் தூசும்
 நீலமு மரத்தமும் வாலிழை வட்டமும்
 கோலமொடு புணர்ந்த வேறுவே றியற்கை
- 210 நூலினு முலண்டினு நாரினு மியன்றன
 யாவை யாவை யவையவை மற்றவை
 மேவன மேவன காமுற வணிந்து
 கம்மியர் புனைந்த காமர் பல்கலம்
 செம்மையி னணியுஞ் செவ்விக் காலத்துச்

(உதயணன் செயல்)

- 215 சிந்தையி னெழிக்குஞ் செலவிற றுகி
 அந்தர விசம்பி னமரர் பொருட்டா
 மந்திர முதல்வன் மரபிற் படைத்த
 இந்திரன் களிற்றொ டிணைந்துடன் பிறந்த

205. கோசிகம் - பட்டாடை. வங்கச்சாதர் - வங்கதேசத்தி
 விருந்து வந்த சாதரென்னுமுடை; சாதரென்பது சிலப். சு: 88, அடி
 யசர்கீது நல்லாருரையிற் காணப்படுகின்றது. கோசிகத்திற்குப் பாதிரிப்
 போது உவமை; “அங்கோசிக வாடை பூத்தன பாதிரி” சீவக. 1650.

206. கொங்கு - தேன். [பட்டாடை.

207. கேழ் - நிறம். கலிங்கம் - ஒருவகை ஆடை. பட்டுத்துசு -

208. வால் இழை - வெள்ளிய நூலிழை. வட்டம் - ஆடை; நீல
 ஆடை, சிவந்த ஆடை, வெள்ளை ஆடை யென்க.

210. உலண்டு - பட்டுநூல்; ஆகுபெயர். இயன்றன - ஆடை;
 இது வினையாலணையும்பெயர். பருத்தி நூலாலும், பட்டுநூலாலும்,
 நாராலும் நெய்யப்பட்டவை; “நாரநூல் வெண்டுகில்” 43: 125.

212. மேவன - மனம் விரும்புவனவற்றை.

213. கம்மியர் - கம்மாளர். 214. செவ்வி - சமயம்.

215 - 29. இவ்வடிகளில் பத்திராபதியென்னும் பெண்யானையின்
 இயல்பு கூறப்படும்.

215. மனவேகத்தையும் அடக்கும் வேகமுடையதாய்.

216. அந்தர விசம்பு: இருபெயரொட்டு.

218. ஐராவதத்துடன் பிறந்த.

பு - ம். 1 சந்தமும்.

- இரும்பிடி தானு மிதற்கிணை யன்றென
 220 அரும்பிடி யறிவோ ராராய்ந் தமைத்தது
 காலினுங் கையினும் படைத்தொழில் பயின்றது
 கோலினும் வேலினு 1 மறலினுங் குமைத்தது
 தட்பமும் வெப்பமுந் தாம்படிற் றீர்ப்பது
 பகலினு மிருளினும் பணியிற் பயின்ற
 225 2 திகலிருங் கும்பத் தேந்திய சென்னியது
 மேலிற் றாயது காலிற் கடியது
 மத்தக மாலைபொடு நித்தில மணிந்த
 துத்தரா பதத்து மொப்புமை யில்லாப்
 பத்திரா பதிமிசைப் பணிக்கடற் பிறந்த
 230 வெஞ்சூர் தடிந்த வஞ்சவரு சீற்றத்து
 முருகவே ளன்ன வருவுகொ டோற்றத்
 துதையண குமரன் புதைவா ளடக்கிச்

220. பிடி அறிவோர் - பெண்யானையின் இலக்கணம் அறிபவர்.
 221. கை - துதிக்கை. படை - படுத்தல் ; கொல்லுதல்.
 222. பகைவர் கோலாற் போர்செய்யினும் வேலாற் போர்செய்யி
 னும் ; கோல் - குத்துக்கோல், அம்பு. 224. பணி - தொழில்.
 225. கும்பத்து - மத்தகத்தால்.
 226. காலின் - காற்றைக்காட்டிலும் ; கடுமை - வேகம் ; “ கால்
 கிளர்ந் தன்ன வேழம் ” முருகு. 82.
 227. மத்தகமாலை - நெற்றிமாலை. நித்திலம் - முத்துமாலை ; அஃ
 தாவது இருபத்தேழு பருமுத்துக்களாற் செய்யப்பட்ட நட்சத்திரமாலை
 யென்பர். 229. பத்திராபதியென்னும் பெண்யானையின் மேல்.
 226 - 9. = 38 : 293 - 9 ; 43 : 19 - 20.
 232. புதை - உறை ; 43 : 114.
 229 - 32. பிணிமுகமென்னும் யானையின்மேல் எழுந்தருளி
 யிருந்து போர்செய்து வெற்றிபெற்றவராதலின் முருகக்கடவுளை உத
 யணனுக்கு இங்கே உவமை கூறினர் ; “ மாக்கடன் முன்னி, அணங்
 குடையவுண ரேமம் புணர்க்கும், சூருடை முழுமுத றடிந்த பேரிசைக்,
 கடுஞ்சின விறல்வேள் களிறார்ந் தாங்கு ” (பதிநீ. கக) ; “ பாயிரும்
 பணிக்கடல் பார்துகள் படப்புக்குச், சேயுயர் பிணிமுக ழூர்ந்தம
 ருழக்கி ” (பரி. 6) ; “ பிணிமுகமேற் கொண்டவுணர் பீடழியும் வண்
 ணம், மணிவிசம்பிற் கோனேத்த மாறட்ட வெள்வேலே ” சிலப். உச.
 பி - ம். 1 அறலினுமமைத்து. 2 அகலிருங்.

(உதயணனை கருதுதல்)

- சிறையெனக் கொண்ட மன்னவன் செல்வமும்
 துறைவயி னாடுநர் துதைந்த போகமும்
 235 நெய்பெய் யழலிற் கையிகந்து பெருகிப்
 புறப்படல் செல்லா வாகி மற்றவை
 மனத்திடை நின்று கனற்றுபு சுடுதலின்
 மாற்றுச் செய்கை யென்னு நீரால்
 ஆற்ற வெவ்வழ லளிப்பக் கூடுதல்
 240 வயிரத் தோட்டி யன்றியும் பயிரிற்
 சொல்லியது பிழையாக் கல்விக் கரணத்துப்
 பிடியொடு புணர்ந்த விப்பக லாயினும்
 முடியு மென்னு முயற்சிய னாகப்
 பாப்புரி யன்ன மீக்கொ டாணை
 245 இருபுடை மருங்கினும் வருவனிக் 1 கொசிந்து
 வீச்சுறு கவரித் தோற்றம் போல
 மிக்குவாய் 2 கூரு மீட்சி வேட்கையன்

233. தன்னைச் சிறைகொண்ட பிரச்சோதனனுடைய செல்வப் பெருக்கமும். 234. போகம் - இன்பநுகர்ச்சி.

235. கை இகந்து - அளவுகடந்து.

236. புறப்படல் - வெளிப்படல்.

237. கனற்றுபு சுடுதலின் - மிகச்சுடுதலால்.

238 - 7. செல்வமும் போகமும் சுடுதலின்.

238. மாற்றுச் செய்கை - விரோதத் தொழில்.

239. ஆற்றவும் அவிப்பவும். கூடுதல் - எண்ணம் நிறைவேறுதல்.

240. வயிரத்தோட்டி - வயிரத்தாற் செய்யப்பட்ட அங்குசம் ; “வயிரத் தோட்டி யுடையன” (சூளா. கல்யாண. 86.) பயிர் - யானையைத் தொழிற்படுத்தற்குரிய பேச்சுக்கள் ; “பயிர்த்தொழி றடக்கை யாற் செய்ததே” சீவக. 1834.

241. கரணம் - சாதனம். 242. இப்பகலிலாவது.

239 - 43. கூடுதல் முடியுமென்கிற.

244. பாப்புரி - பாம்பின் தோல். தாணை-மேலாடை. தாணைக்குட பாம்பின் உரி உவமை ; “அரவுரி யன்ன வறுவை” (பொருந். 83 அடிக்.) 245. ஒசிந்து - அசைந்து.

247. மீளுதலில் விருப்பமுற்று.

பு - மீ. 1 ஒசிந்த. 2 கூறும்.

கொக்குவா யன்ன கூட்டமை விரவினன்
 நண்ணு மன்னனை நலிவது நாடும்
 250 எண்ணமொ டிருந்தன னிரும்பிடி மிசையென்.
 சுஉ—நங்கைநீராடியது முற்றிற்று.

248. அவன் யோசித்துக்கொண்டிருக்கையில் இயல்பாகச் சேர்க்
 திருந்த கையின் இரட்டை விரல்களுக்குக் கொக்கின்வாய் உவமை.
 249. பிரச்சோதனனுக்கு வருத்தஞ்செய்தலை.

சுந—ஊர்தீயிட்டது.

எண்ணமொ டிருந்தோன் கண்ணியது கருதி
 யாத்திரைக்¹ கமைந்தன பாற்பட வடக்கிப்
 போகுபொரு ளுணர்ந்து பாகுசெயற் செய்தி
 நயந்தொரி நாட்டத்து வயந்தகன் கூறும்

(யூகி சொல்லியதை உதயணனாகீது வயந்தகன் கூறல்)

5 பாகிய லுள்ளத்துப் படிமந் தாங்கிய
 யூகி சூழ்ந்த வுரைப்பருஞ் சூழ்ச்சி
 வாய்திறந் தின்றிது கோமகற் குரையெனக்

சுந—ஊர தீயிட்டது.

[யூகியின் சூழ்ச்சியை வயந்தகனுலறிந்த உதயணன் வாசவ
 தத்தையைக் கொண்டுசெல்ல நீச்சயித்தலும் யூகியின் முயற்சியால்
 அங்கங்கே மறைந்திருந்த வீரர் போர்செய்யத் தொடங்கலும் கள்ள
 மங்கையர் நகரத்திலீ தீக்கொளுவுதலும் இதனால் அறியலாதும்.]

1. இருந்தோன் - உதயணன். கண்ணியது கருதி - அவன்
 வாசவதத்தையைக் கைப்பற்றிச் செல்லக் கருதியதைத் தான் நினைந்து.

3. பாகு - பக்குவம்.

4. நாட்டம் - நாடுதலையுடைய. கூறும் - கூறுவான்.

5. பாகுஇயல் - பகுத்தறிதல் பொருந்திய; “பாகிய லுள்ளத்துப்
 பாகர் கம்பலும்” (பெருங். உ. 2: 205.) படிமம் - தவவேடம்.

6. யூகி : எழுவாய். சூழ்ச்சியை.

7. வெளிப்படையாகச் சொல்லென்று.

பி - ம். 1 அமைந்தன்று.

- கூறின னருளிக் குறிப்பிற் கேண்மதி
செறுநர் சிறையகப் பட்டன னுயினும்
- 10 உறுவலி நாகத் தொற்றிடம் பார்த்தல்
அறைகடன் ஞாலத் திறைகட னாதலின்
நம்மை யெள்ளிய வெம்மை வேந்தன்
சூழ்ச்சி வெள்ளத் தாழ்ச்சி யெய்தி
தன்னு தோருந் துன்னின ராடும்
- 15 நெடுநீர் விழவிற் படைபிடித் தோரைக்
கடிமுறை கடிவ தல்ல தில்லென
இடுமணி யாணை யெருத்த மேற்றி
அடன்முர சறைந்தமை யறிந்தன மாதலின்
உத்தரா பததது மொப்புமை யில்லாப்
- 20 பத்திரா பதியைப் பண்ணாமைத தியற்றித்
தான்மேற் கொண்ட தன்மைப னாதலின்
தான்மேற் சூழ்ந்த 1 துனிப்பில் வழாமைச்
செருவடு வேந்தனும் பெருநடுக் கெய்தத்
தொகைகொண் மாடத் தகநகர் வரைப்பின்

8. கேட்டருள்க. 6 - 8. யுகி கூறினன்.

9. செறுநர் சிறை - பகைவருடைய சிறையில்.

10. நாகம் - யாணை ; அதனியல்பு, “ களிறுகவு ளடுத்த வெறிகற் போல, ஒளித்த துப்பினை ” (புறநா. ௩௦), “ காய்ந்தெறி கடுங்க றன்னைக் கவுட்கொண்ட களிறு போல, வாய்ந்தறி வுடைய ராஜி ” (சீவக. 2910), “ வேற்றுவ னெறிந்த கல்லைக், காந்திய கந்த தாகக் கவுட்கொண்ட களிறு போல ” (சூளா. சீயவதை. 94) என்பவற்றால் அறியலாகும். ஒற்றிடம் - அறியுமிடம்.

11. இறைகடனாதலின் - அரசனுடைய கடமையாதலால்.

12. வெம்மை வேந்தன் - பிரச்சோதனன்.

13. ஆலோசனையிற் குறைந்து.

18. அரசன் முரசறைவித்தமை : 38 : 94 - 104.

19 - 20 = 42 : 228 - 9. 21. ‘ தான் ’ என்றது உதயணனை.

22. தூல் மேற்கூழ்ந்த - தூலிற் கூறியவண்ணம் ஆராய்ந்த.

23. வேந்தன் - பிரச்சோதனன்.

24. அகநகர் வரைப்பில் - உச்சைனியின் உள்ளிடத்தில்.

பு - மீ. 1 துனிப்பியல்.

- 25 நகைகொண் முறுவ னந்நாட் டாட்டியர்
 புகையெரி பொத்திய புணர்ப்புவகை யுண்மையின்
 ஊர்வயிற் கம்பலை யல்ல தொருவரும்
 நீர்வயிற் கம்பலை நினைக்குந ரில்லை
 இல்லை யாதலின் வெல்சமம் பெருக்கி
- 30 வேந்தற் கோடல் வியனாடு கெடுத்தல்
 ஆங்கவன் மகளை யருஞ்சிறை வெளவுதல்
 மூன்றினு னொன்றே காய்ந்தவர் கடுந்தொழில்
 தோன்றக் கூறிய மூன்றி னுள்ளும்
 மூன்றைய விரண்டு ¹ முடியா மற்றவன்
- 35 அரும்பெறன் மடமக ளமிழ்துபடு தீஞ்சொல்
 ஏசுவ தில்லா வெழில்படு காரிகை
 வாசவ தத்தைக்கு வலத்த னாகிச்
 செந்தீ வெம்புகை யிம்பர்த் தோன்றலும்
 அந்திங் கிளவியை ² யாண்மையிற் பற்றிக்
- 40 ³ காற்பிடி தன்னொ டேற்றுக் வேற்றலும்
 வேற்படை யினையர் நாற்பெருந் திசையும்
 வாழ்க வுதயனன் வலிக்கநங் கேளெனப்

25. நந்நாட்டாட்டியர் - நம்முடைய நாட்டிலிருந்து வருவிக்கப் பட்ட கள்ளமங்கையர் ; 116. [செய்திருக்கும் விதம்.

26. எரிபொத்திய - தீயை மூட்டும்படி. புணர்ப்புவகை - யான்

27 - 8. ஆதலால், நகரத்தார் இங்கே துணை செய்தற்கு வாரார்.

30. வேந்தற்கோடல் - பிரச்சோதனைச சிறைப்படுத்திக்கொள்

32. காய்ந்தவர் - பகைத்தவர். [எல்.

30 - 32. கோடலும் கெடுத்தலும் வெளவுதலுமாகிய மூன்றனுள்.

38. இம்பர் - இவ்விடத்தில்.

40. காற்பிடி - காற்றைப்போலச செல்லுதலிற் சிறந்த பெண் யானை ; “ அணிநடை மடப்பிடி ” 48.

41. வேற்படை யினையென்றது, யூகி போர்செய்தற்கு அங் கங்கே மறைத்து வைத்திருக்கும் வீரர்களை.

42. தங்கன் தலைவர்களை வாழ்த்திக்கொண்டு பகைவரோடு போர் தொடங்கல் வீரர்களுக்கு இயல்பு : 113 ; “ செய்கழற் சீவகன் வாழ்க வென்னவே ” சீவக. 778.

பி - ம். 1 முடியாவாதலின்மற்றவனரும் 2 ஆனையிற். 3 கார்ப் பிடித் தன்னோடு.

- பாழினு முழையினுங் காழில் பொத்தினும்
 ஒளித்த வெம்படை வெளிப்பட வேந்தி
 45 மலைக்குந ருளரெனின் விலக்குந ராகித்
 தொலைக்கு நம்படை துணிந்திது கருதுக
 இமைத்தோர் காணா வியற்கைத் தாக
 அமைக்கப் பட்ட ¹ வணிநடை மடப்பிடி
 நண்ணு ² மன்ன னுடுதலை மணந்த
 50 ஐந்தூற் றோடுத லாற்றா தாயினும்
 முந்தூற் றெழுபது முப்பது மோடி
 வீழினும் வீழ்க வேதனை யில்லைக்
 கூழினு முடையினுங் ³ குறிப்பின ராகிய
 நாட்டுப்புற மாக்களும் வேட்டுவத் தலைவரும்
 55 குறும்பருங் குழீஇய குன்றுடைப் பெருநா
 டறிநதோர்க் காயினு மணுகுதற் கரிய
 அரிய வாயினு முரியவை போல
 இயற்றினன் பண்டே கவறசி நீங்கி
 இன்ன னென்று தன்னறி வுழீஇப்பின்
 60 குற்றப் படினு மற்ற மோம்பிப

-
43. முழை - குகை. காழில் - வயிரமில்லாத. பொத்து - மரப்
 44. படை - ஆயுதங்களை. [பொந்து,
 45. மாறுபட்டுப் போர்செய்வோருளராயின்.
 46. நம் படை - நம்முடைய சேனை.
 44 - 6. ஏந்தி விலக்கி நம் படை தொலைக்கும்.
 47. ஒருமுறை இமைத்தோர் கண்திறப்பதற்குள் கண்ணுக்கெட்
 டாத தூரத்திற் செல்லும் விரைவுடையதென்பது கருத்து. [யுடையவர்,
 53. கூழ் - உணவு. உடை - ஆடை. குறிப்பினர் - கருதுதலை
 55. குறும்பர் - குறுநிலமன்னவர்.
 55 - 6. நாடுகள் அணுகுதற்கரியன.
 57 - 8. ஆனாலும் உரிய இடங்கள் போலவே இருக்கும்படி முன்
 னமே அமைத்து வைத்திருக்கின்றேன்.
 59. ஆதலால் தன்னை இன்னொருவன் என்று தெரிவித்து.
 60. அற்றம் ஒம்பி - சோர்வை ஒழித்து.
 பி - மீ. ¹ அணிநகை. ² மன்னர் நாடுதலை, ³ குறிப்பிலராகிய.

- போதத்தி னகன்று 1 சாதத்தின் வழிநின்
 2 நடுகளிக் குரவைசே 3 ரார்கலி யானர்
 நடுகற் படப்பை யிடுகற் சீறார்
 கண்கூட் டிருந்த வைம்பதிற் றிரட்டிப்
 65 புல்பரந்து கிடந்த கல்லதர் கடந்தபின்
 தமரன் மாக்களைத் தருக்கி னூறும்
 அமரடு நோன்று னாமருள ரவ்வயின்
 இன்னவை பிறவுந் தன்மனத் தடக்கித்
 தானவ னொழிக மானவ னகரில்
 70 இழுக்குடைத் தென்னு மெண்ணமுண் டாயினும்
 வழுக்குடைத் ததனை வலித்த னீங்குக
 யாவை யாயினும் யான்றுணி கருமம்
 தீய தின்மை தெனிகவெம் பெருமகன்
 யுகி யென்னு முரைபரந் தோடப்
 75 புல்வா யினத்திற் புலிபுக் காங்குக்
 கொல்வாள் வீசிக் கூற்றுத்தலை பனிப்ப
 வெல்போர் வேந்தன் வீரரைச் சவட்டி
 எய்தப் போதுவ லேத மாயினும்
 ஐய மின்றி யான்றுணி கருமம்
 80 செய்பா னாயின் வைப மிழக்கும்

-
61. போதம் - அறிவு. சாதம் - பிறப்பு.
 62. ஊர்கலி - மிக்க முழக்கம்.
 64. கண்கூட்டிருந்த-கருதப்படுகிற கொள்ளையுடனிருந்த; கூட்டு-
 கொள்ளை. ஐம்பதிற்றிரட்டி - தூறு.
 66. தமர் அல் மாக்களை - பகைவரை.
 67. நமர் - நம்மவர். அவ்வயின் உளர்.
 69. மானவன் - பிரச்சோதனன்.
 69 - 71. இங்ஙனம் பிரச்சோதனன் நகரிற் செய்தல் குற்ற
 முடையதென்னும் எண்ணம் உண்டாயின் அவ்வெண்ணம் தவறுடை
 யது ; ஆதலின் அதனை மேற்கொள்ளலைப் போக்குக.
 73. எம்பெருமகன் தெனிக.
 75. மான் கூட்டத்திற் புலி புகுந்ததுபோல.
 77. சவட்டி - அழித்து. 80. இழக்கும் - இழப்பான்.
 பி - மீ. 1 சாமத்தின். 2 அருளிக். 3 ஆகலி.

மையல் யானை மன்னவன் முன்னென
இயைந்த தோழ நெண்ணிய கருமம்
வயந்தக குமரன் வத்தவற் குரைப்பத்

(உதயணன் செயல்)

தானும் யானைத் தீதில் மாயின்

85 வானும் வணக்குவ மேனைய தென்னென

முறுவல் கொண்ட முகத்த னாகி

நறுநீர் விழவி னுளணி ¹ யகலம்

பூன்சேர் மார்வன் காண்பான் போலக்

கடைப்பிடி யுள்ளமொடு மடப்பிடி கடைஇக்

90 கோமக ளாடும் பூமலி பெருந்துறை

அகலா தனுகாது பகலோன் ² விண்முனிர்

திருநில மருங்கி னிழிதந் தாங்குப்

பெருநலந் திகழூர் திருநலக் கோலமொடு

செய்குறிக் கருமந் தெவ்வப் பட்டுழித்

95 தாக்குந ரசாஅய்ப்பொர நேர்க்குந் ³ ிரிவுழி

இருவரு மவ்வழிப் பருவர றீரப்

பெருவலிக் கிளையிற் கூடுவது போல

81. மையல் யானை : “மையல்வேழம்” (பெருங். க. 37 : 232; 2 - 9 : 69.) மன்னவன் - உதயணன்.

82. தோழன் - யுகி. கருமம் - காரியத்தை.

85. எனையது என் - மற்றைச் செயல் யாதாகும் ? செய்தலில் எனக்கு யாதொரு வருத்தமுமில்லை யென்றபடி.

87. அகலம் - பரப்பை.

88. மார்வன் - மார்பன் ; செய்யுள் வழக்கு.

89. கடைப்பிடியுள்ளமொடு - காரியத்தை முடித்தற்குக் குறிக் கொண்ட கருத்துடனே. கடைஇ - செலுத்தி.

90. கோமகள் - வாசவதத்தை.

91 - 3. குரியன் உதயணனுக்கு உவமை. [விடத்து.

94. செய்யக்குறித்ததாகிய காரியத்தை உதயணன் கைக்கொண்ட

95. தாக்குநா பொர அசாஅய் - கீர்ப்போர்செய்வோர் பொருத லால் மெலிந்து. நேர்க்குநர் - எதிர்த்துப் பொருதற்குரியோர்.

96. இருவரும் - மேற்கூறிய இருதிறத்தாரும்.

பி - ம். ¹ அகலப்பூண். ² விழன்முனிந்து. ³ அரிவுழி.

- விண்ணக மருங்கிற் கண்ணகன் றுராஅய்
 மண்ணக மறிக்கு மதுகைத் தாகிப்
 100 பாருடைப் பவ்வம் பருகுபு நிமிர்ந்த
 நீருடைக் கொண்மு நெகிழாக் காலொ
 டெண்டிசைப் பக்கமு மெதிரெதிர் கலாஅய்க்
 கண்டவர் நடுங்கக் கடுவளி தோன்றலிற்

(யுகியின் சேயல்)

- கனவிற் கண்ட கண்ணார் விழுப்பொருள்
 105 நனவிற் பெற்ற நல்குர வன்போல்
 உலந்த மனத்தின் விரைந்தெழுந் தியுகியும்
 மலையத் திரிதரு மாந்தர்க் கெல்லாம்
 அறியக் 1 கூறிய குறியிற் ருகப்
 பத்திரா பதத்துப் பகையமை போர்வை
 110 உட்குவரு முரசு முருமுறழ்த் ததிரக்
 கொட்டினன் கொட்டலுங் கொள்ளென வுராஅய்

(யுகியின் வீரர் சேயல்)

எவ்வெத் தானத்துங் கவ்வை தோற்றி
 உதையண குமரனும் யுகியும் வாழ்கெனப்
 புதைவா னுரிஇப் பூசல் விளைத்தலும்

-
99. மறிக்கும் - நிலைகுலையச்செய்யும்.
 100. பார் - பாறை; “பார்முதிர் பனிக்கடல்” முருகு. 45.
 101. காலொடு - காலிறங்குதலோடு; மழைக்காலென்பது
 102. கலாஅய் - கலந்து; சீவக. 508. [வழக்கு.
 103. கடுவளி - கடுங்காற்றோடு.
 98 - 103. அப்பொழுது பெருங்காற்றும் பெருமழையும் தோன்ற
 லின். தீரத் (96) தோன்றலின் (103.)
 108. குறியிற்றுக - அடையாளமுடையதாக.
 110. உருமுறழ்த்த - இடியையொத்து.
 109 - 11. யுகி ஏற்றுரிபோர்த்த முரசுத்தைக் கொட்டினான்.
 112. கவ்வை - பேரொலி. 113. = 42.
 114. புதை - உறை; 42: 232. இங்கே உதயணனைச் சார்ந்த
 வீரர் போரைச் செய்யத் தொடங்கியவுடன்,
 பி - ம். 1 கூறிக்.

(கள்ளமங்கையர் தீயிடுதல்)

- 115 மட்டணி மூதூர் மனைதொறு மரீஇய
 1 கட்டணி கூந்தற் கள்ள மங்கையர்
 அட்டிலு மறையும் விட்டெரி கொளுவலின்

(தீப்பட்ட ஊரில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகள்)

- எட்டெனக் கூறிய திசைதிசை தொறுஉம்
 ஐந்தலை யுத்தி யரவுநா னாக
 120 மந்தர வில்லி னந்தணன் விட்ட
 தீவா யம்பு திரிதரு நகரின்
 ஓவா தெழுமடங் குட்குவரத் தோன்றி
 அரும்புன லாடா தகவயி னொழிந்த
 பெரும்பரி சாரத்துப் பெண்டி ரெல்லாம்
 125 நறுநெய் தோய்ந்த நார்தூல் வெண்குகிற்
 செறிமென் கச்சை சேர்ந்த வல்குலர்
 அசல மஞ்ஞையி னணிநிறந் தழீஇப்
 பசலை பாய்ந்த திதலைத் தித்தி
 அசைந்த வவ்வயி றடையத் தாழ்ந்த
 130 கொடுங்காற் குண்டிகைக் கொட்ட மேய்ப்ப
 அறாஅ தொழுகு மம்முலை யாரம்
 பொறாஅ வாயினும் புடைத்த 2 லாணர்

116.=25. 117. கொளுவலின் - கொளுத்துதலினால்.

120. மந்தரம் - மேரு; சைனதூல் வழக்கு; சூளா. துறவு. 209;
 “மந்தரநற் பொறிகிலையா வளைத்துக்கொண்டார்” (திருநா. தேவாரம்.)
 அந்தணன் - இறைவன்; “யாழ்கெழு மணிமிடற் றந்தணன்” (அகநா.
 கடவுள்.) 121. நகர் - முப்புரம்.

117 - 21. கலி. கடு: 1 - 4.

122. உட்குவர - அசசம் உண்டாக.

124. பரிசாரத்துப் பெண்டிர் - வேலை செய்யும் மகளிர்.

125. நார்தூல் வெண்குகில்: 42: 210.

127. அசல மஞ்ஞையின் - மலையிலுள்ள மயில்போல.

130. குண்டிகை - கமண்டலம். கொட்டம் - ஒழுகுதல்.

128 - 30. 44: 25.

132. புடைத்தல் - அடித்துக்கொள்ளுதல்.

டி - ம். 1 விட்டணி. 2 ஆண.

- ஆற்றல் வேந்த னற்ற நோக்கி
 வேற்று வேந்தர் புகுந்தன ருளர்கொல்
 135 கூற்ற வேழங் குணஞ்சிதைந் ததுகொலென்
 நீற்றுப் பெண்டி ரிளமகத் தழீஇ
 ஊற்றுநீ ரரும்பிய வள்ளழி நோக்கினர்
 காற்றெறி வாழையிற் கலங்கமெய்ந் நடுங்கி
 ஆற்றேம் யாமென் றலறின ரொருசார்
 140 போதுகொண் டணியிற் பொறுக்க லாற்றாந்
 தாதுகொண் டிருந்த தாழிருங் கூந்தலர்
 கருங்கே முண்கண் கலக்கமொ டலமரப்
 பெருஞ்சூற் பெண்டிர் பேரழ னோக்கி
 வருவோர்க் கண்டு வணங்கின ரொருசார்
 145 தவழும் புதல்வரை யொருகையாற் றழீஇப்
 பவழஞ் சேர்ந்த பல்கா ழல்குலர்
 அவிழ்ந்த பூந்துகி லங்கையி னசைஇ
 நகைப்பூங் கோதையொடு நான்ற கூந்தற்கு
 மிகைக்கை காணாது புசைத்தீ யெறிப்பப்
 150 படைத்தோன் குற்ற மெடுத்தாரைஇ யிறக்கேம்
 அங்கித் தேவ னருளென வயன்மனைப்
 பொங்குநீர்ப் பொய்கை புக்கன ரொருசார்
 பறைந்திடை சோர்தரு பசலை வெண்ணரைக

135. கூற்றவேழம் - கூற்றம் போன்ற யானை ; நளகிரி ; “ நள கிரிக் கூற்றம் ” 44 : 91.

138. “ காற்றெறி வாழையி னுற்ற நடுங்கி ” ந. 14 : 156.

141. “ தாதுகூழ் கூந்தல் ” கல. ககக : 12.

143. பெருஞ்சூல் - பூரண கருப்பம். 146. = சீவக. 1184.

145 - 6 ‘ செந்துகிர்க்கோவை மேகலை ’ என்பதற்குப் பவழக் கோவை எட்டிஞற் செய்த மேகலையென்று பொருள்கூறி, “ தவழும் புதல்வரை...அல்குலர் ” என்னும் இப்பகுதியை மேற்கோள்காட்டினர் அடியார்த்தநல்லார் ; சிலப். அந்திமாலை. 27 - 34, உரை.

147. அசைஇ - கட்டி.

149. மிகைக்கை - அதிகக்கையை.

150. இறக்கேம் - இறப்பேம் ; “ படைத்தோன் மன்றவப் பண்பு லாளன் ” (புறநா. ககச) என்பதை இவ்வடி நினைப்பிக்கின்றது.

151. அங்கித்தேவன் : விளி. .153. பறைந்து - தேய்ந்து.

- குறைந்த கூந்தலர் கோசிகம் போலப்
 155 புள்ளி விதிர்த்த வுள்ளொறு மேனியர்
 பைசொரிந் தன்ன பாவி றோன்முலை
 நரைமு தாட்டியர் நடுக்க மெய்திக்
 காலிடு தளர்ச்சியர் கண்பிற ராகக்
 கோலொடு தளர்ந்து கூட்டுந ரின்றி
 160 ஆதி முற்றத்து வேதிகை முட்டிச்
 சுழலு நெஞ்சமொடு துயர மெய்தி
 அழலின் முற்ற மடைந்தன ரொருசார்
 சீப்புள் ளுறுத்துத் திண்ணெழுப் போக்கிக்
 காப்புள் ளுறுத்த கடிமதில் வாயிற்
 165 கால்கடி யாளர் வேல்பிடித் தோடி
 ஆணை யாணை யஞ்சன்மின் கரவொடு
 பேணல் செல்லாது பெருந்தீப் படுத்த
 நாணில் பெண்டிரை நாடுமின் விரைந்தென
 ஆய்புகழ் வேந்த னரசுத் தாணிக்
 170 கோயில் காவல் கொண்டன ரொருசார்
 எப்பான் மருங்கினு மப்பா லவரவர்
 பெருந்துய ரெய்திக் கரிநதுகண் புதைப்ப
 நறுநெய் பயந்த நன்னகர் முத்தி

154. கோசிகம் - பட்டாடை ; 42 : 205.

153 - 5. புள்ளிவிதிர்த்த - புள்ளிகள் தெறித்த ; “ வெண்ணரை யுடம்பின்ன் விதிர்த்த புள்ளியன் ” சீவக. 2010.

158. பிறரே கண்ணாக.

160. ஆதிமுற்றம் - முதல் முற்றம்; விவாகம் முதலியவை நடத் தற்குரிய முற்றம் ; “ மங்கலம் பொலிய வேந்தி மாதரார் முன்பு செல்ல, ...அங்கவர் செம்பொன் மாடத் தாதிபூ மியினுட் புக்கார் ” (பேரிய. திருநா. 1230.) வேதிகை - திண்ணை.

163. சீப்பு - கதவுக்கு வலியாக உள்வாயிலே இடப்படும் மரம் ; எழு - ஒருவகைத் தடைமரம் ; “ எழுவுஞ் சீப்பும் ” சீலப். கரு : 215.

165. கால் கடியாளர் - காற்றுப்போன்ற வேகமுடைய வீரர்.

166. கரவு - கள்ளம்.

169. அரசத்தாணி - அரசிருக்கை மண்டபம்.

173. நன்னகர் - யாகசாலை.

- மறுமைக் கெண்ணிய மயலறு கிரிசை
 175 அந்தணர் சேரியு மருந்தவர் பள்ளியும்
 வெண்சதை மாடமும் வேந்தன் கோயிலும்
 தெய்வத் தானமொ டவ்வழி யொழியத்
 தண்ணறுங் காழகி னுண்ணயிர் கூட்டி
 அம்புகை தவழ்ந்த வரக்குவினை மாடமும்
 180 வெம்புகை தவழ்ந்து வேந்துகண் புதைப்ப
 வால்வளை மகளிர் மணிநிலத் தமைந்த
 கால்வளர் சாலி யாய்ப்பத வரிசிப்
 பொன்செய் கிண்கிணிப் புதல்வ ராடும்
 கம்பலை வெரீஇக் கவரல் செல்லா
 185 அம்பலக் கொடுங்கா முசைத்த யாப்பின்
 கிடையும் பூளையுங் கிழியும் பஞ்சியும்
 படையமைத் தியற்றிய மடையணிப் பள்ளியுட்
 பிணிக்ஞரல் பயிறறும் பேடையைக்¹ காண
 தணிக்கட் புறவி னைம்பாற் சேவல்
 190 எரிவளை புகையிடை யிறகுவிரித் தலற
 மேலெழு பேடை மீண்டுவந் தாடக்
 கீழெழு செந்திக் கிளைபிரித் தழற்ற
 மாமயிற் பெடையொடு மகளிர் நாப்பட்
 றவி மஞ்ஞை தோகைவிரித் தகவ

-
174. கிரிசை - கிரியை ; “செய்யுங் கிரிசைகள் கேளீரோ” தீவ்.
 173 - 5. 42 : 160 - 62. [தீருப்பாவை, 2.
 177. தெய்வத் தானம் - தேவாலயங்கள்.
 178. அயிர் - கண்டசருக்கரை. 179. அம் புகை - நறும்புகை.
 182. சாலியரிசி - நெல்லரிசியை ; சிலப். கக : 27.
 184. வெரீஇ - அஞ்சி.
 187. “படையமை சேக்கையுள்” (கலி. 50 : 10, அகநா. உஅக :
 12) ; “படையமை சேக்கைப் பள்ளி” (சிலப். கக : 70) ; படை -
 படுக்கை.
 188. பிணிக்ஞரல் - துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும் குரல்.
 190. வளை புகை : வினைத்தொகை.
 194. தூவி - மயிலின் சூட்டு ; சீவக. 65.
 பி - ம். 1 காணுதுமணிக்.

- 195 ஏற்றுரி முரசி னிறைவன் மூதூர்க்
காற்றுத் துணையாகக் கனலெரி கவரப்
படலணி வாயின் மடலணி வேயுள்
இடையற வில்லா விருக்கையிற் பொலிந்த
பன்னா றுயிரம் 1 பாடிக் கொட்டிலும்
- 200 முந்தா றுயிர முட்டிகைச் சேரியும்
ஐந்தா றுயிரங் கம்மவா லயமும்
சேனை வேந்தன் சிறப்பினு டிருந்த
தானைச் சேரியுந் தலைக்கொண் டோடிக்
கானத் தீயிற் கடுகுபு திசைப்ப
- 205 ஏனை மாடமு மெழுந்தன்ற லெரியென்.

சுரு—ஊர் தீயிட்டது முற்றிற்று.

195. ஏற்றுரிமுரசு : 38 : 100, அடிக்.
197. மடல் - பனையோலை முதலியன. வேயுள் - வேய்ந்திருப்பது.
199. பன்னாறுயிரம் - பதினாறுயிரம் ; “ பன்னா றுயிரம் பண்முரசார்ப்ப ” (பெருங். இ. 7 : 58.) பாடிக்கொட்டில் - சேனைவீரர் தங்கியிருக்கும் சிறுகுடில்கள் ; ஈ. 25 : 109.
200. முட்டிகைச் சேரி - கொல்லர்சேரி ; குயச்சேரியுமாம்.
201. கம்மவாலயம் - கம்மியர்கள் வேலைசெய்யும் இடங்கள் ; கம்மாலையென்பது வழக்கு. 202. சேனைவேந்தன் - சேனாபதி.
203. தலைக்கொண்டு - மேற்கொண்டு.
204. கடுகுபு - விரைந்து. திசைப்ப - திகைப்ப ; “ திசைக்கின் றதே யிவனோய் ” (திருவாய்.) ; “ திசைத்தது மில்லை ” கம்ப. கைகேசி. 19.
205. எழுந்தன்று - எழுந்தது.
- பி - ம். 1 பாடித்தொட்டிலும்.

சச—பிடியேற்றியது.

(மங்கையர் கலக்கம்)

- எரிதலைக் கொண்டாங் கெயிலக மெரியப்
புறமதிற் சேரிப் பூசலு மார்ப்பும்
உறுநீர்ப் பெருங்கட லுவாவுற் றுஅங்
காகுலம் பெருகவி னருந்துறை தோலும்
- 5 போகா தாடுநர் புன்க ணெய்தி
மேகலை விரீஇய தூசவிசி யல்குல்
நீருடை களைதல் செல்லார் கலங்கிக்
கானிரி மயிலிற் கவின்பெற வியலி
அயிலிடு நெடுங்க ணரும்பனி யுறைத்தர
- 10 உயிரோர் கணவரைத் தானை பற்றி
நல்லது தீதென் றறியா தவ்வழிச்
செவ்வது பொருளோ செப்பி ரோவேன்
றல்லல் கூட வலமரு வோரும்

சச—பிடியேற்றியது.

[எல்லோரும் மிக்க கலக்கத்தை அடைந்து வருந்துகையில், பாதுகாக்கும்படி சொல்லியனுப்பிய அரசன் கட்டளையைத் தலைக்கீடாகக் கொண்டு உதயணன் வாசவதீதையைப் பிடியின்மேல் ஏற்றித் தன்னூர்க்குச் சென்றது இதனால் அறியலாகும்.]

1. எயிலகம் - மதிலுக்கு உள்ளிடத்ததாகிய அகநகர்.
2. புறமதிற்சேரி - மதிற்புறத்தேயுள்ள பலவகைத் தெருக்கள் ; 113. பூசல் - இங்கே பேரொலி. ஆர்ப்பு - பிற ஒலிகள்.
3. கடல் பூரணையிற் பொங்கி முழங்குதல் போல.
4. ஆகுலம் - துன்பமுழக்கம். 5 - 13. ஒருதோடர்.
5. போகாது - நகர் செல்லாமல்.
- 4 - 5. துறைதோறும் ஆடுநர்.
6. விரீஇய - விரித்துக்கட்டப்பட்ட. விசித்தல் - கட்டுதல்.
7. நீருடை - நனைந்த ஆடை. 8. இரிதல் - கெட்டோடுதல்.
9. அயிலிடு - வேல்போன்ற. உறைத்தர - துளிப்ப.
10. ஏர் - ஒத்த ; “ இலவம் போதே ரெழிற்றகைய சீறடிகள் ” சீவக. 1588.

- மாக்குருக் கத்தியோடு மல்லிகை மணந்த
 15 பூப்பெரும் பந்தர் தூற்றிரை வளைஇய
 காற்பெரு மாடங் காற்றோடு துளங்க
 விண்ணுலகு பெறினும் விடுத்தற் காகாப்
 பண்ணியல் பாணி துண்ணிசை யோர்வார்
 ஊரக வரைப்பி னெல்லென வெழுந்ததோர்
 20 பூசலுண் டெனலும் பொறையுயர் மாமலை
 வேயுயர் பிறங்கற் சேயுயர்ந் தோடும்
 குருறு மஞ்ஞையிற் கோர்ந்த கூந்தலர்
 புதல்வரை யொழிந்தியாம் போந்தன மேயென
 அதிர்வனர் நடுங்கி யழலி னுயிர்த்துத்
 25 திதலை யவ்வயி றங்கையி னதுக்கி
 உதிர்பூங் கொம்பி னெடுங்கு வோரும்
 குட்ட மாடிக் குளிர்த வருத்தம்
 அட்டுப்பத மாக வறிந்தோ ரமைந்த
 மட்டுமகிழ்ந் துண்ணு மாந்த ரவ்வழிப்
 30 பட்ட தென்னெனப் பசும்பொனி னியன்ற
 வட்ட வள்ளம் விட்டெறிந்து விதும்பி
 எழுந்த கம்பற் கியைந்துசெல் வோரை

-
- 14 - 26. ஒருதோடர். 15. வளைஇய - சூழ்ந்த.
 14 - 5. குருக்கத்தியும் மல்லிகையும் படர்ந்த பந்தர் ; 41: 121.
 16. கால் - ஊன்றிய முளைக்கால்கள் ; “கழிப்பட மாடம்” 42.
 18. பாணி - தாளம், பாட்டு. 20. பொறை - சிறுகுவடு.
 21. வேயுயர் பிறங்கல் - உயர்ந்த முங்கிற்றிரன். சேயுயர்ந்து -
 மிகவுயர்ந்து.
 22. குருறு மஞ்ஞையின் - அச்சமுற்ற மயில்போல ; சூர் - தெய்
 வமுமாம் ; “குருறு மஞ்ஞையி னடுங்க” (குறிஞ்சி. 169) ; மகளிர் கூந்
 தற்கு மயிற்றோகை உவமை. 20 - 22. பெரியதீரு. க. 2: 1.
 23. ஒழிந்த - விட்டுவிட்டு. ஏ : இரக்கக்குறிப்பு.
 25. திதலை - தேமல்விசேடம் ; 43: 128 - 9.
 27 - 34. ஒருதோடர். 27. குட்டம் - ஆழமான நீரில்.
 28. அட்டு - காய்ச்சி. 29. மட்டு - கள். அவ்வழி - நகரில்.
 30. பட்டது என் என - உண்டாகிய துன்பம் யாதென்று.
 31. விதும்பி - நடுங்கி ; விரைந்தென்றுமாம்.
 32. கம்பற்கு - முழக்கத்தின் காரணத்தை அறிதற்கு.

- அழிந்த தில்லை யறிந்தேம் யாமென
மொழிந்திடை விலங்கி முன்னிற் போரும்
- 35 கம்மப் பல்கலம் விம்மப் பெய்த
பொறியமை பேழையொடு பூந்துகி றழீஇக்
குறிவயி னின்ற குறள்வயி னோக்கார்
சோரும் கூந்தலர் வாருங் கண்ணினர்
ஆருந் துன்பமொ டூர்வயி னோக்கி
- 40 வீழ்பூங் கொடியின் விரைந்துசெல் வோரும்
பழிப்பின் று புனைந்த பட்டணைப் படுகாற
கழிப்பட மாடங் காலொடு துளங்க
விழிப்பின் மேனிதம் மின்னுயிர் ஐடுமென
வேகப் புள்ளின் வெவ்விசை கேட்ட
- 45 நாக மகளிரி னடுங்கு வோரும்
ஒடுவிசை வெங்காற் றுருமொ டூர்தரப்
பாடற் றண்ணுமைப் பாணியிற் பிழையா

35 - 40. ஒருதோடர்.

35. கம்மப்பல்கலம் - அரியதொழில்களையுடைய பல பேரணிகலங்
கள் ; பெருங். உ. 2 : 171 ; “ கம்மப் பல்கலங் களைந்து ” (சீவக. 991.)
விம்ம - மிக. [தழீஇ - கைக்கொண்டு.

36. பொறியமை பேழை - முத்திரை யமைந்த பெட்டி ; 32 : 77.

37. குறித்த இடத்தில் சின்ற மிகக் குறிய வடிவமுடையவரை.

38. வாரும் - நீரொழுகும். 39. ஊர்வயின் - ஊரிடத்தை.

41 - 5. ஒருதோடர். [புடைய படி.

41. பட்டணைப்படுகால் - பட்டாற்செய்யப்பட்ட அணைகளை

42. மு. 16. கழிப்படமாடம் - கால்களையுடைய கூடாரம்.
காலொடு - காற்றால்.

43. விழிப்பில் - இமைப்பொழுதில் ; இழிப்பிலெனப் பிரித்து
இழிவுபடுத்தலில்லாதவெனலுமாம். உயிர்விடும் - உயிர்நீங்கும்.

44. வேகப்புள்ளின் - கருடனுடைய ; வெவ்விசை - வேகத்தா
லுண்டாகிய முழக்கத்தை.

45. நாகமகளிரின் - நாககன்னியரைப்போல.

44 - 5 = 46 : 23 - 4, உ. 24 : 175 - 6.

46 - 51. ஒருதோடர்.

46. உருமொடு - இடியுடன். ஊர்தர - பாக்க.

47. பாணி - கைத்தாளம்.

- தாடன் மகளி ராங்கம் புல்லெனச்
சுவைசோர்ந் தழிய நவைகூர்ந்து நடுங்கி
- 50 மஞ்சிடைப் புகூஉ மகளிர் போலத்தங்
கஞ்சிகை யெழினியிற் கரந்துநிற் போரும்
நடுங்கு வோரு நவையுறு வோரும்
ஒடுங்கு வோரு மொல்கு வோரும்
இனைய ராகத்தம் புனைநலம் புல்லென
- 55 நங்கையுஞ் சேயணம் மிறைவனு நண்ணுண்
என்கொ லீண்டுநம் மின்னுயிர்த் துணையென
மங்கைய ரெல்லா மம்ம ரெய்தக்

(அறிஞர் கூற்று)

- கணிகை யிரும்பிடி யணிநல நசைஇயப்
பிடியொடு போந்த பெருங்களிற் றெருத்தலை
- 60 வீரிய வினையர் வாரியுள் வளைஇ
மதந்தலை நெருங்கி மதக்களிற் றவியாக்
கதந்தலை யழியக் கந்தொ டார்த்துச்
சாம சீத வோசையிற் றணிக்கும்
நூலறி பாகரொடு மேலறிவு கொள்ளா

48. புல்லென - பொலிவழிந்து தோன்ற ; 54.
49. சுவை - ஒன்பது சுவை.
50. மஞ்ச - மேகம். விஞ்சை மகளிரைப்போல்.
51. கஞ்சிகையெழினியில் - உருவத்தினைக்குள்ளே.
55. நங்கையுச்சேயன் - வாசவதத்தையும் நெடுந்தூரத்திலுள்ளான்.
58. கணிகையிரும்பிடி - வேசைத் தன்மையையுடைய கரிய பெண் யானையின். 59. பெருங்களிற்றெருத்தலை - ஆண்யானையை.
60. வாரி - யானையை அகப்படுத்துமிடம்.
61. மதக்களிற் றவியா - மதயானையைத் தனக்குத் துணையாகக் கொண்டு பிடித்து. 62. கதம் - கோபம். கந்து - கட்டுத்தறி.
63. சாமசீதவோசையின் - இனிய சங்கீதத்தால் ; தணிக்கும் - அதன் கோபத்தைத் தணியச் செய்கின்ற ; இசைக்குக்களிற் றவணங்குமென்பது பெரியோர் கொள்கை ; 35 : 100 - 101, அடிக் ; “ வார்கவுள் யானை வணக்குதற் கியைந்த, வீணை விச்சை ” என்பர் பின்னும் ; ஈ. 6 : 114 - 5.

65 திகழ்ச்சியின் விட்ட விறைவன் போல
மகிழ்ச்சி யெய்தி மணிமுடி வேந்தன்
வத்தவ ரிறைவனை விட்டன னுழிதரல்
நீதி யன்று நெறியுணர் வேர்க்கென
ஒதிய லாள ருடலுந ருழிதரப்

(அரசன் செய்யல்)

70 பௌவ மெல்லாம் படரு மீண்டெனக்
கௌவை வேந்தனுங் காற்றொலி யஞ்சி
யானையி னருஞ்சி றை வளைஇ யதனுணம்
சேனையு முரிமையுஞ் செறிக வந்தெனப்
பிறிதிற றிரா நெறியின னாகத்

(யானைகளின் செய்யல்)

75 காற்றொடு கலந்த கார்முழக் கின்னிகை
மாற்றுக்களிற் றெதிர்வென மறித்தன மயங்கி
அந்தப் போதிகை பிடைபரிந் தழியக்
கந்துமுதல் கிழித்துக் காரென வுரறி
மேலியன் முறைவர் நூலிய லோசை
80 எஃகெறிந் தன்ன வெஃகறு செவிய

65. இகழ்ச்சியின் விட்ட - சோர்வினால் அந்த யானையை விட்டு விட்ட. இறைவன்போல - தலைவன்போல.

66. வேந்தன் - பிரசுசோதனன்.

65 - 6. “ இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளாக தாந்தம், மகிழ்ச்சி யின் மைந்துறும் போது ” (குறள், 539) என்பதன் சொல்லும் பொரு ளும் இவ்வடிகளில் ஒருவகையாக அமைந்திருத்தல் காண்க.

67. வத்தவரிறைவன் - உதயணன்.

69. ஒதியலாளர் - சொல்லும் இயல்பையுடைய அறிஞர். - உடலு கர் - கோபமுற்றவராய்.

72. யானைகளைச் சூழ நிறுத்தி.

73. உரிமை - தேவியர். 75. கார்முழக்கின் இசையை.

76. மாற்றுக்களிறு - பகைமையையுடைய களிறு.

77. அந்தப் போதிகை - யானைகளின் பின்னங்காற் சங்கிலி; பரிந்து - அறுத்து; “ அடுகளி றந்தப்போதிகை பரிந்தழன்றதே ” (சீவக. 1831)

78. காரென உரறி - மேகம்போல முழங்கி.

79. முறைவர் - பாகர். ஓசை - யானைப் பேச்சுக்கள்.

80. எஃகு - வேல். வெஃகறு - விருப்பமற்ற.

அடக்கவு மடங்காப் புதுக்கோள் யானை
வால்வளை மகளிரொடு மைந்தரை யுழக்கி
ஏரிருங் குலிகப் புனல்பரந் திழிதரும்
காரிருங் குன்றிற் கவின்பெறத் தோன்றக்

(நளகிரியின் செயல்)

85 கொன்னே சிதைந்து கோவின் குறிப்புடன்
நகரி முழக்கினு மிகையெழு தீயினும்
அளவி லார்ப்பினு மருந்தளை பரிந்து
கடலென வதிரந்து காரெனத் தோன்றி
விடலருஞ் சீற்றமொடு வேறுபட நோக்கிக்

90 களமெனக் கருதிக் கனன்ற வுள்ளமொடு
நளகிரிக் கூற்ற நகர முழக்க
எதிரெழு ஷோரை யதிர நூறி
வசுதவர் கோமான் வயவர் திரிதர
எத்திசை மருங்கினு முட்குவரத் தோன்றிய

(அரசன் செயல்)

95 இன்னாக் காலை யொன்ன மன்னனும்

81. புதுக்கோள்யானை - புதியனவாய்ப் பிடித்துவரப்பட்ட யானை
கள் ; 33 : 79, அடிக்.

83. குலிகப்புனல் - சாதிலிங்கம் கரைத்த செந்நீர் ; அது
மேலுள்ள இரத்தத்திற்கு உவமை ; “ அஞ்சனக் குன்றேய்க்கும் யானை
யமருழக்கி, இங்குலிகக் குன்றேபோற் றேன்றுமே ” களவழி. 7
சீவக. 2239 - பார்க்க. 85. கொன்னே - காரணமின்றி.

87. தளை பரிந்து - கட்டறுத்து.

90. களமென - போர்க்களமென்று.

91. நளகிரிக்கூற்றம் - நளகிரியாகிய யமன் ; 43 : 135. இது
பிரச்சோதனனது பட்டத்து யானை. உழக்க - கலக்க.

88 - 91. “ தோற்ற மலேகட லோசை புயல்கடாஅம், காற்றி
னிமிர்ந்த செலவிறுய்க் - கூற்றும், குறியெதிர்ப்பை கொள்ளுந் தகை
மைத்தே யெங்கோன், எறிகதிர்வேன் மாறன் களிறு ” முத்தோள்ளா

92. அதிர நூறி - நடுங்கஅழித்து. [யிரம்.

94. உட்குவர - அசசந்தோன்ற.

95. இன்னாக் காலை - யாவரும் துன்பமடையுங்காலத்தில். ஒன்ன
மன்னன் - உதயணன்.

- தன்னுண் டொழிற்றுணி வெண்ணு மாயினும்
 செறியக் கொள்ளுஞ் செய்கை யோரான்
 அறியக் கூறிய வன்பின னல்லதைத்
 தன்வயி னின் றுதன் னின்னியங் கொள்ளும்
 100 ஏன்மக னுள்வழி யினையரோ டோடிக்
 காவ லின்றுதன் கடனெனக் கூறி
 மத்தவன் மான்தேர் வத்தவற் குறைமெனப்
 பாய்மான் றுணைப் பார்த செல்வத்துக்
 கோமான் பணித்த குறைமற் றிதுவென
 105 ஏவ லினைய ரிசைத்த மாறறம்

(உதயணன் செயல்)

- சேதியர் பெருமகன் செவியிற் கேட்டு
 விசம்புமுதல் கலங்கி வீழினும் வீழ்க
 கலங்க வேண்டா காவலென் கடனெனக்
 காற்றிற் சூலையாக் கடும்பிடி கடைஇ
 110 ஆற்றுத்துறை குறுகிய வண்ணலைக் கண்டே

(காவலர் உதயணனிடம் கூறல்)

காவன் மாக்களுங் காஞ்சுகி முதியரும்
 ஏவ லினையரு மெதிரெழுந் தோடி

96. தன்னுடைய ஆண்மைத் தொழிலைத் துணிந்து செய்தற்கு முன்னமேயுள்ள பகைமையால் நினைப்பானாயினும்.

97 - 8. அன்பினனாகியிருத்தலையன்றி இப்பொழுது வேறுசெய்தலை ஓரான். 99. இயம் - யாழ்.

101. காவல் - காத்தல். கூறி - மிகுத்து.

102. மத்த வன்மான் - யானை. உரைமென - சொல்லுமென்று ஏவலினையர்க்குக் கட்டளையிட.

104. குறை - காரியம். இதுவென - இதுவாகுமென்று ஏவலினையர் உதயணனுக்குக் கூற. 106. சேதியர்பெருமகன் - உதயணன்.

109. பிடி கடைஇ - பத்திராபதியைச் செலுத்தி.

110. ஆறு: 41: 124; இந்த ஆறு கழிப்பிராந்தி யெனப்படும்.

111. காஞ்சுகி முதியர் - அரசனுடைய குலவொழுக்கங்களை யறிந்து, அவனுக்கும் அவன் தேவிமாருக்கும் அவற்றைக் கற்பித்துக் கொண்டு வாழும் சட்டையிட்ட முதியோர்; 46: 318; 47: 167.

பி - ம். 1 கூறி.

மாடமுங் கடையு மதிற்புறச் சேரியும்

ஒடேரி கவரலி னூர்புக லாகாது

115 வையமுஞ் சிவிகையுங் கைபுனை யூர்தியும்

காற்றுப்பொறி கலக்க வீற்றுவீற் றுயின

போக்கிட மெங்கட்குப் புணர்க்க லாகா

தாக்கிட மெமக்குமுண் டாக வருளி

ஆய்ந்த நல்யாழ்த் தீஞ்சுவை யுணர்ந்தநின்

120 மாணுக் கியையெம் மன்னவ னருளால்

இரும்பிடி நின்னொ டொருங்குட னேற்றிக்

கொடுக்குவ வேண்டுமென் றெடுத்தெடுத் தேத்தி

அருந்திறற் காவல ஈச்ச மெய்திப்

பெருந்திறன் மன்னற்குப் பணிந்தன ருரைப்ப

(உதயணன் சேயல்)

125 எவ்வா யமரு மின்மொழிக் கிளவி

அவ்வாய் மங்கல மாகென விரும்பிக்

கவ்வையும் பெருகிற் றுய்தலு மரிதே

இவ்வழி மற்றிவ ணிற்றலு மேதம்

வருக வீண்டென வத்தவன் வலிப்பத்

130 தவாஅக் காதலொடு தகையாழ் காட்டும்

உவாத்தி யாதலி னுறுதியு மதுவெனச்

செய்கையி னறிபாச் சிதைவிற் றுகிக்

கௌவை யெரியுங் காற்றினொ டெழுந்த

தரிமா னன்னநம் பெருமாற் சேரத்

116. காற்று பொறி கலக்க - காற்றானது எந்திரங்களை நிலைகுலை யச் செய்தலால். வீறு - வேறு. 118. ஆக்கிடம் - ஆக்கும் இடம்.

119 - 20. நின்மாணுக்கியை - உன்னிடம் யாழ்கற்ற வாசவதத் தையை; மாணுக்கி : க. 37 : 110 ; ந. 15 : 16.

122. கொடுக்குவ வேண்டும் - பாதுகாத்து அளித்தல் வேண்டும்.

123. காவலர் - காவல் வீரர் ; 137.

124. மன்னற்கு - உதயணனிடத்தில்.

127. கவ்வையும் - முழுக்கமும். 128. ஏதம் - குற்றமாகும்.

129. வலிப்ப - துணிந்து கூற.

131. உவாத்தி - ஆசிரியன் ; சீவக. 1090 ; மணி. 13 : 4.

134. நம்பெருமாற்சேர - பிரச்சோதனை அடையும்படி.

- 135 திருமா துதலியைத் தீதொடு வாரா
துதயண குமா நெருபிடி யேற்றிப்
போவது பொருளெனக் காவல ரிரப்பப்
பெரியோர்க் குதவிய சிறுநன் றேய்ப்பப்
கரவாது பெருகிக் கையிகந்து விளங்கும்
- 140 உள்ளத் துவகை தெள்ளிதி னடக்கி
மதர்வை வண்டொடு சுரும்புமணந் தாடும்
சுயில்பூங் கோதையொடு குழற் ¹குரல் வணரும்
கயிலெருத் திறைஞ்சிக் கானிலங் கிளைஇ
உருகு நெஞ்சத் துதயண குமாணைப்
- 145 பருகும் வேட்கையள் பையுள் கூர
நிறையு நாணு நிரந்துமுன் விலங்க
நெஞ்ச நேர்ந்தும் வாய்நேர்ந் துரையா
அஞ்சி லோதியை நெஞ்ச வலியுறப்
பயிற்சி நோக்கி னியற்கையிற் றிரியாக்
- 150 காஞ்சன மாலை கையிசைந் தொருங்கே
ஏந்தின னேற்ற விரும்பிடி யிரீஇ
முடியா வாள்வினை முடித்தன மின்றென
வடியேர் தடங்கண் வானென மிளிரும்
கொடியேர் சாயலைக் ² குடங்கையிற் றழீஇட்
- 155 பிடியேற் றினனாற் பெருந்தகை யுவந்தென்.
சச—பிடியேற்றியது முற்றிற்று.

-
136. உதயண குமரன் : அண்மை விளி.
139. கரவாது - ஒளியாமல். 138 - 40. நாலடியார், 38.
141. மதர்வை - மயக்கம். [கொத்து வளைந்து கிடக்கின்ற.
142. வல்லோனால் தொடுக்கப்பட்ட பூமாலையோடு கூந்தற்
143. கயிலெருத்து - ஆபரணங்களையுடைய கழுத்து; கயில் : ஆகு
146. கிரந்து - வரிசையுற்று. விலங்க - தடுக்க. [பெயர்.
147. வாய்நேர்ந்துரையா - வாயினாற் சொல்லாத.
149. திரியா - வேறுபடுத்தி. 151. இரீஇ - இருத்தி.
153. வடி - மாவடுவின் பிளப்பு.
154. குடங்கையிற்றழீஇ - வளைந்த கையினாலே தழுவி.
பி - மி. 1 குரலணவ. 2 கொடுங்கையிற்.
-

சுரு—படைதலைக்கொண்டது.

(காஞ்சனமலை செயல்)

- பெருந்தகை பண்ணல் பிடிமிசை யேற்றித்
 திருந்திழை யணிந்த பார்தேந் தலகுல்
 நீர்மைப் பல்காசு நிழலுமிழ்ந் திமைப்பப்
 பார்வை முள்கிய பட்டுநிறம் பயப்பத்
 5 தான 1 மீக் கூரி மேனிவந் தோங்கி
 அமிழ்துபெய் செப்பி னன்ன வெம்முலை
 நுகர்பூங் காமத்து நுதிமுக முரிஞ்சிக்
 கடாஅ யானைக் கண்ணக மறைத்த
 படாஅத் தன்ன படிவத் தாகிய
 10 வடகப் போர்வையை வனப்போடு திருத்திக்
 கடக முன்கைக் காஞ்சன மலை
 உரத்தகை யண்ணல் வரத்திற் பெற்ற
 வழிவரு நல்லியாழ் 2 வயந்தகற் சித்துப்

சுரு—படைதலைக்கொண்டது.

[உதயணன் வாசவதீதையைக் கொண்டு செல்லுதலையறிந்து
 தடுத்திற் வந்த பிரச்சோதனனுடைய படைவீரரும் அங்கங்கே யூகி
 யால் மறைத்துவைக்கப்பட்டிருந்த உதயணனுடைய வீரரும் எதிர்த்
 துப் போர்செய்தது இதனால் அறியலாகும்.]

1. அண்ணல் - உதயணன்.
3. காசு - மாணிக்கம். நிழல் - ஒளி.
4. முள்கிய - கலந்த. 5. மீக்கூரி - மேலே பெருகி.
8. கடாஅயானை - மதக்களிறு ; கடாம் - மதம்.
9. படாஅத்து அன்ன - முகபடாத்தை ஒத்த. படிவம் - வடிவம்.
10. வடகப்போர்வையை - போர்த்திய மேலாடையை.
- 6 - 10 : இவ்வடிகள், “கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர்,
 படாஅ முலைமேற் றுகில்” (குறள், 1087) என்பதைத் தழுவியமைந்துள்
13. வயந்தகற்கு - வயந்தகனிடம். [ளன.
- 12 - 3. 37 : 176 - 8, அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.
- பி - ம். 1 மிக்கூரி. 2 வத்தவற்.

- 1 பொற்படைப் புளகமிசைப் பொங்குஞ் சாமரை
15 நற்பிடி நடத்தொறு நடுங்குந் தோழியைப்
பொற்கொடி மருங்குல் புல்லுவன ளருளிப்
(உதயணன் சேயல்)

- பவனத் தரச னுவனித் தெறிந்த
குந்தக் கடைமணி யுறுதலின் முறிந்த
வலப்பா லெயிற்றின் குற்றமு மலைத்துடன்
20 வலிந்துமேற் சென்ற கலிங்கத் தரசன்
குஞ்சர மருப்பிற் குறியிடப் பட்டுச்
செஞ்சாந்து மெழுகிய சேடுபடு செல்வத்து
மாப்பினது வனப்புந் தோளினது திரட்சியும்
நிறத்தது நீர்மையு நெடுமைய தளவும்
25 சிறைத்துயர் நீக்கற்குச் செய்த வேடமும்
குறிக்கொளற் கமைந்தவை பிறவுந் திறப்பட
வாகிய லமைச்சன் யூகிக் குள்ளவை
சாங்கிய முதுமக டான்றெரிந் துணர
அறிவின் முன்னே செறியச் செய்த
30 பொறியுடை யோலை பொருக்கென வீழ்த்து

14. பொன்னாலாகிய பருமத்திறைத்த கண்ணாடியின் மேலே பொங்குகின்ற சாமரையையுடைய; “பைம்பொற் புளகப் பருமக்களி யானையீட்டம்” சீவக. 809.

15. நடத்தொறும் - நடக்குந்தோறும்.
16. புல்லும்படி உதயணன் கட்டளையிட்டு.
17. உவனித்து - குறிபார்த்து; சீவக. 2179.
18. குந்தக்கடைமணி - வேலினிடமுள்ள மணி; “வேலின் கடை மணிபொற் றிண்ணியான்” (திரிபுகடும்); கைச்சவளத்து மணியுமாம்; மணி - உருண்டைவடிவமுள்ளதோர் உறுப்பு.
20. கலிங்கத்தரசனது. 21. குறி - தழும்பு; ச. 7 : 134.
22. சேடு - பெருமை.
25. சிறைத்துயர் - உதயணனது சிறைத்துன்பத்தை.
27. வாகியல் - தோளழகு.
17 - 27. யூகியின் அடையாளமும் அவனுடைய இயல்பும்.
28. சாங்கியத்தாய் தெரிந்துகொள்ளும்படி.
30. பொறி - முத்திரை; 46 : 330.
௩ - மீ. 1 பொற்புடை.

(சாங்கியத்தாய் வருதலும் வயந்தகன் செயலும்)

மடத்தகை பொருந்திய வயத்தகை மாதரை
நடுக்க மோம்பி விடுக்குநள் போலச்
சார்ந்தன ளாகியவட் கோம்படைக் குறிப்பொடு
நண்ணிய பொழுதிடைக் கண்ணிற் காட்ட

35 வயந்தக குமரன் மறைத்து நீட்டலும்
நயந்த நெஞ்சமொடு நன்கன மடக்கிச்
சேற லாற் றுண் மாறினண் மறைந்தபின்

(உதயணன் செயல்)

அங்கண் ஞாலத் தன்புடை யோரைப்
புன்க னைக்குதல் புகழுடைத் தாதலின்
40 உங்க ளன்பின் யானுறு நோயினைப்
பைங்கண் வேழத்துப் பகடன் தீர்ந்ததிவள்
செழுங்கட மழைக்கண் செருக்கயல் புறைய
உண்ணெகிழ்ந்து கலிழ்ந்த வருஅ நோக்கிற்
கண்ணெகிழ் கடுநோய் கைவரு காலே

45 ஈர்வது போலு மிருளுடை யாமத்துத்
தீர்திற மறியேன் 1 நேர்வுழித் தீர்திறம்
வந்துகை கூடிற் றுகலி னின்றிது
நீக்கனின் கடனென மாக்கே ழிறும்பிடி
அந்தோற் செவியினுண் மந்திர மாக

50 வழிமொழி கூறிய வத்தவர் பெருமகன்

17 - 30. யூகியின் அடையாளங்களைச் சாங்கியத்தாய் தெரிந்து
கொள்ளும்படி எழுதிய ஒலையை உதயணன் வீழ்த்தி.

33. ஒம்படை - பாதுகாப்பு. 34. சாங்கியத்தாய் வந்தபொழுது.

37. சாங்கியத்தாய் மறைந்தபின்.

40. உங்கள் சாதியினிடத்துள்ள அன்பினாலே யானடைந்த
துன்பத்தை; “நம்பொருட் டாக நெடுந்தகை யெய்திய, வெம்பெருந்
துயரம்.” 46 : 106 - 7.

41. வேழத்துப் பகடு - நளகிரி யென்னும் யானை. அன்று ஈர்ந்
தது - அக்காலத்தில் தீர்த்தது; ஈர்தல் - பிளத்தல்.

49. மந்திரமாக - இரகசியமாக.

49 - 50. விரைந்து செல்லுதற்குரிய மந்திரத்தைப் பிடியின் காதில்
உதயணன் உபதேசித்தானென்று வேறு நூல்களால் தெரிகின்றது.

பி - ம். 1 தேறிவழி.

- கழிபோக் கெண்ணிக் கடவா நின்றோன்
கம்பலைக் கவற்சியிற் 1 கடுங்கொலைக் கொளீஇ
அம்பொடு பிடித்த வில்ல னாகி
ஒராஅ வரிமைக் கொருபுடை வருஉம்
- 55 வராக னென்னும் வயவனைக் கண்டே
வந்தனை யிப்பா லஞ்ச லார்ப்போர்
கள்வ ராதலு முண்டென் கையகத்
தொள்வரிச் சிலையு முடுவார் பகழியும
தந்தனை யாகியென் றகைவா னேந்தி
- 60 ஊறுண் டெனினு முழையிற் பிரியா
தேறிவ் விரும்பிடி யென்றோ டென்றுதன்
நெஞ்ச நெகிழா வஞ்சமனத் தடக்கி
அன்பின் னு கிளந்த வருளில் பொருண்மொழித்
தோட்டியின் வணக்கம் வேட்டவன் விரும்பிக்
- 65 கொடுஞ்சிலை கொடுத்துக் கூப்பிய கையன்
கடுஞ்செல விரும்பிடிக்கான்முதற் பொருந்தி
ஏற்றம் விரும்பலு மிளம்பிடி யெடுப்பி
ஆற்றன் மன்னன் காற்றெனக் கடாவ
விசையின் வீழ்ந்து வெருளி யாற்றான்
- 70 ஆய்பெருங் கடிநகர் வாயிலு நோக்கான்
கோமக னுள்வழிக் குறுகலுங் குறுகான்

52. கொலைக்கொளீஇ - வில்லில் நாணை ஏறிட்டு; சீவக. 1659.

54. ஒரா - நீங்காத. உரிமைக்கு - உரிமை மகளிர் கூட்டத்தைக் காதத்தற்கு.

55. வராகன்-வாசவதத்தையின் கன்னிமாடத்துக் காவல் வீரருள் ஒருவன். உதயணன் கண்டு. [டத்தார்.

56. அஞ்சல் - அஞ்சாதே. ஆர்ப்போர் - இங்கே முழங்கும் கூட்

58. உடு - நாணைக்கொள்ளும் இடம்; துறிகீசுப். 170, ந.

64. தோட்டியின்வணக்கம் - அங்குசம்போன்ற வணக்கத்தை; இவ்வுவமை இச்சமயத்திற்கேற்பக் கூறியது; இது, “வில்வணக்கந் தீங்கு குறித்தமையால்” (துறள், 827) என்பது போல்வது.

66. கான்முதல் - காலிடத்தை. [லச்செய்து.

67. ஏறுதலை வராகன் விரும்புதலும். எடுப்பி - விரைந்து செல்

69. வராகன் விழுந்து. வெருளி - அஞ்சி. ஆற்றாருயினன்.

பி - ம். 1 கடுங்கொலைக்.

ஒவிய முட்கு முருவியைத் தழீஇப்
போயினன் வத்தவன் புறக்கொடுத் தொய்யெனக்
(பிரச்சோதனனுடைய வீரர்சேயல்)

காவ லாளர் கலக்க மெய்தி

- 75 மண்ணக மழித்து மலைத்துச்சிறை கொண்ட
நண்ணு மன்ன னுட்ட மோராம்
பண்ணமை பிடிமிசைப் பையர வல்குலை
ஏற்றல் வேண்டுமென் றிரந்தேற் றினமார்
கூற்ற வாணையெங் கொற்றவன் றலைத்தாள்
80 என்சொலிச் சேறுமென் றெண்ணுபு நாணினர்
வெஞ்செலற் பகழியும் வில்லுந் தழீஇத்
தஞ்சினம் பெருகத் தாக்குநர்ப் பெறுஅர்
பொங்குபுகழ் வேந்தன் வென்றி யேத்தி
விண்ணக மேறி னல்லது விரிநீர்
85 மண்ணக வரைப்பினெம் மண்ணலைப் பிழைத்தோர்க்
கின்னுயிர்க் கேம மாகுத லரிதெனப்
பின்னிலை முனியார் பிடிவழிப் 1 படரக்

(உதயணனுடைய வீரர்சேயல்)

கரைவேட் டிலாஅங் கருங்கட லழுவத்
திரைவேட் டிலாஅ மினச்சுற வினத்தின்

- 90 ² வத்தவ நாட்டு வித்தக வீரரும்
மலைக்கு மாந்தரைத் தலைக்கொண் டோடி

-
72. உருவியை - உருவமுடைய வாசவதத்தையை.
75. மலைத்து - போர்செய்து. 76. உதயணனது கருத்தை.
79. அரசன் திருமுன்னே. 80. நாணினராய்.
82. போர் செய்பவர்களைப் பெறுராய்.
86. ஏமம் - பாதுகாப்பு.
87. பின்னிலை - பின்னே சென்று போர் செய்தற்கு ; 46 : 12.
பிடிவழிப்படர - பிடிசெல்லும் வழியே போர்செய்தற்குச் செல்ல.
88. அழுவம் - பரப்பு.
89 - 90. சுறாமீன்களின் கூட்டம் வீரர்க்கு உவமம் ; “சுறவினத்
தன்ன வானோர் மொய்ப்ப.” புறநா. கங.
91. தலைக்கொண்டு - எதிர்ப்பட்டு.
பி - ம். 1 படராக். 2 வத்தவன்.

ஐந்தலை நாகத் தழலுறு கண்ணினர்
பைந்தலை துமித்துச் செங்குடர் சிதறிப்
பிடித்த வாளர் மடித்த வாயர்
95 திருவமர் மூதூர்த் தெருவுங் கோணமும்
ஒருவழி யொழியா துயிர்நடுக் குறிஇத்
திரிதர்வர் மாதோ திருநக ரகத்தென்.

சுரு.—படை தலைக்கொண்டது முற்றிற்று.

92. 46 : 13; சீவக. 746. 95. கோணம் - குறுந்தெரு.
96. நடுக்குறிஇ - நடுக்கச்செய்து.

சகா.—உழைச்சன விலாவணை.

திருநக ரகவயிற் றிறன்மீக் 1 கூரி
ஒருதுணை வயவ ருள்வழித் திரிதர
ஒடிவி றோற்றத் துதயண னாரும்
(போர் நிகழ்ச்சி)

பிடிவழிப் படரும் பேணு மள்ளரை
5 அதிரத் தாக்குதற கமைக்கப் பட்ட
பதிநிலந் தோறும் பதிந்துமுன் னிருந்த

சகா—உழைச்சன விலாவணை.

[வாசவதந்தையை வலிதிற்கோண்டு உதயணன் சென்றதை
யறிந்து பக்கத்திலிருந்த பலவகைச் சனங்கள் பிரிவாற்றமற் புலம்புத
லும் பிறவும் இதில் கூறப்படும்.]

உழைச்சனம் - பக்கத்திலுள்ள சனங்கள். விலாவணை - அழகை
இது பெரும்பான்மைபற்றிய பெயர்.

1. அகவயின் - உள்ளிடத்தே.
 2. வயவர் - பிரச்சோதனன் வீரர்.
 3. தோற்றம் - நெடுந்தாரத்திலுள்ளாராலும் அறியப்படும் புகழின் உயர்ச்சி.
 4. பேணு மள்ளரை - பகைவீரரை ; 74.
 5. தாக்குதற்கு - கொல்லுதற்கு.
 6. பதிநிலந்தோறும் - வழியிலுள்ள ஊர்கடோறும்.
- பி - ம். 1 கூறி.

ஐந்நூற் றைம்பத் தைவ ராடவர்
செந்நூற் பத்திச் சேடகக் கையர்
மன்னிய மாதிர மறுவின்று மயங்கி

10 மின்னுமிழ்ந் ததுபோல் வீசிய வாளினர்

கரண நுனித்த வரணக் காப்பினர்
பின்சென் மாந்தரை முன்சென்று விலங்கி
அரதன நாகரிற் சொரிதரு வெகுளியர்
ஏற்றோர்த் தாக்கிக் கூற்றுறை புலகினுள்

15 உறைகுவி ராயிற் குறுகுமின் விரைந்தெனச்

சிறையழி புனலிற் சென்றுமே நெருங்கி
வேலுங் கணையமும் வீழினு மிமையார்
வீரியத் தறுகணர் வீக்கிய கச்சைபர்
ஆர்வ லாள ரார்த்தன ரெறிய

20 ஒங்குமடற் பெண்ணைத் தீங்குலைத் தொடுத்த

விளைவுறு தீங்கனி வீழ்ச்சி யேய்ப்பத

8. சேடகம் - கேடகம்; 58. 9. மாதிரம் - திசை, ஆகாயம்.

10. வாளுக்கு மின் உவமை.

11. கரணம் - செய்தலை; 42; “எண்ணு லரணமு மீரெண் கரண மும்” (37:28.) அரணம் - கவசம்; “அரணம் வீசினார்” சீவக. 777.

12. பின்செல் - உதயணனைத் தடுத்தற்பொருட்டு அவன் பின்னே போகின்ற.

13. அரதனம் - இரத்தினம். நாகரின் - நாகர்போல; “எறிகோ லஞ்சா வரவி னன்ன, சிறுவன் மள்ளரு முளர்” புறநா. அக.

15. போர் செய்தற்கு விரைந்து குறுகுமின்.

16. சிறையழிபுனல் - கரையுடைந்த நீர்; “சிறைய ழிந்ததொர் செம்புனல் போன்றவ, ணறைக டற்படை யார்ப்பொ டெழுந்தவே” சீவக. 1776.

17. கணையம் - அம்பு; அம் : சாரியை. “வீழித்தகண் வேல் கொண் டெறிய வழித்திமைப்பின், ஓட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு” (தறள், 775) என்பதை இதனுடன் ஒப்பிடுக.

18. வீக்கிய - கட்டிய.

20. பெண்ணைத் தீங்குலை - பனங்குலையில்.

21. கனிவீழ்ச்சி - பழத்தின் விழுகையை.

- தளையவிழ் தாமமொடு தலைபல புரளவும்
வேகப் புள்ளின் வெவ்விசைக் குலந்த
நாகப் பிறழ்ச்சியிற் றேண்முத றுணியவும்
- 25 அஞ்செஞ் சாந்த மெழுதிய வகலம்
ஒன்செங் குருதிப் பைந்தளி பரப்பவும்
1 குசைத்தொழிற் கூத்தன் விசைத்துநனி விட்ட
பொங்குபொறித் தாரையிற் றங்கல்செல் லாது
குருதிச் செம்புன றவிரா தெக்கவும்
- 30 மிகைசெலற் கெழுந்த வேக வெவ்வழல்
அகவயிற் சுடுதலி னவிந்த வாற்றலர்
நிலத்தொடு நேரா நெஞ்சினர் போலப்
புலக்கமழ் புண்ணர் விண்ணிடை நோக்கிக்
கொலைப்பெருங் கூர்வாள் கோடுற வழுத்தலிற்
- 35 பொறிப்படு வேங்கையிற் குறிப்பிலர் குரங்கவும்
மத்தகத் திழிதரு நெய்த்தோர்ப் பெரும்புனல்
மொய்த்துமுகம் புதைதலின் முன்னடி காணார்
மடித்த செவ்வா யழுந்தக் கவ்விப்
பிடித்த வாலொடும் பிறழ்ந்தனர் கவிழவும்

20 - 22. வீரர்களது தலைக்குப் பனம்பழம் உவமம்: “தலையிறுபு தாரொடுபுரள...பனைமிசைப் பல பதினாயிரங்குலை தரையுதிர்வபோல்” (பரி. 2); “இலங்கையர் கோணைப், பாணுநேர் சரத்தாற் பனங்கனி போலப் பருமுடி யுதிரவில் வளைத்தோன்” பெரியதிரு. க. 1: 7.

23. வேகப்புன் - கருடன்.

24. நாகப்பிறழ்ச்சி - பாம்புகளின் நிலைகுலைவு. தோள்முதல் - தோளின் அடி. தோள்களுக்கு நாகங்கள் உவமை.

23 - 4 = 44: 44 - 5, அடிக். 26. தளி - துளி.

28. பொறி - நீர்வீசம் எந்திரம்.

29. எக்க - மேலேகிளர; 42: 188.

31. அகவயின் - மனத்தில். ஆற்றல் குறைந்தவர்களாகி.

33. புல - புலவுநாற்றம். 34. கோடுற - வளைய. [தாழ.

35. பொறி - அகப்படுத்தும் யந்திரம் (புறநா. கக:5-6.) குரங்க-

36. மத்தகம் - நெற்றி.

37. முன் அடி - அடிகளின் முன்னிடத்தை.

பி - ம், 1 குமைத்தெழிற்.

40 கையொடு துமித்த வைவாள் வாய்மிதித்
தற்ற வடியினர் செற்றத்திற் கழுமிக்
கற்ற கரண மற்ற வாக

உரத்தகை மழுங்கி யுள்ளடி யின்றி
மரக்காற் கூத்தரின் மறிந்தனர் விழவும்

45 1 மடத்தகை மகளிர் மருங்குல் கடிந்த
முலைப்பூ ணழுத்திய மொய்சார் தகலம்
வாண்முக மழுத்தலின் வயவுநடை சுருங்கிச்
செந்நிறக் குருதியிற் 2 பைந்நிணங் கெழீஇச்
செயிர்த்த நோக்கினர் செங்க ண்டவர்

50 வியர்த்த நுதலினர் வீழ்ந்தன ரனியவும்
சுடரும் வானினர் சோர்நிண மிழுக்கி
அடர்பூ ணகலத் தரும்படை யுற்றுக்
குடர்க டாக்கக் குழிப்படு களிற்றிற்
படர்கூ ரெவ்வமொடு பதைத்தனர் 3 பணிப்பவும்

55 தலையுந் தடக்கையுந் தாளு முடம்பும்
கொலையமை வில்லுங் கூர்வாய்ச் சுரிகையும்
வேலு மீட்டியுந் கோலுங் குந்தமும்
சேடக வட்டமுஞ் செந்நூற் பாரமும்

40. துமித்த - வெட்டுண்ட. 41. அடிகள் அற்றவர்களாய்.

42. தாம் கற்றிருந்த போர்ச்செயல்கள் அற்றனவாக.

44. மரக்காற் கூத்தரின் - மரத்தாற் செய்யப்பட்ட கால்களின்
மேலேறின்று ஆடும் கூத்தரைப்போல; மரக்காற்கூத்தின் இயல்பை,
சீலப். சு : 59 - ஆம் அடியினுரையாலுணர்க.

45. கடிந்த - மெலியச்செய்த. 46. அகலம் - மார்பை.

47. வயவுநடை - வலியநடை; “வயவலி யாகும்” (தொல். உரி.
சூ. 68); விரும்பிய வண்ணம் நடக்கும் நடையுமாம்.

48. கெழீஇ - பொருந்தி. 51. இழுக்கி - வழுக்கி.

52. படை - ஆயுதம். 53. தாக்க - தடைப்படுத்த.

54. படர் கூர் எவ்வம் - நோய்மிக்க துன்பம். பணிப்ப - நடுங்க.

56. சுரிகை - உடைவாள். 57. குந்தம் - சிறுசவளம்.

58. சேடகவட்டம் - வட்டமான கேடகம். செந்நூற்பாரம் -
செந்நூலாற் செய்யப்பட்டுள்ள ஒருவகைக் கேடகம்; “செந்நூற் பத்திச்
சேடகக் கையர்” (8); பாரம் - சவசமுமாம்.

1 - மீ. 1 செயக்களி மகளிர். 2 பைந்நிணந்தழீஇ. 3 பணியவும்.

- தண்டும் வாளுந்¹ தனையிடு பாசமும்
 60 பொங்குமயிர்க் கிடுகும் புளகத் தண்டையும்
 அரக்குவினைப் பலகையு நிரைத்தவெண் குடையும்
 கூந்தற் பிச்சமுங் கோண வட்டமும்
 வாங்குகைத் தறுகண் வாரணப் பிளவும்
 பரவைச் செந்திரை விரவுபு முடுகி
 65 அன்ன பிறவு முன்மு னுருட்டிக்
 கைந்நவி லாளர் காடெறிந் துழுத
 செந்நில மருங்கிற செஞ்சால் சிதைய
 மரஞ்சுமந் திழிதருங் கும்புனல் கடுப்பக்
 குருதிச் செம்புனல் போர்க்களம் புதைப்ப
 70 அடங்காத் தானை யவந்திய ரிறைவற்
 காரூயி ரன்ன வரும்பெறன் மடமகள்
 வால்வளைப் பணைத்தோள் வாசவ தத்தையை
 வலிதிற் கொண்ட வத்தவ ரிறைவனை
 நலிதற் கெழுந்த நண்ண வினையரைக்
 75 கடல்விலக் காழியிற கலக்க மின்றி
 அடல்விலக் காள ரார்த்தன ரடர்ப்பவும்

59. தனை - கட்டு. பாசம் - கயிறு ; 37 : 29.

60. மயிர்க்கிடுகு - மயிர்போர்த்த கேடகம். புளகத்தண்டை - கண்ணாடி தைத்த கேடகம் ; “போர்மயிர்க் கேடகம் புளகத் தோற்பரம்” சீவக. 2218.

61. அரக்குவினைப்பலகை - சாதிலிங்கம் பூசிய பலகை ; பலகை - கேடகமுமாம்.

62. கூந்தற்பிச்சம்-மயிற்சீலியாற் கட்டப்பட்ட ஒருவகை விருது ; 38 : 26. கோணவட்டம் - ஒருவகை விருது ; இப்பெயர் கோணவட்ட மெனவும் வழங்கும் ; ஈ. 20 : 22.

63. வாரணப்பிளவு - பிளவுபட்ட யானையின் உறுப்புத்துண்டம்.

67. சால் - படைச்சால்.

70. அவந்தியிறைவற்கு - அவந்தி நாட்டாரின் தலைவனான பிரச் சோதனனுக்கு. 75. ஆழி - கரை.

75 - 6. “வேந்துடைத் தானை முனைகெட நெரிதர, ஏந்துவாள் வலத்த நெருவ னாகித், தன்னிற்த்த வாராமை விலக்கலிற் பெருங்கடற், காழி யனையன்” புறநா. ஈ. 10 : 1 - 4.

பி - மீ. 1 தலையிடு.

(யுகியின் செயல்)

- உயிரொன் றுகிய செயிர்தீர் காதற்
 றுணைநலத் 1 தோழன் றுயர மறுத்தற்
 கிணைமலர்த் தடங்க ணிமையகத் தொடுங்கிய
 80 காட்சியிற் கணையும் வேட்கைய னாகி
 விம்முறு விழுநகர் வீதியிற் கொண்ட
 வெம்முறு படிவ நீக்கி யுகி
 பிணம்படு பெருங்காட்டுப் பேயு முட்கும்
 அணங்கருந் தானத் தஞ்சுதக விரீஇத்
 85 தாழி படுத்துத் தமரையுந் தெளியான்
 பூழி படுத்த சாதனை யமைவிற்
 கற்படை போழினுங் 2 கதுவாய் போகா
 தெற்புடம் பறுக்கு மியற்கைத் தாகிக்
 கொற்புனைந் தியற்றிய கொலையமை கூர்வான்
 90 வாய்வயிற் றெய்வம் வணங்குபு கொண்டு
 தீவயி றுர்த்திய திறலோன் போலநின்
 காய்வுறு கடும்பசி களைகுலெ னின்றெனைக்
 காத்த லோம்பென வாற்றுகி கூறிப்
 பத்தி குயின்ற பல்வினைக் கம்மத்துச்

78. துயரம் - சிறைத் துயரத்தை. 80. கணையும் - மிக்க.

81. நகர் - உச்சைனி. 82. படிவம் - வேறு வேடம்.

83. காடு - மயானம். 84. இரீஇ - இருந்து.

85. தாழிபடுத்து - தாழியை மேலே கவித்துக்கொண்டு ; தவஞ் செய்வோருள் ஒருசாரார் தாழிக்குள்ளிருந்து தவம் செய்தலும் மரபு ; “தாழி கவிப்பத் தவஞ்செய்வோர் மண்ணாக, வாழிய நோற்றனை மால் வரை” தோல். புறத்திணை. கு. 5, ந. மேற்.

86. பூழி - புழுதி ; மயானச் சாம்பலுமாம். சாதனை அமைவின் - சாதித்த முயற்சியின் அமைவால்.

87. கற்படை - படைக்கற்களை. கதுவாய்போகாது-வடுப்படாமல்.

91. திறலோன் - அருச்சுனன் ; அவன் காண்டவவனமெரித் - தமை இங்கே அறியற்பாலது ; “காவெரி யூட்டிய கவர்களைத் தூணிப், பூவிரி கச்சைப் புகழோன்” (சிறுபாண். 238 - 9.) ‘நின்’ என்றது வானை நோக்கி ; “உருச்சுடர் வானைநோக்கிக், கலிக்கிறை யாய நெஞ்

பி - ம். 1 தோழன். 2 கதுவாய்.

- 95 சித்திரச் சேடகஞ் செறியப் பற்றி
உற்றோ னுற்ற வுறுகண் டர்க்கெனக்
கற்றோய் கலிங்கங் கட்டிய கச்சையன்
ஊழி யிறுதி யுட்குவரத் தோன்றி
வாழியிர் பருகும் வன்கட் செய்தொழிற்
- 100 கூற்றம் போல வேற்றவர் முருக்கிக்
கடிகமழ் நறுந்தார்க் காவலன் மகளைப்
பிடிமிசைக் கொண்டவன் பெயரு நேரத்து
முடிமுத லண்ணலை முந்தினன் குறுகித்
தொடிமுதற் றிணிதோ டோன்ற வோச்சி
- 105 வலமுறை வந்து பலமுறை ¹ பழிச்சி
தும்பொருட் டாக நெடுந்தகை யெய்திய
வெம்பெருந் துயரம் விடுத்தனை யாகிக்
காட்டகத் தசையாது கடுகுபு போகி
நாட்டகம் புகுக நண்பிடை யிட்ட
- 110 இரும்பிடி நினக்கிது பெருங்கடன் மற்றெனப்
பிடியோம் படுத்துப் பெருமை யெய்திக்
குடியோம் பியற்கையெங் கோமக னெழுகென

சிற் கட்டியங் கார னம்மேல், வலித்தது காண்டு மென்று வாளெயி றிலங்க
நக்கான் ” (சீவக. 266.) 95. சேடகம் - கேடகத்தை.

96. உற்றோன் - உதயணன், தீர்க்கு என - தீர்ப்பெனென்று சப
தஞ்செய்து.

97. கற்றோய் கலிங்கம் - காவிக்கல்லக்கரைத்த நீரிலே தோய்க்
கப்பட்ட உடையை. கச்சையன் - கச்சையை யுடையனாகி. சபதஞ்
செய்வோர் அதற்கு அறிகுறியாகக் கல்லாடையை உடுத்திக் கொள்ளு

98. ஊழியின் இறுதியில், உட்குவர - அஞ்சும்படி, [தல் மரபு.

100. ஏற்றவர் முருக்கி - எதிர்த்தவரை வெட்டிக்கொண்டு சென்று.

102. கொண்டவன் : உதயணன்.

104. தோளோசசி - தோளை உயர்த்தி.

105. பழிச்சி - துதித்து.

106 - 11. பிடியை நோக்கி யூகி கூறுவது. 106.=45 : 40.

108. அசையாது - தங்காமல். 110. இரும்பிடி : விளி.

111. பிடி ஒம்படுத்து - பாதுகாத்துக்கொள்ளென்று பிடிக்குக்

112. எங்கோமகன் : அண்மைவிளி. [கூறி.

பி - ம. 1 பழிப்பி.

வரத்தொடு புணர்ந்த வாரணக் காவற்
 றிறத்தொடு கொடுத்துச் செய்பொருள் கூறிப்
 115 புறக்கொடுத் தொழியும் போழ்திற் றிறப்பட
 (உதயணன் சேயல்)

ஒருநாட்டுப் பிறந்த வார்வ மன்றியும்
 கருமக் கிடக்கையுங் கலங்காச் சூழ்ச்சியும்
 மறைபுறப் படாமைபு மறையுண் னுமையும்
 வாசவ தத்தைக்கு வலித்துணை யாய
 120 தாய்மையுந் தவமும் வாய்மையு நோக்கி
 விடுதற் கருமை முடியக் கூறி
 வடிவும் வண்ணமும் படிவமும் பிறவும்
 அருந்தவ மகளைத் திருந்துமொழித் தோழன்
 உணர வெழுதிய வேலையும் வாங்கிப்
 125 புணர வவள்வயிற போக கொண்டென
 ஊகந்த ராயற் காக நீட்டித்

(உதயணன் மகிழ்ந்து சேல்லுதல்)

தமரது வென்றியுந் தருக்கு நிலைமையும்
 அரிய தோழன் சூழ்ச்சிய தமைதியும்
 எய்திய விற்பமுங் கையிகந்து பெருக
 130 வையக வரைப்பின் வத்தவ ரிறைவற்
 கெவ்வந் தீர்க்கென விமையோ ரியற்றிய

113. வாரணக்காவல் - பிடியைப் பாதுகாத்தலை.
 114. செய்பொருள் - பின்பு செய்யவேண்டிய காரியங்களை.
 115. ஒழியும் பொழுதில் - யூகி செல்லுங்காலத்தில்.
 116 - 25. சாங்கியத்தாயின் இயல்பை நன்கு அறியும்படி யூகிக்கு
 உதயணன் கூறலும் அவள் பொருட்டு முன்னமே வரைந்த ஒலையை அவ
 னுக்குக் கொடுப்பித்தலும்.
 118. மறை - இரகசியம். அறையுண்ணுமை - பிறரார் கீழறுக்
 கப் படாமை. 121. முடியக்கூறி - முற்றச்சொல்லி.
 123. தோழன் - யூகி. 125. 329 - 30, பார்க்க.
 126. ஊகந்தராயன்-யூகி. நீட்டி - ஒலையை ஒருவனிடங்கொடுத்து.
 128. தோழன் - யூகி. 129. கையிகந்து - அளவுகடந்து.
 131. எவ்வம் - துன்பத்தை.

தெய்வத் தன்ன திண்டிடி கடைஇ
மன்னிய தேற்றமொடு வடகீழ்ப் பெருந்திசை

(வராகன் செயல்)

- முன்னிய பொழுதின் முன்னும் கூறிய
135 வணங்குகலை கொடுத்த வலிகெழு வராகன்
இரும்பிடி கடாவல னிவனென வெண்ணி
அரும்படை யாள ராருயி ரோம்பி
நயநதுகை விடாஅன் பின்செல் வோனை
எறிபடைத் தானே யேயர் பெருமகன்
140 உறுபடை யில்லா வொருதிசை காட்டி.
ஆற்றலும் வென்றியு மறிவு முன்றும்
கூற்றுத்திறை கொடுக்குங் கொற்றத் தானே
அவந்தியர் பெருமக னடிமுதல் குறுகிப்
பயந்துதான் வளர்த்த பைந்தொடிப் பாவையைச்
145 சிறையிவ னென்னுஞ் சிந்தையி னீக்கிக்
குறையுடை யுள்ளமொடு கொள்கெனத் தந்துதன்
காதலின் விடுப்பப் போகுதல் வலித்தனென்
வணக்க மின்றியான் செய்தனன் றனக்கெனக்
கூறினை சென்மெனத் தேறக் காட்டிப்
150 படிநிடை மிடைந்த பணிகோ ளீயா
ஆன்பாற் 1 செந்தேத் தணியுறு கிளவி

132. கடைஇ - செலுத்தி.

134 - 5. = 55. 136. கடாவலன் - செலுத்தான்.

137. அரும்படையாளர் - உதயணன் வீரருடைய,

138. பின்செல்லும் வராகனை நோக்கி.

139. ஏயர்பெருமகன் - உதயணன்.

143. பிரசசோதனனுடைய அடியைக்குறுகி ; அடிமுதல், தலைத்
தாளென்பன ஒருபொருளன. 146. குறை - காரியம்.

147. போகுதல் வலித்தனென் - போகத்துணிந்தேன்.

145 - 8. = 47 : 93 - 6.

151. பாலுந்தேனும் ஒத்தசொற்களை ; “தேனும் பாலும் போல்
வன சொல்லி” யா. கா. செய். சூ. 13, மேற்.

பி - ம். 1 சந்தத்தினியுறு.

அடுதிற லாற்ற லறியக் கூறப்
பிடிவழிப் படர்ந்து பெயர்ந்தவ னிற்பத்
(வாசவதத்தை வருந்தல்)

- தொடியுடைத் தடக்கையிற் றெழுதன னிறைஞ்சி
155 மீட்டவற் போக்கு மாற்றங் கேட்டே
மணிமுதற் கொளீஇய மாண்பொற் சந்தின்
எரிமணி யிமைக்கு மிலங்குபொற் கோணத்துக்
கதிர்நகைக் கோவைக் கைவினைப் பொலிந்த
மத்தகப் புல்லக நக்குபு கிடந்த
160 திலகத் திருநுதல் வியர்பொடித் திழியக்
கலக்குறு சின்னீர்க் கருங்கயல் போல
நிலைக்கொளல் செல்லா நீர்சுமந தனைஇப்
பிறழ்ச்சியொ டிலாவும் பெருமதர் மழைக்கண்
1 அச்ச நோக்கி னச்செயி றணிந்த
165 நாகப் பிள்ளை யங்கட் பிறந்த
ஆவி போல வைதுவெய் துயிராப்
பருவர லுறாஅப் பையு ணைஞ்சினள்
கண்டிரள் வேய்த்தோட் காஞ்சன மாலையைக்
கொண்டிழி கென்னுங் குறிப்பினள் போலச்
170 செவ்வி யின்றிச் சேயிழை புலம்ப

(காஞ்சனை உதயணனை வினவுதல்)

எள்ளியது தீர வுள்ளியது முடித்த

-
152. கூற - உதயணன் சொல்ல.
153. வழி - பின்னே. வராகன் நிற்ப.
155. வாசவதத்தை கேட்டு.
158. நகைக் கோவை - முத்தமலை.
159. புல்லகம் - தலையணிகளுள் ஒன்று ; உ. 3 : 72.
161. சின்னீர் - சிலவாகிய நீர். 164. நஞ்சு எயிறு.
165. நாகப்பிள்ளை - பாம்புக்குட்டி. 166. ஆவி - மூச்சு.
165 - 6. உ. 16 : 42. 168. காஞ்சனமாலையை நோக்கி.
169. கொண்டு இழிக - என்னையும் கைக்கொண்டு இறங்குக.
170. செவ்வி - சமயம். சேயிழை - வாசவதத்தை.
171. எள்ளியது - பிறரிகழ்ந்தது.
பி - மீ. 1 அக்க.

- உலவாக் கேள்வி யுதயண குமரணைத்
தொகுவிசல் கூப்பித் தொழுவன ளாகித்
தேம்பொதி செவ்வாய்க் காஞ்சனை யுரைக்கும்
- 175 பைந்தளிர் பொதுளிய பனிமலர்க் காவிற்
செந்தளிர்ப் பிண்டிச் சினைதொறுந் தொடுத்த
பின்னுறு பொன்ஞாண் பெருந்தொடர் கோத்த
பண்ணுறு பல்வினைப் பவழத் திண்மனை
ஊக்கமை யூசல் வேட்கையின் விரும்பினும்
- 180 திருநலத் தோழியர் சிறுபுறங் கவைஇப்
பரவை யல்குற பஸ்காசு புரளக்
குரவை யாயங் கூடித் தூங்கினும்
தன்வரைத் தல்லா விம்முறு விழுமமொடு
நோய்கூர் தழியுமெங் கோமக ணடுங்க
- 185 எறிவளி புரையு மிரும்பிடி கடைஇப்
பின்வழிப் படருமெம் பெரும்படை பேணும்
என்வலித் தனையோ விறைவ நீயென

(உதயணன் தேற்றல்)

- நடுக்கம் வேண்டா நங்கையு நீயும்
அடுத்த காவல னிவளொடு மமர்ந்து
- 190 விடுத்தமை புணரா வீரிய விளையர்
தருக்கொடு வந்து செருச்செய றுணிந்தனர்

-
174. உரைக்கும் - உரைப்பாள்.
176. பிண்டி - அசோகமரம்.
177. பொன்ஞாண் - பொற்கயிறு.
179. ஊக்கு அமை - அசைத்தலமைந்த.
180. சிறுபுறம் கவைஇ - பிடரியைக் கையால் தழுவி.
182. குரவை தூங்கினும் - குரவை யாடினும்.
184. கோமகள் - வாசவதத்தை,
185. எறிவளி - அடிக்கும் பெருங்காற்றை. கடைஇ-நீ செலுத்தி.
186. எம்முடைய பெருஞ்சேனையை.
187. என்வலித்தனையோ - என்ன நினைத்தாயோ? என - என்று
காஞ்சனமாலே வினாவ.
189 - 90. காவலன் - பிரச்சோதனன். பிரச்சோதனன் விரும்பி
இவளை விடுத்தமையை.

பணிவகையின்றிப் பண்டு மின்னதை
அணியிழை மடவோய் துணிசுவை னாயின்
அரியவு முளவோ வஞ்ச லோம்பெனத்

(காஞ்சனமலை வாசவதத்தையைத் தேற்றல்)

195 தெரிவனன் கூறிய தெளிமொழி கேட்டே
அன்ன தாகிய வருளுண் டாமெனின்
அஞ்சொற் பேதா யதுவிது வாமெனப்
பின்னிநுங் கூந்தலொடு பிறழ்கலந் திருத்திக்
கலக்க நீங்கெனக் காஞ்சனை தெருட்டி

200 நலத்தகை மாதரு நனிநடுக் கொழிய
வலத்தினும் வலியினும் வத்தவன் கடாவத்

(கோட்டந் தாங்கிய பணிப்பேண்கள் வருந்தல்)

திருமா தேவி பெருநகர் வரைப்பினும்
செருமாண் வென்றிச் செல்வன் பக்கமுட
மையார் கண்ணியை யொய்யா னாகிக்

205 கையிகந் தனனாற் காவலன் மகனெனக்
காற்றினு மெரியினு மேற்ற வார்ப்பினும்
நாற்றிசை மருங்கினு நண்ணல் செல்லார்
பகலிட மருங்கிற் பருதியைக் கெடுத்த
அகலிடம போல வச்ச மெய்திப்

210 படைமலர்த் தடங்கண் பனிசுமந்து வீழ
இடைமுலைக் கிடந்த வேக வல்லி
முற்றுறு ¹ கழங்கொடு முதலகடு பொருநதிப்

192. பணிவகையின்றி - அரசன் பணித்தவகையில்லாமலும்.

194. அஞ்சலோம்பென - அஞ்சுதலை ஒழிவாயென்று. [குறிப்பு.

197. 'அதுவிது' என்றது, தம்முட்கொண்டிருக்கும் சங்கேதக்

199. தெருட்டி - தெருட்ட. 200. மாதர் - வாசவதத்தை.

201. வலம் - வெற்றி. 204. ஒய்யானாகி - செலுத்தானாய்.

211. ஏகவல்லி - ஒற்றைவடம்; உ. 7 : 22. "ஒருகாழ் முத்த
மிடைமுலை விளங்க" அகநா. எந் : 4.

212. கழங்கு - பொன்னாற்செய்த கழற்சிக்காய் மலை; 38 : 172.
வல்லி (211), பதைப்ப (213.)

பி - மீ. ¹ களங்கொடு.

பற்றிடம் பெறாது பாம்பெனப் பதைப்ப
 வெருவுறு மஞ்ஞையிற் றெருமந் திகழிப்
 215 பழிப்பில் கம்மியன் பசும்பொனிற் புனைந்த
 கொடிப்பல விரீஇய கொழுந்துபடு கோலத்துக்
 கொட்டங் கொண்டோர் கட்டழ லுயிரா
 விட்டகன் றனையோ வேந்தனொ டின்றெமை
 மட்டுவார் கோதாய் மறந்தென மாழ்கவும்
 (அடைப்பை தாங்கியவர் வருந்தல்)

220 சிறுபுறங் கவைஇச் சீப்பின் வாரிக்
 குறுநெறிக் கொண்ட கூழைக் கூந்தலுள்
 நறுமலர்க் கோதை நானூவந் தசைஇ
 வடுப்போழந் தன்ன வாளரி நெடுங்கண்
 குமிழ்த்தெழு வெம்பனி கோங்கரும் பேய்ப்ப
 225 முகிழ்த்தன் முன்னிய முலைமுதன் முற்றத்து
 வரித்த சாந்தின் வண்ணஞ் சிதைப்பச்
 செறிதொடர் கொளீஇய சித்திரக் 1 கம்மத்துப்
 பொறியமை புடைசெவிப் போழ்வாய் மணிக்கண்
 அருங்கய லடைப்பை யங்கையி னேந்திப்
 230 பெருங்கட் பேதைய ரிருந்துய ரெய்தவும்
 (கவரியேந்தியவர் வருந்தல்)

மறுவகத் தடக்கிய மதியம் போலச்
 சிறுமுகச் சிகழிநை புடைமுதல் புதைஇய
 மல்லிகை நறுஞ்சூட்டு வெள்ளிதின் விளங்கவதன்

217. கொட்டம் - ஒருவகைப்பெட்டி; குங்குமம், மஞ்சள் முதலிய
 பொருள்கள் வைத்தற்கு உரியது. பனங்குருத்தாற் செய்யப்படும்
 சிறிய பெட்டி இக்காலத்தில் இப்பெயருடன் பாண்டநாட்டில் வழங்கு
 கின்றது; “கொழுங்கொடி முசுண்டை கொட்டங் கொள்ளவும்” சீறு

223. பெருங். உ. 4 : 12.

[பாண். 166.

பனி (224), சிதைப்ப (226.)

224. வெம்பனி : 40 : 191 - 2, அடிக்.

227. தொடர் முதலியவை அடைப்பைக்கு அடை.

229. கயலடைப்பை - கயல் வடிவமாகவுள்ள வெற்றிலைப்பை.

231 - 3. சிகழிகைக்கு மறுவும் அதனைச் சூழ்ந்த மல்லிகைச் சூட்

டி - ம். 1 கயத்துப்.

- ஊர்கோ ளேய்ப்பச் ¹ சூழ்புடன் வளைஇய
 235 செம்பொற் பட்டம் பின்றலைக் கொளீஇச்
 சில்லென் கோலத்துச் சிறுகொடி மருங்கிற்
 தனிமுத் தணிந்த தண்சார் தாகத்துப்
 பனிமுத் தாவி படைக்கண் கால
 வெள்ளிப் போழை யுள்ளகத் தடக்கி
 240 மணியினும் பொன்னினு மருப்பினும் வல்லவர்
 அணிபெறப் புனைந்த வமர்பெறு காட்சித்
 தின்மை செறிவில் சேடக மகளிர்
 தன்மை கடுக்குந் தானைக் கச்சையர்
 வம்புநெருக் குற்ற பொங்கிள முலையர்
 245 குவளைக் கோதை கொண்ட கூந்தலர்
 தவளைக் கிண்கிணி ததும்புச் சிறியர்
 விளக்குறு மணிக்கை முகட்டுமுதல் வளைத்த
 பொங்குமயிர்க் கவரிப் பைந்தொடி மகளிர்
 எரியுறு மெழுகி னுள்ளஞ் சோரப்
 250 பரிவுறு நெஞ்சினர் பையாந் தேங்கவும்

(பண்ணையும் கூனர் வருந்தல்)

- கன்மிசை மருங்கின் மின்மிளிர்ந் ததுபோற்
 றிடர்சே ராகத்துச் சுடர்மணி பிறழ
 முத்துற ழாவி தத்துறு கண்ணெடு
 பணிப்புறு கிளவியிற் பக்க நோக்கி
 255 மங்கலச் செப்பின் மாண வேந்திய
 குங்குமங் கொண்ட ² கூன்வழுக் குறவும்

பிற்கு மதியமும் உவமை ; சிகழிகை - மயிர்முடி ; திருவிளை. தடாதகை.

16 - ஆம் செய்யுளில் இக்கருத்து அமைந்துள்ளது. 238. = 253.

239. போழ் - தகடு. 241. அமர் - யுத்தம்.

242. தின்மை - தீயசெயல் ; “ தின்மையும் பாவமும் ” (கம்ப. பயன், 2.) சேடகமகளிர் - கேடகத்தையேந்திய மகளிரது.

246. 40 : 18, அடிக். 247. கை - காம்பு.

250. பையாந்து - துன்பமுற்று ; 303.

253. 238 ; 48 : 245. 254. பணிப்பு - நடுவகுதல்.

256. கூன் - கூனர்கள்.

பி - ம். 1 சூழுடன் ளுளைஇச். 2 கூன் வழிக்குறுகவும்.

(பண்சேய்யும் தறளர் வருந்தல்)

அருங்கலந் துதைஇப் பெருங்கல மெல்லாம்
பேணி யணிந்த நாணுக் கோலத்துப்
பையர வல்குற் பவழப் பல்காசு

- 260 கைபுனை கலிங்கத் தைதுகலந் தொன்றி
நீலத் தெண்ணீர் நீந்து மாமையிற்
கோலக் குறுக்கைவாள் கூட்டுட் கழிஇப்
பாலிகை பற்றிய குறள்வழிப் படரவும்

(தோழியர் புலம்பல்)

மணிகிடந் திமைக்கு மாட மாணகர்

- 265 அணிகிடந் திமைக்கு மகன்பெருந் கோயிலுட்
காப்புற வகுத்த கன்னியங் கடிமனை
யாப்புற வகுத்த போர்ப்பெருந் கோணத்துக்
கழறுகா லமைத்துக் கண்ணகன் பரப்பின்
நிழறரு படுகா னீரதிற் புனைந்த

- 270 கற்பிறங் கடுக்கத்து நற்குறி யாவையும்
படுகற் சுரமும் பாதையும் படுவும்
நடுக லடுக்கலு நறும்பூஞ் சாரலும்
தேனுடை வரையுங் கானகக் குறும்பும்
அருளி யறையு முருவ வேன லும்

- 275 குழியுங்¹ குவடும் வழிநீ ரசம்பும்
வள்ளியும் வகுந்துஞ் சுள்ளியுஞ் சூரலும்
வழைசேர் வாழையுங் கழைசேர் கானமும்

260. கலிங்கம் - (இங்கே) நீல ஆடை.

263. பாலிகை - கத்திப்பிடி. குறள் - மிகக்குறிய வடிவம்.

261 - 3. குறளர்க்கு ஆமை உவமம் ; “ யாமை யெடுத்து நிறுத்தற்
ரூற் றோளிரண்டும் ” (கலி. ௧௪) “ குறளாமை ” சீவக. 2798.

266. கன்னியங் கடிமனை - கன்னிமாடம்.

267. போர்ப்பெருந் கோணம் - பொருத்துதலையுடைய பெரிய

268. பெருங். உ. 5 : 43. 269. படுகால் - படி. [மூலை.

271. படுவும் - குளமும். 273. குறும்பு - பாலைநிலத்தார்.

276. சுள்ளி - ஆச்சாமரம். சூரல் - பிரம்பு.

277. வழை - சுரபுன்னை.

பி - ம். 1 கவடும்.

நாகமு நறையு முகமு முழுவையும்
கடமா னேறுங் கவரியுங் கரடியும்
280 மடமான் பிணையு மஞ்ஞையு மகன்றிலும்
விடமா நாகமும் வேக யானையும்
கழனியும் பொய்கையும் பழனப் படப்பையும்
தெரிமலர்க் காவு முருவின வாக
அமைக்கப் பட்ட செயற்கருஞ் செல்வத்து

295 மைதவழ் சென்னிக் கைசெய் குன்றொடு
நால்வகை நிலனும் பால்வகுத் தியற்றி
1 அறவை யல்லது பிறபுகப் பெறாஅ
வளமரந் துறுமிய விளமரக் காவினுட்
கொண்ட கோலமொடு குரவை பிணைஇ

290 வண்ட லாடுந் தண்டாக் காதல்
எம்மைபு முள்ளா திகந்தனை யோவென
மம்மர் கொண்ட மனத்த ராகித்
தோழிய ரெல்லாம் பூழியுட் புரளவும்

(சேவிலீத்தாயர் புலம்பல்)

அம்பொன் வள்ளத் தமிழ்துபொதி யடிசில்
295 கொம்பி னொல்கிக் குறிப்பிற் கொள்ளாய்
செம்பொற் கிண்கிணி சிலம்பொ டார்ப்ப
மணிநில மருங்கிற் பந்தொடு மறலிநின்
அணிவளைப் பணைத்தோ ளசைய வாற்றாய்

278. நறை - ஒருவகை மரம். ஊகம் - கருங்குரங்கு.

279. கவரி - கவரிமா. 280. மகன்றில்-ஒருவித நீர்வாழ் பறவை.

285. கைசெய்குன்று - கட்டுமலை.

286. நால்வகை நிலன் - குறிஞ்சி முதலியவை ; கோயிற்கு அங்க
மாக இவைகள் அங்கே அமைக்கப்பட்டுள்ளன ; சீவக. 147 - ஆம் செய்
புள் முதலியவற்றையும் அவற்றின் உரைகளையும் பார்க்க.

287. அறவை - முற்பிறப்பில் அறஞ்செய்த உயிர்கள்.

288. துறுமிய - செறிந்த. 289. பிணைஇ - கைகோத்து.

292. மம்மர் - மயக்கம்.

294 - 5. அமிழ்து - பால். அடிசிலைக் கொள்ளாய் ; நழி. கக0.

297. மறலி - மாறுபட்டு. 298. அசைய - மெலிய.

பி - ம். 1 அயறவையல்லது.

இன்றிங் கிளவி யொன்றிரண்டு மீழற்றிப்
 300 பண்சவைத் தொழிந்து பாவி றேன்முலை
 ஒண்முக விரலிற் கண்முக னெருமிடி
 மையார் நெடுங்கண் மாலை யாமத்துப்
 பையாந்து பொருந்திப் பள்ளி கொள்வோய்
 காதற் காளை கானத் தொய்ப்பப்

305 போதற் கண்ணே புரிந்தனை யோவெனச்
 செவிவித் தாய ரவலித் தழுவும்

(காஞ்சுகி முதியர் வருந்தல்)

கற்ற மந்திரி காட்டவுங் காணாது
 பெட்டாங் கொழுகும் பெருமகன் போலவும்
 முறைமையிற் றேயு நிறைமதி நீர்மை
 310 நண்புகொ ளொழுக்கி னஞ்சுபொதி தீஞ்சொல்
 வளைஇய மடந்தையைத் தெளிவன னொழுகி
 வெறுக்கை யின்மையிற் றுறக்கப் பட்ட
 இளையவன் போலவுங் கிளைஞரும் பிறரும்
 கண்டவ ரெல்லாங் கையெறிந்து நகடும்
 315 கம்பலைப் பெரும்பழி யெய்திய காவலன்
 வம்ப மன்னனை வழிதெளிந் தன்னென
 வெண்ணரை சூழ்ந்த தண்ணுமைப் பறைதலைக்
 காஞ்சுகி முதியர் சாய்ஞ்சஞ் ரெய்தவும்

301. னெருமிடி - நெருமிடி; “நெருமிடிக் கொண்டு” நந். உஉ.

304. ஒய்ப்ப - செலுத்த; “செய்யு னுரை யொய்யு மகளிர்”

306. அவலித்து - வருந்தி. [பதிந். எந்.

308. பெட்டாங்கு - விரும்பியபடியே. பெருமகன் - அரசன்.

309. பூரண சந்திரனது தன்மையையுடைய; “மதிப், பின்னீர
 பதையார் நட்பு” குறள், 782.

310. நஞ்சை உள்ளேவைத்து மறைத்துள்ள இனியசொல்லாலே.

311. வளைஇய மடந்தையை - தடுத்துப் பிணித்த பரத்தையை.

312. வெறுக்கை - பொருள்.

315. பழியை அடைந்த காவலன் : பிரச்சோதனன்.

316. வம்ப மன்னனை - புதிய அரசனை; உதயணனை.

315 - 6. பெருங். க. 35 : 6 - 7.

317. தண்ணுமைப் பறை தலை - குடமுழவுபோன்ற தேய்ந்த தலை.

318. காஞ்சுகி முதியர் : 44 : 111. சாய்ஞ்சு - சாய்ந்து.

(சாங்கியத்தாயின் செயல்)

பொன்னணிப் பாவை போகிய புணர்ப்பின்று

- 320 தன்னி னாகிய தன்மைத் தென்று
தண்டார் வேந்தன் கொண்ட காலை
விடுத்தற் கரிதென நடுக்க மெய்தி
ஒங்கிய வொழுக்கி னுயர்ந்தோர்ப் பேணிச்
சாங்கியந் தாங்கிய சால்பணி ¹ படிமை
- 325 வருமதி நுனித்த பெருமூ தாட்டி
வேக வேந்தன் வெஞ்சம முருக்கிப்
போக வேந்தனைப் போகப் பண்ணிப்
பொருபடை பரப்பி யுருமறைந் துழிதரும்
யுகி யுள்வழி யொற்றுந் ளெய்தி
- 330 ஆகுபொரு ² ளோலையி னிருவரு மறிவுற்றுக்
கண்கு டெய்துங் காலங் கூறி
மண்குட் டாளன் மனைவயின் மறைபவும்
இன்னோர் பிறரு மம்மருண் மயங்கிய
உழைக்கல மகளிரு மிழைப்பிரிந் தரற்றவும்
- 335 பேராறு மடுத்த பெருங்கடல் போல
ஒசை யறியாப் பூசலும் புலம்பும்
ஊரக மருங்கிற் கூரெரி கொளுவ
எதிர்த்த மாந்த ரின்னுயி ரிறுதியும்
கதிர்த்த முறுவற் கன்னியைத் தழீஇ
- 340 வத்தவ னகற்சியு மவ்வழிச் செலவும்

319. பாவை - வாசவதத்தை.

322. விடுத்தற்கு - பரிகரித்தற்கு. 324. படிமை - தவவேடம்.

325. மூதாட்டி - சாங்கியத்தாய். 329. ஒற்றுநன் - ஆராய்ந்து.
பெருமூதாட்டி (325), எய்தி (329.)

330. ஓலையின் - உதயணனது ஓலையால்; 45 : 30, அடிக்.

331. கண்குடெய்தும் - தாம் பார்க்கும்.

332. மண்குட்டாளன் - குயவன்.

334. இழைப்பு இரிந்து - தொழில் செய்தலைத் தவிர்த்து.

336. புலம்பு - அழுகை.

அ - ம். 1 பட்டிமை. 2 ஓலையுள்.

வித்தக குமரர் வீழ்ச்சியும் பிறவும்
 ஒத்தவை யுணர்ந்து முற்றிறைக் குரையார்
 பொய்ப்பொரு ளாயினு மெய்ப்பொருட் கண்ணும்
 உய்வகை யில்லை வெய்யோன் மாட்டென்
 345 றறிந்தோ ரறிந்தோர் செறிந்தன ராகி
 வெய்துறு விழுமமொடு விம்மங் கூரச்
 செய்வதை யறியார் திரிவராற பலரென்.

சகூ.—உழைச்சன விலாவணை முற்றிற்று.

342. இறைக்கு - பிரச்சோதனனுக்கு. உற்று உரையாராய்.
 344. வெய்யோன்மாட்டு - அரசனிடத்தில்.
 346. விம்மம் - விம்முதல் ; இரங்குதல்.

சுஎ—உரிமை விலாவணை.

(வராகன் செயல்)

செய்வதை யறியா ராகிப் பல்லவர்
 கைவிரல் பிசைந்து பையென ¹ வருவழி
 வில்கைக் கொண்டவன் விடுக்கப் பட்ட
 வல்வினைக் கொடுநதொழில் வராகன் வந்துதன்

சுஎ—உரிமை விலாவணை.

[வாசவதத்தையுடன் உதயணன் சென்ற செய்தியை வராகன் வந்து சொல்லக்கேட்டு மீதந்த கோபங்கொண்ட பிரச்சோதனன் முதன் மந்திரி தேற்றத்தேறிச் சென்று சொல்லப் பெருந்தேவியும் பிறரும் புலம்பியது இதனால் அறியலாதும்.]

1. பல்லவர் - பலர்.

2. இனி யாதுசெய்வேமென்னுங் கவலையால் கைவிரல் பிசைந்தனர். பையென - மெல்ல ; “பையெனக் கவிழ்ந்து நிற்ப” சீவக. 512.

4. வராகன் : வாசவதத்தையின் மாடத்துக் காவல் வீரர்களில் ஒருவன்.

3 - 4. வராகன் இன்னனென்பதும், செய்திசொல்லி உதயணனால் அவன் விடுக்கப்பட்டமையும் : 45 : 52 - 67 ; 46 : 134 - 53.

பி - ம். வருவழி.

- 5 கோமக னிருந்த கோயி னெடுங்கடைத்
தோரணக் கந்தின் முண்முதல் பொருந்திக்
கடிகமழ் நறுந்தார்க் காவலற் குறுகி
அடியுறை யருண்மொழி யான்பணிந் துரைப்பச்
செவ்வி யறிந்து நொவ்விதின் வருகெனக்
10 கோற்றொழி லவற்குக் கூறின னிற்ப

(நிமித்திகள் கூற்று)

- சரிதழ்த் தாரோ யிற்றை நாளால்
காரொ டெறந்தவிக் கடுவளி நிமித்தம்
ஊரொ டெறந்த வுறுகண் காட்டி
இன்ன விற்ப நின்வயிற் றருமெனத்
15 தொன்னூ லாளன் றேன்றக கூற

(பிரச்சோதனன் வினவுதல்)

இன்ன விற்பத் தியற்கை யென்னென
மன்னவன் வினாய மாத்திரைக் கண்ணோ

5. கோமகன் - பிரச்சோதனன்.

6. தோரணக்கந்து - அரண்மனையின் முதல்வாயிலில் நடப்பட்ட
டிருக்கும் கம்பம் ; வாயில்காவலர் சார்ந்து நின்றற்குரியது இது.

8. அடியுறை அருண்மொழி - உதயணன் எனக்கு அருளிய மொழி
களை ; 'அடியுறை' என்பது அடியவனென்னும் பொருளில் வருவதொரு
தொடர்மொழி ; பிரச்சோதனனை யுட்கொண்டு உதயணனை அடியுறை
யென்றான் ; "அடியுறை யருளாமை" (கலி. 103 : 4) ; "இரும்பிசு
ராந்தை யடியுறை", "அடிநிழற் பழகிய வடியுறை" புறநா. 48, 49.

9. செவ்வி - சமயம். நொவ்விதின் - விரைவாக ; 48 : 139 ;
"நொவ்விதாச் சென்றீக" ஐந். ஐம். 10.

10. வாயிலோனுக்கு வராகன் கூறி நிற்க.

11. நாளால் - நாளின்கண்.

12. உறந்த - மிகுந்த. கடுங்காற்றுகிய நிமித்தம் ; எழுவாய் ; 69.

13. உறுகண் - துன்பம்.

14. இன்ன இன்பம் - முதலில் துன்பத்தைத் தந்து பின்பு மகிழ்ச்
சியைத் தருவதோர் இன்பம் ; 16, 228. இது பரிணாம விற்பமென்றும்
வழங்கும் ; "புள்ளின்குறி கொள்வா, னின்றேவரு மிடைபூறது நன்றாய்
விடு மென்றான்" (கம்ப. பரசு. 6) என்பதுயிது.

15. தொன்னூலாளன் - நிமித்திகள்.

(வாயில்காவலன் செயல்)

- செறியிலைப் பொற்குழை சிறப்பொடு தூக்கிய
 சிறுதுளைக் காதிற் செங்கட் செந்நோக்
 20 கருளொடு படாஅ வறிதெழு சினத்தன்
 ஆர மார்ப் நருமறைப் பள்ளியுள்
 உற்றது கூறுங் கொற்ற வாயிலன்
 கோலொடும் வானொடுங் கூப்பிய கையன்
 முன்பணிந் திறைஞ்சிய தன்மை கண்டே
 25 செந்தா மரைக்கணிற் செவ்விதி னோக்கி
 வந்தது கூறென வணங்கி வாய்புதைத்
 தந்தர விசம்பினு மணிநில வரைப்பினும்
 பெண்ணே ருருவம் பிறர்தமக் கில்லா
 துண்ணேர் மருங்கினும் மடித்தியெம் பெருமான்
 30 வடிவேற் றடங்கண் வாசவ தத்தைக்
 கடிவழிப் படுஉ முரிமையுட் கம்மியன்
 வல்வில் விளையன் வராக னென்போன்

18. குழை தூக்கிய.

20. காரணமின்றி எழுகின்ற சினத்தன். [மிடம்.

21. மார்பன் : அரசன். மறைப்பள்ளி - இரக்கியங்களைப் பேசு

19 - 22. காதினையும் நோக்கினையுமுடைய சினத்தனின் வாயிலன்.

23 - 4. “கொண்ட வானொடுங் கோலெடுங் கூப்பிய கையன்
 மன்னனைத் தாடொழுது” சீவக. 430.

17 - 24. மாத்திரைக்கண் வாயிலன் இறைஞ்சிய துண்ணை.

26. என - என்று அரசன் கேட்ப. [மன்னவன் கண்டு

27. ‘அந்தர விசம்பினும்’ என்பது முதலியன வாயிலோன்

28. தன்னைப்போன்ற பெண்ணுருவம் பிறர்க்கில்லாத. [கூற்று

29. துண்ணேர் - மிகதுண்ணிய.

29 - 30. தும்மடியவளும் எம்பெருமானுமாகிய வாசவதத்தைக்கு ;
 அடித்தி : 35 : 111 ; 47 : 226 ; “தம்பெருமான் பாத முடிதீட்டி”
 (சீவக. 2608) என்புழிப்போல இங்கே, ‘எம்பெருமான்’ என்பதில்
 நகரவொற்று, பெண்பாலை உணர்த்தியது.

32. விற்போரில் மிகச்சிறந்தவர்கள் பெயருக்கு முன் ‘வல்வில்’
 என்னும் அடை கொடுக்கப்படும் ; வல்விலிராமன், வல்விலோரி யென்ப
 வற்றாலுணர்க ; புந்நா. கடுஉ : 1-6, அடிக்.

சொல்லுவ துண்டெனச் செவ்வி வேண்டி
நின்றனன் பல்லாண் டென்றவ னிறைஞ்சு

(பிரச்சோதனன் செயல்)

35 அகன்மொழி தெரியு மருமறைப் பொழுதும்
மகண்மொழி யல்லது மற்றைய கேளா
இயற்கைய னாதலிற் பெயர்த்துப்பிறி துரையான்
வருக மற்றவன் வல்விரைந் தென்றலின்

(வாயில்காவலன் செயல்)

ஆணை வேந்த னருங்கல நிதியம்
40 பேணுது பிழைத்த காவ லாளன்
திருத்தகை மார்பற் குரைப்பதொன் றுள்ளான்
நின்றன னிமைப்பிடைச் சென்றன னுணர்த்தக்

(வராகன் செயல்)

கோயிற் கோதிய கோல முடைத்தாய்
வாயிலுந் தகைப்பும் வகையமைத் தியற்றிய
45 முளைக்கோற் பெருந்திரை வளைத்த வட்டத்து
நிலாவெண் மாடமொ டுள்ளறை சூழ்ந்த
உலாவு மண்டபத் துலாவுத லின்றி

34. ஒன்றைச் சொல்லி முடித்தபின்பும் பல்லாண்டு முதலியன கூறுதல் மரபு. 35. மறை - இரகசியம்.

36. மகண்மொழி - மகள் செய்தியைப் புலப்படுத்தும் மொழி; அரசனுக்கு மகள்பாலுள்ள அன்பின் மிகுதி கூறியவாறு.

38. அவன் - வராகன். வல்விரைந்து - மிகவிரைந்து. என்ற லின் - என்று அரசன் சொன்னமையால்.

39. ஆணைவேந்தன் : 42 : 20, அடிக். அருங்கலம் - அரசர்க்கே உரிய கிரீட முதலிய ஆபரணங்கள்; "அருங்கல முலகின் மிக்க வரசர்க்கே யுரிய" துளா. கல்யாண, 189.

39 - 41. வாயிலாளன் முன்னமே தான் செய்த தவற்றிற்குப் பரிகாரம் ஒன்று சொல்லுதற்குரியவன்.

42. நின்றனனாகி அப்பால் விரைந்துசென்று வராகனுக்கு உணர்த்த.

44. தகைப்பு - கட்டுக்கள்; ஈ. 24 : 200; "பஹகைப்பின்" (படீ. 143); "தாரருந் தகைப்பு" பதிந். ௬௪.

45. முளைக்கோல் - குத்துக்கோல்; இதுகாமெனவும் வழங்கும்.

- அங்கண் ஞாலத் தழலுமிழ்ந் திமைக்கும்
செங்கதிர்ச் செல்வனிற் சீர்பெறத் தோன்றிச்
- 50 சீயஞ் சுமந்த செம்பொ னுசனத்
தாய்மணி யணைசார்ந் தரத்த மீக்கோள்
தாண்முத லசைத்தோர் தாமரைக் கையன்
இருந்த மன்னவற் கெழு கோ லெல்லையுட்
பொருந்தல் செல்லாது புக்கவ னிறைஞ்ச
- 55 வண்ணமும் வடிவு நோக்கி மறறவன்
கண்ணி வந்தது கடுமை சேர்ந்ததென்
றெண்ணிய விறைவ னிருகோ லெல்லையுள்
துன்னக் கூஉய் மின்னிழை பக்கம்
மாற்ற முரையென மன்னவன் கேட்ப
- 60 இருநில மடந்தை திருமொழி கேட்டவட்
கெதிர்மொழி கொடுப்போன் போல விறைஞ்சப்
பின்னுந் தானே மன்னவன் வினவ
மறுமொழி கொடாஅ மம்மர் கண்டவன்
உறுமொழி கேட்கு முள்ள மூர்தர
- 65 நெஞ்சி னஞ்சாது நிகழ்ந்தது கூறென்
றாருயிர்க் கபயங் கோமான் கொடுப்ப
ளரியுறு மெழுகி னுருகிய் முகத்தன்
ஆர மார்பின் னருள்வகை யாங்கொல்
கார்முகத் தெழுந்தது கடுவளி வளியென

49. சூரியன் அரசனுக்குவமம் ; 198.

51. அரத்தமீக்கோள் - சிவந்த மேலாடை ; நீர் விழாவிற்குரியது.

52. அசைத்து - கட்டி ; உ. 12. 54 ; “ வெண்மலர் பிடித்த
கையால் ” (சூளா. குமார. 35.) 54. அவன் - வராகன்.

53 - 4. எழுகோலெல்லக்கு அப்பால் வணங்க. ஐந்துகோ
லெல்லையும் கூறப்படும் ; மணி. ச : 89.

55. நோக்கி - கண்டு ஆராய்ந்து.

58 - 9. கூஉய் - அழைத்து. மின்னிழைபக்கமாற்றம் - வாசவ
தத்தை திறத்து நிகழ்ந்த செய்தியை. 61. இறைஞ்ச - தலைகுனிய.

60 - 61. வராகன், விடை கூறுதற்கு அச்சத்தால் அரசனை
நோக்கவில்லையென்பது கருத்து. 64. ஊர்தர - மேற்பட.

66. அபயங் கொடுப்ப. 69. கடுவளி யெழுந்தது ; 12.

- 70 நகைத்தொழி லறியா நன்னகர் வரைப்பகம்
புகைக்கொடி சுமந்து பொங்கெரி தோன்றப்
புறமதிற் சேரியுங் குறுகுதற் கரிதாக்
காற்று மெரியுங் கலந்துடன் றேன்ற
எப்பான் மருங்கினு மப்பான் மலைக்குநர்த்
- 75 தப்புத லல்லது மிக்குயல் காணேம்
கூற்று மஞ்சநின் னாற்ற லானை
உரைப்பவு மொழியானு தலைத்தலை சிறப்பநின்
அடிநிழல் வட்ட மடையத் தஞ்ஊம்
கடியர ணின்மையிற் கையற வெய்தி
- 80 வெம்முரண் வேழத்து வெஞ்சின மடக்கிய
உண்முர ணறாஅ வுதயண குமரனெ
டுடன்பிடி யேற்ற லுற்றனெ மாகித்
தடம்பெருங் கண்ணியைத் தலைவயிற் பணிந்திரந்
தேற்றின மேற்றலுங் காற்றெனக் கடாஅய்
- 85 எம்மொடு படாஅ னிந்நகர் குறுகான்
தன்னகர்க் செடுத்த தருக்கின னாதலின்
ஆயிரத் தைவர் காவற் கானையர்
மாயிரு ஞாலத்து மன்னுயி ருண்ணும்
கூற்றெனத் தொடர வேற்றுமுன் விலங்கி
- 90 வயவ ரென்றியாம் வசுக்கப் பட்டோர்
பயவ ரன்றிப் பணிந்தவர் தொலைய
வென்றி யெய்திக் கொன்றுபலர் திரிதரப்
பின்றையு நின்றியான் பிடிப்பின் செல்வுழி

70. நகைத்தொழில் - விளையாட்டுத்தொழிலை.

வளியென (69), எரிதோன்ற (71.)

74. மலைக்குநர் - போர்செய்வோர். [உயல் - பிழைத்தல்.

75. தப்புதல் - கொல்லல்; “பார்ப்பார்த்தப்பிய” (புறநா. ௩௪.)

79. கடியரண் - மிக்க பாதுகாப்பு. கையறவு - செயலறவு.

80. முன்பு நன்கிரியின் கோபத்தை யடக்கிய.

85 - 6 = 45 : 71 - 3.

87. கானையர் - பிரச்சோதனனுடைய வீரர்.

91. பயவர் - பயனையளிப்போர்.

அடுத்த காத லணங்கைத் தந்தவன்

- 95 விடுக்கப் போந்தனென் மீண்டிது கூறெனத்
தடக்கை கூப்பினின் னடித்திசைக் கிறைஞ்ச
ஒழிந்தியான் வந்தனெ னிகழ்ந்ததை நினைப்பினோர்
மாயம் போலுங் காவல வருளென

(பிரச்சோதனன் செயல்)

உரைத்த மாற்ற முணரக் கேட்டே

- 100 செருச்செய் நெடுங்கண் மயெனச் சிவப்பப்
பிரச்சோ தனனெனும் பெரும்பெயர் விளக்கம்
மகிழ்ச்சி யெய்தி வத்தவற் றெளிந்த
இகழ்ச்சி யளற்று ளிறங்கற் றின்றெனச்
சுற்ற மாக்களைச் சடுவான் போலப்
105 பொற்றார் மார்பன் பொங்குபு வெகுண்டு
முறைகை முத்தொடு தகைமுடி தயங்க
அருவரை யகலத் தாரம் புரளத்
திருமுடி யண்ண றீப்படச் சீறி
எழுவுறழ் திணிதோ ளெடுத்தன னோச்சிப்
110 பொழிமணித் திண்டுண் பொறிபடப் புடைத்து
மாற்றுச் சிங்கத்து மறக்குரல் கேட்ட
ஏற்றுச் சிங்கத்தி னிடித்தெழுந் தூறிக்
கொடியணி தேருங் குதிரையும் யானையும்
வடிவே லினையரும் வல்விரைந் தோடி

94 - 6. வாசவதத்தையை அவள் தந்தையின் கட்டளைப்படி அழைத்துச் செல்கின்றேன்; இதனை நீ சென்று அரசனுக்குச் சொல்வாயாகவென்று சொல்லித் திசைநோக்கி உதயணன் வணங்க; 46;

99. பிரச்சோதனன் கேட்டு.

[143 - 9.

101 - 3. திருக்குறள், 601.

[புடைய முத்து.

106. புன்னையரும்பு முதலிய அரும்புகளைப் போன்ற ஒளியை

110. கோபத்தினது மிகுதியால் துணிலறைந்தான்; “பொற்றாண் டப்படப் புடைத்து” (சீவக. 1857); “மடித்தவா யெயிறு கவ்வி மருங்கி னோர் வயிரக் கற்றான், அடித்தன னசனி வீழ வருவரை நெரிவ தே போற், படித்தலை நடுங்க மற்றப் பருஉத்திரள் வயிரத் தம்பந், தொடித்தலை சிதைந்து துங்கத் துகளெழுந் தொழிந்த தன்றே” துளா. அரசியல். 9.

112. ஏற்றுச்சிங்கம் - ஆண்சிங்கம்.

- 115 எய்க்கண யியற்கை யியற்றமை யிரும்பிடி
கைபகம் புக்க தன்றியிவ் வையகத்
தறத்தொடு புணர்ந்த துறைப்புன லாட்டத்
தற்றமும் பிறவு மொற்றுவன னோக்கி
வள்ளி மருங்கின் வயங்கிழைத் தழீஇ
- 120 எள்ளி யிறந்த வின்னா மன்னனைப்
பற்றுபு தம்மெனப் படையுறப் படுத்து
ஞாலந் தரும்பொரு ளியற்பட நாடிய
சாலங் காயனைத் தலைக்கை யாக்கப்
பல்பொருள் பொதிந்த பயந்தெரி பனுவற்
- 125 பரதகன் றன்னொடு பயந்தீர் நண்பின்
மந்திர மாக்களு மந்த னாளரும்
அகத்தாற் குழீஇய வவைய னாதலின்
முகைத்தார் வேந்தற்கு முகத்தெழு பெருஞ்சினம்
புனற்படு நெருப்பிற் பொம்மென வுரறி
- 130 ஆறிய 1 வண்ண மணிமுக நோக்கித்
தெளிதகு கிளவி செவ்விதிற் கேட்ப

(சாலங்காயன் கூற்று)

- உளைவன செய்த வுதயண குமரனைத்
தளைவயி னகற்றலுங் களைவயிற் பெயர்த்தலும்
ஆர மார்பவலி தியாவரு மறிவர்
- 135 வருமுலை யாகத்து வணங்குகொடி மருங்கில்
திருமக டன்வயிற் றெரிந்தனை காணிற்
குலத்தினுங் குணத்தினு நலத்தகு நண்பினும்
நிலத்தினி னின்னொடு நிகர்க்குந னாதலின்

-
115. அம்பைப்போல விரைந்துசெல்லும் இயல்பையுடைய பிடி.
117. நீர்விழவில். 118. ஒற்றுவனன் - ஆராய்ந்து.
119. வள்ளி - பூங்கொடி. 120. எள்ளி - இகழ்ச்சிசெய்து.
121. பற்றுபு தம்மென - பிடித்துத்தாருமென்று.
123. சாலங்காயன் - முதன் மந்திரி. தலைக்கை - பிரதானி.
125. பரதகன் - அரசன் பிள்ளைகளுள் ஒருவன். பயம்தீர்நண்பு
பயனைக் கருதாத நண்பு. [முழங்கி
129. புனற்படு நெருப்பின் - வடவைத் தீயைப்போல. உரறி
பி - ம். 1 வண்ணலணிமுக.

- மேல்வகை ¹ விதியின் விழுமியோர் வகுத்த
 140 பால்வகை மற்றிது பழிக்குந ரில்லை
 ஆறென வருளா யண்ணன்மற் றதுந்
 வேறென வருளிய வேட்கை யுண்டெனின்
 முன்னிலை முயற்சியி னன்றி மற்றினிப்
 பின்னிலை முயற்சியிற் பெயர்த்தனந் தருதல்
 145 திருவளர் மார்ப தெளிந்தனை யாகென
 ஒருபே ரமைச்ச னுள்விரித் துரைப்ப
 (பிரச்சோதனன் செயல்)
 எறிநீர் வரைப்பி னெப்பொரு ளாயினும்
 என்னி னறிவோ ரில்லென மதிக்கும்
 மன்னருண் மன்னன் மனத்திற் றேறி
 150 இடத்தோ ளன்ன விடற்கருங் காதல்
 உரிமைத் தேவியர்க் கொருமீக் ² கூரிய
 பட்டத் தேவிக்குப் பட்டதை யெல்லாம்
 ஏனோ ருணர்த்துத னீக்கிக் கோமான்
 தானே யுணர்த்துந் தன்மைய னாகி
 155 அரசு கொற்றத் தருங்கடம் பூண்ட
 முரசெறி வள்ளுவ முதியனைத் தரீஇக்
 கார்பனி துளித்துக் கதிர்கண் புதைஇய

140. பால் - ஊழ்; 32 : 20 - 27.

141. ஆறென - இது பெரியோர் சென்ற வழியென்று.

143 - 5. வாசவதத்தையுடன் உதயணனை மீட்குஞ் செயலை இப் பொழுது நாமே நேரில் மேற்கொள்ளுதலைத் தவிர்த்து பிற்காலத்துப் பிறரைக்கொண்டு செய்வித்தலைத் தெளிந்தருளுதியென்று.

146. ஒரு பேரமைச்சன் - சாலங்காயன். [றுணிபு.

150. கணவனுடைய இடத்தோள் மனைவியின் கூறென்பது தூற்

151 - 2. அரசனுடைய உரிமைத் தேவியர் பதினொருயிரவரில் மேலான பட்டத்தேவிக்கு : உ. 4 : 18-24.

152 - 4. பட்டத்தேவிக்கு ஏனையோர் சொல்லுமுன்னம் தானே இச்செய்தியைச் சொல்லுதற்கு அரசன் நினைந்து.

156. தரீஇ - தருவித்து.

157. 'கார்பனிதுளித்து' என்பது முதலியன வள்ளுவனை நோக்கி அரசன் கூறல்.

பு - ம். 1 விதியினும். 2 கூறிய.

- வர்ப்பனி மாலைநம் வளநகர் புதுதல்
புனலாடு விழவிற் பொலிவின் முதலின்
160 கோலங் குயிற்றிக் கோடணை யியற்றிக்
காலை புதுதல் காவலன் பணியெனத்
துறைநக ரறியப் பறையெடுத் தறைகெனச்
செல்சுட ரந்தி நல்லிய லோம்பிப்
பள்ளிக் கோயிலுட் பல்லிய மெடுப்ப
165 ஆய்ப்பூஞ் சேக்கையு ளருமணி சுடரப்
பாயல் கோடல் பலரறி வறிதிய
கைக்கோ விளையருங் காஞ்சுகி முதியரும்
1 அகக்கோ ளாளரோ டருமறை யாகப்
பண்டிவட் புகுஉம் பொங்குபுனல் விழவணி
170 அன்றவ ணிலனா யானிக் திழிந்த
இந்திர குமர னியற்கைய னாகக்
கஞ்சிகைச் சிவிகையுட் கரணத் தொடுங்கி

(பள்ளியறை)

வேண்டிடந் தோறந் தூண்டுதிரிக் கொளீஇக்
கைவயிற் கொண்ட நெய்யகற் சொரியும்

-
162. துறைநகர்-துறையில் நீர்விழவிற்குப் புதிதாகச்சமைத்த நகரம். என-என்று அரசன் சொல்லி. 163. அந்திநல்லியல் - மாலைக்கடன்,
166. அறிவுறீஇய - அறியும்படி.
167. காஞ்சுகிமுதியர் : 44: 111, அடிக்.
168. அகக்கோளாளர் - அகம்படிப் பெண்கள். அருமறையாக - கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் இருக்க.
170. ஆவீத்து - பெருமூச்செறிந்து.
171. இந்திரகுமரன் - தேவகுமரன்; “இந்திர குமரரின் யாங் காண் குவமோ” சிலப். கக : 173.
170 - 71. தனக்குரிய அரசச்சின்னம் யாதொன்றும் இன்றிச் சென்றமையால், அரசனுக்கு அறப்பயனை நுகர்ந்த பின்பு சுவர்க்கத்தினின்றும் இழிந்த தேவகுமரனை உவமை கூறினார்.
172. கஞ்சிகை - திரை; 199. கரணத்து ஒடுங்கி - மனத்தில் ஊக்கமின்றி; ஒடுங்குதல் அரசன் தொழில்.
173. திரிக்கொளீஇ - திரியைப் பொருந்தச் செய்து.
பி - ம். 1 அகக்கோளாளர்.

175 யவனப் பாவை யணிவிளக் கழலத்
 திருந்துசா லேகமொடு பொருந்துகத வொற்றிப்
 பளிக்குமணி யிழிகைப் பவழக் கைவினைப்
 புலிக்கா லமளிப் பொங்குபட் டசைஇ
 எலிப்பூம் போர்வையொடு மயிர்ப்படம் விரித்துக்

180 கலத்தி னல்லது காலின் வாரா
 நலத்தகு பல்படை யழற்றற் குரியவை
 1 ஆய்வனர் படுத்த வம்பும் பள்ளியுட்

(திருமாதேவியின் உட்கோள்)

பெருமூ தாட்டியர் பேணுவனர் சூழத்
 திருமா தேவி யருநக நுற்ற

173 - 5. “யவன ரியற்றிய வினைமான் பாவை, கையேந் தையக
 னிறையநெய் சொரிந்து, பருஉத்திரி கொளீஇய குருஉத்தலை நீயிரொரி”
 நேநேல். 101 - 3.

174 - 5. கொண்ட அகவில் நெய்சொரியும் விளக்கென்க,

176. சாலேகம் - இருப்புக் கம்பிகளை யுடைய சாளரம்; “சாலே
 கஞ் சார நட” (முத்.) ஒற்றி - ஒன்றுபடச் சார்த்தி.

177. இழிகை - கைசுகரிகை; சீவக. 558.

178. புலிக்காலமளி-புலிவடிவம் அமைந்த காலையுடைய கட்டிலில்.

179. எலிப்பூம்போர்வை - எலிமயிராற் செய்யப்பட்ட பூத்
 தொழிலையுடைய போர்வை; “மயிரெலியின் போர்வையொடும் மன்
 னன்விடுத்தானே”, “எலிமயிர்ப் போர்வை வைத்து”, “எலிமயிர்த்
 தொழிற், பொவகு பூம்புகைப் போர்வை மேயினார்”, “செந்நெ ருப்
 புணுஞ் செவ்வெ லிம்மயி, ரந்நெ ருப்பள வாய்பொற் கம்பலம்” சீவக.
 1874, 2471, 2680, 2686.

180. கலம் - கப்பல். கால் - வண்டி; 42 : 177; சீலப். உ: 7.

181. நலத்தகு பல்படை - நலத்திற்குத் தக்க பலவகையான
 படுக்கை; “ஐந்துமூன் றடுத்த செல்வத் தமளி” (சீவக. 838) என்பதன்
 விசேடவுரையைப் பார்க்க. அழற்றற்கு - வெப்பஞ் செய்தற்கு.

177 - 82. நட. கச : 53 - 61; “பவளப் பாய்காற் பசுமணி
 யிழிகை, வம்பார் நல்லகில் விம்மு கட்டில்” சீவக. 558.

184. திருமாதேவி : எழுவாய்.

பி-ம். 1 யவனர்.

- 185 ஆகுலப் பூசலு மழலு மற்றிவை
காவல னற்றிந்த கருத்தின னாகியென்
வாசவ தத்தையை வலிதிற்கொண் டேகினும்
திது நிகழினு மேத மில்லென
வினைப்புள் றுறுத்த நெஞ்சின ளாகி
- 190 மனத்து னோர்க்கு மம்மர் தீர
அருங்கடி காவல ரஞ்சின ரெதிர்கொள
இருஞ்சின வேந்தன் பெருஞ்சின மகற்றி
வாபிழன் வருமிடத் தெதிர்கொளற் பொருட்டாக்
கோயிலு ளிருந்த கோப்பெருந் தேவிக்குப்

(பிரச்சோதனன் சேயல்)

- 195 பொலப்பூங் குடத்திற் போற்றித் தந்த
தலைப்பூ நறுநீர் சிறப்பு முந்துறிஇத்
தருமணன் னெமிரிய திருநகர் முற்றத்து
வெண்முகிற் பொடிக்கும் வெய்யோன் போலக்
கைபுனை சிவிகையிற் கஞ்சிகை நீக்கி
- 200 அம்பூர் தானை யடிமுதற் றடவர
வெம்போர் வேந்தன் மெல்லென விழிந்து
நெடுவெண் டிங்க ளகடுறத் தழுவும்
கடிவெண் மாடத்துக் கன்னியங் கடிமனை

185. ஆகுலப் பூசல் - வருத்தத்தையுடைய ஆரவாரம்.

186. காவலன் - உதயணன்.

188. தீது நிகழினும் - அவன் அவனை வலிதில் மணஞ்செய்து கொண்டாலும்; தாய் தந்தையருடைய உடம்பாடின்றி ஒரு கன்னியை வலிதில் மணஞ்செய்து கொள்ளுதல் அநாரியவொழுக்கமாதலின், 'தீது நிகழினும்' என்றாள். ஏதம் இல் - குற்றமில்லையாகும்.

191. அரசனை எதிர்கொள்ள. 194. தேவியின் பொருட்டு.

195 - 6. தலையிலே தாமரைப் பூவையுடைய பூரணகும்பம்; உ. 5: 104. சிறப்பு - மற்றச் சிறப்புக்கள்.

197.=33: 134, அடிக்; நெடுநல். 90; தோள். உரி. சூ. 65, சே. ந; இ - வி. சூ. 281, மேற். னெமிரிய - பரந்த; இச்சொல் னெமிரிய வெனவும் வழங்கும். [49.

198. பொடிக்கும் - தோன்றும். வெய்யோன் - சூரியன்; 48:

202. நெடுவெண்டிங்கள்: அகநா. உ: 17.

- இல்லாத் தன்மையிற் புல்லெனத் தோன்றும்
 205 பையுட் செல்வத்துக் கையற வெய்திப்
 பொன்னு மணியும் புகரறப் புனைந்த
 தொன்னு டமரத் துணைமுதற் பொறித்த
 1 தோடமை கொளுவத் தூடுற வளைஇத்
 தாழ்காழ் நகையொடு தாமந் துயல்வரும்
 210 மாசி றிண்ணிலை வாயிற் பேரறைப்
 பள்ளி மண்டபத் தொள்ளொளி கிளரத்
 திருவுகொ ளுரோணி யுருவுநலம் விரும்பிய
 விரிகதிர்ச் செல்வனின் வியப்பத் தோன்றிப்
 பாயல் கொள்ளான் பட்டத் தேவி
 215 சாயற செல்வந் தலையளித் தோம்பி
 அணியிய லமிர்த மாற்றிய பின்னவட்
 டெனியக் காட்டுந் தெரிவின னாகிப்

205. கையறவு - செயலறுதலை.

207. அமர - ஒப்ப. துணைமுதற் பொறித்த - இரட்டை (ஆண் பால் பெண்பால்) வடிவங்கள் எழுதிய.

206 - 7. பொன்னுற் புனைந்தநாடு சுவர்க்கம்; மணியாற் புனைந்த நாடு நாகருலகம்; இவை முறையே புகழினும் போகத்தினும் சிறந்தன வென்பது சைனதூற்றுணிபு; “நாகநீ ணகரொடு நாகநா டதனொடு, போகநீன் புகழ்மன்னும் புகார்நகர்” (சீலப். க: 21 - 2); நாகருலகம் பவணமெனவும் வழங்கும்; “பள்ளிமாட மண்டபம் பசங்கதிர்ப் பவ ணமே”, “பவணத்தொரு பாங்கின தாலளிதோ” சீவக. 146, 2853.

208. தோடு - தொகுதி. கொளு - பொருத்துவாய்; அம்: சாரியை.

209. காழ்நகை = நகைக்காழ் - முத்தாரம். தாமம் - பூமாலை.

212. உரோணி - உரோகிணி.

213. செல்வனின் - சந்திரனைப்போல.

212 - 3 = உ. 9: 167 - 8; “மண்ணகங் காவலின் வழுக்கி மன்னவன், பெண்ணருங் கலத்தொடு பிணைந்த பேரருள், விண்ணக மிருள்கொள விளங்கு வெண்மதி, ஒண்ணிற வுரோணியோ டொ ளித்த தொத்ததே” சீவக. 198.

215. சாயற்செல்வம் - மென்மையாகிய செல்வத்தை.

216. அமிர்தம் ஆற்றிய பின் - இனிய உணவை அரீசனுக்குத் தேவி அளித்தபின்பு.

19 - ம். 1 தோழமை கொழுவத்தாழற.

- பூங்கொடி புனைந்த விங்குழலை யாகத்து
 வாங்கமைப் பனைத்தொன் வாசவ தத்தையை
 220 நல்லியாழ் நன்றிய நன்மணிக் கொடும்பூண்
 உறுவரை மாட்டி னுதயண குமான்
 மறுவி றென்று மனைவளந் தருஉம்
 செல்வி யாகச் சிறப்பொடு சொத்தியவன்
 காட்டகம் புகுத்தற்கு வேட்ட தென்மனன்
 225 ஸ்ணகுழை மடவோ யுலத்தி யோவென

(திருமாதேவி கூற்று)

- அருமைபிற் பெற்றதும் மடிந்தி தன்வயிற்
 திருமணச் சூழ்ச்சி யெழுமைத் தாயினும்
 ஏத 1 மின்ற லின்பம் பயத்தலின்
 யானைக் கெழுந்த வெஞ்சின மடக்கின்
 230 தானைத் தலைத்தா டந்த ஞான்றவன்
 நிலையிற் திரியா விளமைக் கோலம்
 உயர்பிற் திரியா தொத்துவழி வந்த
 மகளுடைத் தாயர் மனத்தகம் புகற்றலின்
 யானு மன்றே பேணினை னடிகள்
 235 மான மில்லை மற்றவன் மாட்டேன

(பிரச்சோதனன் கூற்று)

- உவந்த வொள்ளிழை யுள்ள நோக்கி
 நிகழ்ந்த திற்றென நெருப்பு நுனையுமிஞ்சு

218. கொடி - ஓராபரணம்.
 222. தொன்று - பழமை.
 221 - 3. வாசவதத்தையை உதயணனுடைய இல்லறக்கிழத்தி
 ராகச் செய்து. 225. என - என்று அரசன் வினாவ.
 226. தும்மடித்தி : 35 : 111; 47 ; 29.
 228. இன்பம் பயத்தலின் ஏதமின்று.
 230. தலைத்தாள் - திருமுன்னே.
 233. புகற்றலின் - விரும்பச் செய்தலின் ; கீவக. 870.
 கோலம் (231) புகற்றலின் (233.) 235. மானம் - குற்றம்.
 236. தேவியின் கருத்தை அரசன் நோக்கி.
 237. இற்றென - இதுவென்று.
 ப - ம். 1 இன்னுதின்பம்.

சுடுநா ராசஞ் செவிசெறித் தாங்கு

வடிவேற் றுனை வத்தவன் றன்னொடு

240 பாவை பிரிவினைக் காவல னுணர்த்தலின்

(தீருமாதேவி வருந்தல்)

இசைகொள் சீறியா ழின்னிசை கேட்ட

அசுண நன்மா வந்திலைக் கண்ணே

பறையொலி கேட்டுத்தன் படிமறற் ததுபோல்

நீலத் தன்ன கோலத் தடங்கண்

245 முத்துற ழாலி தத்துவன தவழப்

பெறலரு மென்மகள் பிரிந்தன ணம்மெனக்

கூறிய கிளவி கூற்றுவ னிமிழ்த்த

பாசம் போலப் பையுள் செய்ய

அலமந் தழுஉ மஞ்சி லோதியை

(பிரச்சோதனன் தேற்றல்)

250 முகைமலர்ப் பைந்தார் குழைய முயங்கி

மடவை மன்ற மடவோய் மண்மிசை

உடைவயிற் பிரியா துறைநரு முளரோ

இற்றுங் கேண்மதி முற்றிழை மகளிர்

237 - 8. சீலப். உரு : 48. 238. நாராசம் - இரும்புக்கம்பி.

242. அசுணநன்மா - இசையை அறிவதொரு விலங்கு.

243. படி மறத்தல் - மெய்மறத்தல்.

241 - 3. யாழொலியைக் கேட்டு மகிழ்தலும் பறையொலியைக் கேட்டுத் துன்புறுதலும் அசுணத்திற்கு இயல்பு; “மறையிற்றன் யாழ் கேட்ட மாணையருளா, தறைகொன்று மற்றத னொருயி ரொஞ்சப், பறையறைந்தாங்கு” (கலித். கசந); “பறைபட வாழா வசுணமா” (நான்மணி. 4); “இன்ன ளிக்குரல் கேட்ட வசுணமா வன்னளாய்” (சீவக. 1402); “யாழ், நறையடுத்த வசுணநன் மாச்செவிப், பறைய டித்தது போலும்” கம்ப. அவையடக்கம்.

244. கண்ணினின்றும். 245. பெருங். க-46 : 253.

246. நம்மைப் பிரிந்தனனென்று. [இமிழ்த்த - கட்டிய.

247. கூறிய கிளவி - அரசன் சொல்லிய சொல்லானது.

251. மடவை மன்ற - நிச்சயமாக அறிவில்லாய்; “மடவை மன்ற வாழிய முருகே” நந். நச.

252. உடைவயின் - தன்னையுடைய கணவனிடத்து.

253. இற்றும் - இன்னும்; ந. 1 : 61.

தத்துநீர்ப் பெருங்கடற் சங்குபொறை யுயிர்த்த

255 நித்திலத் தன்னர் நினைந்தனை காணென

ஆர்வக் காதலன் காணக் கட்டுரை

இகப்ப விடாஅன் றெரிப்பத் தேற்கி

கயல்புரை கண்ணி யியல்புகளந் தெத்திப்

பொன்னணி நகாமொடு தம்மனை புலம்ப

260 வான்மதி யிழந்த மீனினைப் போலப்

பொலிவின் ருகிப் புல்லென் னோலமொடு

கலாவேற் காவலன் மடமகட் காணுது

விலாவித் தன்றால் விழுவணி நகடென்.

சுஎ—உரிமை விலாவனை முற்றிற்று.

253 - 5. தாய்தந்தையர்க்கன்றிக் கொண்டோனுக்குப் பயனளித்தலின், மகளிர் சங்கீன்ற முத்தையொப்பார்; “சீர்கெழு வெண்முத்த மணிபவர்க் கல்லதை, நீருளே பிறப்பினு நீர்க்கவைதா மென்செய்யும், தேருங்கா னும்மக னுமக்குமாங் கனையளே” (கலி. ௧); “வலம்புரி மீன்ற முத்த மண்மிசை யவர்கட் கல்லால், வலம்புரி பயத்தை யெய்தா தனையரே மகளிர்” (சீவக. 563); “நெருங்கடல் வேனெடுமாற னெடுங்களத் தன்றுவென்றான், பெருங்கடல் ஞாலத்துட் பெண் பிறந் தார்தம் பெற் றார்க்குதவார், இருங்கடல் போற்றய ரெய்தன்மி னீன்றன வென்றுமுந்நீர்க், கருங்கடல் வெண்சங் கணிந்தறி யாதண் கதிர்முத்தமே” பாண்டிக்குவை.

257. தேவி தேறுதலுற்று.

260. மீனினை - நாண்மீன்களின் கூட்டம்.

260 - 61. “மதியங் கெடுத்த வயமீனெனத் தம்பி மாழாந்து”, “வெண்மதி யிழந்த மீன்போல் விடலைக்குத் தம்பி மாழாந்து” சீவக. 23, 1695.

262. கலா வேல் - போரிற் சிறந்த வேல்; “புலாஅக் களஞ் செய்த கலாஅத் தானையன்” புறநா. ௯௯.

263. விலாவித்தன்று - அழுதது; “விழுவுடை முதுநகர் விலா விக் கின்றதே” சீவக. 1092.

சுஅ—மருதநிலங் கடந்தது.

(பிரச்சோதனன் படைவீரர் செயல்)

விழுவணி விழுநகர் விலாவணை யெய்த
முழுவணி முன்றிலொடு முதுநகர் புல்லென
அழுகை யாகுலங் கழுமிய கங்குல்
மதியா மன்னனைப் பதிவயிற் றம்மென
5 வெல்போர் வேந்தன் விடுக்கப் பட்ட
பல்போர் மறவ ரொல்லென வுலம்பிப்

(குதிரைகள்)

புடைப்போர்ப் புளகத் துடப்புமறைப் பருமத்துத்
தீப்படு ¹ கரணத்துக் கணைவிடு விசைய
செய்வினைத் தச்சன் கைவினைப் பொலிந்த
10 வேற்றவ ரொல்லென வேற்றினன் பாய்த்துள
கண்டிரள் கவினமொடு பிண்டிகைக் கவ்வித்
திரைத்தலைப் பிதிர்வி னுரைக்கும் வாயின

சுஅ—மருதநிலங் கடந்தது.

[திடுத்தந்தவந்த பிரச்சோதனன் படைவீரரை உதயணனுடைய
வீரர் வேன்று வீழ்த்தியதும் “பிடியின் வேகத்தைப் பொறுமல்
வருந்திய வாசவதத்தையைக் காஞ்சனமாலை தேருட்டியதும் பிடி
மருதநிலங்கடந்ததும் பிறவும் இப்பகுதியால் அறியலாகும்.]

1. விழவு - நீர்விழவு. அதனை அணிந்த விழுநகர் - புதுநகர்
 2. முதுநகர் - உச்சயினி. [பாடி
 4. உதயணனை இங்கே கொண்டு வாருமென்று.
 5. வேந்தன் - பிரச்சோதனனால். 6. உலம்பி - முழங்கி.
 7. போர்ப்புளகம் - இரட்டைக் கண்ணாடி; போர் - போர்வையு-
மாம். உடப்புமறை - உடம்பை மறைக்கின்ற; பருமம் - சேணம்;
“குதிரை யுடலணி” (கலி. ௧௬.) 8. கரணம் - செயல்.
 10. வேற்றவர் ஒல்லென - பகைவர் அஞ்ச. ஏற்றின் - சிங்கத்
தைப் போன்ற. பாய்த்துள - பாய்தலையுடையன.
 11. பிண்டிகை - செம்பஞ்சியின் திரட்சி.
- பி - ம். ¹ கானத்துக்.

கற்றோர்க் கமைந்த கருவி மாட்சிய
பொற்றூ ருடுத்த பொங்குமாரிப்ப்புரளி

(தேரீகன)

- 15 புரளி பூண்ட பொன்னுகக் கொடுஞ்சிப்
பரவைத் தட்டிற் பன்மணிப் பலகை
அடிதொடைக் கமைந்த கிடுகுடைக் காப்பிற்
காழமை குழ்சிக் கதிர்க்கவா சந்துச்
சூழ்பொற சூட்டிற் ¹ சுடர்மணிப் புளகத்
20 நாழாக் கடுஞ்செல லாழித் திண்டேர்

(யானைகன)

- திண்டேர்க் கமைந்த தண்டாக் காப்பிற்
குன்றுகண் டன்ன தோன்றல குன்றின்
அருவி யன்ன வருவுகொ ணோடைய
ஓடைக் கமைந்த சூழிச் சுடர்நுதற்
25 கோடில வெழுதிய கோலக் கும்பத்

13. கற்றோர்க்கு அமைந்த - தம்மை ஊரக் கற்றோருக்கு அடங்
கிய; “கல்லாதா னூருங் கலிமாப் பரிப்பின்னு” (இளநு. 29) : “ஊர்ந்
தான் வகைய கலினமா” நான்மணி. 73.

14. தார் - கிண்கிணிமால.

15. “பொன்னுகம் புரவி பூட்டுவிட்டு” சீவக. 471.

16. பரவை - பரப்பு. தட்டு - தேரின் ஒருறுப்பு.

17. அடி தொடைக்கு அமைந்த - அடிவைத்து நிற்பற்கும் அம்பு
களை வைத்து எய்தற்கும் அமைந்த. கிடுகுடைக்காப்பின் - பகைவரெய்
யும் அம்பு படாதபடி சட்டப்பலகையாலாகிய காவலையுடைய; “கிடு
குடைக் காப்பின் கிளர்பொற் பீடிகை, அடிதொடைக் கமைந்தன”
(சீவக. 2213.) 18. குழிசி - உருளையின் குறடு. ஆரம் - ஆரக்கால்.

19. சூட்டு - ஆரக்காலேச சூழ்த்திருக்கும் வட்டை. புளகம் -
கண்ணாடி.

18 - 9. “சூட்டு வைக்கிய வாரமே யமைந்ததேர்க் குழிசி” சீவக.

20. கடுஞ்செலல் - விரைந்து செல்லுதலையுடைய. [790.

22. “குன்றுறழ் யானை” (பெருட்பாண். 852); “வரை மருளு
முயர்தோன்றல, வினைநவின்ற பேர்யானை” (மதுரைக். 46 - 7.)
தோன்றல - காட்சியை யுடையன. 24. குழி - முகபடாம்.

25. இலவெழுதிய - இலவம்பூவை யெழுதிய.

பி - ம. 1 சுடர்மணிக் கானத்துத்.

திபூந் தாம மிருங்கவு ளசைஇப்
படுவண் டோப்பும் பண்ணமை கோலத்து
விண்ணுரு மன்ன வெடிபடு சிற்றத்
தண்ணல் யானை யவையவை தோறும்

(படைவீரர் செயல்)

30 மேலாட் கமைந்த காலாட் காப்பிற
கருவிப் பல்படை கடல்களர்ந் தெனவுறப்
பரவை யெழுச்சிப் பக்கமு முன்னும்
வெருவரத் தாக்கி வீழ நூறி
நற்றுணைத் தோழ ருற்றுழி யுதவ

35 அமிழ்தி னன்ன வஞ்சில் கிளவி
மதர்வை நோக்கின் மாதரைத் தழீஇ
ஹங்கிய தோற்றமொ டொருதா னாகி
நீங்கிய மன்னற்கு நிகழ்ந்தது கூறுவேன்
சேரா மன்னனுஞ் சேனையம் பெரும்பதிக்

40 கோரிரு காவத மூரா மாத்திரம்

(சூரியன் அத்தமித்தல்)

விரிகதிர் பரப்பி வியலகம் விளக்கும்
பரிதி ஞாயிறு பல்லவர் காணின்
அற்றந் தருமென வருள்பெற் றதுபோற்
கொற்ற வெங்கதிர் சூளிர்கொளச் சுருக்கிக்

45 குண்டகன் கிடக்கைக் குடகடற் சூளிப்ப

26. இபூந்தாமம் - மத்தகமலை. அசைஇ - கட்டி.

30. மேலாட்கு - குதிரை முதலியவற்றின் மேலுள்ள வீரர்க ளுக்கு. காப்பின் - காவலையுடைய.

31. கருவி - ஆயுதங்கள், தொகுதி. [செய்ய.

30 - 31. படைகள் கடல் கிளர்ந்தாற்போல உற்றுப் போர்

34. தோழர் - உதயண்ணுடைய தோழர்களாகிய வீரர்கள்,

35. தறுந். கச : 1 - 2. 39. உஞ்சேனை - உச்சயினி நகரம்.

42. பரிதி - வட்டம். 43. அற்றம் - சோர்வு.

44. வெங்கதிரைச் சுருக்கி. 45. குடகடல் - மேல்கடலில்.

41 - 5. இவன் செல்லுதலைப் பிறர் காண்பாராயின், அக்காட்சி இவனுக்குச் சோர்வைத் தருமென்று மனமிரங்கியவன்போலச் சூரியன் மறைந்தான்.

(மாலை வருணனை)

வண்டகத் தடக்கிய வாய வாகிக்

1 கூலப் பொய்கையு னீலமொடு மலர்த்

கோலக் கழுநீர் குழிவாய் நெய்தல்

எழுநீர்க் குவளையொ டின்னவை பிறவும்

50 தாமரை தலையாத் தன்னகர் வரைப்பகம்

எம மாகவிவ னெய்துவ னென்றுதம்

தூய்மை யுள்ளமொடு கோமகற் கூப்பும்

குறுந்தொடி மகனிர் குவிவரல் கடுப்ப

நறுந்த னுற்றம் பொதிந்த நன்மலர்க்

55 தடங்கயந னுற்றத தன்மைய வாகிக்

குடம்பை சேர்ந்து குரல்விநி பயிற்றிப்

புட்புலம் புறுத்த புன்கண் மாலை

கட்புல மருங்கு கலந்த ஞாயிற்று

வெப்ப நீக்கித் தட்பந தான்செயக்

(பிடியின் நிலை)

60 கண்ணுறு பிறங்கற் கருவரை நுனித்தலை

வெண்ணிற வருவி வீழ்ச்சி யேய்ப்ப

மத்தக மருங்கின் மாலையொடு கிடந்த

நித்திலத் தாம நிலையின் வழாமை

வைத்த தலையிற ருக வலிசிறந்து

65 வித்தகக் கோலத்து வீழ்ந்த கிழவற்குப்

பத்தினி யாகிய பைந்தொடிப் பனைத்தோட்

டத்தரி நெடுங்கட் டத்தை தம்மிறை

47. கூலம் - கரை. 52. கோமகன் - உதயணன்.

46 - 53. தன்னுடைய நகரஞ்சென்று இன்புறுதற்கு இவன் இவ் வழியே வருகின்றனென்று மனமுவந்த மங்கையருடைய கைகள் குவிந் தாற்போலத் தாமரை முதலிய நீர்ப்பூக்கள் குவிந்தன.

55. கயம் துறந்த - தடாகங்களை நீங்கிய.

57. புள் - பறவைகள். மாலை - மாலேக்காலம் ; எழுவாய்.

61 - 3. அருவி பிடியின்மாலேக்கும் நித்திலத்தாமத்துக்கும் உவமை.

65. வீழ்ந்த - வீறும்பிய. கிழவற்கு - உதயணனுக்கு.

67. தத்தைதம்மிறை - பிரச்சோதனனுடைய.

பி - ம். 1 கோலப்.

- ஆணை 1 யஞ்சிய வசைவுநன் கோம்பிக்
கோணை நீண்மதிற் கொடிக்கோ சம்பி
70 நகைத்துணை யாய மெதிர்கொள நானைப்
புகுத்துவ லென்பது புரிந்தது போலப்
பறத்தரல் விசையினும் பண்ணினு மண்மிசை
உறப்புனைந் தூரு முதயணன் வலப்புறத்
தறியக் கூறிய செலவிற் ருகிக்
75 கோடுதல் செல்லாது கோமகன் குறிப்பறிந்
தோடுதல் புரிந்த வுறுபிடி மீமிசைக்
கூந்தலுங் கூந்தல் வேய்ந்த கோதையும்
ஏந்தினங் கொங்கையு மெடுக்க லாற்றாள்
அம்மென் மருங்கு லசைந்தசைந் தாடப்
80 பொம்மென வுயிர்க்கும் பூதுதற் பாவையைக்
கைம்முதற் றழீஇக் காஞ்சனை யுரைக்கும்

(காஞ்சனையின் கூற்று)

கட்டி லாள ருட்புகன் றுறையும்
நாகத் தன்ன நன்னகர் வரைப்பின்
ஏகத் திகிரி யிருநிலத் திறைவன்

68. ஆணை - ஆஞ்ஞையை. அசைவு - வருத்தம். [தானி.
69. கோசம்பி - கௌசாம்பி நகரம்; உதயணனுடைய இராச
70. நகைத்துணையாயம் - இயல் இசை நாடகங்களினாலும் இனிய
மொழிகளினாலும் மகிழ்ச்சியை விளைவிக்கின்ற மகளிர் திரள்; “இன்னகை
யாயமொ டிருந்தோன்” (சீறுபாண். 220), “இன்னகை மகளிர்”
(பொருந. 85.) 71. புகுத்துவல் - புகுத்துவேன்.
72. பறத்தரல் விசை - பறந்து செல்லுஞ் செலவு; “பறவை
யிரும்பிடி” (48 : 133); “பறந்தியறருக்கின” (சீவக. 2215.) பண்
ணினும் - இசையாலும்; “பண்ணியல் யானை மேலான் பதுமுகன்”
சீவக. 747. 75. கோடுதல் - கோணுதல்.
77. கோதை - மாலை. 79. அசைந்தசைந்தாட - மிகமெலிய.
81. உரைக்கும் - சொல்லுவாள்.
82. கட்டிலாளர் - சிங்காதனத்திற்கு உரிய அரசர் பலர். உட்
புகன்று - மனம்விரும்பி.
83. நாகம் - தேவருலகம், நாகருலகம். நகர் - உச்சயினி.
84. உ. 8 : 30. இறைவன் - பிரச்சோதனன்.
பி - மீ. 1 அஞ்சியசைவு.

- 85 நீப்பருங் காத னிற்பயந் தெடுத்த
கோப்பெருந் தேவியொடு கூடிமுன் னின்று
பொற்குடம் பொருந்திய பொழியமை மணித் தூண்
நற்பெரும் பந்தருண் முத்துமணற் பரப்பி
நல்லோர் கூறிய நாளமை யமயத்துப்
- 90 பல்லோர் காணப் படுப்பிய லமைந்த
செந்தீ யந்தழ லந்தணன் காட்டச்
சேதா நறுநெய் யாசின் றுகுத்துச்
செழுமலர்த் தடக்கையிற் சிறப்பொடு மேற்படக்
கொழுமலர்க் கார்தட் குவிமுகை யன்னநின்
- 95 மெல்லிரன் மெலிவுகொண் டுள்ளகத் தொடுங்கப்
பிடித்துவலம் வந்து வடுத்திர் நோன்பொடு
வழுவில் வாலொளி வடமீன் காட்டி
உழுவ லன்பி னுதயண குமரன்
அருமறை யாவர்க் கருநிதி யார்த்திப்
- 100 பெருமறை விளங்கப் பெற்றனன் கொள்ளக்
கொடுத்தில னென்பது கூறி னல்லதை
அடுத்தனன் சண்டா யணிமுடி யண்ணல்
வையத் தேனோர் வல்ல ரல்லாத்

-
87. குடம் - தூணுறுப்புக்களுள் ஒன்று.
88. முத்துமணல் - முத்தாகிய மணலை.
89. அமயத்து - நன்முகூர்த்தத்தில்.
91. தழல் - சுவாலையில். அந்தணன் - புரோகிதன்; “மாமுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிட” சிலப். க : 52.
92. நெய்யைச் சொரிந்து.
97. வடமீன் - அருந்ததி; “சோதிவட மீனைக், கானமயி லன்ன வடன் முன்னேநனி காட்ட” சூளா. கல்யாண. 280. [யுடைய.
98. உழுவலன்பின் - எழுபிறப்பும் தொடர்ந்துவந்த அன்பினை
99. ஆர்த்தி - நிரம்பக்கொடுத்து.
101. உன் தந்தை உன்னை உதயணனுக்கு மேற்கூறியவண்ணம் கொடுக்கவில்லை யென்கிற குறையன்றி வேறு குறையில்லையென்பது கருத்து.
102. அணிமுடியண்ணல் (உதயணன்) உன்னை அடுத்தனன்.
103. ஏனோர் வல்லரல்லா - மற்றையோர் நன்கு கல்லாத.

- தெய்வப் பேரியாழ் கைவயிற் றரீஇ
 105 எழுவியல் கரணம் வழுவிலன் காட்டுநின்
 ஆசா னிவனென வருளிய வச்சொற்
 ஞாசார்ந்து துளும்புங் காசவிரி கலாபத்துப்
 பைனிரி யல்குற் பாவாய் மற்றிது
 பொய்யுரை யன்றிப் புணர்ந்தன் றதனால்
 110 பொருளென விசுவாது பொலங்கல மடவோய்
 மருளெனக் கருதிய மடியுறை கேண்மதி

(யானையின் வேகத்தால் தோன்றும்
 விம்மிதத்தைத் தெரிவித்தல்)

- எண்டிசை மருங்கினு மெதிரெதி ரோடி
 மண்டில மதியமொடு கதிர்மீன் மயங்கி
 நிலைக்கொண் டியலா வாகித் தம்முள்
 115 தலைக்கொண் டியலுந் தன்மை போலக்
 கண்ணகன் மருங்கின் விண்ணகஞ் சுழலும்
 மண்ணக மருங்கின் விண்ணுற நீடிய
 மலையு மரனு நிலையுற னீங்கிக்
 கடுகிய விசையொடு காற்றென வுரையும்
 120 முடுகிய விரும்பிடி முகத்தொடு தாக்கிய
 எதிரெழுநது வருவன போலு மதிர்வொடு
 மண்டிணி யிருநில மன்னுயிர் நடுங்கத்

104. தெய்வப் பேரியாழ் - கோடவதி; இஃது உதயணனுடைய
 வீணையின் பெயர். தரீஇ - உனக்குத் தந்தது.

106. ஆசான் - 34 : 235 ; 35 : 309.

108. இது - ஆசானென்று பெரியோர் கூறியது.

109. மெய்யுரையாயிற்று.

110. பொருளென - பொருளென்று கொண்டு.

111. மருளென - மயக்கமென்று. மடியுறை - மடியறுத்தல்;
 பிறழ்ச்சியை யுறுத்தும் விம்மிதத்தை.

115. தலைக்கொண்டு - அதிகரித்து. இயலும் - செல்லும்.

113 - 6. விண்ணகத்துப் பொருள்களின் சுழற்சித் தோற்றம்

119. உரையும் - பெயர்ந்து. [கூறினான்.

120. முடுகிய - விரைந்த. தாக்கிய - தாக்குவதற்கு. [புறநா. உ.

122. மண்டிணி - அணுக்கள் செறிந்த; “மண்டிணிந்த நிலன்”

துளக்க மாளு தாசி னிலைதிரிந்து
கலக்கங் கொண்டு கைவரை நில்லா

125 1 தோடுவன போன்ற வாதலின் மற்றுநின்
நீடுமலர்த் தடங்கண் பாடுபிறழ்த் துறழ்
நோக்கல் செல்லா திருவென நுதன்மிசை

(காஞ்சேன செயல்)

வேர்த்துரி துடைத்து வித்தக வீரன்
அருவரை யகலத் தஞ்சுவன னீட்டித்
130 திருவளர் சாயலைத் திண்ணித் திற்பழி
உவணப் புள்ளினஞ் சிவணிச் செல்லும்
சிறக ரொலியிற் றிம்மென வெலிக்கும்
பறவை யிரும்பிடிப் பாவடி யோசையின்
அவணை போத லஞ்சி வேய்த்தோள்

135 வாளரித் தடங்கண் வாவிழை மாதர்
கேள்விச் செவியிற் கிழித்துகற் பஞ்சி
பன்னிச் செறித்துப் பற்றினை யிருவெனப்
பிடியிடை யொடுங்குங் கொடியிடை மருங்கின்

123. துளக்கமாளுது - நடுங்குதல் தவிராமல். ஆசின்-விரைவாக.

117 - 25. மண்ணகத்துப் பொருள்களின் சுழற்சித்தோற்றம்

126. பாடு - பக்கத்தில். [கூறினான்.

127. இருவென - இருப்பாயென்று.

128 - 9. உதயணனுடைய மார்பைச் சார்ந்திருக்கும்படி நீட்டி.

130. தழீஇ - தழுவி.

131. உவணப்புள்ளினம் - கருடப் பறவைகளின் கூட்டம்.
சிவணி - கலந்து, ஒத்து. 132. சிறகுகளின் ஒளியைப் போல.

133. பறவை - பறந்துசெல்லல்; 72. பாவடி - பரவிய கால்கள்;
“ பாவடியாற் பணையெருத்தின் ” புறநா. உஉ.

134. அவணை - அவ்விடத்தில்; ஐ, சாரியை; இவணை, உவணை
என்பனபோலக் கொள்க; “ இவணையான ” தோல். மொழி. சூ. 47.

136. செவியில் - வாசவதத்தையின் செவிகளில். பஞ்சி-பஞ்சை.

137. பன்னி - ஆராய்ந்து. பற்றினை - உதயணனைப் பற்றிக்

138. கொடியிடை மருங்கின் - வாசவதத்தைக்கு. [கொண்டு.

பி - ம். 1 ஓடுவதுபோன்றதாதலின்.

நோய்கொள லின்றி நொவ்விதற் கடாவலென்

140 நுய்புக முண்ண லசைதல் செல்லான்

(மருதநில வநுணை)

அங்க ணகல்வய லார்ப்பிசை வெரிஇய

பைங்க ணெருமை படுகன் றேறும்பிச்

செருத்தல் செற்றிய தீம்பா லயல

உருவ வன்னமொடு குருகு பார்ப்பெழப்

145 பாசடைப் பிலிற்றும் பழனப் படப்பை

அறையுறு கரும்பி னணிமடற் றெடுத்த

நிறையுறு தீந்தே நெய்த்தொடை முதிர்வை

உழைக்கவின் நெழுந்த புழற்காற் றுமரைச்

செம்மல ரங்கட் டியெடுப் பவைபோல்

150 உண்ணுகிழந் துறைக்குங் கண்ணகன் புறவிற்

139. இன்றி - இல்லையாக. நொவ்விதற் கடாவல் - விரைவாகச் செலுத்துதலைத் தவிர்க; “நொவ்விதின் வருகென” (47: 9) என்று - என்ன.

142. எருமை : எழுவாய். படுகன்று - உண்டாகிய கன்றை.

143. செருத்தல் செற்றிய - மடியிற் செறிந்த. தீம்பால் - இனிய

144. குருகு - நாரை. பார்ப்பு - குஞ்சு. [பாலை.

145. பாசடை - பசிய இலையில். பிலிற்றும் - சுரந்து ஒழுக்கு தற்கு இடமாகிய. படப்பை - தோட்டம்.

143 - 5. பாலைப் பிலிற்றும். [118.) மடலில் தொடுத்த.

146. அறையுறு - பாததியின்கணுற்ற; “அறையுற்று” (மலைபடு.

147. தீந்தேன் - இனிய தேன்; நெய்த்தொடை முதிர்வை - தேனையுடைய முதிர்ந்த தொடையினின்றும்; நெய் - தேன். தேன டையினின்றும். [தேன்” கீவக. 712.

146 - 7. “தீங்கரும் பெருத்திற் றாங்கி யீயின்றி யிருந்த தீந்

148. கவின்று - அழகுபெற்று. புழற்கால் - உட்டுளையையுடைய தண்டு.

149. செம்மலரங்கண் - செம்மையாகிய பூவினிடத்தே., தீ எடுப்பவைபோல் - தீயை வளத்தற்குச் சொரியும் நெய்யைப்போல.

150. உறைக்கும் - துளித்தற்கு இடமாகிய. புறவில்-சோலையில்.

147 - 50. தேன் முதிர்வையினின்றும் 'தாமரை மலரில் உறைக் கும் புறவென்க; “கரும்பின்மேற் றெடுத்ததேன் கலிகொ டாம ரைச், கரும்பின்வாய்த் துளித்தலின்” கீவக. 1936.

- பாளேக் கழுகும் பணையும் பழுக்கிய
 வாழைக் கானமும் வார்த்துலைத் தெங்கும்
 பலவும் பயினு மிலைவளர் மாவும்
 புண்ணியுஞ் செருந்தியும் பொன்னிணர் ஞாழலும்
- 155 இன்னவை பிறவு மிடையற வின்றி
 இயற்றப் பட்டவை யெரிகதிர் விலக்கிப்
 பகலிருள் பயக்கும் படிமத் தாக
 அகல மமைந்த வயிர்மண லடுக்கத்துக்
 காரோய் கணைக்கதிர்ச் சாரோய் சாலி
- 160 வரம்பணி கொண்ட நிரம்பணி நெடுவிடை
 உழவ ரொலியுங் களமர் கம்பனும்
 வளவய லிடையிடைக் களைகளை கடைசியர்
 பதலை யரியல் பாசிலைப் பருகிய
 மதலைக் களியின் மதலைப் பாடலும்
- 165 தண்ணுமை யொலியுந் தடாரிக் கம்பனும்
 மண்ணமை முழுவின் வயவ ரார்ப்பும்
 மடைவாய் திருத்து மள்ளர் சும்மையும்

151. பணை - மூங்கில். பழுக்கிய - பழுக்கச் செய்த.
 153. பயின் - ஒருவகை மரம்; 51 : 53; 'பயினி' எனவும் ஒருமரப் பெயர் காணப்படுகின்றது.
 154. ஞாழல் - புவிநகக் கொன்றை.
 156. இயற்றப்பட்டவை - உண்டாக்கப்பெற்ற மரங்களானவை.
 157. படிமம் - வடிவம்.
 158. அயிர்மணலடுக்கம் - நுண்மணற் குன்று.
 159. கால் தோய் கணைக்கதிர் - தாளிற் படிந்த திரண்ட கதிர் களையுடைய; "கல்லிசேர் மாந்தரி னிறைஞ்சிக் காய்த்தவே" (கீவக, 53); கால் தோய் - நாலுகாற்றும் தோய்ந்த வெண்ணும் பொருந்தும்; "பால் வார்பு கெழீஇப் பல்கவர் வளிபோழ்பு, வாலிதின் விளைந்தன வைவனம் வெண்ணெல்" (மலைபடு, 114 - 5.) சாலி - நெல்.
 160. நெடுவிடை - நெடிய இடம்.
 161. களமர் கம்பல்-களத்தில் வேலை செய்வோருடைய முழக்கம்.
 162. களை களை - களைகளைக் களைகின்ற. [பாத்திரம்.
 163. பதலை அரியல் - பத்தரில் உள்ள கள்ளை; பதலை-ஒருவகைப்
 162 - 4. கடைசியர் பாடலென்க. 165. தடாரி - கிணைப்பறை.
 167. திருத்தும் - திருந்தச்செய்கின்ற. சும்மை - ஒலி.

இடையற னின்றி யிரையாறு தழீஇ
வயற்புலச் சீறா ரயற்புலத் தணுகி

170 மருதந் தழீஇய மல்லலம் பெருவழி

(உதயணன் அருட்ட நகரத்தை யணுகதல்)

ஒருதூற் றிருபத் தோரைந் தெல்லையுள்
வலப்பா லெல்லை வயல்பரந்து கிடந்த
அளற்றுநிலைச் செறுவி னகனிலங் கெழீஇ
இடப்பான் மருங்கிற் பரற்றலை முரம்பிற்

175 புன்புலந் தழீஇய புகற்சித் தாகி

வன்றொழில் வயவர் வலிகேட வகுத்த

¹ படைப்புறக் கிடங்குந் தொடைப்பெரு வாயி லும்

வாயிற் கமைந்த ஞாயிற் புரிசையும்

இட்டமைத் தியற்றிய கட்டளைக் காப்பின்

180 மட்டுமகிழ் நெஞ்சின் மள்ளர் குழீஇய

² அருட்ட நகரத் தல்கூ ணமயத்

168. இரை ஆறு தழீஇ - முழங்குகின்ற ஆறு தழுவப்பட்டி.

171. தூற்றிருபத்தைந்து எல்லை.

173. அளற்றுநிலைச்செறு - சேற்றையுடைய வயல் ; “இருஞ்சேற்
றகல்வயல்,” (முருகு. 72.) 172 - 3. வலப்பாலெல்லை கெழீஇ.

174. பரற்றலை முரம்பின் - பருக்கைக் கற்களைத் தன்னிடத்தே
கொண்ட மேட்டு நிலத்தையுடைய. [செய்வதாகி.

175. புன்புலம் - புன்செய்கள். புகற்சித்தாகி - விருப்பத்தைச்

176. வன்றொழில் வயவர் - வன்மைத் தொழிலையுடைய பகைவீரர்.

177. படைப்புறக்கிடங்கும் - மதிலின் புறத்ததாகிய அகழியும் ;
படை : ஆகுபெயர் ; “ பல்படைப் புரிசை ” (புறநா. ௨௨௪.) தொடைப்
பெருவாயில் - கோபுரம் ; இதனை வாயில்மாடமெனவும் வழங்குவர்.

178. ஞாயில் - எய்துமறையும் சூட்டு ; இது மதிவறுப்பினுள்
ஒன்று. மதில் மருதநிலத்ததென்பது, ‘மதில் பெரும்பான்மை
யும் மருதத்திடத்ததாகலானும்’ (தொல். புறத். சூ. 9, ந.) என்பதனா
லும் அதன்பின் காட்டப்பட்டுள்ள மேற்கோள்களாலும் விளங்கும்.

179. காப்பின் - காவலையுடைய.

180. மட்டு மகிழ் - கள்ளையுண்டு மகிழ்கின்ற.

181. “அருமதிற் படப்பை யருட்ட நகரகம்”(49 : 2) என்பர் பின்.
அல்குணமயத்து - இரவில் உணவை யுண்ணுகின்ற சமயத்தில்; அல்கு

பி - ம். ¹ படப்புங். ² அட்ட நகரத்து.

தஞ்சொன் மகளி ரடிமிசை யாற்றும்
பைம்பொற் பருவாய்க் கண்கிணி யொலியும்
மையணி யிரும்பிடி மணியும் பாடவித்

185 தெய்தினன் மாதோ விருளிடை மறைந்தென்.

அசு—மருதநிலங்கடந்தது முற்றிற்று.

ஊண் - இட்டு வைத்துண்ணுமுணவுமாம்; “சிலைகெழு குறவர்க் கல்கு
மிசை வாகும்” புறநா. உருசு.

182. மகளிர் - வாசவதத்தையும் காஞ்சனமாலையும்.

184. மையணியிரும்பிடி - அஞ்சனத்தை யணிந்த பெருமையை
யுடைய பிடியின்; பெருங். க. 55: 134; 56: 133; உ. 12: 37; ஈ.
22: 199 - 200; “அஞ்சன மெழுதின...குஞ்சரம்”, “மையணிமத
யானை” (சீவக. 2230, 2434.) பாடு அவித்து - ஒலியை அடக்கி.

185. மறைந்து எய்தினன்.

சுக—முல்லைநிலங் கடந்தது.

(வயந்தகன் கூறல்.)

இருளிடை மருங்கி னிருநிலந் தழீஇய

அருமதிற் படப்பை யருட்ட நகரகம்

1 உருள்பட லொற்றி யூடுமுழப் போக்கிக்

கருங்கட் பம்பை நெருங்கக் கொட்டி

5 அழற்படு சீற்றத் தஞ்சவளி செலவிற்

கழற்கா லினையர் கலங்காக் காப்பின்

சுக.—முல்லை நிலங்கடந்தது.

[உதயணன் முல்லை நிலத்தைக் கடந்தது இதனால் அறியலாகும்.]

இதில், முல்லைத்திணைக்குரிய முதல் கரு உரி என்னும் மூவகைப்
பொருள்களும் அங்கங்கே செவ்வனே கூறப்பெற்றுள்ளன.

2. படப்பை - பக்கம்.

3. படல்: “படலே றியமதின் மூன்றுடைப் பஞ்சவன்” (பாண்
டிக்கோவை.) எழு - கதவை உள்வாயிற்படியில் தடுக்குமாம்.

4. பம்பை - ஒருவகைப்பறை. 6. காப்பின் - காத்தலோடு.

15 - மீ. 1 உருள்பிடல்.

- இயற்றப் பட்ட வியற்கை யிற்றென
வயத்தகு நோன்றாள் வயந்தக குமான்
ஆழ்கடற் பெளவத் தருங்கல மியக்கும்
10 1 நீயான் போல நெஞ்சுணர் மதிப்பினன்
தெய்வப் பேர்யாழ் கைவயி நீக்கி
வீக்குறு புரோசை வாய்ப்பொற் பந்தத்து
யாப்புற வமைத்துக் காப்புறு தொழிலின்
நிர்நிறைக் கொளிஇய தாமரைக் கம்மததுக்
15 கூரிலைக் கொலைவான் வார்மயிர் வட்டத்துச்
சேடக வரணமொ டடுபட விரைஇ
இறைமகன் கேட்ப விற்றென வுரைக்கும்
துறைவளங் கவினிய நிறைவளப் படுவிற்
செல்வ மருதத் தெல்லையு ளிருந்த
20 தொல்லருஞ் சிறப்பினிம் மல்லன் மாநகர்
அகப்பட்ட டியங்குந ரச்ச நீக்கிப்
புறப்பட்ட டியங்குநர்ப் புன்கண் செய்யும்
காப்புவினை யுடைத்தே யாப்புற விதனை
இடத்திட் டேகுது மெனினே யெங்கும்
25 முடத்தாட் டாழை மொய்த்தெழு முழுச்சிறைத்
தோட்டமும் படுவுங் கோட்டகக் கோடும்
பிரம்பெழு 2 பெரும்பா ரடைந்துமிசைச் செற்றிச்
செதும்புரந் தெங்குஞ் சேற்றிழுக் குடைத்தாய்

10. நீயான் - மாலுமி; இப்பெயர் மீயானெனவும் வழங்குகின்
றது; மணி. ச : 29. 12. பந்தம் - கட்டு.

8 - 13. வயந்தகன், தன்கையிலிருந்த யாழைப் பிடியின் புரோ
சைக்கயிற்றிற் கட்டிவிட்டுக் காத்தற்றொழிலைத் தான் மேற்கொண்டு.

14. தாமரையின் இதழ்போன்ற வேலைப்பாட்டையுடைய.

15 - 6. வாணையும் மயிர்க்கேடகத்தையும் கைக்கொண்டு.

17. உரைக்கும் - சொல்வான். 20. இந்த அருட்டநகர்; 2.

23. காத்தற் றொழிலையுடையது. இதனை - இந்நகரை.

25. தாழையை வேலியாகவுடைய; சிறை - வேலி.

26. படு - மடு. கோட்டகம் - பயிருடைத்தான நீர்நிலை.

28. செதும்பு - ஊறல்; 40 : 323; 49 : 112.

௫ - ம். 1 மீயான். 2 பெரும்பாழ்.

வாய்க்கா னிறைந்த போக்கரும் பணையோடு

- 30 வரம்பிடை விலங்கி வழங்குதற் கரிதாய்
நிரம்பாச் செலவி நீத்தருஞ் சிறுநெறி
நலத்தகு புகழோய் நடத்தற் காகாது
வலத்திட டூர்ந்து வழிமுதற் கோடுமென்

(உதயணன் செயல்)

றுரைப்பக் கேட்டே யுதயண குமரன்

- 35 குறிவழிக் காட்டிய கொலைத்தொழி னகரம்
அறித லஞ்சி யடியிசை கேட்கும்
எல்லை யகன்று வல்லைமருங் கோட்டி
முதனெறிக் கொண்டு முந்நாற் காவதம்
கதழ்வோடு கடக்குங் காலை யவ்வழி

(வயந்தகன் கூறல்)

- 40 ஒருபாற் படாதோ ருள்ளம் போல
இருபாற் பட்ட வியற்கைத் தாகிய
நெறிவயி னேதங் குறிவயிற் காட்டி
1 வடுவி னண்பின் வயந்தக னுரைக்கும்
இடுகன் முதலன விடவயிற் கிடந்த
45 தின்னாப் பேர்தே ரியற்கைத் தெண்மதி
ஒன்னு மன்னற் குற்றது செய்யும்

31. நீத்தரு - கடத்தற்கரிய.

இடத்திட்டு ஏகுது மெனின் (24) நடத்தற்காகாது (32.)

33. இந்நகரத்தினை வலத்திட்டுச் செல்வோம்.

36. அடியிசை - பிடியின் அடியோசை.

40. வேசையர் உள்ளம் போல ; “கலையுணர் மகளி ருள்ளம் போல, நிலையின் றுழிதரு.....நீத்தம்”, “அரம்போ ழுவ்வளை மகளிர் மனத்தின், நிரம்பா நெறியின வாகி” (40 : 184-5 ; 50 : 10 - 11); “இருமனப் பெண்டிர்” துறள், 920.

44. இடுகல் - கொண்டுவந்திட்ட கல்.

45. இன்னாப்பேர் தேர் - துன்பத்தைச் செய்பவர், வருவோரை ஆராய்கின்ற. மதி: முன்னிலையசை.

46. ஒன்னு மன்னற்கு - பிரச்சோதனனுக்கு.

டி - ம். 1 வடிவினட்பின்.

- யாப்பி லாளர் காப்பிற் றுகி
 ஏற்றமு மிழிவு மிடையிடைப் பல்கி
 ஊன நாடு முளவழிச் சில்கி
- 50 நீரு நிழலு நீங்கிற் றுகி
 வெவ்வினை யான சல்லது விழுவிய
 செவ்வினை யாளர் சேரார் நம்பதிக்
 சுணித்து மன்றது மணிப்பூண் மார்ப்
 வலத்திற் கிடந்த வழிவகை தானே
- 55 வளைந்த ரெலவிற றுகித் தலைத்தலைக்
 கடுஞ்சின வென்றிக் காவ லாடவர்
 1 கொடுஞ்சிறந் தேருங் குதிரையும் யானையும்
 காலாட் குழாத்தொடு நால்வகைப் படையும்
 ஒருநிரல் செல்லு முள்ளகல் வுடைத்தாய்த்
- 60 திருநிலை பெற்றுத் தீயோ ருன்னார்
 நருமதை காறு நாட்டக மப்பால்
 வஞ்சர் வாழு மஞ்சவரு தீநிலத்
 தகலிடந் தானும் பகலிடத் தியங்குநர்க்
 கின்ப மாகிய வேம வெண்குடை
- 65 மன்பெருஞ் சிறப்பின் மண்ணகக் கிழமை
 ஒருகோ லோச்சிய திருவார் மார்பநின்
 முன்னோர் காலைப் பன்னூல் பயிற்றிய
 நல்லிசை நாட்டத் துல்லியன் கண்ட
 குளமும் பொய்கைபுங் கூவலும் வாவியும்

-
47. யாப்பிலாளர் - மனப்பொருத்தம் இல்லாதவருடைய.
 48. பல்கி - அதிகரித்து. 49 சில்கி - குறைந்து ; 51: 77.
 53. அணித்தும் அன்று - சமீபித்ததும் அன்று.
 56. காவலாடவர் - அரசர்.
 57. கொடுஞ்சி - கொடிஞ்சி ; தேரின் முன்னர்த் தாமரை முகை
 வடிவமாகச் செய்தமைக்கப்படுவதோர் உறுப்பு.
 59. ஒருநிரல் - ஒருவரிசை. உள் அகல்வு - உள் விரிவை.
 61. நருமதையாறுவரையில் நாட்டகமாகும்.
 64. இன்பமுண்டாகும்படி. 66-7. ஓச்சிய முன்னோர்காலத்தில்.
 68. துல்லியனென்பவன் செய்த.
 பி - ம். 1 கொடுஞ்சினத்தோர்.

70 அளவிறந் தினியவை யசைவிடத் துடைத்தாப்ப்
 பயப்பறு பாலே நிலனு மொருபால்
 இகக்க லாகா விரண்டினு ஞுவப்பதை
 ஓட்டுக வல்விரைந் தென்றலி னுதயணன்
 (உதயணன் செயல்)

காட்டுப் பெருவழி கடத்தன் மேவான்
 75 நாட்டுப் பெருவழி நணுகக் காட்டிப்
 பொருள்வயிற் பிரிவோர் வரவெதி ரேற்கும்
 கற்புடை மாதரிற் கதுமென வுரறி
 முற்றுநீர் வையக முழுது முவப்பக்
 கருவி மாமழை பருவமொ டெதிரப்
 80 பரவைப் பெளவம் பருகுபு நிமிர்ந்து
 கொண்மூ விதானந் தண்ணிதிற் கோலித்
 திருவிற் ¹ றும முருவுபட நாற்றி
 விடுசுடர் மின்னொளி விளக்க மாட்டி
 ஆலி வெண்மண லணிபெறத தூஉய்க்
 85 கோல வனப்பிற் கோடணை போக்கி
 அதிர்குரன் முரசி னதிர்த லானுது

-
70. அசைவிடத்து - மெலியுமிடங்களில்.
 71. பயப்பு - பயன் ; “பயப்பே பயனும்” தோல். உரி. சூ. 9.
 73. என்றலின் - என்று வயந்தகன் கூறினமையால்.
 76. பிரிந்தோருடைய வரவை.
 77. மாதரின் - மாதரைப் போல. உரறி - முழங்கி.
 79. கருவி - தொகுதி. பருவம் - கார்ப்பருவம்.
 80. பரவைப் பெளவம் - பரத்தலையுடைய கடல்.
 81. கொண்மூ விதானம் - மேகமாகிய மேற்கட்டி.
 82. திருவில் தாமம் - இந்திரவில்லாகிய மாலையை.
 83. மின்னொளியாகிய விளக்கை.
 84. ஆலங்கட்டியாகிய வெண்மணலைத் தூவி.
 85. கோடணை - முழக்கம்.

81 - 5. “மேகத்தொரு பந்த ரெடுத்துடுவாம் வெண்முத்த
 மொழுக்கி மினற்கொடியால். மாகத்து நிரைத்து மழைச்சிலையால் வழி
 தோரண மிட்டனன் வாசவனே” (நக்க. 182); வி. பா. அருச்சுனன்
 நீர்த்த. 51. 86. அதிர்தல் - இடித்தல்.

டி - ம். 1 ஹமம்.

தூநிறத் தண்டுளி தானின்று சொரிந்து
வேணி ருங்கி மேனி வாடிய
மண்ணக மடந்தையை மண்ணுநீ ராட்டி
90 முல்லைக் கிழத்தி முன்னரு ளெதிரப்
பல்லோர் விரும்பப் பரந்துகண் ணகன்று
பொருள்வயிற் பிரிந்து பொலங்கல வெறுக்கையொ
டிருள்வயின் வந்த வின்னுயிர்க் காதலன்
மார்பக மணந்த நேரிழை மடந்தையர்

95 மருங்குல் போலப் பெருங்கவி ¹னெய்திய
(முல்லைநில வருணனை)

சிறுகொடி யூழும் பரப்பி மற்றவர்
முறுவ லரும்பிய முல்லை யயல
குரவுந் தளவுங் குருந்துங் கோடலும்
² அரவுகொண் டரும்ப வறுகால் வண்டினம்
100 அவிழ்பதம் பார்த்து ³மகிழ்வன ³முரலக்
கார்வளம் பழுனிக் கவினிய கானத்
தேர்வளம் படுத்த வெல்லைய வாகி
உறங்குபிடித் தடக்கை யொருங்குநிரைத் தவைபோல்
இறங்குகுர லிறடி யிறுங்குகடை நீடிக்

-
89. மண்ணுநீராட்டி - மஞ்சன மாட்டி.
90. முல்லை நிலமாகிய தலைவியின் முன்பு.
96. ஊழும் - முறைமுறையே. அவர் - அம்மடந்தையருடைய.
97. முறுவல் - பல். முல்லை - முல்லைக் கொடியின்.
98. குரவு - குராமரம். தளவு - ஒருவகை முல்லைக்கொடி.
குருந்து - குருந்தமரம். கோடல் - வெண்கார்தள்.
99. அரவு - பாம்பு.
98 - 9. குரவு, தளவு, குருந்து இவை அரவின் எயிறு போன்றும்,
கோடல் அரவின் படம் போன்றும் அரும்புவென ஏற்பக்கொள்க;
'வெஞ்சின வரவின் பையணந் தன்ன, தண்கமழ் கோடல்', 'அர
வெயிற் றன்ன வரும்புமுதிர் குரவு' (அகநா. கடுச, உருள்); 'பையுடை
ளாகவாயி லெயிரூர மிக்க குரவம் பயின்று மலர' தே.
100. அவிழ்பதம் - மலருங்காலம்.
104. குரல் - கதிர். இறடி - தினை. இறுங்கு - சோளம்.
103 - 4. "பிடிக்கை யன்ன பெருங்குர லேனல்" குறுந். ௩௬௦.
பி - ம். 1 எய்திச். 2 மருக்கொண்டு. 3 மறலக்.

- 105 கவைக்கதிர் வரகுங் கார்பயி லெள்ளும்
புகர்ப்பூ வவரையும் பொங்குசூலைப் பயறும்
உழுந்துங் கொள்ளுங் கொழுந்துபடு சனையும்
தோரையுந் துவரையு மாயவும் பிறவும்
அடக்க லாகா விடற்கரு வினையுட்
- 110 கொல்லை பபின்று வல்லை யோங்கிய
வரையி னருகா மரையா மடப்பிணை
செருத்தற் றிம்பால் செதும்புபடப் பிலிற்றி
வெண்பூ முசுண்டைப் பைங்குழை மேயச்
சிறுபிணை தழீஇய திரிமருப் பிரலை
- 115 செறியிலைக் காயா சிறுபுரத் துறைப்பத்
தடவுநிலைக் கொன்றையொடு பிடவுதலைப் பிணங்கிய
நகைப்பூம் புறவிற் பகற்றுயி லமரா
வரித்தா ரணிந்த விரிப்பூந் தொழுதிப்
புல்லுத ளினத்தொடு புகன்றுவினே யாடும்
- 120 பல்லினர்ப் படப்பைப் படியனை பெருங்கடி
பகர்விலைப் பண்டமொடு பல்லோர் குழீஇ
நகரங் கூஉ நாற்ற நந்திப்

105. “வாதினை யன்ன கவைக்கதி றிறைஞ்சி, இரும்புகவர் வுற்
தன பெரும்புன வரகே” மலைபடு. 112 - 3.

106. புகர்ப்பூ - சிவந்தபூ; “பைங்கொடி யவரைக், கிளிவா
யொப்பி னொளிவிடு பன்மலர்” துறந். ௨௪0.

107. சனைய் - கடலை. 108. தோரை - ஒருவரை நெல்,

109. வினையுள் - விளைச்சல்.

112. செருத்தல் - மடி. செதும்பு - சேறு; 28.

113. முசுண்டை - முசுட்டைக்கொடி. குழை - தளிர்,

111 - 3. மரையாவும் பிணையும் குழையை மேய.

114. பிணை - பெண்மான். திரிமருப்பு இரலை - முறுக்கிய கொம்பு
பிணையுடைய கலைமான்; “திரிமருப் பிரலையொடு மடமா னுகள்”
மூலலை. 99.

115. செறியிலைக்காயா - நெருங்கிய இலைகளையுடைய காயாமரம்;
“செறியிலைக் காயா வஞ்சன மலர்” மூலலை. 93.

116. பிடவு - பிடை. 117. துயில் அமரா - துயின்று.

119. உதளினம் - ஆட்டினம்.

122. நகரம் கூஉம் - நகரத்தாரை அழைத்தற்குரிய.

காண்டம்.] ௩௦—குறிஞ்சிநிலங் கடந்தது. உகக

பல்லாப் படுகிரைப் பயம்படு வாழ்க்கைக்
கொல்லைப் பெருங்குடிக் கோவலர் குழீஇய
125 முல்லைப் பெருந்திணை புல்லுபு கிடந்த
ஐம்பதி னிரட்டியொ டையைந் தெல்லையுள்
மன்பெருஞ் சிறப்பின் மாலை யாமத்துச்
சென்றது மாதோ சிறுபிடி விரைந்தென்.
சக—முல்லைநிலங் கடந்தது முற்றிற்று.

123. பயம் - பால். 126. தூற்றிருபத்தைந்தெல்லை.

௩௦—குறிஞ்சிநிலங் கடந்தது.

விரைந்தன னாகிய விறல்கெழு வீரியன்
முகைந்த புறவின் முல்லையம் பெருந்திணை
இகந்த பின்மை யிருபாற் பக்கமும்

(குறிஞ்சிநில வருணனை)

அளப்பரும் படிவத் தான்ரோர் போலத்
5 துளக்க மில்லாத் திருத்தகு நிலைமைய
மதுரம் பொதிந்த மழலையங் கிளவிச்
1 சதுரச் சந்திச் சமழ்ப்பில் கலாபத்துத்
தொட்டிமை கலந்த தூசவிரி யல்குற்

௩௦—குறிஞ்சிநிலங் கடந்தது.

[உதயணன் குறிஞ்சிநிலத்தைக் கடந்தது இதன் கூறப்படும்.]

2. முகைந்த - அரும்பிய. புறவு - காடு.
4. படிவத்து - தவவொழுக்கத்தையுடைய.
5. துளக்கம் - துளங்குதல் ; சலித்தல்.
- 4 - 5. மலைகளுக்கு ஆன்றோர் உவமை ; “ குன்றன்னார் ” (குறள், 898), “ மல்லன் மலையனைய மாதவர் ” (கீவக. 2789) என்பவற்றின் உரையைப் பார்க்க.
7. சதுரச்சந்தி - நாற்சந்தி. சமழ்ப்பு இல் - வருந்துதலில்லாத ; நாணுதலில்லாதவென்றுமாம். கலாபம் - கூட்டம்.
8. தொட்டிமை - அழகு.
- பி - ம். 1 சதிரச்.

பட்டிமை யொழுக்கிற் பலர்தோய் சாயல்

- 10 அரம்போ முவ்வளை மகளிர் மனத்தின்
நிரம்பா நெறியின வாசி யரும்பொருள்
கல்லா மாந்த ருள்ளம் போல
நொய்ந்துரை சுமந்து மெய்ந்நயந் தெறிந்த
மேலோர் நண்பிற் றுழ விழிதரும்

- 15 அருவி யறாஅ வாகவி னயல
1 பருவி வித்திய பைந்தாட் புனந்தோ
றாமில் குறவ ரிதண்மிசைப் பொத்திய
ஆரத் துணிபொடி காகில் கழுமிய
கொள்ளிக் கூடுநெ லெள்ளி விளக்கிற்

- 20 கவரிமா னேறு கண்படை கொள்ளும்
தகரங் கவினிய தண்வரைச் சாரல்
நறையு நாகமு முறையிரு வேரிபும்

9. பட்டிமை யொழுக்கின் - வஞ்சனையாகிய ஒழுக்கத்தையுடைய.

10. அரம் போழ் அவ்வளை - வாளரத்தால் அறுக்கப்பட்ட அழகியவளை; “அரம்போ முவ்வளை செறிந்த முன்கை” (அகநா. ௧௪௬.) மகளிர் மனத்தின் - பரத்தையருடைய மனம் நிரம்பாததுபோல; 40 : 184 ; 49 : 40.

11. நிரம்பா நெறியினவாசி - முடிவடையாத வழிகளையுடையனவாய்; “செல்லச் செல்ல வஃகு நெறிசேர் சிலம்பு” சீவக. 1416.

16. பருவி வித்திய - பருத்தி விதையை விதைத்த; “பருவி விச்சி மலைச்சாரற் பட்டை கொண்டு பகடாடிக், குருவி யோப்பி” (தே. சுந்தர. திருவையாறு, 3); பருவி, பரீஇ யென்றும் வழங்கும்; “பரீஇ வித்திய வேனல்” (குறுந். எஉ.) 17. ஈரம் - அன்பு.

18. ஆரத் துணி - சந்தனமரத் துண்டம்.

19. வெள்ளி - வெண்மைநிறம்.

19 - 20. புலி முதலியவற்றிற்கு அஞ்சி விளக்கொளியுள்ள இடத்தில் தூங்குதல் மானுக்கியல்பு; “சிறுதலை நவ்விப் பெருங்கண் மாப் பிணை...முத்தீ விளக்கிற் றுஞ்சம்”, “கானவர் பொத்திய நெடுவிதி விளக்கத்து, மடமான் பெருநிரை வைகுதுயில்” புறநா. ௨, ௨௪௭.

21. தகரம் - ஒருவகை மரம்; 51 : 27.

22. நறை - நறைக்கொடி. நாகம் - ஒருவகை மரம்; “நறுவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழி” சிறுபாண். 88.

பி - ம். 1 பரீஇ வித்திய.

- வருக்கையு மாவும் வறையும் வாறையும்
 அருப்பிடை விவந்த வாசினி மரமும்
 25 பெருஞ்செண் பகமும் பிண்டியும் பிரம்பும்
 1 கருங்கோற் குறிஞ்சியுங் கடிநாள் வேங்கையும்
 சுள்ளியுஞ் சூரலும் வள்ளியு மரலும்
 வால்வெள் வசம்பும் வள்ளிதழ்க் காந்தளும்
 பால்வெண் கோட்டமும் 2 பணிச்சையுந் திலகமும்
 30 வேயும் வெதிரமும் வெட்சியுங் குளவியும்
 ஆய்பூந் தில்லையு மணிமா ரோடமும்
 ஆரமுஞ் சந்து மகிலுந் தமாலமும்
 ஏரில வங்கமு மேலமு மிருப்பையும்
பாய்தலிற் கிழிந்து
 35 பொதிக்க ணிறுஅற் பூம்புறம் புதைஇ
 மதிக்கண் மறைந்த மாசுண மான

23. வறைய - சுரபுன்னை.

24. அருப்பிடை - அரியவழியின் இடையே ; அருப்பம், அருப் பாயிற்று. மருப்பிடை - மலைக்குவட்டிடை யெனலுமாம் ; “மலைமருப் பெறி” (தக்க. 687.) ஆசினி - ஈரப்பலா. 25. பிண்டி - அசோகு.

26. கருங்கோற் குறிஞ்சி - கரிய கொம்புகளையுடைய குறிஞ்சி மரம் ; “கருங்கோற் குறிஞ்சிப்பூ” (குறுந். ௩.) கடிநாள் வேங்கை - மணநாளைப்புலப்படுத்தற்குப் பூக்கும் வேங்கைமரம் ; “மன்ற வேங்கை மணநாட் பூத்த, மணியே ரரும்பின பொன்வீ” அகநா. ௨௩௨.

27. சுள்ளி - ஆச்சாமரம். சூரல் - ஒருவகைப் பிரம்பு.

29. பால்வெள் - மிகவெள்ளிய. பணிச்சை - ஒருமரம் ; 51: 53.

30. வேயும் வெதிரமும் மூங்கில் விசேடங்கள் ; 51: 11 - 2. குளவி - காட்டுமல்லிகை. 31. மாரோடம் - செங்கருங்காலி.

32. ஆரமும் சந்தும் சந்தனமர விசேடங்கள். தமாலம் - பச்சிலை

35. இறுஅல் - தேனடை. புதைஇ - புதைத்து. [மரம்.

36. மதியிடத்தை மறைத்த பெரும்பாம்பையொப்ப.

35 - 7. தேனடைக்குப் பூரணசந்திரனும், அதினின்றும் ஒழுகும் தேன்பெருக்கத்திற்குப் பெரும்பாம்பும் உவமைகள் ; “வாணார் மதியம் வரைசேரி னவ்வரைத், தேனி னிறுவென வேணி யிழைத்திருக்கும்,

பி - மீ. 1 கருங்காற். 2 பணிச்சை.

- மணிவரை மருங்கி னணிபெற வொழுக்கி
 மறதீர்ப்புங் காணி னுதிர்ந்தா தனைஇ
 மலைவாழ் துறவர் மகளிர் குடையும்
 40 களைவாப் பிறைக்குஞ் சூருடைச் சிலம்பிற்
 பாடுபெய்துத் தன்பாப் பச்சம் பரின்ற
 கோதெயர் சிலம்பிற் முரிமலை செங்க
 மாட சிறைத்த மறுகை பொல
 சாம்ப வெய்தி முரம்புகலை முனாது
 45 கல்லிற் சாம்பிய செல்லம் ஞானழிப்
 பிண்டி பிணக்கிப் பிலம்புக் கதுபோல்
 கண்டவர்க் காணுங் கடத்தந் தாகா
 அருமை பெய்திபாடுவரை மார்கடை
 இறம்பம லெய்தித் தின்பென் கொள்துய
 50 பொங்கொ டெய்தம்.....
 எனந் பெருத்தினை பெணக் காவலர்
 கானந் பெருமரங் கண்ணுற மாட்டி
 இருன்பட வொங்கிய வெல்லை வெளிதொறும்
 வெருன்படப் போக்கிய வெண்ட னிளக்கம்
 55 மங்குல் வாழத்து மதிநிலா மழுக்கக்
 கங்குல் மாமத்துக் கடையற வெழுந்த

கானக நாடன்", "வரைபிசை மேற்றெடுத்த செய்க்க ணிருஅல், மழை
 ஞானை திங்கள் போற் றேன்றும்" கலி. ௩௧, ௪௨. [௩௦. 35

36 - 7. "பாம்பு நான் றெனப் பாய்பசுத் தேறலே" கம்ப. நாட்

38. அளைஇ - கலத்து.

40. சூர் - தெய்வமகளிர்.

42. கோடு - மலையுச்சி.

43. மறுகை - வீதி.

44. சிரப்பம் - சிரம்புதல். முரம்புகலை முனாது - பருக்கைக்
 களைபுடைய மேட்டு சிலத்தில் சிற்றலை வெருமல்.

45. செல்லல் - துன்பம்.

46. பிண்டி - அசோகமரம்.

48. அரில் - சிறுதுன்றின் பிணக்கு.

49. இறம்ப - குறுக்காடு. கொள்திய - கொள்ளுதற்கு.

51. "பெருத்தினைப் பிறங்கல்" (51: 22.) எனக்காவலர் - கொல
 லைகொழிற் பன்றிகள் வாராமற் காப்பவர்கள்.

52. கானல் - மலையைச்சார்த்த சோலை.

54. போக்கிய - பரவச்செய்த.

கதிரோன் போல வெதிரெதிர் கலாஅய்
 நறும்பூஞ் சோலை நாற்றங் கழுமிய
 குறுஞ்சிப் பெருந்திணை குலாஅய்க் கிடந்த
 60 பதிற்றுப் பத்தொடு விதிப்பட வெண்ணிய
 ஐயைந தெல்லையு மரையிரு ணடுநாள்
 எய்தி யிகந்தன்று வியற்றமை பிடியென்.

நு—குறிஞ்சுநிலங் கடந்தது முற்றிற்று.

57. கலாஅய் - கலந்து. 59. குலாஅய் - வளைந்து.

60 - 61. நூற்றிருபத்தைத்தெல்லை.

62. இயற்றமை - பண்ணுதலமைந்த ; என்றது மேற்றவிசு முத
 வியவற்றைச் செவ்வனே அமைக்கப்பெற்ற என்றபடி ; 53 : 49.

நுக—நருமதை கடந்தது.

எய்தி யிகந்த வியற்றமை யிரும்பிடி
 கொய்ப்பூங் குறிஞ்சிக் கொழுநிலங் கைவிட்
 டைநநான் கெல்லையொ டாறைந் தகன்றபின்

(நருமதை வருணனை)

மதிய முரைஞ்சு மால்வரைச் சென்னிப்
 5 பொதியவிழ் பூமாம பொதுளிய சோலை
 அகலத் தெல்லையு மாழ்ச்சிய தந்தமும்
 உயர்பி னோக்கழு முணர்த்தற காகா
 விஞ்சையம் பெருமலை நெஞ்சகம் பிளந்து

நுக—நருமதை கடந்தது.

[இதில், நருமதையாற்றின் தோற்றமும் அது செல்லுமழதும்
 உதயணன் அதைக் கடந்ததும் கூறப்படும்.]

3. இருபத்தைந்து எல்லை கடந்த பின்பு ; ஆறு - வழி.

4. உரைஞ்சும் - தேய்க்கும்.

5. இச்சோலை விர்த்தத்தடவியென்று பாராட்டப்படும் ; 58 :
 32 ; 6. 3 : 52 ; சிலப். சு : 29.

8. விஞ்சையம் பெருமலை - விர்த மலை ; விர்தைக்கு இருப்பிட
 மாகிய மலை ; (விர்தை - தூர்க்கை.) நெஞ்சகம்-நடுவிடம் ; துறுந். க.

- கல்லுட் பிரத்த கழுவாக் கதிர்மணி
 10) மண்ணுட் பிரத்த மாசறு பசும்பொன்
 வெயுட் பிரத்த வாய்கதிர் முத்தம்
 வெதிர்ப் பிரத்த பொதியணி முருகென்
 மருப்பினுட் பிரத்த மண்ணு முத்தம்
 வலையிற் பிரத்த வாரிமொடு வான்நி
 15) கையாயுட் பிரத்த கொ.....லாடை
 முடந்தான் பவ்வின் குடம்புரை யமிழ்தமும்
 நெந்தான் பாவி னென்பந் கனியும்
 கருந்தான் வானைப் பெருங் குலைப் பழனும்
 பெருந்தென் றெடையலும் விரைந்துகொண் டனோஇ
 20) நாவந்து ராரும் குடவர் பரிஇய
 முனை கொல்லுங் கைவளர் கரும்பும்
 கருந்தினைக் குடும்பம் பெருந்தினைப் பிறங்கலும்
 பாவை யிருந்திங் கூவை கண்ணமும்
 மாகுந் தல்லிப் பெலந் தினைநும்

9. “கல்லினுண் மணியுந்” (பரி. ௩); “கல்லிற் பிறக்குங் கதிர் மணி” (நான்மணி. 7); “கற்பா லுமிழ்த மணி” சீவக. 4.

11. வேய் - மூங்கில். 12. வெதிர - ஒருவகை மூங்கில்; “வெதிர் நெற் குறுவாராம்” தலி. ௪௨.

11 - 2 = 50: 30; “வேய்கண் ணுடைந்து முத்துதிரவும், வெதிர் கண் ணுடைந்து நெல்லுதிரவும்” யா. வி. கு. 95, (௪).

13. மருப்பு - யானைத்தந்தம், பன்றிக்கொம்பு. [கனி.

16. முடந்தான் - வளைந்த அடியையுடைய. குடம்போன்ற பலாக்

17. நெய் - தேன். 19. தேன்தொடையல் - தேனடை.

20. நாவம் - குக்குமமாம். பரிஇய - அறுத்த.

21. முவனசெல் - மலசெல்.

22. பெருந்தினை - ஒருவகைத் தினை; 50: 51. பிறங்கல்-திரட்சி.

23. இஞ்சிக் கிழங்கைப் பாவையென்றல் மரபு; “செய்யாப் பாவை வளர்த்தகலின் முற்றிக். காயத் கொண்டன விஞ்சி” (மலைபடு. 125 - 6.) கூவைச்சண்ணம் - கூவைக்கிழங்கு; இக்கிழங்கு மாப்போ லிருத்தலின் இப்பெயர் பெற்றது; “நூறொடு குழீஇயின கூவை” மலைபடு. 137.

24. நாகத்து அல்லி - நாகப்பூவின் அகவிதழ். இணர் - கொத்து.

- 25 சுட்சா லேகமு முட்கா முகிலும்
 குங்குமத் தாதும் பைங்கறிப் பழனும்
 கிழங்கு மஞ்சளங் கொழுங்காற் தகரமும்
 கடுப்படு கணியுங் காழ்த்திப் பிலியும்
 சிற்றிலை நெல்லிச் சிறுகாய்த் துணரும்
- 30 அரக்கின் கோலொ டன்னவை பிறவும்
 ஒருப்படுத் தொழியாது விருப்பி னேந்தி
 மலைவயிற் பிறந்த மாண்புறு பெருங்கலம்
 நிலைவயின் வாழ்நர்க்குத் தலைவயி னுய்க்கும்
 பகர்விலை மாந்தரி னுகர்பொரு ளடக்கிப்
- 35 பன்மலைப் பிறந்த தண்ணிற வருவிய
 அமலை யருங்கல மடக்குபு தழீஇத்
 தன்னிற் கூட்டிய தானைச் செல்வமொ
 டிருகரை மருங்கினும் பெருகுபு தழீஇ

(மாங்கள்)

- அணிக்குருக் கத்தியு மதிரலு மனுக்கி
 40 மணிச்சைபு மயிலைபு மௌவலு மயக்கி
 ஞாழலும் புண்ணையும் வீழ நூக்கிக்
 குருந்துங் கொன்றையும் வருந்த வணக்கித்
 தடவும்¹பிடவுந் தாழச் சாய்த்து
 முளவு முருக்கு முருங்க வொற்றி

25. சாலேகம் - சிறுதேக்கு. உள் காழ் - உள்ளே வைரத்தை யுடைய. [50 : 21.

26. கறி - மிளகு. 27. மஞ்சட்கிழங்கு. தகரம்-ஒருவகைமரம்;
 28. கடு - ஒருவகைமரம் ; இதன் காய் கடுக்காய் ; 'கடுக்கலித் தெழுந்த' (மலைபடு. 14.) 30. அரக்கின்கோல் - கொம்பரக்கு.
 34. விலை மாந்தரின் - விலைப்படுத்தும் வணிகர்களைப்போல.
 38 - 4. கம்ப. ஆற்றுப். 7. 39. அதிரல் - மோசिमல்லிகை.
 40. மணிச்சை - ஒருமரம் ; மணிச்சிகை என்று ஒரு மரப்பெயர் குறிஞ்சிப்பாட்டிற் காணப்படுகின்றது. மயிலை - இருள்வாசி (இரு வாட்சி.) மௌவல் - செம்முல்லை. 41. ஞாழல் - குங்குமமரம்.
 43. தடவு - தடா. பிடவு - பிடா.
 44. முள்ளிமரமும் முண்முருங்கையும் ; முளவு - முள் ; 52 : 41.
 பி - மீ. 1 பிளவுந்.

- 45 மாவம் மருதும் வெரைப் புய்ததுச
சேவுங் குரவுள் சீனெனெந் துனைந்து
நறைபு நாகழு முறைநநி முருங்க்
வழையும் வாவழபுங் கழைபுங் காக்கீண்
டாறு மரசங் காலைந் அனக்கிப்
- 50 புன் தாவலும் புரள வெற்றிக்
கொங்கர் கொடலொந் 1 கொய்யல் துள்து
அனிச்சமு மகோகழு மடா வல்துத்துப்
பனிச்சையும் பனிணும் பற்பப் பாய்து
வன்விபு மாலுந் தன்வழி வணக்கிப்

(விலங்கு முதலியன)

- 55 2 புள்ளி மாணும் பல்வாய்த் தொ துதியம்
ஆமா வினழந் தாமா லேபு
இடைப்புனற் பட்டவை புடைப்பனற் கெய்ப்
பொறிமரிற் பேடை பொத்தொந் புலம்ப
எறிமரி லோனொடெண்ணெ லெய்க்
- 60 குங்கு முசவு மரத்தொழை வாவப்
சுரும்புந் தும்பியும் விரும்புபு விரைய
அகத்துறை பல்லுரி ரரச மெய்தப்
புறத்துறை பல்லுயிர் புகன்முவினோ யாடப்
படிவப் பள்ளியொடு பாக்கங் கவர்து
- 65 குடிகெழு வளநாடு கொள்ளை கொண்டு
கவ்வை யொருங் காக்கொள்த் துராஅய்ப்

45. புய்த்து - பெயர்த்து ; “புய்த்துகால் போகி” களவழி. 39.
46. சே - சேமரம்.
51. கொய்யல் - கொய்யல் மரம் (கொய்யா); “அக்கொரு
கொய்யற் றழைமுழ்கி” கம்ப. பூக்கொய். 81.
52. அனிச்சம் - அனிச்சமரம்.
53. பனிச்சை - ஒருமரம் ; 50 : 29. பயின் - ஒருமரம் ; 48 : 153.
56. ஆமா - காட்டுப்பசு. தாமாறு - தாவும்படி.
58. போத்து - ஆண்மயில் : “மயிற்போத் தூர்த்த வயிற்படை
கெடுவேள்” தேரில். மரபு. கு. 43, பேர். மேற்.
64. படிவப்பள்ளி - முனிவர்ஆச்சிரமம். பாக்கம் - பக்கத்திலுள்ள
66. உராஅய் - பெயர்த்து. [இடங்கள்.
பி - ம். 1 கொய்தழை, கொய்தல். 2 புள்ளியும்.

- பௌவம் புகூஉம் படர்ச்சித் தாகிக்
 கருங்காற் குருகுங் கம்புளுங் கழும்பிப்
 பெரும்பூட் பூணியும் பேழ்வாய்க் கொக்கும்
 70 குளியையும் புதாவுந் தெளிகயக் கோழியும்
 அன்றிலு நாரையுந் துன்றுபு கெழீஇ
 வாளையும் வராலு நாளிரை யாக
 அயிரையும் பிறவு மல்கிரை யமைத்துப்
 பறவைப் பார்ப்பினஞ் சிலுமீன் செகுத்து
 75 வார்ப்பண லடைகரைப் பார்வலொடு வதியும்
 சம்மை யறாஅத் தன்மைத் தாகிக்
 கயம்பல கெழீஇ யியங்குதுறை சில்கிப்
 பெருமத யானையொடு பிடியினம் பிளிற்றும்
 நருமதைப் பேர்யாறு நண்ணிய பொழுதில்

(வயந்தகன் வழிகாட்டல்)

- 80 தலைப்பெருந் தண்புன றுன்வந் தன்றென
 நிலைப்பரு நீணீர் நீத்திற் ருகி
 மாக்கடல் வரைப்பின் மன்னுயிர்க் கியன்ற
 ஆக்கமுங் கேடுஞ்¹ சாற்றிய தொப்ப
 வளமலர்ப் பைந்தார் வயந்தக னிழிதந்

67. படர்ச்சித்தாகி - செல்லுதலையுடையதாய்.
 68. கம்புள் - சம்பங்கோழி.
 69. பூணி - ஒரு பறவை ; சீவக. 2108.
 70. குளியை - ஒருபறவை ; குளுவையென வழங்கும். புதா -
 பெருநாரை ; மரக்கால்நாரையுமாம் ; சிலப். ௧0 : 117. கயக்கோழி -
 நீர்க்கோழி. [மூர" அகநா. ட.அக.
 72. நாளிரையாக - காலையிரையாக ; "வாளை நாளிரை தேரு
 73. அயிரை - ஒருவகை மீன் ; "அயிரைக் கொழுமீன்" (பதிந்.
 உக.) அல்கிரை - மிக்க இரை ; இராவுணவுமாம் ; "கொடுவாய்ப்
 பேடைக் கல்கிரை தரீஇய" (அகநா. ட.) 74. பார்ப்பு - குஞ்சுகள்.
 75. பார்வலொடு - பார்த்தலுடன் ; "பார்வற் கொக்கு" பதிந்.
 77. கயம் - ஆழ்ந்த பள்ளங்கள். சில்கி - சிலவாகி ; 49:49. [உக.
 80. முதல்முறையான வெள்ளம் வந்ததென்று சொல்லும்படி.
 82. கடல்வரைப்பில் - பூமியில்.
 பி - ம். 1 சாற்றியதிக்கப்ப.

௮௧. திவமணற் படாஅ தியங் குதுறை நோக்கிக்
தானிலை கொள்வுழிக் ¹ தானிலை காட்ட

(உதயணன் செய்யல்)

முற்றுகர் மறைக்க ணனந்த பொய்திய
திருமா மே விசையத் திண்ணிதிற் றது இச்
செல்வினா நகுமொன் றுநுந் தெமல்லைன

90 வரைபெய் றாமாய் போல மற்புதன்
வரைபெய் றினனாற் றார்தீர் கடந்தென்.

ருக—நாமதை கடந்தது முற்றிற்ற.

86. கால் நிலைகொள் ளு ட்டத்தை.

87. அனந்தர் - தூக்க மயக்கம்.

88. வாசவதத்தையை உறுதியாகத் தழுவிக்கொண்டு.

89. செல்விசை - பிடிசெல்லும் வேகத்தை.

90. அரிமா சிங்கம்.

பி - ம். ¹ தானிலைஇக்.

ரு௨—பாலேநிலங் கடந்தது.

(வயந்தகன் செய்யல்)

கார்தீர் நருமதைக் கையகங் கடந்தபின்

வார்தீர் துடைத்து வடநக நெறி

வானக ராண்மீன் நுன கொத்தி

ஆற்றின நளவு மாநீடு கொல்லைபுட்

5 ஏற்றமை பிளும்பிடி பிபக்கமு மெண்ண

ரு௨—பாலேநிலங் கடந்தது.

[உதயணன் பால் நிலத்தைக் கடந்ததும் பிடி நடையிலி் மெலி
வுற்றதும் பிறவும் இதில் கூறப்படுமீ.]

3. ராண்மீன் தானம் - நட்சத்திரங்களின் இடங்களை.

5. ஏற்றமை - ஏறுதற்கமைந்த. இயக்கம் - நடை.

(துர்க்கையின் கோயில்)

- அரதுதி யன்ன பரன்முரம் படுக்கத்துச்
 சுரமுத லடைந்த சூழகன் புரிசைப்
 பாழ்நில வாழ்நர் பரவினர் தூஉம்
 செந்தடிக் குருதிப் பைந்நிணக் கொழுங்குடர்
 10 எண்டிசை மருங்கினுங் கொண்டவ ரெடுத்த
 வேர்முத லுசல் வேம்பின் சினைதொறும்
 கண்பா டவ்ந்த கருமணிப் பிறங்கலொ
 டுழைக்கோ டணிந்து பீலி நாற்றிக்
 கழைக்கோற றெடுத்த கதலிகை நுடங்கச்
 15 செறிதோற் பரமு மெறிக்கோல் வாளும்
 அப்புப் புதையு மணிவரிச் சிலையும்
 செப்புறச் செய்த செல்வ முன்றிற்

6. வாளரத்தின் நுனியை ஒத்த பருக்கைக்கற்களாலாகியமேட்டையுடைய பக்கமலை ; “கொல்லடைந்த வேலன்ன கூடம்பரல்” (யா. வி. மேற்.); சிறுபாண். 7-8, அடிக. “பொருந்தார்கை வேனுதி போற்பரல்” பெருமாள். திருமொழி, க : 5.

7. சுரமுதல் - சுரத்தினிடத்தே : “சுரன்முதல்வந்த” (நற். ந.) புரிசை - மதில். [துவுகின்ற.

8. பாழ்நில வாழ்நர் - பாலைநில மாக்கள். தூஉம் - பலியாகத்

9. செந்தடிக் குருதி - சிவந்தஇறைச்சியிலிருந்து பெருகுகின்ற இரத்தம் ; தடி - இறைச்சி ; “கருந்தலையும் வெண்ணிணமுஞ் செந்தடி

11. வேர்கள் முதலியவற்றாலாகிய ஊசல். [யும்” பு. வெ. 74.

12. பாடவ்ந்த கண்களில் உள்ள மணிகளின் திரட்சியோடு ; பிரார்த்தனை செலுத்துவோர் காளியின்முன் கண்ணைப் பெயர்த்து வைக்கின்றனரென்பது இதனாலறியப்படுகின்றது.

13. உழைக்கோடு - மான்கொம்பு. பீலி நாற்றி - மயிற்கலாபங்களைத் தொங்கக் கட்டி.

14. கழைக்கோல் - திரண்ட மூங்கிலில். கதலிகை - கொடி.

15. தோற்பரம் - தோலாலாகிய கேடகம். எறிக்கோலும், வாளும் ; கோலென்பதற்கு வளைவென்று பொருள் கொண்டு, கோல்வான், வளைந்த கத்தியென்றலுமாம்.

16. அப்புப்புதை - அம்புக்கட்டு. புதையென்பதற்கு அம்புக்கட்டு என்று பொருளுழுதி இவ்வடியை மேற்கோள் காட்டினர் ; சிலப். கடு : 212, அடியார்.

..... நகர்த்தி முகத்தி

1 எண்ணகைப் பிணைத்து வண்படைத் தடக்கைக்

20 கச்சார் வளமுடன் கண்ணிக் கொழும்புட்

பச்சார்புந் தீர் பவந்தர் செல்வாய்

முத்தெர் முதுவன் முயல் தகவற் படங்கட்

சிலையர் டருடா கொங்குட் பில்லி

நல்லா முயல் சிலையர் புற்று

25 கற்சிறைக் கொட்டத்து கற்சிறை நொதங்கி

(வழியிலாளவை)

நில்லே துறார் செல்பாத் தெநிந்துது

நல்லாப் பதித்த 2 நடுக 2 பூண்டம்

அவ்நிடு பதாநாபு பால்பிணைத் தடுக்கமும்

19. எண்படைகள் இன்னவைமென்பதை, ‘பட்டய மெடுத் தொருகை பத்திர மெடுத்தொருகை பற்றுமழுபுத், சொட்டையு மெடுத் திருகை சச்சர மெடுத்தொருகை சற்று மயிலும், வட்டமு மெடுத் திருகை கச்சர மெடுத் தொருகை மச்சரதலம், எட்டினும் வீதிர்ப்பன சுழற்றவன் வெந்தல வெழுத்தெரியவே’ (அரிச்சந்திர, விவாக. 117) என்னுஞ் செய்யுளாலநிக. 20. ஆண் - ஆபரணம்.

21. பச்சைப் பாந்திலி - பச்சைக்கிலி போல்வான்.

24. கலை சாமுறவி - கலைமானை ஊர்த்தியாக விரும்புவன்; இவ றுக்குள்ள கலையானத்தி என்னும் திருநாமம் இதை வலியுறுத்தும்.

25. கற்சிறைக்கோட்டத்து - கல்லாற் செய்யப்பட்ட மதில் சூழ்ந்த கோயிலின். சிறை - ஒருபக்கத்தில்.

26. வில்லேருழவர் - வில்லை ஏராக உடைய உழவர்; மறவர்; குறள், 872. செல்சாத்து எறித்துழி - அவ்வழியே செல்லும் வணிகர் கூட்டத்தை அடித்துப் பறித்த இடத்து.

27. நல்லாப்பதித்த - நல்ல பசுக்களை உள்ளே அகப்படுத்திக் கொண்ட. நடுகல் உழல் - ஈட்ட கற்களின் துளைத்த துவாரங்களில் மூங்கிலைப் புகுத்தி வைத்திருக்கும் இடங்களும்; வழிச் செல்வோரை வென்று பசுக்களை அகப்படுத்தி வைத்தல் இவர்களுக்கு இயல்பு.

28. ஆளிடு பதுகையும் - பாலை நிலமாக்கனால் கொல்லப்பட்ட வர்களின் பிணத்தைவிடத்தி மேலே மூடிவைத்திருக்கும் கற்குவியல் களும்; “அம்புவிட வீழ்ந்தோர் வம்பப் பதுக்கை” (புறநா. கூ.) அரில் பிணங்கு அடுக்கம் - சிறுதுறிகள் ஒன்றோடொன்று பின்னியிருக்கும் சிறுகுன்றுகள்.

பி - ம். 1 எண்கைப். 2 நடுகணு.

- தாளிடு குழியுந் தலைகரந் தியாத்த
 30 புல்லும் பொள்ளலும் வெள்ளரிடைக்¹ களருட்
 நீரில் யாறு நிரம்பா நிலனும்
 ஊரில் காதி மூழடி முட்டமும்
 வறுஞ்சனைப் பரவையுங் குறும்பாற் குன்றமும்
 இயற்கையி னமைந்தவுஞ் செயற்கையிற் சிறந்தவும்
 35 ஒன்றுகண் டவைபோற் சென்றுலப் பரிதாய்த்
 தட்பக் காலத்தும் வெப்ப மான

(மரங்கள்)

- தோமையு முழிஞ்சிலு முலவையு முகாயும்
 கடுவுந் தான்றியுங் கொடுமுட் டொடரியும்
 அரவு மரசு மாரு மாத்தியும்
 40 இரவு மிண்டுங் குரவுங் கோங்கும்
 கள்ளியுங் கடம்பு முள்ளியு முருக்கும்
 தணக்கும் பலாசுங் கணைக்கான் ரெமையும்
 ஈங்கையு மிலவுந் தேங்காய் நெல்லியும்
 வாகையும் பிறவும் வன்மர மொடுங்கித்
 45 தோகையுங் குயிலுந் துன்னல் செல்லா

29. தாள் இடு குழி - வெட்டப்பட்ட கால்களை இட்டுவைத்திருக்
 கும் குழி. தலைகரந்து யாத்த - வெட்டுண்ட தலைகளை மறைத்து வைத்
 30. பொள்ளல் - மரப்பொந்து. [திருக்கும்.
 32. ஊழடிமுட்டம் - முறையே அடிப்பாடாக இருந்து பின்பு வழி
 இல்லையாய் இருக்கும் இடங்கள்; “தூழிலு மிழுக்கு மூழடி முட்டமும்”
 குறிஞ்சி. 258.
 33. பரவை - பரப்பு. பரற்குன்றம் - பருக்கைக் கற்களாலாகிய
 36. தட்பம் - குளிர்ச்சி. [சிறுமலைகள்.
 38. கொடுமுள் தொடரி - வளைந்த முள்ளையுடைய விடத்தே
 தொடரியென்னுமாம்; பத்துப்பாட்டு, ப. 229 : 3-ஆம் அடிக். இப்
 பெயர் விடத்தர், விடத்தேர், விடத்தேரை யென்று வழங்குகின்றது.
 37 - 8. ஒமை முதலியன மரவிசேடங்கள்.
 39. அரவு - நாகமரம். 40. இரவு - இருள்மரம்.
 41. முள்ளியுமுருக்கும்: “முளவு முருக்கும்” 51 : 44.
 42. தணக்கு: உ. 15 : 15.
 44. பிறவுமாகிய வன்மரம். 45. தோகை - மயில்
 பி - ம் 1 களரும்.

(புறவின் சேவல்)

கண்பொற்ப் புறவின் செங்காற் சேவல்
வென்செய்தப் பெடை பொற் றினையாட்டு விரும்பி
வெம்பா னாங்கை வயிற்றா வாகத்
1 கண்பொற் கண்ணி சாய்சின் பெறிக்

50 வயிற்றி னுள்ளை செட்டிலுத் திவசப்பயம்

(நிலங்கு ரதலியவற்றின் சேவல்)

பாணப் பறந்திக் தென் முலைப் பிணவல்
நூங் துடைத் தரிசெ டிநிசுந் துமாத் தவைத்து
நிர்வாசப் புகைநீர் தென்ப நுக் கொடவும்
உள்ளத் திவசு தென்பத் தவன்
51 செம்புந் தவநி னும்துத் துழ்இப்
வயிற்றைப் பிரி மங்கைநி னைந்
பொறுத்த கடுவ னுதான் டாழ் துது

46. பொறி - புள்ளிகள். புறவின் சேவல் - அண்புற.

48. பரலார்த்த - பருக்கைக் கண்ணை உரம்ப உண்ட.

46 - 8. “பொறிவசிப் புறவின் செங்காற் சேவல், சிறுபுன் பெடையொடு சேட்டிலம் போகி, அரிமண வியவீற் பரதேர்ந் துண்டு” (அகநா. உளக) என்பது இவ்வகையில்மைந்திருத்தல் காண்க; இப்புறவு, னுதுணம் புறவென்று வடிவக்கப்படும்.

49. கணுக்கள் பொரியம் கண்ணி; “பொரிகாற் கள்ளி” துறுந்.

50. சேட்டிலத்து - செடுத்தாமான இடத்தில். [கடுச.

51. பிணவல் - பெண்பன்றி.

52. களிற்றொடு - ஆண்பன்றியோடு. மரல் - ஒருவகைக்கற்றாழை; இக்காலத்து மருளென்று வடிவக்கப்படும்.

53. தீர்வேட்கையால் மெலிந்து : என்கல் - மெலிதல் ; 40 : 208. தேர்மருங்கு - பேய்த்தேரினிடத்தே : (பேய்த்தேர் - கானல்.)

52 - 3. யானை பேய்த்தேரை கீரென்று மயங்கல் ; “வெண்டே ரோடுங் கடங்காய் மருங்கில், துனையெரி பரந்த துன்னரும் வியன் காட்டுசு, சிறுகண் யானை நெடுங்கை கீட்டி, வான்வாய் திறந்தும் வன் புனல் பெருஅது, கான்புலத்து கழியும்” அகநா. களக.

54. உள்ளழல் - பசித்தீ. 55. மந்தி - பெண்குரங்கு.

56. குழைப்பிரசம் - தளிரிற் சிந்தியிருக்கும் கண்ணை. [சகிக்காமல்.

57. நொதுமற் கடுவன் - அயலதாகிய ஆண்குரங்கு. ஆற்றாது -

பி - ம். 1 கண்பொறிக். 2 கிளகி.

- காஞ்சிரங் கவர்கோற் கவின்பெறத் தொடுத்த
 1 நண்டே னூட்டித் தாகந் தணிப்பவும்
 60 வெங்கற் சாரல் வெய்விண் டிதிர்த்த
 அங்கதிர் முத்த மணிமழைத் துளியெனக்
 காட்டுக் கோழிச் சூட்டுத்தலைச் சேவல்
 குத்த லானாது தத்துற்றுத் தளரவும்
 கயந்தலை தழீஇய கறைபடி யிரும்பிடி
 65 நயந்தலை நீங்கிய நாரின் முருங்கை
 வெண்பூங் கவள முனைஇ நெல்லிப்
 பைங்கா யமிழ்தம் பல்வயி னடக்கி
 யாறுசெல் வம்பலர் சேறுகளைத் திட்ட
 உவலைக் கேணி யவலடுத் துலாவவும்
 70 செந்தளிர் இருப்பைப் பைந்துணர் வான்பூத்
 திஞ்சுவை நசைஇய தூங்குசிறை வாவல்
 கல்லெனத் துவன்றிப் பல்வயிற் பறப்பவும்
 இன்னவை பிறவும் வெம்மையின் வருந்தி
 நடப்பவும் பறப்பவு மிடுக்க ணெய்தி

58. காஞ்சிரங் கவர்கோல் - எட்டிமரத்தின் கவர்த்த கிளையில்.
 60 - 61. மூங்கில்முத்தத்தை மழைத்துளியென்று.
 62. காட்டுக் கோழிச் சேவல்.
 63. குத்தலானாது - அலகாற் குத்தியெடுக்க இயலாமல்.
 64. கயந்தலை - கன்றினை.
 65. நயம் - நரம். நாரில் முருங்கை - நாரில்லாத முருங்கை
 யினது; “நாரின் முருங்கை நவிரல் வான்பூ” அகநா. க.
 66. வெள்ளைப்பூவாகிய கவளத்தை வெறுத்து.
 66 - 7. நெல்லிக்காயாகிய அமுதத்தைப் பல்லையுடைய கவுளின்
 68. வம்பலர் - அயலார். [கண் அடக்கிக்கொண்டு.
 69. உவலைக்கேணி - தழைமூடிய கேணியாகிய. அவல் - பள்ளம்.
 70. செந்தளிர் இருப்பை - சிவந்த நிறமுள்ள தளிர்களையுடைய
 இருப்பை; “இருப்பைச் செப்பட ரன்ன செங்குழை” (அகநா. கூ.)
 வான்பூ - வெள்ளிய பூ.
 71. தூங்குசிறை வாவல் - தொங்குகின்ற சிறகையுடைய வெள
 வால்; “தூங்குசிறை வாவலுறை தொன்மரம்” சீவக. 498.
 74. விலக்குகளும் பறவைகளும்.
 ௮ - ம். 1 தீந்தேனூட்டி.

- 75 வெட்டச் செந்நாய் வேண்டா தொழித்த
காட்டுமா வல்சியர் கரந்தை பாழ்பட
வெட்சி நிலர்செய வில்லுறு வாழ்த்தகை
நெய்ப்புல் வாயர் நெயர்க் கெய்க்தர்
நந்தி புல்லதர் பர்பல பரின்று
80 பாலை தழீஇய பயனறு பெருவழி
கடல் வல்லது கடுகத வந்தென

(யாழ் விழுதல்)

- 1 எதிர்மலைப் பைந்தா போய் பெருமகன்
2 அதிர்கயம் விட்ட காலை யவ்வழி
அய்யத கொல்கு தபாநும் ஸிவழியும்
85 தீந்தொடைப் பேரியாழ் திவ்வொடு 3 கொளீஇ

75. வேட்டச் செந்நாய் வேண்டாதொழித்த - வேட்டையைச் செய்யும் செந்நாய் உண்டு வேண்டாமல் ஒழித்தலால் எஞ்சிய.

76. காட்டுமா வல்சியர் - காட்டிலுள்ள விலங்குகளின் ஊனாகிய உணவினையுடையவர். கரந்தை - பசுக்களை மீட்டல்; அத்தொழிற்குரியார் அதற்கு அறிகுறியாக அணிவதும் கரந்தைப்பூவே.

75 - 6. “ஓய்ப்சிச் செந்நாய் யுயங்குமரை தொலைச்சி, யார்ந்தன வொழிந்த மிச்சில் சேய்காட், டருஞ்சரன் செல்வோர்க்கு வல்சியாகும்” (நற். ச.௨); “வேட்டச் செந்நாய் கிளைத்தாண் மிச்சில்,..... எம்மொடுணீஇய” துறுந். க௬. [சிய - குடிய]

77. வெட்சி - பசுக்களைக் கவர்ந்தற்குரிய வெட்சிமாலையை, மிலைச்

76 - 8. இவர்கள் கவரும் பசுக்களை மீட்கும் ஆற்றலாளர் இல்லையென்பது கருத்து; “கட்சியுங் கரந்தையும் பாழ்பட, வெட்சி குடுக விறல்வெய்யோனே” (சிலப். க௨) என்பதை இப்பகுதி தழுவிவந்துள்ளது.

79. கற்குவி புல்லதர் - கற்களைக் குவித்திருக்கும் புல்லையுடைய வழிகள்; “புல்பரத்து கிடந்த கல்லதர்” 43: 65.

80. பாலை தழீஇய - வெப்பத்தைத் தழுவிய; பாலை - வெப்பம்; தக்க.

81. இருளிற் செல்லலாமேயன்றி இவ்வழியைப் பகலிற் கடத்த லரிதென்று; “கொடுங்கோல் வேந்தன் குடிகள் போலப், படுங்கதி ரமயம் பார்த்திருந் தோர்க்கு” சிலப். க௬: 15 - 6.

83. அதிர்கயம் விட்ட காலை - முழங்குகின்ற யானையைச் செலுத்திய இடத்து.

85. தீந்தொடைப் பேரியாழ் - இனிய நரம்பினையுடைய கோட

டி - ம். 1 எதிர்மலைப். 2 அதிசயம். 3 கொளீஇய.

- யாப்புறு புரிஞான் வீக்குமுத லவிழ
 ஓர்ப்பில் காலை யுதயன குமாளை
 நீப்பிட மிதுவென நினைப்பது போலப்
 பஞ்சரம் பழுனிய பண்முறை நிற்ப
- 90 வெஞ்சாக் கான்பாற்று வேயொடு பிணங்கிக்
 கொய்தகை பொதும்பர்க் கையகன் றெழிய
 வலிகெழு வயந்தகன் வத்தவ நின்யாழ்
 நிலமிசை வீழ்ந்தது நிற்கநின் பிடியென
 நலமிசு புகழோய் நாலிரு நூற்றுவிந்
- 95 சென்றது கடிதினிச் செய்திற னிதன்மாட்
 டொன்று மில்லை புறுதி வேண்டின்
 தந்த தெய்வந் தானே தருமெனப்
 பின்னிலை வலித்து முன்னிலை கூறிய
 இன்னைப் போகுதற காகும் பொழுதெனத்
- 100 துன்னார்க் கடந்தோன் றோன்றக் கூறிப்
 பறந்துசெல் வதுபோற் சிறந்தவன் கடாவலின்

வதி யென்னும் பெரிய யாழ் ; எழுவாய் ; “ தீந்தொடை மகர வீணை ”
 (சீவக. 608.) திவவொடு கொளீஇ - வார்க்கட்டோடு பொருத்தி.

86. கட்டுதலுற்ற முறுக்கிய கயிற்றுக்கட்டின் முடி அவிழ்தலால்.

87. ஓர்ப்பில் காலை - தன்னைக் கருதாத காலத்தில்.

88. நீப்பிடம் - நீங்கும் இடம். 89. பஞ்சரம் - பாலைப்பண்.

90. வேயொடு பிணங்கி - மூங்கிலிற் சிக்குண்டு.

91. கொய்து அகை - கொய்யப்பட்டு வருந்துகின்ற. பொதும்பர் -
 பேர்யாழ் (85), கையகன்று ஒழிய (91.) [காட்டில்.

92 - 3. அரச ! நின்யாழ் வீழ்ந்தது ; பிடி நின்றிகெவென்று வயந்
 தகன் சொல்ல.

97. “ தந்த தெய்வந் தருமெனச சேறலும் ” நம்பி. கு. 135.

94 - 101. வயந்தக ! யாழ் விழுந்த இடத்திலிருந்து எண்ணாறு
 விற்கிடைத்தூரம் பிடி வந்துவிட்டது. இனி யாம் செய்தற்குரியது
 யாதும் இன்று. யாழை முன்பு அளித்ததெய்வம் திரும்பவும் தந்தே
 தீரும். முன் கருதியவண்ணம் பகைவருடைய எல்லையைக் கடப்பதற்கே
 காலம் அமைந்துள்ளதென்று பிடியை உதயனன் விரைவாகச்
 செலுத்தவினான். “ மேலாடை வீழ்ந்த தெடுவென்ற னவ்வளவில்,
 நாலாறு காத் நடந்தவே ” (நள. கலிநீங்கு. 42) என்ற செய்யுள்
 இங்கே நினைவுக்கு வருகிறது.

(பிடி மெல்வடைதல்)

மன்பெருந்த சிறப்பின் மாத்தா விரும்பிடி
எண்பதி னெல்லை மோடிக் கண்சுழன்
ஹிதாப் புள்ளி புழுதி வீழ்காப்

- 105 பொதியளித் துட்டைபிற் புறப்படத் தொன்றி
இறுதி யிடும்பை மெய்துடி மறுகித்
தாழ்த்த காயிற் நுகித் தலைபணித்
தாழ்த்து செலவின் றுட்டத் தொன்ற
இன்றுமி ரின்னை விடும்தற் கின்றென
110 மன்னுயிர் காவலன் மனத்தி னெண்ணி
யானை வித்தக னுகி னெழுவிலத்
தெனை நின்ற விருபதி னென்னைபும்
எய்துவா னென்றுந் சிதைபன் வெய்துற்
மேலவர் தாசொ னுமணி னுர்தரத்
115 கொலக் குமான் குறிப்பு வரை சில்லாது
காலக் கிரணத்துக் கடுப்பினி கனற்ற
ஊன்றத்தி தித்தித் துகி வெம்புளல்

104. ஊழ் ஊழ் - முறைமுறையே. 105. முட்டைபோல.
106. இறுதியிடும்பை - மரணத்துன்பத்தை.
107. கையிற்றுகி - கையையுடையதாகி.
108. செலவின்று - செல்லுதல் இல்லாமல். ஆட்டந்தோன்ற
ஆடுதலுற்.
109. இதற்கு இன்னுயிர் இன்று இன்னே விடுமென - இப்பிடிக்கு
இனியயுயிர் இன்று இப்பொழுதே கீங்கிவிடுமென்று; 53 : 35.
110. காவலன் - உதயனன்.
111. யானைவித்தகளுதலின் - யானையைச் செலுத்தும் ஆற்ற
லுடையளுதலால். அழனிசம் - பாலைசிலம்.
112 - 4. எஞ்சிச் சின்ற இருபதெல்லையையும் கடப்பேனென்று
எண்ணிச் செலுத்த. 115. குறிப்பு வரை - குறிப்பின் எல்லையில்.
116. காலக்கிரணத்து-காலத்தின் செயலால். கடுப்பினி கனற்ற
காலகூடமென்னும் நோய் வெதுப்ப 'கால கூட மென்னும் வெந்
நோய், சாலவும் பெருக' இ. 3 : 129 - 30.
117. ததர்ந்து - சிதறி; க. 58 : 10; ஈ. 9 : 27.
பி - மீ. 1 ஊஞர். 2 அயனிலத். 3 கூடத்துக்.

தான்புறப் பட்டுத் தாங்குதற் கரிதாய்

வாயிற் கூறி யாங்கு மற்றுத்தன்

120 நோயின் கடுமை தூக்குபு நலிய

என்னுயிர் விடுவ விழிந்தனை யாகி

நின்னுயிர்க் கேட மறிந்தனை நிக்ஞென

வெத்திற் பெரும்புகழ் வத்தவ ரிழைவனை

விடுப்பது போல நடுக்க மெய்திய

125 மெய்யிற் கூறிக் கைவரை கில்லாது

வெந்நோய் முடுக வேற்றவ னுடற்ற

கைந் தூற நெல்லையு ளசைந்ததாற் பிடியென்.

ருஉ—பாலேநிலங் கடந்தது முற்றிற்று.

120. தூக்குபு - செலுத்தி. நலிய - நலிதலால்.

121. உயிர் விடுவல் - உயிரை விடுவேன்.

122. எமம் - பாதுகாப்பை.

125. மெய்யிற் கூறி - தன்னுடைய உடம்பின் வேறுபாட்டால் தெரிவித்து.

126. வேற்றவனாடி - பிரச்சோதனனுடைய நாட்டை. இறந்து - கடந்து.

127. ஐந்தூற் நெல்லையுள் : “ஒருதூற் றிருபத் தோரைந் தெல்லை” (48 : 171), “ஐம்பதி னிரட்டியொ டையைந் தெல்லை” (49 : 126), “பதிற்றுப் பத்தொடு விதிப்பட வெண்ணிய, ஐயைந் தெல்லை” (50 : 60-61), “ஐந்நான் கெல்லையொ டாறைந்து” (51 : 3), “எண்பதி னெல்லை” (52 : 103) என்பவற்றாலும், “ஏனை நின்ற விருபதி னெல்லை” (52 : 112) என்பதனாலும், “ஐந்தூற் நெல்லையு ளசைந்ததாற் பிடி” (52 : 127) என்பதனாலும் முன்பு கூறிய ஐந்தூற்றெல்லையுள் (43 : 50) நானூற் நெண்பது கடந்து எஞ்சிய இருபது எல்லைக்குட் பிடி வீழ்ந்தமை அறிக. இந்த எல்லையின் அளவு இன்னதென்று இவற்றாற் புலப்படாவிடினும், “ஒரிரு காவத மூரா மாநதிரம்” (48 : 40) என்பதனால், இங்கே கூறிய எல்லை காதமென்று ஒருவகையாகத் தெரிகின்றது ; ஆனாலும் இந்நூலா சிரியர் கொண்டிருக்கும் காத அளவு இன்னதென்று நன்கு விளங்க வில்லை.

௫௩—பிடிவீழ்ந்தது.

(உதயணன் செய்யல்)

- அநாத வி பும்பிடி யற்ற நோக்கி
வாய்த்த நமர்த்ரு வத்தவ னுரைக்கும்
1 நொப்புணை வலியா நுரைநீர்ப் புக்கோற்
சப்புணை யவல்வரி னவன்கை தீர்த்தாஅங்
5 கவந்தியர் சொயா னருண்முந் துறிஇப்
பை.....க கொலைப்பாற் படவகுத் தீர்த்த
2 அரும்பிடி சம்மை யாற்றறுத் தன்றூற்
கரும்பிடி தீர்ச்சொற் காஞ்சனை 3 யெழிஇ
அவர பக்கம் விடைவனை யிழிகெனக்
10 கவர்களை நோன்சிலை கைவயி னடக்கி
வருத்தழிற் நலமரும் வானநிச் சடங்கட்
டிருந்தரு தாமரைத் திருப்புக்குச் சினைக்கும
அருமை யலக் தனிபெறத் தழிஇக்
கருவரை மிசைநின் நிநிலைத் தழிதரும்
15 உமைபொடி புணர்ந்த விமையா நாட்டத்துக்

௫௩—பிடிவீழ்ந்தது.

[பிடிவீழ்ந்தமையும், நங்கு அடையும்படி உதயணன் அதற்கு, மந்திரத்தை உபதேசித்ததும், அதன் பிரிவாற்றது வருந்தி அவன் அதற்கு நீர்க்கடள் நீகழ்த்தியதும், ஏனை ழுவருடன் சிலதூரத் சென்று பிறர் அறிந்து கொள்ளாதபடி மன்றை நாட்பகலில் ஒரு முள்ளிலவமாத் தடியில் அவன் மறைந்திருந்ததும் இதனால் அறியலாகும்.]

1. அற்றம் - சோர்வை.
 3. நொப்புணைவலியா - நொய்ம்மைமயாகிய தெப்பத்தைச் செலுத்
 4. அவல் வயின் - பள்ளத்தில். [திக்கொண்டு; சீவக. 2654, ந.
 7. ஆற்றறுத்தன்று - வழியிறிகைவிட்டது; “அற்றத்திட் டாற்றறுத்தான் மார்பு” கலி. கச்ச.
 8. காஞ்சனை : விளி. எழிஇ - கீ எழுந்து.
 9. அவரபக்கம் - இப்பிடியின் பின்பக்கத்தின் வழியே.
 10. கவர்களை : 59. 11. தடங்கண் - வாசவதத்தையை.
 13. அகலத்துத் தழிஇ - மார்பிடத்தே தழுவி.
- பி - பி. 1 நொய்ப்புணை. 2 இரும்பிடி. 3 தழிஇ.

கண்ணணங் கவிரோளிக் கடவுள் போல
மத்தக மருங்கிற் மத்துவன னிழிதா

(பிடி வீழ்தல்)

- மருங்குற மண்மீசை வீழின் மற்றென்
இரும்புமத் 1 திருந்தோர்க் கேதமென் நெண்ணி
20 மல்குந் நடுக்கை மண்ணக மடந்தையைப்
புல்லிக் கோடல் புரிந்தது போலப்
பாவடி கிலனுறப் பரப்பி யுதயணன்
செவடி நலையுறச் செய்தது பொறுவென
வணக்கஞ் செய்வது போல மற்றுத்தன்
25 அணிக்கேழ்ப் பொறிச்செவி யாட லாற்றாது
செங்கேழ்த் துருத்தியி னங்கார் துயிர்த்தொறும்
பைசொரி பவழம் போலப் படிதாழ்
கைசொரி யுதிநங் கான்றுவந் திழிதா

(உதயணன் செயல்)

- வீழ்ந்த வாறுமது நோக்கிய திசையும்
30 நோர்ந்த நூல்வழித் திண்ணி தாகலின்
அந்நிலை யெய்து மிடுக்கனும் பின்னிலைத்
தன்னிலந் தழுஉதலுந் தான்வலிப் பெய்தி

-
16. கண் அணங்கு அலிர் ஒளி - காண்போர் கண்களை வருத்து
கின்ற மிக்க ஒளி; “பூவந்த வுண்கண் பொறுக்கென்று - மேவித்தன்,
மூவா விளநலங் காட்டி” (சிலப். க : 34-5.) 15 - 6. = இ. 4 : 51 - 2.
14 - 6. மலையினின்றும் பூமிக்கு எழுந்தருளும் இறைவன் போல.
17. தத்துவனன் இழிதா - குதித்து இறங்க.
18. மருங்கு - பக்கம். 19. புறத்து - முதுகில், ஏதம் - துன்பம்.
22. பாவடி - பாவிய கால்கள்; 48 : 133.
23. செய்தது - செய்தகுற்றத்தை.
25. செவியாடலாற்றாது - செவியை அசைத்தல் செய்யாமல்.
27. துதிக்கைக்குப் பையும் இரத்தத்திற்குப் பவழமும் உவமை;
“கவளங்கொள் யானையின் கைதுணிக்கப் பட்டுப், பவளஞ் சொரிதரு
பைபோற் - நிவளொளிய, ஒன்செங் குருதி யுமிழும்” களவழி. 14.
29 - 32. பிடி வீழ்த்ததன்மையையும் அது நோக்கிய திக்கையும்
உதயணன் நூல்வழியே ஆராய்ந்து, முதலில் தனக்குத் துன்பமுண்டாகு
பி - ம். 1 திழிந்தோர்க்கு.

- மணியும் புரோசையு மணியூண் டவிசம
கடித்தக முட்பட வெடுத்தனன் களைஇ
35 இன்னுயி ரினிவிடு மிதனுக் கின்றென
மன்னுயிர் காவலன் மனத்தி னெண்ணித்
துன்னிய தோழற்குத் தோன்றக் கூறி
வந்தவ ரிறைவன் மத்தகம் பொருந்திக்
குரிர்ப்பத் தைவந் தளித்த லானான்
40 இறுதிக் காலத் துறுதி யாகிய
ஒம்படைக் கிளவி பாங்குறப் பயிற்றிச்
செல்கதி மந்திரஞ் செவியிற் செப்பி
எம்மை யிடுக்க ணிம்மை தீர்த்தோய்
வரும்பிறப் பெம்மோ 1 டொருங்கா கியரெனச்
45 செந்தா மரைக்கண் டெண்பனி யுறைப்ப
நிறுத்த லாற்றா 2 நெஞ்சினிகழ் வகற்சியன
மறுத்து முதயணன் வயந்தகற குரைக்கும்
பெறற்கரும் பேர்யாழ் கைவயிற் பிரிந்ததும்
இயற்றமை யிரும்பிடியின்னுயி ரிறுதியும்
50 எள்ளு மாந்தர்க் கின்ப மாக்கி

மென்பதையும், பின்பு தனக்குரிய இடத்தைத் தான் பெறக்கூடு
மென்பதையும் நிசையித்து. [கிடு மெத்தை.

33. புரோசை - யானைக் கழுத்திற் கட்டுங் கயிறு. தவிசு - முது
34. கடித்தகம் - யானையின் பின்புறத்தே தொங்கக் கட்டியிருக்
கும் கேடகம்போன்றதொரு படை; உறைஎன்றும் கூறுவர்; 140,
களைஇ - களைத்து.

35. இன்று இதனுக்கு இனி உயிர் நீங்குமென்று; 52: 109.

39. தைவந்து - தடவி. 41. பயிற்றி - பலமுறை கூறி.

42. செல்கதி மந்திரம் - நற்கதியிற் செல்லுதற்குக் காரணமான
மந்திரத்தை; “செல்கதி மந்திரஞ் செவியிற் செப்பிய, மல்லலங் கும
ரனை” (சீவக. 1217.) 44. ஆகியரென - ஆகுகவென்று.

45. உறைப்ப - துளிக்க. 47. மறுத்தும் - மீட்டும்.

48. 52: 91. யாழ் - கோடவதி; ஈ. 14: 269.

49. இயற்றமை - பண்ணுதல் அமைந்த; 50: 62.

50. எள்ளுமாந்தர் - பகைவர்.

பி - மீ. 1 ஒருங்காதியர். 2 நெஞ்சினிகழ் வகற்சியின்.

- உள்ளு தோறு முள்ளஞ் சுடுதலிற்
 கவற்சியிற் கைபற் றீக்கி முயற்சியிற்
 குண்டுதுறையிடுமணற் கோடுற வழந்திய
 பண்டிதுறை யேற்றும் 1 பகட்டிணை போல
- 55 இருவே மிவ்விடர் நீக்குதற் கியைந்தனம்
 திருவேர் சாயலைத் தேமொழித் துவர்வாய்க்
 காஞ்சன மாலையொடு கண்படை கொளீஇக்
 காவ லோம்பெனக் காவல நருளிக்
 கவர்களை நோன்சிலை கைவயி வீட்டி
- 60 2 அரணக் கூர்வா ளசைத்த தாணையன்
 3 கரணச் சேடகங் கைவயி னடக்கி
 விச்சையின் மெலிந்துதன் விழுத்தரு நகரிழந்
 தச்சமொ டொளித்த வணித்தரு பேரொளிக்
 கோலக் குமரன் போலத் தோன்றி

-
51. உள்ளம் - நமது மனத்தை.
 52. கையறல் - செயலறுதலை. [யுடைய கரையில்.
 53. குண்டு - ஆழம். இடுமணற்கோடு - இடப்பட்ட மணலை
 54. பண்டி - வண்டி. பகட்டிணை - இரண்டெருதுகள்.
 53 - 4. “ஆரைச சாகாட் டாழ்ச்சி போக்கும், உரனுடை நோன்
 பகட்டன்ன வெங்கோன்”; “பண்டச் சாகாட் டாழ்ச்சி சொலிய, வரி
 மணன் ஞெமலக் கற்பக நடக்கும், பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையு
 முண்டோ” (புறநா. ௧0, ௧0), “மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னான்”
 (குறள், 624), “நிரம்பாத நீர்யாற் றிடுமணலு ளாழ்ந்து, பெரும்பார
 வாடவர்போற் பெய்ப்பண்டந் தாங்கி, மருங்கொற்றி மூக்கன்றித் தாட
 வழந்து வாங்கி, உரங்கெட் டிறப்பழுகிப் புல்லுண்ணு பொன்றும்”
 (சிவக. 2784) என்பவற்றின் பொருள்கள் இவ்வடிகளுடன் ஒப்பிடற்
 54 - 5. போல இயைந்தனம். [பாலன.
 52 - 5. பெருங். ந. 3 : 57-62..
 57. கண்படை கொளீஇ - துயிலச செய்து.
 59. கவர்களை நோன்சிலை : 10.
 60. அரணம் - பாதுகாப்பு. அசைத்த - கட்டிய.
 61. சேடகம் - கேடகம்.
 62 - 4. மேலே செல்லும் மந்திரத்தை மறந்து, தனது நகரத்தை
 இழந்து ஒளித்திருக்கும் தேவகுமரன் போலே தோன்றி.
 ௮ - மீ. 1 பகட்டிணைப். 2 யாணர்க். 3 காணச்.

65. மடப்பிடி தனக்கு மாக்கடன் சுழியா
தீயங்குத விலக்கண மிறைமதற் சின்மையிற்
செய்வது துணியுஞ் சிந்தைச் சூழ்ச்சியன்
வெவ்வழி நிலமிசை வில்லேப் பாட்டிடை
எவ்வெம் மருங்கினுந் ¹ தெரிவோ னவ்வழி
70. நல்காக் ² கரவ னடுவன் மேல்வா
நல்காக் தவமிலா தொளித்தது போலக்
குண்டுகனை யடுக்கத்துக் கொழுங்கனி வீழ்ச்சிப்
பண்ணமை படைச்சுவர்க் கண்ணகன் றமைந்து
நாற்பெரு வாயி லேற்ப விபற்றிக்
75. கற்படை யமைத்துக் ³ கடுமழை மறப்பினும்
உட்படு நீரோ நென்றுடைந் தாகி
⁴ வாசு அறவு அறியா வளப்பருங் குட்டத்துப்
பாசடைந் தாமரை பாம்பிலாடு பயின்று
புட்புதன் றுறையுமொர் பூம்பொக் கரணியை
80. முற்படக் கண்டே முகனம ருவகையன்
விளங்குநு வெள்ளி முளைத்துமுன் றேன்ற
வடக மிக்கோள் வானொடு களைந்ததன்
படுகரை மருங்கிற் பாங்குற வைத்து

-
65. மாக்கடன் - அபரக் கிரியை.
68. வில்லேப்பாட்டிடை - அம்பு வீழும் எல்லையில்.
69. தெரிவோன் - நீர்நிலை யுளதோ வென்று ஆராயும் உதயணன்
70. நல்காக் கரவன் - உலோய். நடுவன் - யமன்.
72. அடுக்கம் - மலைப்பக்கம்.
73. படைச்சுவர் - படைகளையுடைய சுவர்.
75. மழை மறப்பினும் - மழை இல்லையாயினும்.
77. வாசு அறவு அறியா-நீர் வற்றுதலை அறியாத; வாசு-நீர்; 'வா:'
என்பது வடமொழியில் நீரெனப் பொருள்படுவது. குட்டம் - ஆழம்.
79. பூம்பொக்கரணி - ஒரு தாமரைக் குளத்தை; பொக்கரணி:
புட்கரிணியென்பதன் திரிபு; புட்கரம் - தாமரை.
81. வெள்ளி - சுக்கிரன்; "வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள் விடியல்"
82. வடகமீக்கோள் - மேலாடை. [பொருந். 72.
83.=174. பாங்கு - நல்ல இடம்.
பு - ம். ¹ தெரிவோற்கவ்வழி. ² காலே நடுவன். ³ கடுமுறை,
கடுமறை. ⁴ ஆசுவறியா.

வருதரை புகூஉம் வருணன் போல

85 இருகரை மருங்கனும் புள்ளெழுந் தியம்பத்

தெளித்தலைத் தண்ணீர் குவித்தன னாடி

வாய்மைக் கொத்த வாய்ப்பூச் சியற்றித்

தூய்மைக் கொத்த தொழில னாகி

அரும்படைத் தானை யரசூர்ந் தியற்றிய

90 இரும்பிடி யினிதுழி யேறுக சென்றெனப்

போர்க்கடம் பூண்ட பொருவலித் தடக்கையின்

நீர்க்கட னொறிய நியமக் கிரிகையன்

பூம்போ தணிந்த ¹ வாங்குகரை மருங்கின்

வழிபடு தெய்வம் வணங்குவன னேத்திக்

95 கழிபிடி வலங்கொண் டொழிவிடத் தொழிந்து

துணைபிரிந் தனைய னிணைபிரி மகன்றிலிற்

போத லாற்றான் காதலிற் கழுமிப்

பிடிக்க ணின்ற போன் பானான்

வடிக்கண் மாதர் வருத்த மோம்பிப்

100 பகலிடத் தற்றம் படாமை யிருக்கும்

அகலிட மறித லருமை யுடைத்தெனத்

தாழிற் றுழ்ந்து சூழிற் சூழியல்

அந்த னானொடு மந்திரம் வீரும்ப

வஞ்சமி னண்பின் வயந்தக னுரைக்கும்

(வயந்தகன் கூற்று)

105 நஞ்சம் பொதிந்து நமக்கும் பிறர்க்கும்

87. வாய்மை - மந்திரம். வாய்ப்பூச்ச - ஆசமனம்.

90. இனிதுழி - நல்ல உலகத்தில். 92. நீர்க்கடன் - உதகக்

95. கழிபிடி - இறந்தபிடியை. [கிரியை.

96. இணைபிரி மகன்றிலின் - தன்னுடைய துணையைப் பிரிந்த மகன்றிற் பறவைபோல; “துணைபிரி மகன்றி லொத்தான்” சீவக,

99. மாதர் - வாசவதத்தையின். ஒம்பி - பரிகரித்து. [302.

100. அற்றம் படாமை - சோர்வுபடாமல்; பிறரறியாமல்.

102. தாழின் - தான் துன்பமுறின்.

103. அந்தனானொடு - வயந்தகனோடு. மந்திரம்-ஆலோசித்தலை.

105. நஞ்சம் - வீடம்போன்ற கொடுந்தன்மை.

டி - டி. 1 வாய்க்கரைமருங்கின.

ஆர்தர் செல்லா வபணகம் வலித்துக்
நாட்டாத் துறப்புத் தடுவினை வாழ்க்கை
செட்டிவர் பவீர்து விடமற் றிர்க்கிலம்
நாட்டுச் சந்திது நாமிவ ணிந்தி

- 110 துன்றிடு நாமதந் சென்ற பின்றைக்
துன்றகச் சாயற் குறும்புபல வடக்கிரம்
வள்ளி வள்ளையர் வாழ்பதிக் கியங்கும்
வழியது வகையுந் தெர்வழிக் குறையும்
திகைத்திலே னுகன் மதிக்குமென் மனனே
- 115 மடத்தகை மாதர் வருந்தினு நாமிவட்
கடப்பது கருமம் காவல வருளென

(உதயனன் செய்யல்)

வானொடு கேடகம் வயந்தகற் கித்துக்
கோலொடுங் கொடுஞ்சிலை கோமகன் கொண்டு
பள்ளி கொண்ட வள்ளியிஞ் சாயற்

- 120 கற்பொடு புணர்வியைக் காஞ்சன மாலாய்
நற்பொரு விரிதுவென நன்கன மெடுப்பி
நடக்கல் வேண்டு நாமிவ னிங்கி
இடுக்க ணில்லா விடம்புகு மளவென
உற்றவ னுரைத்த வுறுதி மாற்றம்

(காஞ்சனை செய்யல்)

- 125 பொற்றார் வேந்தன் பூங்கொடிப் பாவையைச்

106. அஞ்சல் செல்லா - அஞ்சாத. அரணகம் - அரண்களின் உள்ளிடத்து.

109. இரண்டு நாடுகளின் சந்தி இது. நீந்தி - கடந்து.

111. குறும்பு பல - சிற்றரண்கள் பலவற்றை; “அருங்குறும் புடுத்த கானப் பேரெயில்” புறநா. உக.

116. என - என்று வயந்தகன் சொல்ல.

118. கோல் - அம்பு. 119. வள்ளி = வல்லி - கொடி.

120. கற்பொடு புணர்வியை - கற்புடன் கூடிய வாசவதத்தையை.

121. நற்பொருள் இது - நற்காரியம் இது.

122-3. இடுக்கணில்லா இடம்புகுமளவும் நடக்கல் வேண்டும்.

125. பாவை - வாசவதத்தை.

செவ்விதிற் நேர்ந்து கைவிரல் கூப்பித்
தோழி காஞ்சனை தோன்றக் கூறிக்

(வாசவதீதையின் நிலை)

- காழில் பஞ்சி ¹யூழறிந் தாற்றி
விரற்கொண் டமைத்து வித்தக னுட்டிய
130 அரத்த வடர்மையு மரந்தோய்ந் தென்ன
நோய்கொண்டு கறுக்கு மாய்மலர்ச் சேவடி
ஏழடி யிடுத லாற்றி தாயினும்
ஊர்திரைப் பெளவ முலாவு முக்கமொடு
பூமலர்க் கோதையும் பொறையென வசைவோள்
135 மாமலை தாங்கு மதுகையள் போல
இன்பக் காதலற் கேத மஞ்சிப்
பொன்புனை பாவையும் போருதல் வலிப்பக்
கொடிப்படை கோமக னாகக் கூழை
வடுத்தீர் வயந்தகன் வாள்வலம் பிடித்துக்
140 கடித்தகப் பூம்படை கைவயி னடக்கிக்
காவல் கொண்ட கருத்தின னாகப்
புரிசைச் சுற்றங் காஞ்சனை யாக
உரிமைக் கொத்த திருமா மேனியைப்
புன்புலர் விபுயற் புறம்பனி யொழுகிய
145 அம்புக லதர்வை யணிநடைக் ² கியலிய

128. காழ் இல் - விதையில்லாத.

130. அடர்மை - நொய்ம்மை.

132. “ஒன்பதின்கா ணடப்பினு மொருகாத மென்றஞ்சம்”,
ஏழடி யூக்கி நடந்துசெலா” சீவக 179, 1384.

133. பெளவம் - கடல்.

134. பூமாலையையும் பாரமாக நினைந்து மெலிபவன் ; “அனிச்ச
மலை பெரும்பாரமாய்” (சீவக. 231.) 135. மதுகை - வலி.

136. சாதலற்கு - தலைவனுக்கு. 137. வலிப்ப - துணிய.

138. கொடிப்படை - முன்படை. கூழை - பின்படை.

140. கடித்தகப் பூம்படை ; 34.

142. புரிசைச்சுற்றம் - சுற்றுப்படை.

145. அதர்வை - ஒருகொடி ; 55 ; 53 ; வழியுமாம். இயலிய -

டி - ம். 1 யூழறிந்துட்டி. 2 கிகலிய.

- மனப்பொடு புணர்ப வடகப் போர்வையை
மணிப்பூண் வனமுலை யிடைக்கரை புதைஇப்
பைந்தொழுப் பனைத்தோள் பைப வீசி
அஞ்செந் தாமரை யகவித முன்ன
150 சில்லரித் தடங்கண் மெல்லென மிளிர
மானின் மடப்பெடை மம்ம ரெய்த
வேனிற் காலத்துத் தான நோக்கி
மணிக்கட் பிளி மாமயிற் பேடை
அணிக்களின் மென்னடை யனுக்க வசைந்தசைச்
155 தியலா சின்ற காலே வியலிடத்
தெல்லை யாரிரு னாவ்வினை முன்னர்ப்
பாவம் பொலப் பறைந்துகை மகலக்
கோவத் தன்ன குழனிங் கோலமொடு
குணமலைப் பிறந்து குடவரை சி டிர்ந்து
160 சளல்திற் காண்ட கிமை கூராத்
தனிக்காற் றேரோன் தனிமை யெய்த
அனித்த மிதிப்பினும் பனித்த லானு
அனிச்செஞ் சிறடி யுருக்காக் கேப்பப்
உளித்தலை வெம்பர லுன்றுபு நலியப்
165 பவளக் கொப்புளம் பக்கம் பயிலத்

-
147. புதைஇ - புதைத்து. [சீவக. 341.
148. பைப வீசி - மெல்ல வீசி; “மயில்கைவீசி ரடந்ததே.”
150. மிளிர - மிளிர்ந்தலால். 154. அனுக்க - வருத்த.
156¹- 7. நல்வினையின்முன்னர்ப் பாவம் நீங்குவதுபோல இருன்
நீங்க; “தவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம்” நாலடி. 51.
160. கூரா - மிக்கு. 161. தனிக்கால் - ஒருருளை.
162. அனித்தம் - அனிச்சமலரை; பனித்தல் - நடுங்குதல்;
“அனிச்சமும்.....மாதர், அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்”(குறள், 1120);
“பஞ்சியட ரனிச்ச நெருஞ்சி யின்ற பழமாலென், நஞ்சுமல ரடிகள்”
163. உருக்கு அரசுக்கு ஏய்ப்ப - சிவக்க. [சீவக. 341.
164. உளித்தலை வெம்பரல் - உளிபோன்ற கூரிய தலையையுடைய
வெவ்விய பருக்கைக்கல்; “உளிமுக வெம்பரல்” (அகநா. ௫௫: 3);
பெருங். க. 52: 6, அடிக்.
165. பயில - பயிலுதலால். “கோவத் தன்ன கொப்புளங்
கூர்ந்து” (54: 59) என்பர் பின்.

தவளைக் கிண்கிணி தாங்குத லாற்ற
திவள திடுக்க ணிசைத்தும் யாமெனத்
ததும்புகுரற் பூச விரங்குவன வெலிப்ப
(உதயணன் கூற்று)

மணங்கமழ் நறுந்தார் மன்ன குமரன்

170 வயந்தகற் குரைக்கும் வாலிழை வருந்தினள்
இயங்குதல் செல்லா திருக்குமிடங் காணெனக்
(வயந்தகன் செயல்)

கார்ப்பூ நீலங் கவினிய கலித்துறை
நிர்ப்பூம் பொய்கை நெறியிற் கண்டதன்
படுகரை மருங்கிற் படர்புறம் வளைஇக்

175 கன்முரம் படுத்துக்¹கவடுகா றுழந்து
புள்ளினம் புகலினும் புகற்கரி தாகி
ஒள்ளெரி யெழுந்த ஆழ்படு கொழுமலர்
முள்ளரை யிலவத்துண் முழையரண் முன்னி
முள்ளங் கோடு மூழிலைப் பிறங்கலும்

180 வள்ளிலை வாடலும் வயந்தகன் களைந்து

166. தவளைக்கிண்கிணி : பெருங். க. 40 : 18, 46 : 246 ; ந. 9 : 167 ; ச. 12 : 161 ; இ. 9 : 90.

168. “ததும்புங் கிண்கிணி” (உ. 7 : 70) என்பர் பின்.

166 - 8. கிண்கிணி ஒலிப்ப.

170. உரைக்கும் - உரைப்பான். 171. செல்லாது : முற்று.

172. கலி - முழக்கம். 174. = 83. வளைஇ - வளைந்து.

175. கவடு - மரக்கிளைகள்.

177. நெருப்பைப் போன்ற செந்நிறப் பூக்களையுடைய.

178. முள்ளரை - முள்ளையுடைய அடிப்பக்கம். முழையரண் - குகைபோன்ற காவலிடத்தை.

177 - 8. இலவமலருக்கு நெருப்பு : “எரிமல ரிலவத்து” (பெருங். . 54 : 143) ; “எரிப்பூ விலவத் தூழ்கழி பன்மலர்” (ஐங். நசுஅ) ; “எரியுரு வுறழ விலவ மலர்” (கலி. நந. 10) ; “இலவத், தழலகைந் தன்ன வலங்குகினை யொண்பு” அகநா. உசடு.

179. முள்ளங்கோடு - முள்ளையுடைய கிளைகள். ஊழிலைப் பிறங் கல் - உதிர்ந்த சருகுகளின் குவியல்.

180. வள்ளிலை - பெரிய இலை.

பி - ம். 1 கவறு.

பாய லமைந்த பாசடைப் பள்ளியுள்
ஆய்வோத் தோளியை மமர் துயில் கொளிஇத்
தடம்பெரும் பொய்கை தண்ணிழல் வலியா
ஒடுங்கினர் மாநோ கடும்பகல் கரந்தென்.

௫௩—பிடிவீழ்ந்தது முற்றிற்று.

181. பாசடைப் பள்ளி - பசிய இலையாலாகிய படுக்கை.

183. பொய்கையும் நிழலும் தமக்கு ஆதாரமாகக் கொண்டு.

௫௪—வயந்தகனகன்றது.

(அந்தி வருதல்)

கூரதன பொருங்கிய கடும்பகல் கழிந்தபிற
பாரத வானம் பசலை பெய்த
அழலாமிழ் கதிரோ னந்தஞ் சேர
நிழலுமிழ் செல்வ விலாவித் திமைப்ப
5 வான்மீடு யிஞ்சி வளநகர் வரைப்பிற்
மென்மேய் கொந்தத் திருக்கை மசனார்
வெள்ளி விவர்தத் துள்ளிழ் துழைபு
பள்ளி மாடந்நுப் பருஉச்சடர் கொள்திக்
காடி கலந்த கொடிக் கலிங்கம்.

௫௪—வயந்தகனகன்றது.

[உதயணன் முதலியவர்கள் அங்கிருக்கையில், இப்போதே
இடபகர்பாற் சென்று ஊர்திகளும் நாடவகைப் படைகளும் கொணர்
வேனென்று சொல்லி அவன்பால் விடைபெற்று வயந்தகன் புட்பக
நகரத்திற்றுக் சென்றது இதில் கூறப்படும்.]

2. பசலை மெய்த - பொன்னிறந்த அடைய.

3. கதிரோன் - குரியன். அத்தம் - அத்தகிரியின்கண் ; “அத்த
மென்னும், பொன்னஞ் சிலம்பு” இவை. சூ. 18, மேற்.

5. இஞ்சி - மதில். 6. சமங்கலைகள்.

7. வெள்ளித் தகளியினுள். 8. சுடர் - தீபம்.

9. காடி - கஞ்சி. கோமக் கலிங்கம் - புதிய ஆடை.

- 10 கழும லூட்டுங் காழ்கி னறும்புகை
முழுநீலா மாடத்து முடிமுத றடவக்
கேள்வித்துறை போகி வேள்வி முற்றிய
அந்த னூளர் தந்தொழி றெடங்கப்
பால்வெண் குருகின் பன்மயிர்ச் சேவல்
- 15 பூம்பொறிப் பெடையைப் புலவி யுணர்த்திப்
பொறிப்பூம் பள்ளி புகாஅ தயல
மதிதோய் மாடத்து மழலையம் புறவொடு
வெள்ளிவெண் மாடத்துப் பள்ளி கொள்ளும்
பசும்பொ னகரமர் விசும்புபூத் ததுபோல்
- 20 செழுஞ்சுடர் விளங்குஞ் சிறுபுன் மாலை
வையெயிற்றுத துவர்வாய் வாசவ தத்தைதன்
தார்ப்பூண் மார்பிற் றந்தை 1கடிமனைச்
சீர்ப்பூண் களைந்த சில்லென் கோலமொடு
நிலாவெண் முற்றத் துலாவி யாடிச்
- 25 செம்முது செவ்வியர் கைம்முதற் றழிஇய
சாலி வாலவிழ் பாலொடு கலந்த
தமனிய வள்ளத் தமிழ்த மயிலாள்

10. கழும - மயங்க.

9 - 10. “காடியுண்ட பூந்துகில் கழும லூட்டும் பூம்புகை” சீவக. 71.

11. முடிமுதல் - மேலிடங்களை.

12. கேள்வி - கேட்கக்கடவன; வேதமுமாம். துறைபோகி - முற்றக்கற்று.

12 - 3. பெருங். உ.15 : 38 - 9; பு. வெ. 163.

14. சேவல் - ஆணன்னம்; 33 : 32.

16. பூம்பள்ளி - பூவாகிய படுக்கை.

17. “மாடக் கொடுமுடி மழலையம் புறவும்” (கூ. 15 : 278) என்

19. பொன்னகர் அமர் - அமராவதி தங்கப்பெற்ற. [பர் பின்.

22. கடிமனை - அரண்மனையில்.

23. சீர்ப்பூண் - கனமான ஆபரணங்களை.

25. கைமுதல் - கையின்கண்.

26. சாலிவாலவிழ் - வெள்ளிய நெற்சோற்றை.

27. அமிழ்தம் - உணவை. அயிலாளாக.

15 - ம். 1 கடிமணச்.

- யானையும் புலியுங்¹ கூனற் கரடியும்
அரிமா னேறு நரிமான் சூழ்ச்சியும்
- 30வுங் காட்டமொ டெனையவை பிறவும்
தந்துரைக் கிளவியிற் தந்துறை முடித்த
தன்னிணை யாயம் பன்னொடி பகரச்
செவியிற் கேட்குஞ் செல்வஞ் செய்யாது
நண்ணிய தோழியொடு கண்ணிற் காணக்
- 35 கலவ மஞ்ஞை கவர்குரல் பயிற்றி
இலவங் கொம்புதோ றிறைகொண் டெண்டப்
பொறிவரி யிரும்புலிப் போத்துநனி வெரீஇ
மறியுடன் தழீஇய மடமா னம்பிணை
துள்ளுநடை யிரலையொடு வெள்ளிடைக் குழும்ப
- 40 பிடிக்கணர் தழீஇய பெருங்கை யானை
இடிக்குர லியம்பி யெவ்வழி மருங்கினும்

28 - 32. யானை முதலியவற்றைப் பற்றிய தந்துரைக்கிளவிகளில் தமக்குரியவற்றை முற்ற அறிந்த ஆயம் பல நொடிகளைப் பகர. தந்துரைக் கிளவியென்றது உரைவகையுள் ஒன்றாகிய பொருளொடு புணராப் பொய்ம்மொழியை. அம்மொழியாவன, 'ஒரு பொருளின்றிப் பொய்படத் தொடர்ந்து சொல்லுவன. அவை, ஓர் யானையுங் குரீயுந் தம்முள் நட்பாடி இன்னுழிச் சென்று இன்னவாறு செய்தனவென்று அவற்றுக்கு இயையாப் பொருள்பட்டதோர் தொடர்நிலையாய் ஒருவனுழை ஒருவன் கற்று வரலாற்றுமுறைமையான் வருகின்றன' (தொல். செய். சூ. 173, பேர்.); பெருங். க. 33: 175 - 6; நெடுநல். 152 - 4. "செம்முது செவிலியர் பொய்ந்நொடி பகர" தொல். செய். சூ. 176, பேர். மேற்.

35. கவர் குரல் - விரும்புங் குரலை; "வாரணம்...பருந்தொடு கவர்குரல் பயிற்றும்" (சீவக. 2106.) 36. இறைகொண்டு - தங்கி.

35 - 6. = 143 - 4; "இலவ மேறிய கலவ மஞ்ஞை" பழம் பாடல்.

37. பொறி - புள்ளி. புலிப்போத்து - ஆண்புலி; "புலிப்போத் தன்ன புல்லணற் காளை" பெரும்பாண். 138.

38. மறி - குட்டி. பிணை - பெண்மான். 39. இரலை - கலைமான்.

38 - 9. "திரிமருப் பிரலையொடு மடமா னுகள்" (முல்லை. 99.) குழும் - சேர்ந்து நிற்ப. 41. இயம்பி - முழங்கி.

பி - ம். 1 காணற். 2 நண்ணிப்.

நீர்வழிக் கணவரு நெடுங்கைய வாகிக்
காரிரு முகிலிற் கானம் பரம்பச்
செழுநீர்ப் பொய்கையுட் கொழுமலர் கூம்பப்

45 புள்ளினங் குடம்பை சேரப் புல்லென
அம்புறு புண்ணி னந்திவந் திறுப்ப
(வயந்தகன் கூற்று)

ஒங்கிய பெரும்புக முருமண் ணுவாவுறை
தேங்கமழ் திருநகர்த் திசையு மெல்லையும்
ஆற்ற திடரு மவ்வழி யுள்ள

50 பொல்லாக் குறும்பும் போகுதற் கருமையின்
காலை நீங்கிய மாலை யாமத்துப்
பணிப்பூங் கோதையொடு தனித்தன மியங்கின்
அற்றந் தருமஃ தமைச்சிமுகுக் குடைத்தென
உற்ற தோழ னுதயணற் குரைக்கும்

55 கொடியணி நெடுமதிற் கொற்றவன் மடமகள்
பிடிமிசை யிருந்து பெருங்கவின் வாடி
வருத்த மெய்திய வண்ணமும் வழிநடந்
தரத்த மார்ந்த வஞ்செஞ் சீறடி
கோவத் தன்ன கொப்புளங் கூர்ந்து

60 நோவ வொல்கி நொசுந்த மருங்குலன்
அமிழ்துற முடிசி லயிலா வசைவொடு

42. அணவரும் - மேலெடுத்த. 43. பரம்ப - பரவ.

40 - 43. “மழையென மருண்ட மம்மர் பலவுடன், ஓய்களி
நெடுத்த நோயுடை நெடுங்கை”, “துணையெரி பரந்த துன்னரும்
வியன்காட்டுச், சிறுகண் யானை நெடுங்கை நீட்டி, வான்வாய் திறந்தும்
வண்புனல் பெருஅது, கான்புலந்து கழியும்” அகநா. ககக, கஎக.

44. கொழுமலர் - தாமரைமலர். [சயந்தி.

46. புண்ணிலுற்ற அம்பைப்போல் (33 : 94-6.) 48. திருநகர் -

49. ஆற்றது - வழியினது. 50. குறும்பு - சிற்றரண்.

53. அஃது - அங்கனம் செல்லல். அமைச்சு - அமைச்சனது
தன்மை. என - என்று வயந்தகனெண்ணி. 55. வாசவதத்தை.

58. அரத்தம் - செம்பஞ்சுக்குழம்பு.

59. = 53 : 165. கோவத்தன்ன - இந்திரகோவத்தையொத்த.

60. நொசுந்த - துணுகிய. மருங்குலன் : முற்று.

61. அசைவு - வருத்தம்.

நவைகொண் டழிந்து நடுக்க மெய்தித்
 தாங்க லாற்றா டளர்தலு மாங்கே
 உலையில் பெரும்புகழ் யூகி யொட்டார்
 65 நிலவரை நிமிர்வுறு நீதி நிறீஇக்
 கூற்றுறழ் மொய்ம்பி னேற்றுப்பெய ரண்ணல்
 பரந்த படையொ டிருந்தினி துறையும்
 புகலரும் புரிசைப் பொருவில் புட்பகம்
 இருளிடை யெய்திப் பொருபடை தொகுத்துக்

70 காலை வருவேன் காவ லோம்பிப்
 போகல் செல்லாது புரவல விருவென
 உள்ளத துள்பொரு ளுணர்ந்தோன் போல
 வள்ளிதழ் நறுந்தார் வயந்தக னுரைத்த
 மாற்றங் கேட்டே மன்னவன் மனமுவந்

(உதயணன் கூற்று)

75 திற்றுங் கேளென மற்றவற் குரைக்குப்
 கொடியணி நெடுமதிற் கொடிக்கோ சம்பிப்
 படியணி நெடுங்கடைப் பகலங் காடியுள்
 ஊறுகளி யானை யொருங்குட னேற்றி

62. நவைகொண்டு - இகழ்ந்து.

63. ஆங்கே - அப்படியே. 64. ஒட்டார் - பகைவர்.

65. நிலவரை - நில எல்லையில். நிறீஇ - நிறுவியிருத்தலால்.

64 - 5. யூகி, பகைவர் நாட்டெல்லையில் உதயணனுக்கு அனுகூலமாக இருக்கும்படி பல சாதனங்கள் செய்திருத்தல், “கூழினுமுடையனும்” (43 : 53) என்பது முதலியவற்றாலும் விளங்கும்.

66. ஏற்றுப்பெயரண்ணல் - இடபகன் ; “யாப்புடை நண்பி னேற்றுப் பெயரன்” (56 : 148.) 68. புட்பகம் - ஒருநகரம்.

வண்ணமும் (57), தளர்தலும் (63), ஓம்பி (70) யென்க.

72. உள்ளத்து - உதயணன் உள்ளத்தில்.

75. இற்றும் - இதனையும்.

இடபகனுக்கும் தனக்குமே தெரிந்த ஓரடையாளத்தையும் நிகழ்ந்த வற்றையும் சொல்லும்படி வயந்தகனுக்கு உதயணன் கூறுகின்றான்.

76. கோசம்பிநகரில்.

77. படி - ஏறும் படிகள். பகலங்காடி - பகற்காலத்திற்குரிய கடைத்தெருவில்.

78. களி - மதம். இடபகனையும் யானைமீது என்னுடன் ஏற்றிக்

[கொண்டு.

- வீறுபடு கோலமொடு வியனகர் விழவணி
 80 கொண்ட காலைத் தண்டப் பாற்படுத்
 தென்னணி பெருங்கலந் தன்னணிந் தேற்றிக்
 குற்றமில் பெரும்புகழ்க் கோப்பெருந் தேவி
 கொற்றக் கோயிலுண் மற்றுப்பிற ரின்றித்தன்
 பெருமலர்ச் சீறடி யிருநிலத் தியங்கத்
 85 தண்ட வேந்தன் றமரா நமக்கெனக்
 கொண்ட கொள்கையுங் குறிப்பினது நிலைமையும்
 யானை வாரியுஞ் சேனை வீடும்
 அடுத்தனை யாராய்ந் தறிய வென்வயின்
 நெடித்தல் செல்லாய் விடுத்த னீயென
 90 விடுத்தனன் விடுத்து வேந்த னிருந்த
 அந்தக் கோட்டியுண் மந்திர மாகப்
 பெரும்பொரு ளிதுவெனப் பொருந்தக் கூறி
 அரும்பெறல் யூகியு முருமண் ணுவாவும்
 வயந்தகன் வரினு நயந்தனன் றெரியா
 95 திருக்க தானென நெறிப்படக் கூறிக்
 குறிப்பெழுத் தோலை பொறிப்புனைந் தொற்றிய
 அம்மடி யன்றியு மாகு மெய்ம்மொழி
 வருவோர்க் கறியக் கூறி மற்றென்
 செருவில் வேந்தன் செய்கை யென்ற
 100 பின்ன ரல்லது துன்னின ரிவரெனத்
 துணியப் பெருயெனத் துணிந்தியான் கூறிய
 பணிவகை யுண்டது பண்டைக் காலத்

-
80. தண்டப்பாற்படுத்து - சேனைகளினிடையே சேர்த்து.
 82 - 3. அந்தப்புரத்தில. 84. இயங்க - இயங்குதலால்.
 85. 'இவன் சேனாபதி ; நமக்கு நண்பன்' என்று கூறி.
 89. நெடித்தல் செல்லாய் - தாமதியாதே. விடுத்தல் - விடை
 பெற்றுக் கொள்க.
 91. அந்தக்கோட்டி - இரகசியமாகக் -கூடும் கூட்டம்.
 94. வயந்தகனும் வரினென உம்மையை மாறிக் கூட்டுக. தெரி
 95. தானென்றது இடபகளை. [யாதபடி.
 97. மடி - ஓலைச்சுருள். 102. பணி - கட்டளை.
 76 - 102. கோசம்பி நகரத்தில் யானும். இடபகனும் ஒரு யானை

தின்றிந் நிலைமைக் கன்றது நினைப்பின்

அற்றந் தருமென வற்ற தோழந்

105 கடையா ளருண்மொழி யறியக் கூறிப்

படையாள் கடுந்தொழிற் பற்றா மன்னன்

பாவையைத் தழீஇப் பண்ணுப்பிடி யேற்றி

எய்தா வரும்பொரு ளெய்திய பின்றைப்

பொய்வகை புணர்த்த புணர்ப்பும் போந்தபின்

110 செய்வகை யறிதற் பொருட்டுஞ் சேனையுள்

உய்வகை மற்றவ னெழிந்த வுறுதியும்

உறுதி யோரான் பிறிதுநினைந் தொற்றிக்

குஞ்சரங் கடாஅய்க் கொணர்மின் சென்றெனும்

வெஞ்சின வீரன் வெகுட்சியும் வெகுட்சியின்

115 விடுத்த பல்படை பெயர்த்தற் பொருட்டா

நம்படை யொழிந்த வண்ணமும் வெம்படைக்

காவல னாடு கங்கு னீங்கிச்

யின்மேற்கொண்டு விழாவுக்குரிய அணியுடன் அங்காடியுட் சென்று பிறகு சேனைக்கூட்டத்திற்குப் போய் அங்கே இடபகனுக்கு எனது பேரணிகலங்களைப் பூட்டிப் பிறகு அந்தப்புரத்திற்கு அவனுடன் சென்று 'இவன் சேனாபதி; நமக்கு நண்பன்' என்று கூறிய கொள்கையையும் குறிப்பையும் கூறுக. அன்றியும், 'நீ சென்று யானைவாரி முதலியவற்றை ஆராய வேண்டுமாதலின் என்பால் தாமதிக்காமல் செல்க' என அவனை விடுத்துப் பிறகு 'அரசவையுள் இரகசியமாகக் கூடும் இடத்தில் யூகியும் உருமண்ணுவாவும் வயந்தகனும் வரின் தெரியாதவன் போல இருப்பாயாக. என்னால் விடுக்கப்பட்ட ஓலையையும் அடையாள வார்த்தைகளையும் சொல்லிச் சேனாபதியின் செயல் இனி யாது எனக் கேட்டபின்னரே வருபவர்களை நம்மோடு சேர்ந்த வர்களு என்று துணிவாயாக' என்று நான் முன்பு கட்டளையிட்டது

104. அற்றம் - சோர்வை.

[உண்டு.

105. அடையாள் - அடையாளம்; 56: 184.

76 - 105. = 56: 181 - 4. 106. படையையுடைய.

109. புணர்ப்பு - வாசவதத்தையை அழைத்துச் செல்லும்படி அரசன் கூறியதாகச் சொல்லி விடுத்தது முதலியன.

110. உஞ்சேனையுள். 111. அவன் - யூகி.

114. வீரன் - பிரச்சோதனன்.

- சார வந்த தன்மையுஞ் சார்ந்தபின்
 அரும்பொறி யழிந்த வெந்திரம் போல
 120 இரும்பிடி வீழ்ந்தத னின்னுயி ரிறுதியும்
 இறற விரும்பிடிப் பக்க நீங்கி
 இடுக்க ணெய்தி யிலங்கிழை மாதர்
 நடக்க லாற்றா ணடுக்க மெய்திக்
 கடக்கருங் கானத்துக் கரந்த சேக்கையும்
 125 சேக்கையு ணின்னுநீ சென்ற செலவும்
 வாய்ப்பக கூறி வாட்படை தொகுத்து
 வையம் பூட்டி வழிவரல் விரைந்தென்
 எவ்வந் தீர விருள்கழி காலைக்
 கோற்குறி யெல்லையுட் குறிவழி வம்மென
 130 வாட்டிதல் வத்தவன் வயந்தகற் போக்கிப்

(உதயணன் சேயல்)

- பனிவரை மார்பன் றனிய னாகி
 வேழ வேட்டத்து வீழ னூறி
 அருஞ்சிறை யெய்தி யாப்பொடு புக்க
 பெருஞ்சிறைப் பள்ளிப் பேரிருள் போலும்
 135 துன்பப் பெருங்கடற் கின்ப மாகி
 மார்தளிர் மேனி பேந்துபுணை யாக
 நீந்துதல் வலித்த நெஞ்சின னாகிக்
 கணையொடு திரிதருங் காமன் போலத்

-
119. பொறி - இயக்கும் விசைக்கருவி. 122. மாதர் - வாசவ
 124. கரந்த - மறைந்த. சேக்கை - தங்குமிடம். [தத்தை.
 127. விரைந்துவரல் - விரைந்து வருக.
 132. வேழ வேட்டத்து - யானை வேட்டையில், பகைவரை வீழ
 னூறி.
 133. சிறையெய்தி - சாலங்காயனால் சிறையிலுற்று.
 135. கடலைக் கடத்தற்கு. 136. வாசவதத்தை புணையாக.
 138. “கவர்களை நோன்சிலைக் காம னிவனெனும்” (உ. 15 :
 97), “பூமென் கணையும் பொருசிலையுங் கைக்கொண்டு, காமன்றிரிபுங்
 கருஆரா” (சீலப். ௫ : 49, அடியார். மேற்.), “கைச்சிலை கணையோ
 டேந்திக் காமனிக் கடையைக் காப்பான்” (சீவக. 2090) என்பவை
 இங்கே அறியற்பாலன.

- துணைநல மாதரைத் தோழியொடு துயிற்றித்
 140 துஞ்சல் செல்லான் வெஞ்சின விடலை
 வாள்வலங் கொண்டு காவ லோம்ப
 வரிநிறக் கோம்பி வாலிமிழ்ப்பு வெரீஇ
 எரிமல ரிலவத திருஞ்சினை யிருந்த
 11|அலந்த மஞ்ஞை யாமங் கூவப்

145 புலர்ந்தது மாதோ புரவலற் கிரவென்.

ருசு—வயந்தகனகன்றது முற்றிற்று.

140. பாலைநிலத்துக்கேற்ப விடலை என்றார்.
 142. கோம்பி - பச்சோந்தி. இமிழ்ப்பு - கட்டுதற்கு.
 143. எரிமலரிலவம் : 53 : 177 - 8, அடிக்.
 143 - 4. = 54 : 35 - 6.
 142 - 4. “ கோம்பிக் கொதுங்கிமே யாமஞ்ஞை ” திருச்சீற். 21.
 144 - 5. ஆசிரியப்பா ‘என்’என்னும் அசைச் சொல்லால் இற்ற
 தற்கு ‘அலந்த மஞ்ஞை.....புரவலற் கிரவென்’ என்னும் இந்தப்பகுதி
 மேற்கோள் ; யா. வி. கு. 69 ; இ-வி. கு. 732.
 பி - ம். 1 அனந்தர்.

ருரு—சுவரர் புளிகுர் வளைந்தது.

(உதயணன் செயல்)

புலர்ந்த காலைப் பூங்கழற் குருசில்
 மலர்ந்த பொய்கையுண் மணிநிறத் தெண்ணீர்க்
 கொழுமலர்த் தடக்கையிற் கூட்டுபு கொண்டு

ருரு—சுவரர் புளிகுர் வளைந்தது.

[பாலைநில மாக்களாகிய சுவரரும் புளிகுரும் பிடியின் அடிக்
 கூவடு முதலியவற்றைக்கண்டு இவ்வழியே யாரோ சென்றிருக்கின்றன
 ரென்பதை யறிந்து தேடிவந்து உதயணனைக்கண்டு பொருது தோல்வி
 யுற்று வேறென்றுத் செய்துத் துற்றலில்லாதவர்களாகி அவனைக்
 சூழ்ந்து வளைந்து நின்றது இதனால் அறியலாகும்.]

சுவரர் புளிகுரென்பன, வேட்டுவச் சாதியின் விசேடங்கள்.

2. மணி - பளிங்கு. மணிநிறத்தெண்ணீர் : 40 : 122.

3. கூட்டுபு - கைகளைச் சேர்த்து.

- குழவி ஞாயிற் றெழிலிகந் தெள்ளும்
 5 திருமுக மருங்கிற் செருமீக் 1 கூரி
 ஒள்ளிழை மகனி ருள்ளங் கவற்றும்
 செந்தா மரைக்கண் கழீஇ மந்திரத்
 தந்தி கூப்பித் தென்புலக் கிறைஞ்சித்
 தமரிற் பிரிந்ததன் றனிமையை நினைஇ
 10 அமரிய தோழி யாகத் தசைந்து
 சடர்முகம் புல்லெனப் படரொடு மயர்ந்து
 வேனில் வள்ளியின் மேனி வாடி
 உள்ளங் கனலு மொள்ளிழை மாதரைக்
 குற்ற நலத்துக் குறிப்புநனி காட்டி
 15 உற்ற வெநநோ யோம்பென வுற்ற
 காஞ்சன மாலையை யாங்கன மருளி
 வருபடைக் ககன்ற வயந்தகன் வருவழிப்
 பொருபடை யண்ணல் பொழில்வயி னிருப்பக்
 கடுவிசைக் கனலி சுடுகதிர் மருங்கிற்
 20 குடுமி நெற்றிக் கூருளி யன்ன
 வல்வாய் வயவன் வறண்மரத் துச்சிப்

-
- 4 - 5. உதயணன் முகத்திற்குச் சூரியனுவமை.
 7. கண்கழீஇ - கண்களைக்கழுவி ; இதனை இடக்கரடக்கலென்
 பர் ; “நாளந்தி கோறின்று கண்கழீஇத் தெய்வத்தைத், தானறியு மாற்
 ருற் றொழுதெழுக்” (ஆசார. 10.) 8. காலக்கடனைக் கழித்து.
 9. தன்னென்றது வாசவதத்தையை.
 10. அமரிய - விரும்பிய. 11. படர் - துன்பம்.
 12. வள்ளி - கொடி ; “வள்ளியஞ்சாயற், கற்பொடு புணர்வி”
 (53 : 120 - 21) என்றார் முன்னும். 14. குறிப்பினை.
 15. ஒம்பு - பரிகரி.
 18. அண்ணல் - உதயணன்.
 நிமித்தத்தையறிந்து உதயணன் பகைப்படை வருமென்று போர்
 செய்தற்குச் சந்தத்தனாக இருத்தல்.
 19. கனலி - சூரியன். கிழக்குத்திக்குல் ; 33.
 21. வயவன் - ஒருவகைப் பறவை ; இதனை மரங்கொத்திப்
 பறவை யென்பர் ; 34.
 ௫ - மீ 1 கூறி.

- பல்காற் குரைத்தது பகற்படை தருமெனப்
 பாட்டிற் கூறக் கேட்டன னாகி
 வெண்மதி நெடுங்குடை வேற்றவன் படையொடு
 25 நுண்மதி யமைச்ச னுண்மறைந் தொடுங்கி
 மராவு மாவுங் குராவுங் கோங்கும்
 தண்ணிழற் பொதும்பர்க்¹ கண்ணழற் காட்டும்
 காழமை கழைத்தொடர்க் கடும்பரிப் போர்வைத்
 தாழமை பெரும்பொறித் தச்சுவினைப் பொலிந்த
 30 அரக்கூட் டம்புகர் மரக்கூட் டியானையைச்
 செறுவுபு நிநீஇய செய்கை யோரா
 தெறிபடை யாளரொ டுறுமுரண் செய்யக்
 காழ்த்த காலைக் கீழ்த்திசை முன்பகல்
 அன்றவட் பாடிய வணிவரி வயவன்
 35 இன்றிவ ணின்னே யிகற்படை தருதல்
 பொய்த்த லின்றி மெய்த்த² தாமென
 அங்குபடு புட்குர லாண்டகை யஞ்சி
 வெங்கணை திருத்தி வில்விடந் தழீஇ
 இரும்பிடை யிட்ட பெரும்புடைக் கச்சையன்
 40 வளிசுழற் றமுஅ முளிமரக் கானத்

22. குரைத்தது - முழங்கியதாய். 23. பாட்டு - ஓசை; "பாடிய வயவன்" (34.) உதயணன் கேட்டு. [காயன்.

24. பிரச்சோதனன் சேனையுடன். 25. அமைச்சன் - சாலங்

27. பொதும்பர் - சோலையில். கண் - கணுக்களில்.

28. காழ் - புறக்காழ். கழைத்தொடரியடையே, கடும்பரி - வேகமாகிய நடை. கடும்பரி முதலியன மரக்கூட்டு யானைக்கு அடை. போர்வை - மேலே போர்த்த பலகைகளையுடைய.

29. தாழ் - தாழக்கோல். பொறி - எந்திரம்.

30. அரக்கு ஊட்டு - செவ்வரக்கைப் பூசிய.

அமைச்சன் யானையினுள்ளே மறைந்தொடுங்கி (25) அதனை (30) நிநீஇயசெய்கையை உதயணன் உணராமல் (31.) [காலத்தில்.

33. காழ்த்தகாலை - வைரங்கொண்டு போர்செய்யத் தொடங்கிய

34. அவண் பாடிய. 39. இரும்பு - வாள். [முன்.

40. முளிமரம் - உலர்ந்த முள்ளிலவு; "வறண்மரம்" (21) என்றார்

பி - டி. 1 கண்ணிழற். 2 தாதலின்.

தென்கொ னிகழு மேத மின்றென
நெஞ்சொ டுசாவுஞ் சிந்தைய னாகி
வெஞ்சின வீர னின்ற காலை

(வேடர் இயல்பு)

மடப்பிடி வீழ்ந்த மணிமலைச் சாரல்

- 45 அடக்கருஞ் சீனா ரரணக வுறையுளர்
கணங்கொ டலைவனைக் கைக்கொண் டியங்கா
அணங்கரும் பெருஞ்சாத் தவிய நூறிப்
பல்விலைப் பண்டங் கவர்ந்துபய மறியார்
சில்விலைக் கிடுஉஞ் செல்லா வாழ்க்கையர்
- 50 சுரஞ்செல் வம்பல் ரரும்பத மடக்கி
மாணுறி யாத்த வாணத் தானையர்
அடுகனை மறவ ரகலிலை யோமை
நெடுநிலைத் திரடா ணேர்துணித் ததர்வைக்
கொடிபுரை கயிற்றொடு கொளுத்தினர் சமைப்ப
- 55 1 வடியி னன்ன வாளரித் தடங்கட்
பைங்குழை மகளிர் பல்காழ்க் கலையோ
டங்குழைச் செயலைத் தண்டழை யுடஇக்

42. உசாவும் - வினாவும்.

45. அரண் அகம் - அரண்களின் உள்ளிடத்தனவாகிய ; 53 : 106.

46. இயங்கா - இயங்கி.

47. பெருஞ்சாத்து - வாணிகருடைய பெருங்கூட்டத்தை.

48. பயமறியார் - அவற்றின் பயனை அறியாராய்.

49. செல்லா வாழ்க்கையர் - வறுமையையுடையவர்.

50. வம்பலர் - வழிசெல்வாருடைய பதம் - உணவு.

51. உறி யாத்த - உறியாகக்கட்டிய. ஆணம் - பாதுகாப்பு.

50 - 51. வழிப்போவோருடைய உணவைப் பறித்து அவர்களுடைய உடைகளையும் பறித்து அவற்றில் உணவைப் பொதிந்து உறியாகக் கட்டுபவர்கள்.

52. ஓமை - ஒருமரம்.

53 - 4. அதர்வைக்கொடி - ஒருகொடி ; 53 : 145. சமைப்ப -

55. வடி - மாவடுவின் பிளப்பு. [சமைப்பார்கள்.

56. பல்காழ்க் கலை - பல கோவையாகிய மேகலை; இவை ஆறலைத் துக் கொண்டவை. 57. அசோகந்தழையை உடுத்த.

டி - மீ. 1 வடுவினன்ன.

காலி னியங்குநர் கற்குழிக் கொளினும்
தூலி னியன்றவை நோக்கார் சாபமென்

60) முடுஉவு மகடுஉவு மாடு மறியார்
காடுதேர் முயற்சியர் கைப்பட் டோர்களைப்
பாடற் பாணிப் பல்விசை கேட்டும்
ஆடென வணங்கிற் கருந்தலை துமித்தும்
வீளை யோட்டின் வெருவ வெய்தவர்

65) ஊளைப் பூசலோ டாடல்கண் டுவந்தும்
1 காட்டுயிர் காணார் கைப்பயில் குறியொடு
வேட்டன செய்யும் வேட்டுவினைக் கடுந்தொழிற்
கவர்களை வாழ்க்கைச் சுவரர் புனிஞர்
(வேடர் செயல்)

காலை யெழுந்து கணங்கொண் டண்டிச்
70) சோலைப் போதகச் சுவடுறுத் துழல்வோர்
காஅட்டுப் பிடிமற் றன்றிது கருதின்
நாஅட்டுப் பிடியே நடந்தது தானென
முதிர்புலா னாற்றமொடு முன்முன் வீசி
உதிர வழியே யதிர வோடிப்

75) பிடியது வீழ்ச்சியும் பெண்பாற் சுவடும்
அடுதிற லாடவ ரற்றமும் பிறவும்

58. கற்கள் குழிந்தாலும் காலால் நடப்பவர்கள் ; “ கற்றேயுந்
தேயாது சொல் ” பழ. 394.

மகளிர் (56) இயங்குநர் (58.)

59. சாபமென்று - சாபமென்று சொல்லும்படி.

60. ஆண்களும் பெண்களுமாகிய அவ்வேடர்கள் பொன்னின்
தன்மையையும் அறியார் ; மாடு - பொன் ; “ பல்விலைப் பண்டங் கவர்ந்து
பயமறியார் ” (48) என்று முன்னுங் கூறியதை நோக்குக.

62. இசை - பாலைப்பண் ; பொருந். 21 - 2.

63. ஆடென - ஆடாக நினைத்து. அணங்கிற்கு - தெய்வத்திற்கு.

64. வீளையோட்டின் - சீழ்க்கை யொலியைச் செலுத்தலுடன்; 114;

குறுந். உஎஉ ; சீவக. 447 ; பு. வெ. 247.

70. போதகச்சுவடு - யானையின் காற்சுவட்டை.

73. ஒருவருக்கு முன் ஒருவர் கையை வீசிக்கொண்டு.

76. அற்றம் - சுவடு.

பி - ம். 1 காட்டுயர்.

படியி னாய்ந்து கடுகுவன ரோடி
வெள்ளிடை வெண்மணன் மிதித்த சுவடுதொறும்
1 புள்ளடி யொழுக்கம் புரிவனர் நோக்கி

80 நெருந னீடிரு ணிங்குநர் சுவடிவை
அருமை யுடைத்தவர்த் தலைப்பட னமக்கென
அடியுறி னடையு மம்புடை யெயினர்
கடிகை வெள்ளிலுங் கள்ளி வற்றலும்
வாடிய வுலொடு நீடதர் பரப்பி

85 உழைவயிற் றரியாது முழைவயி னெடுங்கிய
ஆறலை யினையரை யாண்மை யெள்ளி
வேறினி நும்மொடு விளிகநுங் களவெனச்
சேறல் வலியாச் செய்கை நோக்கி

(நீம்த்திகள் கூற்று)

வாய்ச்சிறு புதுப்புள் வீச்சுறு விழுக்குரல்
90 கேட்டுப்பொரு டெரியுமோர் வேட்டுவ முதுமகன்
பெருமக னென்னப் பெறலருங் கலத்தோ
டொருமக னுளவழி யெதிர்த்து மம்மகன்

79. புள்ளடி ஒழுக்கம் - பறவைகளின் அடிச்சுவட்டின் வரிசை.
80. நெருநல் - நேற்று.

78 - 80. புள்ளினங்கள் பாலை நிலத்தில் இரவிலன்றிக் கீழே
நடத்தற்கியலாவாதலின் புள்ளினங்களின் அடிச்சுவட்டைக் கண்டு
இங்ஙனங் கூறினர்.

81. அவர்த் தலைப்படல் - அவர்களை அடைதல்.

82. அடி - சுவடு.

83. கடிகைவெள்ளில் - விளாமரத் துண்டுகள்.

84. உவல் - தழை. 85. முழை - குகை.

86. எள்ளி - இகழ்ந்து. 87. நும் களவு விளிகவென்று.

88. சேறல் வலியா - செல்லுதற்குத் துணியாத.

89. பறவையின் ஒலியை வீச்சென்றல் மரபு; “மேல்புறத்தி
லாந்தையிட்ட வீச்சு நன்றம்மே” குற்றலகீதறவஞ்சி, 54.

90. வேட்டுவமுதுமகன் - முதியவேடன்; 56: 7.

91. பெருமகனென்ன - ஓராசன்போல. பெறுதற்குஅரிய ஆப

92. எதிர்த்தும் - எதிர்ப்பேம். [ரணங்களோடு.

டி - மீ. 1 புள்ளழி.

நடுங்குதுய ருறுத்துங் கடுங்க ணைமையன்
ஆண்மை யழிய நாண்டீக் 1 கூரி

- 95 மெய்ப்பொரு ணோர்ந்து கைப்படு நமக்கெனக்
காட்டக மருங்கி னல்லது மற்றவர்
நாட்டகம் புகுத னன்கிருள் கழியினும்
இல்லை யெழுகெனச் செல்வோர் முன்னர்ப்

(வேடர் செல்லுதல்)

- புரக்கூட் டமைந்த வரக்கூட் டரத்தம்
100 பவளத் துணியிற் பசுமையொடு கிடப்ப
இன்னணிப் புக்கோ ரிவ்வழி யல்லது
மற்றவ ரெங்கு மறைந்திலர் காண்கெனச்
செல்வோ ரொருங்குடன் வல்லையும் வழியும்
வான்மரப் பொதும்புங் கானமுங் கடலும்
105 முழைவளர் குன்றுங் கழைவளர் கானமும்
பயம்பும் பாழியு மியங்குவனர் வதியும்
முதுமரப் பொத்தும் புதுமலர்ப் பொய்கையும்
இனையவை பிறவு மனையவ ருள்வழிச்
செருக்கய லுண்கட் சீதையைத் தேர்வுழிக்
110 குரக்கினத் தன்ன பரப்பின ராகிப்
பிடிமுதற் கொண்டுமல ரடிமுத லொற்றிச்

94. தனது ஆண்மை அழிதலால் அவன் மிக்க நாணமுற்று.

95. நேர்ந்து - கொடுத்து. கைப்படும் - அகப்படுவான்.

97 - 8. இருள்கழியினும் நாட்டகம் புகுதல் இல்லையாகும். என -
என்று அம்முதியவன் சொல்ல.

99. புரக்கூட்டமைந்த - நகரத்திற் கூட்டுதல் அமைந்த. அரக்
கூட்டு அரத்தம் - செம்பஞ்சு. [மை - ஈரம்.

100. பவளத்துணியின் - பவளத் துண்டங்களைப்போலவே. பசு

101. இன்னணிப்புக்கோர் - இவ்வளவு அணிமைக் காலத்திற்

103. வல்லை - சிற்றரண் ; மேட்டு நிலமுமாம். [சென்றவர்கள்.

104. மரப்பொதும்பு - மரச்செறிவு. 106. பயம்பு - பள்ளம்.

107. முதுமரப்பொத்து - ஆலமரப்பொத்து.

109 - 10. சீதையைத் தேடும் வானரங்களைப்போன்ற பரப்பை
பிடியவர்களாகி.

டி - ம். 1 கூறி.

(வேடர் உதயணனைக் கண்டு தாக்கல்)

செல்வோர் கதுமெனச் செம்மலைக் கண்டே
கல்லெனத் துவன்றிக் கார்கிளர்ந் ததுபோல்
ஆர்ப்பும் வீளையு மவ்வழிப் பரப்பிக்

115 கார்க்கலைக் கோட்டொ டார்ப்பொலி மயங்கி
அரவச் செய்கையர் வெருவரத் தாக்கப்

(உதயணன் செயல்)

பல்பணி பரந்த சில்லரி மழைக்கண்
நச்சுயிர்ப் பளைஇய வச்ச நோக்கமொடு
விம்முவன ணடுங்கும பொம்ம லோதியை

120 மாஞ்சினை யிளந்தளிர் மணிநிற மேனிக்
காஞ்சன மாலாய் காவல் போறறுமதி
அப்பாற் புகுதரு மற்ற மின்மையின்
இப்பால் வருவந ரின்னூயி ருண்கெனக்
கைச்சிலை வளை ததுக் கணைநாண் கொளீஇ

125 முற்றிய கோங்கின் முழுத்தாள் பொருந்தி
ஒற்றுபு நோக்கு மொறறை யாளன்
வார்களை செவியுற வாங்கி மற்றவர்
ஆருயிர் வெளவவதன் றுண்முதல் பொருந்தி
உடும்பெறிந் ததுபோற் கடுங்களை முள்க

130 விட்ட வேந்தன் விற்றொழில் கண்டும்
கண்டுகை விடுதல் கரும மன்றென
விண்டல ரிலவத் தண்டைசார்ந் தவனைக்

(வேடர் உதயணனை நோக்கிக் கூறுதல்)

கண்ட வேட்டுவர் தண்டாது நெருக்கி
மையணி யிரும்பிடி வீழ மறறுநீ

-
114. வீளை - சீழ்க்கை ; ஒருவகை வாயொலி ; 64.
115. கலைக்கோடு - மான்கொம்பாலாகிய வாத்தியம்.
117. பல்பணி - பல நீர்த்துளிகள்.
118. நச்சுயிர்ப்பு - விடக்காற்றுப்போன்ற மூச்சு.
119. வாசவதத்தையை. 121. மு. 36 : 130.
122. அற்றம் - அஞ்சுதற்குரிய இடம். 123. உண்கு-உண்பேன்.
126. ஒற்றையாளன் - தனியன். 128. வெளவ - வெளவுதற்கு.
129. முள்க-அழுந்த. 134. மையணி இரும்பிடி : 48 : 184, அடிக்.

135 உய்வலென் றெண்ணி யொளித்தனை போந்தனை
எவ்வழிப் போதிகின் னின்னுயி ருண்குவம்
யாரை நீயெமக் கறியக் கூறென
வீர வெம்மொழி நீரல பயிற்றி

(உதயணன் வேடரை நலிதல்)

உடுவமை பகழி யொருங்குடன் றாவ
140 விடுகனை விடலை வில்லின் விலக்கி
1 வதிபயின் றடைந்த மறவரை யதிரக்
கைவயிற் கடுங்கனை யொவ்வொன்று கொண்டவர்
மெய்வயிற் கழிந்து வியனிலத் ²திங்க
வீரருள் வீரன் விசைபெற விடுதலின்
145 வீர வேட்டுவர் சார்த லாற்றார்

(வேடர் கலங்கிக் கூறல்)

கோல வருவொடு குன்றிடைப் போந்தவோர்
காலன் கொல்லிவன் கானத் தோர்க்கெனப்
பன்முகத் தானும் பற்றடைந் தன்னவன்
வின்முகம் புகாஅர் வேட்டுவ ரஞ்சிப்
150 புட்குற் றுளனை யுட்குற் றுகி
அழித்தனை கொணர்ந்தெனப் பழித்தனர் கழறி
³ உளைப்பொலி மான்தே ருதயண குமரனை
வளைத்துநின் றனரால் வலிப்பது தெரிந்தென்.

ருரு—சவரர்புளிஞர் வளைந்தது முற்றிற்று.

-
139. உடு - நாணைக்கொள்ளுமிடம் ; “உடுவார் பகழி” (45 : 58)
140. = 56 : 59. [என்றார் முன்னும்.
141. வதி - வழி. அதிர - நடுங்க.
143. நிலத்து இங்க - நிலத்திற்குள்ளே தங்கும்படி ; புறநா. கடுஉ ;
திருச்சிற். 101. இங்க : சீவக. 763. 144. வீரருள் வீரன் : 56 : 89.
145. சார்தலாற்றார் - அணுகுதற்கு வலியிலராகி.
150. புள்ளிமித்தங் கூறிய முதியவேடனை நோக்கி. உட்குற்றுகி
நமக்குள்ளே கலந்து நம்மைக் கொல்ல வந்திருக்கும் யமனாகி.
153. வலிப்பது - தாங்கள் வலிந்து பிடித்தலை.
பி - மி. 1 மதி. 2 தியங்க. 3 உளைபொலி.
-

ருகூ—வேன்றி யெய்தியது.

(வேடர் எண்ணுதல்)

தெரிவுறு சூழ்ச்சியர் செய்வதை யறியார்

ஒருவ னும்பல ரொழிவமென் னாது

விசையுடை வெங்கணை விற்பொழி னவின்ற

¹ அசைவி லாள் னழிக்கவும் பட்டனம்

5 உரைமி றெனல்லை வறுவது நோக்கிக்

(நிமித்திகன் கூற்று)

கருவினை நுனித்த வருவினை யாண்மைப்

புள்ளுணர் ²முதுமகன் றெள்ளிதிற் நேறி

இளையவர் கேட்க விற்பென விசைக்கும்

கிளையுடைப் பூசலொடு முளையரில் பிணங்கிய

10 முள்ளரை யிலவத் துள்ளவ நிரூப்பக்

கேளிமூக் கறியாத் தாளிமூக் குறீஇயினிர்

கோளிமிழ் கனலி சூழ்திசைப் பொத்திப்

புகையழ லுமீஇப் புறப்படுத் தவர்களை

ருகூ—வேன்றியெய்தியது.

[சூழ்ந்துநின்ற வேட்டுவர் ஒரு முதுவேட்டுவன் சொல்லால் உதயணனைச் சூழ்ந்த இடங்களைக் கொளுத்திவிட, உள்ளேயிருந்த அவன் புறம்போந்து போர்செய்து பின்பு அவர்களால் வின்னுண் அறுப்புண்டதும் அப்பால் வேறிடஞ் சென்று அவன் அவர்களாற் தழிப்பட்டு நிற்கையில, புட்பகத்தே யிருந்துவந்த வீரர்களால் தோல்வியுற்ற வேட்டுவர் ஓடிப்போனதும் இதனால் அறியலாதும்.]

2. அவன் ஒருவன், நாம் பலர்.

4. அசைவிலாள் - மெலிவில்லாதவனால்.

5. நிமித்திகனைப் பார்த்து உறுவதுநோக்கி ஒல் உரையின் என ;

6. கருவினை - விளையுஞ் செயலை. [ஒல் - விரைவு.

7. புள்ளுணர் - நிமிததத்தை உணர்ந்த.

8. இசைக்கும் - இசைப்பாறையினன்.

9. முளையரில் - மூங்கிற்றாறுகள்.

11. தாள் இழுக்குறீஇயினிர் - முயற்சியில் தவறினீர்.

12. கோள் இமிழ் கனலி - கொல்லுதல் மிக்க நெருப்பை.

பொத்தி - மூட்டி.

13. அழல் - இங்கே பெரு நெருப்பு. அவர்களை வெளிப்படுத்தி.

பி - ம். ¹ அசைவிலாளரை யழிக்கவும், ² மதிமகன்.

நவையுறு நடுக்கஞ் செய்த லுணர்நீர்

- 15 கள்ள மின்றிக் கட்டாள் வீழ்த்த
வெள்ளை வேட்டுவீர் புள்ளெவன் பிழைத்ததென்
றுள்ளழிந் தவர்கட் குறுதி கூறக்

(வேடர் தீ முட்டல்)

கணையொடு பிடித்த கைக்கோ லரணிப்
புடையிடு பூளைப் பூப்புற மடுத்துப்

- 20 பிசைந்த சிறுதீப் பெருக மூட்டி
இசைந்த முளரி யெண்டிசைப் பக்கமும்
வேனல் பேரழல் கானவர் கொளுத்தி
நோவக் கூறிச் சாவ தல்லது
போதல் பொய்க்கு மினியெனப் போகார்

- 25 அரிமா வளைந்த நரிமாப் போல
இகன்முனை வேட்டுவ ரிடுக்கண் செய்யப்

(வாசவதத்தை ஏங்கல்)

புகைமிகு வெவ்வழல் பூம்பொழில் புதைப்பக்
கான வெந்திக் கடும்புகைப் பட்ட
மானமர் பிணையின் மம்ம ரெய்தித்

- 30 தலையவிழ் தாரோன் தனிமைக் கிரங்குக்
களைகண் காணாது கையறு துயரமொடு
பெய்வளைத் தோளி வெய்துயிர்த் தேங்கக்

15. கட்டாள் வீழ்த்த - வலிமையைபுடைய ஆட்களை வீழ்ச்செய்த.

16. வெள்ளை - அறிவின்மை; “ஏழை வேட்டுவீர்” (கீவக. 417.) புன் பிழைத்தது எவன் - யான் கூறிய நிமித்தம் தவறியது இல்லை; என்றது, “அழித்தனை கொணர்ந்தெனப் பழித்தனர் கழறி” (55: 151) என்றதை உட்கொண்டு.

18. கைக்கோலாகிய அரணியில்.

19. பூளைப்பூவை அரணியின் புறத்திற் சேர்த்து.

21. முளரி - விறகுகளையுடைய.

22. வேனல் - வெம்மை.

23. நோவ - நாம் நோகும்படி.

24. போதல் பொய்க்கும் - அவன் வெளிப்படுதல் இல்லையாகும்.

25. அரிமா - சிங்கத்தை. நரிமா - நரிகள்.

[கம்.

29. மானமர்பிணையின் - பெண்மானைப்போல. மம்மர் - மயக்

30. உதயணனுடைய தனிமைக்கு. 32. வாசவதத்தை ஏங்க.

(உதயணன் செயல்)

- சுலங்கெழு குருசில் கொடிக்கைம் மாறி
அலங்கிதழ்க் கோதையொ டவிழ்முடி திருத்திக்
- 35 கலங்க லோம்பிக் காஞ்சன மாலாய்
இலங்கிழை மாதரை யென்வழிப் படாதோர்
பக்கங் கொண்டு படர்மதி யிப்பால்
வில்லி னீக்கி வெள்ளிடை செய்தவர்
அல்ல லுயீஇ யாருயி ருண்கெனக்
- 40 கழைவளர் கானங் கடுந்தீ மண்ட
முழைவயிற் போதரு முளையெயிற் றிடிக்குறற்
புலவும் புலிபோற் பொங்கழல் புதைஇய
இலவஞ் சோலையி னிறைமகன் போதர
ஆளி கண்ட வாளை யினம்போல்
- 45 வாளி வல்வில் வயவர் நீங்கச்
சில்விருங் கூந்தலை மெல்லென நடாஅய்
வெல்போர் விடலை வெள்ளிடைப் படுத்தலின்

(வேடர் செயல்)

- அரணிடை யகற்றி யச்ச நீங்கி
முரணுடை வேட்டுவர் மூழ்த்தனர் மூசி
- 50 முன்னும் பின்னும் பக்கமு நெருக்கிப்
பொன்னணி மார்பன் போர்த்தொழி லடங்கக்

33. குறுகிய இடத்தைவிட்டு நீங்கி.
36. என் வழிப்படாது - யான் செல்லும் வழியே வாராமல்.
37. படர்மதி - செல்வாயாக.
38. வெள்ளிடை செய்து - வெளியிடத்தை உண்டாக்கி.
39. உண்கு என - உண்பேனென்று. 40. மூங்கிற்காடு தீப்பற்ற.
41. முழைவயின் - குகையினின்றும்.
42. புலவும் - புலால் நாற்றம் வீசுகின்ற.
43. இலவஞ் சோலையினின்றும். 44. ஆளி - அத்தியாளி.
46. நடாஅய் - நடத்தி.
48. அரண் - பாதுகாப்பை. அகற்றி - நீக்கி.
49. மூழ்த்தனர் - வளைந்து ; “மூழ்ந்த பிணிநலிய” (நன். கு.
-416, மயிலை. மேற்.) மூசி - மொய்த்து.
51. அடங்க - இல்லையாகும்படி ; முருகு. 59, ந.

கலையுணர் வித்தகர் கைபுனைத் தியற்றிய
சுலைநா 1 னாறுத்தலிற் செய்வதை யின்றி

(உதயணன் நீலை)

வலைநா ணிமிழ்ப்புண் வயமாப் போலக்

- 55 காட்சிக் கின்னா வாற்ற லனாகிப்
பேரமர் ஞாட்பினுட் பெருமுது தந்தைதன்
வாரசிலைப் புரிநாண் வாளியி னறுப்பத்
தேர்மிசைத் திரிந்த திறலோன் போல
வீழ்தரு கடுங்களை வில்லின் விலக்கி
60 ஊழ்வினை துரப்ப வுயிர்மேற் செல்லாது
தாழ்தரு தடக்கையுந் தாளுந் தழீஇ
வாயறை போகிய வடுச்சேர் யாக்கையன்
ஆழி நோன்ற ளண்ணலைக் கண்டே

(வாசவதந்தையின் செயல்)

தாழிருங் கூந்தற் றளரிய னடுங்கித்

- 65 தானணி பெருங்கலந் தன்வயிற் களைந்து
கான வேட்டுவர் கைவயிற் கொடுவெனக்
கவிரிதழ்ச் செவ்வாய்க் காஞ்சன மாலைகை

53. உதயணனுடைய வில்லின்நாணை வேடர்கள் அறுத்தமையால்.

54. வலைக்கயிற்றாலே கட்டுண்ட சிங்கத்தைப்போல.

55. ஆற்றலனாகி - உதயணன் பொறுதவனாகி.

56. பெருமுது தந்தை : கன்னன்.

56 - 7. தன்னுடைய வில்லின் நாணை.

58. திறலோன் - அபிமன். 59. = 55 : 140.

56 - 9. “பேரமரு ளன்றுபெருந் தாதையொடும் பேராப், போர
மரு ணின்றவினை யோனிற்பொலி வுற்றான்” (சீவக. 288) என்பது இவ்
வடிகளுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

61. கணைகள் ஒன்றும் செய்யவில்லையென்பது கருத்து.

62. அறை - அறுதல்; மழுங்குதல்.

62 - 3. யாக்கையனாகிய அண்ணலைக் கண்டு.

64. “தாழிருங்கூந்தல்” (சீலப் உ. : 80.) தளரியல் - வாச
வதத்தை.

பு - ம். 1 னாறுதலிற்.

அவிரிழை நன்கல மமைவர நீட்டி

அழியன்மி னீரென வழுவனண் மிழற்றிய

- 70 காஞ்சனை நமைப்பொரு கானவர் தமக்குக்
கொடுத்தில மாயிற் கொடுமைவினோ வுண்டெனக்
கலக்க வுள்ளமொடு கடுஞ்சிலை கைத்தர

(உதயணன் செயல்)

நலத்தகு மாதர் நடுக்க நோக்கி

வலத்த னாகிய வத்தவ னகப்பட்

- 75 டின் னுயிர் போகினு மின்ன னென்னுது
மன்னுயிர் காவன் மனத்தி னெண்ணிக்
குன்றச் சாரற் குறும்பினு னுறையும்
வன்றோ ளினையீர் வந்துநீர் கேண்மின்
பெருங்கலம் பெய்தியாம் பிடியொடும் போந்த

- 80 அருங்கல வாணிக ரப்பிடி வீழ
வருத்த மெல்லா மொருப்படுத் தொருவழி
நெறிவயி னீக்கிக் குறிவயிற் புதைத்தனெம்
கொள்குவி ராயிற் கொலைத்தொழி னீங்குமின்
உள்வழி யுப்பொருள் காட்டுக முய்த்தெனச்

(வேடர் தலைவன் உதயணனை வினவுதல்)

- 85 சொற்பொருள் கேட்டே விற்புடை மடக்கி
அறவரை யிழந்த செறுநரை விலக்கிக்
குறவருட் டலைவன் குருசிலைக் குறுகி

65 - 8. தான் அணிந்த ஆபரணங்களை வேடர்கையிற் கொடுக்கும்
படி காஞ்சனமாலையைக் கொடுத்து. 69. மிழற்றிய - மிழற்ற.

70. காஞ்சனை : எழுவாய். 72. கடுஞ்சிலை - உதயணனது.

75. இன்னனென்னுது - தன்னை இன்னனென்று தெரிவியாமல்.

76. காவல் - காத்தலை. 77. குறும்பு - சிற்றரண்.

79. பெருங்கலம் - பெரிய ஆபரணங்களை.

82. புதைத்தனெம் - அக்கலங்களைப் புதைத்தேம்.

83. அக்கலங்களைக் கொள்வீராயின்.

84. உய்த்துக் காட்டுகம் என - உங்களை அழைத்துக்கொண்டு
சென்று காட்டுவோமென்று உதயணன் சொல்ல.

86. அறவரை - தருமத்தின் எல்லையை ; சீவக. 449.

யாரே நீரெமக் கறியக் கூறென
வீரருள் வீரனை வேட்டுவன் கேட்ப

(உதயணன் கூற்று)

- 90 வத்தவர் கோமான் வாணிக ரித்திசைப்
பெரும்பெயர்க் கிளவிப் பிரச்சோ தனனாட்
டரும்பொருள் கொண்டியா மாற்றிடைப் போந்தனெம்
மடப்பிடி வீழ விடர்ப்பட் டிருளிடைப்
பொழில்வயிற் புதைத்த தொழிலினெம் யாமென
- 95 முகைத்தார் மார்ப னுவப்பதை யுரைப்ப

(வேடர் சேயல்)

- வளங்கெழு வத்தவன் வாணிக ரெனவே
உளங்கழிந் தூர்தரு முவகைய ராகிக்
கொல்லாத் தொழிலினர் கொலைப்படை யகற்றி
வல்லாண் டோன்றலை வடகம் வாங்கிக்
- 100 கையாப் புறுத்துக் காட்டிய வெழுக்கென

(உதயணன் கூற்று)

- உய்ம்மருங் குபாயத்துப் பொய்ம்மருங் கோடி
1 அழல்வழி வந்தியா மசைந்தனம் வதிந்த
பொழில்வயிற் புதைத்தனம் புகற்கரி தாகத்

88. 'நீர்' என்றது ஏனையோரையும் உளப்படுத்தி.

89. வீரருள்வீரன் : 55 : 144.

90. யாம் உதயணனுடைய வாணிகர்கள்.

91. பெரும்பெயர்க்கிளவி : சக்கரவர்த்தியென்பது ; பெரும் பெயர் - பெரும் புகழ்மாம். நாட்டிலுள்ள.

95. உவப்பதை - வேட்டுவர் மகிழ்தற்குரிய சொல்ல.

98. கொலைப்படை - கொல்லும் படைகளை.

100. காட்டிய - காட்டுவதற்கு.

99 - 100. மேலாடையால் உதயணனுடைய கையைக்கட்டி, கலம் புதைத்த இடத்தைக் காட்டுவதற்கு எழுவாயாகவென்று வேடர் சொல்ல.

101. துன்பத்தினின்றும் நீங்குதற்குரிய உபாயமாகப் பொய்யின் பால் வலிய அடைந்து.

102. அழல்வழிவந்தென்பது முதலியன உதயணன் கூற்று.

டி - ம். 1 அல்வழி.

தெரிவில் கொள்கையி னெரிதலைக் கொளீஇயினிர்

- 105 அவ்வழ லாறு மாத்திர மிவ்வழி
நின்மி னீரென மன்ன குமான்
தெனியக் கூறப் புளிஞர் தேறி

(வேடர் கூற்று)

எவ்வழி யாயினு மெரியவித் தவ்வழிக்
காண லுறுதுங் காட்டா யாயின்

- 110 ஆண முன் கை யடுத்தும் யாமென

(வாசவதத்தை வருந்தல்)

நன்கை யாத்தது நன்று நொந்திவன்
கவிகைக் கேலாது கட்டெனக் கலிழந்தோள்
அவிரழற் கானத் தருளி லாளர்
அடுது மெனவே யமர்ப்பிணை போலத்

- 115 தீயுறு தனிரின் மாநிற மழுங்க
மாழை யொண்க ணுமூழ் மல்க
மம்ம ருள்ளமொடு மடததகை மாழ்க

(காஞ்சன வருந்தல்)

மாழ்கிய மாதரை வாங்குபு தழீஇக்
கனவளைப் பணைத்தோட காஞ்சன மாலை

- 120 புனவளைத் தோளி பொழிலகங் காவனம்
பெருமான் செல்வம் பேணாய் மறறிவ்
வரிமா னன்னோற காருயிர் கொடஇய

104. தெரிந்துகொள்ளாதபடி.

110. பாதுகாப்பாகிய முன்கையைத் தறித்து விடுவேமென்று வேடர்கள் சொல்ல. 111. யாத்தது - கட்டியதற்கு. நன்று - மிக.

112. கவி கைக்கு - இரப்போர்க்குக் கொடுக்கும் பொருட்டிக் கவிர்த கைகளுக்கு. கட்டு ஏலாதென்று முன்னம் கலங்கிய வாசவ

114. அமர்ப்பிணை - விரும்புதலையுடைய பெண்மான். [தத்தை,

115. “கையுங் காலு மோய்வன வழுங்கத், தீயுறு தளிரி னடுங்கி”

117. மடத்தகை - வாசவதத்தை. [குறுந். ௩௮௩.

119. காஞ்சனமாலை : எழுவாய். 120. தோளி : விளி.

120 - 21. நம்பெருமானென்றது பிரச்சோதனை.

122. அரிமானன்னோற்கு - உதயணன் பொருட்டி. கொடஇய - கொடுத்தற்கு.

போந்தனை யோவெனத் தான்பா ராட்டி
இரங்குவது நோக்கி யிறைமகன் கூறும

(உதயணன் கூற்று)

125 வருந்துத றவிரயாம் வழியிடைப் புதைத்த
அருங்கலப் பேரணிப் பெருங்கலங் கருதினயாப்
புறுமுறை பின் னிடத் தறிமின் மற்றிவள்
நீப்பருந் துயர நெறிவயி னோம்பித்
தீப்புதை தீர்தலுங் காட்டுதுஞ் சென்றெனக்

(வேடர் செயல்)

130 கையகப் பட்டோன் பொய்யுரைத் தனனெனின்
உய்வகை யிலையிவ னுரைத்ததை யெல்லாம்
செய்தும் யாமென வெவ்வினை யாளர்
மையணி யானை தாங்கித் தழும்பிய
கையாப் பொழித்துக் காத்தனர் நிற்ப

(உதயணன் செயல்)

135 வாவிப் புள்ளின் றாவி விம்மிய
அணைமிசை யசைந்த வம்மென் சிறுபுறம்
மணன்மிசை யசைந்து மாக்கவின் வாட
அறியாது வருந்திய வாருயிர் த் துணைவியைப்
பொறியார் தடக்கையிற் போற்றுபு தழீஇப்

140 பூங்குழல் குருசி மேங்கொளத் தீண்ட
நீலத தண்மலர் நீர்ப்பட் டனபோல்
கோலக் கண்மலர் குளிர்முத் துறைப்ப
அவலங் கொள்ளு மவ்வரைக் கண்ணே

126. கருதின் - நீங்கள் பெறுவதற்கு விரும்பினால்.

126 - 7. என் கையைக் கட்டுதலைக் குறித்துப் பின்பு அறிந்து
கொண்மின் ; இது கூறியது வாசவதத்தையின் பொருட்டு.

129. என - என்று உதயணன் சொல்ல.

131. உய்வகை - இவன் தப்பும் வழி.

133. மையணியானை . 48 : 184, அடிக்கீ. தாங்கி - தடுத்து.

134. கையாப்பு - கைக்கட்டை. 135. புள் - அன்னம்.

136. அணை - தலையணை. சிறுபுறம் - புறக்கழுத்து.

139. பொறி - சங்கரேகை முதலியன. 140. பூங்குழலைத் தீண்ட.

143. அவ்வரைக்கண்ணே - அப்பொழுதே.

(வயந்தகன் இடபகன்பாற் செல்லல்)

கவலை யுள்ளமொடு கங்குற் போகிய

- 145 வயந்தக குமரன் வந்துகாட் டொதுங்கிக்
கன்றொழி கறவையிற் சென்றவ ணெய்திக்
காப்புடை மூதூர்க் கடைமுகங் குறுகி
யாப்புடை நண்பி னேற்றுப் பெயரன்
வைகுபுலர் விடியல் வயவர் சூழ்வரப்

(இடபகன் செயல்)

- 150 பெருநலத் தாணைப் பிரச்சோ தனன்றமர்
இருநிலக் கிழமை யேய ரிறைவன்
வென்றியும் விறலும் விழுத்தகு விஞ்சையும்
ஒன்றிய நண்பு மூக்கமு முயர்ச்சியும்
ஒழுக்க துணித்த வுயர்வு மிழுக்கா
- 155 அமைச்சி னமைதியு மளியு மறனும்
சிறப்புழிச் சிறத்தலுஞ் சிறந்த வாற்றலும்
வெங்கோல் வெறுப்புஞ் செங்கோற செல்வமும்
செருக்கிச் செல்லுஞ் செலவின னென்றுதம்
தருக்கிய தலைத்தாட் டாணைச் செல்வப்
- 160 பெருமகற் றெளிஇத்தம் மருமதி மேம்படக
கய்ந்நவி லாளனை யெஃகுள் ளடக்கிய
பொய்ந்நிலங் காட்டின ரென்பதோர் பொய்ம்மொழி
வெந்தில மருங்கின் வேட்டுவ ரெல்லாம்
போற்றா துரைதத மாற்றம் பட்டதை

146. கன்றொழி கறவையின் - கன்றைப் பிரிந்த பசுவைப்போல.
147. மூதூர் - புட்பகநகரத்தின். குறுகி - குறுக.
148. ஏற்றுப்பெயரன் - இடபகன் : 54 : 66.
149. வைகுபுலர்விடியல் : அகநா. ந. 5, சக : 1.
152. விஞ்சை - வித்தை.
157. வெங்கோல் - கொடுங்கோன்மை.
152 - 8. உதயணனுடைய குணவிசேடங்கள்.
159. தலைத்தாள் - முதன்மையான முயற்சியையுடைய.
160. பெருமகற் றெளிஇ - அரசனைத் தெளியச்செய்து.
161. எஃகு - வேற்படைகளை. 163. வெந்திலம் - பாலைநிலம்.

165. நிலைக்கொண் டமைந்து நிரம்பாத் தந்நிலம்
கலக்க மறிந்த கவற்சிய னாகி
மன்னுயிர் காவலற் கம்மொழி மெய்யெனின்
இன்னுயிர் துறக்குமென் றெண்ணருஞ் சூழ்ச்சியன்
உற்றதை யுணரு மொற்றா ளினையனை

170 வருகென நின்றோன் வயந்தகற் கண்டே
உயிர்த்துணைத் தோழ னுளனென வுவந்து
பெயர்ச்சியி லுலகம் பெற்றான் போலச்
செந்தா மரைக்கட் காவலன் செவ்வியை
முந்துறக் கேட்ட பின்றை மற்றவன்

175 வந்ததை யுணர்குநன் மந்திர மிருந்துழிச்

(வயந்தகன் உதயணன் கூறியவழி)

(இடபகனுக்குக் கூறுதல்)

சிறைகொண் மன்னவன் றுறைகொள் விழவினுள்
இகழ்வொடு பட்ட வியற்கை நோக்கிப்
பவழச் செவ்வாய்ப் பாவையைத் தழீஇ
இருளிடைப் போந்தது மிரும்பிடி பிறுதியும்

180 இற்ற விரும்பிடிப் பக்க நீங்கலும்

165. உண்மையென்று நினைந்து. 166. கலக்கம் - கலங்குதலை.

150 - 66. வெற்றி முதலிய விசேட குணங்களில் தன்னை யொப் போர் யாருமில்லை யென்று உதயணன் நினைந்து செருக்கி ஒழுகுகின் றானென்று பிரச்சோதனனுக்குத் தெரிவித்து, அவன்தமர் வேற்படை களை உட்கொண்ட பொய்நிலத்தைக்காட்டி அதிற் செல்லச்செய்து உதயணனை வீழ்த்திவிட்டார்கள் என்று கேள்வியுற்று இடபகன் மிகுந்த கவலையையுடையவனாகி. 167. காவலற்கு - உதயணனுக்கு.

168. உயிர்துறக்கும் - உயிரைத்துறப்பேம். சூழ்ச்சியனாகி.

170. நின்றோன் - இடபகன்.

171. உதயணன் உயிரோடிருக்கின்றானென்று மகிழ்ந்து. [போல.

172. என்றும் பெயர்தலில்லாத வீட்டுலகத்தைப் பெற்றவனைப்

175. உணர்குநன் - உணர்பவனாகி. மந்திரமிருந்துழி - ஆலோ சனை செய்தற்கு இருந்தவிடத்து.

176 - 7. நீர்விழவில், பிரச்சோதனன் சோர்ந்திருத்தலை யறிந்து.

180. நீங்கலும் - நீங்கியதையும்.

- தெருளக் கூறித் தீதில் காலத்துப்
 பெருமுது தேவி யுரிமைப் பள்ளியுள்
 செருமுரட் செல்வன் ¹ பெருவிரல் பிடித்தவற்
 கறியக் கூறிய வடையாண் கிளவியும்
- 185 செறியச் செய்த சிறப்பு மாண்மையும்
 அருந்தொழி லந்தணன் சுருங்கச் சொல்லலும்
 (இடபகன் படையோடு உதயணனை நாடி வருதல்)
 விரைந்தனஞ் செல்கென வெம்படை தொகுத்து
 வேழமும் புரவியும் பண்ணுக விரைந்தெனத்
 தாழம் பறையொடு சங்கமணந் தியம்பக்
- 190 கடல்கிளர்ந் ததுபோற் காற்படை துவன்றி
 அடலருங் குறும்பர்க் கறியப் போக்கி
 இடபகன் படையோ டெழுந்தன னாகி
 விண்ணோர் விழையுஞ் செண்ணக் கோலத்துக்
 கண்ணிய செலவிற் கஞ்சிகை வையம்
- 195 கண்ணி சூட்டிக் ² கடைமணை பூட்டி
 வண்ண மகளிர் கண்ணுறக் கவினிய
 உழைக்கல மேந்தி யுழைப்படர்ந் தியலப்
 பொற்கலத் தியன்ற நற்கவை யடிசில்
 காப்புப்பொறி யொற்றி யாப்புற வேற்றித்
- 200 தனிமை யெய்திய மன்னனுந் தையலும்
 அணியுங் கலனு மகன் ³ பரி யாளமும்

-
184. அடையாண்கிளவி - அடையாளச்சொல்.
 181 - 5. = 54 : 76 - 102. 186. அந்தணன் - வயந்தகன்.
 187. செல்க என - செல்லக்கடவேமென்று.
 189. தாழம்பறை - மந்தவோசையையுடைய முழவு : 37 : 91;
 190. காற்படை - காலாட்படை. [38 : 175.
 191. குறும்பர் - வேடர். 193. செண்ணம் - வடிவு.
 195. கடைமணை - வையத்தின் ஒருறுப்பு; 36 : 33.
 197. உழைக்கலம் - பக்கத்தில் வைத்துக்கொள்ளுதற்குரிய பாத்
 திரங்கள்; க. 38 : 129; ஈ. 24 : 193. 199. பொறி - முத்திரை.
 201. பரியாளம் - பரிவாரம்; ஈ. 23 : 39; “பரியாளமடைந்
 ததே” சீவக. 949.

டி - ம். 1 பெருவிரல். 2 கடிமணை, கடமணை. 3 பரியாரமும்.

துணிவியல் சுற்றமுந் தொடர்ந்துடன் விட்டுப்
பின்வர வமைத்து முன்வரப் போகி

(வயந்தகன் உதயணனைக் காணாமல் வருந்தல்)

வாட்டொழில் வயந்தகன் காட்டக மருங்கின்

205 அண்ண விருந்த வறிகுறித் தானம்

நண்ண லுற்ற காலை மன்னவன்

அம்புபட வீழ்ந்த வெங்கண் மறவர்

உதிரப் பரப்பி னுருவுகெட வுண்ட

காக்கையுங் கழுஞ் தூப்பதந் துறந்து

210 கோடுகொண் டிருந்த குழாஅ நோக்கிக்

காடுகொண் மள்ளர் கதுமென நடுங்கப்

போர்க்கள முண்மை பொய்த்த லின்றென

நீர்க்கரைப் பொய்கை நெற்றிமு னிவந்த

1 முள்ளரை யிலவ மொள்ளெரி சூழப்

215 பொங்குபுகை கழுமிய பூம்பொழிற் படாஅன்

இங்குநம் மிறைவ னிருந்த விடமவன்

ஏதம் பட்டன னாதலி னின்னே

சாதல் பொருளெனக் காதல் கழுமி

வருபடை யுய்த்த வயந்தகன் மாழ்கப்

(படையாளர் அவனைத் தேற்றல்)

220 பொருபடை யாளர் புல்லிடைத் தெரிவோர்

வேட்டுவ ராதல் வில்லிற் காட்டி

வாட்டொழில் வயந்தகன் வருத்த மோம்பிப்

பெருங்கணஞ் சென்ற பிறங்குபுற் கானம்

206. மன்னவன் - உதயணனுடைய.

208. உருவு - வடிவம்.

209. தூப்பதம் - ஊனாகிய உணவை.

210. கோடு - மரத்தின் கொம்பு. 211. மள்ளர் - வீரர்.

212. இன்றென - இல்லையென்று மள்ளர் சொல்ல.

213. நெற்றி - உச்சி. 219. மாழ்க - மயங்க.

220. பொருபடையாளர் - வீரர்கள் ; எழுவாய். புல்லிடைத் தெரிவோர் - புற்களினிடையே காணப்படுவோர் ; 261.

222. வயந்தகனுடைய வருத்தத்தை.

பி - மீ. 1 முள்ளெரி.

(படையாளர் உதயணனைக்கண்டு
வேடர்களைச் சூழ்தல்)

- பரந்தனர் செல்வோர் பாவையைத் தழீஇக்
225 காவி கவினிய தாவில் பொய்கையுள்
தனித்தா ணிவந்த தாமரை போலப்
பனித்தார் மார்ப் னிற்ப மொய்த்துடன்
வளைத்தனர் வலக்கும் வயவரைக் கண்டே
உளைப்பொலி மாவும் வேழமு மூர்ந்தவர்
230 போலந் திசைவயிற் புதைந்தனர் நிற்பக்

(நீய்தீதீகன் கூறல்)

கதிரகத் திருந்த முதிர்குரற் பறவை
போமின் வல்லே போதி ராயினும்
உயிர்த்தவ லுரைக்கு மென்பதை யுணர்ந்து
முந்துபுள் ளுரைத்த முதுமகன் கூற

(படையாளர் சேயல்)

- 235 வெந்திறல் வேட்டுவர் விரைந்தன ராகி
அல்லி நறுந்தா ரண்ணலை நலிய
1 ஒல்லா மறவ ரொலித்தன ரோடி
வேகப் புள்ளமொடு விசைத்தன ரார்ததுக்

224. பாவையை - வாசவத்தையை.

225. காவி - கருங்குவளை. 227. மார்பன் - உதயணன்.

228. வளைத்தனர் வலக்கும் - மிக நெருங்கிச் சூழும். வயவரை -
?வடர்களை. [களையும்.

229. உளைப்பொலிமாவும் - பிடரிமயிராற்பொலிவுபெற்றகுதிரை

231. கதிரகத்து - கருங்காலி மரத்தில் ; கதிரம் - கருங்காலி ;
நூரியனுக்குரிய இடத்து என்றுமாம் ; கிழக்கிலென்றபடி.

232. வல்லே - விரைவாக. 233. தவல் - கெடுதலை.

234. முந்து புன்உரைத்த - முன்பு நிமித்தங் கூறிய ; 55: 89 - 90 ;

235 - 6. வேடர் உதயணனை வருத்த. [56 : 7.

237. ஒல்லாமறவர் - உதயணன் நிலையைக் காணப்பொருத இட

238. புள்ளம் - கொடுவாள். [பகன் சேனைவீரர்கள்.

பி - ம். 1 ஓடாமறவ.

கோடும் வயிருங் குழுமின துவைப்பவக்
240 கருந்தொழி லாள ரிருந்தலை துமித்துப்
பெருந்தகைக் 1 கிழவனைப் பேரா மறவரை
இடுக்கண் செய்யவு மியல்பி லாளர்
நடுக்க மெய்தக் குடைப்பெருந் தானை

(உதயணன் செயல்)

வத்தவ ரிறைவனு மெய்த்தகைத் தாகத்
245 தமர்மேல் வந்தமை தானகத் தடக்கி
நாமரோ மற்றிவர் பிறரோ தாமெனக்
கவர்களை மொய்த்த கானத் திடைமறைத்
தெம்முயிர் காமி னெனவே யாங்கவர்

(வேடர் உதயணனை நோக்கிக் கூறல்)

அடையார்க் கடந்த வுதயணன் மந்திரி
250 இடபக னென்போ னெறிபடை தானிது
கோளுலா யெழுமெனிற் கூற்றெனப் பரந்த
நாளுலாப் புதுத்தும் வாள்வலி யுடைத்தே
தெரிந்தனை நில்லா யாகி யெம்மொடு
புரிந்தனை போது போதா யாயின்
255 பிரிந்து காண்பிற ரருந்தலை துமிப்பவென்
றார்வ வேட்டுவ ரண்ணற் குரைத்து
வார்சிலை யம்பொடு வாங்கிக் கொள்கென

239. கோடு, வயிர் : கொம்பென்னும் வாத்திய விசேடங்கள்.

241. உதயணனை லீட்டு நீங்காத வேடர்களை. [துவைப்ப-முழங்க.

244. மெய்த்தகைத்தாக - உண்மையாக.

245. தமர் - தம்மவர்கள்.

248. எனவே - என்று உதயணன் கூறியவுடன். அவர் - அவ்

251. கோள் உலாய் - கொள்ளுதலை மேற்கொண்டு. [வேடர்கள்.

252. உலாப்புறுத்தும் - அழிக்கும்.

இப்படை (250) வாள்வலியுடைத்து (252.)

253. நில்லாயாகி - தனியே நில்லாமல்.

255. பிறராகிய அவர்கள் உங்களுடைய அரிய தலைகளைத் துணிப்
பார்கள் ; இதனை எம்மைவிட்டுப் பிரிந்து காண்பாயாக.

பி - ம். 1 கள்வனைப்.

(வேடர் செய்யல்)

- வீர வேந்தற்கு விரைந்தவ ரீயா
முற்பகற் செய்வினை பிற்பக லுறுநரிற்
260 பார்வை நின்றும் பதுக்கையுட் கிடந்தும்
பேர்வைப் புல்லுட் பொதுநதன ரொளித்தும்
கழுக்குநிரை யிருந்துங் காலியற் புரவி
விழுக்குநிணம் பரிய விடுகணை விட்டும்
கோலிய வல்விற் குமரரை மாட்டியும்
265 வேலிய லாளரை வீழ நூறியும்
வெங்கணை வாளியுள் விளிந்தனர் வீழப்

(உதயணன் செய்யல்)

- பைங்கண் வேழத்துப் படைத்திறல் வேந்தன்
தமர்வழங்கு படையு மவர்வழங்கு வாளியும்
பொன்னிழை மாதரொடு தன்வயிற் காத்து
270 மரம்பயி லழுவத்து மறைந்தன னிற்ப
உரங்கெழு மறவ ருதயண னொழிய
மத்துறு கடலிற் றத்துறு நெஞ்சினர்
பைவிரி நாகத தைவாய்ப் பிறந்த

257 - 8. வில்லும் அம்பும் உதயணனுக்கு வேடர்கள் கொடுத்து.

259. முற்பகலிற் செய்த வினையின்பயனைப் பிற்பகலில் அடைபவர்களைப்போல முதலில் உதயணனை வருத்திய வேடர்கள் பின்பு தாம் வருந்தினார்களென்பதற்கு இது கூறப்பட்டது ; “ பிறர்க்கின்ன முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்ன, பிற்பகற் ருமே வரும் ” (குறள், 319), “ முற்பகற் செய்தான் பிறன்கேடு தன்கேடு, பிற்பகற் காண்குறாஉம் பெற்றியகாண் ” (சிலப். உக : 3 - 4), “ முற்பக லோர்பழி முடிக்கின் மற்றது, பிற்பக றமக்குறும் பெற்றி யென்னவே ” (குந்த. இரண்டா நாட். 365) என்பவை இவ்வடியுடன் ஒப்பிடற்பாலன.

260. பார்வை நின்றும் - பார்வை பிருகங்களுக்கு இடையே நின்றும் ; பேரிய. கண்ணப்ப. 3. பதுக்கையுள் - கற்குவியல்களுக்குள்ளே.

261.=56 : 220. 262. கழுக்கு நிரை - கழுகின் வரிசைகளில்.

266. கணைவாளி - அலகையுடைய அம்பு ; சீவக. 90.

267. வேந்தன் - உதயணன். 268. அவர் - வேடர்.

269. தன்வயிற் காத்து - தன்னிடம் வராதபடி காத்துக்கொண்டு.

270. அழுவத்து - பரப்பில். 271. ஒழிய - தவிர்த்து நிற்ப.

- ஒலிப்புயிர் பெற்ற வெவிக்கணம் போல
 275 ஒழிந்தோ ரொழியக் கழிந்தோர் காணா
 ஆறுகொண் மார்தர்க் கச்ச மெய்தி
 ஏறுபெற் ¹ நிகந்த பின்றை வீறுபெற்
 றங்கண் விசும்பிற் நிங்களைச் சூழ்ந்த
 வெண்மீன் போல வென்றி யெய்திப்
 280 பன்மாண் படைஞர் பரந்தனர் சூழ
 மலிந்தவ ணேறி வத்தவர் பெருமகன்
 கலிந்த துன்பங் கையிகந் தகலப்
 பொலிந்தன னென்ப ² பொருபடை யிடையென்.

ருசு—வென்றியெய்தியது முற்றிற்று.

- 273 - 5. நாகத்தின் மூச்சுக்காற்று வீசப்பெற்ற எலிக் கூட்டங்
 களைப் போல ஒழிந்தனர் ; “ ஒலித்தக்கா லென்ன முவரி யெலிப்பகை,
 நாக முயிர்ப்பக் கெடும் ” (குறள், 763.) 276. எய்தி - எய்துவித்து.
 277. ஏறுபெற்று - ஆயுதங்களாலுண்டான புண்களைப்பெற்று.
 278 - 9. “ திங்களைச் சூழ்ந்த பன்மீனெனச் சென்றெய்தி ”
 (கீவக. 1337); திங்கள் உதயணனுக்கும் அதனைச் சூழ்ந்த மீன்கள்
 அவனைச் சூழ்ந்த வீரர்களுக்கும் உவமை.
 282. கலிந்த : கலித்தவென்பதன் விகாரம்.
 ௩ - மீ. 1 நிருந்த. 2 பொலிபடை.

ரு௭—படைவீடு.

(படையாளர் சேயல்)

பொருபடை யினையர் புகன்றனர் சூழ்ந்து
 செருவடு செம்மலைச் செல்ல லோமபிக்

ரு௭—படைவீடு.

[உதயணனும் வாசவதத்தையும் அமர்ச்சி நீங்குதற்குச் சேனை
 களுடன் சயந்தியைச் சார்ந்த மலைச்சாரலில் தங்கியிருந்தமை இதனால்
 அறியலாகும்.]

1. புகன்றனர் - விரும்பி.
2. செம்மலை - உதயணனை. செல்லல் - துன்பம்.

கூப்பிய கையினர் காப்பொடு புரிய
வண்டலர் படலை வயந்தக சூமரனும்
5 தண்டத் தலைவனுந் தலைப்பெய் தீண்டிக்
கனிபடு கிளவியைக் கையகப் படுத்துத்
துனிவொடு போந்த தோழனைத் துன்னி
இழுக்கா வியல்பி னெழுக்க மோம்பி

(உதயணன் சேயல்)

- வஞ்சமில் பெரும்புகழ் வத்தவ ரிறைவனும்
10 நெஞ்ச மகிழ்ந்து நீத்துமிக வுடைய
துன்பப் பெருங்கடற் துறைக்கட் பொருந்திய
இன்பப் பெரும்புணை யாயினி ரெமக்கென
அன்புடை யருண்மொழி நன்புபல பயிற்றி
ஆர்வத தோழரை யார்த லாற்றான்
15 வீரத் தானை வேந்தன் விரும்பி
நறைமலர்ச் சோலை யிறைகொண் டிருப்பப்

(இடபகன் ஏவலாளர் உதயணனுக்குப்
படைவீடு அமைத்தல்)

பெருமூ தாளரும் பெருங்கிளைச் சுற்றமும்
திருமா தேவிக்குத் தெரிவன ரமைத்த

3. காப்புப் புரிய ; ஒடு : இசைநிறை.
4. படலை - இலை விரவித் தொடுத்த மாலை.
5. தண்டத் தலைவன் - இடபகன்.
6. கிளவியை - வாசவதத்தையை.
7. தோழனை - உதயணனை.
8. ஒழுக்கமோம்பி - தம்முடைய ஒழுக்கத்தைப் பாதுகாக்க ;
அவன்பால் தாம் செய்ய வேண்டுவனவற்றைச் செய்ய.
11.=54 : 135 ; 57 : 107 - 8.
10 - 12. இருவரையும் நோக்கி உதயணன் கூறிய முகமன்.
13. நன்பு பல - நன்மையையுடைய பலவற்றை ; “நன்புடை நல்
லார்ப் பெருமணம்” தேவாரம்.
14. ஆர்தல் ஆற்றான் - நோக்கால் நுகரும் வேட்கை தணியா
னாகி ; 44 : 145 ; “பருகு வன்ன காத லுள்ளமொடு” அகநா. ௩௬௬.
16. இறைகொண்டு - தங்கி.
17. பெருமூதாளர் - பெரிய ஒழுக்கத்தினையுடைய மெய்காப்
பாளர் ; “பெருமூ தாள ரேமஞ் சூழ” ழலலை. 54.

- வண்ண மகளிரோடு வைய முந்தூஇ
 20 வந்தொருங் கிண்டிய பின்றைச் சயந்தி
 நாடுவண் டரற்றுங் கோடுயர் சாரல்
 இறைமகன் ¹விட்டிட வுறையுண் முறைமையின்
 மறுகு முற்றமு மாண்பட வகுத்துத்
 தறிமிசைக் கொளீஇய ²செறிநூன் மாடமோடு
 25 நிரைநிரை கொண்ட நுரைபுரை திருநகர்
 பசும்பொற் புளகம் விசம்புபூத் ததுபோல்
 பரந்த பாடி நிரந்தவை தோன்றப்

(வாசவதத்தைகீதரீய இடங்களும்
 பண்டங்களும் அமைத்தல்)

- பேணூர்க் கடந்த பிரச்சோ தனன்மகள்
 பூணு ராகத்துப் பொங்கிள வனமுலை
 30 வள்ளிதழ்க் கோதை வாசவ தத்தைக்குப்
 பள்ளி மாடமும் பார்ப்பட வமைத்துப்
 பாவையு முற்றிலும் பூவையுங் குழலும்
 பைம்பொற கவலும் பனிக்குமணி நாயும்
 சந்தனப் பலகையுஞ் சந்தப் பேழையும்
 35 சாரந்தரை யம்மியுந் தேங்கட் காழகிற்
 புகைத்துளே யகலுஞ் சிகைத்தொழிற் சிக்கமும்
 கோதைச் செப்புங் கொடிக்கொட் டகரமும்
 கினியு மயிலுந்.....
 தெளிமொழிப் பூவையுஞ் செம்பொற் கரண்டமும்
 40 மணிக்கலப் பேழையு மணிக்கண் ணுடியும்
 மணிதிகழ் விளக்கு மபிர்வினை த தவிசும்

-
20. சயந்தி - ஒரு நகரம் ; இஃது உருமண்ணுவாவிற்குரியது ;
 21. சாரலில். 22. விட்டிட - தங்க. [58 : 106 - 8.
 24. தறி - தூண். தூண்மாடம் - கூடாரம்.
 24 - 5. = 57 : 112 - 3. 26. புளகம் - கண்ணாடி.
 27. பாடி - படைவீடு. 32. முற்றில் - சிறுமுற்றம்.
 34. சந்தப்பேழை - ஆடைப்பெட்டி. 36. சிக்கம் - சீப்பு.
 37. கோதை - பூமாலை. 39. பூவை - நாகணவாய்ப்புள்.
 40. மணிக்கலம் - இரத்தினவணி.
 பீ - மீ. 1 வீட்டிடமுறையுண். 2 செறிநூண்.

- இருக்கைக் கட்டிலு மடைப்பைத் தானமும்
 செங்கோ டிகமும் வெண்பாற் றன்சும்
 முட்டினை வட்டும் பட்டினை யமனியும்
 45 ஆல வட்டமு மணிச்சார் தாற்றியும்
 மாலப் பந்து மேனைய பிறவும்
 ஏந்திய கையர் மாந்தளிர் மேனி
 மடத்தகை மகளிர் படைப்பொலிந் தியல

(உதயணனுக்குரியன அமைத்தல்)

- அரைசியன் முறைமையி னண்ணற் கமைந்த
 50 விரைபரி மாவும் வேழமுந் தேரும்
 தெள்ளொளித் திரள்காற் றிகழ்பொன் னல்கிய
 வெள்ளிப் போர்வை யுள்ளொளிப் படலத்து
 வள்ளிக் கைவினை வனப்பமை கட்டிலும்
 விளங்குமணி முகட்டின் னுளங்குகதிர் நித்திலக்
 55 கோவைத் தரளங் கொட்டையொடு துயல்வரும்
 கொற்றக் குடையும் வெற்றி வேலும்
 கொடியுங் கவரியு மிடியுறழ் முரசும்
 2 சங்க படவமுங் கம்பல விதானமும்
 அங்கார் தியன்ற வழலுமிழ் பேழ்வாய்ச்
 60 சிங்கா சனமும் பொங்குபூந் தவிசும்
 பள்ளிப் பலவகைப் படுப்பவும் பிறவும்
 வள்ளிப் போர்வையும் வகைவகை யமைத்துத்

46. மாலப் பந்து - பூச்செண்டு ; “ மாலப்பந்து மாலையுமேந்தி ”

32 - 46. = 38 : 163 - 77.

[சீவக. 2928.

48. படைப் பொலிந்து - சேனைகளாக விளங்கி.

51. பொன் அல்கிய - பொற்பூக்கள் தங்கப்பெற்ற.

53. வள்ளிக் கைவினை - கொடித்தொழில்.

55. கோவைத்தரளம் - முத்துமலை ; கொட்டை - கடைமணி ;
 “ மணிபுனை செம்பொற் கொட்டை வம்பணி முத்தமலை ” சீவக. 113.

58. படவம் - படகமென்னும் வாத்தியம் ; சங்கமும் படவமும்.

60. “ பொங்கு மெல்லமளி ” மணி. எ : 6.

62. வள்ளிப்போர்வை - கொடிகளின் வடிவமெழுதிய போர்வை.

பி - மீ. 1 தானங். 2 சங்கபடலமுங்.

(சிலதர் முதலியோர் செய்யல்)

தெளியப் படுஉ முளிவில் செய்தொழிற்
சிலதரு மியவருஞ் சிந்து தேசப்

- 65 பலவகை மரபிற் பாடை மாக்களும்
ஆய்நல மகளிர் வேய்நலம் பழித்த
தோடர வந்த வாய்தொழி லாளரோ
டென்னோர் பிறருந் துன்னினர் சுற்ற
ஏவற் கமைந்த காவற் றொழிலொடு
70 கைக்கோ லினையருங் கணக்குவினை யாளரும்
மெய்க்கோண் மள்ளரு மீளி மாந்தரும்
புற்றகத் தொடுங்கி முற்றிய காலே
ஈரம் பார்க்கு மீயற் கணம்போல்
நேரம் பார்த்து நெடுந்தகைக் குரிசிலை
75 மீட்டிடம் பெற்றுக் கூட்டிடங் கூடிக்
கடிதுசெ லியற்கைப் பிடிமிசை யிருந்த
வருத்த மறிந்து மருத்துவர் வகுத்த
அரும்பெற லடிசி லவிழ்பதங் கொள்ளும்
பெரும்பக னாழிகை பிழையா தளக்குநர்
80 செவ்வி யறிந்து கவ்விதின் மொழிய

(உதயணன் நீராடி உண்ணல்)

நள்ளிரு ணடைப்பிடி யூர்ந்த நலிவினும்
பள்ளி கொள்ளாப் பரிவிடை மெலிவினும்
கவர்களை வேடரொ டமர்வினை வழியினும்
பல்பொழு துண்ணாப் பசியினும் வருந்திய

- 85 செல்வக் காளை வல்லவன் வகுத்த

63. முளிவு - கேடு. 64. சிந்துதேசத்திலுள்ள.

65. பாடை - பாஷை; “முட்டிலா மூவறு பாடை மாக்கள்”
(சீவக. 93); “புலம்பெயர் மாக்கள்” (சிலப். ௫ : 11); “பரந்தொருங்
கீண்டிய பாடை மாக்கள்” மணி. க : 16.

67. தோள் தர - தோளை அலங்கரிப்பதற்கு.

71. மெய்க்கோள் மள்ளர் - மெய்காப்பாளர்.

77 - 9. “ஆயுள் வேதருங் காலக் கணிதரும்” சிலப். ௫ : 44.

80. * கவ்விதின் : உ. 6 : 61; குறள், 1144. 83. வழி - இடம்.

பி - மீ. 1 டமர்வினை.

வாச வெண்ணெய் பூசிப் புனைந்த
காப்புடை நறுநீர் காதலி னாடி
யாப்புடைத் தோழரொ டடிசி லயில

(வாசவதத்தை நீராடல் முதலியன)

- 1 நிறைத்துவர் நறுநீர் சிறப்பொ டாடிய
90 தாமரை முகத்தியைத் தமனியப் பாவையிற்
காமர் கற்சனைத் தானமுத னிழீஇத்
தன்ன மகவயிற் றவாஅத் தாதைக்கு
முன்ன ரெழுந்த முழுக்கதம் போலப்
புறவயிற் பொம்மென வெம்பி யகவயின்
95 தண்மை யடக்கிய நுண்ணிறைத் தெண்ணீர்
வரிவளைப் பனைத்தோள் வண்ண மகளிர்
சொரிவன ராட்டித் தூசுவிரித் துடிஇக்
கோங்கின் றட்டமுங் குரவின் பாவையும்
வாங்கிக் கொண்டு வாருபு முடித்து
100 2 மணிமா ராட்டத் தணிபெற வழத்திக்
காவலன் மகளைக் கைதொழு தேத்தி
ஆய்பத வடிசின் மேயதை யூட்டி
அவிழ்மலர்ப் படலைத் தந்தை யகவயின்
நிகழ்வதை நிகழ்த்திப் புகழ்வரும் பொலிவொடு
105 பரிசனஞ் சூழ்ந்து பரிவுநன் கோம்ப
அன்றை யப்பக லசைஇ யொன்றிய

87. அரசர் நுகர்வனவற்றைக் காப்பென்றல் மரபு ; சீவக. 1873,

85 - 8. உதயணன் நீராடி அடிசில் அயில.

[ந.

89. நிறைத்துவர் நறுநீர் - சாலில் இட்டுப் பத்துத்துவர் ஊற
வைத்த வாசநீர். 90. வாசவதத்தையை.

92. தன்ன மகவயின் - தன்னுடைய பிள்ளையினிடத்து.

93. முழுக்கதம் - பூர்ணமான கோபம். 95. நிறை - சால்.

98. கோங்கம்பூவும் குரவம்பூவும் ; உ. 14 : 19, 24.

100. மாராட்டத்து அணி - மகாராட்டிரதேசத்து அலங்காரம்.

102. மேயதை - விரும்பியதை.

105. பரிவு ஒம்ப - வருத்தத்தைப் பரிகரிக்க.

106. அசைஇ - இளைப்பாறி.

பி - மீ. 1 நிறைத்துறை. 2 மணிமாறாட்டத்.

- துன்பப் பெருங்கட னீந்தி யின்புத்
தேம நெடுங்கரை யெய்தி யாமத்து
மதியம் பெற்ற வானகம் போலப்
110 பொதியவிழ் பூந்தார்ப் புரவலம் றழீஇச்
சுரமுத னிவந்த மரமுத றோறும்
பால்வெண் கடலின் பனித்திரை யன்ன
தூல்வெண் மாடங் கோலொடு கொளீஇ
மொய்த்த மாக்கட் டாகியெத் திசையும்
115 மத்த யானை முழங்கு 1 மாநகர்
உத்தர குருவி னொளியொத் தன்றால்
வித்தக வீரன் விற்றப்படை வீடென்.
௫௭—படைவீடு முற்றிற்று

107 - 8. = 57 : 10 - 12.

111. சுரமுதல் - வழியிடத்தில். 112 - 3. = 57 : 24 - 5.

114. மாக்கட்டாகி - மாக்களை உடையதாகி.

116. உத்தரகுருவின் - போக பூமியைப்போல.

116 - 7. “நிலைதிரிந் துழி நீங்கி யுத்தர குருவு மாகிக், கொல்கடிந்
திவற லின்றிக் கோத்தொழி னடரத்து மன்றே” (சீவக. 2583); “உத்
தர குருவி னொப்ப” சீலப். உ: 10.

115 - 7. மாநகராகிய படைவீடு.

பி - ம். 1 மாந்தர்.

௫௮—சயந்தி புக்கது.

(உதயணன் யானைமீதுநீந்து செல்லல்)

விற்றப்படை சூழ விளங்குமணிப் பைம்பூண்
மறப்படை நோன்றாள் வத்தவர் பெருமகன்
போரகத் தெழுந்த பூசல் 1 வினைஞர்
மார்பகம் போழ்தவி னீரந் தீரா

௫௮—சயந்திபுக்கது.

[உருமண்ணுவாவின் நகரமாகிய சயந்தியை உதயணன்டைந்தது
இதனால்; அறியலாதம்.]

3. வினைஞர் - பகைவருடைய. 4. மார்பகத்தை.

பி - ம். 1 வினையாளர்.

- 5 நெய்த்தோர்க் கச்சையி னித்திலம் போலச்
செம்மை சேர்ந்த 1 வெண்மைய வாகிய
ஏந்தெழி லாகத் திறுவரைத் தாழ்ந்த
பாந்த ளன்ன பரேரெறுழ்த் தடக்கையின்
மிதிதோற் கொல்லன் பொதியுலைச் செந்தீத்
- 10 ததர்வன போலச் 2 சிதர்வன சிந்திப்
புகரணின் தோங்கிய நெற்றிப் பூங்கவுள்
அயறசம் பிருந்த வந்த னூற்றத்து
மதக்களி சுவைக்கு மணிநிறப் பறவைத்
தொகைத்தொழி லோப்புந் தகைச்செவிக் கேற்பப்
- 15 பணைத்த வெருத்திற் பைங்கட் செயிர்நோக்
கணைப்பக் கண்டத னணிநிழற் சீற்றத்து
நீல மால்வரை நிமிர்ந்துநடந் தன்ன
கோலக் குஞ்சரங் கொள்ளப் பண்ணிப்
பாகர் தருதலிற் பணையெருத் தேறிக்
- 20 கருமுகின் மருங்கி னிருளறுத் தேர்தரும்
வெம்மைச் செல்வன் மேனிலை பெற்ற

7. இறுவரை - பெரியமலை.

8. “பரேரெறுழ்த் திணிதோள்” (நெடுநல். 31.) துதிக்கைக்குப்
பாம்பு உவமை : “பாம்புபதைப் பன்ன பருஉக்கை துமிய” (முல்லை.
70) என்பதன் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க. [குறுந். களஉ.

9. மிதிதோல் - துருத்தி; “உலைவாங்கு மிதிதோல் போல”

10. ததர்வன - சிதறுதலை; 52: 117; “ததர்பட்ட சார்தமும்”
கலி. கூக.

12. அயறசம்பிருந்த - புண்வழலை துளித்தலமைந்த; “அயறு
சோரு மிருஞ்சென்னிய” புறநா. உஉ.

13. பறவை - வண்டுகளின்.

12 - 3. நாற்றத்து மதக்களி: மதம் நாறுமென்பதைத் தக்கயாகப்
பாணி 3-ஆம் தாழிசையாலும் அதன் விசேடக்குறிப்பாலும் உணரலாகும்.

16. தன் அணிநிழல் சீற்றத்து - தன்னுடைய அழகிய நிழலி
னிடைத்தேயுள்ள கோபத்தையுடைய.

17 - 8. “நீல மால்வரை நிலனொடு படர்ந்தெனக், கால வேகங்
களிமயக் குற்றென” மணி: ச: 43-4.

21. உதயண்ணுக்குச் சூரியன் உவமை; உ. 1: 21.

பி - மீ. 1 வம்மைய. 2 சிதர்ப்பன.

தண்மைத் திங்களிற் றகைக்குடை நிழற்ற
உதையண குமர னொளிபெறத் தோன்றப்

(காவலர் முதலியோர் செயல்)

புதைகுப் பாயத்துப் பூண்ட வாளிற்
25 கடுங்கட் காவலர் கொடுங்கோடு சிலைப்ப
எப்பான் மருங்கினு மொய்ப்புற்று விளங்கிக்
கிழியிடம் பெறாஅர் வழியிடம் பார்ப்ப
யானையும் புரவியுஞ் சேனையுஞ் செல்ல
விடற்கருந் தோழர் புடைக்களி நேற

(அரும்பொருள்கள்)

30 அந்தண் பொதியிற் சந்தன மரமும்
நறுந்தண் சோலை யிறுங்காற் றிமிசும்
அடவி விர்தத் தியானை மருப்பும்
வடதிசை மாமலை சுடர்விடு பொன்னும்
குடகடற் பிறந்த படர்கொடிப் பவழமும்
35 தென்றிசைப் பிறந்த வெண்சுடர் மணியும்
விஞ்சையம் பெருமலை விளங்கொளி வெள்ளியும்

20 - 23. யானைக்குக் கருமுகிலும் உதயணனுக்குச் சூரியனும் குடைக்குச் சந்திரனும் உவமைகள்.

25. கொடுங்கோடு - வளைந்த ஊதுகொம்பு.

27. கிழியிடம் பெறாஅர் - கிழித்துச் செல்லும் இடம் பெறாஅர் ; கூட்டத்தை விலக்கி இடையிற் புகுதற்கியலாரென்றபடி.

29. தோழர் - வயந்தகனும் இடபகனும்.

30. பட்டினப். 188 ; சிலப். ௧௪ : 81.

32. அடவிவிர்தம்: 51: 5, அடிக் ; “ வெம்பு கருநடர் வந்தவன மெனும் விர்தவனமென வேவவும் ” (தக்க. 62) ; “ மலையைத் தடவிய விர்தத் தடவி மலைந்தவொன்றார் ” தமிழ்நா. 134.

33. வடதிசை மாமலை - மேரு ; பொன் - சாம்பூரதம் ; “ வட மலைப்பிறந்த...பொன்னும் ” (பட். 187) ; “வடமலைப் பொன்னொர் ” சீவக. 2863.

35. வெண்சுடர் மணி - முத்து ; “ தென்கடன் முத்தும் ” (பட். 189) என்பதன் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

36. விஞ்சையம் பெருமலை - வித்தியாதாகிரி ; அது வெள்ளிமலை.

இலங்கை யீழ்த்துக் கலந்தரு செப்பும்
இமயத்துப் பிறந்த வயிரச் சாதியும்
கடாரத் திரும்பொடு கையகத் தடக்கி

(பலநாட்டுக் கைத்தொழிலாளர்)

40 யவனத் தச்சரு மவந்திக் கொல்லரும்
1 மகதத்துப் பிறந்த மணிவினைக் காரரும்
பாடலிப் பிறந்த பசும்பொன் வினைஞரும்
கோசலத் தியன்ற வோவியத் தொழிலரும்
வத்த நாட்டு வண்ணக் கம்மரும்

45 தத்தங் கோண்மேற்றங் கைத்தொழி றோன்ற
(வாசவதீதைத்திரிய வண்டியின் உறுப்புக்கள்)

ஆரமுஞ் சூட்டு நேர்துணைக் குழிசியும்
அச்ச மாணியும் வச்சிர யாப்பும்
அகலாய்க் கோடும் புறவாய்ப் பூணும்
பத்திரப் பந்தமுஞ் சித்திரப் புளகமும்

50 புறமணைப் பலகையு 2 மகமணைத் தட்டும்
3 சந்திக் கோணமு மெந்திர வாணியும்
கஞ்சிகைக் கொளுவொடு கயிற்றுநிலை யமைத்து
மூக்குங் கோடுங் கோப்புமுறை கொளீஇ
முகத்தூ ணளவு மகத்தூ ணமைதியும்

55 நூலிட் டமைத்த கோலக் 4 கூட்டத்து
நாண்மீ னொழுக்குங் கோண்மீன் கோப்பும்
கரந்துறை கொளொடு நிரந்தவை நிறீஇயவற்

37. “ஈழத்துத் தச்சன் கடைந்த விணைச்செப்போ” யா - வி, செய். சூ. 9, மேற். [திருவால். உடு : 17.

38. சீவக. 2417; வயிரம் பிறக்குமிடங்களுள் இமயமும் ஒன்று ;

39. கடாரம் - காழகம்; பர்மா. 33 - 9. = பட்டின. 187 - 91.

40. யவனத்தச்சர் : 38; 233. 40 - 41. மணி. கக : 107 - 9.

42. பாடலி - பாடலிபுத்திர நகரம்; “நந்தர், சீர்மிகு பாடலிக் குழீஇக் கங்கை, நீர்முதற் கரந்த ரிதியங் கொல்லோ” அகநா. உசுடு.

51. “கோணச்சந்தி மாண்வினை விதானத்து” மணி. கக : 113.

56. நாண்மீன் - நகைத்திரங்களின். ஒழுக்கு - செல்லுகை. கோண் மீன் - நவக்கிரகம். 57. கரந்துறைகோள் - மறைந்துறையுங் கிரகங்கள்.

பி - டி. 1 மக்கத்துப். 2 ம் வகமனத். 3 சிந்திக். 4 கூட்டத்து.

- தேழ்ச்சியு மிறுதியுஞ் சூழ்ச்சியு முணர்
அரும்பொறி மண்டல மகவயி னியற்றிப்
60 புலமை யுணர்ந்து புலங்கெழு துட்பத்துப்,
பெரும்பொறிப் பாவை மருங்கி னிழீஇ
முடியு மடியு முறைமையிற் புனைந்து
கொடியு மலருங் கொள்வழி யெழுதிப்
பிடியுங் களிறும் பிறவு மின்னவை
55 வடிமாண் சோலையொடு வகைபெற வரைந்து
நயத்திறம் பொருந்த நாடகங் கண்டும்
வசித்திர வனப்பின் வீணை யெழீஇயும்
பொன்னு மணியும் பன்மலர்த் தாடும்
திருத்தி யணிந்து மருப்புநெய் பூசிச்
70 சேணெறி செல்லக் கோணெறி கொளுத்தி

(வாசவதத்தை வையமேறல்)

- உலைவி லூர்ச்சி வலவன் காத்தலிற்
புதுத்துணை மகளி ரொதுக்குநடையேத்தக்
காஞ்சன மாலை பூமபுறத் தசைஇ
மாசில் விண்ணவன் மடமகள் போல
75 வாசவ தத்தை வைய மேறக்
கோற்றொழி லாளர் மாற்றுமொழி பியம்பக்
கொடிபல துடங்கக் குன்றஞ் சிலம்ப
இடியுறழ் முரசி னிருங்க ணெருக்கிக்
காட்டக மருங்கின் வீட்டிட மமைகெனப்

(குடிகள் சேயல்)

80 பெருமலைச் சாரற் சீலூர் வாழும்

-
58. ஏழ்ச்சி - தோன்றுதல்; ஈ. 25: 6; ச 11: 15; “ ஏழ்ச்சி
கேடின்றி யெங்கணு நிறைந்த வெந்தாய் ” (திருவாய் ஈ. 2: 1.) இறுதி-
59. அகவயின் - உள்ளிடத்தே. [அத்தமனம்.
60. புலம் - பல தேயங்களிலும்.
61. பொறிப்பாவை - எந்திரப்பாவை.
72. நடையேத்த - அடியீடு எத்த.
76. மாற்றுமொழி - சனங்களின் திரளை விலக்குதற்குரிய சொற்
கள்; வெவ்வேறான பாஷைகளுமாம்.
77. சிலம்பவென்றது எதிரொலியை. 78. இடியுறழ் முரசு.
79 - 80. அமைகவென்று வாழும்.

காலக் குறும்ப ரோலைத் தூதீர்
பெரும்பொறி யண்ண லரும்பொறி யொற்றிக்
குழிப்படு வேழக் கூன்மருப் பிரட்டையும்,
வரைப்படு தேனுஞ் சினைப்படு கணியும்

85 வீணைத் தண்டும் வேய்ப்படு முத்தும்
கானத் தகிலு மேனத் தெறியும்
பொறிப்புலித் தோலு மறுப்பிய லாகமும்
மந்திப் பிணையொடு மற்றவை பிறவும்
தந்திறை தந்து முந்துசிறைப் பட்ட

90 அற்ற காலத்து முற்ற நோக்கி
அடியுறை செய்தொழிற் குடிமுதல் பிழைத்தல்
இருநிலம் பெயரினு மெம்மாட் டிலவென்ப்
பெருமகள் மமரொடு தெளிவனர் தேற்றி

(உதயணனும் பிறரும் சயந்தியை அடைதல்)

உழைப்படை யாப்பிற் புடைப்படை காப்ப

95 மிலைச்ச மன்னர் தலைப்படை யொட்ட
நற்படைத் தோழர் விற்படை பின்வரக்
கடல்கிளர்ந் தன்ன வடலருந் தானை
இறும்பம லடுக்கத்துக் குறும்புபல போகி
அரிலற லகவாபி னுடுத லானை

81. குறும்பர் - சிற்றரண்களை யுடைய குறுநிலமன்னர். ஒலைத்தா
ன் - ஒலையாகிய தூதினால்.

82. உதயணனுடைய இலாஞ்சனையை உணர்ந்து.

87. பொறிப்புலித்தோல் : சீவக. 266. மறுப்பியலாகம் - மறு
யப் பிடரியிலேயுடைய கருங்குரங்கு. [சிறைப்பட்ட.

89. தம் திறை - தம்முடைய திறைபாக. சிறைப்பட்ட - உதயணன்

83-9. = மலைபடு. 500-526 ; சீலப். ௨௫: 37 - 55.

91. அடியுறை - அடியேம்.

91 - 2. பிழைத்தல் இலவென்று ; “ ஏழ்பிறப் படியேம் வாழ்க
ர் கொற்றம் ” சீலப். ௨௫: 56. [ளோடு.

94. உழைப்படை யாப்பின் - பக்கத்திலுள்ள படைகளின் அணிக

95. மிலைச்சமன்னர்: ந. 25: 54. தலைப்படை - முன்படை.

96. தோழருடைய வில்வீரர். [மலைப்பக்கத்தில்.

98. இறும்பு அமல் அடுக்கத்து - குறுங்காடு மிக்கிருக்கின்ற

- 100 வரியகட் டலவன் வள்ளுகி ருற்றெனக்
கன்னி வாளை புண்ணு தொடுங்கும்
தண்பனை தழீஇய வண்பனை வளநா
டருமிளை யடுத்த வமைவிற் குன்றாது
பெருமலை சூழ்ந்த வரிதிய லமைவோ
105 டிழிக்கப் படாஅ வெழிற்பொலி வெய்திப்
பெருமண் ணுவாவும் பேராப் பல்படை
உருமண் ணுவாவக் குரிமையி னிருந்த
சயந்தியம் பெரும்பதி யமர்ந்துபுக் கனரால்
இயைந்த செம்மையொ டியைந்திசி னோரென்.

௩௮—சயந்திபுக்கது முற்றிற்று.

முதலாவது

உஞ்சைக்காண்டம் முற்றுப்பெற்றது.*

100. அலவன் - நண்டு. 101. கன்னிவாளை - பெண்வாளை.

100 - 102. ஒரு கன்னி, தன்மேலே பிறனொருவன் உகிருற்றால் நடுக்குமாறுபோல, வண்டினுடைய உகிர் உற்றதாகக் கன்னிவாளை நடுங்கி உண்ணாது ஒடுங்கும் வயல்கள் சூழ்ந்தநாடு; “வண்டுவாழ் கொடுத்துறைக் கன்னி வாளைமேல், நண்டுகி ருற்றென நடுங்கி நாணி னால், விண்டொளித் தூண்டிறந் தொடுங்கும் வீழ்புனல், கொண்டபூங் கிடங்கணி நகரங் கூறுவாம்” சீவக. 1443.

103. மிளை - காவற்காடு; காட்டரண்.

104. பெருமலை - மலையரண். 106. உவாவும் - நிறையும்.

107. உருமண்ணுவா - உதயண்ணுடைய மந்திரி.

* இதன்பின், “இந்தக் காவ்யமெழுதினது, அன்புர் நயினான் அழகு கவி யெழுத்து; நெல்வேலி நாதர் வடிவம்மை அழகியமன்னார் முன்னி ற்க” என்பது ஒரு பிரதியிலும், “நெல்லைக் காந்திமதியம்மன் துணை” என்பது மற்றொரு பிரதியிலும் எழுதப்பெற்றிருந்தன.

இரண்டாவது இலவாண காண்டம்.

க—நகர் கண்டது.

(நகர மாந்தர் செயல்)

- சுயந்தியம் பெரும்பதி யியைந்தகம் புகுதலின்
தாதுமல ரணிந்த வீதி தோறும்
பழுக்குலைக் கமுகும் விழுக்குலை வாழையும்
கரும்பு மிஞ்சியு மொருங்குட னிரைத்து
5 முத்துத் தரியமும் பவழப் பிணையலும்
ஒத்த தாம மொருங்குடன் 1 பிணைஇப்
பூரணப் பெருங்கடைத் தோரண நாட்டி.
அருக்கன் வெவ்வழ லாற்றுவ பேரல
விரித்த பூங்கொடி வேறுபல நுடங்க
10 எண்வகைச் சிறப்பொடு கண்ணணங் கெய்த
விடாஅ விளக்கொளி வெண்பூந் தாமமொடு
படாகையும் விதானமும் பாற்கடல் கடுப்ப
இருமயிர் முரசு முருமென வுரறக்
கடமுழக் கின்னிசை யிடையிடை யியம்ப

உ—இலவாண காண்டம்.

இஃது இலவாணமென்னும் நகரில் உதயணன் இருந்தபொழுது
சிகழ்ந்த சரித்திரங்களைத் தொகுத்துக் கூறுவது.

க—நகர்கண்டது.

[நகரத்தார் பலரும் மீகப்பாராட்ட உதயணன் வாசவதந்தை
புடன் சுயந்திநகரம் சார்ந்தமை இதனால் அறியலாகும்.]

5. பிணையல் - மாலை.
6. பிணைஇ - பிணைத்து. 7. கடை - வாயிலில்.
8. அழல் - வெப்பம். 10. எண்வகைச்சிறப்பு : உ. 6: 69.
14. கடமுழக்கு - குடமுழாவின் முழக்கம்.
பு - ம். 1 பிணைஇப்.

15 வெந்துய ரருவினை வீட்டிய வண்ணலை
இந்திர வுலக மெதிர்கொண் டாங்கு
மகளிரு மைந்தருந் துகணிலந் துளங்க
நற்பெருங் கடைமுத னண்ணுவனர் குழீஇப்
பொற்பெருங் குடத்திற் புதுநீர் விலங்கி

(நகரமாந்தர் உதயணனுக்கு உபசாரங்கூறி
வரவேற்றல்)

20 இருள்கண் புதைத்த விருங்கண் ஞாலத்து
விரிகதிர் பரப்பிய வெய்யோன் போல
வெங்க ணிருட்டுய 1 ரிங்க ணீக்கிய
பொங்குமலர்த் தாரோய் புகுகென் போரும்
.....ருட்கா தொழுகிற்

25 பகைவ ரெண்ணம் பயமில் வென்னும்
நீதிப் பெருமைநா லோதியு 2 மோராய்
யானை வேட்கையிற் சேனை நீக்கிப்
பற்றா மன்னனிற் பற்றவும் பட்டனை
பொற்றொடிப் 3 பாவையை யுற்றது தீரக்

30 கொற்ற மெய்திக் கொண்டனை போந்த
மிகுதி வேந்தே புகுகென் போரும்
பயங்கெழு நன்னாடு பயம்பல தீரப்
புகுந்தனை புகன் றுரின் புதல்வரைத் தழீஇ
ஒன்ன மன்னனை யோடுபுறங் கண்டு

35 நின்னகர் நடுவண் மன்னுகென் போரும்

15. வினை - கருமங்கள். அண்ணலை - அருகனை.

15 - 6. சீவக. 3087 - 90.

19. பூரணகும்பத்துடன் குறுக்கிட்டு வந்து.

20 - 21. க. 58: 21 - 3. 25. பயம் - பிரயோசனம்.

28. பற்றாமன்னனின் - பகைவனால் ; பிரச்சோதனனால்.

29. அது - அப்பழி. 32. பயம் - பிரயோசனம், அச்சம்.

33. புதல்வரென்றது குடிகளை.

34. ஒன்னமன்னன் - பாஞ்சாலராயன் ; இவன் உதயணன் நீங்கி

பொழுது கோசம்பியைக் கைப்பற்றி ஆண்ட அரசன்.

35. நின்னகரென்றது கோசம்பி நகரை.

பி - ம். 1 ரின்கண். 2 மோதாய். 3 பாவையுற்றது,

(நகரமாதீர் வாசவதீதையைக்
கண்டு கூறல்)

- மாயோன் மார்பிற் றிருமகள் போலச்
சேயோன் மார்பிற் செல்வமெய் தற்கு
நோற்ற பாவாய் போற்றெனப் புகழ்நரும்
திருமலர்ச் செங்கட் செல்வன் றன்னொடு
40 பெருமகன் மடமகள் பின்வரக் கண்டனம்
உம்மை செய்த புண்ணிய முடையம்
இம்மையின் மற்றினி யென்னு கியரென
அன்புறு கிளவிய ரின்புறு வோரும்
மண்மீக் ¹ கூரிய மன்னவன் மடமகள்
45 பெண்மீக் ² கூரிய பெருநல் வனப்பின்
வளைபொலி பணைத்தோள் வாசவ தத்தை
உளனென மற்றியா முரையிற் கேட்கும்
அவணலங் காண விவண்வயிற் றந்த
மன்னருண் மன்னன் மன்னுகென் போரும்

(யுகியை வாழ்த்துபவர்)

- 50 கருத்திற் சூழ்ச்சியொடு ³ கானத் தகவயிற்
பெருத்திறல் வேந்தனெம் பெருமாற் சிறைகொள
மாயச் சாக்காடு மனங்கொளத் தேற்றி
ஆய மூதூ ரகம்புக் கவன்மகள்
நாகுவளை முன்கை நங்கையைத் தழீஇப்
55 போகெனப் புணர்த்த போகாப் பெருந்திறல்
யுகியு மன்னுக வுலகினு ளென்மரும்

(உதயணனைப் புகழ்வேர்)

வியன்கண் ஞாலத் தியன்றவை கேண்மின்
நன்றாய் வந்த வொருபொரு ளொருவற்கு

37. சேயோன் - முருகக்கடவுள் போல்வான். மார்பிற் செல்வம்-
இன்பம்; சீவக. 2701. 39. திருமலர் - தாமரைப்பூ.

42. என்னுகியர் - யாதாக வேண்டும்.

51. எம்பெருமான் - உதயணனை.

52. மாயச்சாக்காடு - பொய்ம் மரணத்தை.

53. மூதூர் - உச்சயினி. அவன் - பிரச்சோதனன்; நெஞ்சறி

பி - ி. 1 கூறிய. 2 கூறியப். 3 கரணத்.

[சுட்டு.

- நன்றே யாகி நந்தினு நந்தும்
 60 நன்றாய் வந்த வொருபொரு ளொருவற்
 கன்றாய் மற்றஃ தழுங்கினு மழுங்கும்
 தீதாய் வந்த வொருபொரு ளொருவற்குத்
 தீதே யாகித் தீயினுந் தீயும்
 தீதாய் வந்த வொருபொரு ளொருவற்
 65 காசில் பெரும்பொரு ளாகினு மாமெனச்
 சேயவ ருரைத்ததைச் செவியிற் கேட்கும்
 1 மாயி காஞ்சனம் வத்தவ ரிறைவற்குப்
 பெருஞ்சிறைப் பள்ளியு ளருந்துய ரீன்று
 தீயது 2 தீர்ந்தத் தீப்பொரு டீர்ந்தவன்
 70 செல்வப் பாவையைச் சேர்த்திச் செந்நெறி
 3 அல்வழி வந்துநம் மல்ல மீர
 நண்ணத் தந்தது நன்று கியரெனக்
 கண்ணிற் கண்டவன் புண்ணியம் புகழ்நரும்
 ஓங்கிய பெருங்கலந் தருக்கிய வுதயணன்
 75 தேங்கமழ் கோதையென் றிருதுதன் மாதரை
 வேண்டியுங் கொள்ளான் வேட்டனென் கொடுப்பிற்
 குலத்திற் சிறியவன் பிரச்சோ தனனென
 நிலத்தின் வாழ்ந ரிகழ்ச்சி யஞ்சி
 யானை மாயங் காட்டி. மற்றுநம்
 80 சேனைக் கிழவனைச் சிறையெனக் கொண்டு

-
61. அன்றாய் - தீதாய். 66. சேயவர் - பெரியோர்.
 67. மாயிகாஞ்சனம் - பிரச்சோதனனாற் செய்விக்கப்பட்ட கபட
 வித்தை; என்றது பொய்யானையாற் கவர்ந்ததை; “யானை மாயங் காட்டி”
 (79) என்பர்.
 69. தீயது தீர்ந்து - முதலில் தீயதாய் முடிந்து. அத்தீப்பொருள்
 தீர்ந்து - அஃது அத்தீப்பயனினின்றும் நீங்கி. அவன் - அங்ஙனம் தீங்கு
 செய்த பிரச்சோதனனுடைய.
 71. அல்வழி - இருளில். 72. நன்றுகியர் - நன்றாக.
 74. பெருங்கலம் - பேரியாழ்; கோடவதி.
 74 - 84. பிரச்சோதனன் எண்ணியதும் செய்ததும்.
 78. இகழ்ச்சி - இகழ்தலை. 79. பொய் யானையைக் காட்டி.
 ப - ய். 1 மாயாக்கஞ்சனம். 2 தீர்ந்ததீப். 3 அந்தணனல்லதுநம்

வினை வித்தகம் விளங்கிழை கற்கென
 மாணிழை யல்குன் மகணலங் காட்டி.
 அடற்பே ரண்ணலைத் தெளிந்துகை விட்டனன்
 கொடுப்போர் செய்யுங் குறிப்பிஃ தென்மரும்
 75 மற்று மின்னன பற்பல பயிற்றி
 மகளிரு மைந்தரும் புகழ்வன ரெதிர்கொள
 அமரர் பதிபுகு மிந்திரன் போலத்
 தமர்நகர் புக்கனன் றுணையிற் பொலிந்தென்.
 க—நகர்கண்டது முற்றிற்று.

81. விளங்கிழை - வாசவதத்தை.

85. பயிற்றி - இடைவிடாமற் கூறி.

உ—கடிக்கம்பலை.

பொலிந்த சும்மையொடு பொன்னணி மூதூர்
 மலிந்தகம் புக்கபின் மண்பொறை கூரப்
 பெறலரும் பெருங்கிளை யிறைகொண் டண்டி
 இன்மகி ழிருக்கை யேயர் மகனொடு
 5 தண்மகிழ் நெடுங்குழற் றத்தொளித் தாமத்து
 மதிக்கவி னழித்த மாசறு திருமுகத்
 தணிக்கவின் கொண்ட வையரித் தடங்கண்
 வனப்புவிற் றிருந்த வாசவ தத்தை
 வதுவைச் செல்வம் விதியிற் கூறுவென்
 (கணியின் சிறப்பு)

10 எண்டரும் பெருங்கலை 1 யொண்டுறை போகிக்
 கண்ணகன் புணர்ப்பிற் கவின்பெற நந்தி

உ—கடிக்கம்பலை.

[கலியாணத்தின் பொருட்டு நகரத்தார் மனழவந்து அங்கங்கே
 செய்யும் பலவகைச் செயல்களால் உண்டாதும் முழக்கவகைகளை
 இதனால் அறியலாம்.]

2. பொறை - பாரம். 1 - 9. கவியின்கூற்று.

10. கணிதநூலை முற்றக்கற்று.

பி - ம். 1 யெண்டுறை.

விண்ணகம் விளங்கு மேதகு நாட்டத்த
நாற்பொரு ஞ்ணர்ந்து பாற்பொருள் பன்னி
நூற்பொரு ணுனித்துத் தீப்பொரு ளொரீஇ

15 அலகை வேந்தம் குலகங் கொண்ட
ஒழுக்க நுனித்த வழக்கா மாபிற்
புணர்ப்பியல் காட்சியன் புரையோர் புகழ்
நிழம்பெருங் குடையு நேரா சனமும்
செருப்பொடு புகுதலுஞ் சேனை யெழுச்சியும்

20 யானையுந் தானையு மேனைய பிறவும்
மண்ணகக் கிழவர் மனக்கோ ளாறுது
விண்ணகக் கிழவனின் விழுப்பங் 1 கூறித்
தம்பிற் பெற்ற தவம்புரி தருக்கத்
தரும்பரி சாரத்துப் பெருங்கணி வகுத்த

(வள்ளுவன் மணநாளை அறிவித்தல்)

25 நன்னு ளிதுவெனப் பன்னு டறியப்
பசும்பொற் பலவார் விசிந்து பிணியுறீஇக்
2 கோதை முத்தொடு தாமந் ததைஇ
ஏற்றுரி போர்த்த விடியுறழ் தழங்குரற்
கோற்றொழில் வேந்தன் கொற்ற முரசம்

30 பெரும்பணைக் கொட்டிலு ளரும்பலி யோச்சி
முற்றவை காட்டிக் கொற்றவை பழிச்சித்
திருநாள் படைநாள் கடிநா ளென்றிப்

15. அலகைவேந்தன்: ஈ, 3: 47.

21. மனக்கோள் - மனக்கொள்கை; “மனக்கோ ணினக்கென வடிவுவே றிலையே” பரி. ச : 56.

22. விண்ணகக் கிழவனின் - தேவேந்திரனைப்போல.

24. பரிசாரம் : க, 37: 111.

25. நன்னுள் - மணநாள். 26. பிணியுறீஇ - கட்டுதலுற்று.

28. ஏற்றுரி - இடபத்தின்தோல். தழங்குரல் = தழங்குரல் - முழங்குகின்ற ஒலி. 29. முரசம் - முரசத்தை.

29 - 30. புறநா. ௧௦, ௩௬௨.

31. முற்றவை - பெரியசபை. கொற்றவை - தூர்க்கை. [நாளும்.

32. திருவிழாநாளும், போர்செய்தற்கு எழும் நாளும், மண

பி - ம். 1 கூறித். 2 தோகைமுத்தொடு.

- பெருநாட் கல்லது பிறநாட் கறையாச்
செல்வச் சேனை வள்ளுவ முதுமகன்
35 நறுவெண் சாந்தோடு மாலை யணிந்து
மறுவில் வெண்டுகின் மருங்கணி பெறீஇ
அணைமிசை யடர்தந் தஞ்சுவரு வேழத்துப்
பணையெருக் தேற்றிப் பல்லவர் சூழத்
தேர்திரி மறுகுதோ றார்முழு தறியப்
40 பொலிக 1 வேல்வலம் புணர்க பூமகள்
மலிக மண்மகண் மன்னுக மன்னவன்
மல்லன் மூதூர்ப் பல்லவர் கேண்மின்
'ருவோடு புணர்ந்து தீயவை நீக்கி
—ருவோடு புணர்ந்த வெளியின ராகுமில்
45 பல்களிற் றியாணைப் படைப்பெரு வேந்தன்
மெல்லியற் சூலமகண் மிடைமணிப் பைம்பூட்
சிலம்பொலி சீறடிச் சென்றேந்து புருவத்
திலங்கொளி வாட்க ணின்னகைத் துவர்வாய்
வாசவ தத்தையொடு வதுவை கூடிக்
50 கோல நீண்மதிற் கொடிக்கோ சம்பி
மாலை மன்னவன் மணமக னாகும்
காலை யிதுவெனக் கதிர்மணிக் கடிப்பிற்
கண்ண திர்ந் தியம்ப வின்மொழி பயிற்றிக்
கல்லென வறையு மொல்லென் கம்பலை
55 அறைந்தறி வுறீஇய பின்றை நிறைந்த

34. சேனையையுடைய பறையறைவோன்.

36. பெறீஇ - பெறுவித்து.

35 - 6. மங்கலத்திற்கு வெண்மை உரியது.

முரசத்தை (29) எருத்தில் ஏற்றி (38.)

43. திரு - நன்மை. 45. பெருவேந்தன் - பிரச்சோதனன்.

47. “கோடேந்து புருவமொடு குவவுறுத னீவி” அகநா. நக.

49. வதுவை - கலியாணம். 51. மன்னவன் - உதயணன்.

52. காலை இது - காலமாகும் இது. கடிப்பு - குறுந்தடி.

23 - 55. = சீவக. 2387 - 92 ; மணி. க: 27 - 72.

பி - ம். 1 செல்வம்.

(வீட்டை அலங்கரிப்பவர்)

- பெரும்பெயர் மூதூர் விரும்புபு துவன்றிப்
படையமை நெடுமதிற் கடைமுகந் தோறும்
பசும்பொற் றோரணம் விகம்புற நாட்டி
அரும்பொற் றுரோ டணிகதிர் முத்தின்
- 60 இரும்பெருந் தாம மொருங்குடன் வளைஇ
உத்தம வேழத் துயர்புறம் பொலிய
வித்தக வெண்குடை விரகுளி கவிப்ப
மணிக்கைக் கவரி மரபின் வீசநர்
புடைக்களி நொருங்குடன் புகுஉ மகலத்
- 65 தடைப்பமை பெரும்பொறி யாப்புமுதற் கொளீஇப்
பத்திர மணிந்த சித்திரக் கதவின்
வாபி றோறும் வலத்து மிடத்தும்
1 தாயின் மாடத்துத் தாண்முத லெல்லையுட்
சதிரத் திண்ணைத் தண்பூம் பந்தருட்
- 70 பழுக்காய்க் குலையும் பழங்காய்த் துணரும்
களிக்காய்ப் பறியுந் துவர்க்கா 2 யும்பலும்
பளிக்காய்க் குப்பையும் பலம்பெய் பேழையும்

-
56. பெரும்பெயர் மூதூர்: சீலப். கந: 66.
57. கடைமுகம் - வாயில்முகப்பு.
58. தோரணம் - தோரணகம்பம்; வீட்டின் முன்னுள்ள தூண்
கள்; "தோரணத் தூண்க டோறும்" சூளா. கலியாண, 26, சுயம்
63. கை - காம்பு. [வர. 212.
64. புடைக்களிறு - பக்கத்துச் செல்லும் இரண்டு யானைகள்.
65. அடைப்பு அமை - அடைத்தலமைந்த.
66. பத்திரம் - நல்ல உருவங்கள்.
68. தாயின்மாடம்-வீட்டின் முதலிலுள்ள மாடம்; தாய்மனையென்
69. சதிரம் - சதுரம். [பது வழக்கு.
70. பழங்காய்த் துணர் - பழைய காய்க்கொத்து.
71. களிக்காய் - கருங்காலி சீவிக் காய்ச்சின குழம்பில் ஊற
வைத்த பாக்கு; களிப்பாக்கு; சீவக. 2473. பறி - ஒருவகைப்பெட்டி.
துவர்க்காய் - துவர்ப்பையுடைய காய்.
72. பளிக்காய்க்குப்பை - பச்சைக் கருப்பூரம் விரவிய பாக்கின்
பி - மி. 1 நாயின். 2 யுமலும்.

தளிரிலை வட்டியொடு தாதுபல வமைத்துச்
சுண்ணப் பெருங்குடம் பண்ணமைத் திரீஇ
75 எண்ணு தீயுந ரின்மொழிக் கம்பலும்

(அறச்சாலை.)

தண்ணிழற் பொதிந்த வெண்மணற் பந்தர்
கண்ணுறக் கவினிக் கைப்புடை நிறைந்த
செல்வச் சாலையொடு பல்வழி யெல்லாம்
அந்த னுளரொ டல்லோர் பிறர்க்கும்
80 அமுதி னன்ன வறுசுவை யடிசில்
நெய்ச்சூட் டமைந்த சிற்றூண் பந்தரோ
டெப்பொழு தாயினு மப்பொழு தீயும்
தூம நவின்ற நாமக் கைவினை
மடைத்தொழில் வழாஅ 1 வாழ்க்கையர் பயின்ற
85 அறச்சோற் றட்டி லகத்தும் புறத்தும்

தொகுதி; பளிங்கு - பச்சைக்கருப்பூரம்; பளிங்குக் காயென்பதன்

73. தளிரிலைவட்டி - வெற்றிலைப் பெட்டி. [தொகுத்தல்.

74. சுண்ணம் - சுண்ணாம்பு; வாசனைப் பொடிகளுமாம்.

73 - 4. “தாதுகு சுண்ணத்தர்” மதுரை. 399.

70 - 74. ஈ. 14: 81 - 6; “தகைசெய் தீஞ்சேற் றின்னீர்ப் பசங்
காய், நீடுகொடி யிலையினர் கோடுசுடு நூற்றினர்” (மதுரை. 400 -
401); “அங்கருங் காலி சீவி யூறவைத் தமைக்கப் பட்ட, செங்களி
விராய காயுஞ் செம்பழக் காயுந் தீந்தேன், எங்கணுங் குளிர்ந்த வின்னீ
ரிளம்பசங் காயு மூன்றும், தங்களி செய்யக் கூட்டித் தையலார் கைசெய்
தாரே”, “கைசெய்து கமழு நூறுங் காழ்க்கும்வென் ளிலையுங் காம,
மெய்தநன் குணர்ந்த நீரா நின்முக வாச மூட்டிப், பெய்தபொற் செப்
பும்” (சீவக. 2473 - 4) என்பவற்றை இவ்வடிகளுடன் ஒப்பிடுக.

75. கம்பல் - மூழ்க்கம்; கம்பலை யென்பதன் திரிபு. “இன்
சொலா லீத்தளிக்க” (குறள், 387.) 72 - 5. சீவக. 2403.

79. அல்லோர் - அந்தணரல்லாதோர். [நாடு. 19.

79 - 80. “அந்தண ரமுத வுண்டி யயில்வுறு மமலைத்து” கம்ப.

81. சிற்றூண் - சிற்றுண்டி; “நெய்ச்சூட் டியன்ற சிறுப
லுண்டி” (க. 40: 130.) 83. தூமம் - புகை.

84. மடைத்தொழில் வல்லோர் இடைவிடாது தங்கிய.

பி - ம். 1 வாழ்க்கை பயின்ற.

முரட்கோ விளைய ரரண்மாட் டியற்றி
முட்டாது நடாஅ மட்டுண் கம்பலும்

(சிறிர் ஏவன் மகளிர் முதலியோர் செயல்)

பவழப் பட்டத்துப் பளிக்குமணித் தூணிற்
றிகழ்பொற் போதிகைச் செம்பொற் செழுஞ்சுவர்

90 வெள்ளி வேயுள் வெள்ளியம் பலகைப்

பீடிகை நிறைத்த மாட மறுகிற்

கொடுப்போர் வீழ்த்த குங்குமக் குழையலும்

தொடுப்போர் வீழ்த்த தூவெள் ளலரும்

வேதியர் கடைத்தலை வேள்விச் சமிதையும்

95 வாதிசர் கடைத்தலை வாசச் சுண்ணமும்

கலந்தோ ருதிர்த்த கலவைச் சாந்தமும்

புலந்தோர் பரிந்த புதுப்பூ மாலையும்

சிறுஅர் வீழ்த்த செம்பொற் கண்ணியும்

அறாஅ மறுகி னாவணப் பவியும்

100 பகங்காய் தெவிட்டும் பற்கூட் டரத்தமும்

இயங்குந ரின்புற வின்னவை பிறவும்

காட்டெனக் கமர்ந்து கூட்டுந ரமைத்த

கலவைக் கொழுங்குளி யெழுதுக ளவித்து

86. அரண் - காவலை.

[நன். மேற்.

87. நடாஅம் - நடத்துகின்ற. அட்டுண் கம்பல்: “அட்டுண் டிழனி”

91. கடைத்தெருவில் ; “பீடிகைத் தெருவிற் பெயர்வோன்”
சிலப். கசு: 104.

92. குங்குமக் குழையல் - குங்குமப்பூவைக் குழைத்த குழம்பு.

95. வாதிசர்—வாவிகர் - வாசனைப்பொருள்களைக் கூட்டுவோர்.

97. புலந்தோர் - ஊடினோர். பரிந்த - நீக்கிய ; “கைம்மாலை
யிட்டுக் கலுழந்தா டிணையில்லார்க், கிம்மாலை யென்செய்வ தென்று”
நாலடி. 393.

99. ஆவணப்பலி - கடைவீதியிலுள்ளார் மாலைக்காலத்தில் தெய்
வங்களுக்குத் தூவும் பொருள்கள் ; “நெல்லு மலருந் தூஉய்க்கை
தொழுது, மல்ல லாவண மாலை யயர” நெடுநல். 43 - 4.

100. தெவிட்டும் - குதட்டிதற்குக் காரணமான.

102. காட்டென - குப்பைகளென்று ; “காட்டுக் களைந்து கலங்

103. எழுகின்ற துகளை.

[கழீஇ” ஆசார. 46.

- வெறிக்களங் கடுப்ப வீதியு முற்றமும்
 105 கிறைப்போது பரப்பி நெடுங்கடை தோறும்
 அணித்தகை சிதைத்தன ரிவரென வாடும்
 முனித்தலைச் சிறுரை முன்னில் வாங்கித்
 தாயரைக் காட்டியவர் தவறெடுத் துரைக்கும்
 ஏவன் மகளிர் வாய்மொழிக் கம்பலும்

(சீனலயமும் அங்கே நடைபெறுவனவும்)

- 110 வண்ணக் கலிங்கத்துக் கண்ணறைக் கண்டம்
 தலையொடு தலைவர விலையடுக் கிரீஇக்
 கச்சவாய் கோடித்து முத்துப்புரி நாற்றி
 ஒண்மணித் தாரொடு பன்மணிப் புளகம்
 விலங்கு நீளமு மிலங்கித் தோன்றி
 115 மிழற்றுபு விளங்கு மெழிற்பொலி வெய்த
 வல்லவன் புனைந்த பல்வகைக் கம்மத்து
 மங்கலப் பெருங்கொடி மங்குல்வா னத்துள்
 உரற்றுமழை கிழிக்கு மொண்மணி யுசுசிப்
 பல்லோர் காணும் பருஉத்திர ளடியிற்
 120 பன்மணி கண்டத்துக் கண்ணிழற் கலங்கி
 ஒங்குபு நிமிர்ந்த 1 சாம்பொடு கவ்விப்
 பயில்பூம் பத்திக் குயில்புரை கொளுவின

104. வெறிக்களங்கடுப்ப - வெறியாடுகளத்தை ஒப்ப.

104 - 5. வீதியிலும் முற்றத்திலும் பலரிடமுள்ள பூக்கள் பரப்பப் பெற்றிருத்தலின், அவற்றிற்கு வெறிக்களம் உவமையாயிற்று; மதுரை. 277 - 84; மலைபடு. 149 - 50.

106. அழகிய கோலங்களை இப்பிள்ளைகள் சிதைத்தனரென்று.

107. முனித்தலைச்சிறுரை - முனிவர்களுடைய தலைபோன்ற தலையையுடைய சிறுபிள்ளைகளை; “முனித்தலைக் கண்ணி நெற்றிச் சிறுர்”

108. அவர் - அக்குழந்தைகளுடைய. [கீவக. 2541.

106 - 9. குழந்தைகள் செய்த தவறுகளை அவர்கள் தாயர்பால் ஏவன் மகளிர் கூறுவதாகவுள்ள இவ்வழகிய பகுதியுடன், யசோதைபக் கல் ஆயர்மங்கையர் கண்ணன் தீம்புகளைக்கூறி முறையிடுவனவாகிய, “ஆற்றிலிருந்து விளையாடு வோங்களை” (திவ். பேரியாழ்வார். உ : 10.

1) என்பது முதலிய இனிய பகுதிகளை ஒப்பிடுக.

114. விலங்கும் - குறுக்கும். 118. உரற்றும் - முழங்கும்.

பு - ம். 1 தாம்பொடு.

- ¹ வட்டமைத் தியற்றிய வலம்புரி சாற்றி
ஆடகப் பொற்கயிற் றரும்பொறி யாப்பின
- 125 வயிரப் பல்லிப் பயில்பூம் பத்திக்
கிண்கிணித் தாரொடு கலவிய கதிரணி
கொளுவொடு படாஅக் கொடிப்பவ முத்துத்
தாமர் தாழ்ந்து தலைமுதற் கோத்த
நீலக் காழ்மிசை நெற்றி ² மூழ்கி
- 130 உண்ணுகுப் போலையுட் கண்விரித் தியற்றிய
பாத சக்கர மாறெதிர் நீர்தரக்
கோதைத் தாமமொடு கொட்டைமுதற் கோத்த
இலங்கொளி முக்குடை யெந்திரத் தியங்க
அறிவர் சரித முறையிற் சுட்டி
- 135 உரையு மோத்தும் புரையாப் புலமைப்
பெரியோர் நடாவுந் திரியாத் திண்ணெறி
ஒராஅ வுலகிற் கோங்குபு வந்த
அராஅந் தாணத் தருச்சனைக் கம்பலும்
(வீதிகளை அலங்கரிப்பவர்)
கண்ணிற் கண்ட நுண்வினைக் கம்மம்
- 140 கையிற் புனையுங் கழிநுண் னாளர்
ஏட்டினுங் கிடையினு மூட்டமை கிழியினும்
நாற்றமுந் தோற்றமும் வேற்றுமை யின்றி
ஏற்ப விரீஇய விலையுங் கொழுந்தும்
கொழுந்திற் கேற்ற வழந்துபடு குலாவும்

-
127. கொளு - பொருத்து. 129. காழ் - காம்பு.
130. நுகும்பு - மடல் விரியாத பனங்குருத்து ; “முனைநுகும்
131. ஆறு சக்கரங்கள் ; மாறுமாம். [போலை” ச. 16 : 23.
133. முக்குடை - சந்திராதித்தம், நித்த விநோதம், சகலபாசனம்.
134. அறிவர்சரிதம் - தீர்த்தங்கரர் முதலியோருடைய வரலாறு.
135. புரையா - ஒவ்வாத.
138. அராஅந்தாணத்து-அருகக்கடவுள் கோயிலில் ; உ. 6 : 161;
இ. 4 : 151; “தவலருஞ் சிறப்பி னாரந்தா ணத்துளோன்” மணி. ௩. 87.
139 - 40. “கண்டதே செய்பவாங் கம்மியர்” நான்மணி. 41.
144. குலா - வளைவு.
பு - ம். 1 கட்டமைத். 2 மூள்கி.

- 145 குலாவிற் கமைந்த கோலச் சந்தியும்
 முகிழும் போதும் ¹ மகிழ்சுழ லலரும்
 அன்னவை பிறவும் பன்மரம் பண்ணித்
 தீட்டின ரன்றியு நாட்டினர் நிழீஇக்
 கழைமுதற் கொளீஇக் கைபுனை வனப்பின்
- 150 இழைமுதற் கொளீஇய வெழில வாகிக்
 காம வல்லியுங் கதலிகை யணிந்த
 தாம வல்லியுந் தண்பெரும் படாகையும்
 காலேந் திரமுங் கைவயிற் பிரியா
 நூலேந் திரமு நோக்கினர் போகாப்
- 155 பத்திப் படாமுஞ் சித்திரக் கொடியும்
 இன்னோ ரன்ன வென்னோர் சேரியும்
 உறப்புணர்த் தார்க்குஞ் சிறப்பொலிக் கம்பலும் ✓
 (முதியர் கூற்று)
 இடியுறழ் முரசி னிறைமக னணியும்
 முடியணி யொழிய முற்றணிப் பெருங்கலம்
- 160 யாவர் வேண்டினும் யாவரு மீமின்
 ரத்ததி னிரட்டி கோத்தரு நுமக்கை
 நாற்பெருந் திசையு நகரங் காடியுள்
 வாய்த்த செய்தொழில் வாணிகர்க் கறையும்
 கோப்பெரு முதியர் வாய்ப்பறைக் கம்பலும்
 (மகளிர் தம் புதல்வரை அலங்கரித்து விடுத்தல்)
- 165 ² குடிக்கணி கொடுக்குங் கொற்றத் தானை

146. போது - பேரரும்பு. மகிழ் - கள் ; வண்டு ; தேற்றமரத்தை
 'மனைமரம்' (பரி. ௧௧) என்றாற் போலக்கொள்க. [56 - 9.

153. காலேந்திரம் - காலத்தைப் புலப்படுத்தும் எந்திரம் ; க. 58;

159. முடி அரசர்க்கே உரித்தாதலின், 'முடியணியொழிய' என்
 றார் ; "அருங்கல மூலகின் மிக்க வரசர்க்கே யுரிய வன்றிப், பெருங்கல
 முடைய ரேனும் பிறர்க்கவை பேண லாகா" (சூளா. கலியாண. 189)
 என்பதனாலும், "களிறனான்" (சீவக. 200) என்பதன் விசேடவுரை

161. கோத்தரும் - அரசன் தருவான். [யாலும் உணர்க.

162. கிழக்கு தெற்கு மேற்கு வடக்கு என்பன பெருந்திசையென
 வும் இவற்றின் சந்தியாகிய மூலைகள் நான்கும் கோணத்திசையெனவும்
 கூறப்படும் ; நன். வி. சூ. 186.

பி - ம். 1 விழி சூழலரும். 2 குடிக்கணி.

இடிக்கண் முரசி னேயர் பெருமகன்
வதுவை நாப்பட் புதுவது புணர்ந்து
துந்தையர் தம்மொடு செலீஇ யெந்தையர்
வருக வீண்டென வறிதி னேடும்

- 170 தம்மமர் புதல்வரைத் தலையடி காறும்
கம்மப் பல்கலங் கைபுனைந் தணிந்து
செம்மலின் 1 விடுக்குஞ் சிறந்த சாயல்
அம்மென் கூந்த லரிவையர் கம்பலும்

(களஞ்சிற்பார் செயல்)

வத்தவ ரிறைவன் வதுவையு ணம்மோ

- 175 2 டொத்தவர் வரிசை யொத்துப் புகுதலிற்
பத்திபட நிரைத்த பைங்குலைத் தாறும்
தெங்கி னூறலுந் தேம்பிழித் தேறலும்
தாங்கரும் பெண்ணைப் பூங்குலை யமுதமும்
மதுவுஞ் சீதமும் புதுமலர் வேரியும்

- 180 உக்கிர லுறலுஞ் சிக்கரத் தெளியலும்
.....காஞ்சியத் தெளிவும்
கரும்பி னூறலும் பெரும்பொதித் தேனும்
இவையும் பிறவுஞ் சுவைதெரி யாளர்

-
167. புதுவது - புதியகோலம். [சிறுர்களை.
168. செலீஇ - சென்று. எந்தையர் - நீவிர்; என்றது இளஞ்
170. தலையடிகாறும் - தலைமுதல் பாதமளவும்.
171. கம்மப்பல்கலம் : க. 44 : 35.
172. செம்மல் - தலைமை.
176. இளநீர்க் குலையும். 177 - 82. பானவகை.
177. தென்னங்கள்ளும், தேனாற்சமைத்த கள்ளின் தெளிவும்;
“தேம்பிழி தேறல்” (குறிஞ்சி. 155.) 178. பெண்ணை - பனை.
179. மது - திராசைஷப்பழம் முதலியவற்றிலிருந்து எடுத்தது;
இருப்பைப் பூவிலுள்ளதென்றுங் கூறுவர். சீதம் - கரும்பின் சாற்றி
லிருந்து உண்டாக்கும் கள்; சீதுவெனவும் வழங்கும்.
180. சிக்கரத்தெளியல் - உசலம் பட்டையிலிருந்து உண்டாக்கும்
கள்; முருங்கைப்பட்டையிலிருந்து உண்டாக்கியதுமாம்.
181. காஞ்சியத் தெளிவு - காடியிலிருந்து உண்டாக்கும் கள்;
காஞ்சிகமென்பது காடியைக் குறிக்கும் வடசொல்.
பு - ம். 1 விளக்குஞ். 2 டொத்த வரிசை.

- விட்டுண லாற்றா மட்டுமவி நறுங்கள்
 185 பெய்ம்மின் றம்மி னீமின் பிறர்க்கெனத்
 தம்மி றோறு முண்மகிழ்ந் துரைக்கும்
 கள்ளுண் னா றொள்ளொலிக் கம்பலும்

(யானைப்பாகர்)

- மாற்றுத்தொழின் மன்னர் மயங்கிய ஞாட்பினுட்
 கூற்றுத்தொழி லினையர் சூடர்சூடு மருப்பின
 190 வெம்படை மிகப்பலர் மெய்ம்மிசை யெறியினும்
 தம்படைக் கொல்காப் பண்புடன் பயிற்றி
 மூத்தோர் பெண்டிர் நீத்தோர் மகாஅரென
 நாற்பா லோரையு நூற்பாற் செய்தொழிற்
 பாகர் வேண்டினும் பையுள் செய்யா
 195 வேக வுள்ளத்து வேழந் தெரிந்து
 நிரந்தன காட்டிய நேயந் தோன்றப்
 பார்படு முத்தொடு தாருடன் பூட்டி
 ஐவகை வண்ணத்துக் கைவல் கம்மியர்
 கொடியும் பத்தியும் வடிவுபட வெழுதிச்
 200 சூழியு மோடையுஞ் சுடர்மணிக் கோவையும்
 ஊழறிந் துயர்த்த வுத்தம வுயர்ச்சிய
 1 மண்ணுநீர் சுமக்கற்குப் பண்ணுமுறை பிழையாக்
 கோல யானை நாலிரண்டு மிகையா
 ஆயிர மணிந்தவை கோயிலுட் டனூஉம்

183-7. “ கள்ளிலா மூதூர் களிகட்கு நன்கினு ” (இனீ. 10.)
 என்பவாதலின், இது கூறினார்.

மஞ்சனநீர் சுமத்தற்குப் பண்ணப்படும் ஆயிரத்தெட்டு யானைகள்.

188. ஞாட்பு - சண்டை. 194. பையுள் - துன்பம்.

192 - 5. “ உயிர்நடுக் குறாஅ வேழம் ” க. 38 : 121.

197. பார் - பருமை.

201. உத்தம உயர்ச்சி : எழுமுழ உயர்ச்சி.

202. மண்ணுநீர் - மஞ்சனநீர் ; 227.

203 - 4. ஆயிரத்தெட்டு யானையை மஞ்சனங் கொணர்தற்குத்
 தரும் ; க. 42 : 135 ; உ. 5 : 9 - 10 ; “ விரைத்தலை மாலை சூட்டி மின்
 னா ரங்கை சேப்ப, அரைத்தசாந் தணிந்த கோட்ட வாயிரத் தெட்டு

பு - ம். 1 மண்ணுகிர்.

205 பாகிய லுள்ளத்துப் பாகர் கம்பலும்

(மஞ்சன நீர் கோணரீதந்தூரிய மகளிர்)

மணியரி யடக்கிய மாண்வினைப் பருவாய்

அணிமிழற் றரவத் தம்பொற் கிண்கிணி

சிலம்பொடு சீறடிப் புறம்புதைத் தரற்றவும்

அம்மென் மருங்கு லசைய வடிபரந்த

210 கொம்மை கொண்ட தன்மைய வாகிக்

கோங்கரும் பழித்த வீங்கிள மென்முலை

உட்பட விட்ட வட்ட நுடக்கத்துச்

சுண்ண விலேகை வண்ணஞ் சிதைய

மண்ணிய நித்தில 1 வடத்தொடு புரளும்

215 பல்கலஞ் சுமத்த லாற்றாது பையென

ஒல்குபு நுடங்கு மொருபிடி நுகப்பினர்

மண்ணக மருங்கின் மதிபல பயின்றன

விண்ணக மென்னையும் விடுக்குங் கொல்லென

மதிபகம் வெள்க வனப்பொடு புணர்ந்த

220 கதிர்விடு திருமுகத் தெதிர்வன போலச்

சென்றுவந் துலாவுஞ் சேயரிக் கண்ணினர்

ஈன்றோர் மாட்டு மெதிர்முக நோக்காது

மாளன்றோங் கூறு மம்மர் நோக்கினர்

பொன்னணி கொண்ட பூந்தண் சிகழிகைக்

225 கன்னி மகளிர் கண்ணணங் குறாஉம்

வேழம், நிரைத்தன மண்ணு நீர்க்கு முரசொடு முழுவம் விம்ம, வரைத் தலைத் துவலை போன்று மதநில நனைப்ப வன்றே” சீவக. 2414.

205. பாகு - பக்குவம்; க. 43 : 5.

207 - 8. “சீறடிய கிண்கிணி சிலம்பொடு சிலம்ப” சீவக. 2019.

212. க. 38 : 191.

216. ஒருபிடி நுகப்பினர் - ஒரு பிடியில் அடங்கும் இடையுடையார்; “ஒருபிடி நுகப்பி னானே”, “ஒருபிடி நுகப்பின்” (சீவக. 613, 2458); “இடையு நடையு மொருபிடி யென்ன வெழுதுவனே” சீகாழிக் கோவை, 144.

223. தோம் - குற்றம்; “துடிதோங் கூறிய விடுகிய நடு” ந. 5 :

222 - 3. நானுடைமை கூறியவாறு.

[18.

பி - ம். 1 வட்டத்தொடு.

- ஒவ்வா வணியின ரொப்பக் கூடி
 மண்ணகக் கிழவற்கு மண்ணுநீர் சுமக்கும்
 புண்ணிய முடையீர் போதுமி னீங்கென
 வாயி றோறும் வந்தெதிர் கொள்ளப்
 230 போர்வை மடக்கார் பொலியப் புகுதரும்
 கோயின் மகளிர் கோல மெல்லடி
 நூபுரங் கலந்த பாடகக் கம்பலும்
 அன்னவை பிறவும் பன்னா றுயிரம்
 ஒடிவில் கம்பலை யொருங்குதலைக் கூடிக்
 235 கடிக்கமழ் செல்வங் கலந்தன்று னகரென்.
 ௨—கடிக்கம்பலை முற்றிற்று.✓

-
230. “தானை மடக்கா மாண மாந்தர்” (சு. 32 : 65) என்றார் முன்.
 232. பாடகம் - காலில் அணியும் ஓராபரணம்.
 235. கடி - நறுமணம், கலியாணம்.
-

௩—கட்டிலேற்றியது.

(சோதிடர் நல்ல முகர்த்தம் அறிந்து கூறல்)

- கடிக்கமழ் செல்வங் கலந்த காலை
 இடியுறழ் முரசி னேயர்பெரு மகற்கும்
 பிடிமகிழ் யானைப் பிரச்சோ தனன்மகள்
 வடிமலர்த் தடக்கை வாசவ தத்தைக்கும்
 5 ஒருயிர்க் கிழமை யோரை யளக்கும்
 பேரிய லாளர் பிழைப்பிலர் நோக்கி
 வழுவில் செந்தீப் பழுதில வேட்கும்
 பொழுதுமற் றிதுவெனப் புரையோர்க் குரைப்ப
 (மணப்பந்தர்)

அறுதொழின் முத்தி யருந்துறை போகிய

௩—கட்டிலேற்றியது.

[மணவறைக்கட்டிலின்மீது வாசவதத்தையுடன் உதயண்ணை
 அடைவித்தமை இதனால் அறியலாகும்.]

5. ஓரை - முகர்த்தம். 6. பேரியலாளர் - பெருங்கணிகள்.
 8. புரையோர்க்கு - பெரியோர்க்கு ; புரை - உயர்வு.

- 10 மறைநவி னூவின் மரபிய லந்தணன்
 பல்பூம் பந்தருட் செல்வஞ் சிறக்கும்
 இருநிலத் திலக்கண மியற்பட நாடி
 வெண்மண னிரப்பங் கொளீஇக் கண்ணுறப
 புண்ணியப் பலாசின் கண்ணிறை சமிதை
- 15 முக்குழிக் கூட்டத் துட்பட வோக்கி
 ஆற்றுச் செந்தீ யமைத்தனன் மேற்கொள
 ஐயொன் பதின்வகைத் தெய்வ நிலைஇட
 கைபுனை வனப்பிற் கான்முத றேறும்
- 1 ஆரணங் காகிய வணிமுளை யகல்வாய்ப்
- 20 பூரண பொற்குடம் பொலிய விரீஇ
 வெண்மணன் னொமிரிய தண்ணிழற் பந்தருள்
 ஐஇய வாசவா னெய்யொடு கலந்த
 ஐவகை யுணவொடு குய்வளங் கொளீஇ
 நறிய வாகிய வறுசுவை யடிசிற

10. மறைநவில் - வேதத்தைக் கூறி அடிப்பட்ட.
 12. பூமியின் இலக்கணத்தை ஆராய்ந்து.
 13. நிரப்பம் கொளீஇ - நிரம்புதல் கொள்ளச் செய்து ; நிரப்பம் - ந்ரவலுமாம் ; “நிரப்பங் கொளீஇ நின்ற நிலமிசை” உ. 4 : 60.
 14. பலாசு - புரசுமரம்.
 15. முக்குழி - மூன்று அக்கினிகளின் குழிகள். ஒக்கி - செலுத்தி.
 16. ஆற்று - தணிக்க இயலாத.
 17. நாற்பத்தைந்துவகைத் தெய்வங்கள் நிலைத்த ; “நன்கு நிலை பெற்ற நாற்பத் தையணங்கு” உ. 4 : 39.
 18. கான்முதல் தோறும் - கம்பங்களின் அடிகள் தோறும்.
 19. அணிமுளை - அழகிய தானிய முளைகளையுடைய.
 20. இரீஇ - இருத்தி. “பூரண பொற்குடம் வைக்க” (திருச்சிற். 296) ; “பூரண பொற்குடம் வைத்து” தீவ். நச்சீசியார். சு : 1.
 21. னொமிரிய - பரந்த. “தண்மணற் பந்தர்” மணி. க : 58.
 22. ஐஇய - வியப்பையுடைய. ஆன்ருய் - பசுருய்.
 23. ஐவகையுணவு : “கடித்துப் பருகி விழுங்கி நக்கி, எடுத்துச் சுவைத்த லிவையைந் துண்டி” (திவா.) குய்வளம் - தாளிப்பின்வளம் ; “குய்வளங் கழுமி” சீவக. 2735.

- 25 பெருஞ்சோற்றமலை பார்துபலர் மிசையும்
 மிச்சி லெய்தா வுட்குவ ரொருசிறை
விசை யம்மிக் குணதிசைக் கோணத்
 தீடமை பீடிகை பாடுபெற விருந்த
 பொன்னயி ராணி முன்வயிற பேணிப்
- 30 பன்னிய பனுவற் பார்ப்பன முதுமகன்
 அந்த னாவிரை யலரு மறுகையும்
 நந்தி வட்டமு மிடையிடை வலந்த
 கோல மாலை நாற்றி வானத்
 தருந்ததி யரிவையோ 1 டாணிகற் பரவும்
- 35 பொருந்துமொழிப் புறநிலை புணர்ந்துபலர் வாழ்த்தி
 நூன்முறை படைத்த நான்முகக் கடவுள்
 தாண்முதற் றுனத்துத் தகைபெற விரீஇப்
 (தேய்வ நீவேதன வகை)
 பாலுலை வெந்த வாலவிழ்க் கலவையும்
 தேனுலை வெந்த தூதிறத் துழவையும்
- 40 புனியுலை வெந்த பொன்னிறப் புழுக்கலும்
 கரும்புலை வெந்த கன்னம் 2 றுழவையும்

25. பெருஞ்சோற்றமலை - மிக்க உணவின் திரளை ; “பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்”, “அமலைக் கொழுஞ்சோறு” புறநா. உ, நச.

26. மிச்சில் - மிஞ்சிய பொருள்கள். உட்குவரு - அச்சம்தோன்று
 25 - 6. மிசையும் ஒருசிறை. [கின்ற.

27. கிழக்கேயுள்ள மூலையில். 28. பீடிகை - பீடம்.

29. பொன்னயிராணி - பொன்னாற் செய்யப்பட்ட அருந்ததியின் வடிவம்; “அரும்பெறற் கற்பி னயிராணி” (நாலடி. 381); தோல். கற்பு. சூ. 51, ந. பார்க்க ; இஃது அரசாணியென்று வழங்குகின்றது.

31. ஆவிரையலர் - ஆவிரம்பூ. அறுகை - அறுகம்புல்.

32. நந்திவட்டம் - நந்தியாவட்ட மலர் ; “நந்திவட்டத்தொடு கொன்றை வளாவிய நம்பனையே” (தேவாரம்.) வலந்த - சுற்றிய.

34. ஆணிகன் - வசிட்டமுனிவன் ; துருவனுமாம்.

36 - 7. பிரமதேவருக்குரிய இடத்திலிருந்து ; 58.

38. பாலுலை - பாலாகிய உலையில். கலவை - கலந்தது.

39. துழவை - துழாவியட்ட அன்னம். 40. புனியன்னம்.

41. கரும்புலை - கரும்பின் சாறுகிய உலையில்.

பீ - மீ. 1 டாணிகட். 2 குழவையும், குழைவையும்.

நெய்யுலை வெந்த மைந்திறப் புழுக்கொடு
 பொன்னசன் மணியகல் செப்பகல் வெள்ளி
 ஒண்ணிறப் போனக மண்ணக மலிர
 45 அரிவைய ரடுமடை யமிழ்துகொண் டோச்சிப்

(தேவரை வழிபடுதல்)

பஞ்ச வாசமொடு பாகுவலத் திரீஇ
 அஞ்செஞ் சாந்தமொடு மஞ்ச ணீவி
 இருப்பக னிறைந்த நெருப்புநிறை சுழற்றித்
 தேவர் தூம மேவர வெடுப்பி
 50 மலையினீ ராயினு மண்ணினீ ராயினும்
 அலைதிரைப் பெளவத் தகத்தினீ ராயினும்
 விசம்பினீ ராயினும் விரும்புபு வந்துதும்
 பசும்பொ னுலகம் பற்றுவிட் டொழிந்து
 குடைநிழற் றுணைக் கொற்றவன் மடமகள்
 55 மடையமைந் துண்டு மங்கலந் தம்மென
 ஒப்பக் கூறிச் செப்புவன ரளிப்பக்

(கன்னி மகளிர் செயல்)

கன்னி மகளிர் துன்னுவனர் சூழ
 நான்முகக் கடவுளொடு ¹ தாண்முதற் றுனம
 அன்னத் தொழுதியின் மென்மெல வலங்கொண்
 60 டம்மென் சாயற் செம்முது பெண்டிர்

42. புழுக்கு - பொங்கல்.

43. செப்பகல் - செம்பாற் செய்யப்பட்ட ஆகல். வெள்ளி
 வெள்ளியாற் செய்யப்பட்ட ஆகல்.

44. போனகம் - உணவு. மலிர - நிறைய. [செலுத்தி.

45. மடையமிழ்து - மடையாகிய நிவேதனம். ஒச்சி - பலியாகச்

46. பஞ்சவாசம் : “ தக்கோல மேல மிலவங்கஞ் சாதிக்காய், கப்
 பூர மென்றிவை கமழ்பஞ்ச வாசம்” (திவாகாரம்.) பாகு - வெற்றிலை ; 63.

50 - 56. நீலிர் யாண்டுள்ளீராயினும் இங்குவந்து இந்தநிவேதனத்
 தைப்பெற்று மங்கலத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று விண்ணவர்களை

58. = 36 - 7.

[வேண்டி

59. தொழுதி - திரள்.

டி - ம். 1 தான்முதற்.

உழுந்துஞ் சாலியு முப்பு மலரும்
பசங்கிளிச் சிறையெனப் பக்க நிறைத்த
பாகுஞ் சார்தமும் போகமொடு புணர்ந்த
மங்கல மரபின வங்கையு ளடக்கிக்

- 65 கொழுமுகைச் செவ்விரல் போதெனக் கூப்பி
எழுமுறை யிறைஞ்சுகென் றேத்துவனர் காட்ட
ஐதேந் தல்குலர் செய்கையிற் றிரியா
மடைத்தொழில் கழிந்தபி னடைப்பட நாட்டி
(காஞ்சனை வாசவதத்தையை உதயணனுக்கருகில்
இருக்கச்செய்தல்)

- அரம்போ ழுவ்வளை யணிந்த முன்கைச்
70 சுருங்காச் சுடரொளிச் செம்பொற் பட்டப
சூளா மணியொடு துளங்குக்கடை துயல்வரும்
புல்லகம் பொருந்திய மெல்லெ னேதிப்
பொன்னணி மாலை பொலிந்த பூமுடிஇ
வண்ணப் பூமுடி வாசவ தத்தையைச்
75 செண்ணக் காஞ்சனை 1 செவ்விதிற் றழிஇ
இலக்கந் திரியா தியற்பட விரீஇ
நலத்தகை மன்னவ னட்பொடு புணர்த்த
(உதயணன் திருமணச் சடங்குகளைச் செய்தல்)
புண்ணியப் புறநடைப் பண்ணமை யிருக்கையன்

61.=உ. 4 : 88 - 9. 63. பாகு - வெற்றிலை ; 46.

68. நடைப்படம் - நடைப்பாவாடை.

69. அரத்தால் அறுக்கப்பட்ட அழகிய வளையல்களை; “அரம்போ ழுவ்வளைப் பொலிந்த முன்கை” அகநா. சு.

71. சூளாமணி - முடிமணி; “சூளாமணி யும்பர்க் காயவன்” திருச்சிற். 47.

72. புல்லகம் - தென்பல்லி வடபல்லி யென்னும் தலையணி; மத்தகப் புல்லகம்” க. 46 : 159.

73. பொன்னணி மாலை : க. 40 : 40, அடிக். முடிஇ - முடித்து.

71 - 3. “கேழ்கிளர் தொய்யகம் வாண்முகப் புல்லகம், சூளா மணியொடு பொன்னரி மாலையும், தாழ்தரு கோதையுந் தாங்கி முடி யிசை, யாழின் கிளவி யரம்பைய ரொத்தாள்” சிலப். சு : 106 - 8, அடி

74 - 5. மு. உ. 4 : 129 - 30. 75. செவ்விதிற் றழிஇ [யார். மேற். பி - ம். 1 செவ்விதிற்.

- உறுவரை யுதயத் துச்சிமுக நோக்கி
 80 அமைதிக் கொப்ப வளந்துகூட் டமைத்த
 சமிதைக் கிரிகை சால்புளிக் கழிப்பி
 மந்திர விழுநெறித் தந்திரம் பிழையாது
 துடுப்பிற் றேய்த்த சேதா நறுநெய்
 அடுத்த செந்தீ யங்கழ லார்த்திப்
 85 பைம்பொற் கிண்கிணி பரட்டுமிசை யார்க்கும்
 செந்தளிர்ச் சீறடி செவ்வனம் பற்றிப்
 போகமுங் கற்பும் புணர்ந்துட னிற்கென
 ஆகுபொருள் கூறி யம்மிமுத லுறீஇ
 நன்னெய் தீட்டிய செம்மல ரங்கைப்
 90 பொம்மல் வெண்பொரி பொலியப் பெய்தபின்
 நன்னிலை யுலகினு ணாவல் போலவும்
 பொன்னணி நெடுமலை போலவும் பொழில்வயின்
 மன்னுக விவரெனத் தன்னெறி பிழையான்
 விதியிற் கூறிய விளங்கிழை வேட்கும்
 95 அதிரா நெறியி னத்தொழில் கழிந்தபின்
 மதியி னன்ன வாண்முகம் பொலிய

-
79. கீழ்த்திசையை நோக்கி.
 81. கிரிகை - கிரியை ; 132. [அகப்பை ; தருவி.
 82. தந்திரம் - தொழில். 83. துடுப்பு - நெய் சொரியும்.
 84. அழலார்த்தி - சுவாலையிற் சொரிந்து.
 83 - 4. “ துடுப்புநெய் சொரித லோடுங், கொண்டழற் கடவுள்
 பொங்கி வலஞ்சுழன் நெழுந்தது ” சீவக. 2466.
 85 - 6. = உ. 19 : 185 - 6 ; ஈ. 5 : 10 ; “ புடைச்சிறு பரடு புல்லிக்
 கிண்கிணி சிலம்போ டார்ப்ப ” சீவக. 2445.
 88. அம்மிமுதல் - அம்மியினிடம்.
 91. நாவல் - நாவல் மரம் ; இது மேருவின் தென்பாலுள்ளது ;
 இம்மரத்தால் இத்தீவிற்கு நாவலந்தீவென்பது பெயராயிற்று.
 92. பொன்னணி நெடுமலை - மேரு.
 91 - 3. நாவலும் மேருவும் பிரியாது விளங்குவதுபோல இவ்விரு
 வரும் பிரியாது விளங்குகவென்று வாழ்த்தினர் ; “ இமய மென்னும்,
 பொன்னெடுங் குன்றம் போல.....மன்னுவாய் திருவோ டென்று
 வாழ்த்தி” சீவக. 2417.

- ஒடுகொடி மூக்கி 1 னாடுபோழ்ந் தொன்றாய்க்
 கூடுதல் வலித்த கொள்கைய போலப்
 பொருது போந்துலாம் போதரித் தடங்கண்
 100 அமிழ்துசேர்ந் தனவக விதழ்நா ணிறக்கமொடு
 பிறந்தவிற் பெருங்கிளை நிறைந்தொருங் கீண்டப்
 பால குமரர் தோள்புகன் மெடுபு
 நாடு நகரமும் கூடுதற் கருளி
 யாயு மெநதைபுந தீமுன் னின்ற
 105 வாயிற் கூடுதல் வராதிவண் வந்தென
 வலிபுணர் வதுவைக்குச் சுளியுநள் போல
 நடத்த நேற்றா மடத்தகை மாதரை
 வளைபொலி முன்கை வருந்தப் பற்றித்
 தளையவிழ் தாரோன் வலமுறை வந்து
 110 மறுவில் காதன் மக்களைப் பெறுகென
 முறைமையிற் பிழையாது முகிழ்விரல் பற்றித்
 தகாஅக் காலந் தலைவரு மெனினும்
 பகாஅக் காதலொடு பத்திமை.....
 செஞ்சுடர் போன்ற வங்குலி நுழையா
 115 வெஞ்சுடர் வீர நெஞ்சமுத னீவித்
 தென்மருங்கு மடுத்த தீர்த்தப் புன்மிசை

97. ஒடு கொடி மூக்கு-வளருகின்ற நீண்ட மூக்கு.

101. பிறந்தவிற் பெருங்கிளை - பிரச்சோதனனுடைய பெரிட
 சுற்றத்தார்கள்.

102. புகன்று - விரும்பி. 105. வந்து என - வந்தேனென்று.

106. வலிபுணர் வதுவைக்கு-வலிந்து செய்யும் கலியாணத்திற்கு.
 சுளியுநள்போல - கோபிப்பவள்போல.

106 - 7. நாண மிகுதியால் வாசவதத்தை தலை கவிழ்ந்து மெல்ல
 நடத்தலை அவன் சுளிந்து நடத்தலைப் போன்றதாகக் கூறினார்.

112. தகாக் காலம் - வறுமை முதலியவற்றால் மெலியுங்காலம்.

113. பகாக்காதல் - வேறுபடாமைக்குக் காரணமாகிய அன்பு.

114. அங்குலி - விரல் ; கையுமாம்.

115. வீரன்-உதயணன் ; எழுவாய். நெஞ்சமுதல் - மார்பிடத்தை.

116. தீர்த்தப்புல் - பரிசுத்தமாகிய தருப்பைப்புல் ; “ புண்ணியப்
 புல் ” (உ. 4: 153) என்பர் பின்.

பு - மீ. 1 னாடுபோழ்ந்தன்றாய்க்.

- மென்மருங் கெழிலியை மெல்லென நடாஅய்
வதுவைத் தானம் ¹ பொதுவந் தொன்றி
அந்த னுள ராசுடை கூற
- 120 வெந்திறல் வேந்தன் பைந்தொடி யோடும்
உத்தர கோணத் தத்தக வமைத்த
வேற்றுரி யதன்மிசை யாற்றுளி யிருந்து
படுசுடர்ச் செக்கர்ப் பசுலை தீர
விடுசுடர் மதியமொடு வெண்மீ னிவார்ந்த
- 125 வடபான் மருங்கிற் சுடர்மீக் கூரிய
கற்புடை விழுமீன் காணக் காட்டிப்
பொற்றொடி துதன்மிசைப் புனைவிரல் கூப்பி
மன்னிய வுலகினு ணின்னியல் பாக
என்வயி னருளென மும்முறை யிறைஞ்சுவித்
- 130 தெதிர்த்த விரதமொ டியல்பிற் பிழையாது
சதுர்த்தி யிருந்து கதிர்த்த காப்பொடு
மெய்ம்முத றிரியாது வேண்டுங் கிரிகையிற்
கைம்முதற் கேண்மை கழுமிக் கழிந்தபின்

117. எழிலியை - அழகையுடையவளை. நடாஅய் - நடத்தி.
119. ஆசுடை - ஆசீர்வாதமொழிகள்; “ஆசுடைக் கிளவீ
பாசிழை பயிற்றி” (ச. 8 : 24); “பணிந்தவட் காசுடை மொழிந்
தான்” (நீல. தரும. 55.) 122. ஆற்றுளி - விதிப்படியே.
123. படுசுடர்ச்செக்கர் - அத்தமித்த சூரியனையுடைய செவ்
வானம்; “படுங்கதி ரமயம்” சீலப். கந : 16.
126. கற்புடைவிழுமீன் - அருந்ததி; அருந்ததியைக்காட்டி; “வட
மீனக், கானமயி லன்னவடன் முன்னேநனி காட்ட” சூளா. கலியாண.
129. என்வயின் அருள்-எனக்கு அருள்செய்வாயாக. [280.
130. விரதமென்றது முயக்கமின்மையை.
131. சதுர்த்தி - நான்குநாட்கள். நாலாநாட் பகல் முடிய விர
தம் இருத்தல் மரபு; “மூன்று இரவின் முயக்கமின்றி ஆன்றோர்க்கு
அமைந்த வகையாற் பள்ளிசெய்து ஒழுகி நான்காம் பகலெல்லே முடிந்த
காலத்து” (தொல். கற்பு. சூ. 5, ந.) என்பதையும், “ஒரிற் கூடிய வுடன்
புணர்' கங்குல்” (அகநா. அசு) என்றவிடத்து ‘ஒரில்-சதுர்த்தியிறை’
எனவெழுதிய உரையையும் காண்க.
132. கிரிகை - கிரியை; 81.
டி - டி, 1 பொதுபந்தன்றி.

(மணவறைக் கட்டிலின் சிறப்பு)

மருப்பினும் பொன்னினு மணியினும் புனைந்த

135 திருத்தகு திண்காற் திருநிலை பெற்ற
வெண்பூம் பட்டிற் திண்பிணி யமைந்த
பள்ளிக் கட்டில் வெள்ளிதின் விரிந்த
கோடுயர் பல்படை சேடுறச் சேர்த்தி
வயிரமும் வெள்ளியும் பவழமும் பொன்னு

140 மணியு முத்து மணிபெறப் பரப்பி
அடிநிலை யமைத்து முடிநிலை காறும்

(உதயணனையும் வாசவதீதையையும் பள்ளிக்கட்டின்
மேலேற்றுவதல்)

தாம நாற்றிக் காமங் குயின்ற
கோலசு செய்கை வாலணிப் பொலிந்த
எட்டி காவிதிப் பட்டந் தாங்கிய

145 மயிலியன் மாத ரியல்பிற் படுத்த
கட்டின் மீமிசைக் கட்டலர் கமழும்
ஒண்டார் மார்பி னுதயண குமரற்குத்
தண்டாக் காதலொடு தக்கவை யறிந்த
விண்ணவர் கிழவன் வீற்றிடங் கடுப்ப

150 மண்ணக மன்னர் மரபறிந் தியற்ற
அவ்வளைப் பனைத்தோ ளதிரா கரிகியைக்
கைவயிற் பிழையாது காஞ்சனை தழீஇ
உண்மை யுணரா நுண்மைப் போர்வையிவள்
பெண்மை காணினை பிழைப்பிலென் யானெனத்

134. மருப்பு - யானைத் தந்தம்.

136. திண்பிணி - திண்ணிய கட்டு.

137. பள்ளிக்கட்டில் - படுக்கைக்குரிய கட்டில் ; க. 32 : 72.

138. பல்படை - ஒன்றன்மேலொன்றாக அமைத்த பல படுக்கை

143. வாலணி - தூய்மையான ஆபரணங்களால். [கள்.

144 - 5. எட்டிப் பட்டத்தையும் காவிதிப் பட்டத்தையுமுடைய
மகளிர் ; கணவர்க்கும் தந்தைமார்க்கும் உரியபட்டங்கள் உரிமையால்
அவர்களுடைய மனைவியர்க்கும் மகளிர்க்கும் அமைந்தன போலும் ;
பேருங். க. 42 : 176, அடிக். 149. விண்ணவர்கிழவன் - இந்திரன்.

151. அதிராகரிகியை - வாசவதீதையை.

- 155 தன்னொளி சமழ்த்திவள் பெண்ணொளி புகற்ற
மண்ணார் மணிப்பூண் மாதரை யிரீஇயபின்
கண்ணார் குருசிலைக் கவின்பெற வேற்றித்
தகைமலர்த் தாரோன் றடக்கை பற்றியவள்
முகைமலர்க் கோதை முடிமுதற் றீட்டிச்
- 160 செம்பொற் றூல மலிரப் பெய்த
மங்கல வயினி மரபுளி யுறீஇ
ஒல்லென் சும்மையொடு பல்வளந் தருஉம்
உருமண் ணுவாவின் பெருநகர் மாந்தர்
ஆசில் செங்கோ லவந்தியன் மடமகள்
- 165 வாசவ தத்தையொடு வத்தவ ரிறைவனை
முட்டில் செவ்வமொடு முறையிற் பிழையாது
கட்டிலேற் றினராற் கருதியது முடித்தென்.
ந—கட்டிலேற்றியது முற்றிற்று.

-
155. புகற்ற - விரும்பச் செய்ய.
153 - 5. போர்வை புகற்ற என்க.
159. தீட்டி - தீண்டச் செய்து.
160. தாலம் - உண்கலம். மலிர - நிறைய.
161. அயினி - அன்னத்தை.
163. உருமண்ணுவாவின் பெருநகர்: சயந்தி; க. 58: 107 - 8.
164. அவந்தியன் - பிரச்சோதனன்.
-

சு—ஆறந்திங்கள் உடன்மயிர் களைந்தது.

கருதியது முடித்த கடிநாட் கோலமொடு
பருதி ஞாயிற் றுருவொளி திகழ்க்
கலிகெழு மூதூர் கைதொழு தேத்த
வலிகெழு நோன்றாள் வத்தவ ரிறைவன்

சு—ஆறந்திங்கள் உடன்மயிர் களைந்தது.

[கலியாணமானபின் பலவகைச் சிறப்புடன் ஆறமாதத்திற் செய்
யப்பவேதொரு மங்கலகாரியம் விதிப்படி. செய்வித்தல் இதனால் அறிய
லாகும்.]

1. கடிநாட்கோலம் - மணக்கோலம்.
4. வத்தவரிறைவன்: எழுவாய்.

(பிரச்சோதனன் சிறப்பு)

5 முதுநீர்ப் பொழிலுகந்¹ தெதிரின் றேதப்
பதினா றுயிரம் பதினறு வகைய
சுருக்க மின்றிச் சூழ்ந்துடன் றிரியாப்
பெருக்கத் தாணைப் பிரச்சோ தனற்குப்

(பிரச்சோதனனுடைய தேவியர்)

பெருநில மன்னர் திருநகர்ப் பிறந்துதம்
10 நாட்டுப்பெயர் பொறித்த சூட்டுப்பொலி சுடர்நுதற்
கொடிப்பூண் டிளைக்குங் கோல வாகத்து
வடிப்போழந் தன்ன வாளரித் தடங்கண்
அருந்தவர்க் காயினுந் திருந்துமுக மிறைஞ்சாது
செங்கதிர் விரும்பும் பைங்கொடி நெருஞ்சிப்
15 பொன்புனை மலரின் புகற்சி போல
வெறுத்த வேட்கைத் தாமுளஞ் சிறப்பக்
² காதலற் கவாஅங் காம நோக்கத்

6. பிரச்சோதனன் நாடு முதலிய பதினறு வகையினுள் ஒவ்
வொன்றிலும் பதினாறுயிரமுடையவனென்று தெரிகின்றது ; அவற்றுள்
கிடைத்த பகுதியால் தெரிவன : நாடுபதினாறுயிரம், தேவியர் பதினாறு
யிரர், அமைச்சர் பதினாறுயிரர், பசு பதினாறுயிரமென்பன.

10. நாடு - தாம் பிறந்த நாடு. சூட்டு - நெற்றிச்சூட்டு.

12. வடி - மாவடி ; “ நறுவடி மாஅத்து ” ஐங்குறு. சுக, உகந்.

15. புகற்சி - விருப்பம்.

14 - 5. நெருஞ்சிப்பூ, சூரியனையே நோக்குமென்பதை, “ ஓங்கு
மலை நாடன், ஞாயி றினையனென் றேழி, நெருஞ்சி யனையவென் பெரும்
பனைத் தோளே ” (குறுந். ௩௧௫), “ நெருஞ்சிப் பசலை வான்பூ, ஏர்தரு
சுடரி னெதிர்கொண் டாங்கு ” (புறநா. ௧௫௫), “ வெஞ்சுடர் நோக்கும்
நெருஞ்சியில் ” (ஐ. 47, உரை, மேற்.), “ நீன்சுடர் நெறியை
நோக்கு நிரையிதழ் நெருஞ்சிப் பூப்போல் ” (சீவக. 461) என்பவற்றால்
உணர்க.

16. வெறுத்த வேட்கைத்தாம் - மிக்க விருப்பமுடையதாகிய.

17. காதலற்கு - கணவனை.

பு - ம். 1 ரெதிரின் றேதப். 2 காதலிற்.

தீரெண் ணாயிரர் பேரெணப் பட்ட
ஓவிய ருட்கு முருவக் கோலத்துத்

(வாசவதத்தை தாயின் சிறப்பு)

- 20 தேவியர்க் கெல்லாந் தேவி யாகிக்
கோவீற் றிருப்புழிப் பூவீற் றிருந்த
திருமகள் போல வெருமையி னெட்டி
உடன்முடி கவித்த கடனறி கற்பின் .
இயற்பெருந் தேவி வயிற்றகத் தியன்ற
25 வட்டப் பெரும்பூண் வாசவ தத்தையொ
கட்டி லேற்றங் கடந்த பின்னர்

(மணக்காற் பந்தர் அமைத்தல்)

- உயர்ந்த நண்பி னுருமண் ணுவாவும்
வயந்தக குமரனும் வத்தவற் கியற்றிய
.....ாளங் கழிந்து மூதூர் வாயிற்
30 மம்பெயர் நிதீஇய மன்பெரு மாந்தரும்
நிறையோம் பொழுக்கத்து மறையோம் பானரும்
பன்னகர் தோறு மன்னவன் லேண்ட

18. பதினாறாயிரத்தேவியர் : உ. 10: 49.

10 - 20. நுதலையும் ஆகத்தையும் கண்ணையும் நோக்கத்தையும் உடைய தேவியர் ; ஈரெண்ணாயிரராகிய தேவியர்.

22. அத்தாணியிற் சென்று சேர்தற்குரியளாகலின், திருமகளே மாபெருந் தேவிக்கு உவமையாக்கினார், “செந்தா மரைமகளே யல்லது பெண் சாராத திருவின் மிக்க, சிந்தா மணியேய்ந்த சித்திரமா மண்டபத் துச் செல்வன் புக்கான்” (சீவக. 2370) என்பது இக்கருத்தைப் புலப் படுத்துகின்றது.

23 - 4. அரசன் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து முடிபுனையுமிடத்துப் பட்டத்துத் தேவியும் உடனிருத்தல் மரபு ; “திருமாதா புவியெனும் பெருமாதரிவர்கள்” என்னும் மெய்க்கீர்த்தியிலுள்ள ‘செம்பொன்வீர சிங்காதனத்து உலகுடைழக்கோக்கிழானடிகளொடும் வீற்றிருந்தரு ளிய கோப் பரகேசரி பன்மரான திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள்’ என்பத னாலும் வேறுள்ள சில மெய்க்கீர்த்திகள் முதலியவற்றாலும் இது விளங்கு

26. கட்டிலேற்றம் - கட்டிலில் ஏற்றுதல்.

[கின்றது.

வத்தவரிறைவன் (4) வாசவதத்தையொடு (25) கட்டிலேற்றம் கடந்த பின்ன (26) ரென்க. 31. நின்ற - மனத்தை நிறுத்தல்.

- முனைவர் வகுத்த புனைபூ ணகலத்துக்
காழகத் தொன்னூற் கருதுநெறி நுனித்ததன்
35 ஆழமைக் கடங்கா வமைவரு காட்சி
அரும்பொரு ளுணரும் பெருங்கணிச் சங்கமும்
திணைகளுங் கணக்கரு மினையவர் மொய்த்து
நாற்கயி றமைத்துக் கோற்கயிறு கொளீஇ
நன்குநிலை பெற்ற நாற்பத் தையணங்
40 குண்பத மெட்டெட் டெண்வர வாங்கி
எண்பத் தெழுகோற்¹ றண்கையிற் றழீஇக்.
கணக்க மாந்தர் கயிறிட் டளந்த
மணக்காற் பந்தருள் வடமென் மருங்குற்

(இடம் தீருத்தல்)

- குலத்தொடு புணர்ந்த நலத்தகு நண்பின்
45 அழுக்கா றகன்ற வொழுக்கா றோம்பிக்
கைவினை யைந்துங் கற்றகத் தடக்கி
மெய்யிற் றாய்மையொடு மேதகு வனப்பிற்
செயிர்வினை கடிந்துதஞ் சிறப்புலழித் தாங்கி
மயிர்வினை நுனித்த மாசில் கம்மத்துச்
50² சிற்பியற் புலவர் நற்கென நாட்டிப்
³ பதர்ச்சொற் பருப்பொருள் பன்னுபு நீக்கிப்
பொருட்டுசொன் னிரப்பும் புலவர் போலக்
கல்லு மோடும் புல்லுங் கரியும்
உமியு மயிரு மென்பு முட்பட
55 அமைவி றன்மைய வரித்துடன் களைந்து
விண்மேம் படுஉம் விழுத்தக வுடைத்தாய்
மண்மேம் படுத்து மணிநிழ லுறீஇ
வடக்குங் குணக்கும் வகையுளிப் பணித்துக்

36. பெருங்கணிச் சங்கம் - பெருங்கணிகளின் கூட்டம்.

39. நாற்பத்தைந்து தெய்வங்கள் : உ. 3 : 17.

50. சிற்பு - சிற்பம். நற்கு - நன்மை.

51. பதர்ச்சொல் - பொருளில்லாத சொல். பருப்பொருள் -
தூலப்பொருள் ; “பருப்பொரு டானும் விழுப்பொருளாம்” (யா.கா.
அவை.) பன்னுபு - ஆராய்ந்து. 58. பணித்து - தாழ்த்து.

பீ - மீ. 1 றண்கையிற். 2 சிறப்பியற். 3 பகாசசொற்.

- குடக்குந் தெற்குங் கோண முயரி
 60 நிரப்பங் கொளீஇ நின்ற நிலமிசை
 விசம்புறை தேவர் வேள்விச் சேதாவ,
 பசுஞ்சோற் றமலைப் பாசங் கொளீஇ
 மறுவின் றமைந்த நறுவெண் சாந்திற்
 பத்தியுங் கொடியும் பல்வழியெழுதி
 65 முத்தமு மணியுஞ் சித்திரத் தியற்றிய
 ஆடகப் பொன்னு மகனில முதுபொழிற்
 றன்பெயர் கொளீஇய மன்பெருஞ் சீர்த்தி
 மாக்கனி யன்ன திருத்தகு பொன்னும்
 இரத்தினக் குப்பையு மிலங்கொளிப் பவழமும்
 70 இன்னவை பிறவும் பன்முறை பண்ணித்
 தொல்லோர் வகுத்தநூற் றுறைமுறை போகிய
 நல்லா சிரியர் நடுவுநிலை யமைத்துக்
 கீழ்த்திசை முதலா வாழ்த்துபு வணங்கித்
 தெய்வம் பேணிக் கைவினைக் கம்மத்துச்
 75 சத்தி முகமே சக்கர வட்டம்
 பத்தி வரிப்பே பாவை துடக்கம்
 குஞ்சர முகமே நந்தி மலரவை
 எஞ்சாத் திருவடி வெனப்பெய ரிவற்றுட்
 போரடு மன்னர்க்குப் புரையோர் புகழ்ந்த
 80 பாசடைத் தாமரைத் தாதகத் துறையும்
 மாசின் மடமகண் மருங்கின் வடிவாய்க்
 குலாஅய்க் கிடந்த கோலக் கோணத்துக்
 கலாஅய்க் கிடந்து கவ்விய கொழுந்தின்
 வள்ளியு மலருங் கொள்வழிக் கொளீஇ
 85 வலமுறை வகுத்த நலமுறை நன்னகர்
 நாற்பெரு வாயின் முதறொறு மேற்பத்
 தமனியப் பேரிற் றலைநிலந் தழீஇய

60. நிரப்பம் - நிரவல், சமம்.

66. ஆடகம் - ஒருவகைப்பொன். துடிந் துடிந்

68. மரம் - நாவல் ; களி-அதன் பழச்சாறு. பொன் - சாம்பூநதம்.

66 - 68. “நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழை” முருகு.

77. நந்திமலர் : ௨. 12 : 15.

83. கலாஅய் - கலந்து. 84. வள்ளி - கொடி.

[18.

கொழுங்களி யுழுந்துஞ் செழுங்கதிர்ச் செந்நெலும்
உப்பு மரிசியுங் கப்புரப் பளிதமொ

- 90 டைவகை வாசமுங் கைபுனைந் தியற்றிய
முக்கூட் டமிர்து மக்கூட் டமைத்துத்
தேனும் பாலுந் தயிருங் கட்டியும்
ஆனெயும் வெண்ணெயு மனையவை பிறவும்
பதினறு மணியும் பைம்பொன் மாலையும்

- 95 துதியிற் பெய்து விதியுற விரீஇப்
பொதியிற் சந்தனம் போழ்ந்துகொண் டியற்றிக்
கதிரோளி பயின்ற கம்மக் கைவினை
நாற்கா லமைத்த பாற்பெரும் படுமனைப்
பொங்குமயிர்த் தனிசொடு பூமலர் புனைஇ
100 நண்ணிய சிறப்பொடு நாற்பெருந் திசையும்
பண்ணிய வுணவின் நிண்ணிலைக் குப்பையுள்
முடிமுதற் குத்தி யடிநிலைக் கமைந்த
பைம்பொன் விளக்கிற் செஞ்சுடர் மாட்டிக்

(உதயணன் வருதல்)

- குறைவின் றமைந்த கோல நுட்பத்து
105 மறுவின் றமர்ந்த மங்கலப் பேரணி
மன்ன குமரன் றன்னோர் சூழ
உருத்த மன்ன ஞர்ச்சி வேழத்து
மருப்புக்கை யமைத்து வாய்முத றோறும்
உருக்குறு தமனியத் தொழுகுகொடி யோட்டிப்
110 பவழக் கொட்டைப் பல்வினை நுனித்த
திகழணிச் செருப்பிற் சேவடி யிழிந்து
கடவுட் டானம் வலமுறை வந்தபின்

88-9. உ. 3 : 61 - 4 ; “உழுந்துபய றப்பரிசி யப்பமருங் கலங்
கன், கொழுந்துபடச் கூப்பிநனி யாயிர மரக்கால், செழுந்துபடச்
செந்நென்றைத் தந்துண்கொடி யறுகின், கொழுந்துகுறைத் தணிந்து
கொலை வேற்கணவ ரமைத்தார் ” சீவக. 2486.

92. கட்டி - வெல்லம். 107. உருத்தமன்னர் - பகையரசர்.

110. கொட்டை - குமிழ். [202.

110 - 11. “ பவழக் கொட்டைப் பொற்செருப் பேற்றி ” ந. 22 :

107 - 11. இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டது யானைமருப்பாற் செய்த
மிதியடிவருணனை.

- அடர்பொற் றிருநக ரறியக் காட்டி
நிலத்துமிசை யிழிந்த நிகரி னெடுமுடி
115 நலத்தகை யிந்திர னெழிற்பொலி வொப்ப
இலக்கண விருக்கை திருத்திய பின்றை
(வாசவதீதை வந்து அமர்தல்)
நாணுக் கவின்கொண்ட நனிநா கரிகத்
தியாணர்ப் பூந்துகி லணிந்த வல்குல்
இலைப்பூண் கவைஇ முலைப்புறம் புதைஇப்
120 பொற்கொடி யிழையொடு நற்குடன் ருழ
ஏகவுத் தரிய மிடைச்சுவல் வருத்த
வட்டுடைப் பொலிந்த வண்ணக் கலாபமொடு
பட்டுச்சுமந் தசைந்த பரவை யல்குல்
இயைந்தணி பெற்ற வேன்ற வவ்வயிற்
125 றசைந்தணி கொண்ட வம்மென் சாயற்
ராமரை யெள்ளிய காமரு திருமுகத்
தின்பக் காம னெய்க்கணை போலச்
செங்கடை 1போழ்ந்த சிதாரி மழைக்கண்
வண்ணக் கோதை வாசவ தத்தையைச்
130 செண்ணக் காஞ்சனை செவ்விதிற் றழீஇ
இகல்வரை மார்பற் கியைய விரீஇயபின்
(அந்தணர் முதலியோர் சேயல்)
அகன் 2மனைக் காவ லாற்றுளி நிழீஇ
எண்டிசை மருங்கினு மிவர்திரை யேய்ப்பக்
கண்டப் பூந்திரை காழ்முதற் கொளீஇ
135 எழுதுவினைக் கம்மத்து முழுமுதற் கோத்த
முத்த மாலை முடிமுதல் வருட
ஒத்த வோரை நோக்கி யோங்கிய
கைத்தொழி னுனித்த வித்தக வாளர்

122. வட்டுடை - முழந்தாளளவாக உடுக்கும் உடைவீசேடம் ;

129 - 30. உ. 3 : 74 - 5. [மணி. ந : 122.

134. கண்டப் பூந்திரை : க. 37 : 103, அடிக்க.

133 - 4. "தெண்டிரை யெழினி காட்ட" கம்ப. நாடகப. 4.

பி - ம். 1 போந்த. 2 மனைக்காவல்.

- பொன்புனை நன்கலத் தின்பத மார்த்தபின்
 140 மணியறைந் தன்ன மாணிருங் குஞ்சி
 1 அணிவலஞ் சுரிந்த வமைதிக் கேற்ப
 வளர்பிறை யன்ன மல்லிகைக் கத்திகை
 கிளர்பொற் போதொடு களையறப் பிணித்த
 வாக்கமை சிகைமுதற் பாற்பட வடைச்சி
 145 மகரங் கவ்விய மணிக்குழைக் கரதினார்
 தகரங் கலந்த தண்ணறுஞ் சாந்தினர்
 பானிற வெண்கு 2லானத் தானையர்
 இறைமகற் கியன்ற குறைவில் செல்வமோ
 டந்தண ரீண்டி யடித்துக் 3ளாற்றி
 150 மந்திர விதியின் வாய்ப்பூச் சியற்றித்
 தந்தொழின் முடித்துத் தலைவனைக் குறுகி
 4 வெண்ணிற மலருந் 5 தண்ணறுஞ் சாவியும்
 புண்ணியப் புல்லும் பொன்னெடு முறைமையின்
 மண்ணூர் மணிப்பூண் மன்னெடு மாதரைச்
 155 சென்னிய முச்சியுஞ் சேடுபடத் தெளித்துக்
 கூப்பிய கையர் காப்பொடு பொலிந்த
 அமரரு முனிவரு மமர்வன ராகி
 ஆயுளுந் திருவும் போகமும் பொலிவும்
 மேயினர் தருகென மிகப்பல வாழ்த்தி
 160 மறையிற் கிரிகையின் முறையறிந் தோதி
 (நாவிதன் செயல்)
 மின்வா ளழித்த மேதகு கைவினைப்
 பொன்வாள் பற்றிப் பன்மாண் பொலிகென
 வலப்பாற் சென்னி வகைபெறத் தீட்டி

140.=உ. 7 : 17. 142. கத்திகை - மாலை.

149. அடித்துகள் ஆற்றி - கால்கழுவி.

150. வாய்ப்பூச்சியற்றி - ஆசமனம் செய்து ; க. 53 : 87.

153. புண்ணியப்புல் - அறுகு. 155. சேடு - பெருமை.

152-5. சீவக. 2494. 160. கிரிகை-கிரியை. ஒதி - ஓத.

163. வலப்பாற்சென்னி - தலையின் வலப்பக்கத்தில்.

162 - 3. “வாக்கினிற் செய்த பொன்வாண் மங்கல விதியி னேந்தி,
 ஆக்கிய மூர்த்தத் தண்ணல் வலக்கவு ளுறுத்தி ” சீவக. 2495.

பி-ம். 1 அணிவஞ்சுசுரிந்த. 2 லாணத். 3 ளாற்றிய. 4 வெண்ணீறு
 மலருந், விண்ணிறமலருஞ். 5 தண்ணீறுஞ்.

- இலக்கணம் பிழையா வெஃகமை யிருப்பின்
 165 நீரளந் தூட்டிய நிறையமை வாளினைப்
 பஞ்சிப் பட்டொடு துருஉக்கழி நீக்கப்
 பைங்கதி ரவீர்மதிப் பாகத் தன்ன
 அங்கேழ்க் கன்மிசை யறிந்துவாய் தீட்டி
 வெங்கேழ்த் துகின்மிசை விதியுளி புரட்டிச்
 170 செங்கேழ்க் கையிற் சிறந்துபா ராட்டி
 ஆசறு நறுநீர் பூசனை கொள்இ
 வாட்டொழிற் கம்மம் வல்லிதற் பிழையாது
 சேட்டெழிற் பொலிந்த திருமுகக் கேற்பு
 மூரிக் கொள்ளான் முனிதல் செல்லான்
 175 ஆவிக் கொள்ளா நயர்ந்தும் பிறர்நோக்கான்
 சீர்கெழு நெடுந்தகை செவ்வியிற் றிரியான்
 கண்ணினு மனத்தினுங் கையினு மமைத்த
 மண்ணுவினை மயிர்த்தொழி னன்னல நாவிதன்
 எல்லை வகுப்ப.....
 180 எதிர்நோக் காற்றா விலங்கிழை முகத்தையும்

164. எஃகு அமை இருப்பின் - எஃகும் அதன் அளவையொத்த
 இரும்புமாகிய இரண்டையும் காய்ச்சிச் செய்யப்பட்ட.

165. வான் - மயிர்க்கத்தி.

167 - 8. மதிப்பாகத்தன்ன கல் - சாணைக்கல்.

165 - 9. “ஆய்ந்தபொன் வாளை நீக்கி யவீர்மதிப் பாகக் கன்
 மேற், காய்ந்தவான் கலப்பத் தேய்த்துப் பூநீரீஇக் காமர் பொன்
 ஞாண், தோய்ந்ததன் குறங்கில் வைத்துத் துகிலினிற் றுடைத்துத்
 தூய்தா, வாய்ந்தகைப் புரட்டி மாதோ மருடகப் பற்றி னானே” சீவக.

172. கம்மம் - கருமம்; தொழில், [2496.

174. மூரிக்கொள்ளுதல் - திமிர்தீரவுடம்பை நிமிர்த்தல்; ௨. 6 :

175. ஆவி - கொட்டாவி. [102.

176. நெடுந்தகை செவ்வியின் - உதயணனது குறிப்பினின்றும்.

174 - 6. பெரியோர்கள் முன் அங்கசேட்டை செய்யலாகாதென்
 பது விதி; ஜசார. 94.

180. எதிர்நோக்கு ஆற்று - நேரே பாராத. இலங்கிழை - வாச
 வதத்தையினது; “அகிலி னாவி தேக்கிடுங் குழலி னானே, நோக்கல
 னுனித்து நொய்தா விடக்கவு னுறுத்தி னானே” சீவக. 2495.

- மதிமாசு கழீஇய வண்ணம் போலக்
 கதிர்மே விலங்கக் கைவினை முடித்தபின்
 அடிவினைக் கம்மியர் வெடிபட வடுக்கிய
¹ உயர்நலத் கோலத் தொள்ளொளி திகழ்
- 185 வகையமை கொல்லியின் ²வசையறத் துடைத்துச்
 சேவடிக் கேற்பச் செழுமதிப் பாடுகென
 வாருகிர் குறைத்து வனப்புவிற் றிரீஇய
 ஒண்ணிறக் கல்வி னன்னிறம் பெறீஇ
 விரலிற் கொண்ட ³வெண்ணிற நுண்டாது
- 190 விரிகதிர் மதியின் விளங்கொளி யழிப்ப
 நிறம்பெற வுரிஞ்சி நேர்துகிற் றுடைத்தும்
 தண்டா மரையி னகவிதழ் போலப்
 பண்டே சிவந்த படிய வாயினும்
 கண்டோர் மருளக் கைவளங் காட்டி
- 195 அரத்தப் பஞ்சி யணிநிறங் கொளீஇப்
 பரப்பும் விதிர்ப்பும் பருப்பு மின்றி
 அணித்தலைச் சார்ங்க மணிபெற வெழுதி
 இருவகைக் கம்ம முருவொளி திகழ்
 வல்லோர் முடித்த பின்றைப் பல்லோர்
- 200 அருங்கல வெறுக்கை யார வீசி
 விரும்புறு மனத்தவர் விண்ணவர் காப்ப
 மன்னுக வேந்தே மண்மிசை நீடுன
 அன்னவை கலந்த வார்வ நாப்பண்
 எண்ணுவரம் பறியா விற்பச் செல்வமொடு
- 205 மண்ணுவினை ⁴முடிந்தன்றான் மயிர்வினை மகிழ்ந்தென்.
 சு—ஆளுந்திங்கள் உடன்மயிர்களைந்தது முற்றிற்று.

186. மதிப்பாகு - பிறை ; பாகு: பாகமென்பதன் சிதைவு.

187. உகிர் - நகம். ¹⁸⁷ உகிர் - நகம்

197. சார்ங்கம்-கொம்பாலாகிய வில்லைப்போன்ற வடிவம் ; மாணு

200. வீசி - கொடுத்து. [மாம்.

205. மண்ணுதல் - பண்ணுதல்.

ப - ம். 1 உயிர். 2 வசைபெறத். 3 வெண்ணீற்றுண்டானது.
 முடித்தன்றான்.

௫—மண்ணுரீராட்டியது.

(உதயணன் கூற்று)

மயிர்வினைக் கம்ம மரபுளி முடித்தபின்
வயிரக் கொடுங்குழை வார்ந்த காதில்
பெருமக னாடும் பீடுகெழு சிறப்பிற்
றிருமண்ணு நறுநீர் விரைவதின் வருகென
5 உருமண்ணு வாவொடு வயந்தகற் குரைப்ப
(நீர்க்குடம் செல்லுஞ்சிறப்பு)

ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்
மன்பெருஞ் சுற்றமும் வம்ப மாந்தரும்
நிலையிடம் பெறாஅர் நெருங்குபு செற்றித்
தலையிட மருங்கிற் தமனியத் தண்குடம்
10 ஆயிரத் தோரெட் டணிமலர் வாய
முத்துத் தாமமொடு 1 பொற்புரி யணிந்து
வித்தகர் புனைந்த சித்திர நெடுங்குடை
எண்ணறுங் கோலமொடு கண்ணுறக் கவிப்பக்
காரிகை வனப்பிற் கன்னி மகளிர்
15 சீர்கெழு மெல்விரல் செறியப் பற்றி
இடுமணி யானை 2 யிரும்புறத் திருப்பப்
படுகண் முழுவொடு பல்லியங் கறங்க

௫—மண்ணுரீராட்டியது.

[உதயணனையும் வாசவதீதையையும் பலவகைச் சிறப்புடன்
நீராட்டியதும் அலங்கரித்ததும் இதனால் அறியலாகும்.]

4. திருமஞ்சன நீர் விரைவாக வருகவென்று.
6. மு. உ. 13: 3; சிலப். 6: 157; மணி க: 17; தொல்.
10. அணிமலர் - தாமரைமலர். [கிளவி. கு. 57, ந. மேற்.
7. வம்பமார்தர் - புதியமணிதர்.
- 9 - 10. அணிமலர்வாய ஆயிரத் தோரெட்டுத் தமனியக் குட
மென்க; 47 - 8, 104. 11. பொற்புரி - பொன்வடம்.
14. காரிகைவனப்பு - பேரழகு.
- 9 - 16. சீவக. 2414 - 5, பார்க்க.
17. படுகண் - ஒலிக்கின்ற பக்கம்.
- பி - ம். 1 பொற்புற வணிந்து. 2 யிருபுறத்.

ஏம முரசு மிழுமெனச் சிலைப்பக்
காமர் சங்கம் வாய்வதின் முழங்க
20 வரித்த பூங்கொடி விரித்துவிசும் பிவரப்
பத்திரப் படாகை பலவயி னுடங்கச்
சாதிங் குலிகமொடு சமர மொழுகிய
மேதகு முளைக்காற் கோதை துயல்வரக்
குத்துமுளை செறித்த வித்தக விதானத்துத்
25 தண்ணெழி னடுவ னுண்ணெழி னுனித்த
(மங்கலங்கள் பதினாறு)

ஆயின்முனை வாளும் வயிரத் தோட்டியும்
கொற்றக் குடையும் பொற்பூங் குடமும்
வலம்புரி வட்டமு மிலங்கொளிச் சங்கும்
வெண்கண் ணாடியுஞ் செஞ்சுடர் விளக்கும்
30 கவரியுங் கயலுந் தவிசுந் திருவும்
முரசும் படாகையு மரசிய லாழியும்
1 ஒண்வினைப் பொலிந்த வோமா விகையுமென்
றெண்ணிரண் டாகிய பண்ணமை வனப்பிற்
கடிமாண் மங்கலங் கதிர்வளை மகளிர்
35 முடிமிசை யேந்தி முன்னர் நடப்ப
வேலும் வாளுங் கோலுங் கொண்ட
காவ லினையர் காவல் கொள்ள

21. பத்திரப் படாகை - மங்கலத்தையுடைய பெருங்கொடிகள் ;
பத்திரம் - வாழையிலையுமாம்.

22. சாதிங்குலிகம் - சாதிவிங்கம் ; க. 40 ; 221. சமரம்-சாமரை.

23. முளைக்காற் கோதை - நெல்முளை முதலியவற்றைத் தம்
மிடத்தே உடைய மாலைகள்.

24. குத்துமுளை - கீழேகுத்தி நாட்டுதற்குரிய காம்புகள்.

30. திரு - திருமகள் வடிவமான பாவை.

32. ஒமாலிகை - இலவங்கம்முதலிய முப்பத்திரண்டின் தொகுதி;
41 : 127.

34. கடிமாண் மங்கலம் - கலியாணத்திற்குரிய மாட்சிமைப்பட்ட
மங்கலப்பொருள்களை.

பு - ம். 1 மாண்வினைப்.

(மஞ்சன நீர் எடுத்தந்த உரிய தளம்)

மருப்புநிலைக் கந்தி நிருப்பெழுப் போக்கி

வயவர் காக்கும் வாயிற் செல்வமொடு

40 கயவர் துன்னாக் கட்டிற் ருகிப்

படையமை யிட்டிகைப் பாடமை படுகால்

இடமமைத் தியற்றிய ¹ வேந்துநிலைக் கோணத்துக்

கழறுகா லமைத்த கட்கின் வாவியுள்

(மஞ்சன நீரெடுத்துவந்தல்,

நிழறிகழ் தெண்ணீர் நீலஞ் சூழப்

45 பறவைத் தொழுதிப் பக்க நீக்கி

நிறைய முகந்து முறைமையி னேந்தி

ஐஞ்ஞாற நிரட்டி யணியிதழ்த் தாமரைச்

செந்நீர்ப் போதொடு செறிய வீக்கிப்

பூஞ்சுமட் டிரீஇப் போற்றுவனர் தந்த

50 தேங்கமழ் நறுநீர் திறவதிற் பற்றிப்

பனைமுர சியம்பும் படைப்பெரு முற்றத்துத்

துணைநலத் தோழர் துன்னினர் சூழா

மண்ணுநீ ராட்டின் மலைந்தன ராகி

வண்ண மணியும் வயிரமு முத்தும்

55 இட்டனர் கொள்ளு முட்டின ராதலின்

வான மீனின் வயின்வயி னிமைக்கும்

தானந் தோறுந் தகைபெறக் குழிஇ

வித்தகர் ² வரித்த சித்திர நகர்வயிற்

பொற்பெரும் ³ படுமனை முத்தொடு விரவிச்

38. மருப்பு நிலைக்கந்து - யானைத் தந்தத்தாற் செய்த தூண்க ளுடன். இருப்பெழு - இரும்பாற் செய்த உழலைமரங்களை.

40. கட்டிற்று - காவலையுடையது.

41. படுகால் - படி; க. 37 : 12.

43. கழறுகாலமைத்த: க. 46 ; 268. 47-8. ஆயிரவிதழ்க்கமலம்.

49. பூஞ்சுமடு இரீஇ - பூவாலாகிய சுமையடையில் இருத்தி; “குழிசெழுஞ் சுமட்டிரீஇ” (பெரும்பாண். 159); சுமடு, சும்மாடென வழங்

50. திறவதின் - நன்றாக. [கும்.

53. மலைந்தனராகி - மாறுபட்டவர்களாகி.

58. வரித்த - கோலமிட்ட, நகர் - இடம்.

59. மனை - பலகை.

.பி - ம். 1 வேந்து கவைக். 2 விரித்த. 3 படுமனை.

60 1 சாலியு முழுந்துங் கால்வழிப் பரப்பிப்
பாஅ யமைந்த பின்றைச் சேஎய்ச்
செவ்வியிற் சேர்ந்து சிறப்பொடு வணங்கி
எவ்வழி யோரு மேத்தின ரெதிர்கொள
அவ்வழி யிரீஇய பின்றை மெய்பெறச்
(உதயணனுக்கு நெய்யணிதல்)

65 சங்கினும் பாலினுஞ் சலமில் வாய்மை
விழுத்திணைப் பிறந்த வொழுக்குடை மரபின
நெய்தலைப் பெய்தற் கெய்திய சிறப்பணி
ஏந்திய சென்னி மாந்தர் கூடி
அறுகைப் புல்லினும் வாகைத் தளிரினும்

70 நறுநெய் தோய்த்து முறைமுத னீவி
நின்று ரன்ன நீப்பருங் காதற்
பொன்னணி புலவரொடு செம்மலை யாகிக்
கொற்றங் கொண்டு கோவினி தோச்சென
வெற்ற வெள்வேல் வீரியற் புகழ்ந்து

75 மடவரன் மாதரை மணம்புரி காதலற்
கிடவயி னிருத்தல் கடவ தாதலிற்
றங்கரச் செல்வந் தலைத்தலை தருஉம்
மங்கல மணைமிசை வெண்டுகில் புதைஇ
இருக்கை திருத்திய பின்றைத் திருத்தகு

65. சலம் - வஞ்சனை. 66. விழுத்திணை - உயர்ந்த குலம்.

65 - 6. குலத்தாய்மை கூறினார், “வலம்புரி யன்ன குலம்புரி பிறப்
பும்” (ஆத்திரையன். பொதுப்.) ; “சங்கும் போலும் நம்குடி ; இது
தாய்மைக்கு உவமை” (சீவக. 547, ந.); “சங்கம்போல் வான்மையார்”
பு-வே. 185.

67. நெய்தலைப் பெய்தற்கு - நெய்யைத் தலையிலே சேர்த்தற்கு.

69. வாகைத்தளிர் : 87.

67 - 70. சீவக. 2416, பார்க்க.

72. புலவரென்றது அமைச்சரை.

73. கொற்றம் - அரசவரிமை, “கொற்றங் கொண்டு குடிபுறங்
த்து” (உரு : 11) என்றார் மணிமேகலையிலும்.

74. வெற்றம் - வெற்றி. வீரியன் - உதயணனை.

76. இடவயின் - இடப்பக்கத்தில்.

பு - ம். 1 ஆவியும்.

(மகளிர் வாசவதந்தைக்கு நேய்யணிதல்)

- 80 மறுவி ரெல்குடி மங்கல மடந்தையர்
நறுவெண் சாந்தி னன்னலங் குயிலக்
கொடிபல வெழுதிய கோலத் தோளினர்
முடிமிசை யணிந்த முல்லையங் கோதைக்
கொடுங்குழை திளைக்குங் காதினர் கடுங்கதூர்க்
- 85 கலாவம் புதைத்த நிலாவெண் டுகிலினர்
நுரைபுரை ¹ கலிங்க மொருமுலை புதைப்பத்
திருக்கொடிச் சாவி செம்பொன் வாகையென்
ரொருப்படுத் தூழுழ் முறைமையி னேந்தி
நானங் கலந்த நறுநெய் தோய்த்துத்
- 90 தானந் தோறுந் தலைமுத லுழீஇக்
கொண்டோன் வேட்குங் குறிப்பினை யாகித்
தண்டாப் புலமொடு மகளிரைத் தழீஇத்
திருமனைக் கிழமையி னொரு ² மீக் கூரிக்
கற்புமேம் படிஇயர் பொற்றொடி பொலிந்தென
- 95 நற்பல கிளவி பற்பல பயிற்றி
நெய்தலைப் பெய்த பின்றை மெய்வயின்

81. சாந்தின் - சந்தனத்தால்.

82. கொடிபல - பலபூங்கொடி வடிவங்களை.

81 - 2. மகளிர் தோள்களில் இங்ஙனம் எழுதுவதை, “கமழுஞ் சாந்திற், காமரு காம வல்லிக் கொடிகவின் கொண்டு பூத்துத், தாமணிக் கொழுந்து மென்றோட் டியல்வர வெழுதி னானே” (சீவக. 2442) என்பத

83. முல்லையலை கற்பிற்குச் சூடுவது.

[னாலும் உணர்க.

84. திளைக்கும் - அசையும்.

85. கலாவம் - ஒருவகை இடையணி.

86. நுரைபுரைகலிங்கம் - நுரையை ஒத்த ஆடை; “தீம்பா னுரைபோற் றிகழ்வெண்பட் டுடுத்து” (சீவக. 3046); “நுரையென விரிந்த நுண்பூங் கலிங்கம்” சிலப். ௨௨ : 21.

87. சாவி - நெல். வாகை - வாகைத்தளிர்; 69.

91. கணவனை விரும்பும்; “பெற்றோற் பெட்கும் பிணை யாகென” (அகநா. ௮௬.) 92. புலம் - நிலம்.

93. மீக்கூரி - மீக்கூர்ந்து

94. மேம்படிஇயர் - மேம்படுக.

பி - மீ. 1 கலிங்கமும். 2 மீக் கூர்

- மென்மையு நேயமு நன்மையு நாற்றமும்
 ஒருநாட் பூசினு மோரியாண்டு விடாஅத்
 திருமா னுறுப்பிற்குச் சீர்நிறை யமைத்துக்
 100 கரும வித்தகர் கைபுனைந் தியற்றிய
 வாச வெண்ணெய் பூசினர் போற்றி
 நூல்வழி நுனித்த நுழைநுண் ணுணர்வினர்
 நால்வகைக் கோலத்து நால்வகை மாக்கள்
 தாமரை மூய தமனியக் குடநீர்
 105 தாமுறை சொரிந்துதம் முறைமையி னுட்டிச்
 (மகளிர் செயல்)
 செய்த கோலஞ் சிதைய மறலிப்
 1 பெய்த னாடிப் பேதையர் பிணங்கி
 அத்தி னெறிந்து முத்துப்பரிந் திட்டும்
 சித்திர நுண்டுகில் சேர்ந்த வல்குற்
 110 பத்திப் பல்காசு பரிந்தன ருகுத்தும்
 கோதை பரிந்துங் 2 குடநீர் தூயும்
 மானேர் நோக்கியர்.....
 போதுவிரி பொய்கையுட் புக்கனர் புரிந்தும்
 குளித்த மகளிரோடு திளைத்த லானார்
 115 குடைந்த வெண்ணுரை குடங்கையின் வாரித்
 தடங்கண் சிவப்ப வெறிதலி னடுங்கி

97. நேயம் - நெய்ப்பு.

98 - 101. “ஒருபகல் பூசி னேராண் டொழிவின்றி விடாது
 நாளும், பெரியவர் கேண்மை போலும் பெறற்கரும் வாச வெண்ணெய்”
 சீவக. 2737.

102. செயற்கையறிவோடு இயற்கையறிவையுமுடையார் ; “மதி
 நுட்ப நூலோ டுடையார்க்கு” துறள், 636.

103. நால்வகைமாக்கள் - நான்குவகை மகளிர் ; “வாலிழை மக
 ளிர் நால்வர் கூடி” அகநா. அக.

104. தாமரைப்பூக்களால் மூடப்பெற்ற பொற்குடங்களிலுள்ள
 நீரை; க. 47 : 195 - 6. 105. ஆட்டி - ஆட்ட.

107. பேதையர் - மகளிர்.

108. அத்து - துவர். பரிந்திட்டு - அறுத்திட்டு. [கலி. இக.

111. கோதைபரிந்து - பூமாலையை அறுத்து ; “கோதைபரிந்து”

டி - ம். 1 பெய்தனாபப். 2 குடநீர்த்தாவும்.

விம்முவனர் தளர்ந்து மென்மெல வொதுங்கிக்
கந்தல் சோரப் பூந்துகி லசைஇ
வேந்தன் மகரொடு விளையாட்டு விரும்பி

120 வண்ண மகளிரு மைந்தரு மயங்கி
மண்ணுநீ ராட்டின் மரபுளிக் கழிந்தபின்
திருமணுத் தானம் பெரும ணுள்ளிட்டு
மண்ணுறு மணியு மாலையுந் தூசும்
கண்ணுற மொய்த்த கழிபே ரவாவினின்

135 நேற்கு மாந்தர்க் காற்ற வீசிப்
பூவினுட் பொலிந்த தாமரை போலத்
தாவி லணியிற் றுன்மீக் ¹ கூரிய
அறுவைக் கோதிய வைவகை வண்ணத்துத்
துறைவிதி றுனித்த தூத்தொழி லாளர்
130 கண்டுளங் கவிரொளிக் கழுஉநிறம் பெறீஇய
வெண்டுகி விணைமடி விரித்தன ருடஇச்
செய்த கோலத்துச் சித்திரங் காண

(அலங்காரத் செய்யுடம்)

வெய்யோன் கதிரொளி வீசவளி துழையா
இரும்பணி பெற்ற வரும்பணைப் படுகால்

135 மேற்புற மமைந்த விளங்குமணி வேயுள்
யாப்புறு மண்டபத் தாசனத் திரீஇக்
கோப்புறு விழுக்கல மேத்துவனர் காட்டிக்

(உதயணனை அலங்கரித்தல்)

கனமணி முடியுங் கதிர்முத் தாரமும்
இனமணிப் பூணு மேக வட்டமும்

140 வயிரக் குழையும் வல்வினைப் பொலிந்த

118. அசைஇ - கட்டி.

122. திருமணுத்தானம் - நீராடியபின் செய்யுந்தானம்.

125. ஆற்றவீசி - மிகக்கொடுத்து.

128. அறுவை - ஆடை. ஐவகை வண்ணம் : ச. 7 : 238. |

131. இணைமடி - சேர்த்து ஆடை; ஆடையின்மென்மை கூறப்பட்

133. வெயிலுங்காற்றும் துழையாத. 134. படுகால் - படி.

135. வேயுள் - மேலேமூடியது.

டி - ம். ¹ கூறிய.

- நெடுந்தோள் வளையுங் கடுங்கதிர்க் கடகமும்
 நாமர் வளியுங் காமர் கைவினைச்
 சித்திரப் பிணையலும் பத்திரச் சுரிகையும்
 பத்திக் கச்சினோ டொத்தவை பிறவும்
- 145 ஆரணங் காகிய பேரணி கலங்களும்
 உழைப்பெருஞ் சிலதியர் பிழைப்பிலர் நீட்ட
 அருவரை பிளந்த வஞ்சுவரு நெடுவேல்
 ஒருவலத் துயரிய பொருவில் புட்கொடித்
 தளையவிழ் நறுநதார்த் தனக்கினை யில்லா
- 150 இளையவன் படிவ மேற்ப வியல்புறீஇச்
 சித்திர விருநிதிச் செந்நெறி துனித்த
 வித்தக வினைஞர் தம்முடன் வந்து
 வடிவு கண்டிடும் வத்தவர் பெருமகன்
 ஒடிவில் வென்றி புதயண குமரன்
- 155 ஒருமெய் சேர்ந்திவை பெருமை பெறுகென
 அருளி னணியி னல்லதை யிவற்கிவை
 உருவென வணியா வுறுப்புமுத லணிதலிற்
 புண்ணிய முடையவிப் பொன்னணி கலனென
 எண்ணிய நெஞ்சமொடு துண்வினைப் பொலிந்த
- 160 கோல வித்தகர் வாலணி புனைய
 (வாசவதந்தையை அலங்கரித்தல்)
 ஆராக் காத லவந்திகை தன்னைபும்
 நீராட் டிடத்தி னீக்கி நடுவிற்குப்
 பாடி மாகிய காச புதைஇ
 ரா நுண்டுகி லகற்றி யேருடைக்
- 165 கோடிப் பூந்துகில் கொய்து விளிம்புரீஇச்
 சேடா ரல்குற் சேடுபட வுடஇ
 வல்லவர் வசுத்த மல்வினை நகர்வயிற்
 1 பொன்மனை பொலியப் போற்றுவன ரிரீஇ
 நன்மணக் கோலத்துக் கைந்நல துனித்த

147. வரை - கிரௌஞ்சமலை.

150. இளையவன் - முருகக்கடவுள்.

161. ஆரா - தணியாத. அவந்திகை - கிளிபோன்ற வாசவதந்தை ;
 ஆகுபெயர் ; அவந்தியரசன் புதல்வியுமாம். 167. நகர் - இடம்.

பி - மீ. 1 பொன்மனை.

- 170 அங்கதூழ் பணைத்தோண் மங்கல மகடூஉக்
கட்டிய கச்சையள் கைவிரல் கூப்பி
நெட்டிருங் கூந்த னீரற வாரிப்
பன்னுமுறை விரித்துப் பின்னுபு தொகுத்துக்
கோட்டிடை வளைஇய குஞ்சரத் தடக்கையிற்
- 175 சூட்டொடு விரைஇச் சுற்றுபு முடித்துப்
பத்திப் பலகைப் பரிசாக் கைவினை
வித்தகப் பத்தி வேறுபட விரித்தவை
ஒழுக்குமுறை யறிந்து வழக்கிலள் வைத்து
முடிக்கல முதலா முறைமுறை தோன்றும்
- 180 அடிக்கல மீற வணிந்தழகு பெய்இ
வாச நறுஞ்சாந்து வகைபெறப் பூசி
மாசி றிருமகள் வண்ணம் பழிப்பதோர்
கோலஞ் செய்து கொண்டகம் புக்குக்
கடிநகர் வரைப்பிற் கல்லென் சம்மையொ
- 185 டடிசி லயினி யார்பத மயின்று
மன்பெரும்¹ போகத்து மகிழ்ந்துவினை யாடி
இன்புற் றனரா விருவரு மியைந்தென். 1

௨௦-12-57

௫—மண்ணுரீராட்டியது முற்றிற்று.

170. மகடூஉ - மகள். 174. கோடு - யானைத்தந்தம்.

175. சூட்டு - ஒருவகைமால.

174-5. “ முத்தார் மருப்பி னிடைவளைத்த முரண்கொள் யானைத் தடக்கையின், ஒத்தே ருடைய மல்லிகையி னொலியன் மாலே யுறுப்படக்கி, வைத்தார் ” சீவக, 2693.

பி - ம். 1 போதத்து.

சு—தேய்வச் சிறப்பு.

(நல்லோர் கூற்று)

இன்புற் றிருவரு மியைந்துடன் போகிய
நன்பெருங் காலை நல்லோர் குழீஇக்
கண்கெழு பெருஞ்சிறப் பியற்றிப் பண்புளிப்
பூப்புரி மாடத்துப் போற்றெனப் புகாஅத்
5 தேவ குலத்தொடு திருநகர் வலஞ்செயல்
காவல குமரர் கடிநாட் கடனென
வென்றி முழக்கங் குன்றது வழங்குநர்
முன்னர் நின்று முன்னியது முடிக்கென
மங்கல மரபினர் மரபிற் கூறக்

(உதயணன் ஆலயத்திந்துச் செல்லல்)

- 10 காவல குமரனுங் கடிநகர் வலஞ்செய
மேவின னருள மேவரப் புனைந்த
பசும்பொ னுலகிற் பவழத் திரள்கால்
விசும்பிவர் மதியுறழ் வெண்பொற் போர்வைத்
தாம நெடுங்குடை தகைபெறக் கவிப்பக்
15 காமர் கோலங் காண்மி னீரென
ஏமச் செங்கோ லேயர் பெருமகன்
செம்பொற் செருப்பிற் சேவடி யிழிந்து

சு—தேய்வச் சிறப்பு.

[கலியாணத்திந்தரிய செயல்களுள் ஆலயம் வலம் வருதலை உதயணன் மேற்கொண்டமை இதில் கூறப்படும் ; சினுலய அமைதியும் சினதேவன் அதில் வீற்றிருத்தல் முதலியனவும் இதில் விரிவாகப் பாராட்டப்பட்டுள்ளன.]

4. உதயணன் தன்னுடைய அரண்மனையிற் புகுந்து.
5. தேவகுலம் - தேவாலயம். 6. கடிநாள் - மணநாள்.
7. முழக்கம் வழங்குநர் - வள்ளுவர். 8. முடிக்கென - முடிக்க
வென்று பறையறைந்து தெரிவிப்ப.
9. மங்கலமரபினர் - பரம்பரையாக மங்கலகாரியங்களைச் செய்
விக்கும் அதிகாரிகள். கூற - உதயணனுக்குச் சொல்ல.
11. மேவினன்அருள - உடன்பட. 14. குடை கவிப்ப.
15. என - என்றுசொல்லும்படி. 16. உதயணன்.

வெண்பூ நிரந்த வீதியு ளியங்கி
நகர்வலங் கொள்ளு நாண்மற் நின்றெனப்

- 20 பகலங் காடியிற் பல்லவ ரெடுத்த
பல்வேறு கொடியும் படாகையு நிரைஇ
யாறுபுகு கடலின் மாறுதிரை மானக்
கண்ணுற்று துடங்கிக் காரிருள் கழுமி
விண்ணுற் றியங்கும் வெய்யோ னழுங்க
25 மரீஇய மாந்தரு மனைகெடுத் துழன்றிது
பொரீஇக் காணிற் போக பூமிக்
கிருமடங் கினிதெனப் பெருநக ருற்ற
செல்வக் கம்பலை பல்லாழ் நிறைந்து
மாண்பது யுறையுநர் காண்பது விரும்பித்
30 தன்னி னன்றியுந் தமக்குவழி வந்த
குலப்பெருந் தெய்வங் ¹ கூப்புத லானும்
அரிமலர்க் கண்ணியொ டகநாட்டுப் பெயரும்
கருமக் காலைப் பெருவரம் பெறுகென
உள்ளாகத் துணர்ந்ததை யுண்மை யானும்
35 சுருக்க மின்றிச் சுடர்ப்பிறை போலப்

18. நிரந்த - நிரம்பிய. 19. என - என்று எண்ணி.

20. பகலங்காடி - பகற்காலத்திற் பொருள்கள் விற்கப்படுங் கடைத்தெரு ; நாளங்காடி யெனப்படும்.

21. பல்வேறுகொடி - பலவகைப்பட்ட வேறுவேறுன கொடிகள் ; மதுரை. 366 - 73 ; பட்டின. 160-80, பார்க்க.

23. கழுமி - நிறைந்து.

24. வெய்யோன் அழுங்க - சூரியன் வருந்த.

25. மரீஇய மாந்தரும் - அடிப்பட்டுப் பழகிய மனிதரும்.

26. பொரீஇ - ஒப்பிட்டு. 27. என - என்று சொல்லும்படி.

29. விரும்பி - விரும்ப.

30 - 39. தெய்வதரிசனம் இன்றியமையாததென்பதற்குரிய கார

31. கூப்புதலானும் - கைகுவித்தல் மரபாதலானும். [ணங்கள்.

32. அகநாட்டு - உண்ணாட்டிற்கு.

33. பெறுகென - பெறுவேனென்று.

34. உணர்ந்ததை - எண்ணியது.

பி - ம். 1 கூப்புதல்யானும்.

பெருக்கம் வேண்டிப் பெருநில மன்னவன்
ஆரணங் காகிய வறிவர் தானத்துப்
பூரணப் படிமை காண்ட லானும்
இன்னவை பிறவுந் தன்னிய லாதலின்

(சீனலயம்)

- 40 ஆணப் பைம்பொ னடித்தொடைப் பலகைக்
கோணங் கொண்ட கொளுஉத்திரட் சந்துமிசை
உறுப்புப்பல தெரிந்த சிறப்பிற் றுகிச்
செம்பொ னிட்டிகைத் திண்சுவ ரமைத்துக்
குடமுந் தாமமுங் கொழுங்கொடிப் பிணையலும்
- 45 அடர்பூம் பாவிசை யடிமுதற் குளீஇப்
புடைதிரண் டமைந்த போதிகைப் பொற்றூண்
வேண்டக மருங்கிற் காண்டக நிழீஇ
1 வரிமான் மகர மகன்றில் யாணை
அரிமா னன்ன மணிநிற வெண்கினம்
- 50 குழவிப் பாவையொ டழகுபெறப் புனைந்து
பொருவில் பூதத் துருவுபட 2 வரீஇ
மரகத மாலை நிரலமைத் திரீஇ
எரிமலர்த் தாமரை யிலங்கொளி யெள்ளிய
திருமணிக் கபோதஞ் செறியச் சேர்த்திப்
- 55 பத்திப் பல்வினைச் சித்திரக் குலாவின்
ஒத்தமைத் தியன்ற சத்திக்கொடி யுச்சி
வித்தக நாசி வேண்டிடத் திரீஇத்

35 - 6. மதுரை. 193 - 4; துறந். ௨௮௬; நாலடி. 125.

37. அறிவர் தானத்து - சினலயத்தில்.

38. படிமை - பிரதிமை; வடிவம்.

[யென்க.

தன்னியலாதலின் (39), பைந்தாரோன் (170), துன்றி (162)

40. ஆணம் - அன்பு. 45. குளீஇ - மறையசெய்து.

47. நிழீஇ - நிறுத்தி.

48. வரிமான் - புலி. மகன்றில் - ஒருவகை நீர்ப்பறவை.

49. அரிமான் - சிங்கம். எண்கு - கரடி. 51. வரீஇ - எழுதி.

52. இரீஇ - இருத்தி. 54. கபோதம் - ஒருறுப்பு.

56. சத்தி - கொடிநாட்டுக்குழி. 57. நாசி - ஒருறுப்பு.

பி - மீ. 1 வரிமாண்மகரமன்றில். 2 விரீஇ.

தூண்மிசைக் கேற்ப 1 வேண்முள் ளழுத்திய
போதிக் கொத்த சாதிப் பவழக்

60 கொடுங்காழ்க் கோவைக் கடுங்கதிர்ப் பிணித்திரள்
அவ்வயிற் கேற்றுக் கவ்விதிற் பொலிந்து
நீல வுண்மணிக் கோலக் குழிசி
புடைத்துளைக் கேற்ற விடைத்துளை யாப்பின்
அமைத்துருக் கியற்றிய வாடகப் பொன்னின்

65 விகித்திரத் தியற்றிய வித்தக வேயுட்
டஞ்சுவை நெல்லித் திரள்காய்த் தாரையுட்
கூப்புபு பிணித்த கூடப் பரப்பிற்
கட்டளை யமைத்துக் கட்கினி தாகி
எட்டுவகைப் பெருஞ்சிறப் பேற்ப வெழுதி

70 ஓட்டிய வனப்பினோ 2 ரோட வுத்தாத்
தொண்மணிப் 3 புதவிற் றிண்ணிதிற் கோத்த
பொறிநிலை யமைந்த செறிநிலைப் பலகை
வள்ளியும் பத்தியு முள்விரித் தெழுதி
ஒள்ளொளி திகழும் வெள்ளிக் கதவின்

75 பக்கம் வளைஇய நித்திலத் தாமம்
சித்திர மாலையொடு சிறந்தொளி திகழ
வளவிற் கமைந்த வாயிற் றுகி |
நிலவிற் கமைந்த 4 நிரப்ப மெய்தி
மண்ணினு மரத்தினு மருப்பினு மன்றிப்

58. ஏண்முள் - வலிய இருப்புமுள். 59. போதி-போதிகை.

62. குழிசி - குடமென்பதோருறுப்பு.

65. வேயுள் - மேற்பரப்பு.

66. நெல்லிக்காய் மாலைகளை. 68. கட்டு - கண்ணுக்கு.

69. எட்டுவகைச்சிறப்பு : ௨. 1 : 10 ; “சுடர்மண் டலஞ்சுர துந்
துபி தெய்வத் துவனிசிங்கப், பிடர்மண் டலவளை பிண்டிவெண்
சாமரை பெய்மலரின், அடர்மண் டலமழை யம்பொற் குடைமும்மை
யாமடியோம், இடர்மண் டலங்கெடுப் பாற்கிமை யோர்செயு மெண்
சிறப்பே” (திருநாற்றந்தாதி, 80) 71. புதவு - வாயில்.

73. வள்ளி - பூங்கொடி.

76. சித்திரமால - பல நிறங்களையுடைய மலர்களாலாகிய மால.

பி - ம். 1 வெள் ளெழுத்திய நாகிக்கொத்த. 2 ரோமவுத்திரனது.
3 புகலிற். 4 நிரப்பவெய்தி.

- 80 பொன்னினு மணியினுந் துன்னெழி லெய்தி
அடியிற் கேற்ற முடியிற் ருகி
அங்கண் மாதிரத் தணியழ குமிழும்
பைங்கதிர்ச் செல்வனோடு செங்கதிர்க் கியன்ற
வாலொளி மழுங்க மேலொளி திகழப்
- 85 1 பரூஉப்பிணைப் பளிங்கிற் பட்டிகை கொளீஇ
வேற்றெழில் பொலிந்த மாற்றுமருங் கமைத்துக்
காம்புங் கதிருங் கூம்புமணிக் குமுதமும்
பாங்குற நிரைத்த பயிற்சித் தாகிப்
பத்திச் சித்திரப் பன்மணிக் கண்டம்
- 90 வித்தக வண்ணமொடு வேண்டிடத் தழுத்தி
அரும்பும் போதந் திருந்துகினைத் தனிரும்
பெருந்த ணலரொடு பிணங்குபு குலாயுய்
உருக்குரு பசும்பொ னுள்விரித் தோட்டிக்
கருத்தி னமைந்த காம வள்ளி
- 95 2 கோணச் சந்தி தோரணங் கொளீஇ
மாலையணிநகை மேலுற வளைஇ
நிலத் திரண்மணிக் கோலக் கருநிரை
இடையிற் கேற்றுப் புடையிற் பொலிந்து
(சிங்காதனம்)

- விழைதகு விழுச்சீர் மந்த மாமலை
100 முழையிற் போதரு முயற்சி போல
முதனிலைப் பலகைச் சுவன்முத லோச்சி

-
83. பைங்கதிர்ச்செல்வன் - சந்திரன்.
84. வாலொளி - தூய்மையான கிரணம்.
85. பட்டிகை - பட்டை.
86. வேல் தொழில் - வேல்போன்ற வேலைப்பாடு.
94. காமவள்ளி - காமவல்லி.
96. மாலையணிநகை - முத்தமாலையணி.
98. பொலிந்து - விளங்காநிற்க.
100. முழையின் - குகையினின்றும்.
101. சுவன்முதல் - பிடரிடம்.
பு - ம். 1 பரூஉப்பிணைப், 2 கோணச்.

- மூரி நிமிர்வன போல வேர்பெற்று
வைந்துதி யமைந்த வயிர வாயிற்
கண்ணிழ லிலங்கு மொளியிற் றுகிப்
105 பவழ நாவிற் றிகழ்மணிப் பகுவாய்ப்
பசுமணிப் பரூஉச்சேவிப் பன்மணிக் கண்டத்
துளைமயி ரணிந்த வுச்சிக் கேற்ப
வாய்புகு வன்ன வந்தொசி கொடிபோற்
சென்றுசெறிந் திடுகிய நன்றுதிர ணடுவிற்
110 தகைமணிக் கோவை தன்கைக் கேற்பப்
பரூஉத்திரட் குறங்கிற் பளிக்குமணி வள்ளுகிர்த்
திருத்தஞ் செறிந்து திகழ்ந்துநிழல் காட்டும்
உருக்குறு தமனியத் தொண்பொற் கட்டில்
அணிப்பொலிந் தியன்ற வழலுமி மூரிமான்
115 உச்சியிற் சுமந்துகொண் டோங்குவிசம் பிவர்தற்கு
நச்சி யன்ன வுட்குவ ருருவிற்
(சினதேவனும் வழிபடுவோரும்)
1 றருமா ணுசனத் திருநடு விலங்க
இருந்த வேந்தைப் பொருந்து மருங்குற்
றலைவா யுற்றுத் தலையெழிற் பொலிந்து
120 சிலைகவிழ்த் தன்ன கிழ்புரி கவ்வி
நிழல்காட் டாடி நிழன்மணி யடுத்துக்
கோலங் குயின்ற நீலச் சார்வயல்
வாடாத் தாரினர் சேடார் கச்சையர்
2 வட்டுடைப் பொலிந்த கட்டுடை யல்குலர்
125 மலர்ந்தேந் தகலத் திலங்குமணி யாரத்

102. மூரி நிமிர்தல் - சோம்புதீர நிமிர்தல்; ஏர் - எழுச்சி; உ. 4: 174.

99 - 102. “அணங்குடை நெடுங்கோட் டனையக முனைஇ, முணங்குநிமிர் வயமான் முழுவலி யொருத்தல்” புறநா. ௫௨.

109. நடு - இடை. 113. கட்டில் - ஆதனம்.

116. உட்குவரு உரு - அச்சம் தோன்றுகின்ற வடிவு.

121. ஆடி - கண்ணாடி.

122 - 38. வழிபடுவோர். 122. நீலச்சார்வு அயலில்.

124. வட்டுடை - முழந்தாளளவாக உடுக்கும் உடை; உ. 4: 122.

பி - ம். 1 றருமாணுசனத். 2 பட்டுடை.

- துடன்கிடந் திமைக்கு மொருகாழ் முத்தினர்
முழவுறழ் மொய்ம்பினர் முடியணி சென்னியர்
கழுமணிக் கடிப்பினர் கடகக் கையினர்
புடைதிரண் டமைந்த பொங்குசின் நாகம்
- 130 இடைநிரைத் தன்ன வெழில்வளை கவ்விய
எழுவுறழ் திணிதோ ளெடுத்தன ரேந்திப்
புடையிரு பக்கமும் போதிகை பொருந்தித்
தொடையமை கோவை துளங்குமணிப் பன்னகை
முகிழ்முடிச் சிறுதுதன் முதிரா விளமை
- 135 மகிழ்நகை மங்கையர் மருங்கணி யாகப்
புடைதிரண் டியங்கும் பொங்குமணிக் கவரி
அடைவண் டோப்பு மவாவினர் போல
எழின்மணி யியக்கத் தொழில்கொண் டய
மணிவிளக் குமிழு மணிநிலாச் சுவர்மிசை
- 140 வலத்தா ணீட்டி யிடத்தாண் முடக்கிப்
பொன்பொலிந் தியலும் பொங்குபூந் தானைப்
பசும்பொற் கச்சை பத்தியிற் குயின்ற
விசம்பக நந்தும் வேட்கையர் போலத்
தாமரைத் தடக்கையிற் றும மேந்தி
- 145 1 விச்சா தரர்நக ரெச்சாரு மயங்கி
நீனிற முகிலிடைக் காமுறத் தோன்றத்
திருமுடி யிந்திர ரிருநிலக் கிழவர்
உரிமை மகளிரொ டுருபுபடப் புனைந்த

126. உடன் - ஒருங்கு. ஒருகாழ் - ஒருவடம்.

128. கடிப்பு - ஒருவகைக் காதணி; ௩. 9 : 66.

129. சின் நாகம் - கோபத்தையுடைய பாம்பு.

131. எடுத்தனர் ஏந்தி - எடுத்து உயர்த்த.

133. மணிப்பன்னகை - முத்தவடம்.

139 - 46. வித்தியாதரர் வடிவமுதலியன.

145. நகர் - கோயிலின். 148. உருபு - வடிவம்.

147 - 8. “அங்கண்வானத் தமரசரும், வெங்களியான வேல்
வந்தரும், வடிவார்கூந்தன் மங்கையரும், கடிமலரேந்திக் கதழ்ந்
திறைஞ்ச” (யா. வி. சீர். சூ. 13 ; யா. கா. சூ. 9, மேற்.) என்னும் வஞ்
பப்பா இப்பகுதியுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

பி - ம். 1 விச்சாதிரர்.

பொத்தகக் கைவினைச் சித்திரச் செய்கைத்

150 தத்தந்¹ தானத் தத்தக நிநீஇ

அழகுபடப் புனைந்த வலங்குமணித் தவிசின் மிசை
நிறைகதிர் வெண்மதி நிலாவொளி விரிந்து
முறையின் மூன்றுட னடுக்கின போலத்
தாம முக்குடை தாமுறை கவிப்ப

155 உலக வெள்ளத் தாமும் பல்லுயிர்க்

கலகை யாகிய வருந்தவக் கிழவனை

(உதயணன் செய்யல்)

இருக்கை பியற்றிய திருத்தகு செல்வத்
தாரணங் காகிய வணிகளர் வனப்பிற்
பூரணம் பொலிமை புகழ்ந்துமீக் கூறித்

160 திருமணி யடக்கிப் செம்பொற் செப்பின்

அருமணி சுடரு மராஅந் தாணம்
உரிமைச் சுற்றமொ டொருங்குடன் றுன்றிக்
கதிவிளக் குறுஉங் கருத்தினன் போல
விதியிற் சேர்ந்து துதியிற் றுதித்துப்

165 பெறற்கரும் பேதையைப் பெறுகெனப் பரவிச்

சிறப்பெதிர் கொள்கைச் சித்திக் கிழவன்
பேரறம் பேணிய சீர்நெறிச் சிறப்பிற்
தெய்வதை யமர்ந்தெனக் கைம்முதல் கூப்பி
விரவுமலர்ப் போதொடு வேண்டு வஃசிப்

170 பரவுக்கடன் கழித்தனன் பைந்தா ரோனென்.

சு—தேய்வச்சிறப்பு முற்றிற்று.

149. பொத்தகக்கைவினை - சிற்ப நூலிற் கூறிய கைத்தொழில் ;
பொத்தகம் : க. 36 : 225, அடி. 150. நிநீஇ-நிலைபெறச்செய்து.

152 - 4. முக்குடை. 159. பொலிமை - பொலிதல்.

160. “செங்கதிர்த் திருமணிச் செப்புப் போன்றவே” (ஃவக.
3000); மணி - சமவசாரணம். 161. அராஅந்தாணம் - சினுலயத்தை.

165. பெறற்கரும் பேதை - கேவலமடந்தை ; முத்தி. பெறுகென-
பெறுவேனாகவென்று. 166 - 7. சித்திக்கிழவன் பேரறம் - சின தருமம்.

168. அமர்ந்தென - விரும்பிக் கைகூப்பினுற்போல.

169. வீசி - மிகுதியாகக் கொடுத்து.

170. பரவுக்கடன் - வேண்டிவரங்கொள்ளுதலை.

பி - ம். 1 தானத்துத்தக்க.

4-2-54

எ—நகர்வலங்கோண்டது.

(உதயணன் சேயல்)

- பரவுக்கடன் கழிந்து விரவுப்பகை தணிந்த
தாமந் துயல்வருங் காமர் கைவினைக்
கோயின் முற்றத்து வாயில் போந்து
குன்றுகண் கூடிய குழாஅ மேய்ப்ப
5 ஒன்றுகண் டன்ன வோங்குநிலை வனப்பின்
மாட மோங்கிய மகிழ்மலி மூதூர்
யாறுகண் டன்ன வகன்களை வீதியுட்
காற்றுறழ் செலவிற் கோற்றொழி லினையர்
மங்கல மரபின ரல்லது மற்றையர்
10 கொங்கலர் நறுந்தார்க் குமரன் முன்னர்
நில்லன்மி னீரென நீக்குவனர் கடிய

(மகளிர் சேயல்)

- மல்ல லாவணத் திருபுடை மருங்கினும்
நண்ணு மாந்த ராயினுங் கண்ணுறின்
இமைத்த லுறாஅ வமைப்பின் மேலும்
15 புதுமணக் கோலத்துப் பொலிவொடு புணர்ந்த
கதிர்முடி மன்னனைக் காண்பது விரும்பி
மணியறைந் தன்ன மாவீழோதி

எ—நகாவலங்கோண்டது.

[உதயணனும் வாசவதீதையும் பலநிறத்தாரும் பாராட்டி
இன்புறும்படி நகர்வலம் வந்தமை இதனால் அறியலாகும்.]

3. கோயில் - ஆலயம். பகைதணிந்த (1) கோயிலின் (3.)
4 - 6. மாடநிரைகளுக்குக் குன்றின் நிரை உவமை; மதுரை.
474, அடி. 5.
7. வீதிகளுக்கு யாறு உவமை; இ. 7 : 23; “யாறுகிடந் தன்ன
வகனெடுந் தெரு” (மதுரை. 359) என்பதன் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.
11. கடிய - விலக்க. இனையர் (8) கடிய (11.)
12 - 31. ஒரு தோடர். 13. பகைவரும் காண்பாராயின்.
14. அமைப்பு - இயற்கையழகின் அமைதி.
17. நீலமணியை அறல்பட அமைத்தாற் போன்ற கூந்தல்;
மாவீழ் - வண்டுகள் விரும்பி வீழ்ப்பெற்ற; உ. ச : 140; “மணி
யறைந் தன்ன வரியற லைம்பால்” சீவக. 335.

- அணிபெறக் கிடந்த வம்பொற் சூட்டினர்
சூடுறு பொன்வினைச் சுவணர் புனைந்த
20 தோடுங் கடிப்புந் துளங்கு காதினர்
வெம்மை பொதிந்த பொம்மெ னிளமுலை
1 இடைப்படிஇப் பிறழு மேக வல்லி
2 அணிக்கலை புனைந்த வரசிலைப் பொன்னடர்
புனற்சுழி புரையும் பொலிவிற் றுகி
25 வனப்பமை யவ்வயிற் றணித்தகக் கிடந்த
உந்தி யுள்ளுற வந்துட னடுங்கி
அனைக்கிவ ரரவின் றளர்ச்சி யேய்ப்ப
முனைத்தெழு முலைக்கச் சசைத்தலி னசைந்த
மருங்கு னோவ விரும்புபு விரைந்து
30 மைவரை மீமிசை மகளிர் போலச்
செய்வளை மகளிர் செய்குன் றேறினர்.
உணர்ந்தோர் கொண்ட வுறநன் றேய்ப்ப
வணர்ந்தேந்து வளர்பிறை வண்ணங் கடுப்பத்
திருநுதற் கேற்ற பரிசரக் கைவினை
35 நீடிய பின்றைக் கூடாது தாங்கும்
கொற்றவற் காண்மென வெற்றவேற் றடக்கையர்
கோல வித்தகங் குயின்ற நுட்பத்துத்

-
18. சூட்டு - நெற்றிச் சூட்டு.
19. சுவணர் - சிங்கச்சுவணமென்னும் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட
ஆபரணங்களை யுடையார் ; ச. 11 : 21 - 4. 20. = 38. [211.
22. படிஇ - பட்டு. ஏகவல்லி - ஒற்றை வடமாகிய ஓரணி ; க. 46:
23. அரசிலைப் பொன் அடர் - அரசிலைபோலப் பொற்றகட்டாற்
செய்யப்பட்ட ஓரணி.
26. வருதல்: ஏகவல்லியின்வினை. உடல் நடுங்கி.
27. அனைக்கு - புற்றிற்கு.
22 - 7. உந்தியின் மேலே கிடக்கும் ஏகவடத்திற்குப் புற்றிற்குச்
செல்லும் பாம்பு உவமை. 28. அசைந்த - மெலிந்த.
30. மலைமேலே காணப்படும் மகளிரைப்போல.
31. செய்குன்று - கட்டுமலை. 32 - 47. ஒருதோடர்.
33. வணர்ந்து - வளைந்து.
34. பரிசரக் கைவினை - சேடியர்செய்யுந் தொழில்.
36. காண்மென - காண்மினென்று சொல்ல.
பி - ம். 1 இடைபடிப். 2 மணிக்கலை.

- தோடுங் கடிப்புந் துயல்வருங் காதினர்
 வாவிழை மகளிர் வழிவழி விலக்கவும்
 40 ஒன்பது விருத்தி நன்பத துனித்த
 ஒவவினை யாளர் பாவனை நிறீஇ
 வட்டிகை வாக்கின் வண்ணக் கைவினைக்
 கட்டளைப் பாவை கடுப்பத் தோன்றிக்
 குறைவினைக் கோலங் கூடினர்க் கணங்காய்
 45 நிறைமனை வரைப்பிற் சிறையெனச் செய்த
 சுவர்சார் வாகத் துன்னுபு நிரைத்த
 நகர்கா ணேணி விரைவன ரேறினர்.
 ஒருபுடை யல்ல துட்குவரு செங்கோல்
 இருபுடைப் பெயரா லேயர் பெருமகன்
 50 சிதைபொருள் வலியாச் செறிவுடைச் செய்தொழில்
 உதையண குமரன் வதுவைக் கணிந்த
 கோலங் கொண்ட கோல்வளை மகளிருள்
 ஞாலந் திரியா நன்னிறைத் திண்கோள்
 உத்தம மகளி ரொழிய மற்றைக்
 55 கன்னிய ரெல்லாங் காமன் றுரந்த
 கணையுளங் கழியக் கவினழி வெய்தி

40. ஒன்பது விருத்தி - ஒன்பதுவகையான இருப்பு; க. 35: 46-7; இவைகள் இன்னவென்பதை, “ஒன்பான் விருத்தியுள்” (சிலப். அ: 25) என்பதன் விசேட உரையாலுணர்க.

41. ஒவவினையாளர்-ஒவியநூலார்; சித்திரமெழுதுவோர்; “ஒண்வினை யோவியர்” (க. 35: 46) என்றார் முன்னும்.

42. வட்டிகை வாக்கு - எழுதுகோலின் திருத்தம்.

44. அணங்காய் - வருத்தமாக. 45. சிறை - அரண்.

46. சுவரையே பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு நெருங்கி.

47. ஏணியில் ஏறினர். 48 - 71. ஒருதோடர். [பர்பின்.

48 - 9. “ஏகச் செங்கோ லேயர் பெருமகன்” (உ. 8 : 3) என்

50. சிதைபொருள் வலியா - நிரம்பாத காரியங்களைச் செய்தற்

51. வதுவைக்கு - கலியாணத்தின் பொருட்டு. [குத் துணியாத.

53. நிறை - மனத்தை நிறுத்தல். நிறையாகிய திண்ணிய கொள்கைகளையுடைய.

53 - 4. கற்புடை மகளிர் மனம் கலங்காராயினரென்றபடி.

- இறைவளை நில்லார் நிறைவரை நெகிழ
நாண்மீ தூர்ந்து நன்னெஞ்சு நடப்பத்
தோண்மீ தூர்ந்து தொலைவிட நோக்கி
60 அற்றம் பார்க்குஞ் செற்றச் செய்தொழிற்
பற்றா மாந்தரிற் பசலை பாய்ந்த
கருங்கண் புலம்ப வருந்தின ரதனாற்
காட்சி விரும்பன்மின் மாட்சி யின்றென
ஈனாத் தாய ரானது விலக்கும்
65 ஆணை மறுத்தியா மாண முடைமையின்
இந்நகர் காண்கடுவம் மன்னை மாறெனக்
கண்ணின் வேட்கை பின்னின்று தூரப்ப
வாயின் மாடத்து மருங்கணி பெற்ற
வரிச்சா லேகம் விரித்தன ரகற்றித்
70 ததும்புங் கிண்கிணித் தகைமலர்ச் சேவடிப்
பெதும்பை மகளிர் விதும்பி நோக்கினர்
நேரியற் சாய விகர்தமக் கில்லாக்
காரிகை கடுநுனைத் தூண்டி லாக
உட்கு நானு முரா னொழுக்கும்

-
57. இறை - முன் கை, வரை நெகிழ - அளவு கடப்ப.
60. அற்றம் - சோர்ந்த சமயம்.
61. பற்றாமாந்தர் - பகைவர்.
கன்னியர் (55) வருந்தினர் (62.)
63. விரும்பன்மின் - விரும்பாதீர்.
64. ஈனத்தாயர் - செவிலித்தாயர்.
65. ஆணம் : ௩. 25 : 152. [வந்தது.
66. காண்க - காணக்கடவேம். அன்னைமார் : முன்னிலைக்கண்
69. வரிச் சாலேகம் - வரிகளையுடைய சாளரக்கதவுகளை ; அரி -
மான் கண்ணும் காற்றுமாம் ; க. 40 : 9, 42 : 37 ; ச. 3 : 112.
70. ததும்புங் கிண்கிணி : க 46 : 246.
71. பெதும்பைமகளிர் - வேட்கை பிறக்கின்ற பருவத்தார்.
விதும்பி - காணுதற்கு விரைந்து ; “பெதும்பையர் விதும்பிநின்றார்”
(சீவக. 2530.) 72 - 94. ஒருதொடர்.
73. காரிகை - பேரழகு.
74. ஊராநொழுக்கு - சுற்றமோம்பல் ; க. 36 : 281 - ஆம் அடி.
யின் குறிப்பைப் பார்க்க.

- 75 கட்கின் கோலமுங் கட்டிரை யாக
 இருங்கண் ஞாலத் தினையோ ரீட்டிய
 அருங்கல வெறுக்கை யவைமீ னாக
 வாங்குபு கொள்ளும் வழக்கியல் வழாஅப்
 பூங்குழை மகளிர் புனைமணிப் பைம்பூண்
- 80 ஒளிபெற் றிலங்கு முதயண குமரன்
 அளிபெற் றமர்ந்த வம்பூஞ் சேக்கையுள்
 உவக்குர்¹ வாயறிந் தூடி மற்றவன்
 நயக்கும் வாயு ணச்சுவைப் புலவியுள்
 நோக்கமை கடவுட் கூப்பினுங் கதுமெனப்
- 85 பூம்போ தன்ன தேங்குவளைத் தடக்கை
 வள்ளுகிர் வருட்டி னுள்ளுளிர்ப் புறீஇப்
 பஞ்சியணிந்த வஞ்செஞ் சீறடிப்
 பொன்னணி கிண்கணிப் போழ்வாய் நிறையச்
 சென்னித் தாமத்துப் பன்மலர்த் தாதுக
- 90 இரந்துபின் னெய்து மின்சுவை யாமிர்தம்
 புணரக் கூடிற் போகமு மினிதென
 மீட்டல் செல்லா வேட்ட விருப்பொடு
 கோடுகொண் மயிலின் குழாஅ மேய்ப்ப
 மாடந் தோறு மலிந்திறை கொண்டனர்
- 95 சுவல்பொதி கூழையர் சுடர்பொற் றோட்டினர்
 பெயலிடைப் பிறழ் மின்னேர் சாயலர்
 பாப்பெயிற் றன்ன பன்னிரைத் தாவி
 கோப்புமுறை கொண்ட கோலக் கழுத்தினர்

75. கட்டு இரை - அத்தாண்டிலிற் கட்டிய இரை.

73 - 8 = க. 35 : 108 - 9. 79. மகளிர் - பரத்தையர்.

82. வாய் - வழி.

86. வருட்டின் - தடவுதலால். குளிர்ப்புறீஇ - குளிர்ப்புறுவித்து ;

கலி. எஉ : 11, அஉ : 28 - 30, அஅ : 10 - 11, கூக : 11.

88 - 9. நிறையத் தாதுக. 93. கோடு - மலையின் உச்சி.

93 - 4. மாடத்திற்கு மலையும் மகளிர்க்கு மயில்களும் உவமை ;

95 - 103. ஒருதோடீ.

[கீவக. 71.

97. பாம்பெயிறு - பாம்பின் பல்.

பி - மீ. 1 வாயறிந்தாறியற்றவன்.

- மணிநில மருங்கின் முனிவில ராடும்
 100 பந்துங் கழங்கும் பட்டுழிக் கிடப்ப .
 அந்தண் மஞ்ஞை யாடிட மேய்ப்பக்
 கோதையுங் ¹ குழலுந் துள்ளுபு விரியப்
 பேதை மகளிர் வீதி முன்னினர்
 வெண்முகி னடுவண் மீன்முகத் தெழுதரும்
 105 திருமதி யென்னத் திலக வாண்முகம்
 அருமணி மாடத் தகவயிற் சுடர
 வாட்கெழு மழைக்கண் வாசவ தத்தை
 தோட்குத் தக்க தொடுகழற் குருசிலைக்
 கண்டிர் நீங்கிக் காணிடந் தம்மென
 110 விண்டிர் மகளிரின் வியப்பத் தோன்றி
 அரிமதர் நெடுங்க ணளவிகந் தகல
 இருமுலைப் பொற்பு ணிடவயிற் றிருத்தாத்
 தெரிவை மகளிர் தேமொழிக் ² கிளவிக்
 குழித்தலைப் புதல்வ ரெழிற்புறம் வரித்த
 115 அஞ்சார் தழிய வாகத் தடக்கி
 துண்சா லேகத் தெம்பரு ³ நோக்கினர்
 (மகளிர் மைந்தராகியவர் செயல்)
 அறம்புரி செங்கோ லவந்தியர் பெருமகன்
 மறம்புரி தானை மறமாச் சேனன்
 பாவைய ருள்ளு மோவா வாழ்க்கை
 120 ஏசுவ தில்லா வாசவ தததையுங்
 காம னன்ன கண்வாங் குருவிற்
 றுமந் தாழ்ந்த வேம வெண்குடை
 வத்தவ ரிறைவனு முற்பான் முயன்ற

104 - 16. ஒருதோடர்.

109. கண்டவர்களே, நீவிர் நீங்கி உதயணனைக் காணுமிடத்தை எமக்குத் தருமினென்று.

110. விண்டீர் - விண்ணுலகத்தை விட்டு வருகின்ற. [தைகளை.

114. குழித்தலைப் புதல்வர் - உச்சந்தலையிற் குழியையுடைய குழந்

116. எம்பரும் - எவ்விடத்தும்; க. 38 : 25; இ. 2 : 13.

117 - 8. பெருமகனாகிய மறமாச்சேனன் - பிரச்சோதனன்.

பி - ம். 1 குழையுந். 2 கிளவிக் குமுற்றலைப். 3 நோக்கினல்.

அத்தவ மறியி னெத்திறத் தாயினும்

125 நோற்று மென்னுங் கூற்றின ராகி

மணிநிற மஞ்ஞையுஞ் சிங்கமு டையங்கி

அணிமலை யிருநத தோற்றம் போல

மகளிரு மைந்தருந் தொகைகொண் டெண்டி.

மாடந் தோறு மலர்மழை பொழிய

(நகரத்திலுள்ளார் செயல்)

130 ஆடம் பலமு மாவண மறுகும்

கீத சாலையுங் கேள்விப் பந்தரும்

ஓது சாலையுந் சூதாடு கழகமும்

ஐவே றமைநத வடிசிற் பள்ளியும்

தங்கோ ளொழிந்த தன்மைய ராகி

135 மண்கா முறூஉம் வத்தவ மன்னனைக்

கண்கா முற்ற கருத்தின ராகி

விண்மே லுறையுநர் விழையுங் கோலமோடு

மென்மெல நெருங்கி 1 வேண்டிடம் பெறாஅர்

அரும்பதி யுறையர் விரும்புபு புகழ்

(உதயணன் செயல்)

140 அருந்தவங் கொடுக்குஞ் சுருங்காச் செல்வத்

துத்தர குருவ மொத்த சம்மை

முத்துமணல் வீதி முற்றுவலம் போகித்

125. நோற்றும் - நோற்பேம்.

126 - 7. மஞ்ஞை மகளிர்க்கும் சிங்கம் ஆடவர்க்கும் உவமைகள் ; சீவக. 2469.

131. கீதசாலை - சங்கீதசாலை (க. 34 : 224.) கேள்விப்பந்தர் - தூற்கேள்விகளைக் கேட்டற்குரிய பந்தர் ; “ தண்மணற் பந்தருந் தாழ் தரு பொதியிலும், புண்ணிய நல்லுரை யறிவீர் பொருந்துமின் ” மணி.

132. ஓதுசாலை - கற்குமிடம். [க : 58 - 9.

134. தம்கோள் - தாம் மேற்கொண்டிருந்த செயல்.

140. தவம் கொடுக்கும் - தவத்தால் அளிக்கப்படுகிற.

141. உத்தரகுருவம் - போகபூமி.

140 - 41. “ அருந்தவ முடித்தோ, ருத்தர குருவி னெப்ப ” சீலப். உ : 9 - 10. [5 ; புறநா. ௫௩ : 1.

142. முத்துமணல் : ௫. 6 : 41 ; பெரும்பாண். 335 ; கலி. கநக : ௫ - மீ. 1 யீண்டிடம்.

- தெய்வ மாடமுந் தேர்நிலைக் கொட்டிலும்
ஐயர் தானமு மன்னவை பிறவும்
145 புண்ணியப் பெயரிடங் கண்ணி னோக்கி
நாட்டகம் புகழ்ந்த நன்னகர் புகல
(உதயணனும் வாசவதீதையும் நீராடல்)
மீட்டகம் புக்கு மேவரு செல்வமொடு
மங்கல மண்ணுரீர் மரபி னாடக்
கொங்கலர் கோதையைப் பண்டுமுன் பயின்ற
150 தோழி தானே தாழாது விரும்பிக்
கைந்நவில் கம்மத்துக் கம்மியன் புனைந்த
செய்கலத் துள்ளுஞ் சிறந்தவை நோக்கி
ஏற்குந் தானத்துப் பாற்பட வணிந்து
பானீர் நெடுங்கடற் பனிநா னெழுந்த
155 மேனீ ராவியின் மெல்லி தாகிய
கழுமடிக் கலிங்கம் வழுவில் வாங்கி
ஒண்மணிக் காசிற் பன்மணிப் பாவை
கண்ணிய காத லுண்ணெகிழ்ந்து விரும்பி
ஆடற் கவாவு மமிழ்தஞ் சோர
160 ஊடுபோந் துறழ் லொளிபெற வுடஇ
மாலையுஞ் சாந்து மங்கல மரபின்
நூலிற் றிரியாது நுண்ணெழில் புரிய
புதுவது புனைந்த பூங்கொடி புரையும்
வதுவைக் கோலத்து வாசவ 1 தத்தை
165 புதுமைக் காரிகை புதுநாண் டிளைப்பக்
கதிர்விளங் காகத்துக் காமங் கழுமி
அன்னத் தன்ன வன்புகொள் காதலொடு

146. புகல - விரும்ப.

148. ஆட - உதயணன் ஆட.

154 - 6. பாற்கடலிற் பனிநாளில் எழுந்த ஆவிபோன்ற ஆடை ;
“பாலா ராவிப் பைந்துகில்” சீவக. 1094.

165. புதுமைக்காரிகை - புதிய அழகு.

164 - 5. க. 40 : 309, அடிக். 166. கழுமி - பிக்கு.

167. அன்னத்தன்ன - அன்னப் பறவையைப் போன்ற ; “மாத

பு - ம். 1 தத்தையைப்.

1 பொன்னகர்க் கியன்ற புகரில் புகழ்நகர்
வரைவில் வண்மை வத்தவ மன்னற்குப்
170 பொருவில் போகம் புணர்ந்தன்றா லினிதென்.
எ—நகர்வலங்கோண்டது முற்றிற்று.

ருங் களிற் றானும்.....ஆதரம் பெருகு கின்ற வன்பினு லன்ன
மொத்தும்” சீவக. 189.

168. பொன்னகர்க்கியன்றபுகர் - “அறஞ்செய்மாக்கள் புறங்
காத்தோம்புகர், நற்றவஞ்செய்வோர் பற்றற முயல்வோர்” ஆதியரில்
லாதகுற்றம் (மணி. கச : 40 - 42); “சவாரு மேற்பாரு மில்லாத
வானத்து, வாழ்வாரே வன்கணவர்” என்பது இதனை வலியுறுத்தும்.
புகழாவது, “தேவ குலமுந் தெற்றியும் பள்ளியும், பூமலர்ப் பொழிலும்
பொய்கையு மிடைந்து, நற்றவ முனிவருங் கற்றடங் கினரு, நன்னெறி
காணிய தொன்னூற் புலவரு, மெங்கணும் விளங்கிய” புகழ்; மணி.
உசு : 72 - 6.

பி - ம். 1 பொன்னோர்க்.

அ—யுகி போதரவு.

போகம் புணர்ந்த பொன்னக ரவ்வயின்

வேகத் தாண வேந்தன் மகளோ

டேகச் செங்கோ லேயர் பெருமகன்

அ—யுகி போதரவு.

[உதயணனை வாசவதத்தையுடன் அனுப்பிய பின்பு, யுகி உச்
சயினி முதலிய இடங்களிற் செய்விக் க வேண்டுவனவற்றைச் செய்
வித்து விட்டு அறியவேண்டுவனவற்றை அறிந்துகொண்டு விரைவாகச்
சேல்லும் ஓர் எந்திரத் தேரிலேறி இடபகனிநுக்கும் புட்பகநகரத்திந்து
வந்தமை இதனால் அறியலாதும்.]

1 - 5. கவியின் கூற்று. 1. பொன்னகர் - சயந்தி.

3. குருகுலத்திற் பிறந்தவனாதலின், உதயணன் ஏகச் செங்கோலை
யுடையவனாகக் கூறப்பெற்றான்; இவன் தந்தை, “ஏகத் திகிரி யிருநிலத்
திறைவன்” (க. 48 : 84) என முன்பு கூறப்பட்டிருத்தலும், “ஒருபுடை
யல்ல துட்குவரு செங்கோ, லிருபுடைப் பெயரா வேயர் பெருமகன்”
(உ. 7 : 48 - 9) என இவன் கூறப்பட்டிருத்தலும் காண்க.

போகங் கழுமிப் புணர்ந்து விளையாட

5 யுகிக் கிப்பா லுற்றது கூறுவென்

(யுகியின் துணவிசேடங்கள்)

கண்ணகன் கிடக்கைக் கலிகெழு 1 மூழியுள்
மண்ணகந் தழீஇ மன்னிய ஆழிதொறும்
புண்ணிய வலகிற்கும் பொலிவிற் றுமெனத்
தொன்றோங் காளர் துணியப் பட்ட

10 பொன்ற வியற்கைப் புகழ்து பெருமையும்
ஆன்முலைப் பிறந்த வானிற வமிர்தம்
மலைப்பெய் நெய்யொடு தலைப்பெய் தாங்கு

4. கழுமி - நிறைந்து.

5. இப்பால் - பின்பு; “இப்பாற், பட்டதை யெல்லாம் பல்லவர் கேட்கப் பகர்குற்றேன்” சீவக. 360.

6 - 10. புகழின் பெருமை.

6. கலிகெழுமு ஊழியுள் - ஒலிமிக்க ஆகாய ஊழி முதலிய ஊழி' களுக்குள்; இவற்றை, “கருவளர் வானத் திசையிற் றேன்றி, உருவறி வாரா வென்ற ஊழியு, முந்துவளி கிளர்ந்த ஆழு மூழியுஞ், செந்தீச் சுடரிய ஆழியும் பனியொடு, தன்பெய றலைஇய ஆழியு மவையிற், றுண் முறை வெள்ள மூழ்கியார் தருபு, மீண்டும் பீடியர் பீண்டி யவற்றிற்கு, முள்ளீ டாகிய விருநிலத் தாழியும்” (பரி. ௨) என்பதனாலறிக; ஊழி -

7. நிலஆழியாகிய கற்பந்தோறும். [கற்பம்.

8. புண்ணிய உலகிற்கும்- விண்ணுலக இன்பத்தையும் அளித்தற் குரிய; உம்மை : இறந்தது தழுவினது.

9. தொன்றோங்காளர் - ஓங்கிய முன்றோர்; தொன்று - பழமை.

10. பொன்ற இயற்கைப் புகழ்து - அழியாத இயல்பையுடைய கீர்த்தியினது; “ஒன்ற வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற், பொன்றது நிற்ப தொன் றில்” குறள், 233.

8 - 10. “நிலவரை நீன்புக ழாற்றிற் புலவரைப், போற்றாது புத் தேளுலகு” (குறள், 234); “இவணிகை யுடையோர்க் கல்ல தவண, துயர்நிலை யுலகத் துறையு ளின்மை, விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்” (புறநா. ௮0) என்பவை இவ்வடிகளுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

11 - 4. நண்பினமைதி.

11. ஆன் - பசு. வால் நிறம் - வெள்ளைநிறம்.

11 - 2. சீவக. 2077, ஒப்புமைப்.

12. மலைப்பெய் நெய் - தேன்.

பி - மீ. 1 பூமியுள்.

வேறுபட்டேகினுங் கூறுபட்டியலா
 அன்பினி 1 னனைஇய நண்பி னமைதியும்
 15 அசைவி றுணை விசைய வெண்குடைப்
 பெருநில மன்னர் கருமங் காழ்த்த
 அருமதி துணித்த வமைச்சி னுற்றலும்
 இன்னவை பிறவுந் தன்வயிற் றுங்கி

(யுகி உச்சியினியிற் சேய்தவை)

மன்றணி வீதி மதிலுஞ் சேனையுள்
 20 வென்ற கொற்றமொடு விசய மெய்தி
 இறைவற் பிரிக்கு மறிவிற் சூழ்ந்த
 படிவ வருவம் பட்டாங் கெய்தி
 இடியுறழ் முரசி னேய ரிறைவன்
 கண்ணியது முடித்துக் காரிகை பொலிந்த
 25 வண்ணக் கோதை வாசவ தத்தையொடு

13. கூறுபட்டு - பிரிவுபட்டு.

11 - 4. முல்லைத் திணைக்குரிய ஆன்பாலும் குறிஞ்சித்திணைக்குரிய தேனும் தம்முட்கலந்து மிக்க இன்பம் பயத்தல், வேறுவேறிடத்திருக்கும் உதயணனும் யுகியும் மனங்கலந்து மிக்க இன்பம் விளைவித்தற்கு உவமை; “தேனிற் பாலெனச் செல்வன் றம்பியோ, டானி யம்பல கழிய வாயிடை” (சீவக. 1761), “நெய்த்தலைப் பால்கலந் தனைய நேயத்தான்” என்பவற்றிலும் இக்கருத்து அமைந்துள்ளது.

15 - 7. அமைச்சினுற்றல்.

16. மன்னர் கருமங் காழ்த்த - அரசருடைய காரியங்களைச் செய்தலில் முற்றிய; “கருமங் காழ்த்தமை கண்டவர்” சீவக. 242.

18. இன்னவை பிறவும் - இவைபோல்வன பிறவற்றையும்.

19. மன்றணி - மன்றை அணிந்த.

20. வென்ற கொற்றமொடு - பிரச்சோதனனால் வென்று கொள்ளப்பட்ட உதயணனது அரச வரிமையுடன்.

21. இறைவற் பிரிக்கும் - உதயணனைச் சிறையினின்றும் நீக்கு தற்குரிய. சூழ்ந்த - ஆலோசித்துக்கைக்கொண்ட.

22. படிவவருவம் - வேறு வடிவமாகிய பேய்வடிவம்; “மெய்ப் பேய்ப் படிவமொடு பொய்ப்பே யாகி” (உ. 9 : 41.) பட்டாங்கு - உள்ள

24. கண்ணியது-வாசவதத்தையை அடையக் கருதியது. [படியே.

பி - ம். 1 னனைஇய.

மற்றொருபுறம்

- வழிமுதற் கொண்ட கழிமுதற் ¹ கங்குலின்
 மல்குகடற் றுனை மன்னரை வணக்கிப்
 பிழ்குகளி யானைப் பிரச்சோ தனனெனும்
 ஐந்தலை நாக ² மழல வெகுட்டிப்
 30 பைந்தளிர்க் கோதையைப் பற்றுபு தழீஇச்
 சிறைகொளப் ³ பட்டுச் செல்வ நீத்த
 குறைமக னென்பது கோடல் செல்லாது
 திருமன னெகிழ்ந்த வருண்மலி யன்பொடு
 தந்தனன் கோமா னென்றுதலை வணங்கி
 35 ஒண்டார் மார்ப் னுதயணன் பணிமொழி
 மந்திர மாக மகண்மாட் டியைந்தவை
 அவன்வ னுள்ளத் தகமுண் வராகன்
 உரைத்த வண்ணமு மிகப்பல வாகத்
 தொல்லோர் முன்னர்த் தோன்றக் காட்டி
 40 ஒல்கா வென்றி ⁴ யுதயணற் றடைய
 வெல்போர்ப் பெரும்படை வேந்தன் விடுத்ததும்
 விடுத்த பெரும்படை விளியத் தாக்கி
 உடைத்த தோழ னுக்க வென்றியும்
 வென்றி வியனகர் வெந்துய ருற்றதும்

26. வழிமுதற் கொண்ட - வழிக்கொண்ட.

27. மன்னரை - பிரச்சோதனனுக்கு நண்பராய் உதயணனோடு போர்செய்தற்கு வந்த அரசர்களை.

29. அழல் - கோபிக்க. வெகுட்டி - வெகுளச்செய்து. சினத்தில் ஐந்தலை நாகம் மிக்கதென்பதை, “ஐவாயரவி னவிராரழல் போன்று சிறி” (சீவக. 2345) என்பதனாலும் அறிக.

30. தழீஇ - உதயணன் தழுவிக்கொண்டு.

32. கோடல் செல்லாது - உட்கொள்ளாமல்.

34. கோமான் - பிரச்சோதனன்.

35. பணிமொழி - சொல்லிய சொற்களை.

36. இயைந்தவை - இயைந்தவற்றை.

37. அவன்-பிரச்சோதனனுடைய. 40. தடைய-தடுத்தற்கு.

43. தோழர் - உதயணனுடைய தோழர்களின். [உச்சயினி நகரம்.

44. வென்றிவியனகர் - முன்னமே வெற்றியையுடைய அகன்ற

பி - ம். 1 கங்குலன். 2 மழலவேகிட்டி. 3 பட்டுஞ். 4 யுதயணற்குடையும்.

- 45 பட்டாங் குணர்ந்து ¹ முட்டாங் கியற்றி
 உணரா தான்போ லொருமீக் கொற்றவன்
 புணரா தார்முற் பொச்சாப் பஞ்சி
 வணங்குகொடி மருங்குல் வாசவ தத்தையைப்
 பயந்தினி தெடுத்த பத்தினித் தெருட்டி
- 50 உயர்ந்த கோயிலு ளொடுங்கிய வொடுக்கமும்
 நளிவரை யன்ன நளகிரி யேறி
 ஒளிமணிக் கொடும்பூ ணுதயண குமரனைப்
 பற்றுபு தம்மின் செற்றெனப் பகைகொண்டு
 வெற்ற வேந்தன் வெகுண்டெழ வின்மையும்
- 55 இனையவை பிறவும் புனைநகர் வரைப்பினும்
 கோயின் முற்றத்தும் வாயின் மருங்கினும்
 வம்பலர் மொய்த்த வம்பலத் தகத்தும்
 யானைத் தானத்து மருந்தவப் பள்ளியும்
 தானைச் சேரியுந் தானெடுத் துரைக்கும்
- 60 பாடை யறியாத் தேசிகச் சேரியும்
 ஒதுநர் சாலை யகத்து மோவாச்
 சூதுபொரு கழகத் தருகலுந் தோமில்
 நல்லதுந் தீயது மறிந்தகத் தடக்கா
 மட்டுமகிழ் மகளிர் துட்டச் சேரியும்
- 65 காரிகை பகருங் கருங்கடை மழைக்கண்
 வார்கொடி மகளிர் வளநகர் வரைப்பினும்

-
45. உள் தாங்கு இயற்றி - வெளிப்படுத்தாமல்.
 46. கொற்றவன் - பிரச்சோதனன்.
 47. பொச்சாப்பு - தன்னுடைய சோர்விற்கு.
 49. தெருட்டி - தெளியச் செய்து. 54. வெற்றம் - வெற்றி.
 57. வம்பலர் - பரதேசிகள்.
 60. தேசிகச்சேரி - பலதேயத்து வணிகர் இருக்கும் தெரு;
 தேவ குலனுந் தேசிகப் பாடியும்” ந. 4 : 25.
 62. அருகலும் - சமீபவிடத்தும்.
 64. க. 40 : 81 - 2. மட்டுமகிழ் - கள்ளையுண்டுகளிக்கின்ற.
 65. காரிகை பகரும் - தம்முடைய அழகை விற்கும். [யர்.
 66. வார்கொடி - பூங்கொடி; சிலப். ப. 15. மகளிர் - பரத்தை
 டி - மீ. 1 பெட்டாங்கு.

- குதிரைப் பந்தியுங் கோடிகர் வரைப்பினும்
மதிமயக் குறாஉ மறுகணி கடையினும்
நீர்த்துறைக் கரையினுங் கூத்துறை சேரியும்
- 70 மன்றுஞ் சுந்தியு மொன்றுகண் டன்ன
ஊர்முழு துள்வழிக் கார்முழு துலாஅம்
கடுவளி வரவி னொடியாக் கற்பின்
நறுநுதற் பணைத்தோ ணங்கையை நம்மிறை
உறுவரை மார்பி னுதயணற் குள்ளத்
- 75 தருளொடும் போக்கிப் பொருளொடும் புணர்த்தமை
யாவிரு ¹ மறைவி ஈன்றெனின் மற்றிவன்
காவ லவ்வழிக் காணலெம் யாமென
மங்கையர் நாப்பண் மறவோ ² ரெடுத்த
கம்பலைப் புறமொழி நன்பல கேட்டும்
- 80 கூற்ற வேழ மடக்கிய குமரற்குக்
காற்று மெரியுங் கலந்துகை கொடுப்ப
மயக்க மெய்தி மாணகர் மாந்தர்
கயக்க மின்றிக் கடையிடை தெரியார்
தம்முட் டாக்கிய விம்ம வெகுட்சியுள்
- 85 பொருமுர ணண்ணல் பூந்தா ரகலத்துத்
திருமக டன்னிற் றீரா தியைந்தனள்
இன்னு மவனே கன்னிரை கானத்துக்
காதலிற் காப்பத் ³ தீதில ளாகிப்
புக்கன ளவனொடு புனைபிடி யூர்ந்தெனத்
- 90 தொக்க மாந்தர் நற்பொருள் பொதிந்த
வாய்ப்புட் கொண்ட வலிப்பின னாகி
யாப்புள் ளுறுத்த வமைதிச் சூழ்ச்சியன்

67. கோடிகர் - ஆடைநெய்வோர்.

68. மறுகு - வீதி.

69. கூத்துறை சேரி-கூத்தர் இருக்கின்ற தெரு.

71 - 2. = க. 47 : 12, 69.

77. தண்டிப்பேமென்பது கருத்து.

உணர்ந்தும் (45) கேட்டும் (79) என்க.

80. கூற்றவேழம் : உ. 9 : 43. 83. கயக்கம் - கலக்கம்.

85. அண்ணல் - உதயணன். 91. வாய்ப்புள் - வாய்ச்சொல்.

பி - மீ. 1 மறிவீர். 2 ருடுத்த. 3 தீதிலனாகிப்.

செறிந்த செய்கை யறிந்துமனத் தடர்கிச்

செறுநன் போலச் செல்வ வேந்தனும்

95 உறுநர் வேண்டு முன்பொருட் குடன்றொரு

மறுமொழி கொடுப்பி னல்லது மனத்தில்

துன்பாற் பட்டமை நன்பா னுனித்து

நூலிய னெறியினு மதியினுந் தெளிந்து

சொல்வேறு குறியொடு சுழன்றகத் தொடுங்கிய

(யுகி தன் படைவீரர்க்குக் கூறியவை)

100 பல்வே றுருவிற்தம் படைநரைப் பயிர்ந்து

பூவளங் கவினிய பொழிலுஞ் சேனை

பாகள வனத்து மன்னுயிர் நடுக்கும்

பணைப்பெருந் திரடோட் பசுவாய்க் கூரெயிற்

றிணைப்பெருங் காதி னிலங்குகுழை யணிந்த

105 சேடேந்து வனப்பிற் செழுமலர்த் தடங்கண்

மோடேந் தரிவை முற்றத்து முனது

பனஞ்செறும் பன்ன பன்மயிர் முன்கை

நிணம்பசை கொண்ட நீரி நெடும்பற்

சாஅய் நீங்கிச் சார்ந்தோர் துட்கெனும்

110 பேள யுருவம் பெறவகுத் தெழுதிய

அழிசுவர் மண்டபத் தகவயி னாரிருள்

வழிபடர் வலித்த மந்திரக் கோட்டியுள்

வென்வேல் வேந்தனை விடுத்தனிர் சிறையென

97. துன்பாற்பட்டமை - துன்போடு பொருந்தினமை. னுனித் தும் - கூர்த்தறிந்தும்.

100. தம் படைநரை - தம்முடைய சேனைவீரர்களை. பயிர்ந்து - ஒலிக்குறிப்பால் அழைத்து.

101-2. உச்சயினி நகரத்தைச் சார்ந்த மகாகாளவனத்தில்.

106. மோடு - பெரிய உடம்பு. அரிவை - காளி; “பிணர்மோட் டிருகெழு செலவின்” ழருத 50-51.

107. முன்கை மயிருக்குப் பனஞ்செறும்பு உவமம்; “பெண்ணை வன்செறும் பிற்பிறங் கிச்செறி, வண்ண வன்மயிர் வார்ந்துயர் முன் கையன்” (கம்ப. கங்கை. 33.) செறும்பு, சிலாம்பென வழங்கும்.

108. நீரி - நீட்சி. 109. சாஅய் - மெலிவுற்று.

113. வேந்தனை - உதயணனை,

- இன்னுரை யமிர்த மிபைந்தவர்க் கீத்துத்
 115 தான்செயப் படுபொரு ளாங்கவர்க் குணர்த்தி
 ஊன்சேர் கடுவே லுதயண னீங்கிய
 கான்சேர் பெருவழிக் கடத்தல் செல்லீர்
 நாடு மலையுங் காடும் பொருந்திக்
 கனிவளங் கவர்ந்து பதிவயிற் பெயரும்
 120 ¹ பனியிறை வாவற் படர்ச்சி யேய்ப்பப்
 படையினுந் தொழிலினு நடைவே றியன்ற
 உருவினு மியல்பினு மொருவிரும் பலரும்
 கலிகெழு பண்டங் களைகலம் போல
 வலிகெழு சிறப்பின் மதிலுஞ் சேனை
 125 உள்ளகம் வறுமை யெய்திப் புல்லெனப்
 பெருந்தவ முள்வழி விநும்பு செல்லும்
 பொருளும் போகமும் புதழும் போல
 மறுவின் மணிப்பூண் மன்னவ னுள்வழிக்
 குறுகுதல் குணனென வுறுநரை யொருப்படுத்
 130 தேகச் செய்தபி னாகுபொரு ணாடிக்
 கடவுட் பள்ளியுட் கள்ள வொழுக்கொடு
 நெடுநகர் மாந்தர் நெஞ்சுணத் திரிதரும்

114. இயைந்தவர்க்கு - மனங்கலந்து உழைத்த வீரர்க்கு ; இன் னுரையமிழ்தம் ஈத்தென்க.

116 - 7. உதயணன் எந்த வழியாகச்சென்றனனோ அந்த வழியே நீவிர் செல்லற்க. [லுதல்.

120. இறை - சிறை வாவல் - வெளவாற்பறவை. படர்ச்சி - செல்

119 - 20. வேறிடஞ்சென்று கனிகளைக்கவர்ந்து தம்முடைய இடத் திற்குச் செல்லும் வெளவால்களை யொப்ப ; “ பழமர முள்ளிய பறவை யின் ” (பொருந். 64) என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

123. பண்டங்கள் களையப்பட்ட கப்பலைப்போல,

125. புல்லென - பொலிவிழப்ப.

124 - 5. உஞ்சேனை புல்லென.

126 - 9. தவமுள்ள இடத்தைப் பொருள் முதலியன அடைதல் போல உதயணனுள்ள இடத்தை நீவிரடைதல் குணனென்றான்.

130. பொருள் - காரியம்.

132. மாந்தருடைய நெஞ்சத்தைக் கவர்தற்கு.

டி - மீ. 1 பணிச்சிறை.

- ஒட்டிய தோழரோடு கட்டுரை விரும்பி
மூன்றிடம் பிழைபா வான்ற நுண்ணெறிப்
135 பண்ணவர் முனிவர் பட்டதும் படுவதும்
எண்ணுவ ராயி னேதந் தருமென
நினைத்தோன் பெயர்ந்து நெறியிற் தீர்ந்தவர்
வினைத்துக ளறுக்கும் வேட்கை யல்லது
வேண்டுவ வுரையா மூங்கைக ¹ ளாமெனும்
140 நீதியது நேர்மை யுளனு யோதிய
சமைய விகற்பஞ் சாலக் காட்டி-
அசைவி லாள டருநெறி வலித்தது
மருண்டுந் தெளிந்தும் வந்தவை ² பிதற்றிப்
பெயரு மியற்கைப் பெற்றியிற் திரியான்
145 பூசுபு புலரா யாக்கையொடு பெயரிய
தோழ ரோடு மிகப்பல கழறி
வேற்றோன் போல மாற்றம் பெருக்கிப்

134. மூன்றிடம் - மனம் வாக்குக்காயம். |

135. பண்ணவர் முனிவரென்பன ஒரு பொருளினவாயினும் மத வேறுபாடு பற்றி இங்கே வேறுவேறுகக் கொள்ளுதற்குரியன.

135 - 6. முனிவர் எண்ணுவராயின், அவ்வெண்ணம் நமக்கு ஏதந்தருமென்று. [ஒழுக்கத்தை விட்ட இப்பெரியோர்.]

137. நினைத்தோன் - நினைத்தோனாகி. நெறியிற் தீர்ந்தவர்-உலக

138. வேட்கையல்லது - வேட்கையை யுடையராயிருத்தலன்றி.

139. ஆம் : அசை.

நெறியிற் தீர்ந்தவர் (137) மூங்கைகளாவார் (139.)

140 - 48. தன்னையும் தன் செயலையும் ஆங்குள்ள முனிவர்கள் அறிந்து கொள்ளாதபடி யூகி தக்க சிலவற்றை அவர்களுடன் மொழிந்து பின்பு நிகழ்த்த வேண்டியவற்றைத் தோழர்களுக்குக் குறிப்பாகக் கூறல்

140. உளனாய் - யூகி உடையவனாகி. [முதலியன.]

142. அசைவிலாளர் - சலிப்பின்மையையுடைய வீரர். வலித்தது-துணிந்ததை.

144. பெயர்ந்து செல்லும் இயல்பினின்றும் வேறுபடாமல்.

145. பூசுபு-வேற்றுவண்ணங்களைப் பூசிக்கொண்டு. பெயரிய-வந்த.

147. வேற்றோன்போல - தான் அயலான் போலவே பிறர்க்குத் தோற்றும்படி. மாற்றம் - விடை.

பி - ம். ¹ ளாயினும். ² பிதற்றிய.

படிவப் பள்ளியுட் பகலிடங் கழித்துக்

(உதயணன்பால் மெய்யன்புள்ள ஒரு துயவனியல்பு)

குடிகெழு வளமனை குழீஇய செல்வத்துக்

150 கன்னி நன்மதிற் கடிக்கோ சம்பி

மன்முத றேறுந் தொன்முதல் பிழையாது

பெருங்கலக் கைவினைப் பேறது பெற்றுத்

தானகந் தாங்கிய ஆனமில் செல்வின்

இட்டிடர்ப் பொழுதி னின்ப நீக்கி

155 கட்டழற் புகுஉஞ் சுட்டுறு கோல்போல்

நட்டை யிட்டு நாட்டகந் துறந்துதம்

பெருமகந் கொள்ளும் வேட்கையிற் போந்த

சுயமக னில்லங் குறுகின னாகி

ஆங்கினி திருந்த வருந்தவ வொழுக்கிற்

160 சாங்கிய மகளைப் பாங்கினிற்¹ றரீஇ

நிகழ்ந்ததை யெல்லா நெறியிற் கூறிப்

புகழ்ந்த வண்ணம் போகுதல் பொருளெனப்

பசியு மழலும் பரிவற வெறியும்

மிசைமருந் தியன்ற விசைவுகொ ளின்பத்துத்

165 தருப்பணக் கிழியுந் தண்ணீர்க் கரசமும்

ஒருப்படுத் தமைத்துப் புறப்படப் போக்கி

அமரிய நண்பிற் றமருளுந் தமராம்

150 - 52. உதயணனுடைய முன்னோர் காலந்தொடங்கி அரண் மனைக்குக் கலஞ்செய்து கொடுக்குமுரிமை பூண்ட குயக்குடியிற் பிறந்து.

153. தானகம் - தானம்; பதவி. செல்வு - செல்வம்; "விரைந் தானா நல்குவே செல்வே" தேவாரம். [யிற்றுமாம்.

156. நட்டை - உதயணனுடைய நட்டை; நட்டம், நட்டென்றா

155-6. "சுட்டுக்கோல் போல வெறியும் புகுவரே, நட்டா ரெனப்படு வார்" (நாலடி. 203) என்பதன் கருத்து இவ்வடிகளில் அமைந்துள்ளது.

158. யுகி குறுகி. குயமகன் : சாதகனென்போன்.

160. தரீஇ - வருவித்து. 163. அழல் - நீர்வேட்கை.

164. மிசைமருந்து - உண்ணும் மருந்து.

165. தருப்பணக் கிழி - அவல் முடிப்பு.

164 - 5. = உ. 9: 251. 167. அமரிய - விரும்பிய

பி - டி 1 றரீஇ.

யவனப் பாடி யாடவர் தலைமகன்
தவனியப் பைம்பூட் டம்மிறைக் கியன்ற

(எந்திரத் தேரி)

- 170 கண்மணி யன்ன திண்ணட் பானன்
கையிற் புணைந்த கழி நுண் சிறப்பொடு
வையகத் தியங்கும் வெய்யவ னூரும்
தேரி னன்ன செலவிற் றுகி
யாவுரு மறியா வரும்பொறி ¹ யாணியின்
- 175 இருப்புப் பத்திர மிசையக் கவ்வி
மருப்புப் பலகை மருங்கணி பெற்றுப்
பூணி யின்றியும் பொறியி னியங்கும்
மாண்ணினை வைய மனத்தி ² னெய்ப்பக்
கடுப்புந் தவிர்ப்புங் கண்டன னாகப்
- 180 படைத்துப் பெயர்த்தற்குப் பாடமை வித்தகர்க்
கண்ணினுங் கையினுந் திண்ணிதி னடக்கி
எண்ணிய கருமத் தன்றியும் பூகி
சிறைவினை நீக்கி யிறைவினை யிரீஇக்
கொடிக்கோ சம்பி புகுத்துதற் கிருந்து
- 185 கோடித் தன்ன கோடுசால் வையத்து
மூவகை யோகமுஞ் சீரமைத் திரீஇ

-
168. யவனப்பாடி - யவன தேசத்திலிருந்து வந்துள்ள கம்பியர்
169. தவனியம் - பொன். [தெரு.
172. வெய்யவன் - சூரியன்.
174. ஆணியின்-ஆணியால். 175. பத்திரம் - தகடு.
177. பூணி - பூண்டு ஈர்க்கும் ஒருது முதலியவை. பொறி - எந்தி
ரம்; "பூணி யின்றிப் பொறிவிசைக் கொளீஇ" என்பர் பின்; உ. 9 : 15.
178. ஒய்ப்ப - செலுத்தி வந்து கொடுக்க ; புறநா. உருங் : 6.
179. கடுப்பு - விரையச செலுத்தல். தவிர்ப்பு - நிறுத்தல். காணு
தல் - செய்தல்.
180. படைத்து - பூட்டி. வித்தகர் - திறமையுடையாரை. [மாம்.
181. கண் - முன்னிடம்; கை - பக்க இடம்; கண், கை உவமையு
183. சிறைவினை-உதயணன் சிறை யிருத்தலை. இரீஇ - இருத்தி.
184. இருந்து - நெடுநாள் ஆலோசித்து முயன்று.
185. கோடித்தல் - புதிதாக அலங்கரித்துச் செய்தல்.
186. மூவகை யோகம் - மூன்றுவகைப் பொருள்கள் கூடிய,
பி - ம். 1 யாணியின். 2 னெய்ப்ப.

எந்திர ஆந்திரியோ டேனவை யியற்றி
மந்திர மாகத் தந்தம ருளரெனிற
போத்தந் தல்லது போதாய் நீயென

190 1 ஆத்த வாரமோ டவனவ னெழியந்
(யுகி புறப்பாடு)

தெய்வப் படைக்கலங் கையகத் தடக்கி
வத்தவ னன்னா டத்திசை முன்னி
வித்தக வானி வேண்டுவயின் முறுக்கி
விண்ணகத் திழிந்து விமான மேறி

195 மண்ணகத் திபங்கன் மனத்தின் வேண்டிய
பூந்தார் மார்பிற் புரந்தர குமரனிற
போந்தனன் மாதோ புறநகர் கடந்தென்.
அ—யுகி போதரவு முற்றிற்று.

11-2-58

மருந்து ; இது திரியோக மருந்தென வழங்கும் ; “ தீர்தற் குரிய திரி
யோக மருந்திவை ” நீல. தரும. 116.

188. மந்திரம் - இரகசியம்.

189. போத்தந்தல்லது - அனுப்பியல்லது. என - என்று யவ
னப்பாடித் தலைமகனுக்கு யுகி கூறி. [தலைவன்.

190. ஆத்த : ௨ : 11 : 75. வாரம் - அன்பு. அவன் - யவனர்

196. புரந்தரகுமரனின் - இந்திரகுமாரனைப்போல.

பி - ம். 1 ஆர்த்த.

கூ—யுகி சாக்காடு.

(வழியின் இயல்பு)

புறநகர் போந்த பின்றைச் செலுநீர்
அள்ளற் படப்பை டகனிலந் தழீஇப்

கூ—யுகி சாக்காடு.

[யுகி, எந்திரத்தேரை யூர்ந்து புட்பக நகரத்தை அடைதலும்,
உதயணன் காமபாவசனாகி யிருத்தலை இடபகனாலறிந்து இராசகாரி
யத்தை மேற்கொள்ளும்படி அவனைச் செய்வித்தற்பொருட்டுக் சில
காரியங்களை மறைந்திருந்து செய்யக்கருதித் தான் இறந்துபோனதா
கப் புலப்படுத்தி ஒளித்தலும் மேவும் இதனால் அறியலாகும்.]

2. படப்பை - தோட்டம்.

புள்ளொலிப் பொய்கையொடு பூந்துறை மல்கி
வான்கண் டன்ன வனப்பின வாகி

- 5 மீன்கண் டன்ன வெண்மணல் விரிந்த
கானும் யாறுந் தலைமணந்து கழிஇ
அரும்பணி புண்ணையுஞ் சுரும்பிமிர் செருந்தியும்
இலையணி யிகணையு மின்னவை பிறவும்
குலையணி கமுகொடு கோட்டெங் கோங்கு

- 10 பழன மடுத்த கழனிக் கைப்புடைப்
1 போர்மா றட்ட பூங்கழன் மறவர்
தேர்மா ரோட்டித் திண்ணிதி னமைத்த
கோட்ட மில்லா நாட்டு வழிவயின்

(யூதி புட்பக நகரா அடைதல்)

ஆணி வைய மாரிருண் மறையப்

- 15 பூணி யின்றிப் பொறிவிசைக் கொளீஇ
உள்ளிய வெல்லை யோட்டிக் கள்ளமொ
டொடுங்குந் தானமும் கடும்பகற் கரக்கும்
ஆளவி காடு மருஞ்சரக் கவலையும்
கோளவிற் தொடுங்கிய குழுஉக்குடிப் பதியும்

- 20 வயவர் நாடுங் கயவர் கானமும்

குறம்புங் குன்றமு மறிந்துமதி கலங்காது

5. வெண்மணலுக்கு விண்மீன்கள் உவமை.

8. இகணை - ஒருமரம்; “கணைக்கா லிகணையுங் கமுகும் வாழையு” (ந. 19 : 88); “விசம்புற நிவந்த மாத்தா லிகணைப், பசங்கேழ் மெல்லிலை” அகநா. கநக.

9. கோட்டெங்கு - குலைகளையுடைய தென்னை; “கோட்டெங்கிற் குலைவாழை” பட்டின. 16.

10. பழனம் - மருதநிலம். கைப்புடை - பக்கம்.

11. மாறு - பகை. 13. கோட்டம் - வளைவு.

14. ஆணி வையம் : 28; வையம் - தேர். இருளில் வையம் மறையும்படி.

15. பூணி - பூணும் ஒருது முதலியவை. விசைக்கொளீஇ-வேகங் கொள்ளச்செய்து; உ. 8 : 177. 17. கரக்கும் - மறையும்.

18. ஆள் அவி - மனிதர்களில்லாத. கவலை - கவர்த்த வழி.

19. கோள் - கொள்கை. பதி - ஊர்கள்.

டி - மீ. 1 போர்மாரட்டப்.

பகறு மிரவு மகலப் போக்கி
 இருதா¹ நிருப திரட்டி யெல்லையுள்
 அருதா லமைச்ச நயற்புற நி²இ
 25 நட்டபுடைத் தோழ னன்கமைந் திருந்த
 புட்பகந் தன்னைப் பொழுதுமறைப் புக்குப்
 (யுகி இடபகனைக் காணுலும் அவன் உதயணன்
 சேய்தியை வினுவலும்)

புறத்தீதா ரறியா² மறைப்பமை மாயமொ
 டாணி வைய மரும்பொறி கலக்கி
 மாண வைத்து மகிழ்ந்தனன் கூடி
 30 மாண்முடி மன்னன்³ தோண்முதல் வினவிச்
 சிரம மெல்லாஞ் செல்லிருட் டார்ந்து
 கரும மறியுங் கட்டுரை வலித்துத்
 தோழனுந் தானுஞ் சூழ்வது துணியா
 வெந்திறன் மிலைச்சர் விலக்குவனர் காக்கும்
 35 மந்திர மாடத்து மறைந்தன னிருந்து
 (முன்பு நிகழ்ந்தவற்றை இடபகனுக்கு யுகி கூறல்)
 தன்னொழி றுணியாது தானத்தின் வழிஇக்
 குஞ்சர வேட்டத்துக் கோளிமூக் குற்ற

-
23. நானூற்றுநாற்பதெல்லையுள்.
 24. அமைச்சன் - யுகி. நி²இ - தேரை நிறுத்தி.
 25. தோழன் - இடபகன். 26. பொழுதுமறை - மாலையில்.
 28. ஆணுவையம் : 14. பொறி கலக்கி - பொறிகளை வேறுபடுத்தி.
 30. மன்னன் - உதயணனுடைய. தோண்முதல் வினவி - தோள்
 களின் வன்மையை வினவி; இங்ஙனம் வினாவதல் அரசர் வழக்கம்;
 “வேந்தர் வேந்தன்றன், வரைத்தடந் தோளினை வலியவோ வென்
 றான்” (கம்ப. சடாயுகாண், 18.) 32. வலித்து - நினைத்து.
 34. மிலைச்சர் : க. 42 : 23 ; ட. 26 : 74.
 35. மந்திரமாடம் - இரகசியத்தைப்பேசுதற்கு இடமான மாளிகை.
 36. தன் தொழில் - இராசகாரியம். தானத்தின் - தன் பதவியி
 னின்றும்.
 37. குஞ்சர வேட்டத்து - யானை விருப்பத்தால்; வேட்டம் -
 வேட்டையுமாம்; க. 32 : 29. கோள் - கொள்கை; ‘கோளிமூக்
 குற்ற’ என்றது, சிறையுற்றமைபை.

பி - டி. 1 நறுபத்திரட்டி. 2 விறப்பமை. 3 தோண்முதல்.

- வெஞ்சின வேந்தனை விடுத்தல் வேண்டி
வஞ்ச விறுதி நெஞ்சணத் தேற்றி
- 40 உஞ்சையம் பெரும்பதி யொளிக்களம் புக்கு
மெய்ப்பேய்ப் படிவமொடு பொய்ப்பே யாகிப்
பல்லுயிர் மடிந்த நள்ளென் யாமத்துக்
கூற்றுறழ் வேழங் குணஞ்சிதைந் தழியச்
சீற்ற வெம்புகை செருக்க ஆட்டிக்
- 45 கலக்கிய காலே விலக்குநர்க் காணாது
நாவாய் கவிழ்த்த நாய்கன் போல
ஒவா வவலமொடு காவலன் கலங்கிப்
பண்ணமை நல்லியா ழின்னிசைக் கொளீஇயதன்
கண்ணயற் கடாத்துக் களிப்பிய நெருட்டின்
- 50 ஆழித் தடக்கை யற்ற மில்லென
வருமொழிக் கட்டுரை முகமன் கூறிரம்

38. வேந்தன்-உதயணனை, விடுத்தல் - சிறையினின்றும் நீக்குதலை.
39. வஞ்ச இறுதி - தன்னுடைய பொய்மரணத்தை.
40. ஒளிக்களம் - மறைவிடத்தில்.
42. மடிந்த - அயர்ந்து தூங்கிய ; “ ஊர்மடி கங்குல் ” : (அகநா. சசு : 2 ; சிலப். கசு : 207.)
43. வேழம் - நளகிரியின்.
44. சீற்ற வெம்புகை - கோபத்தை உண்டாக்கும் வெவ்விய புகையை. செருக்க - மயங்கும்படி ; “ ஆனைதன் னிலைகண் டெய்தி யகிலிடும் புகையு மூட்டிச், சேனைமன் னகர ழித்துச் சிறைவீடுன் கடனே யென்று, மானநல் பூகி யானைச் செவியின்மந் திரத்தைச் செப்ப, ஆனை தன் மதகம் பத்தி னருந்தனே யுதறிற் றன்றே ” (உதயணநுமார. உஞ்சை. 85) என்பதனால், அகிற்புகை யூட்டியதுடன் யானைச்செவியில் பூகி மந்திரத்தைச் செப்பினானென்றும் தெரிகின்றது.
46. நாவாய் - கப்பல்; “கலங்கவிழ்த் தல்ல லுற்றான்”, “மல்லன் மாக் கடலிடைக், கல்லெனக் கலங்கவிழ்த், தல்லலுற் றழுங்கிய, செல்வன்” (சீவக. 332, 572) ; “ கலங்கவிழ்த்த நாய்கன்போல் ” யா. வி.
47. காவலன்-பிரச்சோதனன். கலங்கி-கலங்க. [சூ. 86, மேற்.
48. இசைக்கொளீஇ - இசையை எழுப்பி.
49. நெருட்டின் - தெளியச்செய்தால்.
50. ஆழித்தடக்கை: விளி. அற்றம் இல்லென - சோர்வு இல்லை யாகு மென்று மந்திரிகள் பிரச்சோதனனுக்குச் சொல்ல.

- பெருமகன் தன்னுழைப் பிரச்சோ தனனிம்
 மன்னுயி ருற்ற நடுக்க நீக்குதல்
 இன்னியன் மான்தே ரோயற் கியல்பென
 55 உதையண குமரனு முள்ளம் பிறழ்ந்ததன்
 சிதைவுகொள் சீலந் தெளிந்தனன் கேட்டு
 வீணை யெழீஇ வீதியி னடப்ப
 ஆணை யாசாற் கடியுறை செய்யும்
 மாணி போல மதக்களிறு படியத்
 60 திருத்தகு மார்வ னெருத்தத் திவர
 அண்ணன் மூதூ ரார்ப்பொடு கெழுமி
 மன்னவன் வாழ்க வத்தவன் வாழ்க
 ஒலிகெழு நகரத் துறுபிணி நீக்கிய
 வலிகெழு தடக்கை வயவன் வாழ்கெனப்
 65 பூத்தூய் வீதிதோ றேத்தின ரெதிர்கொள
 அவந்தி யரச னுவந்தனன் விரும்பிப்
 பொலிவுடை யுரிமையொடு பரிசனஞ் சூழப்
 புலிமுக மாட மலிர வேறி
 மையல் வேழ மடக்கிய மன்னனை
 70 ஆணை கூறு தருண்மொழி விரவாது
 காண லுற்றனன் காத விதுவெனச்

51-2. நம்பெருமகன் தன்உழை - உதயணனிடத்தே. பிரச்சோ தனன்: எழுவாய்.

54. ஏயற்கு - ஏயர்குடியிற்பிறந்த உனக்கு. என-என்றுசொல்லி
 55. பிறழ்ந்து - வேறுபட்டு; பகைமை நீங்கி. [விதிப்ப.
 56. சீலம் - இயல்பை.
 58. ஆசாற்கு - ஆசிரியனுக்கு, அடியுறை - தொண்டு.
 59. மாணி - மாணாக்கன்.
 60. உதயணன் அதன்பிடரியில் ஏற. [மார்
 63. பிணி - யானையாலுண்டாகிய துயர். 67. உரிமை - தேவ
 68. புலிமுகமாடம் - புலிபோன்ற வடிவமைந்த மாடம்; புலியுற
 வத்தை முகப்பிற் செய்துவைத்துள்ள மாடமுமாம்; “கொடிப்புலி
 முகத்து வாயிற் கோட்டையுட் கொண்டு வந்தான்” (உதயணதமார.
 உஞ்சை. 100); “மாடத்துக் கைபுனை கிளர்வேங்கை” (பரி. க0: 45-6.)
 மலிர - நிறைய. 69. மன்னனை - உதயணனை.
 பி - மீ. பிரச்சோதனனிடம்.

- சேனை வேந்தன் றுனத்து விளிப்ப
 அறியாப் பாழியு மறியக் காட்டிக்
 குறியாக் கூற்றத்தைக் கோள்விடுங் கொல்லெனச்
 75 சிறியோ ரஞ்சப் பெரியோர் புகல
 ஆனை யேற்ற மறியக் காட்டி
 இருட்டெறு சுடரி னன்ன விறைவன்முன்
 வருட்டுபு நிறுத்த மன்னனை நோக்கித்
 தெருட்டுதற் காயுவித் தீக்குறி வேழம்
 80 யாதிற் சிதைந்ததஃ தறிய வுரைக்கென
 ஏதில் வேந்தன் காதலின் வினவ
 வேத முதல்வன் விளம்பிய நூல்வழி
 மாதங்க மென்று மதித்தலிற் பெற்ற
 பெயரது மற்றத னியல்பறிந் தோம்பி
 85 வெருட்டலுந் தெருட்டலும் விடுத்தலும் விலக்கலும்
 பணித்தலு முயர்த்தலுந் தணித்தலுந் தாங்கலும்
 தமர்பிற ரென்ப தறியுந் திறனும்
 நீல முண்ட நூலிழை வண்ணம்
 கொண்டது விடாமைக் குறிப்பொடு கொளுத்தல்
 90 பண்டிய ரென்னுந் பாகியல் பாதலின்
 முதற்கட் பிணித்தோர் சிதைப்பில் விடாது
 கொண்டதை யினுவெனச் சண்ட வேந்தற்
 கெதிர்மொழி கொடிஇக் கதிர்முக மெடுத்தோன்

72. பிரச்சோதனன் தன்னிடத்தே அழைப்ப.

73. பாழி - இடம். 74. கூற்றத்தை யென்றது நளகிரியை.

75. புகல - விரும்ப.

77. சுடரினன்ன - சூரியனையொத்த. இறைவன் - பிரச்சோதனன்.

78. வருட்டுபு - வயமாக்கி. 79-80. க. 32 : 28.

81. வேந்தன் - பிரச்சோதனன்.

88 - 9. நீலநிறமுற்ற நூலிழை வேறுநிறம் கொள்ளாமையை,
 ‘‘மூர்க்கன்றன், கொண்டதே கொண்டு விடாநாகு மாகாதே, உண்டது
 நீலம் பிறிது’’ (பழ. 168) என்பதனாலுமுணர்க; சீவக. 2003. யானையை
 அதன்குணமறிந்து பழக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

90. பாகியல்பு - பாகனுடைய இலக்கணம்.

93. கொடிஇ - கொடித்து. எடுத்தோன் - உதயணன்.

- தகைமலர்ப் படலைத் தந்தை தலைத்தாள்
 95 முகைமலர்க் கோதை முறுவற் செவ்வாய்க்
 கன்னி யாயத்துப் பொன்னணி சுடர
 வீசவளிக் கொடியின் விளங்குபு நின்ற
 வாசவ தத்தை மதிமுகத் தேற்றிச்
 சிதாரி மழைக்கண் மதர்வை 1நோக்கம்
 100 உள்ளகத் தீர வள்ளற் பட்ட
 போதகம் போலப் போத லாற்றுக்
 காதற் குமாணைக் கருமக் காமத்துக்
 கணிகை திறவயிற் பிணிபிறர்க் குணர்த்தி
 இகழ்வொடு பட்ட புகழ்கா னவையத்து
 105 மல்லன் மூதூர் மலிபுனல் விழவினுட்
 சில்லரிக் கண்ணியொடு சிறுபிடி யேற்றிச்
 செயற்படு கருமத் தியற்கை யிற்றென
 இப்பா லிறைமகற் போத்தந் தப்பால்
 நிகழ்ந்ததை யறிதந் தொளித்தன னாக
 110 வேறல் செய்கை வேந்தற் குண்மை
 தேறன் மாக்களைத் திறவிதிற் காட்டிப்
 பழந்தீர் மரவயிற் பறவை போலச்
 செழும்பல் யாணர்ச் சேனைபின் னொழிய
 நம்பதி புகுதரக் கங்குற் போத்தந்

-
94. தலைத்தாள் - முன்னே.
 98. வாசவதத்தையின் முகத்தே தன் பார்வையைச் செலுத்தி.
 100. ஈர - அறுப்ப. அள்ளல் - சேறு. 93-100. = க. 32 : 31-3.
 101. போதகம் - யானை. 102. கருமக்காமம் - பொய்க்காமம்.
 103. கணிகை - நருமதை. திறவயின் - திறத்தில். பிணி - காம
 105. புனல்விழவு - நீர்விழவு. [நோய்.
 108. இப்பால் - இங்கே. போத்தந்து - புகச்செய்து.
 109. ஒளித்தனனாகி - யான் ஒளித்து.
 110. வேறல் செய்கை - வெல்லுதலைச்செய்தல்.
 111. தேறன்மாக்கள் - தன்னால் தெளியப்பட்ட வீரர்.
 112. பழந்தீர்ந்த மரத்தினின்றும் வேறிடஞ் செல்லும் வாவற்
 பறவையைப்போல; உ. 8 : 119 - 20; புறநா. 20க: 7 - 10,
 114. போத்தந்து - புகச்செய்து.
 பி - ம். 1 நோக்கவும்.

- 115 தியான்பின் போந்தன னிதுவென வவன்வயின்
ஒங்கிய பெரும்புகழ் யூகி மேனாட்
பட்ட வெல்லாம் பெட்டாங் குரைப்பக்

(இடபகன் யூகியைப் பாராட்டல்)

கெட்ட காலே விட்டன ரென்னாது
நட்டோ ரென்பது நாட்டினை நன்றென

- 120 உறுதுணைத் தோழன் மறுமொழி கொடுத்தபின்

(யூகி உதயணன் சேய்தீயை வினாவுதல்)

தன்னுரை யொழித்து நுண்வினை யமைச்சனைப்
பெயர்ந்த காலேப் பெருமகற் கிப்பால்
உயர்ந்த கானத் துற்றதுண் டெனினதூஉஞ்
சின்மொழி மாதரைச் சேர்ந்ததற் கொண்டு

- 125 நிலையது நீர்மையுந் தலையது தன்மையும்
உள்விரித் துரையென யூகி கேட்ப

(இடபகன் நீகழிந்தவற்றைக் கூறல்)

அடலரும் பல்படை யிடபக னுரைக்கும்
அழகமை மடப்பிடி யைந்தூ ரோடி
அழனினை யத்தத் தசைந்துயிர் வைப்பத்

- 130 தடம்பெருங் கண்ணியொடு நடந்தனர் போந்து
கடும்கல் கழிதுணைக் காட்டகத் தொடுங்கி

1 வெண்கதிர் வீழ்ந்த தண்கதிர் மாலை
வயந்தக னென்பால் வரீஇய போதரத்
தயங்குமலர்த் தாரோன் றனிய னாகி

- 135 மாலை யாமங் கழிந்த காலே

-
115. அவன் - இடபகன். 117. பட்ட - உண்டாயின.
118. குறள், 1293 ; நாலடி. 113, 283 - 4 ; பழமொழி, 59.
120. தோழன் - இடபகன். 121. அமைச்சனை - இடபகனை.
123. உற்றது - நேர்ந்த துன்பம். அதுஉம் - அதுவும்.
125. = 209. அமைச்சனை (121)க் கேட்ப (126.)
128. பிடி - பத்திராவதி. ஐந்தூறு - ஐந்துநெல்லை ; 'ஐந்தூறு'

என்றது மிகுதிபற்றி.

129. அழல் நிலை அத்தத்து - வெப்பம் நிலைத்த அரியவழியில்.
உயிர்வைப்ப - உயிரைவிட ; 239.

131. கழிதுணை - நீங்குமளவு. 133. வரீஇய - வருதற்கு.

பி - டி. 1 வெண்கதிர்.

வெஞ்சொல் வேட்டத் தஞ்சவரு சீற்றத்துச்
சலம்புரி நெஞ்சிற் சவரர் புளிஞர்
கலந்தன ரெழுந்து கானந் 1 தெரிவோர்
ஊனென மலர்ந்த வேனி விலவத்துக்

140 கானத் தகவயிற் கரந்தன றிருந்த
அரச குமாணை யகப்படுத் தார்ப்ப
வெருவுறு பீணையின் விம்முவன ணடுங்கும்
அஞ்சி லோதியை யஞ்ச லோம்பென
நெஞ்சவலிப் புறுத்து நீக்குவன னிழீஇ

145 விலக்கவண் கொளீஇ வில்லின் வாங்கி
ஒரோர் கணையி னுராஅய் வந்தவர்
ஏழேழ் மறவரை வீழ நூறலின்
ஆழ நெஞ்சமொ டச்ச மெய்திப்
பட்டவர் தந்தமர் பகையி னெருங்கிக்

50 கட்டெரி கொளீஇக் கரந்தன ரெனலும்

(யூகி ழர்ச்சித்தலும் பின்பு தேளிந்து கேட்கத்
தொடங்கலும்)

ஒட்டிய தோழந் குற்றதை யறியான்
பகையடு தறுக ணிமையகன்று பிறழ
உரைபெயர்த்துக் கொடாஅன் யூகி மாழ்க
வரைபுரை மார்பனை வாங்குபு தழீஇக்

155 கதுமென வுரைத்தது கவன்றன னாகி

-
139. இலவம் - இலவமாம். 141. அகப்படுத்து - உட்படுத்தி.
143. அஞ்சிலோதியை - வாசவதத்தையை.
145. விலக்கு - விலக்குதலை. 146. உராஅய் - பெயர்ந்து.
149. பட்டவர்தம் தமர் - இறந்தோருடைய உறவினர். [வுடன்.
150. தியை மூட்டிவிட்டு மறைந்தாரென்று இடபகன் கூறிய
151. உற்றதை - பின்பு நிகழ்ந்ததை.
153. மாழ்க - மயங்க.
150 - 53. “தொடிகடவழ் வீங்குதிர டோளிறுக யாத்துக், கடி
கடவழ் குழன்மகளிர் கசிந்துமனங் கரியக், கொடிகடவழ் மாடநகர்க்
கொல்லவென மாழ்கி, இடிகடவழ்ந் திட்டபட நாகமென வீழ்ந்தாள்”
(சீவக. 1798) என்பது இவ்வடிகளுடன் ஒப்பு நோக்கற்பாலது.

155. கதுமெனவுரைத்தது - மெல்லச் சொல்லாமல் விரைவாகச்
சொன்னதற்கு.

பி - டி. 1 திரிவோர். 2 விலக்கவணை.

எதிர்மலர்க் குவளை யிடுநீர் சொரிந்து
சீதச் சந்தனந் தாதோ டப்ப
எளல் பெற்றெழுந் ¹திருந்தன னுரைக்கென
மாஅ லன்ன ²மன்னுயிர் காவலன்

160 ஆட்டிடைப் பாயு மரிமாப் போல
வேட்டிடைப் பாய்தலை வெரீஇ யோடாப்
பஞ்சி மெல்லடிப் பரல்வடுப் பொறிப்ப
வஞ்சி மருங்குல் வாடுபு துடங்க
அஞ்சபு நின்ற பைந்தொடி மாதரைச்

165 சிறுவரை நடாஅய்ச் செல்ல னீங்கக்

(பின்பு நிகழ்ந்தவற்றையும் உதயணனது இயல்பையும்
இடபகள் கூறல்)

கறுவுகொ ளாளர் மறுவுவந் தோடி
³ உறுவுகொ ளுரோணியொ டுடனிலை புரிந்த
மறுவுடை மண்டிலக் கடவுளை வளைத்த
கரந்துறை யூர்கோள் கடுப்பத் தோன்றி

170 நிரந்தவர் நின்ற பொழுதிற் பெயர்ந்து
குறிவயிற் குறித்தியாஞ் செல்லு மாத்திரை

157. சோகத்தைப் போக்குதற்குச் சந்தனத்தை அப்ப; உ. 10 :
120. [சேட்ப.

158. எளல் - உணர்ச்சி; சீவக. 302, ந. உரைக்கவென்று யூகி

159. மாஅல் அன்ன - திருமலை யொத்த; “மாஅல்” என்பதே
இயற்பெயரென்பர் சேனாவரையர். காவலன் - உதயணன்.

161. வேட்டிடை - வேடச்சாதியினிடையே.

164. வாசவதத்தையை. 165. சிறுவரை - சிறிது தூரம்.

166. கறுவுகொளாளர் - வேட்டுவர். மறுவுவந்து - மீண்டு வந்து.

167. உறுவு - உறுதல்; சேர்தல். உரோணி - உரோகினி.

168. சந்திரனை வளைத்த.

167 - 8. = க. 47: 212 - 3; “விண்ணார்பு திரிதரும் வீங்கு
செலன் மண்டிலத்து, முரண்மிகு சிறப்பிற் செல்வனொடு நிலைய,
உரோகினி நினைவன னோக்கி” நெடுநல். 161 - 3.

169. ஊர்கோள் - பரிவேடம். 167 - 9. சீவக. 1098.

170. அவர் - வேட்டுவர்.

பி - ம். ¹ திருந்தனனெ யுரைக்கென. ² மன்னுயிரங்கவன்.
³ உறுவுகொளோணி.

- அறிவி னாடி யரும்பொரு ளுண்டென
 விரைமுதல் கட்டிய விரும்பி னிமிழ்ப்பின்
 உரைமுதல் காட்டி யுளமை கூறி
- 175 நின்ற பொழுதிற் சென்றியார் தலைப்பெய்
 எந்திற மறியா வேதிலன் போல
 வெந்திறல் வேந்தனு மவரொடு விராஅய்
 ஓட லாற்றா னாகி யொருசிறை
 ஆடமைத் தோளியோ டகன்றன னிற்ப
- 180 வேட்டுவ ரகலந் கூட்ட மெய்திக்
 கரும துனித்த கடுங்க னுண்மை
 உருமண் னுவாவி னூரகம் புகிஇப்
 போகப் பெருதுகம் பூட்டிய காலை
 மாக விசம்பின் மதியழு ஞாயிறும்
- 185 எழுதலும் படுதலு மறியா விற்பமொ
 டொழுதுபுன லகழினை யுடையெனக் கிடந்த
 முழுமதி னெடுங்கடை முதற்பெரு நகரம்
 தாரணி யானை பரப்பித் தலைகின்
 1 றுருணி யரச னுள்வது மறியான்
- 190 தன்னுயி ரன்ன தம்பியர் நினைபான்
 இன்னுயி ரிடுக்க னின்னதென் றறியான்
 அவையுங் கரணமு மவைவகுத் திருவான்
 அந்தி மந்திரத் தருநெறி யொரீஇத்

-
172. அரும்பொருள் - யாம் புதைத்து வைத்திருக்கும் அரிய
 174. உளமை - உள்ள தன்மை. [பொருள்.
 175. நின்றபொழுதில் - உதயணன் நின்ற காலத்தில்.
 176. எம் திறம் - எம்முடைய திறத்தை. ஏதிலன் - அயலான்.
 178. ஒடுதலைச் செய்யானாகி.
 182. ஊரகம் - சயந்திரகரத்துள்.
 183. பெருதுகம் - பெரியபாரம்.
 185. எழுதல் - உதித்தல். படுதல் - அத்தமிழ்த்தல்.
 184 - 5. = ச. 2 : 87 - 8, வடிக்.
 187. முழுமதில் : தோல். புறத். சூ. 10, ந ; நகரம் - கோசம்பியை.
 190. தம்பியர் - பிங்கலகடகரை.
 193. முக்காலங்களிலும் செய்தற்குரிய நியமங்களை ஒழிந்து.
 19 - ம். 1 றுருணியாசான்.

- தந்தையோ டொறுக்கப் படாஅன் சிந்தை
 195 அகனுணர் வில்லா மகனே போலத்
 தன்மனம் பிறந்த வெழுக்கின னாகப்
 பொன்னகர் தழீஇய புதுக்கோப் போலச்
 செவ்வியுங் கொடாஅ னிவ்வியல் புரிந்தனன்
 அண்ண லாதவி னசைவில னென்னத்
 200 தன்னமர் தோழன் பன்னின னுரைப்ப
 (சாங்கியத்தாயைக்கண்டு பூகி பின் நிகழ்த்த
 வேண்டியவற்றைக் கூறல்)
 வேகந் தணியா வெஞ்சின நெடுவேல்
 பூகந்த ராயண னொழிவிலன் கேட்டு
 முறுவல் கொண்ட முகத்தின னாகப்
 பெறுக போகம் பெருமக னினிதென
 205 அறுவகைச் சமயத் துறுபொரு ளொழியாது
 பன்னுபு தெரிந்த பழியறு வாய்மொழித்
 தொன்மு தாட்டியைத் துன்னத் தரீஇத்
 தருமத் தியற்கையுங் கருமக் கிடக்கையும்
 தலைமையது தன்மைபு நிலைமையது நீர்மையும்
 210 வேறுவே ருகக் கூறுக றுணர்த்தி
 இதுவென் வலிப்பென வதுவவட் குணரக்
 கூறுதல் புரிந்த குறிப்பின னாகி
 அகலா தோரையு மகல்கென நீக்கி
 உம்மைப் பிறப்பிற் கொண்டுஞ் செம்மற்குத்
 215 தாயோ ரன்ன தகையினி ராதலின்
 மேயோர்க் கல்லது மெய்ப்பொரு ளுணர்த்தல்

194 - 5. தந்தையால் ஒறுத்து நல்வழியில் நிறுத்தப்படாத ஒரு
 னைப்போலவும்.

197. புதுக்கோ - இந்திர பதவியைப் பெறுதற்குச் சென்ற நகுட
 198. செவ்வியும் - சமயத்தையும். [அரசன்.
 199. அசைவிலன் - யான் புடை பெயர்ச்சியில்லா திருக்கின்றேன்.
 206. பன்னுபு - ஆராய்ந்து. 207. தரீஇ - அழைத்து.
 209. = 125.
 211. என் வலிப்பு - என்னுடைய துணிவு.
 216. மேயோர் - மனங்கலந்து விரும்பிப் பழகியவர்.

எதில் பெரும்பொரு ண்தியு ளின்மையின்
நெரியக் கேட்கென விரியக் காட்டி

(இவியவர் கடமை இன்னவேன்பது)

- அற்றங் காத்தலி னுண்மை போலவும்
220 குற்றங் காத்தலிற் குரவர் போலவும்
ஒன்றி யொழுகலி னுயிரே போலவும்
நன்றி யன்றிக் கன்றியது கடிதற்குத்
தகவில 1 செய்தலிற் பகைவர் போலவும்
இனையன பிறவு மினியோர்க் கியன்ற
225 படுகட னுதியிற் பட்டது நினையான்
2 தொடுகழற் குருசில் வடுவுரை நிற்ப
இன்ப வளற்று விறங்கின னாகலின்
துன்பர் துடைத்த தொழிலே போல
அவல மொழிப்பி யவன்வயிற றிசையா
230 இகலடு பேரர ணிலாவா ணத்தவன்
உகந்துண் டாடி மகிழ்ந்தபி னொருநாள்
வாலிழை மாதரை மன்னவ னகல்விடைக்

217. ஏது - குற்றம் ; “ வருமேதுற வென்பால் வைத்த, ஒரு பேதை ” (தண்டி. சூ. 22, மேற்.) 218. கேட்க என.
219. அற்றம் காத்தலின் - சோர்வு வாராமற் காத்தலின்.
220. குரவர் - தாய்தந்தையர் ; ஐங்குரவருமாம்.
224. பிறவுஞ் செய்தலென ஒருசொல் வருவிக்க. இனியோர் -
225. படுகடனாகும். ஆதியில் - முதலில். [நண்பினர்.
226. வடுவுரை நிற்ப - பழிமொழி அழியாது நிற்ப ; “ கெடுவ லெனப்பட்டக் கண்ணுந் தனக்கோர், வடுவல்ல செய்தலே வேண்டும் - நெடுவரை, முற்றுநீ ராழி வரையகத் தீண்டிய, கற்றேயுந் தேயாது சொல் ” பழ. 394.
227. இன்ப அளற்றுள் - சிற்றின்பமாகிய சேற்றில் ; 98-101.
228. துன்பத்தை முன்னமே துடைத்த.
229. ஒழிப்பி - ஒழித்து. திசையா - மயங்காமல்.
230. இலாவாணம் = இலாவாணகம் - ஒருநகரம் ; அதனைச் சார்ந்த சோலையுமாம்.
232. மாதரை - வாசவதத்தையை. உதயணன் நீங்கிய பொழுது.
பி - மீ. 1 செய்தொழிற். 2 செடு.

- கோலக் கோயில் கூரெரிக் கொள்இப்
 பொய்நில மருங்கிற் போத்தந் தென்வயிற
 235 கண்ணெனத் ¹ தருதல் கடனெனக் கூறி
 இன்பந் துடைத்தவற் கிறைக்கடம் பூட்டுதல்
² நிற்கட னாமென நினைந்துநெறி திரியா
 துருப்ப நீளதர்க் கமைத்துமுன் வைத்த
 தருப்பணஞ் செருமித் தன்னுயிர் வைத்தனன்
 240 யுகி யென்ப துணாக் கூறி
 நிலங்குறை பட்ட மன்னனை நிறுவுதல்
 புலந்துறை போகிய பொய்யில் வாய்மொழி
 தும்மி னாத லெம்மிற் சூழ்ந்த
 தறியக் கூறினேன் யானென வவனொடும்
 245 செறியச் செய்த தெளிவின னாக
 உருமண் ணுவாவொடு வயந்தக குமரனைக்
 கருமக் கிடக்கை காண்வரசு காட்டி
 இன்னுழி வருகென வன்னவை பிறவும்
 ஒருபொரு ளொழியா தவனொடு சூழ்ந்து
 (நான் இறந்து விட்டதாக யுகி நடித்து அஃது உண்மை
 யென்றே அயலாரை நம்பச் செய்தல்)
 250 மறைப்பிட னமைத்துப் புறத்தோர் ³ முன்னர்

-
233. கோயில் - அரண்மனையை. [கூறி.
 மாதரை (232) என்வயின் (234) தருதல் உமதுகடன் (235) எனக்
 235. கண்ணென - விரைய.
 236. அவற்கு - உதயணனுக்கு. இறைக்கடம் - அரசவரிமையை.
 237. நிற்கடன் - உமது கடமை; நிம் - முன்னிலைப்பன்மை;
 238. அதர்க்கு - வழியில் உதவுவதற்கு. [திசைச்சொல்.
 239. தருப்பணம் - அவல்; க. 40 : 129. செருமி - விக்கி; உயிர்
 வைத்தனன் - இறந்துபட்டான்; 129.
 240. உதயணனுக்குக் கூறி.
 243. ஆதல் - ஆகுக; நுறள், 34, பரி.
 244. அவன் - சாங்கியத்தாய்.
 248. இன்னுழி - இன்ன இடத்தில்.
 250. மறைப்பிடன் - மறைதற்கு உரிய இடத்தை.

- ஆத்திரைத் தருப்பண மாத்திரை கூட்டி
 உண்புழி விக்கிக் கண்புகச் செரும
 உயிர்ப்பு நீங்கிய வுடம்பின னாகச்
 செயற்கைச் சாக்காடு தெனியக் காட்டத்
 255 தோழனுந் தமருந் சூழ்வனர் சூழீஇ
 வாழல மினியென வஞ்ச விரக்கம்
 பல்லோர் முன்னர்க் கொள்ளக் காட்டிச்
 சுடுதற் கொவ்வாச் சூழ்ச்சி யண்ணலை
 கடுவினை சுழுஉங் கங்கா திரத்
 260 திடுது முப்த்தென விசைத்தவர் மறைத்துத்
 தவமுது மகளைத் தலைமகற் குறுகி
 முகனமர் துரைத்து முன்னையி ராமினென்
 றகனமர் காதலோ டாற்றுகி விடுப்பக்
 காட்டகங் கடந்து காவல னிருந்த
 265 நாட்டக நணுகி நகரம் புக்கனன்
 தெரிமதி யமைச்சனொடு திறவதிற சூழ்ந்த
 அருமதித் திண்கோ ளறம்புரி மகனென்.

கூ—யூகிசாக்காடு முற்றிற்று.

251. ஆத்திரைத் தருப்பணம் - யாத்திரைக்கு வைத்திருந்த
 அவல். மாத்திரை - மருந்தாகிய மாத்திரை; உ. 8 : 164 - 5.
 254. செயற்கைச் சாக்காடு - பொய் மரணத்தை.
 256. வஞ்சவிரக்கம் - பொய்யழகையை.
 258. சூழ்ச்சியண்ணலை - யூகியை; சிறந்த அறிவுடையாரது உடம்பைத் தகனஞ் செய்யலாகாதென்பது ஐதிகம்.
 260. உய்த்திடுதுமென்று.
 261. மகளை நோக்கியென ஒருசொல் வருவிக்க.
 262. முன்னையிராயின் - முன்தன்மையையுடையீர் ஆவீராக;
 “அடங்கல ரட்ட வேலா னுணையி ராமி னென்றான்” சீவக. 556.
 263. விடுப்ப - இடபகன் விடுப்ப.
 264. காவலன் - உதயணன். 265. நகரம் - சயந்தி.
 266. அமைச்சனொடு - யூகியொடு. திறவிதின் - செவ்வையாக;
 267. அறம்புரிமகள் - சாங்கியத்தாய். [சீவக. 124.

க0—யூகிக்கு விலாவித்தது.

- அறம்புரி யாட்டி யமைச்சனி னீங்கி
மறம்புரி தானை மன்னவ னிருந்த
தயங்கிதழ்த் தாமரைத் தண்பனை தழீஇய
சயந்தியம் பெரும்பதி யியைந்தகம் புக்குப்
5 பொன்வரை யன்ன பொருவி லாகத்து
மன்ன குமாளை மரபுளிக் குறுகித்
தாய்காண் கன்றிற் 1காவலன் விரும்பி
ஏற்ற செவ்வி மாற்றங் கூறிச்
சேடுபடப் புனைந்த சித்திரக் கம்மத்துப்
10 பீடங் காட்டலி னீடுபட விருந்து
மன்னவன் மகனே மாதரோடு போந்து

க0—யூகிக்கு விலாவித்தது.

[சாங்கியத்தாய் உதயணனையும் வாசவதத்தையையும் முறையே சாரிந்து அளவளாவுவதும், அப்பால் உருமண்ணுவாவுடன் வயந்த கணக்கண்டு யூகி கூறிய மந்தணச்செய்தியைச் சொல்லுவதும், வயந்த கன் எழுதித்தந்த உதயணன் படத்தைக்கொண்டு சென்று காட்டிய வுடன் அதில் உள்ள ஒரு சிற்பத்தறிப்பால் யூகிஐறந்தானென்றறிந்து உதயணன் ழரிச்சிப்பதும், அப்பால் அவன் ஒருவனையாகத் தேளிந்து யூகியின் அருஞ்செயல்கள் பலவற்றைச் சொல்லிச் சொல்லிப் புலம்புதலும், தோழர்கள் தேற்றுதலும் இதனாலறியலாதும்.]

1. அறம்புரியாட்டி - சாங்கியத்தாய். அமைச்சனின் - யூகியினின் றும்.

3. தண்பனை தழீஇய - மருதநிலம் சூழ்ந்த : “தண்பனை தழீஇய தளரா விருக்கை” பொருந். 169 ; சிறுபாண். 78 ; பெரும்பாண். 242.

5. பொன்வரை அன்ன அகம்-இமவான் போலும்மார்பையுடைய “பனிவரை மார்பன்” (சிறுபாண். 240.) 6. குறுகி - குறுக.

சாங்கியத்தாய் (1) உதயணனைக் குறுக (6.)

7. கன்று உதயணனுக்கு உவமை ; 41 ; “அந்திவந் தடைந்த தாயைக் கண்டவான் கன்றி னன்னான்” கம்ப. கைகேசிகுழ வினை. 104.

9. சேடுபட - பெருமைப்பட. சித்திரக் கம்மத்து - சித்திரத் தொழிலையுடைய ; க. 35 : 98. [இருந்து.

10. ஈடுபட - எளிவரவுபட ; தக்க. 61, உரை. சாங்கியத்தாய் ப - ி. 1 காவலின்.

சின்னகர்ப் புகுந்த பின்னர்க் கண்டனென்
என்னு கியர்மற் றென்வயி னினியென
முகமற் கிளவி தருவ கூறி

- 15 ஆடியல் யானை யவந்திய னகர்வயிற்
பாடி மாற்றமொடு பட்டதை யுரைத்தபின்
முனிமூ தாட்டியை முகனமர்ந்து நோக்கி
இனியவர் பெருங்கட மியல்பிற் றீர்த்த
யுகி தும்மொடு போந்தில னேவெனப்
- 20 போகிய புகழோற்குப் பொருக்கென ¹வுரையாள்
ஆங்கவன் கேட்ப வறிவி னாடிச்
சாங்கிய முதுமக டான்றெரிந் துரைக்கும்
ஒலியுஞ் சேனையுள் வலியோரை வணக்கி
நங்கையைத் தழீஇநீ போந்த கங்குற்
- 25 பட்டதை யெல்லாம் பட்டாங் குணர்ந்து
மறுபிறப் புணர்ந்த மாந்தர் போல

13. என்னுகியர் - யாது ஆகவேண்டுவது.

14. முகமன் - உபசாரம்.

15. ஆடியல் யானை - அசையும் இயல்பையுடைய யானை; “ஆடியல் யானையுந் தேரும்” (சிலப். உசு : 86.) நகர் - உச்சயினி.

16. பாடிமாற்றமொடு - பொய்கைக்கரையில் நீர் விழுவிற்காக அமைத்திருந்த பாடியிலுள்ளார் கூறிய சொற்களோடு; தோல், செய். சூ. 242, பேர். பட்டதை - பின்னும் அந்நகரில் நிகழ்ந்த செய்தியை.

17. முனி மூதாட்டியை - தவமகளாகிய சாங்கியத்தாயை; “செவிலித் தவமகள்” (63) என்பர் பின்னும். முகனமர்ந்து - முகம் இனியனாய்; துறள், அசு.

18. இனியவர் பெருங்கடம் - நண்புடையோரது பெரிய கடமையை. இயல்பிற் றீர்த்த - இயல்பாகவே நிறைவேற்றிய.

19. என - என்று உதயணன் கேட்ப.

20. போகியபுகழ் - எங்கும் சென்று பரந்த கீர்த்தி. பொருக்கென - விரைவாக. 22. உரைக்கும் - உரைப்பாள்.

24. வாசவதத்தையைக் கைப்பற்றி நீ இங்கு வந்த இரவில்.

25. பட்டாங்கு உணர்ந்து - உள்ளவாரே யுகியறிந்து.

26. மறுபிறப்பை உணர்ந்த மாந்தர் நிகழ்ந்த செய்திகளைப் பிறர் அறிந்து கொள்ளாதபடி தங்கள் மனத்துள் அடக்குமாறுபோல.

பி - ம். 1 வுரைப்பாள்.

- உறுகுறைக் ¹கரும முள்ளக மருங்கிற்
 ருனே ²புணரி னல்லது புறப்பட்
 டேனோ ரறியா வியற்கைத் தாகிக்
- 30 காரிய முடிவி னுரிருண் ³மறையா
 அரும்பொறி வையத்துக் கரந்தக
 எம்மைக் கொண்டுவந் தேமஞ் சார்த்தி
 வெம்மை வேட்டுவர் வியன்மலை வரைப்பிற்
 கோற்றொழிற் கரும மாற்றுளி முடித்துச்
- 35 சிலபகல் கழிந்தபின் வருவனீர் சென்று
 நலமிசு வேந்தனை நண்ணுமின் விரைந்தே
 ரொழிந்தன னுதபண யூகி பின்னென
 மொழிந்தன ளடக்கி முகிழ்விரற் பனைத்தோள்
 வாசவ தத்தையை வகையுளிக் காண்கெனத்
- 40 தேச மன்னன் றிறத்துளிக் கூறக்
 கன்றுகாண் கறவையிற் சென்றவட் பொருந்தித்
 தளர்நடை யிளமையிற் றுன்கொண் டோம்பிய
 வளர்கொடி மருங்குல் வருந்தப் புல்லி
 உவகைத் தண்டுளி யூழும் சிதறி
- 45 அமிர்துகடை கடலி னரவ மோவாது
 தமர்தலை மணந்த தம்பெருங் கோயிற்
 கண்ணீர் வெள்ளங் காலலைத் தொழுக

27. உள்ளகமருங்கின் - மனத்தினுள்ளே. 29. ஆகி - ஆக.
 30. மறையா-மறைந்து. 31. பொறிவையத்து-எந்திரத்தேரில்.
 32. ஏமம் - பாதுகாப்புள்ள இடத்தில்.
 34. கோற்றொழிற் கருமம் - உதயணனுடைய செங்கோலுக்குரிய
 37. யூகி பின்னே தங்கினுனென்று. [காரியத்தை.
 38. அடக்கி - பிறசெய்திகளை அவன் கூறுது அடக்க.
 39. காண்கென - காண்பீராகவென்று.
 40. தேசமன்னன் - உதயணன்.
 41. அவள் - வாசவதத்தையை.
 44. ஊழும் - முறைமுறையாக.

அமிர்துகடை (45) என்பது முதல் விரிப்ப (57) என்பதுகாறும்
 ஒரு தொடர்.

பு - ம். 1 கருமமும். 2 புணரின். 3 மறைய.

வட்டிகை வாக்கின் வனப்பொடு புணர்ந்த

பட்டச் சின்னுதற் பதினா ருயிரர்

50) தும்மோய் மார்களுந் தம்மின மகளிரும்

ஒருதுணை யாயமு முடைவுகொண் டொழியப்

பெருமகன் றுனெனப் பெற்றியிற் பிழையான்

யாப்பமை காதலோ டாருயி ரன்ன

கோப்பெருந் தேவிக்கு நீப்பிட முணர்ந்தித்

55) தந்தையுரை காட்ட வுய்ந்தது முதலா

இன்பக் கட்டுரை பைந்தொடி கேட்ப

முறைமையின் விரிப்ப முகத்தொளி புல்லென

நிறைமலர் நெடுங்க ணீஇர் நெகிழ்த்

தமர்வயி னினைஇய தன்மைய ளாகிப்

60) புகரில் கோலத்துப் புனையிழை புலம்பத்

தாழ்நகை யாகத்துத் தண்சாந்து சிதைய

வீழ்தரு வெந்துளி விரவி னீக்கிச்

செவிலித் தவமக டேறக் காட்டி.

48. வட்டிகை வாக்கின் - சித்திரமெழுதும் பலகையின் திருத்தத்
தைப்போல ; வாக்கு - வர்ணங்களின் அமைப்புமாம் ; 86.

49. பட்டச் சின்னுதல்—பட்டத்தையணிந்த சிறிய நெற்றியை
யுடைய ; சூளா. குமார. 73. பதினாருயிரர் : பிரச்சோதனன் தேவிமார்
உ. 4: 18 - 20.

50. தும்மோய்மார்களும் - உன்னுடைய தாய்மார்களும் ; “அரு
ததிக் கற்பி னெம்மோய்” (கம்ப. சூர்ப்பநகை. 50.) தம்மினம் - அவ
களுடைய இனத்தாராகிய.

49 - 50. = உ. 4: 18.

[உடைவு - மனம் உடைதலை

51. துணையாயம் - வாசவதத்தையினது தோழிமாரின் குழு

52. பிரச்சோதனன் சிறிதும் கலங்கானாகி.

54. கோப்பெருந்தேவிக்கு - பட்டத்தேவிக்கு ; வாசவதத்
யின் தாய்க்கு. நீப்பிடம் - மகள் உதயண்ணுடன் சென்றதை ; நீப்பு - நீ,

57. புல்லென - பொலிவிழந்து தோன்ற.

[தல்

59. தமர்வயின் நினைஇய - தமரை நினைத்த.

61. நகை - முத்துவடம் ; சீவக. 412, ந.

62. வெந்துளி - துக்கக் கண்ணீர் ; “வெம்பனி” (124) என்ப
பின் ; க. 40 : 191 - 2, அடிநீ ; புறநா. கச்ச : 8 - 9.

63. “முனிமூ தாட்டி” (17) என்றார் முன்னும்.

பு - மீ. 1 ணீரோ.

ஆவலங்¹கோட லங்கண் ஞாலத்து

65 வெங்கண் னேந்தன் பைந்தொடிப் பாவாய்

மங்கல மகவிரிக்கு மரபன் றிதுவென

நீலப் பொய்சைப் பாசடைத் தாமரை

சதிரவாய் திறந்து.....

பருவாய்க் கிண்கிணி பாட்டுமிசை யார்ப்பக்

70 கோடுவாய் சிலம்பிற் கொழுஞ்சிகைக் குன்றின்

பாடமை படுகால் பைய வேறி

நங்காய் காணுன் பெருமா னன்னகர்

உந்தத் திசையதென் றென்றப் பிறவும்

உகாபபக் கூறி மிகப்பல வருட்டி

75 உலகியல் வழாஅ வருமண் ணுவாவொடு

வலிகெழு நோன்றாள் வயந்தகற் குறுகி

நட்டோன் றுணிந்த கட்டழற் சுருமம்

2 மந்தண மாக வந்தணி யுரைத்தலும்

நன்னெறி நூல்வழிக் திண்ணறி வானன்

64. கோடல் - கொள்ளற்க.

66. மரபன்று - முறைமையன்று.

[ந. 5 : 10.

69. “பசும்பொற் கிண்கிணி பரடுசுமந் தரற்ற” என்பர் ;

70. கோடு - மலையின் உச்சி. சிலம்பின் - மலையைப்போன்ற.

சிகை - தூபி. குன்று - கட்டிமலை.

71. படுகால் - படி.

72. நுன்பெருமானன்னகர் - உன் தலைவனுடைய நகராகிய கோசம்பியானது ; கணவனைப் பெருமானெனல், “தம்பெருமா னடி சார்ந்தனள்” (சீவக. 221) என்பதனாலும் விளங்குகின்றது ; நுன்பெருமானன்னகர் - பிரச்சோதனனுடைய நகருமாம் ; “நும்பெருமான் செய்த யானைமாயத்து” என்பர் ; உ. 17 : 116 - 7.

74. உகப்ப - உவப்ப ; “உகவையின் மொழிந்ததோ” (கம்ப. அயோத்தி. மந்திர. 79.) மிகப் பல வருட்டி - பல செயல்களால் மிக வயமாக்கி ; திருச்சிற். 269.

77. நட்டோன் - யூகி. அழற்கருமம் - வாசவதத்தையிருந்த அரண்மனையைத் தீப்பற்றச் செய்தல் ; உ. 9 : 232 - ஆம் அடி முதலிய வற்றைப் பார்க்க.

78. மந்தணமாக - இரகசியமாக ; “மந்தணம் பலபேசி” தேவா

79. திண்ணறிவானன் - உருமண்ணுவா.

[ரம்.

பி - மீ. 1 கொண்டலங்கண். 2 மந்திரமாக.

- 80 வருந்தி நோற்ற வருந்தவம் போலப்
 பிற்பய முடைமை தெற்றெனத் தெளிந்து
 தெரிமதி யாட்டியைத் திட்பங் கொளி
 அருமதி யமைச்சனை யன்பிற் செழுஇத்
 தோழற் குணர்த்துஞ் சூழ்வினை தொடங்கிக்
- 85 கட்டளை யமைந்த கண்ணார் வனப்பினை
 வட்டிகைப் பலகையுள் வாக்குவகை யமைத்து
 வத்தவன் வடிவினை வண்ணப் பாவை
 ித்தகஞ் சிறப்ப வேறுபட வெழுதி
 1 நாற்க னாக வமைத்துமற் றவற்றுள்
- 90 மேற்கண் மூகிய வினையிற் றுகக்
 கைத்தொழி லமைத்தபி னுய்த்தவட் குணர்த்தி
 விருத்தி யமைத்த வினைமுடி பாவைக்
 கருத்துமெய் தெரிதல் காவலன் கடனெனத்
 தேவியோ டிருந்த செவ்விக் கோட்டியுள்
- 95 லுவிபப் பாவை யுய்த்தவள் காட்ட

80 - 81. முதலில் துன்பத்தையும் முடிவில் நற்பயனையும் தருத
 லால், இம்முயற்சிக்குத் தவம் உவமை கூறப்பட்டது.

82. திட்பங்கொளிஇ - மனவுறுதி கொள்ளச்செய்து.

83. அமைச்சன் - யுகி.

85. சிற்பதூலிற் கூறிய அளவு. 86. = 48.

87 - 8. உதயண்ணது உருவம் போன்ற உருவமொன்றைச் சில
 பகுதி வேறுபட அப்பலகையில் எழுதுவித்து.

89. தோழர் நால்வராதலின், அது தோன்ற நாலுகண் அவ்வுரு
 வத்தில் அமைக்கப்பட்டன.

90 - 91. அவற்றுள், மேற்கண்ணை ஒளிமழுங்கியதாக அமைத்த
 பின், அப்படத்தினைச் சாங்கியத்தாயிடங் கொடுத்து அறிவிக்கவேண்
 டியவற்றை அறிவித்து. மேற்கண் : 104.

93. என - என்று அவளுக்குச் சொல்ல. 'தெரிதல் காவலன்
 கடன்' என்றது நீ கூறவேண்டாவென்றபடி.

94. உதயணன் வாசவதத்தையோடு இருந்தபொழுதில் அவன்
 வந்து அப்படத்தைக் காட்ட.

பி - ம். 1 நாற்கேணாக.

- நுண்ணுணர் மன்னன் றன்னொப் பாகிய
 கண்ணுளர் துட்பத்துக் கருத்து நோக்கி
 இடம்படு ஞாலத் துடம்பொடு புணர்ந்த
 இன்னியன் மாந்தர் திண்ணிய லுறுப்பினுள்
 100 தானே பெருங்கிளை தோளே துணைவி
 பல்லே மக்கள் கண்ணே தோழர்
 முடியே குரவ ரடியே யாளாம்
 ஆக்கையி னாடி யங்ஙனங் காணின்
 மேற்கட் குறறத்து விதுப்பியல் வழாது
 105 நூற்க னுணிக்த நுண்ணுணர் வெண்ணத்தின்
 யூகி தன்வயி னுறுகண் வெந்தொழில்
 ஆகிய துண்டென வையந் தேறி
 உதயணன் மாழார் துயிர்வாழ் வெொழிகெனச்
 சிதர்போறி யெந்திரம் போலச் சிதர்ந்து
 110 தாரும் பூணு மார்பிடைத் துயல்வரச்
 சோருங் கண்ணினன் னுளங்கிமெய்ம் மறப்ப

96. நுண்ணுணர் மன்னவன் - சிற்பத் தொழில்கள் -
 களை அறிந்த உதயணன் ; இவன் இன்னொதல், “ இன்னிசை வீணை
 யன்றியு நின்வயின், உதயண நம்பி யோவியத் தொழிலின், வகையறி
 யுபாயமும் வல்ல யாகெனத், தந்தது முண்டோ பைந்தொடி ” (க. 38 :
 197 - 200) என்பதனாலும் விளங்கும்.

97. கண்ணுளர் - சித்திரமெழுதுவோர் ; நோக்கினார் கண்களிடத்தே தம் தொழிலை நிறுத்துதலால் இவர் இப்பெயர் பெற்றாரென்பர் ;
 மதுரைக். 518, ந. துட்பம் - துட்பத்தொழில்.

100. துணைவி - மனைவி.

101. கண்ணே தோழர் : உ. 11 : 166, 17 : 161.

102. ஆள் - அடியர்.

99 - 102. மனிதருடைய உறுப்புக்களுள் இன்னது இன்னது இன்னார் இன்றாராகுமென்பது.

104. மேற்கட்குற்றத்து - மேற்கண்மழுங்கியிருக்கும் குற்றத்தால் ;
 விதுப்பியல் வழாது - விரைந்து நடுக்கமுற்று.

106. உறுகண் வெந்தொழிலென்றது, மாணத்தை.

108. ஒழிகென - ஒழிவேனென்று.

109. சிதர்தல் - சிதறுதல்.

[அதனைக்கண்டு]

111. துளங்கி - நடுங்கி, மெய்ம்மறப்ப - உதயணன் மூர்ச்சிக்க

இடியே னுண்ட நாகம் போலக்
கொடியேர் சாயற் கொழுங்கவின் வாடப்
பூவிருங் கூந்தல் புல்லென விரிய

- 115 வாசவ தத்தையும் வத்தவன் மார்பின்
மம்ம ரெய்திய மயக்க நோக்கி
விம்ம லெய்தி வியன்பெருங் கோயில்
அழுகை யாகுலங் கழுவிய பின்றை
அவல வுயிர்ப்பிணி யடியற வெறியும்

- 120 தவலருஞ் சாந்தந் தடியுற வப்பிச்
சீதச் செய்கையின் மாதூயர் விடுப்பத்
தீதில் பெருமகன் றெளிவுமுந் துழிஇக்
காதலிற் கவலைப் பாசந் தட்பத்

(யுகி இறந்தானாக நீணந்த உதயணனது வருத்தம்)

தண்டா மரைக்கண் வெம்பனி வீழ

- 125 விண்டோய் கானத்து வேழ வேட்டத்துச்

(யுகி தனது சிறைத்துயரம் நீக்கியது முதலியவற்றைச்
சோல்லி உதயணன் புலம்பல்)

சிறைகொளப் பட்டியான் செல்சார் 1 வறுத்தபின்
மறைகொண் மாயமொடு துறைநகர் விழவினுள்
ஏதின் மன்னன் காதலி பயந்த
மாதரைத் தழீஇப் போதரப் புணர்த்துப்

115 - 6. உதயணன் மார்பில் வாசவதத்தையும் மூர்ச்சித்து விழுந்
ததைக்கண்டு. 118. கழுவிய - பிக்க.

119. பிணி - மூர்ச்சையை. 120. சாந்தம்-சந்தனக்குழம்பை.

121. சீதச் செய்கையின் - மற்றுமுள்ள சைத்தியோபசாரத்தால்.

120 - 21. = உ. 9 : 156 - 7.

122. பெருமகன் - அரசன் ; உதயணன்.

123. தட்ப - தடுப்ப ; “நாண்முதற்பாசந்தட்ப” சீவக. 470.

124. வெம்பனி - துக்கக் கண்ணீர் ; “வீழ்தரு வெந்துளி”

(62) என்றார் முன்னும்.

125. வேழவேட்டத்து - யானை விருப்பத்தால்.

126. செல்சார்வு அறுத்தபின் - பற்றுக்கோட்டை இழந்த பின்பு.

127. மறைகொண்மாயம் - இரகசியமாகிய வஞ்சக செய்கை.
-வீழவு - நீர்விழவு. 129. மாதரை - வாசவதத்தையை.

பி - ம். 1 வறுத்த.

130 போதுவ லென்றேய் பொய்த்தனை யோவெனக்

காதற் றேழனைக் காணாது கலங்கி

மாதாங்கு தடக்கை மன்னருண் மன்னவன்

¹ நளிகதிர் மண்டில நாண்முதற் றேன்றி

ஒளியிடப் பெறாஅ வுலகம் போல

135 இருளகம் புதைப்ப மருளகத் தெய்தித்

தருமமுங் கருமமுந் தளரச் சாஅய்

ஆழி னல்லதை யரசியல் வழாமை

வாழ்த லாற்றேன் யானென மயங்கியும்

நிழற்பொலி காவி னிரந்துட னாடிக்

(இளமைப் பருவத்தில் யூகி தன்பால் வைத்திருந்த அன்பின்
மீதுதீயைச் சோல்ல உதயணன் புலம்பல்)

140 குழற்சிகை யவிழக் குண்டுநீர் யமுனைக்

கணைக்கடு நீத்திடைப் புணைப்புறந் தழீஇ

வினையாட்டு விரும்பி யளையின ² வாகிய

இன்சுவை யடிசி லுண்பது மொரீஇ

மன்பெருங் கோயிலுள் வளர்ந்த காலே

145 வேக நம்பிக்கு விலக்குக வடிசிலென்

றாகுபொரு ளறிவி யரும்பொரு ளென்மகன்

130. போதுவல் - பின்வருவேன்.

131. காதற்றேழனை - யூகியை. 132 - 8. ஒரு தொடர்.

132. மா தாங்கு தடக்கை - யானையைத் தடுத்து வயமாக்கி நடத்
தும் பெரிய கையையுடைய ; மா - குதிரையுமாம் ; மதுரைக். 727-9,

133. மண்டிலம் - சூரியமண்டலம்.

[அடிக்.

136. சாஅய் - மெலிந்து.

138. யான்வாழேனென்று மயங்கியும்.

139. காவின் - சோலையில். 140. சிகை - குடும்பி.

141. கணைக்கடு நீத்திடை - அம்பு போன்ற வேகத்தையுடைய
வெள்ளத்தில். புணை - தெப்பம். 142. அனை - தயிர்.

140 - 44. நீர்வினையாட்டுவிரும்பத்தால் உணவையும் ஒழிந்
திருந்த காலத்தில். 145. நம்பியென்றது, உதயணனை.

146. ஆகுபொருளறிவி - நற்றாய்.

பு - ம். 1 நளிகதிர். 2 வாகிய.

- யுகந்தராயனுன்கென வுண்ணாய்
 குடிப்பெருந் தேனி யடிக்கலம் பற்றி
 அருளினுங் காயினு மொப்ப தல்லதை
 150 பொருளஃ தன்று புரவலன் மாட்டென்
 றென்செய் குற்ற நின்கட் டாங்கி
 அன்பளி சிறப்பித் தின்பத மியற்றல்
 இளமைக் காலத்து மியல்பா வுடையோய்
 முதுமைக் காலத்து மதலையிற் றுங்கிப்
 155 பின்போக் குரிய பெருந்தகை யாள
 முன்போக்கு விரும்புதன் முர்க்கர தியல்பெனக்
 கேட்டோ ருருக மீட்டுமீட் டாற்றப்
 பூந்தார் மார்ப புலம்புகொண் டழீஇ
 (உருமண்ணுவா உதயணனைத் தேற்றல்)
 இருநில வரைப்பி னியற்கை யோராப்
 160 பெருநிலங் காவல பேணு தவர்முன்
 இனையை யாகுத லிறைமை யன்றாற்
 கொடுங்காழ் 1 சோரினுங் கூட முன்றிய
 நெடுங்காழ் போல நிலைமையின் வழாஅது
 துன்பத்திற் றுளங்கா தின்பத்தின் மகிழா
 165 தாற்றுளி நின்ற லாடவர் கடனென
 மாற்றம் பற்பல மரபிற் கூறி
 யடந்தெருட்டங்கண் டபுத்த

147. யுகந்தராயன் - யுகி; இப்பெயர் ஊகந்தராயனென வழங்கும். உண்கவென்று சொல்ல.

150. அஃது - அடிசிலிடவேண்டாவென்பது. பொருளன்று - காரியமன்று.

154. மதலையின் - தூண்போல; பிள்ளை போலவென்றுமாம்.

157. உதயணன் அரற்ற.

158. அழீஇ - அழிந்து. 159. ஓரா - அறிந்து.

160. பேணுதவர்முன் - பகைவர் முன்பு.

161. இறைமை - அரசர்க்குரிய தன்மை.

162. காழ்சோரினும் - கழிகள் ஆக்கையற்றுக் கீழே வீழினும்;
 “காழ்சோர் முதுகவர்” சிறுபாண். 133.

163. நெடுங்காழ் - நீண்டதூண். 167. தபுக்க - நீக்க.

பி - மீ. 1 சோரியினுங்.

- அந்த னுளரின் வெந்திறல் வீரன்
 சொற்றுணைத் தோழன் ரொழில்பா ராட்டி-
 170 நற்றுணை மாந்தர் முற்றுணை யாக
 அரசிய லாக்கங் கூடு மாயினும்
 பெருவிறற் றோழன் வருதலு முண்டெனத்
 தானயர் பெருநெறித் தலைநின் றனனால்
 வீணை வித்தகன் விலாவணை தொடர்ந்தென்.
 ௧௦—யூகிக்கு விலாவித்தது முற்றிற்று.

168. வீரன் - வயந்தகன்.
 171 - 2. நும் பெருவிறற்றோழன் வருதலுமுண்டு - யூகி பிழைத்து
 வருதலும் உளதாகும். என - என்று வயந்தகன் சொல்ல.
 173. அயர்தல் - வருந்துதல்.
 174. வீணை வித்தகன் - உதயணன்; “வீணை வேந்தன்” என்
 பர்; ச. 2: 79.

கக—அவலந் தீர்ந்தது.

- விலாவணை யொழியான் வீணைக் கைவினை
 நிலாமணிக் கொடும்பூ ணெடுத்தகை நினைந்து
 வைக றோறும் வான்மதி மெலிவிற்
 பையுள் கொண்ட படிமை நோக்கி
 5 அரும்பெற லமைச்சரோ டொருங்குடன் குழீஇக்

கக—அவலந் தீர்ந்தது.

[உருமண்ணுவாவை உதயணனுக்கு உசாத்துணைவனாகத் தோழர்
 முதலியோர் நியமித்ததும், அவன் உதயணனுடைய துன்பத்தை நீக்கு
 தற்கும் ஒரு முனிவர்பாற் குறிக்கேட்டதற்காக இலாவாணநகரின் அயல
 தாகிய மலைச்சாரற் சோலையில் உண்டாடற்துச் சயந்தி நகரத்தாருடன்
 அழைத்துச் செல்ல உதயணனை உடன்படச்செய்வித்ததும் இதனால்
 அறியலாகும்.]

2. நெடுத்தகை - உதயணன்.
 3. மதிமெலிவின் - சந்திரன் நானுக்குநான் தேய்ந்து வருதல்
 4. பையுள் - துன்பம். படிமை - உருவம்; தன்மையுமாம். [போல.
 5. அமைச்சரோடு தோழர் ஒருங்கு குழீஇ.

காவல னதிர்த்த காலே மண்மிசைத்
தாவில் பல்லுயிர் தளர்ச்சி யெய்தனின்
எத்திறத் தாயினு மத்திற மகற்றுதல்
மந்திர மார்தர் தந்திர மாதலின்

- 10 வத்தவர் கோடாற் கொத்த வுறுதொழில்
உத்தம மந்திரி யுகியிற் பின்னர்
அருமை சான்ற வாய்பொருட் கேள்வி
உருமண் னுவாவிற் குறுகட னிதுவெனத்
தாழாத் தோழர் தன்மேல் வைத்தபின்
15 வீழாக் காதலொடும் விரும்புவன னாகச்
செய்பொரு ளிதுவென வைப்பக் கீர
மன்னுயிர் ஞாலக் கின்னுயி ரொக்கும்
இறைபடு துன்பங் குறைபட வெறியும்
மருந்தின் பிண்டந் தெரிந்தனர் கேண்மில்

(உதயணனது கவலையைத் தீர்த்துத் தீர்ப்பு பரிகார வகைகள்)

- 20 தணப்பில் வேட்கை தலைத்தலை சிறப்ப
உணர்ப்புள் ஞறுத்த லுட லமிர்த்தத்துப்
புணர்ப்புள் ஞறுத்த புரைபதம் பேணும்

6. காவலன் அதிர்த்த காலே - அரசன் கலங்கிய காலத்தில் ;
“பெற்றா னதிர்ப்பிற் பிணையன் னொ டானதிர்க்கும்” நான்மணி. 19.

7. தா-கேடு. 8. அத்திறம்-உதயணனுக்குள்ள துன்பத்தை.

9. மந்திரமார்தர் - மந்திரிகள். தந்திரம் - உபாயம்.

10 - 14. யுகி பார்த்துவந்த காரியங்களைப் பார்க்கும்படி தோழர்
உருமண்ணுவாவை நியமித்தனர். 15. உருமண்ணுவா விரும்பி.

16 - 9. ஒரு தோடர்.

17. ஞாலக்கு = ஞாலத்துக்கு - பூமிக்கு.

17 - 8. ஞாலத்திற்கு அரசன் உயிரென்பதை, “கெல்ல முயி
ரன்றே நீரு முயிரன்றே, மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்” (புறநா.
கஅசு), “உலகினுக் குயிரா யிருந்தன னிறைகுலோத் துங்கன்” (திரு
விளை. பழியஞ்சின. 44) என்பவற்றாலறிக.

19. மருந்தின் பிண்டம் - பரிகாரத்தின் தொகுதியை.

20. தணப்பு - நீக்கம். 21. உணர்ப்பு - உணர்த்தல்.

22. புரைபதம் - உயர்ந்த நுகர்ச்சி.

காமக் காரிகைக் காதன் மகளிர்
 தாமப் புணர்முலைத் தலைப்பிணி புழிஇ
 25 யாமக் கோட்டத் தருஞ்சிறைக் கோடல்
 வணங்கா மன்னரை வாழ்வுகெட முருக்கி
 அணங்கரும் பெருந்திறை கொணர்ந்துமுன் னிடுதல்
 பூமலர் பொதுளிய புனல்வரைச் சோலை
 மாமலைச் சாரலொடு கானங் காட்டுதல்
 (புணை வகைகள்)

30 யானையுஞ் சுரியுனை யரிமா னேறும்
 மானிற் பெடையும் வாள்வரி யுழுவையும்
 புள்ளு மாக்களு முள்ளுறுத் தியன்ற
 நொய்ம்மர நெடும்புனை கைம்முதற் றழிஇக்
 கூறு டாயமொடு குழைக்கொண் டண்டி
 35 ஆறு டாயமொ டணிவிழ வமர்தல்
 இன்ன தொன்றினு ளென்னதொன் றுயினுட

24. பிணியுழிஇ - கட்டுவித்து ; தழுவுவித்து.

25. யாமக்கோட்டம் - (இங்கே) அந்தப்புரம்.

20 - 25. மங்கையரைக்கொண்டு அவன் மனக்கவலையைப் போக்
 கல் ஒருவகைப் பரிகாரமாகும்.

26 - 7. பகைவரை வென்று அவர்கள் கொடுக்குந் திறையைக்
 கொணர்ந்து அவனுக்கு முன்னிடுதல் ஒருவகைப் பரிகாரமாகும்.

28. புனல்வரை - நீர்க்கரை. நதிக்கரையிலுள்ள சோலை.

28 - 9. சோலையையும் மலைச்சாரலையும் காடுகளையும் காணச்
 செய்தல் ஒருவகைப் பரிகாரமாகும்.

30. யானையும் சிங்கமும். 31. பெண்மானும் புலியும்.

32. புள் - (இங்கே) ஒன்றற்கொன்று பகையாகிய பறவைகள்.

33. நொய்ம்மர நெடும்புனை - கனயில்லாத மரங்களாற் செய்விக்
 கப்பட்ட நெடிய தெப்பம் ; “நொய்ம்மர விறகின்” மலைபடு. 446.

30 - 33. யானை முதலியவற்றின் முகங்கள்போன்ற முகங்களை
 யுடைய புணைகள் ; “பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியு, மரிமுக வம்பியும்”
 (சிலப். கந : 176 - 7) என்பது இவற்றைப் புலப்படுத்துதல்.

34. கூறு ஆடு-கூறுகூறுக நின்று விளையாடுகின்ற.

35. ஆறு - நதி. விழவு - நீர்விழவு. அமர்தல் - விரும்பிச்செய்தல்.

30-35. மகளிருடன் புணையேறி நீர்விளையாட்டு அயரச்செய்தல்
 ஒருவகைப் பரிகாரமாகும்.

- காழுறு கருடங் கால்வலை யாக
 ஏழுற வொழியா னேயர் மன்னனை
 உடுத்தவழி வந்த வுழிவ லன்பின்
 40 வடுத்தீர் கைவினை வாசவ தத்தையோ
 டொருப்படுத் தொழியா தோங்குமலை மருங்கிற்
 கடிக்கமழ் கானங் காணக் காட்டிப்
 படிவப் பள்ளியுட் பாவப் பெருமரம்
 விரத மழுவின வேரறத் துணிக்கும்
 45 குறிக்கோ ளுறுதவ னுண்மை கூறி

(உதயணனுடைய பிறப்பு

வரலாறு முதலியன)

இன்றே யன்றியுந் தொன்றுவழி வந்த
 குன்றக் கற்பினெங் கோப்பெருங் கிழவோள்
 நித்திலம் பொதிந்த விப்பி போலத்

37. உதயணன் விரும்பும் விளையாட்டையே வலையாகக்கொண்டு.
 38. ஏழுறவு - மயக்கம்.
 39. உடுத்து - வளைத்து ; வயமாக்கி. உழுவலன்பு - எழுமையுந்
 தொடர்ந்த அன்பு ; க. 32: 42. 41. ஒருப்படுத்து - சேர்த்து.
 43. படிவப்பள்ளியுள் - விரதவொழுக்கமுடையோர் தங்கிய ஆச்
 சிரமத்தில். பாவமாகிய மரத்தை. 44. விரதமாகிய மழுப்படையால்.
 45. குறிக்கோளுறுதவனுண்மை - பிறர் அறியவேண்டிய குறிக
 ளைக் கேட்டு அறிந்துகொள்ளுதற்குரிய முனிவன் இருத்தலை ; 'தவ
 னுண்மை கூறி' என்றது, யூகி பிழைத்து வருவாளுவென்பதைக் கேட்
 டற்கு உதயணன் அம்முனிவன்பாற் செல்ல விரும்புவானென்பதை உட்
 கொண்டு.

இதுகாறும் உள்ளவை உருமண்ணுவா தோழரை நோக்கிக் கூறி
 யவை. இனி வருவன அவன் உதயணன்பாற் சென்று கூறுபவை ; உத
 யணனுடைய பிறப்பு வரலாறு கூறுதல்முகமாக எதிர்கால நிகழ்ச்சியைச்
 சதானிகனுக்கு முன்புகூறிய ஒருமுனிவன் பெருமையை உதயணனுக்கு
 உருமண்ணுவா கூறுகின்றான்.

46. உம்மை எதிரது தழுவியது.
 47. கோப்பெருங்கிழவோள் - மிருகாபதி ; இவள் உதயண
 னுடைய தாய் ; 129 - 30.
 48. நித்திலம் உதயணனுக்கும், இப்பி மிருகாபதிக்கும் உவமை.

- திருவயிற் றகவயி னுருவொளி யற அ
 50 நின்னைத் தாங்கிய நன்னு ளமபத்துக்
 கண்ணிழன் ஞாறிய காமர் பள்ளியுள்
 வெண்ணிலா முற்றத்து விரும்பி யசைதலின்
 ஒள்ளொளி யரத்த மூனென நசைஇப்
 பல்வலிப் பறவை பற்றுபு பரிந்து
 55 விபுல மென்னும் வியன்பெருங் குன்றத்
 தருவரை யருக ராய்நலங் கவினிய
 ஆலங் காணத் தணியொடு பொலிந்த
 ஞாலங் காவ னஞ்சென நீக்கிப்
 பாய்பரி யிவுளி யேயர் பெருமகன்
 60 தன்கட் கொற்ற மெல்லாந் தன்மகன்
 வென்றித் தானை விக்கிரம் கருளி
 மறுவி னெஞ்சமொடு மாதவந் தாங்கி
 உறுபெருங் காட்சி யோங்கிய படிவத்

47 - 50. உன்னை மிருகாபதி கருவுற்றிருந்த காலத்தில்.

51. ஞாறிய - தோன்றிய; கண்ணாடிகளின் மிகுதியால் சிழல் தோன்றுவதாயிற்று.

52. அசைதலின் - துயிலுதலின்.

53. ஒள்ளொளி அரத்தம் - மேலே போர்த்தப்பட்டிருந்த மிக்க ஒளியையுடைய சிவந்த ஆடையால், ஊனென நசைஇ - மிருகாபதியைத் தசையாக எண்ணி உண்ண விரும்பி; “செந்துகின் மூடிக் கொண்டு திருநிலா முற்றந் தன்னில், அந்தமாத் துயில்கொள் கின்ற வாயிழை தன்னைக் கண்டு” உதயணதமாரா. உஞ்சை. 13.

54. பல்வலிப்பறவை - சிம்புளென்னும் பறவை; “பறந்துசெல் சிம்புள்” என்பர்பின்; 65. 55. விபுலகிரியில்.

56. வரை - பக்கமலை. அருகர் - அருகே.

58. கம்ப. அயோத்தி. மந்திர. 25.

59. ‘ஏயர் பெருமகன்’ என்றது. மிருகாபதியின் தந்தையை; உத்தோதய காவியத்தில் இவன் பெயர் கேடகனென்று காணப்படு

60. கொற்றம் - அரசரிமை; 138. [கின்றது.

61. விக்கிரன் - மிருகாபதியின் தமையன்; 122.

59 - 61. ஏயர் பெருமகன் தன் அரச உரிமைகளை விக்கிரனுக் கீந்து.

- தறம்புரி தந்தை பள்ளிய தருகர்ப்
 65 1 பறந்துசெல் சிம்புள் பையென வைத்தலும்
 கயலேர் கண்ணி துயிலேற் றெழுவே
 2 உயிர்போ யுருமையி னுறுபுட் போக
 அச்ச வகையினு மந்தரச் செலவினும்
 பொற்றொடி மாதர் பொறைநோய் கூர
 70 எல்லாக் கோளு நல்வழி நோக்கத்
 திருமணி விளக்கந் திசைநின் றழலப்
 பெருமணிப் பாவையிற் பிறந்தனை ஈடந்தோய்
 திருமெய் தழீஇ யருமைத் தாக
 நிகழ்த்ததை யறியாள் கவன்றன ளிரங்க
 75 ஆத்திரை போந்த வருந்தவன் கண்டுதன்
 ஆத்த காதுன்மக ளாவ தறிந்துசென்

64 - 5. தந்தையாகிய முனிவனுடைய ஆச்சிரமத்தினருகே மிருகா பதியைச் சிம்புள் மெல்ல வைத்தலும்.

66. கயலேர்கண்ணி - மிருகாபதி.

67. அவள் உயிரோடிருந்தமையின் அப்பறவை அவளை விட்டு விட்டுச் சென்றுவிட; “பற்றுயி ருண்ணப் புள்ளும் பறந்துவான் போயிற் றன்றே” உதயணாதுமார. உஞ்சை. 14.

65 - 7. சிம்புள் பிராணவதம் பண்ணாததொரு பட்சியென்று கூறி இவ்வடிகளை மேற்கோளாகக் காட்டினர் தக்கயாகப்பிரணி உரையாசிரியர்; தாழிசை, 630. [கரிக்க.

69. பொறைநோய்கூர - கருப்ப வேதனையாகிய நோய் அத்

70. வி. பா. சம்பவச். 67.

71. மணிவிளக்கம் - மாணிக்கமாகிய விளக்கு; அழல - ஒளிவிட “மணிவிளக் கெரிய” சீவக. 304. [போல.

72. பெருமணிப்பாவையின் - பெரிய மாணிக்கப்பாவையைப் உதயணன் பிறப்பு வரலாறும், சீவகன் பிறப்பு வரலாறும் ஒருவாறு ஒத்திருத்தல் காண்க.

74. கவன்றனள் - மிருகாபதி கவலையுற்று.

75. ஆத்திரை - யாத்திரை. அருந்தவன் - மிருகாபதியின் தந்தையாகிய முனிவன்.

76. ஆத்த காதல் மகளாவது - தன்னுடைய காதலாற் பிணிப்புற்ற மகளாதலை. சென்று - அவளிடம் போய்.

பீ - மீ. 1 பறந்து சிம்புள். 2 உயிர்பெய்துருமையின், உயிர்பிரிந்தருமையின்.

- றஞ்ச லோம்பென நெஞ்சகம் புகலப்
 பள்ளிக் கொண்டுபுக் குள்ளழி வோம்பி
 அதிரா ஞாலத் தரசவீற் றிருந்த
 80 கதைபுரைக் கெல்லாங் காரண னாதவிற்
 புதையிரு ளகற்றும் 1 பொங்கொளி மண்டிலம்
 உதய 2 மிவர்தர வுதித்தோன் மற்றிவன்
 உதயண னாகெனப் பெயர்முதற் கொளீஇப்
 பரம விருடிகள் பல்லோர்க்குத் தலைவன்
 85 தருமந் தாங்கிய தவாஅக் கொள்கைப்
 பிரமசுந் தரனெனும் பெரும்பெயர் முனிவற்குப்
 பழிப்பில் கற்பிற் பரமசுந் தரியெனும்
 விழுத்தகு பத்தினி விரும்பிப் பெற்ற
 புத்திரன் றன்னொடு வத்தவர் தோன்றலும்
 90 3 இருவிரு மவ்வழி மருவிவினோ யாடிச்
 செல்லா நின்ற சில்லென் 4 காலே
 வெஞ்சின வேழ வெகுளி நீக்கும்
 மந்திர நாமம் வந்துநீர் கன்மெனத்

77. அஞ்சலோம்பு - அஞ்சலை ஒழி. புகல - விரும்ப
 80. எல்லாக்கதைகளுக்கும் இவன் காரணமாக இருத்தலின்.
 81. ஒளிமண்டிலம் - சூரியமண்டலம்.
 82. உதயம் - உதயகிரி. [ணன் ' என்று கூறி.
 82-3. 'சூரியன் உதயமாகையிற் பிறத்தலால் இவன் பெயர் உதய
 89. யுகியென்று இந்ததாலுள்ளே வழங்குபவன் இப்புத்திரனே.
 வத்தவர் தோன்றல் : முன்னிலைக்கண்வந்தது.
 85-9. பிரமசுந்தர முனிவனுக்குப் பரமசுந்தரியென்னும் மாதா
 பெற்ற புத்திரனேடு.
 90. இருவிரும் - புத்திரனும் நீயுமாகிய இருவிரும்.
 91. சில்லென்காலே - இளம்பிராயத்தில் ; 109.
 93. மந்திரநாமம் : இருபெயரொட்டு. நீர் கன்மென - நீங்கள்
 இருவிரும் கற்றுக்கொள்ளுங்களென்று பிரமசுந்தரமுனிவன் இருவருக்
 கும் உபதேசித்து.

- 15 - மீ. 1 பொங்கிருண்மண்டிலம். 2 மிவர்தரப்பிறந்தோன்.
 3 இருவரும். 4 கானம்.

- தேவவிந் திரனிற் றிருந்தப் பெற்ற
 95 ஆய்பெரு நல்லியா முமைவர வெழீஇக்
 கான யானையுங் கரந்துறை புள்ளும்
 ஏனைய பிறவு மாண வுவுகையொடு
 கேட்டவை யெல்லாம் வேட்டவை விரும்பி
 வேண்டிய செய்தவி னீண்டிய மாதவன்
 100 வரத்தின் வல்லே வல்லே யாகென
 1 உரைத்தம் முனிவ னுவந்தனன் கொடுத்துப்
 பெறலரும் பேரியாழ் பெற்ற வானும்
 ஆர்வ நெஞ்சின னாகிய கல்வி
 நேர்தனக் கில்லா நெஞ்ச ணமைதி
 105 யூகி நினக்கிங் கடைக்கல மென்பதும்
 போகிய புகழோன் பணிப்பக் கொண்டு
 தோழ னாகித் தோமில் கேள்வி
 யாமும் பாட்டு மவைதுறை போகிக்
 கல்லா நின்ற சில்லென் 2 காலத்து
 110 மைவரை மருங்கின் மடப்பிடி சூழத்
 தெய்வ யானை நின்றது நோக்கிக்
 கண்டே நின்று காத லூர்தர
 மந்திர வாய்ப்பும் வல்ல யாழின்
 கந்திர வகையுங் காண்பல் யானென
 115 எழீஇயவ ணியக்கப் பொழிமத யானை

-
99. மு. 116. 100. வல்லே - விரைவில்.
 94-101. இந்திரனால் தான் பெற்ற யாழ் யானையையும், புட்களையும் வயமாக்குதலையறிந்து அம் முனிவன் அந்தயாழை உதயணனுக்கு அளித்து. 102. பெற்ற - தான் பெற்ற. [முனி.
 106. போகியபுகழோன் : உ. 10 : 20. புகழோன் - பிரமசுந்தர
 107. தோழனாகி - யூகிக்குத் தோழனாகி.
 108. பாட்டு - மிடற்றுப்பாடல். 109. சில்லென்காலம் : 91.
 111. நோக்கி - உதயணன் நோக்கி. 112. கண்டு - ஆராய்ந்து.
 113. மந்திரவாய்ப்பும் - மந்திர சித்தியையும்.
 114. கந்திரவகையும் - இசையின் வகையையும் ; கந்திரம் : கந்தருவமென்பதன் சிதைவு.
 115. எழீஇயவண்ணியக்க - ஒலியை எழுப்பி அங்கே யாழ்வாசிக்க. பி - ம். 1 உரைத்தமுனி. 2 கானத்து.

- வேண்டிய செய்தலி னீண்டிய மாதவன்
 பள்ளிக் குய்ப்ப நள்ளிருட் கூறும்
 பாக ரேறினுந் தோற்கயி றிடினும்
 நீமுன் னுண்ணினு நீங்குவல் யானென
 120 ஆகு பொருள்கேட் டறிவுற் றெழுந்து
 போதுங் காலை மாதவ னொருமகன்
 வீயாச் செங்கோல் விக்கிர னொருநாள்
 எச்ச மின்மையி னெவ்வங் கூராத்
 துப்புர வெல்லார் துறப்பென் யானெனத்
 125 தற்பயந் தெடுத்தவன் றுணிழல் வந்தோன்
 மதலை யாகுமிப் புதல்வன் யாரெனச்
 செருமிகு சீற்றத்துக் குருகுலத் தரசன்
 சாயாச் செங்கோற் சதானிகன் றேவி
 அருமைசால் கற்பின் மிருகா பதியெனும்
 130 துங்கை தன்னகர்க் கங்குற் கிடந்தோட்
 கின்னது நிகழ விவ்வயிற் றந்த
 பொன்னணி பைம்பூட் புதல்வன் றுணிவன்
 ஐயாண்டு நிறைந்தன னாதலி னிவனைத்
 தெய்வ ஞானந் திறப்படக் காட்டித்

116. ழ. 99.

115-7. அந்த யானை வயமானமையால் அதனை உதயணன் தானிருக்குமிடத்திற்குக்கொண்டு போக, அவன்களவில் அது கூறா நின்றது.

118-9. பாகரேறுதல் முதலிய மூன்றுகுற்றங்களுள் ஒன்று நிகழு மாயின் யான் உன்னைவிட்டு நீங்குவேனென்று கூறியது.

122. விக்கிரன் : 61. 123. எச்சம் - சந்ததி.

124. துப்புரவெல்லாம் - துகர் பொருள்களையெல்லாம்.

125. வந்தோன் - வந்தவிக்கிரன்.

126. என - என்று தந்தையாகிய முனிவன் வினாவ.

127. ஈ. 27 : 181 ; ச. 15 : 26. சைன நூல்களிற் கூறப்படும் அரசபரம்பரை ஐந்து ; அவை இக்குவாகுலம், அரிகுலம், குருகுலம், நாதகுலம், உக்கிரகுலமென்பன.

128. செங்கோலென்றது கோலென்னுந் துணையாய் நின்றது ; “கோடாத செங்கோல்” (சீவக. 7) என்புழிப்போல.

130. துங்கை - உன் தங்கை. 131. இவ்வயிற்றந்த - இங்கே

134. இவனுக்கு ஞானோபதேசம் செய்து. [பெற்ற.

- 135 தன்னகர்க் குய்ப்பெ னென்றலு மடிகள்
என்னுழைத் தம்மி னிறையென வியற்றித்
தாய மெல்லாந் தனக்குரித் தாக
ஏயர் கொற்ற மிவன்வயிற் கொடுத்துப்
பெறலரும் பெருந்தவத் துறுபயன் கொள்வலென்
140 றாய்புகழ் முனிவனோடு தேவியை யிரந்து
செருமிகு குருசிறன் மருமகற் றழீஇ
நீல யானை நின்றது பண்ணிக்
கோல வெருத்தங் 1 குலவ வேற்றி
வளநகர் புக்குத்தன் 2 னுளமனைக் கெல்லாம்
145 உதயண னிறையென வறிவரச் சாற்றி
வேத்தவை நடுவண் வீற்றிரி திருத்தி
ஏயர் குலமுதற் கிறைவ னாகி
அவ்வழி மற்றுநீ வளர விவ்வழிப்

(தேவியைப் பிரிந்த சதானிகன்சேயல்)

பட்டதை யறியான் பயநிலங் காவலன்

- 150 கட்டழ லெவ்வமொடு கடவுளை வினவக

சுசுஉ (முனிவன் கூற்று)

கடும்புள் ளொதிர்ந்து காட்டகத் திட்டதூஉம்
நெடுநதோ ளரிவை நின்னைப் பெற்றதூஉம்
தகையுடை முனிவன் றலைப்பட்ட தூஉம்

-
135. என்றலும் - என்று அம்முனிவன் கூறலும்.
136. இறையென - அரசனாக. 137. தனக்கு - இவனுக்கு.
138. ஏயர்க்குரிய அரசவரிமையை இவனுக்கு அளித்து.
139. தவப்பயனை யான் அடைவேனென்று சொல்லி.
140. தேவியை - மிருகாபதியை. 141. குருசில் - விக்கிரன்.
142. நீலயானை - ஒருவகை யானை.
146. இருத்தி - இருத்த. 149. காவலன் - சதானிகன்.
150. கட்டழலெவ்வமொடு - மிக்க அழல்போன்ற துன்பத்
தோடு; “கட்டழ லெவ்வங் கைம்மிக” (சீவக. 360.) கடவுளை - ஒரு
முனிவனை. வினவ - நிகழ்ந்தவை கூறும்படி சதானிகன் கேட்க.
151. கடும்புள் - சிம்புட்பறவை.
153. முனிவன் - தந்தையாகிய முனிவன்.
பி - ம். 1 பொலிய. 2 னுள்மனைக்.

- வகையுடை நல்யாழ் வரத்திற் பெற்றதூஉம்
 155 விசையுடை வேழம் வணக்கும் விச்சையும்
 மாமன் கொண்டுதன் மாணகர் புக்கதூஉம்
 ஏயர்க் கிறையென வியற்றிய வண்ணமும்
 மாசில் கொற்றவன் மறுத்திவண் வரவும்
 ஆண்டகை மொய்ம்பினே ரரசடிப் படுப்பதூஉம்
 160 ஈண்டிவண் வந்தூநீ வீற்றிருப் பதூஉம்
 உள்ளுறுத் 1 தோதியா னுள்ள முவப்ப
 முற்பா னிகழ்ந்தவும் பிற்பாற் பெருக்கமும்
 இனையவை யெல்லா மியற்படப் பிழையாது
 வினவிய பொழுதின் 2 விரித்துரைத் தனனோர்
 165 பனுவ லாளனைப் பணிந்துகை கூப்பிக்
 கண்போற் காதனின் கழிபே ரமைச்சன்
 முன்போல் விளிந்து முடிக்குங் காரியம்
 உண்டு மாங்கொல் கண்டுவந் தோர்களைக்
 கண்டில மாதலிற் பண்பொடு புணரக்
 170 கேட்டபி னறிதும் யாமென வேட்ப
 இன்னவை கிளந்துபின் மன்வயிற் றழீஇ
 என்கூற் றினைபு 3 நுங்கூற் றுகத்
 தேன்கவைக் கொளீஇ வேம்பி னூட்டும்
 மகாஅர்மருந் தாளரின் மறத்தகை யண்ணலை

-
154. யாழைப் பிரமசுந்தரமுனிவனாற் பெற்றதும்.
 155. விசை - மந்திரம். 156. மாமன் - விக் கிரன்.
 158. மறுத்து - மீட்டும். இவண் - இந்நகரத்தே.
 159. ஓரசு - பிரச்சோதனன். அடிப்படுப்பது - சிறைப்படுத்தல்.
 160. இவண் - இந்நகரத்தே (கோசம்பி நகரத்தே.)
 161. ஒதியான் - ஞானத்தால்; “எல்லா, மோதியி னுணர்ந்து
 ஈண்டான்” சீவக. 951.
 164 - 5. ஓர் பனுவலாளனை - ஒரு முனிவனை.
 166. கண்போல் அமைச்சன் - யுகி; உ. 10 : 101. [உ. 1 : 52-6.
 167. முன்போல் - சிறைப்பட்ட காலத்தில் இறந்ததுபோலவே;
 170. கேட்டபின் - முனிவனைக் (165) கேட்டபின்பு. வேட்ப -
 2 தயணன் விரும்பும்படி.
 167-8. காரியமும் உண்டுகொல் என உம்மையை மாறிக் கூட்டுக.
 3-ம். 1 தொழியா. 2 விரித்துவே றுரைத்தபனுவல். 3 கின்கூற்றுகத்

- 175 நகாஅர் பல்லவர் நலம்புகழ்ந் தேத்தும்
விழுப்ப மெய்தி யொழுக்கியல் போம்பி
1 இழுக்கா தியன்ற விலாவா ணத்தயல்
உண்டாட் டயர்த லுறுதி யுடைத்தென
வண்டார் மார்பனை வலியுள் ஞறிஇ
- 180 ஏழ்ச்சி வேண்டுஞ் சூழ்ச்சி கொடுக்கென
உள்ள தோழரு மொருப்பட் டெய்தி
வள்ளதழ் நறுந்தார் 2 வத்தவற் குறுகி
முறைபட வுணர்ந்த குறைவில் கட்டுரை
கொள்ளக் கூறலும் வள்ளலும் லிரும்பி
- 185 நிதியக் கலத்தொடு பதிபல வருளிக்
கொற்ற முரசிற் கோடணை கொட்டி
சுசைபோக் கினரா லுவகையின் மகிழ்நதென். 3

கக—அவலந் தீர்ந்தது முற்றிற்று.

175. நகாராய்.

177. இலாவாணத்து அயல் - இலாவாணமென்னும் நகரத்தின் அயலிடத்தே.

178. உண்டாட்டு - விளையாட்டு; உ. 12 : 34.

180. ஏழ்ச்சி - எழுச்சி; க. 58 : 58, அடிக்.

என் கூற்றினையும் நும் கூற்றாக (172) ஏழ்ச்சிவேண்டும் சூழ்ச்சி கொடுக்கவென்று உருமண்ணுவா கூற (180.)

178 - 80. வேம்பினைத் தேனாற் பொதிந்து குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கும் மருத்துவரைப்போல, மேற் செய்யவேண்டுவனவற்றை உதயணன் மனங்கொள்ளும்படி நீர் கூறவேண்டுமென்றபடி.

184. வள்ளல் - உதயணன்.

185. நிதியக்கலம் - பொன்னணி, பதிபல - பலஊர்களை. அருளி -

186. கோடணை கொட்டி - முழக்கமுண்டாகக் கொட்டி. [அருள்.

பி - ம். 1 இறுக்காறியன்ற, 2 வயந்தகற்.

கஉ—மாசன மகிழ்ந்தது.

ஒசை போக்கிய பின்றை யோவா
மாசில் சிறப்பின் வான்பூத் தன்ன
நகரம் வறுவி தாகநாட் கொண்டு

(இலாவாணத்தின் அயலிலுள்ள மலையின் இயற்கை
யழதும் செயற்கையழதும்)

தகரங் கமழுந தண்வரைச் சாரற்
5 நக்கோ ருறையுந் தாபதப் பள்ளியும்
கற்றோ ருறையுந் கடவுட் டானமும்
புக்கோர் புறப்பட லுறாஅப் பொலிவிற்
சுணையும் யாறு மிணையவை மல்கி
மேவர வமைத்த மேதரு வனப்பிற்

கஉ—மாசன மகிழ்ந்தது.

[சயந்தி நகரத்திலுள்ள ஆடவரும் மகளிரும் அரசன் கட்டளைப் படியே பலவகையான நுகர்பொருள்களுடன் இலாவாண நகரத்தின் அயலிலுள்ள மலைச்சாரலிற் சென்று உண்டாடியது இதனால் அறிய லாதும்.]

2 - 3. வான்பூத்தன்ன நகரம் - வானுலகம் பொலிவுற்று விளங்கி னாற்போலும் சயந்தி நகரம் ; என்றது அதன் செயற்கையழகு கூறிய வாறு. வறுவிதாக - வறுமையையுடையதாக ; அரசன் முதலிய யாரும் இலாவாணஞ் செல்லப் புறப்படுகின்றமையின் இங்ஙனங் கூறினர் ; “பூநகர் புல்லென” (40) என்பர்பின் ; இது, “மன்னன் கரிகால் வள வனிக் கியநா, ளிந்நகர் போல்வதோ ரியல்பின தாகிப்,பொன்னகர் வறி தாப் போதுவர்” (மணி. க : 39 - 41) என்பது போல்வது.

4. தகரம் - தகரமரம் ; இது நறுமணமுடையது.

5. தாபதப்பள்ளி - முனிவருடைய ஆச்சிரமம் ; “தண்டா ரணி யத்துத் தாபதப் பள்ளியொன், றுண்டு” சீவக. 337.

6. கடவுட்டானம் - தேவாலயங்கள் ; தேவஸ்தானம் ; “கடவுட் டானத் தற்றயில் பூசைச் செல்வம்” திருவிளை. தடாதகை. 53.

9. மேவர - விரும்பித்தங்கும்படி.

10 கோலக் கோயிலொடு குரம்பை கூடிப்

(மாங்கள் முதலியன)

பலவு மாவு நலமா நாகமும்

மகிழும் பிண்டியும் ¹வரியிதழ்னிச்சமும்

வேங்கையு மாவும் விளவும் வேயும்

கோங்குமந் குரவுந் கொடிக்குருக் கத்தியும்

15 நறையு² நந்தியு மறைபுயி ல்கிலும்

வழையும் வாழையுந் கழைவளந் கனினிய

திகிரியுந் தில்லையும் பயில்பும் பயினும்

முல்லையும் பிடாவுந் குல்லையுந் கொன்றையும்

குருந்தும் வெட்சியு நரந்தையு நறவும்

20 நறும்பா திரியு நாண்மலர்க் கொகுடியும்

இறும்பம லேலமு மேரில வங்கமும்

பைங்கூ தாளமும் வெண்பூஞ் சுள்ளியும்

² கொய்தகை போந்துந் கைதகை காந்தளும்

திமிசந் தேக்கு னெமையு மாரமும்

10. கோயில் - அரண்மனை. குரம்பை - சிறுகுடி.

12. அனிச்சம் - ஒருமரம் ; க. 51 : 52.

13. ஆ - ஆச்சாமரம். வேய் - பெரு மூங்கில்.

15. நறை - நறைக்கொடி ; “நறைநாத் தொடுத்த வேங்கையங் கண்ணி” (புறநா. கசுஅ.) நந்தி - நந்தியாவட்டம் ; உ. 4 : 77. அறையில் - துண்டாக்கப்படுகின்ற. 16. கழை - கோல்.

17. திகிரி - சிறு மூங்கில். பயின்-ஒருமரம் ; “பலவும் பயினும்”

18. குல்லை - கஞ்சா ; துழாயுமாம். [க. 48 : 153.

19. நரந்தை - நரந்தப்புல், நாரத்தை. நறவு : “நறவஞ்சுர புண்ணை” (பரி. கட) ; நெடுவெனவும் வழங்கும்.

20. கொகுடி - ஒருவகை முல்லை ; துறிஞ்சிப். 81. “கொழுமலர்ப் புன்னையே கொகுடி முல்லை” தே. வடநாங்காடுதுறை.

21. இறும்பு - சிறுகாடு.

22. கூதாளம், கூதளியெனவும் வழங்கும். வெண்பூஞ்சுள்ளி வெண்மையான பூக்களையுடைய மராமரம் ; 108, 129 ; திணைமாலை நூற். 2.

23. கொய்து அகை போந்து - கொய்யப்பட்டுத் தழைக்கின்ற பனைமரம். கைதகை - மகளிர் கைவிரல்களை யொத்த.

24. நெமை - ஒருவகைமரம் ; “வழைநெமை யாரம்” பரி. கட

பு - ம். 1 விரியித. 2 கொய்தகைப்போதுங்கைதைக்.

- 25 1 சேபா லீகையுஞ் செங்கொடு வேரியும்
 தீவாய்த் தோன்றியுந் திலகமுந் திரிகோற்
 பகன்றையும் பலாசு மகன்றலைப் புழகும்
 குளவியுந் குறிஞ்சியும் வளவிய மௌவலும்
 சிறுசெங் குரலியுஞ் சிறுசெண் பகமும்
- 30 நறும்பொற் 3 கொட்டமுந் துறும்பு கருவி
 இன்னவை பிறவும் பன்மரம் பயின்று
 கொடிப்பூம் பந்த ரிடைப்பரந் தியன்ற
 இடமிடந் தோறுங் கடனது வாகித்
 தண்டாக் காதலி னுண்டாட் டுரைப்பேன்
 (மாசனம் மலைச்சாரலையடைதல்)
- 35 தேரும் வையமுஞ் சிவிகையும் பண்டியும்
 ஊரு முர்தியும் 4 பிடுகையு முயர்வரை

25. சேபாலிகை - நீர்நொச்சி; உ.15 : 104. செங்கொடுவேரி:
 “செங்கொடு வேரி தேமா” துறிகீசி. 64.

26. தீவாய்த் தோன்றி - தீயைப்போன்ற செம்பூக்களையுடைய
 செங்கார்தள்; “ஆயிதழ்த் தோன்றி, சுடர்கொ ளகலிற் சுருங்குபிணி
 யவழி” (அகநா. உரு. 1.) திலகம் - மஞ்சாடிமரம்.

27. பகன்றை - சிவதைக்கொடி; “வெள்ளிதழ்ப், பகன்மதியுரு
 விற் பகன்றை மாமலர்” (ஐங்குறு. சஞ்சு.) பலாசு - புரசு, புழகு - மலை
 யெருக்கம்பூ; “அரக்குவிரித் தன்ன பரேரம் புழகு” (துறிகீசி. 96);
 “அழகா வென்றிப் புழகா” திருவால. நசு : 12.

28. குளவி - காட்டு மல்லிகை. குறிஞ்சி - குறிஞ்சிமரம். மௌ
 வல் - முல்லை; ஒருவகை மல்லிகை யென்றுங் கூறுவர்.

29. சிறு செங்குரலி - கருந்தாமக்கொடி; “சேடல் செம்மல் சிறு
 செங் குரலி” துறிகீசி. 82.

30. கொட்டம் - ஒருவகை மரம்; “குங்குமங் கொட்ட மேலம்”
 (கம்ப. ஆற்று. 13.) துறும்பு - நெருங்கி; “துறம்பு செஞ்சடைத் தாமதி
 வைத்து” (தே. எறும்பியூர்.); துறம்புகருவி: ஒரு பொருட்பன்
 மொழி. [கொடிப் பந்தரும்” உ. 15 : 11.

32. கொடிப்பும்பந்தர் - பூங்கொடிகளாலாகிய பந்தர்; “இடுகு

34. தண்டா - அமையாத. உண்டாட்டு - இருபாலாரும் பாண
 வகைகளையுண்டு மகிழ்ந்து விளையாடல்; 178. ‘உரைப்பேன்’ என்றது
 கலியின் கூற்று. 36. பிடுகை - ஒருவகையூர்தி.

பி - ம். 1 சோபாலிகை. 2 புழகும். 3 கொட்டமுந் 4 பிடுகை.

மையணி வேழமு மாவும் பண்ணி
மடமொழி மகளிரு மைந்தரு மேறிக்
கடன்மலை பெயருங் காலம் போல
40விடு தேனிற் பூநகர் புல்லென
நீரணி பெருமலைச் சார லெய்தி

(பாடியீன் இயல்பு)

மாசில் வானத்து மதிவிரிந் தன்ன
தூசக் குடிஞையுந் துல்லாமண் டபமும்
பல்காழ்த் திரையும் ¹ படாகையங் கொட்டி லும்
45 ஒல்காக் கூடமு மொருங்குதலைப் பிணங்கி
மன்றும் வீதியுந் துன்றிவீ றெய்தி
எவ்விடந் தோறு மவ்விடத் தாகி
உயர்மிசை யுலக நீங்கி நிலமிசை
அந்தர மருங்கி னந்தன வனத்தொ
50 டிர்திர ² னுரிமையொ டெண்கொண் டிறங்கின
இன்பம் பயந்த விலாவா ணத்தயல்

37. மையணிவேழம் - அஞ்சனம் அணிந்தயானை ; க. 48 : 184,

39. கடல் கூட்டத்திற்கு உவமை. [அடிக்.

40. புல்லென - பொலிவிழந்து தோன்ற; “நகரம் வறுவி தாக”
(8) என்றார் முன்னும்.

43. தூசக்குடிஞை - வெள்ளிய ஆடையாலாகிய சிறுகுடிசைகள்.
துல்லாமண்டபம் : க. 37 : 102.

44. பல்காழ்த்திரை - பல குத்துக்கோல்களுடனே செய்யப்பட்ட
மதிட்டிரை ; “நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோலி” (முல்லை. 44) ; “நெடுங்
காழ்க் கண்ட நிரல்பட நிரைத்த, கொடும்பட நெடுமதில்” (சிலப். உள :
151-2.) படாகை - பெருங்கொடி.

45. ஒல்காக்கூடம் - மெலிவையடையாத கூடம் ; “கூடங் குத்
திக் கயிறுவாங் கிருக்கை” முல்லை. 40.

42 - 5. குடிஞை முதலியவற்றிற்கு மதியொளியுவமை.

48. உயர்மிசையுலகம் - சுவர்க்கம்.

49. நந்தனவனம் - கற்பகச்சோலை.

50. உரிமை - (இங்கே) இந்திராணி முதலியோர். இறங்கின-இறங்
கினாலொத்த.

பி - ம். 1 படாகையுங், 2 னுரிமை யோடுடன்.

மன்பெருஞ் சோலை மலைவயிற் போகா

(மகளிரும் மைந்தரும் பலவகைக்காட்சிகளைக்கண்டு மகிழ்தல்)

அறைவாய் முரசி னதிர்க ணன்ன

¹ நிறைவாய்த் தண்சுனை நிவந்த நீலத்

55 தொண்மலர் குற்ற மகளி ரவைநம்

கண்மல ரழித்த கனின் போன்மென

² நீலமொ டிகன்ற நேரிழை மகளிரைக்

கோலமொடு கலந்த சூமரர் மற்றவை

தேம்புடை விரியக் கூம்பிடங் காட்டினும்

60 சுண்ணிழ லெறிப்பக் கலக்கமொடு நடுங்கி

ஒண்ணிழ லிழந்த வெளிய வாசித்

³ தொழுவன விரக்குந் தோழிகைக் ⁴ கொடிஇ

ஒழிக வுள்ளழி விவற்றொடு நீரெனக்

கழுமிய ⁵ வெகுளியர் காணக் காட்டி

65 மாறாத் தாளை மன்னனை வழுத்தி

ஆறாக் காதலொ டாடின ரொருசாள்

பூநதண் சாரற் பொங்குசூலை பெடுத்த

காந்தட் கொழுமுனை கண்ட மகளிர்நம்

51 - 2. இலாவாண நகரத்தின் அயலிலுள்ள சோலைகள் சூழ்ந்த மலையின கண்ணே சென்று.

53 - 66. ஒருதோடர்:—

[வென்றுமாம்.

53. அறைவாய் - முழங்குதல் வாய்த்த; அடித்தல் வாய்த்த

54. சுனைநிவந்த நீலம்-சுனையிலுயர்ந்து தோன்றிய நீலம்; “பைஞ் சுனைப் பூத்த பருவாய்ச் சுவளை” ஐங்குறு. உகக.

53-4. சுனைக்கு முரசின் கண் உவமை; “பறைக்க ணன்ன நிறைச் சுனை” (அகநா. களஅ, நடஉச.) 55. குற்ற - பறித்த.

57. நீலமொடு இகன்ற - நீலப்பூக்களொடு பகைத்த.

59. கூம்பிடம் - குவிந்த இடத்தை.

62. தொழுவன இரக்கும் - கைகுவித்தனவாய் இரவாரின்றன. கொடிஇ - கொடுத்த.

63. இந்த நீலமலர்களொடு உள்ளழிதலை நீர் ஒழிவீராகவென்று.

64. கழுமிய வெகுளியர் - மிக்க வெகுளியையுடைய மகளிர்.

67 - 81. ஒரு தோடர். 68. முனை - அரும்பை.

பு - ம். 1 நிரைவாய். 2 நீலமொடணிந்த. 3 தொழுவனிரக்கும். 4 கொண்டென. 5 வெகுளிகாண.

கைவிர லெழினலங் கவர்த்தன விவையெனக்

70 கொய்ப்பூங்¹ கார்தள் கொண்ட கையினர்
எமக்கணி யுடையரென் றெம்மொ டுறையுநீர்
நுமக்கணி² யுடையரை யெதிர்த்தனி ரீங்கென
எழில்³ விர றேறு மியைந்தணி யாகிய
கழுமணி மோதிரங் கழித்தனர் களைந்து

75 கவற்சி கொண்ட காமத் துணைவியர்
⁴ இயற்கை யோரி னிற்றென மதித்துக்
காலக் கார்தட் கதழ்விடங் காட்டிக்
கோலக் கொழுவிர் லேலொளி யெறிப்ப
அரும்பென நில்லா வஞ்சின வளிய

80 விரிந்த விவற்றொடு விடுமின் வேர்வேன்
நிரந்தனர் தெருட்டி யியைந்தன ரொருசார்
தேங்கமழ் சிலம்பிற் பாங்குபட நிவந்த
வேங்கை விரிபினர் விரும்புபு கொய்து
புணர்வேங் காதலர் புனையிருங் கூந்தற்

85 கிணரிவை யணிமினென் நிரந்தனர் நீட்ட
விரும்பினர் கொண்டு வீயென வுணரார்
அரும்பிள வனமுலை யாகத் தருகர்ச்
⁵ சிதர்வன கிடந்த சில்லரிச் சுணங்கிவை

69. இவை - இக் கார்தள் மலர்கள்.

67 - 9. “கொடிச்சியர் கூப்பி வரைதொழு கைபோல், எடுத்த நறவின் குலையலங் கார்தள்” கலி. ச0: 11-2.

71. நீர் என்றது மோதிரங்களை நோக்கி.

72. எதிர்த்தனிர் - ஏற்றுக்கொண்டார்.

74. கழுமணிமோதிரம் - செப்பஞ் செய்த மணிகள் இழைத்த மோதிரங்களை; “கழுமணிச் செம்பொ னுழிக் கைவிரல்” சீவக. 2716.

75. கவற்சி - கவலை. காமத்துணைவியர் - காமக்கிழத்தியரது.

76. ஓரின் - உணர்ந்தால். இற்று - இத்தன்மையது.

77. கதழ்விடம் - சிதைந்துவிரிந்த இடத்தை.

78. எல் ஒளி - எழுச்சியையுடைய ஒளி. எறிப்ப - வீசுதலால்.

79. அளிய - அளிக்கத்தக்கன. 80. வேர்வு - சினம்; ஆகுபெயர்.

82 - 99. ஒரு தேடர். 82. சிலம்பு - பக்கமலை.

86. வீயென உணரார் - பூக்களென்று அறியாராகி.

87. அருகர் - அருகே.

பி - ம். 1 கார்த்தனொடு. 2 யுடையோரை. 3 விறற்றேறு. 4 இயலகை யோரிற்றென. 5 சிதாவமை.

- புதல்வர்ப் பயப்பிற் புலந்துகை நீங்கி
 90 மலையக மருங்கின் ¹ மரம்பொருந் தினவெனச்
 சிலையணி யழித்த சென்றேந்து புருவத்
 தரிமலர் நெடுங்க ² ணழலெழ நோக்கித்
 தெரிவை மகளிர் திண்பார் வீசிட
 மாலை யோதி மடவரன் மகளிர்க்குக்
 95 காலை கழியினுங் கழியா திதுவென
 உவந்த வுள்ளமொடு நயந்துபா ராட்டி
 அன்மையை யுணர்த்த ³ வண்மையிற் றுழ்ந்து
 வீழ்பூங் கொம்பின் வேங்கை நிரந்த
 ஆய்பூங் கானத் தாடின ரொருசார் ✓
 *100 அரும்பெறற் காதலொ டணிநமக் காகி
 மருங்குலு மாகமும் வருந்தப் போந்த
 கருங்கண் வெம்முலை யரும்பி னழித்து
 வண்பொற் றட்ட மலர்ந்த வாதுவின்
 நண்பிற் கொத்தில நம்மோ டிவையெனக்
 105 கோங்கங் குறுகல் செல்லா ⁴ ரயல
 மாம்பொழிற் சோலை மகிழ்ந்துட னாடும்
 ஒள்ளிழை மகளிர்க் கொளிர்மதி யன்ன
 சுள்ளிவெண் சூழ்ச்சி சுரும்புணத் தொடுத்து
 நெறிப்பல கூந்த னேயந் தோன்றக்
 110 குறிப்பறிந் தணிந்து கூடின ரொருசார்

-
89. புதல்வர்ப் பயப்பின் - பிள்ளைகளை யாம் பெற்றமையினால்.
 88 - 90. சுணங்கு வேங்கைமரத்தைப் பொருந்தின. வேங்கைப் பூவைச் சுணங்காக நினைந்தனர்.
 93. பார் வீசிட - வேங்கைப் பூக்களைப் பூமியில் வீசிட.
 97. அன்மையை - சுணங்கு அல்லாமையை.
 98. நிரந்த - வரிசையுற்று நின்ற.
 100 - 110. ஒரு தொடர்.
 102. கோங்கரும்பு நகிலுக்கு உவமை; சிறுபாண். 25-6, அடிக்.
 103. பொற்றட்டம் - பொன்னாலாகிய தட்டுப்போன்ற பூக்களை;
 “கோங்கந் தட்டம்” (உ. 14 : 24) என்பர் பின்.
 105. கோங்கம் - கோங்கமரங்களை.
 106. மாம்பொழிற் சோலை : இரு பெயரொட்டு.
 108. சுள்ளி வெண்சூழ்ச்சி - மராமரத்தின் வெள்ளிய பூக்களா
 லாகிய இண்டைகளை; சுள்ளி : 22, 129; “வெண்பூஞ்சுள்ளி” உ. 15. 16.
 பி - ம். 1 மாருநர். 2 ணழலென. 3 வன்மை. 4 ரியலா.

- நாக நறுமர நவியத்திற் றுணித்து
வேக வெவ்வழல் விளிய மாட்டி-
மானிணப் புழுக்கலொடு தேனெய் விதவையிற்
பன்முறை பகர்ந்து தொன்முறை பிழையார்
- 115 நன்னாட் கொண்டு தன்னையர் பரியப்
பொன்னேர் சிறுதினை விளைந்த ¹ புனந்தொறும்
சாயலுங் கிளவியுந் தம்மொடு நிகர்த்த
தோகையுங் கிளியுந் தொக்கவை யகலத்
துறுகல் வேயின் குறைகண் டன்ன
- 120 தடந்தோ ளசையத் தட்டை ² புடைத்து
முடந்தாட் பலவின் முன்றி னின்ற
கானவர் மகளிர் காரிகை நோக்கி
வானவர் மகளி ³ரல்ல ராயின்
வளமலைச் சாரல் வரைமிசை யுறையும்
- 125 இளநல மகளி ரிவரென வெண்ணி
அஞ்சி லோதிய அஞ்சின ரொருசார்
எச்சார் மருங்கினு மின்னோர் பிறரும்

111 - 26. ஒரு தோடர்.

111. நவியம் - கோடரி; “வடிநவி னவியம் பாய்தலின்.....
மரந்துளங்கிய காவும்” புறநா. உரு.

113. புழுக்கல் - புழுக்கிய ஊன். தேன் நெய் விதவையின் -
தேனோடு கலந்த பாற்சோற்றை.

114. பகர்ந்து - துதித்து. தொன்முறை பிழையார் - மரபு தவ
ஞராகி.

115. நன்னாட் கொண்டு - நல்ல தினத்தில் விதைத்து. தன்னையர்
பரிய - தமையன்மார் நீங்க.

116. சிறுதினை - ஒருவகைத்தினை. 117 - 8. நிரல்நிறை.

119. துறுகல் - உருண்டைக் கல்லில் முளைத்த.

120. தட்டை - கிளிகடி கருவி.

121. முடந்தாட் பலவின் - வளைந்த அடியையுடைய பலாமரத்
தின்; “முடமுதிர் பலவின்” அகநா. நடுஉ.

122. காரிகை - பேரழகு.

124 - 5. வரை - தாழ்வரை. இவர் வரையரமங்கையென்றெண்ணி.

பி - ம். ¹ புலந்தொறும். ² யுடைத்து. ³ ரல்லவாயின்.

- 1 விச்சா தரியரின் வியப்பத் தோன்றிச்
சுனைப்பூக் குற்றுஞ் சுள்ளி சூடியும்
130 சுனைப்பூ வணிகதுங் கொடிப்பூக் கொய்தும்
மகிழின் வட்ட வார்மலர் ²தொடுத்தும்
பவழப் பிண்டிப் பல்லினர் ³பரிந்தும்
செண்ணத் தளிரிற் கண்ணி கட்டியும்
மாலை தொடுத்து மலைவளம் புகழ்ந்தும்
135 கோலக் குறிஞ்சிக் குரவை யாடியும்
மணிமயிற் பீலி மாமயிற் றொழுதி
அணினல நோக்கியு மாடல்கண் டுவந்தும்
மாதர்ப் பைங்கிளி மழலை கேட்டும்
மகளிர் நாப்பண் மன்னவன் போலத்
140 துகளணி யிரும்பிடி- துன்னுபு ⁴சூழ
அந்தண் மராஅத்த பைந்தளிர் வாங்கிக்
கண்ணயற் பிறந்த கவுளிழி கடாத்துத்
தண்ணறு நாற்றந் தாழ்ப்பத் தவிர்த்துப்
பெருமையிற் பிறப்பினும் பெற்றி போகாச்

128. விச்சாதரியரின் - வித்தியாதர மகளிரைப்போல.

129. குற்று - பறித்து ; “சுனைப்பூக் குற்றுந் தொடலை தைஇயும்”
நந். களங் ; குறுந். கசஉ.

131. மகிழின் வட்டவார் மலர் : “கோடுதையாக் குழிசியோடாரங்
கொளக் குயிற்றிய, ஓடுதேர்க்கான் மலர்ந்தன வகுளம்” (சீவக. 1650);
மகிழும் பூக்களைத் தொடுத்தும் ; “மகிழ்பூ மாலை” (க. 40 : 110) என்
றார் முன்னும்.

132. “அத்தச் செயலைத் துப்புற மொண்டளிர்” (ஐங். உளங்.)
பிண்டி - அசோகமரம். பரிந்தும் - தாங்கியும்.

133. செண்ணம் - வடிவு, மலைவளம் புகழ்தல் : 156 ; கலி. ச0 : 6.

135. குறிஞ்சிக் குரவை - குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய குரவைக்
தை ; இது குன்றக்குரவையெனவும் வழங்கும்.

136. தொழுதி - கூட்டம். 137. ஆடல் - மயிலாடுதலை.

139 - 48. ஒரு தொடர்.

141. மராத்த பைந்தளிர் - மராமரத்தின் பசியதளிரை.

142. மு. “கண்ணயற் பிறந்த கவுளிழி கடாத்த, அண்ணல்
யானை” (தொல். களவு. சூ. 11, ந. மேற்.) தாழ்ப்ப - வண்டுகளைத்
தங்கச் செய்ய.

பி - ம். 1 விச்சாதிரியரின், 2 தொடுத்துப், 3 பரிந்து செண்ண,
4 சூழ்ந்தவந்தண்.

- 145 சிறுமை யாளர் செய்கை போல
 மூசுத லோவா மிஞ்நிறின மிரிய
 வீசுத லோவா விழுத்தகு தடக்கை
 இருங்கனிற் றினநிறை விரும்புபு நோக்கியும்
 கொய்குர லேனலுங் குளிர்சனைப் பாதையும்
- 150 மைவளர் சென்னி மரம்பயில் கானமும்
 மலர்ப்பூஞ் 1 சோலையுந் திளைத்த லானார்
 ஆடியும் பாடியுங் கூடியும் பிரிந்தும்
 ஊடியு முணர்ந்து மோடியு மொளித்தும்
 நாடியு நயந்து நலம்பா ராட்டியும்
- 155 மைந்தரு மகளிரு மணந்துவினை யாடி.
 மைந்துற் றனரால்வளமலை புகழ்ந்தென்.

கஉ—மாசன மகிழ்ந்தது முற்றிற்று.

145. சிறுமையாளர் செய்கை : பிறர்க்கு ஈயாமை; உ. 14: 32 - 6.
 141 - 8. குறிஞ்சிப். 146 - 50. 150. மை - மேகம்.
 151. திளைத்தல் - இடைவிடாது அனுபவித்தலை.
 156. மைந்துற்றனர் - விருப்பம் மிகுந்தனர்.

பி - ம். 1 சோலைதிளைத்தல்.

கங—குறிக்கோட் கேட்டது.

மைந்தரு மகளிரு மலைவயி னாடி
 வெந்திறல் வேந்தன் வீழ்பவை காட்டி.

கங—குறிக்கோட் கேட்டது.

[உதயணன், பரிவாரங்களுடன் ஒரு வனத்தை அடைந்து அதி
 லிருந்த ஒரு முனிவரைத் தரிசித்து, யுகி உயிருடனிருத்தல், அவனை
 யடைதல் முதலியவற்றைக் காரணங்களுடன் அவர் கூறக்கேட்டுத்
 துன்பம் நீங்கினமை இதனால் அறியலாகும்.]

2. வீழ்பவை - விரும்புவனவற்றை.

ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்

கண்ணுறக் கவவிக் கலந்து விடாஅ

5 அருடைக் கொத்த வஞ்சுவரு காப்பின்

உரிமைச் சுற்றம் பின்பட வுய்த்துத்

தீதற வெறியுந் தெரிபொருட் கேள்வி

மூதறி முனிவன் ¹பள்ளி முன்னர்

(சோலைவளம்)

அரணம் வேண்டா தச்ச நீக்கி

10 வருண மொன்றாய் மயங்கிய ஊழிச்

சிறுமையும் வறுமையுந் தின்மையும் புன்மையும்

²இறுபும் புலம்பு மின்மையு மிரக்கமும்

அறியு மாந்தரி னுறுவளங் கனிவி

ஐந்திணை மரனும் பைந்தளிர்க் கொடியும்

15 தந்துணைச் ³செல்வந் தலைத்தலை பெருகி

3. ழ. உ. 5 : 6. ஐம்பெருங்குழு : “அமைச்சர் புரோகிதர் சேனாபதியர், தவாத்தொழிற் றாதுவர் சாரண ரென்றிவர், பார்த்திவர்க் கைம்பெருங் குழுவெனப் படுமே” ; எண்பேராயம் : “கரணத் தியலவர் கரும் காரர், கனகச சுற்றங் கடைகாப் பாளர், நகர மாந்தர் நளி படைத் தலைவர், யானை வீர ரிவுளி மறவர், இனைய ரெண்பே ராயமென்ப” (சிலப். ௫ : 157 - 60, அடியார். மேற்.); “சாந்துபூக் கச்சாடை பாக்கிலை கஞ்சுகநெ, யாய்ந்த விவரெண்ம ராயத்தார் - வேந்தற்கு, மாசனம் பார்ப் பார்மருத்தர் வாழ்நிமித்த ரோடமைச்ச, ராசி லவைக்களத்தா ரைந்து” சிலப். ௫ : 157, அரும்பத. மேற்.

4. கவலி - (உதயணனைச்) சூழ்ந்து.

6. உரிமைச் சுற்றம் - அந்தப்புர மடவார்.

7. தீது - காமம் வெகுளி மயக்கம்.

8. மூதறி - பழம்பொருளையறிந்த.

9. அரணம் - பாதுகாப்பை.

[கலியுகம்,

10. வருணம் - நால்வகைவருணங்கள். மயங்கிய ஊழி - (இங்கே)

11. ஊழிச் சிறுமை - ஊழியினது இழிவு. தின்மை-தீமை ; “தின்மையும் பாவமுஞ் சிதைந்து தேயுமே” கம்ப. பயன்.

12. இறுபு - இறத்தல்.

13. மாந்தரின் - மாந்தரைப்போல. கவினி-அழகுபெற்று.

14. குறிஞ்சி முதலிய ஐந்து நிலத்திற்கும் உரிய மரங்களும் கொடி

15. தம் செல்வம் - தளிர், அரும்பு முதலியன.

[கனம்.

பி - ம். 1 பள்ளியுமுன்னர். ²இறுபும், இறுபவும் ³ செல்வத்தலை.

அருமதி முனிவர் நிருமிதம் போல
அழல்கண் ணகற்றி நிழன்மீக் ¹கூரி
நீர்புக் கன்ன நீர்மைத் தாகி
ஊர்புக் கன்ன ²வுள்ளுறப் புறீஇ

- 20 மலர்த்தவி சடுத்தத் தளிர்க்குடை யோங்கிப்
பூங்கொடிக் கவரி புடைபுடை வீசித்
தேங்கொடிப் பறவையுந் திருந்துகிறை மிஞ்றும்
விரும்புறு சுரும்பும் பெரும்பொறி வண்டும்
³ குழல்வாய்த் தும்பியுங் குயிலுங் கூடி
- 25 மழலைபம் பாடலின் மனம்பிணி யுறீஇ
முதிர்கனி யமிர்த மெதிர்கொண் டேந்தி
மேவன பலபயின் றீவன போன்ற
பயமர மல்லது கயமர மில்லாக்
காவினு ளிரீஇக் காவல் போற்றி

(உதயணன் முனிவரைக் காணுதல்)

30 மாதவ ⁴முனிவற்கு மன்னவன் காணும்

16. முனிவர் நிருமிதம் - முனிவர்களுடைய படைப்பு; செளபரி முனிவருடைய நிருமிதம் போல்வது.

17. அழல் - வெப்பம். மீக்கூரி - அதிகரித்து.

18. தண்ணீரிலே புகுந்தாற் போன்ற தன்மையை யுடையதாகி;
“மணிக்கயத் தியன்ற மறுவி நண்ணிழல்” (க.40:122) என்றார் முன்னும்.

19. உறப்பு - செறிவு. [ஒழுங்கு.

22. தேங்கொடிப்பறவை - தேனாகிய வண்டொழுங்கு; கொடி -

24. குழல்வாய்த்தும்பி - புல்லாங்குழல் போன்ற இசையையுடைய தும்பி; “குழலிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட” (மணி ச: 3); “இருந்தும்பியின்குழ லு தும் பொழுது” (கார். 15); “துஞ்சுங்களி வரி வண்டுகள் குழலின்படி சுழலும்” கம்ப. கங்கை. 3.

22 - 4. தேன் முதலியன வண்டின் சாதி விசேடங்கள்; “மங்கை நல்லவர்” (சீவக. 892) என்னும் செய்யுளாலுணர்க.

25. மனத்தை வேறொன்றிற் செல்லாதபடி கட்டித்தடுத்து.

26. கனியமிர்தம் - பழங்களாகிய இனிய உணவை; ந. 2: 30.

27. மேவன - விரும்புகற்றூரிய பொருள்கள்.

28. பயமரம் - பயனைத்தரும் மரங்கள். கயமரம் - இழிவான மரங்

29. இரீஇ - இருக்கச் செய்து. [கள்.

பி - ம். ¹ கூறி. ² வுள்ளுவப். ³ சமுலவாயம்பி. ⁴ முனிவர்க்கு.

கரும் முண்மை மரபிற் கிளப்பப்

பெருங்குலப் பிறப்பினு மரும்பொருள் வகையினும்

இருங்கண் ஞாலத் தின்னுயி ரோம்பும்

காவல் ¹பூண்ட கடத்தினும் விரும்பி

35 இமையோ ரிறைவனை யெதிர்கொண் டோம்பும்

அமையா தீட்டிய வருந்தவ ²முனிவரின்

வியலக வேந்தனை யியல்புளி யெதிர்கொண்

டணித்தகு பள்ளி யசோகத் தணிநிழல்

மணித்தா மார்பனை மணன்மிசை யடுத்த

40 பத்திப் பன்மலர்ச் சித்திரங் குயின்ற

இயற்றாத் தவிசின்மிசை யிருக்கை ³காட்டக்

கவற்சி மனத்தொடு காண்டக ⁴விருந்ததன்

தாண்முதல் சார்ந்து தோண்முதற் றோழனை

உள்ளி ⁵யுள்ளழிந் தொழுஞுவரைத் தடக்கையின்

31. காரியமுண்டென்பதை முறைப்படி முனிவனுக்குச் சொல்ல.

34. கடம் - கடமை. விரும்பி - அரசனை விரும்பி.

33 - 5. “விண்ணின்மேற் காவல் புரிந்துறங்கான் விண்ணவர்
கோன், மண்ணின்மே லன்னை வயவேந்தே - தண்ணளியிற், சேரா வவு
ணர் திறங்கனையுந் தேவர்கோன், நேரார்மே லத்தகையை நீ” தண்டி.

36. முனிவரின் - முனிவரைப்போல. [சூ. 29, மேற்.

37. இயல்புளி - நூல்கள் சொல்லிய இயல்பால்.

38. பள்ளி - ஆச்சிரமத்தாள். அசோகத்து அணிநிழல் - அசோக
மரத்தின் அழகிய நிழலில்; “அணிநிழ லசோகமர்ந்து” யா - கா.
சூ. 5, உரை, மேற்.

40. சித்திரம் குயின்ற - பலவகை நிறம்அமைந்த.

41. இயற்றாத் தவிசு - இயற்கையாகவே அமைந்த ஆதனம்.

42. கவற்சிமனம் - கவலையையுடைய மனம். தன் - உதயண
னுடைய.

43. தாள்முதல் - அடியை. தோண்முதற் றோழனை - கைபோ
லதவும் முதன்மையையுடைய தோழனாகிய யுகியை; தோள் - கை;
‘தோளுற்றொர் தெய்வந் துணையாய்’ (சீவக. 10); “உடுக்கை யிழந்த
வன் கைபோல வாங்கே, இடுக்கண் களைவதா நட்பு” துறள், 788.

44. உள்ளழிந்து - ஊக்கம் சிதைதலால்.

பி - ம். ¹ பூண்டத்தினும். ² முனிவர. ³ காட்டிக். ⁴ விருந்தனன்.
⁵ யுள்ளிழந்.

45 ¹ வெள்ளிதழ் நறுமலர் வீழ்ப் பையாந்து
 நினைப்புள் ஞறுத்தவந் நிலைமை நோக்கி
² இனத்தி னிரித்தாங் கெவ்வகை நிமித்தமும்
 மனத்தி ³ னூற்றவை மறையின் றுணர்தலிற்
⁴ றுணிவுகொண் மன்னற்கு முனிவன் கூறும்
 (முனிவன் கூறல்)

50 பசுமரஞ் சார்ந்தனை யாதலின் மற்றுநின்
 உசிர்ப்பெருந் தோழ னுண்மையுங் கூட்டமும்
 கண்ணகன் றுறைந்த கடிநா ளமையத்துத
 திண்ணி தாகுந் தெளிந்தனை யாகுமதி
 விரும்பிநீ பிடித்த வெண்மலர் வீழ்ச்சி

55 பொருந்திநீ யளக்கும் பொருவில் போகத்
 திடைபூ றுண்மை முடியத் தோன்றும்
 வீழ்ந்த வெண்மலர் வெறுநிலம் படாது
 தாழ்ந்த கச்சைநின் றுண்முதற் றங்கலிற்
 பிரிந்த போகம் பெயர்த்தும் பெறுசுவை

60 நிலத்துமிசை யிருந்தனை யாதலின் மற்றுநின்
 தலைப்பெரு நகரமொடு நன்னாடு தழீஇக்
 கொற்றங் கோடலு முற்றிய தாகி
 முன்னிய ⁵ நின்றவை முடியத் தோன்றுமென்
 மெண்ணிய விப்பொரு டிண்ணிதி னெய்தும்

65 பெறும்பய மிதுவெனப் பிழைத்த வின்றி

45. பையாந்து - துன்பமுற்று; க. 46 : 250, 303; ந. 7 : 80.

46. நிலைமையை முனிவர் நோக்கி.

47. இனத்தின் இரித்து - உடன்வந்தோர்களைப் போக்கி.

48. மறையின்று - வெளிப்படையாக. 49. துணிவு - வெறுப்பை.

51. உசிர் - உயிர். தோழன் - யுகி. உண்மை - உளநாதல். கூட்டம் -

54. வீழ்ச்சி - வீழ்தலால். [அடைதல்.

55. அளக்கும் - அனுபவிக்கும்; உ. 14 : 1.

56. உண்மை - உளநாதல். 58. தாண்முதல் - அடி.

62. கொற்றம் - அரசவுரிமை. 63. முன்னியனவும் எஞ்சினின்

65. பெறும்பயம் - அடையும் பயன். [தனவும்.

பி - டி. 1 வள்ளிதழ். 2 இனத்திரிந். 3 னூற்றமுறை. 4 றுணிவு.
 5 நின்றமை.

- 1 உறும்பெருஞ் சாரண ருராவே ஸுண்மைபும்
 2 இறுவா யெ முச்சியு மித்துணை யளவென
 உறுதவ முனிவ னுள்விரித் தொழியாது
 வத்தவர் பெருமகன் றத்துற வகலக்
 70 கழிபொரு னெதிர்பொருட் கேது வாக
 அழிபொரு ளன்றி யாகுபயங் கூறத்

(உதயணன் உவத்தல்)

- தக்கது 3மன்ற மிக்கோன் கூறறென
 நட்புடைத் தோழனை நண்ணி யன்னதோர்
 உட்புகன் றெழுதரு முவகைய னாகப்
 75 பள்ளி மருங்கிற் பாவங் கழிஇ
 வள்ளி மருங்குல் வாசவ தத்தையைக்
 கூடுத லானாக் குறிப்பு முந்துறீஇ
 ஆடுத 4 லூற்றமொ டமர்ந்தன னுவந்தென். ✓

கந—குறிக்கோட் கேட்டது முற்றிற்று.

66. சாரணருடைய உபதேசமும்.
 67. இறுவாயெழுச்சி - வீடு. 69. தத்துறவு - தடுமாற்றம்.
 70. எதிர் பொருட்கு - பின் நிகழும் காரியங்களுக்கு.
 72. மன்ற - நிச்சயமாக. 73. தோழனை - யூகியை.
 74. புகன்று - விரும்பி. 75. கழிஇ - கழித்து.
 76. வள்ளி - கொடி. 78. ஊற்றம் - முயற்சி.

பி - மீ. 1 உறுபெறுஞ். 2 இன்றுவா. 3 மன்றனமிக்கொள். 4 லூற்ற மொடு போந்தனன்.

கசு—உண்டாட்டு.

ஆடுத லானு வளப்பின னாகி

நாடுதலை டனாத நன்னகர் நினையான்

கசு—உண்டாட்டு.

[உதயணனும் வாசவதத்தையும் பரிசனங்களுடன் உண்டாடுதல்
 இதில் கூறப்படும்.]

1. அளப்பு - அனுபவம்; “பொருந்திரீ யளக்கும் பொருவில்
 போகத்து” (உ. 13 : 55) என்றார் முன்னும்.

- மாயோன் மார்பின் மன்னுபு கிடந்த
ஆரம் போல வணிபெறத் தோன்றிப்
5 பசும்பொற் றுதொடு பன்மணி வரன்றி
அசம்புசோ ரருவரை யகலம் பொருந்தி
ஞால மாந்தரை நாணி யன்ன
நடுங்குசெலற் கான்யாற்றுக் கடும்புன லாடி
மணிநிழற் பாறை மருங்கிற் பல்கி
10 அணிகலப் பேழை ¹யகந்திறந் தன்ன
நறுமல ரணிந்த குறுவாய்க் குண்டுசுனை
நீணீர் முழுவின் பாணியிற் பாடியும்
குழையர் கோதைய ரிழைய ரேரிணர்த்
தழையர் தாரின ருழைவயிற் பிரியார்
15 பல்வகை மகளிரொடு செல்வஞ் சிறந்தும்
கானுறை மகளிரிற் கவின்பெறத் தோன்றித்
தேனுறை சிலம்பிற் றுனந் தோறும்
விரவுமலர்க் கோதையர் வேறுவே ²றியலிக்

3 - 4. மாயோன் மார்பிற் கிடக்கும் ஆரம் அருவிக்கு உவமம் ; “மாயோன் மார்பி லாரம் போல, மணிவரை யிழிதரு மணிகிள ரருவி” (தொல். செய். சூ. 35, 78, பேரீ. மேற்); “நெடியோன் மார்பி லாரம் போன்று, பெருமலை விலங்கிய பேரியாறு” சிலப். உரு : 21 - 2.

5. பொற்றாது - பொற்பொடி. 6. அசம்பு - ஊற்று.

8. கடும்புனல் - விரைந்து செல்லும் புனல். 9. பல்கி - பெருகி.

10 - 11. நறுமலர்க்கு அணிகலங்களும் சுனைக்குப் பேழையும் உவமை ; “பன்மலர் துவன்றிய தீர்த்தப் பாங்கரிற், பொன்மலர் மண்ட பம் பொலிந்து தோன்றுவ, தென்மணிப் பேழையைத் திறந்த மூடி போல்” காஞ்சிப். நகரப். 118.

12. நீணீர் முழுவின் பாணியின் - அருவியாகிய முழுவின் தாளத் திற்கு ஏற்ப ; “பாடின னருவிப் பனீநீ ரின்னிசைத், தோடமை முழுவின் துதைகுர லாக” (அகநா. அஉ : 3 - 4) ; “முழுவின்னிசை மூரி முழங்கருவி” (சீவக. 1193) ; நீணீர் - அலையுமாம் ; “அலையொலி முழ வெழ” நைடதம், 115.

14. தழை - தழை முதலியவற்றாலாகிய ஆடை. பிரியாராகிய.

18. இயலி - உலாவி ; “பீலி மஞ்ஞையி னியலி” பெரும்பாண்.

[331.

பி - ம். 1 யகந்தீர்த்தன்ன. 2 றிகலிக்.

- குரவம் பாவைகொண் டோலுறுத் தாடியும்
 20 விரிந்துவே யுடைத்த வெண்கதிர் முத்தம்
 தெரிந்துவே றமைத்துச் சிற்றி விழைத்தும்
 பூங்கட் பாவைக்குப் பொற்கல மிவையெனத்
 தேங்கட் சாரற் றிருந்துகினை மலர்ந்த
 கோங்கந் தட்டம் வாங்கினர் வைத்தும்
 25 செப்பட ரன்ன செங்குழைப் பிண்டிக்
 1 கப்புடைக் கவிசனை நற்புடை நான்ற
 தழைக்கயிற ழாசல் விருப்புற் ழாக்கியும்
 பைங்கொடி முல்லை வெண்போது பறித்தும்
 சுத்திகை தொடுத்தும் பித்திகை பிணைத்தும்
 30 சித்திர மாகச் செந்தளிர் வாங்கிப்
 பத்திரச் சேதம் பற்பல கிள்ளியும்

19. குரவம்பாவை - குராப்பூவாகிய பாவையை. ஒலுறுத்து - தாலாட்டி; “ஒலுறுப் பரவமும்” (க. 41 : 89); “குரவம்பூம் பாவை கொண்டு குழவியோ லுறுத்து வாறும்” துளா. சுயம். 80.

22. பொற்கலம் - பொன்னாலாகிய உண்கலம்.

24. கோங்கந்தட்டம் - கோங்கம் பூவை; “வண்பொற் றட்ட மலர்ந்த” உ. 12 : 103.

25. செப்படர் - செம்பாலாகிய தகட்டை; செங்குழைப்பிண்டி - செம்மையாகிய தளிரையுடைய அசோகு; “செப்பட ரன்ன செங் குழை” அகநா. கூ.

26. கப்பு - பிரிவு. கவி சினை - கவிந்த கிளைகள்.

27. தழை : தாழை யென்பதன் விகாரம். ஊக்கல் - ஆட்டல்; தாழையின் விழுதாலும் அதன் கயிற்றாலும் சமைக்கப்பட்ட ஊசலி லிருந்து ஆடுதல்துயல்பு; க. 40 : 112 - 3 - ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க; தழைக்கயிறு - தழைகளைக் கட்டிய கயிறுமாம்.

29. சுத்திகை - ஒருவகை மாலை. பித்திகை - சிறுசண்பகம்.

31. பத்திரச் சேதம் - மகர மீன் உருவம் முதலியனவாக இலை களைச் சேதித்தல்; “கொழுமடற் குமரி வாழை” (சீவக. 2716) என் னுஞ் செய்யுளைப்பார்க்க; “வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுடி தெறியா..... குரர மகளி ராடுஞ் சோலை” முருகு. 37 - 41.

பி - ம். 1 கைப்புடைச்.

- 1 உறியோர்க் குதவுதல் செல்லா தொய்யெனச்
 சிறியோ ருற்ற செல்வம் போலப்
 பொருசிறை வண்டினம் பொருந்தாது மறக்க
 35 நறுமலர்ச் செல்வமொடு நாட்கடி கமழும்
 செண்பகச் ² சோலைத் தண்டழை தைஇயும்
³ பேறருங் கற்பிற் பிரச்சோ தனன்மகள்
 மாறடு வேற்கண் வாசவ தத்தை
 செல்வமுஞ் சிறப்பும் பல்லாழ் பாடிக்
 40 குராஅ நீழற் கோல்வளை யொலிப்ப
 மராஅங் குரவை மகிழ்ந்தனர் மறலியும்
⁴ ஆடுபொற கண்கணி யடிமிசை யரற்ற
 நீடி யன்ன நிழலறை மருங்கிற்
 பந்தெறிந் தாடியும் பாவை புனைந்தும்
 45 அந்தளிர்ப் படைமிசை யயர்ந்தன ரொடுங்கியும்
⁵ ஏனற் குறவ ரிருங்குடிச் சீனார்
 மானமர் நோக்கின் மகளிரொடு மரீஇ
 வெங்கண் மறவர் வில்லின் வீழ்த்த

32. உறியோர்க்கு - உறியோர்க்கு ; 'முறியோர்க்கு' எனப்பாடங் கொள்ளின், முறிதலுற்றவறியவர்க்கென்க ; " இரந்தவர்க் கீட்டப் பட்ட விருநிதிக் கிழவ " (சூளா. மந்திர. 35.) ஓய்யென உதவுதல் செல்லா தென்க.

33. சிறியோருற்ற செல்வம் சண்பகப்பூவிற்கு உவமை.

32 - 3. = உ. 12; 144 - 5.

35. நாட்கடி - புதிய மணம்.

32 - 6. இவ்வடிகளின் கருத்து, " அறுபதவண் டினங்குறுகி யறி யாத சண்பகங்கள், நறவொழுக விதழ்விரியு நறுமலாபூத் துறுதோற்றம், குறைபெறுந் தடைந்தறியாக் குறையிவறன் மாலையான், பெறலரிய பெருஞ்செல்வம் பெற்றிருத்தல் போலுமால் " (சீகாஸத்தீப. தென்கைலாய. 22) என்னுஞ் செய்யுளில் அமைந்திருத்தல் காண்க.

38. வாசவதத்தையினது. 39. பல்லாழ் - பலமுறை.

43. அறை - பாறை.

43 - 4. " விண்டோய் வரைப்பந் தெறிந்த " கலி. ௪0 : 22.

45. தளிர்ப்படை - தளிராகிய படுக்கை. 46. ஏனல் - தினை.

பு - ம். 1 முறிபோர்க்குதவுதல். 2 சோலையொடு தண்டழைத்தை யும். 3 பெறலருங். 4 ஆய்பொற். 5 ஏணிக்குறவர்.

- பைங்கண் வேழத்துப் பணைமருப் புலக்கையின்
 50 அறையுர னிறைய வைவனப் பாசவல்
 இசையொடு தன்னைய ரியல்புகழ்த் திடிக்கும்
 அம்மனை வள்ளை யின்னிசை கேட்டும்
 கோயின் மகரிர் மேயின ராடப்
 பொருவில் பீபாகமொ டொருமீக் ¹ கூறிய
 55 உருவப் பூந்தா ருதயண குமரனும்
 வள்ளியம் பணைத்தோண் முள்ளெயிற் றமர்நகை
 வான்மணிக் கொடும்பூண் வாசவ தத்தையும்
 இயல்பிற் செய்ய வாயினு முயர்வரை
 அருவி யாட்டினு ² மறற்சுனைத் திளைப்பினும்
 60 பூங்குழை மகரிர் பொலங்கலத் தேந்திய
 தேங்கமழ் தேறலொடு தெளிமது ³ மடுப்பினும்
 தாமரைச் செவ்விதழ்த் ⁴ தலைக்கேழ் விரித்த
 காமர் நெடுங்கண் கைம்மீச் சிவப்பக்
 கனிந்த காதலொடு முனிந்து.....
 65 மயக்க மாகி முயக்க மில்லாது

49. யானைக்கொம்பாகிய உலக்கையினாலே.

50. அறையுரல் - பாரையாகிய உரல்; கலி. சக : 3, சந : 4 ;
 சூளா. சுயம்வர. 105. ஐவனப் பாசவல் - ஐவன நெல்லாலாகிய.
 பசிய அவலை.

49 - 50. “யானை வெண்மருப் புலக்கை யறையுர லைவன மிடித்த,
 தேனெய் வாசவல்” சீவக. 1562.

51. தன்னையர் - மூத்தோருடைய.

52. அம்மனை வள்ளை - உலக்கைப்பாட்டு; க. 40 : 85, அடிக்.

56. வள்ளியம் பணைத்தோள் - சங்கு வளையையணிந்த மூங்கில்
 போன்ற தோள்; “வெள்ளி வள்ளி வீங்கிறைப் பணைத்தோள்” (நெடு
 நல். 36, ந.); “வெள்ளி வள்ளியின் விளங்கு தோணலார்” (சீவக. 420);
 வள்ளி - தொய்யிற் கொடியுமாம். 58. இயல்பாகவே சிவந்தன வாறு

60. பொலங்கலத்து - பொற்பாத்திரத்தில். [ஊம்.

61. தேறல் - கட்டெளிவு. மது - பழத்திலிருந்து எடுப்பது.

60 - 61. புறநா. உச : 31-3, இசு : 18-20, ஈசுள : 6-7;
 பொருந. 85-8, அடிக்.

பி - மீ. ¹ கூறிய. ² மறச்சுனை. ³ மடுப்பவர், ⁴ தலைக்கென்.

பிரிவரும் புள்ளி நெருமையி னெட்டி.
வண்டார் ¹ சோலை வளமலைச் சாரல்
உண்டாட் டயர்ப்வா லுவகையுண் மகிழ்ந்தென்.

கசு—உண்டாட்டு முற்றிற்று.

66. பிரிவரும்புள்ளின் - இருதலைப் புள்ளைப்போல ; “ ஒருயிர்ப் புள்ளி னிருதலையு ளொன்று, போரெதிர்ந் தற்று” (கலி. அக); “யாமே, பிரிவின் றியைந்த துவரா கட்பின், இருதலைப் புள்ளி நெருயி ரம்மே ” அகநா. சுஉ.

68. உண்டு - பானவகைகளைபுண்டு. அயர்ப - செய்வார்கள்.

பி - ம். 1 கோதை.

கரு—விரிசிகை மாலைசூட்டு.

வண்டார் சோலை வளமலைச் சாரல்
உண்டாட் டயரும் பொழுதி நெருநான்
(முனிவராச்சிரமம்)

¹ வழையமன் முன்றிலொடு வார்மணல் பரப்பிக்
கழைவளர் கான்யாறு ² கல்லலைத் தொழுகி

5 ஊக முகளு முயர்பெருளு சிணைய

நாகப் படப்பையொடு நறுமலர் துறுமிச்

கரு—விரிசிகை மாலைசூட்டு.

[உதயணன் ஓராச்சிரமத்தை அடைந்து வயந்தகனுடன் இருக்கையிலே ஒரு முனிவர் மகளாகிய விரிசிகையென்பவள் பலவகை மலர்களைப் பறித்துக்கொண்டு வந்து, “ யானும் பாவையும் அணிந்து கொள்ளும்படி இவற்றை மாலையாகப் புனைந்து தருக” என்றுவேண்டி, உதயணன் அவற்றை அங்குனமே தொடுத்தளித்ததும் அவள் அம் மாலையை அணிந்துகொள்ள அறியாமல் வருந்துவதையறிந்து அழைத்துத் தன் மடிமீது வைத்து அவளுக்கு அதனைச் சூட்டியதுள் இதனால் அறியலாகும்.]

3. ஒகி: அசை. 5. ஊகம் - கருங்குரங்கு.

6. நாகம் - ஒருவகை மரம். படப்பை - தோட்டம்.

பி - ம். 1 வழையமர். 2 காலலைத்.

- சந்தனப் பலகைச் சதுரக் கூட்டமொடு
மந்திரச் சாலை மருங்கணி பெற்ற
1 ஆத்திரை யாளர் சேக்குங் கொட்டிலும்
10 நெடியவன் மூவகைப் படிவம் பயின்ற
2 எழுதுநிலை மாடமு மிடுகுகொடிப் பந்தரும்
கல்லறை யுறையுளொடு பல்லிடம் பயின்றே
துறக்கக் கிழவனுந் துன்னிய காலை
இறக்க லாகா வெழிற்பொலி வெய்தித்
15 தண்பூந் தணக்கந் தமாலந் தகரம்
ஒண்பூந் காந்தள் வெண்பூஞ் சுள்ளி
வீயா நாற்றமொ டணிவளங் கொடுப்பக்
கையமைத் தியற்றிய செய்சுனை தோறும்
வராலும் வாளையு முராயு³ மறலக்
20 கழுநீ ராம்பல் கருங்கேழ்க் குவனையொடு
கொழுநகைக் குறும்போது குறிப்பிற் பிரியாப்
புணர்ச்சி மகளிர் போகத்துக் கழுமித்

7. சந்தனமரத்தாலாகிய சதுரமான ஆதனப் பலகைகளின் தொகுதியுடன்.

8. மந்திரச்சாலை - மந்திரங்களை உருவேற்றும் இடம்.

9.—37. ஆத்திரையாளர் - யாத்திரை செய்பவர் ; க. 36 : 221. சேக்கும் - தங்கும்.

10. நெடியவன் - திருமால். மூவகை - மனிதவகை, விலங்கின் வகை, நீர்வாழ்வனவற்றின்வகை. படிவம் - வடிவம். திருமாலுடைய பத்து அவதாரங்களுள் இந்த மூவகையு முள்ளன.

11. எழுதுநிலைமாடம் - சித்திரசாலை. கொடிப்பந்தர் : உ. 12. 32.

12. கல்லறை உறையுள் - கல்லை அறுத்தியற்றிய இருப்பிடம் ; குகை ; கல்லறை - கல்லாலாகிய அறையுமாம்.

14. இறக்கலாகா - கடக்கமுடியாத.

15. தணக்கம் - ஒருவகை மரம் ; தணக்கெனவும் வழங்கும் “தணக்கும் பலாசும்” க. 52 : 42.

16. சுள்ளி - மராமரம் ; உ. 12 : 108.

18. கை - ஒப்பனை. 19. மறல - மாறுபட.

21. நகைக்குறும் போது - ஒளியையுடைய மலரும்பருவமுள்ள அரும்பு ; எழுவாய். 22. கழுமி - மயங்கி.

ப - ம். 1 மாத்திரை. 2 எழுநிலைமாடம். 3 மலரக்.

- துயிற்சுண் டிறந்த தோற்றம் போல
நறவுவாய் திறந்து நாண்மதுக் கமழ்
- 25 அறுகால் வண்டின மார்ப்ப வயலே
அந்தீம் பலவு மள்ளிலை வாழையும்
முதிர்கோட் டெங்கொடு முன்றி னிவந்து
மணிக்கண் மஞ்ஞையு மழலை யன்னமும்
கனிக்ஞரற் புறவுங் கருங்குயிற் பெடையும்
- 30 பூவையுங் கிளியும் பூகழு மந்தியும்
மருளி மாவும் வெருளிப் பிணையும்
அன்னவை பிறவுங் கண்ணுறக் குழீஇ
நலிவோ ரின்மையி னொலிசிறந் துராஅய்
அரசிதை கொண்ட 1 வாவணம் போலப்
- 35 பொலிவொடு புணர்ந்த பொழிலகம் புதைஇப்
பெருந்தகு படிவமொடு பிறப்பற முயலும்
அருந்தவ நோன்மைய ராத்திரைக் கொட்டிலிற்
கேள்வி முற்றிக் கிரிசை துனித்த
வேள்விக் கலப்பை விழுப்பொருள் விரதத்துச்
- 40 சீரை யடுக்கை வார்வளர் புன்சடை
ஏதமில் காட்சியோர் மாதவ ருறையும்
பள்ளி குறுகி யொள்ளிழை மகளிரொடு

20-24. “கூடினார் கணம்மலர்க் குவளை” சீவக. 66.

26. அள்ளிலை - செறிந்த இலை. 27. கோள் - குலை.

28. மழலையன்னம் : “மழலை நடைமா ணனமே” சீவக. 1526.

31. மருளிமா - மருளுதலையுடைய கலைமான் ; “மருளி யாயம்”
(க. 34 : 170) என்றார் முன்னும். வெருளி - அஞ்சுதலையுடைய.

34. அரசர் தங்குதல் கொண்ட வீதி போல ; ஆவணம் - வீதி.

36. படிவமொடு - தவவேடத்தொடு. [இ. 6 : 85.

38. கிரிசை - கிரியை ; க. 42 : 161, 43 : 174 ; ந. 22 : 23 ;

39. வேள்விக் கலப்பை - பூசைக்குரிய பாத்திரங்கள் வைத்துள்ள

40. சீரை - மரவுரி ; ழருது. 126. [பை.

38 - 40. க. 54 : 12-3.

41. காட்சியோராகிய மாதவரென்க ; காட்சி - அறிவு.

40 - 41. ச. 15 : 5-6.

42. பள்ளி - ஆச்சிரமம்.

பு - ம். 1 வாவணம்.

வான்பொற் கோதை வாசவ தத்தையும்
காஞ்சன மாலைபுங் காண்டற் ககலப்
45 பெருந்தண் பிண்டி. பிணங்கிய நீழல்
அரும்படைத் தானை யகன்ற செவ்வியுள்
வயந்தக குமரனோடு வத்தவ னிருந்துழி

(விரிசிகையின் பாதாதிசேச வருணனை)

ஏத மின்றி யிறைக்கடங் கழித்துக்
காதற் பெருந்தொடர் களைத லாற்றான்
50 மாதர்த் தேவியொடு மாதவம் புரிந்த
மன்னவ முனிவன் றன்னம ரொருமகள்
அணித்தகு பேரொளி யரத்த மடுத்த
மணிப்பளிங் கன்ன மாசில் வனப்பின்
உகிரணி பெற்ற நுதிமுறை சுருங்கி
55 நிரலள வமைத்த விரலிற் கேற்பச்
செம்மையிற் சிறந்து ¹ வெம்மைய வாகி
ஊன்பெறப் பிறங்கி யொழுஞ் ராமைக்
கூன்புறம் பழித்த கோலப் புறவடிக்
சூவிந்த வடிமையிற் கோபத் தன்ன

44. காண்டற்கு - வளங்காணுதற்கு. 45. நீழலில்.

48. இறைக்கடம் - அரசவரிமை; உ. 9 : 236.

49. காதலாகிய பெரியதொடரை. ஆற்றான் - வலியில்லாதவனாகி.

51. மன்னவமுனிவன் - இராச முனிவனுடைய. இம்முனிவன் வரலாற்றை ச: 15-ஆம் காதையிற் பார்க்க.

52 - 3. அரத்தம் - செம்பஞ்சு, செம்பஞ் சடுத்த பளிங்குபோன்ற அழகு; “பளிக்கறைப் பவழப் பாவை பரிசெனத் திகழுஞ் சாயல்” (சீவக. 192); “பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவழப் பாவையின்” மணி. ச: 124; கஅ: 78.

54. உகிர் - நகம்.

57 - 8. புறவடிக்கு ஆமையின் கூன்புறம் உவமம்; “ஆமை யினம் பார்ப்பின் கூன்புறம்போல்” (சீவக. 177); “ஆமையா மென்ற போது மல்லன சொல்லி னாலும், யாமயாழ் மழலை யாடன் புறவடிக் கிழுக்க மன்னே” கம்ப, நாடவிட்ட. 34.

19 - மீ. 1 வெண்மைய.

- 60 பரட்டி னன்னர்ப் பாய சீறடித்
திரட்டி யன்ன செல்வக் கணைக்காற்
செறிந்துவனப் பெதிர்த் தேன்பெய் காம்பின்
நிறங்கவின் பெற்ற காலமை குறங்கிற்
கைவரை நில்லாக் கடுஞ்சின வரவின்
- 65 பையழித் தகன்ற பரந்தேந் தல்குற்
றுடிநடு வன்ன துளங்கிய நுசுப்பிற்
கொடியடர்ந் தொழுகிய கோல மருங்கிற்
புனற்சுழி யலைத்துப் பொருந்திய கொப்பூழ்
வனப்புலீற் நிருந்த வாக்கமை யவ்வயிற்
- 70 மஞ்சி லாகத் தெஞ்சுத லின்றித்
திணைமுத லிட்ட செங்கண் முகிழ்முலை
அணைபுரை மென்மை யமைபடு பணைத்தோட்
காம்பமை சிலம்பிற் கடிநாட் காந்தட்
பூந்துடுப் பன்ன முன்கையிற் பொலிந்து

60. நன்னர் - நன்மை.

61 - 2. தேன் பெய்த காம்பைப்போன்ற செல்வக்கணைக் காலென இயைக்க; “தேனெய்பெய், வாடாத காம்பேபோற் கணைக் காலின் வனப்பினவே” சீவக. 176.

63. குறங்கு - துடை. 65. பை - படம்.

66. துடி - உடுக்கை. துளங்கிய - அசைந்த. நுசுப்பு - இடையின் நடுப்பாகம். 67. மருங்கு - இடை.

68. புனற்சுழி - நீர்ச்சுழியை; கொப்பூழ்-உந்தி; “நீர்ப்பெயர்ச் சுழியி னிறைந்த கொப்பூழ்” (பொருந. 37); “கொப்பூழ் கங்கையின் சுழிய லைக்கும்” சீவக. 172.

69. வாக்கு - திருத்தம்.

72. அணை-பஞ்சணை. அணை தோளுக்கு உவமை: “அணைமென்றோள்”(பரி. ௭); “அணைமரு ளின்றுயி லம்பணைத் தடமென்றோள்”, ‘அணைமென்றோள் யாம்வாட’ (கலி. ௧௪, ௬௬); “செம்பஞ்சி யணைய னையவாடமைத்தோள்” (சீவக. 170.) 73. காம்பு - மூங்கில்.

73 - 4. காந்தட் பூந்துடுப்பு - காந்தளின் மலரும் பருவமுள்ள அரும்பு; “துடுப்பீன்று, ஞெலிபுட னிறைத்த ஞெகிழிதழ்க் கோடலும்” (கலி. ௧௦௧.) முன்கைக்குக் காந்தட்டுடுப்பு உவமை; “பஹுடுப் பெடுத்த வலங்குலைக் காந்தள், அணிமலர் நறுந்தா தூதுந் தும்பி, கையாடு வட்டிற் றோன்றும்” (அகநா. ௧௦௮); “கைபோற் பூத்த கமழ்குலைக் காந்தள்” (பரி. ௧௯); “கைவிரிந்தன காந்தளும்” சூளா. நாடு. 11.

75 கொழுமுகை குவித்த செழுமென் சிறுவிரற்

கிளிவா யன்ன வொளிவா யுகிரின்

விரிந்துநிலா நிறைந்த மேதகு கமுகின்

எருத்திற் கேற்ற திருத்தகு கழுத்திற்

கூடுமதி யன்ன சேடணி திருமுகத்

80 தகழ்கடற் பிறந்த வாசறு பேரொளிப்

பவழக் கடிகை பழித்த செவ்வாய்

முருந்தொளி முருக்கிய திருந்தொளி முறுவல்

நேர்கொடு சிவந்த வார்கொடி மூக்கிற்

பொருகயல் போலப் புடைசேர்ந் துலாஅய்ச்

85 செருவேல் பழித்த சேயரி நெடுங்கட்

கண்ணிற் கேற்ப நுண்ணிதி னொழுகி

முரிந்தேந்து புருவம் பொருந்திய பூதுதல்

75. முகை - காந்தளரும்பை. விரல்களுக்குக் காந்தளரும்பு உவமை; “தொகுவிரல், செங்காந்தண் மணியரும்பு மலரங்கை” சீவக. 170.

76. நகத்திற்குக் கிளிவாயுவமம்; “கிளிவா யொப்பி னொளிவீடு வன்னுகிர்” பொருந. 34.

77 - 8. கழுத்திற்குக் கமுகின் கழுத்து உவமை; “மங்கைதன் கழுத்தை நோக்கி வளரிளங் கமுகும் வாரிச், சங்கமு நினைதி யாயி னவையின்றித் துணிதி தக்கோய்” கம்ப. நாடவிட்ட. 48.

79. கூடுமதி - கோடு கூடிய மதியை; “அண்ணல், நாடுதலை யளிக்கு மொண்முகம் போலக், கோடுகூடு மதியம்” (புறநா. கூஎ.) பிறையோடு கூடிய மதியென்றலுமாம்; பிறை நெற்றிக்கு உவமை; “குழ விக்கோட்டிளம்பிறையுங் குளிர்மதியுங் கோடினபோல், அழுகுகொள் சிறுதுதலு மணிவட்ட மதிமுகமும்” (சீவக. 1658.) சேடு - பெருமை.

80 - 81. அகழ்கடல் - சகரரால் தோண்டப்பட்ட கீழ்கடல்; “தொடுகடல்” (புறநா. சு : 3) என்பதன் உரையைப்பார்க்க. அடுகடற் பவழம் : “குணகடற் றுகிரும்” (பட்டினப், 189.) கடிகை - துண்டம்.

82. முருந்து - மயிலிறகின் அடிக்குருத்து.

83. வார் கொடி மூக்கு - நீண்ட மூக்கு; “ஒழுகு பொற்கொடி மூக்கும்” (சீவக. 165.) 84. உலாய் - உலாவி.

85. சேயரி - செம்மையாகிய அரிகளையுடைய.

86. ஒழுகி - நீண்டவளர்ந்து.

87. முரிந்து ஏந்து - வளைந்து மேல் உயர்ந்த; “சென்றேந்து புருவம்” உ. 16: 25.

நாள்வாய் வீழ்ந்த நறுநீர் வள்ளைத்
தாள்வாட் டன்ன ¹ தகையமை காதின்
90 நீல மாமணி ² நிமிர்ந்தியன் மன்ன
கோலங் கொண்ட குறுநெறிக் கூழை
ஒருசிகை முடித்த வுறுப்பமை கோலத்து
விரிசிகை பென்னும் விளங்கிழைக் குறுமகள்

(விரிசிகையின் செயல்)

இருந்தினி தொழுகு மியன்மலைப் பள்ளியுள்
95 அருந்தவ ரல்லதை யாடவ ரறியாள்
தவிர்வில் காதலொடு தன்வழிப் படுஉம்
கவர்களை நோன்சிலைக் காம னிவனெனும்
மைய லுள்ளமொடு பைய வியலிப்
பிள்ளைமை கலந்த பேதைப் பெரும்பிணை
100 வெள்ளை நோக்கமொடு ³ விரும்புபு விதும்பிப்
பவழப் பாவையுப் பந்துங் கிடைஇப்

88 - 9. வள்ளைத்தாள் வாட்டன்ன - வள்ளைக் கொடியின் வாடிய தண்டை யொத்த ; “ வள்ளைவாடியிர் செருத்து.....திளைப்பாளு வார் காதும் ” (சீவக. 168); “ வள்ளைத் தாள்போல் வடிகா திவைகாண் ” (மணி. ௨௦ : 53.) தகையமை - அழகமைந்த.

90 - 91. கூழை - கூந்தல் ; நீலமணி கூந்தற்குவமை ; க. 37: 216, அடிக். குறுநெறிக் கூழை : “ கூழையுங் குறுநெறிக் கொண் டன ” அகநா. நகடு : 1.

93. விரிசிகை : அவள் பெயர். 95. அல்லதை - அல்லாமல்.

97. க. 54: 133, அடிக். கவர்களை - விருப்பத்தைச் செய்யும் அம்பையும், நோன்சிலை - வலியவில்லையுமுடைய; “ கவர்களைச் சாமனார் தம்முன்செலவு ” (கலி. ௯௪); “காமவேள் கவர்களை ” சூளா. நகர. 18.

98. பைய இயலி - மெல்ல உலாவி.

99 - 100. பிள்ளைமை - பிள்ளைத்தன்மை. பிணை - பெண்மான். வெள்ளைநோக்கம் - உள்ளே ஒன்றும் கொள்ளாத பார்வை ; “ வெள்ளை நோக்கின் முள்ளெயிற்று.....இன்சொலார் ”, “வெள்ளைமை கலந்த நோக்கிற் கிண்கிணி மிழற்றி யார்ப்பப், பிள்ளைமை காதல் கூர ” (சீவக. 1099, 2520.) விரும்புபு விதும்பி - விரும்பி விரைந்து.

101. பாவையையும் பந்தையும் கீழே கிடத்தி ; கிடைஇ - கிடக் [கச் செய்து.

பி - ம். ¹ தகைமைக். ² நிமிர்ந்து. ³ விதும்புபு.

- புகழப் பட்ட பூமரக் காவினுள்
நந்தி வட்டமு நாகத் தலரும்
சிந்து வாரமுஞ்¹ சேபா லிகையும்
105 மணிக்ஞருக் கத்தியும் பணிப்பூஞ் சுள்ளியும்
நாட்சிறு சேடமு நறுஞ்செண் பகமும்
கோட்கமைந் தேந்திய கோலப் பன்மலர்
அம்பூங் குடங்கை யகவயி னடக்கிக்
கொம்பேர் மருங்குல் கோமகற் குறுகித்
110 திருந்துவாய் திறந்து தேனென மிழற்றிப்
பெருந்தண்² மலரிற் பிணைய ரொடுத்தென்
பாவையும் யானும் பண்புளிச் சூடுகம்
ஈமி னையவென் றிரந்தன ணீட்ட

(உதயண கருதுதலும் மாலை தோடுதீது
விரிசிகைகீது ஈதலும்)

- தூலொடு புணர்ந்த வாலியன் மரபிற்
115 மவத்தியற் பள்ளி சார்ந்தன னுறையும்
இயற்கைத் திருமக ளிவளென வெண்ணி
இணைமலர் நெடுங்க ணிமைத்தலும் வாடிய
துணைமலர்க் கோதைத் தோற்றமுங் கண்டே
முனிவர் மகனெனத் தெளிவு முந்துறிஇ
120 ஐய மின்றி³ யாணை யோட்டிய

103. நந்திவட்டம் - நந்தியா வட்டப்பூ.

104. சிந்துவாரம், சேபாலிகை - நொச்சிமரச்சாதி வீசேடங்கள்;
உ. 12: 25. சேபாலிகை: இது சோபாலிகை யெனவும் வழங்கும்;
“சுள்ளி சுனைநீலஞ் சோபாலிகை” திணைமா. 2.

105. சுள்ளி - மராமரம்.

107. கோட்கு - கொள்ளுதற்கு. 108. குடங்கை - உள்ளங்கை.

109. கொம்பேர் மருங்குல் - விரிசிகை; எழுவாய், கோமகற்
குறுகி - உதயணனை அணுகி. 111. பிணையல் - மாலையை,

112. சூடுகம் - சூடுவேம்.

113. ஈமின் ஐய: ஒருமைப் பன்மை மயக்கம்; “ஐயமற்றிவணி
லைமை கேட்டமின்” கலி. உச: 12.

114. வாலியல் மரபின் - தாய்மையான இலக்கணமுறைமையுடன்.

116. முதலில் எண்ணி. 119. தெளிவு முந்துறிஇ - தெளிந்து.

பி - ம். 1 சோபாலிகையும். 2 மலரிற்றிணையல். 3 ஆனை.

- தெய்வத் திகிரி கைவலத் துயரிய
 நிலப்பெரு மன்னர் மகளிர்க் கமைந்த
 இலக்கணக் கூட்ட மியற்படத் தெரியா
 அரும்படை வழக்கி னன்றியு முணியாது
- 125 நரம்புபொரத் தழும்பிய திருந்துவிர லங்கையிற்
 புரிநூன் மீக்கோள் பூம்புறத் தேற்றதன்
 தெரிநூல் வாங்கி யிருநூற் கொளீஇப்
 பவழமும் வெள்ளியும் பசும்பொன் னடரும்
 திகழ்கதிர் முத்தமுந் திருமணிக் காசும்
- 130 உறழ்படக் கோத்த வொளியின போல
 வண்ணம் வாடாது வாசங் கலந்த
 தண்ணறும் பன்மலர் தானத் திரீஇ
 வாட்டொழிற் றடக்கையின் வத்தவர் பெருமகன்
 சூட்டுநலம் புனைந்து சுடர்நுதற் கீய
- 135 நயக் கொண்டென் னெழின்முடிக் கேற்பச்
 சூடுத தேற்றாள் சுறறுபு திரியும்
 ஆடமைத் தோளி யலமர னோக்கி
 மடவரன் மாதரை வாடுவென வருளித்
 தடவரை மார்பன் 1 ருண்முத லுமீஇ
- 140 உச்சிக் கேற்ப வொப்பனை கொளீஇப்

-
121. திகிரி - ஆஞ்ஞாசக்கரம்.
 123. இலக்கணமுண்மையைத் தெரிந்து.
 124. படை வழக்கினன்றியும் - படையைச் செலுத்தலால்
 தழும்பு பட்டிருத்தலல்லாமலும்.
 125. நரம்பு பொர - யாழ்நரம்பு பொருதலாலும்.
 126. மீக்கோள் - மேலாடை.
 127. இருநூற்கொளீஇ - இரண்டு நூல்களைத் திரித்து.
 130. உறழ்பட - மாறுபட. ஒளியின - ஒளியையுடைய கோவை
 132. தானத்து இரீஇ - உரிய இடங்களில் அமைத்து. [களை.
 134. சுடர்நுதற்கு - விரிசிகைக்கு.
 136. தேற்றாள் - அறியாளாகி. 137. உதயணன் நோக்கி.
 139. உதயணன் அவளைத் தன் துடையின் மீது இருக்கச்செய்து.
 பி - ம். 1 தான்முதல்.

பக்கச் சின்மலர் பத்தியிற் கட்டுபு
நீல நாகம் பைவிரித் தன்ன
கோலச் சிகழிகை தான்முதல் சேர்த்தி
அஞ்செங் கத்திகை யணிபெற வடைச்சிப்

145 பைங்கேழ்த் தாமம் பக்கம் வளைஇ
இருள று மதியிற் நிருமுகஞ் சுடா
அமைபுரி தோளியை யன்பி னளைஇப்
புனைமலர்ப் பிணையல் சூட்டினன் புகன்றென்.
கரு—விரிசிகை மாலைசூட்டு முற்றிற்று.

141. சின்மலர் - விடுபூக்களை. 143. சிகழிகை - மயிர்முடி.

142 - 3. கூந்தற்பின்ன லுக்குப் பைவிரித்த பாம்பு உவமம் ; “ பின் னும் வேணிவார் குழலெனுங் கரியபே ராவம் ” (பிரபு. மாயைபூசனை, 7); “பைத்த நெடியகரும் பாம்பென்னப் பின்னுபுமுன், வைத்தகுழல் ” (வேங்கையுலா, 239.) 144. அடைச்சி - செருகி.

145. தாமம் - மாலை.

147. அமைபுரி தோளியை - மூங்கில் விரும்பும் தோளையுடைய விரிசிகையை. அளைஇ - கலந்து.

கசு—ஊடலுணர்த்தியது.

(உதயணன் விரிசிகையை விடுத்தல்)

புனைமலர்ப் பிணையல் புரவலன் சூட்டி

¹ இனமடற பெண்ணை யிரந்தோடு திருத்திச்

கசு—ஊடலுணர்த்தியது.

[உதயணன் விரிசிகைக்கு மாலை சூட்டியது முதலியவற்றைக் கண்டு மிகவிய வாகவதத்தையை அவன் பலவகையாகப் பாராட்டி உணர்த்தவும் அவள் சிறிதும் சினந்தணியாதிருக்கையில், ஒரு முகக் கலை அங்கே திடரென்று விரைந்து வந்ததனைக்கண்டு அஞ்சிய அவள் ஓடிவந்து அவனைத் தழுவிக்கொண்டது இதனால் அறியலாகும்.]

2. பெண்ணை இருந்தோடு - பனையோலை ; என்றது காதணியை.

பி - ம். 1 இனமலர்ப்.

செல்க நங்கை மெல்ல நடந்தென
அடுத்த காதலோ டண்ணல் விடுப்ப

(வாசவதத்தை காணுதலும் ஊடுதலும்)

5 வேண்டிடத் தாடும் விருப்புறு நீக்கம்
யாண்டுகழிந் தன்ன வார்வ மூர்தரத்
தழையுங் கண்ணியும் விழைவன வேந்திப்
பொற்பூங் கிண்கிணி புறவடிப் 1 பிறழ்
நற்பூங் கொம்பர் நடைபெற் றுங்குக்

10 கவவுறு காதலிற் கண்ணுற வருஉம்
உவவுறு மதிமுகத் தொளிவோ முன்கைக்
கண்ணூர் கனங்குழை கதுமெனக் கண்டே
மண்ணூர் மார்வன் மாதரைச் சூட்டிய
காமர் பிணையற் கதுப்பணி கனற்றத்

15 தாமரை யன்னதன் றகைமுக மழுங்கா
சூடரி சிதரிய வொள்ளரி மழைக்கண்
ஊடெரி யுமிழு மொளியே போலச்
சிவப்புள் றுறுத்துச் செயிர்ப்பு முந்துறீஇ
நயப்புள் றுறுத்த வேட்கை நாணி

20 உருத்தரி வெம்பனி யூழுழ் சிதரி

3. நங்காய் மெல்ல நடந்து செல்கவென.

5. விளையாடும் விருப்பத்தாலுற்ற பிரிவினல்.

5 - 6. “பூவிடைப் படினும் யாண்டுகழிந் தன்ன .. பிரிவரி தாகிய தண்டாக் காமம்” குறுநீ. இள : 1-3.

7. விழையத்தக்க தழையையும் கண்ணியையும் ஏந்தி ; 80; ‘தழை விழைதக்கனதொடுத்தும்’ இறை. சூ. 2, உரை.

9. தழையுங் கண்ணியும் ஏந்தி வருதலின், ‘பூங்கொம்பர் நடை பெற்றுகு’ என்றார்.

10. கவவு - தழுவுதல். கண்ணுற - காண ; கண், இடமுமாம்.

11. உவவு - பூரணை. 12. கனங்குழை - வாசவதத்தை.

13. மாதரை - விரிசிகைக்கு ; உருபுமயக்கம்.

14. பிணையல் - மாலை. கதுப்பணி - கூந்தலணி ; 73.

15. மழுங்கா - ஒளி குறைந்து. 16. சிதரிய - சிதர்ந்த.

18. சிவப்பு - செம்மை நிறம் ; கோபக்குறிப்புமாம். செயிர்ப்பு - கோபம். 16 - 8. = 212 : 92.

20. உருத்து - வெய்தாகி. அரிவெம்பனி - அரித்து ஒழுக்குகின்ற வெவவிய கண்ணீரை. வெம்பனி ; க. 40 : 191 - 2, அடிக்.

பி - ம். 1 புழற.

- விருப்புமறைத் தடக்கி வேக நோக்கமொடு
பணிப்பிறை யழித்த படிமைத் தாகிய
அணித்தகு சிறுநுத லழன்றுவிய நிழிய
உருவ வானத் தொளிபெறக் ¹குலாஅய
25 திருவி லன்ன சென்றேந்து புருவம்
முரிவொடு புரிந்த முறைமையிற் றுளங்க
இன்பம் பொதிந்த வேந்தணி வனமுலை
குங்குமக் கொடியொடு குலாஅய்க் கிடந்த
பூந்தா தொழுக்கஞ் சாந்தொடு திமிர்ந்து
30 தளிர்ப்பூங் கண்ணியுந் தழையும் வீசியிட்
டொளிப்பூந் தாம முள்பரிந்து சிதறி
முழநீர்ப் பொய்கையுட் பொழுதொடு விரிந்த
செழுமலர்த் தாமரைச் செவ்விப் பைந்தாது
வைக லூதா வந்தக் கடைத்தும்
35 எவ்வந் தீராது நெய்தற் கவாவும்
வண்டே யனையர் ²மைந்த ரென்பது
பண்டே யுரைத்த பழமொழி மெய்யாக்

-
21. வேகநோக்கம் - கோபப் பார்வை.
22. படிமைத்தாகிய - வடிவையுடையதாகிய. [141 - 3.
23. வியர் - வேர்வை. 16 - 23. கோபக்குறிப்புகள் ; சிலப். கசு :
24. குலாஅய - வளைந்த. [12 : 91.
25. திருவில் - இந்திரவில். சென்றேந்து புருவம் : உ. 2 : 47,
26. முரிவு - வளைவு. [குழந்து.
28. குங்குமக்கொடி-குங்குமத்தால் எழுதிய பூங்கொடி. குலாஅய்-
29. பூந்தாது - பூந்துகள். திமிர்ந்து - தேய்த்து உதிர்த்து.
30. எந்திவந்த கண்ணியையும் தழையையும் வீசியெறிந்து.
31. உள்பரிந்து - மனம் வருந்தி.
32. பொழுது - சூரியன் ; சூரிய உதயமுமாம்.
34. ஊதா - நுகர்ந்து.
36. “பெண்டிர் நலம்வெளவித் தண்சாரற் றுதுண்ணும், வண்
டிறு றுறப்பான்மலை” (கலி. ச0 : 23 - 4); “தாதுண் வேட்கையிற்
போதுதெரிந் தூதா, வண்டோ ரன்னவவன்” நழ். உடு : 9-10.
33 - 6. “கன்னி நறுந்தேறன் மாந்திக் கமலத்தின், மன்னித்
துயின்ற வரிவண்டு - பின்னையும் போய், நெய்தற் கவாவு நெடுநாட”
நள. கலிநீங்கு. 51.

பி - ம். 1 குலாயத். 2 மாந்த.

- கண்டிட னொழிகளிக் காமக் கலப்பெனப்
பிறப்பிடைக் கொண்டுஞ் சிறப்பொடு பெருநி
- 40 நெஞ்சிற் பின்னி நீங்கல் செல்லா
அன்பிற் கொண்ட வார்வ வேகமொந்
நச்சுயிர்ப் பிளவு நண்ணல் செல்லாள்
1 கச்சுத் தானைக் காவலன் மடமகள்
பெருமகள் மார்பிற் பிரியா துறையுமோர்
- 45 திருமக னுள்ளெனச் செவியிற் கேட்பினும்
கதமெனப் பொருது 2 னாதலிற் கண்கூ
டதுவவட் கண்டகத் தருஅ வழற்சியிற்
தற்புடை சார்ந்த தவமுது மகளையும்
கைப்புடை சின்ற காஞ்சனை தன்னையும்
- 50 அம்பிடை யருஅ வெந்தை யணிநகர்
உய்த்தகவிர் கொடுமினென் மாழடி யொதுங்கிச்
சேதர்மல ரணிந்து செந்தளி ரொழுகிய
புதுமலர்ச் சோலையுட் புலந்தவ ளகல

39. பிறப்பிடைக் கொண்டும் - பிறந்தது தொடங்கி.
41. ஆர்வவேகம் - இராகவேகம்.
- 39-41. உழுவலன்பினால் ; “ எயர் மன்னனை, உடுத்துவழி வந்த
புழுவ லன்பின், வடுத்தீர் கைவினை வாசவ தத்தை ”, “ தொன்முறை
வந்த, பிறப்பிடைக் கேண்மைப் பெருமனைக் கிழத்தி ” (உ. 11: 38-40,
18 : 115-6) என வருதலுங் காண்க.
42. நச்சுயிர்ப்பு - நஞ்சுபோல் வெய்தாகிய பெருமூச்சு; க. 46 :
43. கச்சம் - ஒருபேரெண். [165-6.
- 44 - 5. அரசர் திருமால் கூற்றினராதலின், அவர் மார்பில் திரு
மகளுள்ளென்பது மரபு. 46. கண்கூடு - பிரத்தியட்சமாக.
47. அது - விரிசிகைக்கு மாலைகுட்டியதை. அழற்சி - கொதிப்பு.
- 48 - 9. சாங்கியத்தாயையும் காஞ்சனமாலையையும் நோக்கி என
ஒரு சொல் வருவிக்க.
- 50 - 51. உச்சயினிக்கு அழைத்துக்கொண்டு செல்லுமினென்று ;
“ தணந்தனை யாயினெம் டில்லுய்த்துக் கொடுமோ ” குறுநீ. நூருச : 3.
52. சிதர் - வண்டு; “ பொறைதளர் கொம்பின்மேற் சிதரின
மிறைகொள ” கலி. ந.ச : 12.
- பி - ம். 1 கச்சைத். 2 ளாயினுங்.

(காஞ்சனை ழதலியோர் செயல்)

- அகலு மாதரை யன்பிற் கெழீஇக்
 55 கலையுணர் கணவனெடு காஞ்சனை பிற்படக்
 கண்ணிற் காட்டிக் காம வெகுளி
 நண்ணின் மற்றிது ¹ நயந்துவழி யோடி
 மாசறக் கழீஇ மனத்திடை யானோய்
 ஆரா வாய்முத் தார்த்தி நல்லது
 60 தீரா துயிர்க்கெனத் தெளிவு முந்துறீஇ
 ஊரான் குறிப்பினெ டொருவயி னெதுங்கும்
 தன்னமர் மகளொடு தாய்முன் னியங்க

(உதயணன் செயல்)

- ² நறவினே தேற லுறுபிணி போலப்
 பிறிதிற் பிராப் பெற்றி நோக்கிக்
 65 குறிப்புவயின் வாரா ளாயினுங் கூடிப்
 பொறிப்பூ னாகத்துப் புல்லுவன னெடுக்கி
 அருமைக் காலத் தகலா நின்ற
 திருமகட் பரவு மொருமகன் போல
 உரிமைத் தேவி யுள்ளக நெகிழும்
 70 வழிமொழிக் கட்டளை வழிவழி யளேஇ

54 - 5. வாசவதத்தையை உதயணனும் காஞ்சனையும் பின் தொடர்ந்து செல்ல.

56. காட்டி - குறிப்பித்து ; குறிப்பித்தவன் சாங்கியத்தாய்.

57. இது - இவ்வெகுளி. 58. கழீஇ - கழுவி.

58-9. நோயைக் கழீஇ ஆர்த்தினல்லது.

61. ஊரான் குறிப்பு - உபகாரக் குறிப்புடன் ; “ஒன்றுற்றக்கால், ஊரான்மை மற்றத னெஃகு” துறள், 773.

61 - 2. குறிப்பொடு தாய் முன் இயங்க.

63. தேனல் உண்டாக்கிய கள்ளின் தெளிவு; உ. 2: 177.

63 - 4. கள்ளாலுண்டாகிய நோயைக் கள்ளே தீர்ப்பதுபோலத் தன்னாலுண்டாகிய ஊடலைத் தானே தீர்க்கவேண்டுமென உதயணன் கருதி ; “கள்ளினாற் கள்ளறுத்தல் காண்டு மதுவன்றோ, முள்ளினான் முட்களையு மாறு” பழ. 54. [திருமகளை ; க. 35: 137-8, அடிக்.

67-8. நல்வினையின்மையாகிய காலத்தில் தன்னை விட்டு நீங்குகின்ற

70. பணியைப் புலப்படுத்தும் சொற்றொடர்களைப் பின்னும் பின்னும் சொல்லி.

பி - ம். 1 நவந்து.

2 நறவினைத்.

முடியணி திருத்தியு முலைமுதல் வருடியும்
அடிமிசைக் கிண்கணி யடைதுக ளகற்றியும்
கதுப்பணி புனைந்துங் கதிர்வளை யேற்றியும்
மதுக்களி கொண்ட மதாரி நெடுங்கட்

75 கடைத்துளி துடைத்துங் கடிப்புப்பெயர்த் தணிந்தும்
புதுத்தளிர் கொடுத்தும் பூம்புற நீலியும்
செயிரிடை யிட்டிது ¹ சிறக்குவ தாயின்
உயிரிடை யிட்ட வறுகண் டருமெனத்
தன்னுயிர்க் கணவ னுண்ணெகிழ்ந் துரைக்க

80 அம்மொழி கேளா தசைந்த மாதரை
அருவி யாற்றிசை யணிமுழ வாகக்
கருவிரன் மந்தி பாடக் கடுவன்
குரவை யயருங் குன்றச் சாரற்
றுகலினைப் பொலிந்த பகலினைப் பள்ளியுள்

85 முகிழ்ந்தேந் திளமுலை முத்தொடு முழீஇத்
திகழ்ந்தேந் தகலத்துச் செஞ்சாந்து சிதையப்

(வாசவதீதை உரைத்தல்)

பூண்வடுப் பொறிப்பப் புல்லுவயின் வாராள்
நாடுனாடு மிடைந்த நடுக்குறு ²மழலையள்

75. கடிப்பு - ஒருவகைக் காதணி.

76. புறம் நீலியும் - முதுகைத் தடவியும்.

77. என்குற்றத்தை மனத்திடத்தே கொண்டு ஊடல் மிகுமாயின்.

78. மாணத்துன்பத்தைத் தருமென்று.

80. அசைந்த - ஊடலால் மெலிந்த.

81. அருவியொலிக்கு முழுவொலி உவமை; “பெருவரை மிசை யது நெடுவெள் ளருவி, முதுவாய்க் கோடியர் முழவிற் றதும்பி” (குறுந். எஅ: 1-2); “முழவின்னிசை மூரி முழங்கருவி” கீவக. 1193.

82. மந்தி - பெண்குரங்கு. கடுவன் - ஆண்குரங்கு.

84. இணை - இணைத்தல்.

85. “முலைக்கண்ணு முத்து முழுமெய்யும் புல்லும், இலக்கணம்” நாலடி. 399. முழீஇ-முழவி; முத்தாடி; “முறுவலக் காறந்து வந்தென் முலைமுழு வித்தமுவி” (திருச்சிற். 227); “என்மார்வத் திடையமுந்தத் தழுவாதே முழுவாதே” பெருமாள்திருமொழி, க: 6.

87. மு. உ. 19: 111-3. புல்லுவயின் வாராள் - அணைக்கும் பொழுதும் மனமிரங்காளாகி.

பி - ம். 1 சிதைக்குவ, 2 மிழலையள்.

காம வேக முள்ளங் கனற்றத்

90 தாமரைத் தடக்கையிற் றுமம் பிணைஇ
ஆத்த வன்பி னரும்பெறற் காதலிக்
கீத்தது மமையாய் பூத்த கொம்பின்
அவாவுறு நெஞ்சமொடு கவான்முத விரீஇத்
தெரிமலர்க் கோதை திகழச் சூட்டி

95 அரிமலர்க் கண்ணிரின் எனத்தன ளாக
அருளினி னிழைந்த மருளி னோக்கின்
மாதரை யாமுங் காதலெம் பெரும
பொம்மென் முலையொடு பொற்பு னெருங்க
விம்ம முறுமவள் வேண்டா முயக்கெனப்

100 பண்ணெகிழ் பாடலிற் பழத்திடைத் தேன்போல்
உண்ணெகிழ்ந்து கலவா ஓடற் செவ்வியுள்

(ஒரு முகக்கலையின் செயல்)

தாழ்வரை யடுக்கத்துத் தளிர்சேர் தேமாத்
தூழுறு திங்கனி புண்ணு விருத்தலின்
இவறினை நீயெனத் தவறு முந்துறீஇ

105 இனப்பெருந் தலைமக னானையி னூட்டித்

89. காமவேகம் - இராகவேகம் ; உ. 16: 41, 19: 166; ந. 7: 43, 8: 3, 14: 104. 90. தாமம் பிணைஇ - மாலை தொடுத்து.

91. ஆத்த அன்பின் - பிணித்த அன்பினால் ; “ அங்காத்திருந் தானை ” (சீவக. 1882) என்பதையும் அதன் உரையையும் பார்க்க.

93. கவான்முதல்-துடையில். 96. மருளின்-மருட்சியையுடைய.

97. காதலெம் - விரும்புதலுடையேம்.

99. விம்மமுறும் அவள் - அவள் விம்முதலுறுவாள் ; ச. 6 : 37. முயங்குதல் வேண்டாவென்று, [தில்.

101. ஊடற்செவ்வியுள் - வாசவதத்தை ஊடுதல் மிக்க சமயத்

102. அடுக்கம் - மலைப்பக்கம். தேமாத்து - தேமாமரத்தினது ; “ கழனி மாஅத்து விளைந்துகு தீம்பழம் ” குறுந். அ.

103. உண்ணுவிருத்தலின் - தனக்குக்கொடாமல் உண்டுகொண்

104. இவறினை - பேராசையற்றாய். [டிருத்தலால்.

105. இனப்பெருந் தலைமகன் - குரக்கினங்களுக்கெல்லாம் பெரிய தலைமகனாகிய ஒருகுரங்கு ; தலைமகனென்பது, “ கடுவன் முதுமகன் ” (நன். மயிலை. II. 234, 271, மேற்.) என்றும் போல்வது ; “ குரங்கின் தலைவன் ” (ஐங். உஎடு: 1.) ஆட்டி-ஆட்ட ; வருத்தி ஓட்ட.

தனக்கரண் காணாது தடவரைத் தத்திப்
பெருமகன் கோயிற் றிருமுற் பாய்ந்தெனக்
கரணி யருளென் றடைவது போன்றோர்
கருமுக முசுக்கலை கதுமெனத் தோன்ற

(வாசவதத்தை நடுங்கி ஊடல் தீர்தல்)

110 ¹ இன்னதென் றுணரா நன்னுத னடுங்கி
அழல்கதிர் பரப்பி யுழல்சேர் ²வட்டமொடு
சிழலவிர் கதிர்மதி நிரந்துநின் றுங்குத்
திலகத் திருமுகஞ் செவ்வன் றிருத்தி
ஹ்ருகொடி மருங்கு லொன்று யொட்டி

115 மெழுகுசெய் பாவையின் மெல்லிய லசைந்து
மன்னவன் மார்பின் மின்னென வொடுங்கி
அச்ச முயக்க ³நச்சுவனள் விரும்பி
அமிழ்துபடு போகத் தற்புவலைப் படுத்த

(உதயணன் செயல்)

மா,தரை மணந்த தார்கெழு வேந்தன்

106. அரண் - புகலிடத்தை.

107. பெருமகன் - உதயணனது. கோயிலென்றது முன்கூறிய பகலணைப் பள்ளியை; 84.

108. அரண் நீ. செவ்வியுள் (101) தோன்ற (109.)

110. நன்னுதல் - வாசவதத்தை.

109-10. “பலவி னிருஞ்சினைக் கலைபாய்ந் துகளினும், அஞ்சும னளித்தெ னெஞ்சம்” குறுந். கதிரு: 2-3.

111 - 2. சூரியமண்டலத்துடன் சந்திரமண்டலம் சேர்ந்தாற் போல; இஃது உதயணனை வாசவதத்தை சென்று தழுவியதற்கு உவமை; க. 32: 22.

113. திருத்தி-திருந்தசெய்துகொண்டு.

115. மெழுகாற் செய்த பாவைபோல வாசவதத்தை உருகி மெலிந்து; “மெழுகினுற் புனைந்த பாவை வெய்துறுத் தாங்கு” சீவக, 1386.

117. அச்சமுயக்கம் - அச்சத்தால் வந்து தழுவுதலை.

118. அமிழ்து - இனிமை. அற்புவலை - அன்பாகிய வலையில்.

102 - 18. முசுக்கலையின் தோற்றத்தால் வாசவதத்தை ஊடல் தீர்த்தமை, “விரிசிகை வேண்ட.....பாவாய்” (உ. 19: 164 - 70) என்ற இடத்தும் கூறப்பட்டுள்ளது.

பி - ம. 1 இன்னதொன்று. 2 வட்டம். 3 நச்சுவன.

காண்டம்,] கௌ—தேவியைப் பிரித்தது.

சுருக

120 1 வழித்தொழிற் கரும மனத்தி னெண்ணான்
விழுத்தகு மாதொடு விளையாட்டு விரும்பிக்
கழிக்குவனன் மாதொ காணத் தினிதென்.
கசு—ஊடலுணர்த்தியது முற்றிற்று.

120. வழித்தொழிற்கருமம் - பின்செய்யவேண்டிய காரியங்களை.
பி - ம். 1 வழித்தொழிற்.

கௌ—தேவியைப் பிரித்தது.

கழிக்குங் காலைக் காணத் தகவயின்

(யுகியின் செயல்)

வழுக்கி றோழரொ டிழுக்கின் றெண்ணி

1 வந்தவ னொடுங்கிய வெந்திற லமைச்சன்
பொய்நில மமைத்துப் புரிசைக் கோயில்

5 வெவ்வழ லுபுது விளங்கிழைப் பிரித்து

நலத்தகு சேதா நறுநெய்த் தீம்பால்

அலைத்துவாய்ப் பெய்யு மன்புடைத் தாயின்

இன்னா செய்து மன்னனை நிபாஉம்

கௌ—தேவியைப் பிரித்தது.

[யுகி, காமபரவசனாகவிருக்கும் உதயனை வாசவதத்தையினின்
றும் பிரித்து இராசகாரியத்தைக் கருதும்படி செய்வித்தந்தத் தோழ
ருடனெண்ணி, மலைச்சாரலில் உலாவி இன்புறும் அவ்விருவரையும்
சாங்கியத் தாயைக்கொண்டு இலாவாண நகரத்திலிருக்கும்படி முதலந்
செய்வித்ததும், அப்பால் வாசவதத்தையின் வேண்டுகோளின்படி உத
யனை காடுசென்று வேண்டுவகொண்டு மீளுவதந்தள் அரண்மனையில்
நிப்பற்றிக் செய்வித்து உள்ளேயிருந்த வாசவதத்தையைச் சாங்கியத்
தாயுடன் அதிலிருந்த சுருங்கை வழியே தானிருக்குமிடத்திற் வந
வித்து உண்மைகூறி அவளைத் தேற்றியதும் இதனால் அறியலாகும்.]

2. இழுக்கின்று - தப்பாமல்.

3. அவண் ஒடுங்கிய அமைச்சன் - யுகி.

4. பொய்நிலம் - சுருங்கை; இது கார்த்துபடை யெனவும் வழங்

5. விளங்கிழை - வாசவதத்தையை.

[கும்.

பி - ம். 1 வந்தவனொடுங்கிய.

கசு

கருமக் கடுக்க மொருமையி னாடி

- 10 உருமண் னுவாவொடு வயந்தகற் குணர்த்தித்
தவமுது முகளைத் தக்கவை காட்டி
உயர்பெருங் கோயிலுட் டேவியை யொழியா
நிலாமணிக் கொடும்பூ நெடுந்தகைக் குருசிலை
உலாவெழப் போக்கி யொள்ளழ லுமீஇயபின்

15 இன்னுழித் தம்மினென் றன்னுழி யவளொடு

1 பின்குட் டமைவும் பிறவுங் கூறிக்

2 கன்குட் டெய்திக் கரந்தன னிருப்ப

(சாங்கியத்தாயின் செயல்)

மந்திர நாவி னந்த னாட்டி

தேருடை மன்னர் திறல்படக் கடந்த

20 போரடு குருசிலைப் பொழுதிற் சேர்ந்து

9. கடுக்கம் - விரைவு; “கடுக்கனே கயிலாய மலைதனை, யெடுக்க லுற்ற விராவண னீடற” தேவாரம்.

6 - 9. வருத்திக் குழந்தைக்குப் பாலையூட்டித் தாய்போலத் துன் புறுத்தி உதயணனை நல்வழியில் நிறுத்தற்குரிய காரிய விரைவை யுகி நாடி; “உலப்பி லுலகத் துறுதியை நோக்கிக், குலைத்தடக்கி நல்லறங் கொள்ளார்க் கொளுத்தல், மலைத்தழு துண்ணைக் குழவி யைத் தாய், ரலைத்துப்பால் பெய்து விடல்” (பழ. 212); “காலொடு கையமுக்கிப் பிள்ளையை வாய்நெரித்துப், பாலொடு நெய்பெய்யுந் தாய னையர்-சால, அடக்கத்தை வேண்டி யறன்வலித்து நாளும், கொடுத்து மேற் கொண்டொழுவு வார்” அறநெறி. 46.

11. சாங்கியத்தாய்க்கு. 12. தேவியை விட்டு நீக்கி.

13. குருசிலை - உதயணனை. 14. உலாவெழ - உலாவ எழும்படி.

13 - 4. “உலாவேட் டெழுந்த வுதயண குமரன்” என்பர் பின்; உ. 18: 4.

15. இன்னுழி - இன்ன இடத்தில். அன்னுழி - அவவிடத்தில்; “அன்னுழி யுமையவ ளகத்து ளோர்செய, லுன்னினள்” கந்த. பார்ப்

16. பின்குட்டமைவும் - பின்பு வந்து அடைதலையும். [பதி. 1.

17. கன்குட்டெய்தி - கற்களைக் கூட்டி அமைக்கப்பட்ட சுருங் கையையடைந்து; க. 40: 84, அடிக். கன்குட்டு - தோண்டிய இடமுமாம்.

18. அந்தனாட்டி: எழுவாய். 20. குருசிலை - உதயணனை.

டி - ம். 1 பின்குட்டமையும். 2 கன்குட்.

வரையுடைச் சாரலில் வருஉங் குற்றத்
துரையுடை முதுமொழி யுரைத்தவற் குணர்த்தித்
(சாங்கியத்தாய் உதயணனுக்குக் கூறல்)

தோற்கை யெண்குங் கோற்கைக் குரங்கும்
மொசிவா யுழுவையும் பசிவாய் முசுவும்
25 வெருவு தன்மைய வொருவயி னொருநாட்
கண்ணுறக் காணிற் கதுமென நடுங்கி
ஒண்ணுதன் மாத ருட்கலு முண்டாம்
பற்றா ருவப்பப் பனிவரைப் பழகுதல்
நற்றார் மார்ப நன்றியின் றாகும்

30 இன்னெயிற் புரிசை யிலாவா ணத்துநின்
பொன்னியல் கோயில் புகுவது பொருளென
(உதயணன் இலாவாணம் சென்று இருந்தல்)

உறுவரை மார்ப னுவந்தன னாகி
இறுவரை யிமயத் துயர்மிசை யிழிந்து
பன்முகம் பரப்பிப் பெளவம் புகுஉம்
35 நன்முகக் கங்கையி னகர நண்ணிப்
பன்மலர்க் கோதையைப் பற்றுவிட் டகலான்
சின்னாள் கழிந்த காலைச் சிறந்த
(தோழர் உதயணனிடம் கூறுதல்)

நன்மாண் டோழர் நண்ணுபு குறுகிச்

21 - 2. குற்றத்தைப் புலப்படுத்தும் பழங்கதைகளை.

23. எண்கு - கரடி.

24. மொசிதல் - ஈ மொய்த்தல்; “பலர்மொசிந் தோம்பிய திரள்பூங் கடம்பு” பதிந். கக. [உளதாகும்.

27. மாதர் - வாசவதத்தை. உட்கலும் உண்டாம் - அஞ்சதலும்

23 - 7. “அச்சப் பொருளாவன :—‘வள்ளெயிற் றரிமா வாள் வரி வேங்கை...குன்றுறை யசுணம்’ என்று சொல்லப்பட்டன போல் வன” (தொல். மெய். சூ. 1, பேர்.) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

28. பற்றார் - பகைவர்.

30. இலாவாணத்து - இலாவாண நகரத்துள்ள.

31. பொருளென - காரியமாகுமென்று சாங்கியத்தாய் கூற.

34. பன்முகம் - ஆயிரமுகம்; “கங்கை, துறைகொ ளாயிர முக முஞ் சுழல” (கல். “உழைநின்றீரும்”) பெளவம் - கடலில்.

34 - 5. “கங்கையம் பேரியாறு கடற்படர்ந் தாங்கு” மதுரை.

36. பற்று - நீங்காத அன்பு.

[696.

செய்வினை மடிந்தோர்ச் சேர்ந்துறை வில்லை
 40 னையறு தாமரை மலர்மக டானெனல்
 வையகத் துயர்ந்தோர் வாய்மொழி யாதலின்
 ஒன்ன மன்னர்க் கொற்றுப்புறப் படாமைப்
 பன்னாட் பிரிந்து ¹ பசைந்துழிப் பழகாது
 வருவது பொருளென வாசவ தத்தையைப்
 (உதயணன் மறுத்தலும் வாசவத்தையின் கூற்றும்)

45 பிரித லுள்ளம் பெருந்தகை மறுப்பத்
 தாழிருங் கூந்தலைத் தணப்ப நின்றதோர்
 ஊழ்வினை புண்மையி னொளிவளைத் தோளியும்
 வேட்டம் போகி யடிகள் காட்டகத்
 தரும்பினு மலகினும் பெருஞ்செந் தளரினும்

50 கண்ணி கட்டித் தம்மி னெனக்கென
 (உதயணன் வேட்டைக்குச் செல்லல்)

வள்ளிதழ் நலுந்தார் வத்தவ மன்னனும்
 உள்ளம் ² புரிந்தன னொள்ளிழை யொழியக்
 கழிநாட் காலைக் கான நோக்கி

³ அடுப்போர் மாலூர்ந் தங்க ணிங்க

(அமைச்சர் ஏவலாளர் வாசவத்தையின் மாடத்திற்குத் தீ ழட்டல்)

55 வநிங் கமைச்சர் வலித்தன ராகிப்
 பிணைமலர்ப் படலைப் பிரச்சோ தனன்றன்

39. மடிந்தோர் - சோம்புதலுற்றோர்.

39 - 40. மடிந்தோர்பால் திருமகள் சேரானென்பது, "மடி யுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான், ருளுளா டாமரையி னான்" (குறள், 617) என்பதனால் விளங்கும்.

42. ஒற்று - ஒற்றர்களால்.

43. மு. ந. 2 : 169. பசைந்துழி - பற்றுள்ள இடத்தே.

44. என - என்று தோழர்கள் சொல்ல.

45. பிரியுங் கருத்தை உதயணன் மறுக்க.

47. வளைத்தோளி - வாசவத்ததை.

50. என - என்று சொல்ல. 52. புரிந்தனன் - விரும்பி.

53. கழிநாட்காலை - மறுநாள் விடியவில்.

54. உதயணன் சென்றுவிட. 55. வலித்தனராகி - துணிந்து.

56. பிணைத்த மலர்மாலையையுடைய.

பு - ந. 1 பசைந்துழி. 2 புரிதனை. 3 அடும்போர்.

இணைமலர்ப் பாவையை யிபைந்ததற் கொண்டும்
உலக்க மிலனிவன் வேட்கையின் வீழ்ந்தென
வீக்கங் காணார் வேட்டுவ ரொள்ளிக்

- (6) கலக்க மெய்தக் கட்டழ லுறிய
தலைக் கொண் டனரெனத் தமார்க்கும் பிறர்க்கும்
அறியக் கூறிய செறிவுடைச் செய்கை
வெஞ்சொன் மாற்றம் வந்துகை கூட
வன்கண் மள்ளர் வந்தழ லுறிய

- (65) போர்ப்பறை யாவமொ¹ டார்ப்பனர் வளைஇக்
கோப்பெருந் தேவி போக்கற மூடிக்
கையிகந்து பெருகிய செய்கைச் சூழ்ச்சியுட்

(உருமண்ணுவா முதலியோர் செயல்)

பொய்நில மமைத்த பொறியமை மாடத்
திரும்பும் வெள்ளியு மிசைத்துருக் குறியி

- 70 அருங்கல மாக்கி யாப்புப்பிணி யுழக்கும்
கொலைச்சிறை யிருவரைப் பொருக்கெனப் புகீஇ
நலத்தகு மாத் தடிக்கல முதலாத்
² தலைக்கலங் காறுந் தந்தகத் தொடுக்கிச்

57. இணைமலர் - இணைத்த மலர். இயைந்ததற்கொண்டும் - அடைந்தது முதல்.

58. வேட்கையின் வீழ்ந்து - ஆசைக்கடலில் அழுந்தி.

59. வீக்கம் - பெருமையை.

60. அழலுறிய - நெருப்புவைத்தற்கு.

62. செறிவுடைச் செய்கை : 78.

66. கோப்பெருந்தேவி - வாசவதத்தை.

68. பொய்நிலம் - சுருங்கை வழி. பொறி - யந்திரம்.

69. கொடுத்த பொன்னில் தாம் திருடிய பொன்னுக்கு ஈடாக இரும்பையும் வெள்ளியையும் சேர்த்து உருக்கி.

70. அருங்கலம் - கிரீடம் ; அரிய ஏனை அணிகலன்களுமாம். யாப்புப்பிணியுழக்கும் - விலங்காற் பிணிப்புண்டு வருந்தும்.

71. கிரீடத்திற்குக் கொடுத்தபொன்னைத் திருடி இராசத்தரோகம் செய்தவராதலின், 'கொலைச் சிறை யிருவர்' என்றார் ; "கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று" (சீலப். ௨௦: 64) என்பது இங்கே அறியற் மாடத்துப் (68) புகுத்தி (71.) [பாலது.

72. மாதர் - வாசவதத்தையின்.

73. = ௨. 19: 65. அகத்து - அவ்வீட்டினுள்ளே.

பி - ம். 1 டார்ப்பனவளைஇக். 2 தலைக்கலந்தாறுந்.

சித்திரப் பெரும்பொறி யுய்த்தன ரகற்றி

75 வத்தவர் கோமான் மனத்தமர் துணைவியொடு
தத்துவச் செவிலியைத் தலைப்பெருங் கோயில்
மொய்த்தழல் புதைப்பினும் புக்கவட் ¹ போமினென்
றத்தக வமைத்த யாப்புறு செய்கையொ
டருமனை வரைப்பக மாரழ ² லுறீஇய

80 கருமக் கள்வரைக் கலங்கத் தாக்கி
உருமண் னுவாவு மொருபா லகலப்
பொறிவரித் ³ தவிசிற் பொன்னிறப் பலகை
உறகிறைத் தியற்றி யுருக்கரக் குறீஇய
மாடமும் வாயிலு மோடெரி கவர

(சாங்கியத்தாய் வாசவதத்தையைக்கோண்டு யுகிபாற் செல்லல்)

85 இளையரு மகளிருங் களைகண் காணார்
வேகுறு துயரமொ டாகுல மெடுப்பத்
தடங்கண் பிறழத் தளர்பூங் கொடியின்
நடுங்குவெய் துயிர்க்கு நன்னுதற் பணைத்தோட்
டேவியைப் பற்றித் தெரிமூ தாட்டி

90 யுகி கூறிய வெளிநில மருங்கிற்
பெருங்கல நிதியம் பெய்துவா யமைத்த
அரும்பிலத் தியாத்த வச்ச மாந்தர்
வாயில் பெற்று வழிப்படர்ந் தாங்குப்
போக வமைத்த பொய்நிலச் சுருங்கையுள்

74. சித்திரப்பெரும்பொறி - சுருங்கைக்குச் செல்லுதற்குரிய வழி யிலுள்ள பொறியை.

75. துணைவியொடு - வாசவதத்தையோடு.

79 - 81. = உ. 18: 60 - 63.

82. பொறிவரித்தவிசு - புலித்தோல் ஆசனம்; சிங்காதனமுமாம்.

84. எரி கவர - தீக் கவர்தலால்.

86. ஆகுலம் - துன்ப முழக்கம்.

90. ஒளிநிலம் - ஒளித்துக்கொள்ளுதற்குரிய இடம்.

91. பெய்து - போகட்டுவிட்டு.

91 - 2. வாய் அமைத்த அரும் பிலத்து - பொதியிறையில்; இதில் அகப்பட்ட மாந்தர் அஞ்சிவருந்துதலை, “பொதியிறைப் பட்டோர் போன் றுளம் வருந்தி” (மணி. ச : 105, கக : 8) என்பதனாலும் அறிக.

பி - ம். ¹ டோயினென. ² லுறீஇயக். ³ தவிசின.

- 95 நற்புடையமைச்சனை நண்ணிய பொழுதிற்
கற்புடை மாதரைக் காதற் செவிலி
அற்புடைப் பொருள்பே ரறிவிற் காட்டி
அஞ்சி லோதி யஞ்சனும் பெருமான்
நெஞ்சுபுரை யமைச்ச னீதியிற் செய்த
100 வஞ்ச மிதுவென வலிப்பக் கூறி
அருந்திற் லமைச்சனொ டொருங்குதலைப் பெய்தபின்
இன்னகை முறுவலொ டெண்ணியது முடிந்ததென்
றெதிரெழுந்து விரும்பி யூகி யிறைஞ்சி
மதிபுரை முகத்திக்கு மற்றிது கூறும்
(யூகி கூறல்)

- 105 இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் ஞாலத்துத்
1 தன்னி னல்லது தாமீக் 2கூரிய
மன்னரை வணக்கு 3 மறமாச் சேனன்
காதன் மகளே மாதர் மடவோய்
வத்தவர் பெருமகன் வரைபுரை யகலத்து

95. நற்புடையமைச்சனை - நன்மையையுடைய மந்திரியாகிய யூகியை; நற்பு - நன்மை, புடை - பக்கமுமாம்; “காவற்சாகா டுகைத் தற்கண் அவ்வரசற்கு இணையாய அமைச்சன்” (குறள், அங்க. அவ தாரிகை.) 97. பேரறிவின் - பேரறிவால்.

98. அஞ்சிலோதி : விளி. அஞ்சல் - அஞ்சாதே.

100. இது - இச்செய்கை. வலிப்ப - துணியும்படி.

102. இன்னகை முறுவல் - மகிழ்ச்சியாலுளதாகிய சிரிப்பு; முறு வற்குக் காரணம், எண்ணியது முடிந்தமை; “உள்ளிய, வினைமுடித் தன்ன வினியோன்” (நய். ௩); “செய்வினை முடித்த செம்மலுள்ள மொடு” (குறுந். ௨௭0, ௨௭௫.) 104. கூறும் - கூறுவான்.

105. மு. புறநா. ௩௬௩ : 1.

106 - 7. தன்னால் உயர்வடைவதையன்றித் தாமே மீக்கூர்ந்த அரசர்களை வழிப்படுத்தும். “நட்டவர் குடியுயர்க்குவை, செற்றவ ரரசு பெயர்க்குவை” (மதுரை. 131-2), “நட்டாரை யாக்கிப் பகைதணித்து” (பழ. 398, சிறுபஞ்ச. 18), “மாறியின் றவரையும் வணக்கி னல்லது, சீறியின் றெவரையுஞ் செகுப்ப தில்லையே” (தூளா. நகர. 19) என் பவற்றின் கருத்து இவ்வடிகளில் அமைந்துள்ளது.

பி - ம். 1 தன்னின. 2 கூறிய. 3 மறமாசேனன்.

- 110 வித்தக நறுந்தார் விருப்பொடு பொருந்தி
துகர்தற கமைந்த புகர்தீர் பொம்மற்
கோல வனமுலைக் கொடிபுரை மருங்குல்
வால்வளைப் பணைத்தோள் வாசவ தத்தாய்
அருளிக் கேண்மோ வரசியல் வழாஅ
- 115 இருளறு செங்கோ லேய ¹ நிறைவன்
சேனை நாப்பணும் பெருமான் செய்த
யானை மாயத் தருந்தளைப் ² படுதலிற்
கொங்கலர் நறுந்தார்க் கோல மார்பிற்
பிங்கல கடகர் பெற்றியிற் பிழைப்பப்
- 120 பாஞ்சால ராயன் பரந்த படையொடு
மாண்கோ சம்பி வெளவியது மறியான்
அருஞ்கழி நீத்தத் தாழு மொருவன்
பெரும்புனை பெற்ற பெற்றி போல
நிற்பெறு சிறப்பொடு நெடுநகர் புகல
- 125 முற்படத் தோன்றிய முகைப்பூண் மார்வன்
தற்படு துயரந் தன்மனத் தணையான்
மட்டுறு கோதாய் மற்றுநின் வனமுலை
விட்டுறை வாற்றா வேட்கையிற் கெழுமிப்
பட்டுறை பிரியப் படிமையி னவ்வழி
- 130 ஓட்டிடை விட்டபி னல்லகை யொழிதல்
வாணுதன் மடவோ யரிதுமற் றதனாற்
சேண்வரு பெருங்குடிச் சிறுசொ னீங்க
ஆர்வ நெஞ்சத் தாவது புகலும்

-
114. அருளிக்கேண்மோ - கேட்டருள்.
116. ஐம்பெருமான் - உன் தந்தையாகிய பிரசுசோதனன்.
119. பிங்கல கடகர் - உதயணனுடைய தம்பியர்.
120. பாஞ்சாலராயன் - பாஞ்சாலதேசத்து அரசன். படையொடு
வந்தென ஒரு சொல் வருவிக்க. 121. உதயணன் அறியானாகி.
124. புகல - வீரும்ப. 128. கெழுமி - மயங்கி.
129. பட்டுறை - பட்டாலாகிய உரை. படிமை - பிரதிமை.
130. ஓட்டு - சேர்ந்தேஉறைதல்.
132. சிறுசொல் - காமபரவசனாகியுள்ளானென்னும் இழிசொல்.
133. ஆவது - ஆக்கம்; பயனுமாம்.

பு - மீ. 1 நிறைவனைச். 2 படுத்தலிற்.

இன்னுயி ரன்ன வெண்ணையு நோக்கி
 135 மன்னிய தொல்சீர் மரபிற் றிரியா
 நலமிது பெருமைநின் குலமு நோக்கிப்
 பொருந்திய சிறப்பி னரும்பெறற் காதலன்
 தலைமையின் வழியு நிலைமையு நோக்கி
 நிலம்புடை பெயரினும் விசம்புவந் திழியினும்

140 கலங்காக் கடவுணின் கற்பு நோக்கி
 அருளினை யாக யழியா வமைச்சியல்
 பொருளெனக் கருதிப் பூங்குழை மடவோய்
 ஒன்ன மன்னனை யுதயண குமான்
 இன்ன செய்துத ¹ னிகன்மேம் படநினைச்

145 சின்னாள் பிரியச் சிதைவதொன் றில்லை
 வலிக்கற் பாலை வயங்கிழை நீயென்
 ரொலிக்குங் கழற்கால் யுகி ² யிரப்ப

(வாசவதத்தை தன்னுட் கருதுதல்)

நெறிதாழோதி நெஞ்சி னகத்தே
 பொறிதாழ் மார்பிற் புரவலற் கியைந்த

150 நூல்வல் லாளர் நால்வ ருள்ளும்
 யுகி முடிந்தன னுருமண் னுவாவொடு
 வாய்மொழி வயந்தக னிடபக னென்ற
 மூவரு மல்லன் முன்னின் றிரப்போன்
 யாவன் கொல்லிவ ³ னென்றவற் கெதிர்மொழி

155 யாவதுங் கொடாஅ ளறிவிற சூழ

(சாங்கியத்தாய் கூறல்)

விம்முறு நிலைமை நோக்கித் துன்னிய

உறுதி வேண்டும் யுகி மறறிவன்

134. “உயிர்புரை யுகியோ டெண்ணி” நன். மயிலை. சூ. 366,

139. விசம்பு - மேலுலகம். [மேற்.

140. நின்கடவுட்கற்பு - நின்னுடைய தெய்வத்தன்மையுள்ள கற்பு.

143. ஒன்னுமன்னனை - பாஞ்சாலராயனை.

144. மேம்பட - மேம்படுதற்கு.

பொருளெனக்கருதி (142) வலிக்கற் பாலை (146.)

154. என்று - என்றெண்ணி.

156. வாசவதத்தை விம்முறு நிலைமையைச் சாங்கியத்தாய் கண்டு.

157. நுமக்கு உறுதியை வேண்டுகின்ற யுகியாவான் இவன்.

பி - ம். ¹ னிகன மெம்படுநினைச. ² யுரைப்ப. ³ னென்றிவற்.

இறுதி செப்பி யிவண்வந் தோனெனத்
தாய்தேரிந் துரைப்பச் சேயிழைதேறி
(வாசவதீதை சேயல்)

- 160 உரைத்த கருமத் துறுதி விழுப்பமும்
கருத்துநிறை காணாது கண்புரை தோழன்
வலித்த கருமமும் வத்தவர் பெருமகன்
உதயண குமரன் யுகி யென்பதை
உரையினு முடம்பினும் வேறெனி னல்ல
- 165 துயிர்வே நில்லாச் செயிர்தீர் சிறப்பும்
திண்ணிதி னறிந்த செறிவின ளாயினும்
பெண்ணியல் பூர்தரப் பெருங்கண் பில்குக்
குளிர்முற் றுலி குளிர்புள் ளுறாஅ
தொளிமுத் தாரத் துறைப்பவை யாக்கி
- 170 அரிமா னன்ன வஞ்சுவரு துப்பினெம்
பெருமான் பணியன் றுயினுந் தெரிமொழி
தூலொடு பட்ட துனிப்பியல் வழமைக்
கால வகையிற் கருமம் பெரிதெனல்
நெறியிற் றிரியா நீர்மையிற் காட்டி
- 175 உறுகுறை யண்ண லிவன்வேண் டுறுகுறை
நன்றே யாயினும் தீதே யாயினும்
1 ஒன்று வலித்த லுறுதி யுடைத்தெனக்

158. இறுதி - மரணத்தை. 160. விழுப்பம் - சிறப்பு.

161. கருத்துநிறை காணாது - உதயணன் உள்ளத்தை நிறுத்தல்
காணுமையால். கண்புரை தோழன் : உ. 10 : 101, 11 : 166.

162 - 3. வத்தவர் பெருமகனாகிய உதயண குமரன். என்பதை ;
ஐ : சாரியை.

165. இருவர்க்கும் உயிரொன்றென்று யாரும் சொல்லுதற்குரிய
குற்றந்தீர்ந்த மிக்க நட்பையும் ; “ உயிரோ ரன்ன செயிர்தீர் நட்பு ” நந்.

167. பெண்ணியல்பு - பேதைமை.

[எஉ.

168. ஆலி - நீர்த்துளி.

169. முத்தாரத்து - முத்தாரத்தைப் போல; “ வைவேற்கண்பட்ட
முத்த வடங்கண்டு காக்கிலன் ” (சிதம்பரம் சாஸனப்பாடல்.) உறைப்
பவை - துளிப்பனவாக.

171. தெரிமொழி - தெரியும் மொழிகளையுடைய.

175. குறையுறும் அண்ணலாகிய இவன். குறை - காரியம்.

177. ஒன்று - ஒன்றி.

பீ - மீ. 1 ஒன்ற.

- கைவரை நில்லாது கனன்றகத் தெழுதரும்
வெய்துயிர்ப் படக்கீரீ வேண்டியது வேண்டாக்
- 180 குறிப்பெமக் குடைமை கூறலு முண்டோ
மறத்தகை மார்வன் மாய யானையிற்
சிறைப்படு பொழுதிற் சென்றவற் பெயர்க்க
மாய விறுதி வல்லை யாகிய
நீதி யாளநீ வேண்டுவ 1 வேண்டென
- 185 முகிழ்நகைக் கிளவி முகமன் கூறி
அண்ண லரசற் காகுபொருள் வேண்டும்
ஒண்ணுதன் மாத 2 ரொருப்பா டெய்தி
அரிதின் வந்த பெருவிருந் தாளரைச்
சிறப்புப் பலியருச் செல்வனிற் பேணும்
- 190 பெறற்கரும் பெரும்பண் பெய்திய தெனக்கென
அசதிக் கிளவி நயவா மிழற்றி
நேர்ந்த மாதரை நெடுந்தகைக் குருசில்
பேர்ந்த காலைப் பிழைப்பில னாகுதல்
அறியு மாத்திர 3 மவ்வழி யமைத்துச்
- 195 செறியச் செய்த செவிவியுந் தானும்
4 மறுதர வுடைய மாயச் சூழ்ச்சி
உறுதியொ டொளித்தன ருள்ளியது 5 முடிந்தென்.
- கௌ—தேவியைப் பிரித்தது முற்றிற்று.

-
179. 'வேண்டியது வேண்டா' என்பது முதலியன வாச வதத்தை கூற்று. 182. அவனைப் பெயர்த்தற்கு.
187. ஒருப்பாடி - ஒருமைப்படுத்தல்.
189. செல்வனின் - அருகதேவனைப்போல.
190. பெரும்பண்பு - இவ்வாழ்க்கையை நடத்துமுறைமை.
191. அசதிக் கிளவி - பரிகாசச்சொல்.
- 192 - 3. குருசில் - உதயணன். பேர்ந்தகாலை - பிரிந்தகாலத்தில். பிழைப்பு - கேடு; பிழைப்பிலனாகுதல் - உயிருடனிருத்தலை.
194. அவ்வழி அமைத்து - அவ்விடத்தை இடமாக்கி.
- பு - ம். 1 வேண்டுமென. 2 ரொருப்பாட்டெய்தி. 3 மவன்வழி. 4 மறுதாயுடைய. 5 முடிந்தென்.
-

க அ—கோயில் வேவு.

உள்ளியது முடித்த யுகியுஞ் செவிலியும்
ஒள்ளிழை மாதரொ டொளித்த பின்னர்ப்

(உதயணன் மீண்டு வருதல்)

பலாவம லசம்பிற் பயமலைச் சாரல்

உலாவேட் டெழுந்த வுதயண குமரன்

5 குழையணி காதிற் குளிர்மதி முகத்திக்குத்

தழையுந் தாருங் கண்ணியும் பிணையலும்

விழைபவை பிறவும் வேண்டுவ கொண்டு

கவலிற் கமைந்த காமக் கனலி

அவவுறு நெஞ்சத் தகல்விடத் தழற்றத்

10 தனிக்கன் றுள்ளிய புனிற்றாப் போல

விரைவிற் செல்லும் விருப்பின னாகிக்

க அ—கோயில் வேவு.

[வாசவதத்தைக்கு வேண்டுவனவற்றைக் கைக்கோண்டு மலைச் சாரலிலிருந்து புறப்பட்டு வழியில் தீயநிமித்தங்களைக் கண்டு கவலை யுற்றுவரும் உதயணன், அரண்மனை வேதலைக்கண்டு வாசவதத்தை இறந்தாளென்றே நிச்சயித்து ழர்ச்சித்து விழந்து, தோழர்தேற்ற ஒரு வாறு அவன் தேறியெழுந்தது இதனால் அறியலாகும்.]

3. “ பலாவம லடுக்கம் புலாவ வீர்க்குங், கழைநரல் சிலம்பின் ”
அகநா. அ: 7.

4. உலாவேட்டு - உலாவுதலை விரும்பி ; “நெடுந்தகைக் குருசிலை யுலாவெழப் போக்கி ” என்றார் ; உ. 17: 13 - 4.

6. தழை - தழைவிரலித்தொடுத்த ஒருவகை மலை; தார் - மார் பின் மலை; கண்ணி - தலைக்கணியுமலை; பிணையல் - மலர்களை நெருக்கிப் பிணைத்தமலை ; சீவக. 193, 1338, 2054.

7. பிறவென்றது - சதங்கைமலை, தொங்கல், கருப்பூரமலை, தீம்பூமலை முதலியவற்றை.

8 - 9. கவவு - தழுவுதல். அவவு - அவா ; “ கவவுக்கை விடப் பெறும் பொருட்டிறத், தவவுக்கை விடுத லதுமனும் பொருளே ” (கலி. கச.) காமக்கனலி, அகன்ற இடத்துச் சுடுமென்பதை, “ நீங்கிற் றெறுஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந், தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவன் ” (குறள், 1104) என்பதனாலும் அறிக.

10 - 11. “ கறவைதம் பதிவயின், கன்றமர் விருப்பொடு மன்று நிறை புகுதர ” (கலி. ககக); “ ஆன்கணங், கன்றுபயிர் குரல மன்று நிறை புகுதர ” குறிஞ்சி. 217 - 8.

(குதிரை வருணனை)

¹ கலினங் கவவிக் கான்று நுரை தெளிட்டும்
வலியுடை யுரத்தின் ² வான்பொற் றுலிப்
படலியம் பழுக்கமொடு ³ பஹை வில்லாப்

15 பருமக் காப்பிற் ⁴ படுமனைத் தானத்
தருமைக் கருவி யலங்குமபி ரெருத்தின்
வயமாப் பண்ணி வாய்க்கயிறு பிணித்துக்

(குதிரையைப் பாகன் கொடுப்ப உதயணன் அதன் மீதூர்ந்து வந்தல்)

குறுக்கை புக்க கொளுவமை கச்சையன்
அறைக்கண் மருங்கி ⁵ எனகத்துளை யின்றிக்

20 கண்ணள ⁶ வமைந்து கதிர்த்த மூங்கிற்
பண்ணமை காழ்மிசைப் பசும்பொன் வலக்கும்
அடிநிலைச் சாத்தோ டியாப்புப் பிணியுமீஇ
வடியிலைக் கதிர்வாள் வைந்துனைக் குந்தமொடு
வார்ப்பி னமைத்த யாப்பமை யரும்பொறி

25 மணிக்கை மத்திகை யணித்தகப் ⁷ பிணித்துக்
கோற்கமை ⁸ வுறுநடைக் குதிரைக் கோதிய
நூற்க னுளரொடு நுனித்துக் கதிவினாய்
வாக்கமை வாளன் கூப்பு வணங்கிக்
கடுநடைப் புரவி கைம்முதல் கொடுப்ப

-
12. கலினம் கவவி - கடிவானத்தை உள்ளிட்டு, நுரையைக்
13. தாவி - ஓராபரணம். பஹைகைவு - பல தையல். [கான்று,
15. பருமமாகிய காப்பு.
16. கத்தரிகையினுற் கொய்யப்பட்டு அசைகின்ற மயிரையுடைய
17. வயமா - குதிரை. [பிடரியினையும்.
18. குறுக்கைபுக்க கொளு - புலிவடிவமைந்த மூட்டுவாய்.
19. அறை - பாறை. அகத்துளை - உட்டுளை. 20. கண் - கணு,
21. காழ் - கோல். பொன் வலக்கும் - பொற்பூண் கட்டிய.
22. அடிநிலைச் சாத்து - அங்கவடி.
23. குந்தம் - கைவேல்.
26. கோற்கு அமைவுறும் நடை - அம்பின் வேகத்திற்கு ஒத்த
வேகம்; "கணைச்செல வெழுதிக்குங் கடுமைத்து" க. 38; 317; பு.
28. கூப்பு - கையைக் குவித்து. [வே. 138.
29. கைம்முதல் - உதயணன் கையில்.

பி-ம். ¹ கலினலங்கலவி. ² வான்பொற்பஹை. ³ பஹைசயில்லாப்.
⁴ படுமனைத். ⁵ எனகத்துளை. ⁶ வமைத்துக். ⁷ பிடித்துக். ⁸ குறுநடைக்.

30 அடுத்திற் லண்ண லணிபெற வேற்
மறுவின் மாணகர் குறக வருவழி
(தீய நிமித்தம்)

இடுக்கண் டருதற் கேது வாகி
இடக்க ண்டலுந் தொடித்தோ ளெங்கலும்
ஆருயிர்க் கிழத்தி யகன்றன ளிவணிலள்
35 நிர்மலர்ப் படலை நெடுந்தகை யாள
காண யாகி யான விரக்கமொ
புழுக்கி னெழுவொ புயங்குவை யினியென
புழுக்கும் புட்குர லுட்படக் கூறிய
கிடத்தமுந் சகுனமு நயக்குண மின்மைபு
40 தீனத்தனன் வருஉ நோத் தமைத்த

(உதயணன் புகைத்தோற்றத்தைக் காணுதல்)

1 தண்ணிதிப் பலகைச் சந்தனச் சார்வணைக்
கண்ணுற நினைத்த கைப்புடை யாவனத்
திருமணி யருங்கல மெளிதிறிற் றரிதுக்
காலத்தி னடக்குங் கூலக் கொழுங்கடைக்
45 கடுவங்² கோட்டமுங் காழகற் குறையும்
அரக்கு மதிங்கு மரும்பெற்ற பயினும்
நறையு நானமு நாறிரு வெர்பும்

31. மாணகர் - இலாவாண நகரம்.

32. இடுக்கண் - துன்பம்.

32 - 3. ஆடவர்க்கு இடக்கண் ஆடலும், இடத்தோள் துடித்தலும்
35. படலை - மாலை. [தீயநிமித்தம்.

38. புள் - மரங்கொத்தி முதலிய பறவைகள்.

41. நிதிப்பலகை - பொற்பலகை. சார்வு அணை - சார்த்தற்குரிய

42. ஆவணத்து - கடைவீதியில். [அணை.

43. தரிஇ - வருவித்து.

44. கூலம் - பலபண்டம்.

45. கடு - கடுக்காய். அகிற்குறை - அகிற்கட்டை.

46. அதிங்கு - அதிமதுரம். பயின் - பிசின்.

47. நானம் - புழுகு. இருவேரி - வெட்டிவேர்.

பி - ம். 1 தண்ணிதிப். 2 கோட்டமுங்.

- அறைவெள் ளாரமு மன்னவை பிறவும்
 அண்ணரும் பேரழ லாக்கிய கமழ்புகை
 50 மாதிரத் தியங்குஞ் சோதிடர் விமானமும்
 வாச மூட்டும் வகையிற் றுகி
 மஞ்சொடு நிரைஇ வெஞ்சுடர் மழுக்க
 இருள்படப் பரந்த மருள்படு பொழுதிற்
 கண்டா னுகித் திண்டே ருதயணன்
 55 வண்டார் கோதை வாசவ தத்தை
 இருந்த விடமும் பரந்தோரி தோன்றவவட்
 கேதுகொ லுற்றதென் றெஞ்சிய நெஞ்சின்
 ஊறவ னுண்மை தேறின னுகிச்
 செல்லா நின்ற காலே வல்லே
 (உதயணனும் வயந்தகனும் நீற்றல்)
 60 மாய மள்ளரை யாயமொ டோட்டி
 உருமண் ணுவாவும் வயந்தக குமரனும்
 பொருமுர ணண்ணல் புகுதரும் வாயிலுட்
 பொச்சாப் போம்புதல் புரிந்தனர் நிற்ப
 (காஞ்சனமாலையின் கலக்கம்)
 எச்சார் மருங்கினு மெரிபுரை தாமரை
 65 கண்ணுற மலர்ந்த தெண்ணிர்ப் பொய்கையுள்
 நீப்பருஞ் சேவலை நிலைவயிற் காணாது
 பூக்கண் போழும் புள்ளிற் புலம்பி

50. மாதிரத்து - ஆகாயத்தில். சோதிடர் - சோதிட்கர் ; சந்திரன், சூரியன், மற்றைக்கோள்கள், 27 - நக்சத்திரங்கள், தாரகைகளென்பார் ; “சந்திரருஞ் சூரியருந் தாரகையு நாண்மீனும், வெந்திறல கோட்களுமா மெனவிளங்கி விசும்பாறு, மந்தரத்தை வலஞ்சூழ்ந்து வருபவரு நிற்ப வருஞ், சந்தராஞ்சேர் மணிமுடியாய் சுடர்பவருஞ் சோதிடரே ” (சூளா. துறவு. 206.) இவர்கள் பஞ்சவரென்றுங் கூறப்படுவர்.

49 - 51. “ முகிற்றலை மதிய மன்ன முழுமணி மாடத் திட்ட, அகிற் புகை தவழ்ந்து வானத் தருவிசும் பறுத்து நீண்டு, பகற்கதிர்ப் பரப்பிற் றுகிப் பஞ்சவர் விமான மூட்டிப், புகற்கரு மமரர் கற்பம் புக்கயா வுயிர்த்த தன்றே ” சீவக. 600.

52. நிரைஇ - கலந்து. 63. பொச்சாப்பு - சோர்வு.

67. புள் - அன்னம்.

64 - 7. “சேக்கை நாடித்தன் சேவலைக் காணிய, பூக்க னாடு மோர் புள்ளுமொத் தாளரோ ” சீவக. 1362.

- எரிதவழ் கோயி லெவ்வழி மருங்கினும்
 திரிதர லோவா டய்ந்துநிற மழுங்கிக்
 70 கட்டழற் கதிய நெட்டிருங் கூந்தல்
 1 புதையெரி புற்றப் புன்சொற் கேட்ட
 பெரியோர் போலக் கருகி வாடிய
 தகையழி தாமமொடு தாழ்வன பரப்பித்
 தோழியைக் காணுள் சூழ்வளிச் சுழற்றியள்
 75 செவ்விய தன்கையி னவ்வயி றதுக்கா
 நாவலந் தண்பொழி னண்ண ரோட்டிய
 காவலன் மகளே கணங்குழை மடவோய்
 மணவிளக் காகி வாத்தின் வந்தோய்
 பெண்விளக் காகிய பெறலரும் பேதாய்
 80 பொன்னே திருவே 2 யன்னே யரிவாய்
 நங்காய் நல்லாய் கொங்கார் கோதாய்
 விணைக் கிழத்தி வித்தக வருவி
 தேனேர் கிளவி சிறுமுதுக் குறைவி
 உதையண குடா னுயிர்த்துணைத் தேவி
 85 புதையழ லகவயிற் புக்கனை யோவெனக்
 கானத் தியிடைக் கணமயில் போலத்
 தானத் தியிடைத் தானுழன் றெங்கிக்
 காணல் செல்லாள் காஞ்சனை புலம்பிப்
 பூசல் கொண்டு புறங்கடைப் புரளும்

(உதயணன் கண்ணு முரிச்சித்தல்)

- 90 ஆகுலத் திடையே யண்ணலுங் கதுமென
 வாயில் புதுந்து வளங்கெழு கோயில்
 திபுண விளிபுந் தேமொழிச் செவ்வாய்க்
 காஞ்சன மாலை கலக்கழங் காணப்
 பூங்குழை மாதர் பொச்சாப் புணர்ந்து

-
70. கட்டழற்கதிய - டிக்க நெருப்பாற் கதுவிய.
 74. சூழ்வளி - சுழல்காற்று. சுழற்றி - சுழற்சி.
 77. காவலன் - பிரச்சோதனன். 80. அன்னே - தாயே.
 89. பூசல் - ஆரவாரம்.
 92. விளி - ஓசை. 94. பொச்சாப்பு - பொல்லாக்கை.
 பி - ம். 1 புதையெரிப்புற்ற. 2 யன்னாய்.

- 95 கருங் யமைத்த காலியற் செலவிற
 புரவியின் வழுக்கிப் பொறியறு பாவையின்
 முடிமிசை யணிந்த முத்தொடு பன்மணி
 விடுசுடர் விசம்பின் மீனெனச் சிதறச்
 சாந்துபுல ராகத்துத் தேந்தார் திவளப்
- 100 புரிமுத் தாரமும் பூனும் புரள
 எரிமணிக் கடகமுங் குழையு மிலங்க
 வாய்மொழி வழுக்கி வரையின் விழுந்தே
 தேமொழிக் கிளவியிற் றிறல்வே ருகி
 இருசில மருங்கிற் பெருநலத் தொலையச்
- 105 சோரு மன்னனை பார்வத் தோழர்
 (தோழர் உபசரித்தலும் அவன் தெளிந்து எழுதலும்)
 அடைந்தனர் தழீஇ யவலந் தீர்க்கும்
 கடுங்கூட் டமைத்துக் கைவயிற கொண்ட
 போகக் கலவை யாகத் தப்பிச்
 சந்தனங் கலந்த வந்த ணறுநீர்த்
- 110 தண்டளி சிதறி வண்டின மீரியக்
 குளிரிமுதம் ¹ கலவையிற் கொடிபெறக் குலாய்
பொண்மணித் தட்டப்
 பவழப் ² பிழகை பக்கங் கோத்த
 திகழ்பொன் னலகிற் செஞ்சாந் தாற்றியிற்
- 115 பன்முறை விசத் தொன்முறை வந்த

96. பொறியறுபாவையின் - எந்திரமற்ற பாவையைப்போல; க.
 33 : 146 ; 36 : 60. 99. தார் திவள - மாலை குழைய.
 102. மொழி வழுக்கி - சொல்தடுமாறி.
 103. தேமொழிக்கிளவியின் - வாசவதத்தையின் பிரிவால்.
 106. அவலம் - மூர்ச்சையை.
 107. கடுங்கூட்டு - மூர்ச்சையை விரைவில் தீர்க்கும் மருந்து.
 108. போகக்கலவை : க. 38 : 177.
 109. நறுநீர் - பணிரீர் ; க. 34 : 188. 110. தளி - துளி.
 111. குளிரி - செங்கழுநீர் ; பூந்தடுக்குமாம். கொடி - ஒழுங்கு.
 113. பிழகை - கைப்பிடி. 114. சாந்தாற்றி - விசிறி.
 109 - 15. சீவக. 2478, 2615 - ஆம் பாடல்களைப் பார்க்க.

பி - மீ. 1 கவ்வையிற், 2 பிழகைப்.

பிறப்பிடைக் கேண்மைப் 1 பெருமனைக் கிழந்தியை
மறப்படை மன்னன் வாய்சோர்ந் தாற்றஞ்ச்
சேற்றெழு தாமரை மலரிற் செங்கண்
எற்றெழுந் தனனா லினியவ ரிடையென்.

கஉ—கோயில் வேவு முற்றிற்று.

116. உ. 16 : 39 - 41 ; க. 6 : 64.

118-9. கண் ஏற்று - கண்மலர்ந்து; கல். கஉ : 8 ; பு. வே. 197.

பு - ம. 1 பெரும்பனைக்.

கக—தேவிக்கு விலாவித்தது.

ஒற்றெழுந் ததன்பி னினியோர் குழிஇ
அற்றல் சான்ற தாற்றறை மருங்கிற்
பழையடிப் புதியடி முழையிற் பிரியார்
காண முரைப்படி மேர்வரை கில்லான்

(உதயணன் நியில் விழ்ச் செல்லல்)

ஓ அந்திக் கிளவியெ னம்பினை முழுகிய
கொநி யானும் புகுவென் சென்றென
முந்தி கந்தி னெந்தி வேயுள்
அந்தி யாப்பிற் சொந்தி கடுங்காழ்

கக—தேவிக்கு விலாவித்தது.

[அங்ஙனம் எழுந்த உதயணன் பிரிவாற்றமையாந் பின்னும்
வருந்தி, யானும் குறப்பேனென்று நியிலிவிழ்ச் சென்றதும், பல நியா
யங்களைக் கூறித் தோழர் தடுப்பத் தடையுண்டு அப்பால் அவன்
அவருடைய தலைக்கலன்சன் முதலியவற்றை வருவித்து ஒவ்வொன்
றையும் தனித்தனியே நோக்கிப் பலவாறு புலம்பியதும் பிறவும் இத
னுல் அறியலாகும்.]

1. இனியோர் - தோழர் முதலியோர். 4. கில்லானாகி.
- 3 - 4. பிரியாராய்ப் படியடிப் புதியடியுமாயவற்றை உரைப்பவும்.
7. கந்து - காண். வேயுள் - மேற்பரப்பு.
8. அந்தியாப்பு - அடிப்பட்ட கட்டு. காழ் - கைமரங்கள்.

நரிந்த மாடங் ¹ காவலன் குறுக

(தோழர் விலக்கல்)

- 10 அரணைச் செறிந்த வருஞ்சின நாகத்துப்
பேபழற் காணிய பேதை மாந்தர்
வாயின் மருங்கிற் றீயெரி கொளியது
செயிர்படு பொழுதிற் செம்முக நின்றதும்
உயிரொழிந் ததுபோ லுறுதி வேண்டார்
- 15 அடங்கா ரடக்கிய வண்ணன் மற்றுநின்
கடுஞ்சினம் பேணுக் கன்றிய மன்னர்
² கறுவு வாயிற் குறுதி யாக
இகப்ப வெண்ணுத லேத முடைக்கீத
ஆகிய தறியு மரும்பொருட் சூழ்ச்சி
- 20 பூகியி னல்லதை யுதயண குமான்
³ உள்ள மிலனென வெள்ளைமை கலந்த
புறத்தோ ருரைக்கும் புன்சொன் மாற்றம்
அகத்தோர்க் கென்று ⁴ மகஞ்சுட லானா
தாங்கன மந்நிலை யறிந்துமனங் கவலா
- 25 தோங்கிய பெருங்குலந் தாங்குதல் கடனாப்

-
10. அனை - புற்று.
11. அழல் - கோபம். காணிய - காணும்பொருட்டு.
12 வாயில் மருங்கின் - புற்றின் வாயிலில்.
12 - 3. அது செயிர் படு பொழுதில் - அப்பாம்பு கோபமுற்று
வந்தபொழுது. செம்முகம் - அதன் முகத்தின் நேரே.
14. வேண்டாராகி. 15 அண்ணல் : விளி.
16. பேணு - மதியாமல். கன்றிய - வயிரங்கொண்ட.
17. கறுவுவாயிற்கு - கோபிக்கும் வழிக்கு.
18. இகப்ப - உயிரை விடுதற்கு.
21. உள்ளம் - ஊக்கம். வெள்ளைமை - அறிவின்மை.
22. புறத்தோர் - அயலார். 23. அகத்தோர்க்கு - எமக்கு.
24. நீ அறிந்து.

பு - ம். ¹ காமன். ² கருமவாயிற். ³ உள்ளமில்லென.
மருஞ்சுட.

பூண்டனை யாகுதல் பொருண்மற் றிதுவென
மாண்ட தோழர் மாற்றுவனர் விலக்கக்

(உதயணன் வாசவதீதையின் உடம்பைக் காணவிரும்பல்)

- காலங் கலக்கக் கலக்கடொ டுராஅய்
ஞால முழுது நவைக்குற் றெழினும்
30 ஊர்திரை யுடைய வொலிகெழு முந்நீர்
ஆழி யிறத்தல் செல்லா தாங்குத்
தோழரை யிகவாத் தொடுகழற் குருசில்
சூழ்வனை முன்கைச் சுடர்க்குழை மாதர்
மழைக்கா லன்ன மணியிருங் கூந்தல்
35 அழற்புகை சூழ வஞ்சவன னடுங்கி
மணிக்கை நெடுவரை மாடலைச் சாற்ற
புனத்திப் புதைப்பப் பொக்கிடங் காண
தலைச்செறி மஞ்ஞையி னஞ்சவனன் விம்மி
ஒன்னுயி ளன்ன வென்வயி 1 னினைஇத்
40 தன்னுயிர் வைத்த மின்னுறழ் சாயல்
உடப்புச் சட்டக முண்டெனிற் காண்கம்
கடுப்பழ லவித்துக் காட்டுமின் விரைந்தெனக்
கரிப்பிணங் காணர் காவல ரென்னும்
மொழிப்பல காட்டவு மொழியா னழிய

25 - 7. தாங்குதலைக் கடமையாகப் பூணுதல் காரியமென்று
தோழர்கள் விலக்க.

31. ஆழி - கரை. [உவமை.
30 - 32. தோழர்க்குக் கரையும் உதயணனுக்குக் கடலும்
34. “கூந்தல் வனப்பிற் பெயராழ” காரீ. 13.
36. கை - பக்கம். 38. அனை - குகை.
39. என் உயின் நினைஇ - என்னை நினைந்து.
40. உயிர்வைத்த - உயிரை நீக்கிய.
41. உடப்புச் சட்டகம் - உடம்பின் வடிவு.
42. கடுப்பு - விரைவு; வெம்மையுமாம்.
43. கரிப்பிணம் - கரிதலையுடைய பிணத்தை.
44. காட்டவும் - தோழர் எடுத்துக் கூறவும்.

பி - ம். 1 னினைஇத்.

(உருமண்ணுவாவின் செய்யல்)

- 45 முன்னைய ராதவின் முதற்பெருந் தேவி
இன்னுயி ரிகப்ப விடாது நிவரென
மன்ன குமரன் மதித்தன னுயின்
எண்ணிய சூழ்ச்சிக் கிடைபு ருமெனத்
தவலரும் பெரும்பொரு ணிலைமையி னெண்ணி
- 50 உலைவில் பெரும்புக முருமண் ணுவாவினார்
தாய்புக முண்ணன் மேயது விரும்பி
நீள்புடை யிழிந்துக ஞாயி லொதுங்கிக்
கோயில் வட்டத் தாய்நலங் குயின்ற
பள்ளிப் பேரறை யுள்ளகம் புக்காங்
- 55 கழிவுறு சுருங்கை வழிமுதன் மறைஇ
விம்முறு துயரமொடு விளிந்துயிர் வைத்த
1 குய்ம்மனத் தாளர் குறைப்பிணங் காட்டித்
தாயுந் தையலுந் தீயுண விளிந்தமை
மாய மன்றென மன்னனைத் தேற்றி
- 60 மணியு முத்து மணியு மிழந்துதிர்ந்
தாரக் கம்மஞ் சாரவீற் றிருந்து
கொள்கைக் கட்டழ லுள்ளுற மூட்டி
மாசுவினை கழித்த மாதவர் போலத்
தீயகத் திலங்கிக் திறல்விடு கதிரொளி
- 65 சேடுறக் கிடந்த செம்பொற் செய்கலம்

-
49. பெரும்பொருள் - பெரிய காரியம்.
51. அண்ணல் மேயது - உதயணன் விரும்பியதை.
52. ஞாயில் - மதிற்சூட்டில்.
55. சுருங்கையின் வழியை மறைத்து.
57. குய்ம்மனத்தாளர் - வஞ்ச மனத்தாருடைய; உ. 17 : 69 - 71.
58. சாங்கியத்தாயும் வாசவததையும் நெருப்பில் வெந்து
இறந்தது. 59. மாயமன்று - பொய்யன்று.
60 அணி - அழகு. 61. கம்மம் - தொழில்.
62. கொள்கை - விரதம். 65. பொன்னணியை; உ. 17 : 72 - 3.
62 - 5. “சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ், சுடச்
சுட நோற்கிற் பவர்க்கு” குறள், 267.

பி - ம். 1 குய்ம்மனத்தாளர்.

பொன்னனி மார்பன் முன்னண விடுதலின்

(உதயணன் வாசவதீதையின் பொன்னரிமலை

முதலியவற்றை நோக்கிப் புலம்பல்)

(பொன்னரிமலை)

தூண்டுந் தாமரை யொள்ளித முன்ன

பண்கெழு விரலிற் பன்முறை தொகுத்து

நான மண்ணி நீனிற் கொண்டவை

70 விநித்துத் தொகுத்தும் வகுத்தும் வாரியும்

உளர்ந்து முறியு மளந்து கூட் டமைத்த

அம்புகை கழுமிட ளுணிமா 1ராட்டம்

வெப்புகை சூழ்ந்து மேலெரி யூ

நிமித்து நோக்கி பொழிந்தனை யாதலின்

71 நன்னுதன் மாதர் பின்னிடுங் கூந்தற்

பொன்னரி மாலாப் பொருளிலை பென்னும்

(நெற்றிப் பட்டம்)

தொடியு மலருங் கொழுந்துங் குலாஅய்

வடிவுபெற வகுத்த மயிர்வினைச் சிப்பத்து

வத்தவ மகடுஉச் சித்திரத் தியற்றிய

80 பன்னினைப் பரிசுரத் தெல்லை யாகி

மதிப்புறங் கவைஇய வான விற்போல

துதற்புறங் கவவி மிகச்சுடர்ந் திலங்கும்

சிறப்புடைப் பட்டஞ் சிறியோர் போல

68. பண் - யாழ் ; ஆகுபெயர்.

69. நீனிற் கொண்டவை - கூந்தல்.

72. மாராட்டம் - ஒரு தேயம் ; இங்கே அத்தேயத்தாருடைய அலங்காரத்திற்கு ஆகுபெயர். [யில்லாய்.

76. பொன்னரிமலை : க. 40 : 40, ௪௮ கீ. பொருளிலை - நன்மை

78. சிப்பம் - சிற்பம்.

79. வத்தவ மகடுஉ - வத்தவநாட்டுப் பணிப்பெண் ; வண்ண வேலைகளிலும் சித்திரவேலைகளிலும் வத்தவநாட்டு வினைஞர் புகழ் பெற்றவர் ; “வத்த நாட்டு வண்ணக் கம்மரும்” க. 58 : 44.

81. கவைஇய - வளைந்த. 83. பட்டம் : விளி.

81 - 3. பல நிறமுள்ள பட்டத்திற்கு வானவில் உவமம்.

௮ - ம். 1 ராட்டம்.

இறப்புந் காலத்துந் துறப்புத்தொழி யுணர்ந்த
85 வன்கண்ணை பெரிநெனத் தன்கணு நோக்கான்
பட்டப் பேரணி விட்டெறிந் திரங்கியும்

(தீலகம்)

பணிநாட் புண்ணியத் தணிபெறு திங்கள்
அந்தியுண் பூளைத்த வெண்பிறை போலச்
செந்திச் செறுதநன் மூழ்கத் தீந்து
90 திலகை மருங்கின் விழந்தனை யோவெனத்
திலக நோக்கப் பலபா மாட்டியும்

(காதணி)

வெண்மதிக் கைப்புடை வியாழம் போல
ஹம்மதி திகழ ஓச லாடிச்
சீர்கெழு திருமுகத் தேரணி யாகிய
95 வார்நலக் காதினுள் வனப்புவிற் றிருந்த
நன்பொற் குழைநீ நன்னுதன் மாநரை
அன்பிற் கரந்தே யகன்றனை யோவெனப்
போதணி கூந்தற் பொற்பும் பாவை
காதணி கலத்தொடு சுவன்றனன் கலங்கியும்

(கணிகள்)

100 பொய்கையிற் தீர்ந்து புன்கண் கூர
எவ்வ மாந்த ரெரிவா யுயிஇய
பொருங்கயல் போல வருந்துபு மிளிராக்
களைகண் பெருஅக் கலக்க நோக்கமொடு

85. தன் கண்ணாலும்.

87. திங்கள் - மாதம்.

88 - 9. செந்திக்கு அந்தியும், நெற்றிக்குப் பிறையும் உவமை.

91. திலகம் - ஒருவகை நெற்றிப் பட்டம் ; கலி. கூஉ : 35, கள :

96. குழை - குண்டலம் ; விளி.

[11.

92 - 6. “ மண்டல நிறைந்த மாசின் மதிப்புடை வியாழம் போன்
ரோர், குண்டல மிலங்க நின்ற கொடி ” (சீவக. 618) என்பதில் இங்கே
யுள்ள உவமை காணப்படுகின்றது.

[சேர்த்த.

101. எவ்வமார்தர் - துன்பத்தைச் செய்யும் மனிதர். உயிஇய -

102. மிளிரா - பிறழ்ந்து.

தனையனிழந் தகன்ற தாமரை நெடுங்கண்

- 105 அகையற வருளா யாகிக் கலிழந்து
செவ்வழல் புதைத்திடச் சிதைந்தனை யோவென
அவ்விழிக் கிரங்கி வெவ்வழ லுயிர்த்தும்

(நகில்கள்)

- செஞ்சாந்து வரித்த சின்மெல் லாகத்
தஞ்சாய் மருங்குல் வருந்த வடிபாந்து
110 வீங்குபு செறிந்த வெங்கண் வனமுலை
பூங்கொடிப் பொற்கலம் போழ்ந்துவடுப் பொறிப்ப
மகிழ்ச்சி யெய்தி மனமொன் றுகிய
புணர்ச்சிக் காலத்து மதார்த்தமுடஞ் சிவப்ப
நோய்கூர் தழியு நீயே யளியை

- 115 வேக வெவ்வழல் வெம்புகை யணிந்த
பொங்கழற் போர்வை போர்த்ததோ வெனவும்

(பலவகை ஆபரணங்கள்)

- இலைப்பெரும் பூணு மிதயவா சனையும்
நலப்பெருங் களிகையு நன்முத் தாரமும்
பன்மணிப் பூணுஞ் சின்மணித் தாலியும்
120 முத்தணி வடமுஞ் சித்திர வுத்தியும்
நாணுந் தொடரு மேனைய பிறவும்
மெய்ப்பெறப் புனைந்து கைவல் கம்மியச்
செய்கையிற் குயிற்றிய சித்திரங் கொளீஇப்
பூணணி யுள்ளு மாணணி யுடையவை
125 ஆகக் கேற்ப வணிகம் வாராய்
வேகத் தானே வேந்தன் மகளே
தனித்தா யியங்குலுந் தாங்கினை யோவெனப்
பனித்தார் மார்பன் பலபா ராட்டியும்

104. நெடுங்கண் : விளி. 108. வரித்த - கோலஞ்செய்த.

110. வனமுலை : விளி. 111. கொடியென்னும் பொன்னணி.

114. அளியை - அளிக்கத்தக்காய்.

117. இதயவாசனை - ஓராபரணம்.

118. களிகை - கழுத்தணி ; சு. 41 : 82 ; ந. 22 : 222.

120. உத்தி - சீதேவியென்னும் அணி. 121. நகில்கள்

121. தொடர் - சங்கிலி. 125. அணிகம் - அணிவேம்.

(தோளணிகள்)

- தங்குவரை மருங்கி னொளிபெற நிவந்த
 130 காம்பொசுந் தன்ன கவினை யாகிய
 நலங்கிளர் தடந்தேர ணவையறச் சேவந்
 தலங்குமலர்த் தாமரை யகவயி நமர்ந்த
 திருமக ளிருக்கை யுருவுபடக் குயிலாக்
 காமுறப் புனைந்த தாம முளப்படப்
 135 பொறிவரி யொழுக்கம் போலு மற்றிம்
 மறியிலைக் கம்மமொடு மகரங் கவ்விக்
 கொடியொடு துளங்கி யடிபெற வகுத்த
 அருமணிக் கடகமொ டங்குலி யழியச்
 செற்றுபு சிறந்த சிறப்புமுள் ளாது
 140 கற்றதெ நமர்ந்த கலப்பின வாகியும்
 பற்றுவிட் டகறல் பண்போ வெனவும்

(இடையணி முதலியன)

- பவழக் காசொடு பன்மணி விரைஇத்
 திகழக் கோத்த செம்பொற் பாண்டில்
 கைவினைக் கொளுவிற் செய்துநலங் குயின்ற
 145 எண்ணுற் காழ்நிரை கண்ணுமிழ்ந் திலங்க
 உருவக் கோலமொ டுட்குலீற நிருந்த
 அரவுப்பை யன்ன வைதேந் தல்குல்
 புகைக்கொடிப் புததேள் பொருக்கென ஆட்டி
 அழற்கொடி யரத்த மறைத்தவோ வெனவும்
 150 மணிக்க ணன்ன மணிததகு பெடையைப்

-
130. காம்பு - மூங்கில். கவினை - அழகையுடையாய்.
 131. தோள்: விளி. 133. குயிலா - குயின்று.
 135. பொறிவரி ஒழுக்கம் - வண்டினொழுக்கம்.
 136. இலைக்கம்மம் - இலை வடிவாகிய தொழில். மகரம் - ஓரணி ;
 மகரவாயென வழங்கும் ; சீவக. 170. 138. அங்குலி - மோதிரம்.
 140. கற்றது என் - கற்றது யாது.
 142. விரைஇ - கலந்து.
 143. பாண்டில் - வட்டக்காசு. 144. கொளு - மூட்டுவாய்.
 145. எண்ணுற் காழ்நிரை - விரிசிகையென்னும் மேகலை.
 142 - 5. கலி. அடு: 3 - 5. 150. அன்னம் - அன்னச்சேவல்.

பயிவிதழ்ப் பணிநீர்ப் பக்க நீக்கி
வெயில்கெழு வெள்ளிடை விட்டிசி னுங்கு
மணியரிக் கண்கணி சிலம்பொடு மிழற்ற

.....

நின்னணி காண்கஞ் சிறிது சிறிதுலாஅய்

- 155 மராஅந் துணரு மாவின் றழையுங்
குராஅம் பாவையுங் கொங்கவிழ் முல்லையுங்
பிண்டித் தளிரும் பிறவு மின்னவை
கொண்டிபான் வந்தேன் கொள்குவை யாயின்
வண்டிமிர் கோதாய் வாரா யெனவும்

(முன்னிகழ்ச்சிகளை நினைத்துப் புலம்பல்)

- 160 அணிவரைச் சார லருயி யாயுயும்
பணிமலர் கொப்தும் பாவை புனைந்தும்
திருவிழை மகனிரொ டொருவழி வருவோய்
மருவின் மாதவன் மாகின் மடமகள்
விரிசிகை வேண்ட வேறுபடு வனப்பிற்
165 றுமந் தொடுத்தியான் கொடுத்தது தவறெனக்
காம வேகங் கடுத்த கலப்பிடை
முகத்தே வந்தோர் முசுக்கலை தோன்ற
அகத்தே நடுங்கி யழற்பட வெய்துயிர்த்
தஞ்சி யடைந்த வஞ்சி நேமொழிப்
170 பஞ்சி மெல்லடிப் பாவாய் பரந்த
கடுந்திக் கஞ்சாது கரத்தியோ வெனவும்
அங்கண் மாநிலத் தகன்றுயிர் வாழ்வோர்
வன்க னுள ரென்றுபண் டிரைப்போய்
நின்க ணம்மொழி நிற்ப வென்கட்
175 புன்க ணோக்காது போதியோ வெனவும்

155. மராந்துணர் - செங்கடம்பின் பூங்கொத்து.

156. குரம்பாவை - குரவம்பூ.

166. காமவேகம் : உ. 16 : 89, அடி. கடுத்த - மிக்க.

167 - 71. முசுக்கலையால் ஊடல் தீர்த்தமை ; உ. 16 : 109 - 18.

172. அகன்று - பிரிந்து.

- இளைப்புறு ஞமலி நலத்தகு நாவிற்
 செம்மையு மென்மையுஞ் சிறந்துவனப் பெய்தி
 1 அம்மை முன்னு மணிபெறப் பிணங்கி
 இலைபடக் குயிற்றிய வெழிலொளிக் கம்மத்துக்
 180 தலைவிரற் சுற்றுற் தாதணி வளையமும்
 வட்ட வாழியுங் கட்டுவட வினையும்
 மகர வாயொடு நகைபெறப் புனைந்த
 விரலணி கவ்வி நிரலொளி யெய்திப்
 பூவடர் மிதிப்பினும் புகைந்தழ லுறாஉம்
 185 சேவடிக் கேற்ற செம்பொற் கிண்கிணி
 பாடகக் குரலொடு பரடுபிறழ்ந் தாற்றக்
 கழனிக் ² கண்பின் காயெனத் திரண்ட
 அழகணி சிறுதுடை யசைய வொதுங்கி
 ஆயத் திறுதி யணிநடை மடப்பிடி
 190 கானத் தசைந்து தானத்திற் றளர்ந்தபிற்
 கரிப்புற் பதுக்கையுங் கடுநனைப் பரலும்
 எரிப்புள் ஞநீஇ யெஃகி னியலவும்
 எற்கா முறவி னேத மஞ்சிக்
 கற்கால் பயின்ற காலவி சில்லதர்
 195 நடுக்க மெய்தி நடப்பது ³ நயந்தோய்
 இடுக்கண் யான்பட வெண்ணையு நீணயாது
 கடுப்பழ லகவயிற் காத்தியோ வெனவும்

176 - 7. ஓடி இளைத்த நாயின் நா, பாதங்களுக்கு உவமை ;
 “வருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தகு சீறடி” (பொருந். 42) என்பதன்
 அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

180 - 82. விரற்சுற்று முதலியன கால்விரலணிகள்.

184. அடர் - இதழ். 185 - 6. உ. 3 : 85.

187. கண்பு - ஒருவகைக் கோரை ; “களிறுமாய் செருந்தியொடு
 கண்பமன் றூர்தர” (மதுரை. 172) ; “கண்புமலி பழனம்” மலைபடு.
 454.

189. பிடி - பத்திராபதி. 191. பதுக்கை - கற்குவியல்.

192. எரிப்பு - எரியச் செய்தலை. எஃகு - வேல்.

194. கால் அவி - காற்றடங்கிய. சில்லதர் - சிறிய வழி.

௮ - ௩. 1 மம்மை,

2 காண்பின், 3 வீயந்தோய,

- படிகடந் தடர்ந்த பல்கனிற் றியானை
இடியுறழ் முரசி னிறைமகன் பணிப்ப
200 நூலமை வீணைக் கோலமை கொளீஇக்
காணம் ¹ பயிற்றினுங் காந்தண் முகிழ்விசல்
அரணங் காண வஞ்சின போலப்
பயத்தி னீங்காச் சிவப்புள் ஞாலவின
அடைதற் காகா வாரமுற் செங்கொடி
205 தொடுதற் ² காற்றத் துணிந்தவோ வெனவும்
வடிக்கண் மாதர் முடிக்கல முதலா
அடிக்கலந் தழிஇ முடித்தார் மார்பன்
அதற்றிய மயிந்து முற்றிய முரித்தார்
வீழ்ந்து மெழந்துந் தாழ்ந்துந் தனர்த்தும்
210 தொடுவடு செங்கண் டெண்பனி சிதறி
உறுடை யகலத் தூய்ம முறைத்தாக்
கோல விநம்பிடி குழிப்பட்ட டாம
கில வெழ ³ கினைந்துமன் றங்கு
மலை மார்பன் மாதகைக் காண
215 தின்னவை பிறவும் பன்முறை யாற்றச்
(தோழி் செயல்)
உறுநர் முன்னிச் சிர்மை பன்றென
உறுநர் குழந்த வொருபா லொடுங்கித்
தெரும் புரிபும் வார்கவுள் யானையும்
மறப்படை யினையொடு திறப்பட வகுத்துப்
220 பொரணி கலமும் பொருளு கல்கி
ஆருணி யாச னநிதிற் லாண்டகை
அற்ற மறியாச் செற்றச் செய்கையொடு

198. படி - பகை ; “ படிமதஞ் சாம்ப ” பரி. சு.
199. இறைமகன் - பிரச்சோதனன். 200. கோல் - கரம்பு.
203. உன்னுறுவின் - உன்னுறுத்தின.
208. உற்றி - பேரொலி செய்து. 211. உறைத்தா - துளிப்ப
216. இங்கிகழ்ச்சி பகைவர்முன்பு சிறந்ததன்று ; க. 33 : 126.
217. உறுநர் - தோழர் ; எழுவாய்.
221. ஆருணியென்பது பாஞ்சாலராசன் பெயர். [யறிந்து.
221 - 2. ஆண்டகை அற்றம் அறியா - உதயண்ணது சோர்வை
பி - ம். ¹ பற்றினுங். ² காற்றல். ³ கினைந்துடன்றங்கு.

மேல்வர வுண்டெனின் மீளி வாட்டிச்
சென்று நெருங்காது பின்றியும் விடாது
225 குன்றக மடுத்தாக் கூழவ னெடுக்கி
யாப்புற நிற்கெனக் காப்புறு பெரும்படை
திசைசெலப் போக்கி யசைவி லாண்மை
மன்பெருங் குமரனை மரபுளிக் காட்டித்
துன்பந் தீரிய நொடங்கினர் துணிந்தென்.

கக—தேவிக்கு விலாவித்தது முற்றிற்று.

223. மீளி - பகைவனது பெருமையை.

225. கூழ் - உணவுப் பொருள்கள்.

229. தீரிய - தீர்த்தற்கு.

௨௦—சண்பையுள் ஒடுங்கியது.

(காதலின் தற்றத்தை உதயணனுக்குத் துணிவுடையோர்
உணர்ந்தி விலக்கல்)

துணிவுடை யாளர் துன்னினர் குழிஇ
அணிபுடை யண்ணற் கமைந்தமை காட்டிப்
படுகுரைப் பெளவத்துக் கடுவளி கலக்கப்

௨௦—சண்பையுள் ஒடுங்கியது.

[சிற்றின்பத்தால் உளதாதம் பெருந்திங்கைத் தோழர் எடுத்துக் கூறக்கேட்ட உதயணன் ஆறுதலுற்றுப் பிழைத்திருந்ததும், அதனை அறிந்த யுகி முதலிய மூவரும் வேறிடஞ் செல்லக்கருதி ஒருவகை மருந்தையுண்டு தம்மைப் பிறாறியாதபடி வேற்றுவாடிவழற்றுப் புறப் பட்டுப்போய் ஓராச்சிராமத்தை அடைந்து ஆங்குள்ளவனும் உருமண்ணு வாவின் தந்தையுமாகிய ஒரு முனிவனைக்கண்டு நிகழ்ந்தவற்றைக்கூறிச் சிலநாளிடுருந்ததும், அங்கே உருமண்ணுவாவாற் காஞ்சனமாலை வந்த தும், அப்பால் நால்வரும் அங்கிருந்து புறப்பட்டுச்சென்று அங்கநாட்டி லுள்ள சண்பை நகரத்திலி மித்திரகாமனென்னும் வணிகனுடைய வீட்டில் யாரும் அறியாதபடி மறைந்திருந்ததும் இதனால் அறியலாகும்.]

1. துணிவுடையாளர் - தோழர் முதலியோர்.

2. அண்ணற்கு - உதயணனுக்கு. 3. கடுவளி - கடுங்காற்று.

பொறியனிலிந்து கனிழந்த பொருகலத் துயந்தேதார்

5 நெறிகிரித் தொரிஇ நீத்துயிர் வழங்காத்

தீவகம் ¹ புக்குத் தாவகங் கடுப்பப்

பெருந்துய ருழக்கு மருந்துபசி ² மூளத்

திண்ணிலை வரைப்பிற் சினைதொறுஞ் செறிந்து

கண்ணவை யுறாஉங் கனிபல கண்டவை

10 பயவரு நஞ்செனப் பெயர்தெரி வின்மையின்

ஊழுறுத் தக்கனி தாழ்விலர் வாங்கித்

துன்ப நீக்குந் தேற்றமு மன்றி

இன்ப நாற்றமு மியைநன விவையென

³ நச்சபு நெரிந்த நாற்றமுஞ் சுவையும்

15 லுப்புமை யின்மையி னுயிர்முதற் றுங்க

அடர் காட்டிய அமுதுநமக் கிவையெனப்

பசிரோய் திர வாரிவிற் கதுமெனத்

தசைபோழ்ந்து கழற்சித் தபுத்திசி னுங்குத்

தாமரைச் செங்கட் டகைமலி மார்ப

20 காமத் தியற்கையுங் காணுங் காலை

இறுதியி லின்பமொ டுனியது போல

உறுபய வீனா அடம்புமுதற் புருத்தலிற்

4. பொறி - எந்திரம். கலத்துயந்தேதார் - கப்பலினின்றும் தப்

5. நெறி திரிந்து - வழி தப்பி. [பினவர்,

6. தீவகம் - தீவில். தாவகம் - காட்டுத் தீயை.

9. கண்களை வெறியோடச் செய்யும் ஒளியையுடைய பழங்கள் பலவற்றைக் கண்டு.

10. அக்கனிகள் நஞ்சாகுமென்று தெரியாமையின்.

11. ஊழுறுத்து - வீழ்த்தி; “ஊழுறு தீங்கனி” (அகநா. உ : 2.) தாழ்விலர் - தாமதியாமல்.

12 - 3. தேற்றத்திலும் நாற்றத்திலும் இவைகள் சிறந்தன என்று எண்ணி.

15. உயிர்முதற்றுங்க - பசித்த உயிர்களைப் பாதுகாத்தற்கு.

17. அயிறலின் - அக்கனிகளை அவர்கள் உண்டமையினாலே.

18. தபுத்திசினுங்கு - அவை கொன்றற்போல.

21. இனியது போலத் தோன்றியென ஒருசொல் வருவிக்க.

22. பயனற்ற விலங்குடம்பு முதலியவற்றிற் புருத்தலினாலே

பி - மி. 1 புக்குத் தாவகங். 2 யாளர். 3 நக்குபு.

- பெறுபய மிதுவெனப் பேணார் பெரியோர்
வெற்றித் தானையொடு விசயம் பெருக்கிக்
25 கொற்றம் வேண்டாய் பற்றொடு பழகிய
ஆர்வப் புனலகத் தழுந்துவை யாயின்
ஊர்கடல் வரைப்பி னாருயிர் நடுக்குறீஇப்
பெரும்பே துற்று விளியுமற் றதனாற்
கரும்பேர் கிளவிக் கனங்குழை திறவயிற்
30 கழுமிய காதல் கைவிடல் பொருளெனக்
காமத்துக் கடையுங் காதற் குற்றமும்
ஏமாப் பிலவென வெடுத்துரை நாட்டி
அமைச்சத் 1 தொழிலர் விலக்குபு காட்ட
(யுகி முதலியோர் ஒரு மலேச்சாரலுக்குச் செல்லுதல்)
இகுப்ப மொடுங்கிய வியல்பின னாகிய
35 அண்ண னிலைமை திண்ணிதி னறிந்து
வண்ணக் கோதை வாசவ தத்தைக்குக்
காதற் கணவ னேத மின்மை
அறியக் கூறி யகல்வது பொருளெனப்

23. பெரியோர் காமத்தை உறுதியுடையதாக எண்ணார்.

20 - 23. “நெடுங்காமம், முற்பயக்குஞ் சின்னீர் விற்பத்தின் முற்றிழாய், பிற்பயக்கும் பீழை பெரிது” நீதிநெறி. 3.

3 - 23. கப்பல் கவிழ்தலால் உயிர்தப்பி ஒரு தீவிற்பசியொடு சென்றோர் அங்கே காணப்பட்ட வீடமயமாகிய கனிகளை அவற்றின் அழகிய தோற்றம் முதலியவற்றால் விரும்பி நுகர அவை கொன்றாற் போல, காமமும் முதலில் இன்பம்போலக் காணப்படினும் பின்பு இழிந்த பிறப்பைக் கொடுத்துப் பெருந்துன்பத்தை விளைவிக்குமென்பது இவ்வடிகளாற் போந்த கருத்து.

25. கொற்றம் வேண்டாய் - அரசவரிமையை வேண்டாயாகி, பற்று - காதல்.

26. ஆர்வப்புனலகத்து - ஆசையாகிய வெள்ளத்தில்.

27. நடுக்குறீஇ - நடுங்கி. 28. பெரும்பேதுற்று - மிகமயங்கி.

30. கழுமிய - மிக்க. 31. கடையும் - தாழ்வும்.

32. ஏமாப்பில - துன்பந்தருவன; பாதுகாப்பிலவென்றுமாம்.

34. இகுப்பமொடுங்கிய - தாழ்வு நீங்கிய; துக்கம் நீங்கிய.

38. பொருள் - காரியமாகும். என - என்று யுகி சொல்ல.

பி - டி. 1 தொழர்.

பொறியமைத் தியற்றிய பொய்ந்திலம்போக

40 வேண்டிய வளவிற காண்டகக் கூட்டிச்
காந்துநிற மெய்து மரும்பெறல் யோகம்
யாவரு மறிபாத் தன்மைத் தாக
மூவரு முண்டு வேறுநிற மெய்தி
அந்தண வருவொடு சந்தனச் சார்ப்

45 பெருவரை யடுக்கத் தருமைத் தாகிய
கல்துழ் புல்லதர் மெல்லடி யொதுங்கிப்
பிரிவுதலைக் கொண்ட வெரிபுரை வெந்நோய்
தலைமை நீரிற் றண்ணெனத் தெளித்து
முலைமுதற் கொழுந் நிலைபெற வேண்டும்

50 உள்ள ஆர்தி யுக்கம் பூட்டக்
கள்ளக் காத மரங்கின னாகி
இடழ்வினை விச்சையி னிடுக்கட் பட்ட
மகிழ்மணி நாகர் மடமகள் தோல
பூக் கிடுகிழிப் பேசுநயிணிப் புண்டு

55 வேண்டுவநிற் சென்ற காலே யாண்டிட

(ஓர் பூச்சிமதீதின் வருணனை)

தண்கோ லல்லது வெங்கோல் புகாஅச்
செங்கோ லானன் சேதியம்பெருமலைத்
தாண்முதற் மழி இந்நாண்மதுக் கமழும்
கஞ்சனை நிலமுங் கணிவாய் வேங்கையும

41. யோகம் - மருத்து. 45. அடுக்கம் - பக்கமலை.

46. புல்லதர் - புல்பரந்த வழி. 47. நோய் - விரகம்.

48. தலைமை நீரின் - தலைமையாகிய நீரினாலே. தெளித்து - தெளி
யச்செய்து ; தீக்கி.

50. மனமாகிய வண்டியில் ஊக்கமாகிய ஏருதை. [தால்.

52. இடழ்வினை விச்சையின் - கட்டுந்தொழிலையுடைய மந்திரத்

57. சேதியம்பெருமலை - சினாலயத்தையுடைய பெரியமலை.

58. தாண்முதல் - அடியிடத்தை.

59. கணிவாய் வேங்கை - கணித் தொழில் வாய்க்க வேங்கை
மரம் ; இம்மரம் குறிஞ்சிநிலமாக்கன் மணஞ்செய்து கொள்ளுதற்குரிய
நல்லநாளில் மலரும் ; “கணிவாய் வேங்கை” (நயி. ௩௭௩); “இள
வேங்கை காஞ்சைப்ப” (திணைமா. 13); “கணிவேங்கை நன்னுளே நாடி
மலர்தலால்” பழ. 120.

- 60 நற்கினை நறவமு நாகமு நந்தியும்
 பருவ மன்றியும் பயங்கொடுப் பறாஅப்
 பலவு மாவுங் குலைவளர் வாதையும
 இருங்கனி நாவலு மிளமா துளமும்
 ஒருங்குடன் கஞலி யுள்ளம் புகற்றும்
- 65 மாசின் முனிவரொடு மகளிர் குழீஇயதோர்
 ஆசில் பள்ளி யறிந்துமுன் னாடி
 (யுகி முதலிய ழுவரும் முனிவனுச்சீரமதீதில் இருத்தல்)
 மற்றத நகவயிற நெற்றெனத் தெரியும்
 உருமண் னுவாவின் பெருமுது குரவன்
 அவமில் சூழ்ச்சித் தவமுது மகனொடு
- 70 கருமங் கூறிக் கண்ணுற்றுப் பிரியார்
 அணித்துஞ் சேய்த்து மன்றி யமைவுற
 மணிப்பூண் மாதரு மனம்புரி தோழனும்
 காதற் செவிலியுங் கரந்தவ னொடுங்கி
 மாதவர்த் தெரீஇ மரீஇ யொழுகப்
 (சாங்கியத்தாயின் செயல்)
- 75 பள்ளியும் பதியு மலையுஞ் சேணிடத்
 துள்ளவை யுரைத்துத் தள்ளாத் தவநெறி
 அற்றந தீர வுற்றுப்பிரிந் தொழுகிய
 உருவுடை முதுமக னொருவயிற் றியன்றமை

61 - 2. அகாலத்திலும் பயனளித்தலொழியாத பலா முதலிய மூன்று மரங்களும் ; “கால மன்றியு மரம்பயங் கொடுத்தலின்” (மலை படு. 134); “கால மன்றியு மரம்பயம் பகரும்” (புறநா. ௧௧௬) என்ற விடத்தும் மலைவளம் இவ்வாறு கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. கொடுப்பு - கொடுத்தல்.

63. இருங்கனி - பெரியகனி ; கரியகனியுமாம்.

64. கஞலி - நெருங்கி. புகற்றும் - விரும்பச்செய்யும்.

66. பள்ளி - ஆச்சிரமம். 64 - 6. புகற்றும் பள்ளியென்க.

68 - 70. அப்பள்ளியில் தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் உரு மண்ணுவாவின் தந்தையாகிய முனிவனை அடைந்து காரியத்தைச் சொல்லி அவனைப் பிரியாராகி ; உ. 20 : 103 - 4 ; ச. 9 : 23.

72. மாதர் - வாசவதத்தை. தோழன் - யுகி.

73. செவிலி - சாங்கியத்தாய்.

75 - 6. மிக்க தூரத்திலுள்ளனவாகிய பள்ளி முதலியவற்றைத் தம் இடமாகக் கூறி.

- நீப்பிடந் தோறும் யாப்புற வறிவுநீஇ
80 நாட்டவொழுக்கொடு நன்னுத லிவினை
வேட்டொன் விட்டுக் காட்டக நீந்திக்
குண்டிநிக் குமரித் தெண்டினை யாடிய
பொயின னென்னும் பொய்ம்மொழி பொத்தித்
தீவினை யானரைத் தெவியக் கூறி
81 வாய்மொழி யாக வறித்தனன் வழங்கி
மறுவின் மன்னற் குறுதி வேண்டித்
தண்டழை மகவிரோடு தலைநின் றெழுநகக்

(காஞ்சனமாலையின் வரவு)

- காண்டனி நுள்வோ காவலன் மகளைமென்
நெருண்டொபக் காஞ்சனை யுயிர்நனி நிலலாக்
90 செல்ல நோக்கிச் செயற்பாற் றிதுவென
ஹ்லா நனபி னுருமண் னுவாவவட்
தொண்டனன் வந்து கோமகட் காட்டிக்
கருமக் காரண மவன்வயிற் பேசி
விண்டலர் கழுநீர் வென்று கண்ணியொடு
91 தலைப்படுத் தனனுக் தானவட் போகி
வண்டுள கைம்பால் வயங்கிழை மாதரை

76 - 9. தவநெறியை அற்றந்தீர உற்று, தம்மைப் பிரிந்துசென்ற ஒரு முதியவன் வயிற்றில் தாம் மூவரும் பிறந்ததாகப் பிரிந்துசென்ற இடங்களிலெல்லாம் அறிவுறுத்தி; நீப்பிடந்தோறும் - பள்ளிதோறு மென்றுமாம்.

80. நாட்டவொழுக்கு - தேசாசாரம்.
82. ஆடிய - ஆடுதற்கு. 83. பொத்தி - மறைத்து.
84. தீ வினையாளர் - அக்கினி காரியஞ் செய்வோர்.
85. வாய்மொழியாக - மெய்ம்மொழிபோல.
86. மன்னற்கு - உதயணனுக்கு.
87. தழைமகளிரொடு - தழையை உடையாகக்கொண்ட முனிவர் மகளிரொடு.
89 - 90. காஞ்சனையின் பெருந்துயரை நோக்கி.
91. அவன் - அக்காஞ்சனமாலையை.
93. கருமக்காரணம் - அச்செயலின் காரணத்தை.
95. தலைப்படுத்தனனா - சேர்க்க. தான் - காஞ்சனமலை.

ஆற்றுவித் தோம்பிப் போற்றுபு தழீஇ

நீங்கல் செல்லா நெறிமையி னோங்கி

(யுகி முதலிய நால்வரும் சண்பை நகருக்குச் செல்லுதல்)

யாங்கினி திருத்துமென் றறிவினிற் சூழ்ந்து

100 பற்று ராயினு முற்று ராயினும்

ஒற்றுவு ருளரெனி னற்றந் தருமென

மற்றவ னோடுங்கார் மறைந்தனர் போகி

(சண்பை நகரின் சிறப்பு)

உருமண் னுலாவின் பெருமுது குரவன்

அவமில் சூழ்ச்சித் தவறி னோழன்

105 பெரும்புனற் கங்கை பெருவளங் கொடுக்கும்

அங்க நன்னாட் 1 டணிபெற விருந்த

தெங்குகிக ரில்ல தெழிற்கிடங் கணிந்தது

பொங்குமலர் நறுந்தார்ப் புனைமுடிப் பொற்கழல்

விச்சா தாருந் தேவ குமாரும்

110 அச்சங் கொள்ள வாடுகொடி துடங்கிச்

சத்திக் குடத்தொடு தத்துற லோம்பி

விளங்குபு துளங்கும் வென்றித் தாகி

அளந்துவரம் பறியா வரும்படை யடங்கும்

வாயிலும் வனப்பு மேவிவீற் றிருந்து

115 மதிலணி தெருவிற் றுகி மறநோர்க்

கெதிரில் போக மியல்பமை மரபொடு

99. யாககு இனிது இருத்தும் - இனி எவவிடத்தே இனிமையுடன் இருப்பேம்.

100. பற்றுர் - பகைவர். உற்றுர் - உறவினர்.

101. ஒற்றுவர் உளரெனின் - ஒற்றியுணர்வார் உள்ளாராயின். அற்றம் - சோர்வை.

102. அவண் ஒடுங்கார் - அங்கே தங்காராய்.

104. தோழனென்றது விசயவரனை.

103 - 4. = 68 - 9. குரவனுடைய தோழன். 107. கிடங்கு - அகழி.

111. சத்திக்குடத்தொடு - சூலம் நாட்டிய குடத்தொடு.

113. படை - காவற்படை. 108 - 14. நகர்வாயில்.

115. மறநோர்க்கு - மற்ற அரசர்க்கு.

116. எதிரில் - நேர்படுதலில்லாத. மரபொடு கூடியென ஒரு சொல் வருவிக்க.

டி - ம். 1 டனிபெற.

- குதிரையுங் களிமங் கொடுஞ்சித் தோரும்
அடுத்தென் டள்ளரும் வடுவின்னு காப்ப
நெடுநீர் மன்னருண் டன்ன னெயர்
126) கடுமுடி னாழித்த காப்சின நெடுநெற்
படுமணி யானைப் பைந்தார் வெண்குடை
உக்கிர குலத்து ளரசரு ளபரன்
விற்பிறை நனை விடவா னென்னும்
நற்றிநன் மன்ன னுளுங் காக்கும்
127) சண்பைப் பெருநகர் சாப்பொடும் விளங்கிய
(யுகி ரதல்யோர் மீத்திரகாமன் வீட்டில் மறைந்திருத்தல்)
முட்டில் ளாத்தகைச் செட்டியர் பெருமகன்
மீத்திர காமன் மிக்துயர் பெருமனை
வத்தவன் காது விரை வாதவதையென்
மத்தக வறிக் கொ பள்ளிடத் தின்மையின்
130) அப்புடை உண்பி னந்த னுட்டியும்
சீப்பருங் காது விலைமைத் தோழியும்
சூங்கிய பெரும்புகழ் யுகிய முகவாக்
காப்பொடு புறநகர் மேற்படி பிழையாப்
புக்குழன் மாதொடு புகுந்தன ராக
135) ஆங்கிளி தி துந்தன சவ்வழி மறைந்தென்.

உ0—சண்பையுள் ஒடுங்கியது முற்றிற்று.

இரண்டாவது

இலாவாணகாண்டம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக காண்டம் இரண்டிற்குக் கூடிய காதை, எஅ.

117. கொடுஞ்சி - தாமரைப்பூ வடிவமாகப் பண்ணித் தேரின் முன்னே நடப்படுவதோர் உறுப்பு.

121. படுதல் - மாறியொலித்தல். 125. நகரில்.

127. பெருமனையில். 132. உகவா - உகந்து.

134. மாதொடு - வாசவதத்தையொடு.

135. ஆயு - அவ்விடத்து. அவ்வழி - அப்பொழுது.

மூன்றாவது ம க த க ண ண ட ம்.

—♦—
க—யாத்திரை போகியது.

ஆங்கினி திருநத காலை யிங்கினி
வேந்துபடக் கடந்த வேந்துசுடர் நெடுவேல்
உதயண நிலைமை யிதுவென வுரைப்பேன்
(உதயணன் உட்கோள்)
பழனப் படப்பைப் பாஞ்சால ராசன்
5 அழன்மிகு சீற்றத் தாருணி யரசன்
திரியு நெய்யு மொருவயிற் செல்லிய

௩—மகத காண்டம்.

இஃது, உதயணன் மகதநாட்டில் இருந்தபொழுது நிகழ்ந்த வரலாற்றின் தொகுதிகளைக் கூறுவது.

க—யாத்திரை போகியது.

[பகையை வெல்லுதற்கு முயலவேண்டுமென்று உதயணனைத் தோழர் வற்புறுத்தியதும், இறந்தவர்களை நினைந்து பின்னும் வருந்திய அவனை நோக்கி இறந்தோர்களைப் பண்டை வடிவத்துடன் தருபவரும் இராசகிரிய நகரத்தில் இருப்பவருமாகிய ஒரு முனிவரைச் சார்ந்து இரப்பின் அவரால் தேவி முதலியோரை மீட்டும் பெறுதல்கூடுமென்று இசைச்சன் சொல்லியதும், அப்பால் உதயணன் முதலியோரும் அறிவு முதலியவற்றிற் சீறந்த நூறு வீரர்களும் வேற்று வடிவும் செயலு முடையவர்களாய்ப் புறப்பட்டுப் பல இடங்களைக் கடந்து மகதநாட்டின் எல்லையை அடைந்ததும் இதனால் அறியலாதும். இதில் மான் முதலியவற்றைத் தனித்தனியே நோக்கி உதயணன் புலம்புவதாக உள்ளபததி மிக இன்பம் பயப்பது.]

1. ஆங்கு - சண்பை நகரில். இருந்த காலை - வாசவதத்தை முதலியோர் இருந்த காலத்தில்.

இனி (1) உதயணன் நிலைமை உரைப்பேன் (3.)

5. ஆருணியென்பது பாஞ்சாலராசன் பெயர்.

6. செல்லிய - செல்ல.

எரிவினக் கற்ற மருள்பார் தாங்குப்
பாய தொன்றிப்பகைபடு நாளை
ஏய சற்றித் திடுக்கட் காலை

- 10) அன்றாவணநிந்தை தொன்மவழி வந்த
குலப்பகை யாகிய வலிந்துபேல் வந்து
நன்னகர் வெளவு மின்னாச் சூழ்ச்சியன்
என்வகை யறிந்த நன்பொருளானன்
பெருப்படைத் தாளைப் பிரச்சோ தனன்றன்
- 11) அநுப்படை யழியா வாற்றலிற் போர்தவன்
மடமகட் கொண்ட விடனறி சூழ்ச்சி
பூகி புளனெனி விகழா 1 னிவனெனச்
சாவு முந் துறுத்த வலிப்பின னாகித்
நெகங் கழுமிய கோயில் வேண்ணுள்
- 20) தெனியை யிழநது பூனிதழ்ச் சொலைப்
புல்லென் பாக்கைபொடு போயின னுதயணன்

(பாஞ்சாலாசன் உட்கோள்)

இல்லெனக் கெழுபகை யிடையி னினியென

7. விளக்கு அற்றம் - விளக்கின் அறதியில். பார்தாங்கு - ப.
தாற்போல; “விளக்குறெய், தேய்விடத்துச் சென்றிருள் பாய்ந்தாக்
கல்வினை, தீர்விடத்து சிந்துமாச் சீது” நாலடி. 51.

5 - 7. அருணியரசனுக்கு இருள் உவமம்.

9. ஏயர் - மிருகாபதியின் முன்னோர்.

9 - 10. காலையை அறிந்து.

11. ஆகிய - ஆக; வளர. வலித்து - துணிந்து.

12. நன்னகர் - கோசம்பி நகரத்தை.

13. நன்பொருளானனென்றது பூகியை.

15. அழியா - அழித்து.

15 - 6. அவன் மகள் - வாசவதத்தையை.

17. இவன் - பாஞ்சால ராசன்.

18. வலிப்பினன் - துணிவுடையான்.

அகிப் (18) போயினன் உதயணன் (21.)

22. இம்மையில் இனியெனக்குப் பகையில்லையென்று நினைந்து.

பி - ம. 1 னிவனெனச.

மாற்று வேந்தன் மதில்காப் பிகந்துதன்
ஆற்றன் மகிழ்ந்த வந்நிலை யொற்றி

(அமைச்சர் உதயணனுக்குக் கூறல்)

- 25 ¹ மகத மன்னனொடு மகட்குளை யாகித்
தொகைகொண் டண்டியவன் றொல்படை தழீஇ
ஆதித் துணிவுடை நீதியிற் கரந்த
தம்பியர் கூட வெம்பிய வெகுட்சியின்
ஒடுங்கா மாந்த ருள்ள மஞ்சப்
- 30 பாடுபெயர்ந் திடிக்கு ² மேடகம் போல
அகன்றுபெயர்ந் தழிக்கு மரும்பெறற் சூழ்ச்சி
நவின்ற தோழனொடு பயம்பட வலித்து
மதியுடை யமைச்சர் மனந்தெளி வுநீஇப்
புதிதிற் கொண்ட பூக்கவின் வேழம்
- 35 பணிசெயப் பிணிக்கும் பாகர் போல
நீதி யாள ராதி யாகிய
திறத்திற் காட்டவு மறத்தகை யழுங்கி

23. மாற்றுவேந்தன் - பாஞ்சாலராசன்.

24. ஒற்றி - உணர்ந்து.

22 - 4. “ இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளாக தாந்தம், மகிழ்ச்சி
யின் மைந்துறும் போழ்து ” குறள், 539.

25. மகதநாட்டரசனுக்கு உறவாகி; மகட்குளையாகி யென்றது
மருகளுதலை. 26. அவன் - மகதமன்னனுடைய.

27. முன்பு, பகையை வெல்லுதற்குரிய காலத்தையும் இடத்தையு
மறிந்து மறைந்த. 28. பிங்கல கடகரும் துணையாக.

30. பாடு பெயர்ந்து - இடம்விட்டுப் பெயர்ந்து; பின் சென்று.
மேடகம் - ஆட்டுக்கிடாய்.

31. பெறுதற்கரிய ஆலோசனையை.

30 - 31. “ ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர், தாக்கற்குப்
பேருந் தகைத்து ” (குறள், 486.) 32. தோழன் - உருமண்ணுவா.

34. பூக்கவின் - தெறுழ்க் கொடியின் பூவைப்போன்ற புள்ளி
களின் அழகையுடைய; “ களிற்றுமுக வரியிற் றெறுழ்வீ பூப்ப ” புறநா.

35. பணிசெய - ஏவிய தொழில் செய்ய.

[ககக : 2.

37. அறத்தகை - உதயணன்.

பி- ம். 1 மத்த.

2 மோதம்.

(உதயணன் இரங்கல்)

- முன்னுபகாரத்து நன்னயம் பேணித்
தன்னுயிர் கொடுக்குத் தவமுது தாயும்
40 1 விறப்பினிற் பெருகியும் 2 வறப்பினிற் சுருங்கியும்
உறுதி கொங்கி யுயிர்புரை காதலோ
டாழ்விடத் துதவு மரும்புனை போலத்
தாழ்விடைத் தாங்கிச் சூழ்விடைத் துளங்கா
உள்ள வாற்ற முறுபுத்த யுகியும்
45 அன்னிற் முடியை யகனித முன்ன
ஆசிபாத் தகன்ற வர்மலர் நெடுங்கட்
டெரிமலர்க் கோதைத் தேனியு மின்றித்
தருமமு மருத்தழங் காமமு மிழந்தே
நெடுநல் மருங்கி விறைமை தாங்கி
50 வாழ்தலி னிவிர்தே யாழ்த்தலென் றழிந்தே
உபக்கவின் டெய விரக்கமொ டாற்றவம்

(தோழி தேறல்)

- அகலாநா நில்லாக் கைபறு கவற்சிகண்
புன்மொழி வச்சை மிலாமய னென்னும்
ஆளவி நெஞ்சத் தக்தண னிருத்த
55 காள வனமும் நெடுநிப் புக்கெனக்

-
38. முன்னுபகாரம் - முன்பு தன்னைப் பிழைப்பித்தது.
39. தாய் - சாங்கியத்தாய். 42. புனை - தெப்பம்.
43. தாழ்விடை - துன்பற்ற சமயத்தல்.
44. உள்ள ஆற்றலையும் மக்க புகழையுமுடைய யுகியும்.
41 - 4. “உயிர்புரை யுகியோ டெண்ணி” (நன். மயிலை. சூ.
360, மேற்.) என்பது இக்கே அறியற்பாலது.
45. அகவிதழ் - உள்ளிதழ். 47. தேவி - வாசவதத்தை.
48. சாங்கியத்தாய் முதலியோரின்மையின், தருமமுதலியவற்றை
இழக்கலாயிற்றென்றான்; விவரிதை. 49. இறைமை - அரசாட்சி.
50. ஐழ்தல் - இறத்தல். 51. உம்மை; அசைநிலை.
53. இலாமயன் - முன்பு குறி கூறியவன் போலும்; உ. 13: 7-8.
54. ஆளவி நெஞ்சம் - ஆண்மையலிந்த நெஞ்சம்.
55. காளவனமும்: உம்மை, உயர்வுசிறப்பு. காளவனம்: 129.
புக்கென - புக்கதென்று.
பி - ம். 1 பிறப்பினிற். 2 மறப்பினிற்.

தலன் றன்னையுஞ் சாவற லுழீஇ
பக்க நெஞ்சமொடு மனம்வலித் திருந்துழி

(இசைச்சன் கூற்று)

- இசைச்சன் கூறுவ னீங்கிது கேட்டுகன
விச்சையின் முடியா விழுவினை யில்லெனல்
60 பொய்ச்சொ லென்பர் புன்மை யோரே
அற்ற தாத லிற்றுங் கூறுவென்
கற்றதுங் கேட்டதுங் கண்ணு மாந்தர்க்
கொற்கிடத் துதவு முறுவலி யாவது
பொய்ப்பது போலு நம்முதற் ருகப்
65 பற்றொடு பழகி யற்பழ லமுந்தி
முடிவது நம்மைக் கடிவோ ரில்லை
இல்லை 1 யாதலிற் சொல்லுவ லின்னும்
முடியாக் கரும மாயினு முடியும்
வாயின் முற்றித்து வயங்கா தாயினும்
71 ாவினும் பழியார் சால்புடை யோரென
ல்லற்றனை மறங்கெழு மன்னவன்
செல்வப் பாவை சென்றினிது பிறந்துழி
இம்மை யாக்கையி னியல்பின ளாகத்
தன்மையிற் றருஉந் தாழாப் பெருவினை
75 உட்குடை விச்சை யொன்றுண் டதனைக்

56. உதயணன் இறத்தலைத் தவிர்த்து.

57. மயக்கம் - இனி யாரிடத்துச் சென்று குறிகேட்போமென்ப
தனாலுண்டான மயக்கம். [3 - 4.

58. இசைச்சன் - உதயணனுடைய பார்ப்பனத்தோழன் ; ந. 2 :

61. இற்றும் - இன்னும் ; “ இற்றுங் கேண்மதி ” க. 47 : 253.

62. கண்ணு - கண்ணாக.

64. நம்முதற்றுக - நம்மிடத்தில்.

[போலும்.

62 - 4. கண்ணாக உதவும் வலியாதல் நம்முதற்றுகப் பொய்ப்பது

65. பற்று - கிடைத்த பொருளின் மேலுள்ள அன்பு. அற்பு
அழல் - அன்பாகிய தீயில் ; “ சொன்னீரவ ளற்பழலுட் சொரிந்
தாற்ற ” (சீவக. 1072.) 66. முடிவது - முற்றுப்பெறுவதாகும்.

69. முற்றித்து - முடித்து. 70. என - என்று சொல்லி.

72 - 4. = ச. 6 : 65 - 6. 75. உட்கு - அச்சம்.

பி - ம். 1 யாயினுஞ்.

கற்றநன் நனின்ற கடனறி யந்தணன்
இருத்தினி னுறையு மிராச கிரியெனும்
1 பொருத்தரு வியனகர்ப் புக்கவற் குறுகி
அற்றவர் வழிபா டாற்றி யமைச்சொடு

80 ஆக்குமழ மாதரை மீட்டனங் கொண்டு
பெறுங்குடி விச்சையுங் கற்று நாடுமனத்
திரும்பத் துணி தெரிந்தவ னுடைப்ப

(உதயணன் கூற்றும் தோழிச்செயலும்)

விருந்திபா ருதபணன் விரும்புபு விதும்பி
என்னை யன்னவு முனவோ வென்றலின்

85 வேட்டதன் விழியை பாற்பட நாடி
அதி வேதக் தகையிற் பெரியோர்
நுதிய அண்டென வுணரக் கூற
இன்னே பொது மேருமின் விரைந்தெனப்
பள்ளம் படரும் பன்னிர் போலவன்

90 உன்னம் படர்வழி யுவப்பக் காட்டிக்
கணார்பரி பெரும்படைக் காவ னீக்கிக்
குணம்புரி தோழர் கொண்டனர் போதர
அற்றலும் விச்சையு மறிவு மமைந்தோர்
நாடுமவர் முற்றி 2 வேற்றுந ராகுகன

78. அவன் - அம்முனிவனை.

79. அமைச்சொடு - யுகியொடு.

82. அவன் - இசைச்சன்.

83. விரும்புபு விதும்பி - விரும்பி விரைந்து.

84. அன்னவும் - அப்படிப்பட்ட வித்தைகளும். என்றலின் -
என்று உதயணன் சொல்லுதலால்.

86. ஆதிவேதத்தகையின் - முதலில் ; “ஆதிவேதம் பயந்தோய்
கீ” சீவக. 1242.

89. “கீதத் தனியாறு புகமண்டும், பள்ளமெனுந் தகையானை”
(கம்ப. குலமுறை. 21); “பள்ளம்புகு புனல்போனெறி படருஞ்சிவ
னடியா, நள்ளம்புகு மருணத்தி” பிரபுலிங்க. குனியசிங்காதன, 1.

91. தம்மைப் பிறாறித்து கொள்ளாதபடி தம்முடைய பெரிய
காவற்படையை நீக்கி.

92. கொண்டனர் போதர - அழைத்துக்கொண்டு செல்லுதற்கு.

94. என - என்று தோழர் சொல்ல.

பி - ம். 1 பெருந்தகு. 2 வேற்றுநாடாகுகன.

(வேற்று வேடவகை)

- 95 வெண்ணூற் பூந்துகில் வண்ணங் கொளிஇ
நீலக் கட்டியு மரகதத் தகவையும்
பாசிலைக் கட்டியும் பீதகப் பிண்டமும்
கோல மாகக் கொண்டு கூட் டமைத்துப்
பிடித்துருக் கொளிஇக் கொடித்திரி யோட்டிக்
100 கையமைத் தியற்றிய கலிங்கத் துணியினர்
கொய்யுளைப் புரவி மேற்கொண் டவரீற்
கைவினைக் கம்மங் காண்பினி தாக
வாரமைத் தியற்றிய காலமை செருப்பினர்
செம்பொற் கொட்டைப் பந்தர்க் கொளுவினர்
105 மாத்திரை ¹ நுண்கயிற் றுத்திரை யாப்பினர்
உள்கூட் டமைந்த சில்கூட் டல்குலர்
இருமபனை யினமடல் விரிந்துளர் வெண்டோட்
மர்க்கிடை யாத்த ²நூற்புரிப் பந்தச்
செந்தோட் டணிமலர் சேர்ந்த வுச்சி
110 ஆந்தோட் டம்பனை யாக்குவினை யுறிய
சித்திரத் திண்கால் வித்தகக் குடையினர்
மரகத மணிக்கை மாசில் பொற்றொடி
உருவுபடச் செறித்த வுரோமக் கொட்டையிற்
செந்தளிர் மராஅத்துப் பைங்காய் பழித்த
115 செண்ணூர் வடிவிற் கண்ணூர் கத்தியர்

95 - 100. வெண்மை முதலிய ஐந்து வண்ணங்களுடைய ஆடை ; க. 42 : 102, அடிக். “அஞ்ச வணத்தி னுடை யுடுத்தாள்” என்றார் கம்பரும் ; கம்ப. ஊர்தேடு, 79.

102. கைவினைக் கம்மம் - கைத்தொழில். காண்பு - காண்பதற்கு.

104. கொட்டை - குமிழ்.

105. மாத்திரை - ஒருவகை மருந்து. மருந்து வைத்துள்ள உறியினர் ; மாத்திரை - பெரிய திரைச்சீலையுமாம்.

107 - 11. குடை. 108. பந்தம் - கட்டு.

110. உறியு - உறுத்திய.

113. கொட்டை - உருண்டை வடிவமாகவுள்ளது. [வடிவு.

115. செண்ணூர்வடிவு செண்ணம் ஆர் வடிவு ; மிக்க அழகான

பி - ம். 1 நுணங்கெயிற். 2 நூற்புரிப்பந்திச்.

வரில வங்கந் தீம்பூ வேலம்
கப்புரப் பனிதமொ டுப்படுத் தியற்றிய
வாசத திரையொடு பாகுநிறைத் தடக்கிய
மாசி லருமணி மடைத்த வாதையர்

120 பட்டுச் சுவேகமொடு பாட்டுப்புற மெழுதிய
கட்டமை சுவடி பற்றிய கையினர்
புரிதூ லணிந்த பொன்வரை மார்பினர்
விரிதூற் கிரந்தம் விளம்பிய நாவினர்
வாச வெள்ளை ¹ வரைந்த கழுத்தினர்

125 தேசந் திரிதற் காகிய வணியொடு
வளங்கெழு மாமலை வண்புன் றுளக
உலங்கெழு சிறப்பி னுட்டக நீந்திப்
பைந்தொடி யரிவைக்குப் படுகடங் கழிஇய
கண்புரை யந்தணன் காள வனத்தினின்

130 ஁தய ஞாயிற்றுத் திசைமுக நோக்கித்
திருமகட் டேரு மொருமையிற் போந்து
கருப்பாச மென்னுங் கானக் கான்யாறறுப்
பொரும்புன னீத்தம் புணையிற் போகச
சேணிடைப் போகிய பின்றை யப்பால்

135 நீணிலைப் படுவிற் பேர்புணை நீந்தி
நொந்துநொந் தழியு நோன்புபுரி யாக்கைபர்
அ நஞ்சாக் கவலைபு மடவியும் யாறும்
பெருஞ்சின வீர ரொருங்குடன் பேர்வுழி
(உதயணன் மான் முதலியவற்றை நோக்கிப் புலம்பல்)

வென்றடு சிறப்பின் விணை வித்தகன்

140 ஒன்றிப் தெனியை யுள்குவன னாகிச்

116 - 9. ஒருதொடர்.

118. திரை - வெற்றிலை. 119. மடைத்த - பொருத்திய.

120. பட்டுச்சுவேகம் - பட்டாலாகிய உறை.

121. வாசவெள்ளை - வாசச் சந்தனம்.

126 - 7. புன்றளக நாட்டைக்கடந்து. 129. = 55.

135. படு - மடு.

பு - ம், 1 வரைத்த.

செறிந்த மருங்கிற் திரிமருப் பிரலை
புறந்தற் காப்பப் புணர்மறி தழீஇய

(மான் பிணை)

மடமா னம்பிணை கண்டு மாதர்
கடைபோழ் நெடுங்கட் காம நோக்கம்

145 உள்ளத் திர வொள்ளழ லுயிரா
இனத்திற் கெழீஇ யின்ப மகிழ்ச்சியொடு
புனத்திற் போகாது புகன்றுள்ளை யாடும்
மான்மடப் பிணையே வயங்கழற் பட்ட
தேனேர் கிளவி சென்ற வுலகம்

150 அறிதி யாயின் யாழ மங்கே
குறுகச் செல்கங் கூற யெனவும்

(மயிற்பெடை)

பணிவரை மருங்கிற் பாதை தோறும்
மணியிரும் பிவி மல்க வுளரி
அரும்பெற விரும்போத் தச்சங் காப்ப

155 மதநடை கற்கு மாமயிற் பேடாய்
சிதர்மலர்க் கூந்தற் செந்தீக் கவா
மயர்வனள் விளிந்தவென் வஞ்சி மருங்குல்
மாறிப் பிறந்துழி மதியி னுடிக்
கூறிற் குற்ற முண்டோ வெனவும்

(ஆண்புற)

160 வெஞ்சரஞ் செல்வோர் வினைவழி யஞ்சப்
பஞ்சர வோசையிற் பையெனப் பயிரும்
வெண்சிறைச் செங்கா னுண்பொறிப் புறவே
நுண்சிறு மருங்கு னுகர்வின் சாயற்

141. திரிமருப்பு - முறுக்கி விட்டா லொத்த கொம்பு; இரலை -
கலைமான்; “திரிமருப் பிரலையொடு மடமா னுகள்” ழலிலை. 99.

142. மறி - குட்டி. 145. ஈர - அறுப்ப.

154. போத்து - ஆண்மயில்; “பொறிமயிற் பேடை போத்தொடு
புலம்ப” (க. 51: 58). “மயிற்போத் தூர்ந்த வயிற்பெடை நெடுவேள்”
தொல். மரபு. கு. 41, பேரீ. மேற்.

156. கூந்தலை முதலில் தீக்கவா. பிறந்துழி-பிறந்துள்ள இடத்தை.

161. பஞ்சரம் - ஒருவகைப்பண்; இது பாலைக்குரியது; க. 52: 89.

பாசப் பாண்டிற் 1 பல்கா மூல்குலென்
165 வாசவ தத்தை யுள்வழி யறியின்
ஆசை தீர வவ்வழி யடைகேன்
உணரக் கூற யாயிற் பெடையொடு
புணர்வு விரும்பல் பொல்லா தெனவும்
(வண்டு)

பசைந்துழிப் பழகல் செல்லாது பற்றுவிட்
170 வெந்துழித் தவிரா தோடுதல் காமுறும்
இளையோ ருள்ளம் போலத் தளையவிழ்ந்
தூதுமல ரொழியத் தாதுபெற நயந்து
கார்ப்புன மருங்கி னூர்த்தனை திரிதரும்
அஞ்சிறை யறுகாற் செம்பொறி வண்டே
175 எரியுள் விளிந்தவென் வரிவளைப் பனைத்தோள்
வள்ளிதழ்க் கோதை யுள்ளாழி யுணரிற்
கவற்சி வகையிற் பெயர்த்தனை களைஇயர்
அரும்பூங் கோதைப் பூந்தா துண்டவன்
அவிழ்பூங் கூந்தலுண் மகிழ்துயில் வெய்தி
180 நியு மெவ்வர் தீர யானும்
நல்லிள வனமுலை புல்லுபு பொருந்த
உய்த்தனை காட்டுதி யாயிற் கைம்மா
றித்துணை யென்பதொன் றில்லென விரங்கியும்
(தேன்றல்)

பொங்குமழை நவமும் பொதியின் மீமிசைச்

-
164. பாண்டில் - வட்டக்காசு.
169. பசைந்துழிப் பழகல் செல்லாது - அன்புள்ள விடத்துப் பழகாது; "பசைந்துழிப் பழகாது" உ. 17 : 43.
170. தவிராது - தங்காமல்.
171. இளையோர் உள்ளம் - பரத்தையருடைய மனம்.
172. தாது - வேறுமலர்களிலுள்ள தேனை. [பார்க்க.
174. அஞ்சிறை - அகத்தே சிறையையுடைய; நன். வி. சூ. 222, 169 - 74 = உ. 16 : 32-6; "நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை, வறும் பூத் துறக்கும் வண்டு போல்குவம்" மணி. கஅ : 19-20.
176. உள்ளாழி - உள்ளவிடத்தை.
177. கவற்சிவகையின் - பலவகைக் கவலைபினின்றும். களைஇயர்-
182. உய்த்தனை - கொண்டுவந்து. [களைக.
184. மழைநவமும் பொதியில் : குறுந் அச : 3, புறநா. கஉஅ : 5. பி - மீ. 1 பல்கால், பல்காசு.

- 185 சந்தனச் சோலைதொறுந் தலைச்சென் றுடி
 அசும்பிவ ரடைகரைப் பசுந்தோ டுளரிச்
 சுள்ளிவெண் போது சுரும்புண விரித்து
 மணிவாய் நீலத் தணிமுனை யலர்த்தி
 ஒன்பூங் காந்த ஞழக்கிச் சந்தனத்
- 190 தந்த னாறுமல ரவிழ மலர்த்தி
 நறுங்கூ தாளதது நாண்மல ரளைஇக்
 குறுந்தாட் குரவின் குவிமுனை தொலைச்சி
 முல்லைப் போதி னுள்ளயிழ் துணுஅப்
 பல்பிட வத்துப் பனிமலர் ¹ மறுகிப்
- 195 பொற்றார்க் கொன்றை நற்றாது நயந்து
² சாத்துவினைக் கம்மியன் கூட்டுவினை யமைத்துப்
 பல்லுறுப் படக்கிய பையகங் கமழ
 எல்லுறு மாலை யிமயத் துயர்வரை
 அல்குதற் கெழுந்த வந்தண் டென்றால்
- 200 செவ்வழித் தீந்தொடை சிதைந்தன கிளவியென்
 எவ்வளைத் தோளியை யெவ்வழி யானும்
 நாடிச் சென்றவள் சேடிள வனமுலைக்
 குழங்கற் சாந்திடைக் குளித்துவினை யாடியென்
 அழுங்க னெஞ்சத் தயாஅநோய் தீர
- 205 மயர்வெனை ³ மாற்றுதி யாயி னின்மாட்

-
186. அசும்பு - ஊற்று. தோடு - பூவிதழ். உளரி - அசைத்து.
 187. சுள்ளி - மராமரம்.
 188. நீலத்து - நீலோற்பலத்தினது.
 193. அமிழ்து உணு - இனிய மணத்தை உண்டு.
 194. பிடவம் - பிடா.
 196. சாத்து வினைக் கம்மியன் - சந்தனச் சாந்து முதலியன
 அமைக்குந் தொழிலுடையோன்.
 197. பையகம் - பையின் உள்ளிடம்.
 198. மாலை - மாலைக்காலம்.
 199. அல்குதற்கு - தங்குதற்கு. தென்றால் - தென்றலே.
 200. செவ்வழி - ஒரு வகைப் பண்.
 204. அயானோய் - வருத்தமாகிய நோயை.
 205. மயர்வு - மயக்கம் ; எனை மயர்வு மாற்றுதியாயின்.
 பி - ம். 1 மருகிப். 2 சாத்துவினைக். 3 யாட்டுதி.

1 நெயர்வுள வியற்கை பொழியுமோ வெனவும்
இன்னவை பிறவு மன்னவை கண்டோர்
அவல நெஞ்சமொ டறிவுபிறி தாகத்
தவலருந் தேவியைத் தானினைத் தாற்றா

210 திறுதி யெண்ணி யிகவா மன்னனை

(உதயணன் முதலியோர்

மகதநாட்டின் எல்லையை அடைதல்)

உறுதி மொழியி னுணர்த்துவன ராகிப்
பல்வகைத் தோழர் படிவ வேடமொடு
செல்வ மகதத் தெல்லை பெய்தி
ஒருவழிப் பழகல் செல்லா துருவுகரந்து

215 பெருவழி முன்னினர் பெருந்தகைக் கொண்டென்.

க—யாத்திரை போகியது முற்றிற்று.

210. இறுதி - வாசவதத்தையின் மாணத்தை.

212. படிவவேடம் - வேறுவேறான வேடம்.

213. மகதத்து - மகதநாட்டினது. 214. கரந்து - மறைந்து.

215. பெருவழி - விசாலமான வழி ; சாலையென்றும் வழங்கும்.

பி - டி. 1 நெயர்புனத்தியற்கை, நெயர்புன.

உ—மகதநாடு புக்கது.

(தோழர்சேயல்)

பெருவழி முன்னிப் பெருந்தகை வேந்தனை

உருமண் னுவாவும் வயந்தக குமரனும்

அருமறை நாவி னந்த னான்

மயக்கமில் கேள்வி யிசைச்சுனு மென்றிக்

5 கடனறி தோழர் காவல் போற்றி

மடநடை மாதர் மாறிப் பிறந்துழி

உ—மகதநாடு புக்கது.

[உருமண்ணுவாழதலியோர், மிகவிரிவானதும் பலவகை வளங்
களையுடையதுமாகிய மகதநாட்டினுள் உதயணனுடன் புதந்தது இத்
னால் அறியலாதம்.]

4. இசைச்சன் : நட. 1 : 58.

[காத்து.

5. கடன் - தம்முடைய கடமைகளை. காவல்போற்றி - பாது

மீட்கும் வேட்கையொடு சேட்புலம் போகி
விரிகதிர்த் திங்கள் வெண்குடை யாக
ஒருவயிற் கவித்த லுற்ற வேந்தற்

- 10 கருமை யமைச்சர் பெருமலை யேறிச்
கொண்டியாந் தருதுங் கண்டனை தெளிகென
நண்புணத் தெளித்த நாடகம் போலப்
படைச்சொற் பாசத் தொடக்குள் ஞநீஇக்
கலாவேற் குருசில் விலாவனை யோம்பி

(எருமையின் செயல்)

- 15 1 வயல்கொள் வினைஞர் கம்பலை வெரீஇக்
கயமுழ் கெருமை கழைவளர் கரும்பின்
விண்ட விளமடன் முருக்கித் தண்டாது
தோகைச் செந்நெல் சவட்டிப் பர்சிலை
ஒண்கேழ்த் தாமரை யுழக்கி வண்டுகள்
20 ஆம்ப லகலிலை முருக்கிக் கூம்பற்
குவிளைப் பன்மலர் குழைத்துத் தவளைத்
தண்டுறை கலங்கப் போகி வண்டினம்
பாட லோவாப் பழனப் படப்பைக்
கூடுகுலைக் கமுகின் கொழுநிழ லசைந்து
25 மன்றயற் பாக்கு மருதந் தழீஇக்

7. சேட்புலம் - நெடுந்தாரமான இடம்.

9. கவித்தலுற்ற - கவித்தற்கு விரும்பிய.

11. கொண்டு யாம் தருதும் - அந்தக் திங்களைப் பிடித்துக்
கொண்டு வந்து யாம் கொடுப்போம்.

13. படைச்சொற் பாசத் தொடக்குள் - படைத்து மொழியாகிய
கயிற்றின் கட்டினுள்.

14. கலாவேல் - போரிற் சிறந்த வேல் ; க. 47 : 262, அடிக்.
விலாவனை ஓம்பி - அழுகையை ஒழித்து.

16. கழை - கோல். 17. மடல் - தோகை.

18. சவட்டி - அழித்து.

19. வண்டு உகள் ; வண்துகள் - வளவிய தாதுக்களுமாம்.

23. படப்பை - தோட்டம். 24. அசைந்து - இளைப்பாறி.

25. மன்று - தொழுவம்.

15 - 25. அகநா. சசு: 1 - 6 ; ஙகசு: 1 - 7.

பு - ம். 1 வலைகொள் விலைஞர்.

(அருவி)

குன்றயற் பரந்த குளிர்கொ ளருவி
மறுவின் மானவர் மலிந்த மூதூர்
வெறிது சேறல் விழுப்ப மன்றெனக்
கான வாழைத் தேனுறு கனியும்

- 30) அள்ளிலைப் பலவின் முள்ளுடை யமிர்தமும்
திரடாண் மாஅத்துத் தேம்படு கனியும்
வரைநாழ் தேனோடு காஅய்விரை சூழ்ந்து
மணியு முத்து மணிபெற வரன்றிப்
பணிவில் பாக்கம் பயங்கொண்டு கவரா

- 35 நிறைந்துவந் திழிதரு நீங்காச் செல்வமொடு

(மகதநாட்டின் சிறப்பு)

சிறந்த சிந்திக் குறிஞ்சி கோலிக்
கல்லென் சும்மையொடு கார்தலை மணந்த
முல்லை முதுதிணைச் செல்வ மெய்திப்
பாலையு நெய்தலும் வேலி யாகக்

- 40 கோல மெய்திக் குறையா வுணவொடு
துறச்சுக் புரியுந் தொல்லையி னியன்றது
பிறப்பற முயலும் பெரியோர் பிறந்தது
சிறப்பிடை யறாத தேசிக முடையது
மறப்பெருந் தகையது மாற்றோ ரில்லது
45 விறற்புக முடையது வீரிய மடைந்த
துலகற் கெல்லாந் திலகம் போல்வ

27 - 8. அரசன், தெய்வம், குரு என்பவர்களிடம் செல்பவர்
வெறுங்கையராகச் செல்லலாகாதென்பர்.

30. அள்ளிலைப்பலவு : சீவக. 2109. அமிர்தம் - கனி.

29 - 31. வாழை, பலா, மா என்னும் மூன்றன் கனிகளும்.

32. காஅய் - சுமந்து.

34. பணிவு - தாழ்வு. பாக்கம் - மலைப்பக்கத்திலுள்ள ஊர்.

15 - 39. ஐந்திணையும் இவற்றிற் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

41. புரியும் - விரும்பும்.

43. தேசிகம் - ஒளி ; கௌரவம் ; தேசு, தேசிகமெனத் திரிந்த
தென்பர் ; “ தேசிகம் படத்துடைத்து ” சீவக. 1480, ந.

44. மறம் - வீரம். 45. வீரியம் - நிலவளம்.

தலகை வேந்த னுணை கேட்பு
தரம்பு மல்லலுங் கரம்பு மில்லது
செல்வப் பெருங்குடி சிறந்தணி பெற்றது

- 50 நல்குர வாளரை நாடினு மில்லது
நன்பெரும் புலவர் பண்புளி பன்னிய
புகழ்ச்சி முற்ற மகிழ்ச்சியின் மலிந்த
தின்னவை பிறவு மெண்ணுவரம் பிகந்த
மன்பெருஞ் சிறப்பின் மகதநன் னாடு
55 சென்றுசார்ந் தனராற் செம்மலொ டொருங்கென்.

உ—மகதநாடு புக்கது முற்றிற்று.

47. அலகை வேந்தன் - மற்றை அரசர்க்கு உவமையாகவுள்ள
அரசன் : உ. 2 : 15.

48. அரம்பு - குறும்பு ; “வரம்பிகந் தரம்பு செய்யும்” (சீவக.
2727.) கரம்பு - பாழ்நிலம். 55. செம்மல் - உதயணன்.

௩—இராசகிரியம் புக்கது.

மன்பெருஞ் சிறப்பின் மகதநன் னாடு
சென்று சார்ந்தபின் வென்றியிற் பெருக
(ஊர்களின் சிறப்பு)

யாறுங் குளனும் வாய்மணந் தோடித்
தண்டலை தோறுந் தலைபரந் தூட்டி
5 வண்டிமிர் பெய்கையும் வானியுங் கயமும்

௩—இராசகிரியம் புக்கது.

[உதயணன் மகதநாட்டின் இராசதானியாகிய இராசகிரிய நகரத்தை அடைந்தது இதனால் அறியலாகும். இதில் மதிலைக் கன்னியாகவும் நகரத்தைத் தாமரை மலராகவும் உருவகம் செய்திருத்தல் பாராட்டற்பாலது.]

3. குளன் - ஏரி. யாறும் குளனும் : எழுவாய். மணந்து - கலந்து.

4. தண்டலை - பூந்தோட்டம்.

5. பெய்கை - மானிடராக்காத நீர்நிலை ; வானி - ஆற்றிலுள்ள ஒடை ; “வண்டார் குவளைய வானியும் பெய்கையும்” (சீவக. 337.) கயம் - ஆழமான குளம்.

கேணியுங் கணறு நீணிலைப் படுவும்
நறுமலர் களுவி யுறநிமிர்ந் தொழுகச்
சாவி கவினிய கோலச் செறுவிற்
செல்வங் கொடுத்து நல்குத லறாஅ
10 இன்பங் கெழீஇய மன்பெருஞ் சிறப்பிற்
பல்குடித் தொல்லூர் புல்லுபு குழ
(இராசகிரியத்தின் சிறப்பு)

உயர்மிசை யுலகி னுருகெழு பன்மீன்
அகவயிற் பொலிந்துத னலங்குகதிர் பரப்பி
நிலப்புடை நிலத்தரு நிறைமதி போலச்
15 காட்சி யியைந்த மாட்சித் தாகிச்
(மதில்)

சித்திரக் கைவினை செறிந்த கோலத்துப்
1 பத்திரப் பாம்புரி 2 வத்தகக் கலாஅய்
3 முற்பட லனைஇய பொற்படைப் படுகாற்
கண்டவர் நடுக்குங் குண்டகழிப் பைந்துகில்
20 தண்டாச் செல்வமொடு தனக்கணி யாக
உடுத்துவிற் றிருந்த வடுத்தீ ரல்குல்
மாற்றோர் அகரப் படாஅ தேற்ற
பன்மணி பயின்ற வெண்முகட் டுச்சி

6. கேணி-சிறியகுளம் ; “தன்கேணித் தகைமுற்றம்”
51.) படு - மடு. 5 - 6. பொய்கை, கேணி : ௩. 9 : 12.
8. சாவி கவினிய - நெல் அழகுபெற்ற. செறு - நன்டு.
13. அகவயின் - உள்ளே.
14. பூமியில் உயர்ந்து தோன்றும் மதியைப்போல.
12 - 5. பல ஊர்கள் சூழ்ந்த இராசகிரிய நகரத்திற்குப் பல நட
சத்திரங்கள் சூழ்ந்த திங்கள் உவமை.
17. பத்திரம் - அழகு. பாம்புரி - மதிலினடியேயுள்ள ஆளோடி
கள் ; சீவக. 1250; ந. கலாஅய் - கலந்து.
18. பொற்படைப் படுகால்-பொன்னாலே செய்யப்பட்ட மேகலை ;
“மேகலை யேணிப் படுகால்” (பரி. ௧0) என்பதன் உரையைப் பார்க்க.
19. குண்டு அகழ் பைந்துகில் - ஆழத்தையுடைய அகழியாகிய
22. மாற்றோர் - பகைவரால். [பசிய ஆடை.
23. முகட்டிச்சி: ஒருபொருட்பன்மொழி.
பி - மீ. 1 பத்திப். 2 வித்தகக்கலாய். 3 முட்பட.

- நலத்தகு ஞாயி விலக்கண விளமுலைப்
 25 பொறிநிலை யமைந்த போர்ப்பெருங் கதவிற்
 செறிநிலை யமைந்த சித்திரப் புதவின்
 யாப்புற வமைத்த வாய்ப்புடைப் பணதி
 வல்லோர் வகுத்த செல்வக் கூட்டத்
 தாய்நலக் கம்மத் தழுகொடு புணர்ந்து
 30 தீயழற் செல்வன் செலவுமிசை தவிர்க்கும்
 வாயின் மாடத் தாய்நல வணிமுகத்
 தொண்பொற் சத்தித் திண்கொடி சேர்ந்து
 விண்ணிற் செல்லும் விளங்கொளி யவர்களை
 மண்ணிற் செல்வங் காணிய வல்விரைந்
 35 1 தடைதர்மி னென்னு மவாவின போல
 வடிபட வியங்கும் வண்ணக் கதலிகைக்
 கூந்த லணிந்த வேந்துறுதற் சென்னிக்
 கடியெயின் முதுமகள் காவ லாக

24. ஞாயில் - மதிலின்மேல் ஏப்புழைக்கு நடுவேயுள்ள எய்து
 மறையும் சூட்டென்னும் உறுப்பு.

25. போர்ப்பெருங்கதவு - பெரிய இரட்டைக் கதவு ; “புலிப்-
 பொறிப் போர்க்கதவு” பட்டின. 40.

26. சித்திரப்புதவு - சித்திரங்களையுடைய வாயில்.

30. தீயழற் செல்வன் - சூரியன்.

31. வாயின் மாடம் - கோபுரம் ; இது மலைநாட்டு வழக்கென்பர்.

32. சத்திக்கொடி - சூல ஒழுங்கு.

33. ஒளியவர்களை - தேவர்களை.

34. காணிய - காணுதற்கு. வல்விரைந்து - மிகவிரைந்து.

35. அடைதர்மின் - அடையுமின். அவாவினபோல - விரும்பி
 அழைப்பவைபோல.

36. வடிபட - காற்று மேலே படுதலால் ; வளி வடியாயிற்று,
 ள்ளிற் கடியுறுதுபோல.

36 - 7. கதலிகைக் கூந்தல் - துவசமாகிய கூந்தல்.

38. எயிலாகிய முதுமகள்.

17 - 38. பாம்புரியாகிய மேகலையையும், அகழியாகிய ஆடையை
 பும், ஞாயிலாகிய கொங்கைகளையும், புதவாகிய பணதியையும், வாயின்
 மாடமாகிய முகத்தையும், கொடிகளாகிய கூந்தலையுமுடைய எயிலாகிய.

௩ - மீ. 1 தடைதர்மி.

(படைச்சேரி)

நெடுநீர்ப் பேரியாறு நிறைந்துவிலங் கறுத்துப்

- 40 பல்வழிக் கூடிய படிய வாகிச்
செல்வழி யெல்லாஞ் சிறந்த கம்பலை
கரைபொரு துலாவந் திரையொலி கடுப்ப
நிறைவளங் கவினிய மறுகிரு பக்கமும்
அந்தி வானத் தகடுமுறை யிருந்த
45 ஒண்கே ¹ முடுவி னொளிபெறப் பொலிந்து
கண்ணுற நிவந்த பண்ணமை படுகாற்
கைவினை துனித்த மைதவழ் மாடத்
தரும்படைச் செல்வ ரமர்ந்தினி துறையும்
பெரும்படைச் சேரி திருந்தணி யெய்திக்
50 கைபுனை வனப்பினோர் பொய்கை பாக

(பாத்தையர் தேரு)

வாணுதன் மகளிரு மைந்தரு மயங்கிக்
காம மென்னு மேமப் பெருங்கடற்

முதுமகளென்க ; “ வயிரவரை கண்விழிப்ப போன்றுமழை யுகளும்,
வயிரமணித் தாழ்க்கதவு வாயின்முக மாக, வயிரமணி ஞாயின்முலை வான்
பொற்கொடிக் கூந்தல், வயிரக்கிடங் காடைமதிற் கன்னியது கவினே ”,
“ அகழ்கிடங் கந்துகி லார்ந்த பாம்புரி, புகழ்தரு மேகலை நாயில் பூண்
முலை, திகழ்மணிக் கோபுரந் திங்கள் வாண்முகஞ், சிகழிகை நெடுங்
கொடி செல்லிக் கென்பவே ” சீவக. 105, 1444.

39. விலங்கறுத்து - குறுக்கிடுபவைகளை நீக்கி.

40. படியவாகி - தோற்றத்தினையுடையவாய்.

41. கம்பலை - மனிதரிடத்திருந்தும் யானை முதலியவற்றினிடத்தி
ருந்தும் உண்டாகும் ஒலிகள்.

41 - 2. கம்பலைக்கு அலையொலி உவமை. 43. மறுகு - வீதி.

39 - 43. மறுகிற்கு யாறு உவமை; உ. 7 : 7 - ஆம் அடியின்
குறிப்பைப்பார்க்க. 45. உடு - நட்சத்திரம்.

46. படுகால் - படி. 48. படைச்செல்வர் - படைவீரர்.

49 - 50. படைச்சேரி, இடை நகரத்தைச் சூழப் புறநகரத்தில்
உள்ளதாதலின், அஃது ஒருபொய்கையாகக் கூறப்பட்டது; படைச்
சேரி, புறப்படை வீடெனவும் வழங்கும்.

51 - 109. இராசகிரியநகரம் ஒரு தாமரை மலராகவும், அதி
லுள்ள பலவகைச் சேரிகள் அம்மலரினுள்ள பலவகையுறுப்புக்களாகவும்
இவ்வழிகளாற் கூறப்படும்.

பி - ம். 1 மெழுவீ.

படுதிரைப் பரப்பிற் குடைவன ராடி
 அணிதலும் புனைதலு முனிவில ராகிக்
 55 காத லுள்ளமொடு கலந்துண் டாடுநர்
 போகச் சேரி புறவித ழாகச்

(வேளாளர் தேரு)

சால்பெனக் கிடந்த கோலப் பெருதுகம்
 பொறைக்கழி கோத்துப் பூண்டன ராகி
 மறத்துறைப் பேரியாற்று மறுகரை போகி
 60 அறத்துறைப் பண்டி யசைவிலர் வாங்கி
 உயர்பெருந் தொற்றவ னுவப்பினுந் காயினும்
 தவிர்க்கவும் போக்கவும் படாத தன்மையர்
 நன்புலந் தழீஇய மன்பெருஞ் செய்கைக்

56. போகச்சேரி - பரத்தையர் தெரு.

57. சால்பு-பல குணங்களாலும் நிறைதல். துகம் - துகத்தடியில்.

58. பொறைக்கழி கோத்து - பொறையாகிய கழியைக் கோத்து ;
 கழி - கயிறுமாம் ; க. 32 : 17. 'பூண்டனராகி' என்றதனால் இவர் ஒரு
 தாக உருவகஞ் செய்யப்பட்டனர்.

57 - 8. = க. 32 : 17 - 8; "வளைபயில் கீழ்கட னின்றிட மேல்
 கடல் வானுகத்தின், துளைவழி நேர்கழி கோத்தென" திருச்சிற். 6.

59. பாவவழியாகிய பெரிய யாற்றினது மற்றைக் கரையை
 அடைந்து.

60. அறத்துறைப்பண்டி - அறத்தின் பகுதியாகிய வண்டியை.

57 - 60. "கவற்சியிற் கையற னீக்கி முயற்சியிற், குண்டுதுறை
 யிடுமணற் கோடுற வழந்திய, பண்டிதுறை யேற்றும் பகட்டிணை போல,
 இருவே மிவவிடர் நீக்குதற் கியைந்தனம்" (க. 53 : 52 - 5) என்பதும்,
 "மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னு னுற்ற, இடுகக ணிடர்ப்பா டுடை
 த்து" (குறள், 624) என்பதும், "அசசொடு தாக்கிய பாருந் றியங்கிய,
 பண்டச் சாகாட் டாழ்ச்சி சொல்லிய, வரிமணன் னெருமரக் கற்பக நடக்
 கும், பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையு முண்டோ" (புறநா. ௬0) என்ப
 தும், "நிரம்பாத நீர்யாற் றிடுமணலு ளாழ்ந்து, பெரும்பார வாடவர்
 போற் பெய்ப்பண்டந் தாங்கி, மருங்கொற்றி மூக்கூன்றித் தாடவழ்ந்து
 வாங்கி, யுரங்கெட் டுறுப்பழுதிப் புல்லுண்ணு போன்றும்" (சீவக. 2784).
 என்பதும் இங்கே அறியற்பாலன.

63. நன்புலம் - நல்லறிவு ; நல்ல தூல்களுமாம்.

காரணக் கிளவிப் பூரண நோக்கிற்

65 பெருங்கடி யாள ரருங்கடிச் சேரி
புறவிதழ் மருங்கிற் புல்வித ழாக

(வாணிகர் தேரு)

மதியுறழ் சங்கின் வாய்வயிற் போந்த

நிதியம் பெற்ற நீர்மையர் போல

அதிரா வியற்கை யங்கண் ஞாலத்துக்

70 குதிரை மருப்புங் கொளற்கரி தாகிய

அழலுமிழ் நாக நிழலுமிழ் மணியும்

சிங்கப் பாலுந் தெண்டிரைப் பெளவத்து

மூவா வமார் முயன்றுடன் கொண்ட

வீயா வமுதமும் வேண்டிற் போய்த்தரும்

75 அரும்பெற்ற பண்ட மொருங்ககத் தடக்கி

விட்டன றிருவா முட்டில் செல்வத்துப்

பல்விலை வாணிகர் நல்விலைச் சேரி

புல்விதழ் பொருந்திய நல்வித ழாக

64. காரணத்தைபுடைய சொற்களையும் நிறைவுற்ற ஆராய்ச்சியை

65. கடி - பாதுகாப்பு. [யும்.

65 - 6. பெருங்கடியானர் சேரிகள், புறவிதழ்களின் அகத்தே யுள்ள புல்விதழ்களாக.

67 - 8. நிதிகளுள் சங்கநிதி சிறந்ததென்பர்.

76. விட்டனரிருவா - பண்டங்களைக் கைவிட்டு வேறிடத்தில் இருத்தாத ; ' விற்பாற் பையிலே வில்லாக்காற் கையிலே ' என்பது ஒரு பழமொழி.

70 - 77. வணிகர் யார் எந்தப்பொருளை விரும்பினும் அவர் களுக்கு அதைத்தரும் ஆற்றலுடையவரென்றபடி ; " இரவ லாளரே பெருந்திரு வுறுக, அரவுமிழ் மணியு மலைகட லமுதும், சிங்கப் பாலுந் திங்கட் குழவியும், முதிரை வாலுங் குதிரை மருப்பும், ஆமை மயிரு மன் னத்தின் பேடும், ஈகென விரப்பினு மில்லென வறியான், சடையனை யயன்றைத் தலைவனை, உடையது கேண்மி னுறுதி யோர்ந்தே " என்னும் பழம்பாடலிலும் இவ்வடிகளிற் போலவே குதிரைமருப்பு முதலியவை பெறுதற்கரியனவாகக் கூறப்பெற்றிருத்தல் காண்க.

78. மேற்கூறிய புல்விதழைச் சார்ந்த நல்ல இதழ்,

77 - 8. வாணிகர்சேரி நல்விதழாக.

(அந்தணர் தேரு)

- மேன்முறை யியன்ற நான்மறைப் பெருங்கடல்
80 வண்டுறை யெல்லை கண்டுகரை போகப்
புறப்பொரு ளல்லா வறப்பொரு ணுனின்
ஒளிகண் கூடிய நளிமதி போல
ஒத்தொடு புணர்ந்த ¹ காப்புடை யொழுக்கின்
உலகப் பல்லுயிர்க் கலகை யாகப்
85 பெருந்தகை வேள்வி யருந்தவப் படிவமொடு
தந்தொழி றிரியாக் தரும நெஞ்சின்
² அந்தணர் சேரி யகனித ழாக

(அமைச்சர் தேரு)

- இருநில வரைப்பி னெதிர்ப்போ ரின்றி
அருநிலை யுலகி னாட்சி ³ விறப்பினும்
90 பெரும்படைக் கொற்றம் பீடழிந்து சுருங்கா
அரும்படை மன்ன ராற்றலி னெருங்கத்
தலைமையின் வழீஇய நிலைமை யெய்தினும்
உற்றது முடிக்கு முறுதி நாட்டத்துக்
கற்றுப்பொரு டெரிந்த கண்போற் காட்சி
95 அருமதி யமைச்சர் திருமதிற் சேரி

79 - 80. நான்கு வேதங்களையும் முற்றவோதி ; “வேதங் கரை
கண்டான் வீற்றிருக்கும்” பு. வெ. 163.

82. கலைநிறைந்தமையின் மதி உவமை.

83.—ஈ. 4 : 82 - 3 ; துறள், 134.

நாவினையுடைய (81) அந்தணர் (87.)

89. விறப்பினும் - பெருகினாலும்.

90. சுருங்கா - சுருங்கி. 91. மன்னர் - பகைமன்னர்.

92. வழீஇய நிலைமையை அடைந்தாலும்.

சுருங்கி (90) எய்தினும் (92) என்க.

94 - 5. “சூழ்வார்கண் ணாக வொழுகலான்” (துறள், 445); “மந்
திரக் கிழவர் கண்ணு” சூளா. தூது. 135.

பு - ம். 1 காப்புக்கடை. 2 அந்தண்சேரி. 3 விரப்பினும்.

மாசில் பைந்தாது சுமந்த மத்தகத்
தாசில் பன்மல ரல்லி யாகச்

(அரண்மனை)

- சுகெதி ரணிந்த சூழ்கதிர்ச் செல்வன்
விசுடர்ப் பேரொளி விமானம் போலச்
100 சேனொளி திகழு மாண்வினை மாடம்
வேண்டிய மருங்கிற் காண்டக நெருங்கிச்
செஞ்சுடர் மணிமுடி திகழுந் சென்னிப்
பைந்தலை நாகர் பவணங் கடுப்பக்
காப்பின் றுயினுங் கண்டோ ருட்கும்
105 யாப்புடைப் புரிசை யணிபெற வளைஇ
அருமணிப் பைம்பூ ணரசுகத் தடைந்து
வாயி லணிந்த வான்கெழு முற்றத்துக்
கோயில் கொட்டை யாகத் தாமரைப்
பூவொடு பொலியும் பொலிவிற் றுகி
110 அமையாச் செய்தொழி லவுணர்க் கடந்த
இமையாச் செங்க ணிந்திர னுறையும்
அமரா பதியு நிகர்தனக் கின்றித்
துன்ப நீக்குந் தொழிலிற் றுகி
இன்பங் கலந்த விராச கிரியமென்

97. அல்லி - அகவிதழ்களின் உள்ளேயுள்ள சிறிய இதழ்.

98 - 9. சூரியனுடைய தேரைப்போல.

103. பவணம் - நாகருலகம்; சீவக. 146, 2853; “நல்லரா
வுறையும் புற்றம் போலவும்.....வெருஉ மோரொளி, வலனுயர்
நெடுவே லென்னைகண் ணதுவே” (புறநா. ௩௦௯) என்பதும் இங்கே
அறியற்பாலது. 104. உட்கும் - அஞ்சும்.

பவணங்கடுப்ப (103) உட்கும் (104.) 106. அரசு - அரசன்.

56 - 108. “கொட்டையைச் சூழ்ந்த வல்லியு மிதழும் போல”; க.
42: 14 - 5.

50 - 114. இவ்வடிகளிற் போலத் தாமரைமலரும் அதனுறுப்புக்
களும், “பொய்கை போர்க்களம் புறவிதழ் புலவு வாட்படை புல்லிதழ்,
ஐய கொல்களி நகவித ஸரச ரல்லிதன் மக்களா, மையில் கொட்டை
யம் மன்னொ மலர்ந்த தாமரை வரிசையாற், பைய வுண்டபின்
கொட்டைமேற் பவித்தி ரத்தும்பி பறந்ததே” (சீவக. 2811)

115 நெண்டிசை மருங்கினுந் தன்பெயர் பொறித்த
மன்பெருஞ் சிறப்பின் மல்லன் மாநகர்

(உதயணன் இராசகிரியம் புத்தல்)

சாரச் சென்றதன் சீர்கெழு செல்வமும்
விள்ளா விழுச்சீர் விச்சா தரருறை
வெள்ளியம் பெருமலை யன்ன விளங்கொளி

120 மாட மறுகின் மயங்கொளிக் கழுமலும்
நீடுபுகழ்க்¹ குருசி னெஞ்சிடை நலிய
வள்ளிதழ்க் கோதை வாசவ தததையை
உள்ளுபு திருநகர் புக்கன னுலந்தென்.

௩—இராசகிரியம் புக்கது முற்றிற்று.

என்பதில் முறையே கூறப்பெற்றிருத்தலையும், “மாயோன் கொப்பூழ்
மலர்ந்த தாமரைப், பூவொடு புரையுஞ் சீரூர் பூவின், இதழகத் தனைய
தெருவ மிதழகத், தரும்பொகுட் டனைத்தே யண்ணல் கோயில்” (பரி.
ப. 174), “நீளிற வருவி னெடியோன் கொப்பூழ், நான்முக வொரு
வற் பயந்த பல்லிதழ்த், தாமரைப் பொகுட்டிற் காண்வரத் தோன்
றிச், சுடும னோங்கிய நெடுநகர்” (பெரும்பாண். 402 - 5) என்பவற்
றில் நகரம் தாமரைமலராகக் கூறப் பெற்றிருத்தலையும் காண்க.

115. தன்பெயர் - தன்புகழ்; “ஏமாங் கதமென் றிசையாற் றிசை
போயதுண்டே” (சீவக. 31); “செங்கோற நென்னவர் காக்கு நாடென,
எங்கணும் போகிய விசையோ பெரிதே” சிலப். க. 9 - 10.

118. விச்சாதரர் - வித்தியாதரா.

118 - 9. வித்தியாதரார்க்கு இருப்பிடமாக வெள்ளிமலையொன்
றுண்டென்பது சைனர் கொள்கை. இது கைலாயமலையன்று.

120. கழுமல் - திரட்சி. 123. உலந்து - நெஞ்சுழிந்து.

பு - ம். 1 குருகின்.

சு—புறத்தொடங்கியது.

உள்ளுநத லானு துள்ளகஞ் சுருங்கிய
வள்ளிதழ் நறுந்தார் வத்தவன் றன்னொடு

(யவனச்சேரி முதலியசேரிகள்)

விண்ணுற நிவந்த பண்ணமை படைமதில்
வாயிலு மருங்கிலுங் காவல் கண்ணரி

- 5) வேந்துபிழைத் தொழுகினுங் காய்ந்து கலக்கரு
முழுப்பரி சார முதற்க ணெய்தி
விழுப்பெருஞ் செல்வமொடு வென்றி தாங்கிய
ஐம்பதி விரட்டி யவனச் சேரியும்
எண்பதி விரட்டி யெறிபடைப் பாடியும்

10) அளப்பருஞ் சிறப்பி னுயிர மாகிய

சு—புறத்தொடங்கியது.

[உருமண்ணுவா முதலியோர், வாசவதத்தையை மீட்டுத்தருவே
னென்று காகதுண்டகனென்னும் முனிவனைக்கொண்டு கூறுவித்து
உதயணனைத் தேற்றி அவனோடும் இராசகிரிய நகரத்தின் புறத்தே
மறைத்திருந்தது இதனால் அறியலாகும்.]

1. உள்ளுதல் ஆனது - நினைத்தல் அமையானாகி.

3. விண்ணுறநிவந்த மதில்: “வான்றோ யிஞ்சி” (மலைபடு. 92.)
படைமதில் - பல படையாகச் செய்யப்பட்ட மதில்; படை - சுவரின்
பகுதி; “பல்படைப் புரிசை” (புறநா. 229); “படையார் புரிசைப்
பட்டினஞ்சேர் பல்லவ னீச்சரமே” “படையுடை நெடுமதில்”, “படை
யார் மதின் முன்றையும்” தேவாரம்.

4. கோபுரவாயிலினிடத்தும் மதிற்பக்கத்திலும் இருந்து காத்தலைக்
கருதி.

5. வேந்து - தம்முடைய அரசன். பிழைத்து - பாதுகாப்பில
னாகி. காய்ந்து கலக்கு அரு - கோபித்துப் பகைவரை வருத்துத
லொழியாத. 6. பரிசாரம் - வழிபடுதலை.

8. யவனச்சேரி - யவன தேயத்து வீரர் தெரு.

9. எறிபடைப்பாடி - ஈட்டி வேல் முதலிய படைகளையுடைய
வீரர்சேரி.

தலைப்பெருஞ் சேனைத தமிழ்ச் சேரியும்
கொலைப்பெருங் கடுத்திறற் கொல்லர் சேரியும்
மிலைச்சச் சேரியுந் தலைத்தலை சிறந்து

(சித்திரசாலை)

- வித்தக வினைஞர் பத்தியிற் குயிற்றிய
15 சித்திர சாலையு மொத்தியைந் தீதாமகிய
ஒட்டுவினை மாடமுங் கொட்டுவினைக் கொட்டிலும்
தண்ணீர்ப் பந்தருந் தகையமை சாலையும்
அறத்தியல் கொட்டிலு மம்பலக் 1 கூடமும்
மறப்போர்க் கோழி மரபிற் பொருத்தும்
20 விறற்போ ராடவர் விரும்பிய சுண்ணும்
மறக்களி யானை வடிக்கும் வட்டமும்
கடிசெல் புரவி முடுகும் வீதியும்

11. தமிழ்ச்சேரி - தமிழையுடைய சேரி : என்றது, தமிழ் நாட்டி
லிருந்து வந்தவீரரிருக்கும் சேரியை ; தொல். புள்ளி. சூ. 90, இளம். ந.;
நன். மயிலை. சூ. 224; இ. வி. சூ. 134, மேற்.

12 கொல்லர் - ஆயுதங்களை வடித்துக் கொடுப்போர் ; “வேல்
வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே” (புறநா. நகஉ); “முந்
நூறுயிர முட்டிகைச் சேரியும்” என்றார் முன்னும் ; க. 43: 200.

13. மிலைச்சச் சேரி - மிலைச்ச நாட்டு வீரர் இருக்கும் சேரி ;
“மிலைச்ச மன்னர்” க. 53: 95; கூ. 25: 54.

14. வித்தக வினைஞர் - சிற்ப வேலை செய்வோர். குயிற்றிய -
எழுதிய. 14 - 5. சித்திரசாலை : பரி. கஅ : 28, கக : 53.

16. ஒட்டுவினை மாடம் - செங்கற்களை ஒன்றோடொன்று பொருந்த
ஒட்டிய மாடம் ; என்றது வெளவானத்திபோல்வனவற்றை. கொட்டு
வினைக்கொட்டில் - செம்பு முதலியன கொட்டித் தொழில் செய்யும்
இடங்கள் ; கொட்டுவினை - ஓடை முதலியவற்றைக் கொட்டுந் தொழிலு
மாம்.

18. அறத்தியல் கொட்டில் - தருமோபதேசம் செய்யுமிடம். அம்
பலம் - பொதுவிடம்.

19. கோழிகளை மரபிற் பொரசு செய்தலாவது, சொல்லுக்குச்
சொல்லும், ஆமைக்கு ஆமையும், தெங்குக்குத்தெங்குமாகிய நிறங்களை
அறிந்து சண்டைக்கு விடுதல் ; பு. வெ. 348, உரை.

21. வடிக்கும் வட்டம் - வயமாக்கிப் பயிற்றும் வட்டமான இடங்
கள் ; “புரவி வட்டமும்” சீவக. 84.

பு - ம். 1 கூட்டமும்.

- அடுத்தொலியறாஅ வரங்கமுங் கழகமும்
அறச்சோற் றட்டிலு மம்பலச் சாலையும்
- 25 தேவ குலனுந் தேசிகப் பாடியும்
மாவந் தேரு மயங்கிய மறுகும்
காவுந் தெற்றியுங் கடவுட் பள்ளியும்
தடவளர் செந்தீ முதல்வர் சாலையும்
வேண்டிடந் தோறுங் காண்டக நெருங்கி
- 30 ஆதி யாகி யமைந்தவனப் பெய்தி
மயங்கிய மாந்தர்த் தாகி யார்க்கும்
இயங்குதற் கின்னாப் புறம்பணைச் சேரியும்
அந்தண் பாடியு 1 மனுகி யல்லது
வெந்திறல் வேகமொடு விலக்குதற் கரிய
- 35 ஐங்கணைக் கிழவ னமர்ந்துகிலை பெற்ற
எழுதுவினைத் திருநக ரொழிலுற வெய்தி

(பொய்கை)

இட்டிகைப் படுகாற் குட்டக் கோணத்
துத்தர மருங்கி னத்தினஞ் சொரிந்த
மணிதெளித் தன்ன வணிநிறத் தெண்ணீர்ப்

23. அரங்கம் - நாடகசாலை. கழகம் - குதாடுமிடம் ; படைக் கலம் பயிலும் இடமுமாம்.

25. தேவகுலன் - தேவாலயம். தேசிகப்பாடி - பல தேசத்து வாணிகர் இருக்கும் தெரு ; “பாடை யறியாத் தேசிகச் சேரியும்” என்றார் முன்னும் ; உ. 8 : 60.

27. கடவுட்பள்ளி - முனிவர் ஆச்சிரமங்கள்.

28. தட - ஒமகுண்டம் ; “வடபான் முனிவன் நடவினுட் டோன்றி” (புறநா. ௨௦௧.) முதல்வர் சாலை - வேள்வி முதல்வராகிய அந்தணரகரம்.

32. புறம்பணைச்சேரி - நகரத்தின் புறம்பேயணைந்த இடத்திலுள்ள சேரி. 33. அந்தண்பாடி - அந்தணர் தெரு ; ந. 3 : 87.

35 - 6. மன்மதனுடைய கோயிலையுடையதாய் ; 58 - 9.

37. இட்டிகைப் படுகால் - செங்கலாற் கட்டிய படி. குட்டம் - ஓட்டம். 38. நத்து - சங்கு.

39. க. 40 : 122, அடிக். மணி - முத்து.

பி - ம். 1 மனுகி.

40 பெருந்தண் பொய்கை மருங்கிற் குலாஅய்ச்

(தாபதப்பள்ளி அமைந்துள்ள இடம்)

சேறுபடு செறுவி னுறுநடு கடைசியர்

கழிப்புநீ 1 ராரலொடு கொழுப்பிறுக் கொளீஇய

நாரைச் சேவல் பார்வலொடு வதிந்த

எழிற்பூம் புன்னைப் பொழிற்புடை நிவந்த

45 வள்ளிதழ்த் தாமரை வான்போ துளரி

முழுத்திரட் டெங்கின் விழுக்குலை நெற்றி

அகமடல் வதிந்த வன்புபுரி பேடை

நரல்குர லோசை யனைஇ யயல

கணைக்காற் கமுகி னிணைப்பொதி யவிழ்ந்த

50 ஸ்ரீமென் பாளையு ளசைந்த வண்டினம்

மயமர் வைகறை மருங்குதுயி லேற்ற

அனந்தர் முரற்சி யனைஇப் புதைந்த

பூங்கண் முற்றிய புறத்துப்புடை யாடித்

தேங்கட் டெம்பி தீங்குழ லிசைப்ப

55 இயல்பிற் கெழீஇய வின் றுணைப் பிரிந்தோர்க்

குயலரி தாக வுழுழ் கவற்றும்

41. செறு - வயல், நாறு - நாற்று.

42. கழிப்பு - கழித்தல். ஆரல் - ஒருவகைமீன். கொழுப்பு இறு கெளளீஇய - கொழுப்பையுடைய இறுமீனைக் கொத்தியெடுத்துக் கொள்ளுதற்கு.

43. பார்வல் - கவர்ந்துகொள்ளக் காலம்பார்த்திருத்தல்; “பார் வற் கொக்கு” பதிந். உக.

45. வள்ளிதழ் - பெரிய இதழ். உளரி - அசைத்து.

46. நெற்றி - உச்சி.

47. உள் மடலிற்றங்கிய பெண் நாரை.

49. கணைக்கால் - திரண்டஅடி. இணை - இரண்டாகிய.

51. துயிலேற்ற - விழித்த; “செங்க, ணைற்றெழுந் தனனால்” என்றார் முன்னும்; உ. 18 : 118 - 9.

52. அனந்தர் - தூக்கமயக்கம்.

53. பூங்கள் - பூவிலுள்ள தேன்.

54. தும்பியிசைக்குக் குழலிசை உவமை: உ. 13 : 24, அடிக்; “தும்பி...தீங்குழ லாம்பலி னினிய விமிரும்” ஐங்குறு. உகடு.

56. கவற்றும் - கவலையடையச் செய்யும்.

பி - ம். 1 ரார்வலொடு.

வயலுந் தோட்டமு மயல்பல கெழீஇய
தாமரைச் செங்கட் டமனிய விணைக்குழைக்
காமன் கோட்டத்துக் கைப்புடை நிவந்த
60 இளமரக் காவி னிணை தனக் கில்லாத்
தூபத் தொழக்கத் தாபதப் பள்ளி
தமக்கிட மாக வமைத்த பின்றை

(அமைச்சர் செயல்)

வித்துணை மாதர் விளிவுகிணைத் திரங்கி
வாழ்த லாற்றான் வாய்மொழி 1யரசன்
65 உற்றவ னொருயி ருய்தல் வேண்டி
இற்றவன் பிறந்தாழிக் காட்டு மந்திரம்
கற்றாவினை நின்றனென் காட்டுவெ னினக்கென
வஞ்ச மாயினு நெஞ்சவலி யுறுக்கெனக்
கண்கவர் பேரொளிக் காகதுண் டகனெனும்
70 அந்த னானை யமைச்சர் தருதலின்

(காகதுண்டக முனிவர் கூற்று)

அருமதி யண்ணற் கவரிது கூறும்
இருமதி யெல்லை யிபைந்த விரதமொ
பாக்க பின்றி ரிருக்கல் வேண்டும்
அச்சுடைய யி ருந்தபி னருங்காட் டகவயின்

-
59. காமன்கோட்டம் - மன்மதன் கோயில்.
58 - 9. "தாமரைச் செங்கட் செவ்வாய்த் தமனியக் குழையினாய்"
(சீவக. 2057) என்பது இங்கே ஒப்பு கோத்தற்பாலது.
61. தாபதப்பள்ளி - முனிவர் ஆச்சிரமம்.
63. மாதர் விளிவு - வாசவதத்தையின் மாணத்தை.
66. இற்றவன் - வாசவதத்தை.
68. நெஞ்சவலியுறுக்க என - மனம் துணிவடையும்படி செய்க
வென்று சொல்லி.
71. அவன் - காகதுண்டகமுனிவன்.
72. இருமதியெல்லை - இரண்டிமாத அளவு.
73. இரங்கமன்றி - வாசவதத்தையை நினைத்து இரங்குதலில்லா
மல் : என்றது, 'இரங்கி வாழ்த லாற்றான்' (63-4) என்றதை உட்
கொண்டு.

பி - ம. 1 அத்தனைன்ற.

- 75 மொய்த்தழ லீமத்து முன்னர்க் காட்டிய
தவாஅ வன்பிற் ¹றவமா சாதனை
போகிய பொழுதி னாகிய ²நலத்தொடு
மேலை ³யாகிய வடிவின ளாகி
மற்றவ ளடைவது தெற்றெனத் தெளியெனக்
80 கற்புடை மாதரைக் கைப்படுத்தெனதோர்
கட்டுரை வகையிற் பட்டுரை யகற்றி
ஆப்புடை யொழுக்க மறியக் கூறிக்
காப்பொடு புணரிற் ⁴காணலு மெளிதெனக்
காவல குமரற்கு மேவன வுரைத்து
85 ⁵விடுத்தவன் போகிய பின்றை மடுத்த

(உருமணுவா முதலியோர் கூற்று)

- இருநிலம் புகுதலு ⁶மொருவிசும் பிவர்தலும்
வருதிரை நெடுங்கடல் வாய்க்கொண் டிமிழ்தலும்
மந்தர மேந்தலு மென்றிவை பிறவும்
பண்டியல் விச்சை பயிற்றிய மாக்களைக்
90 கண்டு மறிதுங் கண்கூ டாகச்

-
75. ஈமம்-பிணஞ்சுடுதற்கடுக்கிய விறகடுக்கு; புறநா. உடக, உரை.
76. சாதனை - சாதித்தல்.
77. போகியபொழுதின் - முடிந்தகாலத்தில்.
78 - 7. மயானத்துத் தவஞ்செய்தல் முனிவனதுதொழில்.
79. அவன் - வாசவதத்தை.
81. பட்டுரை - அரசனிடத்துண்டாகிய இரங்கற்சொற்கள்; பண்
டுள்ள உரையுமாம். 82. ஒழுக்கம் - விரதம்.
83. காப்பு - ஐம்பொறிகளைக் காத்தல்.
84. மேவன - பொருந்துவனவற்றை.
85. அவன் - காகதுண்டகமுனிவன்.
88. மந்தரம் - மேருமலை.
86 - 8. “நிலத்திற் குளித்து நெடுவிசும் பேறிச், சலத்திற் றிரியு
மோர் சாரணன்” (மணி. உச : 46 - 7) என்பதிலும் நிலத்திற் புகுதல்
முதலியவற்றுட் சில கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.
90. கண்கூடு - பிரத்தியட்சம்.

- பி - மீ. ¹றவாசசாதினை. ²நிலத்தொடு. ³யாக்கிய.
⁴கற்றலு. ⁵விடுத்தனன். ⁶மருவிசும்.

செத்தோர்ப் புணர்க்கும் விச்சையொடு புணர்ந்தோர்க்
கேட்டு மறியலம் வீட்டருஞ் சிறப்பிற்
புண்ணிய முடைமையி னண்ணின னுமிவன்
ஒருதலை யாகத் தருதல் வாயென

95 உறுதி வேண்டி புருமண் னுவாவும்
மருவிய தோழரு மன்னனைத் தேற்றி
மாய 1 வொழுக்கமொடு சேயதை நோக்கி
மிகுதிக் காதன் மகத மன்னனெடு
சுற்ற மாக்குஞ் சூழ்ச்சிய ராகிக்

100 கொற்ற வேந்தன் குறிப்புவிழி யோடி
அகத்துறைந் தொடுங்குதல் செல்லா ரகன்மதிற்
புறத்தொடுங் கினரார் பொருள்பல புரிந்தென்.

சு—புறத்தொடுங்கியது முற்றிற்று.

93 - 4. புண்ணியத்தினால் உயிர்ப்பிக்கும் வித்தையை அடைந்த
வனாகிய இம்முனிவன் வாசவத்தையை அளித்தல் உண்மையென்று.

97. மாயவொழுக்கம் - பொய்யாக ஒழுகுதல். சேயதை நோக்கல் -
திர்க்க தரிசனம்; என்றது பகைவெல்லுதலை; “ஆய்மையின் மந்திரத்
தறிஞ னுமெனச், சேய்மையி னோக்குறு சிறுகணன்” கம்ப. சடாபு
காண். 5.

98. மகதமன்னன் - தருசகன். 99. சூழ்ச்சி - ஆலோசனை.

102. பொருள் பல புரிந்து - பல காரியங்களைச் செய்துகொண்டு;
ந. 1 : 95 - 124, பார்க்க.

டி - ம். 1 வொடுக்கமொடுசெய்கை.

நு—பதுமாபதி போந்தது.

பொருள்புரி யமைச்சர் பூங்கழற் குருசிலொ
டிருளறு திருமணி யிராசுகிரி யத்துப்

நு—பதுமாபதி போந்தது.

[இராசகிரிய நகரத்தார் மன்மதனுக்கு விழாச்செய்யத் தொடங்கு
தலும், அதந்தரிய நாட்களேழனுள் முதல்நாள் வழிபடுதற்குப் பதுமா
பதியென்பவன் போந்து மன்மதனுடைய ஆலயத்தை அடைதலும்
இதனால் அறியலாதும்.]

1. பொருள்புரி - காரியங்களை விரும்பிச் செய்கின்ற.

புறமதி லொடுங்கிய பொழுதின் மறனுவர்

(மகத மன்னவன்)

தமரா ¹ மன்ன ருஞ்சம முருக்கிப்

- 5 பைங்கழ லமைந்த பாடமை நோன்றாள்
வெண்கதிர் மதியின் ² வேறெளி திகழ்ந்து
தான்மீக் கூரிய வேம வெண்குடை
மணிமுடிச் சென்னி மகத மன்னவன்
தணியா வேகத்துத் தருசகன் நங்கை

(பதுமாபதியின் பாதாதிக்கேசம்)

- 10 பசும்பொற் கிண்கிணி பரடுசுமந் தரற்ற
அசும்பம ருமரை யலைத்த வடியினள்
சிறுபிடித் தடக்கையிற் செறிவொடு புணர்ந்து
மென்மையி னியன்று செம்மைய வாசி
நண்புவீற் றிருந்த நலத்தகு குறங்கினள்
15 மணியும் பவழமு மணிபெற நிரைஇய
செம்பொற் பாசிழை செறிய வீக்கிய
பைந்துகி லணிந்த பரவை யல்குலன்
துடிதோங் கூறிய விடுகிய நடுவிற்குப்
பார மாகிய வீரத் தானையள்

4 - 5. பகை மன்னரைப் போர்க்களத்தே அழித்து அதற்கு அறி
யறியாக அணிந்த வீரக்கழல் ; அவரது முடிப்பொன்றைச் செய்த
கழலுமாம். நோன்றாள் - பிறக்கிடாத தாள் ; நோன்மை - வன்மை ;
தாள் - முயற்சியுமாம்.

7. மீக்கூரிய - மீக்கூர்ந்த.

7 - 8. மகதமன்னவன் பெருநிலமன்னனென்பார், குடையும் முடி
யும் கூறினார்.

9. தருசகன் - மகதமன்னவன் பெயர்.

10. = சு. 35 : 208 ; உ. 3 : 85 - 6, அடிக்.

12 - 4. பிடிக்கை துடைக்கு உவமை ; “ ஈர்ந்துநிலந் தோயு மிரும்
பிடித் தடக்கையிற், சேர்ந்துடன் செறிந்த குறங்கு ” சீறுபாண். 19-20.

16. பாசிழை - மேகலை.

18. துடி - உடுக்கை. தோம் - குற்றம் ; “ மானோராய் கூறு
மம்மர் நோக்கினர் ” உ. 2 : 223.

பி - மி. 1 மன்னனருஞ். 2 வேறெளி நிகழ்ந்து.

- 20 ஊக்க வேந்த னுக்கம் போல
வீக்கங் கொண்டு வெம்மைய வாகி
இலைப்பூண் புளைக்கு மேந்திள முலையள்
திலதஞ் சுடருந் திருமதி வாண்முகத்
தலரெனக் கிடந்த மதாரி மழைக்கட்
25 கதிர்வளைப் பணைத்தோட் கணங்குழைக் காதிற்
புதுமலர்க் கோதை புனையிருந் கூந்தற்
பதுமா பதியெனும் பைந்தொடிக் கோமகள்

(முரசறைதல்)

- கன்னி யாயந் துன்னுபு சூழ
மதிற்புறங் கவைஇய புதுப்பூங் காவின்
30 மகர வெல்கொடி மகிழ்கனைக் காமற்கு
நகரங் கொண்ட நாளணி விழவினுள்
எழுநா டோறுங் கழுவிய காதலொடு
வழிபா டாற்றிய போதரு மின்றென
அழிகவுள் வேழத் தணியெருத் தேற்றிய
35 இடியுமிழ்¹ முரசு னிருங்கண் டாக்கி
வடிவேற் கொற்றவன் வாழ்கெனப் பல்லாழ்
அணித்திரட் கந்தின் மணிப்பொற் பலகைச்
சித்திர முதுசுவர் வித்தக வேயுள்

20 - 21. “மடியிலான் செல்வம் போன் மரணந்த” (கலி. ௩௩).
என்பவாகலின், ‘ஊக்க வேந்த னுக்கம்போல, வீக்கங்கொண்டு’ என்றார்.

22. “இலைப்போலி பூண்முலை” சீவக. 1210.

27. கோமகள் - இராசகுமாரி. 29. கவைஇய - சூழ்ந்த.

30. “மகர வெல்கொடி மைந்தன்” சீவக. 912.

32. எழுநாள் தோறும் - எழுநாளும் ; இத்திருவிழா நடைபெறுங்
காலம் ஏழுதினம் ; “எழுநாள் கழிந்த வழிநாட் கால” ந. 6 : 180.

27 - 33. மகனார் காமனை வழிபடுதல் : கலி. ௧௪௭ ; சிலப். ௬ :
60 - 61 ; சீவக. 2057.

33. ஆற்றிய - ஆற்றுதற்கு. போதரும் - வருவாள்.

34. அழிகவுள் - மதத்தாற் சிதைந்த கன்னம். வேழம் - யானை.

35. கண் - கொட்டுமிடம்.

37. கந்து - தூண். 38. வேயுள் - மேற்பரப்பு.

பி - மீ. ¹ னிருங்கணந்தாக்கி.

ஆவணர் தோறு மறைந்தறி வுறுத்தலின்
(நகாமாந்தர் விழாத் தொடங்கல்)

40 இடையற வில்லாக் கடைமுத றோறும்
கைவ லோனியர் மெய்பெற வெழுதிய
உருவப் பூங்கொடி யொசிய வெடுத்துத்
தெருவு மந்தியுந் தெய்வச் சதுக்கமும்
பழமண னீக்கிப் புதுமணற் பரப்பி

45 விண்மிசை புலகின் ¹ விழுவமைந் தாங்கு
மண்மிசை புலகின் மன்னிய சீர்த்தி
முழவுமலி திருநகர் விழவுவினை தொடங்க
(பதுமாபதி புறப்படல்)

அரும்பொறி துனித்த யவனக் கைவினைப்
பெரும்பொறி வையத் திருந்தியாப் புறீஇ
50 மங்கலச் சாந்தின் மலர்க்கொடி ² யெழுதிப்
பைம்பொற் பத்திரம் புளகமொடு ³ விலக்கிக்
கதிர்நகைத் தாம மெதிர்முக நாற்றிப்
பத்திர மாலே சித்திர மாகப்
புடைப்புடை தோறுந் தொடக்கொடு தூக்கிக்
55 கட்டி தோய்த்த காழகி னனும்புகை
பட்டுநிணர் கட்டிற் பல்படை குளிப்ப
உள்ளக மருங்கின் விள்ளாக் காதற்

போதருமின்றென (38) அறிவுறுத்தலின் (39.)

42. பூங்கொடி - அழகிய துவசம்; பூ - மலர் வடிவுமாம். ஓசிய - அசைய.

43. அந்தி - முசசந்தி. சதுக்கம் - நாற்சந்தி; சிலப். கச : 213.

40 - 44. “விழவுமலி மூதூர் வீதியு மன்றமும், பழமணன் மாற்று மின் புதுமணல் பரப்பின், கதலிகைக் கொடியுங் காழுன்று விலோ தழு, மதலை மாடமும் வாயிலுஞ் சேர்த்துமின்” மணி. க : 50-53.

48 - 9. யவனதேயத்துத் தச்சுத்தொழில் சிறந்ததாதலின், ‘யவ னக் கைவினைப்பெரும்பொறி வையம்’ என்றார்; ‘யவனத் தச்சரும்’ மணி. கக : 108.

51. பத்திரம் - இலைபோன்ற பலகை. புளகம் - கண்ணாடி.

52. நகைத்தாமம் - முத்துவடம். நாற்றி - தொங்கவிட்டு.

55. கட்டி - புகையுறுப்புக்களுள் ஒன்றாகிய நேர்கட்டி யென்பது.

56. பட்டு நிணர்கட்டில் : சீவக. 2030. நிணர்தல் - பிணித்தல். படை - படுத்த மெத்தை.

பி - மீ. 1 விழுவறைந். 2 யெழுதிய. 3 விலக்கிக்.

றுணைநலத் தோழியர் துப்புர வடக்கி
அணைநலத் தோழிக் கமைந்தன வியற்றி
(வண்டியெருதுகள்)

60 நெய்நீறங் கொண்ட பைநீற மஞ்சளின்
வைம்மருப் பணிபெற வண்ணங் கொளீஇக்
கைவினைக் கண்ணி கவின்பெறச் சூட்டித்
தகைமலர்ப் பொற்றார் வகைபெற ¹ வணிந்து
காண்டகு வனப்பிற் காலியற் செலவிற்

65 பாண்டில் வையம் பண்ணிப் பாகன்
கோலுடைக் கையிற் கூப்புவன னிறைஞ்சி
வையம் வந்து வாயி னின்றமை
தெய்வ மாதர்க் கிசைமின் சென்றென
இசைத்த மாற்றத் துரைப்பெதிர் விரும்பிப்
70 போதுவிரி தாமரைக் தாதகத துறையும்
நீதுதிர் சிறப்பிற் றிருமக ளாயினும்
உருவினு முணர்வினு மொப்புமை யாற்றாத்
தெரியிழை யல்குற் றேமொழிக் குறுமகள்
(மகளிர் ஏந்திய பேரூள்கள்)

பாவையும் பந்துங் கழங்கும் பசும்பொற
75 தூதையு முற்றிலும் பேதை மஞ்ஞையும்
கிளியும் பூவையுந் தெளிமணி யடைப்பையும்
கவரியுந் தவிசங் கமழ்புகை யகிலும்
சாத்துக் ² கோயும் பூத்தகைச் செப்பும்

-
58. துப்புரவு - துகர்பொருள்கள்.
60 - 61. கொம்புக்கு மஞ்சள் பூசி. 62. கண்ணி - மாலை.
63. தார் - கிண்கிணிமாலை; சீவக. 84.
65. பாண்டில் - நாரையெருது; சிறுபாண். 260, ந.
68. தெய்வமாதர்க்கு - தெய்வப் பெண்போன்ற பதுமாபதிக்கு.
என - என்று பாகன் கூற. 69. உரைப்பு - சொல்லுதல்.
74. “பந்தும் பாவையுங் கழங்குமெமக் கொழித்தே” (ஐங்குறு.
ந.என.) 75. தூதை - சிறுபாண். முற்றில் - சிறுகளகு.
76. பூவை - நாகணவாய்ப்புள். அடைப்பை - வெற்றிலைப்பை.
77. தவிச - ஆதனம்.
78. சாத்துக்கோய் - சந்தனம் வைக்கும் பரணி; ந. 9 : 43 - 4 ;
பி - மி. 1 வணிந்த. 2 கோதையும்.

இன்னவை பிறவு மியைய வேந்தி

(பதுமாபதி வண்டியேற வருதல்)

- 50 வண்ண மகளிர் வழிநின் றேத்திச்
செண்ணச் சேவடி போற்றிச் சேயிழை
மென்மெல விடுகெனப் பன்முறை பணிய
ஒண்செங் காந்தட் கொழுமுகை யுடற்றிப்
பண்கெழு தெரிவிர் லங்கை சிவப்ப
55 மயிலெருத் தணிமுடி மாதர்த் தோழி
கயிலெருத் தசைதந கைய ளாகித்
தாழியுண் மலர்நத தண்செங் குவளை
ஊழுறு நறும்போ கொருகையிற் பிடித்து
விண்ணக மருங்கின் வேமா னியர்மகள்
90 மண்ணகத் திழிதர மனம்பிறழ்ந் தாங்குக்
கன்னிக் கடிநகர்ப் பொன்னிலத் தொதுங்கி
விடுகதிர் மின்னென விளங்குமணி யிமைப்ப
இடுமணன் முற்றத்து மெல்லென விழிதர

சீவக. 764. பூத்தகைச் செப்பு - பூக்களையுடைய அழகிய செப்பு ; க. 33 : 76 ; 38 : 165 ; “வேயாது செப்பி னடைத்துத் தயிவையும் வீ” திருச்சிற். 374.

82. மென்மெல இடுக - மெல்ல மெல்லப் பாதங்களை வைக்க.

80 - 82. வண்ணமகளிர் அடியீடேத்திப் பணிய.

83 - 4. விரலுக்குக் காந்தள்முகை உவமை : “முனிதயிர் பிசைந்த காந்தண் மெல்விரல்” துறுந். ககௌ.

85. மயிற்கழுத்துப் போலக் கரிய கூந்தலையும் விருப்பத்தையு முடைய தோழியினது.

87. “தாழிவாய்க் குவளை”, “தாழிவாய் மறைக்குந் தண்ணென் றடம்பெருங் குவளை” (சீவக. 833, 2974) ; “தாழிக்குவளை” (சீலப். 6 : 192) ; “தாழிக் கோலப் போதன கண்ணாள்” (சூளா. மந்திர. 76) ; “தாழிநறுங் குவளையந்தார்த் தருமன்” வி. பா. வசந்தகால. 18.

89. வேமானியர் - விமானத்திற் சஞ்சரிக்குந் தேவர் ; “வேமா னியர் தம்மகளின் விரும்பநனி சேர்ந்தாள்” சீவக. 2455.

91. கன்னிக் கடிநகர் - கன்னிமாடம்.

93. இடுமணல் - கொண்டுவந்து இட்ட இளமணல்.

வாயில் போந்து வைய மேறிற்

95 சாய னோமெனத் தாயகட் டெடுத்துப்

(பதுமாபதி வையமேறிக் காமன் கோயில் செல்லல்)

போற்றுப்பல கூற வேற்றுவன ளிருப்பப்

பாகனை யொழித்துக் கூன்மகள் கோல்கொளப்

பொதியிற் சோலையுட் கதிரெனக் கவினிய

கருங்கட் சூரற் செங்கோல் பிடித்த

100 கோற்றொழி லாளர் மாற்றுமொழி விரவி

நலத்தகு நங்கை போதரும் பொழுதின்

விலக்கரும் வேழம் விடுதி ராயிற்

காயப் படுதிர் காவலன் பணியென

வாயிற் கூறி வழிவழி தோறும்

105 வேக யானைப் 1 பாகர்க் குணர்த்தி

உட்குவ ருருவங் கட்டில மருங்கிற்

காண விடாஅ ரானையி னகற்றிக்

கச்சப்பிணி யுறுத்துக் கண்டகம் பூண்ட

அச்சுறு நோக்கி னறுபது கழிந்த

94 - 6. நடந்துவந்து ஊர்தியிலேறின் மெல்லியலான் வருந்துவ னென்று நினைந்து செவிலித்தாய் வயிற்றில் அணைத்தெடுத்துக்கொண்டு வந்து ஏற்றினான்.

97. கூன்மகள் - அயிராபதி; ந. 6 : 159 - 60, 7 : 1. தேர்க்கு மகளிர் கோல் கொள்ளுதல் மரபு; க. 33 : 156; “கொள் வார் கோல்கொள்ளக் கொடித்திண்டே ரேறுவோர்” (பரி. கக : 51.) என்பதன் உரையைப் பார்க்க.

98-9. பிரம்புகளுட் பொதியின்மலைப் பிரம்பு சிறந்தது.

99 - 100. அரசசேவகர் செந்நிறம் ஊட்டிய பிரப்பங்கோலைக் கைக்கொள்வர்; க. 37 : 10, அடிக்.

103. காயப் படுதிர் - கோபிக்கப்படுவீர்.

102 - 3. க. 38 : 92 - 3.

106. உட்குவரு உருவம் - அச்சத்தையுண்டாக்கும் வடிவமுடைய

108. கண்டகம் - உடைவாள். [வற்றை.

109. அறுபது - அறுபது பிராயம்; “அடுமுர ணீங்கி யறுபது கழிந்தோர்” என்பர்பின்; ந. 10 : 56.

பி - ம். 1 பாகற்கு.

காண்டம்.] கூ—பதுமாபதியைக் கண்டது.

௩௩௩

- 110 காஞ்சுகி மாக்கள் சேர்ந்துபுடை காப்பக்
கண்டோர் விழையுந் தண்டாக் காதலோ
டருந்தவ முண்மை யறிமி னீரோனப்
பெருஞ்சாற் றுறாஉம் பெற்றியள் போலப்
பைந்தொடி மகளிர் நெஞ்சுகிறை யன்பொடு
115 வண்ண மலருஞ் சண்ணமுந் தூவ
அநங்கத் தானத் தனிமலர்க் காவிற்
புலம்படை வாயில் புக்கனள் பொலிந்தென்.

௩—பதுமாபதி போந்தது முற்றிற்று.

110. காஞ்சுகி மாக்கள் - சட்டையிட்ட சேவகர்கள்.

111. தண்டா - அமையாத.

112 - 5. இவ்வடிகளின் பொருள், “அறத்தா நிதுவென
வேண்டா சிவிகை, பொறுத்தானொ டீர்ந்தா னிடை” (குறள், 37) என்
றதை நினைப்பிக்கின்றது.

116. அநங்கத்தானத்து - காமன் கோட்டத்தில்.

117. புலம்பு அடை - தனிமையை அடைந்த ; யாருமில்லாத.

கூ—பதுமாபதியைக் கண்டது.

வாயில் புக்கபின் வைய நிழீஇ
ஆய்வனாத தோளி யகமபுக் கருளென

கூ—பதுமாபதியைக் கண்டது.

[காமன் கோயிலையடைந்த பதுமாபதியை உதயனனும் அவனை
அவளும் கண்டு தம்முட் காதல் கொண்டதும், பதுமாபதி அன்று சேய்
தந்திரிய தானங்களைச் செய்துவிட்டு அரண்மனையையடைந்ததும்,
உதயனன் அவள் வரலாற்றை அயிராபதி யென்பவளால் அறிந்து
கொண்டது முதலியனவும் இதனால் அறியலாகும். இதில் தலைவன்
தலைவிகளுடைய ஒத்த அன்பைப் புலப்படுத்தியிருக்கும் பகுதி அறிந்து
இன்புறற்பாலது.]

1. நிழீஇ - நிறுத்தி.

2. தோளி: விளி. என - என்று கோல் கொண்டவள் சொல்ல;

வைய வலவன் வந்தனன் குறுகிப்
பூண்ட பாண்டியம் பூட்டுமுதல் விட்டபின்
5 மஞ்சவிரித் தன்ன வைய வாயிற்
கஞ்சிகை கதுமெனக் கடுவளி யெடுப்ப
வெண்முகிற் பிறமு மின்னென துடங்கித்

(உதயணன் நிலை)

தன்னொளி சுடருந் தையலை யவ்வழிக்
குறுஞ்சினைப் புன்னை நறுந்தா தாடிக்
10 கருங்குயிற் சேவ மன்னிறங்¹ கரந்தெனக்
குன்றிச் செங்க ணின் றுணைப் பேடை
உணர்தல் செல்லா தகடுறும் விரும்பிப்
புணர்த² லுணர்வொடு பொங்குசிறை யுளரி
அளர்குர³ லழைஇத் தெளித்துமன நெகிழ்க்குமக்
15⁴ குயிற்புணர் மகிழ்ச்சி⁵ யயிற்கூட் டமைத்த

3. வலவன் - பாகன் ; இவன் வையத்திற் பாண்டியத்தைப் பூட்டு
தலும் விடுத்தலுஞ் செய்பவன் ; ந. 5 : 97.

6. கஞ்சிகை - திரைச்சீலையை ; 38. வளி - காற்று.

8. தையல் - பதுமாபதி.

10. கரந்தென - மறைய ; வேறுபட.

11. குன்றிமணிபோலும் செவ்விய கண்களையுடை
பெடை ; “ செங்க ணிருங்குயில் ” ஐங்குறு, நச்சு ; அகநா. உடக : 10.

12. விரும்பல் சேவலின் தொழில்.

13. உளரி - மூக்கால் வகிர்ந்து (அத்தாளை உதிர்த்து.)

14. அன்பைப் புலப்படுத்துங் குரலாலழைத்து.

9 - 15. தாதினால் சிறம் வேறுபட்ட ஆண்குயில், தன்னை அறியாது
மயங்கி வருந்தித் தேடுதற்கு அகலும் பெண்குயிலை அன்புடன்ழைத்து
இன்புறுதலை, “ புன்காஞ்சித் தாதுதன் புறம்புதையக் கிளியெனக்கண்,
டன்புகொண் மடப்பெடை யலம்வந்தாங் ககல்வதனை, என்பருகு குரல
ழைஇ யிருஞ்சிறகர் குலைத்துருத்துத், தன்பெடையைக் குயிறழுவத்
தலைவந்த திளவேனில் ” (நீவக. 648) என்பது முதலிய மூன்று செய்
புட்களாலும் உணர்க.

15. மகிழ்ச்சி : எழுவாய். அயில் - கூரிய இரும்பு ; எஃகு ; “ அயி
லாலே போழ்ப வயில் ” பழமொழி, 387.

பி - ம். 1 கவரந்தெனக். 2 லுறவொடு. 3 லனைஇத். 4 குயிற்
புணர். 5 யற்கூட்.

- செஞ்சுடர் வேலி நெஞ்சிடம் போழத்
தன்ஞாழ் நவீற்றிய தாமரை யங்கைப்
பொன்ஞாண் நயல்வரும் பொங்கிள வனமுலை
மனைப்பெருங் கிழத்தியை நினைத்தன னாகச்
20 1 செம்மை நெடுங்கண் வெம்மை யுறாஅத்
தெண்பணி யுறைத்தரத் திருத்துஞ் சகலத்துப்
பொன்பூத் தன்ன வம்பூம் பசப்பொடு
நான்மலர்ப் புன்னைத தாண்முதல் பொருந்திக்
கொடிக்குருக் கத்திக் கோலச் செந்தளிர்
25 பிடித்த விரலின னாகிக் கெடுத்த
அவந்திகை மாத ரணிநல நசைஇக்
கவன்றன னிருநத காலை யகன்று
போமின் போமி் நென்றுபுடை யோட்டும்
காவ லாளரைக் கண்டிவட் புகுதரும்
30 உரிமை யுண்டென வரிமா னன்ன
வெஞ்சின விடலை நெஞ்சநிறை துயரமொடு

-
16. வேலின் - வேலைப்போல.
15 - 6. மகிழ்ச்சி நெஞ்சிடத்தைப் போழ.
17. தன்ஞாழ் - தன்யாழ்; னகரத்தின் பின் யகரத்திற்கு னகரம்
போலியாக வந்தது; பொன் யாத்த வென்பது பொன் ஞாத்தவென்று
வந்தாற்போல; தொல். தொகை. கு. 4, இளம்; ந.
18. பொன்ஞாண் - பொற்கொடி.
19. வாசவதத்தையை நினைந்து. 20. வெம்மையுற்று.
21. உறைத்தர - துளிப்ப. திருத்துஞ்ச அகலம் - திருமகள் தங்கும்
மார்பு; “பொன்றுஞ்சு மார்பன்”, “திருத்துயில் பெற்ற மார்பன்”
(சீவக. 14, 1504.) 22. பசப்பு - பசலை.
24 - 5. குருக்கத்தியின் தளிரைப் பிடித்த கையனாகி; ஈ. 7: 78.
23 - 5. = ஈ. 7: 78 - 9.
26. அவந்திகை மாதர் - வாசவதத்தை; ஈ. 7: 57. நசைஇ -
29. உதயணன் கண்டு. [விரும்பி.
30. உரிமை - அரசனுடைய அந்தப்புர மகளிர்.
30 - 31. அரிமானன்ன விடலை - சிங்கம்போன்ற உதயணன்;
உ. 17: 170; “அரிமா னன்ன வணங்குடைத் துப்பிற், நிருமா வள
வன்” பட்டின. 298 - 9.
பு - ம். 1 செம்மல்.

நீக்கச் சென்றனெ னெருந லின்றிவண்

நீக்கப் பட்டனெ னாதலி னிலையா

ஆக்கமுங் கேடும் யாக்கை சார்வா

35 ஆழிக் காலிற் கீழ்மேல் வருதல்

வாய்மை யாமென மனத்தி னினைஇ

(உதயணன் பதுமாபதியைக் காணல்)

நீங்கிய வெழுந்தோன் பூங்குழை மாதரை

வண்ணக் கஞ்சிகை வளிமுகந் தெடுத்துழிக்

கண்ணுறக் கண்டே தன்னமர் காதல்

40 மானேர் நோக்கின் வாசவ தத்தை

தானே யிவளெனத் தான்மெரிந் துணரான்

மந்திர விதியி னந்த னுளன்

தந்தனன் மீட்டெனுஞ் சிந்தைய னாகி

உறுப்பினு நிறத்தினும் வேற்றுமை யின்மையின்

45 மறுத்து நோக்கு மறத்தகை மன்னன்

(உதயணன் கண்கள்)

செஞ்சுடர் முகத்தே செருமீக் 1 கூரிய

வெஞ்சின 2 வேந்தர்க்கு நஞ்சமிழ் நாகத்துத்

32. நெருநலென்றது கால அணிமையைப் புலப்படுத்தி நின்றது. இவன் - இவ்விடத்தே. [மாம்.

35. ஆழிக்கால் - உருளையாகிய கால் ; உருளையிலுள்ள ஆரக்காலு

34 - 5. “ அகடுற யார்மாட்டு நில்லாது செல்வஞ், சகடக்காற் போல வரும் ” (நாலடி. 2) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

36. நினைஇ - நினைந்து ; இனைஇ யென்றுகொண்டு, வருந்தியென் றலுமாம். 37. நீங்கிய - நீங்குதற்கு. மாதரை - பதுமாபதியை.

39. தன்னமர் காதல் - தன்னை விரும்பும் காதலையுடைய ; “ தன் னமர் காத லானும் ” (சிவக. 190.) தையலைக் (8) கண்டென்க (39.)

39 - 41. இவளை வாசவதத்தையென்று கருதினமை : 153-5.

42. மந்திர விதியினையுடைய அந்தனுளன் - காகதுண்டக முனி வன் ; “ மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ, அந்தணர் ” முருகு. 95 - 6.

45. மறுத்தும் - மீட்டும். மன்னன் - உதயணன்.

46. செரு மீக்கூரிய-போரில் மேம்பட்ட.

பி - ம். 1 கூறிய. 2 வேந்தற்கு.

தீயோ ரன்ன திறல வாகி

முனையேர் முறுவன் முகிழ்த்த சின்னகை

50 இனையோர் நெஞ்சிற் றனையுதல் பரிந்தவர்க்

கமிழ்தம் பொதிந்த வருளின வாகித்

தலைப்பெருந் தாமரைச் செம்மல ரன்ன

நலத்தொடு புணர்ந்த விலக்கண நெடுங்கண்

(உதயணனும் பதுமாபதியும் தம்முள் மயங்கல்)

வயப்பட லுற்று வயங்கிழை மாதர்

55 தானுங் கதுமென நேர்முக நோக்க

நெஞ்சிறை கொளீஇய நிறையமை நெடுந்தாழ்

வெந்தொழிற் காம வேட்கை திறப்பத்

திண்பொறி கலங்கித் திறல்வே ருகி

வேலை யெல்லை மீதுர்ந திரண்டு

60 கோலப் பெருங்கடல் கூடி யாங்கும்

இசைந்த வனப்பி னேயர் மகற்கும்

பசைந்த காதற் பதுமா பதிக்கும்

யாப்புறு பால்வகை நீப்புற வின்றி

பிறப்புவுழிக் கேண்மையிற் சிறப்புவுழி வந்த

48. தீ ஓரன்ன - விடத்தையொத்த ; தீ - விடம் ; “ வேக வெந்தி நாகம் ” மணி. ௨0 : 98.

49. முளை - நாணன்முளை. முறுவல் - பல். நகை - சிரிப்பு.

50. மங்கையருடைய நெஞ்சின் கட்டை அறுத்து.

53. கண்களினது.

56. இறைகொளீஇய - தங்கிய. நிறையாகிய தாழை ; “ நிறைத் தாழ் பறித்தென் னெஞ்சம் புகுந்து ” என்றார் முன்னும் ; க. 33 : 150.

53 - 7. “ நீண்ட கமலத்தை நீலக் கடைசென்று, தீண்டு மளவிற் றிறந்ததே - பூண்டதோர், அற்பின்றூழ் கூந்தலாள் வேட்கை யகத் தடக்கிக், கற்பின்றூழ் வீழ்த்த கதவு ” (நள. சுயம். 82) என்பதை இவ் வடிகள் நினைப்பிக்கின்றன.

58. பொறி - அறிவு. 59. வேலை - கடற்கரை.

62. பசைந்த - அன்புற்ற.

63. பால்வகை - ஊழ்வகை. நீப்புறவு - நீங்குதல்.

64. பிறப்புவுழிக் கேண்மை - உழுவலன்பு ; “ உழுவ லன்பி னுள் ளம் ”, “ உடுத்துவுழி வந்த வுழுவ லன்பு ”, “ பிறப்பிடைக் கேண்மைப் பெருமனைக் கிழத்தி ” க. 32 : 42 ; உ. 11 : 39, 18 : 116.

65 காமப் பெருங்கடல் கண்ணுறக் கலங்கி
நிறைமதி யெல்லைத் துறையிகந் தூர்தர

(பதுமாபதி நீணைத்தல்)

நன்னகர் கொண்ட தன்னமர் விழவினுட்
கரும்புடைச் செல்வன் விரும்புபு தோன்றித்
தன்னலங் கதுமெனக் காட்டி யென்னகத்

70 திருநிறை யளத்தல் கருதிய தொன்றுகொல்
அந்தண வடிவொடு வந்திவட் டோன்றி
மேவன துகர்தற்கு மாயையி னிழிதரும்
தேவ குமரன் கொல்லிவன் றெரியேன்
யாவனாயினு மாக மற்றென்

75 காவ னெஞ்சங் கட்டழித் தனனென
வெஞ்சின விடலையொடு நெஞ்சமா ருடி

(பதுமாபதி கண்ணின் செயல்)

உலைப்பருந் தானை யுதயண ¹ குமரற்
கலைக்கொ ழுந்து குயின்ற வெழில்வளைப் பணைத்தோள்
உரிய வாயின வுணர்மி னென்றுதன்

80 அரிமதர் நெடுங்க ணயனின் றோர்க்கும்
அறியக் கூறுத லமர்ந்தன போல

65. காமப்பெருங்கடல் : எழுவாய். 66. ஊர்தர - பரக்க.

67. தன்னென்றது, மன்மதனை. 70. = க. 34 : 65.

72. மேவன - விரும்பியவற்றை.

74 - 5. “யாவனே யானு மாக வருநிறைந் கதவ நீக்கிக், காவ
லென் னெஞ்ச மென்னுங் கன்னிமா டம்பு குந்து, நோவவென் னுள்
ளாம் யாத்தாய்” (சீவக. 714.) என்பது இவ்வடிகளுடன் ஒப்பிடற்
பாலது.

76. நெஞ்சமாருடி - ஒருவர் நெஞ்சில் ஒருவர்புகுந்து ; ந. 8 :
92 - 7 ; “வரிசிலை யண்ணலும் வாட்க ணங்கையும், இருவரு மாறிப்புக்
கதய மெய்தினார்” கம்ப. மிதிலை. 37.

77. உலைப்பருந் தானை - பகைவராற் கெடுத்தற்கரிய சேனை.

78. இலைக்கொழுந்துகுயின்ற என்பதைத் தோளுக்கு அடையாக்குக ;
வளைக்கு அடையாக்கினும் பொருந்தும் ; க. 37 : 157 ;
உ. 19 : 136 - 8. 81. அமர்ந்தன - விரும்பியன.

பி - ம். 1 குமரனிலைக்.

நெறியிற் றிரியா நிமிர்ந்துசென் றுட

(பதுமாபதி கோயிலை வலஞ்செய்தல்)

வளங்கெழு மானி னிளந்தளி ரன்ன

நயத்தகு மேனியு நல்லோர் நாடிய

85 பயப்புள் றாறுத்த படியிற் றுகக்

கைவரை நில்லாப் பையு னொடுக்க

உட்கு நாணு மொருங்குவந் தடைதர

நட்புடைத் தோழி நண்ணுவன ளிறைஞ்ச

மேதகு வையத்தின் மெல்லென விழிந்து

90 தாதுகு புனைமலர்த் தண்பூங் காவினுட்

சூடக முன்கைச் சடர்க்குழை மகளிரொ

டாடுத லானா வவாவொடு நீங்கி

வனப்பெனப் படுஉந் தெய்வந் தனக்கோர்

உருவுகொண் டதுபோற் றிருவிழை சடரத்

95 தன்னமர் தோழி தன்புறத் தசைஇ

அன்ன நாண வண்ணலைக் கவற்றூப்

பொன்னரிக் கிண்கணி புடைபெயர்ந் தாற்ற

அரிச்சா லேகத் தறைபல பயின்ற

திருக்கிளர் மாடஞ் சேர்ந்துவலங் கொண்டு

(பதுமாபதி தானம் அளித்தல்)

100 கழிபெருஞ் சிறப்பிற் கன்னி மகளிர்

அழியுந் தான மவ்விடத் தருளி

82. திரியா - திரிந்து. 84 - 5. மேனி பசுலையுற.

86. ழ, ட, 7 : 43. பையுள் - துன்பத்தை.

87. உட்கு - அச்சம்; ச. 13 : 100; “நாணு முட்கு நண்ணுவழி யடைதர” (குறிஞ்சி. 184); சீவக. 731, ந.

93. தெய்வம் - எழுவாய்.

95. தன்னமர் - தன்னை விரும்புகின்ற; தன்னையொத்த வென்று மாம். அசைஇ - சாய்ந்து.

96. அண்ணலை - உதயணனை. கவற்றூ - கவலச்செய்து.

98. அரிச்சாலேகம் - மான்கண்போன்ற துளைகளையுடைய சாள ரம்; க. 40 : 9, அடிக். அறை - இங்கே மணவறைகள்; சீவக. 2059.

99. மாடம் - மன்மதன் கோயில்; “காமன் மாடத்துளிழிந்து” சீவக. 2055.

101. அழியும் தானம் - கன்னித்தன்மை அழிதற்குரிய தானத்தை.

- நான்முகன் மகளிர் நூன்முதற் கிளந்த
ஒழுக்கிற் றிரியா ஞறுபொருள் வேண்டும்
வழுக்கா வந்தணர் வருக யாவரும்
105 விலக்கவு நீக்கவும் பெறீஇ ரென்றுதன்
தலைத்தாண் முதியர்க்குத் தானே கூறி
நோன்புமுத றொடங்கித் தேங்கமழ் கோதை
தலைநாட் டானந் தக்கவை 1யளித்தலிற்

(ஒரு மங்கை பாடுதல்)

- பலநா னோற்ற பயனுண் டெனினே
110 வளமையும் வனப்பும் வண்மையுந் திறலும்
இளமையும் விச்சையு மென்றிவை பிறவும்
இன்பக் கிழமையு மன்பே ருலகினுள்
யாவர்க் காயினு மடையு மடையினும்
வார்கவுள் யானை வணக்குதற் கியைந்த
115 வீணை விச்சையொடு விழுக்குடிப் பிறவரிது
விழுக்குடிப் பிறந்திவ் வீறொடு விளங்கிய

102. மகளிர் நூன்முதல் - மகளிர்க்குரிய இலக்கணமுதலியவற்
றைக் கூறும் நூலிடத்தே.

105. விலக்கவும் நீக்கவும் பெறீஇரென்றது, “போமின் போமின்”
(28) என்றதை உட்கொண்டு.

106. முதியர் - மூத்தகாஞ்சுகியர்.

104 - 6. தானம்பெற வருவோரை விலக்கலாகாதென்பது, 142 -
ஆம் அடி முதலியவற்றாலும் அறியப்படும்.

108. தலைநாட்டானம்-முதற்றினத்திற் செய்யப்படுந் தானத்தை.

110 - 12. உதயணனுடைய குண விசேடங்கள் ; க. 35 : 159,
230; 36 : 89 - 91.

115. பிறவு அரிது - பிறத்தலரிது ; “பிறவினோ டிறவு மாறான்”
(தே. திருநா. இடைமருது); “பிறவாழிக் கரைகண் டாரே” வி. பஃ.
கிருட்டினன். 1.

114 - 5. இசையானது யானையை வணங்கச் செய்தற்குரியது ;
க. 35 : 100 - 101, அடிக்.

116. இவ்வீறு - மேற்கூறிய வளமை முதலிய குணங்கள்.

பி - ம். 1 யழிதலிற்.

வழுக்கா மரபின் வத்தவர் பெருமகன்
உதயண குமரனோ டொப்போன் மற்றிவள்
புதைபூண் வனமுலைப் போகம் பெறுகென
120 மரபறி மகடுஉப் பரவினள் பாட
அன்ன னாக வென்னயந் தோனெனப்
பொன்னிழை மாதர் தன்மனத் திழைப்பத்
தலைநாட் டான மிலக்கணத் தியைந்தபின்
(பதுமாபதி அரண்மனையை அடைதல்)

மாயிரு ஞாலத்து மன்னவன் மகளே
125 ஞாயிறு படாமற் கோயில் புகுதல்
இன்றை நன்னாட் கியல்புமற் றறிகெனத்
தொன்றியன் மகளிர் தொழுதனர் கூறச்
செய்வதை யறியலள் வெய்துயிர்ப் பளைஇத்
தெய்வத் தானம் புல்லென வையத்
130 திலங்கிழை மாத ரேற்ற வேறிப்
பொலந்தொடி மகளிர் பொலிவொடு சூழ
வந்த பொழுதிற் கதுமென நோக்கிய
1 அந்த னுளற் கணிநல னொழியப்
பெருநகர் புகழ்த் திருநகர் புக்கபின்

117 - 8 பெருமகனாகிய உதயண குமரனோடு.

118. உதயணன் உவமமாதற்குரிய தலைவனென்றபடி ; “பிறர்க்கு
நீ வாயி னல்லது நினக்குப், பிறருவம மாகா வொருபெரு வேந்தே”
(பதிந். எக) என்பதும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும்.

120. மரபு - இன்ன இன்ன காலத்து இன்ன இன்ன பாடலைப்
பாடவேண்டுமென்னும் முறைமை.

121. என் நயந்தோன் - என்னை விரும்பியவன்.

122 தன் மனத்து இழைப்ப - தன்னுள்ளத்தே அண்ணிதாக
ஆராய ; “இழைத்துணர்ந், தீண்டிய கேள்வியவர்” (குறள், 417); “தன்
மனத் திழைக்கின் றானே ” சீவக. 1089.

123. தலைநாட்டானம் : 108. [தல்.

125. சூரியன் அத்தமித்தற்கு முன்னே அரண்மனையை அடை

127. தொன்று இயல் மகளிர் - பழைய முறைமையை அறிந்த

129. மன்மதனுடைய கோயில் பொலிவுகெட. [மகளிர்.

132. நோக்குதல் இருவர்க்கும் பொது.

134. திருநகர் - அரண்மனை. 133 - 4. குறுந். ௩௬.

பு - ம். 1 அந்தனுளர்க்.

(பதுமாபதியின் கட்டளை)

- 135 இகலடு தாணை யிறைமீக் 1 கூறிய
தவலரும் வென்றித் தருசுகன் மங்கை
கொங்கலர் கோதை நங்கைநம் பெருமகள்
புகழ்தற் காகாப் பொருவில் கோலத்துப்
பவழச் செவ்வாய்ப் பதுமா பதிதன்
- 140 கன்னி நோன்பின் கடைமுடி விதனெடு
முன்னி முற்று மின்ன தீமென
நச்சவனர் வருஉ நான்மறை யாளரை
அச்சங் கொள்ள வகற்றன்மி னென்றுதன்
ஆணைவைத் தகன்றனள் யாண ரமைத்தவிடம்
- 145 தறிமி னீரெனப் பொறியமை புதவிற்
கடைமுதல் வாயிற் கடுங்காப் பிளையரை
அடைமுது டாக்க ளமைத்தகன் றமையிற்

(உதயணன் நிலை)

கண்டோர் பெயர்த்துக் காண்ட லுலாஉம்
தண்டா வனப்பின் றகைமைய ளாகிய

150 கன்னி யாகங் கலக்கப் பெறீஇயரெனப்

135. அரசர்களுள் மேலாகக் கூறப்பட்ட.

136. தங்கையென்றது, தருசுகனுடைய தாயின் உடன்பிறந்த
வளது மகளாயதுபற்றி. 140. இதனெடு - இவ்விழாவோடு.

141. ஈம் = ஈயும் - ஏவாள் ; கொடுமினெனினும் பொருந்தும்.

143. = 105. 144. யாணர் - புதிதாக.

145. பொறியமை புதவு - அரசனுக்குரிய இலச்சினையமைந்த
கதவு ; “புலிப்பொறிப் போர்க்கதவின்” (பட்டின. 40) : “மற்றை
வாயில்கண் மூன்றினும் வல்லேபோய், உற்று நோக்கினர் தாநென்ன
லொற்றிய, கொற்ற மீனக் குறி”, “பொன்னங் கயற்குறி, மாற்றி யுத்தர
வாயிற் கதவதில், ஏற்றி லச்சினை யிட்டனர்” திருவிளை. விடையிலச்சினை.

146. கடுங்காப்பிளையர் - கடைய காவலையெனும் சேவகர். [21-2.

147. அமைத்து - அடங்கச்செய்து. 148. பெயர்த்தது - மீட்டும்.

149. தண்டா - அமையாமைக்குக் காரணமாகிய.

150. பெறீஇயர் - பெறுக.

பு - மீ. 1 கூறிய.

பன்மலர்க் காவினுட் பகலு மிரவும்
உறையு னெய்திய நிறையுடை நீர்மை
இளையோ னமைந்த காலே மற்றுத்தன்
தனையவிழ் கோதைத் தைய விவெ னனும்

155 மைய னுள்ளமொடு பைத 1லெய்தி

(உதயணன் கூனியை வினவுதல்)

மன்னவன் மடமகள் பின்னொழிந் திறக்கும்
ஏந்தின வனமுலை யெழில்வளைப் பணைத்தோள்
மாந்தளிர் மேனி மடமா னெக்கின்
ஆய்ந்த கோலத் தயிரா பதியெனும்

160 கூன்மட மகடனைக் கோமகன் குறுகி
யாவளிந் நங்கை யாதிவண் மெய்ப்பெயர்
2 காவலர் கொள்ளுங் காவினுள் வந்த
காரண மென்னை கருமமுண் டெனினும்
கூறினை செல்லிற் குற்ற மில்லென

165 மாறடு குருசில் வேறிடை வினவ

(கூனியின் விடை)

அந்த னுள் னரும்பொரு ணசையின்
வந்தன னென்னும் வலிப்பின னாகி
இன்பங் கலந்த விரங்காக் கிறைவன்

152. நிறையுடை - மனத்தை நிறுத்துந் தன்மை உடைந்த.

153. இளையோன் - உதயணன். 155. பைதல் - துன்பம்.

153 - 5. அவன் பதுமாபதியை வாசவதத்தையென்று நினைத்து
மயங்கினமை, இப்பகுதியின் 39-ஆம் அடி முதலியவற்றாலும் உணரலாகும்.

156. இறக்கும் - செல்லுகின்ற.

159 - 60. கூனமகள் : கூ. 5 : 97, 7 : 1, 8 : 55.

156 - 60. அயிராபதியை அவன் அடைந்து.

163. கருமமுண்டெனினும் - உனக்கு வேறு காரியமிருப்பினும்.

164. கூறினை செல்லின் - சொல்லிச்சென்றால், இல்லென -
இல்லையென்று.

165. குருசில் - உதயணன். வேறிடை - தனித்த இடத்து.

166. பொருள் நசையின் - பதுமாபதி தானஞ்செய்யும் பொருள்
மேலுள்ள விருப்பத்தால். 167. வலிப்பினனாகி - துணிவுடையவளாகி.

168. இறைவனென்றது தருசகன் தந்தையை.

பி - ம். 1 லெய்திய. 2 காவலற்.

- தன்பெரு மாட்டி தலைப்பெருந் தேன்
 170 சிதைவில் கற்பிற் சிவமதி யென்னும்
 பேருடை மாதர்க் கோரிடம் பிறந்த
 உதையை யோடை யென்னு மொண்டொடி
 காசி யரசன் காதலி மற்றவள்
 ஆசின்னு பயந்த வணியிழைக் குறுமகள்
 175 மதுநாறு தெரியன் மகளிருட் பொலிந்த
 பதுமா பதியெனப் பகர்த் பேரினள்
 தன்னருஞ் சிறப்பிற் கன்னி தானும்
 வயந்தக் கிழவற்கு நயந்துநகர் கொண்ட
 விழவணி நாளகத் தழுகணி காட்டி.
 180 எழுநாள் கழிந்த வழிநாட் காலை
 வேதியர்க் கெல்லாம் வேண்டுவ கொடுக்கும்
 போதல் வேண்டா பொருட்குறை வுண்டெனின்
 ஏத மில்லை பிவணி ராமினென்
 (கூனி உதயணனை வினாதல்)
 நின்நாட் டாபலி ரேணையர் போல்வீர்
 185 எந்நாட் டெவ்வூ ரெக்கோத் திரத்தீர்
 யாமு தும்மை யறியப் போமோ
 வாய்மை யாக மறையா துரைமினென்
 தேயர் குருசிலைத் தூய்மொழி வினவ

-
170. சிவமதி - தருசகன் தாய்.
 171. ஓரிடம் பிறந்த - ஒருவயிற்றிற் பிறந்த; உடன் பிறந்த.
 173. காதலி - மனைவி.
 172 - 6. பதுமை காகியரசன் மகனென்பது, ந. 16 : 3 - ஆம்
 அடி முதலியவற்றாலும் விளங்கும்.
 178. வயந்தக்கிழவன் - மன்மதன்.
 179 - 80. எழுநாள் விழவு : ந. 5 : 31 - 2.
 178 - 81. இந்நகர் மன்மதனுக்கெடுத்த திருவிழா நடத்தற்குரிய
 எழுநாளும் கழிந்த பின்னாளில் வேதியர்க்கு அவா வேண்டிய பொருளை
 இவள் கொடுப்பாள்.
 182. உமக்குப் பொருட்குறைவுண்டெனிற் போதல் வேண்டா.
 183. இவணிராமினென்று - இவ்விடத்திலேயேயிருமென்று கூறி.
 184. ஏனையர் - வேற்று நாட்டார். 186. - - வினா.
 188. தூய்மொழி - கூனி.

(உதயணன் விடை)

- நன்றான் மற்றது கேளாய் நன்னுதல்
 190 கண்டார் புகழுந் கலக்கமில் சிறப்பிற்
 காந்தார மென்னு மாய்ந்த நாட்டகத்
 தீண்டிய பல்புக ழிரத்தின புரத்துள்
 மாண்ட வேள்வி மந்திர முத்தீச்
 1 சாண்டிய நென்னுஞ் சால்புடை யொழுக்கின்
 195 ஆய்ந்த நெஞ்சத் தந்தணன் மகனென்
 மாணக நென்பேன் மறறிந் நாடு
 காண லுறலொடு ²காதலிற் போந்தனென்
 என்றது சொல்ல நன்றென விரும்பி
 ஆய்புக ழுண்ணலை யறிந்தன ளாகிச்
 200 சேயிழைக் கூன்மகள் சென்றனன் விரைந்தென்.

சு—பதுமாபதியைக் கண்டது முற்றிற்று.

189. நன்னுதல் : விளி.

195. மகனென் - மகன் ; என், தன்மையை உணர்த்தி நின்றது ;
 “ பிரீதிமதி காதற், நன்மகனென்யான் ” கீவக. 1792.

196 - 7. = ௩, 8 : 73 - 4.

பி - ம். 1 சாண்டியர். 2 காணலிற்.

எ—கண்ணுறு கலக்கம்.

(சூரியன் அத்தமத்தல்)

சேயிழைக் கூனமகன் செவ்வனங் கூறிப்
 போகிய பொழுதி னாகிய சூழ்ச்சி
 அருமபெறற னேழைப் பொருந்தலும் பொருக்கெனப்

எ—கண்ணுறு கலக்கம்.

[உதயணனும் பதுமாபதியும் ஒருவரையொருவர் கண்டமை யால் ஒத்த அன்புடையவர்களாகி அன்றிரவு முழுவதும் கலங்கிக் கொண்டிருந்தமை இதனால் அறியலாகும்.]

1. கூன்மகள் : ௩ : 6 : 159 - 60, அடிக். செவ்வனம் - நன்றாக. உதயணனுக்குக் கூறி. 3. உதயணன் பொருந்தலும்.

பகலிடம் விளக்கிய பருதியஞ் செல்வன்
 5 அகலிடம் வறுவிதாக வத்தத்
 துயர்வரை யுப்பாற் கதிர்கரந் தொளிப்ப
 (மாலேக்காலம்)

- ஆண்கடனகற லதுநோன் றொழுதுதல்
 மாண்பொடு புணர்ந்த மாசறு திருதுதற்
 கற்புடை மகளிர் கடனெனக் காட்டி
- 10 வினைக்கும் பொருட்கு நினைத்துநீத் துறையுநர்
 எல்லை கருதிய திதுவென மெல்லியற்
 பனைத்தோண் மகளிர்க்குப் பயிர்வன போல
 மனைப்பூங் காவின் மருங்கிற் கவினிய
 பைந்தார் முல்லை வெண்போது நெகிழ
- 15 வெறுக்கைச் செல்வம் வீசுத லாற்றாது
 மறுத்துக் கண்கவிழ்ந்த மன்னர் போல
 வாச மடக்கிய வாவிப் பன்மலர்
 மாசி லொள்ளொளி மணிக்கண் புதைப்பப்

-
5. வறுவிதாக - வறுமையுடைத்தாக ; பொலிவிழப்ப.
 5 - 6. அத்தத்து உயர்வரை - அத்தகிரிக்கு. உப்பால் - அப்பால்.
 4 - 6. குரியன் அத்தயிக்க. 7 - 14. முல்லையரும்பின் மலர்ச்சி.
 7. ஆண்கடன் - ஆண் மக்களது கடமை. அதுநோன்று - அப்பிரி
 வைப் பொறுத்து.
 9. காட்டல் தலைவர் செயல்.
 10. வினை - போர். நீத்துறையுநர் - தலைவர்.
 11. இது - இக்காலமாகும்.
 12. பயிர்வனபோல - குறிப்பிப்பனபோல.
 13 - 4. மனையைச் சார்ந்த தோட்டத்தில் அழகுபெற்ற முல்லை ;
 “இல்லெழு முல்லை” (க. 33 : 73) ; “மனைமாத், தெல்லுறு மௌவல்”
 (தறுந். கக) ; “இவ்வளர் முல்லையொடு மல்லிகை”, “மனைவளர்
 முல்லை” சிலப். ச : 27 ; கஊ : 120. [யாது.
 10 - 14. தறுந். ௩௮௮.
 15. வெறுக்கை - பொன். வீசுதலாற்றாது - கொடுத்தல் செய்
 16. கண்கவிழ்ந்த - கீழ்நோக்கிய ; “கரப்பவர்க்குச் செல்சார்
 கவிழ்தல்” (நான்மணி. 39.) 17 - 8. தாமரைமலர்கள் குவிய.
- பி - ம. 1 பயில்வன.

- பெருமை பீடற நாடித் தெருமந்
 20 தொக்க லுறுதாய ரோப்புத லுள்ளிப்
 பக்கந் தீர்ந்த பரிசில ருந்தவாச்
 செறுமுகச் செல்வநிற் சேராது போக
 உறுபொரு ளுள்ள துவப்ப விசி
 வெறுவது விடாஅ விழுத்தகு நெஞ்சத்
 25 துரத்தகை யாளர் சுரததுமும் சீறார்
 எல்லுறு பொழுதிற் செல்ல லோம்பி
 மகிழ்பத மயின்றிசி னுங்கு மல்லிகை
 அவிழ்தா தூதி யனிதுயி ல்மரக்
 கழனி யாரல் கவுளகத் தடக்கிப்
 30 பழன மருதிற் பார்ப்புவாய் சொரிந்து
 கருங்கா னுரை நரன் றுவந் திறுப்பத்

19. பெருமையும் பீடம் அறும் வண்ணம் ; இரத்தலின் இழிவைப் புலப்படுத்தியபடி. கொடுப்போரை நாடி. 20. ஒப்புதல் - ஒழித்தல்.

21. பரிசிலர் : எழுவாய். உந்து அவா - வந்தோரைத் தள்ளிவிடும் விருப்பத்தையுடைய; தம்மைச் செலுத்தும் ஆசையை யுடைய வெனவுமாம்.

22. கோபிக்கின்ற முகத்தையுடைய செல்வரிடத்தே சேராமற்

23. கையிலுள்ளதாகிய பொருளை.

[போய்.

24. வெறுவதுவிடா - சும்மா அனுப்பாத.

25. உரத்தகையாளர் - அறிவுடையோர். சுரம் - அரியவழி ; பாலை நிலமுமாம். 26. வேறிடம் செல்லுதலைத் தவிர்த்து ; செல்லல்-துன்பமும்.

27. பதம் - உணவு. அயின்றிசினுங்கு - உண்டாற்போல. மல்லிகைப் பூவில்.

28 - 7. “மல்கு திரைய கடற்கோட் மருப்பினும், வல்லுந் துவரில் கிணற்றின்கட் சென்றுண்பர், செல்வம் பெரிதுடைய ராயினுஞ் சேட் சென்றும், நல்குவார் கட்டே நசை” (நாலடி. 263) என்பதை இவ்வடிகளின் கருத்து நினைப்பிக்கின்றது.

28. தாது ஊதி - தாதை ஊதி உண்டு ; “நறுந்தா தாதுங் குறுஞ் சிறைத் தும்பி” (குறுந். உடக.) அளி - வண்டு.

15 - 28. வணங்குப் பரிசிலரும் தாமரைக்குக் கண்கலிழ்ந்த மன்னரும் மல்லிகைக்கு உரத்தகையாளரும் உவமைகள். [குஞ்சு.

29. ஆரல் - ஒருவகை மீன். 30. மருது - மருதமரம். பார்ப்பு -

29 - 31. “உடங்கிரை தேருந் தடந்தா னுரை; ஐய சிறுகட் செங்கடைச் சிறுமீன், மேக்குயர் சினையின் மீமிசைக் குடம்பைத், தாய்ப் பயிர் பிள்ளை வாய்ப்படச் சொரியும்” (நற். கூக : 4 - 7) ; “கொடுஞ் சிறைப் பறவை, இறையற வோங்கிய நெறியயன் மராஅத்த, பிள்ளை யுள் வாய்ச் செரீஇய, இரைகொண் டமையின்” துறுந். கூஉ : 2 - 5.

துணைபிரி மக ளிரிணைமலர் நெடுங்கண்
கட்டழன் முத்தங் காலப் பட்டுடைத்
தனிக்கா ழல்குற் பனிப்பசப் பிவர

35 அழல்புரை வெம்பனி யளேஇ வாடை

1 உழல்புகொண் டறாஅ தொல்லென் றூர்தரச்
செங்கேழ் வானக் கம்பலம் புதைஇ
வெங்க ணீர தாகி வேலிற்
புன்கண் மாலை போழத் தன்கட்

(உதயணன் வருந்துதல்)

40 டீராக் கற்பிற் தேவியை மறந்து

பேராக் கழற்காற் பெருந்தகை புலம்பிப்
பைவிரி யல்குற் பதுமா பதிவயிற்
கைவரை நில்லாக் காம வேகம்

அன்றுமுத லாகச் சென்றுமுறை நெருங்கப்

45 பவழமு மணியும் பாங்குபட விரீஇத்

திசழ்கதிர்ப் பசும்பொற் சித்திரச் செய்கை
வனப்பமை வையந் தனக்குமறை யாகிய
கஞ்சிகை கடுவளி யெடுப்ப மஞ்சிடை

32. மகளிருடைய கண்.

33. கட்டழல் - கடுமை அழல். அழல் முத்தம் - வெம்மையாகிய நீர்த்துளி; “புலம்புமுத் துருத்த” (க. 33 : 44) என்றார் முன்னும். துய ரக்கண்ணீர் சுடுதல் : க. 40 : 191 - 2, அடிக்.

35. பிரிந்தோர்க்கு அழலையொத்த ; துறுந். நுடு : 5.

35 - 6. வாடை ஊர்தர ; ஊர்தர - பரவ ; “தண்வரல் வாடையும் பிரிந்திசினோர்க் கழலே” என்பது இவ்வடிகளுடன் ஒப்பிடற்பாலது.

37. செவ்வானமாகிய கம்பலத்தைப்போர்த்து.

38 - 9. வேற்படையைப்போல மாலைக்காலம் தன்னெஞ்சைப் போழ்தலால் ; “செஞ்சுடர் வேலி நெஞ்சிடம் போழ” (நு. 6 : 16) : க. 33 : 95, அடிக்.

40. தேவியை - வாசவதத்தையை. 41. பேரா-பிறக்கிடாத.

43. மு. நு. 6 : 86. கைவரை - ஒழுக்க எல்லை. காமவேகம் - இராகவேகம் ; நு. 8 : 3.

44. அன்று என்றது விழாவின் முதல்காளை.

45. பவழமுதலியன வையத்திற்கு அடை. 48. = நு. 6 : 6.

47 - 8. மறையாகிய கஞ்சிகை - மூடுதிரையை. மஞ்சு - வெண் மேகம்.

பு - ம். 1 உழல்வு.

- வானர மகளிரிற் றுனணி சுடர
50 முகைநலக் காந்தண் முகிழ்விட னோவத்
தகைமலர்ப் பொய்கைத் தன்செங் கழுநீர்
சில்லெனப் பிடித்து மெல்லென விழிந்து
நண்ண வருவோள் போலு மென்கண்
ஆற்றே னவட னஞ்சார் திளமுலை
55 நோற்றே யாயினு நுகர்வல் யானெனத்
தெய்வ நல்யாழ் கையமைத் தியற்றிய
ஐதேந் தல்கு லவந்திகை வீவும்
உறுதுணைத் தோழ னிறுதியு நினையான்
மாண்ட சூழ்ச்சி மந்திர வமைச்சர்
60 வேண்டுங் கொள்கைய னாகி நீண்ட
தடம்பெருங் கண்ணி தகைபா ராட்டி.
உறுவகை யண்ண றறுகண் பொருந்தலும்
கைவயிற் கொண்ட கழுநீர் நலம்போது
கொய்மலர்க் கண்ணி கொடுப்போள் போலக்
65 கனவிற் றோன்றக் கண்படை யின்றி
நனவிற் றோன்றிய நறுதுதற் சீறடி
மைவளர் கண்ணியை யெய்தும் வாயில்
யாதுகொ லென்றுதன் னகத்தே நினைஇ

49. அரமகளிர் - தெய்வமகளிர்.

50 - 52. = டு. 5 : 83 - 8. 53. என்கண் நண்ண.

54 - 5. தவஞ்செய்தேனும் அவளை அடைவேன் ; “வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ, மீண்டு முயலப் படும்” குறள், 265.

57. அவந்திகை - வாசவதத்தை ; டு. 6 : 26.

58. தோழனிறுதி - யுகியின் சாக்காடு.

59. மந்திரம் - ஆலோசனை. அமைச்சர் - உருமண்ணுவா முதலி

61. கண்ணி - பதுமாபதியின். [யோர்.

62. உதயணன் துயில் கொண்டவுடன்.

63. கழுநீர்ப் போதை.

64. கண்ணி - பதுமாபதி. 65. கண்படை - உறக்கம்.

63 - 51-ஆம் அடி முதல் பார்க்க ; “வேட்டதே கண்டாய் களு” (கலி. ௧௨) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

67. எய்தும் வாயில் - அடையும் வழி. 68. நினைஇ - நினைந்து.

வெங்கனன் மீமிசை வைத்த வெண்ணெயின்

70 நெஞ்ச முருக நிறுத்த லாற்றான்

காவினுட் காவலன் கலங்கக் கோயிலுட்

(பதுமாபதி வருந்துதல்)

பாசிழை யல்குற பாவையும் புலம்பித்

தாயில் கன்றி னாய்நலந் தொலைஇப்

புகையினுஞ் சாந்தினுந் தகையிதழ் மலரினும்

75 வாசங் கலந்த மாசி நிறுமனை

ஆயஞ் சூழ வமளியு ளேறி

நறுமலர்க் காவினுட் நுறுமிய பூந்துணர்க்

கொடிக்குருக் கத்திக் கொழுந்தளிர் பிடித்து

நாண்மலர்ப் புன்னைத் தாண்முத லணைந்து

80 1 பருகு வன்ன நோக்கமொடு பையாந்

துருகு முள்ளமோ டொருமா நெடுங்கி

நின்றோன் போலவு மென்றோள் பற்றி

அகலத் தொடுக்கி துகர்வோன் போலவும்

அரிமலர் நெடுங்க னாகவயிற் றீபாகாப்

69 - 70. நெருப்பின்மேல் வைத்த வெண்ணெயைப்போல் மன முருக ; க. 33 : 153, அடிக். 71. காவலன் - உதயணன்.

73. தாயைப் பிரிந்த கன்று மிக வருந்துதல், “நாளா வுய்த்த நாமவெஞ் சூத்து, நடைமெலிற் தொழிந்த சேட்படர் கன்றின், கடை மணி யுகுரீர் துடைத்த வாடவர்”, “பண்பில் கோவலர் தாய்பிரித் தியாத்த, நெஞ்சமர் சூழவி போல நொந்துநொந்து” (அகநா. ககக, உகக) என்பவற்றாலும் அறியப்படும்.

74. தகை - கட்டப்படும்.

80. பருகு அன்ன நோக்கமொடு - கண்ணாற் பருகுந்தன்மையை யொத்த பார்வையோடே; “பருகு வன்ன வருகா நோக்கமொடு” (பொருந. 77, அடிக்.) பையாந்து - துன்பமுற்று; “பையாந்து, புகலேக் கற்ற” (அகநா. ௫௭); உ. 13 : 45, அடிக்.

77 - 82. க. 6 : 23-ஆம் அடி முதலியவற்றிலும் இக்கருத்து வந்துள்ளது.

84. தன்கண்ணை இவள், ‘அரிமலர் நெடுங்கண்’ என்றது பட்டாங்கு கூறுதற்கண் வந்தது; “அம்பலம்போற் கோலத்தினான்” (திருச்சிற். 27), “எம்பாவை பேதுற” (சீவக. 1364) என்றாற்போல, கண்ணினின்றும் போகாத.

மீ - மீ. 1 பருகுவனன்ன.

- 85 புரிநூன் மார்பன் புண்ணிய நறுந்தோள்
தீண்டும் வாயில் யாதுகொ லென்றுதன்
மாண்ட சூழ்ச்சி மனத்தே மறுகி
ஆசி லணியிழை தீயயல் வைத்த
மெழுகுசெய் பாவையி னுருகு நெஞ்சினள்
- 90 பள்ளி கொள்ளா னுள்ளுபு வதிய
இருவயி னொத்த வியற்கை நோக்கமொ
டொருவயி னொத்த ஷுள்ள நோயர்
மல்லற் றுனை வததவர் மன்னனும்
செல்வப் பாவையுளு செய்திற மறியார்
- 95 கொல்வது போலுங் குறிப்பிற ருகி
எல்லி யாம மேழிருள் போலப்

(சந்திரன் அத்தமிழ்தல்)

பசங்கதிர்த் திங்கள் விசம்பளந் தோடித்
கடுங்கதிர்க் கனலி கக்குபு போகித்
தானொளி மழுங்கி ¹ மேன்மலை குளிப்ப

(விடியற்காலம்)

- 100 மீன்முதம் புல்லென வா.....ஓ.....கை
தெளிமணி விளக்கு மளிமலர்ப் பள்ளியுட்
புலப்பிற் றீரக் கலப்புறு கணவரை
முயக்கிடை விடாஅச் சுடர்க்குழை மகனிர்
தோண்முதற் புணர்ச்சி யிரியத் துட்டுகென
- 105 வாண்முக மழுங்க வலியற வராவும
வைவாள் போலும் வகையிற் ருகி
வெள்ளேல் விடலையொடு விளங்கிழை மாதர்க்குச்

88 - 9. “மெழுகினுற் புனைந்த பாவை வெய்துறுத் தாங்கு
மோவா, தழுதுரைந் துருகு கின்ற வாயிடை” (சீவக. 1386) என்பது
இங்கே ஒப்புநோக்கற்பாலது. 91 - 2. = ச. 32. 48 - 9.

96. ஏழிருள் - ஏழிரவு.

98. பிரிந்தவர்களுக்கு நெருப்பை வெளிப்படுத்தி.

101. மணி விளக்கும் - மாணிக்க விளக்கு ஒளியை வீசுகின்ற.

102. புலப்பு-தனிமை; புலவியுமாம். 104. இரிய - கெட.

105 - 6. அராவும் வைவாள் - வானரம்.

பி - ம். 1 மேன்மலைக்.

செந்திக் கதீஇய வெந்தழற் புண்ணினுட்
சந்தனச் சாந்திட் டன்ன 1 தன்மையொடு

110 வந்தது மாதோ வைக லின்றென்.

எ—கண்ணுறு கலக்கம் முற்றிற்று.

108 - 9. தீப்பட்ட புண்ணினுள்ளே சந்தனக்குழம்பை அப்பினு
லொத்த தன்மையுடன் ; “ கட்டழற் கதிய புண்ணிற் கருவரை யருவி
யாரம், பட்டது போன்று நாய்கன் பரிவுதீர்ந்து ” (சீவக. 583).

பி - ம். 1 தன்மையொடு.

அ—பாங்கர்க்குரைத்தது.

வைகிய காலே வத்தவ ரிறைவனும்
பைவிரி யல்குற் பதுமா பதியும்
கண்ணுறக் கலந்த காம வேகம்
ஹண்ணிறச் செந்தி புண்ணிறைத் தடக்கிய
5 ஊதுலை போல வுள்ளகங் கனற்ற
(பதுமாபதியின் நிலை)
மறுத்தவற் காணுங் குறிப்புமனத் தடக்கிப்
பண்கெழு விரலிற் கண்கழுஉச் செய்து
தெய்வம் பேணிப் பையென விருந்தபிற்

அ—பாங்கர்க்குரைத்தது

[வாசவதந்தையால் வருந்தும் என்னெஞ்சினைப் பதுமாபதி
தன் வயமாக்கி அவளும் என்மனத்திற் புதந்தனளென்று உதயனை
தன் கருத்தைத் தோழர்க்கு உரைத்தது இதனால் அறியலாகும்.]

3. மு. நு. 6 : 65. கலந்த - கலத்தலாலுண்டாகிய, காம வேகம் :
உ. 16 : 89, 19 : 166 ; நு. 7 : 43.

3-5. காமவேகம் கனற்றுதலால் ; “ காம வேக முள்ளங் கனற்ற ”
(உ. 16 : 89.) 6. மறுத்து - மீட்டும்.

7. பண்கெழுவிரலின் - யாதோடு பயின்ற விரல்களையுடைய
கைகளினால். கண் கழுஉச்செய்து - கண்களைக் கழுவி.

8. பையென - மெல்ல.

7 - 8. “ பண்கெழு மெல்விர லாற்பனைத் தோளிதன், கண்
கழுஉச் செய்து கலைநல தாங்கி, விண்பொழி பூமழை வெல்கதிர் நேமிய,
வண்புகழ் மாலடி வந்தனை செய்தாள் ” (சீவக. 220); “ நாளந்தி

(செவிலி முதலியோர் பதுமாபதியீடம் கூறல்)

பாசிழைச் செவிலியும் பயந்த தாயும்

10 நங்கை தவ்வையும் வந்தொருங் திண்டிப்

படிநலப் பாண்டியங் கடிதூர்ந் துராஅய

1 வையத் திருப்ப மருங்குனெந் ததுகொல்

தெய்வத் தானத்துத் திண்டிய துண்டுகொல்

பாடகஞ் சமந்த சூடுறு சேவடி

15 கோயெர் மாடத்துக் கொடுமுடி யேற

வாதக் கொப்புளொடு வருத்தங் கொண்டுகொல்

அளிமலர்ப் பொய்கையுட் குளிர்நீர் குடையக்

கருங்கண் சிவப்பப் பெருந்தோ னெந்தகொல்

யாதுகொ னங்கைக் கசைவுண் டின்றெனச்

20 செவ்வி யறிந்து பையெனக் குறுகி

வேறுபடு வனப்பின் விளங்கிழை வையம்

ஏறின மாகி யிளமரக் காவினுட்

சேறு மோவெனச் சேயிழைக் குரைப்ப

(பதுமாபதி கூற்று)

முற்ற நோன்பு முடியு மாத்திரம்

25 கொற்றக் கோமான் குறிப்பின் றுயினும்

வினவ வேண்டா செல்வென விரும்பி

மெல்லென் கிளவி சில்லென மிழற்றிப்

புனைமாண் வையம் பொருச்செனத் தருடுகை

கோறின்று கண்கழிஇத் தெய்வத்தைத், தானறியு மாற்றாற் றெழு தெழுக ” ஆசா. 9.

10. தவவை - செவிலியின் மகளாய் மூத்தவள்.

9 - 10. = ௩. 9 : 48. 11. படி - உருவம். உராஅய - பெயர்ந்த.

13. மன்மதன் கோயிலில் தெய்வந் திண்டியதோ ?

14. பாடகம் - ஓரணி. 16. கொப்புள் - கொப்புளம்.

19. அசைவு - வருத்தம். 20. செவ்வி - சமயம்.

21. விளங்கிழை : விளி. 23. சேறுமோ - செல்வேமா ?

24. நோன்பு முற்றமுடியுமளவு. 25. கோமான் - தருசகன்.

26. செல்வைக் குறித்து வினவ வேண்டா.

27 - 8. சோலை செல்லுதற்கு வையத்தை விரைவில் வருவிக்க வென்று பதுமாபதி கூற.

டி - மீ. 1 வையகத்.

வினைமா ணினையரை யேவலின் விரும்பி

30 நாப்புடை பெயரா மாத்திரம் விரைந்து
காப்புடை வையம் பண்ணி யாப்புடை
மாதர் வாயின் மருங்கிற் றருதலிற்

(பதுமாபதியின் செயல்)

கோதை யாயம் பரவ வேறித்

திருமலர் வீதி 1 போதந் தெதிர்மலர்க்

35 காவினுட் பொலிந்த வோவக் கைவினைக்
கண்ணூர் மாட நண்ணுவன ளிழிந்து
தேனிமிர் படலைத் திருவமர் மார்பனைத்
தானினி தெதிர்ந்த தானத் தருகே
அன்று மவாவி கோக்கின ணன்றியல்

(உதயணன் பதுமாபதியாகிய ஒருவர் செயல்)

40 இருவரு டியைந்து பருவரல் காட்டிப்
புறத்தோர் முன்னர்க் குறிப்புமறைத் தொடுக்கிக்
கருங்கண் டம்மு ளொருங்குசென் றுட
வந்தும் பெயர்ந்து மன்றைக் கொண்டும்
காலையும் பகலு மாலையும் யாமமும்

45 தவலருந் துன்பமொடு கவலையிற் கையற்
றைநாள் கழிந்த பின்றைத் தன்மேல்
இன்ன வெந்நோய் தன்னமர் தோழிக்
குரைக்கு மூக்கமொடு திருத்தகு 2 மாதர்
வான்றோய் மண்டபம் வந்தொருங் சேறித்

50 தேன்றோய் கோதை சில்லென வுராஅய்

29. செவிலி முதலியோர் இளையரை ஏவுதலால்.

32. தருதலின் - வையத்தை இளையர் தருதலால்.

34. திருமகள் விளங்கித் தோன்றும் வீதியில் ; சிலப். சு : 127.

35. ஓவம் - சித்திரம். 36. மாடம் - மன்மதன் கோயில்.

37. படலை - மாலை. மார்பன் - உதயணன்.

38. தானம் - இடம். 39. அன்றும் : உம்மை இறந்தது தழுவியது.

40. பருவரல் - துன்பம். [ஊணர்த்தி" (80.)

41. தம்முடைய குறிப்பை; "புறத்தோ ரறியாக் குறிப்பி

43. அன்றைக்கொண்டு - அன்றுமுதல்.

45. கையற்று - செயலற்று. 46. ஐநாள் - ஐந்துதினம்.

50. உராய் - பெயர்ந்து.

பு - மீ. 1 போதமுந்தெதிர். 2 மாதரை.

- இடுகிய கருங்கண் வீங்கிய கொழுங்கவுட்
 குறுகிய நடுவிற் சிறுகிய மென்முலை
 நீண்ட குறங்கி னிழன்மணிப் பல்கலம்
 பூண்ட வாகத்துப் பூந்துகி லல்குல்
 55 அயிரா பதிபெனுந் செயிர்தீர் கூனியைத்
 தடந்தோண் மாதர் கொடுங்கழுத் தசைஇ
 நின்ற செவ்வியு னொன்று ரட்ட
 வாமான் றிண்டேர் வத்தவர் பெருமகன்
 கோமாட் கோடிய ¹ குறிப்பின னாகத்
 60 திகழ்தரு மதியிற் றிருமெய் தழீஇ
 வெள்ளைச் சாந்தின் வள்ளி யெழுதிய
 வயந்தக குமான் வரைபுரை யகலத்
 தசைந்த ² தோள னாகி யொருகையுட்
 டாரகம் புதைத்த தண்மலர் நறும்பைந்
 65 தூழறிந் துருட்டா வொருசிறை நின்னுழிப்
 பந்தவன் செங்கை ³ பயில்வது நோக்கி

(பதுமாபதி அயிராபதியை வினவல்)

அந்தண வருவொடு வந்தவ ணின்றோன்
 யார்கொ லவனை யறிதி யோவெனப்
 பாவை வினவப் பணிந்தவ னுரைக்கும்

-
- 51 - 5. அயிராபதியின் தோற்றம்.
 51. இடுகிய - சுருங்கி நோக்கிய. 52. நடு - இடை.
 55. கூனி : நட. 6 : 159 - 60, அடிக். 56. அசைஇ - கட்டி.
 58 - 65. எதிரே உதயணன் நின்றவிடத்து.
 59. கோமான் - தலைவி : க. 40 - 63, அடிக்.
 61. வள்ளி - கொடி.
 64. பந்து, பைந்தெனவும் வழங்கும்; “நொம்பைந்து புடைத்
 தொல்கு தூபுராஞ்சேர் மெல்லடியார்” (தே. ஞான. சாய்க்காடு.) மாலை
 யாற் சமைத்த பந்தினை; “மாலைப் பந்து மாலைபு மேந்தி” சீவக. 2928.
 65. உருட்டா - உருட்டி. சிறை - வேறிடம்.
 66. பதுமாபதி நோக்கி.
 67 - 9. அந்தணவடிவொடு அங்கு சின்றவன் யாரென்று பதுமா
 பதி தோழியைக் கேட்ப. 69 அவன் - அயிராபதி.

பி - ம். 1 குவியின. 2 தோழ. 3 பயிர்வது.

(அயிராபதியின் விடை)

70 அடிகள் போக யானு மொருநாள்
ஒடியாப் பேரன் புள்ளத் தூர்தர
ஆண முடைத்தாக் கேட்டனெ னவனை
மாணக னென்போன் மற்றிந்நாடு
காண லுறலொடு காதலின் வந்தோன்

75 மறையோம் பாளன் மதித்தன னாகித்
தானுந் தோழருந் தான நசைஇ
நின்றனர் போகா ரென்றவட் குரைப்பப்

(பதுமாபதி அயிராபதியிடம் கூறல்)

பல்வகை மரபிற் பந்துபுனைந் துருட்டுதல்
வல்லவன் மற்றவன் கைவயிற் கொண்டது

80 புறத்தோ ரறியாக் குறிப்பி னுணர்த்தி
நமக்கு வேண்டென நலத்தகை கூறக்

(அயிராபதி உதயணனிடம் குறிப்பித்தல்)

கண்ணினுங் கையினுங் கண்ணிய துணர்த்திப்
பெருந்தகை யண்ண றிருந்துமுக நோக்கி
நின் கைக் கொண்ட பூம்பந் தென்கை

85 ஆய்வளைத் தோளிக கிண்க வென்ன
அங்கை யெற்றிச செங்கணிற் காட்டிய

(உதயணன் செயல்)

கூன்மகள் குறிப்புத் தான்மனத தடக்கித்

70. அடிகளென்பது முன்னிலைக்கண் வந்தது ; இச்சொல் பெண் பாற்கும் வருதல், “ குலம்யா தடிகட் கென்ன ”, “ அஃதே யடிகளு முள ரோ ”, “ நம்பி வந்தன னடிகளென்றான் ” (சீவக. 1787, 1884, 1909), “ எத முண்டோ வடிகளீங் கென்றனும் ” (சீலப். ௧௪ : 24) என்பவற்று

71. ஊராதர - பரக்க.

[லுணர்க.

72. ஆணம் - அன்பு. 73 - 4. = நு. 6 : 196 - 7.

76. தானத்தை விரும்பி. 80. = 41.

78 - 81. அவன் கைப்பந்தைப் பிறர் அறிந்துகொள்ளாத குறிப் பால் நமக்கு வேண்டுவாயாகவென்று பதுமாபதி கூற.

82. கருதியதைக் கண்ணினும் கையினுமுணர்த்தி ; 86.

83. அண்ணல் - உதயணனது.

84 - 5. நின் கைப்பந்தை பதுமாபதியின் பொருட்டு என் கையில் ஈகவென்று, 87. குறிப்பு - பந்தை அளித்திடுகவென்பது.

தன்வயிற் குழந்தையென நினைமை
இன்னுயிர்க் கோழர்க்கிசைத்தல் வேண்டி.

(உதயணன் கூற்று)

90 மந்திரச் சூழ்ச்சியுள் வெந்திறல் வீரன்
வள்ளிதழ்க் கோதை வாசவ தந்தையை
உள்வழி புணரா துதலுமென் னெஞ்சினைப்
பல்லிதழ்க் கோதைப் பதுமா பதியெனும்
மெல்லியற் கோமகண் மெல்லென வாங்கித்

91 தன்பால் வைத்துத் தானுந் தன்னுடைத
திண்பா னெஞ்சினைத் திரிதலொன் றின்றி
என்னுழை சிறிஇத திண்ணிதிற 1 கலந்த
காம வேட்கைய டானெனக் கூற

(இசைச்சன் மறுத்தல்)

நங்கிது கேட்டுகொ விசைச்ச னுரைக்கும்

100 மன்னிய விழுச்சிர் மகதத்து மகளிர்
நன்னிறை யுடையர் நாடுங் காலை
மன்னவ னுணைபு மன்ன தொன்றெனக்

88. தாழ்த்த - ஆசைவைத்த.

89. கோழர்க்கு - உருமண்ணுவா முதலியோர்க்கு. இசைத்தல் -
பொருந்தச் சொல்லுதல்.

90. மந்திரச் சூழ்ச்சி - இரகசிய ஆலோசனை. வீரன் - உதயணன்.

92. உள்வழி - சினைக்குமிடத்து. உணராது உழலும் - செய்வன
தவிரவன அறியாமற் சமூலுகின்ற.

95. 'தான்' என்றது பதுமாபதியை.

96. திரிதலொன்றின்றி - வேறிடத்து உழலுதல் சிறிதுமில்லாமல்;
திரிதல் வேறுபடுதலுமாம்.

97. நிதீஇ - நிறுத்தி. திண்ணிதின் - நிச்சயமாக; 134.

92 - 7. தம்முள் ஒருவர் நெஞ்சு மற்றொருவரிடத்து மாறியிருத்
தலை, "நெஞ்சமாறாடி" (ம. 6 : 76) என்பதனாலும் அதன் குறிப்பாலு

98. கூற - உதயணன் சொல்ல. [முணர்க.

99. உரைக்கும் - உரைப்பான். 100. மகதம் - மகதநாடு.

101. நிறை - மனத்தைத் தீயவழியிற் செல்லாதபடி நிறுத்தல்.

100 - 102. "அருந்திற லரசர் முறைசெயி னல்லது, பெரும்
பெயர்ப் பெண்டிர்க்குக் கற்புச் சிறவாது" (சிலப். உஅ : 207 - 8);

பி - மீ. 1 கலந்தாங்கரும.

- கன்னி தானுங் கடிவரை நெஞ்சினள்
வேட்டுழி வேட்கை யோட்டா வொழுக்கினள்
- 105 அற்றன் றாயிற் கொற்றங் குன்றித்
தொடிகெழு 1 தோளி சுடுதீப் பட்டெனப்
2 படிவ நெஞ்சமொடு பார்ப்பன வேடம்
கொண்டான் மற்றவன் கண்டோர் விழையும்
வத்தவர் கோமா னென்பதை யறிவோர்
- 110 3 உய்த்தவட் குரைப்ப வுணர்ந்தன ளாகிட்
பெறுதற் கரிய பெருமக னிந்நகர்
குறுக வந்தனன் கூறுதல் குணமென
4 நெஞ்சுநிறை விட்டன ளாகு மன்றெனின்
என மாந்த ரொப்ப மற்றிவர்
- 115 தான மேற்ற றகாஅ தென்றுதன்
நுண்மதி நாட்டத்து நோக்கின வாமது
திண்மதித் தன்றெனத் திரிந்தவன் மறுப்ப

(மற்றைத்தோழரும் மறுத்துக் கூறல்)

ஒருப்பா டெய்தி யுற்றவ ரெல்லாம்
குறிப்பின் வாரா நோக்கெனக் குருசிற்கு

“மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்பும், காவலன் காவ லின்றெனின னின் றால்” (மணி. ௨௨: 208 - 9) என்பன ஈண்டு அறியற்பாலன.

103. மடவார்கற்புக்கு அரசன் காவலேயன்றித் தம் காவலும் வேண்டுமென்ப வாகலான், ‘கன்னிதானுங் கடிவரை நெஞ்சினள்’

104. வேட்கை - ஆசையை. [என்றார்]

105. அற்று அன்றையின். கொற்றம் குன்றி-அரசுரிமை குறைந்து.

106. தோளி - வாசவதத்தை. 107. படிவம் - விரதம்.

110. உய்த்து - ஆராய்ந்து.

111. பெருமகன் - அரசனாகிய உதயணன்.

112. நம்விருப்பத்தைக் கூறுதல் நன்றென்றெண்ணி.

114. ஈனமாந்தர் - இரத்தற்றெழுழியுடையோர்.

116. நுண்மதி நாட்டத்து - நுண்ணிய அறிவினது ஆராய்ச்சி யினால்; “நன்மதி நாட்டத்து” (தொல். குற்றியலுகர. கு. 78.) அது. பதுமாபதி விரும்பினுளென்றது.

117. திரிந்து - வேறுபட்டு. அவன் - இசைச்சன்.

118. ஒருப்பாடு - ஒருமை; துணிவுமாம்.

119. அவன் நோக்குக்கள் குறிப்பின் வாரா.

பி - ம். 1 தோழி. 2 படிவ. 3 உய்த்தவற். 4 நெஞ்சிறை.

120 மறுத்த வாயிலொடு வலிப்பன ராக

(உதயணன் கூற்று)

உயிரொன் றுகி யுள்ளங் கலந்தவன
செயிரின் றுகிய செங்கடை நோக்கம்
அணங்கெனக் காயிற் றவட்குமென் னோக்கம்
அத்தொழி னீர்த்தென வெய்த்தன னென்ன

125 உரைப்பத் தேறு வுயிர்த்துணைத் தோழரைத்

திருச்சேர் மார்பன் தேற்றுதல் வேண்டி.

மலரினு மரும்பினுந் தளிரினும் வனைந்த

சந்தக்¹ கண்ணிதன் சிந்தை யறிபப்

பூக்குழை மாதர் நோக்கிடை நோக்கிப்

130 படுகாற் பொய்கைப் பக்க நிவந்த

நறுமலர்ப் பொதும்பர் நாற்றுவனம் போகி

மறைந்தன மிருந்த காலமற் றவளென்

கண்ணி கொள்ளிற் கலக்கு முள்ளம்

திண்ணி தாகுத நெளிமி னீரென

135 மன்னவ னுரைத்தனன் மற்றவர்க் கெடுத்தென்.

அ—பாங்கர்க்குரைத்தது முற்றிற்று.

120. வலிப்பனராக - வற்புறுத்துவாராக.

121. “உயிர்கலத் தொன்றிய தொன்றுபடு நட்பு” அகநா. ௨௦௫: 1.

122. செயிர் - குற்றம். நோக்கம்: எழுவாய்.

123. எனக்கு வருத்தஞ்செய்வதாயிற்று.

124. எய்த்தனன் - அறிந்தேன். 123 - 4. = ஈ. 9: 72 - 3.

128. சந்தம் - அழகு; சந்தனமுமாம்.

127 - 3. = ஈ. 9: 3 - 5, 21 - 3.

129. நோக்கிடை நோக்கி - நோக்கும் சமயத்தை யாம் தனித் தனியே பார்த்து. 130. படுகால் - படிக்கட்டு. நிவந்த - உயர்ந்த.

131. பொதும்பர் - மரச்செறிவு; மரக்கிளையுமாம்; இப்பெயர் பொதும்பெனவும் வழங்கும்; ஈ. 9: 8. நாற்றுவனம் - தொங்கக்கட்டினைமாய். [தாகும்.

132. அவள் - பதுமாபதி. 134. திண்ணிதாகும் - உறுதியுடைய

பு - மீ. 1 கண்ணிதஞ்.

கூ—கண்ணி தமோறியது.

மன்னவன் கூற மற்றது நன்றென

(தோழர் கண்ணி கட்டிவைத்தல்)

இன்னுயிர்த் தோழ ரியைந்தனர் போகித்
தண்ணரும் பினமலர் தகைபெரி துடைய
ஒண்ணிறத் தளிரோ டுழ்பட விரீஇக்

5 கண்விழவு தருஉங் கண்ணி கட்டி

அன்ன மென்னடை யரிவை காணப்

புன்னையு ஞாழலு மகிழும் பொருந்திய

துன்னரும் பொதும்பிற் றெடுத்திடைத் துளங்கத்

தளிர்தரு கண்ணி தம்மு ளறிய

10 ஒளிபெற வைத்தவ னொளித்த பின்னர்

(உதயணன் தான் சித்திரித்த வாழைக்குந்தையும் கட்டிய
கண்ணியையும் வைத்தல்)

வளங்கெழு வாழை யிளஞ்சுருள் வாங்கித்

தாமரைப் பொய்கையுந் தண்பூங் கேணியும்

காமன் கோட்டமுங் கடிநகர் விழவும்

மாமலர்க் கோதை மடமொழி யூரும்

15 வைபக் கஞ்சிகை வளிமுகர் தெடுக்கவத்

கூ—கண்ணி தமோறியது.

[தமிழ் காதல்கொண்ட உதயணனும் பதுமாபதியும் ஒருவர்
கண்ணியை ஒருவர் கவர்ந்து மகிழ்வுற்றது இதனால் அறியலாதும்.
கண்ணி - ஒருவகைமலை.]

1. அது - நீ கூறிய செயல்.

3. தகை - அழகு.

4. ஊழ்பட இரீஇ - முறைமைப்பட உரிய இடங்களில் இருத்தி.

5. கண்ணுக்கு விழாவைப்போல இன்பத்தைச்செய்கின்ற கண்ணி.

8 - 5. = ௩. 8 : 127 - 5, 9 : 21 - 2, 82 - 3.

6. அரிவை - பதுமாபதி.

[கொத்து.

8. பொதும்பு - மரச்செறிவு ; மரக்கிளையுமாம். தொத்து - பூங்

10. ஒளிபெற - விளக்கம் பெற. அவண் - அவ்விடத்தே.

11. இளஞ்சுருள் - சுருண்டிருக்கும் இளங்குருத்து.

14. மடமொழி - பதுமாபதி.

- தெய்வப் பாவையைத் தேனிமிர் புன்னைத்
தாண்முதல் பொருந்தித் தானவட் கண்டதும்
காமர் நெடுங்கண் கலந்த காமமும்
இன்னவை பிறவுந் தன்முத லாக
20 உள்ளம் பிணிப்ப வுதிரிற் 1 பொறித்து
வள்ளிதழ்க் கண்ணி வளம்பெறச் சூட
அரும்பினும் 2 போதினும் பெருந்தண் மலர்நூல்
முறியினு மிலையினுஞ் செறியக் கட்டி
ஒருங்குபுறம் புதைஇ யுதயண நுமரனும்
25 திருந்திழைத் தோளி விரும்புபு நோக்கச்
சிதர்சிறை வண்டின் செவ்வழி 3 புணர்ந்த
ததரிதழ் ஞாழற் றுழ்சினைத் தூக்கிப்
பைந்தாட் பொருந்திச் செஞ்சார் துதிரத்
திருமலி யகலஞ் சேர முயங்கிப்
30 பொருமுர ணண்ணலும் போந்த பொழுதின்

(பதுமாபதியின் செயல்)

ஆடுகொம பன்ன வம்மென் மருங்குற்

- 16 - 7. புன்னைத்தாள் முதல் - புன்னை மரத்தின் அடி; ங. 6 :
23, 7 : 79. 18. “கண்ணுறக் கலந்த காம வேகம்” ங. 8 : 8.
19. முதல் - காரணம்; “தன்முத லாகலின்” (89) என்பர்மின்.
20. உள்ளம் பிணிப்ப - வேறொன்றிற் செல்லாதபடி அவன் மனத்
தைக் கட்டி; என்றது அவளுடைய மனத்தைக் கவரவேன்றபடி. உகி
ரிற் பொறித்து - நகத்தாற் சித்திரித்து.
21. பதுமாபதி சூடிக்கொள்ள.
22. அரும்பு - சிற்றரும்பு. போது - பேரரும்பு.
23. முறி - கொழுந்து. கட்டி - கண்ணி கட்டி.
22 - 3. = 3 - 5, அடிக்க. 24. புதைஇ - மறைத்த.
25. தோளி - பதுமாபதி. விரும்புபு - வீரும்பி.
26. சிதர்சிறை - சிதர்ந்த சிறகு. செவ்வழி - ஒருபண்.
27. ததர் - செறிவு; “ததாதழை”, “ததர்தழ” (அகநா.
உருச : 10, ஙகூரு : 24, பி - ம்.) ; சிதறுதலுமாம்; க. 52 : 117, அடிக்க.
தாழ்சினை - வளைந்து தணிந்த கொம்பு.
28. பைந்தாள் - அந்த ஞாழன்மரத்தின் பசிய அடியில். செஞ்
சாந்து - தான் பூசிப் புலர்ந்த செஞ்சந்தனத்துகள்.
30. போந்த பொழுதின் - உதயணன் சென்ற காலத்தில்.
பி - ம். 1 பொலிந்து. 2 பொதியினும். 3 புணர்ந்த.

- பாடகச் சீறடிப் பல்வளை மகளிரைப்
பக்க நீக்கிப் பைந்தொடிக் கோமாள்
நற்பூம் பொய்கை புக்குவிளை யாடும்
35 உள்ள மூர்தர வொழிநிலத் தோங்கிக்
1 கொடுக்குஞ் சீர்க்கமு மடுத்தூழ் வளைஇய
முத்த மாலையும் வித்தக மாகிய
உளிப்பெருந் கம்மமு முகத்துமுத லுறீஇத்
திண்டுட் சதுரந் கொண்ட வெல்லையுட்
40 சீயமு மேறுந் திருவும் பொய்கையும்
சேயிதழ் மலருந் காம வல்லியும்
மேயினர் விழைய மேதகப் புணர்ந்த
கோலக் கோயுட் கொண்டுநிறை யமைத்த
சூடமை சாந்து மீடறிந்து புனைந்த
45 மதங்கமழ் நறுமலர்ச் சதங்கைத் தாமமும்
சாலக் கொள்கெனத் தன்வயிற் றிரியாக்
கோலக் கூன்மகட், கறியக் கூறிச்

-
33. கோமாள் - தலைவி ; பதுமாபதி ; க. 40 : 63, அடிக்.
31 - 3. பதுமாபதி தோழியரைத் தன் பக்கத்தினின்றும் நீக்கி
அயலிடம் செல்லச் செய்து. [தலால்.
34 - 5. விளையாட வேண்டுமென்ற கருத்துத் தன்னைச் செலுத்து
36. கொடுக்கு, சீர்க்கமென்பன மண்டபத்திலுள்ள சிற்ப
வீசேடங்கள்.
38. உளிப்பெருங்கம்மம் - உளியாற் செய்த சிறந்த தொழில்.
39. திண்ணிய தூண்களையுடைய.
40. சீயம் - சிங்கம். ஏறு - இடபம்.
42. புணர்ந்த - சீய முதலியவற்றின் வடிவங்கள் அமைந்துள்ள.
43. கோலக்கோயுள் - அழகிய பரணியில்.
44. சூடமை சாந்து - அகிற்றேய்வை.
43 ~ 4. கோயுட்சாந்து : ந. 5 : 78 ; சீவக. 764.
45. மதம் - மான்மதம் ; கத்தூரி ; யானைமதமுமாம். சதங்கைத்
தாமம் - ஒருவகை மாலே.
46. கொள்கென - கொண்டுவிருகவென்று. திரியா - பிரியாத.
47. கூன்மகட்டு - அயிராபதிக்கு.
பு - ம். 1 கொடிக்குஞ்.

- செவிலித் தாயுந் தவ்வையு மாயமும்
 அகலப் போகிய வமைய நோக்கி
 50 அன்னம் போல மென்மெல வொதுங்கி
 நன்முலைத் தீர்பா றம்மனை கொடுப்ப
 ஒருங்குண் டாடிய கருங்கண் மதிமுசுத்
 தந்த னுட்டி யாப்பியா யினியெனும
 மந்திரத் தோழியொடு மணங்கமழ் காஷன்
 55 அணித்தழை மகனி ரருங்கடிக் கமைந்த
 மணிச்சுதைப் படுகான் மருங்கணி பெற்ற
 அளப்பருங் குட்டத் தாழ்ந்த பொய்கைத்
 தாட்கொ ளெல்லையுள் வாட்கண் சிவப்பக்
 குளித்துங் குடைந்துந் திளைத்து விளையாடிக்
 60 கூட்டமை நறும்புகை யூட்டமைத் தியற்றிக்
 கண்ணெழிற் கலிங்கந் திண்ணென வசைத்துப்
 பார மாகி நீரசைந் தொசுந்த
 காரிருங் கூந்த னீரறப் புலர்த்தி
 ஏற்ப முடித்துப் பூப்பிறி தணியாள்

48. செவிலித்தாய் முதலியோர் உடன் வந்தமை, “பாசுழைச் செவிலியும்” (ந. 8: 9) என்பது முதலியவற்றால் விளங்கும்.

51. தம்மனை - தாய். 52. ஆடிய - விளையாடிய. [166-7.

54. மந்திரத்தோழி - அருமறைகாததற்குரிய பாங்கி; ந. 14.

55. தழை - தனிர்முதலியவற்றைச் சமைத்த ஒருவகையுடை. சுடி-
 கலியாணம்.

56. படுகால் - படி. மருங்கே படுகால் அணிபெற்ற.

57. குட்டம் - ஆழம். 58. தாட்கொளெல்ல - நிலையான இடம்.

59. திளைத்து - இடைவிடாது பயின்று.

60. கூட்டமை நறும்புகை - நேர்கட்டி முதலியன சேர்தலமைந்த
 மணப்புகை; “தேக்க ணின்னகி நேனொடு கூட்டமைத், தாக்கப் பட்ட
 வளவில் கொழும்புகை” சீவக. 534.

61. கலிங்கம் - ஒருவகை உடை; “நலம்பெறு கலிங்கம்” (முருகு.
 109.) திண்ணென - இறுக. அசைத்து - உடுத்து.

63. புலர்த்தி - உலர்த்தி. 64. அணிந்துகொள்ளாளாய்.

- 65 1 முத்தப் பேரணி முழுக்கல மொழித்துச்
சிப்பப் பூனுஞ் செம்பொற் கடிப்பும்
எக வல்லியு மேற்பன வணிந்து
தாமரை யெதிர்போது வாங்கி மற்றுத்தன்
காமர் செவ்வியிற் காய்நலம் பெற்ற
- 70 நாம மோதிரச் தாண்முதம் செறித்துப்
புனைநறுஞ் சாந்தமுந் துணைமலர்ப் பிணையலும்
மனநிறை கலக்கிய கனல்புரை நோக்கத்துப்
பொன்வரை மார்ப னென்னோ யகலக்
கொன்றி னன்றென வள்ளிதழ்க் கோதை
- 75 மன்னவன் வைத்த சின்மென் போதுடன்
நறுமலர் கமழ்கினை செறியச் சேர்த்தி
நெடுந்தோட் செல்ல றீரச் சிறந்தவன்

65. முத்தப்பேரணி முழுக்கலம் - ஒருவகைத்தலைக்கோலம் ; இதனை மத்தக நீத்திலமென்பர் ; பரி. கசு : 5.

66. சிப்பம் - சிற்பம். கடிப்பு - காதணி ; உ. சு : 1௦8. [அடிக்.

67. எகவல்லி - முத்துக்கோத்த ஒற்றைவடம் ; 46 : 211,

68. எதிர் தாமரைப்போது - மேலேயெழுந்த தாமரைப்பூ ; “தாமரைத் தாம, நெதிர்பலர் மற்றவன் கண்ணோக்கும்” (நான்மணி. கடவுள்.) ; “எதிரிதழ் கீலம்” கலி. கசு : 6.

68 - 9. தன் காமர் செவ்வியின் - தன்னுடைய விருப்பமருவிய நற்போல. காய் நலம் - ஒளிவீசுகின்ற அழகு.

70. நாமமோதிரம் - தன்பெயரெழுதிய மோதிரம் ; “நாமமோதி ரத்தொட்டு” (சீவக. 1040.) தாள் முதல் - தாமரைப் பூவின் அடியில்.

71. துணைமலர்ப்பிணையல் - இரண்டிரண்டாக மலர்களைப் பிணைத் துக்கட்டிய கண்ணி ; “துணைமலர்க் கண்ணி” சீவக. 1621.

70 - 71. = 120 - 21.

72. மனநிறை - தன்மனத்தின் நிறையை. உதயனனோக்கம் பதமாபதியை உருத்தினமை, “அவட்குமென் னோக்க மத்தொழி விர்த்து” (உ. 8 : 123 - 4) என்பதனாலும் உணரப்படும்.

74. கோதை - மாலையை.

75. சிலவாகிய மெல்லிய பூக்கள்.

கோதையைச் (74) சினையிற் சேர்த்தி (76)

77. தோட்செல்லல் - தோள் மெலிவாகிய துன்பம் ; “பெருந்தோ ணெகிழ்த்த செல்லல்” நுறுந். உக0.

பி - ம். 1 முற்றப்.

- குறுந்தா ரகவயிற் கூடுபு முயங்கிக்
 குவிமுலைச் சாந்த நவீர்முதற் பொறித்தே
 80 இழுமென் காவின தியல்புஞ் செல்வமும்
 கொழுமலர்த் தடங்கணிற் குலாஅப் போக்க
 நண்ணியோர் முன்னர்க் கண்ணிபது மறைத்து
 வண்ண முகிழு மலருந் தாநிரூட்
 கண்ணி யின்ற நமக்கெனக் கரையா
 85 அரும்பெறற் றோழிபு மகன்ற செவ்வியுள்
 நிரும்புவன ளாகி விண்ணவர் மருளா
 வததவர் கோமான் விததகம் புனைந்த
 இலைவினைக் கமமததுப் பலவினை கண்டே
 தன் முத லாகலிற் சின்னகை முறுவலொடு
 90 பொற்பூண் முலையிசை யப்புடி தடாஅக்
 கண்ணி கொண்டுதன் சென்னி சேர்த்தி
 ஒருங்குகலந் தனள்போற் றிருந்தொளி திகழ்ந்து

77 - 8. உதயணனது மாலையைத் தான் தழுவி.

79. நவீர்முதற் பொறித்து-தன்கூந்தலாற் பொறியொற்றி; நவீர்-
 கூந்தல்; “ஒண்பூஞ் சாந்தி னுண்பொறி யொற்றிப் போயினன்”
 (107-8); “குறுநெறிக் கூந்தன் மண்பொறி யுணர்த்தி” சிலப். கந: 84.

82. நண்ணியோர் - பாங்கிமார்.

84. ‘சமக்கு’ என்றது, பாங்கிமாரையும் உளப்படுத்தி, கரையா -
 சொல்லி.

85. தோழி - யாப்பியாயினி. உம்மை மற்றைப் பாங்கியர்களின்
 அகற்சியையும் புலப்படுத்தி நின்றது.

88. வாழைக்குருத்திற் சித்திரிதத பலவகைச் சித்திரங்களைக்
 கண்டு. அசசித்திரங்களின்னவென்பது, 11-ஆம் அடி முதலியவற்றால்
 விளங்கும்.

89. அது தன் காரணமாக இருத்தலால்; 19.

90. அப்புடி - அப்பி.

90 - 91. தடாஅக்கண்ணி - வளைந்த கண்ணி; “கோட்டங் கண்
 னியும்” (புறநா. ௨௭௫); கண்ணி வளைந்த வடிவமுடையதென்பது,
 “மாதர்ப்பிறைக் கண்ணி யானை” (தே. திருநா. ஐயாறு) என்பதனா
 லும் விளங்கும்.

92. ஒளி - பாவனைக் கலவியால் வந்த நிறம்; “தேசமொளியுந்
 திகழ நோக்கி” பரி. ௧௨, பரிமேல்.

பசப்புமி தடர்ந்து மிகப்பொலிந் திலங்கத்
(யாப்பியாயினி ஐயுற்று வினாது)

தன்னமர் தோழியும் பின்னமர்ந் தெய்தி

95 நீயார் நங்கை நின்னே போலுமெம்

சேயான் நங்கை செல்வப் பாவை

மாயோ டன்னை மலர்த்தகைக் காவினுள்

1 இன்னினிக் கெடுத்தே னன்னவள் கூறிய

துன்னருந் தோட்டத்திற் றுளங்குவன ளாகி

100 வேறுபட் டனனென விம்முவன ளிறைஞ்சிக்

கூறுது நாணிய குறிப்புநனி நோக்கி

நின்கட் கிடந்த நீரணி யேளர்

என்கண் கவற்றிற் றென்றலோ டியவித்

(உருமண்ணுவா மற்றைத் தோழர்க்குக் கூறல்)

தன்னகர் புக்க பின்னர்த் தோழரொடு

105 மன்ன குமரனும் வந்தவட் குறுகத்

தண்பூங் கண்ணி கொண்டதன் றுண்முதல்

ஒண்பூஞ் சாந்தி னுண்பொறி யொற்றிப்

போயினள் புரவலன் பூந்தார் 2 மார்பிற்

93. பசப்பை வென்று. 94. அமர்ந்து - விரும்பி.

95. நங்கை: விளி. போலும் - போல்வாள்.

95 - 6. எம் சேயான் - எம்முடைய அரசனாகிய தருசகன்.

97. மாயோள் - மாமைநிறமுடையவள்.

96 - 8. பதுமாபதியைக் காணுமற் போயினேம்.

98. இன்னினி - இப்பொழுது. அன்னவள் : எழுவாய்.

99. துளங்குவனளாகி - அசைந்து.

100. என்று அத்தோழி சொல்ல.

101. நாணுதல், பதுமாபதியின் தொழில். நோக்கல், தோழி யின்தொழில். 'நாண நாட்டம்' என்ற அகத்துறை இங்கே நினைவிற்கு வருகிறது.

102. நீரணி ஏர் - நீர்விளையாட்டிற்குரிய அலங்கார அழகு.

103. கவற்றிற்று - கவலைப்படச் செய்தது; சிலப். கக : 52.

இயலி - பதுமாபதி நடந்துசென்று. 104. நகர் - இடம்.

105. மன்ன குமரன் - உதயணன். அவண் - அவ்விடத்தே.

107. பொறி ஒற்றி - இலச்சினையையமைத்து.

பி - மீ. 1 இன்னினிக். 2 மார்பற்.

- காகிய பால ளிவளென் றறிந்தே
 110 கூறிய கிளவிக் கொத்த தின்றென
 உறுபுகழ் நண்பி னுருமண் ணுவாவவர்க்
 கறியக் கூற வங்கை மலர்த்தா
 வியந்த மனத்த ராகி நிகழ்ந்ததற்
 கியாப்புறு கரும மாராய்ந் திருந்துழி
 (பதுமாபதிவைத்த பிணையல் முதலியவற்றை வயந்தகன்
 எடுத்து வந்து கொடுத்தல்)
 115 நீப்பருங் காத னிறைந்துட னுடல்
 பண்புடைத் தென்றத் தண்டழை யணிந்த
 காவி னத்த மேவின னாகித்
 தேர்வனன் றிரிவுழி வார்தளிர் பொதுளிய
 அருகுசிறை மருங்கி னொருமகள் வைத்த
 120 புதுமலர்ப் பிணையலும் புனைநறுஞ் சாந்தமும்
 கதிர்மணி யாழியுங் கண்டன னாகி
 வலிகெழு மொய்ம்பின் வயந்தக குமரன்
 ஒலிகெழு தாளை யுதயணற் குய்ப்ப
 (உதயணன் அவற்றை அணிந்துகொள்ளுதல்)
 அரும்பெறற் சூழ்ச்சி யவனையும் 1 பின்னிணைப்
 125 பெருந்திற லவரையும் பெற்றோன் போல
 அன்புபுரி பாவை யாடிய பொய்கையுள்
 நம்புபுரி மன்னனு நயந்தன னாடி
 உடையு மடிசிலு முருமண் ணுவாவிற்சூக்

-
109. பாலன் - ஊழை யுடையவன்.
 111. அவர்க்கு - மற்ற நண்பர்களுக்கு.
 114. யாப்புறுகருமம் - இருவரையும் சேர்த்து வைத்தற்குரிய
 தொழிலை.
 117. அத்தம் - வழி. 119. ஒருமகள் - பதுமாபதி.
 121. “காதலான் பெயர்சு மந்த கதிர்மணி யாழி” சீவக. 318.
 120 - 21. = 70 - 71. 124. சூழ்ச்சியவன் - யுகி.
 124 - 5. பின்னிணைப் பெருந்திறலவர் - தம்பியராகிய பிங்கல
 கடகர் ; நு. 24 : 51.
 127. நம்புபுரி - விரும்புதலைச்செய்யும் ; தோல். உரி. கு. 31.
 ௮ - ம். 1 பின்னிணைப்.

- கடனா வைத்தலிற் கைபுனைந் தியற்றி
130 அகன்மடி யவன்றா னமர்ந்து கொடுப்ப
வாங்கின னுடுத்துப் பூந்தண் சார்தம்
எழுவுறழ் தோளு மகலமு மெழுதிப்
புணையிருந் குஞ்சித் தோட்டுக் கிடையே
துணைமலர்ப் பிணைய ரேன்றச் 1 சூடிச்
135 சுடர்மணி யாழி படைபயின்று பலித்த
செறிவிர லங்கையின் மறைவுகொள வைத்துக்
கழுநீர் நறும்போ துளர்த்துப் பிடித்து
மறங்கெழு வேந்தனு மம்மர் தீரப்
பீபாந்த பொழுதி னேந்துநிலை மாடத்துப்
(பதுமாபதி உதயணனைக்கண்டு தன்னிடம் செல்லல்)
140 பக்க சின்ற பொற்பூங் கோதையும்
கண்ணுற நோக்கிச் சின்னகை முகத்தினள்
கண்ணிற் கூட்டமு மன்றி நம்முட்
கண்ணிய மாயினங் கவல லென்றுதன்
நெஞ்சி னகத்தே யஞ்சில மிழற்றிக்
145 குன்றாக் கோயில் சென்றவள் சேர்ந்தபிற்
(உதயணன் செயல்)
நனக்கவ ஞ்ரரிமை பூண்டமை தமர்களைச்
சினப்போர் மதலை செவ்வன் றேற்றிப்
பள்ளி கொண்ட நள்ளிருள் யாமத்துப்
போரடு தறுகண் பொருந்தலும் பொருக்கென

128 - 9. உடைமுதலியவற்றைக் கொடுக்குந்தொழிலை மிக்க உண்மையுள்ளவர்களிடம் ஒப்பித்தல் அரசர்க்கு இயல்பு ; “பூந்துகின் மாலை சார்தம் புனைகலம் பஞ்ச வாசம், ஆய்ந்தளந் தியற்றப் பட்ட வடி சிலர் நின்ன வெல்லாம், மாந்தரின் மடங்க லாற்றற் பதுமுகன் காக்க வென்றான், கேத்துபூண் மார்ப நேவ வின்னண மியற்றி னானே” (சீவக, 1896.) 135. ஆழி - மோதிரத்தை. பலித்த - பலத்தைப்பெற்ற.

137. உளர்த்துப் - வலிய அலர்த்தி.

142. கண்ணிற் கூட்டம் - உள்ளப்புணர்ச்சி. [மாயினம்.

143. கண்ணியமாயினம் - ஒருவர் கண்ணியை ஒருவர் உடையே

146. அவன் - பதுமாபதி. 147. மதலை - உதயணன்.

பி - ம. 1 சூட்சு.

(உதயணன் கனகக் காண்டல்)

- 150 நிருபை வரைப்பி னெடுமொழி நிறீஇய
பிரியப் பெருக்கத்துப் பிரச்சோ தனன்மகள்
அநியார் தடங்க ணதிநா கரிசி
மணியிருங் கூந்தன் மாசகண் புதைப்பப்
பினியொடு பின்னி யணிபெறத் தாழ்ந்து
- 155 புல்லெனக் கிடந்த புறத்தன் ¹ பொள்ளென
நனவிற் போலக் காதலன் முகத்தே
கனவிற் றென்றக் காளையும் விரும்பி
மாமில் சுற்பின் வாசவ தத்தாய்
வன்க ணுள னேன் புன்கண் டா
- 160 வந்தனை போவென வாய்திறந் தரற்றப்
பைந்தளிர்க் கோதை பையென மிழற்றி
ஏதில னன்னாட் டெற்றுறந் ² திறந்தனை
காதலர் போலுங் கட்டுரை யொழிகெனக்
³ குறுகா னகறொறு மறுகுபு மயங்கி
- 165 நிற்பெயர்ப் பாள னிப்பதி யுளனெனக்
கற்பயில் பழுவங் கடந்தியான் வந்தனென்
வெஞ்ஞ னீயெனத் தவளையங் கிண்கிணிச்
சேவடி சேர்ந்து செறியப் பற்றி
⁴ வென்றடு குருசில் வீழ்ந்தன னிரப்ப
- 170 மதுநாறு தெரிபன் மகதவன் றங்கை
பதுமா பதிவிற பசைத்தவன் வைத்த

150. நெடுமொழி - புகழ். 152. அதிநாகரிகி - வாசவதத்தை,
153. மணியிருங் கூந்தல் : க. 37 : 216, அடிக். [முதுகு.
154. பிணி - கட்டு. 155. புல்லென - பொலி வீழ்ந்து. புறம்-
159. புன்கண் - துன்பம். 161. பையென - மெல்ல.
162. ஏதிலன் நன்னாட்டு - அயலான் நாட்டில்.
164. உதயணன் மயக்கி.
165. நிற்பெயர்ப்பாளன் - உன்னை மீட்டுத்தரும் முனிவன்.
166. பழுவம் - காடு. 167. தவளையங் கிண்கிணி : க. 40 : 18,
171. பசைநது - அன்புவைத்து. [53 : 166, அடிக்.

பி - ம். 1 பொழிலென, 2 திறந்தும். 3 வைகுறு நாடொறு. 4 என்ற குருசில்.

- கோதையுஞ் சாந்துங் கொண்டணிந் தனையென
மாதர்த் தேவி மறுத்து நீங்கத்
தண்மலர்ப் படலைத் தருசகன் றங்கை
175 பன்மலர்க் கோதைப் பதுமா பதியெனும்
பேருடை மாத ருளண்மற் றென்பது
நேரிழை யரிவை நின்வாய்க் கேட்டனென்
இன்னவும் பிறவுங் கூறி மற்ற்ென்
நன்னர் நெஞ்ச 1 நாடுவை நீயெனப்
180 பின்னரு மிக்குப் பெருமக னிரப்ப
மடங்கெழு மாதர் மறைந்தன ணீங்கக்
கடுங்கதிர்க் கனலி கால்சீத் தெழுதர
விடிந்தது மாதோ வியலிருள் விரைந்தென்.

க—கண்ணி தமோழியது முற்றிற்று.

172. = 131 - 4. 173. தேவி - வாசவதத்தை.
174. மலர்ப்படலை - மலரும் இலையும் விரவித்தொடுத்த மாலே.
179. நன்னர் - நன்மை. நாடுவை - ஆராய்வாய்.
182. கனலி - சூரியன். கால்சீத்து - இருளை ஒழித்து; “கனை
சுடர் கால்சீயாமுன்” சிலப். க : இறுதிவெண்பா.
பு - ம். 1 நவையநீ.

க0—புணர்வு வலித்தது.

(உதயணன் செயல்)

விடிந்திரு ணீங்கலும் வடிந்த மான்தேர்
உதையண குமரன் புதையிருட் கண்ட
கனலின் விழுப்ப மனமொன் றுகிய

க0—புணர்வு வலித்தது.

[பதுமாபதியை அடைதந்தூரிய வழியை ஆராய்ந்து நிச்சயித்தது
இதனால் அறியலாதம்.]

1. வடிந்தமான் - வயமாக்கப்பட்ட குதிரை.
2. இருளிற் கண்ட. 3. விழுப்பம் - சிறப்பை.

தோழர்க் குரைப்ப வாழ்கென வாழ்த்தி

(தோழர் கூறுதல்)

- 5 முற்றிழை யரிவை செற்றங் கொண்டனள்
மற்றிவள் வைத்த மாலையுஞ் சாந்தமும்
அணிந்ததை பொல்லா தருளினை யினியிவட்
கனிந்த காமங் கைவிடல் பொருளுன
உயிர்த்துணைத் தோழ நுரைப்பவும் விடாஅன்

(உதயணன் செயல்)

- 10 செயிர்த்தொழி லியாணைச் செம்ம றெனியான்
ஏற்ற பொழுதே யின்பத் தேவியொடு
வேற்றோன் போல விழைவினை யகற்றித்
தற்கா முற்ற தன்னமர் காதற்
பொற்பூண் மாதரைப் பொருந்த வலிப்ப

(மந்திரிகள் உடன்படல்)

- 15 வாமான் றுனை வத்தவ னிவனெனக்
1 கோமாற் குணர்த்திக் கூட்டிய வந்தேம்
ஒருவயி னோக்கி யிருவரு மியைதலின்

3 - 4. மனமொன்றாகிய தோழர் : உ. 17 : 99 ; “அறுபதி னாயிர ரெனினு மாண்டகைக், குறுதியி லொன்றிவர்க் குணர்வென் றுன்னலாம், பெறலருஞ் சூழ்ச்சியர் ” (கம்ப. மந்திர. 11) என்பதை ஒப்பிடுக.

5. அரிவை - வாசவத்தை. செற்றம் - தணியாக் கோபத்தை.

7. அணிந்ததை - 5 அணிந்துகொண்டது. பொல்லாது - தீது. அருளினை - அருள் செய்தாயாய்.

6 - 7. மாலையும் சாந்துமணிந்தமை : ஈ. 9 : 131 - 4.

8. பொருள் - செய்யத் தக்க காரியம்.

9. விடாஅன் - கொண்ட கருத்தை நீக்காது.

10. தெனியான் - தெளிவில்லாது. [தத்தை.

11. ஏற்றபொழுதே - விழித்தெழிந்த பொழுதில். தேவி - வாசவ

12. வேற்றோன்போல - அயலோனைப்போல, விழைவு - விருப்பம்.

13 - 4. தன்னை விரும்பியவளும் தன்னால் விரும்பப்பட்டவளு மாகிய பதுமாபதியை அடைதற்கு உதயணன் நிச்சயிப்ப.

16. கோமாற்கு - தருசகனுக்கு. கூட்டிய - நட்பினராக்குதற்கு.

17. இருவரும் - உதயணனும் பதுமாபதியும்.

பி - ம். 1 கோமாற்கோக்கிக்.

ஏயர் பெருங்குடிக் காகுபெய நுண்டேன
ஊழ்வினை வலிப்போடு வந்தன ராகிச்

(உதயணன் துறை இரத்தல்)

20 குழ்வினை யாளர்க்குத் தோன்றல் சொல்லும்

¹ ஆருயி ரன்னவென் னற்புவார் கொடுஇக்

காரிகை மத்தினென் கடுவலி கடையும்

வார்வளைத் தோளி வந்தனள் புகுதரு

மாடம் புக்கிருந் தோடுகய லன்ன

25 பெருங்கண் கோட்டி விரும்புவன னோக்கி

நானோடு நிற்கு நனிநா கரிகம்

காணலெ னுயிற் கலங்குமென் னுயிரென

உப்போர் வென்றி யுதயண குமரன்

இரப்போன் போல வினியோர்க் குறைகொள்க

(தோழர் கருதுதலும் சொல்லுதலும்)

30 குன்றுபல வோங்கிய குளிர்நீர் வடைப்பில்

நன்றுணர் மாந்தர் நானைக் காலை

இரவல ருருவொடு புரவலற் போக்கி

மாற்றோ ருட்கும் வேற்றுநாட் டகவயிற்

18. ஆகு பெயர் - ஆகும்பொருள் ; ஆசகம் : பெயர் - பொருள் ;
“பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய” பதி. ௬௦.

19. ஆகி - ஆக.

20. தோன்றல் சொல்லும் - உதயணன் சொல்லுவான்.

21. அன்பாகிய வாரைச்சுற்றி.

22. காரிகை மத்தின் - அழகாகிய மத்தினால்.

21 - 2. “நலத்தைமத் தாக நாட்டி நல்வல் யிளமை வாராக்,
குலப்பிறப் பென்னுங் கையாற் கோலப்பா சங்கொ ளுத்திக், கலக்கியின்
காமம் பொங்கக் கடைந்திடு கின்ற காளை” (சீவக. 711) என்பதன்
கருத்து இவ்வடிகளில் ஒருவகையாக அமைந்திருத்தல் காண்க.

24. மாடம் புக்கு - மாடத்தில் யான் புகுதல்.

25. பெருங்கண்கோட்டி - பெரியகண்ணால் விளைத்துப்பார்த்து ;
“மலர்த்தடங்கண் கோட்டி” சீவக. 470.

29. குறைகொள - குறையிரப்ப. 28 - ௩. = கலி. சள : 1 - 2.

31. மாந்தர் : எழுவாய். 32. புரவலன் - உதயணனை.

33. உட்கும் - அஞ்சும்.

பி - ம. 1 ஆகுயிரன்ன.

- சூழ முன்ன ராசி மற்றவற்
 35 கேம நன்னெறி யித லாற்றார்
 காமங் கன்றிய காவல் வேந்தனைத்
 தம்மிற் தீர்த்து வெம்முரண் வென்றி
 மகதவன் தங்கை மணிப்பூண் வனமுலை
 துகர விட்டனர் துண்ணறி விலரெனின்
 40 ஏத மதனா னிகழ்பவை யிவையென
 நீதியிற் காட்ட நெடுந்தகை ¹ யண்ணல்
 வேண்டா மற்றிது மாண்டகைத் தன்றென
 மற்றவன் புகுதரு மாடம் புகினை
 குற்றம் படுவ கூறக் கேண்மதி
 45 காவ லாளர் கடுகுபு வந்தகத்
 தாராய்ந் தெதிர்ப்ப ரருநவை யுறுது
 போரார் குருசில் போதா வுண்டெனின்
 உருவ மாதர் பெருநலம் பெறுதி
 நன்றா வெய்தும் வாயி லவருனை
 50 என்றே யாயினு ² மிரவல னென்னார்
 வேண்டா வதுவென விதியிற் காட்டி
 மாண்ட தோழர் மன்னவன் தன்னை
 மறுத்த வாயிலொடு ³ வலிப்பனர் கூற
 நிறுக்க லாற்றா நெஞ்சின னாகி
 55 வத்தவர் பெருமக னுத்தர நாடி.

-
35. இன்பத்தைத்தரும் நல்ல வழியைக் கூறாக்கி.
 36. கன்றிய - ததும்பிய.
 37. தீர்த்து - நீங்கச்செய்து. மாந்தர் (31), இலரெனின் (39.)
 40. ஏதம் - துன்பத்தைத்தருங் குற்றம். நிகழ்பவை-உண்டாவன.
 41. அண்ணல் - உதயணன்.
 43. புகின் - நீ புகுந்தால். 45. கடுகுபு வந்து-விரைந்துவந்து.
 46. அருநவை - அரியதண்டம்; “பெரும்பெயர் மன்னனிற்
 பெருநவைப் பட்டார்” சிலப். கசு : 171.
 47. குருசில் : முன்னிலை. 48-9. பெறுதி எய்தும்; பெறுதி -
 55. உத்தரம் - விடையை. [பெறுதல்.

பி - ம். ¹ யண்ணலை. ² யிகவல. ³ வலிப்பினர்.

(உதயன்னது விடை)

அடுமுர னீங்கி யறுபது கழிந்தோர்
கடுவெயில் வந்த காவ லாளர்கண்
மருள்படு வல்லறை மருங்குணி பெற்ற
இருள்படு மாதவி னெற்காண் குறுதல்
60 அரிய தவர்க்கெனத் தெரியக் காட்டி
வெற்ற வேலான் மற்றுங் கூறினன்

(பதுமாபதீனின் சிறப்பு)

தனக்குநிக ின்றித் தான்மேம் பட்ட
வனப்பின் மேலும் வனப்புடைத் தாகிக்
கலத்தொடு கவினிக் கண்கவர் வுறுஉம்
65 நலக்குதே தேற னுண டோறும்
தலைப்பெரும் புயலாத் தனக்குநசை புடையதைக்
குலனுஞ் செல்வமு நலனு நாணும்
பயிர்ப்பு முட்கு மியற்கை யேரும்
மடனு மன்பு மாசில் சூழ்ச்சியும்
70 இடனுடை யறிவு மென்றிவை பிறவும்
ஒல்காப் பெரும்புகழ்ச் செல்வ முடைய*

* * * *

* * * *
* * * *
* * * *

56. அறுபது கழிந்தோர் - அறுபது பிராயத்திற்கு மேற்பட்ட முதியோர் ; டு. 5 : 109.

57. காவலாளரென்றது, மேற்கூறிய அறுபது பிராயஞ் சென்ற கண் (57), இருள்படும் (59.) [வரை.

* இதன்பிற்பகுதியும் கக - வதும், கஉ - வதன்முற்பகுதியும் பிரதியிற் காணப்பட வில்லை.

கஉ—அமாத்தியர் ஒடுங்கியது.

* * * *

.....வணி தேங்கி
ஆரணங் காகிய வகல்விசும் புகக்கும்
தோரண வாயி றின்னினை னாக
அருமொழி புணரும் பெருமொழி யானனைத்
5 தாக்கருந் தானைத் தருசக குமரன்
வேட்கும விச்சை யாதென வினவப்
.....

(வாயிலோன் விடை)

பயந்தோன் படைத்த படைப்பரும் வெறுக்கை
இருந்துழி 1 யிசையா னிகந்தயர்த் தொழிந்தனன்
அன்னவை யறிந் றுளரெனி னவர்கட்

கஉ—அமாத்தியர் ஒடுங்கியது.

[தருசகனுடைய விருப்பத்தை வாயிலோனாலறிந்த உதயணன், நீருற்றும் புதையலும் உள்ள இடங்களை அவனுக்குக்காட்டி அவனால் எந்த மதிக்கப்பட்டு அங்கே இருந்தமையும், மந்திரிமார் முதலியோர் வெறுவேறு தொழில்களையுடையவர்களாய் அவனைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு அந்நகரில் ஒடுங்கியிருந்தமையும் இதனால் அறியலாகும்.]

2. விசம்பு உகக்கும் - ஆகாயமளவும் உயர்ந்த.
3. வாயிலே உதயணன் அடைந்து.
4. பெருமொழியாள னென்றது, வாயில் காவலனை. நோக்கி யென ஒருசொல் வருவிக்க.
- 5 - 6. தருசகனுக்கு விருப்பத்தைத் தரும் வித்தை யாதென்று உதயணன் கேட்ப. [சேமநிதி.
7. பயந்தோன் - பெற்ற தந்தை. வெறுக்கை - பொற்குவியல்;
- 7 - 8. தான் வைத்த நிதியிருக்கும் இடத்தைச் சொல்லாமல் தந்தை இறந்து போயினன்.
9. அன்னவை - நீருற்றுள்ள இடமும் நிதியுள்ள இடமும்.

குறிப்பு :—தருசகனுக்கு நீருற்றுள்ள இடத்தைக் காண விருப்ப முண்டென்று வாயிலோன் கூறிய பகுதி பிரதியிற் சிதைந்து போயிற் றென்று தெரிகிறது.

பி - ம். 1 யீயா.

- 10 கின்னூயி ராயினு மீவ னவனென
மன்னவன் மனத்ததை யெல்லா மதித்து
நன்மு தாளன் பன்னினன் மொழிய

(உதயணன் கூறல்)

- 1 வாரி மருங்கற வற்றினு மகவயின்
நீர்வளஞ் சுருங்கா நெற்றித் தாரைக்
15 கூவலும் பொய்கையுங் கோயில் வட்டத
தெவ்வழி 2 வேண்டினு மவ்வழிக் காட்டும்
ஞான வல்லியத் தரும்பொரு ணுனித்தனென்
ஏனை நூற்கு மேதில னல்லேன்
3 கரந்துழி யறிய வருங்கல வெறுக்கை
20 வைத்துழிக் காட்டும் வாய்மொழி விச்சை
கற்றுக்கை போகிக் காணவும் பட்டது
கொற்றவ னிவற்றுக் குறையொன் றுடையது
காணவு மமையுங் காணு னாயினும்
காவ லாளனைக் கட்டபட லுறுவேன்
25 காட்டுதல் குறையெனக் கேட்டவன் விரும்பி
நல்லவை நாப்பட் செல்வனைச் சேர்ந்தவன்
வல்லவை யெல்லாம் வலிதிற் கூறக்

(உதயணன் தருசகனைக் காணல்)

கற்றோர்க் காண்ட லாகுங் காவலிற்
பெற்ற பயனை வெற்ற வேந்தனும்

-
12. பன்னல் - ஷ்வ்வொன்றாகக் கூறல்.
13. உரிய இடங்களில் நீர் இல்லையாயினும்.
14. நெற்றித் தாரை - உச்சியிலே நீர்த்தாரையையுடைய
18. மற்றை நூலுக்கும் யான் அயலேனல்லேன்.
19. கரந்துழி - மறைந்த இடம்.
21. காணவும் பட்டது-என்றால் முன்பு கண்டு எடுக்கவும் பட்டது.
22. இவற்று - இந்த இரண்டு வித்தைகளுள்.
25. குறை என - எனது காரியம் என்று உதயணன் சொல்ல.
26. செல்வனை - தருசகனை. 29. வெற்றம் - வெற்றி
28 - 9. அரசாட்சியால் அடைந்த பயன் கற்றோரைக் காண்ட
லாகுமென்று.

12 - 13. 1 மாரி. 2 வேண்டு. 3 கருந்துழி.

30 காண்பது விரும்பி மாண்பொடு புணர்ந்த
பேரத் தாணி பிரித்த பின்மை
நேரத் தாணி நிறைமையிற் காட்டலிற்
பகையறு குருசிலைப் பண்டுபயின் றன்ன
உவகை யுள்ளமொ டொழுக்க ம்ந்து

35 கண்ணினுங் கையினு மன்றி நாவின்
இன்னுழி யிருக்கென விருந்த பின்மைக்
கற்றவை யெல்லாந் தெற்றென வினாஅய்த
தானே கேட்டு வியந்துதலை துளக்கி
ஆனாக் கட்டுரை கழிந்தபின் மேனாட்

40 டளவா வென்றித் தம்மிறை வைத்த
விள்ளா விழுப்பொரு ளுள்வழி யுணரா
மன்னவன் மற்றிது நின்னி னெய்துவேன்
கற்றறி விச்சையிற் காட்டுதல் குறையென

(தருசகனுக்கு உதயணன் நீதியைக்காட்டல்)

உற்றன னுரைப்ப வுள்வழித் தெரிந்து

45 தான்வைத் தனன்போற் காட்டலிற் தருசகன்
ஆனாக் காதலொ டாருயி ரன்ன
தோழ னாகித் தோன்று தோற்றும்
ஞான நவின்ற நல்லோ னிவனென
1 எனைத்திவன் வேண்டினு மீவ னென்றுதன்.

32. நேரத்தாணி - சிறிய ஓலக்க மண்டபம்.

33 - 4. பண்டு பயின்றன்ன உவகையுள்ளமொடு - முன்பு பழகி
னாற் போன்ற மகிழ்ச்சியையுடைய உள்ளத்தோடு ; “ செல்வழிக் கண்
னொருநாட் காணினுஞ் சான்றவர், தொல்வழிக் கேண்மையிற் றேன்
றப் புரிந்தியாப்பர் ” (நாலடி. 154.) 35. நாவின் - நாவினால்.

36. இன்னுழி - இன்ன இடத்தில். என்-என்று அரசன்சொல்ல.

38. துளக்கி - அசைத்து.

39. மேனாள் - பண்டைக்காலத்தில்.

40. தம் இறை - தந்தை.

43. நீ காட்டவேண்டுவது என்வேண்டுகோளென்று.

44. உள்ள இடத்தை உதயணன் அறிந்து.

48. ஞானம் - அறிவுதால். 49. எனைத்து - எந்தப்பொருளை.

பு - ம். 1 எனைத்திவர்.

50 கணக்குவினை யாளரொடு கரண மொற்றி
அகத்தே யுறைகென வமைத்த பின்னர்

(உதயனன் நீநூற்றுள்ள இடத்தைக் காட்டல்)

எப்பான் மருங்கினு மப்பாளுடி.
அகத்துநீ ருடைய வதனது மாட்சி
மிகுத்ததூல் வகையின் மேவரக் காட்டக்

55 கன்னியங் கடிநகர் காணவா வுடைய
இளமரக் காவினுள் வளமைத் தாய
நீர்நல னுணர்ந்து சீர்நலக் குருசிற்
கெழுமோ லெல்லையு ளெழுமிது நீர்மற்
றன்றியு மதனது நன்றி நாடின

60 நாவிற்கு மினிதாய்த் தீதற வெறியும்
தண்மையு நுண்மையுந் தமக்கினை யாவன
தெண்ணி ரெவ்வழித் தேரினு மில்லை
புகழ்வரை மார்பிற் பூந்தா ரண்ணல்
அகழும் பொழுதி னிகழ்வ கேண்மதி

65 இருமுழத் தெல்லையுள் வரிமுகம் பொறித்த
பொன்னிறத் தேரை போதரும் பின்னர்
மும்முழத் தெல்லையுட் டெண்ணிறங் குயின்றது
தோற்ற மினிதாய் நாற்ற மின்னாப்
பருமண லுண்டது பண்ணுநர் வீழ

70 உட்கா ழீன்ற வொருகோ லையின்
எட்பூ நிறத்தொடு கட்கா முறுத்தும்
விளங்கறல் வெள்ளியின் வீசுறு மென்றதன்
அகம்புக் கனன் 1 போ லகன்ற ஞானத்தின்

50. ஒற்றி - ஒன்றுவித்து. 52. அப்பால் - அந்தப் பக்கம்.

55. கன்னியங்கடிநகர் - கன்னிமாடம்.

57. குருசிற் - தருசகனுக்கு. 60. தீதை அறம்படி நீக்கும்.

64. அகழ்தல் - தோண்ட்தல். 65. வரி - புள்ளி.

70. காழ் - வயிரம். ஒன்றரைக் கோலளவில்.

71. எட்பூ - எள்ளின்பூ. கட்கா முறுத்தும் - கண்களை விரும்பச்

72. அறல் - நீர்.

[செய்யும்.

டி - மீ. 1 போனவின்ற.

உண்ணெறிக் கருத்தி ¹ னண்ணிய தாகிய
75 மண்ணின் சுவையு மின்னதென் றெழியா

(தருசகன்செயல்)

துரைப்பக் கேட்டே யோங்கிய பெரும்புகழ்த்
திருப்பே ருலகம் பெற்றோன் போல
அகழ்வினை யாளரை யவ்வயிற் றரிஇ
இகழ்வி லத்தொழி லிறைவ னேவப்

(உருமனாவா முதலியோர்செயல்)

80 பெருமண் வேந்தனைப் பிழைப்பின் றோம்புதற்
குருமண் னுவாவு முள்ளகத் தொடுங்க
வாய்மொழி யிசைச்சனும் வயந்தக குமரனும்
தேமொழி மாதர் தாய்முதற் கோயிலுட்
டரும னூலுந் தந்துரை கதையும்

85 பெருமுது கிளவியோடு பிறவும் பயிற்றி
நங்கை விழையு நாளணி கலங்கள்
கொங்கணி மலரிற் கூட்டுவன ருய்த்துச்
சென்றுவந் தாடல் செய்வது வலிப்பப்
பிறவுறு தொழிலோடு மறவோ ரெல்லாம்

90 ஆய்புக முரசனை யற்றப் படாமற்
காவல்புரிந் தனராற கடிமனைக் கரந்தென்.

கஉ—அமாத்தியர் ஒடுங்கியது முற்றிற்று.

77. திருப்பேருலகம் - சித்தபதவி ; “ வென்றவ ருலகம் பெற்ற
வேந்துடை யின்ப மெல்லா, மின்னெனக் கெதிர்த் தென்றான் ” (சீவக.
956) என்பது இவ்வடியுடன் ஒப்பிடற்பாலது.

78. அகழ் வினையாளரை - மண்ணைத் தோண்டித்தொழிலையுடை

80. வேந்தனை - உதயணனை. [யாரை.

81. உள்ளகத்து - உதயணன் உள்ள இடத்தில். ஒடுங்க - மறைந்

83. பதுமாபதியின் தாயினது அரண்மனையில். [திருப்ப.

86. நங்கை - பதுமாபதி. 87. மலரின் - பூக்களுடன்.

89. பிறவுறுதொழில் - மற்றத்தொழில். மறவோர்-முன்பு கூறப்
பட்ட நூலுரைர் ; ந. 1 : 94.

90. அற்றப்படாமல் - சேர்வுபடாமல். 91. கரந்து - மறைந்து

பி - ம. 1 நன்னிலத்தாதி.

கந- கோயில் ஒடுங்கியது.

கரந்த வுருவொடு காவல் புரிந்தவர்
ஒடுங்குதல் வலித்துடன் போகிய பின்றை
முனைவெந் துப்பின் மன்னனு முன்போல்
புனைவகை மாடம் புக்குமறைந் திருத்தலிற்
(பதுமாபதியின் செயல்)

5. மண்டடு திண்டோட் குருசிலைத் தன்னொடு
கொண்டுட் போசுங் குறிப்பின ளாகித்
தீது திண்டாத் தெரிவொடு புகுதரும்
வாயி னாடி வைய நீக்கிப்
பல்வகைத் தான நல்குக மின்றென
10. எல்லிற் போதர வியையு மாதலிற்
சிலத மாக்களொடு சிவிகை வருகென
(பதுமாபதி மன்மதன் கோயிலை யடைந்து
உதயணனைக் காண்டல்)

அலர்ததை யைம்பா லணியிழை யேறிப்

கந-கோயிலொடுங்கியது.

[காமனது கோட்டத்தைச் சார்ந்துள்ள மாடத்திலிருந்த உதய
யணன், பிறாறியாமற் சிலிகையிற் புதந்து பதுமாபதியுடன் சென்று
அவளுடைய மாளிகையில் மறைந்து ஒடுங்கியிருந்தமை இதனால் அறிய
லாகும்.]

1. அவர் - உருமண்ணுவா முதலியோர்.
2. வலித்து - துணிந்து.
3. முனைவெந்துப்பின் - போரில் வெவ்விய வலியையுடைய. மன்
னன் - உதயணன்.
4. புனைவகை மாடம் புக்கு - அலங்கரித்த கட்டுக்களையுடைய மன்
மதன் கோயின்மாடத்திற் புகுந்து ; ஈ. 10 : 24, 43, 13 : 44.
5. தண்டு அடு திண்டோள் - கதாயுதத்தை ஒத்த திண்ணிய
தோள்களையுடைய. 7. தீது - அம்பலும் அலரும்.
8. வாயில் - வழி.
9. பலவகைப்பட்ட தானங்களை இன்று கொடுப்பேமென்று கூறி.
10. எல் - பகல்.
11. சிலதமாக்கள் - சிவிகை சுமப்பவர் ; 58 ; ஈ. 22 : 108.
12. பதுமாபதி சிவிகையிலேறி.

- போந்தன ளாகிப் பூந்தண் கானத்துள்
எழுதுவினை மாடத்து முழுமுத விழிந்து
15 தாமகத் திருக்கு மாமணிப் பேரறை
வாயில் சேர்வுற வையம் வைக்கென
அமைத்தன ளாகி யவ்வயி னொடுங்கிய
சினப்போ டண்ணலொடு 1 வளப்பா டெய்தி
அப்பகல் கழிந்த பின்றை மெய்ப்பட

(பதுமாபதி தானமளித்தல்)

- 20 மாண்டரு கிளவி பூண்ட நோன்பிற்
கன்றுகடை யாதலிற் சென்றோர் யார்க்கும்
மணியு முத்தும் பவழமு மாசையும்
அணியு மடையு மாசி லுண்டியும்
பூவு நானமும் பூசஞ் சாந்தமும்
25 யாவை யாவை யவையவை மற்றவர்
வேண்டே மெனினு 2 மீண்ட வீசலின்
இந்நில வரைப்பிற் கன்னியர்க் கொத்த
ஆசி லாகிடை மாசில மாண்பின்
மந்திர நாகி னந்த னுளரும்
30 அல்லோர் பிறருஞ் சொல்லுவனர் போயபிற்

14. எழுதுவினை மாடம் ; பரி. ௧௮ : 28.

15. தாம் இருவரும். மாமணிப் பேரறை : 44.

16. வைக்க என ; “வாயிலுள் வைத்த வண்ணச சிவிகை” (42) என்பர் பின்.

18. அண்ணல் - உதயணன். வளப்பாடு - மிக்க மகிழ்வுடன் அளவளாவுகை ; “ஒண்சுடர் வளப்பாடு கொளலும்” பரி. ௨ : 64.

20. கிளவி - பதுமாபதி.

22. மாசை - பொன்.

26. ஈண்ட வீசலின் - மிகக்கொடுத்தலால் ; விரைவாகக் கொடுத்தலாலெனலுமாம் ; “ஈண்ட வளர்ந்தேம்” சீவக. 1794.

28. ஆசுடை - ஆசீர்வாதம்.

27 - 8. கன்னியர்க்கொத்த ஆசீர்வாதமாவது சிறந்த கணவனை யடைகவென்பது.

29. மந்திரங்களை ஒதுமுறையினையுடைய அந்தணர்களும், ஆசுடையைச் (28) சொல்லுவனராய்ப் போயபின் (30.)

15 - மீ. 1 வளப்பாடெய்தி. 2 மீண்டுவ.

கோலக் காமன் கோட்டத் தகவயின்
மாலையாமத்து மணிவிளக் கிடஇ
மோகத் தான முற்றிழை கழிந்தபின்

(பதுமாபதி உதயணனுடன் சேல்லுதல்)

மரபறி மகளிர் பற்றினர் பாடக்

- 35 கரும மமைந்தபிற் கடிமனை புசீஇயர்
திருமதி முகத்தியைச் சேர்ந்து கைவிடாஅ
அருமதி நாட்டத் தந்தணி போந்து
பட்டினிப் பாவை கட்டழ லெய்தும்
நீங்குமி னீரெனத் தான்புற நீக்கி
- 40 பஞ்சி யுண்ட வஞ்செஞ் சீறடி
ஒதுங்க விடினும் விதும்பும் வேண்டா
வாயிலுள் வைத்த வண்ணச் சிவிகை
ஏற னன்றெனக் கூறி வைத்தலின்
மணங்கமழ் மார்பன் மாடப் பேரறை
- 45 இருந்தன னாகுப் பொருந்துபு பொருக்கெனக்
கட்டளைச் சிவிகைபுட் பட்டணைப் பொலிந்த
பூம்பட மறையப் புக்கன னெடுங்க
வண்டொடு கூம்பிய மரைமலர் போல
ஒண்டார் மார்பனை புட்பெற் றுவகையின்

31. கோட்டம் - கோயில்.

32. மாலையாமம் - முதல்யாமம். மணிவிளக்கு இடஇ-இரத்தின தீபத்தை யிட்டு.

33. தானங்களைச் செய்தபின். 34. மரபறிமகளிர் : நட. 6 : 120.

35. புசீஇயர் - புகுத்துதற்கு. 37. அந்தணி - யாப்பியாயினி.

38. கட்டழல் - மிக்கவெப்பம்; 32.

39. ஆண்டிள்ளவர்களைப் புறத்தே நீக்கி. 40. பஞ்சி - செம்பஞ்சி.

41. விதும்பும் - நடுங்கும். 42. 11 - 6.

42 - 3. சிவிகையை வைத்தலின்.

44. மார்பன் - உதயணன். மாடப்பேரறை : 15.

46. பட்டணை - பட்டாலாகிய அணை.

47. பூம்படம் - பூத்தொழில்களமைந்த திரை.

44 - 7. மாடத்திலிருந்த உதயணன் விரைந்துவந்து அச்சிவிகை யுட் புகுந்து ஓடுங்க. 49. உள் - சிவிகையினுள்ளே.

- 50 மணிவரைச் சரன் மஞ்ஞை போல
 அணிபெற வியலி யடிக்கல மார்ப்பத்
 தொய்யில் வனமுலைத் தோழி மாரோடு
 பையப் புக்குப் பல்வினைக் கம்மத்துச்
 சுருக்குக் கஞ்சிகை விரித்தனர் மறைஇப்
- 55 பள்ளிப் பேரறைப் பாயலு எல்லது
 வள்ளிதழ்க் கோதையை வைக்கப் பெற்றொன
 யாப்புறக் கூறிக் காப்போர் பின்செல
 வலிகெழு மொய்ம்பிற சிலை மாக்கள்
 1 அதிர்ப்பி னுசும்ப மதிற்புறம் பணிந்த
- 60 காவும் வாவிடும் காமக் கோட்டமும்
 பூவிழ் கொடியிற் பொலிவில வாக
 வாழ்த்துப்பலர் கூறப் போற்றுப்பல ருரைப்ப
 வழுவில் கொள்கை வானோய் முதுநகர்

50. மலைப்பக்கத்துமயிலைப்போல ; “ வழிவளர் மயில் ” (சீவக. 2074) என்பதனுரையைப் பார்க்க. 51. ஆர்ப்ப இயலி.

50 - 51. “ பீலி மஞ்ஞையி னியலி ” (பெரும்பாண். 831), “ நன் மா மயிலின் மென்மெல வியலி ” மதுரை. 608.

54. சுருக்குக் கஞ்சிகை - வேண்டியபொழுது சுருக்கிக் கொள்ளு தற்குரிய திரை. விரித்தல் தோழியர் செயல். மறைஇ - மறைத்து.

55 - 6. பள்ளியறையிலுள்ள படுக்கைமீதன்றி வேறிடத்தில் இவளைவைத்தலைத் தவிர்கவென்று.

59. உசும்ப - அதட்ட. மதிற்புறம்பு அணிந்த - மதிலின் புறம்பை அலங்கரித்த.

61. பூவிழ்கொடியின் - பூக்கள் உதிரந்த கொடிகள் போல.

60 - 61. “ தன்னோ டிருந்த பொழுதிளஞ் சோலைசெய் தன்மை கண்டேற், கன்னோ தனியிருந் தாற்செயு மாறு மறிவிக்கவோ, மின்னோ வெனநின் றவீர்சடை யார்திரு வெங்கை வெற்பி, வென்னோ வறிந் தருள் செய்வார் வராம லிருந்ததுவே ” (வேங்கைக்கோவை, 163) என்பதை இவ்வடிகளுடன் ஒப்பிடுக. 62. போற்று - துதி.

63. வழுவில்.....நகர் - இராசகிரியம்; இதன்சிறப்பு, இந்தக் காண்டம் 3 - ஆம் பகுதியாலும் விளங்கும்.

பி - ம். 1 அதிர்ப்பின்றிசும்ப.

- மணியுமிழ் விளக்கின் மறுகுபல போகிக்
 65 கொடியணி கோயில் குறுகலும் படியணி
 பெருங்கடை காவலர் பெருமான் தங்கை
 கருங்கடை மழைக்கட் கனங்குழைப் பாவை
 முடித்த நோன்பி நெடித்தவகை யறியார்
 இருளின் சூற்றங் காட்டி நங்கைதன்
 70 உரிமையுள் படுநரைக் கழறுவன ராகி
 முழுநிலைக் கதவ் மகற்றிமுன் னின்னு
 தொழுத கையர் புகுதுகென் றேத்த
 வாயில் புக்குக் கோயில் வரைப்பிற்
 கன்னி மாடத்து முன்னறை வைத்தலிற்
 75 பகலே யாயினும் பயிலா தோர்கள்
 கவலை கொள்ளுங் கடிநிழற் கவினி
 1 மாடெழு மைந்தரு முடு சென்றுடா
 அணியிற் கெழீஇ யமர ராடும்
 பனிமலர்க் காவின் படிமைத் தாகி
 80 இருளொடு புணர்ந்த மருள்வரு மாட்சித்
 தன்னகர் குறுகித் துன்னிய மகளிரை

64. விளக்கின் மிகுதியையுடைய வீதிகள் பலவற்றைக்கடந்து ;
 ந. 3 : 120. 65. படிக்கையுடைய.

66. பெருங்கடை - அரண்மனைவாயில்.

68. நோன்பின் நெடித்த - நோன்பினாலே தாமதித்த.

70. உரிமையுள் படுநரை - அந்தப் புரத்துள்ள வேலைக்காரர்களை ;
 கழறுவனராகி - இடித்துரைத்து. 71. அகற்றி - திறந்து.

72. புகுதுக என்று.

74. வைத்தலின் - சிவிகையை வைத்தமையால்.

75 - 6. பயிலாதோர்கள் பகலே யாயினும் கவலைகொள்ளுதற்
 குக் காரணமான நிலல்.

77. எழும் மைந்தரும் - தவழ்வது தவிர்ந்து எழுந்து நிற்கும் சிறு
 வரும்.

79. காவின் படிமைத்தாகி - கற்பகச் சோலையின் வடிவமுடைய

81. நகர் - மாளிகை.

[தாய்.

பி - ம். 1 மாடமும்,

- அகல்க யாவீரு மழலு மெனக்கெனத்
 திலக முகத்தி திருந்துபடந் திறந்து
 கூன்மகள் வீச வானு வகத்தே
 85 தக்க வெல்லை யிருத்தனின் மிக்க
 காழகி னறும்புகை யூழ்சென் றுண்ட
 மணிக்காற் கட்டிலுள் வல்லோள் படுத்த
 அணிப்பூஞ் சேக்கை பறைமுத லாகப்
 பக்கமுந் ¹ தெருவும் புக்குமுறை பிழையா
 90 தாராயந் தந்தணி யமைத்ததன் பின்றைப்
 பேரிசை யண்ணலும் பெருநல மாதரும்
 ஆரிருள் போர்வை யாக யாவரும்
 அறிதற் கரிய மறையரும் புணர்ச்சியொடு
 கரப்பறை யமைத்துக் கைபுனைந் தோர்க்கும்
 95 உரைக்க லாகா வுறுபொறிக் கூட்டத்துப்
² புதவணி கதவிற் பொன்னினை மாலை
 மதலை மாடத்து மறைந்தொடுங் கினரென்.

கந—கோயில் ஒடுங்கியது முற்றிற்று.

82. யாவீரும் அகல்க, எனக்கு அழலுமெனப் பதுமாபதிசொல்ல.
 84. அயிராபதி சாமரை வீச.
 85. இருத்தல், பதுமாபதியின் தொழில்.
 88. சேக்கையறை - பள்ளியறை.
 89. தெரு - அந்தப் புரத்துள்ள மகளிர் தெரு.
 90. ஆராய்ந்தது, அயலார்கள் இன்மையை அறியும்பொருட்டு.
 93. மறையரும் புணர்ச்சி - வேதத்திற் கூறிய அரிய காந்தருவ
 மணம்; மறை - இரகசியமுமாம்.
 94. கரப்பறை - பிறரறியாதபடி ஒளித்திருத்தற்குரிய அறை.
 95. பொறிக்கூட்டம் - எந்திரச்சேர்க்கை.
 96. புதவு - வாயில்; “உயர்ந்தோங்கிய நிறைப்புதவு” மதுரை.
 97. மதலை - கொடுங்கை. [65.
 1 - ம். ¹ திருவும் புக்கமுறை. ² புதையணிகதவற.

கசு—நலனாராய்ச்சி.

(உதயணன் நிலை)

- மதலை மாடத்து மடமொழி மாதரோ
 உதயண குமர னெடுங்கிய வுவகையன்
 விண்ணுறை தேவரும் விழையும் போகத்துப்
 பெண்ணுறை யுலகம் பெற்றோன் போலவும்
 5 நோக்கருங் கதிரவ நீக்கம் பார்த்துப்
 பைங்கதிர் விரிக்கும் பனிமதிக் கிழவன்
 அங்கண் ஞாலத் தளவை யாகிய
 பன்னாட் பக்கஞ் செல்லாது சின்னாள்
 வெண்முக நிலாவொளி சுருங்க மெல்லென
 10 உண்மகி முரோணியோ டொளித்தது போலவும்
 1 திகழ்மணி மார்ப் பனகநக ரொடுங்கப்
 பொருள்புரி யமைச்சர் புறநகர் கரப்புழி

கசு — நலனாராய்ச்சி.

[பதுமாபதி, தனது தோழியைக் கொண்டு உதயணனுடைய இசையுணர்ச்சிமூலியவற்றை ஆராய்ந்தமை இதனால் அறியலாகும்.]

1 - 2. உதயணன், பதுமாபதியுடன் ஒடுங்கியிருத்தலாலுண்டாகிய மகிழ்ச்சியை உடையனாகி.

4. பெண்ணுறையுலகம் : க.42 : 181, அடிக்.

3 - 4. விண்ணுறை.....உலகம்-நாகருலகம்; இவ்வுலகம் போகத்திற் சிறந்ததென்பது சைனர் கொள்கை.

6. மதிக்கிழவன் - சந்திரனாகிய தலைவன்.

8. பன்னாட்பககம் - பல நட்சத்திரங்களினிடத்தே; என்றது, உரோகிணி ஒழிந்தவற்றை.

6 - 11. இவற்றிலுள்ள உவமை, “மண்ணகங் காவலின் வழக்கி மன்னவன், பெண்ணருங் கலத்தொடு பிணைந்த பேரருள், விண்ணக மிடுள்கொள விளங்கு வெண்மதி, ஒண்ணிற வுரோணியோ டொளித்த தொத்ததே” (சீவக. 198) என்பதிலும் காணப்படுகின்றது.

12. அமைச்சர் - உருமண்ணுவா முதலியோர்.

டி - மீ. 1 திகழொளிமார்பன்.

இருளறு நுண்மதித் தோழியை யெழுதெனக்

(தோழி எழுதித்தந்த அரண்மனைவடிவழதலியவற்றைக்
கண்டு உதயணன் நினைத்தல்)

கோயில் வட்டமுங் கோணப் புரிசையும்

15 வாயின் மாடமும் வஞ்சப் பூமியும்

இலவந் திகையு மிளமரக் காவும்

கலவம் புகலுங் காங்கெழு சேலையும்

உரிமைப் பள்ளியு மருடைக் காப்பிற

படைக்கலக் கொட்டிலும் புடைக்கொட் டாரமும்

20 நடைப்பெரு வாயிலு முடைக்குறும் புழையும்

அவைமண் டபழு மாடம் பலமும்

வகைமாண் டெய்வம் வழிபடு தானமும்

குதிரைப் பந்தியு மதிர்த லான

யானைத் தானமுந் தானைச் சேக்கையும்

25 எயில தகற்றழு மயில்வினை யாடும்

சுதைவெண் குன்றமும் புதையிருட் டானமும்

உடையன வெல்லா முள்வழி யுணர்ந்து

13. தோழி - யாப்பியாயினி ; பதுமாபதியுமாம். எழுதென்றது, நகரத்தின் வடிவத்தை. என - என்று உதயணன் சொல்ல.

14. கோயில் வட்டம் - வட்டவடிவமான அரண்மனை. புரிசை கோயிலைச் சூழ்ந்த மதில்.

15. வாயின் மாடம் - கோபுரம். வஞ்சப்பூமி - உள்ளூப் பொய் யான தரை ; “ கள்ளப் பூமி ” (க. 33 : 17) என்றார் முன்னும்.

16. இலவந்திகை - எந்திரவாவி ; க. 40 : 312, அடிக்.

17. கலவம் புகலும் - மயில்கள் விரும்புகின்ற ; கலவம் : ஆகு பெயர். கான் - மணம்.

18. உரிமைப்பள்ளி - அந்தப்புர மகளிர் இருக்குமிடம்.

19. படைக்கலக் கொட்டில் - ஆயுதசாலை. கொட்டாரம் - தானியக் களஞ்சியம்.

20. குறும்புழை - நுழைவாயில். 21. ஆடம்பலம் - நடனசாலை.

22. தேவாலயங்களும். 25. அகற்றம் - அகற்சி ; விசாலம்.

26. குன்றம் - கட்டுமலை. இருள் தானம் - இருட்டறை.

- தெளிதல் செல்லாத் தெவ்வ நிவனெனின்
அளியியற் செங்கோ லாசமுதல் வவ்வலும்
- 30 எளிதேனக் கென்னு மெண்ணின னாகிப்
பெண்பாற் சூழ்ச்சியிற் பிழைப்புப் பலவெனும
துண்பா னூல்வழி நன்கன நாடிந்
ஏத மில்லை யிதுவெனத் தேறி
மாதர் மாட்டு மகிழ்ச்சியொடு தெளிதல்
- 35 நீதி யன்றென நெஞ்சத் தடக்கிச்
செருக்கய நெடுங்கண் செவ்வி பெற்றாங்
குரத்தகை யண்ண லுறைவது வலிப்பத்

(பதுமாபதி சேவ்வி அரியளாதல்)

- தவ்வை யாயினுந் தாயே யாயினும்
செவ்வி யறியார் சென்றுமெய் சாரிற்
- 40 காட்டக் காணுள் கதம்பா டேற்றி
வாட்கட் பாவை மருவற் கின்னாக்
காட்சிய ளாகிக் கருதுவ தெதுவெனின்
வீயா நண்பின் வேத மகளுழை
யாமும் பாட்டு மவைதுறை போகக்
- 45 கற்றல் வேண்டு மினியெனக் கற்பதற்
கன்புடை யருண்மொழி யடைந்தோ ருவப்ப
நன்பல பயிற்றிய நாவின் ளாகி
அமிழ்தி னன்ன வறுசுவை யடிசிலும்
இவனே வருக வின்று முதலெனத்

-
28. இவனென்றது தருசகனை.
29. அரசு முதல் - அரசாட்சி முதலியவற்றை.
29 - 30. வெளவலும் எனக்கு எளிது.
36. செவ்வி - சமயம்.
39. மெய்சாரின் - இயல்பாகச் சார்ந்தால்.
40. காட்டக் காணுள் - அறிவிக்க அறியாளாய். கதம்பாடேற்றி -
கோபங்கொண்டாள் போன்று தன்னைக் காட்டி.
41. மருவற்கு - பிறர் வருதலில்.
43. வேதமகள் - யாப்பியாயினி.
44. துறைபோக - முற்றுப்பெற.
45. இனி - இப்பொழுது.

50 தமர்வரி னேய தன்மைய னாக
மழையயா அயிர்க்கும் வான்றேய சென்னி
இழையணி யெழிலை மாடத் துபாறை

(கட்டில்)

வான்வரி வயமான் மூரி நிமிர்வின்
நிலைக்கா லமைந்த நிழற்கழ் திருமணி
55 யிகற்குரல் வளைஇய கழுத்திற் கவ்விய
பவழ விழிகைப் பத்திக் கட்டத்துப்
பட்டுசினர் விசித்த கட்டமை கட்டிலுட்
பொழுதிற் கொத்த தொழில வாகி
எழுதுவினைப் பொலிந்த விழுதுறழ் மென்மை
60 முறைமையி னடுத்த குறைவில் கோலமொடு
நிரப்ப மெய்திய நேர்ப்பும் பொங்கனைப்
பரப்பிற் கொத்த பாய்காற் பிணைஇ
அரக்குவினைக் கம்மத் தணிநிலைத் திரள்காழ்
ஒத்த லுசி குத்துமுறை கோத்த
65 பவழ மாலையும் பன்மணித் தாமமும்
திகழ்கதிர் முத்தின் றெரிநலக் சோவையும்
வாய்முத றோறுந் தான்முத லணிந்த
அந்தண் மாலையு மகடுதோ றணவரப்

51 - 2. மேகம் இளைப்பாறும் உச்சியையுடைய மாடத்தின் சூளிகையில்.

53 - 4. புலி மூரிநிமிர்ந்த காலத்துள்ள அதன் கால்களைப்போன்ற வடிவமைந்த கால்கள் : “புலிக்கா லமனி” (க. 47 : 178) என்றார் முன்னும். நீழல் - ஒளி.

56. இழிகை - கைச்சுரிகை. 57. பட்டாற் பின்னிக் கட்டிய.

59. இழுது உறழ் மென்மைய - வெண்ணெயையொத்த மென்மையையுடையவாய் ; “இழுதார் மென்பள்ளி” சீவக. 1576.

60. முறைமையின் அடுத்த - அன்னத்துவிமுதலிய ஐந்தும் மூன்

61. நிரப்பம் - நிரம்புதல். [௬௪ அடுத்த.

62. பிணைஇ - சேர்த்து. 63. காழ் - கொட்டை.

65. பல் மணித்தாமம் - பலவாகிய இரத்தின ஆரம்.

67. வாய் - இடம். 68. அணவர - சேர.

- பைம்பொற் புளகம் பரந்துகதி ரிமைப்ப
 70 ஐவே றுருவின் மெய்பெறப் புனைந்த
 பொய்வகைப் பூவும் வையெயிற் தகல்வாய்
 மகரத் தங்கண் வகைபெறப் போழ்ந்த
 காம வல்லியுங் களிறும் பிடியும்
 தேமொழிச் செவ்வாய்த் திருமகள் விரும்பும்
 75 அன்ன வீணையு மரிமா னேறும்
 பன்மரக் காவும் பாவையும் பந்தியும்
 பறவையும் பிறவு முறநிமிர்ந் தோவா
 நுண்ணவாப் பொலிந்த கண்ணவா வுறாஉம்
 மீமிசைக் கட்டின் வாய்முதற் றுழ்ந்த
 80 வண்ணப் படாஅங் கண்ணுறக் கூட்டிப்

(பாக்துவகை முதலியன)

- பைங்கருங் காலிச் செங்களி யனைஇ
 நன்பகற் கமைந்த வந்துவர்க் காயும்
 மிருங்கண் மாலைக்குப் பெரும்பழக் காயும்
 வைகறைக் கமையக் கைபுனைந் தியற்றிய
 85 இன்றே னனைஇய விளம்பசங் காயும்
 பைந்தளி ரடுக்கும் பலமுத லாகிய
 மன்பெரு வாசமொடு நன்பல வடக்கிய
 பாயில்வினை யடைப்பையொடு படியகந் திருத்தி
 உருவொடு புணர்ந்த வுயரனை மீமிசை
 90 இருபுடை மருங்கினு மெழில்பட விர்இ

-
69. புளகம் - கண்ணாடி.
 70. ஐவேறுரு - ஒன்றோடொன்று வேறுபட்ட ஐந்து நிறம்.
 மெய்பெற - உண்மையாகத் தோற்றும்படி.
 71. பொய்வகைப்பூ - நெட்டிமுதலியவற்றாற் செய்யப்பட்ட பூக்
 82. நன்பகல் - உச்சிப்பொழுது ; பொருந். 46, ந. [சங்.
 81 - 2. கருங்காலிக் குழம்பில் ஊறிய பாக்கும்.
 81 - 5. உ. 2 : 70 - 74, அடிக்.
 86. தளிரடுக்கு - இள வெற்றிலை யடுக்கு. பலம் - சாதிக்காய்.
 88. அடைப்பை - வெற்றிலை முதலியவை வைத்த பை. படி
 யகம் - படிக்கம் ; “எரிமணி யடைப்பை செம்பொற் படியகம்”
 (சீவக. 2140.) 90. இர்இ - இருந்து.

ஹம்ச் செவ்வி யேவ் நுகரும்
 யாமத் தெல்லையுண் மாமறைப் பேரறை
 உலாவு முற்றத் தூழ்சென் றுட
 நிலாவிரி கதிர்மணி நின்று விளக்கலும்
 95 பள்ளி தன்னுள் வள்ளிதழ்க் கொதையொடு
 மன்னய முறைத்து நன்னலங் கவந்து

(உதயணன் சித்திரத்தைக் காடுவியத்தல்)

வித்தக ரெழுதிய சித்திரக் கொடியின்
 மொய்த்தலர் தாரோன் வைத்துநனி நோக்கிக்
 கொடியின் வகையுங் 1கொடுத்தான் மறியும்
 100 வடிவமை பார்வை வகுத்த வண்ணமும்
 திருத்தகை யண்ணல் விரித்துநன் குணர்கலின்
 மெய்பெறு விசேடம் வியந்தன னிருப்பக்

(பதுமாபதி ஊடல்)

கைவளர் மாதர் கனன்றுகனன் நெழுதரும்
 காம வேகந் தான்மிகப் பெருகப்
 105 புலவி நெஞ்சமொடு கலவியுட் கலங்கிப்
 புல்லுகை நெகிழப் புணர்வுநனி வேண்டாள்
 மல்லிகைக் கோதை மறித்தன ளிருந்து
 சூட்டுமுகந் திருத்தி டேவட்டுநறு நீரின்

91 - 2. ஒருவருடைய பேரழகை ஒருவர் நுகர்ந்து கொண்டிருக்கும் யாமத்தில்.

94. விளக்கலும் - விளங்கச் செய்தவுடன்.

96. நயம் - இனியமொழிகளை. (98.)

கொடியின்கண் (97) தன்கருத்தை வைத்து அதனை மிகப் பார்த்து

99. மறி - மான்குட்டி. 100. பார்வை - மறியின்பார்வை.

102. வியந்தனனிருப்ப - உதயணன் வியந்துகொண்டிருக்க.

103. மாதர் - பதுமாபதி.

106. புல்லுகை - புல்லுதல். 107. மறித்தனள் - முகமாறி.

108. தலையிலுள்ள சூட்டைத் திருத்தி. 108 - 112. கோழியின்

இயல்பு.

டி - டி. 1 கொழுந்திரன் மறியும் வடிவமைபாவை,

- மயிரு மிறகுஞ் செயிரறக் கழீஇக்
 110 கோனெய் பூசித் தூய்மையு ணிழீஇப்
 பாலுஞ் சோழம் வாலிதி னூட்டினும்
 குப்பை கிளைப்பறாக் கோழி போல்வர்
 மக்க ளென்று மதியோ ருரைத்ததைக்
 நண்ணிற் கண்டே னென்று கைந்நெரித்
 115 தொண்ணுதன் மாத ருருகெழு சினத்தள்
 தம்மால் வந்த தாங்கரும் வெந்நோய்
 தம்மை நோவ தல்லது பிறரை
 என்னது நோவ லேத முடைத்தெனக்
 கருங்கே முண்கன் கயலெனப் பிறழ்ந்து
 120 பெருக்கயத் தாமரைப் பெற்றிய வாகத்
 திருநதல் வியர்ப்பெழுந் திருநிலத் திழிதா
 நிலாவுறு திருமுந் திரந்துடன் மழுங்கிக்
 கருமயி ரிவர்த்து காண்டகக் குலாயுய்ப்
 புருவம் பலகால் புடைபுடை பெயர
 125 முத்தற முடி தத்துவன தவழ்ந்து
 பொன்னிறக் குரும்பை நன்னிற மழுங்கத்
 தன்னிறங் காப்பத் தவாஅ வெம்மையொடு
 விழனல் கடுப்ப வெய்துயிர்த் தலைஇக்
 காநல்செய் கலங்கள் போதொடு போக்கி
 130 அநதண் சாந்த மாதத்துத் திமிர்ந்து
 பண்புரை கிளவி பையெனத் திரியக்

(உதயணன் பதுமாபதியின் ஊடலைத் தீர்த்தல்)

கரும்பேர் கிளவி கதிர்முகை முறுவற்

-
109. கழீஇ - கழுவி. 110. கோலால் செய்யைத் தடவி.
 112. கிளைப்பு அறு - கிண்டுதல் நீங்காத.
 111 - 2. "கப்பி கடவதாக் காலத்தன் வாய்ப்பெயினுங்,
 குப்பை கிளைப்போவாக் கோழிபோல்" (நாலடி. 341) என்பதன்
 பொருளை இவ்வடிகள் பெற்றுள்ளன.
 115. உரு - அசசம். 118. என்னதும் - சிறிதும்.
 119 - 20. கண்கள் சிவப்ப. 125. ஆவி - கண்ணீர்த்துளி.
 128. அலைஇ - அலைத்து. 130. திமிர்ந்து - தேய்த்து திர்த்து.
 131. திரிய - வேறுபட.

- பெருந்தடங் கண்ணி பிழைப்பொன் றுணரேன்
வருந்தல் வேண்டா வாழிய நங்கையென்
- 135 நிரந்தன னாகி யேற்பக் காட்டிய
1 இலம்புடை நறுமல ரெழுதுகொடிக் கம்மத்துச்
சிலம்பிடைத் தங்கிய சேவடி யரத்தம்
காரிருங் குஞ்சி கவின்பெறத் திவள
அரவுவாய்க் கிடப்பினு மலர்கதிர்த் தண்மதிக்
- 140 குருவுக்கதிர் வெப்ப மொன்று மில்லை
சிறியோர் செய்த சிறுமையுண் டெனினும்
தரியாது விடாஅர் தாநனி பெரியோர்
என்பது சொல்லி யெழில்வரை மார்பன்
பொன்புனை பாவை புறக்குடை நீவிச்
- 145 செங்கையிற் றிருத்திப் பைந்தோ டணிந்து
கலம்பல திருத்தி நலம்பா ராட்டிச்
சாந்த மெழுகிச் சாயனெகிழ் பறிந்து
பூம்புறங் கவவப் புனைதா ரோதி
பூண்ட பூனொடு பொறையொன் றுற்றேன்
- 150 தீண்டன்மின் பெருமவெனத் தீரிய வுரைத்து

(பதுமாபதி ஊடல் தீர்தல்)

மாடத் தகத்தி லாடுவினைக் காவினுட்
கொம்பர் மீமிசைக் கூகைவந் துலாஅய்

-
139. இலம்புடை - தொங்குதலை யுடைய.
137. சேவடி அரத்தம் - அவளுடைய அடிகளிலூட்டிய செம்பஞ்
138. திவள - விளங்க. [சின் குழம்பு.
139. அரவுவாய் - பாம்பின்வாயில். 139 - 40. நாலடி, 148.
142. தரியாது விடார் - பொறுப்பார்.
144. புறக்குடைநீவி - முதுகைத்தடவி. “பொருந்தா மன்ன
ரைப் புறக்குடை கண்ட” என்பார்பின் ; ந. 17 : 19.
148. கவவ - அணைப்ப. கணவன் மனைவியின் புறங்கவவுதல் :
ஐங். ௪௦௪ : 2 ; அகநா. கக : 19, உக : 23, நட : 9.
150. தீரிய - தன்னை விடும்படி.
152. கூகை - கோட்டான்.
பி - ம். 1 இலம்பிடை,

வித்தகக் கைவினைச் சத்தி யேறி
உட்குத்தக அரைத்தலுங் கட்டுன் பாவை

155 நெஞ்சந் துட்கென நெடுவிடை நின்ற

காற்றெறி வாழையி னூற்ற நடுங்கி

அஞ்ச லோதி யாகத் தசைத்தர

அச்ச முயக்க நச்சுவனன் விரும்பி

மெல்லியன் மாதரோடு மேவன சிளந்து

160 புல்லியுந் தனைத்தும் புணர்ந்தும் பொருந்தியும்

அல்குலு மாகமு மாற்றநலம் புகழ்ந்தும்

1 அமர ராக்கிய வமிழ்தெனக் கணையோள்

தன்முனை யெயிற்றுநீர் தானென வயின்னும்

ஒழுகா நின்ற காலே யொருநாள்

(பதுமாபதி தோழிக்குச் சொல்லல்)

165 இன்பப் பேரறை நன்பகற் பொருந்தி

அருமறை யறிதற் கமைந்த வார்வத்

தொருதுணைத் தோழியை யொன்றுவனள் கூவித்

திருவிற் கமைந்த தேந்தார் மார்பன்

153. சத்தி - மாடத்திலுள்ள சூலம்.

154. அச்சமுண்டாகக் குழறியவுடன். கண்ணுக்கினிய பாறை போல்வாள்.

155. துட்கென - துடிக்கென. நெடு இடை - நெடிய கானகத்தில்; “நெடுவிடைச் சென்றதென் னெஞ்சு” கார். 19.

153 - 5. = ந. 22 : 149 - 53 ; தறுந். 48௩.

156. ஒ. க. 43 : 188.

[கொள்ள

157. ஆகத்து அசைத்தர - உதயண்ணது மார்பைக் கட்டி

157 - 8. = உ. 16 : 116 - 7. 160. தனைத்தும் - கட்டியும்.

162 - 3. “முனையெயிற் றமிழ்துறுந் தீரீர்” (கல். ச : 13) அகநா. நூலு : 24 - 5 : மணி. ௧௮ : 71 - 2 ; சீவக. 491.

166 - 7. அருமறையறிந்தார்க்கு இருக்கவேண்டிய நல்லகுணங் ளமைந்த தோழி எனக்கூட்டுக ; இரகசியத்தை வெளிப்படுத்தாதவ ளென்றபடி.

168. இந்திரவில்லையொத்த இனியமாலே ; “திருவின் மால்வரை, குலவிய தனையதோர் தேந்தார்.....மார்பிடைத் துயல” சீவக. 2363

பி - ம். 1 மம்மராக்கிய,

- உருவிற கமைந்த வுணர்வுநன் குடைமை
 170) அளத்து நாடுமெனத் துளக்கிலன் சூழ்ந்து
¹ பலர்புகழ் மார்பன் பயின்ற விச்சைகள்
 வல்லவை யாங்கென வழிபா டாற்றி

(தோழி வினாக்களும் உதயணன் விடைகளும்)

- நல்லவை யாவென நகைக்குறிப் பூர்தர
 வினவிய மகளிர்க்குச் சினவுநர்ச் சாய்த்தவன்
 175) வேத விழுப்பொரு ளொதின ருளரெனின்
 எனைத்துங் கரவேன் காட்டுவென் யானென
 எமக்கவை யென்செயு மிசையொடு சிவணிய
 கருவிக் ² கரண மருவினை யோவென
 நீத்தவர் வேண்டிய ³ துப்புர வல்லால்
 180) பார்ப்பன மக்கள் பரிந்துபிற பயிற்றார்
 வேள்விக் குரிப கருவி யாவும்
 வாளோர் கண்ணி வல்லேன் யானென
 நல்லதொன் றுண்டெனிற சொல்லலெங் குறையெனத்

169. “வனப்பிற் கேற்ற வலியும் விச்சையும்” (நு. 20 : 159)
 என்பர் பின்.

170 அளத்தும் - அளந்தறிவோம். துளக்கிலன் - கலங்குதலில்
 லாதவனாய்.

172. ஆய்கென - ஆராய்வாயாக வென்று பதுமாபதி சொல்ல.

173. யாவென - எவையென்று தோழி கேட்க.

174. மகளிர்க்கு - தோழிக்கு ; மகளிர் : ஒருமை ; “வெற்பின்
 வளமகளிர் பாகன் மலை” ஈங்கோயெழுபது, 39.

176. எனைத்தும் கரவேன் - சிறிதும் ஒளியேன். என - என்று
 உதயணன் கூற.

177. என்செயும் - என்னபயனைச செய்யும். [வினாவ.

178 கருவிக்கரணம் - யாழ்வாசித்தல். என - என்று தோழி

179. துப்புரவு - சுத்தமான வித்தைகள்.

180. பரிந்து - அன்புற்று. பயிற்றார் - பயிலார்.

181. கருவி - கருவிநூல்கள் ; என்றது ஆறங்கமுதலியவற்றை.

182. என - என்று அவன் கூற.

183. சொல்லல் - சொல்லுக. என - என்று அவன் வினாவ.

டி - டி. 1 மலர்புகழ். 2 கானமருவியாவென. 3 துப்புரு.

- தோளுறு துணைவிக்குத் துயரம் வந்தநாள்
195 ¹ துளுறு கிளவியிற் றெழுதனன் கேட்ப
இடவரை யருவியி னிம்மென விசைக்கும்
² குடமுழ வென்பது பயிற்றினென் யானென
அவைக்குரி விச்சை வல்ல வந்தணன்
வைவத்தொழின் மகனென நகைத்தொழி லாடி.
- 196 அந்தா மருங்கி னமர ராயினும்
மந்திர மதப்ப மனநனி கலக்கும்
பைந்தொடி பயிற்றும் பண்பாழ் வருகெனத்
தந்துதைக் கொடுக்கறுந் தண்பூங் கொடிபோல்

(பதுமாபதியின் செய்யல்)

- எதிர்முகம் வாங்கி யெழினி மறைஇப்
195 பதுமா நங்கையும் பைபெனப் புகுந்து
³ தோன்மணி வீணை கொண்டுவ ணியக்கத்
தான மறிந்தி யாப்பி யாயினி
நீநனி பாடென தேரிழை யருளித்
துணைவன் முன்னதன் றென்னலந் தோன்றக்
200 கண்புணர் கண்ணி காட்டுதல் விரும்பி
ஒன்றொன்ற ரீக்கி யொளிபெறத் துடைத்து
வன்பிணித் திவவு வழிவாயி னிறுத்த
மெல்லிச னோவப் பல்கா லேற்றி
ஆற்றா னாக யரும்பெறந் தோழியைக்
205 கோற்றேன் கிளவி குறிப்பிற் காட்டக்

-
184. துணைவிக்கு - மனைவிக்கு.
187. என - என்று அவன் கூற. [சீவக. 1560.
186 - 7 “ அருவி, தாழ்த்து வீழ்த்தவை முழுவிற் றதும்பின ”
192. பைந்தொடிபயிற்றும் - பதுமாபதிபயிலுகின்ற. வருகென -
கொண்டு வருகவென்று சொல்லி. 193. தந்து - வருவித்து.
194. எழினி மறைஇ - திரையுள் மறைத்து.
196. கோல் - நரம்பு ; அழகுமாம். 198. அருளி - சொல்லி.
201. உறை - யாழின் போர்வை.
202 - 5. பதுமாபதி பல முறை முயன்றும் திவவை நிறுத்தவேண்
டிய இடத்து நிறுத்த இயலாதவளாய் உதயணனிடம் கொடுக்கும்படி
தோழிக்குக் குறிப்பிக்க.

பி - ந. 1 குழுறு. 2 குழமுழ. 3 தோன்மணி.

(உதயணனும் யாப்பியாயினியும் உரையாடல்)

- கொண்டவள் சென்று வண்டலர் தாரோய்
 வீணைக் கேற்ப விசையொடு மற்றிவை
 தானத் திரீஇத் தந்தீ கெமக்கெனக்
 குலத்தொடும் வாராக் கோறரும் விச்சை
 210 நலத்தகு மடவோய் நாடினை யாகின்
 அலைத்தல் கற்றல் குறித்தேன் யானென
 மற்போர் மார்பவிது கற்கல் வேண்டா
 வலியி னாவது வாழ்க்கின் கண்ணி
 தரித்தர லின்றிய விவற்றை யிவ்விடத்
 215 திருத்த லல்லது வேண்டலம் யாமென
 அன்ன தாயி னாமெனிற் காண்கம்
 பொன்னிழை மாதர் தாவெனக் கொண்டு
 திண்ணிய வாகத் திவவுநிலை நிற்றிப்
 பண்ணறி வுறுத்தற்குப் பையெனத் தீண்டிச்
 220 சுவைப்பட நின்றமை யறிந்தே பொருக்கெனப்
 பகைநரம் பெறிந்து மிகையுறப் படுஉம்
 எள்ளற் குறிப்பினை யுள்ளகத் தடக்கிக்
 கோடும் பத்தலுஞ் சேடமை போர்வையும்
 மருங்குலும் புறமுந் திருந்துதுறைத் திவவும்
 225 விசித்திரக் கம்மமு மசிப்பில னாகி
 எதிர்ச்சிக் கொவ்வா முதிர்ச்சித் தாகிப்

-
207. இவை - இத்திவவுகளை.
 208. தந்தீக - தருக. என - என்று தோழி கூற.
 211. அலைத்தல் - என்னை வருத்தாதே. என - என்று உதயணன்
 213. வலியின் - வன்மையினாலே. [கூற.
 214. தரித்தரல் - நிலைத்திருத்தல். இன்றிய - இல்லாத; 'இருளு
 மின்றிய வொளியு மின்றிய' பாசுவதைப்பாணி, 25.
 215. என - என்று தோழி கூற.
 216. ஆமெனிற் காண்கம் - கூடுமானாற் செய்வோம்.
 221. எறிந்து - தெறித்து; 235.
 222. எள்ளற்குறிப்பினை - இகழ்ச்சிக்குறிப்பை.
 223 - 4. கோடும் பத்தலும் மருங்குலும் திவவும் யாழுறுப்புக்கள்.
 225. கோடு முதலியவற்றை அவமதியானாகி.

- பொத்தகத் துடையதாய்ப் புனனின் றறுத்துச்
செத்த தாருச் செய்தது போலும்
இசைத்திற னின்னா தாகிய திதுவென
230 மனத்தி னெண்ணி மாசற நாடி
நீட்டக் கொள்ளாண் மீட்டவ ளிறைஞ்சிக்
கொண்ட வாறுமவன் கண்ட கருத்தும்
பற்றிய வுடனவ னெற்றிய வாகும்
அறியா தான்போன் மெல்ல மற்றதன்
235 உறுநரம் பெய்இ யுணர்ந்த வண்ணமும்
செறிநரம் பிசைத்துச் சிதைத்த பெற்றியும்
யாழை நோக்கி மனத்தே மதித்தவன்
அகத்தகை யெல்லா முகத்தினி துணர்ந்து
புறத்தோ னன்மை திறப்படத் தெளிந்து
240 தாழிருங் கூந்தற் றோழியைச் சேர்ந்தவன்
யாழறி வித்தக னறிந்தரு ளென்றவின்
இன்னுஞ் சென்றவ னன்ன னாகுதல்
நன்னுத லமர்தா நாடிக் காண்கெனப்
பின்னுஞ் சேர்ந்து பெருந்தகை யெமக்கிது

-
227. பொத்து - பொந்து. 228. தாரு - மரத்தால்,
229. இசைத்திறன் - இசைவகை.
231. நீட்ட - உதயணன் யாழைக் கொடுக்க.
232. கொண்டவாகும் - உதயணன் வாங்கிய விதத்தையும்.
233. பற்றியவுடன் - திவவு நிலபெற்றவுடன். எற்றிய ஆறும் -
நரம்பை அவன் தெறித்த விதத்தையும்.
235. நரம்பு எய்இ - நரம்பைத் தெறித்து; 221.
234 - 5. அறியாதான் போல் உணர்ந்த வண்ணமும்.
237. யாப்பியாயினி மேற்கூறிய அவன் செயல்களை மதித்து.
238. "அடுத்தது காட்டும் பனிங்குபோ னெஞ்சங், கடுத்தது
காட்டு முகம்", "முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினும்
காயினுந் தான்முந் துறும்" குறள், 706-7.
240. தோழி - பதுமாபதி.
241. என்றவின் - என்று யாப்பியாயினி கூறினமையின்.
243. நன்னுதல்: விளி. காண்க என.
244. பெருந்தகை: விளி.
பி - ம். 1 செனித்தனமாகிச்.

245 பண்ணுமை நிறீஇயோர் பாணிக் கீதம்
பாடல் வேண்டுமென் றுடமைத் தோளி
மறுத்துங் குறைகொள மறத்தகை மார்பன்
என்கட் கிடந்த வெல்லா மற்றிவள்
தன்கண் மதியிற் றுன்றெரிந் துணர்ந்தனள்

250 பெரிதிவட் கறிவேனத் தெருடந் திருந்திது
வல்லுந னல்லே னல்லோய் நானென
ஒருமனத் தன்ன வுற்றூர்த் தேற்று
அருவினை யில்லென வறிந்தோர் கூறிய
பெருமொழி மெய்யெனப் பிரியாக் காநிலை

255 டின்ப மயக்க மெய்திய வெம்மாட்
டன்புதுணை யாக யாதொன் றுமினும்
மறாஅ தருளென வுறாஅன் போல
(மாலேக்காலம்)

அலங்குசதிர் மண்டில மத்தஞ் சோப்
புலம்புமுந் துறுத்த புன்கண் மாலேக்
260 கருவி வானங் கால்கிளர்ந் தெடுத்த
பருவம் பொய்ப்பாப் பைங்கொடி முல்லை
வேண்போது கலந்த தன்கண் வாடை
பிரிவருங் காதற்குக் கரியா வதுபோல்
துண்சா லேக றுழைந்துவந் தாட

245. பண்ணுமைநிறீஇ - பண்ணின் தன்மையை சிறுத்தி. பாணிக் கீதம் - தாளமமைந்த இசைப்பாட்டை; சீவக. 1241.

248 - 51. 'என்னிடமுள்ள இசைவிகற்பங்களை இவள் நன்றாக அறிந்து கொண்டாள்; ஆதலால் இவளுக்கு அறிவு பெரிது' என்று சிறிது நேரம் விம்மித்தத்தால் மயங்கியிருந்து, 'இசையில் யான்வல்லே னல்லேன்' என்று உதயணன் கூறினானாக.

252 - 4. மனம் போன்றவர்களைத் தேற்றாத செயல் இல்லை யென்று பெரியோர் கூறிய மொழி மெய்யாகுமென்று கூறி.

256 - 7. அன்பையே துணையாகக் கொண்டு யாங்கள் விரும்பிய இசைப்பாட்டை மறாது பாடியருளவேண்டுமென்று அவள் குறைகொள்

258. கதிர்மண்டிலம் - சூரியமண்டிலம். அத்தம் - அத்தகிரி. [எ.

260 - 61. கார்காலத்திற் பூக்கும் முல்லைக் கொடி.

262. வாடை - காற்று. 264. சாலேகம் - சாளரவாயில்.

வாடை (262) வந்தாட (264.)

(உதயணன் பாடிக்கொண்டு யாழ் வாசீதீதல்)

- 265 ஆராக் காதலிற் பேரிசை கனியக்
சூரலோர்த்துத் தொடுத்த சூருசி றழீஇ
இசையோர் தேய வியக்கமும் பாட்டும்
நசைவித் தாக வேண்டுதிர் நயக்கெனக்
குன்ற வனப்பிற் கோட பதியினை
- 270 அன்றாண்டு நினைத்தஃ தகன்ற பின்னர்
நலத்தகு பேரியாழ் நரம்புதொட் டறியா
இலக்கணச் செவ்விர லேற்றியு மிழித்தும்
தலைக்கட் டாழ்வு மிடைக்க னெகிழ்ச்சியும்
கடைக்கண் முடுக்குங் கலந்த கரணமும்
- 275 மிடறு நரம்பு மிடைதெரி வின்றிப்
பறவை நிழலிற் பிறர்பழித் தீயாச்
செவிச்சுவை யமிர்த மிசைத்தவின் மயங்கி

(உதயணனுடைய இசையின் சிறப்பு)

- மாடக் கொடுமுடி மழலையம் புறவும்
ஆடமை பயிரு மன்னமுங் கினியும்
- 280 பிறவு மின்னன பறவையும் பறவா

265. தழீஇ - யாழைத் தழுவி.
267. இசையோர் தேயஇயக்கம் - கந்தருவ மார்க்கம்.
268. நசைவித்தாக - ஆசை காரணமாக. நயக்கென - விரும்பிக்
கேட்பீராக வென்று உதயணன் கூறி; நயக்கு - நயப்பேனென்றுமாம்.
269. கோடபதி - உதயணனது வீணை.
276. பறவை நிழலில் - பருந்தும் அதன்நிழலும்போல; “பருந்து
மதனிழலும் பாட்டு மெழாலும், திருந்துதார்ச் சீவகற்கே சேர்ந்தன”
(சீவக. 730); “பாற்றி யக்கமு நீழலு மாமெனப் பாட” (கந்த.
திருக்கல்யாண. 1.) பழித்தீயா - பழியாத.
277. செவிச்சுவை யமிர்தம் - இசையை.
275 - 7. “சூழ்மணிக் கோட்டு வீணைச் சுகிர்புரி நரம்பு நம்பி,
ஊழ்மணி மிடறு மொன்றாய்ப் பணிசெய்த” சீவக. 728.
278. கொடுமுடி - மாடத்தின் ஒருறுப்பு; “கோடியர் மாடத்துக்
கொடுமுடி” நு. 8 : 15. 279. பயிர் - ஒருவகைப் பறவை.
280. பறவாவாய்.

ஆடுசிற கொடுக்கி மாடஞ் 1 சோரக்
கொய்ம்மலர்க் காவிற் குறிஞ்சி முதலாப்
பன்மா மெல்லாம் பணிந்தன குரங்க
மைம்மலர்க் கண்ணியு மகிழ்ந்து 2 மெய்ம் மறப்ப

(பதுமாபதி வியத்தல் முதலியன)

- 285 ஏனோர்க் கிசைப்பி 3 னேதந் தருமென
மானேர் நோக்கி மனத்திற் கொண்டு
கண்கவர் வுறாஉங் காமனிற் பின்னைத்
தும்புரு வாகுமித் துறைமுறை பயின்றோன்
இவனிற் பின்னை நயனுணர் கேள்வி
290 வகையமை நறுந்தார் வத்தவர் பெருமகன்
உதையணன் வல்லனென் றுரைப்ப வவனினும்
மிகநனி வல்லனித் தகைமலி மார்பனென்
றுள்ளங் கொள்ளா வுவகைய ளாகி
ஒள்ளிழை 4 தோழியோ டுதயணற் பேன
295 கழிபெருங் காமங் களவினிற் கழிப்பி
ஒழுகுவனண் மாதோ வுரிமையின் மறைந்தென்.

கசு—நலஞராய்ச்சி முற்றிற்று.

281. சோர - மெய்ம்மறந்து விழ.

278 - 81. “வான்கட் பறவைமெய்ம் மறந்து சோர, அண்ணரு
னனங்க னுணப் பாடினான்” சீவக. 729.

282. குறிஞ்சி - குறிஞ்சிமரம். 283. குரங்க - வளைப.

284. கண்ணி - பதுமாபதி.

285. ஏனோர்க்கு - மற்றையோர்க்கு; ஏனோர், ஏனையோரென்ப
தின் விகாரம்; கலி. ௨௬, ந.

287. காமன் இசையில் வல்லவனென்பது, “இசைத்திறத் தனங்
கனே யனைய நீரினார்” (சீவக. 659) என்பதனாலும் அறியலாகும்.

288. இத்துறை - இசைத்துறையில்; இவன் தும்புருவாகுமென
இயைக்க. [டி.லும்.

291. உரைப்ப - உரைக்கும்படி. அவனினும் - உதயணனைக் காட்

294. ஒள்ளிழை - பதுமாபதி. 295. கழிப்பி - கழித்து.

டி - டி, 1 சோரக், 2 மெய்கறப, 3 னேமந், 4 தோளியோ,

கரு—யாழ்நலந் தெரிந்தது.

(யாப்பிரயாயினியின் செயல்)

- மறையோம் பொழுக்கின் மதலை கேண்மதி
 நிறையோம் பொழுக்கி னின்னல முணரேம்
 ஒருபே ருலகம் படைத்த பெரியோன்
 உருவுகரந் தொழுக லுணரா ராகக்
- 5 கொன்றையம் பசங்காய் பெருக்கியும் பயற்றின்
 நன்றுவினை நெற்றினைச் சிறுக்கியுந் குன்றா
 இன்றிங் கரும்பினைச் சுருக்கியும் விண்டலைத்
 ஞன்னரும் விசம்புற நீட்டிய நெறியும்
 இன்னவை பிறவு மிசைவில வெல்லாம்
- 10 படைத்தோன் படைத்த குற்ற மிவையென
 எடுத்தோத் ஞரையி னியம்பி யாஅங்
 கியானை வணக்கு மைங்கதி யருவினை
 வீணை வித்தகத் தவனினு மிக்கதன்
 மாணல முணரே மடவிய னிவனென

கரு—யாழ்நலந் தெரிந்தது.

[பதுமாபதியும் அவள் தோழி யாப்பிரயாயினியும் உதயணனுக்
 தள்ள யாழ்ப் பயிற்சியின் மிகுதியை அறிந்துகொண்டமை இதனால்
 அறியலாகும்.]

1. மதலை : விளி. 2. நிறை - மனத்தை நிறுத்தல். ஒழுக்கின் -
 ஒழுக்கினால். அடக்க முடையையாயிருந்தது பற்றி உன் நலங்களை
 உணரேமாயினேம்.

3. பெரியோன் - பிரமன். 4. உலகத்தாருணராராகும்படி.

5. பயனற்ற கொன்றைக் காயைப் பெரிய உருவமுள்ளதாகச்
 செய்தும்.

5 - 6. பயனுள்ள பயற்றின் நெற்றினைச் சிறிய வடிவமுள்ளதாகச்

7. விண்டலை - மூங்கிலை. [செய்தும்.

9. இசைவில - பொருந்தவில்லாதன.

10. குற்றம் - உருவுகண்டெள்ளும்படி படைத்தமை.

11. ஆங்கு - அவ்விடத்தே. 12-3. ஐங்கதிவீணை:க. 37: 112 - 3.

12 - 4. உதயணனைக் காட்டிலும் மிக்க உனது சிறந்த நலத்தை
 உணரேமாய், மடவியன் இவன் - அறியாமையையுடையான் இவன்,

- 15 நாணக் காட்டு நனித்தொழில் புனைந்தேம்
மாணக் காட்டுநின் மாணாக் கியரேம்
ஆயினெ மினியென வசதி யாடிய
மைதவழ் கண்ணி கைதவந் திருப்பாச்
செவ்வழி நிழீஇச் செவ்விதிற் றம்மெனச்
- 20 செதுவன் மரத்திற் சேக்கை யாதலின்
உதவா திதுவென வுதயணன் மறுப்ப
யாணர்க் கூட்டத் தியவனக் கைவினை
மாணப் புணர்ந்ததோர் மகர வீணை
தரிசுகன் றங்கைக் குரிதென வருளிய
- 25 கோல நல்லியாழ் கொணர்ந்தனள் கொடுப்பத்
(உதயணன் யாழ்நாம்பின் குற்றங்களைத் தெரிவித்தல்)
தினைப்பக வனைத்தும் பழிப்பதொன் றின்றி
வனப்புடைத் தம்மவிவ் வள்ளுயிர்ப் பேரியாழ்
தனக்கினை யில்லா வனப்பின தாகியு
1 நிணக்கொழுங் கோல்க ளுணக்குத லின்மையின்
- 30 உறுபுரிக் கொண்டன பிறநரம்பு கொணர்கென

-
15. நாண - நீ நாணும்படி. புனைந்தேம் - முன்பு புனைந்தனம்.
16. மாணக்கியர் : க. 37 : 110, 44 : 120.
17. அசதியாடிய - நகையாடிய.
16 - 7 இப்பொழுது நின் மாணக்கியராயினேம்.
18. கண்ணி - தோழி. கைதவம் - கபடத்தை.
19. செவ்வழி - நல்வழி ; மகரயாமுமாம்.
20. செதுவன்மரம் - பட்டமரம் ; சீவக. 1124 ; பொல்லாமரமு
மாம் ; கலி. சுஅ : 3. 21. இது - இந்தயாழ்.
22. யாணர்க்கூட்டம் - அழகிய சேர்க்கை. யவனக்கைவினை -
யவனதேசத்துத் தச்சருடைய கைத்தொழில் ; “ யவனத் தச்சரு
மவந்திக் கொல்லரும் ” க. 58 : 40.
24. தங்கைக்குரியதெனத் தருசுகனருளிய.
26. பகவு - பிளவு.
27. வள்ளுயிர்ப் பேரியாழ் - பெரிய ஓசையினைபுடைய பேரியாழ் ;
“ வள்ளுயிர்ப் பேரியாழ் ” மலைபடு. 37.
29. கோல்கள் - யாழ் நரம்புகள். உணக்குதல் - உலர்த்தல்.
30. உறு புரி - மிக்க முறுக்கை. என - என்று உதயணன்சொல்ல,
பி - ம். 1 நிணக்கொழுஞ்சாயல்.

மதுக்கமழ் கோதை விதுப்பொடு விரும்பிப்
புதுக்கோல் கொணர்ந்து பொருக்கென நீட்ட
நோக்கிக் கொண்டே பூக்கமழ் தாரோன்
வகையில் விவையெனத் தகைவிரல் கூப்பி

- 35 அவற்றது குற்ற மறியக் கூறினை
இவற்றது குற்றமு மெம்மனந் தெளியக்
காட்டுதல் குறையென மீட்டவ ஞரைப்ப
நன்னுதன் மடவோய் நன்றல மற்றிவை
முன்னைய போலா மூத்து.....தைந்த
- 40 வாவி சா.....ன வாயினும்
பண்ணறச் சுகிர்ந்து பன்னுத லின்மையும்
புகரற வுணங்கிப் புலவற லின்மையும்
குறும்புரிக் கொள்ளாது நெடும்புரித் தாதலும்
நிலமிசை விடுதலிற் றலைமயிர் தழீஇ
- 45 மணலகம் பொதிந்த துகளுடைத் தாதலும்
பொன்னே காணெனப் புரிமுறை நெகிழ்த்துத்
துன்னூர்க் கடந்தோன் றேன்றக் காட்ட
யாழும் பாட்டும் யாவரு மறிவர்
வீழா நண்பி னிவன்போல் விரித்து
- 50 நுனித்துரை மாந்த ரில்லென நுவன்று

-
31. கோதை - தோழி. விதுப்பொடு - விரைவோடு.
34. வகை - செம்மை. என - என்று உதயணன் கூற.
37. குறை - எமது வேண்டுகோள்.
41. சுகிர்ந்து - சீவி. பன்னுதல் - ஆராய்தல்.
43. புரி - முறுக்கு.
44. நிலமிசை விடுதலில் - பூமியின்மேற் கிடத்தினமையால்.
46. காண் - காண்பாயாக. புரிமுறை நெகிழ்த்து - முறுக்கை
முறையே நெகிழ்ச்செய்து.
47. காட்ட - நரம்பினுள்ளே இருக்கும் மயிரையும் மண்ணையும்
காட்ட.
46 - 7. “புரிநெகிழ்த் துரோமங் காட்ட” சீவக. 721.
49. வீழா - ஒவ்வாத.
50. நுனித்துரை மாந்தர் - கூரியதாக எடுத்துரைக்கு மனிதர்
கள். இல் - இல்லை.

- மன்றப் புகன்று மாமழை நோக்கி
 மறித்தும் போகி நெறித்துநீர்த் தொழுகிப்
 பொன்றிரித் தன்ன நிறத்தன சென்றினி
 தொலித்த லோவா நலத்தகு துண்ணரம்
 55 பாவன கொடுப்ப மேவனன் விரும்பிக்
 கண்டே யுவந்து கொண்டதற் கியைய
 ஓர்த்தன னமைத்துப் பேர்த்தனன் கொடுப்ப
 வணங்குபு கொண்டு மணங்கம ழோதி
 மாதர் கைவயிற் கொடுப்பக் காதல்
 60 உள்ளங் குளிர்ப்ப லுழி னியக்கக்
 கூடிய குருசில் பாடலின் மகிழ்ந்து

(உதயணன் பதுமாபதியாகிய இருவர்நிலை)

- கோடுயர் மாடத்துத் தோடுயர் தீரக்
 குறிவயிற் புணர்ந்து நெறிவயிற் றிரியார்
 வாயினுஞ் செவியினுங் கண்ணினு மூக்கினும்
 65 மேதகு மெய்யினு மோத வின்றி
 உண்டுங் கேட்டுங் கண்டு நாறியும்
 உற்று மற்றிவை யற்ற மின்றி
 ஐம்புல வாயினுந் தம்புலம் பெருக
 வைக றோறு மெய்வகை தெரிவார்
 70 செய்வளைத் தோளியைச் சேர்ந்துநல னுகர்வதோர்

51. மன்ற - நிச்சயமாக. 52. ஒழுகி - நீண்டு.
 53. பொன் திரித்தன்ன - பொன்னை முறுக்கினுற் போன்ற ;
 “பொன்வார்த் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்” சிறுபாண், 34 ; பெரும்
 பாண். 15 ; புறநா. ௩௦௮.

57. ஓர்த்தனன் - செவியாற் கூர்த்தறிந்தவனாகி.
 59. மாதர்கைவயின் - பதுமாபதி கையில்.
 60. ஊழின் இயக்க - முறையே வாசிப்ப.
 63. திரியார் - திரியாராகி. 65. ஓதல் - ஒழிதல்.
 66. நாறியும் - மோந்தும்.

64 - 9. “கண்டுகேட்டுண்டியிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு, மொண்
 டொடி கண்ணே யுள” (குறள், 1101); “கண்டுகேட்டுண்டியிர்த் துற்
 றறியு மைம்புலனும், ஒண்டொடி கண்ணே யுளவென்னும் - பண்டை
 யோர், சுட்டுரையை மேம்படுத்தாள்” திருக்கைலாய ஞானவுலா,

69. தெரிவார் : எழுலாய்.

தெய்வங் கொல்லெனத் தெளித லாற்றார்
உருவினு முணர்வினு மொப்போ ரில்லென
வரிவளைத் தோளியொடு வத்தவர் ¹ பெருமகன்
ஒழுகினன் மாதோ வொருமதி யளவென்.

கரு—யாழ்நலந் தெரிந்தது முற்றிற்று.

71. என - என்று சொல்லும்படி. 74. மதி - மாதம்,
பி - மி. ¹ பெருமகனும்.

கக—பதுமாபதியைப் பிரிந்தது.

ஒழுகா நின்ற வொருமதி யெல்லையுள்
வழிநா ணிகழ்வின் வண்ணங் கூறுவேன்

(அச்சுவப் பெருமகன் வாவு)

கலக்கமி றுனைக் காசியர் கோமான்
நலத்தகு ¹ தேவி நன்னாட் பெற்ற
5 மின்னுறழ் சாயற் பொன்னுறழ் சுணங்கிற்
பண்ணுறு மின்சொற் பதுமா நங்கை
ஆகந் தோய்தற் கவாஅ நெஞ்சுமொடு
பாசிழை நன்கலம் பரிசு முந்துறீஇக்
கேழ்கிளர் மணிமுடிக் கேகயத் தரசன்
10 அளவி லாற்ற லச்சுவப் பெருமகன்
மகதம் புகுந்து ² மன்னிய செங்கோற்

கக—பதுமாபதியைப் பிரிந்தது.

[பதுமாபதியுடனிருந்த உதயணன் அவனைப் பிரிந்தமை இத
னால் அறியலாகும்.]

2. வழிநாள் - பின்னாள்.

4. தேவிபெயர், உதையையோடை யென்பது ; ந. 6 : 172.

6 - 12. பதுமாபதியை மணஞ்செய்துகொள்ளவிரும்பிய கேகயத்

பி - மி. ¹ தேவிசனனாட். ² மண்ணிய.

- றகைவெந் துப்பிற் றருசகற் 1 கிசைப்ப
ஏற்றெதிர் கொள்ளு மின்பக் கம்பலை
கூற்றெதிர் கொள்ளாக் கொள்கைத் தாகப்
15 புரவியும் யானையும் பூங்கொடித் தேரும்
விரவிய படையொடு தருசகன் போதரப்
போதுபிணைத் தன்ன மாதர் மழைக்கண்
நன்றொடு புணர்ந்த நங்கை மணமகன்
இன்றிவண் வருமென வில்லந் தோறும்
20 எடுத்த பூங்கொடி யிருங்கண் விசும்பசம்
துடைப்ப போல நடுக்கமொடு துடங்கத்
தேர்செலத் தேய்ந்த தெருவுக ளெல்லாம்
நீர்செல் பேரியாறு நிரந்திழிந் தாங்குப்
பல்லோர் மொய்த்துச் செல்லிடம் பெறாஅ
25 தொல்லென் மாக்கட லுவாவும் றன்ன
கல்லெ னகரங் காண்பது விரும்பி
மழைநிரைத் தன்ன மாடந் தோறும்
இழைநிரைத் திலங்க வேறி யிறைகொள
மலைத்தொகை யன்ன மாட 2 மாநகர்
30 தலைத்தலைப் போந்து தலைப்பெய் தீண்டி
இடுமணி யானை யிரீஇ யிழிந்துதன்
தொடியணி தடக்கை தோன்ற வோச்சித்
தாக்கருந் தானைத் தருசகன் கழலடி
கூப்புபு பணிந்த கொடும்பூட் குருசிலை
35 எடுத்தவன.....

தரசனாகிய அச்சுவப்பெருமகனென்பவன் பரிசத்துடன் வந்து தன்
வரவைத் தருசகனுக்குச் சொல்லியனுப்ப.

14. ஒருவர்சொல்லை மற்றொருவர் அறிந்துகொள்ளாதபடி ஆக.
13 - 4. அவனை எதிர்கொள்ளுதலாலுண்டாகிய முழக்கம்மிகும்படி.
கொள்கைத்தாகத் (14) தருசகன் போதர (16.)
18. நங்கை - பதுமாபதி. 21. துடங்க - அசைய.
25. உவா - பூரணத்திதி.
27. "மழைமருண் மாடம்" சீவக. 2116. [தரசன்.
31. இரீஇ இருத்தி; - நிற்கச்செய்து. 34. குருசில் - கேகயத்
பி - ம், 1 கியம் பசைப்ப, 2 மாநகர்,

* * * *

* இதன் மேற்பகுதியும், கஎ - ஆம் காதையின் முதற்பகுதியும் பிரதிகளில் எழுதப்படவில்லை; இடங்கள் எழுதாமல் விடப்பெற்றுள்ளன.

கஎ—இரவேழுந்தது.

* * * *

.....சு

செய்வது தெரியுஞ் சிந்தையோ டிருந்துழித்

(தருசகனுடைய பகைமன்னர்)

தகைமலர்ப் பைந்தார்த் தருசகன் றன்னொடு
பகைகொண் டொழுகும் பற்றாக் கொடுத்தொழில்
விடுகணை விற்பொழில் விரிசிக னுள்ளிட்

5 டலருந் தோற்றத் தரிமா னன்னவர்

மத்தநல் யானை மதிய வெண்குடை

வித்தக நறுந்தார் விலங்குநடைப் புரவி

அத்தின புரத்தி னரசரு ளரிமான்

வேண்டியது முடிக்கும் வென்றித் தானை

10 ஈண்டிய வாற்ற லெவிச்செவி யரசனும்

கஎ—இரவேழுந்தது.

[தருசகனோடு போர்செய்யவந்த பகையரசராகிய விரிசிகள் முதலிய எண்மரும் உருமண்ணுவாழதலையோர்செய்த வஞ்சப்போருக்கு அஞ்சித் தம் படைகளுடன் இரவில் எழுந்தோடியது இதனால் அறியலாகும்.]

1. இருந்துழி - இருந்த விடத்து. 2. தகை - அழகு.
4. விரிசிகனுள்ளிட் - விரிசிகன் முதற்கொண்டு.
5. அரிமான் - சிங்கம்.
8. அரசருள் அரிமான் - அரசருள்ளே சிறந்தவன்; 28.

காண்டற் காகாக் கடன்மருள் பெரும்படைத்
தீண்டற் காகாத் திருந்துமதி லணிந்த
வாரண வாசி வளந்தந் தேம்பும்
ஏரணி நெடுங்குடையிறைமீக் கூரிய

- 15 படைநவி றடக்கைப் பைந்தார்க் கருங்கழல்
அடவி யரசெனு மாண்டகை யொருவனும்
மலைத்தொகை யன்ன மையணி யானை
இலைத்தார் மார்பி னேரணி தடக்கைப்
பொருந்தா மன்னரைப் புறக்குடை கண்ட
20 அருந்திறற் சூழ்ச்சி யடல்வேற் றானை
அயிர்த்துணைப் பல்படை யயோத்தி யரசனும்
மாற்றோர்த் தொலைத்த கூற்றுறழ் கொடுத்தொழில்
மிக்குயர் வென்றியொடு வேந்தரை யகப்படுத்
தக்களம் வேட்ட வடலருஞ் சீற்றத்துப்
25 புணைமதி லோங்கிய போதன புரத்திறை
மிலைச்ச னென்னு நலத்தகை யொருவனும்
சீற்றத் துப்பிற் செருவெனப் புகலும்
ஆற்றல் சான்ற வரசரு ளரிமாத்
தூன்னரு நீண்மதிற் துவரா பதிக்கிறை
30 மன்னரை முருக்கிய மதிய வெண்குடைப்
பொங்குமலர் நறுந்தார்ச் சங்கர வரசனும்
மல்ல னென்னும் வெல்போர் விடலையும்
தானை மன்னரை மானம் வாட்டிய

11. கடல் மருள் பெரும்படை - கடல்போன்ற பெரிய சேனை ;
மருள் : உவமவுருபு. 13. வாரணவாசி : ஓரூர்.

14. இறைமீக் கூரிய - அரசருள்ளே மேம்பட்ட.

17. மை அணி யானை - அஞ்சன மெழுதிய யானை ; “மையணி :..
யானை” ந. 22 : 199 - 200.

19. புறக்குடை கண்ட - புறங்கண்ட ; “புறக்குடை நீவி” (ந.
14 : 144.) 21. அயிர்த்துணை - நுண்மணலின் அளவாகிய.

24. அக்களம் வேட்ட - அந்தப்போர்க்களத்திற் களவேள்வி
செய்த. 25 - 6. இறையாகிய மிஸைசன்.

இறையாகிய (29) சங்கரவரசனும் (31.)

பி - டி. 1 சங்கரத்தரசனும்.

- ஊனிவர் நெடுவே லுருவக் கழற்காற்
 35 பொங்குமயிர் மான்மேர்த் திருநகர்க் கிறைவன்
 வெந்திறற் செய்கை வேசா வியுமென
 அடற்றகை மன்னர் படைத்தொகை கூட்டிச்
 (பகைமன்னர் ஆராய்தலும் போருக்கேழுதலும்)
 சங்க மாகி வெங்கணை வீக்கமொடு
 பகைநமக் காகிப் பணித்துத் திறைகொளும்
 40 மகத மன்னனை மதுகை வாட்டிப்
 புரிபல வியைந்த வெருபெருங் கயிற்றினிற்
 பெருவலி வேழம் 1 பிணித்திசி னாஅங்
 கிசைந்த பொழுதே 2 யிடங்கெட மேற்சென்
 றருந்திறன் மன்னனை நெருங்கின மாகித்
 45 தன்னுடை யானையும் புரவியுந் தன்னுணைப்
 பொன்னியல் பாவையும் புனைமணித் தேரும்
 அணிகதிர் முத்தமு மருங்கல மாதியும்
 பணிமொழிச் செவ்வாய்க் கணிகை மகளிரொடு
 பிறவு மின்னவை முறைமையிற் றரினும்
 50 இருங்கண் மாதிரத் தொருங்குகண் கூடிய
 கருமுகில் கிழிக்குங் கடுவனி போலப்

35. திருநகர் - ஸ்ரீ நகரம்.

37. படைத்தொகை - சேனைத் தொகுதிகளை.

38. சங்கமாகி - கூட்டமாகி. வீக்கம் - பெருமை.

39. பணித்து - வணக்கி. 40. மதுகை - வலி.

41 - 2. பல கயிற்றைக்கொண்டு திரித்த பெருங்கயிற்றால் யானையைக் கட்டினாற்போல, ஓரசரனால் வெல்லப்படாத தருசனைப் பல அரசர் கூடிப் பொருதால் வெல்லலாமென்பதற்கு இது கூறப்பட்டது.

45 - 6. அவன் தன் நிறையுள்ள பொற்பாவையைத் தந்தாலும் ; தம்மிது அரசர்க்குள்ள பெருஞ்சினத்தைப் போக்குதற்கு நினைந்தோர் தம்மளவாகிய பொற்பாவையைக் கொடுத்துத் தீர்த்துக்கொள்ளாதல் பண்டை வழக்கமாதலின், இது கூறப்பட்டது ; “ அவணிறை, பொன் செய் பாவை கொடுப்பவங் கொள்ளான் ” (குறுந். ௨௯௨) என்பதனாலும் இது விளங்கும். துணை - அளவு.

45 - 9. அவன் தனது யானை முதலியவற்றைத் தந்தாலும்.

50. மாதிரம் - ஆகாயம். 51. கடுவனி - கடுங்காற்று.

௫ - ம். 1 பிணித்தினாஅங்கு. 2 வடங்கெட.

- பொருமுரண் மன்னர் புணர்ப்பிடைப் பிரிக்கும்
 அறைபோக் கமைச்சின் முறைபோக் கெண்ணினும்
 அங்கண் ஞாலத் தழகுவீற் றிருந்த
- 55 கொங்கலர் கோதை யெங்கையைப் பொருளொடு
 தனக்கே தருகுவன் சினத்தி னீங்கி
 ஊனங் கொள்ளாது தானவட் பெறுகெனத்
 தேறு மாந்தரை வேறவண் விடுத்துத்
 தனித்தர வொருவரைத் தன்பாற் றுழப்பினும்
- 60 என்ன வாயினு மன்னது விழையா
 தொடுங்கி ¹ யிருந்தே யுன்னியது முடிக்கும்
 கொடுங்காற் கொக்கின் கோளினமாகிச்
² சாய்ப்பிட மாகப் போர்ப்படை பரப்பி
 வவிகெழு வேந்தனை வணக்குது மென்னத்
- 65 தெளிவுசெய் தெழுந்து திருமலி நன்னாட்
 டெல்லை யிகந்து வல்லை ³ யெழுந்து
 கடுந்தொழின் மேவலொ டுடங்குவந் திறுத்தலின்

(தருசுகன் செயல்)

அகநகர் வரைப்பி னரசு னறியப்

52. புணர்ப்பு - சேர்க்கையை.
53. அறைபோக்கு அமைச்சின் - கீழறுத்தல் செய்கின்ற மந்திரி
 மாறோடு, “அறைபோ கமைச்சர்” சீலப். ௫ : 130.
55. எங்கை யென்றது, பதுமாபதியை.
57. அவளைப்பெறுக.
59. ஒருவரை - நம்முள் ஒருவரை.
62. கொக்கின் கோளினமாகி - கொக்கினது கொள்கையை
 உடையேமாய்.
- 61 - 2. “கொக்கொக்க கூட்பும் பருவத்து” (குறள், 490);
 “அடக்க முடையா ரறிவிலரென் றெண்ணிக், க்டக்கக் கருதவும்
 வேண்டா - மடைத்தலையி, லோடுமீ னோட வொருமீன் வருமளவும்,
 வாடி யிருக்குமாங் கொக்கு” (முதுரை. 16) என்பவை இங்கே அறியற்
 பாலன. 63. சாய்ப்பிடமாக - பின்வாங்கற்குறிப்பாக.
65. நன்னாட்டு - தங்களுடைய நல்ல நாட்டில். [னால்.
67. உடங்கு வந்து இறுத்தலின் - ஒருமிக்கவந்து தங்கிச் சூழ்தலி
- பி - ம். 1 யிருந்து முன்னியது. 2 சாய்ப்பிட, 3 யிழிந்து.

புறநக ரெல்லாம் பூசலிற் றுவன்றி
70 அச்ச நிலைமை யரசற் கிசைத்தலின்
மெச்சா மன்னரை மெலிவது நாடித்
தருசகன் றமரொடு தெருமா லெய்தி
மாணகற் கண்டிந் நிலைமை கூறென

(அயிராபதி உதயணனிடம் கூறல்)

ஆண நெஞ்சத் தயிரா பதிவந்
75 தனங்கத் தானம் புகுந்தவற் கண்டு
கூப்பிய கையினள் கோயிலுட் பட்டதும்
கோற்றொடி மாதர் கொள்கையுங் கூற

(உருமண்ணுளாவின் சேயில்)

உகவை யுள்ளமொடு பகையிவ ணியைதல்
கரும நமக்கென வுருமண் ணுவாவுரைத்
80 தின்ன தென்னான் பொன்னேர் 1 தோழிக்
கிருமதி நாளகத் திலங்கிழை மாதர்
பருவரல் வெந்நோய் பசப்பொடு நீக்குவென்
என்றன னென்பதைச் சென்றனை கூறிக்
கவற்சி நீக்கெனப் பெயர்த்தவட் போக்கிக்
85 கடுத்த மன்னரைக் கலங்கத் தாக்கி
உடைத்த பின்றை யல்லது நங்கையை
அடுத்தல் செல்லா னரச னாதலின்
அற்ற நோக்கி யவர்படை யணுகி
ஒற்றி மேல்வீழ்ந் துடைக்கு முபாயமா

-
69. எல்லாம் - முழுவதும். பூசலின் - பெருமுழக்கத்துடன்.
71. மெச்சா - துதியாத. மெலிவது - தோல்வியடையச் செய்தல்.
73. என - என்று தருசகன்சொல்ல. 74. ஆணம் - அன்பு.
76. கோயிலுட்பட்டதும் - அரண்மனையில் நிகழ்ந்ததையும்.
77. மாதர் - பதுமாபதி. 78. உகவை - உகத்தல்.
79. நமக்குக் கருமம் - நமக்கு நல்ல காரியமாகும்.
80. பொன் - திருமகள். 82. பசப்பு - பசலை.
84. பெயர்த்து - மீட்டும். 88. அற்றம் - சோர்ந்த சமயம்.
89. ஒற்றி - இரகசியங்களை அறிந்து,

பி - ம். 1 தோளிக்,

- 90 வாணிக வுருவின மாகி மற்றவர்
 1 ஆணத் தானை யகம்புக் காராய்ந்
 திரவிடை யெறிந்து பொருபடை யோட்டிக்
 கேட்போர்க் கெல்லாம் வாட்போர் வலித்தொழில்
 வளமிகு தானை வத்தவர்க் கிறையைக்
 95 கிளைமை கூறி யுளமை கொளீஇக்
 காவினு ணிகழ்ந்தது காவலற் குரைப்பின்
 மன்றல் கருதி வந்த மன்னற்
 கொன்றுபு கொடாமை யுண்டு மாகும்
 ஒன்றின னாயிற் பொன்றுஞ் சிளமுலைத்
 100 தெரியிழை மாத ருரிமையி னோடாள்
 அன்ன தாத லொருதலை யதனாற்
 பின்னரு மதற்குப் பிறபிற நாடுதும்
 இன்னே யெழுநென் றெழுந்தாங் கணைஇச்
 சின்னச் சோலை யென்னு மலைமிசைப்
 105 பன்னற் கேள்வி பண்வரப் பாடிட

(தோழர் சேயல்)

எண்ணிய கருமத் திடைபூ நின்மை
 திண்ணிதிற் கேட்டுத் தெளிந்தன ராகி

-
92. இரவிடை எறிந்து - இரவில் அவர்களைத்தாக்கி ; ந. 18 : 28.
 95. கிளைமை - உறவுமுறைமை. உளமை - இந்நகரில் அவன் இருத்தலை.
 97. மன்னற்கு - அச்சுவப் பெருமகனுக்கு.
 98. உண்டுமாகும் - உள்ளதாகும் ; “காரிய, முண்டு மாங்கொல்” (உ. 11 : 167 - 8) ; “இல்லை யென்னீருண்டு மென்னீர்” தே. சுந்தர. திருவோணணகாந்தன்றளி.
 99. ஒன்றினனாயின் - தருசகன் கேகயத்தரசனுக்குத் தன் தங்கையைக் கொடுக்கச் சம்மதிப்பினும்.
 100. மாதர் - பதுமாபதி. உரிமையின் - மனைவியாக.
 101. ஒருதலை - நிச்சயம்.
 103. எழுந்து - உருமண்ணுவா எழுந்து.
 105. பன்னல் - ஆராய்தல்.
 106. எண்ணிய கருமம் - தருசகனை நட்புக்கோடல்.
 பி - ம். 1 ஆணத்தானை.

- ஆன வன்பொடு மேனா ளன்றி
வழிவழி வந்த கழிபெருங் காதற்
- 110 பகையடு படைநரைத் தொகையவட் காண்புழி
நூற்றிற் முற்றி யாற்றுகி பிழையா
தாற்றி னறிய வத்துணை யுண்மையின்
ஊறின் றினியென வுவுகையிற் கழுமிக்
கரப்பில் வண்மைப் பிரச்சோ தனன்றன்
- 115 சினப்படை யழித்த செம்ம லாளர்க்குக்
கனப்படை காக்கைத் தொகையெனக் கருதும்
அத்திறத் தொன்றி யெத்திறத் தானும்
சுவளை யுண்க ணிவளொடு புணர்ந்த
காலே யல்லது கோலக் குருசில்
- 120 புலம்பிற் றீரா னாதலிற் பொருபடை
கலங்கவாட் டுதலெனக் 1 கருத்திடை வலித்து
மலையி னிழிந்து விலைவரம் பறியா
அருவிலை நன்மணி போத்தந் தவ்வழிப்
பெருவிலைப் பண்டம் பெய்வது புரிந்து
- 125 செழுமணிக் காரர் குழுவினுட் காட்டி
உறுவிலை கொண்டு பெறுவிலை பிழையா
வெண்பூந் துகிலுஞ் செம்பூங் கச்சம்

-
110. படைநரை - சேனை வீரரை. தொகை - அளவு.
112. ஆற்றின் அறிய - வழிப்படியே அறிந்துகொள்ள.
115. செம்மலாளர்க்கு - தலைமையையுடைய வீரர்க்கு.
116. கனப்படை - பகைவருடைய மிக்க சேனையானது. இர
விற்போர்செய்யக்கருதினமையின், பகைவர் காக்கைத்தொகை யெனப்
பட்டனர். 118. இவள் - பதுமாபதி.
119. குருசில் - உதயணன்.
121. வாட்டுதலென - வாட்டுவேமாகவென்று.
122. மலையின் - சின்னச்சோலை யென்னு மலையினின்றும்; 104.
123. போத்தந்து - புகச்செய்து; க. 42 : 41. அவ்வழி - பகை
வருள்ள இடத்தில்.
124. பெய்வது - விலைக்குக்கொடுத்தல்.
125. மணிக்காரர் - இரத்தின வியாபாரிகள். குழுவினுட்காட்டி
கூட்டத்திலுள்ளாராகத் தம்மைப் புலப்படுத்தி.
பி - மீ. 1 கருத்தினர்.

- சுரிகையும் வாளு முருவொடு புணர்ந்த
அணியின ராகிப் பணிசெயற் சூரிய
130 இனையரை யொற்றித் தளைபிணி யுறீஇப்
(வாசனைப் பொருள்கள்)

- பல்லுறைப் பையி 1 னுள்ளறை தோறும்
நாகத் தல்லியு நயந்ததக் கோலமும்
வாசப் பளிதமுஞ் சோணப் பூவும்
குங்குமக் குற்றியுந் கொழுங்காற் கொட்டமும்
135 ஒண்காழ்த் துருக்கமு மொளிநா குணமும்
காழகி னூறுங் கட்சா லேகமும்
கோழிரு வேரியும் பேரில வங்கமும்
அந்தண் டகரமு மாக்கு மகிலும்
சந்தனக் குறையொடு சாந்திற் சூரியவை
140 பிறவு 2 மொருவா நிறைய வடக்கி

(உண்பொருள்கள்)

- முதிர்பழ மிளகு மெதிர்வது திகழ்ந்த
மஞ்சளு மிஞ்சியுஞ் செஞ்சிறு கடுகும்
தலைப்பெருங் காயமு நலத்தகு சிறப்பிற்
சீரகத் தரிசியு மேலமு மேனைக்
145 காயமு மெல்லா மாய்வன ரடக்கி

(மருந்தீந்தூரியவை)

- அஞ்சன மனோசிலை யணியரி தாரம்
துத்த மாஞ்சி யத்தவத் திரதம்
திப்பிலி யிந்துப் பொப்புமுறை யமைத்துத்
3 தாழி மேதை தவாத துவர்ச்சிகை
150 வண்ணிகை வங்சப் பாவையோ டின்ன
மருத்துறுப் பெல்லா மொருப்படுத் தடக்கி

129. பணிசெயற்கூரிய - வேலைசெய்கற்கூரிய.

130. ஒற்றி - உணர்ந்து. தளைபிணியுறீஇ - பொருள்களை நன்

131. உறையையுடைய பல பைகளின். [ரூகக் கட்டி-

133. பளிதம் - பச்சைக் கருப்பூரம்.

140. ஒருவா - நீங்காமல்.

டி - மீ. 1 னுள்ளுறை. 2 மொருமா. 3 தோழி.

- 1 இலச்சினை யொற்றிய தலைச்சுமைச் சரக்கினர்
நான மண்ணிய நீனிறக் குஞ்சியர்
மணிநிறக் குவளை யணிமலர் செரீஇ
155 யாப்புற வடக்கிய வாக்கமை சிகையினர்
மல்லிகை யிரீஇ வல்லோர் புணர்ந்த
செம்பொன் மாத்திரை செரீஇய காதினர்
அங்கதிர்த் சுடர்மணி யணிபெற 2 விரீஇ
மாசின் றிலங்கு மோதிர விரலினர்
160 வாச நலும்பொடி திமிர்ந்த மார்பினர்

(மகளீர்கீதரியவை)

- மகளிகை நிறைய வெகிர்முக மாக்கிப்
பாடி மகளிர் விழையுஞ் சேடொளிப்
பத்திக் கடிப்பும் பவழத் திரியும்
முத்து வடமு 3 முழுமணிக் காசம்
165 பன்மணித் தாலியு மென்முலைக் கச்சம்
உத்திப் பூணு முளப்படப் பிறவும்
சித்திரக் கிழியின் வித்தக மாகத்
தோன்றத் தூக்கி யாங்கவை யமைத்து
நாற்றிய கைய ரேற்றிய கோலமொடு
170 நுரைவிரித் தன்ன நுண்ணூற் கவிங்கம்
அரைவிரித் தசைத்த வம்பூங் கச்சொடு
போர்ப்புறு மீக்கோள் யாப்புறுத் தசைஇப்
பொற்றொடி நிறைக்கோல் பற்றிய கையினர்

-
152. இலச்சினை - முத்திரை. 153. நானம் - கத்தூரி.
154. செரீஇ - செருகி.
157. மாத்திரை - ஒருவகைக் காதணி; “குழையணி காதினின்
மாத்திரையும்...என் சிந்தைவெளவ” திருவிசைப்பா.
158. இரீஇ - இருத்தி. 160. திமிர்ந்த - பூசிய.
161. மகளிகை - மகரவடிவமாகச் செய்த பெட்டி. வெகிர்முகம் -
வெளிமுகம்.
162. பாடி மகளிர் - பாசறையிலுள்ள மகளிர்.
167. கிழி - படம். 172. மீக்கோள் - மேற்போர்வை.
173. தொடி - பூண். நிறைக்கோல் - தூலாக்கோல்.
பு - ட். 1 இலைச்சுமை, 2 விரீஇ. 3 மும்மணிக்.

- சுழலுங் கச்சங் கலிங்கமு மற்றவர்
 175 விழைவன வறிந்து வேறுவே றடக்கிக்
 காட்சிமுந் துறுத்த மாட்சிய ராகிப்
 படைத்திற மன்னர் பாடி சார்ந்து
 விடைப்பே ரமைச்சன் மேனாட் போக்கிய
 அறிவொடு புணர்ந்த விசைச்சனு மவ்வழிக்
 180 குறிவயிற் பிழையாது குதிரையொடு தோன்றலும்
 அதிராத் தோழனை யவனை யொழித்துக்
 1 குதிரை யாவன கொண்டுவிலை பகரிய
 வழுவில் சூழ்ச்சி வயந்தக சூமரனைக்
 குழுவினோர் சுட்குத் தலையெனக் கூறி
 185 வெம்முரண் வென்றியொடு மேல்வந் திறுத்த
 ஒன்ன ராடற் கொருப்பா டெய்தி
 வழக்கொடு புணர்ந்த 2 வாசி வாணிகம்
 உழப்பே மற்றிவ னென்பதிற் றியாட்டையன்.
 மண்டமர்த் தானை மகத மன்னனும்
 190 பண்டையன் போலா னாதலிற் படையொடு
 தொன்னகர் வரைப்பக மெந்நக ராக்க
 இருந்தனம் வலித்தனம் யாமெனப் பலவும்

174. மற்றவர் - ஆடவர்.
 177. பகைமன்னருடைய பாடியை அடைந்து.
 178. விடைப்பேரமைச்சன் - இடபகன்.
 180. குதிரையொடு - பலகுதிரைகளுடன்.
 181. அதிர்தல் - நடுங்கல். தோழன் - இசைச்சன்.
 182. பகரிய - விற்றற்கு.
 186. ஒன்றாராடற்கு - பகைவரை வெல்லுதற்கு.
 187 - 8. வாசிவாணிகமுழப்பேம் - குதிரை வியாபாரஞ் செய்
 வேம். இவன் ஒன்பதிற்றியாட்டையன் - இந்த மகத அரசன் ஒன்பது
 வருடங்களாக எமக்குப் பழக்கமுள்ளான்.
 189 - 92. இவ்வரசன் முன்போல நடப்புள்ளவனாக இராமையிள்,
 இனி இவனைவென்று இராசகிரியத்தை எம் நகராகச் செய்தற்கு யாம்
 நிச்சயித்தேமென்று.

பி - டி. 1 குதிரைமாவன, 2 வாசிகவாணிகம்,

பொக்க முடையவை பொருந்தக் கூறிப்
பகைகொண் மன்ன எனகநகர் வரைப்பின்

195 யாவ ராயினு மறிந்துவந் தடைவது
காணுங் காலக் கரும நமக்கெனக்
கணங்கொண் மன்னரு மிணங்குவன ராகிப்

(பகைமணீஸர் சேயல்)

பெரும்பரி சார மொருங்குட னருளி
அற்ற மவர்மாட் டொற்றின ராகி

200 அருத்த மருங்கல நிரைத்தனர் தந்திட்
டின்றைக் கொண்டு மிவணி ராமினென்
றென்றிய காதலோ டுண்ணெகிழ்ந் துரைப்ப

(உதயணன் முதலியோர் சேயல்)

வத்தவ ரிறைவனோடு மொய்த்திறை கொண்டு
பாடியுட் டமக்கிடம் பாற்படுத் தமைதது

205 வீட்டின தளவும் விறற்படை வீரமும்
கூட்ட மன்னர் குறித்தவும் பிறவும்
இருளும் பகலு மருவின ராராய்ந்
தருந்திற லாள ரொருங்குயி ருண்ணும்
கூற்றத் தன்ன வாற்றல ராகி

193. ந. 19 : 101 - 2. “பொய்சொன்னாலும் பொருந்தச் சொல்” என்னும் பழமொழியின் கருத்து இவ்வடியில் அமைந்துள்ளது.

194 - 6. யாரேனும் நகருட்சென்று அங்கே நிகழ்வனவற்றை அறிந்து வருவது நமக்கு இன்றியமையாத செயலாகுமென்று கூற.

198. பரிசாரம் - வழிபாடு ; க. 37 : 111.

199. அற்றம் - தருசகனுடைய சோர்வு அல்லது இரகசியம்.

200. அருத்தம் - பொருள்.

201. இவணிராமின் - இவ்விடத்திருங்கள்.

202. உரைப்ப - விரிசிகள் முதலியோர் சொல்ல.

204. பாடியுள் - பகைவருடைய பாசறையில்.

205. வீடு - படைவீடு.

206. கூட்டமன்னர் - பகைமன்னராகிய எண்மர் ; ந. 17 : 38.

இவர் சங்கமன்னரெனவும் வழங்கப்படுவர் ; ந. 20 - ஆம் உறுப்பின் பெயராகிய சங்கமன்னருடைந்த தென்பதனாலறிக.

208. அருந்திறலாளர் - உதயணன் முதலியோர்.

208 - 9. ஒருங்குயிருண்ணுங் கூற்றமென்பதை, “எருமைக் கடும் பரியூர்வோ னுயிர்த்தொகை, யொருபக லெல்லையி னுண்ணும்” (சிலப். ௨௬ : 215-6) என்பதனாலும் உணர்க.

(உதயணனுடைய வீரர் இரவீந் போர்புரீதல்)

- 210 மண்டில மறைந்த மயங்கிருள் யாமத்
தெண்டிசை மருங்கினு மின்னுழி யெறிதுமென்
றறியச் சூழ்ந்த குறியின ராகி
நூலிற் பார்த கோல வீதியுட்
படைநகர் வரைப்பகம் பறைக்க ணெருக்கிப்
- 215 பாடி காவல ¹ரோடியாண் டெறிந்து
புறக்காப் பமைத்துத் தலைக்காப் பிருக்கும்
வல்வில் வினையர்க் கெல்லை தோறும்
காப்புநன் கிகழன்மின் கண்படை யுறந்தென்
றியாப்புறக் கூறி யடங்கிய பொழுதிற்
- 220 கலங்கத் தாக்கலின் மெலிந்த தாகி
² உடையினு முடையா தாயினும் யாவரும்
அடையுந் தான மறியக் கூறி
நாற்பால் வகுத்து மேற்பா லமைத்துக்
காவலன் றன்னையுங் காவலு ணிறீஇப்
- 225 பொற்புடைப் புரவி பொலிய வேறி
நற்படை நலியா நன்மையொடு பொலிந்த
சாலிகைக் கவயங் கோல மாகப்
புக்க மெய்யினர் பூந்தார் மார்பிற்

210. மண்டிலம் - சூரியமண்டலம். யாமத்து - நள்ளிரவில்.
211. இன்னுழி எறிதும் - இன்ன இடத்தில் எறிவேம்.
213. வீதி - பாடியிலுள்ள மறுகு.
214. பறைக்கண்எருக்கி - பறையடித்து.
215 - 6. பாடிகாவலரைப் புறக்காப்பமைத்து.
218. உறந்து - மிகுந்து ; உறந்து இகழன்மினென்க.
219. அவர்கள் தமக்கு அடங்கியபொழுதில்.
221. பகைவர் படையுடைந்தாலும்.
222. தாம் எல்லோருங் கூடுமிடத்தை.
223. தம்மை நால்வகைப்படுத்தி.
226. படைநலியா - ஆயுதங்களாற் போழப்படாத.
227. சாலிகை - கவசம் ; சாலிகைக் கவயம், இருபெயரொட்டு.

டி - ம். 1 ரோடியுண்டெறிந்து. 2 உடையும்.

- முளாண் கடுந் ¹திறல் விரிசிகன் வாழ்கென
- 230 மேலாண் மல்லன் பாடி காத்த
நீலக் கச்சை நிரைகழன் மறவரை
வேலிற் சாய்த்துங் கோல மான்மேர்
அடவி வாழ்கென வார்த்தன ருராஅய்த்
தடவரை மார்பிற் றளராச் செங்கோல்
- 235 ² மலைச்சன் வாழ்கெனத் தலைக்காப் பிருந்த
தண்ட மள்ளரைத் தழுத்துயி ருண்டும்
கொண்ட வார்ப்பொடு கூட வெலிச்செவி
பண்டரும் பல்லியம் பாற்படத் ³துவைத்தும்
விறல்வே சாலி பாடி குறுகி
- 240 அடலருஞ் சீற்றத் தரசபல கடந்த
விடலரும் பைந்தார் வேந்தருள் வேந்தன்
⁴ சங்கரன் வாழ்கெனத் தங்கல ரெறிந்தும்
வத்தவன் கொண்ட மாமுர சியக்கி
அயிலிற் புனைந்த வெயில்புரை யொள்வாள்
- 245 உரீஇய கைய ராகி யொரீஇக்
காவன் மறவரைக் கண்படை யகத்தே
வீழ நூறி வேழந் தொலைச்சி
மலையெனக் கவிழ மாமறித் திடாஅக்
கொலைவினைப் படைமாக் கொடியணி நெடுந்தேர்
- 250 வத்தவன் மறவர் மொய்த்தன ரெறியக்
கடுவளி யுற்ற கடலி னுராஅய்

229. தம்முடைய தலைவனை வாழ்த்திப் போர்தொடங்குதல்
வீரர்க்கு இயல்பு; சீவக. 778 - ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

229 - 82. விரிசிகன்வீரர் பொருகின்றொன்று எண்ணும்படி மல்
லன் பாடிகாத்தமறவரைத் தாக்கியும். 233. அடவி - ஓராசன்.

உராஅய் (233) உயிருண்டும் (236.)

237 - 8. எலிச்செவி யரசனுடைய முரசுகளை முழக்கியும்;
அயோத்தியரசன்பெயர் இங்கே கூறப்படாமையின், எலிச்செவியரச
னுடைய முரசு முழங்கியது அவன் பாடியிலென்று கொள்ளவேண்டும்.

239. வேசாலி - ஓராசன். 248. மா - யானை.

249. மா - குதிரை.

பி - ம்.— ¹திரற்றருசுகன். ²மலைச்சன். ³துவைக்கும். ⁴சங்கமன்,

- அடலரும் பெரும்படை யார்ப்பொடு தொடங்கித்
தம்முட் டாக்கிக் கைம்மயக் கெய்தி
மதக்களி யாணை வத்தவன் வாழ்கவென்
- 255 றுரைப்ப மற்றவ ரறிந்தன ராகி
எம்வயி னெம்வயி னெண்ணினர் கோளெனத்
தம்வயிற் றம்முளுந் தெளியா ராகிப்
பாடி யருங்கலம் பட்டுழிக் கிடப்ப
நீடிரு ளகத்து ¹ நீங்குதல் பொருளெனச்.
- 260 செவிசெவி யறியாச் செயலின ராகித்
தவிர்வில் வேகமொடு தலைவந் திறுத்த
கடுந்தொழின் மன்ன ருடைந்தன ரோடி.
அடைந்தனர் மாதோ வரணமை மலையென்.

கஎ—இரவெழுந்தது முற்றிற்று.

252. பெரும்படை - பகைப்படை.

255. அறிந்தனராகி - இங்ஙனம் செய்வித்தோர் உதயண
னுடைய வீரரென்று அறிந்து. 263. மலையை அடைந்தனர்.

பு - ம். 1 நீக்குதல்.

கஅ—தருசகனெடு கூடியது.

அரணமை பெருமலை யடைவது பொருளென
முரணமை மன்னர் முடுகிய பின்னர்

(தோழர் செயல்)

ஆளுறு படாமைக் கோளுறு புரிந்த

கஅ—தருசகனெடு கூடியது.

[பகைவரை வென்ற உதயணன் வயந்தகன் வாயிலாகத் தரு
சகனை யடைந்து அளவளாவியது இதனால் அறியலாகும்.]

2. மன்னர் - பகையரசர்.

3. ஆள் ஊறுபடாமை - பகைவரைச் சார்ந்தவர்களுள் ஓராளும்
புண்படாதபடி. கோள் - அவர்களுடைய கொள்கையை.

புக

செம்ம லாளர் தம்முட் கூடி

5 ஒன்னு மன்னரை யோட்டின மாதலின்
மின்னேர் சாயலை மேயநம் பெருமகற்
காக்க முண்டெனுஞ் சூழ்ச்சியோ டொருபாற்
புலர்ந்த காலே மலர்ந்தவ ணணுகிக்
களங்கரை கண்டு துளங்குபு வருவோர்

10 மகத மன்னற் குகவை யாகக்
கோடாச் செங்கோற் குருகுலத் தரசன்
ஓடாக் கழற்கா லுதயண குமான்
கோயில் வேவினு ளாய்வளைப் பணைத்தோட்
டேவி வியத் தீரா வவலமொடு

15 தன்னு டகன்று பன்னாடு படர்ந்து
புலம்பிவட் டர்ந்து போகிய போந்தோன்
சலந்தீர் பெரும்புகழ்ச் சதானிக வரசனும்
மறப்பெருந் தானை மகத மன்னனும்
சிறப்புடைக் கிழமை செய்ததை யறிதலின்

4. செம்மலாளர் - தலைமையையுடைய வீரர் ; இவர் உதயணனைச் சார்ந்தவர்.

3 - 4. “ஆளற்ற மின்றி யலர்தாரவன் ரோழரோடும், கோளுற்ற கோவ னிரைமீட்டனன்” சீவக, 455.

5. பகைவரை யாம் ஓடச்செய்தமையின்.

6. சாயலை - பதுமாபதியை. மேய - விரும்பிய.

8. மலர்ந்து - முகமலர்ந்து. [யோர்.

9. களம் - போர்க்களம். வருவோர் - உருமண்ணுவா முதலி

10. ழ. நட. 20 : 128. ‘மகத மன்னற்கு’ என்பது முதலியன வயந்தகனை நோக்கித் தோழர் கூறுவன.

11. உதயணன் குலம், குருகுலம் ; உ. 11 : 127, அடிக்.

11 - 2. “கோடாத செங்கோற் குளிர்வெண்குடைக் கோதை வெள்வே, லோடாத தானை” (சீவக. 7.) 14. தேவி - வாசவதத்தை.

16. இவண் - இந்த நகரில். தீர்ந்து போகிய - தீர்ந்துபோதற்கு.

17. சதானிகவரசன் - உதயணன் தந்தை.

18. மகத மன்னன் - தருசகன் தந்தை. [அறிந்தமையால்.

17 - 9. அவ்விருவரும் நட்புரிமை பூண்டமையை உதயணன்

20 ¹ அகப்பாட் டண்மைய னல்லதை யிகப்பத்
தாதலர் பைந்தார்த் தருசக னமக்கு
வேறல னவனை வென்றியி னீக்கி
மாறுசெயற் கிருந்த மன்னரை யோட்டியது
பண்ணி கார மாகக் கண்ணுற்று

25 முற்பாற் கிழமை முதலற வின்றி
நற்கியாப் புறீஇப் போது நாமெனச்
சிறந்த தோழர் சிலரொடு சென்று
விரவுமலர்த் தாரோ யிரவெறிந் தகற்றினன்
என்பது கூறென மன்பெருஞ் சீர்த்தி

30 வயந்தக குமரனை வாயி லாகப்

(வயந்தகன் செய்யல்)

போக்கிய பின்றையவன் புனைநகர் வீதியுட்
கேட்போர்க் கெல்லாம் ² வேட்கை யுடைத்தா
மறைத்த வின்றி மறுகுதோ றறைய

(தருசகன் செய்யல்)

அகன்பெருந் தானை யரசுத் தாணியுள்
35 நிகழ்ந்த திற்றென நெடுந்தகை கேட்டு
நன்னாடு நடுக்க முறீஇத் தன்மேல்
ஒன்ன மன்ன ருடன் றுவரு காலே
வணக்கும் வாயில் காணான் மம்மரொடு

20. அகப்பாட்டு அண்மையன் அல்லதை - மிகநெருங்கியவனல்ல
னாக இருத்தலை; இகப்ப - கடத்தற்கு; மிகவும் நெருங்கிய அன்னானாதற்கு.

23. அது - பகைவரையோட்டும் அச்செய்கையே.

24. பண்ணிகாரமாக - காணிக்கையாக.

25. முதலறவு - முதலற்றுப் போதல். 26. நற்கு - நன்றாக.

28. இரவெறிந்து - இரவில் தாக்கி; நு. 17: 92.

உதயண குமரன் (12) அகற்றினன் (28.)

30. வாயிலாக - தூதாக. 31. அவன் - வயந்தகன்.

வருவோர் (9) போக்கிய பின்றை (31.)

35. நிகழ்ந்தது - பகைவர் போர் செய்தற்கு வந்தது. நெடுந்
தகை - தருசகன்.

36 - 9. பகைவரை வணக்கும் வழியறியாமலிருந்த அவனுக்கு.

பு - ம். 1 அகர்ப்பாடிண்மையன். 2 கேட்டகை.

- நினைப்புள் ஞாறுத்த நெஞ்சமொ டிருந்தோற்கு
 40 வென்றி மாற்றஞ் சென்றுசெவிக் கிசைப்பப்
 பூப்புரி முற்றம் பொலியப் புகுந்து
 வாய்ப்பொரு ளாக வறிந்துவந் தோர்களைக்
 காட்டுக விரைந்தெனக் காவல னருள
 நகரங் காடிதொறும் பகர்வன னறையும்
 45 வாட்டொழிற் றடக்கை வயந்தகற் காட்டி
 உட்பட் டதனை யொழிவின் றுணர்ந்துநின்
 கட்பட் டுணர்த்துதல் சுரும மாக
 வந்தன னிவனென வெந்திறல் வேந்தன்
 பருகு வன்ன பண்பின னாகி
 50 1 அருகர் மாற்ற மங்கையி னவித்துக்
 கேட்குஞ் செவ்வி நோக்கம் வேட்ப
 இருபெரு மன்ன ரிறைவருந் தம்முள்
 ஒருபெருங் கிழமை யுண்மை யுணர்த்தலும்
 வயந்தகன் வாயது நிற்க வுயர்ந்த
 55 நண்பே யன்றி நம்மொடு புணர்ந்த
 கண்போற் கிழமைக் கலப்பு முண்டெனத்
 தானே நாப்பட் டானெடுத் துரைத்து
 வீணை நவின்ற விறல்வே லுதயணன்
 இவண்வரப் பெற்றேன் றவமிக வுடையெனென்
 60 தேத மின்மையு நீதியும் வினாஅய்
 இன்னு மன்ன ரிகலடு பெரும்படை
 தாக்கிய வாறுந் தகர நூறிப்
 போக்கிய வாறும் போந்த வண்ணமும்
 முறைமையிற் கேட்டு நிறைநீர் வரைப்பிற்

-
42. உண்மையாக அறிந்துவந்தவர்களை.
 45. வயந்தகனைக் கொணர்ந்து காட்டி.
 48. என - என்று அறியச்சென்றோர் கூற.
 49. “பருகு காதலிற் பாடி யாடினார்” சீவக. 1765.
 50. அருகர் - சமீபத்தில் உள்ள. 52. தந்தைமாரிருவரும்.
 56. கிழமை - உரிமை. 57. தான் - அரசன்.
 59. என்று - என்று நினைந்து. 60. ஏதம் - துன்பம்.
 64. தருசகன் கேட்டு.
 பி - மீ. 1 அருகன்.

- 65 கெட்ட காலையுங் கேட்டோ ருவப்ப
நட்டோர்க் காற்று நன்ன ராளன்
வரவெதிர் கொள்கென வாயிலும் வீதியும்
விரைமலர்ப் பூங்கொடி வேறுபட வுயரி
வனப்பொடு புணர்ந்த வார்கவுள் வேழம்
- 70 சினப்போ ரண்ணற்குச் செல்கெனப் போக்கிக்
(தருசகன் உதயணனை எதிர்கொள்ளச் செல்லுதல்)
குலத்திற் றன்னெடு நிகர்க்குந் தாதவிற்
கவற்சியொடு போந்த காவலன் முன்னர்ப்
புகற்சியொடு சேறல் பொருத்த மின்றெனப்
போற்றுங் கவரியுங் குடையுங் கோலமும்
- 75 மாற்றுவன னாகி மகதவர் கோமான்
இடுமணி யில்லதோர் பிடிமிசை யேறிப்
படுமணி வாயில் பலரொடும் போதர
வானுய ருலகம் வழுக்குபு வீழ்ந்த
தேனுயர் நறுந்தார்த் திறலோன் போலத்
- 80 தோழர் சூழ வேழ மேல்கொண்
டுதையண குமான் புகுதர வோடிச்
(சிலர் தருசகனைத் தடுத்தல்)
சிதைபொரு டெரியுஞ்¹ செந்நெறி யாளர்
கடல்கண் டன்ன வடலருந் தானையை
இனைய கூட்டமொ டெண்ணு தகம்புக்கு

-
66. ஆற்றும் - உபகாரஞ் செய்யும்.
66 - 7. உதயணனை எதிர்கொள்கவென்று கூற.
70. அண்ணற்கு - உதயணனுக்கு.
73. புகற்சியொடு - தான் விரும்பிய பொருள்களுடன்.
75 - 7. மாற்றுவனனாகி - மாற்றி. மணியில்லாத பெண்யானை
மேலேறித் தருசகன் போதர; “மணியிலாக் குஞ்சரம் வேந்துர்த
லின்ன” (இன்னு. 14) என்பாராயினும் தேவியின் பிரிவால் துன்புற்
றிருக்கும் உதயணன்முன் ஆடம்பரமின்றிச் செல்லவெண்ணித் தரு
சகன் இங்ஙனஞ் சென்றான். 79. திறலோன் - ஒருதேவன்.
82. செந்நெறியாளர் - தருசகன் மந்திரிமார்.
83. தானையை - சேனையையுடையாய்.
டி - ம். 1 சென்னெறி.

85 வினைமேம் பட்ட வென்றி வேந்தனைத்
தெளிவது தீதெனச் சேர்ந்துசென் றிசைப்ப
(தருசுகன் உதயணனை எதிர்கொள்ளல்)

நட்புவலைக் கிழமையி னம்பொருட் டாக
உட்குறு பெரும்படை யுலைத்த வொருவனை
வேறெனக் கருதுதல் விழுப்ப மன்றெனத்

90 தேறக் காட்டித் தெளிவு முந்துறீஇச்
சென்றுகண் ணுற்ற குன்று.....
இடத்தொ டொப்புமை நோக்கி யிருவரும்
தடக்கை பிணைஇச் சமயக் காட்சியர்
அன்பிற் கலந்த விற்பக் கட்டுரை

95 இருவருந் தம்மு னேற்பவை கூறித்
திருவமர் கோயில் சென்றுபுக் கவ்வழி

(தருசுகன் உதயணனை உபசரித்து இருக்கச்செய்தல்)

உஞ்சையம் பெரும்பதி யுழக்குபு கொல்லும்
வெஞ்சின வேழத்து வெகுட்சி நீக்கிப்
பல்லுயிர்ப் பருவர லோம்பிய பெருமகன்

100 மல்லற் றுனை வத்தவர் கோமாற்
கொன்னு மன்ன ருடல்சின முருக்கி
இன்னு நீக்கலு மேயர் 1 குலத்தோற்
கியைந்துவந் ததுவென வியந்துவிரல் விதிர்த்துப்
பக்க மாக்க 2 டத்தமு ளுரைக்கும்

105 உறுபுகழ்க் கிளவி சிறிய கேளாத்
தானு மவனுந் தானத் திழிந்தோர்
மணிக்கான் மண்டபத் தணித்தக விருந்து
தொன்றுமுதிர் தொடர்பே யன்றியுந் தோன்ற
அன்றைக் கிழமைபு மாற்ற வளைஇப்

85. உதயணனை. 88. ஒருவனை - உதயணனை.

93. பிணைஇ - பிணைத்து. 99. பெருமகன் - உதயணன்.

102. ஏயர்குலத்தோனென்றது, உதயணனை.

103. விரல் விதிர்த்தல், வியப்புக் குறிப்பு.

105. கேளா - கேட்டு. 109. அனைஇ - கலந்து.

பி - ம். 1 குலத்தோர்க்கியைந்து. 2 டத்தமுறைக்கும்.

- 110 பள்ளி மாடமோடு கோயிலும் பாற்படுத்
தெள்ளி வந்த வின்னா மன்னரைப்
போரடு வருத்தந் தீரப் புகுகெனத்
தாருடை வேந்தன் ருன்பின் சென்று
கோயில் புகுஇ வாயிலு ளொழிந்து
- 115 விருப்பிற் றீரான் வேண்டுவ வமைத்து
வருத்த மோம்பினன் வத்தவற் பெற்றென்.

க௮—தருசகனோடு கூடியது முற்றிற்று.

110. பாற்படுத்து - அமைத்து. 112. புகுகென்று கூறி.

கக—படை தலைக்கொண்டது.

(தருசகன் செய்யல்)

- வத்தவற் பெற்ற வலிப்பின னாகி
மத்த யானை மகத மன்னனும்
அருமுர ணடுதொழி ¹ லிளமைய னிவனோடு
தரும சாத்திரந் தலைக்கொள் கென்று
- 5 பூசனை வழக்கொடு புரையவை நடுவண்
² வாசனைக் கேள்வி வழிமுறை தொடங்கலிற
(ஓடிய பகைமன்னர் மீட்டும் போர்செய்தந்த வரல்)
பரந்த மன்னர் நிரந்துகண் கூடிக்
-- சுற்ற ஞாலிற் செற்ற வேந்தன்

கக—படைதலைக் கொண்டது.

[மீட்டும் போர்செய்தந்த வந்த பகைமன்னருடைய படையும்
அதை வெல்லுதற்குச் சென்ற தருசகனுடைய படையும் போர்
செய்ததற்குக் கலப்புற்றமை இதனுல் அறியலாகும்].

4. தலைக்கொள்கு - தலைக்கொள்வேன்.
5. புரையவை - உயர்ந்தோர் சபை.
7. மன்னர் - பகையரசர்.

பி - ம். ¹ லிளமையினின்னோடு. ² வாசனை.

- வேறுபடக் காட்டிக் கூறுபட வறுப்பத்
 10 தொலைதல் காரண மாகவது துணிந்த
 நிலையி னெஞ்சினர் நும்முள் யாடுனத்
 தலைக்கூட் டமைத்துத் தம்முள் வினவத்
 தெய்வ மிடைநிலை யாக வதன்றிறம்
 ஐயந் தீர வறிவம் யாமெனத்
 15 தம்பாற் றெளிந்த தன்மைய ராகி
 வெம்போர் நிகழ்ச்சி யென்கொன்மற் றிதுவென
 வருபடை யொற்றரை வழக்கி மற்றவன்
 பொருபடை போதரப் புணர்த்த தாகுமென்
 றதுவும் பிறவு மாய்வுழிச் செவ்விதிற்
 20 பேணி வாழும் பெற்றிய ராகி
 வாணிக வருவொடு வந்திடைப் புகுந்த
 வீர ராகுவோர் வேறுதிரிந் தொடுங்கி
 ஆரிருண் மறைஇ யருஞ்சின மழித்தோர்
 போந்தில ராதலிற் பொருத்த முடைத்தென
 25 வேந்தனில் வந்தோர் வினவுதல் வேண்டா
 அமர்மேற் கொண்டோர் யாரே யாயினும்
 தமராக் கருதித் தம்வயிற் றெளிதல்
 ஏல்வன் றென்ன மேலவை 1 கிளவா
 இளிவஞ்ச முனிவரே யாயினு மற்றினித்
 30 தெளிவஞ்ச தகைத்தெனத் தெளிவுமுந் துறீஇ
 வஞ்சினஞ் செய்து வெஞ்சினம் பெருகக்
 கெடுத்த லுற்றமொடு கடுத்தன ராகிப்
 பெயர்த்தும் பெரும்படை தொகுத்தனர் கொண்டு

10. அது - அதுசெய்தற்கு.

பரந்த மன்னர் (7) தம்முள் வினவ (12.)

17. வழக்கி - தவறி நம்முள் வரச்செய்து. அவன் - தருசகன்.

அவன் (17) புணர்த்ததாகும் (18.)

24. போந்திலர் - இப்பொழுது வந்திலர்.

28. ஏல்வு அன்று - பொருத்தமன்று. 30. தெளிவு - தெளிதல்.

29 - 30. “அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக” துறள், 506,

32. கடுத்தனராகி - மிக்கு.

பி - ம், 1 கிளவாது.

காண்டம்.] கக—படை தலைக்கொண்டது. கூசகூ

(பகைவர் மகதநாட்டுக் கோலைமுதலியவற்றை அழித்தல்)

நன்னாடு நடுங்க நண்ணித் துன்னிய

35 ஈர நெஞ்சத் தார்வ லாளர்

பாரந் தாங்கும் ¹ பழமை போல

இலைக்கொடிச் செல்வொடு தலைப்பரந் தோங்கிய

கணைக்கா லிகணையுங் கழுகும் வாழையும்

சினைப்பெரு மாவும் பணைக்காற் பலாவும்

40 கொழுமுதற் றெங்கொடு முழுமுத றெலைச்சிக்

கழனி ² வினோநெற் கணையெரி கொளீஇப்

பழன நன்னாடு படியழித் தூராஅய்ச்

செயிர்ப்பிற் சிறந்தவர் பெயர்ச்சி நோக்கிப்

(பகைவர் செயலைத் தருசகன் அறிந்து படைதீரட்டல்)

படையொற் றாளர் கடுகுபு குறுகிக்

45 காவலற் கிசைத்துக் கண்டுகை கூப்பி

வேக மன்னர் மீட்டும்வந் திறுத்த

லெங்கட் செய்தொழி றன்கட் கூறலும்

மறுநோய் மக்களி னுழந்த மனத்தன்

³ செறுவேல் வேந்தன் செய்வதை யறியான்

50 கூட்டம் பெருக்கி மீட்டுவந் தனரெனின்

ஆற்ற லெல்லா மளந்தபி னல்ல

தூக்க மிலரெனத் தூக்க மின்றி

மனத்தி னெண்ணி மற்றது காந்து

சினத்த நோக்கமொடு சீறுபு வெகுண்டு

55 செருவுடை மன்னரைச் சென்றுமே நெருங்குதும்

பொருபடை தொகுத்துப் போதுகென் றேவலின்

34. ' துன்னிய ' என்பது முதலியன இகணைமரத்திற்கு அடை.

38. இகணை ஒருமரமென்பது, " இலையணி யிகணையும் " (உ. 9 : 8) என்பதனாலும் அதன்குறிப்பாலும் விளங்கும். 41. கணை - மிகுதி.

43. பெயர்ச்சி - மீட்டும் வந்தமை,

45. காவலற்கு - தருசகனுக்கு. 47. ஒற்றர் கூறலும்,

48. மறுநோய்மக்களின் - மீட்டும் நோய் வரப்பெற்ற மனிதர் போல. என (52) எண்ணி (53.) 56. தருசகன் ஏவுதலால்,

பி - ம். 1 படைமை. 2 விழைநெல். 3 செருமேல்,

விருத்தி காரரும் வேண்டியது பெறாஉம்
உரத்தகை யாளரு மொருங்கு ¹ வந் தீண்டுக
செருச்செய வலித்தனன் செல்வன் சென்றெனத்
60 தானே யணியத் தலைத்தா ளணிபுள்
யானே யேற்றி யணிமுர சறைதலும்

(உதயணன் செயல்)

வணங்கார் வணக்கிய வத்தவர் பெருமகன்
துணங்குபொரு ளமைச்சரொ முணர்ந்தன னாகிக்
கண்ணிய பொருட்குத் திண்ணியது ² தெரிய
65 உறுப்போ ரன்ன வுள்பொரு ளமைச்சரும்
மறப்போர் மன்னனு மாணவே றிருந்து
செயற்படு கருமத் தியற்கை யிற்றெனப்
பெயர்த்தும் வருபடை யழிப்பது வலித்து
வயந்தக குமரற் கையெந்தது கூறும்

(தான் போர்செய்யச் செல்வதாகச் சொல்லி உதயணன்
வயந்தகனைத் தருசகன்பால் விடுத்தல்)

70 மயங்கிதழ்ப் படலை மகதவற் கண்டு
செருச்செய் தானைப் பிரச்சோ தனன்றன்
பாவையை யிழந்து பரிவு முந்துறீஇச்
சாவது துணிந்தியான் சேயிடைப் போந்தனென்
மன்னுயிர் ஞாலத் தின்னுயி ரன்ன
75 அடுத்த நண்புரைத் ³ தெடுத்தனை யாகத்

-
57. விருத்திகாரர் - போர்செய்தற்பொருட்டே அரசனளித்த
சீவிதம் பெற்றிருப்போர். 59. செல்வன் - அரசனாகிய தருசகன்.
60. அணிய - வகுக்கும்படி.
63. துணங்குபொருள் - துண்பொருள்.
64. தாம் நினைத்த காரியம் நிறைவேற்றற்குரிய உறுதியான செயலை
65. அமைச்சர் - உருமண்ணுவா முதலியோர். [யோசிக்க.
66. மன்னன் - உதயணன். 68. வலித்து - துணிந்து.
69. கூறும் - உதயணன் கூறுவான்.
70. படலை - ஒருவகை மாலை. 72. பாவை - வாசவதத்தை.
73. சேயிடை - நெடுந்தூரம். 75. எடுத்தாயாகும்படி.
பி - ம். 1 வந்தீண்டிச். 2 தெறிய. 3 தெடுத்தகரையாக.

- தன்மேல் வந்த தாக்கரும் பொருபடை
என்மேற் கொண்டனெ னாகி முன்னே
எறிந்தனெ னகற்றி யின்பம் பெருகச்
சிறந்ததோர் செய்கை செய்தே னின்னும்
80 மறிந்துவந் தனரே மாற்றே ரொன்ப
தறிந்தனெ னதன்மாட் டவலம் வேண்டா
என்னி னாதம் ¹ கிசைசுவ தாயிற்
பின்ன ரறிய பிறபொருள் வலித்தல்
யான்சென் றிரியினஃ தறிகுந ரில்லைத்
85 தான்சென் றுறுவழித் தளர்ந்த காலை
மகத மன்னனை மலைந்துவென் றனமென
மிகுதி மன்னர் மேல்வந்து நெருங்கின்
² என்னு மன்ன தின்னாத் தருஉம்
எடுத்துநிலை யரிதென வேதுக் காட்டி.
90 என்குறை யாக வொழிக வெழுச்சி
தன்படை யெல்லாந் தருக வென்னெனும்
அடற்றொழில் யானைப் படைத்தொழில் பயின்றோர்
³ எனைவ ருளாவ ரனைவரும் யானும்
ஏறுதம் கமைந்த விருங்கவுள் வேழமும்
95 வீறுபெறப் பண்ணி விரைந்தன வருக
தன்பாற படைக்குத் தலைவ னாகியோர்
வன்பார் மன்னன் வரினு நன்றெனக்
கூறினன் மற்றெங் கோமக னென்றவற்
றேறக் காட்டி மாறுமொழி கொண்டு
100 ⁴ விரைந்தனை வருகெனக் கரைந்தவற் போக்க

80. மறிந்து - மீட்டும்.

81. பகைவர் வரவினல் உனக்குத் துன்பம் வேண்டா.

83. அறிய - அறிக; வியங்கோள்.

84. இரியின் - தோல்வியுற்றால்.

88. என்னும் - யாதாகும்.

90. எழுச்சி யொழிக. 99. மாறுமொழி - விடை.

100. கரைந்து - சொல்லி.

பி - ம். ¹ கிறுக்குவதாயிற். ² எண்ணுமன்னரின்னாத். ³ இளைவர்.
விரைந்தனர்வருகக்.

(வயந்தகன் செய்யல்)

- வாயன் றுயினும் வந்துகண் ணுற்றோர்
மேவ வுரைக்கும் மேதகு வாக்கியம்
வல்ல னாகிய வயந்தக குமரன்
செல்வன் றலைத்தாட் சென்றுகண் ணெய்தி
105 இறைவன் மாற்றமுங் குறையுங் கூற

(தருசகன் செய்யல்)

- மகதவ ரிறைவனுந் தமர்களைத் தரீஇநமக்
குறுதி வேண்டு முதயண னுரையிது
மறுமொழி யாதென மந்திர மாக்கள்
யாதவன் வலித்த தப்பொரு ளறிதல்
110 தீதன் றுதலிற் றெளிந்து செய்கென
மறுத்தல் செல்லான் வாழி யவர்கிலை
அழிக்கும் வாயி லறியுந் தானென
ஒன்றின னுரைத்ததை யொன்றுவன னாகி
அருஞ்சின யானையும் புரவிபு மமைந்த
115 இருஞ்சின வினையரும் வருகென வேவி
(கேசயத்தரசன் எண்ணுதலும் தேர்வித்தலும்)
வலிகெழு நோன்றாள் வத்தவன் வலித்ததும்
சலிகெழு மைத்துனன் கருத்து நோக்கி
முற்கிலை வேண்டுநர் மற்றவர்க் கியைந்த
1 அற்றந் தீர்க்கினது பிற்பயம் பெருகும்
120 அற்று மன்றிப் பற்றா மன்னர்
மேல்வந் திறுப்ப வேல்பல படையொடு

101. வாய் அன்றையினும் - உண்மை அன்றையினும்.

101 - 3. நூ. 17 : 193. 104. செல்வன் - தருசகன்.

105. இறைவன் - உதயணன்.

108. என - என்று தருசகன் கேட்ப.

109. அவன் வலித்தது - உதயணன் துணிந்தது.

110. என - என்று மந்திரிகள் கூற.

113. உதயணனுரைத்ததை. ஒன்றியவன் - தருசகன்.

117. மைத்துனன் - இங்கே தருசகன். 119. அற்றம் - சோர்வு.

15 - 16. 1 எற்றந்.

மாயா திருப்பிற் கிளையோ மற்றிவன்
வேற்றா நெனவு மாற்றா நெனவும்
போற்றா மன்னர் புறஞ்சொற் படுமெனக்
125 கேகயத் தரசனுங் கிளந்துபல வெண்ணிக்
காவல் வேந்தனைக் கண்டுகை கூப்பி
வானோர் பெரும்படை வந்த தாயினும்
யானே யமையு மடிக ளென்னை
விடுத்தற் பாற்றென வெடுத்தவ னிசைப்பத்

(தருசுகன் எண்ணல்)

130 தந்தை பெருங்கிளை காரண மாக
முந்து மப்படை முருங்கத் தாக்கி
வந்த வேந்தன் வலித்ததுந் தங்கைக்குச்
சென்ற குமரன் முந்தைக் கூறிய
மாற்றமு மனத்தே யாற்றுளி புடைபெயர்ந்

135 தொலிக்குங் கழற்கா லுதயண குமரன்
வலிக்கும் பொருண்மேல் வலித்தன னுகித்

(தருசுகன் கேகய அரசனைப் போருக்த விடுத்தல்)

தன்படைத் தலைவ னாக வெம்மொடே
வன்படை யாளன் வருக வென்றனன்
மாண்ட வத்தவ ராண்டகை யாதலின்

140 நம்மேல் வந்த வெஃமுரண் வீரர்

122. மாய்ந்தால், தான் கிளையாதல் கூடும் ; “ உதவாம லொரு
வன் செய்த வுதவிக்குக் கைம் மாறாக, மதவானை யனைய மைந்த மற்று
முண் டாக வற்றோ, சிதையாத செருவி லன்னான் முன்சென்று செறுநர்
மார்பில், உதையானே லுதையுண் டாவி யுலையானே லுலகின் மன்னோ”
(கம்ப. கிட்கிந்தை, 66) என்பதும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும்.

123. வேற்றான் - அயலான்.

125. கிளந்து - வெளியாகச் சொல்லி.

126. வேந்தனை - தருசுகனை. 127 - 8. மதுரைக். 199 - 201.

130. தந்தை - சதானிகன் ; 18 : 17 - 9.

132. வேந்தன் - உதயணன். தங்கைக்கு - தன் தங்கையாகிய
பதுமாபதியை மணந்துகொள்ளற் பொருட்டு.

134. ஆற்றுளி - முறைப்படியே, 137 - 8. = 96 - 7.

139. வத்தவர் - வத்த நாட்டாருடைய.

தம்மேற் சென்று தருக்கற நூறுதல்
வத்தவ ரிறைவனும் வலித்தன னவனோ
டொத்தனை யாகி யுடன்மர் செய்ய
வல்லை யாயிற் செல்வது தீதன்

145 நென்றவன் விடுப்பு நன்றென விரும்பி
ஒட்டிய குமர னுள்ள நோக்கி

(தருசுகன் வயந்தகனுக்குக் கூறலும் அவனை விடுத்தலும்)

மட்டலர் பைந்தார் ¹ மகதவன் வயந்தகற்
குற்ற நண்பி னுயிர்போ லுதயணற்
கிற்றிது கூறுமதி யினையோள் பொருட்டா

150 வந்திவ ணிருந்த வெந்திதல் வீரன்
தன்னொடு வந்து மன்னரை யோட்டிப்
போதரத் துணிந்தன னேத மின்றி
ஆகும் வாயி லெண்ணி யப்படை
போக நூக்கல் பொருளெனக் கூறி

155 மீட்டவற் போக்க வேட்பனன் விரும்பியவன்
கூறிய மாற்றங் கோமான் றன்னொடு
வீறிய லமைச்சர் வேறாக் கேட்டுக்
குறையின் வேண்டுங் கரும முறையிற்
றானே முடிந்ததென் றான வுவுகையன்

160 யானையும் புரவியு மமையப் பண்ணி
மாண்வினைப் பொலிந்தோர் வருக மற்றோர்
சேனை நாப்பட் சேருக வின்றெனப்
பெயர்த்து மற்றவற் குரைத்தலிற் பெருமகன்

144. வல்லையாயின் - வல்லாயானால்.

145. நன்று : உடன்பாட்டுக் குறிப்பு. 147. மகதவன் : எழுவாய்.

149. இதனைக் கூறுவாயாக. 150. வீரன் - கேகய அரசன்.

151. தன்னொடு - உதயணனுடன். 153. வாயில் - வழியை.

155. அவற்போக்க - வயந்தகனை விடுக்க. வேட்பனன் - மணக்க.
விரும்பியவன் - கேகயத்தரசன்.

156. கோமான் - உதயணன். 157 - 8. க. 36 : 119.

158 - 9. விரும்பிய காரியம் முடிந்ததென்னும் மகிழ்ச்சியனாகி.

161. வினை - போரில். 163. பெருமகன் - தருசுகன்.

பி - ி. 1 மகவதற்பயந்ததற்கு.

கனிற்றுப் பாகனை விளித்தன 1 நிழீஇ

165 அண்ணல் யானை பண்ணி வருகெனக்

(யானைகள்)

கண்ணார் தகைய கவுளிழி கடாத்தன
மண்ணார் நுதலின மாசின் மருப்பின
ஆற்ற லமைந்தன 2 நீற்பாற் புறத்தன
அமர்பண் டறிந்தன வச்ச மில்லன

170 புகரில் வனப்பின போரிற் கொத்தன

கோலங் கொளீஇச் சீலந் தேற்றின
இருபாற் பக்கமு மெய்து மெறிந்தும்
பொருவோர்ச் 3 செகுக்கப் புன்படைக் கருவி
அடக்குபு பண்ணித் துடக்குபு காட்டும்

175 தோட்டி கொளீஇக் கூட்டுபு நிரைத்த

வேல்வ விளையர் கால்புடை காப்பக்
கோயின் முற்றத் துய்த்தலின் வாய்மொழி
உதயணன் றன்மாட் டுய்க்க விவற்றொடு

(குதிரை முதலியன)

பொருபடைக் குதவும் புரவியும் புரவியொடு

180 செருவமர் மாந்தருஞ் செல்க விரைந்தென

ஒன்னா 4 ரோட்டிய வுதயணன் கோயிற்
பொன்னார் முற்றம் புகுந்துடன் னுவன்ற

(படைகளின் புறப்பாடு)

அருந்திறல் யானை யமைந்தது நாடி

இரும்பிடர்த் தலையிற் பெருந்தகை மேல்கொள

185 உயர்ந்த ஓக்கத் துருமண் னுவாவும்

வயந்தக குமரனும் வாய்மொழிந் தாய்ந்த
உயர்ச்சி புள்ளத் திசைச்சனு மேனைத்

164. நிழீஇ - நிறுத்தி. 168. நீல் - நீலநிறம்.

171. சீலம் - பாகன் பயிற்றும் நிலை; க. 32 : 56, அடிக்.

174. துடக்குபு - கட்டி. 175. தோட்டி - அங்குசம்.

184. இரும் பிடர்த்தலை - பெரிய கழுத்தினிடத்தே; “யானை யிரும் பிடர்த்தலை யிருந்து” புறநா. ந.

186. வாய் - உண்மைச் சொல்.

பி - ம். 1 னிழீஇ. 2 நாற்பாற். 3 சேர்த்த. 4 ரோட்டியுதயணன்.

- தடவரை மார்பி னிட்வக னுளப்பட
எந்நூற் கண்ணு மிடம்பா டுடைய
190 முந்நூற் றறுவர் மொய்த்தொருங் கீண்டி
வலம்படு நமக்கென வலங்கொண் டேற
ஒழிந்த மார்தர் ¹ பொலிந்துபுறங் காப்ப
இறையுடைச் செல்வ மியையத் தழீஇக்
² குறைபட வில்லாக் கொற்றமொடு போந்
195 முரசஞ் சங்கு முருடு மொலிப்ப
அரசப் பெருங்கொடி யொருவலத் துயரி
எழுந்த பொழுதிற் றழங்குரன் முரசிற்
றருசக குமரன் றுன்பின் வந்து
கேகயத் தரசனைக் காவல் போற்றென
200 ஒம்படை கூறி ³ யாங்கவ னொழியப்

(உதயணன் புறப்பாடு)

- பவ்வத் தன்ன படையமை நடுவண்
வவ்வற் கெண்ணிய வத்தவ ரிறைவன்
கெடலருஞ் சிறப்பிற் கேகயத் தரசனும்
உடலுநர்க் கடந்த வருமண் ணுவாவும்
205 முன்ன ராக முன்னுக வென்னொடு

188. ந. 17 : 178.

189. எந்த தூல்களிலும் விசாலித்த அறிவையுடைய ; “இடம்பட மெய்க்ஞானங் கற்பினும்” நாலடி. 116.

191. நமக்கு வலம் படும் - நமக்கு வெற்றியுண்டாகும். ஊர்தி களை வலங்கொண்டேறுதல் மரபு ; பெரிய. திருஞான. 216.

193. இறையுடைச் செல்வம் - அரசச்செல்வம்.

195. முருடு - ஒருவகைப் பறை ; “முருடார்ப்ப” சீவக. 1777.

196. வலத்துயரி - வலப்பால் உயர்த்தி ; “ஏற்றுவல னுயரிய” (புறநா. ௫௬) ; “வெள்ளேறு, வலவயி னுயரிய...செல்வன்” முருகு. 151 - 4.

197. தழங்குரல் - முழங்கும் குரல் ; விகாரம் ; “தழங்குரற் பம் பையிற் சாற்றி” (சீவக. 40.) 200. ஒம்படை - பாதுகாப்பு.

202. வவ்வற்கு - பகைவரைக் கைப்பற்றுதற்கு.

203 - 5. கேகயத்தரசனும் உருமண்ணுவாவும் முன்னர்ச் செல்லுக.

பி - ம். 1 பொழிந்துபுறங், 2 குறைவுபடவில்லா, 3 யாங்கவனொழிய.

பின்ன ராவோ ரின்னரென் றுரைத்துக்
கூறுபடப் போக்கி வேறுபடப் பரப்பி
எல்லை யிகந்த விருங்கடல் போலப்
புல்லார் பாடியிற் குறுகலி னெல்லென

(பகைவர் சேயல்)

- 210 ஒற்றர் மாற்றம் பெற்றுமுன் னிருந்தோர்
வேழமும் புரவியு முழுந் விரைஇக்
காழ்மண் டெஃகமொடு காற்படை பரப்பிப்
புண்ணிய முடையம் பொருமிவ ணின்னரை
நன்னர்ப் ¹ பெற்றே நாமெனக் கூறி
- 215 அங்கண் மாதிரத் ததிர்ச்சி யெய்த
வெங்கண் முரசொடு பல்லியங் கறங்க
அறியச் செய்த குறியுடைக் கொடியர்
கூற்றுல கின்று கொள்ளா தாமென
ஆற்றல் கலந்த வார்ப்பின ராகி
- 220 மலைத்துமேல் வந்த மகதவன் படையொடு
தலைப்பெய் தன்றாற் பகைப்படை பரந்தென்.

ககூ—படை தலைக்கொண்டது முற்றிற்று.

209. புல்லார் - பகைவர், 210. முன்னிருந்தோர் - பகைவர்,
211. ஊழும் விரைஇ - முறைமுறையாகக் கலக்கப்பெற்று.
212. காழ்மண் டெஃகம் - காம்பிலே தைத்த வேல்; “காழ்மண்
டெஃகம்” (மலைபடு. 129.) காற்படை - காலாட்படைகளே.
213. பொரும் இவண் - போர் செய்கின்ற இவ்விடத்தே. இன்
னரை - இந்த வீரர்களை. 217. குறி - அடையாளம்.
218. இறந்த உயிர்களுக்குக் கூற்றாலகம் இடம் பற்றாது.
221. தலைப்பெய்தன்று - கலந்தது.
டி - மீ. 1 பொறேம்.

உ0—சங்கமன்னர் உடைந்தது.

(காலாட்படைகள்)

- பார்த பெரும்படை யெதிர்த்த காலே
அருங்கணை நிறைந்த வாவ நாழிகை
பெரும்புறத் திட்ட கருங்கச் சீர்ப்பினர்
1. பிறர்ப்பிறக் கிடஇச் சிறப்பிகந் தெள்ளி
5 நகுவன போலத் தொகைகொண் டார்ப்புறம்
பைங்கழ லணிந்து பரிபசை வில்லா
இசைகொ ணோன்ற ளசைவி லாண்மையர்
வணங்குசிலைச் சாபம் வார்களை கொளீஇ
நிணம்பட நெஞ்சமு நெற்றியு மழுத்திக்
10 கைபுடை பார்து கலங்கத் தாக்குநர்
புடைநிரைத் தாரைக் கடிநீர்க் கைவாள்
படையு நெருக்கிப்.....
பாலிகை விளிக்கும் பண்ணமை பற்றினர்
மாலையும் வயிரமு முழுநீர் பொங்கக்

உ0—சங்கமன்னர் உடைந்தது.

[தருசகணை வெல்லக் கருதீத் தம்ழட்கூடி மீட்டும் போர்
செய்தந்த வந்த பகையாசரோண்மர் உதயணனால வெல்லப்பட்டு
ஓடினமை இதனால் அறியலாதும்.]

2. ஆவநாழிகை - அம்பரூத்தூணி.
3. கச்சு ஈர்ப்பினர் - இழுத்துக்கட்டிய கச்சையுடையவர்.
4. பிறர்ப் பிறக்கிடஇ - பகைவரைப் புறங்கொடுக்கச் செய்தலால்.
- 5 - 6. போர் தோறும் பகைவரைவென்றுகட்டிய கழல் பலவாத
லின், 'தொகைகொண் டார்ப்புறம் பைங்கழல்' என்றார். பரிபு-வருந்தி.
7. தாள் - முயற்சி. அசைவு - தளர்ச்சி.
8. சிலைச் சாபம் - சிலை மரத்தாற் செய்த வில்; "அஞ்சிலை வல்
வில்" (கலி. கடு) என்பதனாலும் அதன் உரையாலும் உணர்க.
9. நெஞ்சம் - மார்பு. 11. தாரை - கூர்மை.
13. பாலிகை விளிக்கும் - கத்திப்பிடியை முறியச் செய்கின்ற;
பற்று - பிடிப்பு. "பாலிகை யிடையறப் பிடித்த பாணியர்" சீவக. 2217.
- 14 - மீ, 1 பிறப்பிறக்கிடச்.

15 கால்வ விளையர் கலங்கத் தாக்கவும்

(குநீரைவீரர்)

படைமிசை நிரைத்த வடிவமை வார்நூற்
சித்திரக் குரத்தின வித்தகக் கைவினைப்
புடைப்பொற் புளகமொடு பொங்குமயி ரணிந்த
அரத்தப் போர்வைய யாப்பமை கச்சின

20 முற்றுமறை பருமமொடு பொற்பூஞ் சிக்கத்

1 தாண வட்டத் தியாப்புப் பிணியுழைஇக்

கோண வட்டக் கோல முகத்த

வெண்கடற் றிரையென மிசைமிசை நிவத்தரும்

பொங்குமயி ரிட்ட பொலிவின வாகி

25 அரிபெய் புட்டி லார்ப்பக் கருவியொடு

மேலோ ருள்ளம் போல நூலோர்

புகழ்ப் பட்ட போர்வல் புரவி

இகழ்த லின்றி யேறிய வீரர்

வெம்முரண் வீரமொடு தம்முட் டாக்கவும்

(யாணவீரர்)

30 போர்ப்பறை முழக்கினு மார்ப்பினு மழன்று

16. படை - ஆயுதங்கள். நிரைத்த : முற்று.

17. குரத்தின - குளம்பையுடையன. [தன ; 24.

18. புளகம் - கண்ணாடி. பொங்குமயிரணிந்த - சாமரையணிந்

20. பருமம் - சேணம் ; “பருமம் பொறுப்பினும் பாய்பரி
மாபோற், பொருமுர னுற்றுத் தலின்று” நாலடி. 149.

22. கோண வட்டம் - ஒருவகை விருது; இது கோணவட்டமென
வும் வழங்கும்; க. 46 : 62 ; அதுபோன்ற அழகிய முகத்தையுடையன.

25. புட்டில் - கெச்சை; “அரிபெய் புட்டி லார்ப்ப...பாய்பரி
நன்மா” (அகநா. கஉஉ : 19 - 20); “பொன்னரிப் புட்டிலுந் தாரும்
பொங்குபு, முன்னுறுத் தார்த்தெழப் புரவி மொய்த்தவே” (சீவக. 2216.)
கருவி - கடிவாளம்.

26 மேலோர் - ஏறிய வீரர்; “ஏவ லிளிவெனக் கண்ணிப்
பாகன், மனக்க ணியக்கம் பூண்டமா னத்து” (பெருங்.); “உள்ளம்
போற் செல்வ” (சீவக. 1771), “உள்ளம் போல வற்றுழி யுதவும்,
புள்ளியற் கலிமா” தோல். கற்பு. சூ. 53.

30. அழன்று - கோபித்து.

பு : ம். 1 ஆணவட்ட,

- கார்ப்பெய லருவியிற் கடாஞ்சொரி கவுள
கொலைநவில் பல்படை கொண்ட மாட்சிய
மலைநிமிர்ந் தன்ன மழகளிற் றெருத்திற்
சிலையுங் கணையுஞ் சீர்ப்பமை வட்டும்
- 35 மழுவுங் குந்தமு முழு ¹ மயிற் பீலியும்
சங்கமுங் கணையமுஞ் சத்தியும் வாளும்
பிண்டி பாலமும் பிறவு மெல்லாம்
தண்டாக் கருவி தாந்துறை போகிய
வண்டார் தெரியன் ² மறவர் மயங்கி
- 40 அருநில மதிரத் திரிதர லோவா
வீதி வட்டமொ ³ டாதிய கதிவயிற்
பாழி பயிற்றி னூழி லாட்டவும்

(போர் நிகழ்ச்சி)

- போர்க்கள வட்டங் கார்க்கட லொலியெனக்
கடற்படைக் கம்பலை கலந்த காலை
- 45 மடற் ⁴ பனை யிடைத்துணி கடுப்பப் பல்லூழ்
அடக்கரும் வேழத் தடக்கை வீழவும்
வார்ப்பண் புதைஇய போர்ப்பமை வனப்பிற்
றுடித்தலை போல வடித்தலை யறவும்

31. அருவியின் - அருவிபோல. 32. படை - ஆயுதங்கள்.
34. சீர்ப்பு - சிறத்தல். வட்டு - ஒருவகை ஆயுதம்.
35. குந்தம் - கைவேல். மயிற் பீலி - மயிலின் குரல்போன்ற
ஒலியையுடைய சிறுசின்னம்.
36. கணையம் - தண்டாயுதம். சத்தி - வேல்.
38. துறை போகிய - முற்றக்கற்ற.
41. வீதி, வட்டமென்பன யானையின் கதிவிசேடங்கள் ; “வினை
தரு வட்டமும் வீதியும் பத்தியும்” சீவக. 1839.
42. நூழிலாட்ட - கொன்றுகுவிக்க.
45 - 6. துதிக்கைக்குப் பனந்துண்டம் உவமை ; புறநா.
நடு : 22 - 3.
47 - 8. வார்ப்பண் புதைஇய - வாராற் கட்டப்பட்ட. போர்ப்பு -
போர்த்தல். ஹடித்தலை - உடுக்கையின் கண் ; ஹடித்தலை யானைக்
கன்றுகளின் கால்களுக்கு உவமை.
பி - ம். ¹ மயிர்ப்பீலி. ² மறவரும். ³ ஆகிய. ⁴ பனை.

- சுற்றார் கருவிற் றுணியெனத் தோன்றி
 50 அற்ற மில்வா லற்றன கிடப்பவும்
 சித்திரத் தாமரைப் பத்திரப் பளுஉத்தொடி
 துதிமுக வெண்கோடு முதலற வெறிதலிற்
 செக்கர்க் குளிக்கும் வெண்பிறை போல
 உட்குவரு குருதியு ளுடன்பல வீழவும்
 55 கார்முகக் கடுமுகி லூர்தி யாக
 விசம்பிடைத் திரிதரும் விஞ்சை மாந்தரைக்
 கடுந்தொழில் விச்சை கற்ற மாற்றவர்
 மறத்தா னெருங்கி மற்றவ ருடனே
 நிறத்தே றுண்டு நிலத்துவீழ் வதுபோல்
 60 மார்பின் வெம்படை யார ¹ மாந்தி
 வீர நோக்கினர் வேழமொடு வீழவும்
 பூணைற் றகன்ற புடைகிள ரகலத்துத்
 தாமேற் றழுத்திய சத்தி வாங்கிப்
 புரைசை யுய்த்த பொருகழற் காலினர்

-
- 49 - 50. யானைவால்களுக்கு வில்லின் துண்டம் உவமை.
 51. தாமரைமலர்போன்ற வேலைப்பாடு பொருந்திய அழகிய
 பூணையுடைய.
 52. கோடு - கொம்பு. முதலற - அடி அறும்படி.
 54. உட்கு - அச்சம்.
 52 - 4. குருதியிலழுந்தும் யானைக்கோட்டிற்குச் செவ்வானத்தி
 லழுந்தும் பிறை உவமை.
 51 - 4. = பேரும்பாண். 412 - 4.
 55 - 61. ஒரு தோடர். 55. கார்முகம் - இந்திரவில்.
 55 - 6. மேகத்தை ஊர்தியாகக் கொண்டு ஆகாயத்திற் றிரியும்
 வித்தியாதாரை. 57. மாற்றவர் - பகைவர்.
 59. நிறத்து ஏறுண்டு - மார்பில் ஆயுதங்கள் ஏறியப்பெற்று;
 நிறம் - உயிர்நிலையுமாம்.
 60. மாந்தி - உட்கொண்டு. 62 - 7. ஒருதோடர்.
 62. அகலத்து - மார்பில். 63. சத்தி - வேற்படையை.
 62 - 3. "கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன், மெய்வேல்
 பறியா நகும்" குறள், 774.
 64. புரைசை - யானைக்கழுத்திற் கட்டிங் கயிறு.
 ௫ - ம். 1 மாந்திய.

- 65 வரைமிசை 1 மறிநரின் மறப்படை திருத்தி
வெம்முரண் வேழம் வீழ்த்து மாற்றார்
தம்முயிர் நீங்கத் தாழ்ந்தனர் வீழவும்
அடுத்தெழு பெருந்திரை யகன்கட னடுவண்
உடைத்த நாவாய்க் கடைத்தொடை தழீஇ
- 70 இடைத்திரைக் கணவருஉ மெழுச்சி யேய்ப்ப
வாக்கமை பிடிவார் வலித்த 2 கையினர்
ஊற்றமில் புரவித் தாட்கழி வாகிய
குருதிப் புனலிடைக் கருதியது முடியார்
மாவொடு மறிந்து மயங்கி வீழவும்
- 75 அலைகடல் வெள்ள மலைய லுழி
உலக மாந்தரிற் களைகண் காணார்
ஒண்டெங் குருதியிற் செங்கணிப் 3 போரால்
நீலக் கொண்மு நீர்த்திரைப் பெய்வதோர்
கால மேய்ப்பக் கருந்தலை வீழவும்
- 80 கால்வல் புரவியுங் கடுங்கண் யானையும்
வேல்வ வினையரும் விழுந்துகுழம் பாகிய
அள்ளற் செஞ்சே றுள்ளோ ருழக்கலிற்
றுப்புநிலத் தெழுந்த துகளென மிக்கெழுந்
தந்தர விசம்பி னந்தியிற் பரப்பவும்
- 85 தெரிவருங் குணத்துத் திசைதொறும் பொருந்தப்
போர்வலம் வாய்த்த பொங்கம ரழுவத்து

65. மறிநரின் - கவிழ்பவரைப்போல. படைதிருத்தி -
யின் வளைவை நிமிர்த்து. 68 - 74. ஒருதொடர்.

69. கடைத்தொடை - இறுதியிற் கட்டப்பட்டுள்ள கயிற்றை.

70. அணவருஉம் - மேல்நோக்குகின்ற.

71. பிடிவார் - கடிவாளம். 75 - 9. ஒருதொடர்.

75. ஊழி - யுகமுடிவில். 83. துப்பு நிலம் - செந்நிலம்.

80 - 84. “நாண்ஞாயி றுற்ற செருவிற்கு வீழ்ந்தவர், வாண்மாய்
குருதி களிறுழக்கத் தாண்மாய்ந்து, முற்பக லெல்லாங் குழம்பாகிப்
பிற்பகற், றுப்புத் துகளிற் கெழுஉம் புனனாடன், தப்பியா ரட்ட
களத்து” களவழி. 1.

86. அமரமூவம் - போர்க்களப் பரப்பு.

பி - ம். 1 மரினரின். 2 கையினீருயததமில். 3 போரு.

(உதயணன் முதலியோர் செய்யல்)

- வார்தளிர்ப் படலை வத்தவர் பெருமகன்
எலிச்செவி யரசன் றம்பி யேறிய
கொலைப்பெருங் களிற்றி நெருத்தத்துப் பாய்ந்தவன்
- 90 தம்முன் காணத் தலைதுமித் திடாது
நின்னின் முடியுமெங் கரும மீண்டெனக்
கடுத்த கட்டுரை யெடுத்தனன் கச்சிற்
றிண்டோள் கட்டிய வென்றி நோக்கி
ஒண்டார் மார்பன் கொண்டமை கண்டே
- 95 ¹ ஒருக்கி நிரல்பொருஉ முருமண் ணுவாரம்
கருத்துவினை முடிக்குங் கால மிதுவென
வேக வெள்வேற் கேகயத் தரசனை
அடைதர்க வல்விரைந் தமரார் பெரும்படை
உடைவிடம் போல வுண்டென வுரையா
- 100 இருவருங் கூடி யெலிச்செவி யரசன்
பொருமுரட் படையொடு மயங்கிய பொழுதவன்
அரணக் கருவி யழிய வாங்கிக்
கரண வகையாற் கண்ணிமைப் பளவில்
மாசில் விழுச்சீர்க் கேகயத் தரசன்
- 105 ஆசில் பைந்தலை யரிந்துநிலஞ் சேர
வீசிய வாளினன் விறலோர்ச் சவட்டி
வென்றோ ² நேறிய வேழஞ் சார்ந்தவன்

-
88. = ச. 4 : 28. 90. தம்முன் - தமையன்.
93. நோக்கியுமென உம்மை விரிக்க.
94. கொண்டமை - கைக்கொண்டமையை. கண்டு - உருமண்
ணுவா கண்டு. 95. ஒருக்கி - ஒரு சேரஜுக்கி.
96. என - என்று எண்ணி. 97. அரசனை நோக்கி.
98. வல்விரைந்து அடைதர்க - மிக விரைந்து வருக; ந.. 23 : 3.
100. இருவரும் - உருமண்ணுவாவும் கேகயத்தரசனும்.
101. மயங்கியபொழுது - கலந்தகாலத்தில். அவன் - எலிச்செவி
யரசன். 102. அரணக்கருவி - கவசம். வாங்கி - நீக்கி.
103. கரணம் - செயல்.
106. வாளினன் - வாளினனாகி. விறலோர் - அவனைப் பாது
காத்துக் கொண்டிருந்த வீரர்களை. 107. வென்றோன் - உதயணன்,
பி - ம். 1 ஒருக்கு. 2 எய்திய,

- ஆற்றற் றன்மைய னாதலிற் றம்பி
 சிறைகொளப் பட்ட செல்ல னோக்கி
- 110 உறைகழி வாளின னுருமண் ணுவாவின்
 மத்த யானை மருங்கிற் குப்புற்
 ரெள்வா னோக்கி யெள்ளுந் ரோட்டிய
 எம்பி யுற்ற வின்னாச் சிறைவிடின்
 உய்த்தனை யாகுதி யஞ்ச னீயென
- 115 ஆர்ப்பக் கண்டே யடுதிற லுதயணன்
 தாக்கருந் தானைத் தருசகன் றன்னோடு
 வேற்றுமை யிலனிவன் போற்றினை யாயிற்
 பெறற்கரு தும்பியைப் பெறுதி நீயெனத்
 திறப்படக் கூறி மறப்படை நூறக்
- 120 கடும்புன னெருங்க வுடைந்துநிலை யாற்றா
 உப்புச் சிறைபோ லுண்ணெகிழ்ந் துருகி
 வெப்ப மன்னர் வீக்கஞ் சாய
 உடைந்துகை யகலவவ ருரிமை தழீஇக்
 கடந்தலை கழித்துக் கடுவா யெஃகடுமா
- 125 டிகலாட் படுகளத் தகலம ராயத்
 துதயண குமர னுற்றோர் சூழ

108. ஆதலின், அவனோடு போர்செய்யாமலென மொழி வரு
 வித்து முடிக்க. தம்பி - தன் தம்பி. 111. குப்புற்று - குதித்து.
112. ஒக்கி - ஒச்சி. 114. பிழைப்பாய், நீ அஞ்சாதே.
115. எலிச்செவியரசன் ஆர்ப்ப.
117. இவன் - உருமண்ணுவா, போற்றினையாயின் - இவனைப்
 பாதுகாப்பாயாயின். 119. நூற - அழிப்ப.
- உதயணன் (115) கூறி (119.) 121. சிறை - அணை.
- 120 - 21. “உப்பியல் பாவை யுறையுற் றதுபோல, உக்கு விடு
 மென் னுயிர்” கலி. கநஅ: 16 - 7.
122. வீக்கம் - பெருமை. 123. உரிமை - உரிய பொருள்.
- 120 - 23. “ஒளிநல வுப்புக் குன்ற மூர்புனற் குடைந்த தேபோற்,
 களிநல மன்னர் தங்கள் கடற்படை யுடைந்த தன்றே” சீவக. 813.
124. கடம் - கடமையை.
125. பகைத்த ஆட்களைக் கொன்ற களத்தில்,
126. உதயணகுமரன் : எழுவாய்.

விசய முரசொடு வியனக ரறிய
மகத மன்னற் குகவை போக்கவிற்
கேட்டுப்பொரு ணல்கி வேட்டுவிரைந் தெழுந்த
30 வெற்றத் தானே முற்றத்துத் தோன்றிப்
பகைக்கடன் றீர்த்த தகைப்பொலி மார்பனைப்
பல்லாழ் புல்லி வெல்போர் வேந்த
படைத்தொழின் மாற்றம் பட்டாங் குரைக்கென

(உதயணன் கூறுதல்)

எடுத்த பெரும்படை யெழுச்சியு மிறுதியும்
135 பரப்புஞ் சுருக்கும் பாழியு மறியான்
1 விலக்கவு நில்லான் றலைக்கொண் டோடித்
தமரையுந் தீர்த்து நமரையு நண்ணான்
கேளன் 2 மன்னன் வாள்வாய்த் துஞ்சி
மாக விசம்பி னின்றியி லேற்றனன்
140 கேகயத் தரச 3 னெனவது கேட்டே

(தருசகன் கூறுதல்)

என்கடன் றீரே னாயி னெனவன்
தன்கடன் றீர்த்துத் தக்க தாற்றினன்
என்பது கூறி யன்புநெகிழ்ந் துருகிப்
பேரா விடும்பையு ளாராய்ந் தவனைக்
145 கூரெரிப் படுத்துக் குறைவினை நீக்கி

128. உகவை - மகிழ்ச்சியை; நு. 18 : 10.

131. பகைக் கடன் - பகையை வெல்லுதலாகிய கடமை. மார்பனை - உதயணனை.

133. பட்டாங்கு - நடந்தபடி. என - என்று தருசகன் கேட்ப.

135. பாழி - வலி.

138. கேள் அல் மன்னன் - பகையரசன்.

139. இன்றியிலேற்றனன் - இனிய உறக்கத்தை யடைந்தான்; இறந்தானென்றபடி; மங்கலவழக்கு.

140 என - என்று உதயணன் கூற.

144. பேரா இடும்பையுள் - நீங்காத துன்பத்தைத் தரும் போர்க்களத்தில். அவனை - கேகயத்தரசனை.

145. குறைவினை - எஞ்சிய கிரியைகளை.

பி - ம். 1 விலக்குபு. 2 மன்னன்றன. 3 னென்பது

(தருசகனும் உதயணனும் நகரீபுதலீ)

மகதவ ரிறைவனும் வத்தவ மன்னனும்

அகனகர் புருந்த காலை முகனக

(நகரமாந்தரீ செயல்)

மணிச்சதைக் குன்றமு மண்டபத் துச்சியும்

அணித்தகு மாடமு மரும்பெறற் புரிசையும்

150 நிலைக்கா லேணியுந் தலைச்சிறந் தேறி

இரும்பே ருலக மொருங்கியைந் ததுபோற்

றெருவு மன்றமுந் திருமணன் முற்றமும்

மலரணி முகத்து வந்திறை கொண்டு

கீழு மேலுங் கேட்புழி யெல்லாம்

(உதயணனைப் புதுவோர்)

155 வாழ்க மற்றிவ் வத்தவர் பெருமகன்

என்னு டி. துவன் றென்னுன் சென்றுழி

அந்நாட் டிடுக்கணு மச்சமு மகற்றும்

தத்துவ நெஞ்சத் 1 துத்தம னென்மரும்

வனப்பிற் கேற்ற வலியும் விச்சையும்

160 சினப்போ ரிவற்கே சேர்ந்தவென் போரும்

வஞ்சச் சூழ்ச்சியின் வணக்கி னல்லதை

அஞ்சா திவனை யமர்வென் றழிக்கும்

வெஞ்சின வேந்தரிங் கில்லென் போரும்

(வாசவதந்தையை இகழ்வோர்)

ஆசில் செங்கோ லவந்தியன் மடமகள்

148. மணிச்சதை - முத்துச சண்ணம். குன்றம் - செய்குன்று.

150. நிலைக்காலேணி - நகர்காளேணி ; உ. 7 : 46 - 7.

153. மலரையொத்த முகத்துடன் ; அணி : உவமவுருபு.

156. இஃது என்னுடைய நாடன்று என்னுனாகி.

158. தத்துவம் - உத்தமவியல்பு. என்மரும் - என்பாரும்.

159. “உருவிற் கமைந்த உணர்வுநன் குடைமை” (ந. 14 : 169); “நல்லெழில் பகருமுன் னாலோர், இலங்கெழி லளவு குணமென வரைப் பர்” நைடதம். அன்னத்தைத் துதுவிட்ட. 31.

161 - 3. இவனங் கூறியது, இவனைப் பிரச்சோதனன் வஞ்சத் தாற் சிறைப்படுத்தியதை உட்கொண்டு.

163. இங்கு - இந்நிலவுலகத்தில். இவ் - இல்லே.

164. அவந்தியன் - பிரச்சோதனன்.

பி - மீ. 1 துத்தமரெனவருஉம.

165 வாசவ தத்தையிவன் வலியொடு புணர்ந்த
செருவடு தோண்மிசைச் சேர்ந்தனள் வைகும்
திருவி ளாதலிற் றீப்பட் டாளெனப்
படுசொன் மாற்றந் தெளிந்த பரிவினர்
தொடிகெழு தோளி திருவிழிப் போரும்

(வாசவதத்தையைப் புகழ்வோர்)

170 அலைகடன் ஞாலத் தாக்கையொ டாருயிர்
நிலைநின் றமையாது ¹ நிரைவளைத் தோளி
துஞ்சியுந் துஞ்சா டோணல துகர்ந்த
வெஞ்சின் வேந்தனவள் விளிவு முந்துழீஇப்
புன்கண் கூரப் புலம்புகொண் டாமறான்

175 தன்னகர் துறந்து தலைமை நீக்கிப்
² பின்னிவ னிரங்கப் பெற்றன ளாதலின்
அவளே புண்ணிய முடையளென் போரும்

(பிறவாறு கூறுவார்)

வலிகெழு நோன்றாள் வத்தவ மன்னற்குத்
தருசகன் றங்கை தகையோர் சாயற்

180 பத்திப் பைம்பூட் பதுமா நங்கை
தக்கனள் கொடுப்பின் மிக்கதென் போரும்
வேண்டி வந்த வேந்தனும் ³ வியந்தனன்
ஈண்டினி யிவற்கே யியைந்த பால்வகை
ஆதலு முண்டஓ தறிவோர் யாரென

185 வாயின் மிகுத்து வலித்துரைப் போரும்
பொன்னணி மார்பன் முன்ன மாற்றிய
நன்னர்க் குதவும் பின்னுப காரம்

168. பரிவினர் - வருந்தி.

169. இழிப்போர் - இழித்துக் கூறுவோர்.

170 - 77. = ச. 5 : 33-4. 173. விளிவு - அவள் மரணத்தை.

174. ஆற்றான் - சகியாதவனாகி. 181. கொடுத்தல் மிக்கது.

182. வேந்தனும் - சேகய அரசனும். 183. பால் - ஊழ்வினை.

182 - 3. ந. 16 : 7 - 12. 185. வலித்து - நிச்சயித்து.

186. பொன் - திருமகள். மார்பன் - உதயணன்.

187. நன்னர்க்கு - நன்றிக்கு. பின் உபகாரம் - கைம்மாறு.

186 - 7. = ந. 23 : 14 - 5.

டி - ம். 1 நிறை. 2 பின்னிவனிரங்கப். 3 வியந்தனன்.

அலைதிரைப் பெளவ மாடை யாகிய
நிலமுழுது கொடுப்பினு நேரோ வென்மரும்
190 நகர மாக்க ளிவைபல பகர
மாசில் செங்கோன மகத மன்னனொடு
கோரில்புக் கனனாற் கோமகன் பொலிந்தென்.

உ0—சங்கமன்னர் உடைந்தது முற்றிற்று.

186 - 9. “செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும், வானகமு
மாற்ற லரிது” துறள், 101. 189. என்மரும் ஆகி.
192. கோமகன் - உதயணன்.

உக—மகட்கோடை வலித்தது.

(உதயணன் துழ்தல்)

கோயில் புக்கபி னுப்புக முதயணன்
கார்த வருவொடு கலந்தகத் தொடுங்கிப்
பிரிந்த பொழுதி ¹ னொருங்கவட்கு மொழிந்த
அருந்தொழிற் மெளிவு மன்பு மென்றிவை
5 பெரும்புணை யாக விருந்தகத் துறையும்
பொற்றொடிப் பணைத்தோண் முற்றிழை மாதரை
இற்பெருங் கிழமையொடு கற்புக்கடம் பூட்ட
வரையும் வாயி மெரியுஞ் சூழ்ச்சியுள்

உக—மகட்கோடை வலித்தது.

[தருசகன், பதுமாபதியை உதயணனுக்கு மணஞ்செய்விக்க நிச்சயித்தமை இதனால் அறியலாகும்.]

1 - 8. உதயணன் பதுமாபதியை மணஞ்செய்தற்குரிய வழியை ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கையில்.

2. கார்த - மறைந்த. கலந்து - பதுமாபதியைக் கலந்து.

3. பிரிந்த - அவனைப்பிரிந்த. 5. புணையாக - தெப்பமாக.

6 - 7. பதுமாபதியை மணந்துகொள்ள. 8. வாயில் - வழி.

பி ம். 1 னொருங்கவட்கொழிந்த.

(தருசுகன் கருதுதல்)

ஈராம் பதின்மரை யிகல்கெட நூறி

10 வீர மிக்க விறற்றறு கண்மைக்

குருகுலத் தைவரு ளொருவன் போலத்

¹ தனிப்படச் செய்கை தன்கட் டாங்கிய

மணிப்பூண் மார்பன் வத்தவ மன்னனோடு

சுற்றத் தாரெனுஞ் சொல்லுடை வேந்தர்

15 முற்றவ முடையரென் றுற்ற வுள்ளமொடு

பகைகொண் மன்னரைப் பணித்ததம் ² கொண்டு

தகைகொள் வேந்தன் றமரொடு சூழ்ந்து

செங்கடை வேற்கண் வெள்வளைப் பணைத்தோட்

டங்கையைப் புணர்க்குஞ் சிந்தைய னாகி

(தருசுகன் அமைச்சனை உதயணன்பால் விடுத்தல்)

20 உள்பொருள் வலிக்கு முறுதிச் சூழ்ச்சியன்

மல்லற் றுனை மறப்பெருஞ் சிற்றத்துச்

செல்பொறி செறித்த பல்புக ழுமைச்சனை

வள்ளிதழ் நறுந்தார் வத்தவர் கோமாற்

³ கங்கண் விட்டு மடுக்கற் ⁴ பாலநூழ்

9 - 20. பகைவர் தொகுதியைத் தானே வென்ற உதயணனை நன்கு மதித்துத் தன் தங்கையைக் கொடுத்தற்குத் தருசுகன் துணிந்து.

9 - 11. நூறி வீரமிக்க ஒருவன் - வீமசேனன் ; இவன் ஒருவனே துரியோதனன் முதலிய நூற்றுவரையும் கொன்றான்.

13 - 5. உதயணனோடு சுற்றத்தார் எனப்படுவோர் பழம்பிறப்பில் தவமுடையோரென்றெண்ணி.

16. பகைமன்னரெண்மரை அடக்கியது காரணமாக.

19. தங்கையை - பதுமாபதியை.

21 - 9. தன் கருத்தைத் தெரிவித்து வரும்படி தருசுகன் ஒரு மந்திரியை உதயணனிடம் அனுப்ப.

22. செல்பொறி செறித்த - புலன்களிற் செல்லும் இந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்ட ; “பொறிசெறித்த மாண்பினராய்ப் பொருந்தலர்ச் செற்று.....வினவாங்கு செயலினரும்” நைடதம், அன்னத்தைத் தூது விட்ட. 106.

பி - ம, 1 தனிப்படைச், 2 கொண்டுந், 3 கங்கே, 4 பாலநூழி.

25 இங்க ணிவனை யெளிதுதரப் பெற்றும்
கோல மங்கையைக் கொடாஅ மாசூதல்
கால நோக்கிற் கரும மன்றென
வலித்ததை யுணர்த்தி ¹ வருதி நீயெனத்
தலைப்பெரு வேந்தன் றுனவற் போக்க

(ஒரு முதுமகள் பதுமாபதீகீத அறிவித்தல்)

30 மந்திர மறிந்த தந்திர முதுமகள்
செந்தளிக் கோதைக்குச் சேட நீட்டிப்
பொலிக நங்கை பொருபடை யழித்த
வலிகெழு நோன்முள் வத்தவ ரிழைவன்
யாணை வணக்கும் வீணை வித்தகன்
35 துதைமலர்ப் பைந்தா ருதைபண குமாற்கு
நேர்த்தன வின்னை நெடுதகை யின்றெனத்
தீர்த்த கோட்டியுட் டெரிந்தன னுணர்த்தத்

(பதுமாபதி எண்ணுதல்)

துப்புறம் ² செவ்வாய் துளங்குபு நிரைத்த
முத்துறம் முறுவன் முகிழ்த்த முகத்தன்

25. “பெறுதற்கரிய பெருமக னிந்கர்” (ந. 8 : 111) என்றராக
லின் ‘எளிதுதரப் பெற்றும்’ என்றார். 27. கருமமன்று-காரியமன்று.

24 - 7. “நிவப்புறு நிலெனு நிரம்பு நங்கையும், சிவப்புறு மலர்
மிசைச் சிறந்த செல்வியு, முவப்புறு கணவனை யுயிரி னெய்திய, தவப்
பயன் றுழ்ப்பது தரும மன்றரோ” (கம்ப. அயோத்தி. மந்திர. 30)
என்பது இவ்வடிகளுடன் ஒருவாறு ஒப்புநோக்கற் பாலது.

28. வலித்ததை - யான் துணிந்ததை. அவனுக்கு உணர்த்தி வருதி.

29. அவன் - அவ்வமைச்சனை.

30 - 37. ஒரு முதுமகள் இசசெய்தியைப் பதுமாபதிக்கு அறி
விக்க. 30. தந்திரம் - உபாயம்.

31. கோதைக்கு - பதுமாபதிக்கு. சேடம் - தெய்வபூசையின் நின்
மாலியம். 32. படை - பகைவரெண்மருடைய சேனையை.

36. நேர்த்தல் - கொடுத்தல். நெடுந்தகை - தருசகன்.

37. தீர்த்த - பாங்கிமார் நீங்கிய.

38 - 43. பதுமாபதி அதற்கு உடன்பாடின்றித் தன்னுள் ஆலோ
சித்துக் கொண்டிருக்க.

பி - ம், 1 வம்மினீ. 2 செவ்வாய்த்.

40 மந்திர நாவி னந்தணன் கேண்மை
இருநிலம் பேரினுந் திரித வின்றெனப்
பெருநல மாத ரொருமை புள்ளமொடு
வாழ்வது வலியாள் சூழ்வன னிருப்ப

(அமைச்சன் உதயணனை அடைந்து தருசுகன்
கருத்தைத் தெரிவித்தல்)

அரும்பொரு ணாவி னமைச்சன் சேதியர்
45 பெரும்பெய ரண்ணலைப் பொருந்துபு வணங்கிக்
காவலன் கருதிய கட்டுரை ¹ புணர்தி
பூவலர் தாரோய் புனைகழ னோன்றாள்
எம்மிறை மாற்ற மிசைப்பேன் யானெனத்
தன்னமர் தோழரொடு மன்னவன் சேட்பப்
50 பயங்கெழு வையத் துயர்ந்த தொல்சீர்
விழுத்தினைப் பிறந்துதம் மொழுக்கங் குன்றாப்
போரடு மன்னர் புலம்பு முந்துமீஇ
ஆரொ ருழச்சு லறிவெனப் படாது
நீர்முதன் மண்ணகஞ் சுமந்த ² நிறைவளி
55 தான்முழுது கலங்கித் தளரு மாயின்
மலைமுத லெல்லா நிலைதளர்ந் தொடுங்கும்
அலகைப் பல்லுயிர்க் கச்ச நீக்குநர்
கவலை கொண்டுகங் காவலிற் றளரின்
உலக மெல்லா நிலைதளர்ந் தழிபும்

-
40. அந்தணன்கேண்மை - மாணகனுடைய நட்பு.
41. திரிதல் - வேறுபடுத்தல்; “நால்வேத நெறிதிரியினும்” (புறநா.
உ.) இன்று - இல்லையாகும். 42. மாதர் - பதுமாபதி.
43. வலியாள் - துணியாளாகி.
44. அமைச்சன் : எழுவாய். 45. உதயணனை வணங்கி.
46. காவலன் - தருசுகன். கட்டுரை - பொருள்பொதிந்த சொல்.
49. மன்னவன் - உதயணன். 50. பயம் - பிரயோசனம்.
51. விழுத்தினை - சிறந்தகுலம்.
52 - 3. அரசர்கள் துன்புறுதல் அறிவன்று.
54. முதல் - காரணம். 55 - 6. உ. 11 : 6 - 7.
57. நீக்குநர் - நீக்குவோராகிய அரசர்,
பி - ம். 1 புணர்த்திப். 2 நிறைவளி.

- 60 அற்றே யன்றிக் கொற்றக் கோமான்
தானுந் தனிமையொ டென்றலை வந்தனன்
ஆன வுவுகையி னமைந்தபுக முடையன்
மேனாட் கொண்ட மிகுதுயர் நீக்கி
மறுத்தல் 1 செல்லாச் சிறப்பு முந்துறீஇ
65 அற்றமி னண்பின் யாப்பே யன்றியோர்
சுற்றப் பந்தமும் வேண்டினே 2 னென்றனன்
கொற்றவன் வலித்த திற்றென வுரைப்பச்
(உதயணன் எண்ணுதல்)

- செருவடு குருசி லொருபக ருனும்
மறுமொழி கொடாஅன் மனத்தே நினைஇ
70 நறுமலர்க் கோதையை நாட்பூங் காவினுட்
கண்ணுறக் கண்டதுங் கரந்தகம் புக்கதும்
திண்ணிதி னறிந்தோர் தெரிந்துதனக் குரைப்ப
ஆராய்ந் ததனை யறிந்ததை யொன்றுகொல்
கருதி வந்த காவல குமரனும்
75 பொருகளைத் தவிந்தனன் பொருளிவற் கீதல்
பின்னன் ருகு மென்பதை நாடி
நன்னர் நோக்கி நயந்ததை யொன்றுகொல்
கோல்வளைப் பனைத்தோட் கொடுங்குழைக் காதின்

-
60. அற்றேயன்றி - அலேதல்லாமல்.
63. துயர் - வாசவதத்தையைப் பிரிந்ததனாலுண்டான துன்பம்.
65. நண்பின்யாப்பு - நட்பினானுள்ள தொடர்பு.
65 - 6. நு. 23 : 14 - 6.
67. வலித்தது இற்று - துணிந்தது இந்தக்காரியமாகும் ; என்றது
பதுமாபதியை மணஞ்செய்விக்க நினைந்தானென்பதனை.
68. குருசில் - உதயணன். ஒரு பகல் - ஒரு முகூர்த்தகாலம் ;
கலி. நக : 23, ந.
69. நினைஇ - நினைத்து. 70. கோதையை - பதுமாபதியை.
71. கண்டதும் - யான் கண்டதும். அகம் - அவளுடைய அரண்
மனையில்.
74. பதுமாபதியை மணத்தலைக் கருதிவந்த கேகயத் தரசனும்.
75 - 6. உதயணனுக்குப் பதுமாபதியைக் கொடுத்தலே காரி
யம் ; இது பின்னும் நன்றாகும்.
பி - ம். 1 செல்லான். 2 னென்றெறங்.

நீலத் தன்ன நெறியிருங் கூந்தலைப்

- 80 பால்வகை புணர்க்கும் படிமை கொல்லென
இணையவை பிறவு மனவயி னினைஇ
யான்குறை கொள்ளும் பொருளினை மற்றிவன்
தான்குறை கோட நவத்தது விளைவென
உவந்த வுள்ள மொடு கரந்தன னுரைக்கும்

(உதயணன் தன்விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தாமல்
கபடமாக மறுத்துரைத்தல்)

- 85 மண்ணகத் திறைவன் மறமாச் சேனன்
ஒண்ணுதற் பாவை யொருபெருங் கிழத்தி
மண்ணக வரைப்பின் மகளிர் மற்றுத்தன்
வனப்பெடுத் துரைக்கென வயங்கழற் குளிப்ப
மனத்தெழு கவற்சியொடு மண்முத னீக்கி
90 நயத்தகு மாதரொ டமைச்சனை யிழந்தினி
வாழே னென்று வலித்த நெஞ்சமொடு
போகிய தெல்லாம் பொய்யே போலும்
1 இன்ப மெய்தலெ னன்பவட் கொழிந்தனென்
வாழ்ந்த காலை யல்ல தியாவார்க்கும்
95 ஆழ்ந்த காலை யன்பு மில்லெனப்

80. பால்வகை - ஊழ். படிமை - புண்ணியம்.

81. நினைஇ - உதயணன் நினைத்து. 82. பொருளினை-காரியத்தை.

83. தவத்தது விளைவு - எனது தவத்தின் பயனாகும்.

68 - 83. = க. 34 : 63 - 72.

84. கரந்தனன் - தன் கருத்தை மறைத்தனனாகி.

85. மறமாச் சேனன் - பிரச்சோதனன்.

86. பாவையாகிய கிழத்தி - வாசவதத்தை; எழுவாய்.

88. உரைக்கென - உரைப்பார்களாகவென்று.

90. அமைச்சனை - யூகியை. 85 - 91 ந. 1 : 38 - 50.

93. அவட்கு - வாசவதத்தைக்கு.

94 - 5. “காலாடு போழ்திற் கழிகினைஞர் வானத்து, மேலாடு
மீனிற் பலராவ - ரேலா, இடரொருவ ருற்றக்கா லீர்வகுன்ற நாட,
தொடர்புடையே மென்பார் சிலர்”, “உண்டாய பேர்ழ்தி லுடைந்
துழிக் காகம்போற், றெண்டா யிரவர் தொகுபவே - வண்டாய்த், திரி
தருங் காலத்துத் தீதிலிரோ வென்பா, ரொருவரு மிவ்வுலகத் தில்”

பி - ம். 1 இன்பமெய்தலும்.

புறத்தோ ருரைக்கும் புன்சொற் கட்டுரை
பிறத்தே நெடுகி னனைப வாதுவின்
ஒத்த நிலைமையே னல்லே நொழிகென
வத்தவர் கோமான் வஞ்சமொடு மறுப்ப

(அமைச்சன் கூறுதல்)

- 100 மிக்க பெருங்குடிப் பிறந்த மாந்தர்க்
கொப்பின் தம்மநின் னுரையென வணங்கி
மத்த யானை வணக்கு நல்லியாழ்
வித்தக வீரவது பெற்றனென் யானென
மறுத்து மந்திரி குறைக்கொண் டிரப்பத்

(உதயணன் உடன்படல்)

- 105 தெரிபொருட் கேள்வித் தெரிசக குமரன்
தானு நீயு மாகல் ¹ வேண்டவின்
மாற்று மாற்ற மில்லென மற்றவற்
கருளொடு புணர்ந்த வன்புமிசு கட்டுரை
பொருளொடு புணர்ந்தவை பொருந்தக் கூறலின்

(அமைச்சன் தருசகன்பால் மீளல்)

- 110 அமைப்பருங் சுரும மமைத்தனன் யானென
அமைச்சன் மீண்டன னகநனி புகன்றென்.

உக—மகட்கோடை வலித்தது முற்றிற்று.

(நாலடி. 113, 384) ; “முட்டின் றொருவ ருடைய பொழுதின்கண், அட்
டிற்றுத் தின்பவ ராயிரவ ராபவே, கட்டலர்தார் மார்ப கலியூழிக் காலத்
துக், கெட்டார்க்கு நட்டாரோ வில்” பழமொழி, 59.

96 - 7. கட்டுரைகள் மார்பிறைத்த வேற்படையை ஒப்பன
வாகும் ; க. 35 : 282. 99. வஞ்சம் - கபடம்.

103. அது - ‘மணஞ்செய்து கொள்ளுவேன்’ என்னும் உனது

104. மறுத்தும் - மீட்டும். [உடன்பாட்டை.

105 - 6. தருசகுமரனும் நீயும் என்னுடைய ஆக்கத்தை விரும்

109. கூறலின் - உதயணன் கூறுதலால். [புதலால்.

பி - ம. 1 வேண்டினும்.

உஉ—பதுமாபதி வதுவை.

(அமைச்சன் தருசகனுக்குக் கூறல்)

அகநனி புகன்றாண் டமைச்சன் போகித்
தகைமிரு தானைத் தருசகற் குறுகி
மாற்றோர்ச் சாய்த்தவன் மறுத்த வண்ணமும்
ஆற்றல் சான்றவவ னன்புகந் தாகத்
5 தொல்லுரைக் கயிற்றிற் றெடரப் பிணிக்கொளீஇ
வல்லிதி னவனை வணக்கிய வண்ணமும்
பல்பொரு ளாளன் பணிந்தன னுரைப்ப

(தருசகன் மகிழ்தல்)

உவந்த மனத்தி னிகழ்ந்ததை மதியாக்
கொடுக்குங்¹ கேண்மை கோமகன் புரிய

(உதயணன் எண்ணுதல்)

10 வடுத்தொழி லகன்ற வத்தவர் பெருமகன்
மாய வருவொடு மாடத் தொடுங்கிய

உஉ—பதுமாபதி வதுவை.

[பதுமாபதியை உதயணன் மணஞ்செய்துகொண்டமை இதனால் அறியலாகும். அவளுடைய தோழியாகிய யாப்பியாயினியை அவ னுடைய தோழனாகிய இசைச்சன் மணந்ததும் இதில் கூறப்பட்டுள்ளது.]

2. தகை - தகுதி ; தடுத்தலுமாம் ; தோற்றப் பொலிவுமாம் ; துறள், 768, பரிமேல்.

3. உதயணன் முதலில் உடன்படாமையும்.

4. கந்து - தூண். 7. பல்பொருளாளன் - அமைச்சன்.

9. கோமகன் - தருசகன்.

10 - 28. மாணகனென்று நடித்தவன் தானேயென்று பதுமா பதிக்குத் தெரிவித்தற்குரிய ஒருபாயத்தை நினைந்த உதயணன், 'என்னுடைய நண்பனும் தாய்தந்தையரில்லாதவனுமான இசைச்ச னுக்கு ஒரு கன்னியை மணஞ்செய்வித்து அப்பால் என்னுடைய மணத் தைக்குறித்து ஆலோசனை செய்க' எனத் தருசகனுக்குச் சொல்லி வரும்படி வயந்தகனுக்குக் கூற.

10. வத்தவர் பெருமகன் : எழுவாய்.

டி - ம். 1 கொண்மோ.

- ஆய கேண்மைய நந்தண னென்பது
 சேயிழை மாதர் ¹ தேறல ளாகி
 ஒன்றுபுரி யுள்ளமொ டொன்று ளாதலின்
 15 நன்றுபுரி நாட்டத்து நானவ னாதல்
 அறியத் தேற்றுவோ ரயல்வே றில்லென
 நெறியிற் கொத்த நீர்மை நாடி
 (உதயணன் வயந்தகனைத் தருசகன்பால் அனுப்பல்)
² வயத்தகு நோன்றுள் வயந்தகற் றழீஇ
 இசைச்ச னென்னு மென்னுயிர்த் தோழன்
 20 அருமறை நாவி நந்தண னவன்மனக்
 கிருமுது குரவரு மிறந்தன ராதலின்
 வேதத் தியற்கையி னேதந் தீரக்
 கிரிசையின் வழாஅ வரிசை வாய்மையோர்
 அந்தணன் கன்னியை மந்திர விதியின்
 25 அவன்பாற் படுத்த பின்ன ரென்னையும்
 இதன்பாற் படுக்க வெண்ணுக தானென
 என்கூற் றுக வியையக் கூறி
 முன்கூற் றமைத்து முடித்தனின் கடனென
 (வயந்தகன் தருசகன்பாற் சென்று கூறல்)
 வயந்தக குமரனு நயந்தது நன்மென
 31 இன்னொலிக் கழற்கான் மன்னனைக் குறுகிப்
 பொருத்தம் படவவ னுரைத்ததை யுணர்த்தலின்

-
12. கேண்மையை உடையனாக இருந்தோன்.
 14. ஒன்றுள்-தன்னை மணஞ்செய்துகொள்ளுதற்கு உடன்படாள்.
 15. அவ்வந்தணன் நானேயென்பதை.
 16. தேற்றுவோர் - தெளியச்செய்வோர்.
 18. நோன்றுள் - வன்மையையுடைய முயற்சி.
 21. இருமுது குரவர் - தாய் தந்தையர். 22. ஏதம் - குற்றம்.
 23. கிரிசை - கிரியை; உ. 15 : 38. 25. அவன் - இசைச்சன்.
 26. இதன்பால் - மணத்தின்கண்.
 27. என்கூற்றுக - என்சொல்லாக.
 28. என - என்று உதயணன் சொல்ல. 30. மன்னனை - தருசகனை.
 31. அவனுரைத்ததை - உதயணன் கூறியதை. பொருத்தம்பட
 வயந்தகனுணர்த்தலின்; ந. 19 : 101 - 3.

பி - ம். 1 தேர்வன். 2 வயத்தக.

(தருசுகன் யாப்பியாயினியை இசைச்சனுக்கு மணம்

புரிவிப்பதாகச் சொல்லி விடுத்தல்)

விருப்பொடு கேட்டு விறல்கெழு வேந்தன்

நங்கை தோழி நலத்தொடு புணர்ந்த

அங்கலுழ் பணைத்தோ ளாப்பியா யினியெனும்

35 செழுக்கயன் மழைக்கட் சேயிழை யரிவை

ஒழுக்கினும் குலத்தினும் விழுப்ப மிக்கமை

சென்றுரை செம்மற் கென்றவ னெருப்பட

வயந்தக குமரன் வந்து கூறத்

(உதயணன் முதலியோர் உடம்படல்)

தோழ ரெல்லாந் 1 தோழிச்சி யாகத்

40 தாழ்வ ளாமெனத் தாழாது வலிப்ப

நன்னெறி யறியுநர் நாடெரிந் துரைப்பத்

(தருசுகன் தன்தாயின் உடன்பாட்டை அறிதல்)

தன்னெறி வழாஅத் தருசுக குமரன்

தற்பயந் தெடுத்த கற்பமை காரிகைக்

கோப்பெருந் தேவிக் கியாப்புடைத் தாகத்

45 தங்கை திறவயின் வலித்தது மற்றவள்

இன்பத் தோழியை யிசைச்சந் கிசைத்ததும்

தெருளக் கூறி யருள்வகை யறிந்து

32. வேந்தன் - தருசுகன்.

33. நங்கைதோழி - பதுமாபதியின் தோழி.

36. விழுப்பமிக்கமை - சிறப்பு மிக்க தன்மை ; துறள், 131.

37. ஒருப்பட - துணிய ; “கோதை வாயொருப் பட்டு நேர”

39. தோழிச்சி - தோழி. [சீவக. 587.

40. தாழ்வன் - தங்குவன். தோழரெல்லாம் (30) வலிப்ப (40.)

41. நாளைத் தெரிந்துரைப்ப.

42 - 9. தருசுகன், பதுமாபதியை உதயணனுக்கும், யாப்பியா யினியை இசைச்சனுக்கும் மணஞ்செய்விக்கக் கருதியிருத்தலைத் தன் தாய்க்குச் சொல்லி அவளது கருத்தையறிந்து வரும்படி சில பெரியோரை அனுப்புதலால்.

43. தற்பயந்தெடுத்த - தன்னைப் பெற்றெடுத்த.

44. யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக ; “யாப்புடைத் தாக விசைத்து மென்று” மணி. கக ; 50.

பு - ம். 1 தோழிக்கி.

- வம்மி னென்று தம்மியல் வழாஅப்
பெருமூ தாளரை விடுத்தலிற் கேட்டே
50 திருமா தேவியுந் தேன்புரை தீஞ்சொற்
கணங்குழை மகளைக் காம னனைய
வணங்குசிலைத் தடக்கை வத்தவர் பெருமகற்
கெண்ணின னெனவே யுண்மலி யுவகையள்
அதி 1 நா கரிகத் தந்தணிக் கணியும்
55 முற்றணி கலங்கள் கொற்றவி கொடுப்பப்

(பதுமாபதியின் சேயல்)

- பதுமா நங்கையு மதன்றிற மறிந்து
மாணகற் பிரிந்தவென் மம்மர் வென்றோய்
காண மாகிய வாயிழை தனக்கு
நீங்குதிற னுண்டெனிற றாங்குதிற னறியேன்
60 விலக்குத வியல்பு மன்றற் கலக்கும்
வல்வினை தானே நல்வினை யெனக்கென
ஒள்ளிழை மாத ருள்வயி னினைஇ
மடுத்தணி கலனு மாலையும் பிறவும்
கொடுத்தன ளாகிக் கோமான் பணித்த
65 வடுத்தீர் வதுவையின் மறந்தனை யொழியாது
வல்லே வாவென 2 மெல்லியற் புல்லிக்

49. கேட்டு - தாய்கேட்டு.

51 - 3, க. 47 : 218 - 36. 54. அந்தணிக்கு - யாப்பியாயினிக்கு.

55. முற்றணி கலங்கள் : ந. 21 : 6. கொற்றவியென்றது தாயை.

56. அதன்றிறம் - அச்செய்தியை.

58. ஆணம் - பாதுகாப்பு; “பேணிலும் வரந்தர மிடுக்கிலாத தேவரை, ஆணமென் றடைந்து வாழு மாதர்காள்” (திவ். திருச்சந்த. 69.) ஆயிழை தனக்கு - யாப்பியாயினிக்கு.

59. தாங்குதிறனறியேன் - மாணகனைப் பிரிந்த துன்பத்தைப் பொறுக்கும்வகை அறியேன்; “காமந் தாங்குமதி யென்போர்” குறுந். ௨௯0 : 1. [வினையாகுமென்று.

60 - 61. இங்ஙனம் கலங்கச்செய்யும் வல்வினையே எனக்கு நல்

62. மாதர் கினைஇ - பதுமாபதி நினைந்து.

64. கொடுத்தனளாகி - யாப்பியாயினிக்குக் கொடுத்து.

66. மெல்லியற் புல்லி - யாப்பியாயினியைப் பதுமாபதி தழுவி.

பி-ந். 1 நாகரகத். 2 மெல்லியா.

- கவற்சி கார்த புகற்சிய ளாகிக்
 சிறுமுதுக் குறைவி யறிவொடு புணர்ந்த
 தாய ரியற்கை சேயிழைக் காற்றித்
 70 தானுடை யுழைக்கல மெல்லாந் தரீஇச்
 சேயொளிச் சிவிகையொடு சேயிழைக் கீயத்

(தருசகன் சேயல்)

- தங்கை தலைமை தன்னைபு முவந்து
 கொங்கலர் கோதையைக் கொடுக்குநா ளாதலின்
 இலக்கணச் செந்தீத் தலைக்கையி னிரீஇ
 75 இழுக்கா வியல்பி னிசைச்ச குமரன்
 விழுப்பெரு விதியின் வேட்டவட் புணர்கொ
 முழுப்பெருங் கடிநகர் முழுதுட னுணரக்
 கோப்பெரு வேந்தன் யாப்புறுத் தமைத்தபின்

(உதயணன் சேயல்)

- வதுவைச் செல்வத் தொளிநகைத் தோழனை
 80 நீங்கல் செல்லான் பூங்கழ லுதயணன்
 முதற்கோ சம்பியு மொய்புனல் யமுனைபும்
 சிதர்ப்பூங் காவுஞ் சேயிழை மாதர்
 கண்டினி துறைவது காரண மாக
 வண்டிமிர் காவின் மகதத் தகவயின்
 85 வந்தனம் யாமென் றந்தணி கேட்ப

67. கவற்சி - கவலை. புகற்சி - விருப்பம்.

68. சிறுமுதுக்குறைவி - சிறிய பிராயத்தே பேரறிவையுடைய
 பதுமாபதி; அகநா. கஎ : 9, உரை.

70. உழைக்கலம் - பக்கத்தில் வைத்துக் கொள்ளுதற்குரிய வீட்
 டப் பாத்திரங்கள்; க. 38 : 129, அடிக். தரீஇ - கொடுத்து.

72. உவந்து - தருசகன் மகிழ்ந்து.

74. தலைக்கையின் - முதலிடத்து. 79. தோழனை - இசைச்சனை.

80 - 86 கோசம்பிரகரமுதலியவற்றைப் பதுமாபதி கண்டு இன்
 டத்துடன் தங்குதற்பொருட்டே யாம் இந்நகருக்கு வந்தோமென்று
 யாப்பியாயினி கேட்கும்படி உதயணன் சொல்லுதலால்.

81. யமுனை - யமுனையாறு.

82. சிதர் - சிந்துதல்; வண்டுமாம்; சிறுபாண். 254, ந ; அகநா.
 உடு : 9, உரை. சேயிழைமாதர் - பதுமாபதி.

இன்னிசைக் கிளவி யிறைமக னிசைத்தலிற்

(யாப்பியாயினி உதயணனே மாணகனென்றுணர்தல்)

சின்னகை முறுவற் சேயிழை கேளா

வாணகை மாதரொடு மனைவயி னெடுங்கிய

மாணகன் வாய்மொழி யிதுவான் மற்றெனத்

90 தேனார் கார்தட் டிருமுகை யன்ன

கூட்டுவிர லகற்றிக் கொழுங்கயன் மழைக்கண்

கோட்டுவனண் மேலைக் குமரனை நோக்கி

ஐய மின்றி யறிந்தன ளாகி

வையங் காவலன் வத்தவர் பெருமகன்

95 பார்ப்பன வருவொடு பதுமா நங்கையை

யாப்புடை நெஞ்ச மழித்தன னறிந்தேன்

ஒப்புழி யல்ல தோடா தென்பது

மிக்கதென் மனனென மெல்லிய னினைஇ

நகைத்துணைத் தோழிக்கு 1 நன்னலத் தோன்றல்

100 தகைப்பெரு வேந்த னாகலின் மிகச்சிறற்

தான நன்மொழி தானவட் கொண்டு

கோட்டிச் செவ்விபுள் வேட்டனள் விரும்பா

உரைத்த லுற்றமொடு திருத்தக விருப்ப

(யாப்பியாயினி பதுமாபதியைக் காணல்)

இயைந்த வதுவை யெழுநா ணீங்கலும்

87. சேயிழை - யாப்பியாயினி. கேளா - கேட்டு.

88. மாதரொடு - பதுமாபதியுடன்.

89. இது என - இதுவென்றெண்ணி.

91. அகற்றி - கண்ணினின்றும் நீக்கி.

91 - 2. கண்கோட்டுவனள் நோக்கி - கண்ணால் வளைத்துப் பார்த்து; சீவக. 470; குறள். 1095.

93. மாணகனை உதயணகுமரனென்றறிந்து.

97. ஒப்புழி - ஒத்த இடம்; கம்ப. மிதிலைக்காட்சி. 147.

98. என்மனத்தே மிக்கது. மெல்லியல் - யாப்பியாயினி.

99 - 103. மாணகனே உதயணனென்பதைத் தலைவிக்குச் சொல்லு தற்கு ஊற்றங்கொண்டு யாப்பியாயினி இருப்ப.

99. தோழி - பதுமாபதி. கொண்டு (101) விரும்பா (102) இருப்ப (103.) 104. எழுநாள் வதுவை : 109.

பி - மீ. 1 நன்னலத்தோன்ற.

- 105 பசும்பொற் கிண்கணிப் பதுமா நங்கையும்
 நயந்த தோழி நன்னலங் காணும்
 விருப்பின ளாகி விரைந்திவண் வருடுகெனத்
 திருக்கிளர் சிவிகையொடு சிலதரை விடுத்தலின்
 ஆரா ¹ வன்பினோ டகன்ற வெழுநாள்
- 110 ஏழாண் ² டமைந்தன தன்மைய ளாயினும்
 நலங்கவர்ந் தகன்ற நண்பனைக் கண்டனென்
 புலம்பினி யொழிக புனைவளைத் தோளி
 வளங்கெழு தானை வத்தவ னுமென
 விளங்கக் கூறும் விருப்பு நாணும்
- 115 தேறிய தோழி யேறினள் சென்றுதன்
 துணைநலத் தோழிமுன் மணநலக் கோலமொடு

(பதுமாபதி கூறல்)

நாணிநின் ரோனைநின் பூணிள வனமுலை
 புல்லின துண்மையிற் புல்லேன் யானென
 மெல்லியன் மாதர் நகுமொழி பயிற்ற

(யாப்பியாயினி கூறுதல்)

- 120 நினக்கு மொக்குமஃ தெனக்கே யன்றென
 மனத்தி ³ னன்னோண் மறுமொழி கொடுப்பச்
 சின்னகை முகத்த ணன்னுதல் வாடுவன
 துகர்ச்சியி ⁴ னுகந்த வனமுலை நோவப்
 புகற்சியொடு புல்லிப் புனையிழை கேண்மதி

107. வருக என - வருவானாக வென்று.

108. சிலதர் - இங்கே சிவிகைசமப்போர் ; ந. 13 : 11, 58.

111. நண்பனை-தலைவனை. 113. அவன் வத்தவனாவான்.

115. தோழி - யாப்பியாயினி. இசைச்சன் புல்லினது.

119. மாதர் - பதுமாபதி. நகுமொழி - பரிகாசச் சொல்.

121. மனத்தின் அன்னோள் - பதுமாபதியின் மனத்தையொத்த யாப்பியாயினி.

124. உசந்த - உயர்ந்த. 125. புல்லி - பதுமாபதியைத் தழுவி.

பி - ம். ¹ வனப்பினோ ² டமைந்ததன்ன தன்மையை. ³ னன் ரோண். ⁴ னுகர்ந்த.

- 125 வண்டார் மார்பின் வடிநூல் வயவனைக்
கண்டே னன்ன தன்மைய னாகிக்
கள்ள வருவொடு கரந்தகத் தொடுங்கிநின்
உள்ளங் கொண்ட வறுவரை மார்பன்
வசையி னோன்றாள் வத்தவர் பெருமகன்
- 130 உதையண குமரன் போலு முணர்கெனச்
சிதைபொரு ளில்லாச் சின்னெறிக் கேண்மை
மணங்கமழ் மாதர் துணிந்தன னுரைப்ப

(பதுமாபதி கூறுதல்)

- நின்னை வேட்ட வந்தண னவற்குத்
துன்னிய தோழனது முன்னே கேட்டனன்
- 135 பெருமக னுள்ளத் துரிமை ¹ பூண்டவென்
அதிரா நன்னிறை கதுவாய்ப் படிஇத்
தணத்த றகுமோ நினைக்கெனக் கலங்கித்
திருவிழை ² தெரியா டிப்பங் கூறப்

(யாப்பியாயினியின் செயல்)

- பின்னருங் காண்பா மன்ன னாகுதல்
- 140 ³ பொன்னே போற்றெனத் தன்மனைப் பெயர்ந்து
நன்னுத னிலைமை யின்னதென் றுரைக்கவம்

(உதயணன் செயல்)

மாற்றங் கேட்டவட் டேற்றல் வேண்டி.

125 - 32. மாணகனைக் கண்டேன் ; அவ்வடிவங்கொண்டவன் உதயணனென்று உரைப்ப.

125. நூல் வடி - நூல்களை ஆராய்ந்த ; “ வடித்த நூலார் ” (நாலடி. 163) ; மார்பில் அழகிய பூணூல் உடைய வயவனையெனலுமாம்.

129. தாள் - முயற்சி. 133. அந்தணன் - இசைச்சன்.

136. அதிரா - நடுங்காத. கதுவாய் - வடு ; க. 35 : 166, அடிக்.

138. தெரியாள் - தெளியாளாகி.

140. போற்று - பாதுகாப்பாய். பெயர்ந்து - யாப்பியாயினி மீண்டு. 141. உதயணனுக்கு யாப்பியாயினி சொல்ல. [விரும்பி.

142. அவள்தேற்றல் வேண்டி - பதுமாபதியைத் தெளிவிக்க

பி - மீ. ¹ பூண்ட வெணநீரா, ² தெறியா, ³ பொன்றே.

வத்தவர் பெருமகன் வண்ணங் கூட்டிச்
சித்திரக் கிழிமிசை வித்தக மாக

- 145 உண்கட் கிழமைபுட் பண்பிற் றீராது
மறைப்பியல் வழாஅக் குறிப்புமுத றெடங்கி
ஆங்கப் பொழுதே பூங்குழை யுணர
வாக்கமை பாவை வகைபெற வெழுதி
வாணுதன் மாதரொடு மனைவயி னிருப்புழி
- 150 உருவக் கோயிலு ளிரவுக் குறிவயின்
வெருவக் குழறிய விழிகட் கூகைக்
கடுங்குர லறியாள் கதுமென நடுங்கினள்
ஒடுங்கி ரோதி யென்பதை யுணர்த்தென

(யாப்பியாயினி சேயல்)

- மன்னவ னுரைத்த மாற்றமு மன்னவன்
- 155 தன்னொப் பாகிய தகைநலப் பாவையும்
கொண்டனள் போகிக் கோமகட் குறுகி
வண்டலர் படலை வத்தவன் வடிவிற
பாவை காட்டிப் பைங்கொடி யிதுநம்
ஆப்பூங் காவி னந்தண வுருவொடு
- 160 கார்துநலங் கவர்ந்த காவலன் வடிவெனத்

(பதுமாபதி சேயல்)

திருந்திழை மாதர் திண்ணிதி னோக்கி
இன்னுயிர்க் கிழவ னெழுதிய பாவை

143 - 53. உதயணன், தன்னைப்போன்ற சித்திரமொன்றை ஒரு கிழியில் எழுதிக்கொடுத்து, “இதைக்காட்டு; யாங்களிருவரும் தனித் திருந்தவிடத்து ஒரு கோட்டானது குரலைக் கேட்டு அவள் அஞ்சினள்; இந்த அடையாள மொழியையுஞ் சொல்” என்று கூறி யாப்பியாயினியை அனுப்பினன். 143. வண்ணம் - வர்ணம்.

144. கிழி - படம்; “இவ்வுருவு நெஞ்சென்னுங் கிழியின்மே லிருந்திலக்கித்து” (சீவக. 180.) 148. வாக்கு - திருத்தம்.

151. விழிகண் - புறப்படவிட்டகண்.

150 - 52 = 168 - 9; ந. 14 : 152 - 7.

156. கோமகளை அடைந்து. 157. படலை - மாலை விசேடம்.

158. இது - இப்பாவை வடிவு.

- என்னும் வேற்றுமை யில்லை யாயினும்
 ஓராங் கிதனை யாராய்ந் தல்லது
 165 தீண்டலுந் தேறலுந் திருத்தகைத் தன்மெனப்
 பூண்டயங் கிளமுலைப் புனைவளைத் தோளி
 உள்ளே நினைஇக் கொள்ளா ளாக
 நள்ளென் யாமத்து நன்னுதல் வெரீஇய
 புள்ளி னற்குறி யுரைத்தலும் பொருக்கென.

(பதுமாபதியின் மகிழ்ச்சி)

- 170 பெருவிறம் கொழுந னின்னுயிர் மீட்டுப்
 பெற்ற வெழுக்கிற் பெரியோள் போலச்
 செங்கடை மழைக்கட் சேயிழைத் தோழியை
 அங்கை யெறிந்து தங்கா விருப்பமொடு
 காமக் காதலன் கைவினைப் பொலிந்த
 175 ஓவியப் பாவையை யாகத் தொடுக்கி
 நீண்ட திண்டோ டிண்டுவன ணக்கு
 நெஞ்சங் கொண்ட நெடுமொழி யாள
 வஞ்ச வுருவொடு வலைப்படுத் தணையெனப்
 புலவி நோக்கமொடு நலமொழி நயந்து
 180 கோமான் குறித்ததுந் தோழி கூற்றும்
 தானொருப் பட்ட தன்மைய ளாகிச்
 செல்லா நின்ற சின்ன ளெல்லை

(மணத்துக்குரியன சேயப்படுதல்)

நன்னாட் டலைப்பெய னன்மென வெண்ணிக்

-
163. என்னும் - சிறிதும் ; “என்னும் பனியாய்” பரி. சு : 81.
 166. தோளி - பதுமாபதி.
 168. நள்ளென்யாமத்து - நள்ளென்னும் ஓசையைபுடைய நடு
 யாமத்தில் ; “நள்ளென் யாமத்தும் பள்ளி கொள்ளான்” (நெடுநல்.
 186) என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.
 169. புள்ளின் நற்குறி - கோட்டான் குரலுக்கு அஞ்சினமை.
 171. பெரியோள் - சாவித்திரி.
 172 - 3. யாப்பியாயினியைக் கையாலே தட்டி.
 175. ஆகத்து - தன் மார்பில். 176. திண்டுவனன்
 178. வஞ்சவுரு - மாணகன்வடிவு. 180. குறித்ததையும் கூற்றை
 183. நன்னாள் - மணஞ்செய்தற்கு உரிய தினம். [யும்.

- கோட்டமி லுணர்விற் கொற்றவன் குன்றூச்
 185 சேனைப் பெருங்கணி செப்பிய நன்னாட்
 டானைத் தலைத்தாட் டானறி வுறுத்தலின்
 வையக விழுவிற் ருனுஞ் செய்கையின்
 அழுங்க னன்னக ராவணந் தோறும்
 செழும்பல் யாணர்ச் சிறப்பின் வழாஅது
 190 வண்ணப் பல்கொடி வயின்வயி னெடுத்தலின்
 விண்வேயந் தன்ன வியப்பிற் றுகிப்
 பெருமதி லணிந்த திருநகர் வரைப்பின்
 ஆய்ந்த கேள்வி மாந்தரு மகளிரும்
 ஆரா வுவகைய ராகிய காலேச்
 195 சேரார்க் கடந்த சேதியர் மகனையும்
 மதுரா றைம்பாற் பதுமா பதியையும்
 மரபிற் கொத்த மண்ணுவினை கழிப்பிய
 திருவிற் கொத்துத் தீதுபிற தீண்டா
 நெய்தலைப் பெய்து மையணி யுயர்நுதல்
 200 இருங்களிற் றியானை யெருத்திற் றந்த
 பெருந்த ணுநீர் விரும்புவன ராட்டிப்
 பவழக் கொட்டைப் பொற்செருப் பேற்றித்
 திகழ்செய் கோலத் திருமணை யிரீஇச்

(பதுமாபதியைக் கோலஞ்செய்தல்)

செங்கயற் கண்ணியை நங்கை தவ்வையர்

-
184. கொற்றவன் - தருசகன்.
 185. கணி - சோதிடநூலில் தேர்ச்சியுடையவன் ; “சேனைக்கணி மகன்” (க. 36 : 199) என்றார் முன்னும் ; சீவக. 2386.
 186. தான் - அரசன். 188. அழுங்கல் - முழக்கம்.
 195. சேதியர் மகனையும் - உதயணனையும்.
 197. மண்ணுவினை - கலியாணம். கழிப்பிய - கழித்தற்கு.
 199 - 200. மையணியானை என்க ; க. 48 : 184. அடிக் ; ந. 17:
 17. பதுமாபதியின் தலையில் நெய்யைப்பெய்து யானையெருத்திற் கொணர்வித்த கங்கைநீரை ஆட்டியென்க ; சீவக. 623.
 202. பவழத்தாற்செய்த குமிழையுடைய பொன்னாலாகிய மிதியடியில் ; “பவழக் கொட்டைப் பல்வினை னுனித்த, திகழணிச் செருப்பு” உ. 4 : 110 - 11.
 203. திருமணை - அழகிய பலகை.

- 205 கோல மீத்தக வாலணி கொளீஇத்
 திருந்தடி ¹ வணங்கி வருந்த லோம்பிப்
 பீடத் திரீஇய பாடறிந் தேற்றி
 நறுநீர்த் துவர்க்கை வயின்வயி னுரீஇக்
 கறைமாண் காழகிற் கொழும்புகை கொளீஇ
- 210 நெறித்து நெறிப்பட வாருநர் முடித்து
 மங்கல நறுஞ்சூட்டு மரபி னணிந்து
 வல்லோன் வருத்த நல்வினைக் கூட்டத்
 தியவனப் பேழையு ளடைந்தோ ரேந்திய
 தமனியப் பல்கலந் தளிரியன் மாதர்
- 215 ஆற்றுந் தகையன வாற்றுளி வாங்கி
 வெண்சாந்து ² வரித்த வஞ்சி லாகத்
 திணைமுலை யிடைப்பட்ட டிலங்குபு பிறமும்
 துணைமலர்ப் பொற்கொடி துளங்கு நுசப்பினை
 நிலைபெற விசிப்பது போல ³ வேர்ப்ப
- 220 மேற்பாற் பிறையென விளங்க வமைந்த
 தொருகா ழார மொளிபெற வணிந்து
 திருக்கேழ்க் களிகை செவ்வனஞ் சேர்த்திப்
 பைம்பொற் றிலகமொடு பட்ட மணிந்த

-
205. மீத்தக - மேற்பட. வாலணி கொளீஇ - ஊய்மையான அணி
 களைப் பூட்டி. 206. ஒம்பி - ஒழித்து.
 207. இரீஇய - இருத்தற்கு. பாடறிந்து - இடமறிந்து.
 209. கறைமாண்காழகில் - காரகில்.
 211. நறுஞ்சூட்டு - முல்லைச் சூட்டை ; “ அரும்புமிலையு மயக்கி
 யாய்ந்த முல்லைச் சூட்டுமிலைச்சி ” சீவக. 2438.
 212. கூட்டம் - பொருத்துவாய்.
 213. யவனப் பேழை - யவனதேயத்துப் பெட்டி : “ யவனப்
 பேழை, மின்சொரி மணியும் ”, “ செம்பொ னூர்ந்த விராயிரம் யவனப்
 பேழை ” (சீவக. 114, 557.) 215. ஆற்றும் - பொறுக்கும்.
 216. வரித்த - கோலஞ்செய்த.
 218. பொற்கொடி - ஓரணி ; க. 41 : 53.
 219. ஏர்ப்ப - அழகு செய்ய. 221. ஒற்றைவடத்தை அணிந்து.
 222. களிகை - கழுத்தணி ; க. 41 : 82 ; உ. 19 : 118. செவ்வனம் -
 நேர்மையாக.
 பி - மீ. 1 வணங்கி. 2 வரித்த. 3 வேற்ப.

- 1 ஒண்கதிர் மதிமுக மொளியொடு சுடரச்
 225 செம்பொ னோலை சேடுபடச் சுருக்கி
 ஐவகை வண்ணத் தந்துண் மேகலை
 பையர வல்குற் பரப்பிடை யிமைப்பக்
 கொய்துகொண் டுடைய கோடி நுண்டிகில்
 மைவளர் கண்ணி மருங்குல் வருத்தக்
 230 கடுங்கதிர் முத்துங் கைபுனை டலரும்
 தடந்தோட் கொப்ப வுடங்கணிந் தொழுகிய
 சின்மயிர் முன்கைப் பொன்வளை முதலாக்
 கண்ணூர் கடகமொடு கைபுனைந் தியற்றிய
 சூடகத் தேற்ற சுடரொளிப் பவளமொடு
 235 பாடக நூபுரம் பரட்டுமிசை யரற்ற
 ஆடமைத் தோளியை யணிந்துமுறை பிறழாது
 வதுவைக் கேற்ற மங்கலப் பேரணி

2 அதிநா கரிகியை யணிந்தன ரமைய

(உதயணைக் கோலஞ் செய்தல்)

- ஒங்கிய பெரும்புக முதயண குமரனைத்
 240 தாங்கருந் தோழர் தாம்புனைந் தணியக்
 கடிநாட் கோலத்துக் காம னிவனென
 நெடுநகர் மாந்தர் நெஞ்சந் தெளியக்
 காட்சிக் கமைந்த மாட்சி யெய்த

(உதயணன் மணமண்டபம் புதுதல்)

வெற்ற வேந்தன் கொற்றப் பெருங்கணி

- 245 கூறிய முழுத்தங் குன்றுத லின்றி

225. சுருக்கி - சுருங்கச்செய்து அணிந்து.

227. இமைப்ப - ஒளிவீச. 228. உடைய - உடுத்திய.

231. உடங்கு - சேர. 234. சூடகம் - ஒருவகை வளை.

238. அதிநாகரிகி - பதுமாபதி.

241. மணக்கோலத்தையுடைய காமனிவனென்று.

244. வெற்றம் - வெற்றி. அரசனுடைய கணியைப் பெருங்கணி
 யென்றல் மரபு; “ஆசான் பெருங்கணி யருந்திற லமைச்சர்”
 சிலப். உசு : 3.

245. முழுத்தம் - முகூர்த்தம்; சிலப். உசு : 30; இப்பெயர்
 மூழ்த்தமெனவும் வழங்கும்.

பு - ற். 1 வெண்கதிர். 2 அதிநாகரிகியை.

ஆர்வச் செய்தொழி லகன்பெருங் கோயிலுள்
ஆயிரம் பொற்ஹா ணணிமணிப் போதிகைக்
காய்கதிர் முத்தங் கவினிய வணிமின்
அத்தூ ணடுவ னெடுத்த வருவின .

250 சந்தனப் பெருந்தூ னெண்பது நாட்டிய
மைந்த ரழகிற் கேற்ற.....

.....

அழன்மணி நெடுமுடி யரசரு ளரசன்
நிலமமர் செங்கோ னித்தில மேர்தரத்
தலைமலை படலைத் தருசகன் புகுந்து

255 திவேள் சாலை திறத்துளி மூட்டிப்
புகுதுக வத்தவ னென்றவிற் பூந்தார்
அரசிளங் குமரோ டண்ணல் புகுதரக்

(பதுமாபதி வருகை)

கதிர்மதி முகத்தியைக்¹ காவல் கண்ணி
ஆயிரத் தெண்மர் பாங்கிய ரன்னோர்
260 பாசிழைத் தோழியர் பாடகஞ் சுடரத்
தன்பெரும் பந்தருட் கண்பிணி கொள்ள
உயர்வினு மொழுக்கினு மொத்தவழி வந்த
மங்கல மன்னற்கு மந்திர விழுநெறி
ஆசான் முன்னின் றமையக் கூட்டித்

265 தீமாண் புற்ற திருத்தகு பொழுதிற்
பதுமலர்க் கோதைப் பூந்தொடிப் பணைத்தோட்
பதுமா நங்கையைப் பண்புணப் பேணி
மணநல மகளிர் மரபிற் கொத்தவை
துணைநல மகளிரோடு துன்னிய காதல்

270 மூதறி மகளிர் முடித்த பின்றை

(உதயணன் பதுமாபதியை மணம்புரிந்து கோள்ளல்)

ஏதமில் காட்சி யேயர் பெருமகன்

நன்னுதன் மாதரை நாட்கடிச் செந்தி

255. வேள் - வேட்கின்ற.

264. ஆசான் - புரோகிதன்.

பி - டி. 1 காவலன்,

- முன்முத லிரீஇ முறைமையிற் றிரியா
விழுத்தகு வேள்வி யொழுக்கிய லோம்பிச்
275 செம்பொற் பட்டம் பைந்தொடிப் பாவை
மதிமுகஞ் சுடர மன்னவன் சூட்டித்
திருமணிப் பந்தருட் டிருக்கடங் கழிப்பி
ஒருமைக் கொத்த வொன்றுபுரி யொழுக்கின்
வல்லோர் வகுத்த வண்ணக் கைவினைப்
280 பல்பூம் பட்டிற் பருஉத்திரட் டிருமணிக்
காலொடு பொலிந்த கோலக் கட்டிற்
கடிநாட் செல்வத்துக் காவிதி மாக்கள்
படியிற் றிரியாது படுத்தனர் வணங்கப்
பட்டச் சின்னுதற் பதுமா பதியொடு
285 கட்டிலே றினனாற் கருதியது முடித்தென்.

உரு—பதுமாபதி வதுவை முற்றிற்று.

282. காவிதிமாக்கள் - காவிதிப்பட்டம் பெற்ற மகளிர் ; உ. 3 : 144 - 6.
283. படி - உருவம்.
285. கட்டில் - விவாகம்பண்ணி எழுந்திருந்து சாந்தியான கூத் தும் ஆலத்தியுங்கண்டு அருத்தி காணப்போமளவும் இருக்குங் கட்டில் ; “அவளி டக்கை பற்றி, வளரெரி வலங்கொண் டாய்பொற் கட்டி ருனேறினானே” சீவக, 2468. மு. உ. 3: 167.

உரு—படையெழுச்சி.

(உதயணன் செயல்)

கட்டி லேறிய காவல் வேந்தன்
ஒட்டிய நண்பி னுருமண் ணுவாவினை
விடுத்தல் வேண்டும் வல்லே விரைந்தெனத்

உரு. படையெழுச்சி.

[பாஞ்சாலராயனை வேன்று தன் நகரமாகிய கோசம்பியைக் கைப்பற்றுதற்கு உதயணன் படைகளோடு எழுந்தமை இதனால் அறிய லாதம்.]

1. வேந்தன் - உதயணன்.
3. விடுத்தல் வேண்டும் - எலிச்செவியரசன் வைத்த சிறையி னின்று விடுவிக்கவேண்டும், வல்விரைந்து - மிகவிரைந்து ; ரு. 20 : 98,

- தடுத்த பெரும்புகழ்த் தருசகற் குணர்த்தித்
 5 தெய்வமும் விழையு மைதவழ் கோயிலுள்
 ஆடல் சுண்டும் பாடல் கேட்டும்
 மிசையுல கெய்திய வசைவி லூக்கத்
 தண்ண னெடுமுடி யமரிறை போலப்
 பண்ணொவி ¹ யரவத் துண்மகிழ் வெய்திக்
 10 கழுமிய காதலொடு கவவுக் கைவிடா
 தொழுகுங் காலை நிகழ்பொருள் கூறுவேன்

(தருசகன் எண்ணுதல்)

- தம்முறு கருமந் தாஞ்சேர்ந் ததுவெனப்
 பின்னிது முடித்தல் பெருமை யன்றால்
 முன்னுப காரத்து நன்ன ராற்றிய
 15 நட்பு மன்றி நம்மொடு கலந்த
 சுற்ற மாதலிற் சுடர்ப்பூ னுதயணன்
 அற்ற மெல்லா ² மறிந்தன மாகிக்
 கொற்றநன் னாடு கொண்டனங் கொடுத்தல்

4. பெரும்புகழைப் பிறரிடத்துச் செல்லாது தடுத்துத் தன் னிடத்து இருக்கச் செய்த தருசகனுக்கு ; “ செல்லிசை நிலைய பண் பின், நல்லியக் கோடன் ” சிறுபாண். 268 - 9.

5. “ தேவரும் வெல்கற் கொத்த செயிரறு செல்வம் ” கம்ப. அரசியல். 30.

6. “ பாட லோர்த்து நாடக நயந்தும் ” பட்டின. 113.

7. மிசையுலகு - மேலுலகு ; சுவர்க்கம்.

8. அமரிறை - தேவேந்திரன் ; ‘ அமருலகம் ’ என்றவிடத்துப் போல அமரர் இறுதி குறைந்து நின்றது.

6 - 9. இத்திரன்போல ஆடல்கண்டும் பாடல்கேட்டும் மகிழ்ந்து.

10. கழுமிய காதல் - நிறைந்த அன்பு. கவவு - அணைத்தல் ; “கவ வுக் கைவிட” கலி. ௧௪.

14. முன்னுபகாரம் - விரிசிகன் முதலிய பகைவர் எண்மரை உதயணன் வென்றமை. 14 - 5. ந. 1 : 38 - 9.

15 - 6. ந. 21 : 65 - 6.

17. அற்றம் - இரகசியம் ; சோர்வுமாம்.

18. கொற்றம் - அரசுரிமை ; பிறரைவென்ற வெற்றியுமாம்.

பி - ம். ¹ யரவத்தின்மகிழ். ² மறிந்தனனாகி.

கடனமக் கதுவென விடனுறு சூழ்ச்சியன்

(தருசுகன் உதயனனுடன் அமைச்சர் முதலியோரை விடுத்தல்)

20 தாமே சென்று தம்வினை முடிக்கும்
மாமாத் தியருண் மதிமீக் கூறிய
பகைப்புலந் தேய்க்கும் படைத்திறற் றடக்கை
வகைப்பொலி மான்தேர் வருட காரனும்
வீர வென்றி விறல்வெந் துப்பிற்

25 ருரணி மார்பிற் ருர காரியும்
செருமிகு சேனைச் செய்தொழி ன்வின்ற
பொருமா னூக்கத்துத் தரும தத்தனும்
பத்திப் பைம்பூட் சத்திய காயனெடு
வேல்வருந் தானை நால்வரு முதலா

30 இருநா ருணையு மிராயிரங் குதிரையும்
அறுநூற் றிரட்டி யடன்மணித் தேரும்
அறுபதி னாயிர ரெறிபடை மள்ளரும்
திருமணிச் சிவிகையும் பொருவினைப் படாகையும்

1 செங்காற் பாண்டிய நன்று பூண்ட

35 பைம்பொ னூர்தியும் பவழக் கட்டிலும்
படாஅக் கொட்டிலும் பண்டிபண் டாரமும்

19. இடனுறு சூழ்ச்சி - பரந்த ஆலோசனை; “பரந்திடங் கொடுக்கும் விசம்புதோ யுள்ளம்” (மலைபடு. 558); “நிலனேந்திய விசம்பும்.....சூழ்ச்சிய தகலமும்” (புறநா. உ: 2 - 7); “விசம்பி னன்ன சூழ்ச்சி” தோல். உவம. சூ. 6, பேர். மேற்.

20. வேந்தன் பணியின்றியும் தாமாகவே சென்று தம் காரிய மாகச் செய்துமுடிக்கின்ற; பு - வெ. 1.

21. மாமாத்தியர் - பேரமைச்சர்; “தொன்னெறி முனிவ ராமா மாத்தியர் தொழுகு லத்து” (திருவால. உள: 6); ஆமாத்தியர் - மந்திரி மரபினருமாம். மதி மீக்கூறிய - புத்தியால் மேலாகச் சொல்லப்பட்ட (23) வருட்காரனென்க.

22 - 3. உ. 25 : 51. 25. தார் - வெற்றிமாலை.

28. பூணென்றது வீரக்கழலை. 31. அடல் - வலி.

33. பொருவினைப் படாகை - போர்செய்வதற்கு எடுக்குங் கொடும்

36. படர்அக் கொட்டில் - கூடாரம்; படரம் - ஆடை.

பி - ம். 1 செங்கோற்.

கடாஅக் களியாணைக் காவலற் கியைந்த
பணைத்தோட் சிலசொற் பதுமா நங்கைக்
கமைக்கப் பட்ட வகன்பரி யாளமும்

40 அன்னவை யெல்லா மந்நிலை நல்கி
மன்ன குமரனோடு செல்கெனச் செப்பாச்
செயற்படு கரும மெல்லா மற்றவற்
கியற்பட வீவலென் றமைச்சரோடு கிளந்து
வேறுவே ருகத் தேறக் காட்டி

45 நினக்கே யவனை நிறுத்துதல் கடனென

(தருசகன் கூற்று)

அவர்க்கே யவர்க்கே யருளுரை யளைஇ
வடுத்தொழி லகன்ற வருட கார
உடற்றுநர்க் கடந்த வுதயண குமரன்
அடைக்கல நினக்கென வவன்வயிற் கையடுத்

50 தோம்படைக் கிளவி பாங்குறப் பயிற்றி
நிலைமை யறிய நீட்ட மின்றி
மறைபுறப் படாமை மனத்தே யடக்கி

37. மதத்தாற் களிக்கின்ற யாணை.

38. பணைத்தோள் - பருத்ததோள் ; மூங்கில்போன்ற தோளு

39. பரியாளம் - பரிவாரம் ; க. 56 : 201, அடிக். [மாம்.

41. செல்கெனச் செப்பா - உதயணனோடு செல்கவென்று சொல்லி.

43. இயற்பட ஈவல் - இயல்பாகவே ஈவேன் ; மந்திரியரை நோக் கிக் கூறுதலால் ' ஈவல் ' என்றான்.

44. ஒவ்வொரு மந்திரிமாரிடத்தும் தனித்தனியே அவரவர் தெளியும்படி விளங்கச் சொல்லி.

45. நினக்கே...கடன் : இது தருசகன் கூற்று.

46. அவர்க்கே அவர்க்கே - அவ்வம் மந்திரியர்க்கு. உரை அளைஇ - கலந்துசொல்லி.

49. அவன்வயிற் கையடுத்து - அவ்வருடகாரன் கையிலொப் பித்து.

50. ஓம்படைக்கிளவி - பாதுகாப்புச்சொல். பயிற்றி - பலகாற் சொல்லி ; நு. 20 : 199 - 200.

52. மறை புறப்படாமை - இரகசியம் வெளிவராதபடி..

ஒற்றொம் றியவரை யொற்றி னாய்ந்து
முன்னங் கொள்ளு முபாய முயற்சியொடு

55 நாவாய் தொகுத்து நளிபுனற் பேரியாற்

நூர்மடி கங்கு னீர்நெறி போகி

மலையா ணடுங்க நிலையா ணடுங்க

ஒற்றி னுனு முபாயத் தானும்

ஆற்றல் சான்ற வாருணி தொலைச்சிக்

60 கோற்றொழிற் கொற்றங் கொடுத்துநீர் பெயர்மினென்

றேற்றுரி முரசி னிறைமகன் பணித்த

(படை எழுதல்)

மாற்ற மெல்லா மனத்தகம் புகற்றக்

1 கூற்றிய றகையர் கொற்ற மாடுகை

53. பகைப்புலத்து ஒற்றவேண்டிய செய்திகளை உணர்ந்துவந்த ஒற்றர்களை வேறு ஒற்றர்களாலே ஆராய்ந்து; நு. 25: 48; “ஒற்றர் தங்களை யொற்றரி னாய்தலும்” கீவக. 1921; குறள், 588 - 9.

54. உபாய முயற்சியொடு - தந்திரமுள்ள முயற்சியால்.

56. ஊர்மடி கங்குல் - ஊரிலுள்ள பலரும் உறங்கும் இரவில்; “மன்பதை யெல்லா மடிந்த விருங்கங்குல்” (கலி. சுரு: 3); “ஊர்மடி கங்குல்” சீலப். கசு : 207; அகநா. சசு : 2.

55 - 6. யாற்றுநீர் வழியேபோய்.

59. ஆருணி தொலைச்சி - பாஞ்சாலராயனைக் கொன்று; தொலைச் சுதல் - தோல்வியடையச் செய்தலுமாம்.

60. கோற்றொழில் - செங்கோல் செலுத்துதல். கொற்றம் - அரசரிமை; வெற்றியுமாம்; 18. கொடுத்து நீங்கள் திரும்பிவருக வென்றான். 61. இறைமகன் - தருசகன்.

61 - 2. பணித்த மாற்றம் எல்லாம் - கட்டளையிட்ட சொல்முழுதும். மனத்தகம் புகற்ற - அப்படியே செய்யவேண்டுமென்று மனத்தை விரும்பச்செய்ய.

63. கூற்றியல் தகையர் - அரசன் கூற்றியவற்றிலே மனமும் செவியும் சென்ற தன்மையுடைய மந்திரிகள்; பகைவரைக் கொல்லுதலிற் கூற்றுவனை ஒத்தவர்களென்றும் தம்முடைய கூற்றின்படியே இயலும் தகையரென்றுமாம். அவர் கொற்றமாகுகவென்று சொல்ல.

பி - ம். 1 கூற்றியல்கையர்.

ஒங்கிய தோற்றத் துதயணற் றழீஇச்
65 செழுங்கோ சம்பிச் செம்முக முன்னி
எழுந்தது மாதோ பெரும்படை யிருனென்.

உரு—படையெழுச்சி முற்றிற்று

64 - 6. பெருஞ்சேனை, உதயணனைச் சூழ்ந்துகொண்டு கோசம் பியை நோக்கி எழுந்தது.

உசு—மேல்வீழ் வலித்தது.

(உதயணனுக்குத் தருசுகன் விடைகொடுத்தல்)

இருளிடை யெழுந்த விகலடு பெரும்படை
அருளுடை வேந்தன் வழிதொடர்ந் தொழியான்
வான்றோய் பெரும்புகழ் வத்தவ ரிறைவற்குத்
தேன்றோய்த் தன்ன திருமொழி யனைஇ
5 இடையற வில்லா விற்பமொ டுயர்ந்த
நன்குடைக் கேள்விமுத னின்கட் டோன்றிய
கலக்கமி னிலைமையுங் கைம்மா றில்லதோர்
கிளைப்பெருந் தொடர்ச்சியும் பயந்தவின் றெமக்கென
அற்புத்தளைக் கிளவி பற்பல பயிற்றிப்

உசு.—மேல்வீழ் வலித்தது.

[மேற்சேன்று ஆருணியாசனோடு போர்செய்துநீர்ய வகை இன்னவென்பதை மந்திரிமாரோடு ஆராய்ந்து உதயணன் நிச்சயித் தமை இதனால் அறியலாதும்.]

2. வேந்தன் - தருசுகன்.

3. வானுலகை அளவிய பெரும்புகழையுடைய உதயணனுக்கு ; “விண்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி” (புறநா. 44); “வானந் தோய்புக ழான் மலி வெய்தினான்” சீவக. 161.

3 - 4. “வானேற நீண்ட புகழான் சரிதம்மிதன்னைத், தேனூற நின்ற தெருண்டாரவை செப்பலுற்றேன்” சீவக. 6.

6. கேள்வி - நூற்கேள்வி ; வீணையுமாம்.

8. பயந்த - பயனளித்தன.

9. அற்புத்தளை - அன்பாகிய கட்டு. பயிற்றி - பலகாற் சொல்லி.

- 10 பீடுகெழு தானைப் பிரச்சோ தனற்குக்
கூடிய கிளைமைக் குணம்பல கூறி
ஒடுகா விளையரை யோலையொடு போக்கின்
நாடுவ தல்ல தவனு நம்மொடு
திது வேண்டா நிலைமைய னாகும்
- 15 மலைத்தலைத் தொடுத்த மல்லற் பேரியாற்றுத்
தலைப்பெயன் மாரியிற் றவிர்த லின்றி
நிலைக்களந் தோறுங் கொலைப்படை விடுத்தபின்
யானும் வேண்டின் வருகுவ னேனைச்
சேணில மன்னர் கேண்மை யுடையோர்க்
- 20 கறியப் போக்கி னவர்களும் வருவர்
செறியச் செய்த குறியினி ராமின்
நிலம்படக் கிடந்ததின் னேமியந் தடக்கை
வலம்படு வினைய வாகெனப் பல்லூழ்
பொய்யா வாய்ப்புண் மெய்பெறக் கிளந்து
- 25 திருவள ரகல மிருவருந் தழீஇப்
பிரிய லுற்ற தரிசுகற் குரைக்கும்

-
11. கிளைமைக்குணம் - உறவு முறைத்தன்மை.
12. இளையரை - தூதரை. ஒடுகால் இளையர் : “கால்வ லிளையர்”
ந. 27 : 41. [தனனும்.
13. நாடுவதல்லது - விரும்புவதல்லாமல். அவனும் - பிரச்சோ
14. ஆகும் - ஆவான். பிரச்சோதனன் அன்புடையவனாவா
15. “மலைத்தலைய கடற்காவிரி” பட்டின. 6. [னென்றபடி.
16. மாரியின் - மழைவெள்ளம்போல.
17. விடுத்தபின் - யான் அனுப்பிய பின்பு.
21. நீயும் மந்திரிமாரும் பிறருக்குத் தெரியாதபடி செய்து
கொண்ட சங்கேதத்தையுடையீராக ஆமின்.
22. நிலம்பட - நிலங்கள் மேன்மேலும் கூடும்படி. நேமி - சக்கர
ரேகை; “சங்க லேகையுஞ் சக்கர லேகையு, மங்கை யுள்ளன
வையற்கு” நுளா. குமார. 45.
22 - 3. கைகள் வெற்றியையுடையனவாகுவென்று,
24. வாய்ப்புள் - நற்சொல்; “நல்ல நல்லோர் வாய்ப்புள்”
முல்லை. 18.
25. இருவரும் - தருசகனும் உதயணனும்.
26. உரைக்கும் - உதயணன் உரைப்பான்.

(உதயணன் தருசகன்பாற் கூறுதல்)

இருமண மெய்திய விற்ப மெல்லாம்
உருமண் னுவாவினை யுற்றதற் பின்னை
ஐம்முந் நாளி னவனைச் சிறைவிடுத்
30 தெம்முன் னாகத் தருதனின் கடனென
அமைச்சன் பெருமையு மரசன தார்வமும்
மனத்தி னுவந்து மகதவர் கோமான்
அது ¹வொருப் பட்டாங் ககன்ற பின்னர்

(உதயணன் சேயல்)

உதயண குமர னுரிமை தழீஇ
35 ² அடற்பே ரியானையு மலங்குமயிர்ப் புரவியும்
படைக்கூழ்ப் பண்டியும் பள்ளி வையமும்
நடைத்தே ரொழுக்கு ³ நற்கோட் டூர்தியும்
இடைப்படப் பிறவு மியைந்தகம் பெய்து

27. இருமணம் - பதுமாபதியின் பெருமைபொருந்திய கலியாணத்தை.

29. சிறைவிடுத்து - எலிச்செவியரசனாற் கொள்ளப்பட்ட சிறையினின்றும் நீக்கி.

27 - 30. யான் நின்தங்கையை மணஞ்செய்து கொண்டமையால் அடையும் மகிழ்ச்சியை உருமண்ணுவாவை அடைந்தபின்புதான் அடைதற்குரியேன். ஆதலால் அவனைச் சிறைவிடுத்துப் பதினைந்து தினத்துள் என்முன்னே வாச்செய்தல் உன்னுடைய கடமையாகுமென்று உதயணன் கூற.

31 - 3. உருமண்ணுவாவின் பெருமையினையும், அவன்பால் உதயணனுக்குள்ள மிக்க அன்பையும் தருசகன் அறிந்து மகிழ்ந்து அங்ஙனஞ் செய்வேனென்று கூறி நீங்கியபின்பு.

34. உரிமை - அடிமைத்திரள் முதலியன.

36. படைக்கூழ் - சேனைக்குரிய உணவுகளையுடைய. பள்ளிவையம் - உறங்குதற்கு உரிய வண்டி.

37. நிலைத்தேரு முண்மையின், 'நடைத்தேரொழுக்கு' என்றார். கோட்டூர்தி - யானைத்தந்தத்தாற் செய்த வாகனம்.

38. அகம் பெய்து - படைகளின் நடுவே சேர்த்து.

பி - ம், ¹வொருபொருட்டாங்கு, ²அடற்பெயர், ³நற்கட்டூர்தி.

- கொடிப்படை போக்கிப் படிப்படை நிறீஇப்
 40 புடைப்படை புணர்த்துப் 1 புள்ளிற் போகி
 மள்ளரொடு புணர்ந்த மாண்பிற் றுகிக்
 கள்ளரொடு புணர்ந்த கட்டரண் குறுகிப்
 போர்மேற் கொண்ட புகற்சியன் புரவலன்
 ஆர்மேற் போங்கொ லஞ்சதக வுடைத்தெனச்
 45 சேனை மன்னர் சிந்தையுட் டேம்ப
 வலிப்பது தெரிய வொலித் துடன் குழீஇ
 விட்டன னிருந்த காலை யொட்டிய

(தம்பியருடைய வரவை வயந்தகன் கூறல்)

- எழுச்சி வேண்டி யுகி விட்ட
 அருமறை யோலை யாய்ந்தன னடக்கி
 50 வரிமலர்ப் படலை வயந்தக னுரைக்கும்
 பின்னிணைக் குமரர் பிங்கல கடகர்
 இன்னாக் காலை யெள்ளி வந்த
 பரும யாணைப் பாஞ்சால ராயன்

39. கொடிப்படை - முன்படை. படிப்படை - கூலிப்படை.
 40. புடைப்படை - சுற்றுப்படை. புள்ளிற் போகி - பறவை
 களைப்போல விரைந்து சென்று; “வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற்
 போகி” (புறநா. சள.) 41. மள்ளர் - வீரர்.
 42. கட்டரண் - காவலையுடைய அரண்; மிக்க அரணுமாம்.
 போகிக் (40) குறுகி (42.)
 43. புகற்சியன் - விருப்பமுடையன்; “போரெனிற்புகலும் புனை
 கழன் மறவர்” (புறநா. நக.) 44. போங்கொல் - போவானோ.
 45. தேம்ப - வருந்த. [படி.
 46. வலிப்பது தெரிய - தான் நிச்சயித்திருப்பதைப் பிறர் அறியும்
 47. உதயணன் தங்கியிருந்தபொழுது.
 48. எழுச்சி - போருக்கு எழுதலை. விட்ட - வயந்தகனுக்கு விடுத்த.
 49. அருமறையோலை - பிறர் அறிந்துகொள்ளுதற்கரிய மந்தணச்
 செய்தியையுடைய ஓலையை. 50. படலை - ஒருவகைமலை.
 51. நின் தம்பியராகிய பிங்கலகடகர்; ந. 9: 124 - 5.
 52. இன்னாக்காலை - பிரச்சோதனனால் நீ கவர்ந்து கொள்ளப்
 பட்ட துன்பக்காலத்தில். வந்த - கோசம்பி நகரைக் கைப்பற்றுதற்கு
 வந்த. 53. பாஞ்சாலராயன் - ஆருணியரசன்.

பு - ம். 1 புனலிற்.

அஅ

- அருமுர ணழிய நூறவி னவனமர்க்
 55 காற்று ருடைந்து நோற்றோ ரொடுங்கும்
 குளிர்நீர் யமுனைக் குண்டுகயம் பாய
 வளியியற் புரவி வழிச்செல விட்டவர்
 பொன்னியற் புரிசையோர் பெண்ணுறை பூமி
 அவனெதிர்ப் பட்டாஅங் கிவணகம் விரும்பா
 60 தீரறு திங்க ளிருந்த பின்றை
 1 ஆரர ணகர மாண்டன னொழுகும்
 ஆருணி யரசன் வார்பிணி முரசம்
 நிலனுட னதிர நெருப்பிற் காய்ந்து
 தலமுதற் கெடுநோய் தரித்த லாற்றார்
 65 போந்தனர் போலும் புரவல மற்றுநம்
 ஓங்கிய பெருங்குல முயர்தற் குரித்தென்

54. முரண் - தங்கள் வலிமை. 55. ஆற்றார் - வலியில்லாராய்.
 56. குண்டு கயம் - மிக்க ஆழமான இடத்தில்; நீரிற் புக்கவரோடு
 போர்செய்யலாகாதென்பது மரபு; “உடையிட்டார் புன்மேய்வா
 ரோடுநீர் புக்கார், படையிட்டார் பற்றேது மின்றி - நடையிட்டா, ரிவ்
 வகை யைவரைபு மென்று மணுகாரே, செவ்வகைச் சேவகர் சென்று”
 (சிறுபஞ்ச. 41) என்பதனாலும் உணர்க.
 57. வளி இயல் - காற்றுப்போலச் செல்லுதலையுடைய; ந
 27 : 119; “வளிகடந் தன்ன வாச்செல விவுளி” புறநா. ககை: 1.
 58. புரிசை - மதில். பெண் உறை பூமி - மகளிரே உறையும் பூமி
 59. எதிர்ப்பட்டு - எதிர்ப்பட. இவணகம் - இவ்விடத்தை.
 61. நகரம் - கோசம்பியை. [கொதித்து
 63. நிலன் உடன் அதிர - நாடு முழுவதும் முழங்க. காய்ந்து -
 62 - 3. தன் வெற்றியைப் புலப்படுத்தற்கு அரசன் முரசை
 அதிர்ப்பித்தல் மரபு; “வெஃகிய புகழி னுன்றன் வென்றிவெம் முரசு
 மார்ப்ப” சீவக. 299.
 64. தலமுதற் கெடுநோய் - பூமியை இழந்த துன்பம்.
 65. போந்தனர் போலும் - ஆருணி யரசனோடு போர்செய்தற்கு
 வந்தார் போலும்.
 66. அவர்கள், மானமிகுதியால் வந்தது பற்றி, ‘நங்குல முயர்தற்
 குரித்து’ என்றான்.

(உதயணன் சேயல்)

முங்கவ னுரைப்ப வமர்படக் கடந்த
தடக்கை கூட்டித் தாங்கா வுவுகையெ.
படைப்பெரு வேந்தன் பல்லாழ் புல்லி

- 70 இருவயி னுலக 1 மியையப் பெற்ற
பெருமகன் போல வுவுகையுட் கெழுமிப்
பொருமுர ணண்ணல் புகன்ற பொழுதிற்

(படைகள் ஈண்டுதல்)

பாடுபெறு சிறப்பிற் பைந்தார் மன்னன்
சேடுபடு வத்தஞ் சேர்வது பொருளென

- 75 அறியக் கூறிய குறிவயிற் 2 நிரியார்
3 முன்னீ ராயினு முகந்துடன் புகுவோர்
பன்னீ ராயிரம் படைத்தொழி விளையரொ
டற்றக் காலைக் கமைக்கப் பட்ட
கொற்றத் தானையுங் குழுஉக்கொண் டண்டத்

(தம்பியர் உதயணனை இறைஞ்சிப் புலம்பிக் கூறுதல்)

- 80 தப்பினா ரென்ற தம்பியர் வந்தவன்
பொற்கழற் சேவடி பொருந்தப் புல்லி
ஓர்த்தனந் தேறி யுறுதிநோக் காது
4 சேர்த்தியில் செய்கையொடு சிறைகொளப் பட்டுப்

69. வேந்தன் - உதயணன்.

70. இருவயினுலகம் - இவ்வுலகையும் சுவர்க்கத்தையும்; இம்மையின்பத்தையும் மறுமையின்பத்தையுமென்றுமாம்; “இம்மையே மறுமை தானு நல்கினை யிசையோ டென்றாள்” கம்ப. உருக்காட்டு. 71.

71. கெழுமி - பொருந்தி. 72. புகன்ற - விரும்பிய.

74. வத்தம் - வத்தநாடு.

76. முன்னீர் - நிலத்திற்கு முந்தியதாகிய நீர்; புறநா. கூ: 10, உரை. முகந்து - ஏற்றுக் கொண்டு; “அடன்முகந்த தானை” பு - வெ. 276.

77. 145.

78. அற்றக் காலைக்கு - சோர்வுற்ற காலத்தில் தங்களைப் பாது காத்தற்பொருட்டு. 80. தம்பியர் - பிங்கலகடகர்.

83. சேர்ச்சி - சேர்க்கை.

பு - ம். 1 மெய்தப். 2 நெறியார். 3 முந்நீர். 4 சேர்ச்சியில்,

- பெருங்குடி யாக்கம் பீடற வெருளி
 85 அருங்கடம் பூண்ட வவியாக் காதலொடு
 பயந்தினி தெடுத்த படைப்பருங் கற்பினம்
 கொற்ற விதைவிக்குக் குற்றேல் பிழையா
 தொருங்கியா முறைத லொழிந்தது மன்றி
 இருங்கடல் வரைப்பி னினியோ ரெடுத்த
 90 இறைமீக் கூறிய விராமன் றம்பி
 மறுவொடு பெயரிய மதலைக் கியைந்த
 ஆனப் பெரும்புகழ் யாழு மெய்தத்
 தேனார் தாமரைத் திருந்துமலர்ச் சேவடி
 வழிபா டாற்றலும் வன்கணி னீத்தனெம்
 95 கழிபெருஞ் சிறப்பிற் காவல் வேந்தே
 இம்மை யென்ப தெமக்குநெறி யின்மையின்
 முன்னர்ப் பிறப்பின் மூத்தோர்ப் பிழையா
 துடன்வழிப் படுஉ¹ முறுதவ மில்லாக்
 கடுவினை யாளரோம் யாமெனக் கலங்கிப்
 100 பொள்ளெனச் சென்னி பூமி தோய
 உள்ளழல் வெம்பனி யுகுத்தரு கண்ணீர்த்

84. வெருளி - அஞ்சி. 87. இறைவி - தாய்.
 88. ஒருங்கு - உடன். 89. எடுத்த - மேலாக உயர்த்திய.
 90. இறை மீக்கூறிய - அரசரில் மேலாகக் கூறப்பட்ட.
 91. மறுவொடு பெயரிய மதலை - இலக்குமணன் ; சைனநூலாக
 வடமொழி உத்தரபுராணத்தில் இராமாயண சரித்திரம் வருமிடத்த
 'சக்ரரேகை யென்ற அடையாளத்துடன் கூடியவனாதலால் லக்
 மணன் என்ற பெயருடையவனான' (பருவம், 67, சுலோகம், 152
 என்ற கருத்தமைந்த சுலோகம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பர் ; ஸ்ரீமத
 ழ. இராகவையங்காரவர்கள் கலைமகள், தொகுதி 7, ப. 332 - இ
 இச்செய்தியைக் குறித்திருக்கின்றார்கள்.

92. ஆனப் பெரும்புகழ் - தமையனை நீங்காமையால் உளதாகி
 மிக்க கீர்த்தி; "இராமன் பின்பு, பிறந்தானு முளனென்னப் பிரிய
 தான்" (கம்ப. குக. 68) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

93. சேவடி - உன் திருவடிக்கு.
 100. பொள்ளென - விரைய.
 101. வெம்பனி : க. 40 : 191 - 2, அடிக்.

(உதயணன் தம்பியரைத் தழுவிக் கூறுதல்)

- துன்பமொ டிறைஞ்சிய தம்பியர்த் தழீஇ
 இருபான் மருங்கினுந் திரிதருங் கண்ணின்
 அழறிரண் டன்ன வாலி சோர்ந்தவர்
- 105 குழறிரண் டணவருங் கோல வெருத்திற்
 பல்லாழ் தெறித்தெழுப் புல்லி மற்றுநும்
 அல்லல் காண்பதற் கமைச்சவழி யோடாப்
 புல்லறி வாள்ளேன் செய்தது நினைஇக்
 கவற்சி வேண்டா காளைக ளினியென
- 110 அகத்துநின் நெழுதரு மன்பிற் பின்னிக்
 குளிரீர் நெடுங்கடற் கொண்ட வமிழ்தென
 அளிரீர்க் கட்டுரை யயனின் றோர்க்கும்
 உள்ளம் பிணிப்ப வென்ற வுரைத்தினி
 எள்ளு மாந்த ரெரிவாய்ப் பட்ட
- 115 பன்னற் பஞ்சி யன்ன ராகென
 வெகுளித் தீயிற் கிளையறச் சுடுதல்
 முடிந்த திந்நிலை முடிந்தன ரவரெனச்
 செப்பிய மாற்றம் பொய்ப்ப தன்றாற்
 1 பொரச்குறை யிலமென 2விரப்ப வின்புற்
- 120 றினையோர் தம்மோ 3 உன்றவட் கிரங்கிக்
 களைக ணுகிய காதலந் தோழனை
 வளையெரிப் பட்ட தெளிபே ரன்பிற்
 றளையவிழ் கோதையொடு தருதலும் பொருளோ
 நும்மைத் தந்தென் புன்மை நீக்கிய

102. உதயணன் தழுவி. 104. வெப்பமுள்ள கண்ணீர்த்துளி.

105. அணவரும் - மேல்நோக்கி அசையும்.

ஆலி சோர்ந்து (104) தெறித்தெழு (106.)

108. நீவிர் நினைந்து. 109. காளைகள் : 'விளி.

114. எள்ளும் மாந்தர் - நம்மை இகழும் பகைவர்.

115. ஆய்ந்த பஞ்சியை ஒப்பார்களாகுக.

116. கிளை - பகைவனுடைய உறவினர்.

117. அவர் - பகைவர். என - என்று சொல்ல.

119. பொர - நீ பொருதலால். 118 - 9. தம்பியர் கூற்று.

121. தோழனை - யுகியை.

123. கோதையொடு - வாசவதத்தையொடு.

பி - ம், 1 பொர்க்குறை. 2 வீர்ப்பு. 3 உன்றவர்க்,

125 உம்மைச் செய்த செம்மைத் தவத்தனெனத்
தம்பியர் தாமரைத் தடங்கண் சொரியும்
வெம்பனி துடைத்துப் பண்புளி பேணிக்
கண்ணுற வெய்திய கருமம் போல
மண்ணுறு செல்வ நண்ணு நமக்கென
(உதயணன் அமைச்சரீகளுடன் ஆராய்தல்)

130 அன்னவை கிளந்த பின்னர்த் தன்னோ
டொன்னாற் கொள்ளு முபாய நாடி
வருட காரனோ டிடவகற் றழீஇ
அளப்பருங் கடுந்திற லாருணி யாருயிர்
கொளப்படு முறைமை கூறுமி னெமக்கெ
(வருடகாரன் கூற்று)

135 வருட காரன் வணங்கினன் கூறும்
இருளிடைய மருங்கின் விரைவன ரோ
அற்ற மிதுவென வொற்றர் காட்டிய
நீணிலை நெடுமதி லேணி சாத்தி
உள்ளகம் புக்கு நள்ளிரு ணடுநாள்

140 முதுநீர்ப் பெளவங் கதுமெனக் கலங்கக்
கால்வீழ் வதுபோன் மேல்வீழ் மாத்திரம்
விள்ளாப் படையொடு வேறுநீ யிருப்பக்
கொள்ளா வேந்தனைக் கோயிலொடு முற்றி

-
125. தவத்தன் - தவமுடையேன்.
127. “அழறிரன் டன்ன வாலி” 104.
128. கண்ணுற - நம்மில் ஒருவரையொருவர் காண.
130. தன்னோடு கூடியென ஒருசொல் வருவிக்க.
132. வருடகாரன் - தருசகனுடைய மந்திரி. [நட. 25 : 11.
137. அற்றம் இதுவென - சிதைந்த இடம் இதுவென்று ;
138. ஏணி - மதிலேறுதற்கு அமைந்துள்ளது ; “சாத்தினர்,
ஏணி பலவு மெயில்” பு. வெ. 112. [கடல்.
139. செறிந்த இருளையுடைய நடு இரவில். 140. பெளவம் -
141. மேல்வீழ் மாத்திரம் - மேலேவீழ்ந்து அழிக்குமளவு. [மாம்.
142. விள்ளா - வேறுபடாத; மந்தணங்களைச் சொல்லாதவென்று
143. கொள்ளா வேந்தனை - பகைவனாகிய ஆருணியை ; “கொள்
ளார் தேளங் குறித்த கொற்றம்” (தொல். புறத்திணை. கு. 12.) முற்றி-
வளைந்து.

சேவக நிலைஇக் காவ றேறும்

145 ஆறீ ராயிர மறியப் பட்ட

வீரரை விடுத்துப் போர்செயப் போக்கித்

துயிலும் பொழுதிற் றுளங்கக் குப்புற்

றயிலுறு வெம்படை யழல வீசிக்

கதுவா யெஃகமொடு கடைமுத றேறும்

150 பதுவாய்க் காப்புறு படைத்தொழி விளையரைப்

பாய லகத்தே சாய நூறி

மாவும் வேழமு மாமணித் தேரும்

தாணைக் கொட்டிலொ டாணக் காப்பமைத்

தொன்னூர்க் கடந்த வுதயணன் வாழ்கென

155 இன்னாச் செய்தெம் மெழினகர் வெளவிய

குடிப்பகை யாள ரடைத்தகத் திராது

பெண்பாற் பேரணி நீக்கித் திண்பாற்

போரொடு மொன்றிற் போதுமின் விரைந்தெனக்

காரொலி முழக்கிற் கடுத்தன மார்ப்பக்

160 கதுமென நிகழ்ந்த கலக்கமொடு கல்லென

145 - 6. பன்னீராயிரம் வீரர்; 77.

147. ஆருணி துயிலும் பொழுதில். துளங்கக் குப்புற்று - நடுங்
கக குதித்து. 148. அயில் - கூர்மை.

149. கதுவாய் எஃகம் - வடுப்படுத்துதலையுடைய வே.

150. பதுவாய்க் காப்பு: 'எண்பதி னாயிர மினம்பது வாய்களும்'
(க. 37: 211) என்றார் முன்னும். 151. பாயல் - படுக்கை.

153. தாணைக் கொட்டில் - சேனைவீரர் தங்குதற்குரிய கூடாரம்.
ஆணம் - அரணம். 154. வாழ்கவென்று கூறி.

156. குடிப்பகையாளர் - பரம்பரைப் பகைவர்.

157. பெண்களின் பெரும்படையை நீக்கி; இங்ஙனங் கூறியது
லுக்கழ்ச்சிக் குறிப்பு; 'பகைவரை மகளிராக்கி அவர் கொண்டு விளையாடு
தற்குத் தூக்கின' (முருகு. 68, ந.); 'சிலம்பும் தழையும் புரிசைக்கண்
தங்கினவென்றது, ஈண்டுப் பொருவீருளீரேல் நும்காலிற் கழலினையும்
அரையிற் போர்க்குரிய உடையினையும் ஒழித்து இசசிலம்பினையும் தழை
யினையும் அணிமினென அவரைப் பெண்பாலாக இகழ்ந்தவாறென்க''
பதிந். இந்: 6 - 9, உரை.

159. கடுத்தனம் ஆர்ப்ப - முடுகினேமாய் ஒலிப்ப.

- மதிதவழ் புரிசை வளநகர் கலங்கப்
பெருமழை நடுவ ணிருளிடை யெழுந்ததோர்
கடுவன் போலக் காவல னுரறி
மகிழ்ச்சி யெய்தி மாற்றோ ரில்லெனும்
165 இகழ்ச்சி யேதந் தலைத்ததெனக் கின்றெனக்
1 கவலை கூராக் கலங்கின னெழவும்

(பட்டத் தேவியின் கலக்கம்)

- எழுந்த மன்னன் செழும்பூ ணகலத்
தீர்நறுஞ் சாந்தந் தாரொடு குழையப்
பரத்தையர்த் தோய்ந்தனின் பருவரை யகலம்
170 திருத்தகைத் தன்றூற் றீண்டுத லெமக்கெனப்
புலவியி னடுங்கிப் பூப்புரை நெடுங்கண்
தலையளிச் செவ்வியி னமர்ப்பன விமைப்ப
ஆற்றா வனந்தரொ டசைந்த வின்னுயிற்

161. மதிதவழ் புரிசை: “மதிதவழ் புரிசை மாடக் கூடல்”
11-ஆம் தீருழறை, திருமுகப்பாசரம்.

162 - 5. ஒரு தோடர். 163. கடுவன் - ஆண்குரங்கு.

162 - 3. கடுவன் ஆருணிக்கு உவமை; கார்காலத்திற் குரங்கு
குளிரால் நடுங்கித் துன்புறும்; “பொய்யா வானம் புதுப்பெயல் பொழிந்
தென.....மந்தி கூர” (நெடுநல். 2 - 9); “மந்திமா கூர” (கைநீநிலை,
36); “மந்திதுயி லுற்றமுழை வன்கடுவ னங்கத், திந்திய மலித்ததனி
யோகரி னிருந்த” (கம்ப. கார்கால. 76.) இருளிற் கடுவனுக்குக் கண்
தெரியாதென்றும் அதனால் அது மிகமயங்கித் தடுமாறுமென்றுங் கூறு
வர். 164. இல் - இல்லை.

165. இகழ்ச்சி ஏதம் தலைத்தது - இகழ்ந்தமையால் துன்பம்
தோன்றியது.

164 - 5. நட. 1: 22 - 4; “இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளாக தாந்
தம், மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து” (குறள், 539); “இகழ்ச்சி
யிற்கெடு வார்களை யெண்ணுக, மகிழ்ச்சி யுண்மதி மைந்துறும்
போது” (சூளா. சீயவதை. 56.) 166. ஆருணி கலங்கினவனாகி.

169. பரத்தையரைக் கலந்த. ‘நின்’ என்றது அரசனை நோக்கி.

170. தீண்டுதல் எமக்குத் திருத்தகைத்தன்று.

172. அமர்ப்பன - போர்செய்வனவாய்.

173. அனந்தர் - மயக்கம்.

பி - ம். 1 கவரக கூறக்,

- கூற்றார்ப் பிசைப்பிதென் னென்றனள் வெரீஇ
 175 விசைப்புள் வெங்குர விசைப்பக் கேட்ட
 நாகப் பெதும்பையி னடுங்கி யாகத்
 துத்தியுந் தொடரு முத்தொடு புரள
 ஒளிக்கா சொருபாற் றேன்றத் துயிற்பதத்
 தசைந்த வந்துகில் கையகத் தசைய
 180 நெகிழ்ந்த நீரிற் கண்கை யாக
 முகிழ்ந்த முலைமுதன் முற்றத் தியைந்த
 தருப்பை பொற்கொடி யாக விரக்கமொ
 டோருயிர்க் கணவற்கு நீருகுப் பனள்போல்
 முகங்கொள் காரிகை மயங்கல் கூராச்
 185 சீரலங் காரச் சித்திர முடிமிசைத்
 தாரணி கோதை தாழ்ந்துபுறத் தசைய
 உற்றதை யறியா டெற்றென விரங்கி
 ஆவி வெய்துயிர்ப் பளைஇயக முளைவனள்
 தேவி திருமகன் றானை பற்றி
 190 ஆகுலப் பூசவி னஞ்சுவன னெழவும்

(குற்றேவல் மகளிரின் துயரம்)

அருமணி திகழு மாய்பொன் மாடத்துத்

-
174. இது கூற்றார்ப்பிசைப்பு - இவ்வொலி கூற்றினது பெரு முழக்கமாகும். 175. விசைப்புள் - கருடன்.
 176. நாகப் பெதும்பையின் - நாககன்னிகையைப் போல.
 175 - 6. = க. 44 : 44 - 5, அடிக்.
 178. துயிற்பதத்து - துயிலுதலையுடைய காலத்து.
 179. அசைந்த - கட்டிய; மெலித்தல் விகாரம்.
 180 - 83. கண்ணை கையாகவும், பொற்கொடியென்னும் ஆப ரணமே தருப்பையாற்செய்த கூர்ச்சமாகவும் கொண்டு நீரையுகுப்பவள் போல,
 181. “ முகிழ்ந்துவீங் கிளமுலை ” சீவக. 1004.
 184. முகங்கொள் காரிகை - தலைவி.
 187. உற்றதை யறியாள் - நிகழ்ந்ததை அறியாளாகி.
 189. திருமகன் - அரசனது. [தோடு.
 190. ஆகுலப் பூசவின் - துன்பத்தால் உளதாகிய பெருமுழக்கத்
 188 - 90. வாலி போர்செய்யப் போகையில் தாரை அவனைத் தடுத்த செய்தி இங்கே நினைவுக்கு வருகின்றது ; கம்ப, வாலிவதை. 13.

திருமணிக் கட்டிற் பாகத் தசைந்த
உழைக்கல மகளி ருள்ளழ லூர்தரக்
குழைக்கணி கொண்ட கோல வாண்முகத்
195 தரிபரந் தலமரு மச்சுறு கண்ணினர்
வெருவுறு பிணையின் விம்மார் தெழாஅப்
பட்டதை யறியார் பகைப்புல வேந்தன்
கெட்டகன் றனனான் மற்றி தென்னெனக்
கோயின் மகளி ராகுலப் பூசலொடு

200 வாயிலுந் தகைப்பு மறியார் மயங்கவும்

(நகரத்தார் மகிழ்ச்சி)

நகர மெல்லா முழுவது மறிந்து
திருவார் மார்பினெம் பெருமா னுதயணன்
கூற்றிடம் புக்கு மீட்டும் வந்தனன்
நம்பொருட் டாக நகர முற்றனன்
205 அமைச்சருந் தானு மமைத்த கருமம்
முடித்தன னாகலின் முற்றவ முடையம்
அன்றியீன் வாரா னாதி னெங்கோன்
வென்றி யெய்துதல் வேண்டுது நாடுமென
வெருப்பறை கொட்டி புருத்துவந் தீண்டி

192. பாகம் - பக்கம். அசைந்த - தங்கியிருந்த.

193. உழைக்கலமகளிர் - பக்கத்தில் வைத்தற்குரிய பாத்திரங்
களை ஏந்தும் மகளிர். அழல் - வெப்பம்.

196. விம்மாந்து - பொருமி; “விம்மாந் தியான்வீழ” (சீவக.
1801.) 197. பகைப்புல வேந்தனென்றது, உதயணனை.

200. தகைப்பு - கட்டுக்கள்; க. 47 : 44, அடிக்; வாயிலும் தகைப்
பும் - வாயில்களிடத்துள்ள தடைகளை யென்றுமாம்.

202 - 3. “ஆருயிரைக் கூற்றம், விழுங்கியபின் வீடுகொண் டற்
ரால்” பு. வெ. 22.

205. அமைத்த - மனத்தில் வரையறை செய்துவைத்திருந்த.

207. அன்றி ஈன் வாரான் - அல்லாவிட்டால் இங்கே வாரான்;
ஈன் - இவ்விடம்; ஐங். ௪௦௧; சிலப். பதி. 53, உரு. 176; மணி. ௨௮ :
132; சீவக. 29; துளா. மந்திர. 78.

209. வெருப்பறை கொட்டி - அச்சத்தை விளைவிக்கும் பறை
களைக் கொட்டிக்கொண்டு; “வெருஉப்பறை துவலும் பருஉப்பெருந்
தடக்கை” பொருந். 171.

- 210 நமக்குப்படை யாகி மிகப்புகுந தெற்றவும்
 இன்னோ ரனையன வின்னா வெய்துற
 ஒன்ன மன்னனை யுயிருடன் பருகுதும்
 இந்நிலை யருளென வெண்ணின னுரைப்ப
 அந்நிலை நோக்கி மன்னனு முவந்து
- 215 பொருத்த முடைத்தென வொருப்பா டெய்திப்
 புள்ளு மில்லா வொள்ளொளி யிருக்கையுள்
 மறைபுறப் படாஅச் செறிவின ராகி
 உளைப்பொலி மான்தே ருதயண னோடு
 வலித்தனர் மாதோ வளைத்தனர் கொளவென்.

உசு—மேல்வீழ் வலித்தது முற்றிற்று.

210. எற்றவும் - தாக்கவும்.

211. இன்னா எய்துற - துன்பங்கள் அடைய.

213. வருடகாரன் உரைப்ப.

காவலன் (163) எழவும் (165), தேவி (189) எழவும் (190), உழைக்
 கலமகளிர் (193) மயங்கவும் (200), நகரமெல்லாம் (201) எற்றவும்
 (210) பருகுதும் (212), அருள் (213) என வருடகாரன் கூற்றை முடிக்க.

215. ஒருப்பாடெய்தி - உடன்பட்டு.

216. புள்ளும் - பறவைகளும். ஒள்ளொளி யிருக்கை - பளிங்கா
 லாகிய அறை.

217. மறை - இரகசியம். செறிவினர் - அடக்கமுடையவர்.

216 - 7. “ உள்ளுணின் றொலிபுறப் படாத தொண்சிறைப்,
 புள்ளுமல் லாதவும் புகாத நீரது, வெள்ளிவெண் விளிம்பினால் விளங்கு
 வேதிகை, வள்ளறன் மந்திர சாலை வண்ணமே ” (சூளா. மந்திர. 2) ;
 “ பூவையுங் கிளியு மன்ன ரொற்றெனப் புணர்க்குஞ் சாதி, யாவையு
 மின்மை யாராய்ந்து ”, “ பாடு வண்டொடு பறவையு நடுக்குறுங் காப்பு ’
 (சீவக. 384, 2379) ; “ வண்டொடு காலையும் வரவு மாற்றினான் ” கம்ப.
 புத்த. மந்திர. 8.

219. வளைத்துக்கொள்ள நிச்சயித்தார்.

உரு—அரசமைச்சு.

வளைத்தனர் கொள்வது வலித்தன நிருந்துழி
ஒளித்தகத் தொடுங்கிய வொற்ற ரோடிச்
சிலைப்பொறித் தடக்கையிற் சேதியர் பெருமகற்
கிசைத்தனர் புக்குநின் ¹ தேத்தினர் கூறுவர்

(பகைப்புலன் அறிந்துவந்த ஒற்றர் கூற்று)

- 5 தாழ்ச்சி யின்றித் தருசகன் றமரோ
டேழ்ச்சியு மெறிபடை யளவுமெம் பெருமான்
சூழ்ச்சியுஞ் சூழ்பொருட் டுணிவு மெல்லாம்
படிவ வொற்றிற் பட்டாங் குணர்ந்து
கொடியணி வீதிக் கோநகர் வரைப்பிற்
10 படியணி வாயிலும் பரப்பு நாயிலும்
அற்றம் பட்டுழித் தெற்றெனத் திருத்திக்

உரு—அரசமைச்சு.

[ஆருணி யரசனோடு போர்செய்தந்திரிய வகைகளை உதயண
னும் வருடகாரனும் தம்முள் இரகசியமாக யோசித்ததும், வருடகாரன்,
உதயணனுக்குத் தன்பால் நம்பிக்கையிலையென்று கபடமாக ஆரு
ணிக்ஞ்சி சொல்லிவிடுத்து அவனுடைய நட்பைப்பெற்றதும் பிறவும்
இதனால் அறியலாகும்.]

3. விற்றமும்புள்ள பெரிய கையையுடைய உதயணனுக்கு ; “ சிலை
கண்டெதிர் கொண்டவாறும் ” (சீவக. 21) ; சிலைப்பொறி - வில்லி
ரேகையுமாம்.

4. இசைத்தனர் புக்கு - தம்வரவை முதலில் தெரிவித்து அப்
பாற் புகுந்து.

6. ஏழ்ச்சி - எழுதல் ; க. 58 : 58. எம்பெருமான் - நின்னுடைய.

8. படிவ வொற்றின் - மறைந்த வேடங்கொண்ட ஒற்றரால் ;
“ படிவ வொற்றாளர் சொல் ” (சீவக. 1845.) பட்டாங்கு உணர்ந்து -
உள்ள செய்தியை நிகழ்ந்தவாறே ஆருணியரசன் உணர்ந்து.

10. பரப்பு - செண்டு வெளி. நாயில் - ஞாயில் ; அஃதாவது
ஏப்புழைக்கு நடுவாய் எய்து மறையுஞ் சூட்டு.

11. அற்றம் பட்டுழி - குலைந்த இடங்களை. தெற்றென - விரைய
“ தெற்றெனச, செலவுகடைக் கூட்டுதி ராயின் ” பொருந. 174 - 5.

பி - ம். 1 தேற்றனர்.

- குறும்புழை யெல்லாங் கூடெழுக் கொளீஇச்
செறிந்த பல்படை யறிந்தவ ணடக்கி
வாயின் மாடமொடு நாயி லுள்வழி
- 15 இரவும் பகலு மிகழாக் காப்பொடு
முரவுந் தூம்பு முழங்குபு துவைப்ப
ஆண்டகை யமைத்துப் பாம்புரி திருத்தி
1 அருஞ்சுழி நீத்தத் தாறுபுக வமைத்த
சுருங்கை வாயிற் பெருங்கத வெடுக்கிக்
- 20 கொடுத்தாழ் தூக்கி நெடும்புணை களைந்து
நீணீர்க் கிடங்கிலுட் டோணி போக்கிக்
கல்லிடு கூடை பல்லிடத் தியற்றி
வில்லுடைப் பெரும்பொறி பல்வழிப் பரப்பிப்
பற்றறத் துறந்த படிவத் தோரையும்
- 25 அற்ற மின்றி யாராய்ந் தல்ல
தகம்புக விடாஅ திகந்துசே ணகற்றி

-
12. எழு - தூண்கள் ; உழலை மரங்களுமாம்.
14. வாயின்மாடம் - கோபுரம்.
16. முரவு - முரசு ; “முரவு மொந்தை முழாவொலிக்க ” (தே.
நீருளா. திருக்கண்டியூர் வீரட்டம்.) தூம்பு - பெருவங்கியமென்னும்
வாச்சியம்.
17. பாம்புரி - மதிலின் புறத்தேயுள்ள ஆளோடி.
19. சுருங்கை - நீர் ஒடுவதற்காக மறைத்தமைத்த கற்படை ;
சீலப். கச : 65 - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.
20. தூக்கி - செலுத்தி ; “வன்னிலைக் கதவ தூக்கித் தாழக்கோல்
வலித்து ” (திருவிளை. அங்கம்வெட்டின. 8.) நெடும்புணை - நெடிய
தெப்பங்களை.
21. கிடங்கில் - அகழி. தோணி - சிறிய தெப்பங்களை. போக்கி -
ஆல்லாமற் செய்து.
22. எறிகற்களை நிரப்பி வைத்திருங்குங் கூடைகளை ; “காய்
பொன் னுலையுங் கல்லிடு கூடையும் ” சீலப். கடு : 210.
23. வில்லுடைப் பெரும்பொறி - விற்பொறிகளை.
24. படிவத்தோரையும் - தவவேட முடையோரையும்.
- 24 - 5 = ௩. 19 : 29 - 30.
26. இகந்து - இகப்ப ; கடக்கும்படி.
- பு - ம். 1 அஞ்சுழி.

- நாட்டுத் தலைவரை நகரத்து நிழீஇ
நகர மாங்கரை நாட்டிடை நிழீஇ
ஊரூர் தோறு முளப்பட் டோவா
- 30 ஆர்வ மாக்களை யருஞ்சிறைக் கொளீஇ
ஆணை கேட்ட வகலிடத் தெல்லாம்
ஒலை போக்கி யொல்லைவந் தியைகெனப்
பேணூர்க் கடந்த பிரச்சோ தனற்கு
மாணுச் செய்தொழின் மனமுணக் காட்டி
- 35 அவமதித் தொழுகி யாணை யெள்ளி
மிகைசெய் திருந்ததன் மேலு மீட்டினி
மகத மன்னனு மதுகை யாகப்
பகைசெய வலித்தன னென்பது பயிற்றி
மந்திர வோலை போக்கிய வண்ணமும்
- 40 வெந்திறல் கலந்த விறல்வே சாலியொடு
1 சங்க மன்னர்க்குத் தம்படை கூட்டி
விரைந்தனர் வருகென நினைந்துவிட் டதுவும்
மன்னடு நெடுவேன் மகத மன்னற்
கின்னது தருவே னென்னெடும் புணர்கெனத்
- 45 தன்னெடு பழகிய தமார்களை விட்டதும்
இன்னவை பிறவும் பன்னின பயிற்றிய

-
29. உளப்பட்டு - மனம்பொருந்தி.
30. ஆர்வ மாக்களை - நம்பிடத்து அன்பையுடைய மனிதர்களை.
32. இயைகவென ஒலை போக்கி.
34. மனமுண - மனம்பொருந்த.
35. ஆணை எள்ளி - கட்டளையை இகழ்ந்து.
36. மிகை - குற்றம். 37. மதுகை - வலி.
39. மந்திர ஒலை - இரகசியச் செய்திகள் எழுதப்பட்ட ஒலையை.
பிரச்சோதனற்கு (33) ஒலை போக்கிய வண்ணமும் (39.)
40. வேசாலி - சங்கமன்னருட் சிறந்தவனும் ஆருணிக்கு நண்
பனுமாகிய ஓரசன்.
41. தம்படை - அவரவருடைய சேனைகளை.
43. மன் அடு - பகைமன்னரை வருத்துகின்ற.
46. பன்னின - ஆராய்ந்தவை, பயிற்றிய - சொன்னவை.
டி - ம். 1 சங்கமன்னற்கு.

அறிந்தவொற் றுளர் செறிந்தன ருரைப்ப

(உதயணன் வருடகாணுதிக் கூறுதல்)

ஒற்று மாக்களை யொற்றரி னாயா

முற்றனக் குரைத்த மூவர் 1 வாயவும்

50 ஒத்தது நோக்கி மெய்த்தகத் தேறி

இரவே ரொளித்துச் செருமேந் தோன்ற

வளைத்திருந் தழிக்குவ மெனினே மற்றவன்

வலித்தது நாடி நலத்தகு நண்பின்

மிலைச்ச மன்னருங் கூடித் தலைத்தலை

55 வந்தவ நிதிப்பயங் கருதி முந்துற

முற்றுபு விடுப்பி னற்ற மீனும்

வேண்டா வஃதிவண் மீண்டிது கேட்கென

வாங்குகிலைத் தடக்கை வருட காரற்

கோங்குபுகழ் வென்றி யுதயண னிசைக்கும்

60 நின்னொ டென்னிடை 2 நீப்பிவ னுண்டெனத்

துன்னிய நமர்கட்குத் தோன்றக் கூறி

அவற்குப்பாங் காகிய வார்வல ருளரெனின்

மிகச்செறி வுடையையாய் விடுமதி விடுஉம்

48. ஒற்றர்களை வேரொற்றர்களால் ஆராய்ந்து; ஈ. 23 : 53, அடிக்.

49 - 50. முன்பு தனக்குச் சொல்லிய மூன்று ஒற்றர்களுடைய சொற்களும் ஒத்தமையை ஆராய்ந்து; “ஒற்றொற்றுணராமை யாள்க வுடன்மூவர், சொற்றொக்க தேறப் படும்” (துறள், 589) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

51. இர - இரவில். செருமேந் தோன்ற - போரில் மேம்பாடுற.

52 - 3. அவன் வலித்தது - ஆருணி துணிந்ததை.

54. மிலைச்சமன்னர் : க. 58 : 95, ஈ. 4 : 13.

55. அவன் நிதிப்பயம் கருதி - ஆருணிகொடுக்கும் பொருட் பற்றை நினைந்து.

56. முற்றுபு விடுப்பின் - சூழ்ந்து தங்குவாராயின். அற்றம் -

60. நீப்பு - நீத்தல்; ஒற்றுமையின்மை. [சோர்வு.

62 - 3. ஆருணியின் பக்கத்தார்க்கு நண்பனாகி. விடுமதி-எனக்கும் உனக்கும் பகையுண்டென்பதைக் கூறு. விடுஉம் - அவர்கள் கூறுகின்ற.

பி - ம். 1 வாயவுள். 2 நீப்பிவனுண்மையை.

- மாற்றற் தன்னைபு மோர்த்தனை கொண்மோ
 65 ஆசில் செங்கோ லவந்தியன் மடமகள்
 வாசவ தத்தையை வலிதிற் கொண்ட
 மேனாட் காலை யானே ¹ யவனைப்
 பற்றுபு நம்பதி தருகுவே னென்றசொ
 முற்றுல கெல்லா மொய்த்தொருங்கு தருதலின்
 70 வத்தவ மன்னனு மெய்த்தகக் கேட்டுக்
 கனவினும் புண்ட நீரின் விடாது
 மனவயி னடக்கி மறைந்தன னொழுகித்
 தன்குறை முடிதுனைத் தானரு டோற்றி
 நன்கினி துரைக்குமவ னுரைக்கு மாயினும்
 75 வெஞ்சொன் மாற்றம் வேந்தரை யுரைத்தோர்
 அஞ்சுக வென்னுந் தொன்மொழி யுண்மையின்
 நெஞ்சநீ நெகிழ்ந்தவற் றெளியலை செல்லென
 மணித்தகைப் பைம்பூண் மகதவர் கோமான்
 பணித்தது மறாமையிற் படையென வந்தனென்
 80 மற்றது மன்னவ னுற்றிவண் செய்ததோர்

64. மாற்றம் - மறுமொழி.

65. ஆசில் செங்கோல் : செங்கோலென்பது கோலென்னும்
 துணையாய் நின்றது.

65 - 77. ஆருணியரசன்பால் வருடகாரன், தனக்குத் தருசகன்
 கூறியனவென்று சொல்லும்படி உதயணன் படைத்துக் கூறல்.

67. அவனை - உதயணனை. 69. உலகமெல்லாம் சொல்லுதலால்.

71. நெருப்பிற் காய்ச்சிய இரும்பு உண்ட நீர் வெளிப்படாதது
 போல ; “ கருங்கைக் கொல்லன் செந்தீ மாட்டிய, இரும்பு ணீரினு மீட்
 டற் கரிது ” (புறநா. உக) ; “ இரும்புண்டநீர் மீள்கினு மென்னுழை
 யிற், கரும்புண்டசொன் மீள்கிலள் காணுதியால் ” கம்ப. சடாயு
 வுயிர். 104. [136.

73. தன்குறை முடிதுனை-தன் காரியம் முடியும் அளவும் ; ந. 25:

74. அவனுரைக்குமாயினும் - உதயணன் சொல்வானாயினும்.

77. தெளியலை செல்லென - தெளியாமற் செல்வாயாக.

79. மறாமையின் - மறுத்தற்கு இயலாமையால்.

80. மற்றதும் - அங்ஙனம் மகத அரசன் கூறியதும். அன்னவன்
 உதயணன்.

டி - மீ. ¹ யவனை.

- முன்னுப கார முடைமையி னாகும்
 அன்னவன் மதித்துத் தன்மிகத் தருக்கும்
 பெருமீக் கூற்றமும் பேணான் பிறரொடு
 செருமீக் கூற்றமுஞ் செய்கையும் வேண்டான்
- 85 ஒருதலை யாக வாற்றலன் மற்றிவண்
 பழிதலை நம்மேல் வருதலு மின்றி
 நாமு மெண்ணி விட்டன மாகத்
 தானே சென்று தன்வலி யறியான்
 அழியினு நமக்குக் கழிவதொன் றில்லை
- 90 ஆணிலைப் படாஅ தீணிலைக் கண்ணே
 பற்றா மன்னர் படையொடு புணரின்
 அற்றப் படிஇய ரதனினு முவத்துமென்
 றின்னவை யெல்லாந் திண்ணிதி னுரைத்தனன்
 தன்னொடு தொடர்ந்த மன்னரைத் தொகுத்துத்
- 95 தானிவண் வாரா னுயினும் யானிவட்
 செய்வதை யெல்லா மெய்யெனக் கருதுமென்
 றைய மின்றி யவனுழை விட்டபின்
 மெய்யெனத் தெளிந்து மீட்டவன் விட்ட
 கரும மாக்களை யொருவயி னேழம்பிச்
- 100 செறியச் செய்தெமக் கறிய விடுக்கபின்

-
82. உதயணன் தன்னை உயர்வாக எண்ணித் தருக்குவான்.
 82 - 92. மகதவரசன் கூற்றாக உதயணன் படைத்துக் கூறியது.
 83. மீக்கூற்றமும் பேணான் - பெரியோருடைய மேலான
 வார்த்தையையும் மதியான்.
 85. ஒருதலையாக - துணிவாக.
 90. ஆன் நிலை - அந்த நிலையில். ஈன் நிலை - இந்த நிலை.
 91. மன்னர் - எழுவாய்.
 92. அற்றப்படிஇயர் - சோர்வு படுவானாக.
 93. உரைத்தவன், தருசகன். 95. தானென்றது, தருசகனை.
 97. அவனுழை - ஆருணியினிடத்தே. விட்டபின் - செய்திகளை
 விடுத்தபின்பு.
 99. ஒருவயின் ஒம்பி - ஓரிடத்தே நீ வைத்துப் பாதுகாத்து.
 100. பின் - நான் அறிந்தபின்பு.
 98 - 100. = நு. 26 : 4 - 12.

- பற்றிக் கொண்டு பற்றா மன்னன்
 ஒற்ற ரிவரென வுரைத்தறி வுறீஇக்
 குற்றங் காட்டிக் கொலைக்கடம் பூட்டுதும்
 தெற்றென நின்வயிற் றெளிந்தன ராகி
- 105 உறுபெரும் பகைமை யுற்றோ ருணர்ந்து
 செறிவுகொள் வதற்குச் சென்றன ரிசைப்ப
 இதுகா ரணத்தி 1 னிகத்தல் பொருந்தும்
 அதுகா ரணத்தின் யாமுந் தெளிவேம்
 பாரப் பண்டியும் பாடிக் கொட்டிலும்
- 110 ஆரெரி கொளீஇ யஞ்சினே மாகி
 மலையா ணல்லது நிலையா ணில்லெனத்
 தவதி சயந்தம் புகுதும் புக்கபின்
 மிகுதி யச்ச மீட்டவற் குணர்த்தி
 வருக வேந்தன் பெருவிறல் பீடறக்
- 115 கலக்கப் பொழுதே கடிது நாடுமென

101. பற்றாமன்னன் - பகையரசனுடைய; “பற்றாமன்ன னகர்ப் புறமால்” சீவக. 310.

102. அறிவுறீஇ - பலரும் அறியச் செய்து.

103. கொலைக்கடம் பூட்டுதும் - கொல்விப்பேம்; கடம் - இன்றி யமையாதது. 104. தெற்றென - விரைய.

105. உனக்கும் எனக்கும் விரோதமுண்டென்று. உற்றோர் - பாஞ்சாலராயனிடத்து நண்புள்ளவர்.

106. செறிவு கொள்வதற்கு - தாம் நெருங்குதற்பொருட்டு.

107. இதுகாரணத்தின் - இக்காரியம் காரணமாக. இகத்தல் - நீ தூரத்தே செல்லுதல்; பிரிதல்.

109. பாடிக் கொட்டில்-வீரர் தங்கியிருக்கும் குடிசை; இது கைந் நிலை யென்று தூல்களில் வழங்கும். 110. எரிகொளீஇ - தீக்கொளுத்தி.

111. ந. 23 : 57. 109 - 12. ந. 26 : 36 - 9.

113. மிகுதியசம் - எமக்கு மிக்க பயமுண்டென்பதை. மீட்டு - மறுபடியும். அவற்கு - பாஞ்சாலராயனுக்கு. உணர்த்தி - நீ உணர்த்தி.

114. வேந்தன் பெருவிறல் பீடற - உதயண்ணது மிக்க வலி பெருமையற.

115. கலக்கப்பொழுதே - உதயணன் மனக்கலக்கமுற்றிருக்கும் காலத்திலேயே. என - என்று நீ சொல்ல.

பி - ம். 1 னிகத்தல்.

- விலக்க நில்லா வேட்கைய னாகித்
தான்புறப் படுதலிற் றன்னே போலும்
மாண்புறு வேந்தரை மதிலகத் தொழித்துப்
புறமதிற் கண்ணும் பொருபடை நிறீஇ
120 எறிபடை சிறிதினெ டணுகிய பின்றைச்
சவரர் புளிஞர் கவர்வுறு கடுந்தொழில்
எழுச்சி கூறி யிகலடு பெரும்படை
1 மாட்டல் வேண்டுமென் றோட்டியெத் திசையும்
கூட்டத் துள்ளே கூறுபடப் போக்கிச்
125 சிறுபடை யாகிய பொழுதிற் கதுமென
உறுபடை யழித்துமென் றுடன்றுமேல் வந்தென
முன்னும் பின்னும் பக்கமு நெருக்கியவன்
கொண்முர ணிரிப்பிற் கோளெளி தாமென
உண்முர னுதயண னுரைத்தனன் வணங்கி

(வருடகாரன் செயல்)

- 130 நன்றெனப் போகித் தன்றமர்த் தழீஇ
முன்ன னுரைத்த வின்ன வெவ்வுரைக்
கொன்ன ரோட்டிய வுதயண னுள்ளத்
2 துவர்த்த லன்றியுஞ் சிவக்கு மென்னைப்

117. தான் - அப்பாஞ்சாலராயன்.
118. ந. 26 : 61. ஒழித்து - தங்கச் செய்துவிட்டு.
119. பொருபடை நிறீஇ - போர்செய்கின்ற சேனையை நிறுத்தி.
121. சவர்புளிஞர் - இடவகனால் உதயணனுக்கு உதவியாக விடுக்கப்பட்டவர்; ந. 27 : 7 - 13 கவர்வுறு - கைக்கொள்ளும்.
122. எழுச்சியை ஆருணிககு நீ கூறி.
123. மாட்டல் - மாள்வித்தல்.
124. கூறுபட - பல பிரிவாக. 125. கதுமென - விரைவ.
126. அழித்தும் - அழிப்பேம். உடன்று - கோபித்து. வந்தென - வந்து.
128. இரிப்பின் - கெடுத்தால். கோள் - கொள்ளுதல்.
129. முரண் - வலி; மாறுபாடொம், வணங்கியது வருடகாரன் தொழில். 130. நன்று : உடன்பாட்டுக்குறிப்பு.
133. உவர்த்தல் - வெறுத்தல். சிவக்கும் - கோபிப்பான்.
பு - மீ. 1 வாட்டல். 2 துவத்தல்.

பழியாக் கொண்டன னழியின னடையெனைப்

135 பகலு மிரவு மகலி ராகிக்

காப்புநன் கிகழன்மின் கரும முடிதுணை

ஒப்புற வொருவனை யுறப்பெறி னவ்னெடு

¹ தீக்குழி வலித்தியாந் தீரினுந் தீர்தும்

யாதுசெய் வாங்கொலென் றஞ்சினம் பெரிதெனக்

140 காவ லாளர்க்குக் கவன்றன னுரைப்பப்

(சேனாபதிமகன் கூறுதல்)

பலர்புகழ் விழுச்சீர்ப் பாஞ்சால ராயனெடு

² செலவயர் வுடைய சேனா பதிமகன்

³ என்னுழை விடுத்தன னிருநூ றியானையும்

பொன்னணி புனைதார்ப் புரளி பூண்ட

145 ஐம்பது தேரு மாயிரங் குதிரையும்

தன்பெயர் கொளீஇத் தானினி தாள்கென

மன்பெருஞ் சிறப்பிற் கொன்னா ரறுபதும்

பாவடி மடப்பிடி பதினைந் திரட்டியும்

மாவடி மடக்கண் மாதர் மென்முலை

150 நாடக மகனீர் நாலிரு பதின்மரும்

அடுத்த விழுநிதி பலவும் பிறவும்

⁴ ஆண முடைத்தாக் கொடுப்பன் மற்றவ்

வாண்மிசு தானை வத்தவற் கைவிட்

134. அழியினன் - அழிந்தனன் ; நடை அழியினனென்க.

134 - 5. எனை அகலீராகி. 136. "தன் குறை முடிதுணை" 73.

137. ஒப்புற - ஒம்புதலுற ; பாதுகாத்தற்கு.

138. தீரினும் - உயிர்விடினும்.

140. தன் படைவீரர்க்கு வருடகாரன் உரைப்ப.

142. செலவு அயர்வுடைய - பகைமேற் செல்லுதலையுடைய.
சேனாபதிமகன் : எழுவாய்.

143. என்னுழை விடுத்தனன் - என்னிடமாக ஆருணியரசன்
இருக்கச்செய்தான். 148. பாவடி-பரவிய அடி.

149. வடி - மாவடுவின் பிளவு.

152. ஆணம் - பாதுகாப்பு ; உ. 7 : 65, நூ. 22 : 58 ;
திருச்சிந்த. 69.

பு - ம். ¹ தீக்குறி.

² செலவுயர்வுடைய.

³ என்னுமை.

⁴ மாணமுடைத்தா.

டென்னெடு கூடி யொருவ னாகப்
 155 பின்னைச் செய்வ பிறவும் பலவென
 அன்னவும் பிறவு மறிந்தவு மல்லவும்
 ஆருணி யுரைத்தவு முரையா தனவும்
 ஆராய் வாள நகமுணக் கிளந்தவன்
 காரியக் கிளவியிற் காரணங் காட்டலின்

(வருடகாரன் கூற்று)

160 ஆய்ப்பெருங் குருசி லதுநனி விரும்பி
 நீயே சென்றவன் வாயது கேட்டு
 வலிப்பதை யெல்லா மெளித்தனை யுணர்ந்து
 வல்லே வருதி யாயி னெமக்கோர்
 செல்சார் வாகிச் சிறந்தோய் நீயென
 (சேனாபதிமகன் ஆருணியிடம்சேன்று அறிவித்தல்)

165 எல்லிருள் விடுப்ப வெழுந்தனன் போகி
 வஞ்சச் சூழ்ச்சி வருட காரன்
 தன்சொல் லெல்லாஞ் சென்றவ னுரைப்பக்

(ஆருணியின் சேயல்)

கெடலூ ழாதலிற் கேட்ட பொழுதே
 அடலருஞ் சீற்றத் தாருணி தெளிந்து

170 முகனறிந் துரைத்து முன்னியது முடிக்கும்

154. ஒருவனாக-ஒருமனமுடையனாக. ஆகக் (154) கொடுப்பன் (152.)

158. வருடகாரனுடைய மனம் பொருந்த. கிளந்து - வகுத்துச் சொல்லி.

160. 'ஆராய்வாளன்' (158) என்றார் முன்னும்.

161. அவன் - பாஞ்சாலராயன்.

162. வலிப்பது - நிச்சயிப்பது. எளித்தனையுணர்ந்து - எளிமையை யுடையையாய் அறிந்து; "எளித்த லேத்தல்" (தொல். பொருளியல், சூ. 13.) 163. வல் - விரைவு.

164. செல்சார்வு - பற்றுக்கோடு.

165. எல்லிருள் - விடியற்காலத்து இருளில்; சீவக. 1747.

167. அவன் - சேனாபதி. உரைப்ப - ஆருணியிடம் சொல்ல.

168. கெடலூழ் - கெடுதற்குக் காரணமாகிய ஊழ்வினை.

170. முகனறிந்து - முகக்குறிப்பை யறிந்து.

- சகுனி கௌசிகன் வருகெனத் தரீஇ
 ஒட்டா மன்ன னுதயண குமரனை
 நட்டா னாகி நாட்ட வந்த
 தண்டத் தலைவன் றளர்வி லூக்கத்து
 175 வண்டளிர்ப் படலை வருட காரன்
 நம்பாற் பட்டன னவன்வலித் ததையெலாம்
 திண்பாற் ருகத் தெளிந்தன னிவனெனச்
 சென்றவற் காட்டி.....
 ஒன்றிய கருமத் துள்பொரு ளெல்லாம்
 180 சென்றறிந் தின்னும் வம்மி னீரென
 நன்றறி வாளர் நால்வரைப் பணிப்ப
 அருளிய தெல்லா மாடுகென வடிபணிந்
 திருளிடைப் போந்தவற் குறுகினர் மறைந்தென்.

உரு—அரசமைச்சு முற்றிற்று.

-
171. தரீஇ - வருவித்து.
 173. நட்டாணாகி - நட்டபுக்கொண்டவனாகி.
 174. தண்டத்தலைவன் - சேனாபதி.
 175. தளிர்ப்படலை - தளிர்ராலாகிய மலை; “முறிமிடை படலை
 மலை” (சீவக. 483.)
 174 - 5. தண்டத் தலைவனாகிய வருடகாரன்.
 177. இவனென்றது, சேனாபதியை.
 178. சென்றவன் - தன்பால் வந்த சேனாபதியை.
 181. நால்வர் - சகுனிகௌசிகனும் வேறு மூவரும்; ஈ. 26 : 30.
 183. அவற்குறுகினர் - வருடகாரனை அடைந்தனர்.
-

உசு—பாஞ்சாலராயன் போதரவு.

(வருடகாரன் செயல்)

- மறைந்தனர் வந்து மாற்றேன் ஞானாவர்
செறிந்த சூழ்ச்சியிற் செய்வது கூறலும்
உவந்த மனத்த னூன்பாற் படுவனை
ஒடுங்கிநீ ரிருக்கென வெளித்தனன் வைத்துத்
5 தார காரியைத் தரீஇ நீசென்
ஞார்கடற் றானை யுதயணற் குறுகி
எண்ணிய கரும மெல்லாந் திண்ணிதிற்
றிரித லின்றி முடிந்தன வதனால்
பரிதல் வேண்டா பகைவன் ஞானாவன்
10 சகுனி கௌசிகன் மன்னை யன்றியும்

உசு. பாஞ்சாலராயன் போதரவு.

[வருடகாரனிடம் ஆருணியால் இரகசியமாக அனுப்பப்பட்ட சதுனிகௌசிகன் முதலிய தூதுவர் நால்வரையும் வருடகாரனது சூழ்ச்சியால் உதயணன் பிடித்துவரச் செய்து தீயிலிடுவித்து உட்பகைக்கு அஞ்சி வேறிடம் புதுபவன் போலத் தானிருந்த தூம்பையை யுங் கொளுத்திவிட்டுப் படையாளரோடும் அடிமைத்தீரளோடும் ஒரு மலையரணையடைந்ததும், வருடகாரன் தன்னெண்ணம் வீணாயிற்றே யென்று நடித்ததும் இவற்றைத் தன் மனிதராலறிந்த ஆருணியரசன் வருடகாரன் ஆலோசனையை அறிந்துவரச்செய்து அதன்படியே தான் அரண்மனையைக் காவலுறுத்திச் சேனையோடு நகர்ப்புறத்தே வந்ததும் வருடகாரன் நேரே பார்த்துச் சிறப்புப்பெற்றதும் இதனால் அறியலாகும்.]

1. மாற்றேன் - ஆருணியினுடைய.
2. கூறலும் - வருடகாரனுக்குச் சொன்னவுடன்.
3. வருடகாரன் உவந்த மனத்தனாகி. ஊன்பால் - உவ்விடத்தே. படுவனை - அமைந்துள்ள குகையில்.
5. தாரகாரி - தருசகனுடைய மந்திரி; ஈ. 23 : 24 - 5. தரீஇ-வருவித்து; ஈ. 25 : 171. 8. திரிதல் - வேறுபடுதல்.
- கருமமெல்லாம் (7) முடிந்தன (8.) 9. பரிதல் - வருந்துதல்.
- 9-10. பகைவனாகிய ஆருணியின் தூதுவனாகிய சகுனிகௌசிகன்.

விசயவில் லாளரை விடுத்தனன் விரைந்தென்
ரோடினை சொல்லென நீடுத வின்றி

(தாரகாரியின் செயல்)

வகைமிகு தானை வத்தவற் குறுகித்
தகைமிகு சிறப்பிற் றூர காரி

15 உணர்த்தா மாத்திர மனத்தகம் புகன்று

(உதயணன் செயல்)

பிங்கல சார மாணி முதலாப்
பைங்கழன் மறவர் பதின்மரைக் கூஉய்
ஆடியல் யானை யாருணி தூதுவர்
1 மாடியந் தானை வருட காரனோடு

20 கூடிய வந்தனர் கொணர்மின் சென்றென

(மறவர் செயல்)

நிறைநீ ரகவயிற் பிறமுங் கெண்டையைச்
செறுசிர லெறியுந் செய்கை போல
உறுபுக முதயணன் றறுகண் மறவர்
பற்றுபு கொண்டுதங் கொற்றவற் காட்ட

(உதயணன் செயல்)

25 இடவகன் கையு ளிருக்க விவரெனத்
தடவரை மார்பன் றலைத்தா னுய்ப்ப

(இடவகன் செயல்)

அந்தி கூர்ந்த வந்தண் மாலேச்

12. நீடுதலின்றி - தாமதியாமல் ; “ தூங்கற்க, தூங்காது செய்யு-
வினை ” குறள், 672.

13. வத்தவற் குறுகி - உதயணனை அடைந்து.

15. புகன்று - விரும்பி.

17. கூஉய் - அழைத்து.

18. ஆடியல் - அசையுந்தன்மை.

19. மாடியந்தானை - கவசத்தையுடைய சேனை ; “மாடியந் தானை
மன்னர் ” (கீவக. 537) ; “ விளங்கு மாடியமும் ” சேது. மங்கல. 76.

22. சிரல்-மீன்கொத்துங்குருவி. 24. கொற்றவன்-உதயணன்

26. தலைத்தான் - முன்னிடத்தில்; க. 32 : 24, அடிக்.

பு - மீ. 1 மாடிவந்.

காண்டம்.] உகா—பாஞ்சாலராயன் போதரவு. எஉக

செந்தீ யீமஞ் செறியக் 1 கூட்டி
அகணி யாகிய வாய்பொருட் கேள்விச்
30 சகுனி கௌசிகன் றன்னொடு மூவரை
இடுமி னென்றவன் கடுகி யுரைப்ப
நொடிபல வுரைத்து நோக்குதற் காகா
அடலெரி யகவயி னூர்த்தன ரிடுதலும்

(உதயணன் சேயல்)

உள்ளுடைக் கடும்பகை யுட்குதக் கன்றென
35 நள்ளிரு ளகத்தே பொள்ளென வுராஅய்
இன்கட் பம்பை 2 யெருஉக்குர லுறீஇ
இருந்த குரம்பை யெரியுண வெடுப்பிக்
கருவியு முரிமையுங் காப்புறத் தழீஇ
அருவி மாமலை யரணென வடைதலின்

(வருடகாரனது நடிப்பு)

40 மறஞ்சால் பெரும்படை வருட காரனும்

28. ஈமம் - பிணஞ்சுடும் விறகடுக்கு.

29. அகணி ஆகிய - உட்பட்டவனாகிய ; ககணியென்னும் பாடத்
திற்கு, ஆகாயத்திலுள்ள பொருள்களின் கதியை அறிபவனென்று
பொருள் கொள்க.

29 - 30. சகுனிகௌசிகன் : 47.

31. அவன் - இடவகன். கடுகி - விரைந்து.

32. நொடிபல - பரிகாசமொழிகள் பலவற்றை.

உரைத்து (32) இடுதலும் (33.)

34. உட்பகை அஞ்சத்தக்கதென்று ; வருடகாரனைக் குறித்து
உதயணன் தன்னைச் சேர்ந்தோர் ஐயமுறும்படி இதனைக் கூறினான்.

35. உராஅய் - பெயர்ந்து.

36. பம்பை - ஒருவகைவாச்சியம். எருஉக்குரல் - தாக்குதலா
லுண்டாகும் குரலை ; எருக்கு குரல்: விகாரம்.

37. இருந்த குரம்பை-வீரர்முதலியோர் இருந்த குடிசை. எடுப்பி-
தியை எழுப்பி.

38. கருவி - ஆயுதமுதலியவற்றின் தொகுதி. உரிமை - அடி
மைத்திரள். 39. மலை - தவதிசயந்தமென்னும் மலையை.

பு - ம். 1 கூட்டிக்ககணி. 2 யெருக்குரல்.

அறஞ்சால் கெண்ணிய தவப்பட்டதுவெனக்
கைவிரல் பிசைந்து செய்வதை யறியான்
வந்தோர் தெளிய நொந்தன னுவல

(பிழைத்தோர் ஆருணி யரசன்பாற் சென்று கூறுதல்)

உயந்தோ ரோடி யூரகங் குறுகப்

45 பைந்தார வேந்தனைக் கண்டுகை கூப்பி

அகலா தாகிய வரும்பெறற் சூழ்ச்சிச்
சகுனி கௌசிகன் சார்ச்சியை முன்னே

உதையண னுணர்ந்து புதைவனர்த் தம்மெனத்
தமார்களை யேவலி னவர்வர் தவரைக்

50 கொண்டனர் செல்ல வண்டலர் தாரோன்

விடைப்பே ரமைச்சனுழை விடுத்தலின் மற்றவன்
கண்டவர் நடுங்கத் தண்டந் தூக்கி

இன்னுயிர் தபுக்கென வெரியகத் திட்டதும்

பின்னர் மற்றவன் பெருமலை யடுத்ததும்

55 1 நம்மொடு புணர்ந்த நண்புடை யாளன்

எம்மொடு போதந் திப்பாற் பட்டதும்

இன்னவை நிகழ்ந்தவென மன்னவற் குரைப்ப

41. அறஞ்சால்க - தருமம் சிறக்க; இது, வருடகாரனது உட்கோள்; “அறஞ்சா லியரோ” ஐங்குறு. 312.

45. வேந்தனை - ஆருணியை.

47. சார்ச்சி: சூத்திர நிலைகளுள் ஒன்றன் பெயராகிய சார்ச்சிவழி ஒழுக்குதலென்பது இங்கே கருதற்குரியது. [தாருமென்று.

48. புதைவனர்த் தம்மென - குகையில் மறைந்திருந்தவர்களைத்

49. அவரை - குகைக்குள்ளே மறைந்திருந்த நால்வரை.

50. தாரோன் - உதயணன்.

51. விடைப்பேரமைச்சனுழை - இடவகனிடித்து.

52. தண்டம் தூக்கி - தண்டனையை ஆராய்ந்து.

53. தபுக்க என.

54. உதயணன் பெருமலையை அரணாகச் சார்ந்ததும்.

55. நண்புடையாளன் - வருடகாரன்.

உயந்தோர் (44) உரைப்ப (57.)

பி - ம். 1 தம்மொடு.

(ஆருணி யாசன் சேயல்)

- அயிர்த்தவ னகன்றன னாதலி னிவனெடு
பயிர்ப்பிணி வேண்டா பற்றுத னன்றெனப்
60 பெயர்த்தவன் மாட்டுச் செயற்பொரு ளென்னென
அகத்தர ணிறையப் பெரும்படை நிழீஇப்
புறப்படப் போந்தெற் புணர்க புணர்ந்தபின்
செறப்படு மன்னனைச் சென்றன நெருக்குதும்
என்றனன் விடுத்தலி னன்றென விரும்பிக்
65 கோயிலு நகரமுங் காவலு ணிழீஇக்
காழா ரெகெழுதல் கைவயிற் திரீஇயர்
எழா யிரவ ரெறிபடை யாளரும்
ஆறு யிரவ ரடுகு மறவரும்
வீரூர் தோன்றலொடு விளங்குமணிப் பொலிந்தன
70 ஆயிரந் தேரு மடர்பொன் னோடையொடு
சூழியிற் பொலிந்தன பாழியிற் பயின்றன
ஐந்தா றியானையு மகினு மகற்சிய
ஆர்க்குந் தாரொடு போர்ப்படை பொலிந்தன
மிலைச்ச ரேறித் தலைப்படைத் தருக்குவ
75 ஒருபதி னாயிரம் விரைபரி மாவும்

58. அவன் அயிர்த்து - உதயணன் ஐயமுற்று. இவனெடு - வருடகாரனெடு.

59. பயிர்ப்பு - மனங்கொள்ளாதிருக்குந் தன்மை. என - என்று ஆருணி சொல்ல.

60. மீட்டும் வருடகாரனிடஞ்சென்று யாம் செய்யத்தக்கது யாதென்று அவ்வுயந்தோர் வினவ.

61. அகத்தரண் - அரணின் உள்ளிடத்தே.

63. மன்னனை - உதயணனை. 65. நிழீஇ - நிறுவி.

66. காழ் - காம்பு. திரீஇயர் - திரிப்பவர்களாகிய.

69. தோன்றல் - நெடுந்தூரத்தாராலும் காணுதற்குரிய தோற்றம் ; “அத்தமா மணிவரை யனைய தோன்றல” சீவக. 2211.

70. ஓடை - நெற்றிப்பட்டம். 71. சூழி - முகபடாம். பாழி-

73. படை - ஆயுதம். [போர்க்களம்.

74. மிலைச்சர் - ஒருவகைவீரர் ; இவர் குதிரையைச் செலுத்தும் ஆற்றலிற் சிறந்தோர் ; சீவக. 2216.

- முன்ன வாகத் தன்னொடு கொண்டு
 நாவாய்ப் பெருஞ்சிறை நீர்வாய்க் கோலிச்
 சாந்தார் மார்பிற் சாயனுஞ் சாயாக்
 காந்தா ரகனுங் கலக்கமில் பெரும்படைச்
 80 சுருங்காக் கடுந்திறம் சூர வரனெனும்
 பெரும்பேர் மறவனும் பிரம சேனெனும்
 அரும்போ ரண்ணலு மவர்முத லாகப்
 பெரும்படைத் தலைவரும் பிறருஞ் சூழட்
 பூரண் சூண்டல நென்னு மமைச்சொ
 85 டாருணி யரசன் போதர 1 வறிந்தபின்
 (வருடகாரன் சேயல்)
 அடக்கருஞ் சிற்றத் தாருணி கழலடி
 வடுத்தீர் வருடகன் வணங்கினன் காண
 (ஆருணி வருடகானுகீதுச் சிறப்புச் சேய்தல்)
 எடுத்தனன் றழீஇ யின்னுரை யமிர்தம்
 கொடித்தேர்த் தானைக் கோமான் கூறி
 90 இருக்கென விருந்த பின்றை விருப்போ
 டாய்தார் மார்ப னீர்வயி னிரைத்த
 நாவாய் மிசையே மேவா ருட்கப்
 பதினா றுயிர ரடுதிறன் மறவரும்
 அதிராச் செலவின வாயிரங் குதிரையும்
 95 முதிரா யானை முந்நூற் றறுபதும்
 காணமும் வழங்கி நாண டோலும்
 ஊனிடையறுமை யுணுத்தந் திடுஉம்
 சேனை வாணிகஞ் செறியக் காக்கென

-
77. நாவாயாகிய பெரிய காவலைச் சூழ அமைத்துக்கொண்டு.
 81. பிரமசேன் - பிரமசேனன்; இப்பெயர், “புத்திசேன்”
 (சீவக. 1140) என்பது போல விகாரமுற்றது. 89. கோமான்-ஆருணி.
 78 - 81. நு. 27 : 125-6.
 90. இருக்க என. 91. மார்பன் - ஆருணி.
 92. நாவாய் - மரக்கலம். மேவார் உட்க - பகைவர் அஞ்சு.
 96. காணம் - பொற்காசு.
 97 - 8. சேனைக்கு ஊனிடையிட்டு ஆக்கிய விசேடவுணவுகளை
 விலக்குக் கொடுக்குந் தொழிலை உறுதியாகக் காக்கவென்று சொல்ல
 பி - மீ. 1 வகைந்தபின்.

- வல்வினைக் கடுந்தொழில் வருட காரன்
 100 செல்படைக் குபாயஞ் செறியக் கூறி
 மறுகரை மருங்கிற் செறியப் போக்கிப்
 பாஞ்சால ராயனைப் பாங்குறக் கண்ணுற்
 றும்பாற் கரும மாண்புறக் கூற
 அருஞ்சிறைத் தானை யாருணி யரசனின்
 105 பெருஞ்சிறப் பெய்தி யிருந்தன னினிதென்.

உக—பாஞ்சாலராயன் போதரவு முற்றிற்று.

99 - 101. வருடகாரன் தன் ஆட்களைக்கொண்டு நாவாய் முதலிய வற்றை மறுகரையடையச் செய்து.

102 - 5. ஆருணியரசனை நோக்கி மேல் ஆகவேண்டிய காரியங் களைச் சொல்லுதலால் வருடகாரன் அவ்வரசனால் மிக்க சிறப்பளிக்கப் பெற்றிருந்தான்.

உள—பறை விட்டது.

(கால்வலினைஞர் ஆருணிக்ருக் கூறுதல்)

பெருஞ்சிறப் பெய்தியவ னிருந்த செவ்வியுள்
 வண்டார் தெரியல் வருட காரனின்
 பண்டே பயிர்குறிக் கொண்டுநன் கமைந்த
 1 கால்வ லினையர் பூசல் 2 வாயா
 5 வேல்வல் வேந்தன் விரும்பு பு கேட்ப

உள—பறைவிட்டது.

[பாஞ்சாலராயனைக் கொன்று அரசவரிமையைப் பெற்ற உத பணன், அக்சேய்தியைக் கோசம்பி நகரத்தாரும் வத்தவ நாட்டாரும் அறியும்படி முரசறைவித்துத் தேரிவித்தமை இதனால் அறியலாகும்.]

1. அவன் - வருடகாரன். செவ்வி - சமயம்.
 3. பயிர் குறிக்கொண்டு - ஒலி விசேடத்தால் அழைத்தலைக் குறிப்பாகக்கொண்டு.
 4. பூசல்வாயா - போர் வாய்க்கப்பெறுத.
 5. வேந்தன் - ஆருணி.
- பி - ம். 1 காவல். 2 வாயர்.

- வடுவில் பெரும்புகழ் வத்தவன் மந்திரி
 இடவகன் பணியி னேழா யிரவர்
 சுவரர் புளிஞ்ருங் குவடுறை குறவரும்
 குறுநில மன்னரு நிறைவன ரீண்டி
 10 வஞ்ச காந்தையொடு கந்த வதியெனும்
 குளிப்புனம் பேரியாறு கூடிய வெல்லையுள்
 நளிபுன னூட்டக நடுங்கக் கவர்ந்தாண்
 டொளிதரு மிருக்கையி னொடுங்கினர் தாமெனப்
 (வருடகாரன் செயல்)

- பைந்தளிர்ப் படலைப் பாஞ்சால ராயற்கு
 15 வந்துகண் கூடிய வருட காரன்
 அருளிக் கேண்மெனத் தெருளக் கூறும்
 மாரிப் பெரும்புனல் வருவா யடைப்பின்
 ஏரிப் பெருங்குள நீர்நிறை யிலவாம்
 அற்றே போலப் பற்றா மன்னற்குத்
 20 தலைவரும் பெரும்படை தொலைய நூறிற்
 சுருக்க மல்லது பெருக்க மில்லை
 கல்லிடை யிட்ட காட்டகங் கடந்து
 வெள்ளிடைப் புகுந்த வேட்டுவப் படையினை
 1 ஆட்டுதுஞ் சென்றென வத்திசை மருங்கினும்
 25 வாட்படை வகுத்துச் சேட்படப் போக்கி

7. பணியின் - கட்டளையால். 8. குவடு - மலையுச்சி.

10 - 13. வஞ்சகாந்தையாரும் கந்தவதியாரும் சங்கமமாகுமிடத்
 துள்ள நாட்டார்கள் நடுங்கும்படி அந்நாட்டுப் பொருள்களைக் கொள்ளை
 யடித்துவிட்டு மகைந்திருத்திற்குரிய இடத்தில் அங்கே ஒளித்திருக்கிறார்
 களென்று சொல்ல. 14. பைந்தளிர்ப்படலை : சிலப். ச : 41.

16. கேண்மென - கேளுமென்று. தெருளக்கூறும் - தெளிவாகச்
 சொல்லுவான். 17. வருவாய் - வரும் வழியை.

19. பற்றாமன்னற்கு - பகையரசனாகிய உதயணனுக்கு.

22 - 4. “நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலின், நீங்கி
 னதனைப் பிற” (குறள், 495) என்றார். வேட்டுவப்படைக்குக் கல்லிடை
 யேயன்றி வெள்ளிடையில் வலியின்றென்று கருதிப் போய் வருத்துவோ
 மென்றான்; க. 56 : 38-9. 25. சேண் பட-நெடுந்தூரத்தே செல்ல.

பி - ம். 1 வாட்டுஞ்.

மறுத்து முரைத்தனன் மன்னவன் கேட்ப
 வெறுத்த வேந்தனை வெற்பிடை முற்றி
 நாற்பெரும் படைபு நம்புறஞ் சூழ
 மேற்படை நெருங்கு காலை மாற்றவன்
 30 சில்படை யாளரொடு செல்படை யின்றிக்
 கூழ்பட வறுப்பப் பாழ்படப் பாய்ந்து
 பற்றிய படைஞரு மப்பாற் படர்தர
 உறறது செய்த லுறுதி யுடைத்தென

(ஆருணியின் உட்கோள்)

இயற்கை யாக வென்றொழின் மாட்டிவன்
 35 முயற்சி யுடைமையின் முடிக்குவன் றுனெனப்
 பெயர்த்து மவற்கோர் பெருஞ்சிறப் பியற்றிச்
 சொல்லிய வெல்லா நல்குவன னாகித்
 தன்படை சிறிதே யாயினு மிவன்படை
 என்படை யென்னு மெண்ண முண்மையின்
 40 எழுது மென்றவன் மொழியா மாத்திரம்

(வருடகாரன் சேயல்)

கருதிய தெல்லாம் கால்வ லினையரின்
 உருவ வெண்குடை புதயணற் குணர்த்த

26. மன்னவன் - ஆருணி. உரைத்தல், வருடகாரன்றொழில். கேட்ப உரைத்தனனென்க.

27. வெறுத்த வேந்தனை - உதயணனை. வெற்பிடை முற்றி - தவதி யந்த மலையிடத்தே சூழ்ந்து கொண்டு. [என்பர்.

31. கூழ்பட - கலக்கமுண்டாக; 'கூழன் - தெளிவில்லாதவன்' என்பர் நீலகேசி உரையாசிரியர்.

32. அப்பால் - வெளியிடத்தே. [குச்சொல்ல.

33. உற்றது - இடையூறு. என - என்று வருடகாரன் ஆருணிக்

36. பெயர்த்தும் - மறுபடியும். அவற்கு - வருடகாரனுக்கு.

37. சொல்லியவை இவையென்பதை, நு. 25: 143 - ஆம் அடி முதலியவற்றால் அறிக.

38. இவன்படை - வருடகாரனொடு வந்த சேனை.

40. எழுதும் - எழுவோம். அவன் - ஆருணி.

41. கால்வல் இளையர் - தூதர்; 4; "ஒடுகா லினையரை யோலை யொடு போக்கி" (நு. 24: 12.) 42. உணர்த்தல், வருடகாரன் தொழில்.

(உதயணன் சேயல்)

அடற்கரும் பெரும்படை யற்றப் படாமைப்
படுப்பதோர் வாயில் பாங்குற நாடி

- 45 வெம்பரி மான்தேர்த் தம்பியர்த் தழீஇ
மதிவ்வு வாகிய மலைப்புடை மருங்கே
அதிர்ஞால் வேழமும் புரவியு மடக்கி
அவற்றுமுன் மருங்கே யகற்றுதற் கரிய
ஒள்வாட் பெரும்படை யுள்ளுற வடக்கி
- 50 அப்படை மருங்கே யயிற்படை நிறீஇத்
தரும தத்தனைப் பெருமுகம் பெய்தவற்
கெருத்துப்புடை யாக விடவகற் கொளீஇயவன்
உருத்தெழு பெரும்படைக் கோடுபுறங் காட்டிப்
படைத்தொழு வாரியி னிடைப்படப் புகுத்தி
- 55 உருள்படி போல வருட காரன்
போக்கிட மின்றி யாப்புற வடைப்ப
இருங்கணி கார னெண்ண மாக
வரம்பணி வாரியுள் வந்துடன் புகுந்த
அருந்தி லாருணி யென்னும் யானையைப்
- 60 படைக்கலப் பாரம் பற்பல சார்த்தி

-
43. அற்றப்படாமை - சோர்வு படாமல்.
44. படுப்பது - அகப்படுத்துவது; கொல்லுதலுமாம். வாயில் -
வழி; உபாயம். 45. தம்பியர் - பிங்கல கடகர்.
46. “கோடுழந் தெடுத்த கொடுங்க ணிஞ்சி” (பதிந். கசு : 1)
என்பதனுரையைப் பார்க்க.
48. அகற்றுதல் - நீக்குதல்; விலக்குதலுமாம்.
49. வாட்படை - வாளேந்திய சேனை.
50. அயிற்படை - வேலேந்திய சேனை.
51. தருமதத்தன் - தருசகனால் உதயணனுக்கு உதவியாக அனுப்
பப்பட்ட நான்கு படைத்தலைவர்களுள் ஒருவன்; இவன் சிறப்பை,
ந. 23 : 26 - ஆம் அடியால் அறிக.
52. எருத்துப்புடை - புறக்கழுத்து.
52 - 3. உருத்து - கோபித்து. அவன் படைக்கு-ஆருணிசேனைக்கு
54. வாரி - யானையை அகப்படுத்தும் இடம்.
55. உருள்படி - ஒருவகைச் சோபானம்.
54 - 6. வருடகாரன் ஆருணியைப் புகுத்தியடைப்ப.

இடுக்கண் யாஞ்செய வியைந்த தின்றென
வாரிப் பெரும்படை மற்றவன் வகுத்து
நேரா மன்னனை நீதியிற் றரிஇப்
போரிற் கோடற்குப் புரிந்துபடை புதையா
65 வாரகழ னோன்றாள் வத்தவ னிருப்ப

(ஆருணியின் மனநிலை)

வாய்த்த சூழ்ச்சி வருட காரனோ
டியாத்த நண்பினன் யானென வாருணி
மேற்சென் றழித்தன் மேயினன் விரும்ப

(தீய நிமித்தங்கள்)

அந்தமி லாற்ற லவந்தியன் யானை
70 வெந்திற னளகிரி தன்படி வாகும்
மந்தர மென்னு மத்த யானை
நீல நெடுவரை நெற்றித் தாகிய
கோலக் கோங்கின் கொழுமலர் கடுப்புறு
சூறைக் கடுவளி பாறப் பறந்தெனப்
75 பட்ட மடுத்த கொட்டைபொடு பாறவும்
உருமுறழ் முரசின் கண்கிழிந் ததனோடு
சக்கர நெடுங்கொடி யற்றன வாகி
இருநில மருங்கிற் சிதைவன வீழவும்
புள்ளா நிமித்தமும் பொல்லா வாக

61. இடுக்கண் - துன்பம். யாமென்பது மனத்தொடு சூழ்தற்கண் வந்த தனித்தன்மைப்பன்மை.

67. நண்பினன் - நட்புடையேன். 70. படிவு - வடிவம்.

73. கடுப்பு - வேகம்.

74. கடுவளி : பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது.

75. கொட்டை - யானையின் அணிவிசேடம். பட்டம், கொட்டை யொடு (75) மந்தாமென்னும் யானை (71) பாறவும் (75.)

78 - 5. “கோங்குபூத் துதிர்ந்த குன்றிற் பொன்னணி புளகம் வேய்ந்த, பாங்கமை பரும யானை” (சீவக. 2253.) 71-5. கலி. சஉ : 16-8.

76 - 8. முரசு கண் கிழிதலும் கொடியற்று விழுதலும் தீயநிமித்தங் கள் ; “திண்பிணி முரசங் கண்கிழிந் துருளவும்” புறநா. உஉக : 19.

79. புள் பறவைகளால் அறியப்படுவன. நிமித்தம் - ஏனையன.

(பூணதண்டலன் கூற்று)

- 80 விள்ளா நண்பின் விறலோ நமைச்சன்
 பூண குண்டலன் றுரணி மார்பு
 பெயர்த்து நகரம் புகுது மிந்நாள்
 அகைத்த தறிந்தனை யருண்மதி நீயேன்
 தடையார்க் கடந்து 1 தடைபா டகற்றிய
- 85 அறிந்துபடை விடுப்ப தன்னது பொருளெனச்
 செறித்த தாகச் செப்பலிற் சீறிக்

(வருடகாரன் கூற்று)

கொள்ளா அழிவினைக் கூறு மிவைபென
 வள்ளிதழ் நயந்தார் வருட காரன்
 ஊக்கங் 2 கொளுவ வாக்கங் கருகி

(ஆருணியின் செய்யல்)

- 90 ஆருணி யாச னடங்கலிற் கடாஅய்க
 காரணி முகலிடைக் கதினோரி காந்து
 மங்கு மருக்கனின் மழுங்குபு தோன்றச்
 சங்கமு முாசஞ் சமழ்த்தன விபம்பப்

80. விறலோன் - ஆருணி. 81. 'மார்பு' என்றது, ஆருணியை.
 82. பெயர்த்தும் - மறுபடியும்.
 83. அகைத்தது - புள்ளும் சித்தமும் தடுத்தமையை. என்று
 84. தடைபாடு - தடை. அகற்றிய - நீக்க. [எதிர்த்து
 85. அறிந்து - காலம்அறிந்து. விடுப்பது - விடுக்க வேண்டுவது
 வியங்கோள்; "கொள்ளப் படாது மறப்ப தறிவிலென் கூற்றுக்களே
 (சிற். 87.) பொருள் - காரியம்.
 86. சீறி - வருடகாரன் கோபித்து.
 87. கொள்ளார்அழிவினை - பகைவரசுழிவை. இவை - இவ்வுற்
 89. ஊக்கங் கொளுவ - தைரியத்தை உண்டாக்க. [பாதங்கள்.
 90. களிறு கடாஅய் - யானையைச் செலுத்தி.
 90 - 92. யானையிலிருக்கும் ஆருணியின் ஒளிமழுக்கத்திற்கு
 மேகத்திடை மறைபுஞ் சூரியனது ஒளிமழுக்கம் உவமை. இஃது அவ்
 சகுனமென்பது, "மேனியுங், கள்ளவிழ் கண்ணியுங் கரிந்த") சூளா.
 அரசியல். 93) என்பதனாலும் விளங்கும்.
 93. சமழ்த்தன - வருத்தினவாய்.
 ப - ம். 1 கடைபா. 2 கொழுவு.

பொங்குதூற் படாகையொடு வெண்கொடி துடங்க
95 நிரந்த பெரும்படை பரந்தெழுந் தேடி
மாற்றே னிருந்த மலையக மடுத்துக்

(போர் நீசழ்ச்சி)

கூற்றா யெடுத்த கோல விற்படை
நாற்றிசை மருங்கினுங் கார்த்துளி கடுப்பக்
கடுங்கணை சிதறிக் கலந்துடன் றலைப்பெய
100 நடுங்கின ராகி யுடைந்துபுறங் கொடுத்துப்
பொறிப்படை புதைந்த குறிக்களம் புகலும்
எண்டிசை மருங்கினு மியமரத் தொலியொடு
விண்டோய் வெற்பொலி விரவுபு மயங்கி
ஆர்ப்பிசை யரவமும் போர்க்கனிற் றதிர்ச்சியும்
105 கார்க்கட லொலியெனக் கலந்துடன் கூடித்
திமிரம் பாய்ந்த வாமர்மயங் கமயத்துச்
சிலைத்தன தூசி மலைத்தன யானை
ஆர்த்தனர் மறவர் தூர்த்தனர் பல்கணை
விலங்கின வெள்வா ளிலங்கின சூந்தம்
110 விட்டன தோமரம் பட்டன பாய்மாத்
துணிந்தன தடக்கை குணிந்தன குஞ்சரம்

94. படாகை - பெருங்கொடி. 96. மாற்றேன் - உதயணன்.
98 - 9. கார்த்துளி... ..சிதறி. 121; “பெயலுறழ்க் கணை
றி” மதுரை. 183.

100. நடுங்குதல் : உதயணனுடைய வீரர்தொழில். [இடம்.

101. பக்கத்தில் இயந்திரங்கள் மறைக்கப்பெற்ற குறித்தலையுடைய

103. வெற்பொலி - இங்கே எதிரொலி. விரவுபு - கலந்து.

105. காரொலி, கடலொலி.

104 - 5. “காருங் கடலுமொத் தெழுந்த வன்றே” சீவக. 447.

106. திமிரம் பாய்ந்த - இருள் பரந்த.

107. சிலைத்தன - ஒலித்தன. தூசி - கொடிப்படை. மலைத்
தன - போர்செய்தன.

109. விலங்கின - குறுக்கிட்டன. சூந்தம் கைவேல்.

110. தோமரம் - எறியும் ஆயுதம்.

111. தடக்கை - வளைந்த கை; “தடவென் கிளவி கோட்டமுஞ்
செய்யும்” தோல். உரி. சூ. 23.

அற்றன பைந்தலை யிற்றன பல்கொடி
 சோர்தன பல்சூடர் வார்தன குருதி
 குழந்தது போர்க்கள மெழுந்தது செந்துகள்
 115 அழிந்தன பூழி விழுந்தனர் மேலோர்

(உதயணன் செய்யல்)

இப்படி கிகழ்ந்த காலே வெப்பமொடு
 பெருப்படைச் செற்றத் திருங்கடன் மாந்திக்
 குஞ்சரக் கொண்முகக் குன்றடைந்து சூழீஇக்
 காலிய லிஷுளிக் கடுவளி யாட்ட
 120 வேலிடை மிடைந்து வானிடை மின்னக்
 கணைத்துளி பொழிந்த கார்வரைச் சாரல்
 நுருபெருஞ் சிறப்பி னுதயண குமான்
 பொருபடை யுருமிற் பொங்குபு தொடரத்

(குருணியன் செய்யல்)

தாசணி மார்ப னுருணி யரசனும்

114. 'செந்துகள்' என்றார், இரத்தத்தாற் சிவந்த களத்தெழுத வால்; "குருதி...துப்புத் துகளிற் கெழுஉம்" களவழி. 1.

115. அழிந்தன - மிகுந்தன. மேலோர் - குதிரையின்மீதும் யானை யின்மீதும் உள்ளோர்.

117. காலாட்படையாகிய கடனீரைக் குடித்து. படைக்குக் கடல் உவமை: ந. 19: 201.

118. யானை மை பூசப்பெற்றிருத்தலின், 'கொண்முக்குன்று என்றார்; மேகம்முகபடாத்திற்கு உவமையுமாம்; "தாழு மாமழை தழுவு நெற்றியாற், சூழி யானைபோற் றேன்று மால்வரை" கம்ப. கையடை. 23.

119. = ந. 24: 57, அடிக்.

118 - 21. "இருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பிற், கருங்கை யானை கொண்முக வாக, நீண்மொழி மறவ ரெறிவன ருயர்த்த, வான்மின் னாக வயங்குகடிப் பமைந்த, குருதிப் பலிய முரசமுழக் காக, அரசராப் பணிக்கு மணங்குறு பொழுதின், வெவ்விசைப் புரவி வீசவளி யாக, விசைப்புறு வல்வில் வீங்குநா ணுகைத்த, கணைத்துளி பொழிந்த கண்ணகன் கிடக்கை" புறநா. நகுக: 1 - 9.

117 - 21. மலைப்பக்கமாதலால் தேர்ப்போர் கூறராயினார்.

123. ஆயுதமாகிய உருமேற்றேடு.

- 125 காந்தா ரகனுங் ¹ கழற்காற் சாயனும்
தேந்தார்ச் ² சூரனுந் திறப்பம சேனனும்
இந்நாற் றலைவரு மெரிகான் றெதிர்ப்பச்
³ செந்நே ராகச் செல்வுழி யெதிரே

(கடகபிங்கலர் சேயல்)

காந்தா ரகனைக் கடக பிங்கலர்

- 130 தேந்தார் மார்பந் திறப்ப வெய்ப
ஆழ்ந்த வம்போ டழிந்தன னாகி
வீழ்ந்தன னவனும் வீழ்ந்த பின்னர்

..... ::

(ஆருணியினை கூற்று)

பெய்கழ லாருணி பிறந்த நாளுட்
செவ்வாய் விருச்சிகஞ் சென்றுமே நெருங்க

- 135 ஆற்றல் சான்ற வடல்வே லாருணி
ஏற்றோர் யாவ ரீண்டுவந் தெதிர்க்கெனச்

(உதயணன் சேயல்)

சீற்றத் துப்பிற் சேதியர் பெருமகன்
கழலணி காலினன் கரண யாப்பினன்
நிழலணி நல்வா ⁴ ளழல வீசித்

- 140 தாங்கருங் காதற் றம்பியர் சூழ்ப்
பூங்கழற் றோழர் புடைபுடை ⁵ டார்தர
ஒன்னுப் பகையா னுதயண னென்பேன்

126. பமசேனன் - பிரமசேனன். 125 - 6. = ந. 26 : 78 - 82.

125 - 8. காந்தாரகன் முதலிய நால்வரும் தன்பால் நின்று உதயணன் முதலியோரை எதிர்க்க, ஆருணி நேரே வரும்பொழுது.

129. கடகனும் பிங்கலனும், உதயணன் தம்பிமார்.

130. தார் - இங்கே தும்பைமலை.

133 - 4. 'பிறந்தநாளஞ் செவ்வாய்க் கிழமையும்' எனத் திய காலத்தைக் குறித்து வழங்கும் பழமொழி ஈண்டு அறியத்தக்கது; விருச்சிகம், அங்காரகனுக்கு ஆட்சிவீடு. [கவசம்.

137. சேதியர் பெருமகன் - உதயணன். கரணயாப்பு - போர்க்

142. ஒன்னுப் பகை யான் - பொருந்தாத பகைவன் யானே.

பி - ம். ¹ கழற்கதிர்நாயன். ² சானுவுந்திறற் பரிசேனனும்.

³ சென்னேராக, ⁴ ணலவலம். ⁵ யாத்தர,

இன்னு மன்ன கின்னுயி ருணீஇய
வந்தனெ னென்றே சென்றுமே நெருங்க

(ஆருணியீர் சேயல்)

145 இடுகளி யானை யெதிர்கண் டாங்குருத்
தடுத்திற் லாருணி யவனுரை பொறுஅன்
பன்மயி ரணிந்த பத்திச் சேடகம்
மின்னொளிர் வானொடு பின்னவன் 1 வாங்கக்

(உதயணன் சேயல்)

காதி வெவ்வினை கடையறு காலேப்
150 2 போதி பெற்ற புண்ணியன் போல
வீதல் சான்ற வெகுளி முந்துழீஇ
எதிர்தத மன்னனைச் செயிர்த்தனன் தலைப்பெய்
தியாவரும் வேண்டா விதன்பின்மற் றிவனை
வீய நூறி வெஞ்சினந தணிகென

155 ஏயர் பெருமக னெதிர்வது விருட்ப

(தருமதத்தன் ஆருணியரசனைக் கொல்லல்)

வேற்று 3 வேந்தனை வீழ நூறுதல்
மாற்று தெனக்கு மன்ன வநுனெனக்
கரும மாதல் காரணங் காட்டித்

145. இடுகளி - அநிமதூரத்தழை முதலியவற்றை இடுதலால் உண்டாகிய மதம். மதயானை ஒன்றையொன்று நேரே கண்டாற்போலக் கோபித்து. 147. சேடகம் - கேடகம்.

148. வாங்க - எடுக்க.

149. காதி வெவ்வினை - காதிசுருமங்கள் ; அவை ஆத்ம குணங் களைக் கொல்லுவனவென்பர் ; “காதிக்கண் ணரிந்த காசி றனிமுதிர் கடவுள்”, “காதிக்கண் ணரிந்து வென்ற வுலகுணர் கடவுள்” (சீவக. 1240, 2713) என்பவற்றாலும் அவற்றின் உரைகளாலும் உணாக. [366.

150. போதி - அறிவு ; “போதிச செல்வம் பூண்டவர்” சீவக.

152. ஆருணியைக் கோபித்துச் சேர்ந்து.

புண்ணியன்போல (150)த் தலைப்பெய்து (152.)

154. தணிசு - தணிவேன். 156. வேற்று வேந்தன் - ஆருணி.

157. மாற்றாது - இல்லையென்னாமல்

பி - ம். 1 வாங்கிய, போதிற் பெற்ற, 3 வேந்தரை.

- தரும தத்த னென்னுங் கடுத்திறல்
 160 அருமுரட் ¹ கலுழனி னூர்த்துமே லோடிப்
 பொருமுர ணழிக்கும் புனைபடை பயிற்றி
 இமைப்போர் காணு ² விகற்றொழிற் றிரிவொடு
 பலர்க்குப் பதமின்றிப் பாஞ்சால ராயனைத்
 தனக்குப் பதமாகத் தலைப்பெய் தேற்றலின்
 165 வார்கவுள் லேழமும் வசத்த தன்றியவன்
 ஊர்வழிச் செல்லா தொல்குபு நிறறாக்
 கூர்கெழு வச்சிரங் கொண்டு வானவன்
 கார்கெழு மாமலைக் கவினழித் ததுபோற்
 றுரணி மார்பன் யானையை வீழாக்
 170 கனல்சொரி மலையிற் கவிய நூறித்
 தார்கெழு மார்புந் தலையுந் தகர
 முடியணி யார முத்துகிரை துளங்கத்
 தொடியணி திண்டோடு ணிந்துநிலஞ் சேரப்
 பணிவில னெறிதலிற் படைக்கலஞ் சேராத்
 175 ததுக ணிமையான் றருக்கினு டுறுதியேப்
 பிறுமுனை மருங்கு னேடுபடத் திருகி
 மான்முதல் வகையி னான்மறை யாளன்

-
159. கடுத்திறல் - கடுத்திறலையுடையான்.
 162. இமைப்போர் காணுமை வேகத்தைப் புலப்படுத்தியது.
 163. பதம் - உணவு. 165. ச. 1 : 10. அவன் - ஆருணி.
 166. ஊர்வழி - செலுத்தும் இடத்தே நிறறா - நிற்க.
 167. வச்சிரப்படை நூறு முனைகளையுடைமையின், 'கூர்கெழு
 வச்சிரம்' என்றார்; "சதகோடி தனக்கொளித்துத் தடங்கடலிற் புகுங்
 கிரிபோல்" (வி. பா. இராசசூய. 15.) வானவன் - இந்திரன்.
 169. வீழா - வீழ்த்தி. 170. கனல் குருதிக்கு உவமை.
 173. தொடி - வீரவளை 174. பணிவிலன் - தாழாமல்.
 175. கண்ணிமையானென்றது, ஆருணியின் வீரங் கூறியபடி;
 நடுக்கமில் வேந்தன்" (187) என்பர் பின்னும்; "விழித்தகண் வேல்
 கொண் டெறிய வழித்திமைப்பின், ஓட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு"
 (குறள், 775.) 176. ஏடு - ஏடுத்தல்.
 177. மால்முதல் வகையின் - திருமலை முதலாகவுடைய அவதார
 வகையுள். நான்மறையாளன் - பரசுராமன்.

மழுவே றுண்ட மன்னவன் போலக்
கொழுநீணக் குருதியுட் குஞ்சரத் தோடும்
180 அழிவுகொண் டாருணி யவிந்தனன் வீழ்தலிற்
(உதயணன் சேயல்)

கொற்றம் பெற்றனன் குருகுலத் திறையென
வெற்ற முரசம் வேழ மேற்றி
நகரினு நாட்டினும் பகர்வன 1 ரறைகெனப்
பின்னரை போக்கி யொன்றாம் குறுகிப்
185 படைத்தொழில் வதுவை நம்மாட் டெய்த
முடித்தன னென்று சமழ்த்தன னோக்கி
நடுக்கமில் வேந்தனை நாழு முன்னின்
நடக்கற் பாலமென் றியாழறி வித்தகன்
அமரார் புகழத் தமரி னடக்குவித்
190 தீம மேற்றியவ னுரிமைச் சனத்திற்

178. ஏறு - ஏறிதல். மன்னவன் - கார்த்தவீரியன்.
181. குருகுலத்திறை - உதயணன்; “நீயே.....குருகுலக் குரு
சில்” (உ. 11: 127, அடிக்) 182. வெற்றம் - வெற்றி.
181 - 2. “வென்றெறி முரசின் வேந்தர்” புறநா. ககஉ : 4 ;
“வேந்தர் வென்றெறி முரசின்” துறுந். ௩௮௦ : 1 - 2.
183. பகர்வனர் அறைக - ‘கொற்றம் பெற்றனன்.....இறை’
(181) என்று சொல்லி முரசடிக்க.
184. பின்னரை போக்கி - பெருமைபொருந்திய வீரப்புகழை
எங்கும் நீளச்செய்து; என்றது, பல தேசங்களுக்கும் சொல்லியனுப்பி
யென்றபடி. ஒன்றான் - ஆருணி.
185. வதுவை - வீரமகளை மணந்தமை. “பேர்ச்சயப் பாவை
யுஞ் சீர்த்தனிச் செல்விபுந், தன்பெருந் தேவிய ராகி யின்புற”
ஸ்ரீ ராஜேந்திரசோழதேவர் மெய்க்கீர்த்தி.
186 சமழ்த்தல் - நாணுதல். [கள்.
குறுகுதலும் (184) முடித்தலும் (186) தருமத்தன் தொழில்
188. அடக்கல் - ஈமக்கடன் கழித்தல். யாழறி வித்தகன் - உத
யணன்.
189. அமரார் - பகைவர். தமரின் - தம்மவரைக்கொண்டு.
190. அவன் உரிமைசசனம் - அவ்வாருணியின் உரிமை மகளிர்.
பி - ம். 1 ரறைந்தெனப்.

கேம மீகென் றிடவகற் போக்க

(வருடகாரன் சேயல்)

வரிகழ னேன்றான் வருட காரன்
இரியற் படையொ டியைந்தொருங் கீண்டிக்
கொடிக்கோ சம்பிக் கொற்ற வாயில்

195 அடுத்தனன் குறுகி யஞ்சன்மின் யாவிரும்
வடுத்திர் பெரும்புகழ் வத்தவர் கோமான்
படுத்தனன் கண்டிர் பாஞ்சால ராயனை
அடைத்தனிர் வையா தகற்றுமின் கதவென

(நகரமாந்தர் கூறுதல்)

நகரத் தாளர் புகரறக் கூறுவர்
200 தொல்வழி வந்தவெம் பெருமக னெழுதிய
வெல்பொறி யோலை விடுத்தபி னல்லது
புகுதர விடோமிந் நகர்வயின் யாடுமென

(யாவரும் நகர் புதுதல்)

உடனயிர்ப் பிரிய வுதயணன் மந்திரி
இடவகன் வந்தமை யிசைத்தலும் விரும்பிக்
205 கொடியும் படாகையும் வடிவுபட வுயரிச்
செறிந்த கதவந் திறந்தன ரெதிர்கொள
வென்றியொடு புக்கு நின்ற மறவருட்

191. ஏமம் - பாதுகாவல் ; பொன்னுமாம்.

190 - 91. = ச. 1 : 26 - 8.

193. கெட்டு ஓடிய ஆருணிபடையே மிஞ்சிற்றென்பது தோன்ற
' இரியற்படை ' என்றார்.

195. ' கண்டேன் சீதையை ' என்றாற்போல முதலில், ' அஞ்சன்
மின் ' என்றான்.

195 - 8. ' அஞ்சன்மின்...கதவு ' என்பது, மதிலகத்தோரை
நோக்கி வருடகாரன் கூறியது.

200. பெருமகன் - அரசன் ; என்றது உதயணனை.

201. பொறி - இலச்சினை ; முத்திரை.

202. என - என்று நகரத்தார் சொல்ல.

203. அயிர்ப்பு இரிய - சந்தேகம் கெட.

204. இசைத்தலும் - வருடகாரன் சொன்னவுடன்.

205. உயரி - உயர்த்தி.

கூடு

- டலைவ னாகிய தொலைவில் விழுச்சீர்ப்
பாடுசால் சிறப்பிற் பாஞ்சால ராயன்
- 210) கண்மணி யன்ன திண்ணறி வானன்
கும்பனென் போனை வெம்ப நூறி
இன்று மற்றிங் கிவன்றம ருளரெனிற்
குன்ற ரவரைக் கோறு நாடுமெனக்
கழிப்புறு வெள்வாட் டெழித்தன ருரீஇ
- 215 ஒழுக்கஞ் சான்றோர் பிழைப்பில ரோம்ப
மலைத்தொகை யன்ன மாட வீதியுட்
சிலைப்பொலி தடக்கைச் சேதியன் வாழ்கென
அலைதல் வைய மறிய வெங்கும்
பிறைமருப் பியானைப் பிணரெருத் தேற்றிப்
- 220 பறைவிட் டன்றும் பகைமுத லறுத்தென்.

உள—பறை விட்டது முற்றிற்று.

மூன்றாவது

மகத காண்டம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக காண்டம் மூன்றினுற் காதை, ௧0௫.

213. குன்றார் - பகைமை குறையார். கோறும் - கொல்லுவோம்.

214. கழிப்பு - வெட்டித் தள்ளுதல்.

215. ஒழுக்கம் - மன்னரைச் சார்ந்தொழுகல்.

217. சிலை - வில்லின் தழும்பு.

220. பறைவிட்டன்று - வெற்றிப்பறை விடப்பட்டது ; பகைவர் பற்றியிருந்த நாட்டைக் கைக்கொண்டு பறைவிடுத்தலை, சீவக. 2372-ஆம் செய்யுள் முதலியவற்றால் உணர்க.

இதன்பின், “ இந்தக் காவியம் நயினான் அழதகவிஎழுத்து ” என்னும் வாக்கியமும்,

“ முன்னுளின் மூவ நரைகண்ட சோழன் முறைமையைப்போல்
இந்நாளி லேகோங்க வேண்மாக் கதைகண் டெழுதுவித்தான்
பன்னாறுங் கிரீத்திப் பழைசை யடைஞ்சான்மெய்ப் பாலனியல்
நன்ன வலர்புகழ் சின்னடைஞ் சான்றென்னை நாட்டவனே ”

என்னும் கட்டளைக்கவித்துறையும் எட்டுப்பிரதியில் எழுதப். பெற்றிருந்தன.

நான்காவது வ த் த வ கா ண் ட ம்.

க—கொற்றங் கொண்டது.

(உதயணன் வருடகாரன் முதலியோர்க்குச் சிறப்புச் செய்தல்)

- பகைமுத லறுத்துப் பைங்கழ னேன்றாள்
வகைமிகு மான்தேர் வத்தவர் கோமான்
வருட காரன் பொருடேரி சூழ்ச்சி
பொய்யாது முடித்தலின் மெய்யுறத் தழீஇ
5 ஏறிய யானையுந் தன்மெய்க் கலனும்
கூறுபட லின்றிக் கொடுத்தனன் கூறி
அறைபோ மிவனென வாருணி யுரைத்த
குறையா விழுப்பொரு ளன்றே கொடுத்துத்
தரும தத்தனைத் தோண்முதல் பற்றிப்
10 பரும யானையொடு பாஞ்சால ராயனை
வெங்கள் த் தட்ட வென்றி யிவையென
நெய்த்தோர்ப் பட்டிகை யாக வைத்துப்
பத்தூர் கொள்கெனப் பட்டிகை கொடுத்து

சு—வத்தவ காண்டம்.

[இஃது உதயணன் வத்தவ நாட்டிலிருந்த பொழுது நிகழ்ந்த
செய்திகளைத் தொகுத்துக் கூறுவது.]

க.—கொற்றங் கொண்டது.

[உதயணன், கோசம்பிநகரை யடைந்து சிங்காதனமேறி அரச
வுரிமையைக் கைக்கொண்டது இதனால் அறியலாகும்.]

1. பைங்கழல் - பசும்பொன்னாலாகிய வீரக்கழல்.
3. சூழ்ச்சி - ஆலோசித்த காரியங்களை.
- 7 - 8. 'இவ்வருடகாரன் உதயணனை வஞ்சித்து நமக்குத் துணை
யாவான்' என்று கருதி ஆருணி வகைப்படுத்திச் சொன்ன நிறைந்த
சிறந்த பொருள்களை.
9. தருமதத்தன் - ஆருணியைக் கொன்றவன்.
12. நெய்த்தோர் - இரத்தம். பட்டிகை - பத்திரிகை

- நன்னுட் கொண்டு துன்னினர் குடி
 15 வெங்கண் யானைமீசை வெண்குடை கவிப்பப்
 பொங்குமயிர்க் கவரி புடைபுடை வீசச்
 | கங்கை நீத்தங் கடன்மடுத் தாங்குச்
 சுங்கமூர் தூழு முரசினே டியம்ப
 மன்பெரு முதுர் மாசன மகிழ்ந்து
 20 வாழ்த்து மோசை, மறுமொழி யார்க்கும்
 கேட்பதை யரிதாய்ச் சீர்த்தகச் சிறப்ப
 ணழி தோறு முலகுபுறங் காந்து
 வாழிய நெடுந்தகை யெம்மிடர் தீர்க்கெனக்
 கோபுரந் தோறும் பூமழை பொழியச்
 25 சேயுயர் மாடத்து வாயில் புக்குத்
 தாம மார்ப னுருணி தன்னே
 மம மேற வியல்புடை யமைதியர்க்
 தேம மீத்த வியல்பின னாகிக்
 கழிந்தோர்க் கொத்த 1 கடந்தலை கழிக்கென
 30 ஸுழிந்தோர்க் கெல்லா மோம்படை சொல்லி
 வேறிடங் காட்டி யாறறிந் தோம்பி
 வியலக வரைப்பிற் கேட்டோர் புகழ்

(உதயணன் சிங்காதனமேறி வீற்றிருத்தல்)

உயர்பெருந் தானை யுதயண குமரன்
 அமைச்சினு நண்பினுங் குலத்தினு மமைதியிற்

-
14. துன்னினர் - நெருங்கினவர் ; என்றது, ஐம்பெருங்குழுவும்
 எண்பேராயமுமானவரை. 17. மதுரைக் 696.
 20. மறுமொழி - பிறர் கூறும் கூற்று.
 21. கேட்பதை - கேட்டல்.
 20 - 21. “ஆற்றெலி யரவமொ டின்னவை பெருகிக், கூற்றெலி
 கேளாக் கொள்கைத் தாகி” (பெருங் க. 42 : 124 - 5) ; “மொழி
 மொழி, ஒன்றல பலபல வுடனெழுந் தன்றவை, எல்லாந் தெரியக் கேட்டு
 நர் யாரவை” பரி. கஉ : 36 - 8, விசேடக்.
 25. மாடத்துவாயில் : இது வாயின்மாடமெனவும வழங்கும.
 27 - 8. = ௩. 27 : 190 - 91.
 29. கழிந்தோர்க்கு - இறந்தவருக்கு. கடம் - ஈமக்கடன்.
 பி - ம. 1 கடந்தலைக் கிழக்கென.

35 பெயர்த்துலையெய்திப் பேருந் தழீஇ

.....

முதற்பெருங் கோயின் முந்துதனக் கியற்றி

மணிப்பூண் கண்ணியர் மரபறி மாந்தர்

முட்டில் கோலமொடு கட்டில் படுப்ப

நோற்றார் விழையு நாற்பான் மருங்கினும

40 முழுவொலிச் சும்மையொடு முரசங் கறங்க

¹ விழவியல் சும்மையொடு விபனகர் துவன்றிக்

குடியுங் குழுவு ² மடியுறை செய்ய

எவல் கேட்குங் காவல ரெல்லாம்

பெருந்திறைச் செல்வமொ டொருங்குவந் திறுப்பக்

45 களம்படக் கடந்து கடும்பகை யின்றி

வளம்படு தானை வத்தவர் பெருமகன்

மாற்றார்த் தொலைத்த மகிழ்ச்சியொடு மறுத்தும்

வீற்றிருந் தனனால் விளங்கவை யிடையென்.

க—கொற்றங் கொண்டது முற்றிற்று.

37. கண்ணி - ஏனாதி, காவிதியென்னும் பட்டத்திற்குரிய மாலை.
மரபு - கட்டில் படுக்குமுறைமை.

38 முட்டில் கோலம் - குறைதலில்லாத அலங்காரம். கட்டில் -
சிங்காதனம்.

42. அடியுறை செய்ய - அடியின்கண் உறைய; பரி. பார்க்க.

43. காவலர் - அரசர்.

47. மாற்றாரென்றது ஆருணி, கார்தாரகன் முதலாயினாரை;
நட. 27 : 124 - 6.

47 - 8. முன்பு வீற்றிருந்த சிங்காதனமாதலின், 'மறுத்தும் வீற்
ற்றிருந்தனன்' என்றார்.

டி - ம். ¹ விழவொலிச். ² மடியுறை.

உ—நாடு பாயிற்று.

(உதயணன் செங்கோற் சிறப்பு)

- விளங்கவை நடுவண் வீற்றினி திருந்த
வளங்கெழு தானை வத்தவர் பெருமகன்
வெங்கோல் வேந்தன் வேற்றுநா டிதுவெனத்
தன்கோ லோட்டித் தவற்றி னுட்டிய
5 புன்சொற் படுதகம் புதியவை நீக்கிச்
செங்கோற் செல்வஞ் சிறப்ப வோச்சி
நன்னக ரகத்து நாட்டக வரைப்பினும்
தொன்மையின் வந்த தொல்குடி யெடுப்பிப்
படியு நீக்கும் படுதகம் பூண்ட
10 குடிகட் கெல்லாக் குளிர்ப்பக் கூறித்
திருந்திய சிறப்பிற் ¹ தேவ தானமும்
அருந்தவர் பள்ளியு ² மருகத் தானமும்
திருந்துதொழி லந்தண ரிருந்த விடனும்
தோட்டமும் வானியுங் கூட்டிய நல்வினை
15 ஆவணக் கடையு மந்தியுந் தெருவும்
தேவ குலனும் யாவையு மற்றவை

உ—நாடு பாயிற்று.

[உதயணன், பேரில் தனக்த உதவிசெய்தவர்களுக்கு வேண்
டியவற்றைக் கொடுத்தது அனுப்பிவிட்டுக் குடிகளின் துறையைத் தீர்த்
துத் தன்னுடைய நாட்டைப் பரவச் செய்தமை இதனால் அறியலாதம்.]

2. பெருமகன் : எழுவாய்.
3. வெங்கோல்வேந்தன் - ஆருணி.
4. 'தன்' என்றது ஆருணியை. தவற்றின் நாட்டிய - அநீதி
யால் ஆருணி நிலைநிறுத்தின.
5. படுதகம் - பெரிய இராச்சியபாரம் ; சீவக. 203.
8. பரம்பரையிற் காரியம் பார்த்துவந்த பழைய குடிமக்களை
11. தேவதானம் - தேவாலயம். [யுயர்த்தி.
16. குலம் - கோயில். 17. புதுக்க என்று. 19. தழுவகு குரல்.
- பி - டி. தேவர். ² மருகர் தானமும்.

- சிறைத்தலை யெல்லாம் புதைத்தவை புதுக்கிள்
 நிழந்த மாந்தரு மெய்துக தமவெனத்
 தழங்குரன் முரசந் தலைத்தலை யறைகெனச்
 20 செல்வப் பெரும்புனன் மருங்கறவைகளும்
 நல்கூர் கட்டழ னலிந்துகையறுப்ப
 மானம் வீட லஞ்சித் தானம்
 தளராக் கொள்கையொடு சால்பகத் தடக்கிக்
 கன்னி காமம் போல வுள்ள
 25 இன்மை யுரையா விடுக்க னானிரும்
 ஊக்கமும் வலியும் வேட்கையும் விழைவும்
 மூப்படர்ந் துழக்க முடங்கி னீரும்
 யாப்பணி 1 நன்னலந் தொலைய வசாஅய்த்
 தீப்பிணி யுற்றுத் தீரா தீரும்
 30 இடுமணன் முற்றத் தின்னியங் கறங்கக்
 குடுமிக் கூந்தலு ணறுநெய் நீவி
 நல்லவை நாப்பட் பல்சிறப் பயர்ந்து
 கொண்டோன் றுறந்து கண்கவிழ்ந் தொழுக
 வாழ்த லாற்றாச் 2 சால்பணி மகளிரும்

-
20. மருங்குஅற - உங்களிடத்தினின்றும் அறுதலால்.
 21. கட்டழலென்றது வறுமையை. கை - செயல்.
 22 - 3. தானம் தளரா - நிலையினின்றும் தளராத.
 24 - 5. “கன்னிய மகளிர் நெஞ்சிற் காமம்போற் கரக்க” (சீவக.
 1861); “கன்னியர்தம் வேட்கையே போலுங் களிமழலை, தன்மணிவா
 புள்ளே தடுமாற” நள. 190. [970.
 20 - 25. வறுமையுடையீரும்; க. 40 : 237; நாலடி. 40; குறள்,
 26 - 7. ஊக்கமுதலியன ஒழிந்து முதுமையினால் உடல் வளைந்
 28. அசாஅய் - மெலிந்து. [தீரும்.
 28 - 9. தீராப்பிணியையுடையீரும்.
 30. இடுமணல் - கொண்டுவந்திட்ட இளமணல்; க. 36 : 138,
 38 : 811, ந. 5 : 93.
 31. குடுமி - உச்சி. நறுநெய் - வாசவெண்ணெய். ‘குடுமிக்
 ஈந்தலில் நறுநெய் பெய்து’ இறை. கு. 1, உரை.
 33. கண் கவிழ்ந்தொழுக - நிமிர்ந்து பாராதிருப்ப.
 பி - ம். 1 நன்கலந் தொலைவசாஅய்த். 2 சால்பினியீரு மகளிரும்.

- 35 நிறைப்பெருங் கொல்த்து நெறிமையின் வழாஅ
உறுப்புக்குறை பட்ட ருட்படப் பிறரும்
வந்தனர் குறுகி நுகுறை யுரைத்துத்
துன்ப நீங்க வுன்பம் பயப்ப
வேண்டின கொள்ளப் பெறுதீர் நீரென
- 40 மாண்ட வீதியொடு மன்ற மெல்லாம்
ஆர்குரன் முரசு மோவா ததிரக்
கோடி முற்றி நாடொறும் வருவன
நாடு நகரமு நளிமலை முட்டமும்
உள்கண் டமைந்த கொள்குறி நுகும்பிற்
- 45 கணக்கருந் திணைகளு மமைக்குமுறை பிழையாது
வாயிற் செல்வங் கோயிலுட் கொணரப்
போரின் வாழ்நரும் புலத்தின் வாழ்நரும்
தாரின் வாழ்நருந் தவாஅப் பண்டத்துப்
பயத்தின் வாழ்நரும் படியிற் றிரியா
- 50 ஓத்தின் வாழ்நரு மொழுக்கின் வாழ்நரும்
யாத்த சிற்பக் கயிற்றின் வாழ்நரும்
உயர்ந்தோர் தலையா விழிந்தோ ரீரூ
யாவர்க் காயினுந் தீதொன் றின்றி
மறனி நெருங்கி நெறிமையி னொரீஇக்

-
35. வழாஅ - வழுவீ. 36 உறுப்புக்குறை - அவயவக்குறை.
37. குறை - ஆகவேண்டிய காரியம்.
40. பெரிய வீதிகளிலும் பொதுவிடத்திலும்.
41. மிக்க முழக்கத்தையுடைய முரசு இடைவிடாது முழங்க.
42. கோடி - கோடிபொருள் ; புறநா. கஅச : 6, உரை.
43. நளிமலை முட்டம் - செறிந்த மலைப்பக்கங்களில் வழிமுட்டா
யிருக்கும் இடங்கள் ; துநீச்சி. 258, ந.
44. நுகும்பு - (இங்கே) பனையோலை ; ' நுகும்பென்பது பனை
வாழை, புதல் புல்லென்பவற்றிற்குரித்து ' நன். கு. 387, மயிலை.
45. கணக்கருந்திணைகளும் : க. 32 : 61 - 2, ச. 10 : 37.
51. கயிறு - நூல்.
47 - 51. வீரரும் குடிமக்களும் நெய்தற்றொழிலோரும் வாணிகஞ்
செய்பவரும் அந்தணரும் நல்லொழுக்கத்தவரும் சிற்ப நூலால் வாழ்வ
53. ஒன்றின்றி - சிறிதுமின்றி. [ரும்.

- 55 கூற்றுயிர் கோடலு மாற்றா தாக
உட்குறு செங்கோ லுறின்று நடப்ப
யாறுந் தொட்டவு முறுவன வொழுகக்
காடும் புறவுங் கவின்றுவளஞ் சிறப்பப்
பொய்யா மாரித் தாகி வைகலும்
- 60 தண்டா விற்பந் தலைத்தலை சிறப்ப
விண்டோய் வெற்பின் விளைகுர லேனற்
குறவ ரெறிந்த கோலக் குளிர்மணி
முல்லை தலையணிந்த முஞ்ஞை வேலிக்
1 கொல்லை வாயிற் குப்பையுள் வீழவும்
- 65 புன்புல வழுவர் படைமிளிர்த் திட்ட
ஒண்கதிர்த் திருமணி யங்கண் யாணர்
மருத மகளிர் வண்டலுள் வீழவும்

55. “ மன்னவன் செங்கோன் மறுத்த லஞ்சிப், பல்லுயிர் பருகும்
புலவாய்க் கூற்றம், ஆண்மையிற் றிரிந்து ” (சிலப். ௫: 218 - 20);
‘ மாறழிந், தோடி மறவி யொளிப்ப முதுமக்கட், சாடி வகுத்த தராபதி
யும் ” வீரக்கி. உலா. 7 - 8.

54 - 5. வீரங்கூறிற்று.

[றிச் செல்ல.

56. பகைவர் அஞ்சுதற்குக் காரணமாகிய செங்கோல் இடையூறின்

57. தொட்ட - தோண்டின கிணறு முதலியவை.

58. காடு - பெருங்காடு. புறவு - சிறுகாடு ; பதிந். கந: 20,
-ரை. கவின்று - அழகுபெற்று.

59. புறநா. நடு: 15 - 6, அடிக்.

[மிக.

60. தலைத்தலை-இடந்தோறும் ; மேன்மேலுமென்றுமாம். சிறப்ப -

61. குரல் - கதிர்.

61 - 2. எனற்குறவர் - திணைப்புணங் காக்கும் குறவர்.

61 - 4. குறிஞ்சியும் முல்லையும் மயங்கிய மயக்கம்.

63. முஞ்ஞை - முன்னை ; புறநா. கக௭. “ முன்றிலாடு முஞ்ஞை
புதிலை கறிக்கும் ” தொல். செய். கு. 31, பேர். மேற்.

65. புன்புலம் - முல்லை நிலம். படை மிளிர்த்திட்ட - கலப்பை
‘ழ்மேலாக்கின. 66. யாணர் - அழகு.

67. வண்டல் - விளையாடும் இடம். 68. க௭ளவை - ஆரவாரம்.

65 - 7. முல்லையும் மருதமும் மயங்கிய மயக்கம்.

பி - ம். 1 கொல்லையாயின.

- வயலோ ரெடுத்த கௌவைக் கிருங்கழிக்
 கயல்கொள் பொலம்புள் சுதுமென வெருவவும்
 70 ¹ திணைவிராய் மணந்து திருவிழை தகைத்தாக்
 களவு மரம்புங் கனவினு மின்றி
 விளைத லோவா வியன்பெரு நாட்டொடு
 பட்டி நியமம் பதிமுறை யிரீஇ
 முட்டின்று நிரம்பிய காலை யொட்டாப்
 75 பகைப்புலந் தேயப் பல்களிற் நியானையொடு
 தகைப்பெருந் தம்பியர் தலைச்சென் றகற்ற
 ஆணை கேட்ட வகவிடத் துயிர்கட்
 கேம வெண்குடை யின்னிழற் பரப்பி

(உதயணன் சேயல்)

- வினை வேந்தன் வியனாடு செழீஇ
 80 மகத மன்னவன் றுனையொடு வந்த
 பகையடு மறவரைப் பதிவயிற் போக்கி
 அருவிலை நன்கல மமைந்தவை பிறவும்

69. பொலம்புள்-பொன்வாய்ப்புள் ; சிச்சிலிப்பறவை; “புலவுக்கய
 லெடுத்த பொன்வாய் மணிச்சிரல்” சிறுபாண். 181.

68 - 9. மருதமும் ரெய்தலும் மயங்கிய மயக்கம்.

70. திணை - குறிஞ்சி முதலிய நிலங்கள். விராய் - கலந்து.
 “ஐம்பாற் நிணையுங் கவினி” (மதுரைக். 326.) திருவிழை தகைத்தா .
 திருமகளும் விரும்பும் தன்மையை உடையதாக ; 96.

71. அரம்பு - குறும்பு; ந. 3 : 48 ; ச. 4 : 75.

74. முட்டி இன்று - முட்டுப்பாடில்லாமல்.

74 - 5. ஒட்டாப் பகைப்புலம் - நேசியாத பகைநிலத்தவர்.

76. தம்பியர் - பிங்கலகடகர். அகற்ற - நீக்க.

77. ஆணைகேட்ட - தன் கட்டளைப்படி நடந்த.

78. ஏமம் - பாதுகாவல் ; இன்பமுமாம்.

79. வீணைவேந்தன் - உதயணன் ; உ. 10 : 174. வியல் - அகலம்.

80. மகதமன்னவன் - தருசகனுடைய.

81. மறவர் - சேனாபதிகள். பதிவயின் - அவர் நகரிடத்து.

82. நன்கலம் - சிறந்த ஆபரணம். அருவிலை நன்கலம் : புறநா.
 உகஅ : 4.

பி - ம். 1 திண்ணைமணந்து.

தருசகன் கொள்கெனத் தமரோடு போக்கிப்
பட்ட மெய்திய பதுமா பதியோடு

- 85 முட்டில் செல்வத்து முனிதல் செல்லான்
மட்டுவினே கோதையோடு மகிழ்ந்துவினே யாடிச்
செங்கதிர்ச் செல்வ நெழுச்சியும் பாடும்
திங்களு நாளுந் தெளிதல் செல்லான்
அந்தளிர்க் கோதையை முந்துதா நெய்திய
- 90 இன்பக் கிழவ னிடவகை யன்றி
மன்பெரு மகதன் கோயிலுள் வானோய்
கன்னி மாடத்துப் பன்முறை யவளோடு
கழிந்தவும் பிறவுங் கட்டுரை மொழிந்து
பொன்னிழை மாதரோ டின்மகிழ் வெய்திப்
- 95 பெருநகர் வரைப்பிற் றிருமனை யிருந்து
தீயன நீக்கித் திருவிழை தகைத்தாப்
பாயினன் மாதோ பயந்தநன் னுடென்.

உ—நாடு பாயிற்று முற்றிற்று.

-
84. பட்டம் - தேவியென்னும் பட்டம்.
85. முனிதல்செல்லான் - வெறுனாகி.
86. பதுமாபதியுடன் மகிழ்ந்து உண்டாடி.
87. எழுச்சி - உதித்தல். பாடு - அத்தமித்தல்.
88. நாளுந் - நாடோறும், தெளிதல் செல்லான் - தெனியானாகி.
87 - 8. = உ. 9 : 183 - 5. 89. கோதை - பதுமாபதி.
93. “நிகழ்ந்தது நினைத்தற் கேதுவு மாகும்” (தொல் அகத்திணை. சூ. 43) என்பதனால், ‘கழிந்த.....மொழிந்து’ என்றார்.
96. திருவிழை தகைத்தா ; 70.
97. பாயினன் - பரப்பினான் ; செல்வம் பெருகச்செய்தான்
பயந்த - பயனுற்ற,
-

௩—யாழ் பெற்றது.

(பத்திராபதியின் எஃபு முதலியவற்றைக் கொணரும் படி
உதயணன் சீலரை அனுப்பல்)

பாயநன் னாடு பைத றீர்த்பின்
ஏயர் பெருமகன் சேயது நோக்கி
விசையுடை யிரும்பிடி வீழ்ந்த தானம்
அசைவி லாளர்க் கறியக் கூறி
5 என்புந் தோலு முள்ளவை யெல்லாம்
நன்கன நாடிக் கொண்டனர் வம்மினென்
றங்கவர்ப் போக்கிய பின்றை யப்பால்

(பத்திராபதி வீழ்ந்த இடத்தில் அதன் வடிவமேடுப் படுத்துப் பூசை
முதலியவற்றை நிகழ்த்துவித்தற்கு உதயணன் முயலுதல்)

வெங்கட் செய்தொழில் வேட்டுவத் தலைவரொடு
குன்றச் சாரற் குறும்பரைக் கூஉய்
10 அடவியுள் வீழ்ந்த கடுநடை யிரும்பிடி
நம்மாட் டிதவிய நன்னர்க் கீண்டொரு

௩—யாழ் பெற்றது.

[உச்சயினியிலிருந்து வாசவதந்தையோடு பிடியூர்ந்து வருகை
யில் முங்கிலிற் சிக்குண்டு நழுவிய யாழை அருஞ்சுகனென்னும் அந்
தணன் கொண்டு வரப் பெற்று உதயணன் மகிழ்வுற்றது இதனால் அறிய
லாகும்.]

1. பைதல் - துன்பம்.
2. சேயது நோக்கி - நெடுங்காலத்துக்கு முன்பு நிகழ்ந்த செய்
தியை நினைத்து ; சேய்மை, கால நீட்சியை யுணர்த்திற்று.
3. வேகத்தையுடைய பத்திராபதியென்னும் பிடி சோர்ந்து
வீழ்ந்த இடத்தை ; 10. [கருக்கு.
4. அசைவிலாளர்க்கு - சென்று அறிதலில் தளர்ச்சி யில்லாதவர்
6. நன்கனம் - நன்றாக. [லுள்ள.
7. அவர்களை அனுப்பிய பின்பு பத்திராபதி வீழ்ந்த இடத்தி
9. குறும்பர் - வேடர் ; குறுநில மன்னருமாம். கூஉய்-அழைத்து.
- 10 கடுமை - விரைவு. 11. நன்னர்க்கு - நன்றிக்கு.

- கைம்மா றுற்றுத் லென்று மின்மையின்
உதவி செய்தோர்க் சூதவா ராயினும்
மறவி யின்மை மாண்புடைத் ததனாற்
15 கோடுயர் வரைப்பினோர் மாட மெடுப்பித்
தீடமை படிவ மிரும்பிடி யளவா
ஏற்ப வெடுப்பித் தெல்லியுங் காலைபும்
பாற்படல் பரப்பிப் பணிந்துகை கூப்பி
வழிபா டாற்றி வழிச்செல் வேர்கட்
20 கழிவுநன் ககல வரும்பத மூட்டாத்
தலைநீர்ப் பெருந்தளி நலனணி கொளீஇ
எனைவ ராயினு மினைவோர்க் கெல்லாம்
முனைவெந் துப்பின முன்னவ ணீகென
விருத்தி கொடுத்துத் திருத்தகு செய்தொழிற்
25 தச்ச மாக்களோடு தலைநின்று நடாஅம்
அச்ச மாக்களை யடையப் போக்கிப்

12. கைம்மாறு - பிரதியுபகாரம்.

11-2. “கைம்மாறு வேண்டாகடப்பாடு மாரிமாட், டென்னாற்றுங்
கொல்லோ வுலகு” (தறள், 211.) 14. மறவி - மறத்தல்.

13 - 4. “நன்றி மறவேல்” (ஆத்திசூடி); “நன்றி மறப்பது
நன்றன்று நன்றல்ல, தன்றே மறப்பது நன்று” தறள், 108.

16. ஈடு - இடுதல்; சுவர்முதலியவற்றில் எழுதுதல்; சுவையாற்
செய்வித்தலுமாம்; “படிம மிடுஉஞ் சித்திர காரர்” (27 - 8) என்பர்
பின். படிவம் - வடிவம்; இது ‘படிமம்’ எனவும் வழங்கும்.

17. எல்லி - இரவு. காலை - பகல்.

18. பாற்படல் - வழிபாட்டுப் பகுதிக்குப் பொருந்துவனவற்றை.

20. அழிவு - பசியால்வரும் மெலிவு. பதம் - உணவு.

21. தலைநீர்ப்பெருந்தளி - தண்ணீர்ப்பந்தர்; “உண்ணும் சாலை
ந் தளியும்” 39 - 40.

22. எனைவர் - யாவர்.

[அவண் ஈக என.

23. வெந்துப்பு இனம் - விரும்பத்தக்க நுகர்தற்குரியவற்றை.

20 - 23. “விலக்கில் சாலையாவர்க்கும் வெப்பின் முப்பழச்சுனைத்,
தலைத்தணீர் மலரணிந்து சந்தனஞ்செய் பந்தரும்” சீவக. 75.

24. விருத்தி - சீவிதம்; சீவிப்பதற்காக விட்ட நிலம்; சீவக. 1374;
“அரசொடு நட்டவ ராள்ப விருத்தி” வளையாபதி.

26. அச்ச மாக்கள் - தன்னிடத்து அஞ்சுதலையுடைய வேலைக்
காரர்கள். அடைய - முழுக்க.

பத்திரா பதியின் படிம மிடுஉஞ்
 சித்திர காரருஞ் செல்கெனச் சொல்லி
 ஆராக் கவலையி னதுபணித் ததற்ின்

(பத்திராபதியின் என்பு முதலியன கொணர்ந்தாரீக்து
 உதயணன் பொருளளித்தல் முதலியன)

30 ஊரக வரைப்பி 1 னுள்ளவை கொணர்ந்தாரீக்து
 கின்னுரை யமிழ்தமொடு மன்னவ நீத்துக்
 கோப்புக வமைத்த கொற்ற வாயிலும்
 யாப்புற வதன்பெயர் பாற்படக் கொளீஇ
 வாயின் முன்றி லவைப்புற மாகச்

35 சேபுயர் மாடஞ் சித்திரத் தியற்றி
 உயிர்பெற வருவ மிடிஇ யதனைச்
 செயிர்தீர் சிறப்பொடு சேர்ந்தவண் வழிபடு

.....

நான்மறை யாளர் நன்னுண் டாகெனத்
 தாமுறை பிழையார் தலைநின் னுண்ணும்

27. படிவம் இடேஉம் - வடிவத்தை எழுதும்; “ஈடமை படிவம்”
 (16); “உருவ மிடிஇ” (36.) 29. ஆராமை - முற்றாமை.

30. கோசம்பி நகரிற் பத்திராபதியின் என்பு முதலியவற்றைக்
 கொண்டு வந்தோர்க்கு; 5 - 6.

31. ஈயவேண்டுவனவற்றை இனிய சொல்லாகிய அமிர்தத்துடன்
 ஈந்து; உ. 8 : 114, நு. 24 : 111 - 2.

32. கொற்றவாயில் - ஒருவகை மாடம்; இ. 5 : 45; “நற்கொற்ற
 வாயில்” யா - வி. செய். சூ. 6, மேற்.

33 யாப்புற பொருத்தமுற. அதன் - அப்பிடியின். கொளீஇ -
 பொருத்தி. பத்திராபதி வாயிலென்று பெயரிட்டு.

34. வாயில் - மேற்கூறிய கொற்றவாயில். அவை - அம்பலம்.

35. மிகவுயர்ந்த மாடத்தைச் சித்திரங்களுடன் இயற்றுவித்து;
 “மாடக்குச் சித்திரமும்” நன்னூல், 54.

36. உருவம் இடிஇ - அந்தப் பிடியின் உருவத்தைச் சித்திரமாக
 எழுதுவித்து; இடிதல் - எழுதுதல்.

38. நான்மறையாளர்: எழுவாய். நன்னு உண்டாக என - நன்மை
 உண்டாகுவென்று. 39. முறை பிழையாராகி.

பி - ம். 1 னுள்ளது.

- 40 சாலையுந் தளியும் பாலமைத் தியற்றிக்
கூத்திய நிருக்கையுஞ் சுற்றிய தாகக்
காப்பிய வாசனை கலந்தவை சொல்லி
எண்ணிய துண்ணு மேண்டொழி லுறவுக்
குழாஅ மக்களொடு திங்க டோறும்
45 விழாஅக் கொள்கென வேண்டுவ கொடுத்துத்
தன்னகர்க் கடப்பா டாற்றிய பின்னர்

(உதயணன் இழந்த யாழைப் பெறுதல்)

- மதிலுஞ் சேனையுண் மாணி யாகிய
அதிர்வில் கேள்வி 1 யருஞ்சுக னென்னும்
அந்த னான மந்திரம் பயின்றநல்
50 வகையமை நன்னூற் பயனணி பயிற்றித்
;லமுத லுழியிற் றுனவர் தருக்கறப்
புலமக ளாளர் புரிநரப் பாயிரம்

40. சாலையுந் தளியும் - அடிசற்சாலையுந் தண்ணீர்ப் பந்தரும்;
நீரற நன்று நிழனன்று தன்னில்லுட், பாரற நன்றுபாத் துண்பானேற்-
'பாரற, நன்று தளிசாலை நாட்டல் பெரும்போகம், ஒன்றுமாஞ் சால
'' சிறுபஞ்ச. 63.

41. கூத்தியநிருக்கை - தளிப்பெண்டுகளின் தெரு.
42. வாசனை - வாசித்தல்; படித்தல்.
41 - 2. சிலப். அடியாள். மேற். ப. 7.
43. எண் தொழில் - நிலைபெற்றதொழில்.
44. திங்கடோறும் - மாதந்தோறும்.
46. கடப்பாடு - ஒப்புரவுகளை; கடமைகளை; "கைம்மாறு
வண்டா கடப்பாடு" குறள், 211.
47. உஞ்சேனையுள் - உச்சயினி நகரத்தில். மாணி - பிரமசாரி.
48. அதிர்வு - நடுக்கம்.
49. மந்திரம் - ஆலோசனை; ஜபிக்கும் மந்திரங்களுமாம்.
50. பயிற்றி - இடைவிடாமற்கற்று.
51. முதலுழியில் - முதல் யுகத்தில். தானவர் - வித்தியாதரர்.
52. புலமகளாளர் - அறிஞர். புரி நரம்பு - முறுக்கிய நரம்பு.
4 - ம். 1 யரிஞ்சய நென்னும்.

- வலிபெறத் தொடுத்த வாக்கமை பேரியாழ்ச்
செலவுமுறை ¹ யெல்லாஞ் செய்கையிற் றெறிந்து
- 55 மற்றை யா ழுங் கற்றுமுறை பிழையான்
பண்ணுந் திறனுந் திண்ணிதிற் சிவணி
வகைநயக் கரணத்துத் தகைநய நவின்று
நாரத கீதக் கேள்வி நுனித்துப்
பார்தவெந் நூற்கும் விருந்தின னன்றித்
- 60 தண்கோ சம்பிதன் றமர்நக ராதலிற்
கண்போற் காதலர்க் காணிய வருவோன்
² சதுவகை வேதமு மறுவகை யங்கமும்
விதியமை நெறியிற் பதினெட் டாகிய
தான விச்சையுந் தான்றுறை போகி
- 65 ஏனைக் கேள்வியு மிணைதனக் கில்லவன்
கார்வளி முழக்கி னீர்நசைக் கெழுந்த

53. தொடுத்த - கட்டிய. வாக்கு - திருத்தம்.
- 52 - 3. ஆயிரநரம்பையுடைய பேரியாமென்றது, ஆதியாழை
“ஆயிர நரம்பிற் றுதியா ழாகும்” நூல்.
54. செலவின் இலக்கணத்தை, “கண்ணிய செலவு” (சீலப். ப
204) என்பதன் உரையிற் காண்க. 55. பிழையான் - தவறானாகி.
- 51 - 5. சீலப். அடியாரீ. மேற். ப. 9.
56. பண் - நிறை நரம்புடையது; ஜனகராகமென்பர். திறன் -
குறை நரம்புடையது; ஜன்யராகமென்பர்.
57. நயக்கரணம் - இனிமையையுடைய கிரியை. [நுணுகியறிந்து
58. நாரதகீதக்கேள்வி - நாரதசிக்ஷையென்னும் நூல்; நுனித்து -
59. எந்நூற்கும் - மற்ற எந்த இசைநூல்களுக்கும். விருந்தின
னன்றி - புதியனாக இருத்தலன்றி; பழையனாகி.
60. கோசம்பி - கௌசாம்பிநகரம்.
61. கண்ணைப்போன்ற நட்பினரை; உ. 10 : 101, 11 : 166, 17 :
161; புறநா. எக : 15. காணிய - காணும்பொருட்டு.
62. சதுவகை - நால்வகை. 64. நுறைபோகி - முற்றக்கற்று.
- 63 - 4. வித்தியாஸ்தானம் பதினெட்டென்பர் வடநூலார்; இது
பலவகைப்பட்டு வழங்குகின்றது. [வதற்கு.
66. நீர் நசைக்கு - தண்ணீர் வேட்கையைத் தணித்துக் கொள்
பு - ம். 1 செல்கையிற். 2 வேங்கைச் சுவேதமும்.

யானைப் பேரினத் திடைப்பட்ட டயலதோர்

.....

(அருஞ்சுகர் வேங்கை மாதீதிலேறி நோக்குதல்)

இமையோ ருலகிற் கேணி யாகிய

கான வேங்கைக் கவர்சினே யேறி

70 அச்ச மெய்தி யெத்திசை மருங்கினும்

நோக்கின னருகே யாக்க மின்றி

(உதயனானது யாழின்நிலை)

இறைவற் பிரிந்த வில்லோள் போலவும்

சுருங்குக ளெகிழ்ந்து.....

.....

பத்தற் கேற்ற பசையமை போர்வை

75 செத்துநிறங் கரப்பச் செழுவனங் கவினிய

1 கொய்தகை கொடியொடு மெய்யுற நீடிய

2 கரப்பமை நெடுவேய் நரப்புப்புறம் வருடத்

தாஅந் தீமெனத் தண்ணிசை முரலத்

தீந்தொடைத் தேனிநஞ் செற்றி யசைதா

80 வடிவேற் றானை வத்தவா பெருமகன்

படிவ விரதமொடு பயிற்றிய நல்லியாழ்

கடிமிசு கானத்துப் பிடிமிசை வழக்கி

வீழ்ந்த வெல்லை முதலா வென்றும

அந்தணான் (49), பிழையான் (55), வருவோன் (61), தனக்கு இணையில்லவன் (65), இடைப்பட்டு என முடிக்க (67.)

69. வேங்கை - ஒருவகைமரம். சினை - கிளை.

72. இறைவன் - கணவன். 73. ளெகிழ்ந்து - நெகிழ்ந்து.

74. பத்தல், போர்வையென்பன யாழின் உறுப்புக்கள்.

75. செத்து - மழுங்கி. 76. கொய்துஅகை.

77. கரப்பமை - ஒளித்தற்கு அமைந்த.

78. தாம் தீம், அனுகரணவொலி. என முரல.

79. தீந்தொடை - தேனடை. தேன் - வண்டு.

81. படிவவிரதமொடு - பிரமசரிய விரதத்தோடு.

82. பிடி - பத்திராபதி. 83. எல்லைமுதலா - காலமுதலாக.

பி - ம். 1 கொய்தைக் 2 கரப்பமை நெடுவேய் கதுப்புப்புறம்.

- தாழ்ந்த தண்வளி யெறிதொறும் போகா
 85 அந்தர மருங்கி னமரர் கூறும்
 மந்திரங் கேட்குஞ் செவிய போலக்
 கையுங் காறு மாட்டுதல் செய்பா
 மெய்யொடு மெய்யுறக் குழிஇ மற்றவை
 பிறப்புணர் பவைபோ லிறப்பவு திற்ப
 90வேழ மெல்லாம்
 சோர்ந்து கடுங்கதஞ் சுருங்குபு நீங்கக்
 (அருஞ்சுகன் செயல்)
 கிடந்தது கண்டே நடுங்குவன னாகி
 யானே நீங்கலுந் தானவட் குறுகி
 கின்னர ரிட்டன ராயினு மியக்கர்
 95 மெய்ம்மறந் தொழிந்தன ராயினு மேலேத்
 தேவ ருலகந் திழிந்த தாயினும்
 யாவ தாயினும் யான்கொள லுணர்ந்தனென்
 வலியா தெனக்கு வட பி 1 னிரெனப்
 பலியார் நறுமலர் பற்பல தூஉய்
 100 வழக்கா மரபின் வழத்தினன் கொண்டு
 ளான நீந்திச சேனை வேந்தன்
 அழுங்கலி லாவணச் செழுங்கோ சம்பி
 மன்னவன் கோயி லுன்னிய வொருசிறை
 இன்பல சுற்றமொடு நன்கனங் கெழிஇத்
 105 தண்கெழு மாலைந் தன்மனை வரைப்பில்

-
84. (யானைகள்) போகாவாய்.
 86. “ யாழி, னிகுத்த செவிசாய்த்து ” கலி. கூடு : 10 - 11.
 89. யானை நாதத்திற் றேன்றிய தென்பது இசைநூற் றுணிபு ;
 “ இசையினி லிவட்குத் தோற்றும் ” (சீவக. 748) என்பதன் உடைய
 பையப்பார்க்க. இறப்ப - மிக.
 92. கிடந்தது - கிடந்த யாழை. 93. அவண் - அவ்விடத்தே
 98. வலியாது - ஆலோசனை செய்யாமல் ; வலித்தல் - நினைத்தல்
 அவன் யாழைநோக்கி நீர் வம்மினென்று உயர்த்திக் கூறினான்.
 99. பலி - பூசை. 100. யாழைக் கொண்டு.
 101. வேந்தன் - உதயணன். 102. அழுங்கலில் - கேடில்லாத
 103. அரன்மனைக்குச் சமீபமான ஒருபக்கத்தே.
 104. கெழிஇ - பொருந்தி. 105.

இன்ப விருக்கையுள் யாழிடந் தழீஇ
மெய்வழி வெந்நோய் நிகங்கப் பையெனச்
செவ்வழி யியக்கலிற் சேசுயர் பெருமகன்

(உதயணன் ஆராய்ந்து துணிதல்)

- வழிப்பெருந் தேவியொடு வானோய் கோயிற்
110 பழிப்பில் பள்ளியுட் பயின்னுவினே யாடி
அரிச்சா லேக மகறறின னிருநதுழி
* ஈண்டையெம் பெருமகன் வேண்டா யாகி
மறந்தனை மெய்வயின் வலிதுநின் மனனென
இறந்தவை கூறி யிரங்குவ தொப்பத்
115 தொடைப்பெரும் பண்ணொலி துவைத்துச்செவிக் கிசைப்பக்
கொடைப்பெரு வேந்தன் குளிர்ந்தன னாகியென்
படைப்பரும் பேரியாழ்ப் பண்ணொலி யிதுவென
ஓர்த்த செவியன் தோர்ச்சியிற் தெளிந்து

(உதயணன் செயல்)

- ¹ மெய்காப் பாளனை யவ்வழி யாய்வேன்
120 மருங்கறைக் கிடந்த வயந்தக குமான்
விரைந்தனன் புக்கு நிகழ்த்ததை யென்னெனக்

106 இன்பவிருக்கையுள் - யாழ்வாசித்தற்குரிய இருக்கைகளுள்
இன்பத்தைச் செய்யும் ஆதனத்தில் இருந்து; இதனை, “கன்பா லமைந்த
விருக்கையன்” (சிலப். அ : 26) என்பதனுரைகளாலுணர்க. யாழை
இடப்பக்கத்தே தழுவி; சிறுபாண். 35; பெரும்பாண். 16.

107. மெய் - உடம்பு. வழி : இடவுருபு. பையென - மெல்ல.
108. செவ்வழி - ஒரு பண். சேசுயர் பெருமகன் - உதயணன்.
109. வழிப்பெருந்தேவி - பதுமாபதி. வழி - பின்.
110. அரிச்சாலேகம்; க. 40 : 9, அடிக். ; உ. 7 : 69.
108 - 11. பெருமகன் இருந்துழி.
112 - 5. யாழொலி அவன் காதிற்பட.
117. பேரியாழ் : 124. 116 - 7. எனது யாழின்.
119. மெய்காப்பாளனை - தன் உடம்பைப் பாதுகாத்துக்கொண்
டிருக்கும் இளைஞனை; க. 38 : 102.
120. மருங்கறை - பக்கத்தேயுள்ள அறையில்.
121. என - என்று வயந்தகன் கேட்ப.
டி - ம். 1 மெய்காப்பாளவ்வழி.

கூட்டமை வனப்பிற் கோட பதிக்குரல்
கேட்டனன் யானுங் கேண்மதி நீயும்
விரைந்தனை சென்றுநம் மரும்பெறற் பேரியாழ்

125 இயக்கு மொருவனை யிவட்டர னீயென

(வயந்தகன் செயல்)

மயக்கமில் கேள்வி வயந்தக னிழிந்து
புதிதின் வந்த புரிதூ லாளன்
எதிர்மனை வரைப்பக மியைந்தனன் புக்கு
வீறமை வீணைப் பேறவன் வினுவ

130 நருமதை கடந்தோர் பெருமலைச் சாரற்

பெற்ற வண்ண மற்றவ னுரைப்பக்
கொற்றவன் தலைத்தாட் கொண்டவன் குறுகி
வேற்றோன் பதிநின் றுற்றலிற் போந்த
அன்றை நள்ளிரு ளரும்பிடி முறுகக்

135 சூன்றகச் சாரற் றென்றிசை வீழ்ந்த

பேரியா ழிதுவெனப் பெருமகற் சூரைப்பத்

(உதயணன் செயல்)

தாரார் மார்பன் றுங்கா வுலகையன்
வருகவே னல்லியாழ் வத்தவ னமுதம்
தருகவேன் தனித்துணை தந்தோய் நீயிவண்

140 வேண்டுவ துரையென் றுண்டவன் வேண்டும்

அருங்கல வெறுக்கையொடு பெரும்பதி நல்கி

122. கூட்டமை - பலவகை உறுப்புக்களும் சேர்தலமைந்த.
கோடபதி - அந்த யாழின்பெயர்.

125. இவண் தரல் - இங்கே அழைத்து வருக.

126. இழிந்து - மாளிகையினின்றும் இறங்கி.

129. வீறு - வேறொன்றற்கில்லாத அழகு. பேறு - பெற்றதை.
அவன் - வயந்தகன். 131. அவன் - அருஞ்சகன்.

132. அவனை அரசனுடைய முன்னே கொண்டு சென்று.

133. வேற்றோன் பதிநின்று - உச்சயினி நகரத்திலிருந்து.

134. முறுக - விரைகையால்.

136. பெருமகன் - அரசன்; உதயணன், வயந்தகன் உரைப்ப.

138. உதயணன் வத்தவனென்று தன்னைப் பிறன்போற் கூறி

139. தனித்துணை யென்றது யாழை.

[னன்,

141. அருங்கல வெறுக்கை - பெறுதற்கரிய ஆபரணங்களோடு
கூடிய நிதியும்; கலமாகிய வெறுக்கையுமாம்,

அந்நக ரிருக்கப் பெறுஅய் நீபெனத்
தன்னக ரகத்தே தக்கவை நல்கி
உலவா விருப்பொடு புலர்தலை காறும்
145 உள்ளியு முருகியும் புல்லியும் புணர்ந்தும்
பள்ளிகொண் டனனும் பாவையை நினைந்தென்.
ந— யாழ் பேற்றது முற்றிற்று.

142. அந்நகர் - அந்த வீட்டில்.
144. புலர்தலைகாறும் - விடியுமளவும்.
146. பாவை - வாசவதத்தை.

ச—உருமண்ணுவா வந்தது.
(உதயணன் நிலை)

பள்ளி யெய்திய நள்ளிரு ணீங்கலும்
விளியா விருப்பினொ டொளிபெறப் புதுக்கி
மாசில் கற்பின் மருந்தேர் கிளவி
வாசவ தத்தையை வாய்பிக் காற்றி
5 எனக்கணங் காசி நின்றநீ பயிற்றிய
வனப்பமை வீணை வந்தது வாராய்
நீயே யென்வாயி னினைந்தலை போவென
வகைத்தார் மார்ப னகத்தே யழல்சுடத்

ச. உருமண்ணுவா வந்தது.

[முன்பு நிகழ்ந்த போரிற் சங்கமன்னாந் சிறைகொள்ளப் பட்ட உருமண்ணுவாவேன்பவன் தருசகன் முயற்சியால் அச்சிறையி னின்று நீங்கி, சாதகனென்னுந் தூதுவனாக வாசவதத்தை முதலியவர்களைக் கண்ணுற்று அவர்களுடன் கோசம்பிநகரின் புறத்தேயுள்ள சோலையொன்றில் வந்து தங்கியதும் அவன் உதயணனை அடைந்ததும் இதனுலறியலாதம்]

1. நள்ளிருள் - நடு இருள். 2. புதுக்கி - (யாழைப்) புதுப்பித்து.
4. அரற்றல் - யாதுசெய்வேனென்று வருந்தல்.
5. அணங்காகி நின்ற நீ - தெய்வமாகி நின்ற நீ.
7. என்னை நினைந்தலை.
8. வகைத்தார் - வகை மாலே; “வகையமை தண்டாரான்” கலி. ௫௭ : 16; சீவக. 483.

தம்பியர்ப் பெற்றுத் தனியாழ் வந்தும்

- 10 இன்பம் பெருக விபைந்துண் டாடான்
செல்லுந் காலை, மல்லன் மகதத்துச்
செருமுன் செய்துழிச் சிறைகொளப் பட்ட
உருமண் ணுவாவிற் குற்றது கூறுவென்

(தருசகன் செயல்)

சங்க மன்னர் தந்த முரிமை

- 15 புன்கண் டரப் புறந்தந் தோம்பி
வாட்டொழிற் றருசகன் மீட்டனன் போக்கி
மன்னர் சிறையும் பின்னர்ப் போக்குதும்
உருமண் ணுவாவை விடுக விரைந்தெனக்
கரும மாக்களைப் பெருமகன் விடுத்தலிற்

(சங்கமன்னர் உருமண்ணுவாவைச் சிறை விடுத்தல்)

- 20 பசைகொண் மன்னர் மிகவுவந் தொன்றி
இழிந்த மாக்களொ டின்ப மார்தலின்
உயர்ந்த மாக்களொ டுறுபகை யினிதென
மகிழ்ந்த நெஞ்சுமொடு மன்னவற் புகழ்ந்து
செயப்படு கருமஞ் செறியச் செய்ய

9. தம்பியர் - பிங்கலகடகர்.

10. உண்டாடல் - கள்ளாண்டு மகிழ்ந்து மகளிரோடு விளையாடல்.

12. முன் செருகிகழ்ந்ததைப் படைதலைக்கொண்டதென்னும் உறுப்பால் உணர்க. 14. சங்கமன்னர் - பகைத்து வந்த அரசர்.

15. புறந்தந்தோம்பி - பாதுகாத்து ; 29.

16. தருசகன் - மகதநாட்டரசன்.

17. மன்னர் - எலிச்செவியரசன் தம்பி முதலியோர்.

19. கருமமாக்களை - காரியம் பார்ப்பவர்களை.

20. மன்னர் : எழுவாய். உவந்து ஒன்றி - மகிழ்ந்து ஒன்றுகூடி.

21 - 2. இவ்வடிகளுடன், “பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பி னறிவுடையா, ரேதின்துமை கோடி யுறும்”, “நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவராற், பத்தடுத்த கோடி யுறும்” (குறள், 816, 817), “இசைந்த சிறுமை யியல்பிலா தார்கட், பசைந்த துணையும் பரிவாம் - அசைந்த, நகையேயும் வேண்டாத நல்லறிவி னூர்கட், பகையேயும் பாடு பெறும்” (நாலடி. 187) என்பவை ஒப்பிடற்பாலன.

24. கருமம் - காரியங்களை.

25 மயக்கமி லமைச்சனை மன்னர் விட்டபின்

(உருமண்ணுவாவின் செயல்)

திருவலக் கருமந் திண்ணிதும் செய்துவந்
துருமண் னுவாவந் தருசகம் கண்டு
சிறைநனி யிருந்த சித்திராங் கதனைப்
பொறைமலி வெநநோய் புறந்தந் தோம்பிப்

30 போக்கிய பின்றை விச்சங் குன்றத்
தலைப்பெருந் தானைத் தம்பிதைக் கியன்ற
நிலைப்பா டெல்லா நெஞ்சணக் கேட்டு
வரம்பி லுவகையொ டிருந்த பொழுதின்

(சாதகன் செயல்)

இயைந்த நண்பி னியுகியோ டிருந்த

35 பயன்றெரி சூழ்ச்சிப் பதின்ம ரினையருட்
மதில் கேள்விச் சாதக னென்போன்
உருமண் னுவாவும் யுகியுந் ¹ தறியாக்
கரும மேற்கோ டெரிநூ லாகப்
பாவிடு குழலி னுயிடைத் திரிதர

25. அமைச்சனை - உருமண் னுவாவை.

28. சித்திராங்கதன் - எலிச்செவியரசன் தம்பி ; நு. 20 : 88 - 9.

30 வீக்கம் - பெருமை. 32. நிலைப்பாடு - நிலைமை.

35. யுகியுடன் இளைஞர் பதின்மரிருந்தனரென்பது இதனால்

36. சாதகன் - ஒரு குயவன் ; ச. 9 : 47 - 8. [விளங்குகின்றது.

37. தறி - நெய்வேலார் இருபாலும் அமைத்துக்கொண்ட தறி.

38. கருமமேற்கோள் - காரியக்கொள்கை.

39. பாவிடுகுழலின் - ஆடை நெய்வேலார் நூற்பாவிலிட்ட குழல் அங்குமிங்குந் திரிதலைப் போல ; “பாவிடை யாடு குழல்போற் கரந்த ” (திருவா. அடைக்கலப் 8), “பாவிற், குழல்போல நின்றழலங் கொள் கைத்தே நெஞ்ச ” (நள. சுயம். 77), “மைதவழ் பொழில்களும் வாவி யு மருவி, நெய்குழ லுறுமிழை யெனநில திரிவார் ” (கம்ப. திருவவதார. 129), “பூவி னோடுசெந் தேன்மழை யொழிவறப் பொழியுங், காவி னோடுவன் ளிதழவீழ்ந் தொழுகுதேங் கமல, வாவி யோடுநல் லிசைபயி லஞ்சிறை வண்டு, பாவி னோடுவண் குழலெனத் திரிதலைப் பாராய் ” (பிரபு. வசவண்ணர். 12), “பாவிற் சுழலங் குழல்போல்” (பழமலைக். 250) என இவ்வுவமை வழங்கப்படுதல் காண்க.

36 - 9. சாதகனென்போன் திரிதர.

பி - ம். ¹ திரியாக்

(யூகி சாதகனை உருமண்ணுவாவிடம் விடுத்தல்)

40 முனிலில் னாதலின். முன்னு ளெண்ணிய
செய்வினை முடித னேக்கித் தேவியைக்
கைவயிற் கொடுத்தல் கரும மென்றுதன்
அருமறை யோலை யரும்பொறி யொற்றி
உருமண் னுவாவினைக் கண்டது காட்டென

(சாதகன் செயல்)

45 விரைவனன் போந்து தருசகன் காக்கும்
இஞ்சி யோங்கிய விராச னிரியந்து
வேஞ்சின வேந்தன் கோயின் முற்றத்துக்
குஞ்சரத் தானத்து நின்றோம் குறுகிக்
1 குறியிற் பயிர்ந்து மழையிற் போகி
50 ஓலை காட்ட அள்ளம் புகன்று

(உருமண்ணுவா சாதகனை வினவல்)

மேலை பட்டவுந் தேவி நிலைமையும்
வாசனை யகத்தே மாசற அணர்ந்தும்
எம்வயிற் றிர்த்தபிற் செய்வகை யெல்லாம்
வாயி னுரைக்கெனச் சாதகன் கூறும் -

41. தேவியை - வாசவதத்தையை.
42. கருமமென்று - காரியமென்று.
43. இரகசியச் செய்தி எழுதிய ஓலையை முத்திரையிட்டி ;
பொறி - முத்திரை.
44. என - என்று யூகி சாதகனுக்குக் கூற.
45. விரைந்து போந்து. 47. வேந்தன் - தருசகன்.
48. யானைச் செண்டு வெளியில் நின்ற உருமண்ணுவாவைச்
சாதகன் அடைந்து.
49. பயிர்ந்து - அழைத்து. 50. புகன்று - விரும்பி.
51. மேலை - முன்பு. தேவி - வாசவதத்தையின்.
52. வாசனையகத்து - வாசித்தலில்.
53. எம்மை நீங்கின பின்பு நீவிர்செய்தவற்றை யெல்லாம்,
54. என - என்று உருமண்ணுவா கேட்ப, கூறும் - கூறுவான்.
5 - ம். 1 குறிப்பிற்.

(சாதகன் கூற்று)

- 55 அற்பழ லுர்தர வடல்வே லுதயணன்
ஒற்கம் படாமை யுணர்ந்தன மாகி
அரும்பெறற் றோழி யாற்றும் வகையிற்
பெருந்தண் கானம் பிற்படப் போகிப்
பற்றின் மாதவர் பள்ளியு ளிருப்பின்
- 60 ¹ அற்றந் தருமென வதுநனி வலீஇத்
தண்புனற் படப்பைச் சண்பைப் பெரும்பதி
மித்திர காம னற்பெருங் கிழத்தியோ
² டாப்புற விரீஇய பிற்தை யாருணி
காப்புறு நகர்வயிற் கரந்துசென் றொழுதும்
- 65 கழிபெரு நண்பிற் காள மயிடனென்
றழிவி லந்தண னவ்விடத் துண்மையிற்
புறப்படு மிதுவெனத் திறப்படத் தெரிந்து
செட்டி மகனொ டொட்டினம் போகிப்
பண்டம் பகரும் பட்டினம் பயின்ற
- 70 புண்டரம் புகீஇப் புதைத்த வருவொடு
பொருத்தஞ் சான்ற புரைதபு நண்பின்
வருத்த மானன் மனைவயின் வைத்தபின்
வருத்த மானற் கொத்த ³ தம்முன்

55. அன்பாகிய தீப் பாக்க ; “சொன்னீரவளற்பழலுட்சொரிந்
றாற்ற” (சீவக. 1072.) 56. ஒற்கம்படாமை-தளர்வுபடாமையை.

57. தோழி - வாசவதத்தை.

59. பற்று இல் - இருவகைப்பற்றும் இல்லாத; பள்ளியென்றது
- ஆசில் பள்ளி ' என்றதை; உ 20: 66.

60. அற்றம் - சோர்வு. வலீஇ - ஈனைந்து.

61. படப்பை - தோட்டம்.

62. மித்திரகாமனுடைய மனைவியுடன்.

63. ஆப்புற - யாப்புற ; “அங்காத் திருந்தானே” (சீவக. 1882.)
இரீஇய - இருத்திய. 62 - 3. = உ. 20 : 127.

63 - 4. ஆருணி காப்புறு நகர் - கோசம்பி.

66. அவ்விடத்து - சண்பை நகரத்தில்.

67. இது - இந்த இரகசியச் செய்தி.

68. செட்டிமகன் - மித்திரகாமன். ஒட்டினம் - கலந்தேமாகி.

70. புண்டரம் - ஒரு நகரம் ; 91, 97. புதைத்த - மறைத்த.

பி - ம். 1 அற்கந். 2 டொப்புறவிரீஇயபின்றை. 3 தம்முனோன்.

இரவி தத்த னென்னு முரவோன்

75 பெரும்படை தொகுத்துவந் தரம்புசெய் தலைத்தலின்

இருந்த நகரமுங் கலங்க மற்றவன்

அருந்தொழின் மலையர ணடைந்தன மாகி

இருந்த ¹ பொழுதி விப்பா லரசற்கு

நிகழ்ந்ததை யெல்லா நெறிமையிற் கேட்டுப்

80 பொன்னிழை மாதரைப் புணர்த்தல் வேண்டும்

இன்னே வருகென நின்னுழைப் பெயர்த்தந்

தாங்கவ ரிருந்தன ராதலி னீங்கினிச்

செய்வதை யெல்லா மெய்பெற நாடுனத்

தூதுசெல் லொழுக்கிற் சாதக னுரைப்ப

(உருமண்ணுவாவின் செயல்)

85 ஆற்றல் சான்ற தருசகம் கண்டவன்

மாற்ற மெல்லா மாற்றுளிக் கூறி

அவனுழைப் பாட்டகத் ததிபதி யாகிய

தவறில் செய்தொழிற் சத்தி யூதியை

வேண்டிக் கொண்டு மீண்டனன் போந்துழி

90 அப்பா னின்று முற்பால் விருந்தாய்ப்

புண்டர நகரம் புகுந்தன னிருந்த

மண்டமார்க் கடந்தோன் விரைந்தனன் வருகென

எதிர்வரு தூதனோ டதிரக் கூடிச்

சத்தி யூதி முதலாச் சண்பையுள்

75. அரம்பு - குறும்பு; ச. 2 : 71, அடிக்.

73 - 5. வருத்தமானனுடைய தமையன் அவனோடு பகைமை
கொண்டுவந்து அலைத்தலால்.

76. நகரம் - புண்டரம்.

76 - 7. அவன் மலையரண் - வருத்தமானனுடைய மலையரணை.

78. அரசற்கு - உதயணனுக்கு.

81. பெயர்த்தந்து - என்னை அனுப்பிவிட்டு.

82. அவர் - யூகி முதலியோர். 85. அவன் - சாதகனுடைய.

86. ஆற்றுளி - முறைப்படி. 87. பாட்டகம் - ஒருநகரம்.

89. வேண்டிப் பெற்றுக்கொண்டு.

92. அமார்க்கடந்தோன் - யூகி. 93. தூதன் - சாதகன்.

டி - மீ. 1 பொழுதியிப்பால்.

- 95 மித்திர காமனைக் கண்டுமெலி வோம்பி
வருத்தந் தீர்ந்தபின் வருத்த மானன்
பூமலி புறவிற்புண்டரங் குறுகித்
தேமொழித் தேவியொடு தோழனைக் கண்டு
தலைப்பா டெய்தித் தாங்கா வுலகையொடு
- 100 நலத்தகு நாகத் துறைவோர் போல
இன்ப மகிழ்ச்சியொடு நன்கனம் போந்து
புகழ்க்கோ சம்பிப் புறத்துவந் தயர்வறும்
மகிழ்ச்சி யெய்தி மனம்பிணி வுறாஉம்
மதுகாம் பீர வனமெனுங் காவினுட்
- 105 புகுதந் தவ்வழிப் புதுவதின் வந்த
விருந்தின் மன்ன ரிருந்துபயன் கொட ..
இயற்றப் பட்ட செயற்கருங் காவினுள்
மறைத்தன னவர்களைத் திறப்பட விரீஇயபி
உவந்த வுள்ளமொ டுருமண் ணுவாவும்
- 110 புகுந்தனன் மாதோ பொலிவுடை நகரென்.

ச—உருமண்ணுவா வந்தது முற்றிற்

95. மெலிவோம்பி - மெலிவை யொழித்து. -
96 - 7. வருத்தமானனுடைய புண்டராகரத்தையடைந்து
98. வாசவதத்தையையும் பூகியையும் கண்டு.
99. தலைப்பாடெய்தி - கலந்து.
100. நாகம் - பவணலோகம்; உறைவோர் - நாகர்; இங்
பலவகைப் போகங்களிற் சிறப்புற்றதென்பது சைனர் கொள்கை;
சீவக. 146 - ஆம் கவியின் விசேடக்குறிப்பைப் பார்க்க.
100 - 101. “மாசுண மகிழ்ச்சி மன்றல்”, “எரிமாமணி மார்
பனு மேந்திழையும், அருமாமணி நாகரி னுயினரே” சீவக. 189, 217.
103. மனம் பிணிவுறாஉம் - காண்போர் மனத்தைத் தன்
னிடத்தே பிணிக்கின்ற.
105 - 7. வந்த புதிய அரசர் தங்குதற்கு இயற்றப்பட்ட புந்
சோலை.
108. அவர்களை - வாசவததை, சாங்கயத்தாய, பூகியனபவா
களை. இரீஇயபின் - இருக்கச் செய்தபின். 110. நகர் - கோசம்பி,

௫—கனுவிறத்தது.

(உதயணன் நிலை)

பொலிவுடை நகர்வயிற் புகலருங் கோயிலுள்
வலிகெழு நோன்றாள் வத்தவர் பெருமகன்
புதுமணக் காரிகை பூங்குழை மாதர்
பதுமா தேவியொடு பசைந்துகண் கூடி.

5 அசையுஞ் சீரு மளந்துநொடி போக்கி
இசைகொள் பாடலி னிசைந்துட னெழுக
விசைகொள் வீணை விருந்துபடப் பண்ணி
வசைதி ருதயணன் மகிழ்ந்துட னிருந்துழி

(பதுமாபதியின் கூற்று)

நெடியோ னன்ன நெடுந்தகை மற்றுநின்

10 கடியார் மார்பங் கலந்துண் டாடிய
வடிவேற் றடங்கண் வாசவ தத்தை

௫—கனுவிறத்தது.

[வாசவதீததகீதக் கற்பித்த யாழை எனகீதம் ———
வேண்டுமென்று பதுமாபதிவேண்ட வாசவதீததையை நினைந்து வருந்தி
உதயணன் துயிலுதலும், அவன் கனக்காண்டலும், அக்கனுவின்
பயனை ஒரு முனிவரால் அவன் அறிந்து தெளிதலும், பின் உருமண்ணு
வாவை அவன் காணுதலும் இதனால் அறியலாகும்.]

2. வலிகெழு நோன்றாள் - மிக்க வன்மையையுடைய முயற்சி.
4. பசைந்து - பற்றுற்று ; உ. 17 : 43; ஈ. 2 : 169 ; “இசைந்த
சிறுமை யியல்பிலா தார்கட், பசைந்த துணையும் பரிவாம்” நாலடி. 187.
5. சீரென்றது : ஒரு சீர் முதலாக எழுசீரிறுதியாகவுள்ள தூக்
கினை. அசை தூக்கு இவற்றினிலக்கணங்களைச் சீலப்பதிகார (ஈ : 16,
கச : 150) உரையிற் காண்க. நொடி போக்குதல் - தாளத்திற்கு இசை
ய்க் கையை நொடித்தல் ; “நொடிதரு பாணிய பதலையும்” மலைபடு. 11.
6. இசையைக்கொண்ட பாட்டைப் போலப் பதுமையுடன் அவன்
ஒன்றி.
7. விருந்துபட - புதுமைப்பட. 9. நெடுந்தகை : விளி.
10. கடி - விளக்கம் ; மணமுமாம். உண்டாடிய - விளையாடிய,

வழிபா டாற்றி வல்ல ளாகிய
அழிகவுள் வேழ மடக்கு நல்லியாழ்
யானும் வழிபட் டம்முறை பிழையேன்

- 15 காண லுறுவேன் காட்டி யருளென
முள்ளெயி றிலங்கச் செவ்வாய் திறந்து
சில்லென் களவி மெல்லென மிழற்றி
நகைநயக் குறிப்பொடு தகைவிரல் கூப்ப

(வாசவதத்தையை நினைந்து உதயணன் கலங்கல்)

முற்றிழை பயிற்றிய முற்பெரு நல்லியாழ்

- 20 கற்பே னென்றசொற் கட்டழ லுறீஇ
வேலெறிந் தன்ன வெம்மைத் தாகிக்
காவல குமரற்குக் கதுமென விசைப்ப
மாசி றுமரை மலர்கண் டன்ன
ஆசில் சிறப்பி னமரடு தறுகண்

- 25 இளநல முண்ட வினையி றேகை
வளமயிற் சாயல் வாசவ தத்தையை
நினைப்பி னெகிழ்ந்து நீர்கொள விறைஞ்சிச்

12. நினைக்கு வழிபாடு செய்து. 13. யாழ் - கோடவதியை.

14. யானும் : உம்மை, இறந்தது தழீஇயது.

15. காணலுறுவேன் - அறிவேன்.

16 - 7. “ அமிழ்துபொதி செந்நா வஞ்ச வந்த, வாரந்திலங்கு
வையெயிற்றுச் சின்மொழி யரிவையைப், பெறுகதில் லம்ம ” (குறுந்.
கச), “ எயிறுநாப் போழ்த லஞ்சி யஞ்சி, உழன்மாலைத் தீங்கிளவி
யொன்றிரண்டு தான்மிழற்று மொருநாட்காறும் ” (சீவக. 1353) என்
பவை இவ்வடிகளுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

18. பதுமை கை குவிக்க.

19. முற்றிழை - வாசவதத்தை.

20. சொல் : எழுவாய். உறீஇ - காய்ச்சி.

22. கதுமென - விரைய.

20 - 22. சொல் வெம்மைத்தாகி இசைப்ப.

23 - 4. அன்ன கண் : உதயணன்கண்.

27. நினைப்பின் - நினைத்தலினால். இறைஞ்சி - குனிந்து,

சினப்போ ரண்ணல் சேயிழை மாதர்க்கு
மனத்தது வெளிப்பட மறுமொழி கொடாஅன்
(உதயணனுடைய குறிப்பறிந்து பதுமாபதி
தன்னிடஞ் சேல்லுதல்)

- 30 கலக்க மறிந்த கனங்குழை மாதர்
புலத்தல் யாவதும் பொருத்த மின்றென
எனக்கு மொக்கு மெம்பெரு மான்றன்
மனத்தகத் துள்ளோ ளின்னும் விள்ளாள்
விழுத்தவ முடையள் விளங்கிழை பெரிதென
- 35 ஒழுக்க மதுவா முயர்ந்தோர் மாட்டே
என்றுதன் மனத்தே நின்றசில நினையா
அறியாள் போலப் பிறிதுநயந் தெழுந்துதன்
ஆயஞ் சூழ வரசனை வணங்கி
மாவீழோதிதன் கோயில் புக்கபின்
(வயந்தகன் உதயணனிடம் கூறுதல்)

- 40 கவன்றன னிருந்த காவன் மன்னற்கு
வயந்தக குமான் வந்து கூறும் :
வாலிழைப் பணைத்தோள் வாசவ தத்தைக்கும்
பாசிழை யல்குற் பதுமா பதிக்கும்
சீர்நிறை கொல்போற் றுனடு வாகி
- 45 நின்றி பேரன் பின்றிவட் டாழ்த்து

28. அண்ணல் - உதயணன். மாதர்க்கு - பதுமாபதிக்கு. கொடா அன் : முற்று. 30. மாதர் - பதுமாபதி.

31. யாவதும் - சிறிதும். 33. விள்ளாள் - நீங்காள்.

34. விளங்கிழை - வாசவதத்தை ; சுட்டுப்பொருளில் வந்தது.

33 - 4. = உ. 1 : 36 - 8, ந. 21 : 170 - 77 ; சீவக. 465 ; “மலையி னலைகடலின் வாளரவின் வெய்ய, தலையிற் பயின்ற தவத்தாற் - றலைமை சேர், அம்மாதர் புல்லு மபயன் புயம்புணர்தற், கெம்மா தவம்புரிந்தேம் யாம்” (தண்டி. மேற்.) 36. நினையா - நினைந்து.

என (31) என (34) என்று நினையா (36.)

37. பிறிது நயந்தாள் போல எழுந்து. 39. மா - வண்டு.

41. கூறும் - கூறுவான்.

44. சீர் - கனம். நிறைகோல் - துலைநா.

45. நின்றி - நின்றாய். இவன் தாழ்த்து - இவனைத் தாழ்த்தி ; இவன்பால் அன்பைக் குறைத்து.

நீங்கிற் றம்ம நீத்தோ ணினைந்தென
ஆங்கவ னுரைப்ப வதுவுங் கேளான்

(உதயணன் வாசவதத்தையை நினைந்து வருந்தித் துயிலல்)

- முதிர்மலர்த் தாமமொடு முத்துப்புரி நாற்றிக்
கதிர்மணி விளக்கங் கான்றுதிசை யழல
50 விதியிற் புனைந்த வித்தகக் கைவினைப்
பதினைந் தமைந்த படையமை சேக்கையுட்
புதுநலத் தேவியொடு புணர்தல் செல்லான்
நறுந்த ணிருங்கவு ணளகிரி வணக்கியதன்
இறும்புபுரை யெருத்த மேறிய ஞான்று
55 கண்டது முதலாக் கான் நீந்திக்
கொண்டனன் போந்தது நடுவாப் பொங்கழல்
விளிந்தன ளென்ப திறுதி யாக
அழிந்த நெஞ்சமொ டலமர லெய்தி
மேனா ணிகழ்ந்ததை யானா தரற்றி
60 இகவிடை யிமையா வெரிமலர்த் தடங்கண்
புகழ்வரை மார்பன் பொருந்திய பொழுதிற்

-
46. நீத்தோள் - பிரிந்த வாசவதத்தையை.
47. அவன் - வயந்தகன்.
48. முதிர் தாமம் - சூழ்ந்தமலை; முதிர்தல் - வளைதல். புரி -
வடம். 49. மணிவிளக்கம் - இரத்தினத்தீபம். கதிரைக் கான்று.
51. “ஐந்துமூன் றடுத்த செல்வத் தமளி” (சீவக. 838);
“மூவைந் தடுக்கிய வமளி” நைடதம், மணம்புரி. 26.
52. தேவி - பதுமை.
53. நளகிரி - உச்சயினியை அழித்த யானை.
54. இறும்பு - மலை.
55. வாசவதத்தையைக் கண்டது முதலாக்,
56. அழலில். 58. அலமரல் - மனச்சுழற்சி.
59. மேனாள் - முன்னாள். ஆனாது - அமையாது.
60. எரிமலர் - தாமரைமலர். இகல் - போர். போரில் இமையாத
கண்; “விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி, னோட்
டன்றோ வன்கண வர்க்கு” (குறள், 775.) 61. மார்பன்-உதயணன்.
60 - 61. கண் பொருந்தல் - துயிலல்.

கொள்ளென் குரலொடு கோட்பறை கொளிஇ
உள்ளெயிற் புரிசை யுள்வழி யுலாவும்
யாமங் காவல ரசைய வேமம்
65 வாய்ந்த வைகறை வையக வரைப்பின்

(உதயணன் கனவு காண்டல்)

நாற்கட லும்பர் நாக வேதிகைப்
பாற்கடற் பரப்பிற் பனித்திரை நடுவண்
வாயுங் கண்ணுங் குளம்பும் பவளத்
தாயொளி பழித்த வழகிற் றுகி
70 விரிகதிர்த் திங்கனொடு வெண்பளிங் குமிழும்
உருவொளி யுடைத்தா யுட்-குவரந் தோன்றி
வயிரத் தன்ன வைந்நனை மருப்பிற்
செயிர்படு நோக்கமொடு சிறப்பிற் கமைந்ததோர்
வெண்டா ரணிந்த வெள்ளேறு கிடந்த
75 வண்டார் தாதின் வெண்டா மரைப்பூ
அங்கண் வரைப்பி னமரிறை யருள்வகைப்
பொங்குரிதிக் கிழவன் போற்றவு மணப்ப
மங்கலங் கதிர்த்த வங்கலு முகத்துத்

63. உள்ளெயிற் புரிசையுள்வழி - அகமதிலின் உள்ளிடத்தே.

64. யாமங்காவலர் இரவுமுழுதும் விழித்தமையின் வைகறைய்
துயில் மயக்கத்தால் வேகடின் றி நடத்தலின், ' அசைய ' என்றார்; ஏம
இன்பம். யாமங்காவலர் : " யாமங் கொள்பவர் " அகநா. ககச: 10
புறநா. ஈ: 9; சிலப். இ: 49; மணி. எ: 65.

66 - 7. ஏழு கடல்களுள் ஐந்தாவது பாற்கடலென்பது சை
நூற் கொள்கை; "மேற்படு கற்பக" (சீவக. 3035) என்னும் செய்யுள்
லும் அதன் அடிக்குறிப்பாலும் உணர்க.

68 - 9. பவளத்து ஆயொளி - பவளத்தினது அழகிய ஒளியை.

70 - 71. திங்களையும் பளிக்கையும் ஒக்கின்ற ஒளியையுடையதா.

71. உட்கு - அச்சம். 72. மருப்பு - கொம்பு.

73. செயிர் - கோபம்.

74. தார் - இரேகை; மாலையுமாம். ஏறு - இடபம்.

76. அமரிறை - தேவேந்திரன்.

77. நிதிக்கிழவன் - குபேரன்.

78. அம் கலுழ் ஆகம் - அழகு ஒழுக்குகின்ற உடம்பு.

தெய்வ மகநீ உ மெய்வயிற் பணித்துப்
80 பைபு டாக் கைவயிற் கொடுத்ததும்

(உதயணன் எழுதல்)

பயில்பூம் பள்ளித் துயிலெடை மாக்கள்
இசைகொள் ளோசையி னின்றாயி லேழறு
விசைகொண் மான்தோர் வியல்கெழு வேந்தன்
கனவின் விழுப்ப மனவயி னடக்கி

(முனிவரைக் கண்டு உதயணன் வினாத்தல்)

85 அளப்பரும் படிவத் தறிவர் தானததுச்
சிறப்பொடு சென்று 1 சேதியம் வணங்கிக்
கடவது திரியாக் கடவுளர்க் கண்டு
நின்றிடை யிருள்யாம நீங்கிப் வைகறை
இன்றியான் கண்ட தின்னது மற்றதை

90 என்கொ றுனென நன்கவர் கேட்ப
உருத்தகு வேந்த னுரைத்ததன் பின்றைத்

(ஒரு முனிவன் கனாப் பயன் உரைத்தல்)

திருத்தகு முனிவன் நிண்ணிதி னாடி
ஒலிகடற் றுணை யுஞ்சையர் பெருமகன்
மலிபெருங் காதன் மடமொழிப் பாவை

95 இலங்குகதி ரிலைப்பூ ணேந்துமுலை யாகத்து

79. மெய்வயிற் பணித்து - உண்மையைக் கூறி.

66 - 80. இவ்வடிகளிலுள்ள வரலாற்றை இந்நூலில் இ. 3 :
141 - ஆம் அடி முதலியவற்றால் உணர்க. 80. பைபுள் - துன்பம்.

81. பயிலுதல் - மிகுதல். துயிலெடைமாக்கள் - தூக்கத்தினின்
றும் எழுப்புதலைச் செய்கின்ற மனிதர் ; சூதர் ; “சூத ரோத்திய துயி
லெடைநிலை” நோல். புறத்திணை. சூ. 36.

82. துயிலேற்று - துயில்நீங்கி ; “செங்கணை ந்றெழுந்தனன்”
(உ. 18 : 118 - 9.) 84. வீழுப்பம் - சிறப்பு.

85. படிவம் - தவவொழுக்கம். அறிவர் - முனிவர்.

86. சேதியம் - (ஈண்டுச்) சினாலயம்.

87. கடவது - செய்யக் கடவதாகிய அறம். கடவுளர் - முனிவர்.

89. மற்றதை : ஐ, சாரியை.

பி - ர். 1 சேதியன்.

நலங்கிளர் நறுநுத னாறிருங் கூந்தல்
மாசில் சுற்பின் வாசவ தத்தை
முழங்கமுன் முழுகி முடிந்தன ளென்பது
மெய்யெனக் கொண்டனை யாயின் மற்றது

- 100 பொய்யெனக் கருது புரவ லாள
இந்நா ளகத்தே சின்மொழிச் செவ்வாய்
நன்னுதன் மாதரை நண்ணப் பெறுகுவை
பெற்ற பின்றைப் பெய்வளைத் தோளியும்
கொற்றக் குடிமைபுட் குணத்தொடும் விளங்கிய
- 105 விழுப்பெருஞ் சிறப்பின் விஞ்சைய ருலகின்
வழுக்கில் சக்கரம் வலவயி னுய்க்கும்
திருமகற் பெறுதலுந் திண்ணிது திரியா
காரணங் கேண்மதி தாரணி மார்ப
- 1 ஆயிர நிரைத்த வாவிதழ்த் தாமரைப்
- 110 பூவெனப் படுவது பொருந்திய புணர்ச்சிநின்
தேவி யாகுமதன் ருதக டிரிஞ்சி
முன்றூண் முடக்கிப் பின்றா ணிமிர்த்துக்
கொட்டை மீயிசைக் குளிர்மதி விசும்பிடை
எட்டு மெய்யோ டிசைபெறக் கிடந்த
- 115 விள்ளா விழுப்புகழ் வெள்ளே நென்பதை
முகனமர் காதனின் மகனெனப் படுமது
பரந்த வெண்டிரைப் பாற்கட லாகி
விரும்பப் படுமது வெள்ளியம் பெருமலை
வெண்மை மூன்றுடன் கண்டதன் பயத்தாற்

-
96. நாறிருங் கூந்தல் : புறநா. ககந : 9.
101. இந்நாளகத்தே - இன்றைக்குள். சின்மொழிச்செவ்வாய் :
102. மாதரை - வாசவதத்தையை. [16-7.
106. சக்கரம் - ஆஞ்ஞாசக்கரம்.
107. திண்ணிது - நிச்சயமானது. திரியா - இவ்விரண்டும்
வேறுபடா. 109 - 10. உ. 13 : 54 - 6.
113. கொட்டை மீயிசை - தாமரைப்பூங் கொட்டையின்மேலே
115. என்பதை - என்பது. 116. படுமது - படுவது.
119. மூன்று - பாற்கடல், வெண்டாமரை, வெள்ளேறு. பயம் -
பிரயோசனம்.

120 நிண்மை யாழி திருத்தக வருட்டலும்
வாய்மை யாக வலிக்கற் பாற்றென
நோன்மை மாதவ னுண்ணிதி னுரைப்ப
(உதயணன் செயல்)

அன்று மின்று மறிவோ ருரைப்பதை
என்றுந் திரியா தொன்றே யாதலின்
125 உண்டுகொ லெதிர்தலென் னுள்ளே நினையாப்
பெருந்தண் கோயிலு ளிருந்த பொழுதில்
உருகெழு மந்திரி ¹ வரவதை புணர்த்தலிற்
புகுதக வென்றுதன் புலம்பகன் றொழிய
இகல்வேல் வேந்த னிருத்த லாற்றான்
130 ஆனா வுலகையொடு தானெதிர் செல்லத்
தேனார் தாமரைச் சேவடி வீழ்தலிற்
றிருமுயங்கு தடக்கையிற் நிண்ணிதிற் பற்றி
உரிமைப் பள்ளி புக்கனன் மாதோ
பெருமதி யமைச்சனைப் பிரிந்துபெற் றானென்.

ரு—கனாவிறுத்தது முற்றிற்று.

-
121. வலிக்கற்பாற்று - துணியும் பகுதியை யுடையது.
122. நோன்மை - தவம்.
123 - 4. அறிவோருரைப்பது என்றுந் திரியாதென்பது ; “ அம்
மூன்று முற்ற வறிதலாற் - றம்பி, னுறழா மயங்கி யுறழினு மென்றும்,
பிறழா பெரியோர்வாய்ச் சொல் ” பு. வெ. 167, அடிக்.
125. காணுதலுண்டென்று மனத்தில் நினைந்து. கொல் : அசை
127. மந்திரிவரவதை - உருமண்ணுவாவின் வரவை. [நிலை.
128. புகுதக - புகுதக ; சீவக. 2121 - 2; ‘புகுதக, ஒரு சொல்விழுக்
காடு’ (ஷே ந. உரை.) 132. திண்ணிதின் - இறுக.
133. உரிமைப்பள்ளி - அந்தப்புரம்.
134. அமைச்சனை - உருமண்ணுவாவை.
பு - ம். 1 யரவது.
-

சு—பதுமாபதியை வஞ்சித்தது.

(உதயணன் உருமண்ணுவாவை வினாவல்)

பிரிந்துபின் வந்த பெருந்திற லமைச்சனோ

டருந்திறல் வேந்த னமைவாக் கூடி

இருந்த பின்னற நிகழ்ந்தது கூறெனச்

(உருமண்ணுவா நீகழ்ந்தவற்றை உதயணனுக்குக் கூறல்)

செருச்செய் மன்னன் சிறையிடைச் 1 செய்தலும்

5 தருசகன் தன்வயின் விடுத்த தன்மையும்

பொருவகை புரிந்தவர் புணர்ந்த நீதியும்

தெரிய வெல்லாம் விரியக் கூறி

(உருமண்ணுவா வயந்தகனிடம் கூறல்)

அந்நிலை கழிந்த பின்னிலைப் பொழுதின்

இன்புறு செவ்வியு ளின்னது கூறென

10 வன்புறை யாகிய வயந்தகம் குணர்த்த

சு—பதுமாபதியை வஞ்சித்தது.

[வாசவதந்தையை நினைந்து வருந்திய உதயணனுக்கு ‘அவனை மீட்டுத்தரும் ஆற்றலையுடைய முனிவர் இந்நகர்ப்புறச் சோலையில் வந்திருக்கிறான் ; நீ விரைத்தோடு தனித்திருத்தல் வேண்டும்’ என்று வயந்தகர் சொல்ல, அவன் வேறுசெய்தியைக் கூறிப் பதுமாபதியை வஞ்சித்து அகற்றிவிட்டுத் தனியே துயில்கொண்டது இதனால் அறிமலாதம்.]

1. அமைச்சன் - உருமண்ணுவா.

3. என - என்று உதயணன் கேட்ப.

4. மன்னன் - எலிச்செவியரசன்.

5. தருசகன்: எழுவாய். தன்வயின் - தன்னை. விடுத்த-விடுவித்த

6. புரிந்தவர் - எலிச்செவியரசன் முதலியோரும், தருசகனும் நீதி - கொல்லாதிருந்தமை முதலியன.

7. கூறி - உருமண்ணுவா சொல்லி.

10. வன்புறை - வற்புறுத்துபவன்.

9 - 10. உருமண்ணுவா வயந்தகனிடம் நீ உதயணனுக்கு இன்னைதக் கூறவென்று உணர்த்த.

11 - மீ. 1 செய்தவும்.

(உதயணன் சேயல்)

உருமண் ணுவாவினோ ¹ டொருங்குகண் கூடிச்
தருமணன் ஞெமரிய தண்பூம் பந்தருட்
டிருமலி மார்பன் தேவி பயிற்றிய
வீணை பெற்றது விரித்தவற் குரைத்துத்
15 தேனோர் கிளவியைத் தேடி யரற்ற

(வயந்தகர் உதயணனைக் கேட்டல்)

மானங் குன்ற வயந்தகன் கூறும்
நயந்துநீ யரற்று நன்னுத லரிவையும்
பயந்த கற்பிற் பதுமா பதியுமென்
றிருவ ருள்ளுந் தெரியுங் காலை
20 யாவர் நல்லவ ரறிவினு மொழுக்கினும்
யாவரை யுவத்தி யாவதை யுணரக்
காவ லாள' கரவா துரையென

(உதயணன் விடை கூறுதல்)

முறுவல் கொண்டவ னறியு மாயினும்
பல்பூட் சிற்சொற் பட்டத் தேவியைச்
25 சொல்லாட் டிடையுஞ் செல்ல றீர்தலிற்
பிடுடை யொழுக்கிற் பிரச்சோ தனன்மகள்
வாடிடை மழைக்கண் வாசவ தத்தை

12. க. 33 : 134, அடிக். ஞெமரிய - பரந்த.
15. கிளவியை - வாசவதத்தையை. உதயணன் அரற்ற.
16. கூறும் - கூறுவான்.
17. அரற்றும் - அரற்றுதற்குக் காரணமாகிய. அரிவை - வாச
வதத்தை. 21. உவத்தி - உவப்பாய். ஆவதை - அதனை.
22. கரவாது - மறையாமல். என - என்று வயந்தகன் கேட்ப.
24. பூண் - ஆபரணம். [பம்.
25. சொல்லாட்டிடையும் - சொல்லுமிடத்தும். செல்லல் - துண்
27 - 8. வாடிடை - வாடிய இடை. பெண்ணருங்கலம்: "மண்ண
ருங் கலமெலாம் வலிதின் வவ்வினும், விண்ணருங் கலமெலாம் விதியி
னெய்தினும், பெண்ணருங் கலமிது பெறுதன் மானிடர்க், கெண்ணருங்
தகைத்தென விறைவ னெண்ணினான்" சூளா. இரதநாபுரச். 110.

பி - ம். 1 டொருங்குடன்கூடி,

கண்ணகன் ஞாலத்துப் பெண்ணருங் கலமவள்
செறுந ருவப்பச் செந்தீ யகவயின்

- 30 உறுதவ மில்லேற் கொளித்தன டானென
மறுகுஞ் சிந்தை மன்னனை நோக்கி

(வயந்தகன் கூற்று)

வெங்கண் வேந்தர் தங்கட் குற்ற
தங்கண் ஞாலத் தாரே யாயினும்
அகலிடத் துரைப்பி னற்றம் பயத்தலின்

- 35 அவரின் வாழ்வோ ரவர்முன் னின்றவர்
இயல்பி னீர்மை யிற்றென வுரைப்பின்
விம்ம முறுதல் வினாவது முடைத்தோ
அற்றே யாயினு மிற்றுங் கூறுவென்
நயக்குங் காத னல்வனைத் தோளியைப்
40 பெயர்க்கும் விச்சையிற் 1 பெரியோற் கண்டவன்
உலக்கு முபாய மொருங்குடன் விடாது
வழிபா டாற்றி 2 வல்லிதிற் பெறீஇய
கழிபெருங் காதலொடு சென்றபி னவ்வழிக்
காசி யரசன் பாவையைக் கண்டே

29. செறுநர் - பகைவர்.

30. நெடுங்காலம் உடனிருக்கப் பெற்றிலேனென்னுங் கருத்தால்,
உறுதவமில்லேன்' என்றான்.

32. வெங்கண் - கண்ணோடாமை. உற்றது - உற்ற குறைவை.

34. அற்றம் - சோர்வு; உயிரறுதியுமாம்.

35. அவரின் வாழ்வோர் - அவ்வரசரின் குடிமக்கள்.

36. இயல்பு இல் நீர்மை - இயல்பில்லாத தன்மை.

37. விம்மம் - விம்மல்; உ. 16 : 99. வினாவது முடைத்தோ -
கேட்க வேண்டுவதோ? 32 - 7. = க. 35 : 15 - 9.

38. அற்று - அத்தன்மைத்து; அப்படி. இற்றும் - இன்னும்,
“அற்ற தாத விற்றுங் கூறுவென்” (க. 54 : 75); ந. 1 : 61.

39. வாசவதத்தையை.

40. பெயர்க்கும் - மீட்டுத் தருகின்ற, விச்சை - வீத்தை. பெரி
யோற் கண்டு - பெரியோனாகிய முனிவனைக் கண்டு. [3 - 6.

44. காசியரசன்பாவை - பதுமாபதி; ந. 6 : 172 - 6; ந. 16:

பி - ம். 1 பெரியோர்க். 2 வலிதிற்பெரிய,

காண்டம்.] சு—பதுமாபதியை வஞ்சித்தது. எனடு

45 வாசவ தத்தையை மறந்தனை யாகிப்
பரவை யல்குற் பதுமா பதியோ
டிசவும் பகலு மறியா வின்புற்
றுட்குவரு கோயிலு ளொடுங்குவனை யுறைந்தது
மற்போர் மார்ப மாண்புமற் றுடைத்தோ

50 அன்னது மாக வதுவே யாயினும்
திண்ணிதி னதனையுந் திறப்படப் பற்றாய்
பின்னிது நினைக்கும் பெற்றியை யாதலின்
ஒருபாற் பட்ட தன்றுநின் மனனெனத்

(உதயணன் கூற்று)

திருவார் மார்பன் நெரிந்தவற் குரைக்கும்
55 வடுவாழ் கூந்தல் வாசவ தத்தையோ
1 டிடைதெரி வின்மையி னவளே யிவளென
நயந்தது நெஞ்ச நயவா தாயினும்
பால்வகை வினையிற் படர்ந்த வேட்கையை
மால்கடல் வரைப்பின் மறுத்தன ரொழுகுதல்

60 யாவர்க் காயினு மாகா ததுவென
மேவரக் காட்டலு மீட்டுங் கூறுவன்

(வயந்தகன் கூற்று)

அறியா னிவனென நெறியிற் கேண்மதி
அன்றுநாங் கண்ட வரும்பெற லந்தணன்

48. உட்கு - அசசம். ஒடுங்குவனை - மறைந்திருந்தனையாய்.
51. திண்ணிதின் - உறுதியாக.
52. இது - வாசவதத்தையின் நலத்தை. பெற்றியை-தன்மையை
யுடையாய். 53. என - என்று வயந்தகன் கூற.
54. மார்பன் - உதயணன் அவற்கு - வயந்தகனுக்கு.
56. இடை - வேறுபாடு. 58. பால் - ஊழ்.
60. யாவர்க்காயினும் - பொறிசெறித்த பெரியோருக்கும்.
61. மேவரக் காட்டலும் - பொருந்த அறிவித்தவுடன்.
62. எனல் - என்று நினைவாதே.
63. அன்றென்றது, இராசகிரியத்தின் புறத்தே ஒடுங்கிய
காலத்தை. அந்தணன் - காகதுண்டகன்.
பி - டி. 1 டிடைதெரிவின்மையளே,

இன்றுநாங் காண விரங்கர் வந்தனன்
 65 மானேர் நோக்கி மாறிப் பிறந்துழித்
 தானே யாகத் தருகுவெ னென்றனன்
 பனிமலர்க் கோதைப் பதுமையை நீங்கித்
 தனியை யாகித் தங்குதல் பொருளெனக்

(உதயணன் பதுமாபதி முதலியோரை வஞ்சித்து
 அகற்றிச் சென்று துயிலல்)

கேட்டே யுவந்து வேட்டவன் விரும்பி
 70 மாற்று மன்னரை மருங்கறக் கெடுப்பதோர்
 ஆற்றம் சூழ்ச்சி யருமறை யுண்டெனத்
 தேவி முதலா யாவிரு மகன்மினென்
 முய்மணி மாடத் தவ்விடத் தகன்று
 திருமணக் கிழமைப் பெருமக னுறையுப்
 75 பள்ளிப் பேரறை யுள்விளக் குறீஇ
 மயிரினுந் தோலினு நூலினு மியன்ற
 பயில்பூஞ் சேக்கையுட் பலரறி வின்றி

65. மானேர் நோக்கி - வாசவதத்தை.

66. தானேயாக - பழைய வடிவினளாக.

65 - 66. 1 : 72 - 4.

68. பொருள் - காரியம். என - என்று வயந்தகன் கூற.

70. மருங்கு - குலம்; “சூர்மருங் கறுத்த” முருகு. 275.

71. மறை - இரகசியம்.

70 - 72. மந்தணத்தில் மகளிர் இருத்தல் மரபன்று; “புனைகுழன் மகளிரோ டினொர்ப் போக்கினான்” (கம்ப. புத்த. மந்திர. 7); “துன்று பிணியோர் துறந்தோ ரடங்காதோர், கன்று சினமனத்தோர் கல்லா தவரினையோ, ரொன்று முறைமை யுணரா தவர்மகளி, ரென்றுமிவர் மந்தணத்தி னெய்தப் பெருதாரே” வி. பா. கிருட்டினன்தூது. 52.

74. பெருமகள் - பதுமாபதி.

75. விளக்குறீஇ - மெழுகித் தூய்தாக்குவித்து; மணிவிளக்கை யமைத்தென்றுமாம்; ச. 7 : 17.

77. பலரறிவின்றி - பலரறியாதபடி.

76 - 7. “ஊட்டுறு பன்மயிர் விரைஇ வயமான், வேட்டம் பொறித்து வியன்கட் கானத்து, முல்லைப் பல்போ துறழப் பூரிரைத்து, மெல்லிதின் விரிந்த சேக்கை” நெடுநல். 128 - 31.

- உழைக்கலச் சுற்றமு மொழித்தன னாகி
 விழுத்தகு வெண்டுகில் விரித்தன னுடுத்துத்
 80 தூய னாகி வாய்மொழி பயிற்றித்
 தோட்டுணை மாதரை மீட்டனை பணியென
 வாட்படை மறவன் காட்டிய வகைபேற்
 சேட்புலம் பகலச் சிந்தை நீக்கி
 வீணை கைவலத் திரீஇ விதியுளி
 85 ஆணை வேந்த னமர்ந்தனன் றுயிலென்.

கூ—பதுமாபதியை வஞ்சித்தது முற்றிற்று.

78. உழைக்கலச்சுற்றம் - உழைக்கலமகளிர் ; நட. 24 : 193.

81. தோட்டுணை மாதர் : உ. 10 : 100 ; 'மீட்டனை பணி'
 என்றது வயந்தகனை நோக்கிக் கூறியது.

82. வாட்படை மறவன் - வயந்தகன்.

83. சேட்புலம்பு - நெடுங்காலம் பிரிந்தமையாலிருந்த வருத்தம்.

84. ச. 7: 38 - 9. விதியுளி - விதிப்படி.

85. வேந்தன் - உதயணன்.

எ—வாசவதத்தை வந்தது.

(அமைச்சர் வாசவதத்தையை உதயணன்பால் விடுத்தல்)

- ஆணை வேந்த னமர்ந்து துயில் பொழுதின்
 வாணுதன் மாதரை மதியுடை யமைச்சர்
 அன்பியாத் தியன்ற தன்பாற் கணவன்
 மண்பாற் செல்வ மாறறி மற்றோர்
 5 பெண்பாற் செல்வம் பேணுத வின்மையும் .
 எரிசின மொய்ம்பிற் றரிசுகன் றங்கை

எ. வாசவதத்தை வந்தது.

[வாசவதத்தை உதயணன்பால் வந்தமை இதனுல் அறியலாகும்.]

2. மாதரை - வாசவதத்தையை. அமைச்சர் - உருமண்ணுவாவும்,
 யுகியும்.

4 - 5. நிலமகளின்பத்தை (அரசாளுதலை) யன்றி மற்றொருத்தி
 இன்பத்தை விரும்பாமையையும் ; பெண்பாற்செல்வம் : “ஆண்பிறந்
 தமைந்த செல்வ முண்டனை யாதி யன்றே” கம்ப திருவடிதொழுத. 70.

பண்பொடு புணர்ந்த பதுமா பதியையும்
பொருபடை வேந்தனை வெரீஇப் புணர்த்த
கருமக் காம மல்ல தவண்மாட்

10 டொருமையி னோடாது புலம்பு முள்ளமும்
இரவும் ¹ பகலு மவண்மாட் டியன்ற
பருவா னோயோ டரற்றும் படியும்
இன்னவை பிறவு நன்னுத நேற
மறப்பிடைக் காட்டுதல் வலித்தன ராகிச்

15 சிறப்புடை மாதரைச் சிவிகையிற் தரீஇப்
பெறற்கருங் கொழுநன் ² பெற்றி காண்கென
ஆய்மணி விளக்கத் தறையகம் புகுத்தலின்

(உதயணனுடைய நிலை)

மாமணித் தடக்கை மருங்கிற் றுழ்தரத்
தன்பாற் பட்ட வன்பின னாகிக்

20 கரண நல்லியாழ் காட்டுங் காலை
மரணம் பயக்கு மதர்வைத் தாயநின்
கடைக்க னோக்கம் படைப்புண் ணகவயின்

8. வேந்தன் - ஆருணி.

9. காரியத்தின்பொருட்டு மேற்கொண்ட பொய்க்காமம்; “கரும துதலிய கள்ளக் காமம்” (சு. 35: 228) என்றார் முன்னும்.

10. சு. 6 : 53. உள்ளத்தையும்.

11. அவன்மாட்டு - வாசவதத்தையின்பால்.

12. பருவரல் நோய் - வருத்தமாகிய காமநோய். படியும் - விதத் தையும். 13. நன்னுதல் - வாசவதத்தை. [நிச்சயித்து.

14. உதயணன் மெய்ம்மறந்திருக்குஞ் சமயத்தில் அதனைக் காட்ட

15. மாதரை - வாசவதத்தையை. தரீஇ - கொண்டுவரச்செய்து.

16. பெற்றி - தன்மை.

அமைச்சர் (2) வலித்தனராகித் (14) தரீஇக் (15) காண்கென (16)

17. மணிவிளக்கத்து அறை - இரத்தினதீபத்தையுடைய பள்ளி யறை; சு. 6 : 75; “திருமணி விளக்கங் காட்டி” முல்லை. 63.

20. காட்டுங்காலை - கற்பித்த காலத்தில்.

21. மதர்வைத்து - மதர்ப்பிளையுடையது.

[னுள்ளே.

22. படைப்புண்ணகவயின் - ஆயுதம் பட்டதனாலாய புண்ணி

பி = ம். ¹ பகலுந் தன்மாட், ² பெற்றியிற்கா.

அழனெய் பெய்தென்¹ றுற்றே னென்னை
 மழலையங் கிளவி மறந்தனை யோவென
 25 வாய்சோர்ந் தரற்ற வாசங் கமழும்
 ஆய்பூந் தட்டத் தகத்தோடு தெற்றிய
 தாமம் வாட்டுங் காம வுயிர்ப்பினன்
 கனனி னினையுங் கணவனைக் கண்டே

(வாசவத்தத்தையின் செயல்)

நனவினு மிதுவோ நறுந்தார் மார்பன்
 30 தன்னல தில்லா நன்னுதன் மகளிரை
 மறுதர வில்லாப் பிரிவிடை யரற்றுதல்
 உறுகடல் வரைப்பி னுயர்ந்தோற கியல்பெனல்
 கண்டனெ னென்னுந் தண்டா வுவகையள்
 நூனெறி வழாஅ நுனிப்பொழுக் குண்மைபின்
 35 ஏனை யுலகமு மிவற்கே யியைகெனக்
 கணவனை நோக்கி யினைவிரல் கூப்பி
 மமுகிய வெளியின ளாகிப் பையெனக்
 கழுமிய காதலொடு கைவலத் திருந்த

23. அழனெய் - சுடுகின்ற மருந்தெண்ணெயை. பெய்தென்று பெய்ததைப்போல்வதென்று.

20 - 23. யாழோசையாற்றேன்றிய காமவருத்தத்திற்குப்படைப் புண்ணும் நோக்கத்தாலுள்ள வருத்தத்திற்கு அதில் நெய்பெய்தலும் உவமை.

26. அகத்தோடு - உள்ளிதழ். தெற்றிய - பிணைத்த.

27. காமவுயிர்ப்பு வெம்மையுடைமை; க. 33 : 108 - 9. [தும்.

28. இனையும் - வருந்துகின்ற; நினைபுமென்று பிரிப்பினும் பொருந்

29. இதுவோ - இத்தன்மையதோ. மார்பன் - உதயண்ணது இயல்பு; ஆகுபெயர்.

31. மறுதரவு - மீட்சி. 30 - 32. ச. 5 : 35.

34 - 5. “பிறப்பு நெடுவாழ்க்கை செல்வம் வனப்பு, நிலக்கிழமை மீக்கற்றங் கல்விநோ யின்மை, இலக்கணத்தா லிவ்வெட்டு மெய்துப வென்றும், ஒழுக்கம் பிழையா தவர்” ஆசார. 2. [77.

36. விரல் - கை; ஆகுபெயர்; “படைகொணைவிரல்” ழல்லை.

37. மமுகிய - மழுங்கிய. 38. கழுமிய - நிறைந்த. வலம் - இடம்.

பி - ம். 1 ஆற்றெனென்னை.

கோட பதியின் சேடணி கண்டே

40) 1 மகக்காண் டாயின் மிகப்பெரிது விதும்பிச்

சார்ந்தன ளிருந்து வாங்குபு கொண்டு

கள்ளை வாயி னன்ன வள்ளுகிர்

றுதிவிரல் சிவப்பக் கதியறிந் தியக்கலிற்

காதலி கைநயக் கரணங் காதலன்

45 ஏதமில் செவிமுத லினிதி னிசைப்ப

(உதயணனுடைய செயல்)

வாசவ தத்தாய் வந்தனை யோவெனக்

கூந்தன் முதலாப் பூம்புற நீவி

ஆய்ந்த திண்டோ ளாகத் தசைஇ

என்வயி னிணையா தேதிலை போல

50 நன்னுதன் மடவோய் நாள்பல கழிய

ஆற்றிய வாறெனக் கறியக் கூறென

(வாசவதத்தை வாளா விருத்தல்)

யாற்றுகை கொடாஅன் மனத்தோ டலமரீஇக்

கோட்டுவன ளிறைஞ்சிக் கொடுங்குழை யிருப்ப

(மீட்டும் உதயணன் அரற்றல்)

மயங்குபூஞ் சோலை மலைவயி னாடிப்

55 பெயர்ந்த காலை நயந்தனை யொருநாள்

39. கோடபதி - உதயணனது யாழ். சேடு - பெருமை.

38 - 9. 'வீணை கைவலத்திரீஇ...அமர்ந்தனன்துயில்' என்றார் முன்னும்; ச. 6 : 84 - 5. 40. விதும்பி - பாபரப்பற்று.

41. சார்ந்தனளிருந்து - நெருங்கி வந்திருந்து.

42. உகிர் - நகம்; ச 11 : 72 - 3; "கிளிவா யொப்பி னொளிவிடு வள்ளுகிர்" (பொருந. 34.) 43. றுதிவிரல் - விரலின்றுனி. கதி - நடை.

44. நயக்கரணம் - இன்பச்செயல்.

45. செவிமுதல் - செவியிடம்.

[78 - 9.

48. ஆய்ந்த - மெலிந்த. தனது தோளை அவன் மார்பிற் சார்த்தி;

49. என்வயின் - என்னை. ஏதிலை போல - யாதொரு தொடர்பு மில்லாதாய் போல. 51. என - என்று உதயணன் அரற்ற.

53. அவன் மிக வணங்கியிருப்ப.

54 - 5. சோலை - இலாவாணத்துக் கருகிலிருந்த சோலை. ஆடிப் பெயர்ந்த காலை - உண்டாடி மீண்டுவந்த நாட்களுள்.

பி - மீ. 1 மகத்தாண்டாயின்.

- தழையுங் கண்ணியும் விழைவன தம்மென
வேட்டம் போகிய போழ்திற் கோட்டம்
கூடுரி கொளுவ வாரஞ் செய்தி
இன்னுயிர் நீத்த விலங்கிழை மடலோய்
60 நின்னணி யெல்லா நீக்கி யோராப்
பின்னணி கொண்டு பிறனே போன்றனை
எரியகப் பட்டோ ரிபற்கை யிதுவோ
தெரியே னெனக்கிது தெரியக் கூடுறன
ஆளு வுவுகையோ டவண்மெய் தீண்டியும்
65 தேனார் படலைத் திருவளர் மார்பன்
கனவென வறியான் காதலின் மறுத்தும்
சினமலி நெடுங்கண் சேர்த்திய 1 பொழுதின

(அமைச்சர் வாசவதத்தையை உதயணனிடமிருந்து பிரித்தல்)

- முக்கில் சீர்த்தி வயந்தக னடைஇ
முக்கிய றிரியா யுகியொ டுடனே
70 நானே யாகு நண்ணுவ தின்றுநின்
கேள்வ னன்பு கெடாஅ னாகுதல்
துயிலுறு பொழுதிற் றேன்றக் காட்டுதல்
அயில்வேற் கண்ணி யதுநனி வேண்டித்
தந்தே மென்பது கேளெனப் பைந்தொடி

56. தம்மென - தாருமென்று நீ கேட்டலால்.

57. வேட்டம் போகிய - நான் வேட்டையாடப் போன. கோட்டம் - கோயில். 56 - 7. = உ. 17 : 48 - 50.

58. வெம்மை பிக்க நெருப்பை மூட்டுதலால் பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தை யடைந்து.

60. அணி - அழகு. ஓரா - அறியமுடியாத.

61. பின்னணி : 103 - 4, 211.

60 - 63. ஒளிமழுங்கியிருத்தலின் இவ்வாறு கூறினான்.

65. படலை - இலை விரவித் தொடுத்த மலை.

66. மறுத்தும் - மறுபடியும்.

67. சேர்த்திய - இமைபொருத்தின.

68. சீர்த்தி - மிகுபுகழ். அடைஇ - அடைந்து.

70. நண்ணுவது நானேயாகும்.

70 - 74. இன்று தந்தேம்.

பி - ம். 1 தொழுதின.

- 75 புனைகொல் கரையி னினைவனள் விம்மி
நிறையில ளிவளென வறையுநன் கொல்லென
நடுங்கிய நெஞ்சுமொ டொடுங்கி ரோதி
வெம்முலை யாகத்துத் தண்ணெனக் கிடந்த
எழுப்புரை நெடுந்தோண் மெல்லென வெடுத்து
80 வழக்கில் சேக்கையுள் வைத்தனள் வணங்கி
அரும்பெறல் யாக்கையி னகலு முயிர்போற்
பெரும்பெயர்த் தேவி பிரிந்தனள் போந்துதன்
ஈனாத் தாயோ புயுகியை யெய்தப்

(உதயணன் விழித்து அரற்றல்)

- போரார் குருசில் புடைபெயர்ந் துரையு
85 மறுமொழி தாராய் மடவோ யெனக்கென
உறுவரை மார்பத் தொடுக்கிய புகுவோன்
காண னாகிக் கையற வெய்தி
ஆன வின்றுயி லனந்தர் தேறிப்
பெருமணி பெற்ற நல்குர வாளன்
90 அருமணி குண்டு கயத்திட் டாங்குத்
துயிலிடைக் கண்ட துணைநலத் தேவியை
இயல்புடை யங்க ணேற்றபிற் காண
தரற்று மன்னனை யருமறை நாவின்

(வயந்தகன் உதயணனிடம் கூறல்)

வயத்தகு வயந்தகன் வல்விரைந் தெய்தி

-
75. புனை = புனல் - நீர் ; கம்ப. நாடு. 31.
76. அறையுநன்கொல் - சொல்லுவானே.
79. உதயணன் தோனே.
81. உதயணன் அறியாதிருக்கத் தானறிந்து நீங்குதலின், இவ்
வுவமை கூறினார்.
83. ஈனத்தாய் - சாங்கியத்தாய் ; உ. 7 : 64 ; அகநா. ௧௦௮ : 6.
84. குருசில் - உதயணன். 87. கையறவு - செயலறுதல்.
88. அனந்தர் - மயக்கம்.
89. பெருமணி - விலைபிக்க இரத்தினம்.
90. சிலப், ௩௦ : 29 - 30 ; மணி. உ : 72 - 3. அருமணி : சுட்டுப்
பொருளில் வந்தது. குண்டுகயம் - ஆழமான நீரையுடைய பள்ளம்.
92. ஏற்றபின் - விழித்தபின்.
94. வல்விரைந்து - மிக விரைந்து.

95 இருளும் பகலு மெவ்வமொ டிரங்குதல்
பொருளஃ தன்றே ¹ புரவலர் மாட்டெனக்
காரணக் கிளவி கழறுவனன் காட்டத்

(உதயணன் கூற்று)

தேரணி சேனைத் திறன்மீக் கூரிய
பிடிமகிழ் யானைப் பிரச்சோ தனன்மகள்
100 வடிமலர்த் தடங்கண் வாசவ தத்தையென்
பள்ளிப் பேரறை பையெனப் புகுந்து
நல்லியா நெழீஇ நண்ணுவன ளிருப்ப
வாச வெண்ணை பின்றி மாசொடு
பிணங்குபு கிடந்த பின்னுச்சேர் புறத்தொடு

105 மணங்கமழ் துதலு மருங்குலு நீவி
அழிவுநனி தீர்ந்த யாக்கையே னாகிக்
கழிபே ருவகையொடு கண்படை கொளலும
மறுத்தே நீங்கினள் வயந்தக வாராய்
நிறுத்த லாற்றே நெஞ்ச மினியெனக்

(வயந்தகன் கூற்று)

110 ² கனவிற் கண்டது நனவி நெய்துதல்
தேவர் வேண்டினு மிசைதல் செல்லாது

97. கழறுதல் - இடித்துரைத்தல். காட்டல் - விளங்க அறிவித்

98. மீக்கூரிய - மீக்கூர்ந்த. [தல்.

100. வடி - தேன் ; கூர்மையுமாம்.

102. கோடவதியை வாசித்து நெருங்கியிருப்ப.

104. பின்னுச்சேர் புறம் : “ பிடிக்கை யன்ன பின்னகந் தீண்டி ”
அகநா. க : 22.

103 - 4. கணவனைப் பிரிந்துறையும் மகளிர் கூந்தல் புனையாமை
மரபு ; இதனை, கசஎ - ஆம் புறப்பாட்டாலும், “ பெறுகநின் செவ்வி
பெருமகன் வந்தான், நறுமலர்க் கூந்த னுளணி பெறுக ” (சிலப். உஎ :
215 - 6) என்பதனாலும் அறிக.

105. துதல் நீவுதல் : துறுந். ஈசுஉ : 4 ; அகநா. உச0 : 10.

109. இப்பொழுது மனத்தை நிறுத்துதற்கு வலியிலேனென்று
உதயணன் கூற.

110 - 11. = க. 43 : 104 - 5 ; “கனவினா நெய்திய செல்வத் தனை
யதே” (கலி. கூஅ) ; “கனவிற் கண்டாங்கு வருந்தாது நிற்ப, நனவி னல்

பி - ி, புலவர். ² கனவு

காவலாங்கம்மேழர் கேட்டார்

பெருங்கையிதுவெனப் பேர்த்துரை 1 கொடாஅ

ஆடாங்கையுட்பாடலும் விரைஇ

115 மயக்கம் மேன் வண்ணங் கொண்டோர்

இயக்கி மயங்கண் நிறைவதை யதற்கோர்

காப்பாட மருகக் கற்றவென் யானென

வாய்ப்பறையடைந்து வாழ்த்துப்பல் கூறி

முருகைக் கூற்றொடு திரிவில் விருப்பப்

(உதயனன் செயல்)

120 பண்டை பொலக் கண்படை மயங்குட்

கண்டை னுனை கனவன் முயின்

மாத் 2 நீங்குமோ மடமொறி தானெனத்

நேற்றிற் கெதான் நிருவாய் மார்பன்

கன்விரு விற்குமும் பள்ளி யெழுந்து

125 காமர் சுற்றங் கைதொழு நேத்தத்

தாமரைச் செங்கண் டகைபெறக் கழிஇக்

குளம்புங் கொடும் விளங்குபொன் னழுத்திச

செடணி சேகா வினையன வின்னை

கோடி முற்றிக் கொண்டனர் வருகெனத்

கியோ னைச்சா ரேன்றல்", "கனவென மருள வல்லே நனவின், நல்கி யோனே நைச்சா ரேன்றல்" புறநா. நுளவ: 19-20, நுஅவ: 26-7.

113. இச்செய்தி மிக்க நகைப்பிற்குக் காரணமாகுமென்று மறு மொழி கொடுத்து.

116. உறைவதையண்டு - சஞ்சரிப்பதுண்டு.

118. வாய்ப்பறையடைந்து - உரக்கச்சொல்லி; சிலப். கச: 29; மணி. உந: 51.

115 - 8. சிலப். கச: 171 - 200. இயக்கி மயக்குத லுண்டென் பது சைனமரபு. 119. ஒருகலைக்கூற்று - துணிவான சொல்.

123. அமர்தல் - இருத்தல்; விரும்புதலுமாம்.

126. கண்கழுவல்: இடக்கரடக்கல்; சீவக. 220.

127. கோடி - கொம்பு. 128. சேகா - அழகு.

129. கோடி - புசிய ஆடை; ஒரு பேரெண்ணுமாம்

பி - ம். 1 கொடாஅன். 2 நீங்குமோர்.

130 தெரிமலர்க் கோதைத் தேவியை யுள்ளி
 அருமறை யாளர்க் கெழுமுறை வீசி
 நனவீற் கண்ட நன்னுதன் மாதரைக்
 கனவெனக் கொண்டலி னினியோர்க்கு முரையான்
 காமுறு நெஞ்சிற் காதலர்ப் பிரிந்தோர்க்

135 கேழுறு வேட்கை யாகு மென்ப
 தீதுகொ லென்னப் பற்பல நினைஇ

(வயந்தகன் உதயணன் டம் கூறுதல்)

இருந்த செவ்வியுள் வயந்தகன் குறுகி
 ஆனச் செல்வத் தந்தணன் மற்றுநாம்
 மேனா ணிகழ்ந்த மேதகு விழுமத்
 140 தறம்பொரு ளின்ப மென்ற மூன்றினும்
 சிறந்த 1 காதலி சென்றுழித் தரூஉம்
 மகதத் தெதிர்ந்த தகுதி யாளன்
 மதுகாம் பீர வனமெனுங் காவினுட்
 புகுதந் திருந்து புணர்க்கு மின்றவட்
 145 சேறு மெழுகெனச் சிறந்தன னாகி

(உதயணன் செயல்)

மாறு மகிழ்ச்சியொடு மன்னவன் விரும்பிக்

127 - 31. = க. 39 : 64 - 9; “பொன்னிறைந்த பொற்கோட்டுப்
 பொற்குளம்பிற் கற்றாதந், தின்மகிழா னந்தணரை யின்புறுப்பச் - சென்
 னிதன், மானிலமே யானுலகம் போன்றது வான்குள்போர்த், தானுலக
 மண்ணுலகா மன்று” (தொல். புறத். கு. 35, ந. மேற்.); பு. வெ. 202.

133. கொண்டல் - கொள்ளுதல்; பு. வெ. 179.

135. வேட்கை - ஆசையாலுண்டாகும் காரியங்கள்.

139. மேல்நாள் - முன்னாள். விழுமத்து - வாசவதத்தை தீயில்
 வெந்தாளென்ற துன்பத்தில்.

141. காதலி - மனைவி. சென்றுழி - சென்ற இடத்தினின்றும்.

142. மகதத்து - மகதநாட்டில்.

140 - 42. 187 - 8, க. 1 : 71 - 85, 4 : 64 - 70; ச. 6 : 63 - 6.

143. மதுகாம்பீரவனமென்னும் சோலை கோசம்பியின் புறத்தே
 யுள்ளது; ச. 4 : 102 - 4.

144. புணர்க்கும் - சேர்ப்பான். 145. சேறும் - செல்வோம்.

பி - ம். 1 காதலிற்.

கொடுஞ்சி நெடுந்தேர் கோல்கொள வேறி
நெடுங்கொடி வீதி நீந்துபு போகி
வித்தக வினைஞர் சித்திர மாக

150 உறழ்படச் செய்த வொண்பூங் காவின்
எழும்புகு மொய்ம்ப னிழிந்தகம் புகவே

(யுகிலினிலைமை)

நோயற வெறியு மருந்தோ ரன்ன
வாய்மொழிச் சூழ்ச்சித் தோழற் குணர்த்தலிற்
புழன்ற குஞ்சி நிழன்றெருத் தலைத்தாக்

155 கழுவாது பிணங்கிய வபுவாச் சடையினன்
மறப்போ ராண்பின் மதந்தவ நெருக்கி
அறப்போ ராண்மையி னடக்கிய யாக்கையன்
கல்லுண் கலிங்கம் நடைய வரையினன்
அல்லுண் கலிங்கம் வடம்பினன்

160 வெற்றி வெற்றி கொற்றங் கொள்கெனச்
செற்றம் தீர்து செய்தவச் சிந்தையன்

(வாசவதத்தைநிலைமை)

உன்னுத ஸர்வைபும் பொன்னெனப் போர்த்த
பசலை யாக்கையொடு பைபு ளையதி

118 உதி யாறுபோலப் பரந்து நீண்டு கிடத்தலின் 'நீந்துபு போகி' என்றார்.

149. வித்தகவினைஞர் - சிற்பிகள். சித்திரம் - பலகிறம்; அழகு

150. செய்த - செய்தாற் போன்ற. [மாம்.

149 - 50. "சித்திரச் செய்கைப் படாம்போர்க் தகுவே, ஒம்பத் தோன்றிய வுகுனம்" மணி. உ : 168 - 9.

153. தோழற்கு - யுகிக்கு.

154. எருத்து - பிடர். 155. பிணங்குதல் - உடம்பு கிடத்தல்.

156. மறப்போராணை - பாவமாகிய போரையுடைய யானை.

158. கல்லுண் கலிங்கம் - காலிக்கற்குழம்பிற் றோய்த்த உடை; "கோத்த கல்லாடையுங் கோவணமும்", "கல்லாடை மேற்கொண்ட காபாலிகான்", "கல்லாடை புனைந்தருளுங் காபாலியை" தே.

159. அல்லுண் கித்தல், சைனர்க்குரிய மரபு.

161. சிந்தையன் - சிந்தையனாக இருப்ப.

162. அரிவை - வாசவதத்தை.

- உருப்பவிர் மண்டிலத் தொருவாரி னோடும்
 16. நப்புப் பிறையின் மிகச்சுடர்ந் திலங் காது
 ஸ்லெனக் கிடந்த துதலினோ டலமந்
 பல்பிற் றிரியா விற்பெருங் கிழவனை
 வியலக வரைப்பின் மேவர வேண்டி.
 விரத வி முக்குலம் விதியுளி யணிந்து
 170 திரித லில்லாச் செந்நெறிக் கொள்கையன்
 பொன்னிறை சுருங்கா மண்டிலம் போல
 நன்னிறை சுருங்கா னுடொலும் புறந்தருஉத்
 தன்னெறி திரியாத் தவமுது தாயொடும்
 விருத்துக் கோயிலுட் கரப்பறை யிருப்ப

(உதயணர் யுகியை அறிந்துகொண்டு தழுவல்)

- 175 யாப்புடைத் தோழ 1 னரசனோ டணுகிக்
 காப்புடை 2 முனிவனைக் காட்டின னாக
 மாசின் மகதத்துக் கண்டோ னல்லன்
 யுகி மற்றிவ னொளியல தெல்லாம்
 ஆகா னாகலு மரிதே மற்றிவன்
 180 மார்புற முயங்கலும் வேண்டுமென் மனனென
 3 ஆராய் கின்றோற் ககலத்துக் கிடந்த
 பூந்தண் மாலையொடு பொங்குதூல் புரள
 இதுகுறி காணென விசைப்பது போல

164 - 5. சூரியமண்டிலத்தின் ஒரு பாகத்தே ஓடுகின்ற பிறை
 மருப்பு - இரண்டு கோடுகள்.

171. சூரியமண்டிலம் போல. 173. தாய் - சாங்கியத்தாய்.

174. விருத்துக்கோயில் - புதிய அரண்மனை. கரப்பு அறை -
 ஒளித்தற்குரிய அறை.

162 - 74. அரிவை எய்தி அலமந்து அணிந்து கொள்கையளாய்ச்
 சுருங்காளாய் இருப்ப என இயைக்க. 175. தோழன் - வயந்தகன்.

176. காப்புடை - காத்தலையுடைய; சோலையின் பக்கத்திலென்று

178. ஒளி அலது - தேககாந்தியொன்றாலன்றி. [மாம்.

178 - 9. ஒளியையன்றி எல்லாம் ஆகான்; அங்ஙனம் ஆதல் அம்
 முனிவனுக்கு அரிது. 181. அகலத்து - மார்பில்.

183. குறி - அடையாளம்.

பி - ம். 1 னரசனையணுகி. 2 முனிவற்கு. 3 ஆராய்க்கின்றோர்க்கு.

- கடிகாநுப் பிலைகை நண்ணிது தோன்ற
185 லுட்க் திர்ந்து வெய்துயிர்த் தெழுந்துநின்
நாறில் நுழ்ச்சி யுகந்த ராய
நாநிநுட் கூத்தலை மாறிப் பிறந்துழிக்
காணாத நடுகுறு முனிவனை நீயினி
யாணர்ச் செய்கை யுடைத்தது தெளிந்தேன்
190 வந்தனை யென்றுதன் சந்தன மார்பிற்
பூந்தார் குழையப் புல்லினன் பொருக்கெனத்
திர்த்தேன் கலந்த தேம்பால் போல
நகைபுருத் தெழுதரு முகத்த னாகித்
தூற்த்தோர் கொத்த தன்றுநின் சிறந்த
195 அருள்வகை யென்ன வகலுந் தோழனைப்
பொருள்வகை யாரினும் புகழோய் நீயினி
நீக்ருவை யாரி னீங்குமென் னுயிரெனப்

(வாசவதீதையின் வருகை)

- பூங்குழை மாதரைப் பொருக்கெனத் தம்மென்
ருங்கவன் மொழிந்த வல்ல தோக்கி
200 நன்றுதன் மாதரைத் தாயொடு வைத்த

-
184. மருப்பு குதி இலேகை - யானைக்கொம்பின் நுனியிலுள்ள
தழும்பு; இளமையில் கலிக்கத்தாசனது யானையொடு பொருதுபட்ட
வடு; க. 45 : 20 - 23, பார்க்க.
186. ஈஹ - இடையூறு; பிறர் மனத்தான் உற்றறிதலுமாம்.
பூகந்தராயன் - யுகி.
188. முனிவனை - முனிவனாகவுள்ளாய். இனி - இப்பொழுது.
189. யாணர் - புதியது. 191. பொருக்கெனப் புல்லினனாக.
192. உ. 8 : 11 - 2, அடிக்: “தேனிற் பாலெனச் செல்வன் றம்
பியோ, டானி யம்பல கழிய” (சீவக. 1761); “நெய்த்தலைப்பா லுக்கு
வீடல்” (பழமொழி. 339.) 193. உருத்து - தோன்றி.
195. தோழனை - யுகியை.
194 - 5. சிறந்த அருள்வகை யென்றது, மார்புறத்தழுவியதனை.
196. பொருள்வகையாயினும் - காரியத்தின் பொருட்டாக
வேனும்.
198. மாதரை - வாசவதீதையை. பொருக்கென - விரைய.
தம் - தாரும்; பொருந். 101, ந. பார்க்க.
199. அவன் - உதயணன்.

பொன்னணி கோயில் கொண்டனர் புகவே

(வாசவதத்தையின் செயல்)

காரிய மிதுவெனச் சீரிய காட்டி

அமைச்ச ருரைத்த திகத்த லின்றி

மணிப்பூண் மார்பன் பணித்தொழி லன்மை

205 நல்லா, சார மல்லது புரிந்த

கல்லாக் கற்பிற் கயத்தியேன் யானென

நாண்மீ தூர நடுங்குவன ளெழுந்து

தோண்மீ தூர்ந்த துயர நீங்கக்

காந்த ணறுமுகை கவற்று மெல்விரல்

210 பூண்கல மின்மையிற் புல்லெனக் கூப்பிப்

பிரிவிடைக் கொண்ட பின்னணி கூந்தல்

செருவடு குருசி ருண்முதற் நிவள

உவகைக் கண்ணீர் புறவடி நனைப்பக்

கருவி வானிற் கார்த்துளிக் கேற்ற

215 அருவி வள்ளியி னணிபெறு மருங்குலள்

இறைஞ்சுபு கிடந்த சிறந்தோட் டழிஇச்

செல்ல நீரப் பல்லூழ் முயங்கி

(உதயணன் சாங்கியத்தாயை நோக்கிக் கூறல்)

அகல நின்ற செவிலியை நோக்கித்

துன்பக் காலத்துத் துணையெமக் காகி

201. கோயில் - கரப்பறை.

202. காரியம் - செய்யத்தக்கது. சீரிய காட்டி - சிறந்த கருத்
துக்களை விளங்க அறிவித்து. 203. அமைச்சரென்றது, யுகியை.

204. பணித்தொழில் - கட்டளைத்தொழில்.

206. என - என்று கருதுதலால்.

208. தோண்மீ தூர்ந்த - கைகடந்த.

209. = உ. 15 : 73-5. கவற்றுதல் - வருத்துதல். 211. = 100 - 4.

212. திவருதல் - அசைதல்.

213. கண்ணீர் அடிநனைத்தல் : “தங்கண்ணின், நீர்வார்த்துக்
கால்கழுவா நின்று” நள. கலிதொடர். 53. [மேகம்.

214. கருவிவான் - மின்னுமுழக்கு முதலிய தொகுதியையுடைய

215. வள்ளி - கொடி. மருங்குல் - இடை; க. 47 : 119, உ. 15 :

214 - 5. = க. 49 : 95 - 6. [67.

218. செவிலி - சாங்கியத்தாய்; க. 36 : 265 - 74.

220 இன்ப மீதற் கியைந்துரை விடாது
பெருமுது தலைமையி னொருமீக் கூரிய
உயர்தவக் கிழமைதும் முடம்பி இகிய
சிற்புப காரம் வற்றல்¹ செல்லா
கால வித்திற் பெருகி ஞாலத்து

225 நன்றி யீன்ற தென்றவட் கொத்த
சலமி லருண்மொழி ராலக் கூறி

(யாவரும் நகர் செல்லல்)

² இரவிடைக் கண்ட வண்ணமொ புலங்கிடை
உருவ மொத்தமை யுணர்ந்தன னாகி
ஆப்பெருங் கடிநக ரறியக் கோயிலுள்

230 தேவியை யெய்திச் சிறப்புரை பரப்ப
இருங்கண் முரசும் பெருந்தெரு வறைதலின்
மாணக ருவந்து மழைதொட நிவந்த
சேனுயர் மாடத்து மீமிசை யெடுத்த
விநிப்பூங் கொடியொடு விழவயர் திபற்றி

235 அமைச்ச னொற்றலு நண்பின தமைதியும்
நயத்தகு நன்னுத வியற்பெரு நிறையும்
வியத்தன ராகி மதித்தனர் பகரப்
பஞ்ச வண்ணத்துப் படாகை நுடங்கக்
குஞ்சர வெருத்திற் குடைநிழற் றந்த

240 புண்ணிய நறுநிர் துன்னினர் குழிஇ

218 - 21. க. 1 : 38 - 9.

223 - 4. “உறக்குந் துணையதோ ராலம்வித் தீண்டி, இறப்ப நிழற்
பயந் தாஅங்கு” நாலடி. 38.

226. வஞ்சனையில்லாத அன்புள்ள சொற்களை மிகச்சொல்லி;

229. நகர் - நகரமார்தர் ; ஆகுபெயர். [ச. 8 : 9.

230. தேவியை - பதுமாபதியை.

235. அமைச்சன் ஆற்றல் - யுகியின் வன்மை.

236. நன்னுதல் - வாசவதத்தை.

237. வியத்தனர் - வியந்தனர் ; விகாரம்.

238. பஞ்சவண்ணம் - ஐந்துவகை நிறம். படாகை - கொடி;

42: 102, உ. 5 : 128 ; “விரவுருவினகொடி” புறநா. 124 : 3.

239 - 40. = சீவக 623.

பு - ம். 1 சொல்லாது கால. 2 இருவிடை.

அரசனுந் தேவியுந் தோழனு மாடி
 விலைவரம் பறியா விழுத்தகு பேரணி
 தலைவரம் பானவை தகைபெற வணிந்து
 கூறுதற் காகாக் குறைவி லின்பமொடு
 245 வீறுபெற றனரான் மீட்டுத்தலைப் புணர்ந்தென்.
 எ—வாசவதத்தை வந்தது முற்றிற்று.

241. தோழன் - யுகி. 243. தகை - தகுதி; அழகுமாம்.
 245. வீறு - வேறொருவருக்கில்லாத அழகு.

அ—தேவியைத் தெருட்டியது.

(உதயணன் சேயல்)

மீட்டுத்தலைப் புணர்ந்த காலை மேவார்
 கூட்டம் வெளவிய கொடுஞ்சி நெடுந்தேர்
 உருவ வெண்குடை புதயண குமரன்
 ஒருநலத் தோழன் யுகந்த ராயற்
 5 கருளறம் படாஅ அகத்தே யடக்கி
 முகனமர் கிளவி முன்னின் றுரைப்பின்
 1 ஏதின்மை யீனு மேனோர் மாட்டெனக்
 காதற் றேவிக்குக் கண்ண யொழுகும்
 தவமுது மகட்குத் தாழ்ந்தருள் கூறிப்
 10 பயனுணர் கேள்விப் பதுமா பதியைத்

அ—தேவியைத் தெருட்டியது.

[பதுமாபதியை மணந்தமையறிந்து ஊடிய வாசவதத்தையை
 உதயணன் தெளிவித்தது இதனால் அறியலாகும்.]

2. கூட்டம் - சேனை. 5. படான் - வெளிப்படுத்தானாகி.
 6. முகனமர்கிளவி - முகமன். 7. ஏனோர் - ஏனையோர்.
 6 - 7. = 82 - 3; "இனைய நிவரெமக் கின்னம்பா மென்று, புனையி
 னும் புல்லென்னு நட்பு" துறள், 790.
 4 - 7. யுகந்தராயற்குக் கிளவியுரைப்பின் ஏனோர்மாட்டு ஏதின்மை
 யீனுமென அகத்தே அடக்கி.
 ௮ - மீ. 1 ஏதின்மையினும்.

தாங்குருங் காதற் றவ்வையை வந்து
காண்க வென்றலுங் கணங்குழை மாதரும்

(பதுமாபதி வாசவதத்தையைக் காணல்)

- அரியார் தடங்க ணவந்திகை யவன்றனக்
குயிரோர் கிழத்தி யாகவி னுள்ளகத்
- 15 தழிதல் செல்லாண் மொழியெதிர் விரும்பிப்
பல்வகை 1 யணிகளு ணல்லவை கொண்டு
தோழிய ரெல்லாஞ் சூழ்வன ரேந்தச்
சூடுறு கிண்கணி பாடுபெயர்ந் தரற்றக்
காவல னீக்க நோக்கி வந்து
- 20 தாதலர் கோதைத் தையலுக் கிசைந்நவள்
அணங்கருஞ் சீறடி வணங்கலின் வாங்கிப்
பொற்புண் வனமுலை பொருந்தப் புல்லிக்
கற்புமேம் பட்டியர் கணங்குழை நீயென
ஆசுடைக் கிளவி பாசுழை பயிற்றி
- 25 இன்பஞ் சிறந்த பின்றை யிருவரும்
விளிந்தரி தியற்றிய வெண்கா லமனிப்
பழிப்பில் பள்ளி பலர்தொழ வேறித்
திருவிரண் டொருமலர் சேர்ந்தவ னுறையும்
பொருவரு முருவம் பொற்பத் தோன்றி

.....

(உதயணன் பூகியை வினவுதல்)

30 போத் தாணியுட் பெரியோர் கேட்ப

-
11. தவ்வை - தமக்கை ; என்றது வாசவதத்தையை.
12. மாதர் - பதுமாபதி. 13. அவந்திகை - வாசவதத்தை.
14. உயிரோர் கிழத்தி - உயிர்த்துணைவி.
15. அழிதல் செல்லாள் - வருந்தாளாய்.
18. சூடுதல் - அணிதல். பாடு - இடம்.
19. உதயணன் நீங்கிய சமயம் பார்த்து.
20. தையலுக்கு - வாசவதத்தைக்கு.
23. மேம்பட்டியர் - மேம்படுக.
24. ஆசுடைக்கிளவி - ஆசீர்வாதமொழி. பயிற்றி - பலகாற்
28 - 9. இல்பொருளுவமை. [சொல்லி.
30. அத்தாணி - அரசிருத்தற்கு உரிய மண்டபம்.
பி - ம். 1 யணிதனல்லவை.

- ஒன்னூர்க் கடந்த யுகியை நோக்கி
 வென்வே லுதயணன் விதியுளி வினவும்
 முன்னு நெய்திய முழுச்சிறைப் பள்ளியுள்
 இன்ன வெந்துய ரென்க ணீக்கிய
 35 பின்னாட் பெயர்த்துநின் னிதுதியும் பிறைதுதற்
 தேவியைத் தீயினுண் மாயையின் மறைத்ததும்
 1 ஆய காரண மறியக் கூறெனக்
 கொற்றவன் கூற மற்றவ னுரைக்கும்

(யுகி கூற்று)

- செங்கா னாரையொடு குருகுவர் திறைகொளப்
 40 பைங்காற் கழுகின் குலையுதிர் படுபழம்
 கழனிக் காய்நெற் கவர்க்கி கடியும்
 பழன வைப்பிற் பாஞ்சால ராயன்
 ஆற்றலின் மிக்க வாருணி, மற்றும்
 ஏற்றலர் பைந்தா 2 ரேயர்க் கென்னும்
 45 நிலத்தொடு தொடர்ந்த குலப்பகை யன்றியும்
 தலைப்பெரு நகரமுந் தனக்குரித் தாக்கி
 இருந்தனன் மேலு மிகழ்ச்சியொன் 3 நிலனாய்ப்
 பிரச்சோ தனனோ டொருப்பா டெய்தும்
 ஒலை மாற்றமுஞ் சூழ்ச்சியுந் துணிவும்
 50 காலம் பார்க்குந் கருமமு மெல்லாம்
 அகத்தொற் றுளரி னகப்பட வறிந்தவன்
 மிகப்பெரு 4 முரட்சியை முருக்கு முபாயம்

-
32. வென் - வென்றி. 35. பெயர்த்தும் - மறுபடியும்.
 36. மாயையின் - வஞ்சனையால்.
 42 - 3. பாஞ்சாலதேசத் தரசனாகிய ஆருணியென்பவன்.
 42 - 5. பாஞ்சாலதேசத்தரசர், ஏயர் குலத்தரசர்க்குப் பகைஞர்.
 48. ஒருப்பாடு - ஒற்றுமைப்படுத்தல்.
 51. அகத்தொற்றாளர் - ஆருணி அரண்மனையினுள்ளே தங்கும்
 ஒற்றர்.

பி - ம். 1 ஆதத. 2 ரேயற். 3 நிலனும். 4 முயற்சியை.

- மற்றிக் காலத் தல்லது மேற்சென்று
வெற்றிக் காலத்து வீட்டுத லரிதென
- 55) அழற்புப் பாச மகற்றி மற்றுநின்
1 ஒட்ப னிறைவியை யொழித்தன் மரீஇக்
கருமக் கட்டுரை காணக் காட்டி.
உருமண் ணுவாவோ டொழிந்தோர் பிறரும்
மகதன் னாடு கொண்டிபுக் கவ்வழி
- 60) இகலடு னோன்று னிறைமகற் கினைய
பதுமா பதியொடு வதுவை கூட்டிப்
படைத்துணை யவனாப் பதிவயிற் பெயர்ந்தபின்
சொடைத்தகு குமரரைக் கூட்டினே னிசையக்
கொடித்தலை மூதெயில் கொள்வது வலித்தனென்
- 65) மற்றவை யெல்லா மற்ற மின்றிப்
பொய்ப்பொருள் பொருந்தக் கூறினு மப்பொருள்
தெய்வ வுணர்விற் றெரிந்துமா றுரையா
தைய நீங்கியெம் மறிவுமதித் தொழுகிய
பெருமட மகடேஉப் பெருந்தகை மாதால்
- 70) நின்னினு நின்மாட்டுப் பின்னிய காதற்
றுன்னிய சர்ப்பிற் றென தன்னினும்
எண்ணிய வெல்லாந் திண்ணிய வாயின

58 - 4. “தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க, தூங்காது செய்யும் வினை” “இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர், கைகொல் லங் காழ்த்த விடத்து” (குறள், 672, 879) என்பவை இங்கே கருதற் பாலன.

56. இறைவி - வாசவதத்தை. 60. இறைமகற்கு - தருசகனுக்கு.

57 - 62. உருமண்ணுவா முதலியோர், காட்டிக்கொண்டு புக்குக் கூட்டிப் பெயர்ந்தபினென்க.

63. குமரர் - பிங்கலகடகர்.

56 - 63. மரீஇக் கூட்டினெனென்க.

64. வலித்தனென் - நிச்சயித்தேன்.

68. “ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின், வானநணிய துடைத்து” குறள், 353.

69. பெருமட மகடேஉ - சாங்கியத்தாய்.

70 - 72. சாங்கியத்தாயால் இருவரிடத்தும் நிகழ்த்திய நன்மை

பி - மீ. 1 ஒற்க.

இருநிலம் விண்ணோ டியைந்தனர் கொடுப்பினும்
பெருநில மன்ன ரேயதை யல்லது

75 பழமையிற் றிரியார் பயன்றெரி மாக்கள்
கிழமையிற் செய்தனன் கெழுதகை தருமெனக்
கோனெறி வேந்தே கூலுங் காலை
நானெறி யென்றியா னுன்னிடைத் துணிந்தது
பொறுத்தனை யருளென நெறிப்படுத் துரைப்ப

(உதயணன் கூற்று)

80 வழக்கிய தலைமையை யிழுக்க மின்றி
அமைத்தனை நீயென வவையது நடுவண்
ஆற்றுளிக் கூற வத்துணை யாயினும்
வேற்றுமைப் படுமது வேண்டா வொழிகென
உயிரொன் றுதல் செபிரமக் கூறி

(வாசவதத்தை பதுமாபதியாகிய இருவர்செயல்)

85 இருவரு மவ்வழித் தழீஇயின ரெழுந்துவந்
தொருபெருங் கோயில் புகுந்த பின்னர்
வாசவ தத்தையொடு பதுமா பதியை
ஆசி லயினி மேவரத் தரீஇ
ஒருகலத் தயில்கென வருடலை நிழீஇயபின்

90 வளங்கெழு செல்வத் தினம்பெருந் தேவி
அரும்பெறற் காதலன் றிருந்தடி வணங்கியப்
பெருந்தகு கற்பினெம் பெருமக டன்னொடு
பிரிந்த திங்க ளெல்லாம் பிரியா

களை 'அறுவகைச் சமயத்து' (உ. 9 : 205) என்பது முதலியவற்றா லுணர்க.

76. “விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்,
கேளாது நட்டார் செயின்”, “பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை
யென்றுணர்க, நோதக்க நட்டார் செயின்” துறள், 804, 805.

78. நானெறி என்று பொறுத்தருளென. நுன்னிடை
நின்னிடத்து.

82. உதயணன் சொல்ல. அத்துணையாயினும் - சிறிதாவது.

88. அயினி - உணவு. தரீஇ - கொண்டுவரச் செய்து.

87 - 9. ச. 14 : 163.

90. இளம்பெருந்தேவி - பதுமாபதி.

10 சேனா பதியிவ னாகெனச் செந்த்துப்
பன்னா றுயிரம் பழுதின்று வருவன
மன்னார் வேண்டிவ மற்றவற் கீத்துக்
குதிரையுந் தேருங் கொலைமருப் பியானையும்
எதிரிய சிறப்போ டெனைப்பல நல்கப்

15 பண்பார் சாயற் பதுமா பதிதன்
கண்போ றேழி காண்டகு காரினை
இபைந்த வேற்க ணிராசனை யென்னும்
வயங்கிழை மாதொடு வதுவை கூட்டிப்
பெருங்கடிச் சிறப்பும் பெயர்த்தொருங் கருளி

20 ஒருங்கடல் வரைப்பி னிசையொடு விளங்கிய
ரயந்தியம் பதியும் பயம்படு சாரல்
இலாவா ணகமு நிலாவ நிழீஇக்
குரவரைக் கண்டவர் பருவர றீர
ஆண்டினி திருந்தியாம் வேண்ட வருகென

25 விடுத்தவற் போக்கிய பின்றை யடுத்த

(யுகியின் பேறு)

ஆதி யாகிய சேதிநன் னாடு
யுகிக் காகென வோலை போக்கி

(இடவகன் பேற்றவை)

இடவகற் கிருந்த முனையு ருள்ளிட்
டடவி நன்ன டைம்பது கொடுத்து

திப் பட்டத் திவன் ” (தொல். புறத். கு. 8, ந.), “செம்பொனீண்முடித்
தேர்மன்னர் மன்னற்குப், பைம்பொனாழி தொட்டான் படை காட்டி
னான் ” (சீவக. 2167); மோதிரத்திற் பெயர் பொறித்தல் : “மெய்ப்பேர்
திட்டியது.....காட்டினனொ ராழியது வாணுதலி கண்டான்” கம்ப.
உருக்காட்டு. 63.

10. மந்திரிபதத்தினும் சேனாபதி பதம் சிறந்ததென்பர்.

14. எதிரிய - ஏற்ற. 19. கடி - கலியாணம்.

22. இலாவாணகம் - ஒருமலை; ஒருநகரமுமாம்.

23. குரவர் - இவன் தந்தையார்; அவர் துறவுபூண்டு தவஞ்
செய்து கொண்டிருந்தனர்; உ. 20 : 68 - 9, 103. பருவால்-துன்பம்.

26. உதயணன், வததவநாட்டிற்கு அரசனாகும் முன்பே சேதி
நாட்டுக்கு அரசனாயிருந்ததனால், ‘ஆதி யாகிய சேதிநன் னாடு’ என்றார்.

29. அடவி - காடு.

30 விறற்போர் மன்ன ரிறுக்குந் துறைதொறும்
புறப்பது வாரமோடு சிறப்புப்பல செய்து
புட்பகம் புக்குநின் னட்புட னிருந்து
விளித்தபின் வாவென வளித்தவற் போக்கி

(வயந்தகனுக்கு அளித்தவை)

வயந்தகன் றனக்கு வழக்குப்புற மாகெனப்

35 பயம்படு நன்னகர் பதினென் றீத்து
வைக லாயிரங் கைவயிற் கொடுத்துப்
பிரியா துறைகென வருடலை நிதிஇ

(இசைச்சன் முதலாயினோர் பெற்றவை)

இசைச்சன் முதலா வேனோர் பிறர்க்கும்
பயத்தின் வழாஅப் பதிபல கொடுத்துப்

40 பெயர்த்தனன் போக்கிப் பிரச்சோ தனனாட்
டருஞ்சிறைக் கோட்டத் திருந்த காலைப்
பாசறை யுழந்த படைத்தொழி லாளரை
ஒசை முரசி னெல்லெனத் தருஉ

.....

னெச்சத் தோர்கட் கியன்றவை யீத்து

45 நிச்ச மாயிர முற்றவை நல்கிப்
பக்கம் கொண்டு பாற்படுத் தோம்பி
இலாவா ணகவழிச் சாதக னென்னும்
குலாலற் கேற்பப் பெருங்குய மருளி
இருந்தினி துறைகென விரண்டு ரீத்து

50 மகதத் துழந்த மாந்தர்க் கெல்லாம்

32. புட்பகம் - ஒருநகரம்.

34. புறம் - இறையிலிநிலம்.

36. வைகல் - நாடோறும். வைகலாயிரம் கொடுத்தல் : 45.

39. பயம் - பலன். பதி - ஊர். 42. பாசறை - படைவீடு.

43. முரசறைந்து வருவித்து.

44. எச்சத்தோர்கட்கு - பரம்பரையோர்க்கு. [4 : 36.

47. இலாவாணகவழி - இலாவாணகநகரத்திலுள்ள. சாதகன் : ச

48. குலாலன் - குயவன். பெருங்குயம் - குயவர்களுக்கு அளிப்ப
தொரு சிறப்புப்பட்டப்பெயர்.

50. மகதநாட்டுக்குத் தன்னொடு வாணிகர் வடிவாய் வந்துவருந்
தியவர்களுக்கெல்லாம்.

தருநல் விருத்தி தான்பாற் 1 படுத்துத்
தத்த மூர்வயிற் சென்றுவரப் போக்கி
ஆய்ந்த சிறப்பி னுதித்திய தருமற்
கோங்கிய சிறப்பி னோரூர் நல்கி

- 55 அத்தறு வாயி லாருயிர் வழங்கிய
சத்திய காயன் மக்களைக் கூஉய்த்
தந்திலைக் கெல்லாந் தலைமை யியற்றித்
தொன்றிற் கொண்டு தொடர்ச்சியிற் பழையோர்
ஒன்றிற் குதவா ரென்றுபுறத் திடாது
60 நன்றி தூக்கி நாடிய பின்றை
யூகி தன்னோ டொழிய வேளைப்
பாகியல் படைநர் பலரையும் விடுத்து
மாசின் மாணகக் கோயில் குறுகிக்
குடிப்பெருங் கிழத்திக்குத் தானஞ் செய்கென
65 நடுக்கமில் சேம நன்னா டருளி

(உதயணன் தன் தேவிமாரீக்து விருத்தியளித்தல்)

- வாசவ தத்தைக்கும் பதுமா பதிக்கும்
தேவி விருத்தி யாவன வருளி
ஆடலும் பாடலு மணியினு மிக்கோர்
சேடி மாரையு மிருக ரூக்கிக்
70 கொள்கென வருளிக் குறைபா டின்றி
நாண டோறு மாண வுவுகையொடு
காட்சி பெருமுத லாகக் கவினிய
மாட்சி நீரின் மாண்சினை பல்கிய

-
51. விருத்தி - சீவீத்தற்குரிய நிலமுதலியன.
55. தறுவாய் - சமயம்.
61. தன்னோடொழிய - தன்னிடத்தே இருப்ப.
62. படைநர் - படைத்தலைவர்.
64. குடிப்பெருங்கிழத்திக்கு - தன்தாய்க்கு.
64 - 5. குடிப்பெருங்கிழத்திக்கு அருளி.
71. ஆன உவகை - அமையாத மகிழ்ச்சி.
72. பெருமுதல் - அடிமரம்.
73. சினை - கினை, பல்கிய - பலவான.
பி - ம். 1 கொடுத்து.

காண்டம்.] க0—பிரச்சோதனன் தூதுவிட்டது. அஃக

- வேட்கை யென்னும் விழுத்தகு பெருமாம்
 75 புணர்ச்சிப் பல்பூ விணர்த்தொகை யின்று
 நோயி லின்பக் காய்பல தூங்கி
 யாழ் வற்புக்கனி யூழறிந் தேந்த
 துவாது நுகர்ந்து தாவாச் செல்வமொ
 டொழிவின் மாநக ரறக்கடந் தாங்கி
 80 ஸூகுப மாதோ வொருங்குநன் கியைந்தென்.
 கூ—விருத்திவகுத்தது முற்றிற்று.

-
75. இணர்த்தொகை - கொத்தின் தொகுதி.
 76. தூங்கி - தொங்கி.
 77. யாழ் : அசைநிலை. அற்புக்கனி - அன்பாகிய பழம்.
 78. விடாமல் அனுபவித்துக் கெடாத செல்வத்தோடு.
 79. அறக்கடம் தாங்கி - தருமமாகிய உரிமையை மேற்கொண்டு.
-

க0—பிரச்சோதனன் தூதுவிட்டது

(வாயில் காவலன் தூதர் வந்தமையைத் தெரிவித்தல்)

- ஒருங்குநன் கியைந்தவ ருறைவுழி யொருநாள்
 திருந்துநிலைப் புதவிந் பெருங்கத வணிந்த
 வாயில் காவலன் வந்தடி வணங்கி
 ஆய்கழற் காலோ யருளிக் கேண்மதி
 5 உயர்மதி லணிந்த வுஞ்சையம் பெருநகர்ப்
 பெயர்வில் வென்றிப் பிரச்சோ தனனெனும்
 கொற்ற வேந்தன் தூதுவர் வந்துநடம்
 முற்றம் புகுந்து முன்கடை யாரேன
 அநதளர்க் கோதையைப் பெற்றதுமற்றவன்

க0—பிரச்சோதனன் தூதுவிட்டது.

[பிரச்சோதனன், நட்புக்கொள்ள விரும்பி உதயனைப் பாற்பல பாருள்களோடு பதுமையென்னும் தூதியை விடுத்ததும், அவள் உதனைக் கண்டு பேசியதும் பிறவும் இதனால் அறியலாகும்.]

2. புதவு - வாயில். 4. அருளிக்கேள் - கேட்டருள்.
 8. முன்கடையார் - தலைவாயிலினிடத்துள்ளார்.
 9. வாசவதத்தையைத் தானடைந்ததும்,

- 10 தந்தை தந்த மாற்றமுந் தலைத்தாள்
இன்பம் பெருக வெதிர்வனன் விருட்டி

(பதுமையென்னுந் தூதி)

வல்லே வடிக வென்றலின் மல்கிய
மண்ணியன் மன்னர்க்குக் கண்ணென வகுத்த
நீதி நன்னு லோதிய நாவினன்

- 15 கற்றுநன் கடங்கிச் சென்ற முடார்வமும்
முற்ற நீங்கித் தத்துவ வகையினும்
கண்ணினு முன்னோ.....

குறிப்பி னெச்ச நெறிப்பட நாடித்
தேன்றேய்த் தன்ன கிளவியிற் நெளிபடத்

- 20 தான்றெரிந் துணருந் தன்மையறிவினன்
உறுப்புப்பல வறுப்பினு முயிர்முத நிருக்கினும்
நிறுத்துப்பல ஆகி நெருங்க ஆன்றினும்
கறுத்துப்பல கடிய காட்டினுங் காட்டாது
சிறப்புப்பல செயினுந் திரிந்துபிறி துரையான்

- 25 பிறைப்பூ ணகலத்துப் பெருமக னவன்மாட்டுக்
குறித்தது கூறுதல் செல்லாக் கொள்கையர்
இன்னது செய்கென வேவ லின்றியும்
மன்னிய கோமான் மனத்ததை யுணர்ந்து
முன்னியது முடிக்கு முயற்சிய னொன்றார்

- 30 சிறந்தன பின்னுஞ் செயினு மறியினும்
புறஞ்சொ டாற்றாது புகழுந் தன்மையள்
புல்லோர் வாய்மொழி யொரிஇ நல்லோர்

11. எதிர்வனன் - ஏற்று.

13. “ஒற்று முரைசான்ற தூலு மிவையிரண்டுந், தெற்றென்க
உன்னவன் கண்” (குறள், 581); “காதிவேன் மன்னர் தங்கள் கண்
ணென வைக்கப்பட்ட, நீதி” சீவக. 233.

18. குறிப்பினாலே ஒழிந்தவற்றை வழிப்பட ஆராய்ந்து.

19. கிளவி - பழைய தூல்களிலுள்ள சொற்கள். [சுன்பால்.

25. பிறைப்பூண் - சந்திர ஆரம். பெருமகனவன் மாட்டு - அர

26. கூறுதல் செல்லா - கூறுத. 27. செய்க என.

29. முன்னி - முற்பட்டு. அது - கோமான் மனத்தது.

30. மறியினும் - முகங் கொடாதிருப்பினும்.

காண்டம்.] ௧௦—பிரச்சோதனன் தூதுவிட்டது. ௮௦௩

- தூணிந்த தூற்பொருள் செவியுளங் கெழீஇப்
பணிந்த தீஞ்சொற் பதுமை யென்னும்
35 கட்டுரை மகளொடு கரும் துனித்து
விட்டுரை விளங்கிய விழுப்புத ழாளரும்
கற்ற துண்டொழிற் கணக்கருந் திணைகளும்
காய்ந்த நோக்கிற் காவ லாளரும்
தேன்றார் மார்பன் றிருநகர் முற்றத்துக்
40 கைபுனைந் தோருங் கண்டு காணார்
(வாசவதத்தைக்குப் பிரச்சோதனன் அளித்த பொருள்கள்)
ஐயைந் திரட்டி யவன வையமும்
ஒள்ளிழைத் தோழிய ரோரா யிரவரும்
சேயிழை யாடிய சிற்றிற் கலங்களும்
பாசிழை யல்குற் றுய ரெல்லாம்
45 தம்பொறி யொற்றிய தச்சுவினைக் கூட்டத்துச்
செம்பொ னணிகலஞ் செய்த செப்பு
தாயுந் தோழியுந் தவ்வையு மூட்டு
மேயல ளாகி மேதகு வள்ளத்துச்
சுரைபொழி தீம்பா னுரைதெளித் து
50 தன்கை சிவப்பப் பற்றித் தாங்காது
மகப்பா ராட்டுந் தாயரின் மருட்டி

-
35. துனித்து - கூர்மையாக ஆராய்ந்து.
37. கணக்கருந்திணைகளும் : க. 32 : 61 - 2, ச. 2 : 45.
38. காவலாளர்க்குக்காய்ந்து நோக்குதல் இயல்பு ; “ வெங்க
னோக்கிற் குப்பாய மிலேச்சன் ” (சீவக. 431) ; “ காரண மின்றியேயுங்
கனலெழ விழிக்குங் கண்ணார் ” கம்ப.
41. யவன வையம் - யவனதேயத்துத் தச்சர் செய்த தேர்.
43. சேயிழை - வாசவதத்தை.
45. தம்பொறி ஒற்றிய - தமக்குரிய அடையாளங்களைப்பொறித்த.
47. தவ்வை - ஐவதைத்தாயருள் ஒருத்தியின் மகளாய்த் தனக்கு
மூத்தவள் ; சீவக. 184.
48. மேயலளாகி - பொருந்தாளாய். வள்ளம் - கிண்ணம்.
49. சுரை - பசுவின் மூலைக்காம்பு ; மு. க. 33 : 69.
49-51. “தேம்பெய்து, மணிசெய் மண்டைத் தீம்பா லேந்தி, ஈனாத்
தாயர் மடுப்ப ” அகநா. ௧௦௫,

- முறைப்புரை மெல்லிரல் பானய ரெய்த
ஒளியுகிர் கொண்டு வளைவா புற்தித்
சிறகர் விரித்து மெல்லென கிளிப்
- 55 பறவை கொள்திப் பல்வாழ் நடாடிய்த்
தன்வாய் மழலை கற்பிக் ததன்வாய்ப்
பாத கீதம் பாடுவித் தெடுத்த
மேதகு கிளியு மென்னடை யன்னமும்
அடுதிரை முந்தீர் யவனத் தரசன்
- 60 விடுகடைப் புரளிபும் விசும்பி வர்த் தாநும்
கேடில் விமானமு கிடுபங்கு புரளிபும்
கோடி வாயிரமுங் கொடுப்புழிக் கொள்ளான்
சேடின வனமுலைத்¹ தன்மக ளாநும்
பாவை யணிகிறை தருகெனக் கொண்டுதன்
- 65 பட்டத் தேவிப் பெயர்நனி போக்கி,
எட்டி விரட்டி யாயிர மகளிரும்
அணங்கி விழையவு மருளான் மற்றென்
வணங்கிறைப் பனைத் தேவன் வாசவ தத்தைக்
கொருமக ளாகெனப் பெருமகன் பணித்த
- 70 பாவையு மற்றதன் கோயிலுந் சமக்கும்

52. முறை - காந்தவின் அரும்பை.
55. பறவைகொள்தி - பறத்தல் கொள்ளச்செய்து. ஊழ் -
48 - 58. நைடதம், அன்னத்தைத் தூதுவிட்ட. 7. [முறை.
59. யவனதேயம் மேல்கடற்கண்ணது.
62. கோடி - முனை ; பேரெண்ணுமாம்.
63. தன்மகன் - யவனத்தரசன் மகன்.
65. பட்டத்தேவி - வாசவத்தையின் தாய்.
66. பதினாறாயிரமகளிரும்.
64 - 9. பாவையை, விளையாட்டுப் பருவப் பேதையர்க்குக்
குழக்கை யென்றல் மரபு.
59 - 70. பிரச்சோதனன், தன்மாற்றானாகிய யவனத்தரசனிட்ட
பலவகைத்திறைகளையுங் கொள்ளாமல் அவன் மகளுடைய விளையாட்டுப்
பாவையை வலிந்துவாங்கித் தன் மகளுக்கு அளித்தனென்பது இவ்
வழிகளால் அறியப்படுகின்றது.

காண்டம்.] ௧௦—பிரச்சோதனன் தூதுவிட்டது. ௮௦௫

- கூணுங் குறளு மேனங் கூறிய
 நருமதை முதலா நாடக 1 மகளிரும்
 ஆன்வீற் றிருந்த வரும்பெற லணிகல
 தான்வீற் றிருத்தற்குத் தக்கன விவையென
- 75 முடியுங் கடகமு முத்தணி யாமும்
 தொடியும் பிறவுந் தொக்கவை நிறைந்த
 முடிவாய்ப் பேழையு முரசுங் கட்டி லும்
 தவிகங் கவரியுந் தன்னை வானும்
 குடையுந் தேரு மிடையற வில்லா
- 80 இருங்களி யானை யினமும் புரவியும்
 வேறுவே றுகக் கூறுக றமைத்துக்
 காவ லோம்பிக் காட்டினிர் கொடுமினென்
 றானை வைத்த வன்னோர் பிறரும்
 நெருங்கிமேற் றெறி யொருங்குவந் திறுப்பப்
- 85 பழியி லொழுக்கிற் பதுமை யென்னும்
 கழிமதி மகளொடு கற்றோர் தெரிந்த
 கோல்வ லாளர் கொண்டனர் புக்குத்தம்
 கால்வ லிவுளிக் காவலற் காட்டத்

(பதுமை ஓலையை உதயணனிடம் அளித்தல்)

- தொடித்தோள் வேந்தன்முன் றுட்கென் றிறைஞ்சினள்
- 90 வடிக்கே முண்கண் வயங்கிழை குறுகி
 முகிழ்விரல் கூப்பி யிகழ்வில் றிறைஞ்சி
 உட்குறு முவண முச்சியிற் சுடந்த
 சக்கர வட்டமொடு சங்குபல பொறித்த
 தோட்டுவினை வட்டத்துக் கூட்டரக் குருக்கி
- 95 ஏட்டுவினைக் கணக்க னீடறிந் தொற்றிய

72. நருமதை - நாடகக் கணிகையருள் ஒருத்தி; இவள் வர
 லாற்றை நருமதை சம்பந்தம் (க. 35) என்னும் இந்தூல் உறுப்பா
 லுணர்க. 73. ஆன் - அவ்விடத்தே. 76. தொடி - வளை.

84. மிக நெருங்கி வந்து தங்க. 85. ஒழுக்கு - ஒழுக்கம்.

87. கோல்வலாளர் - ஏவற்சேவகர்.

89. தொடி - (இங்கே) வீரவளை. துட்கென்று - துணுக்கென்று.

90. வடி - மாவடுவின் பிளவு.

பி. - மீ. 1 மகளிரும்வான்.

முடக்கமை யோலை மடத்தகை நீட்டி-
மூப்பினு முறையினும் பாப்பமை குலத்தினும்
அன்பினுங் கேளினு மென்றிவை பிறவினும்

.....

மாசனம் புகழு மணிபுனைந் தியற்றிய
100 ஆசனத் திழிந்த வமைதிகொ ளிருக்கையன்
(உதயணன் ஓலையை வாங்குதல்)

சுனைக்கெழிற் றன்ன செங்கேழ்ச் செறிவிரல்
தனிக்கவின் கொண்ட தகைய வாக
அருமறை தாங்கிய வந்த னுளரொடு
பொருணிறை செந்தாப் புலவ ருளப்பட
105 ஏனோர் பிறர்க்கு நாண டோறும்
கலனிறை பொழியக் 1 கவியி னல்லதை
இலமென மலரா வெழுத்துடை யங்கையின்
ஏற்றனன் கொண்டு வேற்றுமை யின்றிக்
கோட்டிய முடிய னேட்டுப்பொறி நீக்கி
110 மெல்லென விரித்து வல்லிதி னோக்கிப்

(ஓலையிலேழுதீய சேய்தி)

பிரச்சோ தனனெனும் பெருமக னோலை
உரைச்சோர் கழற்கா லுதயணன் காண்க

-
96. முடக்கு - வளைவு. மடத்தகை - பதுமை. நீட்டி - நீட்ட.
92 - 6. கருடனை உச்சியிற் சுமந்த ஓலை ; பொறித்த ஓலை யென்க.
வட்டித்து - சுற்றி. ஈடு - இடுதல்.
97 - 8. மூப்பு முதலியன பிரச்சோதனனுக்குரியவை.
99. மாசனம் - மகாசனங்கள்.
101. கெடிது - ஒருவகையின் ; கெளிநென்றும் வழங்கும் ; “ இன்
கெடிது சொரிந்த வகன்பெரு வட்டி ” (ஐங்குறு. ௪௭) ; “ குருஉக்
கெடிற்ற குண்டகழி ” புறநா. ௧௮.
103 - 6. “ இலம்படு புலவ ரேற்றகைந் நிறையக், கலம்பெயக்
கவிர்த கழறொடித் தடக்கை ” மலைபடு. 576 - 7.
107. இலம் - இன்மையையுடையேம். எழுத்து - இரேகை.
108. ஓலையை ஏற்று. 109. கோட்டிய - வணக்கிய.
112. உரை - புகழ்.
பி - ம். 1 கவினியனல்லதை.

காண்டம்.] ௧௦ - பிரச்சோதனன் தூ துவிட்டது. ௮௦௭

- இருகுல மல்ல திவணகத் தின்மையிற்
குருகுலக் கிளைமை கோடல் வேண்டிச்
115 சேனையொடு சென்று செங்களம் படுத்துத்
தானையொடு தருத றுனைனக் கருமையிற்
பொச்சாப் போம்பிப் பொய்க்களிற் புதைஇ
இப்படித் தருகென வேணினே நெமர்களை
அன்றைக் காலத் தந்திலே நினையா
120 தின்றைக் காலத் தெற்பயந் தெடுத்த
கோமா நெனவே கோடல் வேண்டினேன்
ஆமா னோக்கி யாயிழை தன்னொடு
மகப்பெறு தாயோ டியானு முவப்பப்
பெயர்த்தென் எனகரி பியற்பட வெண்ணுக
125 தன்னல திலனே தையலுந் தானும்
என்னல திலனே யினிப்பிற னுகலென்
பற்றா மன்னனைப் பணிய நூறிக்
கொற்றங் கொண்டதுங் கேட்டனென் றெற்றென
யான்செயப் படுவது தான்செய் தனனினிப்

113. இருகுலமென்றது தன்குலத்தையும் உதயணன்குலத்தையும். இவணகத்து - இவ்வுலகத்தில்.

114. குருகுலம் - உதயணன்குலம்; ச. 15 : 25 - 7. கிளைமை - உறவு முறைமை.

116. தருதல் - உண்ணத்தருதல். தான்: அசை.

117. பொச்சாப்பு - கடைப்பிடியின்றி நெகிழ்ந்திருத்தல்; மறதியுமாம். புதைஇ - வீரர்களை மறைத்து.

120. என்னை உன்தந்தையென்றே கோடல் வேண்டினேன்.

122. மகளிர் கண்ணுக்கு ஆமாவினோக்கையுமித்தல் மரபென்பதை “ஆமா னனையமென் னோக்கி” (இறை. சூ. 57, மேற்.) என்பதனாலும் அறிக.

122 - 4. என்பட்டத்தேவியும் யானும் மகிழ வாசவதத்தையுடன் இந்நகருக்கு மீண்டும் வருதலை நீ நினைந்திடுக.

125. தையல் - வாசவதத்தை. தான் என்றது உதயணனை.

127. பற்றா மன்னன் - ஆருணி.

129. யான் செயப்படுவது - யான் செய்யவேண்டிய காரியத்தை

- 130 பாம்பு மரசும் பகையுஞ் சிறிதென
ஆம்பொரு னோதின ரிகழா ரதனாற்
சீறம்படு தாரோன் றெறிதலோன் றிலனாய்
ஹங்குசுடை நீழ லுலகுதுபின் மடியக்
குழவிகொள் பவரி னிகழா தோம்பிப்
- 135 புகழ்பட வாழ்க புகழ்பிறி தில்லை
ஆகிய விழுச்சி ாரும்பெற லமைச்சன்
பூகியை யெமரோடு முடனே விடுக்க
கரும முண்டவற் காணலுற் றனெனென
ஒருமையிற் பிறவு முரைத்தவை யெல்லாம்
- 140 பெருமையிற் கொள்கெனப் பிரியாது புணர்த்த
மந்திர விழுப்பொருண் மனத்தே யடக்கி
வெந்திறல் வீரன் விளங்கிய முறுவலன்
(உதயணன் பதுமையை வினாவுதல்)
ஆனாக் காத 1 லவந்திகை தன்னகர்
மேனாட் காலை வெவ்வழற் பட்ட
- 145 தீயுண் மாற்றம் வாயல வென்னும்
உரையெழுதி வந்தவிவ் வோலைபு 2 னுருக்குறை
பழுதா லென்று பதுமையை நோக்கப்

130 - 31. “ அனையுறை பாம்பு மரசு நெருப்பு, முழையுறை சீயமு
மென்றிவை நான்கு, மினைய வெளிய பயின்றனவென் றெண்ணி, இகழி
னிழுக்கந் தரும்” (ஆசா. 81) என்பதை இவ்வடிகளின் பொருள்
தழுவிவந்தது.

134 - 5. “காவல், குழவி கொள்பவரி னோம்புமதி” (புறநா.
கி); “குழவிகொள் வாரிற் குடிபுறந் தந்து” பதீற். 6-ஆம்பதிகம்.

137. விடுக்க - அனுப்புக. 138. கருமம் - காரியம்.

139. ஒருமை - ஒன்றுபட்ட தன்மை.

141. மந்திர விழுப்பொருள் - இரகசியமான சிறந்த செய்திகளை
அரசன் திருமுகத்தை மந்திரவோலை யென்றல் மரபு.

142. வீரன் - உதயணன்.

143. அவந்திகை - வாசவதத்தை. நகர் - வீடு.

145. வாயல - உண்மையல்ல.

146. உருக்குறை - எழுதாத காரியம்.

147. என்று உதயணன் நினைந்து. 148. படிமை - பிரதிமை.

பி - ி, 1 லவந்தியை 2 னுறுகுறை.

காண்டம்.] ௧௦—பிரச்சோதனன் தூதுவிட்டது. ௮

(பதுமை விடையளித்தல்)

- பவழச் செவ்வாப் ப. மையிற் பிறந்து
 முகிழ்விசல் கூப்பி முற்றிழை யுரைக்கும்
- 150) பரும யானையிற் பற்றா ரோட்டிப்
 பெருமையின் மிக்கவெம் பெருமகன் றன்னோ
 டொருநாட்டுப் பிறந்த வுயிர்புரை காதற்
 கண்ணுறு கடவுண் முன்னர் நின்றென்
 னண்ணுதற் குற்றது மெய்கொலென் றுள்ளிப்
- 155) படுசொன் மாற்றத்துச் சுடர்முகம் புல்லெனக்
 குடைகெழு வேந்தன் கூறுது நிற்பச்
 சினப்போர்ச் செல்வ முன்ன மற்றுநீன்
 அமைச்சரோ டதனை யாராய்ந் தனன்போல்
 ஞானேறி மரபிற் றுனறிவு தளரான்
- 160) தொடுத்த மாலை யெடுத்தது போல
 முறைமையின் முன்னே தெரிய வவனெம்
 இறைமகற் குரைத்தன னித்துணை யளவவன்
 மாய விருக்கைய ளாய்வ தாடுமென
 நீட்ட மின்றவ னீயள விடினே
- 165) கூட்ட மெய்து நானு மிதுவென
 இன்றை நானே யெல்லை யாகச்
 சென்ற திங்கட் செய்தவ னுரைத்தனன்
 ஆண மாகிய வருந்தவன் வாய்மொழி
 பேணு மாதலிற் பெருமகன் மெளரிந்தனன்

-
149. முகிழ் - அரும்பு. முற்றிழை - பதுமை.
 150. பருமம் - யானைமேற்றவிசு.
 151. எம்பெருமகன் - பிரச்சோதனன் ; எழுவாய்.
 153. கண்ணுறு கடவுளென்றது, முனிவனை ; வெளிப்படை.
 155. படுசொன்மாற்றத்து - இறந்தனளென்ற சொல்லால்.
 157. 'செல்வ' என்றது உதயணனை. 159. தளராளுகி.
 161. அவன் - அம்முனிவன்.
 163. மாய இருக்கையள் - மறைந்திருத்தலையுடையாள்.
 164 - 5. அவள் கூட்டமெய்தும் நானும் இதுவே.
 168. ஆணம் - அன்பு ; காவலுமாம் ; பரி. ச: 73.
 169. பேணுமாதலின் - பேணுவானாதலால்.

- 170) ஸூத்த நோவது வத்தவ வந்தென
வாழ்த்துபு வணங்கிய வயங்கிழை கேட்பத்
(உதயணன் கூறுதல்)
தாழ்த்துணைத் தலைப்பொறிக் கூட்டம் போலப்
பொய்ப்பின் றொத்தது செப்பிய பொருளென
உறுதவற் புகழ்ந்து மறுவில் வாய்மொழி
- 171) மனத்தமர் தோழரொடு மன்னவன் போந்து
நிருக்கினர் முற்றம் விருப்பொடு புகுந்து
(உதயணன் பண்ணிகாரங்களைக் காணுதல்)
பல்வகை மரபிற் பண்ணி காரம்
செல்வன வெல்லாஞ் செவ்விதிற் கண்டு
(உதயணன் வந்தோரை உபசரித்தல்)
வந்தோர்க் கொத்த வின்புறு கிளவி
- 172) அழிந்துகலந் தளித்த வருளின னாகித்
தமர்திறந் தேவி தானுங் கேட்கென
வேறிடம் பணித்தவர் வேண்டுவ நல்கி
யாறுசெல் வருத்த முறின் றோம்பி
(உதயணன் யுகிக்குக் கூறுதல்)
அவந்தியர் கோமா ¹ னருளிட நூனெறி
- 173) இகழ்த்துபிழைப் பில்லா வியூகி சென்றிவண்
நிகழ்த்துங் கூறிநின் னீதியும் விளக்கி
நெடித்தல் செல்லாது வாவென வழிநாள்
விடுத்தன னவரொடு விளங்கிழை நகர்க்கென்.
- க0—பிரச்சோதனன் தூதுவிட்டது முற்றிற்று.

-
171. வயங்கிழை - பதுமை. 172. தாழ் - தாழக்கோல்.
174. தவன் - அம்முனிவனை.
177. பண்ணிகாரம் - பலவகைப் பொருள்.
179. கிளவி - சொல்லை.
183. “ஆறுசெல் வருத்த மகல நீக்கி” பொருந். 93.
185. யுகி : அண்மைவிளி. 186. விளக்கி - விளங்கச்செய்து.
187. நெடித்தல் செல்லாது - தாமதியாமல். வழிநாள் - பின்னரில். நகர்க்கு - உச்சயினிக்கு.

கக—பிரச்சோதனற்குப் பண்ணிகாரம் விட்டது.

விளங்கிழை பயந்த வேந்துபுறங் காக்கும்
வளங்கெழு திருநகர் வல்லே செல்கென

(உதயணன் பிரச்சோதனனுக்கு ஓலை அனுப்புதல்)

நாடுதலை மணந்து நாமுன் னுண்ட
காடுகெழு குறும்புங் கனமலை வட்டமும்

5 எல்லை யிறந்து வல்லை நீங்கி

அழிந்த காலை யாணை யோட்டி

நெருங்கிக் கொண்ட நீர்கெழு நிலனும்

இவையினி 1 யெங்கோ லோட்டி னல்லதை

தமர்புகத் தரியா வென்றுதா னெழுதிய

6 வழிபாட் டோலையொடு வயவரை விடுத்தாக்

(யுகிக்குக் கூறியன)

சுரும மெல்லா மவனொடு நம்மிடை

ஒருமையி னொழியா துரைக்கென வுணர்த்தி

கக—பிரச்சோதனற்குப் பண்ணிகாரம் விட்டது.

[உதயணன், பிரச்சோதனன் முதலியோர்க்கு ஏற்ற பலபொருள் களை யுகி முதலியோருடன் விடுத்ததும், தேவிமாரீருவரோடு மகிழ் திருந்ததும் இதனால் அறியலாகும்.]

1. வேந்து - பிரச்சோதனன்.

2. நகர் - உச்சயினி. வல் - விரைவு. என - என்று சொல்லி.

3. 'நாம்' என்றது, தன் முன்னோரையும் உளப்படுத்தி.

4. முல்லையும் குறிஞ்சியும். 7. மருதமும் நெய்தலும்.

9. தமர் - மந்திரிமுதலியோர். [டோலை' என்றார்

10. பிரச்சோதனனுக்கு எழுதிய ஓலையாதலின் 'வழிபாட்

3 - 10. வத்தநாட்டின் சிலபகுதி முறைபிறழ்ந்து பிரச்சோதன

னுடைய ஆட்சிக்குட்பட்டுவிட்டன வென்றும் அவற்றைத் தன்னுடையனவாகச் செய்கவென்றும் அவனுக்கு உதயணன் வயவர்பால் முன்னதாக வழிபாட்டோலையை விடுத்தனனென்று இவ்வடிகளால் தெரிகின்றது. 11. அவனொடு - பிரச்சோதனனோடு.

12. ஒருமையினின்றும் ஒழியாதபடி அவனுக்குச் சொல்லுவென்று அறிவித்தது.

- எற்றோர்ச் சாப்த்தவிக் குருகுலத் தகத்தோர்
 ஆற்றலி லானன் றோற்றினு மவந்தியர்
 15 ஏழ்ச்சி யின்றிக் கிழ்ப்பப் டொழுகனும்
 இகத்த லில்லை யிருத்திற் தார்க்கெனப்
 பயத்தொடு புணர்ந்த பழிப்பில் செய்கையின்
 நளிபுன னுட்டொடு நகர மறியத்
 நெளியிடை யிட்ட திண்ணிதிற் செய்கெனப்
 20 பல்பொருட் கருமரு சொல்லிய பின்னர்

(பிரச்சோதனானுக்கு அனுப்பிய பொருள்கள்)

- அருமலை யடுக்கத் தயிரா பதமெனும்
 பெருமலைப் பிறந்து பெறுதற் கரிய
 தீதுதிர் சிறப்பிற சிங்கச் சுவணமென்
 றோசை போகிய வொண்பொற் கலங்கனும்
 25 கலக்கமில் சிறப்பிற் காம்போ சத்தொடு
 நலக்காந் தாமமென் னுட்டுப் பிறந்த
 இலக்கணக் குதிரை யிராயிரத் திரட்டியும்
 ஆருணி வேந்தை வென்றுகைப் படுத்தின
 தாரணி புரவி தகைபெறப் பூண்டன
 30 இருதூற் றைப்பதிற் றிரட்டி தேரும்
 ஒருதூ ருகிய வுயர்நிலை வேழமும்
 1 கோல மான கோபத்திற் பிறந்தன

13. எற்றோர் - பகைவரை.

14. அவந்தியர் - பிரச்சோதனன் குலத்தோர்.

13 - 1. ஓர் ஆற்றலிலானன் - வலியில்லாத ஒருவன்.

15. ஏழ்ச்சி - எழுச்சி; மேற்படுதல்.

16. இகத்தல் இல்லை - ஒருவரை யொருவர் விட்டு நீங்குதலில்லை.

17. பயம் - பிரயோசனம்.

[யாக.

19. இடையிட்ட - நடுவே கலந்தவற்றை. திண்ணிதின் - உறுதி

20. யூகிக்குச் சொல்லிய பின்பு. 21. அடுக்கம் - மலைப்பக்கம்.

23 - 4. சிங்கச்சுவணமென்னும் பொன்னுற்செய்த ஆபரணங்

31. உயர்நிலை - எழுமுடிவுயரம்.

[களும்.

32. கோபம் - பசுக்கள் விருத்தியாகும் இடம்.

பி - ம். 1 கோலமான.

பாலவா வேறொடு பதினா றுயிரம்
காவல் வேந்தற்குக் காட்டுபு கொடுக்கெனப்

(வாசவதத்தையின் தாய்கீது அனுப்பிய மகளிர்)

35 பாய்புனற் படப்பைப் பாஞ்சா லரசன்
உரிமைப் பள்ளியுட் டெரிவனன் கொண்ட
ஏற்ற கோலத் திவமையொடு புணர்ந்தோர்
தூற்றொரு பதின்மர் கோற்றொடு மகளிருட்
..... பணைமுலை மகளிரைப்

40 பாசிழை யாயத்து வாசவ தத்தையைப்
பயந்தினி தெடுத்த வயங்கிழைப் பணைத்தோட்
கோப்பெருந் தேவிக்குக் கொடுக்கெனப் பணித்தே

(கோபாலகன் தாய்கீது விடுத்த மகளிர்)

ஒரு பதின்மரை, யாசமர்க் கடந்து
1 கோல்கொள வென்ற கோபா லகனைச்

45 சால்புளிப் பயந்த சாயாக் கற்பின
நீல வேற்க ணிரைதொடிக் கீகெனப்

(கோபாலகந்தும் பாலகுமரந்தும் அனுப்பிய மகளிர்)

பொற்கோங் கேய்ப்ப நற்கல னணிந்த
முப்பதி னிரட்டி முற்றிழை மகளிரைப்
பால குமரற்குங் கோபா லகற்கும்

50 பால்வே நிவர்களைக் கொடுக்கெனப் பணித்து

(பரதகீர்த அளித்த பொருள்கள்)

முற்பாற் கூறிய வெற்பினுட் பிறந்த

33. பால ஆ - பாலையுடைய பசுக்கள்.

34. வேந்தற்கு - பிரச்சோதனனுக்கு.

35. பாஞ்சால் - பாஞ்சாலம். 36. மு. 12; 4. [ருள் ஒருவன்.

44. கோல் - செங்கோல். கோபாலகன் - பிரச்சோதனன் குமார

43 - 6. இருபது மகளிரைக் கோபாலகன் தாய்க்கு ஈடுகென்று.

47 - 8. “பூத்த சோங்குபோற் பொன் சுமந்துளார்” சீவக.

19. பாலகுமரன் - பிரச்சோதனன் மகன்.

[419.

51. வெற்பு - ஐராவதமலை; 21-ஆம் அடியைப்பார்க்க.

பி. - மீ. 1 கோல்கொள.

எட்டுது ருயிர மெரிபுரை சுவணம்
பட்டாங் கவற்றைப் பரதகற் கீகென

(மற்றத்தம்பியர்க்கு அளித்தன)

மற்றவன் தம்பியர்க் கத்துணைப் போக்கிப்

(சீவேதனுக்கு அளித்த பொருள்கள்)

55 பதினா ருயிரஞ்¹ சிவேதற் கீத்துப்
பிறவு மின்னவை பெறுவோர்க் கருளி

(யூகியின் புறப்பாடு)

வனப்பொடு புணர்ந்த வையாக் கிரமெனும்
சிலைப்பொலி நெடுந்தேர் செவ்விதி னல்கி
வீயா வென்றி விண்ணுத் தராயனோ

60 டுகியுஞ் செல்கென வோம்படுத் துரைத்து

(யூகிமுதலியோரை விடுத்தல்)

வினைமேம் படுஉ² மேற்றசை நாளுள்
நிகழ்ந்த நன்ன ளறிந்தனர் கொடுப்ப
அப்பா லவர்களைப் போக்கி யிப்பால்

(வாசுவதந்தையின் வருணனை)

யாற்றற லன்ன கூந்தல் யாற்றுச்

65 சுழியெனக் கிடந்த குழிநவில் கொப்பூழ்
வில்லெனக் கிடந்த புருவம் வில்லின்
அம்பெனக் கிடந்த செங்கடை மழைக்கடை

52. சுவணம் - சிங்கச்சுவணமென்னும் பொன் ; 23.

55. பதினாருயிரம் சுவணம். சிவேதன் - ஒருமந்திரி.

57. வையாக்கிரமென்பது அத்தேரின் பெயர்.

58. சிலைப் பொலி - மலைபோல் விளங்குகின்ற.

60. ஊகி - யூகி.

61. தசை - சோதிடனாலுட் கூறப்படும் தசை.

62. அறிந்தனர் கொடுப்ப - சோதிடர் பார்த்துக் கொடுக்க.

64. அறல் - அறுதிபட்ட கருமணல்.

[உ. 15: 68.

64 - 5. “புணர்சுழி யலைத்துப் பொருந்திய கொப்பூழ்” பெருங்.

பி - ம். 1 சிவேகற்கு. 2 மேற்றிசை.

- பிறையெனச் சடருஞ் சிறுதுதல் பிறையின்
நிறையெனத் தோன்றுங் கறையில் வாண்முகம்
- 70 அரவென துடங்கு மருங்கு லரவின்
பையெனக் கிடந்த வைதேந் தல்குல்
கிளியென மிழற்றுங் கிளவி கிளியின்
ஒளிபெறு வாயி னன்ன வொள்ளுகிர்
வாழையர் தாளுறழ் குறங்கின் வாழைக்
- 75 கூம்புகி முன்ன வீங்கி வனமுலை
வேயெனத் திரண்ட மென்றோள் வேயின்
விளங்குமுத் தன்ன துளங்கொளி முறுவற்
கார்தண்முகி முன்ன மெல்விரல் காந்தட்
பூந்துடுப் பன்ன புனைவளை முன்கை
- 80 அன்னத் தன்ன மென்னடை யன்னத்துப்
புணர்வி னன்ன தண்டாக் காதல்
அணிக்கவின் கொண்ட 1 வதிநா கரிசுத்து
வனப்புவிற் றிருந்த வாசவ தத்தையும

68 - 9. பிறையின் நிறை - பூரண சந்திரன். முகத்திற்கு முழு
மதி : உ. 15 : 79.

"2. மிழற்றுதல் - கொஞ்சுதல். 72 - 3. = உ. 15 : 76.

.4. வாழையந்தான் - வாழையின் அடிப்பாகம்.

74 - 5. வாழைக் கூம்பு முகிழ் - வாழைப்பூ ; "அரம்பை முலையி
னிருந்தவே" (சீவக. 74); "புதல்வ னீன்ற பூங்கண் மடந்தை, முலை
வாயுறுக்குங் கைபோற் காந்தள், குலைவாய் தோயுங் கொழுமடல்
வாழை" நற். ௩௫௫ : 1-3.

78 - 9. காந்தட் பூந்துடுப்பு - காந்தட்பூங்குலை ; உ. 15 : 73 - 5,
அடிக் ; "காந்தளந் துடுப்பிற் குவிசுலை யன்ன, செறிதொடி முன்கை"
(படீ. 153 - 4) ; கலி. ௫௧ : 3 - 4.

80 - 81. "மென்னடைப் பேடை துனைதரத் தற்சேர்ந்த, அன்ன
வான் சேவற் புணர்ச்சிபோல்" (கலி. ௧௪௪); "ஆதாம் பெருகுகின்ற
வன்பினு லன்ன மொத்தும்" சீவக. 189.

82 - 3. 'அதிநாகரிகி' (உ. 3: 151) என்றார் முன்னும்.

பி - ம். 1 வதிநாகரிகத்து.

(பதுமாபதி)

பழிப்பிந் காரிகைப் பதுமா பதியுமென்
85 நெண்ணினைக் காத லொருதுணைத் தேவியர்
முட்டில் செவ்வொடு முறைமையின் வழிபட
(உதயணன் வாசவதந்தையோடும் பதுமாபதியோடும்
பொழுது போக்கல்)

1 மதுக மதிர முதலாக் கூறும்
பதனுறு நறுங்கள் பட்டாங்கு மடுப்ப
உண்டுமகிழ் தூங்கித் தண்டா விற்பமொடு
90 பண்டெழு முழுவின் கண்டெழு பாணியிற்
கண்கவ ராடல் பண்புளிக் கண்டும்
எல்லெனக் கொயிலுள் வல்லோன் வகுத்த
சுதைவெண் குன்றச் சிமைபரந் திழிதரும்
அந்தர வருவி வந்துவழி நிறையும்
95 பொற்சுனை தோறும் புக்குவிளை யாடியும்
அந்தர மருங்கி னிந்திரன் போலப்
புலந்தும் புணர்ந்துக் கலந்துவிளை யாடியும்
நாணு டோறும் நாள்கழிப் புணரா
நாணுது நுகர்பவா லன்புமிகச் சிறந்தென்.

கக—பிரச்சோதனனுக்குப் பண்ணிகாரம் விட்டது முற்றிற்று.

-
87. மதுகம் மதிரம் என்பன கள்ளின் விசேடங்கள் ; மதுகமதி
ரம் - இருப்பை மரத்தின் சம்பந்தமான கள்ளெண்ணுமாம்.
88. பதன் - பக்குவம். 90. பாணி - தாளம்.
93. சுதை வெண் குன்றம் - செய்குன்று. சிமை - உச்சி.
95. பொற்சுனை - அழகிய சுனை.
98. நான் கழிப்பு - நான் கழிதலை.
99. நுகர்ப - உதயணனும் தேவிமாரும் அனுபவிப்பர்.
பி - ம். 1 மதுஉமதுகம்.

கஉ—பந்தடி கண்டது.

(வாசவதத்தையும் பதுமாபதியும் பந்தடி காணுதல்)

அன்புமிகச் சிறந்தான் டமருங் காலை
மன்பெருஞ் சிறப்பின் மறப்போ ருதயணன்
அருமை சான்ற வாருணி யரசன்
உரிமைப் பள்ளியுட் டெரிவன் கொண்ட

5 ஆயிரத தெண்ம ராங்கியன் மகளிர்
மாசி முமரை மலர்மக ளனையோர்
ஆடலும் பாடலு நாடொறு நவின்ற
நன்னுதன் மகளிரை மின்னோர் நுண்ணிடை
வாசவ தத்தைக்கும் பதுமா பதிக்கும்

10 கூறுநனி செய்து வீறுயர் நெடுந்தகை
கொடுத்த காலை, யடுத்த வன்போ
டரச னுலாவெழு மற்ற நோக்கித்
தேவிய நிருவரு மோவியச் செய்கையின்
நிலாவிரி முற்றத்துக் குலாவொ டேறிப்

15 பந்தடி காணிய நிற்ப விப்பால்

(வயந்தகன் உதயணனுக்குக் கூறுதல்)

வெங்கோ லகற்றிய வென்றித் தானைச்

கஉ—பந்தடி கண்டது.

[தேவியிருவரும் தோழிமார்களோடு இருகூறுகிப் பிரிந்து
நின்று பந்தடிக்க முயல்வதனை வயந்தகனுலறிந்த உதயணன், தான்
பெண்ணுருக்கொண்டு அவர்களறியாதபடி, ஒருபிடிமீதேறி ஒருசார்
வந்திருந்து, இராசனை முதலியோருடைய பந்தடியையும் அவருளாருத்
தியும் கட்டடிகியுமாகிய கோசலத்தாசன் மகளுடைய பந்தடியையும்
கண்டு வியந்து அவனை வீரம்பிள்ளைன்பது இதனுலறியலாதும்,

4. மு. ச. 11 : 36. தெரிவனன் - ஆராய்த்து.

5. அரங்கு - நாடகசாலை. 7. நவின்ற - பழகிய.

10. கூறு - பங்கு. நெடுந்தகை - உதயணன்.

10 - 11. = ச. 9 : 68 - 70. 12. அற்றம் - சமயம்.

13 - 4. "ஒவச செய்தியி னென்றுகினைந் தொற்றி" அகநா. 1

14. குலாவோடு - குலாவுதலோடு. 15. காணிய - காண.

செங்கோற் சேதிபன் செனிமுதற் சென்று
வயந்தக னுரைக்கு நயந்தனை யருளின்
மற்றுநின் னோழியர் பொற்றொடிப் பணைத்தோட்

- 20) டோழியர் தம்மோ டோழி மிகலிப்
பந்துவினை யாட்டுப் பரிந்தன ரதனாற்
சிறப்பின் னுலாப்போக் கற்றத்தகை யண்ணனின்
மாண்குழைத் தேவிய ரிருவரு மிகறலிற்
காண்டகை யுடைத்தனா கரந்தனை யாகி
25) வடிவேற் றடக்கை வத்தவ ரிறைவ
பிடிமிசை வந்து பிணுவரு வாகிச்

(உதயணன் மறைந்துசென்று பந்தடி காணல்)

சென்றனை காண்கென நன்றென விருட்பிப்
படையுலாப் போக்கி யிடைதெரிந் திருந்தாங்
கியாவரு மறியா வியல்பிற கரந்து

- 30) காவலன் பிடிமிசைக் காண்டக வேழிப்
பல்வகை மகளிரொடு பையெனச் சென்றுதன்
இல்லணி மகளிரொ டியைந்தன னிருப்ப
இகலும் பந்தி னிருவரும் விகற்பித்
தடிநனி காண்புழி யணங்கோர் சாயற

(இராசனை)

35) கொடிபுரை துண்ணிடைக் கொவ்வைச் செவ்வாய்

-
17. சேதிபன் - உதயணனுடைய.
16 - 7. ஆருணியின் கொடுங்கோலை அகற்றினமையால், ' வெங்
கோலகற்றிய...சேதிபன் ' என்றார் ; ச. 2 : 3 - 6, பார்க்க.
19. நின் தோழியர் - உன் தேவிமார்.
20. ஊழும் - முறை முறையாக,
21. பந்துவினையாடுதலில் அன்புற்றாராகையால். [மறைத்து.
24. அது காணுந்தகுதியையுடையது; ஆதலால் உன்னுருவை
26. பிணுவருவாகி - பெண்வேடம் பூண்டு: " பெண்ணும் பிணு
வும் மக்கட் குரிய " நோல். மாபு. சூ. 61.
28. படையுலாப் போக்கி - உடன்வருஞ் சேனையை உலாவ
அனுப்பி. இடைதெரிந்து - சமயம் அறிந்து.
30. காண்டக - அழகுபொருத்த.
33. இருவரும் - வாசவதத்தையும் பதுமாபதியும்.

- மதுநாறு தெரியன் மகதவன் றங்கை
 பதுமா பதிதன் பணியெதிர் விரும்பி
 விராய்மலர்க் கோதை யிராசனை யென்போள்
 கணங்குழை முகத்தியை வணங்கினள் புருந்து
 40 மணங்கமழ் கூந்தலும் பிறவுந் திருத்தி
 அணங்கெனக் குலாஅ யபி லோர் புனைந்த

(பரீதுகள்)

- கிடையும் பூனையு மிடையரி யுலண்டும்
 அடையப் பிடித்தவை யமைதியிற் றிரட்டிப்
 பீலியு மயிரும் வாஸிதின் வலந்து
 45 நூலினுங் கபிற்றினு நுண்ணிதிற் சுற்றிக்
 கோல மாகக் கொண்டனர் பிடித்துப்
 பாம்பின் றோலும் பீலிக் கண்ணும்
 பூம்புன னுரையும் புரையக் குத்திப்
 1 பற்றிய நொய்ம்மையிற் பல்வினைப் பந்துகள்
 50 வேறுவே றியற்கைய கூறுகூ றமைத்த
 வெண்மையுஞ் செம்மையுங் கருமையு முடையன
 தண்வளி யெறியினுந் தாமெழந் தாடுவ
 கண்கவ ரழகொடு நெஞ்சக லாதன
 ஒண்பந் தோரேழ் கொண்டன ளாகி

-
36. மகதவன் - மகததேயத் தலைவனாகிய தருசகன்.
 37. பணி - கட்டளை. [கன்” கூர்ம.
 38. விராய்மலர் - ஒருவகைமலர் ; “விராய்மலர்ப்பூங் குழலிபங்
 39. வீரர் போர்த்தொடக்கத்தில் தம் தலைவரை வாழ்த்துதலு
 வணங்குதலும் இயல்பு. இதுவும் வினையாட்டுப் போராதலால் இவள்
 பதுமாபதியை வணங்கினள்.
 41. அணங்கு - தெய்வப்பெண்.
 42. கிடை - நெட்டி. பூனை - பஞ்சு. உலண்டு - உலண்டு நூல்
 அதனாற்செய்யப்பட்ட பட்டாடையுமாம் ; ஆகுபெயர்.
 44. வலந்து - சுற்றித் தெற்றிக் கட்டி.
 48. குத்தல் - தைத்தல் வீசேடம்.
 49. நொய்ம்மை - கனமின்மை.
 52. தண்வளி யெறியினும் - சிறுகாற்றடிப்பினும்.
 டி - மீ. 1 பாறிய.

59 ஒன்றொன் றொற்றி யுயரச் சென்றது
பின்பின் பந்தொடு வந்துதலை சிறப்பச்

(இராசனை பந்தடித்தல்)

கண்ணிமை யாம லெண்ணுமி னென்று
வண்ண மேகலை வளையொடு சிலம்பப்
பாடகக் காண்மிசைப் பரிந்தவை விடுத்தும்

60 சூடக முன்கையிற் சுழன்றுமா றடித்தும்
அடித்த பந்துக ளங்கையி னடக்கியும்
மறித்துத் தட்டியுந் தனித்தனி போக்கியும்
பாயிர மின்றிப் பல்கல னொலிப்ப
ஆயிரங் கைநனி யடித்தவ ளகல

(கஞ்சனமாலையின் பந்தடி)

65 அன்ன மென்னடை யவந்திகை யுவந்தவள்
கண்மணி யனைய வொண்ணுதற் பாவை
காஞ்சன மலை வாங்குபு கொண்டு
பிடித்த பூம்பந் தடித்துவிசும் பேற்றியும்
அடித்த பந்தால் விடுத்தவை யோட்டியும்

70 குழன்மேல் வந்தவை குவிவிரற் கொளுத்தியும்
நிழன்மணி மேகலை நேர்முகத் தடித்தும்
கண்ணியிற் சார்த்தியுங் கைக்குட் போக்கியும்
உண்ணி னு திருத்தியும் விண்ணுறச் செலுத்தியும்
வேயிருந் தடந்தோள் வெள்வளை யார்ப்ப

75 ஆயிரத் தைந்நூ றடித்தன ளகலச்

(அயிராபதியின் பந்தடி)

செயிர்தீர் பதுமைதன் செவிலித் தாய்மகள்
ஆயிரா பதியெனு மம்பனைத் தோளி

57. 'கண்ணிமையாம லெண்ணுமின்' என்றது, அங்குள்ளாரை
நோக்கி இராசனை கூறியது.

59. பாடகம் - ஒருவகைக் காலணி.

60. சூடகம் - ஒருவகை முன் கையணி.

61. அங்கை அகங்கை - உள்ளங்கை.

63. பாயிரமின்றி - பந்தடித்தற்குரிய முன்னுரைகளைப் பேசாமல்.

65. அவந்திகை - வாசவதத்தை. 71. நிழல் - ஒளி.

72. கண்ணி - மலை,

77. பனை - மூங்கில்,

- மானேர் நோக்கிற் கூனி மற்றவள்
தானேர் வாங்கித் தனித்தனி போக்கி
80 நாற்றிசைப் பக்கமு நான்கு கோணமும்
காற்றினுங் கடிதாக் கலந்தன ளாகி
அடித்தகைத் தட்டியுங் குதித்துமுன் புரியா
அகங்கை யொட்டியும் புறங்கையிற் புகுத்தியும்
தோண்மேற் பாய்ச்சியு மேன்மேற் சுழன்றும்
85 கூன்மேற் புரட்டியுங் குயநடு வொட்டியும்
வாக்குறப் பாடியு மேற்படக் கிடத்தியும்
நோக்குநர் மகிழப் பூக்குழன் முடித்தும்
பட்ட நெற்றியிற் பொட்டிடை யேற்றும்
மற்றது புறங்கையிற் றட்டின னெற்றியும்
90 முன்னிய வகையான் முன்னீ ராயிரங்
கைந்நனி யடித்துக் கையவள் விடலும்

(விச்சுவலேகையின் பந்தடி)

- பேசிய முறைமையி னேசா நல்லெழில்
வாசவ தத்தைக்கு வலத்தோ ளனைய
அச்சமில் காரிகை விச்சுவ லேகையென்
95 றுற்ற நாமப் பொற்றொடிக் குறளி
யானிவ ணிற்பக் கூனியைப் புகழ்தல்
ஏலா தென்றவள் சேலந் திருத்திக்
கருவிக் கோனனி கைப்பற் றினளாய்
முரியுங் காலைத் தெரிய மற்றதிற்
100 தட்டின னொன்றென் றுற்றன னெழுப்பிப்
பத்தியிற் குதித்துப் பறப்பன ளாகியும்
வாங்குபு கொண்டு வானவிற் போல
நீங்கிப் புருவ நெரிவுட னெற்றியும்
முடக்குவிர லெற்றியும் பரப்புவிற் பாய்ச்சியும்
105 தனித்துவிரற் றரித்து மறித்தெதி ரடித்தும்

-
80. கோணம் - தென்கிழக்கு முதலிய விதிக்கு ; மூலையெனவழங்
85. குயம் - கொங்கை. 86. வாக்கு - திருத்தம். [கும்.
89. எற்றியும் - அடித்தும். 95. குறளி - குறிய வடிவமுடையாள்.
97. ஏலாது - பொருந்தாது. சேலம் - ஆடை.
98. கருவிக் கோல் - பந்தடிக்கும் கோல். 101. பத்தி - வரிசை.

- தருவிக்கவாச்சியி னைதரப் போர்க்குயும்
 அருவிப் பரப்பின் முடிபத் தாழ்த்தியும்
 னுரூபம் பந்தி னொருபாற் பந்தற
 இருபாற் றிசையு மியைவன ளாகிப்
 110 பாம்பொழுக் காக வோங்கின வோட்டியும்
 காம்பிலை வீழ்ச்சியி னுங்கிழித் திட்டும்
 முன்னிய வகையான் முன்னீ ராயிரத்
 தைகந்தா றடித்துப் பின்னவள் விடலும்

(ஔரியையிள் பரீதடி)

- சிரியல் பதுமைதன் சிந்தைக் கொப்பெனும்
 115 காரியை மயிலை வாரியை புதுதா
 துணங்குகொடி மருங்கு நோவ வசைஇ
 மணங்கமழ் கூந்தல் வகைபெற முடித்தும்
 சூடக மேற்றியும் பாடகர் திருத்தியும்
 நாடக மகனிரி னன்கன முலாவியும்
 120 இருகையு மடிப்ப விசம்பொடு நிலத்திடை
 திரிபுவிழ் புட்போ லொருவயி னில்லா
 தெழுந்துவிழ் பந்தோ டெழுந்துசெல் வனன்போற்
 கருதரு முரிவொடு புருவமுங் கண்ணும்
 வரிவிளைக் கையு மனமு மோட
 125 அரியார் மேகலை யார்ப்பொடு துளங்கவும்
 வருமுலை துளும்பவுங் கூந்த லனிழவும்
 அரிமலர்க் கோதையொ டணிகலஞ் சிதறவும்
 இருந்தன னின்றன னென்பதை யறியார்
 பரந்த பல்லோள் வடிவின ளாகித்
 130 திரிந்தன ளடித்துத் திறத்துனி மறித்தும்
 முரிபுந் தொழிலொடு மூவாயி ரங்கை
 முறையி னேறறிப் பந்துலித் திடலும்

106. சுவர்ச்சி - பலவழியான செலவு. 107. முரிய - வளைய.
 110. பாம்பொழுக்கு - பாம்பின் செலவுபோல வளைந்த செலவு.
 111. காம்பு - மூங்கில். வீழ்ச்சி - வீழ்தல்.
 115. கார் - கார்காலம். 116. அசைஇ - நடந்து.
 119. உலாவியும் - நடத்தும். 121. திரிபு - திரிந்து.
 126. வருதல் - வளர்தல்.

(வாசவதத்தை தர்தோழியரை நோக்கல்)

- வந்நெடும் பந்து வந்தெதிர் கொள்ளுநர்
 துருவரு மின்றி நின்றழிப் பொருவரும்
 135 வானோர் தடங்கண் வாசவ தத்தை
 கோனோர் மதிமுகங் கோட்டி நோக்கக்

(கோசல நாட்டில் பெருமை)

- கடையோர் போலக் காமத்திற் கழுமா
 திடையோ ரியல்பின தாகி யில்ல
 துடையோர்க் குரிய வுதவி நாடி
 140 ஆனாச் சிறப்பின் யாவர்க் காணினும்
 தானப் பெரும்பயந் தப்புத லின்றி
 ஓசை யோடிய வுலவாச் செல்வத்துக்
 கோசல வளநாட்டுக் கோமாற் பிழையாத்

(கோசலத்தரசர் மகள் வருணனை)

- தேவியர்க் கெல்லாந் தேவி யாகிய
 145 திருத்தகு கற்பிற் றிங்குயிற் கிளவி
 வரிக்குழற் கூந்தல் வசந்தரி தன்மகள்
 மானே யன்ன மயிலே மால்வரைத்-
 தேனே பவளந் தெண்கட னித்திலம்
 கபலே கார்தள் புயலே பொருவிற்
 150 பையே பொற்றுடி படைநவில் யானைக்
 கையே குரும்பை சுதிர்மதி வேயே *
 நோக்கினு மொதுக்கினு மாக்கே முணரிந்த
 சாயல் வகையினுஞ் சால்புடை மொழியினும்
 ஆசில் வாயினு மணிபெற நிரைத்த
 155 பல்லினங் கண்ணினு மெல்லிரல் வகையினும்
 நறுமென் குழலினுஞ் செறிநுண் புருவத்
 தொழுக்கினு மிழுக்கா வல்குற் றடத்தினும்
 மெல்லிய விடையினு நல்லணி குறங்கினும்
 குற்றமின் முலையினு முகத்தினுந் தோரினும்

136. கோட்டி - சாய்த்து.

* இதன்பின், “என்ன வின்னவற் றேரழித் தன்ன” என ஓரடி ஒரு பிரதியிற் காணப்படுகின்றது.

- 160 மற்றவை தொலையச் செற்றொளி திகழத்
தனக்குமை வெப்திய தவளையங் கண்கணி
வனப்பெடுத் ஆரைஇ வையகம் புகழினும்
புகழ்ச்சி முற்றப் பொருவரு வனப்பிற்
றிருக்கண் டன்ன வருக்கொர் கண்ணி
165 கோசலத் தாசன் கோமகட் பூவணி
வாசச் சுரிசூழன் மாணிழை யொருத்தியென்
ருங்கொரு காரணத் தவள்வயி னிருந்தோள்

(கோசலத்தாசன் மகளின் பந்தடி)

- பூங்குழை தோற்றது பொறுஅ சிலைமையள்
எழுந்தன டேவியைப் பணிந்தனள் புகுந்து
170 மடந்தைய ராடலை யிகழ்ந்தன ணகையா
வந்தரி வையெதிர் 1வரசதி வகையாற்
பந்தா டிலக்கண நின்னுபல பேசி
இளம்பிறைக் 2கோடெனக் குறங்கிரு பக்கமும்
விளங்கியோர் பிறழ வேற்கணி யிருந்து
175 முாண்டெழு வனப்பின் மூவேழாகிய
திரண்டவொண் பந்து தெரிவன வாகி
ஒங்கிய வாடலி னொன்றிது வாகலிற்
முன்சம நின்னு பாங்குறப் பகுந்து
மண்டல மாக்கி வட்டனை முகத்தே
180 கொண்டனள் போக்கிக் குறிவயிற் பெயர்த்துப்
பூவீழ்த் தெழுப்பிப் புறங்கையின் மற்றவை
தான்மறித் தடித்துத் தகுதியி னெழுவெழக்
காம தேவியர் காண்பன ருவப்பப்
3 பூமி தேவியிற் புறம்போ வனள் போற்
185 பைய வெழுவோள் செய்தொழிற் கீடாக்

147 - 60. நிரணிறை ; மான் முதலியவற்றை நோக்கு முதலிய
வற்றால் வென்றாள்.

161. தவளைக்கண்கணி: க. 53 : 166, அடிக்; சீவக. 243, 3126.

168. பூங்குழை - வாசவத்ததை.

171. சதி - தாளவொற்று. 173. குறங்கு - துடை.

181. பூ - பூமி.

19 - ம். 1 வாசந்திவகை. 2 கொண்டென. 3 பூமதேவி.

கையுங் காலு மெய்யு மியையக்
கூடுமதி முகத்திடைப் புருவமுங் கண்ணும்

.....

ஆடன் மகளி ரவநயம் வியப்பவும்
பேசிய விலயம் பிழையா மரபிற்

190 பாடன் மகளிர் பாணி யளப்பவும்
மருவிய கதியிற் கருவிக் கூற்றோர்
இருபதம் பெயர்க்கு மியல்கொண் டாடவும்
சுந்தை பெயராத் திறத்திற மவையவை
பந்தாட் டியலோர் தந்தமி லுவப்பவும்

195 ஓதிய முறைமையின் யாதுங் காணார்
தேவிய ரிருவருந் திகைததன ரிருப்பவும்
காந்தண் முகிழ்நனி கவற்றுமெல் விரலின்
ஏந்தின னெடுத்திட் டெறிவுழி முன்கையிற்
பாய்ந்தவை நிலத்தினும் விசம்பினு மோங்கிச்

200 சூறை வளியிடைச் சுழலிலை போல
மாறுமா நெழுந்து மறிய மறுகி
ஏறுப விழிபவா காய நிற்பன
வேறுபடு வனப்பின் மும்மைய வானவை
ஏர்ப்பொலி வளைக்கை யிரண்டே யாயினும்

205 தேர்க்கா லாழியிற் சுழன்றவை தொழில்கொள
ஓடா நடவா வொசியா வொல்காப்
பாடாப் பாணியி னீடுயிர்ப் பினளாய்க்
கண்ணின் செயலினுங் கையின் நெழிலினும்
விண்ணவர் காணினும் வீழ்வர்கொல் வியந்தெனப

210 பாடகத் தரவமுஞ் சூடகத தோசையும்
ஆடுபந் தொலியுங் கேட்பி னல்லதை

189. இலயம் - தாளம்.

191. கருவிக் கூற்றோர் - தண்ணுமைமுதலிய வாத்தியவகை
களை யுடையோர்.

200. சூறைவளி - சுழல்காற்று ; சூறு வளி.

204. ஏர்ப்பொலி - அழகாற் பொலிந்த.

205. தேர்க்காலாழி - தேருருளை. 209. வீழ்தல் - வீரும்புதல்.

- ஐயபந் தெழுவெழ வதனுட நெழுதலிற்
கையுங் காது மெய்யுங் காணார்
மண்ணினள் வீண்ணின ளென்றறி யாமை
- 215 ஒண்ணுதன் மாதரை புள்ளுழி யுணரும்
தன்மையு மரிதெனத் தனித்தனி மயங்கி
மாயங் கொல்லிது மற்றொன் றில்லென
ஆய நவின்றமை யறிந்தன ளாகிச்
சொல்லிய மகரி ரெல்லாங் காணச்
- 220 சில்லரிக் கண்ணி மெல்லென முரியாச்
செந்தளிர் பொருவச் சிவந்த கையாற்
கந்துக மேந்திக் கசிந்த கோதைக்கு
மிகைக்கை காணார் நகைப்படு மவளென
உகைத்தெழு பந்தி னுடனெழு வனபோற்
- 225 சுழன்றன தாமங் குழன்றது கூந்தல்
அழன்றது மேனி யவிழ்ந்தது மேகலை
எழுந்தது குறுவிய ரிழிந்தது சார்தம்
ஒடின தடங்கண் கூடின புருவம்
அங்கையி னேற்றும் புறங்கையி னோட்டியும்
- 230 தங்குற வளைத்துத் தான்புரிந் தடித்தும்
இடையிடை யிருகா நெரிதர மடித்தும்
அரவணி யல்குற் றுகினெறி திருத்தியும்
நித்திலக் குறுவியர் பத்தியிற் றுடைத்தும்
பற்றிய கந்துகஞ் சுற்றுமுறை யுரைத்தும்
- 235 தொடையுங் கண்ணியு முறைமுறை யியற்றியும்
அடிமுதன் முடிவரை யிழைபல திருத்தியும்
படிந்தவண் டெழுப்பியுங் கிடந்தபந் தெண்ணியும்
தேமலர்த் தொடைய நிறத்திறம் பிணைத்தும்
பந்து ¹ வர னோக்கியும் பாணிவர நொடித்தும்

212. ஐய - மெல்லிய. 215. உள்ளுழி - உள்ள இடம்.

223. மிகைக் கை - மிகுதியாகிய கை.

236. இழை - ஆபரணம்.

239. பாணி - தாளம்.

பி - மீ. 1 வரநோக்கியும்.

240 சிம்புளித் தடித்துங் கம்பிதம் பாடியும்
ஆழியென வருட்டியுந் தோழியொடு பேசியும்
சாரிபல வோட்டியும் வாழியென வாழ்த்தியும்
அந்தளிர்க் கண்ணி யவந்திகை வெல்கெனப்
பைந்தொடி மாதர் பற்பல வகையால்

245 எண்ணு யிரங்கை யேற்றின னேற்றலும்

(வாசுவதத்தையின் எண்ணம்)

கண்ணார் மாதர் மதிமுகங் காணிற்
காவன் மன்னன் கலங்கலு முண்டெனத்
தேவியு முணர்வா டதென நினைஇ

(உதயணர் கோசலத்தாசன் மகளை விரும்பல்)

நின்ற வளவிற் சென்றவண் முகத்தே

250 ஒன்றிய வியல்போ டொன்றுக் கொன்றவை
ஒளித்தவும் போலுங் களித்தவும் போலும்
களித்தவு மன்றி விளித்தவும் போலும்
வேலென விலங்குஞ் சேலென மிளிரும்
மாலென நிமிருங் காலனைக் கடுக்கும்

255 குழைமே லெறியுங் குமிழ்மேன் மறியும்
மலருங் குவியுங் கடைசெல வளரும்
சுழலு நிற்குஞ் சொல்வன போலும்
கழுநீர் பொருவிச் செழுநீர்க் கயல்போல்
மதர்க்குந் தவிர்க்குந் சுருக்கும் பெருக்கும்

240. சிம்புளித்து - கண்ணை மூடிக்கொண்டு; கம்ப. மிதிலைக் காட்சி. 132; “சிம்மாந்துஞ் சிம்புளித்தும்” (தே.) கம்பிதம் - நடுக்க

241. ஆழி - உருளை.

[முள்ள பாட்டு.

246. மாதர் - இப்பெண்ணினுடைய.

254. மாலென நிமிருமென்பதனோடு, “நீர்செல நிமிர்ந்த மாஅல் பால” (முல்லை. 3) என்பது ஒப்புநோக்கற்பாலது.

255 - 8. “குழைபொருது நீண்டு குமிழ்மேன் மறியா, உழை பொருதென் னுள்ளங் கவரா-மழைபோற், றருநெடுங்கைச் சென்னி தமிழ்நா டனையார், கருநெடுங்கண் போலுங் கயல்” (தண்டி. மேற்.); “முத்தின் கனங்குழையை யுங்குமிழை யுங்கதுலி முட்டுங் கருங்கயல் கள்” ஒட்டக்கூத்தர் பாடல்.

- 260 இவைமுத லினியன வலியப் பல்சூறி
நவையற விருகண் சுவையொடு தோன்ற
நீலப் பட்டுடை நிரைமணி மேகலை
கோலமொ டிலங்கத் தானுயிர்ப் பாற்றி
ஒடரிக் கண்ணி யுலாவா நோக்கிப்
265 பூண்டிகழ் கொங்கைப் புயலேர் கூந்தல்
மாண்குழை புதுநலங் காண்டகச் சென்ற
உள்ளந் தன்னை யொருப்படுக் கல்லா
வெள்ளத் தானை வேந்தன் பெயர்ந்து
பிடிமிசைத் தோன்றலும் பேதையர் தத்தம்
270 இடவயிற் பெயர்ந்தன ரெழுந்தனர் விரைந்தென்.

கஉ—பந்தடி கண்டது முற்றிற்று.

263. உயிர்ப்பாற்றி - உயிர்த்தலைச் செய்து.
266. புதுநலத்தினிடத்தே சென்ற.
267. ஒருப்படுக்கல்லா - ஒருவழிப்படுத்தி மீட்கமுடியாத.
268. வேந்தன் - உதயணன்.

கங—முகவெழுத்துக் காதை.

(உதயணன் செயல்)

விரைந்தனர் பெயர் வேந்தன் காம
சரம்பட நொந்து தளர்வுட னவனோர்
பள்ளி யம்பலத் துள்ளினி திருந்து

கங—முகவெழுத்துக் காதை.

[உதயணன், கோசலத்தாசன் மகளை வாசவதீதைக்கு வண்ண
மகளாக இருத்திப்படி அமைத்து, அவள் வாசவதீதையின் முகத்தில்
எழுதிப்பூனைந்த அலங்காரத்தைத் தான் திருத்துபவன்போலத் தன்
கருத்தை யவனபாஷையிலேழுதி அம்மகளுக்குத் தெரிவித்ததும்,
அதனை அறித்துத் தன்கருத்தை அவள் அந்தப்பாஷையிலேழுதி அவ
னுக்குத் தெரிவித்ததும், இறுதியில் அவளுடைய உடன்பாட்டை அவன்
பெற்றதும், அதனையறிந்த வாசவதீதை ஊடியதும் இதனால் அறிய
லாதும்.]

3. பள்ளியம்பலத்தை அவையென்பர் ; 19.

மேவத் தகுமுறைத் தேவியர் வருகென
5 ஏவற் சிலதியர் தாமவர்க் குரைப்பக்

(தேவியர் இருவரும் உதயணன்பால் வருதல்)

காவல் வேந்தன் கரைந்ததற் கயிர்த்து
மேவுகந் துகத்தியைக் கொயிலுண் மறைத்து
மறுவி தேவிய ரிருவரும் வந்து
திருவமர் மார்பனைத் திறத்துளி வணங்கலிற்

(தோழியரை உதயணன் வருவித்து வினுதல்)

10 பெருகிய வனப்பிற் பேணுந் தோழியர்
புதுதுக வென்றலும் புக்கவ ரடிதொழச்
சுற்றமும் பெயருஞ் சொல்லுமி னீரென
முற்றிழை மாதரை முறைமுறை வினவலின்
மற்றவ ரெல்லா மறுமொழி கொடுப்பக்

(உதயணன் வாசவதந்தையை வினுதல்)

15 கொற்றவ னுரைக்கும் பொற்றொடித் திரளினைப்
பாரான் பார்த்தொரு பைந்தொடி நின்னெடு
வாரா தொழிதல் கூறெனக் கூறலும்

(வாசவதந்தை சினந்துரைத்தல்)

1 ஒழிந்த மாதர்க் குரைப்பதை யுண்டெனற்
றனிததுநீ கண்டரு ளவைக்கு ளென்னெனப்

5. ஏவற் சிலதியர் - எவிய தொழிலைச் செய்யும் மகளிர்.

6. அரசன் தம்மை அழைத்ததற்கு ஐயற்று.

7. மேவுதல் - விரும்புதல். கந்த கத்தியென்றது, ஒருமுறையில்
எண்ணுயிரங்கை பந்தடித்த கோசலத்தரசன் மகளிர்.

11. என்றலும் - என்று உதயணன் கூறலும்.

13. வினவலின் - அவன் கேட்டமையின்.

14. மற்று: அசை. 16. பாரானாகி.

16 - 7. 'ஒருபைந்தொடி...கூறு' என்பது உதயணன் வாசவதத்
தையை நோக்கிக்கூறிய கூற்று.

18. உரைப்பதை - சொல்லுஞ் செய்தி.

19. அவைக்குள் காணுதல் என்?; அவை - பள்ளியம்பலம்; 3.

4 - மீ. 1 ஒழித்த.

(உதயணன் கூறுதல்)

- 20 படைமலி நயனங் கடைசிவப் பூரும்
 திறனவண் மொழியொடு தெளிந்தன னாகப்
 பற்று மன்னன் படைத்தவும் வைத்தவும்
 உற்றவ ளறிபு முழையரிற் றெளிந்தேன்
 மதிவே நில்லென வாசவ தத்தையும்
 25 கரும முன்னிக் குருசில்.....

(உதயணன் மானனிகையை வினாது)

- பூக்கமழ் குழலி புகுந்தடி வணங்கலின்
 நோக்கின னாக வேற்படை வேந்தன்
 பைந்துணர்த் தொடையற் பாஞ்சா லரசற்கு
 மந்திர வோலையும் வழக்கறை காவலும்
 30 தந்திர நடாத்தலுந் தகையுடைக் கோலம்
 அந்தப் புரத்திற் கணிதலு மெல்லாம்
 நின்னைச் சொல்லுவார் நன்னுதல் பெயரும்
 துன்னருஞ் சுற்றமு முன்னுரை யென்றலும்

20 - 21. நயனம் கடைசிவப்பூருந் திறன் - கோவக் குறிப்பு ;
 “வடமீன் கற்பின் மனையுறை மகளிர், மாதர்வாண் முகத்து மணித்
 தோட்டுக் குவளைப், போதுபுறங் கொடுத்துப் போகிய செங்கடை”
 (சிலப். இ: 229-31); “காதலன்மே லூடல் கரையிறத்தல் காட்டுமால்,
 மாதர் நுதல்வெயர்ப்ப வாய்துடிப்ப—மீது, மருங்குவளை வின்முரிய
 வாளிகு நீண்ட, கருங்குவளை சேந்த கருத்து” தண்டி. மேற்.

22. பற்றுமன்னன் - ஆருணி.

23. அவள் அறிவாள் ; இதனை உழையராலறிந்தேன்.

26. கோசலத்தரசன் மகள் வந்து வணங்கலின்.

28. பாஞ்சாலரசன் - ஆருணி ; ச. 11 : 35.

29. மந்திரவோலை - செய்திகளை எழுதும் ஓலை. வழக்கு
 அறை - வழக்குக்களைச் சொல்லுதற்குரிய.

30. தந்திரம் - சேனை.

31. அந்தப்புரம் - அந்தப்புரமாதர் ; ஆகுபெயர். [பெயரும்.

32. நன்னுதல்: முன்னிலப்பெயராய் நின்றது. உன்னுடைய

33. உரை - சொல்லுவாய்.

(மானனீகை கூறல்)

- வாட்டிதல் வேந்தனை வணங்கித் தன்கை
35 கூட்டின ளாகி மீட்டவண் மொழிவேள்
கோசலத் தரசன் மாபெருந் தேவி
மாசில் சுற்பின் 1 வசந்தரி யென்னும்
தேனிமிர் கோதை சேடி யேன்யான்
மான னீகை யென்பதென் னுமம்
40 எம்மிறை படையை யெறிந்தன மேனாட்டிசு
செம்மையிற் சிலதியர் தமமொடுஞ் சேரப்
பாஞ்சா லரசன் பற்றிக் கொண்டு
தேன்றேர் கூந்தற றேவியர் பலருளும்
தன்னமர் தேவிக் கீத்த பின்றை
45 வண்ண மகளா யிருந்தனெ னன்றி
அருளிய தியானு மறியே றியானெனக்
கடல்புரண் டெனப்பயந் தழுதன ணிற்ப

(உதயணன் செயல்)

- வாகை வேந்தன் மதித்தன னுகிக்
கேளுடை முறையாற் கிளரொளி வனப்பின்
50 வாசவ தத்தைக்கும் வண்ண மகளாய்
நாளும் புண்கென நன்னுதல் பெயர்ந்தவள்

(மானனீகை செயல்)

அடிமுதற் றொட்டு முடியள வாகப்
புடவியி னறியாப் பண்புடைய பொருள்

35. கூட்டினள் - கூட்டினள்.
38. சேடியேன் - வேலுட்காசுடையேன்.
39. என்பெயர் மானனீகை. 42. எம்மைப் பிடித்துக்கொண்டு.
43. தேன் - வண்டு; ச. 14 : 77.
44. அமர்தல் - விரும்புதல். தேவி - பட்டத்தேவி.
45. வண்ணமகள் - அலங்காரஞ் செய்பவள்.
48. வாகைவேந்தன் - வெற்றியையுடைய உதயணன்.
49. கேளுடைமுறையால் - கோசலத்தரசனுக்கு வாசவத்தை

உறவுமுறையளாதலால்.

51. நாளும் - தினந்தோறும். அவள் - வாசவத்தையின்.

பி - மீ. 1 வசந்தரை.

ஓவிய ருட்கு முருவக் கோலம்

55 தேவியைப் புனைந்தபின் மேவிய வனப்பொடு

(உதயணர் செயல்)

காவலற் காட்டக் கண்டன னாகி

அழித்தலங் கார மறியா ளிவளெனப்

பழித்தியான் புனைநெறி பாரெனப் புனைவோன்

பற்றிய யவன பாதையி லெழுத்தவள்

60 கற்றன ளென்றெடுத்த னுற்றவ ருரைப்பக்

கேட்டன னுதலிற் கோற்றொடி னுதன்மிசைப்

பூர்தா தோடு சாந்துறக் கூட்டி

துடியா விழுச்சி ருதயண னோலை

கொடியேர் மருங்குற் குயின்மொழிச் செவ்வாய்

65 மான னிகை காண்க சேனுயர்

மாட மீமிசை மயிலிறை கொண்டென

ஆடன் மகலிரொட மர்ந்தொருங் கிண்டி

முந்துபற் தெறிந்தோர் முறைமையிற் பிழையாப்

பந்துவிளை யாட்டினுட் பாவைதன் முகத்துச்

70 சிந்தரி நெடுங்கணென் னெஞ்சகங் கிழிப்பக்

கொந்தழற் புண்ணொடு கொந்துயிர் வாழ்தல்

ஆற்றே னவ்வழ லவிக்குமா மருந்து

கோற்றேன் கிளவிதன் குவிமுலை யாகும்

54. சித்திரகாரரும் அஞ்சுதற்குக் காரணமான அழகினை யுடைய அலங்காரத்தை. 55. காவலன் - உதயணன்.

57 - 8. துவ்வலங்காரத்தைச் சினைத்து. இம்மானனீகை அலங்கரித்தற்கு அநியாதவென்று அவனைப் பரிந்து.

59. யவன பாண்டி 105-6.

61. கோற்றொடி - வாசவதத்தையின்.

66. இறைகொண்டென - தங்கியதென.

69. பாவைதன்முகத்து - நின்முகத்து.

73. கோற்றேன் கிளவிதன் - நின்னுடைய; கோற்றேன் - கொம்புத்தேன்; கிளவி - சொல்.

70 - 73. “நிறைமதி வாண்முகத்து நேர்கயற்கண் செய்த, உறை மலி யுய்யாரோ யூர்சுணங்கு மென்முலையே தீர்க்கும் போலும்” (சிலப். கானல், 8); “தங்குகண் வேல்செய்த புண்களைத் தடமுலை வேது

- பந்தடி தானுறப் பறையடி யுற்றவென்
 75 சிந்தையு நீலையுஞ் செப்புதற் கரிதெனச்
 சேம மில்லாச் சிறுதுண் மருங்குற்
 காதார மாகி யதனோடு தளரா
 அருந்தனந் தாங்கி யழியுமென் னெஞ்சிற்
 பெருந்துயர் தீர்க்கு மருந்து தானே
 80 துன்றிய வேற்கட் டொழியுமெய் யழகும்
 பைங்கொள் கொம்பாப் படர்தரு மீந்நோய்
 ஆழ்புனற் பட்டோர்க் கரும்புணை போலச்
 சூழ்வளைத் தோளி காமநற் கடலிற்
 ருழ வுறாமற் கொள்க தளர்ந்துயிர்
 85 சென்றற் செயன்முறை யொன்றுமி லுன்றியும்
 அடுக்கிய ¹விளமை தலைச்செலி னுந்தரக்
 கிடைப்பதி விரப்போர்க் களிப்பது நன்றென
 கிளைத்த வாசக நிரப்பின் றெழுத
 இடத்தள வின்மையிற் கருத்தறி வோர்க்குப்

கொண் டொற்றியே” (கலிங்க. 33); ‘சண்கள்செய்த வியசன விஷத்தை யும் கொங்கையென்னுமமுதம் தீர்ப்பதெனவுமுணர்க’ துங்க. 28, உரை.

74. தான் பந்தடி உற - நீ பந்தடித்தலை உறுதலால்.

75. சிந்தையும் செப்புதற்கு அரிது; நீலையும் செப்புதற்கு அரிது.

74 - 5. பறையடியுற்ற - மனம் நடுங்குதலுற்ற; “நெஞ்சம்..... பறையடிக் கின்ற வந்தப் பயம்” கம்ப. வாலிவதை. 143.

76. சேமம் - பாதுகாப்பு. 77. தளரா - தளர்ந்து.

79. தானே - நீயேயாவாய்.

81. கொள்கொம்பு - கொடிபடர்தற்கு ஊன்றும் கொம்பு; கொழுக்கொம்பெனவும் வழங்கும். 82. புணை - தெப்பம்.

84. தாழவுறாமல் - அழுந்தாதபடி.

86. தலைச்செலின் - போனால்.

86 - 7. “நாளது சின்மையு மிளமைய தருமையும்” (தொல். அகத். கு. 41); “இளமையுந் தருவதோ விறந்த பின்னே”, “அரிதரோ சென்ற விளமை தரற்கு” (கலி. கடு, கஅ); “நாளாவரு மோவிளமை நங்கைமீர் நுமக்கே” சீகாளத்தி. கன்னியர். 42.

88. நிரப்பு இன்று எழுத - வறுமையின்றி எழுதுதற்கு.

பு - மீ. 1 வின்மை.

- 90 பரந்துரைத் தென்னை பாவை யிக்குறை
இரந்தனெ னருளென விறைமக னெழுதி
மெல்லியற் கொத்த விவைபெனப் புகழ்ந்து
புல்லினன் றேவியைச் செல்கென விடலும்
(வாசவதத்தையின் முகவெழுத்தை மானனிகை காணல்)
கோயில் குறுக வாய்வளை யணுகலும்
- 95 காவலன் புனைந்தது கானெனக் கண்ட
காசறு சிறப்பிற் கோசலன் மடமகள்
வாசக முணராக் கூசின ளாகிப்
1 பெருமக னெழுதிய பேரலங் காரத்
திருமுக மழகுடைத் தெனமருட் டினளாய்
- 100 உட்கு நாணு மொருங்குவந் தடைய
நற்பல கூறி யப்பகல் கழிந்தபின்
(மானனிகை எழுதிவிடுத்தல்)
வழிநாட் காலைக் கழிபெருந் தேவியைப்
பழுதற வழகொடு புனைநலம் புனைபாக்
குங்கும மெழுதிக் கோலம் புனைஇ
- 105 அங்கவ னுதன்மிசை முன்பவ னெழுதிய
பாடை கொண்டதன் பெயர்நிலைக் கீடா

- 69 - 91. தக்க. 28-ஆம் தாழிசை யுரையில் இவ்வடிகள் மேற்கோள்.
92. மெல்லியற்கு - நினக்கு (வாசவதத்தைக்கு.) இவை ஒத்த -
இவ்வலங்காரங்கள் பொருந்தியவை; “தழுவந் தட்டைய முறியுந் தந்
திவை, ஒத்தன நினக்கெனப் பொய்த்தன கூறி” துறுந். உஉநு.
94. ஆய்வளை - கோசலத்தரசன் மகள்.
95. கானென - காண்பாயென்று வாசவதத்தை சொல்ல.
97. உணரா - அறிந்து, கூசினளாகி - வெட்கி.
98. பெருமகன் - உதயணன்.
99. திருமுகம் - அழகிய முகம்; ஓலைப்பாசாமென்றும் ஒரு
பொருள் தோன்றிற்று.
100. உட்கு நாணும் - அச்சமும் நாணமும்; நு. 6 : 87 ;
“நாணு முட்கு நண்ணுவழி யடைதர” குறிஞ்சி. 184.
102. மதுநாட் காலையில். 106. தன்பெயர், மானனிகை யென்பது.
105 - 6. அவனெழுதிய பாடை - யவனபாஷை; ச. 13 : 59,
பி - ம். 1 பெருமகள்.

- நீல நெடுங்க ணிரைவளைத் தோளி
 மறுமொழி கொடுக்கு நினைவின ளாகி
 நெறிமயிர்க் கருகே யறிவரி தாக
- 110 முழுதிய லருள்கொண் டடியனேன் பொருளா
 எழுதிய திருமுகம் பழுதுபட லின்றிக்
 கண்டேன் காவல னருள்வகை யென்மாட்
 ணெட்டே யாயினு மொழிகவெம் பெருமகன்
 மடந்தையர்க் கெவ்வா றியைந்ததை யியையும்
- 115 பொருந்திய பல்லுரை யுயர்ந்தோர்க் காகும்
 சிறியோர்க் கருளிய வுயர்மொழி வாசகம்
 இயைவ தன்ற லிவ்வயி னொருவரும்
 காணு ரென்று காவலு ளிருந்து
 பேணு செய்தல் பெண்பிறந் தோருக்
- 120 கியல்பு மன்றே யயலோ ருரைக்கும்
 புறஞ்சொலு மன்றி யறந்தலை நீங்கும்
 திறம்பல வாயினுங் குறைந்தவென் றிறத்து
 வைத்ததை யிகழ்ந்து மறப்பது பொருளென
 உற்றவண் மறுமொழி மற்றெழு தினளாய்
- 125 அடியேற் கியைவ திதுவென விடலும்
 (மான னீகை எழுதியதைக்கண்டு உதயணன் மீட்டும் எழுதிவிடல்)
- வடிவே லுண்கண் வாசவ தத்தை
 திண்டிற லாசனைச் சென்றனள் வணங்கலும்
 கண்டன னாகிக் கணங்குழை யெழுதிய
 இயனோக் கினனா யியையா வாசகம்
- 130 தழலுறு புண்மேற் கருவி பாய்ந்தெனக்

111. தான்பொருளுணர்ந்தமையின் 'பழுதுபடலின்றி' என்றாள்.
 113. ஒழிக - அவ்வருள் நீங்குக.
 114. இயைந்ததை - நீ கருதியது.
 118. காவலுளிருந்து - பாதுகாப்புள்ள இடத்திலிருந்து.
 119. பேணு செய்தல் - விரும்பாதவற்றைச் செய்தல்.
 120 - 21. செய்யிற் பழியும் பாவமுமாம்.
 122. குறைந்த - இழிந்த. 123. வைத்ததை - வைத்த அன்பை.
 125. என - என்று வாசவதத்தைக்குக் கூறி.
 129. இயையா வாசகம் - உடன்படாத சொல்லானது. [வருத்த.
 130. நெருப்புச்சுட்ட புண்ணிடத்து ஆயுதம் தைத்தாற்போல

கலங்கின னாகி யிலங்கிழைக் கீதோர்
நலங்கவின் காட்ட நணுகென வணுகிக்
கண்ட முறைமையிற் 1 பண்டிய லாக்கவல்
கொண்டன னாகி யொண்டொடி யாகம்

135 இன்றை யெல்லையு ளியையா தாயிற்
சென்றதென் னுயிரெனத் தேவிமுகத் தெழுதி
வாட்டிறல் வேந்தன் மீட்டனன் விடுத்தலிற்

(உதயனன் எழுதியதை மானனீகை உணர்தல்)

பெருமகள் செல்லத் திருமகள் வாசகக்
கரும மெல்லா மொருமையி னுணர்ந்து
140 வயாத்திர் வதற்கோ ருயாத்துணை யின்றி
மறுகழிப் பட்ட நறுமலர் போலக்
கொட்புறு நெஞ்சினத் திட்பங் கொளீஇ
வினைக பொலிக வேந்த னுறுகுறை
களைகுவ லின்றெனுங் கருத்தொடு புலம்பி

(மானனீகை மறுமொழி யெழுதி விடுத்தல்)

145 அன்றை வைகல் கழிந்தபி னவளை
மற்றுய ரணிநலம் வழிநாட் புனைஇக்
கூத்தப் பள்ளிக் குச்சாக் குடிகையுட்
பாற்படு வேதிகை சேர்த்தன ளாகி

133. கவல் - கவலை.

136. சென்றது - செல்லும்; காலமயக்கம். [மகள்.

138. பெருமகள் - வாசவதத்தை. திருமகள் - கோசலத்தரசன்

140. வயா - வேட்கை மிகுதி; நோல். உரி. சூ. 73. உயாத்
ணை - வினாவுதற்குரியதொரு துணை; உயா - உசா.

142. சுழலுமனத்தை நிலைபெறச்செய்து.

143. “வித்தி யலையில் வினைக பொலிகென்பார்” (பரி. ௧௦ :
); “வினைக பொலிக வஃதே யுரைத்திலம்” (சீவக. 260.) குறை -
னக்குறையை.

146. வழிநாள் - பின்னாள். புனைஇ - அலங்கரித்து.

147. நாடகமாடுதற்குரிய இடத்திலுள்ள கூர்ச்சரதேயத்துச் சிற்
பம் அமைந்த குடிசை; “கூத்தப் பள்ளி” (ச. 14 : 4); குச்சரச்குடிகை:
மணி. ௧௮: 145, 152. 148. வேதிகை - திண்ணை.

பி - மீ. 1 பண்டியாக்கவின்.

அரவுக் குறியி னயலவ ரறியா

150 இரவுக் குறியி னியல்பட வெழுதி

மாபெருந் தேவியை விடுத்தபின் மற்றவள்

(மானன்கை யெழுதியதைக் கண்டு உதயணன் உவத்தல்)

தீவிய மொழியொடு சேதிபற் குறுகி

நோன்றாள் வணங்கித் தோன்ற நின்றலும்

திருநுதன் மீமிசைந திறததுவிக் கிடந்த

155 அருளேர் வாசகந் தெருளுற வறிந்து

மற்றவள் பயந்தனள் பொற்புற வெழுதிய

இற்றைப் புதுநல மினிதென வியம்பி

மாதர் நோக்கின் மானன்கைகட்

காமம் பெருகிக் காதல் கடினொள

160 மாமனத் தடக்கித் தேவியொ டினியன

கூறியப் பகல்போ யேறிய பின்றை

(மானன்கை மறைந்திருத்தல்)

மானன்கை வாசவ தத்தையைந

தான்மறைந தறைகுறி மேனின ளிருப்ப

(உதயணன் செயல்)

வென்வேற் றலைவனும் வேட்கை யின்றித்

165 தேவிய றிருவர்க்கு மாறுதலில் 1 கூறக்

149. அரவுக்குறி - பாம்பு குறிக்கொண்டுறையும் இடம்; இதனைப் பாம்பறியுமேயன்றிப் பிறரறியார்; “பாம்பறியும் பாம்பின கால்” (பழமொழி, 5); “பாம்பறியும் பாம்பின்கா லெனமொழியும் பழமொழியும் பார்க்கி லீரோ” கம்ப. சூர்ப்பநகை. 139.

151. அவள் - வாசவதத்தை.

[உதயணனை.

152. தீவியமொழி - இனியசொல்; க. 41: 87, அடிக். சேதிபன்-

155. அருளேர் வாசகம் - அன்பு பொருந்திய வாசகப் பொருளை.

156. பயந்தனள் - அஞ்சியவளாய்; பயன்பட்டவளாயென்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. 159. கடினொள - மிக.

162. வாசவதத்தைக்கு.

[லால்.

165. இருதேவியர்க்கும் தான் துயிலும் இடத்தை மாறாகக் கூறுத

பி - டி. 1 கூடக்.

(வாசவதந்தை உதயணன் செயலை அறியும்படி
காஞ்சன மாலையை விடுத்தல்)

- கயிற்பூண் கோதை யயிர்த்தன ளிருப்பப்
பெயர்த்தன னொதுங்கிப் பெயர்தரக் கண்டே
காஞ்சன மாலையைக் கைவயிற் பயிர்ந்து
பூந்தார் மார்பன் புகுமிட னறினென
170 ஆய்ந்த வேந்த னூடற் பேரறை
சார்ந்தபி னொருசிறை சேர்ந்தன ளிருப்பத்

(உதயணன் மானளிகையுடன் அளவளாவல்)

- திருத்தகு மார்பன் கருத்தொடு புகுந்து
விருப்பொடு தழுவி நடுக்கந் தீரக்
கூடிய வேட்கையி னொருவர்க் கொருவர்
175 ஊடியுங் கூடியு நீடுவினே யாடியும்
இருந்த பின்மை யிருவரு முறைமுறை
திருந்திய முகத்துப் பொருந்திய காதலொ
டெழுதிய வாசக மெல்லா முரைத்து
வழுவுத லின்றி வைகலு மீங்கே
180 குறியெனக் கூறிச் சிறுவிரன் மோதிரம்
கொடுத்தன னருளிக் கோயிலு ணீங்க

(காஞ்சனமாலை தான் அறிந்ததை வாசவதந்தைக்கு உணர்த்தல்)

விடுத்தவ ளேகி யடுத்தது முரைத்ததும்
தன்னுட் பொருமலொடு தனித்தனி தெரிய
இன்னதென் றெடுத்து நன்னுதற குரைப்ப

166. கயிற்பூண் கோதை - மூட்டுவாய் அமைந்த ஆபரணத்தை யணிந்த வாசவதந்தை.

168. கைவயிற் பயிர்ந்து - கைச்சைகையால் அழைத்து ; “ அறி பயிர் காட்ட ” ச. 14 : 10.

170. ஆடற் பேரறை - கூத்தப் பள்ளி ; 147.

172. கருத்தொடு - மானளிகையின் நினைவுடன்.

179. வைகலும் - நாடோறும். ஈங்கே - இவ்விடமே.

181. கோயிலுள் நீங்க - அவன் அரண்மனைக்கு நீங்கிப்போக.

182. விடுத்தவள் - வாசவதந்தையால் விடுக்கப்பட்ட காஞ்சன மாலை. 184. நன்னுதற்கு - வாசவதந்தைக்கு.

(வாசவதத்தை உதயணனைக் கண்டு கூறல்)

- 185 முறுவல் கொண்டு செறுவகத் தடக்கிப்
பொறையாற் றலனா யிறையுயிர்த் தாற்றிப்
புலர்ந்த காலை புரவலற் குறுகி
நலங்கிளர் மலர்கொண் டிறைஞ்சின ளிருந்தியான்
இரவு கண்டே னொருகன வதனின்
190 புதுமை கேட்கற் புரைதீர் ததுவெனச்

(உதயணன் வினாதல்)

செவ்வாய் வெண்ணகைத் திருந்திழை கண்ட
தெவ்வா றோவென வியம்பினன் கேட்பநின்

(வாசவதத்தை கூறல்)

- மனத்துழைப் பெயரா வெணைக்கரந் தெழுந்தனை
தனித்துப் போயோர் தடந்தோண் மடந்தையொ
195 டாடரங் கேறி யணைந்திருந் தவனோ
ஓடியு முணர்ந்துங் கூடிவினா யாடியும்
தேறினி ராகித் தெளிவுட னிருவிரும
மாறுமா நெழுதிய வாசகங் கூறி
மாதரு நீயு மயலுரைத் தெழுந்து
200 போதரும் போதையின் னோதி மருளிப்
பெயர்ந்தனை நயனமு மலர்ந்தன வாங்கே
புலர்ந்தது கங்குலும் புரவல வாழ்கென

(உதயணன் கூற்று)

வண்டலர் கோதாய் மனத்தினு மில்லது

185. செறு - கோபத்தை.
186. பொறுத்தல் செய்யாளாய்ச் சிறிதுநேரம் பெருமூச்சுவிட்டு.
187. புலர்ந்த காலை - பொழுதுவிடிந்தபொழுது.
190. புரை - குற்றம் ; உயர்வென்பதும் ஒருபொருள்.
191. நீ கண்ட கனா.
195. ஆடரங்கு - கூத்தப்பள்ளி.
200. போதரும் போதையில் - நீ திரும்பி வரும்பொழுதில்.
201. திரும்பி வந்தாய் ; இப்படிச் சனவு கண்டுகொண்டிருக்கையில் என்னுடைய கண்களும் விழித்தன.

கண்டனை யாதலிற் கலங்கினை மற்றுநின்
205 உள்ளத் துள்ளே யுறைகுலே னாகவும்
கள்வ னென்று கருதினை யன்றியும்
நெறியுடை மகளிர் நினைப்பவுங் காண்பவும்
இவையிவை போலுங் கணவர்தந் திறத்தென

(வாசவதந்தை கூற்று)

கனவிற் கண்டது பிறரோடு பேசக்
210 குறைபோ மென்றலிற் கூறினே னன்றியும்
யாவை காணினுங் காவலற் கன்றிப்
பேசுவ தெவரோடு பெரியோ யென்று

(வாசவதந்தை உதயணனை நீங்கல்)

மாணர் நோக்கி மனத்தொடு நகையா
ஆன நினைவுட னாகறர வேந்தன்

(உதயணன் செயல்)

215 தேவிபை யையந் தெளித்தன மொருவகை
யாரு மில்லென வினிதிருந் துவப்பப்
பானுவுந் தேரோடு படுவரை யிடைபுக

(வாசவதந்தையின் செயல்)

மான னீகையைக் காவல்வைத் தனளாய்

205. அன்பு மிக்க கிழத்தி கிழவர் தம்முள் ஒருவர் மனத்தே ஒரு
வர் உறைவதாகக் கூறல் மரபு ; “மனத்துழைப் பெயரா வெனை”
(193) ; “இருவரு மாறிப்புக் கிதய மெய்தினார்”, “செருவார்
தோளநின் சிந்தையு ளேனெனின், மருவார் வெஞ்சர மெனையும் வவ்வு
மால், ஒருவே னுள்ளுளை யாயி னுய்தியால்” கம்ப. மிதிலைக்காட்சி. 37 ;
கீட்கீந்தை. அரசியற். 10.

208. என - என்று உதயணன் சொல்ல.

[லால்.

210. குறைபோமென்றலின் - குற்றம் நீங்குமென்று தூல்கள் கூற

211. யாவை காணினும் - இழிந்த கனவைக் கண்டாலும்.

212. என்று - என்று சொல்லிவிட்டு.

213. “வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்கள், அஞ்ச
மகத்தேநகும்” (குறள், 271) என்றாற்போல்வது இது.

217. படுவரை - அத்தமயகிரி.

பி - ம். 1 எனகேற்றர்.

மார்தளிர் மேனியுங் காஞ்சன மாலையொடு
220 நேர்த்தவக் குறியிற் றுன்சென் றிருப்ப

(உதயணன் செயல்)

நிகழ்ந்ததை யறியா னெழுந்து மெல்லென
நடந்தவன் சென்றவ ளிடந்தலைப் படலும்
வேந்தன் செய்வது காண்குவ மென்று
காம்பேர் தோளி கையி னீக்கலும்

225 மான னிகைதா னாடின ளாகி
மேவல ளாயினள் போலுமென் றெண்ணி
முரசுமுழங்கு தானை யரசொடு வேண்டி-னும்
தருகுவ லின்னே பருவர லொழியினி
மானே தேனே மானனீ காயெனக்

230 கானேர் பற்றத் தானது கொடாஅ
துரைப்பது கேட்ப மறுத்தவ ளொதுங்கி
நிலைப்படு காமந் தலைப்படத் தரியான்
புதுமை கூறியிவண் முகம்பெறு கேனை
மதித்தன னாகி யொருமொழி கேளினி

235 முகைக்கொடி முல்லை நகைத்திரு முகத்துத்
தகைக்கொடி யனையோள் வாசவ தத்தை
இயைந்த நெஞ்சடை யாமிரு வர்க்கும்
கழிந்த கங்குலி னிகழ்ந்ததை யெல்லாம்
கனவது முந்திய வினைய தாதலின்

219. மார்தளிர் மேனி - வாசவதத்தை.

220. அக்குறி - கூத்தப்பள்ளிக் குச்சரக்குடியில்.

224. காம்பேர் தோளி - மூங்கிலையொத்த தோளையுடையாள் ;

226. போலும்: ஒப்பில் போலி. [வாசவதத்தை.

227. “முரசுமுழங்கு தானை மூவரும்” (பொருந். 54; பெரும்
பாண். 33; புறநா. ௩௫ : 4); “முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்”
(புறநா. ௭௩ : 3.) அரசொடு - அரசாட்சியுடன்.

229. என - என்று கூறி. 230. காலை நேரே பற்ற.

231. ஒதுங்கி - ஒதுங்க. 232. தலைப்பட - மிக.

233. முகம் பெறுகேன் - இவளுடைய முகத்தைப் பெறுவேன்.

239. “இல்லை, கனமுந் துறாத வினை” (பழமொழி, 2) என்பது
சாண்டறியத்தக்கது.

240 அதனில் கண்டெனக்¹கொளியா துரைப்ப
அதற்கொரு வழியான் மனத்தினு மில்லெனத்
தெளித்த நிலைமையுந் தெளிந்திலே யேபெனப்
பெயரப் பெயர, முறைமுறை வணங்கி
இயனிலை, மான னீகா யருளென்

245 மடுத்தித் துரைப்பவு மாற்றா னாகவும்
இதச்சொற் சொல்லவும் வணக்கஞ் செய்யவுந்

(வாசவதீதையீன் செய்யல்)

பெட்ப வருதலிற் பிடித்தல் செல்லாள்
நக்கன ளாகி மிக்கோய் கூறிய
மானுந் தேனு மான னீகையும்

250 யானன் மென்பெயர் வாசவ தத்தை

(உதயணன் செய்யல்)

காணெனக் கைவிட் டோடின னோடி
அடுத்த காட்சியிற் மனித்தொரு மண்டபத்
தொளித்தன னாகித் திகைத்தன னிருப்பச்

(வாசவதீதையீன் செய்யல்)

சினங்கொ ணெஞ்சொடு பெயர்ந்தவள் வதியப்

255 புலர்ந்தது கங்குலும் பொருக்கெனப் பொலிந்தென்.

காட — முகவேழுத்துக் காதை முற்றிற்று.

240. அதனில் - அக்கனாவில்.

243. பெயரப், பெயர - அவள் ஒதுங்குந்தோறும்.

244. மானனீகாய்! நின் இயல்பான நிலையை அருளென்று.

246. இதச்சொல் - இன்பத்தைச் செய்யும் நற்சொல்.

248. நக்கனளாகி - சிரித்து. 249. அடி, 229 பார்க்க.

251. என - என்று அவள் சொல்ல.

254. சினம் - தீராக் கோபம்.

பி - ி. 1 கொழியா.

கசு—மணம்படு காதை.

(வாசவதத்தை மானஸீகையின் மயிரைக் துறைக்கப் புதுதல்)

புலர்ந்த காலைப் புதுமண மாதரை
மாபெருந் தேவி கூவினள் சீறி
ஒவிய வெழினித் தூண்டு சேர்த்துக்
கொற்றவன் றன்னொடு கூத்தப் பள்ளிபுட்
5 சொறறு சொல்லெனக் கச்சினின் யாத்தனள்
அருகொரு மாதரை யிவண்மயி ரரிதற்
கொருகத் தரிகை தருகென வுரைப்ப

(வயந்தகன் உதயணனைத் தேடுதல்)

மறையக் கண்ட வயந்தக னவ்வயின்
விரைவிற் சென்று வேந்தைத் தேட

(உதயணன் நீகழ்ந்ததை வயந்தகனுக்குக் கூறல்)

10 அறிந்து வேந்த னறிபயிர் காட்டப்
பரிந்தன னாகிப் பட்டதை யுரைப்ப,
மறவ னொருமயிர் கருவி தீண்டின்
இற்ற தென்னுயி ரிதுநீ விலக்கென
நிகழ்ந்த தென்னென நீகடைக் கூட்ட

கசு—மணம்படு காதை.

[மேற்கூறிய கோசலத்தரசன் மகளை உதயணன் மணந்தது
இதனால் அறியலாகும்.]

1. மாதரை - கோசலத்தரசன் மகளை.
3. ஒவிய எழினித்தூண்டு - சித்திரப்பணியெழுதிய திரை கட்டு
தற்குரிய தூண்டினே ; “ ஒவிய வெழினி சூழவுடன் போக்கி ” சிலப்.
சு : 169.
4. கொற்றவன் - உதயணன். கூத்தப்பள்ளி : ச. 13 : 147.
5. யாத்தனள் - கட்டினளாகி. 7. வாசவதத்தை உரைப்ப.
10. அறிந்து - வயந்தகன் தேடுதலை யறிந்து. பயிர் - அழைக்கும்
ஒலிக்குறிப்பை. அறிபயிர்காட்ட : ச. 13 : 168.
11. பட்டதை - நிகழ்ந்ததனை.
12. அவள் - மானஸீகையினுடைய. கருவி - கத்தரிக்கோல்.
14. என்னென - என்னவென்று வயந்தகன் கேட்ப.

15 முடிந்த தென்ன மடந்தையர் வினையாட்

(வயந்தகன் கூறல்)

டன்றியுங் கரவொடு சென்றவன் புதுநலம்
கொண்டொளித் தருளாக் கூறலு முண்டோ
கொற்றத் தேவி செற்றந் தீர்க்கும்
பெற்றிய ரெவரே யாயினும் பெயர்வுற்

20 ருறேழ் நாழிகை விலக்குவ லத்துணை
வேறொரு வரைநீ விடுத்தரு ளென்று

(வயந்தகன் வாசவதீதையைக் காணல்)

வென்றி வேந்தன் விடுப்ப விரைவொடு
சென்றறி வான்போற் றேவியை வணங்கிக்
கொற்றவற் றேடக், கோபமென் றொருத்தி

25 கைத்தலத் தமைப்பக் காணடுங் கினன்போற்
குறையிவட் கென்னெனக் கோமக ளறியா

(வாசவதீதையைக் கூற்று)

வார்ப்பொலி கழற்கான் மன்னவ ருருவிற்
நூர்த்தக் கள்வன் பாற்போய்க் கேளென

.....

(வயந்தகன் கூறல்)

குறையிவட் குண்டேற் கேசங் குறைத்தற்

30 கறிவேன் யானெனக் குறையெனக் கூறலும்

1 மற்றதற் கேற்ற வகைபல வுண்டவை

-
15. என்ன - என்று உதயணன் சொல்ல. [மகளுடைய.
16. கரவொடு - கள்ளத்தன்மையுடன். அவன் - கோசலத்தரசன்
17. நீ ஒளித்தருளுதலால். 19. தேவியின் செற்றத்தைத்
தீர்ப்பவர்பாவர் ?
20. விலக்குவல் - விலக்குவேன். அத்துணை - அவ்வளவில்.
24. கொற்றவனை வயந்தகன் தேட. கோபமென்று - கோபமுள்ள
சமயமென்று.
26. இவட்குக் குறை என்னென்று வயந்தகன் கேட்ப அதனைத்
27. அரசர் உருவினையுடைய. [தேவி அறிந்து.
28. நூர்த்தக்கள்வனென்றது, உதயணனை.
29. கேசம் - கூந்தல். [யென்று.
30. என் - என்று வயந்தகன் கூற. குறை என - குறைப்பா
டி - மீ. 1 மற்றவற்.

(கத்திரிகைகளின் வகை)

- பத்திக ளாகியும் விற்பூட் டாகியும்
 அணில்வரி யாகியு மான்புற மாகியும்
 மணியற லாகியும் வயப்புலி வரிபோல்
 35 ஒழுக்கத் தாகியு முபர்ந்துங் குழிந்தும்
 கழுக்கொழுக் காகியுங் காக்கையடி யாகியும்
 துடியரு வாகியுந் சுழலா ராகியும்
 பணிவடி வாகியும் பாத்திவடி வாகியும்
 இருப்பவை பிறவுமா மெடுத்ததை யருளுநின்
 40 திருக்கர மலர்மயிர் திண்ட றகாதால்
 ஒருகத் தரிகை தருகென வாங்கி

(வயந்தகன் செயல்)

- ஒருபுல் லெடுத்தன னதனள வறியா
 நான்மையின் மடித்தொரு பாதி கொண்டதன்
 காதள வறிந்தணி யாணியும் பிறவும்
 45 மதிப்பொடு பல்காற் புரட்டின னோக்கி
 எடுத்திரு கையுந் செவித்தலம் புதையாக்
 கண் 1 சிம் புளியாத் தன்றலை பணித்திட்

(வயந்தகன் கூறுதல்)

- டிங்கித லிலக்கண மெரிதோ கேளினி
 நீர்மையுந் கூர்மையு நெடுமையுந் குறுமையும்
 50 சீர்மையுந் சிறப்புந் செறிநதுவனப் பெய்திப்
 பூத்தொழின் மருவியது புகர்வயி னணைந்தோர்க்
 காக்கஞ் செய்யு மணங்கொடு மருவிய
 இலக்கண முடைத்தீ திவண்மயிர் தீண்டின்
 நலத்தகு மாதர்க்கு நன்றா மதனால்
 55 மற்றொன் றுளதேற் பொற்றொடி யருணீ
 இத்தகைத் தீதென வெடுத்தன னெறிய

-
40. நின் கைம்மலர் இவள்மயிரைத் தீண்டல் தகாது.
 41. வயந்தகன் வாங்கி. 47. சிம்புளியா - மூடி.
 51. புகர்வயின் அணைந்தோர்க்கு - குற்றமுடையவர்க்கு.
 52. அணங்கொடு - தெய்வத்தன்மையுடன்.
 55. மற்றொன்று - வேறொன்று.
 பி - ம். 1 சிம்புளியாத்.

(உதயணன் யுகியை வருவித்துக் கூறல்)

ஆகிய துணரும் வாகை வேந்தன்
யுகியை வருகெனக் கூவினன் கொண்டு
புருந்ததை யெல்லாங் கணந்தனிற் புகல

(யுகி விடையளித்தல்)

60 வயந்தகன் மொழிபொழு திழிந்த தென்செயல்
யானு மவ்வள வானவை கொண்டு
தேனிமிர் கோதை கேசந் தாங்குவென்
மற்றறி யேனென வணங்கினன் போந்து

(யுகி பித்தர் வேடந் தரித்தல்)

கற்றறி வித்தகன் பொற்பணி வெண்பூக்
65 கோவைத் தந்த மேவரச் சேர்த்திக்
கூறை கீறிச் சூழ்வர வுடஇ
நீறுமெய் பூசி நெடிய மயிர்களை
வேறுவே றாகும் விரகூரி முடித்துக்
கண்டோர் வெருவக் கண்மல ரடக்கம்

70 கொண்டோ னாகிக் குறியறி யாமற்
கைத்தல மொத்தாக கயிட 1 படை கொட்டிப்
பித்த ருருவிற் றுட்கெனத் தோன்றலும்

(தோழியர் யுகியின் வேடத்தைக்கண்டு ஓடல்)

ஏழை மாதரைச் சூழ்வர நின்ற
பாவையர் பலரும் பயந்திசின் தோடி
75 விழுநரு மெழுநரு மேல்வர நடுங்கி
அழுநருந் தேவிபின் பணைநரு மாகத்

-
57. ஆகியது - நிகழ்ந்ததை. வேந்தன் - உதயணன்.
59. கணம் - கூணம்.
61. ஆனவை - எனக்குத் தோற்றியவற்றை.
62. கோதை - கோசலத்தரசன் மகளுடைய.
64 - 5. வெண்பூக் கோவைத் தந்தம் - யானைத்தந்தத்தாற் செய்த
வெண்பூக் கோவைகளை.
69 - 70. கண்மலர் அடக்கங் கொண்டோனாகி - கண்களை மூடி.
71. ஒத்தா - தட்டி.
73. மாதரை - வாசவதத்தையை. 74. பயந்து இரிந்து.
76. பின்பு அணைநரும்.

தேன்றேர் கூந்த ழுனது நோக்கி
மேன்மே னகைவர விநும்பின னிற்ப

(வயந்தகர் சிலதியை உதயணன்பால் அனுப்புதல்)

நின்ற வயந்தக னிகழ்ந்ததை யுணர்த்தேன
80 அங்கொரு சிலதியை யரசற் சூய்ப்பப்

(உதயணன் பதுமாபதியை வருவித்தல்)

புதுமான் விழியிற் புரிசூழற் செவ்வாய்ப்
பதுமா பதியை வருகெனக் கூஉய்
வில்லேர் துதல்வர வேந்தன் சென்றெதிர்
புல்லினன் கொண்டு மெல்லென விருந்தொன்
85 றுரைப்ப வெண்ணி மறுத்துரை யானுப்த்

(பதுமாபதி உதயணனை வினுவுதல்)

திகைப்ப வாயிழை கருத்தநீந் தனளாய்
1 அடிக ணெஞ்சிற் கடிகொண் டருளுமக்
கரும மெம்மொ டுரையா தென்னென

(உதயணன் பதுமாபதியை வாசவதத்தையின் பால் விடுத்தல்)

யானுரை செய்யக் கூசுவென், றவ்வை-
90 தானே கூறு நியது தாங்கியென்
செயிர்கா னாத தெய்வ மாதலின்
உயிர்தந் தருளென வரவோன் விடுப்ப

(பதுமாபதி வாசவதத்தையை வேண்டிக்கொள்ளல்)

முறுவல்கொண் டெழுந்து முன்போந் தாயிழை
தகுப்பதந் தாழத் தானவட் கறியப

77. தேன்றேர் கூந்தல்: ச. 13: 43; கூந்தல் - வாசவதத்தை.

82. கூஉய் - அரசன் அழைத்து.

83. பதுமாபதி வர அரசன் எதிர்சென்று.

85. மறுத்து - மீட்டும்.

88. உரையாதது என்னவென்று பதுமாபதி கேட்ப.

89. தவ்வை - நினக்கு மூத்தோளாகிய வாசவதத்தை.

90. அது தாவகி - அந்தப்பாரத்தைச் சுமந்து.

94. அவட்கு - பதுமாபதிக்கு.

பி - ம். 1 அடிகொணெஞ்சிற்.

- 95 புகுந்ததை யுணர்த்த வருந்திவள் பொருளாச்
சிறி யருளுதல் சிறுமை யுடைத்திது
ஹியர் மடந்தாய் வேண்டா செய்தனை
அன்புடைக் கணவ ரழிதகச் செயினும்
பெண்பிறந் தோர்க்குப் பொறையே பெருமை
- 100 அறியார் போலச் சிறியோர் தேளத்துக்
குறைகண் டருளுதல் கூடா தன்றியும்
பெற்றேன் யானிப் பிழைமறந் தருளென
மற்றவள் பின்னரும் வணங்கின ணிற்பக்
(கோசலத்தரசனுடைய தூதுவர் வருகையைக் காவலர்
உதயணனுக்குரைத்தல்)
கோமகற் கவ்வயிற் கோசலத் தவர்புகழ்க்
- 105 காவலன் தூதுவர் கடைத்தலை யாரெனக்
கடைகாப் பாளன் கைதொழு துரைப்ப
(தூதுவரை உதயணன் அழைத்துவரசி செய்தல்)
விடைகொடுத் தவரைக் கொணர்மி னீரெனப்
பொன்றிகழ் கோயில் புகுந்தனர் தொழுதொரு
(தூதுவர் ஓலையை அளித்தல்)
மந்திர வேலை மாபெருந் தேவிக்குத்
- 110 தந்தனன் றனியே வென்றி வேந்தன்
கோவே யருளிக் கொடுக்கென நீட்டலும்
ஏயமற் றிதுவு மினிதென வாங்கி
(ஓலையைச் சிலதி மூலமாக வாசவதத்தைக்கு உதயணன் அனுப்பல்)
ஏவற் சிலதியை யாவயிற் கூஉப்த்
தேவிகட் 1 போக்கந் திறத்துமுன் கொண்டு

95. வருந்து இவள் பொருளா - வருந்துகின்ற இம்மாதைப் பொருளாகக் கொண்டு.

98 - 9. “தகவுடை மங்கையர் சான்றாண்மை சான்றார், இகழி னுங் கேள்வரை யேத்தி யிறைஞ்சுவார்” (பரி. ௨௦ : 88 - 9); “மாய மகிழ்நன் பரத்தமை, நோவேன் றேழி கடனமக் கெனவே” கலி. எடு :

104. கோமகற்கு - உதயணனுக்கு. [32 - 3.

109. மாபெருந்தேவிக்கு - வாசவதத்தைக்கு.

112. ஏய - ஏவிய. 114. அரசன் போக்க.

பி - ம். 1 போகத்.

(வாசவதத்தை ஓலையைப் பதுமாபதியைக் கொண்டு
படிக்கச் செய்யல்)

115 பதுமா பதியைப் பகருகென் றளிப்ப
எதிரெழுந் தனளா யதுதான் வாங்கிக்

(ஓலையில் எழுதப்பட்ட செய்தி)

வோசலத் தரச னோலை மங்கை
வாசவ தத்தை காண்கதன் றங்கை
மாசின் மதிமுகத்து வாசவ தத்தை

120 பாசவற் படப்பைப் பாஞ்சா லரசன்
சோர்விடம் பார்த்தென் னாரெறிந் தவளுடன்
1 ஆயமுங் கொண்டு போயபின் பவினை
நேர்நின் றனனாய் நெறிபடப் பொருதுகொல்
வத்தவர் பெருமான் மங்கையர் பலருடன்

125 பற்றினன் கொண்டு நற்பதிப் பெயர்ந்து
தனக்குந் தங்கை யியற்பது மாபதி-
அவட்குங் கூறிட் டளிப்பத் தன்பால்
இருந்ததுங் கேட்டேன் வசந்தரி மகளெனப் -
பயந்த நாளொடு பட்டதை யுணர்த்தான்

130 தன்பெயர் கார்து மான னீகையென்
றங்கொரு பெயர்கொண் டிருந்ததுங் கேட்டேன்
அன்புடை மடந்தை தங்கையை நாடி
எய்திய துயர்தீர்த் தியான்வரு காலும்
மைய லொழிக்க தைய றுன்மற்

135 நிதுவென் குறையென வெழுதிய வாசு
(பதுமாபதி ஓலையை வாசவதத்தையிடம் கொடுத்தல்)

பழுதின் ருக முழுவது முணர்ந்து
வாசக முணரேன் வாசிமி னடிகளென்

-
115. படியென்று அவ்வோலையைப் பதுமாபதியிடம் தேவி கொடு
119. மானனீகையின் இயற்பெயர் வாசவதத்தை யென்பது. [ப்ப.
120. அவல் - பள்ளம். படப்பை - தோட்டக் கூறு.
121. அவளுடன் - தந்தங்கையாகிய வாசவதத்தையுடன்.
124. பெருமான்: எழுவாய். 126. உனக்குத் தங்கையாகிய.
129. பட்டதை - உண்டான பெயரை.

பி - டி. 1 நாமமுங்.

றுசி றவ்வை தன்கையிற் கொடுப்ப

(வாசவதத்தை ஓலையைப் படித்துத் தான் செய்ததற்கு வருந்துதல்)

வாங்கிப் புகழ்ந்து வாசகர் தெரிவாள்

140 ஏங்கிய நினைவுட னினைந்தழு துருத்த

கண்ணீர் கொண்டு மண்ணினை நோக்கிப்

பெண்ணீர் மைக்கியல் பிழையே போன்மெனத்

தோயு மையலிற் றுண்ணெ னெஞ்சமோ

டாயிழை பட்டதற் காறறு ளாயவள்

(வாசவதத்தை மானனிகையின் கட்டை அவிழ்த்து இரங்கல்)

145 கையிற் கட்டிய கச்சவிழ்த் திட்டு

மைவொர் கண்ணியை வாங்குபு தழீஇக்

சூழஉக்களி யானைக் கோசலன் மகளே

அழேற்கவெம் பாவா யரும்பெறற் றவ்வை

செய்தது பொறுவெனத் தெருளாள் கலங்கி

150 எழுதரு மழைக்க ணிரங்கிரீ ருருப்ப

அழுகை யாகுலங் கழுமின ளழிய

விம்மி விம்மி வெய்துயிர்த் தென்குறை

எம்முறை செய்தே னென்செய் தேனென

மாதர்க் கண்ணீர் மஞ்சன மாட்டி

155 ஆதரத் துடைந்தனள் பேதைகண் டுடைத்துக்

கெழீஇய வவரைக் கிளந்துடன் போக்கித்

(மானனிகையை வாசவதத்தை அலங்கரித்தல்)

தழீஇக் கொண்டு தானெதி ரிருந்து

தண்ணென் கூந்த றன்கையி னாற்றிப்

பண்ணிய நறுநெய் மெண்ணெயும் பெய்து

160 நறுநீ ராட்டிச் செறிதுகி லுடஇப்

பதுமையுந் தானு யினியன கூறிப்

139. தெரிவாள் - தெரிபவளாகிய வாசவதத்தை.

142. “பெண்ணறி வென்பது பெரும்பே தைமைத்தே” என்றார் பிறரும். பிழையேபோலுமென்று.

144. கோசலத்தரசன்மகள் அடைந்த வருத்தத்திற்குப் பொரு ளாய்.

151. கழுமினள் - மிக்கவளாய்.

156. கெழீஇய அவரை - தன்னைச் சூழ்ந்து நின்ற அவர்களே.

பொருவில் பக்கத்துப் பொற்கல மேற்றி

வருகென மூவரு மொருகலத் தயில

(வயந்தகர் உதயணனுக்குத் தேர்வித்தல்)

வரிநெடுந் தொடையல் வயந்தக னவ்வயின்

165 விரைவிற் சென்று வேந்தற் குரைப்ப

(உதயணன் மகிழ்தல்)

முகிறூய் மாமதி புதர்நீங் கியதெனத்

திருமுக மலர முறுவல்கொண் டெழுது

வருகெனத் தமிழீஇ முகமன் கூறி

ஒருபுட் பெற்றே நெருந் லினிதென

(உதயணன் மான வீதையை மணஞ்செய்து கொள்ளல்)

170 அதுநிகழ் வேலையிற் புதுமண மாதரை

வதுவைக் கோலம் பதுமை! புனைகென்

றங்கொரு சிலதியைச் செங்கோல் வேந்தன்

தன்பான் மணநிலை சாற்றென் னுரைப்பப்

பிணைமலர்த் தொடையற் பெருமக னவ்வயிற்

175 பணைநிலைப் பிடிமிசைப் பலர்வரச் சாற்றி

விரைபரித தேரோடு படைமிடைந் தார்ப்ப

முரசுமுழங்கு முற்றத் தரசுவந் திறைகொளக்

கோலத் தேவியர் மேவினர் கொடுப்ப

ஓவிய ருட்கு முருவியை புதயணன்

180 நான்மறை யாளர் நன்மணங் காட்டத்

தீவலஞ் செய்து கூடிய பின்றை

முற்றிழை மகளிர் மூவரும் வழிபடக்

கொற்ற வேந்தர் நற்றிறை யளப்ப

நல்வளந் தருஉம் பல்குடி தழைப்பச்

185 செல்வ வேந்தன் செங்கோ லோச்சித்

தானு தரவு மேன்மேன் முற்றவும்

163. ஒருகலத்து அயிலல் : ச. 8 : 87 - 9. 169. புள் - நற்சொல்

173. வாசவதத்தை உரைப்ப. 175. பணை - பருமை.

178. தேவியர் - வாசவதத்தையும் பதுமாபதியும்.

179. உருவியை - உருவமுடையானை ; கோசலத்தரசன்மகளை.

ஆனா தொழுகுமா லல்லவை கடிந்தென.

கசு—மணம்படு காதை முற்றிற்று.

187. அல்லவை - பாவச்செயல்.

கரு—விரிசிகை வரவு குறித்தது.

(விரிசிகையின் இயல்பு)

ஆனா தொழுகுங் காலை மேனாள்
இலைசேர் புறவி நிலாவா ணத்தயற்
கலைசேர் கானத்துக் கலந்துட னாடிய
காலத் தொருநாட் சிலத் திறந்த
5 சீரை யடுக்கை வார்வளர் புன்சடை
ஏதமில் காட்சித் தாபதன் மடமகள்
பூவிரிந் தன்ன போதமர் தடங்கண்
வீழ்ந்தொளி திகழும் விழுக்கொடி மூக்கிற்
றிருவிற் புருவத்துத் தேன்பொதி செவ்வாய்
10 விரிசிகை யென்னும் விளங்கிழைக் குறுமகள்
அறிவ தறியாப் பருவ நீங்கிச்
செறிவொடு புணர்ந்த செவ்விய ளாதவிற்

கரு—விரிசிகை வரவு குறித்தது.

[இளமைப்பருவத்தில் உதயணனால் மாலைதூட்டப்பெற்ற விரிசிகை யென்பவள் வேறேருவரையும் மணவேனென்றிருத்தலை அவளுடைய தந்தையாகிய முனிவராலறிந்த அவன், மணஞ்செய்தற்கு இசைந்து தன் அரண்மனைக்கு அவளை வரச்செய்யும்படி கட்டளையிட்டது இதனால் அறியலாதும்.]

3. கலை - கலைமான். 4. இறந்த - மிக்க.

3 - 4. உடன்ஆடியகாலத்து-உதயணன் வாசவதத்தையுடன் உண்டாடிய காலத்தில் ; இதனை, இலாவாணகாண்டத்துள்ள, உண்டாட்டுவிரிசிகை மாலைகுட்டு என்னும் பகுதிகளால் உணர்க.

5. சீரை - மரவுரி. 6. காட்சி - அறிவு.

5 - 6. உ. 15 : 40 - 41. 11. அறிவது - அறியவேண்டுவதை.

12. செறிவு - முதுக்குறைவு.

காண்டம்.] கரு—விரிசிகை வரவு குறித்தது. அருங்

பெருமகன் சூட்டிய பிணைய லல்லது
திருமுகஞ் சுடரப் பூப்பிற் றணிமாள்

15 உரிமை கொண்டன னொழுகுவ தெல்லாம்

(விரிசிகையின் தந்தை உதயணனை அடைதல்)

தரும நெஞ்சத்துத் தவம்புரி தந்தை
தெரிவன னுணர்ந்து விரைவனன் போந்து
துதைதார் மார்பி னுதையணற் குறுகிச்
செவ்விக் கோட்டியுட் சென்றுசேர்ந் திசைப்பித்

20 தவ்வழிக் கண்ணுற் றறிவி னுடிப்

(முனிவன் கூற்று)

பயத்தொடு புணர்ந்த பாடி மாற்றம்
இசைப்பதொன் றுடையே னிகழ்தல்செல் லாது
சீர்த்தகை வேந்தே 1யோர்த்தனை கேண்மதி
நீயே நிலமிசை நெடுமொழி நீயீஇ

25 வியாச் சிறப்பின் வியாதன் முதலாக்
கோடா துயர்ந்த குருகுலக் குருசில்
வாடா நறுந்தார் வத்தவர் பெருமகன்
தேனார் மார்ப தெரியின் யானே
அந்தமில் சிறப்பின் மந்தர வரசன்

30 யாப்புடை யமைச்சொடு 2காப்புக்கடன் கழித்தபின்

13. உதயணன் முன்பு சூட்டிய மாலையையன்றி ; விரிசிகைமாலை
சூட்டுப் பார்க்க.

15 - 8. தன்மகளுடைய நிலையைத் தந்தையாகிய முனிவ
னுணர்ந்து உதயணனை அடைந்து.

24. நெடுமொழி - புகழ்ச்சொல்.

26. குருகுலக்குருசில்: உ. 11 : 127 ; ந. 18 : 11.

24 - 6. குலமுதல்வரைக் குறித்துச் சிறப்பித்தல் ஒருமரபு; “நீயே,
வடபான் முனிவன் நடவினுட் டோன்றி.....உவரா வீகைத் துவரை
யாண்டு, நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த, வேளிருள் வேளே”
புறநா. உ0க : 8 - 12.) நீ (24) குருகுலக்குருசில் (26.)

29. மந்தர அரசன் - வித்தியாதர உலகத்துள்ள அரசன் ; மந்தரம்
மந்திரமெனவும் வழங்கும். யான் (28) மந்தர அரசன் (29.)

30. காப்புக்கடன் - காத்தலாகிய கடமை.

பி - ம். 1 பேர்த்தனை. 2 காப்புடன்.

- உயர்ந்த வொழுக்கோ டுத்தர நாடிப்
 பயந்த புதல்வரைப் படுதுகம் பூட்டி
 வளைவித் தாரும் வாயி னாடி
 விளைவித் தோம்புதும் வேண்டிய தாமென
- 35 ஒடுக்கி வைக்கு முழுவன் போல
 அடுத்த ஆழிதோ றமைவர நில்லா
 யாக்கை நல்லுயிர்க் கரண மிதுவென
 மோக்க முன்னிய முயற்சியே னாகி
 ஊக்கஞ் சான்ற வுலகிய திரியேன்
- 40 உம்மைப் பிறப்பிற் செம்மையிற் செய்த
 தானப் பெரும்பயந் தப்புண் டிறத்தல்
 ஞானத் தாளர் நல்லொழுக் கன்றென
 உறுதவம் புரிந்த வொழுக்கினென் 1 மற்றினி
 மறுவி லேனெமர் மாபத தினியும்
- 45 காசி யரசன் மாசின் மடமகள்
 நீல கேசி யென்னும் பெரும்பெயர்க்
 கோலத் தேவி குலத்திற பயந்த
 வீயாக் கறபின் விரிசிகை யென்னும்
 பாசிழை யல்குற பாவையைத் தழீஇ
- 50 மாதவம் புரிந்தே மான்கண மலிந்ததோர்
 வீததை கானத்து விரதமோ டொழுகும்
 காலத் தொருநாட் காவசத் தாடிப்
 பள்ளி புகுந்து பாவங் கழுஉம்
 அறநீ ரத்தத் தகன்றியான் போக

-
31. உத்தரம் நாடி - பின்செய்யவேண்டுவதை ஆராய்ந்து.
 32. படுதுகம் - பெரிய இராச்சியபாரம் ; சீவக. 203.
 33. வளைவித்து - குழ அரண்செய்து. வாயில் - வழி.
 34. விளை வித்து - பின்விளையும் விதையை ; ஆம் - ஆகும்.
 39. திரியேனாகி.
 40 - 52. விதியை நினைந்து நீலகேசியென்னும் மனைவியோடும் விரி
 சிகையென்னும் புதல்வியோடும் காடொன்றில் தவம்செய்து கொண்
 டிருந்த காலத்தில் ஒருநாள். 54. அத்தம் - அரிய வழி.
 53 - 4. யான் புண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஆடுதற்குச் செல்ல.
 பி - ம். 1 மற்றெனு.

காண்டம்.] கரு—விரிசிகை வரவு குறித்தது. அருநு

(உதயணன் விரிசிகைக்கு மாலை சூட்டியது)

55 மறுநீங்கு சிறப்பிற் புண்ணியத் திங்கட்
கணைபுரை கண்ணியைக் கவான்முத லிரீஇப்
பிணையல் சூட்டினை பெருந்தகை மற்றிது
புணைதனக் காகப் புணர்திற னுரைஇ

(விரிசிகையின் முதுக்குறைவு)

உற்றது முதலா வுணர்வுவந் தடைதரப்
60 பெற்றவற் கல்லது பெரியோர் திரிப்பினும்
கோட்டமில் செய்கைக் கொள்கையின் வழாஅள்
வேட்கையிற் பெருகின் மெய்ப்பொருட் டமைந்த
மாட்சி நெஞ்ச மற்றுநினக் கல்லது
மறத்தகை மாற்பு திறப்பரி ததனால்

(விரிசிகையின் தந்தை தன் மகளை மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி
உதயணனுக்குக் கூறல்)

65 ஞாலம் விளக்கு ஞாயிறு நோக்கிக்
கோலத் தாமரை கூட்பவிழ்ந் தாங்குத்
தன்பாற் பட்ட வன்பி னவிழ்ந்த
நன்னுதன் மகளி ரென்ன ராயினும்
எவ்வந் தீர வெய்தின ரளித்தல்
70 வையத் துயர்ந்தோர் வழக்கால் வத்தவ
யாமகட் டருதுங் கொள்கெனக் கூறுதல்
ஏம வையத் தியல்பன் றாயினும்
வண்டார் தெரியல் வாண்முகஞ் சுடரப்
பண்டே யணிந்தநின் பததினி யாதலிற்
75 பயந்தனர் கொடுப்ப வியைந்தன ராகுதல்

56. கவான்முதல் - துடையில்.

57. பெருந்தகை: அண்மைவிளி.

58. புணர் திறன் உரைஇ - உன்னை மணஞ்செய்து கொள்ளுந்
திறத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு.

59. உற்றது - உன்னைப் பரிசுத்தது; “உற்றார்க் குரியர் பொற்
றொடி மகளிர்” சிந். 225, பேர், மேற்.

60. பெற்றவற்கு - உனக்கு. 63 - 4. நெஞ்சம் திறப்பரிது.

69 - 70. அளித்தல் உயர்ந்தோர் வழக்கு.

முறையே யென்ப விழைவ வதனால்
யானே முன்னின் தடுப்ப நியென்
தேனேர் கிளவியைத் திருநா ளமைத்துச
செந்திக் கடவுண் முந்தை யிரீஇ

80 எய்துத னன்றெனச செய்தவ னுரைப்ப

(விரிசீகையீர் வதுவையை வாசுவதத்தைக்கு உணர்த்தல்)

மாதவ னுரைத்த வதுவை மாற்றம்
காவற் றேவிக்குக் காவல னுணர்த்த

(வாசுவதத்தை உடன்படல்)

மணிப்பூண் வனமுலை வாசவ தத்தை
பணித்தற் கூடாள் பண்டே யறிதலின்

85 உவந்த நெஞ்சமொடு நயந்திது நன்றென
அரிதிற் பெற்ற வவந்திகை யுள்ளம்

(உதயணன் விரிசீகையை மணஞ்செய்து கொள்ளல்)

உரிதி னுணர்ந்த வுதயண குமரன்
ஒங்குபுகழ் மாதவ னுரைத்ததற் குடம்பட்டு
வாங்குகிலை பொருதோள் வாழ்த்துந ரார

90 அரும்பொருள் வீசிய வங்கை மலரிப்
பெரும்பொரு ளாதலிற் பேணுவனன் விரும்பி
நீரிற் கொண்டு நேரிழை மாதரைச்
சீரிற் கூட்டுஞ் சிறப்பு முந்துறீஇ
நாடு நகரமு மறிய நாட்கொண்டு

95 பாடிமிழ் முரசம் பல்லு முறைய
மாக விசும்பின் வாணோர் தொக்க
போக பூமியிற் பொன்னகர் பொலிய

(நகரமாந்தர் விரிசீகை வரவு காண விருப்பல்)

நாற்பான் மருங்கினு நகரத் தாளர்

அடையாக் கடையர் வரையா வண்மையர்

-
82. தேவி - வாசுவதத்தை. 84. பண்டேயறிதலின் ஊடாள்.
89. தோளை வாழ்த்துபவர்கள்.
90. அங்கை மலரி - உள்ளங்கையை விரித்து.
92. நீரின் - தாரைவார்க்கும் நீரால். 95. பாடு - ஒலி.

காண்டம்.] கரு—விரிசிகை வரவு குறித்தது. அந்

- 100 உடையோ ரில்லோர்க் குறுபொருள் வீசி
உருவத் தண்டழைத் தாபதன் மடமகள்
வருவழிக் காண்டு நாமென விரும்பித்
தெருவிற் கொண்ட பெருவெண் மாடத்துப்
பொற்பிரம்பு நிரைத்த நற்புற நிலைச்சுவர்
- 105 மணிகளிர் பலகை வாய்ப்புடை நிரைத்த
அணிநிலா முற்ற மயலிடை விடாது
மாத்தோய் மகளிர் மாசில் வரைப்பிற்
பூத்தோய் மாடமும் புவிமுக மாடமும்
கூத்தா டிடமும் கொழுஞ்சதைக் குன்றமும்
- 110 நாயின் மாடமு நகரநன் புரிசையும்
வாயின் மாடமு மணிமண் டபமும்
ஏனைய பிறவு மெழினகர் விழவணி
காணுந் தன்மையர் காண்வர வேறிப்
பிடியுஞ் சிவிகையும் பிறவும் புகாஅள்
- 115 இடுமணல் வீதியு ளியங்குநள் வருகெனப்
பெருமக னருளினன்.பெறற்கரி தென்று
கழிபெருங் காரிகை.....
.....
.....மொழிந்தழி வோரும்
சேரி யிறந்து சென்று காணும்
- 120 நேரிழை மகளி ரெல்லா நிலையெனப்
பேரிள மகளிரைப் பெருங்குறை யாகக்
கரப்பி னுள்ளமொடு காத னல்கி
இரப்புள் னுறுத்தல் விருப்புறு வோரும்
வண்ட லாடிய மறுகினுட் காண்பவை

100. உடையோர் - செல்வர்.

101. தழை - ஒருவகை உடை.

108. புவிமுகமாடம் - முன்மாடம் ; உ. 9 : 68.

110. நாயில் மாடம் - மதிலுறுப்பின்மேற் புனைந்த மாடம்.

115 - 6. விரிசிகை பூமியில் கடந்தே வருகவென்று அரசன் அரு
ளினன்.

122. கரப்பினுள்ளமொடு - மறைந்து காணும் உள்ளத்தோடு.

- 125 கண்டினிது வருவங் கால மன்றெனக்
காவல் கொண்டன ரன்னையர் நம்மென
நோவன ராகி நோய்கொள் வோரும்
எனையோர் பிறரும் புனைவன ரீண்டி-
வினாகமழ் கோதை விரிசிகை மாதர்
- 130 வருவது வினவிக் காண்பது மால்கொளக் ,
காண்பதொன் றுண்டெனக் கைத்தொழின் மறக்கும்
மாண்பதி யியற்கை மன்னனு முணர்ந்து
தடந்தோள் வீசித் தகைமாண் வீதிபுள்
நடந்தே வருக நங்கை கோயிற் ,
- 135 கணியில் யாக்கை மணியுடை நலத்திற்
றுமிய னென்பது சாற்றுவனள் போலக் ,
காவ லின்றிக் கலியங் காடியுண்
மாவும் வேழமும் வழக்குநனி நீக்கி
1 வல்லென மணியில முழுமை வாயில்
- 140 எல்லை யாக வில்லந் தோறும்
மெல்லெ னறுமலர் நல்லவை படுக்கென
உறுதொழி லினையரை யுதயண னேவா
மறுவின் மாத ரொழியநங் கோயில்
நறுதுதன் மகளிரோடு நன்மு தாளாரும்
- 145 நண்பிற் றிரியாது பண்பொடு புணர்ந்த
காஞ்சுகி ²மாந்தருந் தாஞ்சென்று தருகென
நடந்தே வருமா னங்கைநந் நகர்க்கென
நெடுந்தேர் வீதிபு மல்லா விடமும

126. நம்மைக் காத்தல் கொண்டனர் ; அகநா. எ : 1 - 5.

130. காண்பதில்.

132. இயற்கையை. 134. கோயிற்கு நடந்தே வருக.
போல (136) நடந்தே வருக. (134)

138. வழக்கு - வழக்குதலை. 139. உறுமை - உறுத்தாதபடி.

141. 'பூப்புரி வீதி' என்பர் பின் ; ச. 17 : 19.

142. ஏவா - ஏவி.

146. காஞ்சுகிமாந்தர் - சட்டையிட்ட மாந்தர் ; ச. 16 : 45.

பி - டி. 1 யொல்லென. 2 மாதருந்,

கொடைநவில் வேந்தன் கொடிக்கோ சம்பி
150 சிலையிடம் பெறுது நெருங்கிற்றன் சனமென்.
கடு—விரிசிகை வரவு குறித்தது முற்றிற்று.

கக—விரிசிகை போத்தரவு.

(விரிசிகையின் தமர் அவனைக் கொண்டல்)

நெருங்கிய பல்சனம் விரும்புபு நோக்க
ஒள்ளிழை மாதரைப் பள்ளியு ணின்று
திருவமர் சிவிகையுட் சுமந்தனர் கொண்டந்து
பெருநகர் நெடுமதிற் புறமருங் கியன்ற
5 தேவ குலத்தொரு காவினு ளிரீஇ

(விரிசிகையைப் புனைதல்)

வேரியுந் தகரமும் விரையு முரிஞ்சி
ஆர்கலி நறுநீர் மேவர வாட்டித்
துய்யறத் திரண்டு தூறலு மிலவாய்
நெய்தோய்த் தன்ன நிறத்த வாகிக்
10 கருமையிற் கவினிப் பருமையிற் றீர்ந்த
சில்லென் கூந்தலை மெல்லென வாரிக்
கானக் காழகிற் றேனெய் தோய்த்து
நறுந்தண் கொடிப்புனை யறிந்தனர் தூட்டி
வடித்து வனப்பிரீஇ முடித்ததன் பின்னர்த்
15 தனிரினும் போதினு மொளிபெறத் தொடுத்த

கக—விரிசிகை போத்தரவு.

[உதயனன் கட்டளைப்படி விரிசிகையின் தமர், அவனைத் தவப் பள்ளியிலிருந்து சிவிகையிற் கொண்டிவித்து நகர்ப்புறத்தே நீராட்டல் முதலியவற்றைச் செய்து இயற்றவளவு அலங்கரித்து அவனுடைய தமர்பால் அவனை ஒப்பித்தல் இதனால் அறியலாகும்.]

2. பள்ளி-முனிவர் இருப்பிடம். 5. தேவகுலம் - தேவர்கோயில்.
6. தகரம் - வாசனைப் பொருள்களுள் ஒன்று. விரை: “சந்தன மகிலொடு கருப்பூரங் கத்தூரி, குங்கும மென்றிவை யைந்தும் விரையே” என்பன. உரிஞ்சி - தேய்த்து.

8. துய் - சிம்பு; சீவக. 559.

12. தேனெய் - தேன். அகிலைத் தேனிற் றேய்த்து,

சேடுறு தாமஞ் சிறந்தோன் சூட்டிய
வாடுறு பிணையலொடு வகைபெற வளாஅய்க் -
குளிக்கொள் சாதிச் சந்தனக் கொழுங்குறைப்
பளிதம் பெய்த பருப்பிற் தேய்வையின்

- 20 ஆகமு முலையுந் தோளு மணிபெறத்
தாரையுங் கொடியுந் தகைபெற வாங்கி
இருந்தா ளிளம்பனை விரிந்திடை விடாஅ
முனைதுகும் போலை முதலீர்க்கு விரித்துத்
தனையவி ழாம்பற் றாஅள் வாட்டி.
- 25 நீல நெடுமயி ரொறியுங் கருவிக்
காலென வடிந்த காதணி பெறீஇச்
சில்லெ னரும்பு வல்லிதி னமைத்து
நச்சர வெயிற்றி னல்லோன் புனைந்த
நெற்சிறு தாலி நிரல்கிடந் திலங்கக்
- 30 கடைந்துசெறித் தன்ன கழுத்துமுதற் கொளீஇ
உடைந்துவே யுகுத்த வொண்முத் தொருகாழ் -
அடைந்துவில் லிமைப்ப வணிபெறப் பூட்டிக்
கல்லுண் கலிங்க நீக்கிக் காவலன்
இல்லின் மகளி ரேந்துவன ரீத்த
- 35 கோடி துண்டுகில் கோல மாக

16. சேடு - பெருமை. சிறந்தோன்கூட்டிய - உதயணன் முன்பு
சூட்டிய. [சூழ்ந்து.

17. பிணையல் - பிணைத்த மாலை; உ. 15 : 148, வளாஅய் -

16 - 7. இவளுக்கு உதயணன் முன்பு மாலை சூட்டியதை, விரி
சிகை மாலை சூட்டுன்னும் பகுதியால் உணர்க.

18. சந்தனக்கட்டை.

19. பளிதம் - பச்சைக்கருப்பூரம். பருப்பு - பருமை.

21. தாரை - ஒழுங்கு. வாங்கி - வளைய அமைத்து.

23. நுகும்போலை - குருத்தோலை; உ. 2 : 130.

24. ஆம்பற்றான் - ஆம்பற்றண்டு 25. ஒருவகை கததாரிகை

28. எயிற்றின் - பல்லுப்போல. நல்லோன் - உதயணன்

29. நெற்சிறுதாலி - சிறுநெற்றாலி; ஒருவகைக்கழுத்தணி.

30 - 32. கழுத்தில் முத்துவடமொன்றைப் பூட்டி.

33. கல்லுண் கலிங்கம் - காவலாயவுடை; கல் - செங்காவிக்கல்.

35. கோடி - புதுமை.

அவ்வரி யாவின் பையெனப் பார்த்த
செல்வ வல்குந் பிட்டிவைத் ததுபோல்
வல்லீதின் வகைபெற வடிஇப் பல்லோர்
காணச் சேற லாற்றா மகட்கு

40 நானுத் தரிகந் தாங்கிக் கையுளோர்
நீனீர் நறுமலர் நெரித்துக் கொடுத்து
மலரினும் புகையினு மாத்தொழில் கழிப்பி

(விரிசிகையை விடுத்தல்)

உரையினு மோத்தினு முவப்பக் கூறிய
சாங்கிய மடமக டலையாச் சென்ற

45 காஞ்சுகி மாந்தர்க் கோம்படை கூறி
அடுத்த காதற் றாயர் தவ்வையர் -
வடுத்திர் தந்தை வத்தவர் கோவென
விடுத்தனர் மாதோ விரிசிகை தமரென்.

ககா.—விரிசிகை போத்தரவு முற்றிற்று.

37. திட்டிவைத்தது - எழுதிவைத்தது.

40. உத்தரீகம் - மேலாடை.

41. கையிற் செங்குவளைமலரொன்றை நெரித்துக்கொடுத்து ;
நளிர் குவளைமலரைப் பிடித்தல் இயல்பு ; ஈ. 5 : 87 - 8 ; ச. 17 : 38 ;
“கையது, தாது மல்கிய தண்கழு நீர்மலர்”, “கையிற், புள்ளாவிச்
செங்கழுநீர்க் குவளை செய்தாள் புண்பூணன்” சீவக. 1323, 1887.

45. காஞ்சுகி மாந்தர் : ச. 15 : 146. ஓம்படை - பாதுகாப்பு.

46. தாயர் தவ்வையர் - தமக்கையராகிய வாசவதத்தையும்
பதுமாபதியும் கோசலத்தரசன் மகளுமே தாயர்.

48. விரிசிகையின் தமர்விடுத்தனர்.

பு - ம். 1 தொடுத்து.

க௭—விரிசிகை வதுவை.

(விரிசிகையின் தந்தை தவர்புரியச் செல்லல்)

- விடுத்தனர் போகி விரிசிகை தன்றமர்
 அடுத்த காதற் றந்தைக் கிசைப்ப
 மாதவன் கேட்டுத்தன் காதலி தனைக்கூஉய்
 வடுத்தீர் பெரும்புகழ் வத்தவர் பெருமாற்
 5 கடுத்தனெ னங்கையை நின்னை யானும்
 விடுத்தனென் போகி வியனுல கேத்த
 வடுத்தீர் மாதவம் புரிவேன் மற்றெனக்
 கேட்டவள் கலுழ வேட்கையி னீக்கிக்
 காசறு கடவுட் படிவங் கொண்டாங்
 10 காசறச் சென்றபின் மாசறு திருநுதல்
 (விரிசிகையின் தமர் அவள் விளையாடிய பொருள்களைக்
 கொண்டு உடன் செல்லல்)
 விரிசிகை மாதர் விளையாட்டு விரும்பும்
 பள்ளியுட் டன்னொடு பலநாள் பயின்ற
 குயிலு மயிலுங் குறுநடைப் புறவும்

க௭—விரிசிகை வதுவை.

[விரிசிகையின் தந்தை தவர்புரியச் சென்றதும், அவள் வீதியில் வருகையிற்கண்டோர் தமக்குத் தோற்றியவாறு பாராட்டிக் கூறிய பல்வகைக் கூற்றுக்களும், உதயணன் அவளை மணஞ்செய்ததும் இது னை அறியலாகும்.]

- 1 - 2. தமர் தந்தைக்கு இசைப்ப.
 3. காதலி தனைக் கூஉய் - அம்முனிவன் தன் மனைவியை அழைத்து.
 4 - 7. மகளை உதயணனுக்கு அளித்தேன், நின்னையும் நீங்கித் தவஞ்செய்தற்குச் செல்வேனென்று அவன் கூற.
 8. அவள் அம்மொழியைக் கேட்டுக் கலுழ.
 9 - 10. அவன் குற்றமற்ற முனிவர் வேடங்கொண்டு சென்றனன்; அங்ஙனம் சென்றபின். கடவுட் படிவம் - முனிவர் வடிவம்; “காசறு துரவின் மிக்க கடவுளர் சிந்தை போல, மாசறு விசம்பு” சீவக, 851.
 11 - 21. விரிசிகையின் தமர் அவள் விளையாடிய பொருள்களைக் கொண்டு உடன் செல்லல் :—
 13. “தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவு” புறநா. சங்.

- சிறுமான் பிணையு மறுநிங் கிழுசும்
 15 காப்பொடு பேணிப் போன்றுவன ஞவந்திற்
 தந்த பாவையுந் தலையாத் தம்முடை
 அந்தணர் சாலை யருங்கல மெல்லாம்
 அறிவனர் தழீஇத் தகைபா ராட்டிப்
 பூப்பிரி வீதி பொலியப் புகுந்து
 20 தேற்றா மென்னடைச் சேயிழை தன்னொடு
 செல்லோர் கேட்பப் பல்லோ ரெங்கும்

(கண்டோர் கூற்று)

- குடிமலி கொண்ட கொடிக்கோ சம்பி
 வடிநவில் புரவி வத்தவர் பெருமகற்
 காக்கம் வேண்டிக் காப்புடை முனிவர்
 25 அஞ்சுதரு முதுகாட் டஞ்சா ரழலின்
 விஞ்சை வேள்வி விதியிற் தந்த
 கொற்றத் திருமகண் மற்றிவ டன்னை
 ஊனார் மகளி ருள்வயிற் றியன்ற
 மானோர் நோக்கின் மடமக ளென்றல்
 30 மெய்யன் தம்மொழி பொய்யென் போரும்
 1 மந்திர மகளிரிற் றேன்றிய மகளெனின்
 அந்தளிர்க் கோதை வாடிய திருநுதல்
 வேர்த்து.....

15. காப்பு - காத்தல். 19. பூப்பிரிவீதி : ச. 15 : 141.
 22 - 30 ; 31 - 6 ; 37 - 42 ; 43 - 8 ; 49 - 56 ; 57 - 65 : ஒவ்
 வொரு சாரார் கூறுவன.

23. வடிநவில் புரவி - வடித்தல் பயின்ற குதிரை.
 24. காப்புடை - பொறிகளைக் காத்தலுடைய.
 25. அஞ்சு ஆரழல் - அரிய ஐந்து தீ.
 26. விஞ்சை - வித்தை.
 28. ஊனார் மகளிர் - மானிட மகளிர்.
 24 - 30. இவளை மானிட மகளென்றல் பொருந்தாதென்பவரும் ;
 சீவக. 644.

31 - 3 தெய்வமகளுக்கு மாலை வாடாமையும் நெற்றியில் வேர்வு
 அரும்பாமையும் இயல்பு ; “ திருநுதல் வேரரும்புந் தேங்கோதை வாடும்
மற்றிவ ளகலிடத் தணங்கே ” பு. வெ. 287.

பு - ம். 1 மந்தர.

.....பெருமைப் பயத்தாற் பயந்த

- 35 மாதவன் மகளே யாகுமீம் மாதர்
உரையன்மி னிம்மொழி புரையா தென்மரும்
அறுவி றெண்ணீ ராழ்கய முனிந்து
மறுவில் குவளை நாண்மலர் பிடித்து
நேரிறைப் பணைத்தோள் வீசிப் போந்த
- 40 நீரர மகளிவ ணீர்மையு மதுவே
வெஞ்சினந் தீர்ந்த விழுத்தவன் மகளெனல்
வஞ்ச மென்று வலித்துரைப் போரும்
கயத்துறு மகளெனிற் கயலேர் கண்கள்
பெயர்த்தலு மருட்டி யிமைத்தலு முண்டோ
- 45 வானோய் பெரும்புகழ் வத்தவர் பெருமகள்
தேன்றோய் நறுந்தார் திருவொடு திளைத்தற்
கான்ற கேள்வி யருந்தவன் மகளாய்த்
தோன்றிய தவத்த டுணிமினென் போரும்
பரவை மாக்கடற் பயங்கெழு ஞாலத்
- 50 துருவின் மிக்க வுதயணற் சேர்ந்து
போக துகர்தற்குப், புரையோர் வகுத்த
சாபந் தீர்ந்து தானே வந்த
கயக்கறு முள்ளத்துக் காமங் கன்றிய

36. புரையாதென்மரும் - ஒவ்வாது (பொருந்தாது) என்பாரும்.

37. அறுவில்தெண்ணீர் - அறுத தெளிந்த நீரையுடைய. முனிந்து - வெறுத்து.

38. குவளை மலரைப் பிடித்தல் : ச. 16 : 41, அடிக்.

39. இறை - சந்து.

40. நீரரமகள் - நீரில்வாழும் ஒருவகைத் தெய்வமகள் ; “ நீரணங்கோ ” (தஞ்சை. 2.) நீர்மை - தன்மை.

41. “ கடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சியர் ” ழுநது. 135.

43. கயம் - நீர்.

45. “ வானந் தோய்புக ழான்மலி வெய்தினான் ” கீவக. 161.

47. அருந்தவன் - மந்தரவரசனாகிய முனிவன்.

49. பரவை - பரப்பு. 51. புரையோர் - பெரியோர்.

53. கயக்கு - கலக்கம்.

- இயக்கி யிவனே யென்மக னென்று
 55 மாதவ முனிவன் மன்னற்கு விடுத்தால்
 ஏத மாங்கொலிஃ தென்றுரைப் போரும்
 ஈரிதழ்க் கோதை யியக்கி யிவனெனின்
 நேரடி யிவையோ நிலமுத றேய்வன
 அணியும் பார்வையு மொவ்வா 1 மற்றிவன்
 60 மணியணி யானை மன்னருண் மன்னன்
 உதயண குமர னுறுதா ருறுகென
 நின்ற வருந்தவ நீக்கி நிதானமொடு
 குன்றச் சாரற் குறைவின் மாதவர்
 மகளாய் வந்த துகளறு சீர்த்தி
 65 நாறிருங் குழல்பிற கூறன்மி னென்மரும்
 இமிழ்திரை வையத் தேயர் பெருமகன்
 தமிழியல் வழக்கினன் றணப்புமிகப் பெருக்கி
 நிலவரை நிகர்ப்போ ரில்லா மாதரைத்
 தலைவர விருந்தது தகாதென் போரும்
 70 சொல்லியல் பெருமான் மெல்லிய றன்னைக்

54. இயக்கி - யகழி; இயக்கியைக் கூறுதல் சைனமரபு.

விடுத்தராகிய (55) இஃது (56.)

57. ஈரிதழ்க்கோதை - குளிர்ச்சி பொருந்திய இதழ்களையுடைய
 பூவாலாகிய மாலையையுடைய.

60. “மணியிலாக் குஞ்சரம் வேந்தூர்த வின்னா ” இன்னா. 14.

61. உறுகு - உறுவேன்.

64 - 5. இவள் சீர்த்தியாகிய மகளே. சீர்த்தியைப் பெண்பாலாக்
 கியது வடமொழி முறைபற்றி; “நாணென்னு நல்லாள் ” (குறள், 924)
 என்றாற் போல.

67. தமிழியல்வழக்கென்றது, களவொழுக்கத்தை; பரி.

25 - 6, பார்க்க. தணப்பு மிகப்பெருக்கி - பிரிந்து.

68. மாதரை - விரிசிகையை. இரண்டனுருபு, தணப்புமிகப்
 பெருக்கி யென்பதனோடு முடிந்தது.

69. தலைவர - அவள் தன்னிடத்தே வர.

[சிகை.

70. சொல் - புகழ். வெ

பி - மீ. 1 மாரிவண்.

- கண்டோர் விழைபுங் கானத் தகவயின்
 உண்டாட் டமர்ந்தாங் குறையுங் காலைத்
 தனிமை தீர்த்த திருமக ளாதலின்
 இனிய னாதனன் றென்றுரைப் போரும்
 75 பவழமு முத்தும் பசும்பொன் மாகையும்த
 திகழொளி தோன்றச் சித்திரித் தியற்றிய
 அணிகல மணிவோ ரணியி லோரே
 மறுப்பருங் காட்சி யிவள்போன் மாண்டதம்
 உறுப்பே யணிகல மாக வுடையோர்
 80 பொறுத்தன் மற்றுச்சில, பொருந்தா தென்மரும்
 யாமே போலு மழகுடை யோமெனத்
 தாமே தம்மைத் தகைபா ராட்டி
 நாணிகந் தொரி இப நாவுடைப் புடையோர்
 காணிக மற்றிவள் கழிவனப் பென்மரும்
 85 ஏதமி லொழுக்கின் மாதவ ரிற்பிறந்
 தெளிமை வகையி னொளிபெற நயப்பப்
 பிறநெறிப் படுதல் செல்லாள், பெருமையின்
 அறநெறி தானே யமர்ந்துகை கொடுப்ப
 அம்மை யணிந்த வணிகீர் மன்றல்
 90 தம்முட் டாமே கூடி யாங்கு
 வனப்பிற் கொத்த வினத்தின ளாகலின்
 உவமமி லுருவி னுதயணன் றனக்கே
 தவமலி மாதர் தக்கன ளென்மரும்

தன்னைத் (70) தனிமை தீர்த்த திருமகள் (73.)

75. பொன்மாகை: ஒருபொருட் பன்மொழி; க. 35 : 76, 38 : 288; இ. 6 : 44 ; “பொன்னுந் துகிரு முத்தும்” புறநா. உகஅ : 1.

77. அணிகலத்தை அணிதற்குரியோர் அழகில்லாதவர்களே.

78. காட்சி - அழகு. [தல்.

80. மற்றுச் சில பொறுத்தல் - வேறுசில அணிகலங்களைச் சுமத்

75 - 80. “ உமிழ்ஈடர்க் கலன்க ணங்கை யுருவினை மறைப்ப தோரார் ” கம்ப. கோலங்காண் 3.

83. புடையோர் - பக்கத்திலுள்ளோர்.

84. காணிக - காண்க.

87. பிறநெறிப்படுதல் - வேறொருவரை மணஞ்செய்துகொள்ளல்.

89. அம்மையென்பது இங்கே பழம்பிறப்பை உணர்த்திற்று.

இன்னவை பிறவும் பன்முறை பகர

(விரிசிகை அரண்மனையை அடைதல்)

- 95 ஆய்பெருஞ் சிறப்பி னருந்தவர் பள்ளிபுட்
பாயற் கிடந்த பன்மலர் மிதிப்பினும்
அரத்தங் கூருந் திருக்கிளர் சேவடி.
சின்மலர் மிதித்துச் சிவந்துமிகச் சலிப்ப
மென்மெல வியலி வீதி போந்து
- 100 கொடிபட துடங்குங் கடிநகர் வாயில்
முரசொடு சிறந்த பல்லியங் கறங்க
அரச மங்கல மமைவர வேந்திப்
பல்பூம் படாகை பரந்த நீழல்
நல்லோர் தூஉ நறுநீர் நனைப்பச்
- 105 சேனையு நகரமுஞ் சென்றுட னெதிர்கொள
ஆளுச் சிறப்போ டகண்மனை புகுதலிற்
(உதயணன் விரிசிகையை மணந்து இன்புறல்)
றுனை வேந்தன் றுனெறி திரியான்
பூவிரி கூந்தம் பொங்கின வனமுலைத்
தேவியர் மூவருந் தீமுன் னின்றவட்
- 110 குரிய வாற்றி மரபறிந் தோம்பி
அருவிலை நன்கல மமைவர வேற்றிக்
குரவர் போலக் கூட்டுபு கொடுப்பச்
கூட்டமை தீமுதற் குறைபா நெறிமையின்
வேட்டவட் புணர்ந்து வியனுல கேத்த
- 115 அன்புநெகிழ்ந் தணைஇ யின்சுவை யமிழ்தம்
பணியிருங் கங்குலும் பகலு மெல்லாம்

96. பாயற் கிடந்த - பாயல்போலப் பரந்து கிடந்த.

97. அரத்தங் கூரும் - சிவப்பு மிகுகின்ற. [139 - 42.

98. சின்மலர், அரசனாணையாற் பரப்பப்பட்டிருந்தவை; ச. 15:

99. இயலி - நடந்து; “மயிலின் மென்மெல வியலி” மதுரை.

100. கடிநகர் - அரண்மனை. 104. நறுநீர் - பணிரீர். [608.

109. மூவர் - வாசவதத்தை முதலியவர். 110. உரியவற்றை.

112. குரவர் - தந்தைதாய்முதலியவர்.

113. நெறிமை - ஒழுங்கு. 114. வேட்டு - மணஞ்செய்து.

முனிவில னுகர்ந்து முறைமுறை பிழையாது
துனியும் புலவியு முடலுந் தோற்றிக்
கனிபடு காமங் கலந்த கனிப்பொடு

120 நற்றுணை மகளிர் நால்வரும் வழிபட
இழுமென் செல்வமொ டின்னுயி ரோம்பி
ஒழுசுவனன் மாதோ வுதயண னினிடுதன்.

க௭—விர்சிகை வதுவை முற்றிற்று.

நான்காவது

வத்தவ காண்டம் முற்றிற்று.

ஆ காண்டம் நான்கிற்குக் கூடிய காதை, கஉஉ.

117. முனிவிலன் - வெருளுகி.

118. துனி - முதிர்ந்த பிணக்கு. புலவி - சிறுபிணக்கு.

*இதன்பின், 'நெல்வேலிநாத ஸ்வாமி முன்னிற்க; வடிவம்மை முன்னிற்க; அழகியமன்னார் முன்னிற்க' என்பவை எட்டுப்பிரதிகத்தில் எழுதப் பெற்றிருந்தன.

ஐந்தாவது ந ர வ ண க ண ண ட ம்.

க—வயாக் கேட்டது.

உதையண குமா னுவந்துண் டாடிச்
சிறைவில் போகமொடு செங்கோ லோச்சி
ஒழுகுங் காலை யோரிடத் தொருநாட்
கழிபெருங் கேள்விக் கண்போன் மக்களொடு
பேரத் தாணியுட் பொருந்தச் சென்றபின்
உதயணன் வணிகருடைய வழக்கைக் கேட்டலும் தீர்த்தலும்)
வாரமி லொழுக்கின் வானிக ரீண்டி

௫—நரவாண காண்டம்.

உதயணன் குமாரனாகிய நரவாணனுடைய பிறப்பு முதலிய
வற்றைக் கூறுதலால், இக்காண்டம் இப்பெயர் பெற்றது.

க—வயாக் கேட்டது.

உதயணன் தான் கண்ட கனுவை நாலையறிந்த ஒருவனிடம்
வினாவிப் பயனறிந்ததும், வாசவத்திதை கண்ட கனவிந்த உதயணன்
பயன்கூறியதும், அவன் வயாநோயால் வித்தியாதாரைப்போல்
ஆகாயத்திற் பறந்துசெல்லவேண்டுமென்று எண்ணி வருந்தியதும்,
அவ்வருத்தத்தைக் கேட்ட உதயணன் மந்திரிகளொடு ஆராய்ந்ததும்
இதனால் அறியலாகும்.]

4. கண்போன் மக்கள் - மந்திரி முதலியோர் ; “சூழ்வார்கண்
ணைக வெழுமுகலான் மன்னவன், சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்” (குறள்,
445) ; “தென்னவன் கண்போல் வாரும்” (திருவிளை. பாண்டியன் சுரந்
தீர்த்த. 25.) 5. அத்தாணி - அரசிருக்கை மண்டபம்.

3. வாரம் - பஷ்பாதம். வாரமில் ஒழுக்கு ; “நெடுகுகத்துப் பகல்
பால, நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினோர், வடுவஞ்சி வாய்மொழிந்து, தமவும்
பிறவு மொப்ப நாடிக், கொள்வது உமிகைகொளாது கொடுப்பது உங்
குறைகொடாது, பல்பண்டம் பகர்ந்துவீசும், தொல்கொண்டித் துவன்
றிருக்கைப், பல்லாயம்” பட்ட. 206 - 13.

முறையொடு சென்று முறைமையிற் பிழைபாக்
கறைதீர் செங்கோற் காவலற் கிசைத்து
முறையிது கேட்கெனக் கேட்பது விரும்பி

- 10) உருமண் னுவாவினைப் பெருமகன் பணியா
வினாவன் னாற்கு வினாவெதிர் வழாமை
மூவ ராவா ரொருமகற் கொருத்திகண்
மேவரத் தோன்றிய மக்களம் மூவரும்
ஆன்ற கேள்வியொ டறநெறி திரியார்

- 15) மூன்றுதிறம் பட்ட விருப்பின ரவருள்
எறிதிறை முந்நீ ருடுசென் றவ்வழி
உறுவிலைப் பண்டத்தி னொருவன் வாழும்
கடையகத் திருந்துதன் னுடையது பெருக்கிப்
பிரிவிலன் வாழு மொருவ னொருவன்

- 20) அரிய பண்ட மெளிதி னடக்கியவை
உரிய காலத துற்றது பகரும்
இன்னவை மற்றவ ரியற்கை முன்னோன்
பொலம்படு தீவிற்குக் கலத்தலைப் பெயர்ந்துழிச்
சூழ்வளி சுழற்ற வாழ்கயத் தழுந்தினன்

- 25) அழுந்தின னென்பது கேட்டே யறிவயர்ந்
தொழிந்த விருவரு முறுகடன் கழிப்பித்
தவ்வையைச் சேர்ந்து கவ்விதின் மொழியச்
சென்றது நின்றதுஞ் சிதைவின் நெண்ணி
நன்றுசேய் வாழ்க்கை பென்றெடுத் திற்றென

-
7. முறை - வழக்கு.
9. கேட்கென - கேட்கவென்று வாணிகர் சொல்ல.
10. பணியா - கட்டளையிட்டு.
17. உறுவிலைப்பண்டம் - மிக்க விலையையுடைய பொருள்கள்.
23. பொன் அகப்படுந் தீவிற்கு மரக்கலத்திற் சென்ற பொழுது.
24. கயம் - பள்ளம். 25. அறிவுஅயர்ந்து - மனமயங்கி; “அறி
வயர்ந் தெம்மில்லு னென்செய்ய வந்தாய்” ஐந், ஐம். 22.
26. கடன் - நீர்க்கடன். கழிப்பி - கழித்து.
27. தவ்வை - தாய். கவ்விதின் - முழக்கத்தோடு; க. 57 : 80
உ. 6 : 61 ; குறள், 1144.
29. சேய் - பிள்ளை ; தூரதேயமுமாம்.

- 30 ஒன்று முரையா ¹ னொருமைக் கோடலின்
 வென்றித் தானை வீர வேந்தரின்
 அடிநிழ லடைந்தன மதுவெங் குறையென
 முடிவுநனி கேட்டலு முன்னோற் கமைந்த
 கழிபெருங் காதலி மறுமொழி யெதுவெனச்
- 35 சுற்ற மாந்தர் ² சொல்லுவார் மாறல
 உற்றவ ருரைத்தவை யொக்கு மவனெடு
 சென்றோ ரொருவருஞ் சிதைகலத் துய்ந்து
 வந்தோ ரில்லை ³ மாந்தளிர் மேனிக்குக்
 கருவு முண்டே திருவமர் மார்ப
- 40 தெய்வம்.....
படுத்த மாற்றமுந் தெளியாள்
 ஐயத் துள்ளமொ டதுவும் படாளென
 இருவர் மாற்றமுந் தெரிகவென் றேவலின்
 உருமண் ணுவாவதற் குறுவழக் குரைத்தனன்
- 45 வருக வப்பொருள் வந்தபி னவ்வழி
 இருவரு மிலைச்சித் தீரறு திங்கட்
 கொருவன் கைபகத் திருக்க விருந்தபின்
 மிக்கோண் மாற்ற மெய்யெனின் மேலை
 இயல்பே யாகு மதுதா னன்றி
- 50 மறுவில் கொள்கையார் சிறுவனைப் பெறினே
 உறுபொருண் மற்றிவ ருரைக்கவும் பெறாஅர்
 வெண்குடை நிழற்றிய வேந்தே பெண்பெற்றிற்
 புறநடை யொழித்திவர் திறவதி னெய்துப
 னானெறி யிதுவென நுழைந்தவ னுரைத்தலும்
- 55 ஆன வவரவ ரகத்திறத் தடைதர

33 - 4. இறந்தவனுடைய மனைவி யாது கூறினளென.

38. மாந்தளிர்மேனிக்கு - அவன் மனைவிக்கு.

46. இலைச்சித்து - முத்திரை வைத்து.

51. பிறந்த மகனுக்கே அப்பொருள் உரியதென்றபடி.

53. திறவதின் - பாகமுறைப்படி..

54. நுழைந்து - நுணுகியாராய்ந்து. அவன் - உருமண்ணுவா.

55. ஆன - அமைந்து.

19 - ம். 1 னொருமைக். 2 சொல்லியமாற்றம். 3 யந்தளிர்.

(உதயணன் மகப்பேறு விநும்பல்)

அனவாயம் போக்கி நவையறு நெஞ்சினன்
மக்க ளின்றெனின் மிக்குயர் சிறப்பின்
என்குல மிடையறு மெனநினைந் தாறமுன்
கொற்றத் தேவியைக் குறுகலு மவனும்

(வாசவதத்தையின் செயல்)

- 60 பொற்றொடித் தோழியர் புரிந்துபுறங் காப்பத்
திருவொடு பூத்த நாள்வரை யிறந்தபின்
பெருவிற் றோன்பிகட்குப் பெலிக்கொடை யாற்றி
ஆசுடைக் கிளவி யவரி னெய்தி
மாசிவ் கற்பின் மங்கலக் கோலமொ
65 நெருவமை மாடத் தோரிடத் திருந்தோள்
விரிகொடிப் பவழத்தின் விரிந்த சேவடிக்
காழ்சிற் புகைகிறங் கடுக்குந் தூவிப்
பல்கிறைப் புறவம் பரிந்துட னாடி
அவ்வாய்க் கொண்ட வாரிரை யமிழ்தம்
70 செவ்வாய்ப் பார்ப்பிற்குச் சேர்ந்தவண் சொரிதலின்
உறுபசி வருத்தமு மன்பினது பெருமையும்
திறவதி னோக்கித் தெரியா நின்னுழி

(உதயணன் செயல்)

- வேந்தனும் வினவியவள் வேட்கை விரும்பித்
தாம்படு மார்தர்க்குத் தண்ணீர் போலும்
75 காம்படு தோளியொடு கலந்துமகிழ் வெய்திய

59. தேவி - வாசவதத்தை. 62. நோன்பிகள் - துறவிகள்

63. ஆசுடைக்கிளவி - ஆசிச்சொல். 66. சீவக. 70 :

67 - 8. சீவக. 70 ; “ அந்நெருப்பினிற் புகைதிரண்டதொப்
பல்ல தொப்புற வதனிடையுற ” கலிங்கத். 69.

68 - 70. பெருங். நு. 7: 29 - 31; “ ஞாயிறு பட்ட வகல்வாய்
வானத், தனிய தாமே கொடுஞ்சிறைப் பறவை, இறையுற வோங்கிய
நெறியயன் மராஅத்த, பிள்ளை யுள்வாய்ச் செரீஇய, இரைகொண் டமை
யின் விரையுமாற் செலவே ” நுறுந். கூஉ.

74. தாம் - தாகம் ; “ உடங்குநீர் வேட்ட வுடம்புயங்கி யானை,
கடுந்தாம் பதிபாங்குக் கைதெறப் பட்டு ” (கலி. கஉ : 4 - 5) ; “ தாஅம்
படுநர்க்குத் தண்ணீ ருளகொல்லோ ” யா. வி. மேற்.

(உதயணன் கனவுகாண்டம்)

- தூயிலிடை யாமத்துத் துளங்குபு நீதான்நி
 அயில்வே னெடுங்கனே ராயிழை யனுசி
 அருளு மெம்மிறை யெழுபுவி யளித்தற்குப்
 பொருளு மதுவே போதுக 1 வென்றலின்
- 80 யாரவன் கூறென வவ்வழி யிறைஞ்சிப்
 பேரவ னுரைத்தலிற் பெருமக னோக்கித்
 துன்பமு மின்பமுந் துறக்க லாற்று
 மன்பெருந் தேவியொடு செலவுள மமர்தலின்
 மற்றதை யுணர்த்தி முற்றிழை யெழுநெனப்
- 85 பற்றுந னுடனே பறந்துவிசும் பிவர
 மேலுங் கீழு மேவர நோக்கி
 மாசறு மகளிர் மம்ம ரெய்தி
 ஆனாக் கனவிடை மாநிதிக் கழுவன்
 விளங்கவை நாப்பட் ளுளங்கினர் புகுதலின்
- 90 அரிமா சுமந்த வமளி காட்டத்
 திருமா னாகத்துத் தேவியொ டேறி
 இருந்த பொழுதிற் பொருந்திய வல்லியுள்
 வெள்ளே று கிடந்த வெண்டா மரைப்பூக்
 கொள்வழி யெழுதிய கொடுஞ்சி யுடைத்தேர்ப்
- 95 பொன்னிய றொடரிற் புதல்வ னிருத்தலிற்

-
76. துளங்குபு - விளங்கி.
 77. ஓராயிழை - ஒரு தெய்வமகள்.
 78. எம் தலைவன், உமக்கு எழுபுவி அளித்தற்கு அருளுவான்.
 79. போதுக - நீர் வருக.
 80. என - என்று உதயணன் கேட்ப.
 81. நோக்கி - ஆராய்ந்து.
 84. அதை - மனைவியுடன் தான் செல்லுதலை.
 85. பற்றுநன் - அத்தெய்வமகள் இருவரையும் பற்றியவளாய்.
 87. மகளிர் - வாசவதத்தை. எய்தி - எய்த.
 90. “அரிமா சுமந்த வமளிமே லானை” பொருந். இறுதி
 92. அல்லியுள் - அகவிதழில். [வெண்பா.
 94. எழுதிய - பண்ணிய; “கடவு ளெழுதவோர் கற்று ரானெ
 னின்” (சிலப். உரு : 130.) 95. பொற்சங்கிலியில்.
 பி - ம். 1 வென்றபின்.

- பின்னரப் பூவின் பிச்சு நோக்கிப்
பிறழ்த்த வாழியிற் பெருநடு வாக
உறழ்ந்துநனி யழுத்திய வுறுபொன் னல்லியின்
நுநுழடி. பிறழ்த்தளி னருமையொடு விநும்பிச்
100 கொண்டது வாவெனக் கோமகன் கொண்டு
வண்டவிழ் நறந்தார் வத்தவற் கருளி
நெடித்தனை னெழுநகன விநித்தனன் போகக்
கொபுக்கோ சம்பி குறுகித் தமரிடை
முடிக்கல மெல்லா முறைமையி னோக்கிச்
105 கனவினைக் கம்மத்துக் கதிர்ப்புநனி புசுழ்ந்து
நெண்டிச விதுவென விளங்கிழைக் கோமகன்
செய் கொண்டதன் விடைமுலைச் சேர்த்தலும்
நாய்கதிக் கனவியிற் கதுமெனப் போழ்ந்து
புச்சது விழ்தலும் பொருக்கென வெரிஇ
110 எழுந்த மாதிரொ டிறைவனு மெற்றுக்

(உதயணன் கனுப்பயனறிதல்)

- கழிந்த கங்குற் கனவினை வியந்து
நூனெறி மரபின் வல்லோற் பேணிச்
நோலத் தேவியொடு கோமகன் வினவக்
கனவது விழுப்ப மனவயி னுபந்து
115 விளக் கொளி விஞ்சையர் வெள்ளியம் பெருமலைத்
தூனங்கா வாழி தோன்ம வெந்தும்

-
97. ஆழி - சக்கரம். 99. முடி - கிரீடம்.
100. அது - அம்முடியை. கோமகன் - முற்கூறிய தெய்வமகள்.
102. நெடித்தனை - தாமதித்தேன்.
103 - 4. தமரிடை முடிக்கலமெல்லாம் - தமரிடத்துள்ள முடிகளை
105. கம்மம் - சிற்பத்தொழில். [யெல்லாம்.
107. நய - அம்முடியைக் கொடுக்க.
108. கனவி - சூரியன். போழ்ந்து - பிளந்து.
99 - 109. “நன்முடி சின்மகனும்” (சீவக. 225) என்பது
110. எற்று - துயிலுணர்ந்து. [காண்க.
112. வல்லோனை. 115. விஞ்சையருடைய வெள்ளிமலையில்.
116. ஆழி - அஞ்ஞாசக்கரம்.

- வெய்யோற் பெறுதலும் விற்றலவ் னெய்தலும்
 ஐய மில்லையென் றுய்ந்தவ னுரைப்பப்
 புதல்வனஃ தெதிர்மை பொருளென விரும்பித்
 120 திதலை யல்குற் றேவியோடு மகிழ்ந்து
 செல்லா நின்ற சன்னு லெல்லையுட்

(வாசவதத்தையின் உருப்பம்)

- பல்கதிர் மதியமொடு பரந்துவிசும் போடும்
 வியந்த நற்கோ றுயர்ந்துழி நோக்கப்
 பெயர்ந்துவரு நாளிற் பெருமையின் வழாத
 125 நன்னு ளமயத்து மின்னென துடங்கி
 விஞ்சைய ராழி யுருட்டும் வேட்கையொ
 டஞ்செந் தாமரை யகவயி னிறைந்த
 வெண்பாற் ¹ புள்ளின் விழையுந் தன்மையொ
 டவந்தியன் மடமக ளணிவயிற் றங்கண்
 130 வியந்துதலை பணிக்கும் வென்றி வேட்கையொடு
 சேட்படு விசும்பிற் சென்றவ னவ்வழிப்
 போய்ப்படு குருசில் பொலிவொடு பட்டென
 முயக்கமை வில்லா நயப்புறு புணர்ச்சியுள்
 அணிநிற வனிச்சம் பிணியவிழ்த் தலர்ந்த
 135 அந்த னனுமல ரயர்ப்பிற் றுங்கும்
 செந்தளிர்.....வருந்த வசாஅய்
 நிலாவுறழ் பூந்துகின் றெருகிழ்ந்திடைத் தோன்றக்
 கலாவப் பல்காழ் கசசவிரிந் திலங்கத்

117. வெய்யோன் - விரும்பத்தக்க புதல்வனை. அவன் விற்றலெய்

119. எதிர்மை - தோன்றுதல். [தலும்.

130. பிறர் வியந்து தலைநடுங்கும்.

131 - 2. சென்றவனாகிய குருசில்.

132. பட்டென - தங்கினாக. 136. அசாஅய் - வருந்தி.

137. “ திங்கள் சொரிரிலவு.....அங்கயலே, காந்தர் முயக்
 கொழிந்தார் கைவறிதே நீட்டுவரால், எந்திழையார் பூந்துகிலா மென்று ”
 (தணடி. கு. 54, மேற்); “ வெண்டிங்களின், கலையை மெல்லக் கலை
 யெனச் சேர்த்துவார் ” நைடதம், நகரப். 28.

138. கலாவப் பல்காழ் - கலாவமாகிய பலகோவை; கலாவம் ஒரு
 வகை மேகலை.

1 பி - மீ. புள்ளியின்.

திருதுதற் றிலகமுஞ் சுமத்த லாற்றூள்

(வாசவநதலத ஒரு கனவுகண்டு அரணுக்த உரைத்தல்)

140 பெருமதர் மழைக்க ணின் றுயில் பேணிய

இன்ப யாம மியைந்த வைகறை

நன்பெருங் கனவி னடுங்குவன னேற்று

வெள்ளத் தானை வியலக வேந்தன்

பள்ளி யேற்றபின் பதனறிந்து வணங்க

145 என்னுகொ லடிக ளின்றியான் கண்டது

விண்ணக மருங்கில் வெண்முகில் புரைவதோர்

அண்ணல் யானையென் கண்ணுற வந்துதன்

ஆய்வலித் தடக்கை சுருட்டுபு முறுக்கியென்

வாய்புக் கடங்கிய பொழுதிற் சேய்நின்

150 நந்தர மருங்கிற் றந்துபி கறங்கப்

புகழ்த்துபல ரேத்தப் பொருக்கெனப் பெயர்த்தே

உமிழ்த்தனை னுமிழ்ப் பரந்திறகு தோற்றப்

பல்லோர் மருளப் பறந்துசென் றுயர்ந்ததோர்

வெண்மலை மீமிசை யேறி வேட்கையின்

155 விண்மிசை ஞாயிறு விழுங்கக் கண்டனென்

என்னுகொ லிதனது பயமென வினவிய

நன்னுதல் கேட்ப மன்னவ னுரைக்கும்

(கனவிய்பயனை உதயணன் கூறல்)

மறுவின் று விளங்கு மறப்போ ராற்றலோர்

சிறுவனைப் பெறுதி சேயிழை மற்றவன்

160 உறுதிரைப் பக்கமும் வானமும் போகி

அச்சமி லாற்றலோர் விச்சா தாரிடை

ஆழி புருட்டுமென் றறிந்தோ ருரைத்த

139. “பொட்டணி யானுதல் போயிறும் பொய்போ லிடை யென” திருச்சிற். 303.

141. பள்ளி ஏற்றபின் - துயிலெழுந்த பின்பு, பதனறிந்து -

146 - 7. வெள்ளானை யொன்றுவந்து. [காலமறிந்து.

152. அந்த யானையை உமிழ்த்தேன். இறகு தோற்றி - இறகு முளைக்கப்பெற்று. 157. உரைக்கும் - உரைப்பான்.

162. அறிந்தோருரைத்ததை ச - ஆம் காண்டத்துள்ள கரு விழுத்ததென்னும் பகுதியாலும், இந்தப்பகுதியிலுள்ள 111-ஆம் அடி முதலியவற்றிலும் உணர்க.

- வீழா விழுப்பொருண் மெய்பெறக் கண்டனை
 தீதின் ருகித் திருவொடு புணர்கென
 165 மாதாங்கு குருசிலு மதுவே யிறுப்பப்
 போதேர் கண்ணியும் புகன்றன னொழுது

(வாசவத்தையின் கருப்பம் முதீந்தல்)

- மங்குல் விசம்பின் வளர்பிறை போலவும்
 பொங்குநீர்ப் பொய்கையிற் பூவே போலவும்
 நாளினு நாளினு நந்திவனப் பெய்தித்
 170 தோளுந் தாளு முடம்புந் தலையும்
 உகிரு மயிரு மொருங்குகுறை வின்றி
 ஓதிய வளப்போ டியர்நெறி முற்றி
 அருவினை விச்சை யவனுா டுறைதலிற்
 பெருமலை யுலகம் பேணு மவாவொடு
 175 பறத்த லூற்றம் பிறப்பப் பைம்பூட்
 சிறப்பொடு புணர்ந்த சேயிழை மாதர்
 குடர்வயிற் கிடந்த குழுவிய துள்ளத்
 திடர்வகை யறியா னெவ்வ மெய்தி
 உணர்ந்தோ ருரைப்ப வரையிற் கேட்கும்.

(வாசவத்தையின் உண்டான விருப்பம்)

- 180 இருவகை யிமயமும் பெருகுபுனல் யாறும்
 நீலப் பருப்பமுந் தீபமு மப்பாற்
 கோல வருவியஞ் சிகரியு ஞாலத்
 தொருநடு வாகிய வுயர்பெருங் குன்றமும்
 பெருமலை பிறவு மருமையொடு புணர்ந்த
 185 இறுவரை யேறி யிமையோ ராடும்
 நறுமலர்ப் பொய்கையு நந்தா வனமும்
 உத்தர குருவினோ டொத்தவை பிறவும்

165. இறுத்தல் - விடையளித்தல்.

173. ஊடு - உள்ளே. அவன் உறைதலின்.

174. மலையுலகம் - விஞ்சையருலகு.

175. ஊற்றம் - முயற்சி. 178. எவவம் - துன்பம்.

181. பருப்பம் - பருப்பதம்; மலை, தீபம் - தீவு.

183. குன்றம் - மந்தரம்.

185. இறுவரை-பெரியமலை 186. நந்தாவனம்-நந்தனவனம்

ஆண்டுபோந் தெழுந்து காண்டஹ விழையா
ஐவகைச் சோதிட ரணிபெறு கற்பம்

190 கைவைத் தொழியந் கடந்துரென் றுப்பால்

அமரா பதியு மந்தரத் தெல்லையும்

நாகர்பூங் காவு நோக்குபு வருதற்

குற்றதென் மனனெனு முணர்வின ளாகி

மற்றுப்பிறர்க் குரையாண் மனத்தே யடக்கி

195 சுர்க்கொடு 1 பிறந்த விளந்தவிரி போல

மாக்கே பூகமு மருங்குலும் வருந்த

முலைக்கண் கயப்பத் தலைக்கவி னெய்தி

வளம்பாற் றன்மையின் வந்துபுடை யடுத்த

இளம்பாற் கெதிர்த விடந்த வாகிய

200 முலைபொறை யாற்று முனிவின் றலையும்

மலைபொறுத் தென்ன மகனையுந் தாங்கி

நொந்துபுற மெலிந்த தன்றியு மந்தரத்

தியங்கல் வேட்கைய னிருக்குந னாதலின்

அயங்கவ னழற்ற வசையு முர்துறிஇ

205 முக்கூட் டரத்த வொன்பசை விலங்கி

நெய்க்கூட் டிலங்கு நித்தில நிகர்த்துக்

கூரிய வாகிய நேரியன் முறுவற்

செவ்வாய் திறந்து சில்லென மிழற்ற

ஐதேந் தல்குலு மாகமு மசைஇ

189. ஐவகைச்சோதிடர் - சோதிட்கர் ஐவர் ; சந்திரன், சூரியன், மற்றக்கோள்கள், 27 நட்சத்திரங்கள், தாரகைகள் ; சூளா. துறவு 206. கற்பம் - கற்பலோகம். 190. உப்பால் - அப்பால்.

191. அந்தரம் - ஒருவகை மேலுலகம்.

198. பாற்று அன்மையின் - பாறுதலில்லாமையின்.

200. முனிவின் தலையும் - வெறுப்பின்மேலும்.

202. அந்தரம் - ஆகாயம்.

204. அயங்கு அவன் - அசங்குகின்ற அவன்.

205. முக்கூட்டரத்தம் - வெற்றிலைபாக்குசு சுண்ணாம்பு என்னும் மூன்றும் கூடுதலாலுளதாகும் செம்மைநிறம் ; உ. 4 : 91.

206. நெய்க் கூட்டில். 208. மிழற்ற - சொல்ல.

209. அசைஇ - வருந்தி.

பி - கி. 1 பிளந்த.

210 மைதேதாய் சுண்ணி மதியின் மெலியப்

(உதயணன் வாசவதந்தையின் விருப்பத்தை வினாவல்)

பசைவுறு காதற் பட்டத் தேவி

அசைவுறு வெந்நோ யறிந்த வரசன்

அசாஅ வரும்பொருள் யாதென வசாஅய்க்

கேட்பவஃ துரையான் வேட்பது விளம்பின்

215 நயந்தோர்க் காயினு நானுத்தக் கன்றென

உயர்ந்தோர் கொள்கையி னெண்டொடி யொதுங்க

மன்னவன் மறுத்து மடவோய் மற்று

.....

நின்னுயிர் மதிபா யாயி னென்னுயிர்

யானும் வேண்டே னுயிழை கேண்மோ

220 கூடிய கொழுநன் கொழுங்குடர் மிசைகுற

ஒடிய வள்ளத் துயர்துணைத் தேவியைக்

குறையிற் கேட்டுக் கொடுத்துநோய் தணித்த

மறையில் பெரும்புகழ் மன்னவன் போல

என்ன தாயினு மீகுவன் மற்றுநின்

225 இன்ன வெந்நோ யெத்திறத் தாயினும்

ஒடுங்கா வள்ளமொ டகற்றுவல் யானெனக்

கடுஞ்சூ ளறைஇக் காவலன் கேட்ப

(வாசவதந்தை தன் விருப்பத்தைக் கூறல்)

ஒழுக்கினுங் கற்பினு மிழுக்க மின்றெனப்

210. மதியின் - பூர்ணசந்திரன்போல.

212. அரசன் - உதயணன். 213. அசாஅ - விரும்புகிற.

213 - 4. உசாஅய்க் கேட்ப - ஆலோசித்துக் கேட்ப.

மகளிர் கருவுற்ற காலத்தில் அவர் விரும்பிய பொருள்களைத் தரு
தல் மரபு: “ஒடுங்கா வெழில்வேழம் வீழ்பிடிச் சூற்ற, கடுஞ்சூல் வயா
ழிற் கமர்ந்து நெடுஞ்சினைத், தீங்கட் கரும்பின் கழைவாங்கும்” (கூலி,
சு0: 26 - 8) என்பதும், ‘நம் வயாவிற்குத் தன்மனம் பொருந்தி நாம்
விரும்புமவற்றைத் தந்து மனக்குறை தீர்ப்பான் என உள்நுறையுவமங்
கொள்க’ என்னும் அதன் விசேடவுரையும் இதனை விளக்கும்.

220 - 23. ஒரு பழங்கதை.

227. கடுஞ்சூள் அறைஇ - கடிய சூளுறவு மொழிந்து.

பசையுய கேள்வனைப் பைந்தொடி வணங்கி

230) அசையா ஆக்கத் தடிகொன் னுள்ளம்
விசைகொ ணேன்றாள் 1 விச்சா தரர்போல்
மிசையே சென்றுற மேன்மே னெருங்கும்
இசையா வரும்பொரு ளிற்றென வுரைத்தல்
வசைதீர் வையத்து நகைய தாதலிற்

235 சொல்லிய திலனை மெல்லியன் மிழற்ற

(உதயனன் அமைச்சரோடு ஆராய்தல்)

எளிதெனக் கென்ன வமைச்சரோ டாராய்ந்
தொளிமலர்க் கோதா யுற்றபி னறியெனத்
துன்ப நீக்குந் தோழரோ டியைந்தே
இன்பக் கோட்டியு ளினிதி னிருந்து

240 பேராக் கழற்காற் பெருந்தகை வேந்தன்
ஆர்வலைய்த் தோளி யசானோய் தீரிய
ஆராய்ந் தனனா லமைச்சரோ டொருங்கென்.

க—வயாக் கேட்டது முற்றிற்று.

229. பசையுய - பற்றிய.

230. அசையா - மெலியாத. அடிகள் : விளி.

233 - 4. “இசையா வொருபொரு ளில்லென்றல் யார்க்கும்,
வசையன்று வையத் தியற்கை” (நாலடி. 111); “ஒல்லுவ தொல்லு
மென்றலும் யாவர்க்கும், ஒல்லா தில்லென மறுத்தலும் இரண்டும், ஆள்
வினை மருங்கிற் கேண்மைப் பாலே” புறநா. ௧௯௬ : 1 - 3.

233 - 5. கிட்டாப்பொருளை விரும்பல் பிறர் நகைத்தற்கிடமாத
லின், யான் மொழிந்திலேனென்று அவள் சொல்ல. [கும் பொருட்டு.

239. கோட்டி - கூட்டம். 241. அசானோய் : 213. தீரிய-தீர்வ

டி - மீ. 1 விச்சாதிரர்.

உ—இயக்கன் வந்தது.

(உருமண்ணுவா வருதல்)

ஆராய் தோழரோ டரசு னதன்றிறம்
ஒரா விருந்துழி யுருமண் னுவாவும்
ஆர னமைத்து வாண்டு நீன்மதில்
ஏரணி யுடைய விலாவா ணகமெனும்
5 ஊர்வயி னின்றும்வந் துதயணற் குறுகி

(உதயணன் உருமண்ணுவாவுக்கு உரைத்தல்)

வணங்கின னிருந்துழி மணங்கமழ் கோதை
கருத்தினை யெல்லாம் விரித்தவற் குரைப்பப்

(உருமண்ணுவா ஓர் இயக்கனைப்பற்றிக் கூறுதல்)

பொறியுடை மார்பவது புணர்க்கும் வாயில்
அறிவல் யானஃ தருளிக் கேண்மதி
0 வெற்றத் தானையும் வேழமு நீக்கி
உற்றோர் சிலரோ டொருநா ளிடைவிட்டு
வேட்டம் போக வேட்டுநீர் பெறாஅ
வெம்பர லழுவத் தெம்பரு மின்மையின்

உ—இயக்கன் வந்தது.

[வாசவதத்தையின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு உதயணன் எந்திரப்போறி ஒன்று செய்ய நினைந்து உருமண்ணுவாவின் கோற்படி தனக்கு நட்பாளனாகிய நஞ்சுகனேன்னும் இயக்கனொருவனைநினைத்ததும் அவன் வந்ததும் இதனால் அறியலாகும்.]

1. அதன் திறம் - வயாத்திர்க்கும் வகையை.
2. ஒரா இருந்துழி - கருதிக்கொண்டிருந்த இடத்து.
3. வாள் நடு - வாட்படைகள் நடப்பட்டிருக்கும்.
6. கோதை - வாசவதத்தையினுடைய.
7. அவற்கு உரைப்ப - அவ்வுருமண்ணுவாவிற்கு உதயணன் சொல்ல.

8. பொறி - உத்தம இலக்கணமாகிய மூன்று வரிகள் ; “மார்பிற், செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பின்” (முருகு. 104 - 5); “பொறிகுலாய்க் கிடந்த மார்பிற் புண்ணியன்” (சீவக. 1706); திருமகளெனினுமாம்.

10. வெற்றத்தானை - வெற்றியையுடைய சேனை.
12. வேட்டையாடப் போய் நீர்வேட்டு அதனைப் பெறாமல்.
13. அழுவம் - பரப்பு. எவ்விடத்தும் நீரில்லாமையால்.

- மதிமயக் கெய்திப் புதுமலர்க் காட்டுட்
 15 தெய்வதை யுண்டெனிற் கையற 1லோம்புகெனப்
 பாற்படு பலாசி னோக்கமை கொழுநிழற்
 குரவம் பாவைக் குறுமலர் நசைஇ
 அரவ வண்டினம் யாழென வார்ப்பத்
 தெறுகதிர்ச் செல்வன் முறுகிய நண்பகல்
 20 அசைந்தியாங் கிடந்தன மாக வவ்வழி
 இசைந்த வெண்டுசி லேற்ற தானையன்
 கைந்துண் மீக்கோள் கச்சினோ டணவர
 அந்நண் சாந்த மெழுதிய வாகத்தன்
 காசுகண் ணரிந்து கதிரோளி சுடரும்
 25 மாகில் வனப்பினன் மறுமதித் தேய்வென
 ஏக வார மிலங்கு கழுத்தினன்
 நிழல்படு வனப்பி னீலத் தன்ன
 குழல்படு குஞ்சியுட் கோல மாக
 ஒன்செங் கழுநீர்த் தெரிய லடைச்சித்
 30 தன்செங் கழுநீர்த் தகைமலர்த் தாரினன்

15. தெய்வம் இருப்பின் அது நமது கையறவைப் பரிகரித்திடுக
 வென்று; தெய்வதை: சிறுபஞ்ச. 43.

16. பலாசு - புரசமரம். நோக்கு - அழகு.

17. குராமலரைப் பாவையென்றல் மரபு.

18. “அரவ வண்டின மார்த்துடன் யாழ்செயும்” (சிலப். கஉ :
 ‘மரவம்’); “அரவ வண்டொடு தேனினம் யாழ்செயும்” (சீவக. 1196),
 “யாழிசை யினவண் டார்ப்ப” ழுல்லை. 8, அடிக்.

19. முறுகிய - வெம்மை மிக்க. நண்பகல் - நடுப்பகல்.

20. அசைந்து - வருந்தி.

22. மீக்கோள் - மேற்போர்வை. அணவர - பொருந்த.

24. காசு கண்ணரிந்து - குற்றத்தை நீக்கி.

26. ஏகவாரம் - ஏகாவலியென்னு முத்துவடம்.

27 - 8. நிழல் - ஒளி. நீலத்தன்ன - இந்திரநீலமணியையொத்த;
 “இந்திர நீலமொத் திருண்ட குஞ்சி” கம்ப, மிதிலை. 56.

29. அடைச்சி - செருகி.

டி - டி. 1 லோம்பென.

ஆயிர நிறைந்த வணிமலர்த் தாமரைச்
சேயொளி புரையுந் திகழொளிக் கண்ணினன்
களைக ணையோ ரினையவன் றேன்றி
யாவிர் மற்றுநீ ரசைவுபெரி துடையீர்
35 ஏக லாற்றீ ரென்னுற் றீரென

.....போத நேற்றும்
தெய்வ மகனெனு மையுற வகல
அறிய வேண்டி நெறிமையி னாடி
முன்னுப காரத்தின் முழுப்பய னிகர்ப்பதோர்
40 பின்னுப காரம் பெயர்த்தல் விரும்பி
என்னரும் கருதா னிறந்த பின்னர்

.....
நன்னர் நெஞ்சத்து நயம்பா ராட்டி
எம்மி னாகா விடர்கண் கூடின்
உம்மை யாழு நினைத்தன மொழுகுதும்
45 அன்ன மாண்பே 1மறிகபின் யாரென
உண்மை யுணரிய வொருங்குநாங் குறைகொள
வச்சிர வண்ணனை வழிபட் டொழுகுவேன்
நச்சு 2 நண்பி னஞ்சுக நென்னும்
இயக்க நென்னை மயக்கற வுணர்ந்து
50 மறப்பின் றொழுகு நயப்பொடு புணர்ந்த

-
31. ஆயிரம் இதழ்களையுடைய தாமரை கமலமென்று கூறப்படும்.
33. களைகண் - ஆதாரம். 34. அசைவு - வருத்தம்.
40. பெயர்த்தல் - மீட்டுஞ் செய்தலை. அவன் விரும்பி.
41. என்னரும் - எதனையும்.
45. அறிகபின் - பின்பு அறிவாயாக. யாரென - நீ யாரென்று.
42 - 5. இ. 3 : 26 - 9. 46. குறைகொள - குறையிரப்ப.
47. வச்சிரவண்ணன் - குபேரன் ; இ. 3 : 88 ; “ வச்சிர, வண்ண
றய் வாழ்வார் மகிழ்ந்து ” (ஏலாதீ, 50); “ வச்சிர வண்ணன் காப்ப ”
சீவக. 2494) ; ‘வைச்சரவணன்’ என்னும் வடமொழிச்சிதைவு.
50. மறப்பின் றொழுகும் - மறவா திருமின்.
பு - மீ. 1 மறிந்தபின். 2 நண்பினஞ்சுதன்.

- நன்னட் பாளனேன் யானினி நுமக்கென
என்னட் பறிமி னென்று மென்வயின்
எள்ள வில்லா துள்ளிய காலை
ஒதியி னோக்கி யுணர்ந்தியான் வருகேவன்
55 ஈதியன் மந்திர மென்று கூறி
என்பெயர் நினைந்தா லெவ்விடத் தாயினும்
துன்ப நீக்குவெ னென்றவன் றந்த
மந்திர மறந்திலேன் மறங்கனல் வேலோய்
வல்லை யாகி யொல்லை யவனைப்
60 பொழுதொடு நினையென வெழுதினன் கொடுப்ப

(உதயணன் இயக்கனை நினைத்தது)

வடிவேன் மன்னனும் படிவமொ டிருந்து
வாய்மையின் வழாஅத் தூய்மைய னாகி
நினைப்பிற் றிரியா நெறிமையி னோதி

(இயக்கன் வந்தது)

- இமைப்போன் கண்மிசை யிலங்கிய வொளியொ
65 டன்றவன் கண்ட யாக்கையுங் கோலமும்
இன்றிவ னுணரு மியல்பின னாகி
நயப்புறு நெஞ்சமொடு நண்புமீக் கூரி
இயக்க னவ்வழி யிழிந்தன னினிதென்.

உ—இயக்கன் வந்தது முற்றிற்று.

54. ஒதி - ஒருவகை ஞானம்.
என (51) என்று அவ்வியக்கன் கூறி (55.)
59. வல்லை ஆகி - வல்லமையை உடையாயாகி. ஒல்லை - விரை
வில். அவனை - அந்த நஞ்சுகனென்னும் இயக்கனை.
60. எழுதினன் கொடுப்ப - உருமண்ணுவா அம்மந்திரத்தை எழு
திக்கொடுக்க. 61. படிவம் - விரதம்.
63. அம்மந்திரத்தை ஒதி.
64. இமைப்போன் கண்மிசை - உதயணன் கண்ணில்.
65. அவன் முன்பு வேட்டையாடச்சென்ற காட்டினிடத்து.

௩—இயக்கன் போனது.

இயக்க னவ்வழி யிழிந்தனன் றேன்றி
மயக்கந் தீர்த்த மாசறு நண்பின்
அலகை யாகிய வரச குமாணை
உலகுப சாரத் துறைமுறை கழித்துக்

(இயக்கன் கூற்று)

- 5 கிளையின் மன்னர் கேளிர் சூழத்
தனையகப் பட்ட காலையுந் தனையவிழ்
வண்ணக் கோதை வாசவ தத்தையொடு
பண்ணமை பிடிமிசைப் படைநரு மொழியத்
தனியே போந்தோர் கனிகவர் கானத்துக்
- 10 கூட்டிடைப் பட்ட கோட்புலி போல
வேட்டிடைப் பட்ட வெவ்வப் பொழுதினும்
அருந்திற லமைச்ச னறிவி னாடித்
திருந்திழை யல்குற் றேவியைப் பிரிப்ப
வருந்திய நெஞ்சமொடு மகத நன்னுட்
- 15 டாசிகந் தடர்த்த வாறு வெகுளித்
தருசுகன் றங்கையைத் தலைப்பட் டெய்திய

௩—இயக்கன் போனது.

[வந்த இயக்கன், பத்திராபதி யென்னும் பெண்யானையாக வந்தவள் ஒரு தேய்வமகளென்றும் அவளை நினைந்தால் உடனே வந்து பொறியை எளிதில் இயற்றித்தருவாளென்றும், அவளை நினையென்றும் உதயணனுக்குக் கூறி அவளை நினைத்தற்கு ஒருமந்திரத்தையும் உபதேசித்துவிட்டுத் தன்னிடம் சென்றது இதனால் அறியலாதும்.]

- 2 - 3. நண்பின் அலகை - நட்பிற்குப் பேரெல்லையாகிய.
4. உலகத்தவர் செய்யும் உபசார வகைகளை முறையே செய்து.
5. கிளை இல் மன்னர் - பகையரசர்.
6. தனை - சிறை; கட்டு.
8. படைநர் - படைவீரர். 10. கோள் - கொலைத்தொழில்.
11. வேடரிடத்து அகப்பட்ட துன்பத்தையடைய காலத்தும்.
12. அமைச்சன் - பூகி. 13. வாசவத்தையைப் பிரிக்க.

துயரக் காலத்துத் தொன்னக ரெய்திய
பகைகொண் மன்னனைப் பணித்த பொழுதினும்
துயரந் தீர்க்குந் தோழனென் றென்னைப்

- 20 பெயராக் கழலோய் பேணு யாகி,
ஒன்றிய செல்வமொ டுறுக ணில்லா
இன்று நினைத்த தென்னெனப் படுமென
வெஞ்சின வீரனை நெஞ்சமக் கழறப்

(உதயணன் கூற்று)

பட்டவை யெல்லா.....மெங்களின்

- 25 மாறடு வேலோய் மற்றவை தீர்தலின்
எம்மிற் தீரா விடர்வரி னல்லதை
நினை நினைத்த நீர்மைத் தன்மென
உள்ளிய தில்லென வுள்ளங் குளிர்ப்பத்
தருவன நாடி முகமன் கூறி

- 30 அஞ்சொன் மழலை யவந்திகை யென்னுநி,
நெஞ்சமர் தோழி நிலைமை கேண்மதி
மிசைச்செல வசாஅ விழும வெந்நோய்
1 தலைச்செலத் தானுந் தன்மனத் தடக்கி
ஏறக் கரும மிதுவென வெண்ணிக்

- 35 கூருண் மறைப்ப ஆறவ னாடி

-
17. தொன்னகரெய்திய - கோசம்பியைக் கைப்பற்றிய.
18. ஆருணியை வென்ற காலத்தும்.
20. பெயராககழலோய் - பிறக்கடி யிடாத கால்களையுடையவனே.
பேணுயாகி - விரும்பாயாகி.
21. உறுகண் - துன்பம்.
23. உதயணனைநோக்கி மனத்திற் படுப்படி சொல்ல.
26 - 9. இ. 2 : 43 - 5.
30 - 31. நின்றோழி யென்பது, “ அன்னணின் ரோழி ” (சீவக.
1599) என்பது போல நின்றது. [நோய்.
32. மேலே செல்லுதற்கு விரும்புகின்ற துன்பத்தையுடைய வயா
33. தலைச்செல - மிக.
34. ஏறக்கருமம் - முற்றுப்பெறாத காரியம்.
35. ஊறு - உற்ற துன்பத்தை. அவன்நாடி - அவனிடத்து
ஆராய்ந்து ; அவண் நாடியெனப் பிரித்தலும் பொருந்தும்.
. பி - மீ. 1 தலைச்செலருணுந்.

- உற்றியான் வினவ விற்தென விசைத்தனள்
 மற்றியார் தீர்க்கு மதுகை யறியேம்
 நயந்த நண்பி னன்னர் நோக்கி
 உடையழி காலே யுதவிய கைபோல்
 40 நடலை தீர்த்த னண்பன தியல்பென
 உரத்தகை யாள வுள்ளினே னென்னத்
 திருத்தகு மார்வன் நிறவதிற் கிளப்பத்

(நஞ்சுகள் கூற்று)

- தாரணி மார்ப காரணங் கேண்மதி
 மெச்சார்க் கடந்த மீளி மொய்ம்பின்
 45 விச்சா தாருறை யுலகம் விழையும்
 திருமக னாகின் பெருமனைக் கிழத்தி
 வயிற்றகத் துறைந்த நயப்புறு புதல்வன்
 அன்ன னாகுத நிண்ணிதி னாடி
 மெய்ப்பொரு டெரியு மிடைதார் மன்னவ
 50 பொய்ப்பொரு ண்கிய விப்பொருள் கேண்மதி
 உள்ளிய வசாஅவஃ தொளியின்று கிளப்பின்

36. பலமுறை யான் கேட்க இன்னது என்று சொன்னாள்.
 37. மதுகை - வலி. 39. உதவிய - உதவச்செல்கின்ற.
 40. நடலை - வருத்தம்.
 39 - 40. “ உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே, இடுக்கண்
 களைவதா நட்பு ” குறள், 788.
 41. ‘ உரத்தகையாள ’ என்றது நஞ்சுகளை; விளி.
 42. திருத்தகுமார்வன் - உதயணன். திறவதின் - நன்றாக.
 44. மெய்ச்சார் - பகைவர்; துதியாதவரென்றபடி. மீளி
 மொய்ம்பு - திண்ணியதோள்.
 46. நால்வருள் வாசவதத்தை முதல் மனைவியாதலின் ‘ பெரு
 மனைக் கிழத்தி ’ என்றான். [அரசனாவான்.
 45 - 7. புதல்வன் வித்தியாதாருலகத்தாரால் விரும்பப்படுகின்ற
 48. அத்தன்மையை யுடையனாலை உறுதியாக ஆராய்ந்து.
 51. அசா அஃது - அவ்விருப்பத்தை. ஒளியின்று - ஒளியாமல்.

(பிடிபின் பண்டைவாலாறு)

- மஞ்சுருழ் நெடுவரை விஞ்சத் தடவித்
திருமலர் கெழீஇய தெண்ணீர்ப் படுவின்
நருமதைப் பெயர்யாற் றொருகரை மருங்கின்
55 எண்ணரும் பருப்பத மென்னு மலைமிசை
ஒண்ணிதிக் கிழவ னுரிமையொ டிருந்துழிக்
கண்ணணங் குறாஉங் காரிகை நீர்மைப்
பத்திரை மேனகை திலோத்தமை யொருத்தி
பத்திரா பதியோ டுருப்பசி ¹ யரம்பைமுதற்
60 பாடகஞ் சுமந்த சேடுபடு சேவடி.
நாடக மகளிர் நாலிரு பதின்மருட்
பல்வளைப் பனைத்தோட் பத்திரா பதியெனும்
மெல்லிய றன்னை வேந்தன் விடுக்கவப்
பணிபொடு சென்று பணிமலர் பொதுளிய
65 ஆலங் கானத் தாற்றயன் மருங்கின்
இணருந் தளிரு மிருஞ்சினைப் போதும்
பிணர்படு தடக்கையிற் பிறவு மேந்தி
ஒண்ணுத லிரும்பிடி யொன்றே போலக்
கண்ணயற் கடாஅத்துக் களிவண் டோப்ப
70 மாறுதனக் கின்றி மறமீக் கூரி
ஆறுதனக் கரண வணிநல ² நுகர்ந்து

52. விஞ்சத்தடவி - வந்தமலைப் பக்கத்துள்ள காடு; க. 51: 5, அடிக்; ச. 58: 32, அடிக். 53. படு - மடு.

56. குபேரன் மனைவியோடிருந்த காலத்து.

58 - 9. ஒருத்தி பத்திராபதி - பத்திராபதியாகிய ஒருத்தி.

60. சேடு - பெருமை. 61. நாலிருபதின்மர் - எண்பதின்மர்.

63. வேந்தன் - குபேரன்.

66. இணர் - பூங்கொத்து.

67. பிணர்படுதடக்கை - சருச்சரை பொருந்திய வளைந்த கை.

69. கண்ணின் அயலிற் பிறக்கும் மதத்தில் மொய்க்கும் வண்டு களை ஒட்ட; "கண்ணயற் பிறந்த கவுளழி கடாஅத்த, அண்ணல் யானை" (தொல். களவு. கு. 11, ந. மேற்.) 68 - 9. பிடிகள் ஒப்ப.

71. ஆறு அரண - ஆறே பாதுகாவலாக.

பி - ம். ¹ யரம்பையெனப். ² கரந்து.

மருப்பிடைத் தாழ்ந்த பருப்புடைத் தடக்கை
செருக்குடை மடப்பிடி சிறுபுறத் தசைஇ
நறுமலர் நாகத் துழ்முதிர் வல்லிப்

- 75 பொறிமலர் சும்பம் புதைய வுதிர
அஞ்சாப் பைங்கனோர் வெஞ்சின வேழம்
எழுவகை மகளி ரின்ப மெய்தி
அகமகிழ்ந் தாடு மண்ணல் போல
நின்ற வின்ப நேயங் காணா

(பத்திராபதி யாணைப்பிறப்பை விநும்பல்)

- 80 விழுநிதிக் கிழவன் விழையுங் காதலின்
நாடக மகளிர் நலத்தொடு புணர்ந்த
பாடகச் சீறடிப் பத்தி ராபதி
தான மகளிரொடு தண்புனல் யாற்றயற்
கானத் தாடிக் கடவா நின்றோள்

- 85 ஊழலர்ச் சோலையூடுவந்துவினை யாடும்
வேழப் பிறவும் விழைதக் கதுவென
உள்ளம் பிறழ்ந்ததை யுள்ளகத் தடக்கி

(பத்திராபதி துபேரன் முன்செல்லுதல்)

வள்ளிதழ் நறுந்தார் வச்சிர வண்ணன்
அடிநிழல் குறுகிய காலை மற்றென்

- 90 மனத்ததை யியைகென நினைத்தனள் செல்லா

-
72. பருப்பு - பருமை. [பிடரியில் வைத்து.
73. தடக்கை சிறுபுறத்து அசைஇ - வளைந்த துதிக்கையைப்
74. நாகம் - சுரபுன்னை; வேறுவகை மரமுமாம்.
75. சும்பம் - மத்தகம்.
76 - 7. ஏழ்பருவமகளிர்: நீராட்டரவமென்னும் பகுதியைப்
பார்க்க. 78. அண்ணல் - தலைவன்.
79. காணா - (பத்திராபதி) கண்டு. 83. தானம் - வித்தியாதர
85. ஊழ் அலர் - உதிரும் மலர்களையுடைய. [ருலகம்.
86. வேழப்பிறவும் - யாணைப் பிறவியும்; “அறவாழி யந்தணன்
ரஞ்சேர்ந்தார்க் கல்லாற், பிறவாழி நீந்த லரிது” (குறள், 8); “பிற
வாழிக் கரைகண் டாரே” வில்லி - பாரதம், கிருட்டினன்து. 1.
87. பிறழ்ந்ததை; ஐ: சாரியை. [துச்சென்று.
89 - 90. என்கருத்து முற்றுப்பெறவேண்டுமென்று அவன் நினைத்

(குபேரன் அவனைச் சபித்தல்)

- பிடியெழி னயந்து பெயர்ந்தன ளிவனென
ஒன்றிய வுறுநோ யோதியி னோக்கிச்
செயிர்த்த வுள்ளமொடு தெய்வ விற்பம்
பொறுத்தல் செல்லாது வெறுத்தனை போன்மென
- 95 வேழ நினைஇ வேட்கை மீதுர்ந்
துழவினை வகையி னுடம்பிட் டேக
நன்றியில் விலங்கின் பிறவி நயந்துநீ
கானஞ் செய்தது காரண மாக
மலைக்கணத் தன்ன மாசில் யானையுள்
- 100 இலக்கண மமைந்ததோ ரிளம்பிடியாகிப்
பிறந்த பின்பைச் சிறந்துநீ நயந்த
வேக யானையொடு விழைந்துவினை யாடிப்
போக நுகர்க்கெனப் போற்றா னாகிச்
சாவ மற்றவ னிடுதலுஞ் சார்ந்து

(பத்திராபதி வினாது)

- 105 தேவ வாய்மொழி திரியா தாகலின்
நீடுபெற லரிதா நெடுங்கை விலங்கின்
வீடுபெறல் யாதென விளங்கிழை வினவ

(சாபவிடை)

அண்ண னற்றா எவந்தியர் கோமான்
பண்ணமை வாரியுட் பண்ணுப் பிடியாப்

-
92. ஒதியின் - ஞானத்தால். நோக்கி - அறிந்து.
94. வெறுத்தனை போன்மென - வெறுத்தனையென்று,
97. நன்றி இல் - நன்மையில்லாத.
98. கானம் - இசைப்பாட்டு.
99. மலைக்கணத்து - மலைக்கூட்டங்களை. 101. நயந்த - விரும்பிய.
103. நுகர்க்க என - அனுபவிப்பாயென்று.
104. சாவம் - சாபம். அவன் - குபேரன்.
106 - 7. விலங்கின் வீடுபெறல் - யானைப் பிறவியினின்றும் விடுதி
பெறுதற்குரிய வழி. விளங்கிழை - பத்திராபதி.
108. தான் - முயற்சி. அவந்தியர் கோமான் - பிரச்சோதனன்.
109. வாரி - யானைக்கூடம்.

- 110 பற்றப் படுதி பட்ட பின்னாள்
 அலகை யாகிய வைம்பெருங் குலத்துக்
 கொலைகெழு செவ்வேற் குருகுலக் குருசில்
 உலகம் புகழு முதயண குமாணைப்
 பிறைமருப் பியாணைப் பிரச்சோ தனன்றமர்
- 115 சிறைகொளப் பட்டுச் செல்லா நின்றழி
 மண்ணமை நெடுந்தோண் மறமாச் சேனற்குட்
 பண்ணமை பிடியாய் நீயு மவற்றுள்
 யானை வித்தகர் தானத்தின் வடிப்ப
 நடையொடு நவின்ற காலை யவ்வழிப்
- 120 படைபுடை வேந்தன் பனிநீர் விழவினுட்
 குடைகெழு வேந்தன் குருகுலக் குருசில்
 ஒண்ணறுந் தெரிய லுதயண னேறப்
 பண்ணிச் செல்க பத்திரா பதியென
 வீர வேந்தன் விளங்கிழைக் குறுமகள்
- 125 வார்வனைப் பனைத்தோள் வாசவ தத்தையை
 ஆர்வ வுள்ளத் தவனுட னேற்றி
 ஊரப் படுநீ யோரிரு ளெல்லையுள்
 உலப்பரு நீளதர் தலைச்செல வோடிக்
 கால கூட மென்னும் வெந்நோய்
- 130 சாலவும் பெருக மேன்மே னெருங்கி
 விலக்குவரை நில்லாது வெம்பசி நலிய

110. பற்றப்படுதி - அகப்படுத்தப்படுவாய்.

111. அலகை - எல்லை. ஐம்பெருங்குலம்: இஃதுவாகுலம், ஹரிகுலம், குருகுலம், நாதகுலம், உக்கிரகுலமென்பன; இது சைன நூலிற் கண்டது.

112 - 3. குருகுலக் குருசிலாகிய உதயணகுமாணை.

118. வடிப்ப - தொழிலில் திருத்த.

121. வேந்தன் - பிரச்சோதனன்.

121 - 2. குருகுலக் குருசிலாகிய உதயணன் ஏறும்படி.

126. ஏற்றி - ஏற்ற.

127. 'நீ' என்றது பத்திராபதியை நோக்கி.

129. காலகூடமென்பது யானையை வருத்தி மரிக்கச் செய்வ தொரு நோய்; 'ககிம்பிணி கனற்ற' (க. 52: 116) என்றார் முன்னும்.

வீழ்ந்த காலே மேயவ னத்தலை

ஆய்ந்த வுள்ளமொடு சேர்ந்தன னாகி

அஞ்சா தைம்பத நினைமதி நீயென

135 எஞ்சா தவணீ யியல்பினிற் றிரியாது

சுந்தையொடு முடிந்தது காரண மாக

ஊனமை விலங்கி னுடம்பவ னொழிய

(பத்திராபதி பழைய உருப்பெற்றுக் குபேரனை அடைந்து வணங்கல்)

ஈனமில் யாக்கையோ டிவ்வழி வந்துநின்

முன்னைப் பேரொடு பெண்ணுரு வெய்தி

140 இத்துணை வாழ்தியென் றுரைக்கப் பட்ட

அன்ன தன்மையோ டிறந்த வாயிழை

(பத்திராபதி குபேரனை வரம் வேண்டிக் கொள்ளல்)

மன்னருண் மன்ன நின்னரு ணிகர்க்கும்

மாற்றுப கார மனத்தி னெண்ணி

நிச்ச நிரப்பி நிலமிசை யுறைநர்க்

145 கெச்சம் பெறுத லின்ப மாதலின்

மற்றது முடிக்கு முயற்சியோ டெற்றதன்

வளசிதிக் கிழவனை வாழ்த்துவனள் வணங்கி

அளவி லின்பத் தாடலிற் பணிந்து

பெருவரம் பாகிய பொருவில் செல்வவோர்

150 சிறுவரம வேண்டுமென் றிரியா தீமென

நிவந்த வன்பி னுவந்தது கூறெனக்

கவிழ்ந்த சென்னியள் கைவிரல் கூப்பி

வன்க னுள்ளத்து மன்னர்க் கொவ்வா

132. மேயவன் - உதயணன்.

134. ஐம்பதம் - பஞ்சமஸ்கார மந்திரம். என - என்று உப

138. ஈனமில்யாக்கை - தெய்வவுடம்பு. [தேசிக்க.

143. மாற்றுபகாரம் - பிரதிபுபகாரம்.

144. நிச்சநிரப்பு - நித்தியதரித்திரம் ; குறள், 532.

145. எச்சம் - சந்ததி. 147. நிதிக்கிழவனை - குபேரனை

148. ஆடலின் - ஆடலுடன்.

150. என - என்று பத்திராபதி கேட்ப.

151. - அதுகூறென்று குபேரன் சொல்ல.

- அங்கவ னுள்ளமோ டருண்முந் துநீஇ
 155 என்குறை முடித்தே னினியென் னாது
 துன்புறு கிளவியிற் றென்னல மழுங்கத்
 திருமலர் நெடுங்கண் டெண்பனி யுறைத்தந்
 தருமணி யாகத் தகல நனைப்ப
 எவ்வ வுள்ளமோ டிரத்த லாற்றான்
 160 தைவந் தளித்துத் தக்கது செய்தோய்
 படர்கூ ரியாக்கையுட் பற்று விட்டகன்
 றிடர்தீர்ந் தினியை யாகவென் குறையெனச்
 (உதயணனுக்காக மகப்பேறு வேண்டல்)
 கடவது கழித்த காவலன் றனக்கோர்
 மறுவில் சிறப்பினோர் மகனை வேண்டுவேன்
 165 பெறுதற் கொத்த பிழைப்பில னாயினும்
 அறாஅ வருநிதிக் கிழவ னதனை
 மறாஅ தருளென மடமொழி யுரைப்பப்
 பெரிதவ னுணர்ந்து பெற்றனை நீயெனச்
 (குபேரன் சௌதர்மேந்திரனை ஏத்தல்)
 சொரிதரு விசம்பிற் சோதமற் குறுகிப்
 170 பாத்தில் பெருமைப் பரதன் முதலாச்
 செய்த்தின் வந்ததின் குலமுஞ் செப்பமும்
 வைத்த காட்சியும் வல்லிதிற் கூறிச்
 சிதைவில் செந்நெறி சேர்நதுபின் றிரியா
 உதையண குமரற் குவகையிற் றேன்றுமோர்
 175 சிறுவன் வேண்டுமது சிறந்ததென் றேத்தப்

-
154. அவன் - உதயணன்.
 157. உறைத்தந்து - துளித்து.
 162. இனியையாக - இனிமையையுடையாயாகு.
 163. காவலன்றனக்கு - உதயணனுக்கு.
 166. நிதிக்கிழவன்: அண்மைவிளி.
 169. சோதமன் - சௌதர்மேந்திரன்.
 170. பரதன் - பரதசக்கரவர்த்தி.
 171. செய்த்தின் - நெடுநாளாக, செப்பம் - செம்மை.
 172. காட்சி - நல்லறிவு.
 175. சிறுவன் - பிள்ளை. ஏத்த - குபேரன் துதிப்ப.

(சௌதர்மேந்திரன் சோதவனுக்குக் கட்டளைவிடுதல்)

பின்னை மற்றவன் மன்னிய வேட்கையொடு
விச்சை பெய்தி வெள்ளியம் பெருமலை
அச்சமி லாழிகொண் டாசுவீற் றிருத்தற்கு
நச்சி நோற்றவோர் கச்சமில் கடுத்தவச்

180 சோதவ நென்னு மிருடி யுலகத்துத்
தேவ யாக்கையொடு போக மெய்திய
சிதான வகையி னினைத்தினி திருந்தனன்
நாவலந் தண்பொழி னலத்தொடு தோன்றிப்
பாவ நீக்கிய பரதன் பிறந்த

185 ஆப்பெருந் தொல்குடித் தோன்றி யிப்பால்
மாசில் விஞ்சையர் மலையகந் தழீஇ
ஆழி யுருட்டி யென்வயின் வருஉம்
ஊழி யிதுவென வுணரக் கூறி
ஆய வெள்ளத் தவனை யழைத்தே

190 குறையா விருந்தவக் கிழவனை நோக்கி
மன்னிய வத்தவன் நேவி வயிற்றுள்
துன்னினை படுநா ளின்ன தாதலின்

.....

.....நூலவ னுரைப்ப

(சௌதர்மேந்திரன் சோதவனை விடுத்தல்)

மேலையம் பாற்கடல் வெள்ளேறு கிடந்த

195 1 வாவிதழ் நலுமலர் வைகறை யாமத்துக்
கனவின் மற்றவன் கையிற் கொடுத்து

-
177. வெள்ளியம்பெருமலையில், 178. ஆழி - ஆஞ்ஞாசக்கரம்.
179. கச்சம் - ஒருவகைப்பேரளவு.
181. எய்திய - அடைதற்கு.
183. நாவலந் தண்பொழில் - சம்புத்தீவம்.
187. வருஉம் - வருவான். 188. ஊழி - முறைமை.
189. ஆயவெள்ளத்து - முனிவர்களின் கூட்டத்திடையே உள்ள.
190. தவக்கிழவனை - அவனை (சோதவனென்பவனை); சுட்டுப்
191. வாசவதத்தை வயிற்றில். [பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது.
196. அவன் - உதயனனுடைய.

பி - மீ. 1 வாலிதினறுமலர்.

வினையி னெதிர்பொருள் விளங்கக் காட்டென
இந்திரன் விடுத்த காலை வந்தவன்

(சோதவன் பத்திரையை உதயணன்பால் அனுப்பல்)

பைந்தளிர்க் கோதைப் பத்திரைக் களிப்ப

200 னுள்ளரி மழைக்கட் டேவியை யுள்ளரி

பள்ளி கொண்டுழிப் பரிவுகை யகல

வெள்ளிய நறும்பூத் தந்தனன் விளங்கிழை

ஆர்வ வுள்ள முடையோர் கேண்மை

தீர்வதன் மம்ம தேர்துணர் வோர்க்கே

205 ஆயினு மக்குறை முடித்த லாற்றுவென்

(பத்திராபதியின் நன்றியறிவு)

தானவட் டந்தன டளிரிய லாதவின்

இதுவு நன்னயஞ் சிறிதென வதனைத்

தான்வெளிப் படாஅ ளின்னு நுனக்கோர்

வான்வெளிப் படுஉம் வாரி விழுப்பொருள்

210 தருதல் வேட்கை யொருதலை யுடையள்

(இயக்கன் பத்திராபதியைத் தீயானிக்கும்படி கூறல்)

ஆனாக் கடுந்திற லண்ண லதனால்

மேனாட் கிழமை விண்ணவர் மகளை

மனத்தி னுள்ளரி மந்திரங் கூறி

நினைத்த பொழுதின் நின்முனர்த் தோன்றும்

215 தோன்றிய பின்னர்த் தோன்றலைத் தந்த

மகனது வரவு முறைமையி னுணர்த்துநீ

அகனமார் துரைத்த வபாஅ வரும்பொருள்

இற்றென வுரைத்தலு முற்றிழை தீர்க்கும்

மற்றிது முடியா ¹ தாயின் மறித்தும்

198. இந்திரன் - செளதர்மேந்திரன். அவன் - குபேரன்.

199. பத்திரை - பத்திராபதி. 203 - 4. = ௫. 5: 33 - 4.

212. விண்ணவர் மகளை - பத்திராபதியை. 213. ௫. 4: 7.

214. தோன்றும்-தோன்றுவாள். 216. உணர்த்தும்-உணர்த்து

218. இற்று என - இதுவென்று. தீர்க்கும் - தீர்ப்பாள். [வாள்.

பி - ம. 1 தாயினும்.

(இயக்கன் ஒரு மந்திரத்தை உபதேசித்தல்)

220 வருவல் யானென 1 வருபதம் கொடுத்துக்
குறிகொண் மாற்றங் கொள்ளக் கூறிச்
சென்றியான் வருவல் செம்மல் போற்றெனக்
குன்ற நன்மொழி யொன்றல பயிற்றிக்
கடிகமழ் மார்ப கவல லென்று

(இயக்கன் செல்லுதல்)

225 தொடியுடைத் தடக்கையிற் றேழுனைப் புல்லிப்
பசும்பொற் பல்கலம் பல்லு ழிமைப்ப
விசம்பின் மின்னென மறைந்தனன் விரைந்தென்.

௩—இயக்கன் போனது முற்றிற்று.

220. வருவல் - வருவேன். ஒருபதம் - ஒரு மந்திரத்தை.

225. தொடி - வீரவளை. தோழனை - உதயணனை.

227. மறைந்தனன் - இயக்கன் மறைந்தான்.

பி - ம். 1 வரும்பதம்.

சு—வயாத் தீர்ந்தது.

(உதயணன் செயல்)

விசம்பின் மின்னென விரைந்தனன் மறைந்தபின்
பசும்பொற் பைந்தார்ப் பனிமதி வெண்குடை
ஒன்றிய வொழுக்கி னுதயண மன்னன்
குன்றகச் சாரற் குளிறுபு வீழ்ந்த

சு—வயாத் தீர்ந்தது.

[வாசவதந்தையின் ஆசையைத் தீர்த்துத் துயிலும் உதயணனுடைய கவலையை அறிந்த பத்திராபதியேன்னும் தெய்வமகள் ஒரு தச்சனாகவந்து ஆகாயத்திற்செல்லும் எந்திரமொன்றைச் செய்வித்து அதில் அவர்களையும் மற்றும் சிலரையும் ஏற்ற உதயணன் ஆகாயவழியே சென்று பலதேயங்களையும் காட்டி மீட்டும் நகரிடத்தே செந்தமையின் வயாநோய் தீர்த்தமை இதனுலறியலாதம்.]

4. குளிறுபு - முழக்கி.

- 5 இரும்பிடித் தோற்றமு மிறுதியுங் கேட்டு
விரும்பிய வுள்ளமொடு விரைந்தன னிருந்தபின்
அருமறை விச்சைப் பெருமறை தொடங்கி
வடிக்கண் மாதர் வருத்த நோக்கி
நெடிக்கு மவாவென நெஞ்சி னினைஇ
10 உள்ளத தன்னாட் குள்ளழிந் துயிரா
வள்ளிதழ் நறுந்தார் வததவ னுரைப்பத்

(அமைச்சர் செயல்)

- தீரும் வாயி் தோற்றம் யாமெனப்
பேரிய லாரர் பிறிதுதிமங் காணார்
முயற்சியின் முடியாக் கரும மில்லென
15 நயத்தகு நண்பி னுடுதொறு நாடித்
தச்ச மாக்களை யெச்சார் மருங்கினும்
ஆணையிற் தரீஇ யரும்பெறற் தேவி
பேணிய வசானோய் தீர 1 வேண்டிச்
சேயுயர் விசம்பிற செல்லு மெந்திரம்
20 வாய்மையிற் புணரும் வல்விரைந் தென்றலின்

(தச்சர் மறுத்தல்)

- நீர்சார் பாக வுர்பவு மரத்தொடு
நிலஞ்சார் பாகச் செல்பவு மலங்குகினை
இலேசார் பாக வியல்பவு மென்றிந்
நால்வகை மரபி னல்லதை நூல்வழி
25 ஆருயிர் கொளினு மதுவெமக் கரிதெனச்

5. பெண்யானையின் பிறப்பு வரலாற்றையும் இறப்பு வரலாற்றையும் கேட்டு. 6. காண்பதற்கு விரைந்தனனாகி.

7. பெருமறை தொடங்கி - பெரிய மந்திரத்தை ஜபிக்கத் தொடங்கி. 9. நெடிகும் - தாமதிக்கும். 12. வாயில் - வழி.

14. “அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும், பெருமை முயற்சி தரும்” குறள், 611.

17. ஆணை - ஆஞ்ஞை. தரீஇ - வருவித்து.

19. சேயுயர் - மிகவுயர்ந்த.

20. புணரும்: முன்னிலைப்பன்மை யேவல். வல்விரைந்து - மிக விரைந்து. 21. மரத்தொடு; ஒடு: எண்ணெடு.

பி - ம். 1 வேண்டித்.

சார்புபிறி தின்மையிற் சாற்றுவன ரிறைஞ்சு

(பத்திராபதி தச்சுவுருவங்கொண்டு வருதல்)

அந்தர விசும்பி னறிவன னோக்கி

இவருரு வாகி யிவ்வினை முடிப்பலென்

மமருரு வொழித்துச் சென்றனன் குறுகிக்

30 களைக ணீருவென் கையற லொழிகெனத்

தளையவிழ் தாமமொடு தச்சுவினைப் பொலிந்தவோர்

இளையனின் னோன்றி யிவர்களை யலைத்தல்

வேண்டா விடுக விரைந்தென வுரைத்தலிற்

(உதயணனுக்கு உருமண்ணுவா அறிவித்தல்)

பூண்டாங் ககலத்துப் புரவலற் குறுகி

35 உருமண் ணுவாவும் பெருவிதுப் பெய்திக்

கண்ணியன் கழலினன் கச்சினன் றாரினன்

வண்ண வாடையன் வந்திவட் டோன்றித்

தச்சுவினைப் பொலிந்த விச்சையின் விளங்கி

என்னே மற்றிவ 1 ரறியா ரொழிகெனத்

40 துன்னிய துயரந் துடைப்பான் போன்றனன்

மன்னருண் மன்னன் மறுமொழி யாதென

(உதயணன் உடம்படல்)

விருப்புறு நெஞ்சின் வியந்துவிர னொடித்தவன்

26. இறைஞ்சு - தச்சமாக்கன் வணங்கு.

27. அறிவனன் - பத்திராபதி அறிபவளாய்.

28. இவர் உருவாகி - இந்தத் தச்சர் வடிவங்கொண்டு. வினை - எந்திரஞ்செய்யுந்தொழிலை.

29. அமர் உரு - தெய்வ வடிவத்தை; ௫. 5: 41.

30. களைகண் ஈருவென் - உங்களுக்கு ஆதாரமாகிய திரத்தைச் செய்துதருவேன். கையறல் - செயலறுதலை.

32. இவர்களை - இத்தச்சர்களை.

33. விரைந்துவிடுக. 35. பெருவிதுப்பெய்தி - மிக விரைந்து.

36 - 7. "செய்யன் சிவந்த வாடையன்கச்சினன் கழலி னன் செச்சைக் கண்ணியன்" முருகு. 206 - 8.

41. மன்னன் : அண்மைவிளி.

௫ - ம். 1 ரறியாதொழி.

- உரைப்பவை யெல்லா மொழியா தாற்றி
நெடித்தல் செல்லா தரியவை யாயினும்
45 கொடுத்தல் குணமெனக் கோமக நருளி
(உருமண்ணுவாவின் செயல்)
விடுத்தலிற் போந்து வேணவா முடித்தம்
சூரிய முறைமையி னூரிய கொடுப்ப
(பத்திராபதி எந்திரம் அமைத்துத் தருதல்)
நிறையுடன் கொண்டோர் மறைவிடங் குறுகிச்
சின்னாள் கழிந்த பின்னா ளெல்லையுள்
50 அமைவுநரி காண்கென் றாங்கவ னுரைப்ப
(உதயணன் முதலியோர் எந்திரத்திலேறிச் செல்லல்)
உமையொடு புணர்ந்த விமையா நாட்டத்துக்
கண்ணணங் கவிரொளிக் கடவுளைப் போலத்
தடவரை மார்பன்.....
தானுந் தேவியுந் தகைபெற வேறி
55 வாணோர் கிழவனின் வரம்பின்று பொலியத்
தேனார் கோதையொடு திறவதி னிருப்ப
உருமண் ணுவாவுட னேறு மதற்குத்
தெருமர லெய்திச் செய்திற மறியான்
என்றுணைக் குறற நோயு மிதுவென
60 வென்றடு தானை வேந்தன் விரும்பித்
தச்சனை நோக்கி மெச்சவன னாக
ஏறுக விருவரு மென்றவ னுரைத்தலின்
வீறுபெறு விமானத்து விரைந்தவ ரேறலும்

43. ஆற்றி - செய்து.

44. நெடித்தல் - தாமதித்தல். அரியவை - கிடைத்தற்கரியவை.

50. அமைவு - எந்திரத்தின் அமைதியை.

52. கடவுள் - சிவபெருமான்.

51 - 2. மு. = க. 53: 15 - 6, அடிக். 54. தேவி - வாசவதத்தை.

57. உடன் - கூடவே. 59. என்னுணைக்கு - என்மனைவிக்கு.

62. அவன் - தச்சன்.

63. அவர் - உருமண்ணுவாவும் அவன் மனைவியும்.

- மற்றை மூவருங் கொற்றவற் குறுகி
 65 விசம்பா டேசலின் வேட்கை தீர்க்கெனப்
 பசம்பொற் கிண்கிணிப் பாவைய ரெல்லாம்
 ஒல்லா நிலைமைகண் டுரைத்தனம் யாமென
 வெல்போர் வேந்தனும் விரும்பின னாகித்
 தச்ச னாயவன் தன்னை நோக்கி
 70 அச்சி னமைதி யறியக் கூடுதென
 உலக மெல்லா மேறினு மேறுக
 பலர்புகழ் வேந்தே யென்றவன் பணிதலும்
 உவந்த வுள்ளமொடு நயந்துட னிவர
 வடுத்தீர் குருசிற கறிய மற்றவன்
 75 கடுப்புந் தவிர்ப்புநி னுளத்துள் ளனவென
 தோடலர் தாரோன் றோன்றக் கூறி
 ஏறு மிடமு மிழியும் வகையும்
 ஆறுந் தீபமு மடையா விடனும்
 கூறுவன னோக்கிக் குறிக்கொளற் கமைந்த
 80 இலக்கண வகையி மிதுவென விளக்கி
 நலத்தக மறையாது நன்கனம் விரித்தபின்
 விளங்கொளி விமானம் வெங்கதிர்ச் செல்வன்
 துளங்கொளி தவிர்க்குந் தோற்றம் போல
 நாளு நாளு நன்கன மேற்றி
 85 ஊழி னூழி னுயர வோட்டிக்
 கோளுங் குறியுங் கொண்டன னாகி
 முகிலுளங் கிழிய வகலப் போகி

-
64. மற்றை மூவர்-யூகி, வயந்தகன், இடபகன்.
 66. பாவையர் - எங்கள் மனைவியர்.
 67. என - என்று அம்மூவருஞ் சொல்ல.
 70. அச்ச - எந்திரத்தினுறுப்பு. 72. அவன் - தச்சன்.
 73. இவர - ஏற. [லும்.
 75. கடுப்பும் - விரைந்து செலுத்தலும். தவிர்ப்பும் - தவிர்த்த
 78. ஆறும் தீபமும் - இளைப்பாறுதற்குரிய தீவுகளும்; ஆறு - ஈதியு
 மாம். அடையா இடம் - செல்லச் கூடாத இடங்கள்; அவை மணி
 மேகலையீற் கூறப்படும் விர்தமலை முதலிய இடங்கள் போல்வன.
 82 - 5. எந்திரத்தில் ஏற்றி முறையே பழக்கியபடியைக் கூறியது.
 85 - 7. = 105 - 7.

- வடக்கு மேற்கும் வானுற நிமிர்ந்து
தொடக்கொடு தொடர்ந்த தாமந் துயல்வர
90 ஏற்றரு மலையுஞ் செலற்கருந் தீவும்
1 நோற்றவ ருறையு மாற்றயற் பள்ளியும்
பதினா றுயிரம் பரந்த செல்வத்து
விதிமாண் ² டந்தை வியனா டெய்தலும்
ஐயமோ டிவனு ³ மமரரு ராமெனக்
95 கைவயிற் கொண்டு காழகி னறும்புகை
பலிவீ டெய்திப் பரவுவன னொத்துக்
கலிகொன் மன்னன் ⁴ கழலடிக் கணவாக்
கணையிற் றேறிக் கலந்துகண் ணுறாது
பணைவேய் மென்றோட் பதுமா தேவி
100 நன்னகர் குறுகலி னயந்துமுக நோக்கிப்
பொன்னிழை யிந்நகர் புகுது மோவென
வேண்டா வென்றபின் மீண்டுமேக் கோங்கி
நாளு நாளு நன்கன மோட
யாழின் கிழவ னிங்ஙன நினைஇ
105 ஊழி னூழி னுள்ள மூக்கிக்
கோளுந் குறியுந் கொண்டன னாகி
முகிலுளங் கிழிய வகல்விசும் பேறி
எழுச்சி யெல்லை முனிந்த பின்னர்
விழுச்சீர் விசம்பி னியங்குதற் கறிதலின்
110 மூரிப் பசும்பொன் மால்வரை கண்ணுற்
ரோசனை யிழிந்து முகடுவலஞ் செய்து
துகடர் பெருமைச் ⁵ சேதியந் தொழுது

89. தொடக்கு - பிணிப்பு ; சல்லியுமாம்.

92. எல்லாவகையும் பதினாறுயிரம் பதினாறுயிரமாகப் பரந்த செல்வத்தை யுடைய.

94. என - என்று நினைக்கும்வண்ணம்.

98. கண்ணுறாது - அதனைக்காணாமல்.

102. என்றபின் - என்று கூறியபின். மேக்கு - மேலே.

104. யாழின்கிழவன் - உதயணன். 108. எழுச்சி-மேலே எழுதல்.

111. ஓசனை - யோசனை. 112. சேதியம் - சினுலயம்.

டி - டீ. 1 நோற்றா. 2 டந்தை. 3 மாளாரா மென்னக்.
கழலடிகவர்க. 5 சேதியன்றொழுது.

- விதியிற் போதன் மேவின னாகி
எறிவளி யெடுப்ப வெழுந்துநிலங் கொள்ளும்
- 115 வெதிரிலை வீழ்ச்சியின் வேண்டிடத் தசைஇ
வினைகொள் விஞ்சை வீரிய ருலகிற்
புனைவமை நகரமும் பூந்தண் காவும்
நிறைப்பருங் காட்சி யியற்கைய வாகிச்
சென்றுசே னேனங்கிய சேதி யெங்கணும்
- 120 ஒன்றே போல்வன வெருநூ றாயிரம்
வந்தனை செய்குநர் பூசனைக் களரியும்
கிளர்சே ணிமயமுங் கெங்கையுஞ் சிந்துவும்
வளமலர்க் கயமு மணிநிலப் பூமியும்
மேதகு மேருவு மதன்மிசைக் காவும்
- 125 சிந்துவுஞ் சீதையுஞ் சீதோ தகையும்
அந்தமில் விதையமு மணிதிக முந்தியும்
தேவ குருவு முத்தர குருவும்
1 ஈரைந் திரதமு மிறுதி யாக
மனத்தினும் வளியினு மிசைப்பி னோட்டி
- 130 எச்சார் மருங்கினு மினிதி னுறையும்
2 விச்சா தரரின் விதியினைக் காட்டி
விராய்மலர்க் கோதைய ருராஅ ஆக்கமொ
டொருங்குபல கண்டு விரும்புவன ராகி
அசம்புசோர் முகிலுடை விசம்புபோழ்ந் தியங்கிய
- 135 அப்பா லெல்லை முடிந்தபி னிப்பால்
அவந்திகை நாடு மணியுஞ் சேனையும்
மலைமருங் குறையு மழகனிற் றீட்டமும்
கலைமா னேறுங் கவரியுங் களித்த
3 அருவித் தலையு மணிமலை யிடமும்
- 140 குளிர்வொழிற் சோலையுங் குயிற்றொகைப் பரப்பும்

115. வெதிரிலை வீழ்ச்சியின் - மூங்கிலிலையின் வீழ்ச்சியைப்போல.

119. சேதி - சினாலயம். 121. களரி - கொட்டில்.

122. சிந்து - ஒருநதி. 123. கயம் - ஆழ்ந்த நீர்நிலை.

132. உராஅ - பெயராத.

134. அசம்பு சோர் - துளிகள் வீழ்கின்ற. 136. மு. இ. 8: 7.

பி - டி. 1 ஈரந்திரதமு. 2 விச்சாதிரரின். 3 வருவிக்கலையு.

- மயில்விளை யாட்டு மான்கண மருட்சியும்
 புயல்வளம் படுக்கும் பொருளில் வளமை
 அவந்தி நாடு மிகந்துமீ தியங்கித்
 தண்டா ரணியமுந் தாபதப் பள்ளியும்
 145 வண்டார் சோலையும் வளங்கெழு மலையும்
 மயிலாடு சிமையப் பொதியிலு மதன்மிசைக்
 குளிர்கொள் சந்தனத் தொளிர்மலர்க் காவும்
 காவி னடுவண வாவிபுங் கதிர்மணித்
 தேவ குலனுந் தென்பா விலங்கையும்
 150காண்டகப் பொலிந்த
 அராஅந் தாணமு மணிமணற் றெண்டிரைக்
 குமரித் துறையு மமர்வனர் நோக்கி
 விண்ணவு மலையவு மேவன பிறவும்
 ஒண்ணுதன் மாத ருவப்பக் காட்டி
 155 நற்றுணைத் தோழர் ¹ நால்வருந் தானும்
 பொற்றொடி மாதரும் போதுபல போக்கித்
 தன்னகர்க் காகிய வருங்கலந் தழீஇ
 நன்னகர்ச் செல்வமு மெலிவு நோக்கி
 உரிமைத் தேவி புறுநோய் நீக்கிப்
 160 பொன்னகர் புக்கனன் புகழ்வெய் யோனென்.

சு—வயாத் தீர்த்தது முற்றிற்று.

144. தண்டாரணியம் - தண்டகாரணியம்.

144 - 5. = சீவக. 337.

151. அராஅந்தாணம் - அருகத்தானம் ; மணி. ந: 87.

158. மெலிவு - தான் இல்லாமையாலுண்டாகிய தளர்ச்சி.

160. புகழ்வெய்யோன் - புகழை விரும்பிய உதயனன்.

பு - ம. ¹ மூவருந்.

ரு—பத்திராபதி உருவுகாட்டியது.

(உதயணன் தச்சுவுருவங்கொண்ட பத்திராபதியை அழைத்துக் கூறல்)

- பொன்னகர் புக்கபின் புகழ்மீக் கூறி
மின்னிலங் கவிரொளி வெய்யோன் மேவும்
வைய மியற்றிய கைவினை யாளன்
வருக வென்றுதா னருளொடு பணிப்ப
5 நயந்துவந் திறைஞ்சிய வையத் தலைவனை
வியந்த விருப்பொடு நயந்துமுக நோக்கித்
தொல்லைச் செய்த நன்னரு மறியேம்
எல்லையில் பெருந்துய ரெய்தின மகற்றினை
அரசி னாகா தானையி னாகாது
10 விரைசெல லிவுளியொடு வெங்கண் வேழம்
பசும்பொ னோடைப் பண்ணொடு கொடுப்பினும்
விகம்பிடைத் திரிதரும் வேட்கை வெந்நோய்
பொன்னிறை யுலகம் பொருளொடு கொடுப்பினும்
துன்னுபு மற்றது துடைக்குந ரின்மையின்
15 உறுகண் டீர்த்தோய்க் குதவியொன் றுற்றிப்
பெறுகுவம் யாமெனப் பெயர்ப்பதை யறியேம்
நல்வினை யுடைமையிற் றெல்வினை தொடர்ந்த
எந்திரந் தந்து கடவுளை யொத்தியென்

ரு—பத்திராபதி உருவுகாட்டியது.

[வாசவதத்தையின் வயாநோயைத் தீர்த்த பத்திராபதியென் னுந் தெரிவமகள் தன்னையுபசரிக்கத் தொடங்கிய உதயணனை நோக் கித் தன் பண்டைவரலாற்றைக் கூறித் தன்னுடைய பழைய வடிவத்தை அவனுக்குக் காட்டித் தன்னகர்க்குச் சென்றமை இதனுல் அறியலாகும்.]

1. பொன்னகர் - கோசம்பிகரநிலம்.
2. வெய்யோன் - உதயணன் ; எழுவாய். மேவுதல் - விரும்புதல்.
3. வையம் - விமானம். கைவினையாளன் - தச்சன்.
- 5 - 6. பணிந்த தச்சனை நோக்கி.
7. முன்பு நாம் உனக்குச் செய்த நன்மையை அறியேம்.
15. உறுகண் - துன்பத்தை. 16. பிரதியுபகாரத்தையறியேம்.

நு—பத்திராபதி உருவுகாட்டியது. ௯௦௩

(தச்சனுக்குச் சிறப்புச் செய்தல்)

- மன்புகலந் தொழுகு மறிவிற் பின்னி
20 அருளுரை யளைஇப் பொருளுரை போற்றித்
தானணி பெருங்கலந் தலைவயிற் களைந்து
தேனணி தாரோன் பெருஞ்சிறப் பருள

(பத்திராபதி தன்வாலாறு கூறுதல்)

- அருளெதிர் வணங்கி யதுவுங் கொள்ளான்
பொருளெனக் கென்செயும் புரவல போற்றென
25 என்முதல் கேளெனத் தொன்முத றொடங்கிச்
சுருங்கா 1வாகத் தரம்பை தன்மையும்
சுருங்கோட்டுக் குறவர் கணமலை யடுக்கத்
திரும்பிடி யாயங் கிற்ற வண்ணமும்

(உதயணன் எண்ணுதல்)

- 2 ஒன்று மொழியாது நன்றியின் விரும்பி
30 மயக்குறு நெஞ்சின் மன்னவன் முன்னா
இயக்கன் கூறிய திவனாங் கூறினள்
உள்ள முருக்கு மொள்ளமர்க் கிளவி
ஆரா வுள்ள முடையோர் கேண்மை
தீரா தம்ம தெளியுங் காலென

(பத்திராபதி தன் உருவத்தைக் காட்டி மீளல்)

- 35 மேனீ செய்த வுதவிக் கியானோர்
ஐயவி யனைத்து மாற்றிய தில்லென
முன்றனக் குரைத்தன முறைமுறை கிளந்து
நீயும் யானும் வாழு மூழிதொறும்
வேறல மென்று விளங்கக் கூறி
40 அன்றுதான் கொண்ட வுருவு நீக்கித்

21. கலத்தைத் தலையினின்று களைந்து ; “ தலைப்பே ரணிகலம் ”
(இ. 7 : 9) என்பர்பின். 24. என - என்கூறி.

25. என்முதல் - என்வரலாற்றை.

30 - 31. முன்னாள் இயக்கன் கூறியதை இவனாங் கூறினளாகி.

36. ஐயவி - ஏறுகடுகு ; புறநா. ௩௩௮ : 3. என - என்றெண்ண.

40. உருவு - தச்சவடிவத்தை.

பி - ம். 1 வாகத்தரமமை. 2 ஒன்றுமொழிமாது.

தன்னம நுருவ மன்னவன் காணக்
காட்டின ளாகி வேட்கையின் விரும்பி
விஞ்சை மகளவ் விழைபிடி யாகி
எழிலி மீதாங் கினிதி னடப்ப
45 வளம்படு வாயிலு மவன்பெயர் நொளீஇ
வாயி லாளரொடு வத்தவன் வழிபடப்
போயினண் மாதோ புனையிழை நகர்க்கென்.

௫—பத்திராபதி உருவுகாட்டியது முற்றிற்.

43. விஞ்சை மகள் - பத்திராபதி.

44. எழிலிமீது - மேகத்தின்மேலே.

௬—நரவாணத்தன் பிறந்தது.

(நரவாணத்தன் பிறத்தல்)

புனையிழை தன்னகர் புக்கபி னிப்பால்
துணைசேர் நெடுந்தேர் துவன்றிய தானை
வத்தவர் பெருமகன் வாணோர் விழையும்
அத்தகு சிறப்பி னவந்தியன் மடமகள்
5 உசாவி னன்ன துண்ணிடை யுசாவினைப்
பேதைக் குரைப்போன் பிழைப்பிற் றுகிய
பொற்பமை சுணங்கிற் பொம்மல் வெம்முலைப்
பட்டத் தேவியைப் பதுமையி னீக்கி

௬—நரவாணத்தன் பிறந்தது.

[உதயணனுக்கு வாசவத்தையீடம் நரவாணத்தனும், உருமண்
னுவா முதலிய நால்வர்க்கும் தம் தம் மனைவியரிடம் பூதிமுதலிய நால்
வரும் பிறந்தமை இதனுலறியலாகும்; இப்பெயர் தலைமைபற்றிவந்தது.]

அவந்தியன் மடமகளாகிய (4) பட்டத்தேவியை (8.)

5 - 7. “அவாப்போ லகன்றத னல்குன்மேற் சான்றோர், உசாப்
போல வுண்டே மருங்குல் - உசாவினைப், பேதைக் குரைப்பான் பிழைப்
பிற் பெருகினவே, கோதைக்கொம் பன்னாள் குயம்” யா-கா. ஒழிபு. 8,
3மற்.

- முட்டில் செல்வமொடு முறைமையிற் பிழையா
- 10 தொழுகா நின்ற வழிநாட் காலைப்
பிறைபுரை திருதுத லஃகப் பிறையின்
குறைவிடந் தீர்ந்த கொள்கை போலத்
திருவயிற்று வளர்ந்த திங்க டலைவர
ஒருமையிற் தீயவை நீங்கப் பெருமையின்
- 15 முழுநோக் காக வைம்பெருங் கோளும்
வழுவா வாழ்நாண் மதியொடு பெருக்கிப்
பெருஞ்சிறப் பயர்வர நல்கி யொழிந்துழி
நோக்கி மற்றவை யாக்கம் பெருகப்
பகைமுதல் சாயப் பசிபிணி நீங்க
- 20 மாரியும் விளையுளும் வாரியுஞ் சிறப்ப
வழுக்கா வாய்மொழி வல்லோர் வாழும்
விழுத்தகு வெள்ளி வியன்மலை விளங்கத்
திருத்தகு தேவி வருத்த மின்றிப்
பொய்கைத் தாமரைப் பூவி னுறையும்
- 25 தெய்வத் திருமகள் சேர்ந்துமெய் காப்பப்
பொய்யில் பொருளொடு புணர்ந்த நாளாற்
றெய்வ விளக்கந் திசைதொறும் விளங்க
ஐவகைப் பூவும் பல்வகை பரப்ப
மதியுறழ் சங்க நிதியஞ் சொரிய
- 30 அந்தர விசம்பி னுழிக் கிழவன்
வந்துடன் பிறந்தனன் பிறந்த பின்றைச்
(பிறந்தநாட் சிறப்புக்கள்)
சிறந்தோர் நாப்பட் சேதியர் பெருமகற்

-
10. வழிநாட்காலை - பின்னாளில்.
11. அஃக - குறைய. 13. தலைவர - நிரம்ப.
14. தீயவை - தீய கோட்கள்.
19. பசியும் பிணியும் நீங்க; இ. 7: 46; சிலப். இ : 72; மணி.க: 70.
20. விளையுள் - விளைவு. வாரி - மற்றை வருவாய். [2863.
24. பொய்கை - பதுமையென்னும் பொய்கை; சீவக. 183, 1001,
26. பொருள் - தருமம்.
28. ஐவகைப்பூ - கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ, புதற்பூ.
30. ஆழிக்கிழவன் - சக்கரவர்த்தி.

- சுறஞ்சேர் நாவி னவந்திகை திருவயிற்
 றரியவை 1 வேண்டிய வசாவொடு தோன்றிப்
 35 பெரியவ ரேத்தப் பிறந்த நம்பிக்
 குதையண குமரன் றுதைதார்த் தோழரும்
 அகனம ரவையு மைம்பெருங் குழுவும்
 நகரமு நாடுந் தொகைகொண் டுண்டி
 ஆயுட் டானம் யாவையென் னாது
 40 மேயவை யெல்லாங் காவலன் வீசி
 முத்துமணற் பரந்த நற்பெருங் கோயிலு
 முற்றந் தோறு முழங்குமுர சியம்பப்
 பொலிகெனு மாந்தர்க்குப் புறங்கடை தோறும்
 மலிபொன் மாசையு மணியு முத்தும்
 45 ஒலியமை தாரமு மொளிகால் கலங்களும்
 கோடணை யியற்றிக் கொடையொடு புரிகென
 ஆய்புகழ் வேந்த னேயின னாகிக்
 கொலைச்சிறை விடுக தனைச்சிறை போக்குக
 கொற்றத் தானையொடு கோப்பிழைத் தொழுகிய
 50 குற்ற மாந்தருங் கொடிநகர் புகுதுக
 அருங்கடி நகரமு நாடும் பூண்ட
 பெருங்கடன் விடுக விருங்கடல் வரைப்பின்

34. அரியவை - கிடைத்தற்கு அரியவற்றை.
 39. ஆயுட்டானம் - ஆயுளைத் தரும் கொடை.
 40. மேயவை - கேட்போர் விரும்பியவைகள்.
 41. முத்துமணல்: உ. 7: 142, அடிக்.
 44. மலிபொன்மாசை: ச. 17: 75, அடிக்.
 45. தாரம் - பலபண்டம்.
 46. கோடணை இயற்றி - முரசு அறைவித்து.
 48. தனை - விலங்கு. வெள்ளணிநாளன்று சிறைவிடுதல் மாபு;
 “செய்கை யரிய களவழிப்பா முன்செய்த, பொய்கை யொருவனாற்
 போந்தரமோ - சைய, மலைச்சிறைதீர் வாட்கண்டன் வெள்ளணிநாள்
 வாழ்த்திக், கொலைச்சிறைதீர் வேந்துக் குழாம்” நொல். புறத். சூ. 36,
 ந. மேற்.
 52. கடன் - இறை.
 பி - ம். 1 வேண்டியசாவொடு.

- நல்குர வடைந்த ¹ நசைசா லாடவர்
 செல்ல றீரவந் துள்ளியது கொள்க
 55 பொருந்தா மன்னரும் பொலிகெனுங் கிளவி
 பெருந்திறை யாக விரைந்தனர் வருக
 நிலைஇய சிறப்பி னாட்டுளுங் காட்டுளுங்
 கொலைவினை கழிக கோங்க ரெல்லாம்
 விழவொடு புணர்ந்த வீதிய வாகெனப்
 60 பெருங்கை யாணைப் பிணரெருத் தேற்றி
 இருங்க ணதிரப் பொறகடிப் போச்சிப்
 பெருங்கண் வீதிதொறும் பிறபுல மறிய
 இன்னிசை முரசு மியமர மெருக்க
 மன்னிய சும்மையொடு மகாஅர் துவன்றி
 65 வல்லோர் வகுத்த மாடந் தோறும்
 நல்லோ ரெடுத்த பல்பூம பட்டாக்கை
 ஈர்முதி லுரிஞ்சி யெறிவளிக் கெழாஅச்
 சீர்மைய வாகிச் சிறந்துகீ ழெழுந்த
 நேர்துக ளவித்து நிரந்துடன் பொலிய
 70 மையார் யாணை மன்னரொடு மயங்கி
 நெய்யாட் டாவமு நீராட் டாவமும்
 மறப்போ ருதயணன் மகிழ்ந்த பின்னர்ப்

(சாதகர்மம்)

- பிறந்த நாளும் பெற்ற மூர்த்தமும்
 சிறந்த நற்கோ ஞயர்ந்துழி நின்று
 75 வீக்கஞ் சான்றதும் விழுப்ப மறாத

53. 'நசையில்வழி நல்குரவுமில்லை யாதலின் நல்குரவையே நசை பாக்கி' துறள், 1043, பரிமேல்.

55 - 6. கிளவியே பெருந்திறையாக.

48 - 59. சீவக. 306, 307, 308-ஆம் செய்யுட்களைப் பார்க்க.

63. இயமரம் - ஒருவகை வாச்சியம்; இ. 7 : 14 - 5; "இயமரின் றர்ப்பு" (நள. 88.) 69. நிரந்து - ஒழுங்குபட்டு.

70. மை - அஞ்சனம். மையார் யாணை : க. 48: 184, அடிக்.

71. நெய்யாட்டு - நெய்யாடுதலாலுண்டாகிய.

73. மூர்த்தம் - முகூர்த்தம். 75. வீக்கம் - பெருமை.

பி - மீ. 1 நகைசால்.

ஆக்கஞ் சான்ற வாருயி ரோகையும்
நோக்கி யவரு நுகருஞ் செல்வத்
திபாண்டுந் திங்களுங் காண்டகு சிறப்பிற்
பக்கமுங் கோளு முட்கோ ளளேஇ

- 80 இழிவு மிவையென விசைய் நாடி
வழியோ ரறிய வழுவத லின்றிச்
சாதகப் பட்டிகை சாலவை நாப்பண்
அரும்பொறி நெறியி னுற்ற வமைத்த
பெருங்கணிக் குழுவக்குப் பெறுதற் கொத்த
85 ஈரெண் கிரிசை யியல்புளி நடாஅய்

(யாவருக்கும் பரிசளித்தல்)

- ஆரிய லமைநெறி யாசன் றன்னுரை
ஏத்திய லாளருங் கூத்தியர் குழுவும்
கோயின் மகனிருங் கோப்பெரு முதியரும்
வாயின் மறவருஞ் சாயாச் செய்தொழிற்
90 கணக்கருந் திணைகளுங் காவிதிக் கணமும்
அணித்தகு மூதூ ராவண மாக்களும்
சிறப்பொடு புணரு மறப்பெருங் குழுவும்
ஏனோர் பிறர்க்கு மிவையென வகுத்த
அணியு மாடையு மணியு நல்கித்

(உதயணன் தன் தம்பி முதலியோர்க்குச் செய்திகூறி விடுத்தல்)

- 95 தணியா விற்பந் தலைத்தலை பெருகத்
தம்பியர் தமக்குந் தருசகன் றனக்கும்
நங்கையைப் பயந்த நலத்தகு சிறப்பின்
உரத்தகு தாணப் பிரச்சோ தனற்கும்
உவகை போக்கி யூகியும் வருகெனத்
100 தவிர்வில் செல்வந் தலைவந் தீண்ட

82. சாதகமெழுதிய பத்திரிகை.

84. அரசனுக்குரிய கணியைப் பெருங்கணி என்பர்.

85. கிரிசை - கிரியை ; ஈ. 22 : 23. இயல்புளி - விதிப்படி.

90. காவிதி - அரசனாற் கொடுக்கப்படுவதொரு பட்டம்.

96. தம்பியர் - பிங்கலனும் கடகனும்.

ஆசான் முதலா வந்த னாளரும்
மாசில் வேள்வி மகிழ்ந்தனர் தொடங்கி
ஏனை வகையின் மேனிலை திரியாது
பன்னிரு நாளும் பயத்தொடு கழிப்பிப்

(பெயரிடல்)

- 105 பெயர்நிலை பெறீஇய பெற்றி நாடி
உயர்நிலை யுலகி னுலோக பாலன்
நயமிசு சிறப்பொடு நகர்மிசைப் பொலிந்த
பலர்புகழ் செல்வன் றந்தன னாதலின்
உருவாண மாகிய வோங்குபுகழ்ச் செல்வன்
110 நரவாண தத்த னென்றுபெயர் போக்கி

(உருமண்ணுவா முதலியவரின் புதல்வர்களுக்கும் பெயரிடல்)

- உறுவிறற் றுனை யுருமண் னுவாவும்
அறிநரை வழிபட் ¹ டன்றே பெயர்தலின்
.....
பொருவின் மாக்கள் பூதியென் றுரைஇ
ஒழிந்த மூவ ருருவார் குமரநட்
115 கழிந்தோ ரீமத்துக் கட்டழல் சேர்ந்த
² கரியக லேந்திக் காவயிற் பெற்றோன்
அரிசிக னாகப் பெயர்முதல் கொளீஇப்
பயந்தலை நிற்கும் பல்கதிர்ச் செல்வன்

104. பயம் - பிரயோசனம்.
105. பெயர் வைத்தலை நாடி: 108. செல்வன் - குபேரன்.
106 - 8. உலோகபாலனாகிய செல்வன்.
109. ஆணம் உருவாகிய - அன்பே உருவமாகிய.
110. நரவாணன் - குபேரன் (நரவாஹனன்); தத்தன்
தொடுக்கப்பட்டவன்; இவன் குபேரனால் கொடுக்கப்பட்டவனாதலின்
இப்பெயரிடப்பட்டான். 109 - 10. = இ. 8: 30 - 31.
112 - 3. உருமண்ணுவாவின் புதல்வனுக்குப் பூதியென்று பெயர்
வைத்து.
பி-ம். 1 டன்றுபெற்றோற்குப் ² கரிகாலேந்தி.

- நயந்துதரப் பட்டோன் 1 நவந்தக னுமெனத்
 120 தாயர் போலத் தக்கது நாடிய
 ஆவழிப் படுதலி னாகிய விவனே
 கோமுக னென்று குணங்குறி யாக
 மற்றவர் மகிழ்ந்து.....

(நகரமாந்தர் மகிழ்ந்து கூறல்)

-தொன்னக ராளரும்
 125 பெற்றனம் பண்டே பெருந்தவ மென்மரும்
 இன்னே ரன்ன வெடுத்துரை சொல்லித்
 தன்னே ரன்ன தன்மைய னாகி
 மதலை மாண்குடி தொலைவழி யூன்றும்
 புதல்வற் பெற்று னெனப்புகழ் வோரும்
 130 உதவி நண்ணரு முதயண குமரன்
 போகமும் பேரும் புகழ்மேம பட்டதும்
 ஆகிய வறிவி னரும்பெறற் சூழ்ச்சி
 யுகியி னன்றோ வெனவுரைப் போரும்
 குறிகோட் கூறிய நெறிபுகழ் வோரும்
 135 வெண்முகி லொழுகிய வெள்ளியம் பெருமலை
 உண்முத லுலகிற் கொருமீக் கூறிய
 தெய்வ வாழி கைவலத் துருட்டலும்
 பொய்யா தாத லுறுபொரு ளென்மரும்
 இவையும் பிறவு மியைவன கூறி
 140 நகரத் தாளரொடு நாடுபுகழ்ந தேத்த
 நிகரில் செல்வத்து நிதியந் தழீஇ
 யாப்புடை மகன்வயிற் காப்புடன் புரிகென

114 - 22. மற்ற மூவருடைய பிள்ளைகளுக்கும் அரிசிகன், தவந்த
 கன், கோமுகனென்று பெயரிட்டு.

118 - 22. பூதி முதலிய நால்வர் : ௫ : 8: 35 - 7.

127. தன்னைப்போன்ற தன்மையனாகி.

128 - 9. “ சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை, மதலையாய் மற்ற
 தன் வீழ்ன்றி யாங்குக், குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற்றான் பெற்ற
 புதல்வன் மறைப்பக் கெடும் ” நாலடி. 197.

134. குறிகோள் - கிமித்தம்.

பி - ம். 1 நலப்பந்தகன்.

காண்டம்.] எ—யூகி பிரச்சோதனைக் கண்டது. கூகந்

விதியறி மகளிரோடு மதிபல நவின்ற
மருந்துவகுப் பாளரைப் புரந்துறப் பணித்துத்
145 தளர்வி லுக்கந் தலைத்தலை சிறப்ப
வளரு மாதோ வைகறொறும் பொலிந்தென்.

கூ—நரவாணதத்தன் பிறந்தது முற்றிற்று.

எ—யூகி பிரச்சோதனைக் கண்டு வந்தது.

(பிரச்சோதனை நரவாணதத்தன் பிறந்ததை அறிதல்)

பொலிந்த செல்வமொடு புகழ்மீக் கூரி
மலிந்த திருவின் வத்தவர் பெருங்குடி
உண்மகி முவகை யுகக மிமிழப்
பண்மகிழ் பேரியாழ் பபிற்றிய கேள்வி
5 உலைவில் வென்றி புதயண குமரற்கு
நலமிகு புதல்வ னன்னாட் பிறந்த
உகவை மாற்ற முஞ்சையம் பெருநகர்ப்
பகையடு வேந்தற்குப் பணிந்தன னுரைப்பத்
தன்மைக் கேற்ற தலைப்பே ரணிகலம்
10 புன்மை தீர முன்னிலை நல்கிப்
பழன மணிந்த பதினா றுயிரம்
கழனி நன்னகர் கலக்க மில்லன

எ—யூகி பிரச்சோதனைக் கண்டு வந்தது.

[யூகியின் துணைவிசேடங்கள் பலவற்றையறிந்த பிரச்சோதனை அவனோடு அளவளாவ விரும்பி உதயண்ணுக்கீது அறிவிக்க, அவன் கட்டளைப்படி யூகி உச்சயினிகரத் சென்று அரசனோடு அளவளாவி அவனை மகிழ்வித்துச் சாலங்காயனோடு வாதத் செய்து அவனை வென்று, அவன் தங்கைமதலிய இருவரை மணஞ்செய்துகொண்டு பலவகைப் பொதுள் னைப்பெற்று உதயணனை அடைந்தமை இதனால் அறியலாகும்.]

3. இமிழ - மிக. 6. பிறந்த - பிறந்ததனாலுண்டாகிய.
7. உகவை - உகத்தல்; அன்பு மிகுதல்.
8. வேந்தன் - பிரச்சோதனை.
9. தலைப்பேரணிகலம் - ஒருவகை யணி; இ. 5 : 21.
- 11 - 2. கலக்கமில்லனவாகிய பதினாறுயிரம் நகரங்களை.

- மன்ன னருளி மன்னரு மறவரும்
இன்னே வருகென் றியமர மறைகென
15 முரைசெறி முதியற்குப் பெறுவன நல்கி
விரைசெல விவுளி வேந்த னேவ

(முடிவைதல்)

- ஒடை யணிந்த வொண்பொ னெற்றிக்
கோடுடை வேழம் பாடுபெறப் பண்ணி
எருத்தின் மீமிசைத் திருத்தக வீரீஇத்
20 துகின்மடி யணைமிசைத் துளக்க மின்றிப்
பாற்படு வென்றி நாற்புடை மருங்கினும்
கண்டோர் விழையுந் தண்டாக் கோலமொடு
நீத்தியாற் றன்ன நெடுங்கண் வீதியுட்
போத்தர வமைந்து புகுவழி யெல்லாம்
25 கனைபொற் கடிப்பிற் காண்டக வோச்சிப்
புனைபொற் பூந்தார்ப் புரவலன் காக்கும்
கன்னி மூதெயி னன்னகர் கேட்ப
மதிமரு ணெடுங்குடை மறமாச் சேனற்குப்
பதினா றுயிரம் பட்ட மகளிருள்
30 முதற்பெருந் தேவி திருநா ளீன்ற
மதுக்கமழ் கோதை வாசவ தத்தை
வடதிசை மீனிற் கற்புமீக் கூரி
வடுவில் செய்தொழில் வத்தவர் பெருமகன்
குறிப்பறிந் தொழுகிக் கோடாக் குணத்தொடு
35 பொறிப்பூண் மார்பிற் புதல்வற் பயந்தனள்
கோமகற் பெற்று.....
சேய்முதல் வந்த சிறப்பின ராகி

-
15. முரைசெறி முதியன் - வள்ளுவன்.
21. பாற்படு - பல பகுதிப்பட்ட.
23. வீதிக்கு நீத்தத்தையுடைய ஆறு உவமை; உ. 7: 7, அடிக்.
24. போத்தர - செல்ல. [யால்.
25. முழங்குதற்குக் காரணமாகிய பொன்னாலமைந்த குறுந்தடி
28. மருள்: உவமவுருபு. 32. வடதிசைமீன் - அருந்ததி.
36. கோமகன் - இராசகுமாரன்.
37. சேய்முதல் - நெடுங்காலமாக.

காண்டம்.] எ—பூகி பிரச்சோதனைக் கண்டது. கூகடு

.....யக்கடம் பூண்டபின்
வருபரி சார மணிநீர்ப் பேரியாற்

- 40 திருகரை மருங்கினு மிந்நில மேத்தச்
சீர்மையொடு பொருந்திச் சிறப்பு முந்துறீஇ
அறிவி னமர்வார் நெறிமையிற் றிரியா
இருபான் மாக்களு மொருபாற் றிருந்த
ஊர்திரை நெடுங்கட லுலப்பி னொளொடு
45 வாழ்கநங் கோமான் வையக மெல்லாம
பகையும் பிணியும் பசியு நீங்கித்
தகையுஞ் செல்வமுந் தாம்படு கென்ன
மிகைபல புகழ்ந்து தொகைஇ யாற்றிய
இன்ப மொழியவன் பன்முறை யறைந்தபிற்

(நகரை அலங்கரித்தல்)

- 50யொண்புக முவந்தன ரேத்தி
வரைநிரைத் தன்ன மாடந் தோறும்
திரைநிரைத் தன்ன படாகையுங் கொடியும்
காட்சிக் காகா மாட்சிய வாகி
அணிபெற வுயரிப் பணிவிலர் மறல
55 இந்திர வுலக மிழுக்குபு வீழ்ந்து
வந்திருந் தன்றெனக் கண்டவ ரேத்த
வேனல வேந்தன் விழுப்பெருங் கோயிலுட்
பன்னா றுயிரம் பண்முர சார்ப்ப

(பிரச்சோதனை விழாக்கொண்டாடல்)

நன்னீர் விரவிய செந்நிறச் சுண்ணம்

39. பரிசாரம் - அவந்தி நாட்டிற்கும் வத்தவ நாட்டிற்கும்
உடையே ஓடும் ஓராறு.

- 42 - 3. அமர்வாராகிய இரண்டு பக்கத்துமுள்ள மாக்களும்.
47. படுக - உண்டாகுக. 46 - 7. = இ. 6: 18 - 20, அடிக்.
48. தொகைஇ - தொகுத்து. 49. அவன் - வள்ளுவ முதியன்.
53. காட்சிக்கு - காண்பதற்கு. 54. உயரி - உயர்த்தி.
55. இந்திரவுலகம் - தேவருலகம்.
56. வந்திருந்தன்று - வந்திருந்தது. 57. வேல் நலவேந்தன்.
58. பன்னாறுயிரம் - பதினாறுயிரம் ; க. 43 : 199.
59. நன்னீர் - பனிநீர்.

- 60 குலநல மகளிரோடு கோமகனாடி
ஐந்துநூற் றிரட்டி யருங்கடை தோறுந்
பசும்பொன் மாதையும்.....
பிடிப்புவிலை யறியாப் பெருங்கல முட்படக்
கொடித்தேர் முற்றத்துக் குறையுடை யோர்கட்
- 65 கீகேன வருளி யெண்டிசை மருங்கினும்
ஆய்ப்படை வேந்தற் கரும்பெறற் றிருமகள்
வாசவ தத்தை தீதில் சிறப்பொடு
புத்திரற் பெற்றனள் பொலிவு முந்துறீஇ
மொய்த்த மாநகர் முறைமுறை வருகென
- 70 அதர்கடி தோடு மமைதி யாளரைப்
பொறியொற் றோலையொ டறியப் போக்கி
ஆராக் காதலொ டணிபா ராட்டி
நீராட் டயர்ந்து பல்கல னணிந்து
சீரார் செவ்வொடு செவ்வி கொடிஇத்
- 75 தெரிமா னுளர் திறவதிற சூழ
அரிமா சமந்த வாசனத் திருந்து

(யுகியைப் பிரச்சோதனன் வருவித்தல்)

பொன்றாப் புகழோன் போக்கல் வேண்டி
ஒன்றா ரட்ட யுகியைத் தரீஇ
இன்றியா னெய்தினெ னெனின்.....

- 80 பிரச்சோ தனனவ னுரைத்ததன் பின்னர்ப்

(யுகியும் சாலங்காயனும் தரிக்கஞ்செய்தல்)

பாற்பட்ட டெய்திய பதினா றுயிரம்
தூப்பா லமைச்சர் மேற்பா லறிவிற
றலைக்கை யாகிய நலத்தகு நாட்டத்து

63. பிடிப்புவிலை - கொள்ளும் விலை. பெருங்கலம் - பேரணி;
பேரியாமுமாம். 66. தேவந்தற்கு - உதயணனுக்கு.

71. முத்திரை ஒற்றிய ஒலையை; க. 37 : 208 - 9, 45 : 30, 58 :-

72. ஆராமம் - தெவிட்டாமம்; எல்லையற்ற விருப்பம். [81 - 2.

74. செவ்வி கொடி - சமயம் அளித்து.

78. ஒன்றார் - பகைவரை.

81 - 5. பிரச்சோதனனுடைய மந்திரிகள் பதினாறுயிரவரில் முதல்
வனாகிய சாலங்காயன் யுகியோடு வாதஞ்செய்ய எண்ணி.

காண்டம்.] எ—யூகி பிரச்சோதனைக் கண்டது. கூகன

ஞாலம் புகழுஞ் சாலங் காயன்

85 ஏற்ற சிறப்பி னியூகி தன்னெடு

மாற்றங் கொடுத்தல் வலித்தன னாகி

முதல்வன் செவ்வி ¹ முகமுத னோக்கிச்

சிதைபொரு ளின்றிச் செந்நெறி தழீஇ

உதையத திவரு மொண்சுடர் போல

90 எல்லா மாந்தர்க்கு மிருளற விளங்கும்

செல்லா றிதுவெனச் சொல்லுதல் வேண்டிச்

சாலவை நாப்பட் சலத்திற் றீர்ந்த

கேள்வி யாளரை வேறுதெரிந் தமைத்து

வாதம் வேண்டிய சாலங் காயன்

95 மாற்றம் பகுத்தற காற்றி னாடி

மேற்கொண் டுரைக்கு மெய்த்துறை மருங்கின்

நூற்பாற் றழீஇய குற்ற மிவையெனக்

கேட்டோர் மனமுணக் கிளந்தவன் கடாவ

மெய்த்தகு நுண்பொருண் மெத்தப் பன்னி

100 உத்தர வாக்கியம் யூகியு நிரீஇக்

கழிபே ருவகையொடு காவல் வேந்தன்

ஒழிக நாமிவற் காற்றே முரையெனச்

சாலங் காயனைத் தோல்வினை யேற்றி

உரைத்த கிளவிக் கொன்றே போல

105 விரித்துப்பல குற்றம் விளங்கக் காட்ட

(பிரச்சோதனை யூகியின் விசேடகுணங்களை வியத்தல்)

ஏற்ற முகத்தி னிறைவனும் விரும்பி

நண்பின் மாட்சியுங் கல்விய தகலமும்

பண்பின் றொழிலும் படைத்தொழின் மாண்பும்

88. சிதைதல் - அழிதல். 89. சுடர் - சூரியன்.

92. சலம் - குற்றம்.

93. தெரிந்து வேறமைத்து-அறிந்து நடுநிலைத்தானத்திலமைத்து.

95. ஆற்றின் - வழியால்.

98. மனம் உணக் கடாவ - மனம் பொருந்தும்படி வினாவ.

99. பன்னி - ஆராய்ந்து. 100. உத்தரம் - விடை.

102. ஒழிக - வாகித்தலொழிக. 105. காட்ட - யூகி காட்ட.

டி - ம். 1 முகமுகநோக்கி.

காயு மாந்த ராயினும் யாதும்

- 110 தீயவை கூறப் படாத திண்மையும்
இவற்கல தில்லை யிவனாற் பெற்ற
அவற்கல தில்லை யரசின் மாட்சியென

(பிரகீசோதனன் யுகிக்குச் சிறப்புச் செய்தல்)

மன்னிசை நிறீஇய நன்ன ராளனோடு
துண்ணெறி துழையு நூற்பொரு ளொப்புமைத்

- 115 தன்வயின் மக்களை யவன்வயிற் காட்டி
வேண்டற் பால வெறுக்கை நாடி
வேண்டா ரட்டோன் வேண்டா னாயினும்
அற்பிற் பிணித்த வருண்மறுப் பரிதா
நற்பல கொடுத்து நம்பி பிறந்த
120 திருநாட் டானம் பெருநாட் காலை
ஏறபோர்க் கீக வின்றே போன்மெனக்
கோப்பெருங் கணக்கரைக் குழுவிடை விளங்கக்
கடைப்பிடி துகும்பினு ளிடைப்பட வெழுதுகென்
றியுகிய முணர வேயின னாகிப்

(யுகிக்கு இருவரை மணம்புரிவித்தல்)

- 125 பரதகன் றங்கை பறந்தரி சிந்திய
மதரரி மழைக்கண் மடம்படு காரிகைத்
திலகமா சேனையென் றுலகறி பவனையும்
சாலங் காயற் கினையோ ளாகிய
நீல வுண்க ணிலவுவிடு கதிர்நுதற்
130 பாக்கிய மமைந்த பார்ப்பியாப் பியையும்
ஆகிய வறிவி னரும்பொருட் கேள்வி
யுகிக் கீததுப் பாகுபட லின்றி

-
111. இவற்கு - யுகிக்கு. 112. அவற்கு - உதயணனுக்கு.
115. தன்பிள்ளைகளை அவனுக்குக் காட்டி.
116. வெறுக்கை - பொருள்.
118. அன்பினாலே மறுத்தற்கு அரிதாக.
119. நம்பி - நரவாணத்தன்.
119 - 20. பிறந்ததினத்திற் செய்யும் தானம். [வித்து.
125 - 32. திலகசேனையையும் யாப்பியையும் யுகிக்கு மணம்செய்

காண்டம்.] எ—யூகி பிரச்சோதனைக் கண்டது. கூககூ

யாதே யாயினு மாகவினி யெனக்கென
மாதாங்கு திண்டோண் மகிழ்ந்தன னோக்கி

(பிரச்சோதனை யூகியைப் பாராட்டல்)

- 135 அங்கண் ஞாலத் தரசிய லமைதி
எங்கட் கெல்லா மின்றி யுதயணன்
தன்கட் டங்கிய தீகைமை நாடின
நின்கண் மாண்பி னெடுமொழி யாள
ஆயிற் றென்றுபல வருளொடும் புணர்ந்த
140 யூகிக் குரையா வொருங்குட னிழற்றிப்
.....

கனவினு நனவினு மின்ப மல்லது
நுணைவேற் றடக்கைநம் புனைமுடி வேந்தன்
காணலன் கண்டிர் மாணல மியைந்த
நல்வினை யுடையன் பெரிதெனப் பல்லோர்

- 145 இகழ்தல் செல்லார் புகழ்வனர் புகன்று
வாசவ தத்தைபும் வத்தவ மன்னனும்
ஏசினன.....
நவிரொறு மினிய ஞானம் போலப்
பயிரொறு மினியநின் பண்புடைக் கிழமை
150 உள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள மின்புறப்

(யூகியை விடுத்தல்)

பிரிவுறு துன்ப மெம்மாட் டெய்த
எரியுறு நெடுவே லேய ரிறைவன்
வருக வென்றனன் சென்மதி நீயெனப்
பருகுவனன் போலப் படைப்பெரு வேந்தன்

- 155 அவணே யிருப்ப னிவணே னெனவே

134. தோணைக்குதல், பெருமகிழ்ச்சிக் குறிப்பு; “குளிர்ந்து
தோ ணைக்கினர்” (சீவக. 1843); “நரனிருந்து தோள்பார்க்க நான்
கிடந்து புலம்புவதோ” கம்ப. சூர்ப்பநகை. 109.

135 - 40. அரசாட்சி முறைமை உதயணனுக்கே அமைந்ததற்குக்
காரணம் நீயேயென்று யூகிக்கு முகமன் மொழிகளை அரசன் கூறி.

148 - 9. “நவிரொறு தூனயம் போலும் பயிரொறும், பண்புடை
யாளர் தொடர்பு” குறள், 783.

- கருதல் வேண்டுமெனக் கைவிரல் பற்றி
விடுக்கும் பொழுதி னெடுத்தவ னின்னேர்
உண்டோ வொழுக்கி னென்றுபின் விடுப்ப
அருங்கலம் பிறவு மொருங்கு முந்துறீஇ
160 வேந்துறை முதுநகர் வியன்மலை யாகப்
போந்துகடன் மண்டும் புண்ணிய நீர்த்துறைப்
பேரியா நென்ன வார்பெருஞ் செல்வமொடு
நன்ப னாட்டகம் பின்பட நீந்தி
வளங்கவி னெய்திய வத்தவ னிருந்த
165 நலம்பெறு நகரம் புக்கன னினிதென்.

எ—யூகி பிரச்சோதனைக் கண்டு வந்தது முற்றிற்று.

-
157. நின்னேர் - நின்னையொப்போர்.
160. வேந்து - பிரச்சோதனன்.
163. நன்பல் நாட்டகம் - நல்ல பலவாகிய நாட்டிடங்கள்.
161 - 4. “நாடர வந்த விழுக்கல மனைத்தும், கங்கையம் பேரி
யாறு கடற்படர்ந் தாஅங், களர்துகடை யறியா வளங்கெழு தாரமொடு”
(மதுரை. 695 - 7.) 165. நகரம் - கோசம்பி.
-

அ—மதனமஞ்சிகை வதுவை.

(யூகி உதயணனுக்குக் கூறல்)

நலம்பெறு நகரம் புக்கன னுகி
நிலம்பெறு திருவி னெடுமுடி யண்ணலைக்

அ—மதனமஞ்சிகை வதுவை.

[நரவாணத்தீதன், ஒருநாள் தேரேறி வீதியிற் செல்லுங்கையில்,
மதனமஞ்சிகையென்பவளாடிய பந்து அவன் முன்றுனையில் வீழ் அப்
பந்திலழந்திய அவளது கைவிரற் சுவட்டால் அவளுடைய வடிவிலக்
கணங்களைக் கோழுகன் கூறக் கேட்டுப் பின்பு அவளை அவன் மணத்
தெய்துகொண்டமை இதனால் அறியலாதும்.]

2. “நெடுமுடிக் குரிசில்” (சீவக. 264) என்றார்.

கண்டுகண் கூடிக் கழலுறப் பணிந்து,
மண்டமர்க் கடந்த மறமாச் சேனன்

- 5 உள்ளத் தன்ன வுவுகைசெய் தனவும்
வள்ளற் றனமும் வகுத்தனன் கூறி
அவந்தி நாடு மணியுஞ் சேனையும்
இயைந்து முந்துறீஇ யிருபாற் குலஹய
தெம்மு னிழியாத் தெளிவிடை யாகச்
10 செம்மையிற் செய்த செறிவுந் திண்மையும்
நம்பிக் கீத்த நன்புகழ் நாடும்
இன்னவை யென்று பன்முறை பயிற்றி

(உதயணன் செயல்)

- நாட்டு வாயுளுங்¹ காட்டு வாயுளும்
கரத்த லின்றிப் பரத்த னன்றெனத்
15 தாழுடை நாடு நகரமுந் தரீஇ
வாய்முறை வந்த வழக்கியல் வழாமை
எட்டுமிசை யேற்றி யியல்பினின் யாப்புறுத்
தாற்றல் சான்ற வரும்பெறற் சுற்றமொடு
கூற்றமும் விழையக் கோலினி தோச்சிக்
20 கோட்ட மின்றிக் குடிபுறங் காத்து

4. மறமாச்சேனன் - பிரசுசோதனன் ; சண்டமஹாஸேனன்.
6. வள்ளற்றனம் - வள்ளற்றன்மை ; “வள்ளற் றனமென் னுயிரை
புக்கு மாய்க்கு மென்றான்” கம்ப. நகர்நீங்கு. 62.
9. தெம்முன் - பகைமையில் ; பகைவர்க்கு முன்புமாம்.
8 - 9. = ச. 11 : 13 - 9. 11. நம்பிக்கு-நரவாணத்தனனுக்கு.
12. பயிற்றி - பயிற்ற.
13. நாட்டிடங்களிலும் காட்டிடங்களிலும்.
15. நாட்டிலுள்ளாரையும் நகரத்திலுள்ளாரையும் வருவித்து.
16 - 7. வாயினுற் கூறிய வழக்குத் தவறாமலிருக்க எட்டில் எழுதி
திரையிட்டி.
19 - 20. நடுநிலையிற் கூற்றம் சிறந்தவனாதலின் உதயணன் செங்
லைச் சிறப்பிக்கையில் ‘கூற்றமும் விழைய’ என்றார் ; “உறைவரை
த்தகோ லுயிர்திறம் பெயர்ப்பான்போல், முறைசெய்தி” (கலி.
1 : 15 - 6) ; “தெரிகோன் னுமன்ன போல வொருதிறம், பற்ற லிவி
ரா” புறநா. சு : 9 - 10.

17 - ம். 1 கோட்டுவாயுள்.

வாட்டொழிற் றுனை வத்தவர் பெருமகன்
அன்புடைத் தோழரோ டின்புற் றெழுசுச்
சிறந்த திருவொடு செல்வம் பெருகப்
பிறந்த நம்பி திறங்கிளந் துரைப்பேன்

(நரவாணதத்தனுடைய இளமைப் பரு:

- 25 குலக்குவிளக் காகத் தோன்றிக் கோலமொ(
நலத்தகு சிறப்பி னல்லோர் நாப்பண்
இலக்கணம் பொறித்த வனப்புடை யாக்கை
விசம்பிற் கவாவும் வேட்கைய னாகிப்
பசம்பொற் பல்படை யிலங்குங் கழுத்தினை
- 30 திருவா னாய தேங்கமழ் மார்பன்
நரவாண தத்த னொடொழ நந்தி
உலம்பொரு மார்பி னுதயண குமரன்
நலம்பெறு தோழர் நால்வரும் பெற்ற
வலம்பெறு சிறப்பின் வனப்பொடு புணர்ந்த
- 35 நலம்பெறு கோமுக னும வரிசிகள்
தகைமிகு பூதி தவந்தக னென்னும்
நன்ன ரமைந்த நால்வருஞ் சூழத்
தளர்நடைக் காலத் திளமை யிகந்து
நல்லா சாரமொடு நல்லோர் காட்ட
- 40 நற்பொருண் ஞான நவின்றுதுறை போகி
விற்பொரு ணன்னூல் விதியி னுனித்துப்

24. நரவாணதத்தனுடைய வரலாற்றை விளக்கச்சொல்லுவேன்.
25. குலக்கு விளக்காகத்தோன்றி-குலத்திற்கு விளக்காக உதித்து;
“மனைக்கு விளக்க மடவாண் மடவான், தனக்குத் தகைசால் புதல்வர்”
(நான்மணி. 103); “குலதிபன்” தக்க. 2. [கின்ற.
28. விசம்பிற்கு அவாவும் - விண்ணுலகஞ் செல்லுதற்கு விரும்பு
29. பசம்பொற் பல்படை - பொன்னுலாகிய ஐம்படை.
30. திருவாணாய - திருமகனுக்குப் புகவிடமாகிய; ஆணமென்
பது ஆணென்றாயிற்று; ௫. 9: 87. 31. நந்தி - வளர்ச்சியுற்று.
30 - 31. = ௫. 6: 109 - 10. 32. உதயணகுமரனுடைய,
33 - 7. = ௫. 6: 111 - 22.
40. பொருள் ஞானம் - பொருள்தூல் ஞானதூல்களை.
41. விற்பொருள் நன்னூல் - தனுர்வேதம்.

படைக்கலக் கரணம் பல்வகை பயிற்றிக்
கொடைக்கடம் பூண்ட கொள்கைய னாகிக்

(நாவாணதத்தனது கேளமாரப் பருவம்)

குறைவில் செல்வமொடு குமார காலம்
45 நிறையுற வுய்த்து நீர்மையின் வழாஅ
ஏமஞ் சான்ற விர்தில வரைப்பிற்
காம னிவனெனக் கண்டோர் காமுறத்
தாளுந் தோளுந் தருக்கி நாளுந்
நடவா நின்ற காலே மடனார்ந்

(கணிகையர் இயல்பு)

50 தீற்று மந்தி யிற்றெழு பூங்கொடி
புற்புல முதிசக நற்றுற விக்கே
போல்வ ரென்னுஞ் சால்வுடை யொழுக்கிற்
கலைதுறை போகிய கணிகா சாரத்துப்
பலதுறை பயின்று பல்லுரைக் கேள்வியொடு

42. படைக்கலக்கரணம் - மற்றை ஆயுதப்பயிற்சிகளை.
43. கொடைக்கடம் - கொடையாகிய கடமைகளை; சீவக. 365.
44. குமாரகாலம்-மகளிருடைய மனத்தைக்கவரும் கட்டழகு மிக்க காலம்; சூளா. குமாரகால. 15.
44 - 9. அவன் குமாரகாலம் நிரம்பித் தருக்கி நடவாநின்றகாலே,
50 - 54. மந்திமுதலியவற்றைப் போல்வரென்னுங் கணிகா சாரத்தை யுடையவளாய். மந்தி - பெண்குரங்கு. இற்று ஏழு பூங்கொடி- முனைமுறிந்து தளிர்ந்தெழுந்த பூங்கொடி. புற்புலம் - புல்லையடைய நிலம். முதிர் அகம் நல் துறவி - பக்குவமுதிர்ந்த மனத்தையுடைய நல்ல துறவி; துறவிக்கு - துறவியை; உருபு மயக்கம். கலை - குலமக்களிர்க்கும் பரத்தையர்க்கும் விதிக்கப்பெற்றுள்ள கலைகள். “நொய்ம்பொரு ளானை றுகர்ந்திட்டு வான்பொரு, ணன்குடை யானை நயந்தனர் கோடலின், வம்பிடை மென்முலை வானெடுங் கண்ணவர், கொம்பிடை வாழுங் குரங் கும் புரைப” (வளையாபதி) என்பதனால், வரைவின்மகளிர் குரங்குபோல் பவரென்பது விளங்கும்; கொடி முதலியவற்றிற்குரிய மேற்கோள்கள் வந்துழிக்காண்க. ஒரு கொழுகொம்பைவிட்டு மற்றொன்றைப் பற்றுதல் கொடியின் இயல்பு; உள்ள புல்லைவிட்டுப் பயிரைக்கொள்ளல் புலத்தின் இயல்பு; பிறபொருள்கள் எல்லாவற்றிலும் பற்றெழிந்து பரம்பொரு ளொன்றையே நினைந்திருத்தல் துறவியின் இயல்பு; க. 35 : 138. - 41 ;

55 படிவங் குறிக்கும் பாவனை மேற்கொண்

(கலிங்கசேனை)

டடிமையிற் பொலிந்த வகன்பரி யாளத்துத்
தலைக்கோற் சிறப்பி னலத்தகு மகளிர்
ஆயிரத் திரட்டி யைந்நூற் றுவர்களுட்
காசில் சிறப்பிற் கலிங்க சேனையென்

60 நேசை போகிய வெளியின ளாகிய

(மதனமஞ்சிகை பந்தாடுகையில் பந்து கீழே விழுதல்)

மாசில் கற்பின் மடமொழி மடமகள்
வானோ ருலகி ன்ல்லது மற்றவட்
கீனோ ருலகி னிணைதா னில்லென
கண்டோ ராயினுங் கேட்டோ ராயினும்

65 தண்டாது புகழுந் தன்மைய ளாகித்

துதைபூங் கோதை சுமத்த லாற்றா
மதர்மா னோக்கின் மாதரஞ் சாயற்
பதரில் பணிமொழிப் பணைத்தோட் சின்னுதல்
மதர்வை நோக்கின் மதனமஞ் சிகைதன்

“தாவரு மிருவினை செற்றுத் தள்ளரு, மூவகைப் பகையரண் கடந்து
முத்தியிற், போவது புரிபவர் மனமும் பொன்விலைப், பாவையர் மனமும்
போற் பசையு மற்றதே” (கம்ப. தாடகைவதை. 15); ஏற்றவாறு
பொருட்குணம் விரித்துக்கொள்க.

55. பாவனை - பாவித்தல்.

56. அடிமை - அடித்தொழில். பரியாளம் - சூழ்ந்திருப்பது; “பரி
யாள மடைந்ததே” சீவக. 949. [யுடைய.

57. தலைக்கோற்சிறப்பின் - தலைக்கோற்பட்டம்பெற்ற சிறப்பினை

58. இரண்டாயிரத்தைந்நூற்றுவர்.

60. ஓசை - புகழ். ஒளி - நன்மதிப்பு.

61. கற்பு - கல்வி. மடமொழியை யுடையாளுடைய மகள்.

63. ஈனோர்-இவ்வுலகத்தோர்; “ஈனோர் வடிவில்” சிலப். பதி. 53.

64. ஆயினும்: எண்ணிடைச்சொல்; “பொதியி லாயினு மிமய
மாயினும்” (சிலப். க : 14.) 65. தண்டாது - அமையாமல்.

66. கோதை - மால.

67. மாதரஞ் சாயல் - காதலையுண்டாக்கும் மென்மை.

68. பதரில் மொழி - மெய்ம்மொழி; “பதரறு திருமொழி”
(சீவக. 2850.) 69. மதர்வை - மயக்கம். மதன மஞ்சிகை: எழுவாய்.

70 மலைபுரை மாடத் துயர்நிலை மருங்கின்
அணிச்சா லேகத் தணித்தரு துளையு
டெறிபந் திழுக்குபு விழுதவி னோக்கிச்

(நாவாணதத்தன் உலாவால்)

செறிவளைத் தோளி செம்முக மாக
வேகத் தானே வேந்த னொருமகன்

75 போருகொடி வீதியிற் புகழ்ந்துபல ரேத்த
அருவரை மருங்கி னருவி போல
இருகவுண் மருங்கினுஞ் சொரிதரு கடரத்தகோர்
இடுமணி யானே யெருத்த மேறிப்
படுமுகின் மீமிசைப் பனிமதி போல

80 உலாவெனப் போந்தோ னிலாவுறழ் பூந்துகிற்

(நாவாணதத்தன் மதனமஞ்சிகையைக் கண்டு விரும்பல்)

ருனைப் படுதலிற் ருனே கொண்டிஃ
திட்டோ ளார்கொலென் றெட்டி நோக்கினன்
நிறைமதி வாண்முகத் துறழ்வன போல
நீளரி யொழுகி நிகர்தமக் கில்லா

85 வாள்புரை தடங்கண் வளைத்தவள் வாங்கி
நெஞ்சகம் படுப்ப வெஞ்சின வீரன்
அறியா மையின் மறுகுறு சிந்தையன்

70. மலைபுரைமாடம் : “மழையாடு மலையி னிவந்த மாடமொடு”
“மலைபுரை மாடத்துக் கொழுநிழ விருத்தா” மதுரைக். 355, 406.

71. சாலேகம் - பலகணி. ஊடு - உள்ளே.

72. இழுக்குபு - தப்பி. 73. செம்முகமாக - எதிர்முகமாக.

74. மகன் - நாவாணதத்தன்.

75. போரு கொடி - உயர்ந்த துவசங்கள்.

79. முகில் யானைக்கும், மதி அரசுமாரனுக்கும் உவமைகள்.

80. நிலாவை யொக்கும் துகில்; உ. 5 : 85, இ. 1 : 137, அடிக். 5;
“நிலவு வெண்கதிர் நீர்மைய பூந்துகில்” சீவக. 1982.

82. எட்டி - அண்ணாந்து.

85. கண்வளைத்து - கண்வலையாற் சுற்றி.

87. இன்னொன்று அறியாமையால்.

பந்துவலி யாகப் பையெனப் போகியோர்
அந்தண் காவினு ளசைந்தன னிருந்து

(நாவாணத்தீதன் கோழகனை வினாது)

90 கொய்மலர்ப் படலைக் கோமுகற் கூடய்க்
கைபுனை வனப்பிற் கணிகையர் சேரியிற்
செய்பந் தீதுடைச் சேயிழை மாதரை
ஐய மின்றி யறிதி யாயின்
மெய்பெற வுரையென மேயினன் வினவக்

(கோழகன் மதனமஞ்சுகையின் உருவத்தை எழுதுதல்)

95 கையிற் கொண்டோன் கண்டன னதன்பிசை
ஒற்றிய வெற்றைத் தெற்றெனத் தெரிந்து
நறுவெண் சார்தம் பூசிய கையாற்
செறிவுறப் பிடித்தலிற் செறிவிர னிரைவடுக்
கிடந்தமை நோக்கி யுடங்குணர் வெய்தி
100 விரலும் விரலிற் கேற்ற வங்கையும்
அங்கைக் கேற்ற பைந்தொடி முன்கையும்
முன்கைக் கேற்ற நன்கமை தோளும்
தோளிற் கேற்ற வாலொளி முகமும்

88. விமலையினுடைய பந்து தெருவில் வீழ அதனைச் சீவகன், எடுத்த செய்தி இங்கே நினைவுக்கு வருகின்றது ; “ நன்மணிச் சிலம்பி னோடு கிண்கிணர் நகநகும், மின்மலர்ந்த முல்லைமலை நக்கிமிக் கிறந் தெழுந்து, பொன்மலர்ந்த கோதைபந்து பொங்கியொன்று போந்து பாய்ந்து, மின்மலர்ந்த வேலினுன்முன் வீதிபுக்கு வீழ்ந்ததே ” சீவக. 1957.

88. பந்து வலியாக - பந்தே தனக்குப் பெருந்துணையாக எண்ணி அதனைக் கைக்கொண்டு.

90. கோமுகன் : ௫. 6 : 113 - 22, 8 : 35 - 7.

91 - 4. கணிகையர் சேரியிலுள்ளாரில் இப்பந்தையுடையானை அறிந்திருப்பாயாயின், சொல்லுகவென்று கோமுகனை வினாவ.

96. ஒற்றை - அழுந்திய சுவட்டை.

98. விரல் நிரை வடு - விரல் வரிசைகளின் வடுக்கள்.

99. கிடந்தமை - அப்பந்திற் றங்கியிருத்தலை. உணர்வு உடங்கு எய்தி - ஏனை அவயவ இலக்கணங்களின் உணர்ச்சியைச் சேர அடைந்து.

- 1 மாப்படு வடுவுறழ் மலர்நெடுங் கண்ணும்
 105 துப்பன வாயு முத்தொளி முறுவலும்
 ஒழுக்குகொடி மூக்கு ² மெழுதுதுண் புருவமும்
 சேடமை செவியுஞ் சில்விருங் கூந்தலும்
 ஒல்குமயி ரொழுக்கு மல்கும் பரப்பும்
 மருங்கி னீளமு நிறங்கிளர் சேவடித்
 110 தன்மையு மெல்லா முன்முறை நூலின்
 அளந்தனன் போல வளம்பட வெழுதிப்
 பாவை யிலக்கணம் பற்றி மற்றதன்
 நிறமு நீளமும் பிறவுந் தெரியாச்
 செறிதா ளண்ணலைச் செவ்வியின் வணங்கி
 115 இதன்வடி வொப்போ ளிந்நகர் வரைப்பின்
 மதன மஞ்சிகை யாகுமென வலித்துப்

(கோழகன் மதனமஞ்சிகை வீடு சென்று பரிசங்காட்டல்).

- பந்துகைக் கொண்டு மைந்தன் போகிக்
 காழார் வனமுலைக் கணிகையர் சேரித்
 தோழ னுள்ளத் தாழ்நனி கலக்கிய
 120 மாதர் மனைவயிற் றாதுவ னாகிப்
 பல்காற் சென்று மெல்லெனச் சேர்ந்து
 குறிப்புடை வெந்நோய் நெறிப்பட நாடிய
 பாசிழை நன்கலம் பரிய மாக
 மாசில்பந் தறிவு படமேல் வைத்தாண்
 125 டன்ற தாய்முதற் றோன்றக் காட்டிப்

-
104. மா படு - மாமரத்திலுண்டாகிய.
 105. துப்பு - பவழம்.
 106 ஒழுகு கொடிமூக்கு - வளருகின்ற நீண்டமூக்கு ; உ. 3 : 97, 15 : 83 ; ச. 15 : 8 ; “ஒழுகு பொற்கொடி மூக்கும்” (சீவக. 165.) எழுதுதுண்புருவம் : க. 35 : 179.
 112. பாவை - சித்திரம்.
 116. வலித்து - துணிந்து. 118. காழ் - முத்துவடம்.
 119. தாழ் - தாழக்கோல்.
 123. பரியம் - பரிசம் ; 140.
 125. ஈன்றதாய் முதல் - பெற்ற தாய்க்கு.
 டி - ம். 1 மாப்படு. 2 மெழுது நண்புருவம்.

(பரத்தையர் சேயல்)

- பட்டது கூறலி னொட்டிய வுவகையள்
வழிபடு தெய்வம் வரந்தரு கின்றென
மொழிவன ளாக முகத்தின் விரும்பித்
தாயுந் தவ்வையுந் தம்மொடு பயின்ற
- 130 ஆய்வளை மகளிரு நிகழ்ந்ததை யறிந்து
சீரின மதித்துச் சிற்றின் மொரீஇப்
பேரினத் தவரொடு பெருங்கிளை பிரியா
தலைக்கோன் மகளிர் தன்மை கூறிக்
கற்கெழு கானவன் கைக்கோ லுமிழ்ந்த
- 135 எற்படு சிறுதீ யெழுச்சியிற் காமம்
மிகுமனத் துவகையி னொல்லை விருப்பம்
முறையின் முறையின் முறுக மூட்டிக்
கொடித்தேர்க் கோமான் குறிப்பி னல்லதை
அடித்தியை யருளுதல் யாப்பின் மெமக்கென
- 140 படிற்றுரை மகளிர் பரிய மறுப்ப

(கோழகன் கூறல்)

இருங்கண் வையகத் தேந்தலு முரியன்
மருந்தோர் கிளவி மதனமஞ் சிகைதன்
காமரு நோக்கங் காணக் கூடும்
ஏம வைக வியல்வதா மெனினென

-
126. பட்டது - நிகழ்ந்ததை.
127. வரந்தருகின்றென - வரந்தருகின்றதென்று.
133. தலைக்கோற்பட்டம் பெற்ற மகளிருடைய.
134. கோல் - திக்கடைகோல்.
135. எழுச்சியின் - எழுதல்போல். 136. விருப்பத்தை.
138. அரசனுடைய குறிப்புத் தெரிந்தாலன்றி. அரசனென்றது உதயணனை,
139. அடித்தி - அடியாள். யாப்பின்று - பொருத்தமின்று.
140. பரத்தையர் பரிசுத்தை மறுப்ப.
144. ஏமவைகல் - இன்பத்தைத்தரும் நாள். என-என்று கோழகன் சொல்ல.

(உதயணன் மதனமஞ்சிகைக்குப் பொன் விடுத்தல்)

145 அன்றுகை நில்லாது சென்ற வுள்ளமொடு
பகன்மதி போலப் பசந்த குமரன்
இகன்மிசை யுள்ளத் தெவ்வங் கேட்டுத்
தலைப்பெருந் தேவியுந் தந்தையுங் கூடிக்
குலப்பெருந் தேவியாக் கோடி விழுந்திதி

150 சிறப்பின்விட் டிருந்து நலத்தகு கிழமைக்
கியாவரு முரியோ ரிவளி னில்லெனக்
காவல் வேந்தன் காணங் காண்டலின்

(நாவாணத்தீதன் மணம்)

உறாஅர் போல வுற்ற காதலொடு
மறாஅ மாதர் வதுவை வலித்தபின்

155 மதிபுரை முகத்தியை மன்னவ னெருமகன
வதுவைச் செல்வமொடு வானரோய் வியனகர்
விதியி னெய்தி விழவு முந்துறீஇப்
பதனறிந்து நுகருமாற் பண்புமிகச் செறிந்தென்.

அ—மதனமஞ்சிகை வதுவை முற்றற்றி.

146 - 7. குமரனுடைய உள்ளத்துன்பத்தைக் கேட்டு.

148. தலைப்பெருந்தேவி - வாசவதத்தை.

149. தேவியா - தேவியாகும் வண்ணம். [பொன்,

152. உதயணன் அனுப்பிய பொன்னைக் கண்டதனால்; காணம் -

153. “செராஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ னோக்கும்.

உறாஅர்போன் றுற்றார் குறிப்பு” துறள், 1097.

158. பதன் - காலம்; க. 35 : 211 - 4; ‘முறைப்பதம் பார்க்கும்
வண்டுபோலத் தலைவியரை நகைப்பதம் பார்க்கும் அரிவடைமை’
தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. 11, பேர்.

கூ—மதனமஞ்சிகை பிரிவு.

(தீருவிழா)

- பதனறிந்து நுகரும் பருவத் தொருநாட்
கோல நீண்மதிற் கொடிக்கோ சம்பி
ஞால மெல்லா நயந்துடன் காண
முழுவொடு பல்லிய முன்றிற் றதும்ப
5 விழுவொடு பொலிந்த வழகிற் றுகித்
திசைதிசை தோறுந் திருக்கண் கூடிய
வசையறு திருநகர் வந்துடன் றுவன்றிப்
பொன்றா வேட்கைப் புலங்களை நெருக்கி
வென்ற ராயினும் விழையும் விழவணி
10 காணும் வேட்கையொடு சேணுய ருலகிற்
மேவ கணமும் மேவா விழிதர
விறல்கெழு சிறப்பின் விச்சா தாரும்
இறைகொண் டிழிதர விப்பாற் சேடியின்

(மானசவேகன் வருதல்)

நுணங்குவினை விச்சையொடு நூற்பொரு ணுனித்த

கூ—மதனமஞ்சிகை பிரிவு.

[தோசம்பி நகரத்தில் நிகழ்ந்த விழாவைக்காண வந்த வித்தியா தா அரசனாகிய மானசவேகன் மதனமஞ்சிகையைக் கண்டு மயங்கி அவனைத் தன்னகர்க்கு எடுத்துச் சென்றதும் பிறவும் இதனால் அறியலாகும்.]

4. ததும்ப - முழங்க.
7. நகர்களிலுள்ளார் வந்து.
8. புலங்களை - சத்தம் முதலிய ஐந்தினையும்.
9. வென்றாராயினும் - சித்தபரமேட்டிகளும்.

9 - 11. சிலப் சு : 1 - 34 ; “ தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னாள், ஆயிரங் கண்ணோன் றன்னோ டாங்குள, நால்வேறு தேவரு நலத்தகு’ சிறப்பிற், பால்வேறு தேவரு மிப்பதிப் படர்ந்து ” மணி. க : 35 - 8.

13. சேடி - வெள்ளிமலையின் மேலுள்ள வித்தியாதாரருலகு.
14. நுணங்கு - நுண்மை.

13 - 8. வித்தியாதா அரசர் நூற்றுப்பதின்மருள் மேம்பட்டு விளங்கும் மானசவேகனென்பவன். விழாக்காண இங்கே இறங்கி.

- 15 மணங்கமழ் நறுந்தார் மானச வேகனென்
 றுற்றல் சான்ற நூற்றொரு பதின்மர்
 அரைச ருள்ளு முரைசெல விளங்கிய
 மின்னார் மணிமுடி மன்னனு மிழிந்து

(மானசவேகன் கண்டகாட்சி)

- பத்திப் படாகையும் பல்பூங் கொடியும்
 20 சித்திரித் தெழுதிய வித்தக விமானமும்
 இருநிலத் தியங்கு மியந்திரப் பாவையும்
 அருவினை நுட்பத் தியவனப் புணர்ப்பும்
 பொத்தகை யானையும் பொங்குமயிர்ப் புரவியும்
 சித்திர மாலையு மக்கடந் தொட்டிலும்
 25 வெண்டா ரொழுக்கும் விளக்குறு பூதமும்
 தெரிவுற லரிய பலகலக் குப்பையும்
 கைந்நிமிர் விளக்கு.....ம்
 எண்ணரும் பல்பொறி யெந்திரப் பொருப்பும்
 வண்ண.....களும்
 30 கண்ணு ளாளர் கைபுனை கிடுகும்
 நாடு நகரமு மாடுநர் பாடுநர்
 ஆடலும் பாடலு மன்னவை பிறவும்
 கூடிக் காணு மாடத் தோங்கிய
 தண்கோ சம்பிப் பெண்சன நோக்கி
 35 விண்மிசை யவரும் விழைபுங் காரிகை
 மண்ணியன் மகளிரு ளுளள்கொன் மற்றெனச்
 சேணெடுந் தெருவுஞ் சிற்றங் காடியும்
 நாடுணுடு புணர்ந்த நலம்புணர் மகளிர்
 நெரியுந் தெருவு நிரம்பிய மறுகும்

-
19. படாகை - பெருங்கொடி. 20. வித்தகம் - சிற்பவேலை.
 22. யவனப்புணர்ப்பு - யவன தேயத்தினரால் அமைக்கப்பட்ட
 பொருள்கள்.
 23. பொத்தகை - துவாரமுள்ள கை.
 30. கண்ணுளாளர் : உ. 10 : 97 ; “கண்ணுள் வினைஞர் கைவினை
 முற்றிய, நுண்வினைக் கொல்லர்” (சிலப். கக : 105 - 6.) கிடுகு - தட்டி.
 33. காணு - மானசவேகன் கண்டு.
 34. பெண்சனங்களைப் பார்த்து. 39. நெரியும் - நெருங்கும்.

40 மன்றமுங் கோணமுஞ் சென்றுசென் றுலாஅய்
பாறுகிடந் தன்ன வீறுசால் வீதிதொறும்
ஆனாது திரிதரு மானச வேகன்

(மானசவேகன் மதனமஞ்சிகையைக் காணல்)

கோலக் கோயிலு நால்வகை நிலனும்
புடைசூழ் நடுவட் பொன்மலர்க் காவின்
45 இடைசூழ் முருவி யேந்துவரைச் சென்னி
ஆய்மயி லகவு மணிச்சுதைக் குன்றின்
மீமிசை மருங்கின் மின்னென துடங்கிட்
பழவிறன் முதூர் விழவணி நோக்கி
மும்மணிக் காசும் பன்மணித் தாலியும்

50 பொன்மணிக் கொடியும் பூணுஞ் சுடா
மதன மஞ்சிகை நின்றோட் கண்டு
சென்றன னனுகி நின்றினிது நோக்கி
வெள்ளி விமானம் விதிர்விதிர்த் தேறி
வள்ளி மருங்கி னெள்ளிழை யேழையைக்

55 கச்சார் வனமுலை விச்சா தரியே
ஆவளென்னு மையமோ டயலதோர்
தேவ மாடஞ் சேர்ந்தன னிருந்து

(மதனமஞ்சிகை பூதவடிவமொன்றைக் கண்டு அஞ்சுதல்)

வருவோர்ப் பற்றி வாங்குபு விழுங்கும்
இணைய துட்பத் தியவன ரியற்றிய

40. கோணம் - குறுந்தெரு.

41. வீதிக்கு ஆறு : ௫. 7 . 23.

43. நால்வகைநிலன் - குறிஞ்சி முதலியன ; இவையும் பின் வருவனவும் அரசன் விளையாடுதற்குச் சமைத்தன.

46. சுதைக்குன்று - செங்குன்று ; ' இவற்றைச் சித்திரமெனிற் கோயிற்கு அங்கமாகிய செங்குன்று கூற்றிற்றிலர் ' சீவக. 148,

45 - 6. க. 33 : 4 - 5.

49. மும்மணிக்காசு : " முத்தின ருத்தியர் மும்மணிக் க. 34 : 121.

50. பொற்கொடியும்,

51. நின்ற மதனமஞ்சிகையை மானசவேகன் கண்டு.

54. வள்ளி - கொடி. 55 - 6. விச்சாதரியே ஆவள்

59. யவனர் - யவனதேயத்துத் தச்சர்.

- 60 பெருவலிப் பூதத் துருவுகண் ணெரார்
 இன்னுயி ருண்ணுங் கூற்ற மிதுவெனப்
 பொன்னிழை சுடரப் பொம்மென வுராஅய்
 மைகொள் கண்ணியர் வெய்துயிர்த் திரிய
 மாவீழோதி மதனமஞ் சிகையும்
 65 ஏயென வஞ்சஞ் சாய னோக்கி

(மானசவேகன் எண்ணுதல்)

- விச்சை மன்ன னச்சுவன னாகி
 விறல்கெழு விஞ்சையர் வெள்ளியம் பெருமலை
 இறைகொண் டிருந்த வெழி லுடை மகளிருள்
 யாவரு மில்லைமற் றிவளோ டனைபார்
 70 யாவ ளாயினு மெய்துவென் யானென
 ஒருதலை வேட்கை யுண்ணின் று நலியப்
 பெருவினை விச்சையிற் றெரிய நோக்கி
 (நாவாணதத்தனும் மதனமஞ்சிகையும் இன்புறுதல்
 உயர்நிலை யுலகத் தவரும் பிறரும்
 மேனிலை யுயர்ச்சியின் மெய்யா மதிக்க
 75 வளமை நன்னிலத் திளமுளை போந்து
 கல்வி நீரிற் கண்விட்டுக் கவினிச்
 செல்வப் பல்கதிர் செறிந்துவனப் பேறி
 இன்பம் விளைந்த நன்பெரு நெல்லின்
 ஆண மடையிற் காண்வரப் பற்றித்
 80 துப்புர வடிவி.....தோயினும்

60 - 63. பூதத்தினுருவத்தைக் கண்டு அஃது இன்னதென்று அறியாராய்த் தோழிமார் லிலகுலைந்து ஓட. உராஅய் - பெயர்ந்து.

64. மா - வண்டு ; “மாவீழோதி” ச. 5 : 39.

64 - 5. அங்ஙனமே மதனமஞ்சிகையும் அதனைக்கண்டு அஞ்சம் மென்மையை அறிந்து.

66. விச்சை மன்னன் - மானசவேகன். நச்சுவனனாகி - விரும்பி.

68. இறைகொண்டு - தங்குதல் கொண்டு.

70. யாவளாயினும் - இவள் யாராயினும்.

71. ஒருதலைவேட்கை - கைக்கிளையாகிய வீரப்பம்.

75. வளமை - அழகு. இளமுளை - இளமையாகிய முளை.

79. ஆணமடை - அன்பாகிய உணவு.

- வேட்கை நாவின் விருப்பொடு சுவைக்கும்
 மாற்ற வில்லா மனத்தின ராகி
 வலியும் வளமைபு....க்கு.....பும்
 பொலிவும் புகழும் பொருந்திய சிறப்பிற்
- 85 குவம மாகு முதயண னொருமகன்
 அவமில் சூழ்ச்சி யாய்தா ரண்ணலும்
 ஆணு முட்கு மச்சமும் பயிர்ப்பும்
 பேணுங் கோலமுங் பெருந்தகைக் கற்பும்
 வாணுதன் மகளிர் மற்றுப்பிறர்க் கின்றித்
- 90 தானே வவ்விய தவளையங் கிண்கிணி
 மானேர் நோக்கின் மதனமஞ் சினையும்
 ஆனாக் காதலோ டமர்ந்துவினே யாடிக்
 காமர் பள்ளியுட் கட்டளை பிழையாத்
 தாமரை நெடுங்கண் டந்தொழி றொடங்கப்
- 95 பள்ளி கொண்ட பொழுதிற் பையென
 (மானசவேகன் மதனமஞ்சிகையை எடுத்துச் செல்லல்)
 ஒள்வினை மாட முன்குவன னாகி
 விச்சை மறைவி னச்சமொன் றின்றி
 இகன்மிகு குமரனைத் துயின்மிசைப் பெருக்கிக்
 கயன்மிகு கண்ணியைக் கவவுப்பிணி நீக்கிப்
- 100 புகலு முள்ளமோ டகலத் தடக்கி
 இகல்கொள் வீரிய னிகழ்தல் செல்லா
 மண்மிசை வந்தனென் மயக்கற வின்று
 விண்மிசை புலகிற்கு விழுப்பொருள் பெற்றேன்
 என்னு முவகையின் மின்னேர் துடங்கிட
- 105 மிளிர்நங் கச்சையோ டொளிவிசும் பெழுந்து
 பொ.....

-
- 81 - 2. சுவைக்குமனம், மாற்றவில்லாமனம். ,
 85 - 6. உதயணனுடைய மகனாகிய அண்ணலும்.
 87. ஆண் = ஆணம் - அன்பு.
 90. தவளைக் கிண்கிணி : க. 40 : 18, அடிக்.
 95. இருவரும் பள்ளிகொண்ட பொழுதில்.
 97. விச்சை - உருவம் புலப்படாமல் இருப்பதற்குரிய மந்திரம்.
 99. கண்ணி - மதனமஞ்சிகை. கவவுப்பிணி - அகத்திட்டுத் தழுவ
 யிருக்கும் நிலை. 100. அகலத்து - மார்பில்.

*

*

*

பெருங்கதைச் செய்யுட்களின் மு த ற் கு றி ப் ப க ரா தி.

அகநனிபுகன்று கூஎரு	கைவைத்த சஎ
அசைந்தவிரும்பிடி உஅஉ	கோயில்புக்க கூகஅ
அரசவைவிடுத்த கக	கோலவர் அஅ
அரணமைபெரு கூசக	சயந்தியம் டுடஎ
அறம்புரியாட்டி சஉஊசெய்வது தெரியும் கூஉஅ
அன்புமிகச்சிறந்து அகஎ	செய்வதையறியா உஉகூ
ஆங்கினிதிருந்த ருகஎ	சேயிழைக்கன் ருகரு
ஆடுதலான சருகூ	திருநகரகவயிற் உகக
ஆணை வேந்தன் எஎஎ	துணிவுடையாளர் ரு0கூ
ஆராய்தோழர் அஅக	தேரிவுறுசூழ்ச்சியர் டு0கூ
ஆனதொழுஞ் அருஉ	நம்பியர்கூடிய கஉஅ
இயக்கனவ்வழி அஅரு	நலம்பெறுநகரம் கூஉ0
இருளிடமருங் உருகூ	நீராட்டரவ கககூ
இருளிடையெழு கூகச	நெருங்கிய அருகூ
இன்புற்றிருவரு டுஅக	பகைமுதலறுத்து எடகூ
உதையணகுமான் அககூ	பதனறிந்து கூட0
உவகையின் எகஎ	பரந்தபெரும்படை கூருஅ
உள்ளியதுமுடித்த சகஉ	பரந்தவிழவினுள் கக0
உள்ளுதலான ருச0	பரவுக்கடன் டுஅகூ
எண்ணமோடிருந் கஅரு	பள்ளியெய்திய எருஎ
எய்தியிகந்த உகஎ	பாயநன்னாடு எசஅ
எரிதலைக்கொண் ககஎ	பிரிந்துபின்வந்த எஎஉ
ஏற்றெழுந்ததன் சகூஅ	புரிந்தசுற்றமொடு கடட
ஒருங்குநன் அ0க	புலர்ந்தகாலைப்புது அசட
ஒழுகாரின்ற கூஉகூ	புலர்ந்தகாலைப்பூங் டு00
ஓசைபோக்கிய சசரு	புறநகர்போந்த ச0அ
கட்டிலேறிய கூஅகூ	புனைமலர்ப் சஎட
கடிகமழ்செல்வம் டுருட	புனையிழைதன் கூ0கூ
கரந்தவுரு கூ00	பெருஞ்சிறப் எஉரு
கரந்தனரொ உகஉ	பெருந்தகை உ0கூ
கருதியது டுகஉ	பெருவழிமுன்னிப் ருஉஅ
கழிக்குங்காலை சஅக	பொருபடை டுஉச
கார்நீர்நருமதை உஎஉபொருள்புரி னாலும்	க

கூகூ

பெருங்கதை.

பொருள்புரி யமைச்சர்	ருசகவணிதோங்கி ருகுரு
பொலிந்தகும்மை நசக	வத்தவற்பெற்ற கூசுள
பொலிந்தசெல்வ கூகந	வளைத்தனர் எ0அ
பொலிவுடை எகச	வாயில்புக்க ருருந
பொழிற்றலைப் உக	விசும்பின்	... அகக
பொன்னகர் கூ0ச	விடிந்திருள் ருகூ0
போகம்புணர்ந்த	... நகூள	விடுத்தனர்	... அகூஉ
ம்தலைமாடத்து கூ0க	விரைந்தனர்கொ க0ள
மயிர்வினைக்கம்ம நஎஉ	விரைந்தனர்பெயர அஉஅ
மறைந்தனர்வந்து எகக	விரைந்தனனா உகூந
மறையோம் கூஉஉ	விலாவணை சநந
மன்பெருஞ் ருகூக	விழுவணி	... உசரு
மன்னவன்கூற ருஅ0	விளங்கவை எசஉ
மின்னிழை கூரு	விளங்கிழை	... அகக
மீட்டுத்தலைப் எகக	விறற்படை	... நந0
மைந்தருமகளிரு	... சருச	வைகியகாலை ருஎஉ
	சகூச		

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

[எண் - பக்க எண்]

அ - அழகு, 153. [கள், 238.
அகக்கோளாளர்-அகம்படிப் பெண்
அகஞ்சுடல், 499.
அகடு - வயிறு, 240, 336, 552.
அகணி, 721.
அகத்தடக்கல், 322, 365.
அகத்ததை யெல்லாம் முகத்தி
அகத்தரண், 723. [னுணர்தல், 618.
அகத்தரூஅ அழற்சி, 476.
அகத்தனள், 479.
அகத்தாற்குழீஇய அவை, 236.
அகத்து நின்று எழுதருமன்பு, 701.
அகத்துநீருடைய இடம், 598.
அகத்துநீ, 493.
அகத்துறைந்தொடுங்குதல், 546.
அகத்துறைபல்லுயிர், 270.
அகத்துணமைதி, 333.
அகத்தே நடுங்கல், 506.
அகத்தேயுறைதல், 598.
அகத்தொடுக்கல், 485.
அகத்தொற்றாளர், 793.
அகத்தோடு - உள்ளிதழ், 779.
அகத்தோர், 499.
அகநகர் வரைப்பு, 186, 631.
அகநனிபுகன்று, 675.
அகநாடு, 382.
அகநெகிழுமொழி, 477.
அகப்பட்டு இயங்குநர், 257.
அகப்படுத்தல், 38, 416.
அகப்பாட்டணமையன், 643.
அகம் - மனம், 569, 709.
அகம்உணல், 400, 717.
அகம்படிப்பெண்கள், 238.
அகம்புக்கனன்போன்ற ஞானம்,
அகம்புரிசெம்மை, 82. [599.
அகமடல், 543.

அகமணைத்தட்டு, 333.
அகமுனாவனள், 705.
அகல், 354.
அகல்வயல், 253.
அகல்விசும்பு, 595.
அகல்வு - அகலம், 259.
அகலத்தடக்கல், 934.
அகலத்தாரம் புரளுதல், 235.
அகலத்திலங்குமணியாரம், 386.
அகலத்துத் திருமகள், 402. [661.
அகலத்தேற்று அழுத்திய சத்தி,
அகலத்தொடுக்கி நுகர்தல், 570.
அகலம் - மார்பு, 170, 190, 213-4,
282, 365, 478, 487, 508, 581,
அகலமராயம், 664. [588.
அகலாதனுக்காதிருத்தல், 190.
அகலிடம், 222, 259, 566.
அகலிருவானம், 108.
அகலிலுள்ள சிற்பங்கள், 175.
அகலிலை ஓமை, 303.
அகலிற்கொண்ட அவி, 43.
அகலிற்கொண்ட பூ, 43.
அகலேந்திய பெண்டிர், 175.
அகவயிற்சுடுதல், 213.
அகவயின், 192, 329, 334, 389,
394, 416, 437, 481, 505, 507,
518, 522, 570, 592.
அகவயினடக்கல், 471.
அகவல், 195.
அகவாய்க் கோடு, 333.
அகவிதழ், 290, 359, 371, 520,
அகவை, 523. [537.
அகழ்கடல் - கீழ்கடல், 469.
அகழ்வினையாளர், 599.
அகழிக்கு ஆடை, 418, 532.
அகற்சி, 228.

அகற்றம் - அகலம், 607.
 அகன்கடல் நடுவண் உடைத்த
 அகன்கண்வாரி, 88. [நாவாய், 661.
 அகன்களை வீதி, 389.
 அகன்பெருங்கோயில், 225, 688.
 அகன்பெருந்தானை, 643.
 அகன்மடி, 588.
 அகன்மதில், 546.
 அகன்மனைக் காவல், 368.
 அகன்ற எழுநாள் ஏழாண்டுபோல்
 அகன்ற ஞானம், 598. [வது, 681.
 அகன்றலைப் புழகு, 447.
 அகன்றுயிர் வாழுவோர், 506.
 அகனகர், 666.
 அகனமர் அவை, 908.
 அகனமர் காதல், 422.
 அகனில முதுபொழில், 366.
 அகனுணர்வில்லா மகன், 419.
 அகில், 119, 128, 265, 269, 335,
 அகில்நாறங்கை, 19. [446, 635.
 அகிலின் வட்டித்துக்கலந்த வண்ண
 அகிற்குறை, 494. [இலேகை, 119.
 அகிற்கொழும்புகை, 686.
 அகிற்புகை, 293, 549.
 அகிற்புகைக் கட்டில், 605.
 அகிற்புகையகல், 326.
 அகிற்புகையாற்சாந்து புலர்த்தல்,
 அகினூறு, 635. [17.
 அகை - வருத்தம், 279, 504.
 அகைதல் - தளிர்்த்தல், வருந்துதல்,
 அங்கண், 253, 324. [279, 446.
 அங்கண் ஞாலம், 233, 427, 536,
 அங்கண் மாதிரம், 385, 657. [919.
 அங்கண் மாரிலம், 506. [ரம், 636.
 அங்கதிர்ச்சுடர்மணியிரீஇய மோதி
 அங்கதிர் முத்தம், 277.
 அங்கநன்னாடு - விசயவரனென்
 னும் அரசனுடைய நாடு; இதன்
 தலைநகர் சண்பை, 515.
 அங்கலும் பிணைத்தோள், 158, 380,
 அவகாங்கு, 78. [677.
 அங்காடி, 110, 296, 349, 382.
 அங்காந்தியன்ற பேழ்வாய், 327.
 அங்காந்து, 283, 327.

அங்கித்தேவன், 193.
 அங்குலி, 359, 505.
 அங்குழைச் செயலை, 303.
 அங்கேழ், 370. [551.
 அங்கை, 85, 146, 198, 276, 472,
 அங்கை மலர்த்தி வியத்தல், 587.
 அங்கை மலரி, 856.
 அங்கையின் அவித்தல், 77, 644.
 அங்கையின் ஏற்றல், 826.
 அங்கையெற்றிச் செங்கணிற் காட்
 டிய குறிப்பு, 576.
 அங்கை யெறித்தல், 684.
 அங்கை விதிர்்த்தல், 6.
 அங்கோற்றீந்தொடை, 153.
 அச்சங் காத்தல், 525.
 அச்சங்கொள்ள அகற்றல், 562.
 அச்சங்கொள்ளல், 515.
 அச்சநோக்கு, 220, 307, 552.
 அச்சப் பணிமொழி, 164.
 அச்ச மாந்தர், 486.
 அச்ச முயக்கம், 480, 614.
 அச்ச - அச்சம், 64, 333, 706,
 அச்சதந் தெளித்தல், 369. [900.
 அச்சயிர்ப்பு, 64.
 அச்சவகை, 438.
 அச்சவப் பெருமகன் : இவன்
 கேகய நாட்டின் அரசன்; குற்ற
 மற்ற புகழை யுடையவன்; முடி
 மன்னன்; பெருவீரன்; தருச
 கன்பால் அன்பினன்; பதுமாபதி
 யை மணஞ்செய்ய விரும்பி அவ
 ருக்குரிய பரிசு முதலியவற்று
 டன் வந்து தருசகனைக் கண்டு
 தன் கருத்தைக் கூறி அவனது
 உடம்பாட்டைப் பெற்று உடனி
 ருந்த காலத்தில் அவனோடு
 போர் செய்தற்கு வந்த பகைவ
 ருடன் யுத்தஞ் செய்தற்கு
 வலிந்து போய் உதயணனுக்கு
 முன்னதாக உருமண்ணுவாவும்
 தானும் முன்படையிற் சென்று
 பொருது எலிச்செவி யாச்சுற
 கொல்லப்பட்டான், 626.
 அச்சறுகண்ணினர், 706.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூந.4

'சதி'க் கிளவி - பரிதாபச் சொல்,
 'சதியாடல், 623. [491.
 'சல மஞ்ஞை, 192.
 'சா, 886.
 'சாஅ அரும்பொருள், 879.
 'சாஅய் - மெலிந்து, வருந்தி,
 'சாநோய், 880. [190, 743, 875.
 'சிப்பிலன், 617.
 'சுண நன்மா, 243.
 'சுணமா இசையை யறிவது, 243.
 'சும்பமல் தாமரை, 517.
 'சும்பு, 116, 225, 331, 460,
 492, 527.
 'சும்பு சோர்முகில், 902.
 'சைஇ - 193, 223, 247, 329,
 334, 378, 559, 575, 636, 780,
 822, 878.
 'சைத்த தானையன், 285.
 'சைத்தல் - கட்தெல், 75, 154,
 233, 285, 551.
 'சைதல் - தங்குதல், மெலிதல்,
 வருந்தல், 217, 226, 281-2,
 301, 316, 352, 390, 415, 437,
 478, 480, 507, 543.
 'சைதல் செல்லான், 253.
 'சைந்தசைந்தாடல், 249.
 'சைந்தசைந்து, 290.
 'சைந்த தோளன், 575.
 'சைந்த வந்துகில் கையகத்
 தசைதல், 705.
 'சைந்த வவ்வயிறு, 192.
 'சைந்தனம், 314.
 'சைந்தனன் இருந்து, 926.
 'சையாபூக்கம், 880.
 'சைவளி, 17.
 'சைவிடம், 260.
 'சைவில் ஆண்மை, 509.
 'சைவில் குமரர், 38.
 'சைவில்லா நோன்றான், 658.
 'சைவிலாளர், 405, 748.
 'சைவிலாளன், 309.
 'சைவிலூக்கம், 690.
 'சைவிருணை, 399. [883.
 'சைவு, 295, 309, 419, 535, 573,

'சைவு நன்கு ஓம்பல், 249.
 'சைவு முந்துறீஇ, 878.
 'சைவுறு வென்றோய், 879.
 'சைவோன், 289.
 'சைகத்தணி நிழல், 457.
 'சைகந் தண்பொழில், 142. [461
 'சைகந்தழைக்குச் செப்படர்
 'சைகந்தாரிர் செந்நிறமுடையது
 'சைகம், 270. [221
 'சைகம் பொழில், 110.
 'சைகமரத்தில் ஊசல் தொடுத்த
 'சைல், 664. [தல், 221
 'சைச்செல்லாது, 167.
 'சைசலோம்பு, 222, 416, 439.
 'சைசன்மின், 737.
 'சைசனம், 30, 635.
 'சைசாந்தினமுலை, 569.
 'சைசாய் மருங்குல், 504.
 'சைசிகை, 319.
 'சைசியடைதல், 506.
 'சைசில் கிளவி, 247.
 'சைசில மிழற்றல், 588.
 'சைசிலாகம், 468, 686.
 'சைசிலோதி, 69, 105, 205, 243
 416, 487, 614.
 'சைசிலோதியர், 452.
 'சைசிறமொழி, 506.
 'சைசிறையன் னம், 155.
 'சைசிறை வண்டினம், 154, 526.
 'சைச ஆரழல், 863.
 'சைசதக, 216.
 'சைசதகவு, 697.
 'சைசதரு முதுகாடு, 863.
 'சைசவரு காப்பு, 455.
 'சைசவரு சீற்றம், 256, 416.
 'சைசவரு செலவு, 256.
 'சைசவரு துப்பு, 490.
 'சைசவரு நெடுவேல், 379.
 'சைசவரு வேழம், 343.
 'சைசவனன், 252, 500.
 'சைசெங்கிண்கிணி, 27.
 'சைசெங்குலிகம், 161.
 'சைசெஞ்சாந்தம், 181, 213, 356.
 'சைசெஞ்சீறடி, 140, 393.

அஞ்செந்தாமரை, 290.
 அஞ்சொல் ஆயம், 35.
 அஞ்சொற் பேதாய், 26, 222.
 அஞ்சொன் மகளிர், 256.
 அஞர், 77, 277.
 அட்டில், 143, 192, 542.
 அட்டுப்பதமாக அமைத்த மட்டு,
 அட்டேண் கம்பல், 346. [198.
 அடக்கருங்கன்று, 112.
 அடக்கருஞ் சீறார், 303.
 அடக்கரும் வேழம், 660.
 அடங்க - இல்லையாம்படி, 311.
 அடங்காத் தானை, 215.
 அடங்கார் - பகைவர், 499.
 அடங்கிய நளகிரிக்கு மாணாக்கன்,
 412. [472, 507.
 அடர் - இதழ், தகடு, 20, 390, 461,
 அடர்பொற்றிருநகர், 368.
 அடர்பொன்னோடை, 723.
 அடர்மை, 289.
 அடர அலைத்தல், 270.
 அடல், 319.
 அடல்விலக்காளர், 215.
 அடல்வேலியானை, 108.
 அடல்வேற்றானை, 101, 629.
 அடலருஞ் சீற்றம், 640.
 அடலருந் தானை, 645. [வர், 628.
 அடலருந் தோற்றத்தரிமானன்ன
 அடலரும் பல்படை, 415.
 அடலரும் பெரும்படை, 641.
 அடவி, 524.
 அடவிநாடுகள் - இவை ஐம்பது ;
 இடவகனுக்குச் சீவிதமாகக்
 கொடுக்கப்பட்டன, 798.
 அடவியாசன் - தருசகனோடு போர்
 செய்தற்குவந்து தோற்றுப்
 போன அரசர் எழுவர்களுள் ஒரு
 அடவிவாழ்க, 640. [வன், 629.
 அடவிலிந்தம், 332.
 அடற் பேரண்ணல், 341.
 அடற்பேரியானை, 696.
 அடற்றொழில் யானை, 651.
 அடன்மணித்தேர், 691.
 அடன்முரசு, 186.

அடிக்கலம், 380, 432, 508, 603.
 அடிக்கலமுதலாத் தலைக்கலங்கா
 றும், 485. [653, 876, 880.
 அடிகள், 242, 442, 484, 576,
 அடிச்சுவட்டெழுத்தேறிய சென்
 அடிச்செருப்பாதல், 84. [னியர், 62.
 அடிசில், 226, 295, 319, 328 - 9,
 345, 354, 380, 431, 587.
 அடிசில்வினை, 41.
 அடிசிற்குழிசி, 105.
 அடிசிற்பள்ளி, 395.
 அடித்தலம், 176.
 அடித்தி - அடியாள், 55, 242, 928.
 அடித்திசைக் கிறைஞ்சல், 235.
 அடித்துகளாற்றல், 369.
 அடிதொடை, 246.
 அடிதொழுதிறைஞ்சல், 40.
 அடிநிலனுறப் பரப்பல், 283.
 அடிநிலை, 367.
 அடிநிலைச் சாத்து - அங்கவடி, 493.
 அடிநிலை வட்டம், 234.
 அடிபரந்த முலை, 352, 504.
 அடிமரம், 800.
 அடிமிசையரற்றும் கிண்கிணி, 256.
 அடிமுதல் குறுகல், 219.
 அடிமுதல் வணங்கல், 129.
 அடிமுதற்றடவரல், 240.
 அடிமையிற் பொலிந்த பரியாளம்,
 அடியர், 58. [924.
 அடியரும் ஆயமும், 42.
 அடியற எறிதல், 430.
 அடியிசைகேட்கும் எல்லை, 258.
 அடியில் செம்பஞ்சக் குழம்பை
 அணிதல், 62.
 அடியிற்கேற்ற முடி, 385.
 அடியுறை, 335, 412.
 அடியுறைசெய்தல், 741.
 அடியுறையருண்மொழி, 230.
 அடியே ஆள், 429.
 அடிவினை, 371. [335, 479, 512.
 அடுக்கம், 225, 266, 274, 286,
 அடுக்கல், 225.
 அடுகனை மறவர், 303.
 அடுகளிக் குரவை, 189.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூசக

அடுத்தகாதலணங்கு, 235.
 அடுத்தனென், 862.
 அடுகிறல், 508.
 அடுகிறலண்ணல், 494.
 அடுகிறலாடவர், 304.
 அடுகிறலாற்றல், 220.
 அடுகிறலுதயணன், 664.
 அடுகிறன் மள்ளர், 516
 அடுபோர் மா, 484.
 அடுமடை, 356.
 அடுமுரண், 594.
 அடை - இலை, 253, 292.
 அடைஇ - அடைந்து, 781.
 அடைக்கலம், 125, 440, 692.
 அடைகரை, 152, 168, 527. [882.
 அடைச்சல், 109, 146, 369, 473,
 அடைஞ்சான், 738.
 அடைதர்க, 663.
 அடைதர்மின், 533.
 அடைப்பமை பொறி, 344.
 அடைப்பை, 8, 66, 223, 550, 610.
 அடைப்பைச் சுற்றம், 117.
 அடைப்பைத் தானம், 327.
 அடையாண் கிளவி, 77, 319.
 அடையாரக் கடந்த உதயணன்,
 322.
 அடையாளருண்மொழி, 298.
 அடைவனர், 177.
 அண்டை, 307.
 அண்ணல், 320-21, 418, 443, 474,
 490, 494-6, 499, 501, 509,
 511, 559, 565.
 அண்ணல் அசன், 491.
 அண்ணல் நெடுமுடி, 690.
 அண்ணல் மூதூர், 66, 412.
 அண்ணல் யானை, 90, 247.
 அண்ணற் குமான், 84.
 அண்ணாந்தியலல், 114.
 அண்ணிய, 319.
 அண்ணுதல், 502.
 அணங்கருந் தானம், 216.
 அணங்கரும் பெருஞ்சாத்து, 303.
 அணங்கரும் பெருந்திறை, 435.
 அணங்கிற்குத் தலைதுமித்தல், 304.

அணங்கு - வருத்தம், 38, 50, 105,
 304, 337, 383, 391, 579.
 அணங்குதல் - வருத்துதல், 38.
 அணங்கு நாற்பத்தைவர், 365.
 அணங்குறுதல், 352.
 அணங்குறை மெல்விரல், 98.
 அணவருதல், 295.
 அணவருதம் எழுச்சி, 662.
 அணி, 40, 134, 319, 329, 343,
 450-51, 503-4. [195.
 அணிக்கட்டிறவின் ஐம்பாற்சேவல்,
 அணிக்கலை, 390.
 அணிக்கவின் மென்னடை, 290.
 அணிக்காற் பவழம், 27.
 அணிக்குருக்கத்தி, 269.
 அணிக்கேழ்ப் பொறிச்செவி, 283.
 அணிகம், 504.
 அணிகலங்கள், 599. [460.
 அணிகலப் பேழை, 117, 151,
 அணிகலம், 503.
 அணிகலன், 379.
 அணிகிளர் வனப்பு, 388.
 அணிச்சதைக் குன்று, 932.
 அணி சுடர்தல், 569.
 அணித்தக, 493.
 அணித்தக இருத்தல், 646.
 அணித்தகுறுதல், 146, 475.
 அணித்தகு பள்ளி, 457.
 அணித்தகு பேரொளி, 467.
 அணித்தகு மூதூர், 910.
 அணித்தகை, 87, 347.
 அணித்தழை மகளிர், 583.
 அணித்திரட் கந்து, 548.
 அணித்து, 259, 513.
 அணிதலும் புனைதலும், 535.
 அணிந்ததை - அணிந்தது, 591.
 அணிநகர், 476.
 அணிநகை, 168.
 அணிநடை, 289.
 அணிநடை மடப்பிடி, 188, 507.
 அணிநல நோக்கல், 453.
 அணிநலம், 555, 561.
 அணிநில வரைப்பு, 231.
 அணிநிலை மாடம், 21.

அணிரிழல், 331.
 அணிரிறத் தெண்ணீர், 542.
 அணிரிறமழுகிய நங்கை, 85.
 அணிரிற வயவன், 302.
 அணிப்புக்கோர், 306.
 அணிப்பூஞ் சேக்கை, 605.
 அணிபெறத் தாழ்தல், 589.
 அணிபெறப் பிணங்கல், 507.
 அணிபெற விருத்தல், 515.
 அணிமலர்க்கா, 553.
 அணிமலர்ப் பள்ளி, 571.
 அணிமலை, 395.
 அணிமாராட்டம், 502.
 அணிமிழற்றாவம், 352.
 அணிமுகம், 533.
 அணிமுடி யண்ணல், 250.
 அணிமுழவு, 478.
 அணிமுளை யகல், 354.
 அணியிதழ்த் தாமரை, 374.
 அணியியல் அமிர்தம், 241.
 அணியில் யாக்கை, 858.
 அணியிழை, 95, 571.
 அணியிழைக் குறுமகள், 564.
 அணியிழை மகளிர், 54.
 அணியிழை மடவோய், 222.
 அணியுங்கலனுமடையும், 110.
 அணியுடை யண்ணல், 509.
 அணியுடையர், 450.
 அணியும் ஆடையும் மணியும் நல்கி,
 அணில்வரி, 845. [910.
 அணிவரிச் சிலை, 273.
 அணிவரி வயவன், 302.
 அணிவரைச் சாரல், 506.
 அணிவளம், 465.
 அணிவளைப் பணைத்தோள், 226.
 அணை, 316, 343, 494.
 அணைஇ, 633, 867.
 அணைக்குப் பாற்பரப்பு, 39.
 அணைபுரை மென்மை, 468.
 அணைமீமிசை இரீஇ, 610.
 அத்தக, 388, 486, 532.
 அத்தத்துயர்வரை - அத்தகிரி, 566.
 அத்தம் - அத்தமயகிரி, வழி, 21,
 292, 415, 587, 619.

அத்தம்பேரியவணிரிலைமாடம், 21.
 அத்தவத்திரதம், 635.
 அத்தாணி, 124, 194, 597, 643,
 அத்திகோசம், 797. [792.
 அத்தின புரத்தினரசர் - தருசக
 னோடு போர் செய்ய வந்தவர்
 களுள் எலிச்செவி யரசனுடைய
 முன்னோர், 628.
 அத்து - சிவப்பு, துவர், 177, 377.
 அத்தை - அசை, 83. [507, 512.
 அதர் - வழி, 189, 278, 305, 421,
 அதர்கடிதோடும் அமைதியாளர்,
 அதர்வை - வழி, 289. [916.
 அதர்வைக்கொடி, 303.
 அதற்கொண்டு, 669.
 அதன்மி, 52.
 அதனினுந்தேறு, 70.
 அதிங்கு - அதிமதுரம், 494.
 அதிநாகரிகம், 678, 814.
 அதிநாகரிகி, 361, 589, 687. [449.
 அதிர்கண் - முழங்குகின்ற பக்கம்,
 அதிர்கயம், 278.
 அதிர்குரல் முரசு, 260.
 அதிர்தல் - கலங்கல், நடுங்கல்,
 அதிர்வனர், 198. [308, 434
 அதிர்வு - நடுக்கம், 251, 751.
 அதிரத் தாக்குதல், 211.
 அதிர நூறல், 202.
 அதிரல், 142, 269.
 அதிரவோடல், 304.
 அதிரா ஞாலம், 439.
 அதிராத் தோழன், 637.
 அதிரா நன்னிறை, 682.
 அதிரா நெறி, 358.
 அதிரா வியற்கை, 536.
 அதுக்கல், 198, 496.
 அந்தக் கேணி, 11, 38.
 அந்தக் கோட்டி, 297.
 அந்தண் கா, 926.
 அந்தண்ணகில், 162.
 அந்தண்தென்றால், 527.
 அந்தண் நூநீர், 497.
 அந்தண் நாற்றம், 331.
 அந்தண் பாடி, 542.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூசந்

அந்தண் பொதியி 2, 332.
 அந்தண மகளிர், 179. [462, 560.
 அந்தணர், 31, 129, 195, 369,
 அந்தணர்க்குத் தானம் ஈதல், 560.
 அந்தணர் சாலை, 133, 863.
 அந்தணர் சேரி, 195, 537.
 அந்தணரிருந்த இடம், 742.
 அந்தணவடிவு, 558.
 அந்தணவுரு, 512, 575.
 அந்தணன் - சிவபெருமான், 192,
 250, 319, 520, 522, 524, 616.
 அந்தணாட்டி, 482, 516, 583.
 அந்தணவிரையலர், 355.
 அந்தணாளர், 115, 131, 143, 236,
 293, 345, 360, 433.
 அந்தணாளர் அல்லோர், 345.
 அந்தணான், 140, 287, 528,
 544, 556, 561, 563.
 அந்தணி, 77, 427, 602, 605, 678.
 அந்தப்புரம், 830.
 அந்தப் போதிகை, 201.
 அந்தம் - இரகசியம், 267, 297.
 அந்தரச் செலவு, 438.
 அந்தரத்தியக்கம், 90.
 அந்தரத்தியங்கல், 878.
 அந்தரத்தியங்குநர் மந்திரம், 174.
 அந்தரத்தெல்லை, 878.
 அந்தர தூந்துபி, 876.
 அந்தரம் - வேறுபாடு, 90, 174.
 அந்தர மருங்கின் அமரர், 616.
 அந்தர மருங்கு, 448.
 அந்தர விசம்பு, 231, 662, 898,
 அந்தர வலகம், 94. [907.
 அந்தளிர்க் கண்ணி, 827.
 அந்தளிர்க் கோதை, 747.
 அந்தி, 549, 662, 742.
 அந்தி கூப்பல், 301.
 அந்திச் சங்கம், 18.
 அந்தி நல்லியலோம்பல், 238.
 அந்திமந்திரத்தருநெறி, 418.
 அந்தியுண் முளைத்த பிறை, 503.
 அந்திவந்திறுத்தல், 295.
 அந்தி வானம், 534.
 அந்திங் கிளவி, 187, 498.

அந்தோட்டம்பனை, 523.
 அந்நுண்சாந்தம், 882.
 அந்நுண் மேகலை, 687.
 அநங்கத் தானம், 553.
 அப்பால், 524, 598.
 அப்புதல், 417, 430, 497, 585.
 அப்புப்புதை, 273.
 அபிமன், 512.
 அம், 316.
 அம்பனை மூங்கில், 171.
 அம்பலக் கூடம், 541. [195.
 அம்பலக்கொடுங்காழசைத்தயாப்பு,
 அம்பலச் சாலை, 542.
 அம்பலம், 21, 32, 34, 39, 100,
 195, 395, 401.
 அம்பாற் புரமெரித்தது, 192.
 அம்பி, 76, 163.
 அம்புகை, 502.
 அம்புடை எயினர், 305.
 அம்புபட வீழ்ந்த மறவர், 320.
 அம்புவாயணிந்த சக்கரம், 160.
 அம்புறு புண், 295.
 அம்பூங் கச்சு, 636.
 அம்பூங் குடங்கை, 471.
 அம்பூந் தானை, 240.
 அம்பூம் பசப்பு, 555.
 அம்பூம் பள்ளி, 239.
 அம்பெனக் கிடந்தகண், 165.
 அம்பொடு பிடித்த வில், 209.
 அம்பொற் கிண்கிணி, 352.
 அம்மலர் நெடுங்கண், 520.
 அம்மனை வள்ளை, 139, 463.
 அம்மி, 118, 326, 355, 358.
 அம்மி மிதித்தல், 358.
 அம்முச் சாரியை, 212.
 அம்மென் கூந்தல், 350.
 அம்மென் சாயல், 166, 500, 508.
 அம்மென் பாளை, 543. [581.
 அம்மென் மருங்குல், 249, 352,
 அம்மை - அமைதி, 149, 507, 866.
 அம்மையும் அழகும், 149.
 அமயம், 250, 255, 437, 458.
 அமர்தல் - ஒத்தல், விரும்புதல்,
 அமர்துயில், 292. [241, 558, 586.

அமர்நகை, 463.
 அமர்ப்பிணை, 315.
 அமர்படக்கடந்த தடக்கை, 699.
 அமர்மயங்கமயம், 731.
 அமர்மேற்கொண்டோர், 648.
 அமர்வனர், 369.
 அமர்வினை, 328.
 அமரடு நோன்றான், 189.
 அமரர்காட்டிய அமுது, 510.
 அமரர்கோன், 94.
 அமரர்பதி, 341.
 அமரர்பொருட்டாமுதல்வன் படை
 த்த களிறு, 182. [614.
 அமரராக்கியஅமிழ்து எயிறுநீர்,
 அமரரும் மந்திரம் மறப்ப மனங்
 கலக்கும் யாழ், 616.
 அமரரும் முனிவரும், 369.
 அமரரும் விழையும் யாழ், 278.
 அமரன் - போர் செய்தற்குரிய
 அமரா நோக்கம், 64. [வன், 101.
 அமராபதி - அமராவதி; இந்திர
 னது நகர், 538, 878.
 அமரா மன்னன், 547.
 அமரார் பெரும்படை, 663.
 அமரிய - விரும்பிய, 301.
 அமரிய நண்பு, 406.
 அமரிறை - இந்திரன், தேவர் தலை
 வன், 690, 768.
 அமல் - நெருக்கம், 266.
 அமலல் - பெருகல், 169, 335.
 அமலுதல் - நெருங்கல், 446, 464.
 அமலை - திரள், 355, 366.
 அமலையருங்கலம், 269.
 அமளி, 54, 327, 570.
 அமளிச் சேக்கை, 17.
 அமளிப் படை, 21.
 அமளியிற் பட்டு விரித்தல், 239.
 அமிர்தம் (அமிர்து) - கனி, பால்,
 367, 393, 398, 434, 456, 531
 அமிர்துகடை கடல், 425.
 அமிழ்தம் - உணவு, பழம், 268,
 293, 396, 556.
 அமிழ்தியல் போகம், 30. [247.
 அமிழ்தினன்ன அஞ்சில்கிளவி,

அமிழ்தினன்ன அடிசில், 608.
 அமிழ்து - பால், மணம், 146,
 226, 356, 359, 527.
 அமிழ்துபடு தீஞ்சொல், 187.
 அமிழ்துபடு போகம், 480.
 அமிழ்துபெய் செப்பு, 206.
 அமிழ்துபொதி யடிசில், 226.
 அமிழ்துறழ் நல்யாழ், 98.
 அமிழ்துறழடிசில், 295.
 அமிழ்தென மிழற்றல், 164.
 அமுதம், 350, 536.
 அமுதின் அன்ன அடிசில், 345.
 அமுது, 37, 510.
 அமைச்சத் தொழிலர், 511.
 அமைச்சர், 9, 433, 484, 519,
 529, 544, 650, 692, 706, 880.
 அமைச்சர் சேரி, 537.
 அமைச்சருக்குக் கண், 443.
 அமைச்சன், 103, 302, 415,
 422-3, 481, 487, 522.
 அமைச்சன் பெருமை, 696.
 அமைச்சியல், 489.
 அமைச்சிழுக்கு, 295.
 அமைச்சின் ஆற்றல், 399.
 அமைச்சு, 317, 740. [701.
 அமைச்சுவழி யோடாப் புல்லறிவு,
 அமைத்தோளி, 418.
 அமைதி, 440.
 அமைதிச் சூழ்ச்சி, 402.
 அமைப்பருங் காதல், 6.
 அமைபடு பணைத்தோள், 468.
 அமைபுரி தோளி, 473.
 அமையாச் செய்தொழில், 538.
 அமைவர நீட்டல், 313.
 அமைவரு காட்சி, 365.
 அமைவு, 101, 513, 899.
 அயங்குதல் - அசங்குதல், 878.
 அயர்த்தொழிதல், 595.
 அயர்தல் - வருந்துதல், விரும்பிச்
 செய்தல், 174, 433, 508.
 அயர்வனர், 174.
 அயலானைத் தெளிவது தீது, 646.
 அயற்புலம், 255.
 அயற்புறம், 410.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூசுரு

அயறசம்பு, 331. [தல், 558.
அயனின்னோர்க்கும் அறியக் கூறு
அயாஅநோய், 527.
அயாநங்கை, 86.
அயாவுயிர்க்குமாடம், 609.
அயாவுயிர்த்தல், 80.
அயிர், 144, 195.
அயிர்த்துணைப் பல்படை, 629.
அயிர்ப்பு, 737.
அயிர்மணலடுக்கம், 254.
அயிராணி - அருந்ததி, 355.
அயிராபதம் : சிங்கச சுவணமென்
னும் பொன் பிறத்தற்கிடமான
ஒருமலை; ஐராபதமெனவும் வழங்
கும் ; 812.
அயிராபதி, 563, 575, 820.
அயிரிடு நெடுவழி, 79.
அயிரை, 271.
அயில்வேல்நெடுங்கண், 873.
அயிலா அசைவு, 295.
அயிலிடு நெடுங்கண், 197.
அயிலிற்புணந்த வாள், 640.
அயிலுறு வெம்படை, 703.
அயிற்கூட்டமைத்த வேல், 554.
அயிற்படை, 728.
அயிறல், 510.
அயின்முனை வாள், 373.
அயின்றிசினங்கு, 567.
அயினி, 362, 380.
அயோத்தியரசன் : தருசகனோடு
போர் செய்தற்கு வந்து தோல்வி
யுற்றுச் சென்ற அரசர்களுள்
ஒருவன் ; 629.
அரக்கல்-துடைத்தல், 24, 71, 490.
அரக்கின் இயற்றிய பொய்யில், 11.
அரக்கின்கோல்-கொம்பரக்கு, 269.
அரக்கு, 290, 486, 494, 635.
அரக்குப் பூமி, 45.
அரக்குப்பொறி ஒற்றிய ஓலை, 102.
அரக்குருக் கூட்டிய கஞ்சிகை,
அரக்குவினை, 523. [122.
அரக்குவினைக் கம்மம், 609.
அரக்குவினைப் பலகை, 215.
அரக்குவினை மாடம், 195.

அரக்குறு நறுநீர், 161.
அரக்கூட்டம்புகர் யானை, 302.
அரக்கூட்டரத்தம், 306.
அரக்கூட்டிய தூல், 39.
அரங்கம், 39, 200, 542.
அரங்கமகளிருக்குப் பட்டு முதலி
யன அளித்தல், 98.
அரங்கியல் ஆயம், 102.
அரங்கியல்மகளிர், 52, 67, 98, 817.
அரங்கு, 44.
அரங்கொல் கிண்கிணி, 39.
அரசகுமரர், 88, 91, 108.
அரசகுமரன், 416.
அரசடிப்படுத்தல், 443.
அரசத்தாணி, 194, 643.
அரசமங்கையர், 117.
அரசர் கழுநீர்ப்பூவைக்கையிற்பிடித்
தல், 588.
அரசர் காலையில் அஞ்சனம் அணிந்
துகொள்ளல், 30.
அரசர் குவளைப்பூவைக்கையிற்கொ
ள்ளுதல், 125. [பிடித்தல், 233.
அரசர் தாமரைப்பூவைக் கையிற
அரசர் தீயசெய்தியைக் கூறுவோர்
க்கு அபயங்கொடுத்தல், 233.
அரசர் பகைவரை வேறுபடக்காட்
டிக் கூறுபட வறுத்தல், 648.
அரசர் பிடிமீது செல்லுதல், 645.
அரசர் வேறிருந்து கரும்பு ஆராய்
தல், 650.
அரசருக்குமுன் காலையில் ஊழியர்
பெயர்வரிசை வாசித்தல், 30.
அரசருள் அரசன், 516, 688.
அரசருள் அரிமா, 629.
அரசருள் அரிமான், 628.
அரசரைக் காணிக்கையோடு
சென்று பார்த்தல், 643.
அரசரைப்பற்றிய செய்திகளைச்
சொல்லுதல் தீது, 48.
அரசவை, 6, 10, 11.
அரசன் உரிமையோடு பரிசனஞ்
சூழ்தல், 412.
அரசனுக்கு உயிர், 434.
அரசனுக்கு நாகம், 499.

அரசனுக்குப் பிழைசெய்தோர் தம்
நிறையுள்ள பொற்பாவையைத்
தண்டமாக அளித்தல், 158.
அரசனுடன் பட்டத்தேவி வீற்
றிருத்தல், 364.
அரசனை ஏத்திப் பின்புசெய்திகூறு
அரசிடையிருத்தல், 79. [தல், 708.
அரசியல், 63, 488.
அரசியல்வழாமை, 431.
அரசியலமைதி, 919.
அரசியலாக்கம், 433.
அரசியலாழி, 373.
அரசிலைப் பொன்னடர், 390.
அரசிளங் குமரர், 688.
அரசிறைகொண்ட ஆவணம், 466.
அரசிறைகொண்ட வாரி, 88.
அரசின் ஆகாது, 904.
அரசின் மாட்சி, 918.
அரசு, 270, 275, 538.
அரசுகொற்றம், 237.
அரசுபலகடந்த சங்கரன், 640.
அரசுவழிவந்த குடி, 59.
அரசுவீற்றிருத்தல், 439.
அரசூர்ந்தியற்றிய பிடி, 287.
அரண் - பாதுகாப்பு, 291, 311,
346, 420, 480. [915.
அரண்மனைக்கு இந்திரவுலகம்,
அரண்மனையில் நால்வகை நிலமும்
சமைத்தல், 932. [தல், 226.
அரண்மனையிற் செய்குன்றமைத்
அரணக் கருவி, 663
அரணக் காப்பினர், 212.
அரணக் கூர்வாள், 285.
அரணகம், 288.
அரணகவுறையுள், 303.
அரணம், 257, 455, 508.
அரணம் எண்ணுன்கு, 89.
அரணமை மலை, 641.
அரணி, 310.
அரணிகான்ற செந்தி, 179.
அரத்தக் கஞ்சிகை, 122.
அரத்தகம் - செம்மைநிறம், 62,
அரத்தப் பஞ்சி, 371. [177.
அரத்தப்போர்வை, 659.

அரத்தம், 182, 233, 295, 306,
346, 437, 467, 505.
அரத்தமடுத்த பளிங்கு, 467.
அரத்தமார்ந்த அடி, 295.
அரத்த மீக்கோள், 233.
அரத்த வடர்மை, 289.
அரதன நாகர், 212.
அரநுதியன்ன பரல், 273.
அரம், 289.
அரம்பு - குறும்பு, 531, 746, 762.
அரம்பை, 888, 905.
அரம்போழ் அவ்வளை, 264, 357.
அரமகளிர், 569.
அரவச் செய்கையர், 307.
அரவணி அல்குல், 826.
அரவம் - ஒலி, 107, 143, 425, 485.
அரவிற்பரந்த வல்குல், 178.
அரவின் பை, 468, 505.
அரவு - நாகமரம், 275.
அரவுக்குறி, 837.
அரவுகொண்டரும்பல், 261.
அரவுநாண், 192.
அரவுவாய்க் கிடப்பினும் மதிக்கு
வெப்பமில்லை, 613.
அரற்றல், 59, 326, 508, 521, 589,
757, 773, 778.
அரற்றிசை, 478.
அரற்றுறு கிளவி, 69.
அரறுவ - முழங்குவ, 109
அராஅந்தாணம், 348, 388.
அராந்தாணம், 903.
அராவும் வைவாள், 571.
அரி - உள்ளிடுபரல், கண்ணிலுள்ள
வரி, கோடு, சிலம்பினுண்மணி,
தவளை, 44, 93, 135, 248, 348,
352, 368, 414, 450, 548.
அரிக்கவறு, 116.
அரிக் கிண்கிணி, 506. [755.
அரிச சாலேகம், 134, 172, 559,
அரிச்சிறு பறை, 93, 118.
அரிசி, 143, 367.
அரிசிக்குச் சங்கு, 143.
அரிசிகன் - உருமண்ணுவாவின்
புதல்வன், 911, 922.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூசுள

அரிசிதரிய கண், 474. [175.
அரிசியும் மலரும் விரவிவரித்தல்,
அரித்தடங்கண், 290, 359.
அரித்தல், 144.
அரித்துக் களைதல், 365.
அரிதாரம், 635.
அரிதியல் சாரியை, 90.
அரிதின்வந்த விருந்தாளர், 491.
அரிந்த யாப்பு, 498.
அரிப்பொற் கிண்கிணி, 44, 135.
அரிபரந்தகன்ற கண், 154, 520;
அரிபெய் புட்டில், 659. [706.
அரிமதர் நெடுங்கண், 394, 558.
அரிமதர் மழைக்கண், 272.
அரிமலர்க் கண்ணி, 382, 479.
அரிமலர்நெடுங்கண், 149, 451,
அரிமழைக் கண், 60. [570.
அரிமா, 130, 310.
அரிமா சுமந்தகட்டில், 39.
அரிமா சுமந்தவமளி, 873.
அரிமா சுமந்தவாசனம், 916.
அரிமான், 170, 294, 386.
அரிமான் சுமந்த கட்டில், 886.
அரிமானன்ன துப்பு, 490.
அரிமானன்ன பெருமான், 204.
அரிமானன்ன விடலை, 555.
அரிமானன்னேன், 315.
அரிமானேறு, 435, 610.
அரியல் - கள், 254.
அரியார் தடங்கண், 589, 797.
அரியார் மேகலை, 822.
அரியுறு செந்நெல், 131.
அரில், 309.
அரில்பிணங்கடுக்கம், 274.
அரிலமை யாரிடை, 266.
அரிலறல், 335.
அரிவாய், 496.
அரிவை, 442, 524, 580, 590-91.
அரிவைமகளிர், 166.
அரிவையர் கம்பல், 350.
அரிவையரமெடை, 356.
அருக்கன்வெவ்வழல் ஆற்றுவ
போலக் கொடிதுடங்கல், 337.
அருகத்தானம், 742.

அருகர் - பக்கத்தில், 437 - 8,450.
அருகர் மாற்றம், 644.
அருகல், 401. [கொள்ளல், 338.
அருகனை இந்திரவுலகம் எதிர்
அருஞ்சிறை மருங்கு, 587.
அருங்கடம்பூண்ட காதல், 700.
அருங்கடம்பூண்ட வள்ளுவ முதி
அருங்கடி காவலர், 240. [யன், 237.
அருங்கடிச சேரி, 536.
அருங்கடி நகரம், 908.
அருங்கடிமூதூர், 180.
அருங்கடிவாயில், 171. [658.
அருங்கனை நிறைந்த ஆவநாழிகை,
அருங்கல நிதியம், 232.
அருங்கலப் பேரணி, 816.
அருங்கலம், 66, 225, 232, 269,
485, 494, 630, 638, 920.
அருங்கலமியக்கும் நீயான், 257.
அருங்கல வாணிகர், 313.
அருங்கல வெறுக்கை, 371, 393,
அருச்சுனைக்கம்பல், 348. [596, 756.
அருச்சுனை காண்டவவனம் எரித்
அருஞ்சமம், 547. [தது, 216.
அருஞ்சமம் வாட்டல், 170.
அருஞ்சிறை, 299.
அருஞ்சிறைக் கொளீஇ, 710.
அருஞ்சின நாகம், 499.
அருஞ்சினம் அழித்தோர், 648.
அருஞ்சின யானை, 652.
அருஞ்சுகன், 751.
அருஞ்சுரக் கவலை, 409, 524.
அருஞ்சுழி நீத்தம், 488, 709.
அருட்டநகர் - உச்சயினிக்
சயந்திநகர்க்கும் இடையேயுள்
அருண்மதி, 730. [ளது, 255-6.
அருண்மலி யன்பு, 400.
அருண்மொழி, 230, 298, 325, 412.
அருத்தம், 520, 638.
அருத்தம் கூறல், 89.
அருந்ததி, 355.
அருந்ததி காட்டல், 360.
அருந்ததி வடபாலிருத்தல், 360.
அருந்தலை துமித்தல், 322.
அருந்தவக் கிழவன், 388.

அருந்தவ ஹனித்த ஆசிரியன், 80.
 அருந்தவ நோன்மையர், 466.
 அருந்தவப் படிவம், 537.
 அருந்தவம், 428, 553.
 அருந்தவம் கொடுக்கும் செல்வம்,
 அருந்தவமகள், 218. [395.
 அருந்தவ முனிவர், 457.
 அருந்தவர், 363, 470.
 அருந்தவர் பள்ளி, 133, 195, 742.
 அருந்தவ வொழுக்கம், 406.
 அருந்தவன், 438.
 அருந்திணையாயம், 179.
 அருந்திறல் அமைச்சன், 487.
 அருந்திறற் சூழ்ச்சி, 629.
 அருந்துபசி, 510.
 அருந்தொழில், 319.
 அருநகருற்ற வாகுலப்பூசல், 239 -
 அருநவை, 593. [40.
 அருநிலையுலகு, 537.
 அருநூலமைச்சன், 410.
 அருநெறி வலித்தல், 405.
 அருப்பம் - அருமை, 265.
 அருப்பிள முலையவர், 152.
 அரும்படைச் செல்வர், 534.
 அரும்படைத் தாணை, 287, 467.
 அரும்படை மன்னர், 537.
 அரும்படையாளர், 219.
 அரும்படை வழக்கு, 472.
 அரும்பணி புன்னை, 409.
 அரும்பணைப் படுகால், 378.
 அரும்பதம் - அரிய உணவு, 303.
 அரும்பணி உறைத்தரல், 197.
 அரும்பிலம், 486.
 அரும்பிள வனமுலை, 450.
 அரும்பின்வனைந்த கண்ணி, 579.
 அரும்பு, 385, 450. [மாலை, 581.
 அரும்புமுதலியவற்றிற்குட்டிய
 அரும்புமுதலியவற்றிற்கண்ணி கட்
 அரும்பெறல், 328. [டல், 484.
 அரும்பெறல் யூகி, 297.
 அரும்பெறல் யோகம், 512.
 அரும்பெறல் விச்சை, 46.
 அரும்பெறலமிழ்து, 146.
 அரும்பெறலமைச்சர், 433.

அரும்பெறலிரும்போத்து, 525.
 அரும்பெறற் காதல், 451.
 அரும்பெறற் காதலன், 489.
 அரும்பெறற் காதலி, 479.
 அரும்பெறற் கிளவி, 91. [722, 912.
 அரும்பெறற் சூழ்ச்சி, 519, 587,
 அரும்பெறற் பண்டம், 536.
 அரும்பெறற் பயின், 494.
 அரும்பெறற் நற்கதை, 47. [தை, 916.
 அரும்பெறற் நிருமகள் வாசவதத்
 அரும்பெறற் ரோழர், 565.
 அரும்பெறற் ரோழன், 49.
 அரும்பெறற் ரோழி, 585, 616.
 அரும்பெறன் மடமகள், 187, 215.
 அரும்பெறன் மரபு, 118.
 அரும்பொருட் கேள்வி, 918.
 அரும்பொருட் சூழ்ச்சி, 499.
 அரும்பொருள், 264, 314, 332,
 365, 418, 431.
 அரும்பொருள் நகை, 563.
 அரும்பொருள் ஹனித்தல், 596.
 அரும்பொருள்வகை, 457.
 அரும்பொறி, 335, 348.
 அரும்பொறி ஹனித்த கைவினை,
 அரும்பொறி மண்டலம், 334. [519.
 அரும்பொறியணிகலம், 151.
 அரும்பொறியழிந்தவெந்திரம், 299.
 அரும்பொறியாணி, 407.
 அரும்பொறி வையம், 425.
 அருமடி உடஇ, 178.
 அருமணிக் கடகம், 505.
 அருமணி திகழுமாடம், 705.
 அருமணிப் பைம்பூண், 538.
 அருமணி மான்மேர், 128.
 அருமதித் திண்கோள், 422.
 அருமதி முனிவர், 456.
 அருமதி யண்ணல், 544.
 அருமதி யமைச்சர், 399, 537.
 அருமதி யமைச்சன், 428.
 அருமதிற் படப்பை, 256.
 அருமறை, 51, 83, 238.
 அருமறை ஓலை, 697.
 அருமறை நாவின்னத்தாளன், 528.
 அருமறைப் பள்ளி, 231.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூசகூ

அருமறைப் பொழுது, 232.
 அருமறையாளர், 785.
 அருமறையாளர்க்கு அருநிதி, 250.
 அருமறை விசை, 897.
 அருமனை வரைப்பகம், 480.
 அருமுரண்டுதொழில், 647.
 அருமைக்காலம், 477.
 அருமைக்கொத்த காப்பு, 455.
 அருமைசார்க்கு, 441.
 அருமைசான்ற கேள்வி, 484.
 அருமையமைச்சர், 529.
 அருமொழி, 595.
 அருவரை பிளந்த நெடுவேல், 879.
 அருவரையகலம், 235, 252, 282.
 அருவி மத்தகமாலேக்கும் நித்தில
 மாலேக்கும், 248.
 அருவியரற்றிசை, 478.
 அருவியறை, 225.
 அருவியன்ன உருவுகொள் ஓடை,
 அருவியாட்டு, 463. [246.
 அருவியாடல், 506.
 அருவியின் ஒலிக்கு முழவு, 478.
 அருவியினிசைக்குக் குடமுழவு,
 616. [குன்று - செய்குன்று, 932.
 அருவியேந்து வரைச் சென்னிக்
 அருவிலை நன்கலம், 746.
 அருவிவந்துநிறையுஞ் சுனை, 816.
 அருவி வெள்ளி, 789.
 அருவினை ஆண்மை, 309.
 அருவினை நுட்பம், 931.
 அருவினை விசை, 877.
 அருள், 247, 282, 315, 479-80.
 அருள்கொள் அவையம், 31.
 அருள்வகை, 233.
 அருளிக் கேண்மதி, 186, 801, 881.
 அருளிக் கேண்மோ, 488.
 அருளிக் கேள், 726.
 அருளியுமருளான், 55.
 அருளில் பொருண்மொழி, 209.
 அருளிற் பிறத்தல், 78.
 அருளிணும் காயினும் ஒத்தல், 482.
 அருளினை, 489.
 அருளுடை வேந்தன், 694.
 அருளுரை, 692.

அருளுரை அணைஇ, 905.
 அருளொடு போக்கல், 402.
 அருளொடும்புணர்ந்த யூதி, 919.
 அரை - அடி, இடை, 144, 154, 291.
 அரைச குமரர், 162.
 அரைச மகளிர், 179.
 அரைச மங்கையர், 138.
 அரைசியல் முறைமை, 327.
 அரைப்பமை சாந்தம், 168.
 அரைப்பு, 169.
 அரைமதி இரும்பு-ஒருவகை அங்கு
 அரையிருந்நொன், 267. [சம், 10.
 அரையெழுத்து, 146.
 அரைவிரித்து அசைத்த கச்சு, 686.
 அல்கிரை, 271.
 அல்குண் அமயம், 255.
 அல்லதை - அல்லது, 203, 643,
 அல்லி - அகவிதழ், 268, 538. [928.
 அல்லி நறுந்தார், 321.
 அல்லி மெல்லனை, 151.
 அல்லியும் இதழும், 170.
 அல்லாண் நீத்தல், 786.
 அல்லோர், 345.
 அல்வழி வரல், 340.
 அலகு, 497.
 அலகை, 1, 388, 537.
 அலகைப் பல்லுயிர், 671.
 அலகை மூதூர், 105.
 அலகையாகிய குமரன், 885.
 அலகையாகிய குலம், 891.
 அலகை வேந்தன், 342, 531.
 அலங்காரம் அறியான், 832.
 அலங்கிதழ்க் கோதை, 311.
 அலங்கு கதிர், 532.
 அலங்குகதிர் மண்டிலம் - சூரியன்,
 அலங்குமணித் தவிசு, 388. [619.
 அலங்குமயிர்ப் புரவி, 696.
 அலங்குமயிரொருத்து, 493.
 அலங்குமலர்த் தாமரை, 505.
 அலந்த மஞ்ஞை, 300.
 அலமந்து, 243.
 அலமந்தெழல், 177.
 அலமால், 152, 193, 472.
 அலமரீஇ, 780.

அலமரு திருமுகம், 22.
 அலமரும் கண், 282.
 அலமருவோர், 197.
 அலர், 51, 88, 349, 385.
 அலர்கதிராழி, 116.
 அலர்தூற்றல், 63.
 அலர் தொடுப்போர், 346.
 அலரெனக் கிடந்த கண், 547.
 அலவலை நீர்த்து, 83.
 அலவன், 386.
 அலறல், 115, 193.
 அலைஇ, 612.
 அலைகளின் ஓசைக்கு முழுவோசை,
 அலைத்தா, 786. [460.
 அலைத்தல் - வருத்தல், 27, 617.
 அலைத்துவாய்ப்பெய்தல், 481.
 அலைதிரைப் பௌவம், 356.
 அலைப்பது, 143.
 அவ்வயிறு, 153, 192, 198, 368,
 அவ்வரைக் கண், 316. [390, 468.
 அவ்வழி, 488.
 அவ்வளை, 264, 357.
 அவ்வளைப் பனைத்தோள், 361.
 அவ்வாய், 204.
 அவண், 408, 513-5, 575, 586,
 அவணை, 252. [919.
 அவந்தி : ஒருநாடு; முத்திபுரி
 யேழனுள் ஒன்றன் பெயராக
 வும் வழங்கும் (கந்த. நகர. 65);
 இந்நாட்டின் தலைநகர் உஞ்சேனை;
 இதன் அரசன் பிரச்சோதனன்
 அவந்தி யென்பதற்கு உசைசனி
 நகரென்று பொருளுழுதுவர்
 அடியார்க்கு நல்லார் (சிலப். 5 :
 103 - 4), 333, 921.
 அவந்திக்கொல்லர், 333.
 அவந்திகை - வாசவதத்தை, 379,
 569, 827, 856, 908.
 அவந்திகை நாடு (அவந்தி நாடு),
 அவந்திகை மாதர், 555. [902.
 அவந்தியர் கோமான், 282.
 அவந்தியர் பெருமகன், 219, 394.
 அவந்தியரசன், 412.
 அவந்தியிறைவன், 215.

அவந்தியன் - பிரச்சோதனன்,
 362, 424, 666.
 அவந்தியன் மடமகள், 712, 875
 அவமதித் தொழுகல், 710. [906
 அவமில் சூழ்ச்சி, 513, 515, 934.
 அவரபக்கம், 282.
 அவரை, 262.
 அவல், 277, 282, 463.
 அவலங் கோடல், 427.
 அவலந் தீர்த்தல், 497.
 அவல நெஞ்சம், 528
 அவலம், 316, 420, 651.
 அவலவுயிர்ப்பிணி, 480.
 அவலித்தழல், 226.
 அவவு - அவா, 492.
 அவா, 559.
 அவாவி நோக்குதல், 574.
 அவாவுறு நெஞ்சம், 479.
 அவி, 154.
 அவித்தல் - அடக்கல், 77.
 அவிதல் - இறத்தல், 214.
 அவிந்த ஆற்றல், 213.
 அவிநயப் பல்குறி, 828.
 அவிய நூறல், 303.
 அவியாக் காதல், 700.
 அவியும் பிரப்பும், 43.
 அவிர் நூற் பூங்கிழி, 160.
 அவிரழற் கானம், 315.
 அவிரிழை, 141, 313.
 அவிழ் - சோறு, 293, 355.
 அவிழ்த்தல் - வெளியிடுதல், 83.
 அவிழ்த்தல் - மலர்த்தல், 60, 527,
 அவிழ் தாது, 567.
 அவிழ்ந்த கூந்தல் அங்கையினடை
 அவிழ்ந்த கூந்தலர், 181. [சல், 10
 அவிழ்ந்த துகிலைக் கையாற் பிடி
 தல், 193.
 அவிழ்பதம் பார்த்து முரலல், 26
 அவிழ்பூங்கோதை, 141. [32
 அவிழ்மலர்ப் படலை, 329.
 அவிழ்முடி, 311.
 அவுணர்க்கடந்த இந்திரன், 538.
 அவை - சபை, 741.
 அவைக்களம், 92.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூடுக

அவைக்கு இந்திரன் நகர், 94.
 அவைக்குரி விச்சை, 616.
 அவைப் பரிசாரம், 95.
 அவைப்புறம், 750.
 அவைபுகழ்ந்தெடுத்த அரும்பெற்ற
 கிளவி, 91.
 அவைமண்டபம், 607.
 அவையம், 31, 67, 74, 89, 98,
 அவையம் போக்கல், 872. [111.
 அவையுங் கரணமும், 418.
 அழகணி, 564.
 அழகணி சிறுதுடை, 507.
 அழகிய மன்றார், 336.
 அழகுபடப் புனைதல், 383, 388.
 அழகுமிழ்தல், 385.
 அழகு வீற்றிருந்த கோதை, 631.
 அழல் - கோபம், வெப்பம், 172,
 198, 309, 337, 456, 499.
 அழல் உறீஇ, 309, 485.
 அழல் கதிர், 480.
 அழல் நெய் பெய்தென, 779.
 அழல் புதைத்தல், 486.
 அழல் புரை வெம்பணி, 563.
 அழல் புரை வேகம், 156.
 அழல் மாட்டல், 452.
 அழல் மூட்டல், 501.
 அழல் வழி வந்து, 314.
 அழல் வெங்காமம், 152.
 அழலவிக்குமா மருந்து, 832.
 அழலவித்தல், 184, 500.
 அழலார்த்தல், 358.
 அழலின் உயிர்த்தல், 198.
 அழலும், 605.
 அழலுமிழ் கதிரோன், 292.
 அழலுமிழ்ந் திமைக்கும் செங்
 கதிர்ச் செல்வன், 233.
 அழலுமிழ் நாகம், 536.
 அழலுமிழ் பேழ்வாய், 327.
 அழலுமிழரிமான், 386.
 அழலுயிர்த்தல், 223, 500, 525.
 அழலுறீஇய, 482, 486.
 அழலுறு கண், 211.
 அழலுறுத்தல், 481.
 அழலுறுஉம், 507.

அழலெழ நோக்கல், 451.
 அழற்கொடி யர்த்தம், 505.
 அழற்சி - கொதிப்பு, 476.
 அழற்செல்வன், 533.
 அழற்படல், 525.
 அழற்பட வெய்துயிர்த்தல், 506.
 அழற்புகை, 500.
 அழற்ற, 492, 878.
 அழற்றற்குரிய பல் படை, 239.
 அழறிரண்டன்ன ஆலி, 701.
 அழன்மணி நெடுமுடி, 688.
 அழன்மிகு சீறறம், 516.
 அழன் மூழ்கல், 770.
 அழன்றது மேனி, 826.
 அழன்று, 659.
 அழன்று வியரிழிதல், 475.
 அழனறுந்தேறல், 139, 145.
 அழனிலம், 280.
 அழனிலையத்தம், 415.
 அழிகவுள் வேழம், 548, 765.
 அழிசுவர் மண்டபம், 403.
 அழித்து - மீட்டு, 36, 72.
 அழிதல் - வருந்துதல், 296, 520.
 அழிதவப்படுதல், 76.
 அழிபொருள், 459.
 அழியன்மின், 313.
 அழிவு - மெலிவு, 749.
 அழீஇ, 432.
 அழுக்காறகன்ற ஒழுக்காறு, 365.
 அழுஞ்சால், 103.
 அழுகையாருலம், 245, 430, 850.
 அழுங்கல், 137, 340, 382, 519.
 அழுங்கல் நன்னகர், 685.
 அழுங்கல் நெஞ்சம், 527.
 அழுந்திய வண்டியை யேற்றும்
 பகடு, 285.
 அழுந்துபட அணிந்து, 182.
 அழுந்துபடு குலா, 343.
 அழுவம், 210, 323.
 அழுவனன், 313.
 அழுவம், 243.
 அழேற்க, 69, 850.
 அழைஇ; 152, 554.
 அள்ளற்பட்ட போதகம், 414.

அள்ளற்படப்பை யகனிலம், 408.
 அள்ளற் றுமரை, 520.
 அள்ளிலை, 177.
 அள்ளிலைப் பலவு, 530.
 அள்ளிலை வாயை, 134, 466.
 அளக்குநர், 328.
 அளகத்தப்பிய சண்ணம், 22.
 அளகம் - முன்னுச்சி மயிர், 22.
 அளகமும் பூணும் நீவுதல், 25.
 அளத்தல் - நுகர்தல், 458.
 அளந்து கூட்டமைத்தல், 358, 502.
 அளந்து கூட்டமைந்த புகை, 502.
 அளந்து வரம்பறியா அரும்படை, 515.
 அளப்பருங் கடுந்திறலாருணி, 702.
 அளப்பருங் குட்டம், 583.
 அளப்பருஞ் சிறப்பு, 540.
 அளப்பரும் படிவத்தானரோர், 263.
 அளப்பு - நுகர்ச்சி, 459.
 அளவுகொண்டமைத்தல், 127.
 அளவை, 2, 87.
 அளற்றுநிலைச் செறு, 255.
 அளற்றெழு தாமரை, 177.
 அளறு, 420.
 அளி - வண்டு, 35, 317, 393, 567.
 அளிக்ஞரல், 554.
 அளித்தல் - அருளுதல், 284.
 அளிநீர்க் கட்டுரை, 701.
 அளிமலர்ப் பொய்கை, 573.
 அளியியற் செங்கோல், 608.
 அளியை, 504.
 அளை - தயிர், புற்று, 132, 499.
 அளைஇ, 13, 55, 147, 172, 268, 473, 476-7, 527, 543, 561, 568, 646, 692, 694, 705, 905, அளைஇய, 37, 307, 399. [910.
 அளைக்கிவர் அரவு, 390.
 அளைகடை மத்து, 132.
 அளைசசெறிந்த நாகம், 499.
 அளைசசெறி மஞ்ஞை, 500.
 அற்பழல், 521, 761.
 அற்பிடையரு அ வெந்தை, 476.
 அற்பிற்பிணித்த அருள், 918.
 அற்புக்கனி, 801.

அற்புடைப் பொருள், 487.
 அற்புத்தனை, 156.
 அற்புத்தனைக் கிளவி, 694.
 அற்புநீர், 156.
 அற்புப் பாசம், 794.
 அற்புவலை, 480.
 அற்புவார், 592.
 அற்றக்காலக் கமைக்கப்பட்ட
 அற்றகாலம், 335. [தானை, 699.
 அற்றங்காத்தலிணைமை போலு
 அற்றந்தருதல், 515. [தல், 420.
 அற்றந்தருதல் அமைச்சு, 295.
 அற்றப்படாமை, 728.
 அற்றப்படிஇயர், 713.
 அற்றம் - அறுதி, சோர்வு, 49, 95, 158, 188, 193, 286, 247, 282, 287, 298, 304, 307, 411, 508, 518, 599, 625, 632, 652, 661, 690, 702, 709.
 அற்றம் பட்டுழி - குலைந்த இடங்
 அற்றம் பார்த்தல், 392. [கன், 708.
 அற்றமீனுதல், 711.
 அற்றமொற்றுதல், 638.
 அற்று, 521, 652.
 அற்றேபோல, 726.
 அற்றேயன்றி, 672.
 அற்றேயாயினும், 774.
 அற்றைவைகல், 836.
 அறச்சோற்றட்டில், 143, 345, 542.
 அறஞ்சால்க, 721.
 அறஞ்சேர் நாவின் அவந்திகை,
 அறத்தகை, 519. [908.
 அறத்தாறு, 84.
 அறத்தியல்கொட்டில், 541.
 அறத்துறைப்பண்டி, 535.
 அறத்தொடுபுணர்ந்த புனலாட்டம்,
 அறந்தோற்றுப்போதல், 80. [236.
 அறநிலைபெற்ற அவையம், 31.
 அறப்பெறுதல், 99.
 அறப்பொருள்நா, 537.
 அறம் - கற்பு, 84.
 அறம்சார்வாக அன்புசெய்தல், 81.
 அறம்புரிசெங்கோல், 394.
 அறம்புரி தந்தை, 438.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூடுந்

அறம்புரிமகள், 422.
 அறம்புரியாட்டி, 423.
 அறல் - கருமணல், நீர், 335, 598.
 அறலன்னவைம்பால், 164.
 அறவரை, 313.
 அறவாசிரியன், 80.
 அறவை, 226.
 அறவோர் பள்ளி, 18.
 அறற்சுனைத் திளைப்பு, 463.
 அறன், 317.
 அருஅ, 234, 264, 276, 476, 513.
 அருஅது, 568.
 அருஅ தொழுகுமாரம், 192.
 அருஅ அருகிதிக்கிழவன், 893.
 அறிகுறித்தானம், 320.
 அறிந்தோர்க்காயினும் அணுகு
 தற்கு அரிய நாடு, 188.
 அறிந்தோர் கூறிய பெருமொழி,
 அறிநர், 595, 911. [619.
 அறிநர் தானம், 129.
 அறிபயிர் - சங்கேதவொலி, 843.
 அறிபு - அறிதல், 78.
 அறிய - அறிக, 314, 651.
 அறியக்காட்டல், 413.
 அறியக் கூறல், 308, 319,
 421, 485, 511, 545, 558.
 அறியக் கூறிய குறி, 699.
 அறியச் சூழ்ந்த குறியினர், 639.
 அறியச்செய்த குறி, 657.
 அறியப்போதல், 564.
 அறியாப்பாழி, 413.
 அறிவர் சரிதம், 343.
 அறிவர்தானம், 383, 769.
 அறிவரச் சாற்றல், 442.
 அறிவனள், 898.
 அறிவாளன், 427.
 அறிவிழிப்போர், 59.
 அறிவிற் சூழ்தல், 399, 489.
 அறிவிற் பின்னி, 905.
 அறிவிற்றலாக கையாகிய சாலங்
 காயன், 916-7.
 அறிவின் நாடல், 418, 424.
 அறிவின் முன்னே செறியச் செய்
 அறிவு, 179, 522. [தல், 207.

அறிவுக்கு மேலோர் நண்பு, 264.
 அறிவு பிறிதாகல், 528.
 அறிவுமீஇ, 188, 514.
 அறிவுமீஇய, 238, 343.
 அறிவுறுத்தல், 549.
 அறிவொடு புணர்ந்த இசைச்சன்,
 அறிவோர், 578. [637.
 அறிவோர் யார், 667.
 அறுகம்புல்லிலும் வாகைத்தளிரி
 லும் நெய்யைத்தோய்த்து நீவல்,
 375.
 அறுகால் வண்டினம், 261, 466.
 அறுகால் வண்டினம் மலர்கள்
 அவிழ்பதம் பார்த்தல், 261.
 அறுகால் வண்டு, 526.
 அறுகை, 152, 355.
 அறுகைப்புல், 375.
 அறுசுவையடிசில், 345, 354, 603.
 அறுதொழில், 353.
 அறுபதுகழிந்த காஞ்சுகி மாக்கள்,
 அறுபது கழிந்தோர், 594. [552.
 அறுவகை அங்கம், 752.
 அறுவகைச் சமயம், 79, 80, 419.
 அறுவிநெண்ணீர், 864.
 அறுவை - ஆடை, 378.
 அறை - துண்டு பாத்தி, பாறை,
 வீட்டின் ஒரு பகுதி, 117, 192,
 225, 253, 347, 462, 493, 501,
 594, 755, 778.
 அறைஇ - மொழிந்து, 879.
 அறைகடன் ஞாலம், 185.
 அறைபயிலகில், 446.
 அறைபல பயின்ற மாடம், 559.
 அறைபோக்கமைச்சு, 631.
 அறைபோதல், 312, 739.
 அறையுண்ணுமை, 218.
 அறையுரல், 463.
 அறைவரைச் சாரல், 162.
 அறைவாய்முரசு, 449.
 அறைவெள்ளாரம், 495.
 அன்பளி, 432.
 அன்பியாத்தியன்ற கணவன், 777.
 அன்பிற்கலந்த கட்டுரை, 646.
 அன்பிற்காட்டல், 82 - 3.

அன்பிற்கெழீஇ, 428. [476.
அன்பிற்கொண்ட ஆர்வவேகம்,
அன்பிற்கொண்ட கிளவி, 69.
அன்பிற்பின்னுதல், 701.
அன்பின்று கிளந்த கிளவி, 209.
அன்பினினளைய நண்பு, 399.
அன்பு, 178, 203, 208, 400, 436,
473, 477, 479, 503, 553, 594.
அன்பு உள்ளத்தூர்தரல், 576.
அன்புக்கு அழல், 521.
அன்புக்கு அன்னப்பறவை, 559.
அன்புக்கு நீருவமை, 156.
அன்புக்குப் புனிற்றா, 492.
அன்புக்கு வலை, 81.
அன்புகந்தாக, 675.
அன்புகரியாக வறிதல், 78.
அன்புகலந்தொழுகும் அறிவு, 905.
அன்புகொள் காதல், 396.
அன்பு செய்தருளல், 81.
அன்புடைத்தாய், 481.
அன்புடையருண்மொழி, 325.
அன்புடையோர் துன்பத்தை நீக்கு
தலாற் புகழெழுந்தல், 208.
அன்புடையோரைப் புன்கண் நீக்
குதல், 208.
அன்புதலைக்கொண்ட குரல், 152.
அன்புதுணையாக வருள், 619.
அன்புபுரிபாவை, 587.
அன்புபுரிபேடை, 543.
அன்புமிகு கட்டுரை, 674.
அன்புரைக்கு அமிழ்து, 701.
அன்புவழிப்படுத்த வரசுகுமரன், 99.
அன்புறப்பயிற்றல், 85.
அன்புகுகிளவியர், 339.
அன்மை, 83, 137, 152, 451.
அன்றில், 271.
அன்று - கெட்டது, 340.
அன்றுதலைப்பட்ட ஆர்வலர், 49.
அன்றை, 329.
அன்றைக்கிழமை, 646.
அன்றைக்கொண்டும், 574.
அன்றைவைகல், 53.
அன்ன, 522.
அன்னச்சேவல், 14, 137.

அன்னச்சேவல் தாமரைப்போதைப்
பெடையென மயங்கல், 152.
அன்னத்தன்ன காதல், 396.
அன்னத்தின் சிறகிற்குப் பால், 137.
அன்னத்தின் நிறத்திற்குப் பால்,
14, 29, 137, 293.
அன்னத்தொழுதி, 356.
அன்னது, 577.
அன்னப்புள், 152.
அன்னப்பெடை, 505.
அன்னம், 175, 253, 383, 466,
559, 583, 620.
அன்ன மென்னடை யாரிவை, 580.
அன்னர், 244, 701.
அன்னவை, 269.
அன்னன், 561.
அன்னுழி, 482.
அன்னே, 496.
அன்னைமார், 392.
அனங்கத்தானம், 682.
அனந்தர், 272, 543, 704, 782.
அனந்தர் முரற்சி, 543. [704.
அனந்தரொடசைந்த வின்றுயில்,
அனல்கடுப்ப வெய்துயிர்த்து, 612.
அனிச்சக் கோதை, 174.
அனிச்சம் (அனித்தம்), 270, 290,
446, 875.
அனித்தமிதிப்பினும்பனிக்கும்அடி,
அனுக்க, 290. [290.
அனுக்கி, 269.
ஆ - ஆச்சாமரம், 446.
ஆக்கஞ் சான்ற ஆருயிர் ஓகை, 910.
ஆக்கம் - செல்வம், 271, 433, 548,
ஆக்கமுங் கேடும், 556. [907.
ஆக்கமுண்டெனுஞ் சூழ்ச்சி, 642.
ஆக்கிடம், 204.
ஆக்கை - யாக்கை, 51, 429, 783.
ஆகத்தசைதல், 301.
ஆகத்துக் கொடி எழுதுதல், 149.
ஆகத்துத்தி, 705.
ஆகத்துமுத்து, 705.
ஆகத்தொடுக்கல், 477.
ஆகந்தோய்தற்கு அவா அநெஞ்சம்,
626.

அருட்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூடுநு

ஆகம் - மார்பு, 144, 168, 224, 301, 326, 331, 363, 394, 450, 497, ஆகம் கலத்தல், 562. [504, 575. ஆகமுந் தோளும் நீவல், 99. ஆகரித்தல் - சேர்த்தல், 116. ஆகாய வழியிற் செல்வோர் மந்திரம் உச்சரித்தல், 174. ஆகிய சூழ்ச்சி, 565. ஆகியது அறியும் சூழ்ச்சி, 499. ஆகியர், 284. ஆகு - ஆவேன், 84.. ஆகுபயம், 459. ஆகுபொருள்-ஆகும் காரியம், 228, 358, 404, 431, 441, 491. ஆகுலப் பூசல், 240, 705-6. ஆகுலம், 197, 245, 430, 486, 496. ஆங்கனம், 301, 499. ஆச்சரியத்தாற் கை விதிர்த்தல், 58. ஆசறு கருமம், 56. ஆசறு பேரொளிப் பவழம், 469. ஆசனம், 327, 342, 378, 386. ஆசாரியர், 98. [688. ஆசான், 42, 46-7, 84, 251, 412, ஆசான் முதலா அந்தணைர், 911. ஆசுடை=ஆசுவை - ஆசீர்வாதம், 360, 601, 792, 872. ஆசிரியன், 80. ஆசில் அணியிழை, 571. ஆசில் செங்கோல், 362, 712. ஆசில் பள்ளி, 513. ஆசின்று குத்தல், 250. ஆசின்று பயத்தல், 564. ஆசினி, 265. ஆசு - விரைவு, 252, 340. ஆசைக்கு வெள்ளம், 511. ஆசை தீர்தல், 526. ஆசை மாக்கள், 129. ஆட்டி, 537. ஆட்டல் - வருத்தி ஓட்டல், 479. ஆட்டிடைப் பாயும் அரிமா, 417. ஆட்டியர், 187. ஆட்டுதல் - வருத்துவேம். 726, ஆடகப் பொற்கயிறு, 348. ஆடகப் பொற்கவறு, 122.

ஆடகப் பொன், 158, 366, 384. ஆடம்பலம், 395, 607. ஆடமைத் தோளி, 418, 472, 687. ஆடமை பயிர், 620. ஆடல் - வெல்லல், 304, 396. ஆடல் கண்டு உவத்தல், 453. ஆடல்நகை பாடல், 784. ஆடல்பாடல் நவிலல், 817. ஆடல் மகளிர், 94, 200, 825, 832. ஆடல் வருக்கும் தலைக்கோற் பெண்டிர், 52. ஆடலும் பாடலும், 454, 690. ஆடலொடியைந்த அரவம், 168. ஆடவர் - வீரர், 212, 214, 259, ஆடவர் கடன், 432. [470, 541. ஆடவர் கண்ணுக்குத் தாமரை, 702. ஆடவர் தோளுக்கு எழு, 387. ஆடவர் தோளுக்கு முழவு, 387. ஆடவர் மார்பிற்கு மலை, 242, 252, 282, 368, 402, 416, 423, 472, 488, 487, 524. [575. ஆடவர் மார்பிற் கொடியெழுதுதல், ஆடவர் வீணை வாசித்து மகளிர் ஊடலைத் தீர்த்தல், 62. ஆடற் பேரறை, 838. ஆடி - கண்ணாடி, 386. ஆடிடம், 38. ஆடியல் மஞ்ஞை, 13. ஆடியல் யானை, 424, 720. ஆடு, 304. ஆடுகம், 174. ஆடு கொடி, 515. ஆடு கொம்பன்ன மருங்குல், 581. ஆடுபந்தொலி, 825. ஆடுபொற் கிண்கிணி, 462. ஆடும் விருப்பு, 474. ஆடுவினைக்கா, 613. ஆடே, 304. ஆடைக்கு ஆவி, 396. ஆடைக்கு நறுமடிகை ஊட்டல், ஆடைக்கு நிலா, 376. [293. ஆடைக்கு நுரை, 376. ஆடைக்குப் பாம்பின் உரி, 184. ஆடையிற் காடிகலத்தல், 292.

ஆடையிற் பண்டங்களை வைத்துக் கொள்ளல், 524.
 ஆடைவகைகள், 182.
 ஆடைவட்டி, 117.
 ஆடைவைக்கும் செப்பு, 47-8.
 ஆண் : ஆண்மென்பதன் விகாரம்; அன்பு, 922, 934.
 ஆண்கடன் அகறல், 566.
 ஆண்டகை, 302, 508.
 ஆண்டகை மொய்ப்பினோர், 443.
 ஆண்டொழிற் றுணிவு, 203.
 ஆண்பெயர்க்கிளவி கூறினும் நாணுதல், 82. [319, 509.
 ஆண்மை, 23, 187, 306, 309,
 ஆண்மை அற்றங்காத்தல், 420.
 ஆண்மை எள்ளல், 305.
 ஆண்மையன், 306.
 ஆணக் காப்பு, 703.
 ஆணத் தானை, 303, 633.
 ஆணநெஞ்சத் தயிராபதி, 632.
 ஆணப் பைம்பொன், 383.
 ஆணம் - அரணம், அன்பு, 315, 392, 576, 678, 716, 809, 911.
 ஆணமடை, 933.
 ஆணவட்டம், 659.
 ஆணி, 333.
 ஆணிகன், 355.
 ஆணியை வேண்டுவயின் முறுக்கல், ஆணி வையம், 409-10. [408.
 ஆணை, 24, 37, 63, 76, 102, 108, 140, 158, 171, 194, 210, 391,
 ஆணை அஞ்சுதல், 249. [479, 531.
 ஆணை ஆணை, 194.
 ஆணை ஓட்டல், 471.
 ஆணைக்குக் கூற்றம், 210.
 ஆணை கூறுதல், 412.
 ஆணை கேட்ட அகலிடம், 710.
 ஆணை கேட்ட உயிர்கள், 746.
 ஆணைத் தடைஇய அவையம், 111.
 ஆணையாசாற்கு அடியுறை செய்யும் மாணி, 412.
 ஆணையிதக்கும் களிறு, 112.
 ஆணையிற் கொள்ளல், 58.
 ஆணையிற்றீஇ, 897.

ஆணையின் அகற்றல், 552.
 ஆணையினாகாது, 904.
 ஆணையெள்ளல், 710.
 ஆணை வேந்தன், 232, 777.
 ஆணை வைத்தல், 103, 562.
 ஆத்த அன்பு, 479.
 ஆத்த காதல், 438.
 ஆத்தல், 53.
 ஆத்தவாரம், 408.
 ஆத்தி - ஒருமரம், 275.
 ஆத்திரை - யாத்திரை, 78, 80, 81, 107, 116, 438.
 ஆத்திரைக் கொட்டில், 466.
 ஆத்திரைத் தருப்பணம், 422.
 ஆத்திரை யாப்பு, 523.
 ஆத்திரையாளர், 465.
 ஆதரம், 169.
 ஆதி - முதல், 420, 542.
 ஆதித்திய தருமன்-ஒருவீரன், 800.
 ஆதி முற்றம், 194.
 ஆதிவேதம், 522.
 ஆப்படுத்த உழலை, 274.
 ஆப்பியாயினி : பதுமையின் பார்ப்பனத்தோழி; அவளோடு ஒருங்கு வளர்ந்தவள்; அவளுடன் தனியே ஆலோசித்தற் குரிய உயிர்த்துணைவி; தோழமைக் குரிய இயல்புகளிற் சிறந்தவள்; இவளாற் பதுமையடைந்த பயன்கள் பல; உதயணனுடைய பார்ப்பனத் தோழனாகிய இசைச்செனன்பவனால் இவள் மணஞ்செய்து கொள்ளப் பட்டாள்; ஒழுக்கினும் குலத்தினும் விழுப்பமிக்கவள்; இப்பெயர் யாப்பியாயினியெனவும்வழங்கும், 583, ஆப்பு - யாப்பு, 89, 761. [677.
 ஆப்புடை ஒழுக்கம், 545.
 ஆம்பல், 286, 465.
 ஆம்பல் அகலிலை, 529.
 ஆம்பல் மலருக்கு மகளிர் கண்கள், ஆம்பற் பரப்பு, 136. [465.
 ஆம்பற்றாள், 860.
 ஆம்பாற் கருமம், 725.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூடுதல்

ஆமாலினம், 270.
 ஆமின், 422.
 ஆமைக் கூன்புறம், 467.
 ஆய்கழன் மைந்தர், 107.
 ஆய்தார் அண்ணல், 934.
 ஆய்ந்த - மெலிந்த, 780.
 ஆய்ந்த கேள்வி மாந்தர், 685.
 ஆய்ந்த கோலம், 278, 563.
 ஆய்ந்த நாட்டகம், 565.
 ஆய்ந்த நெஞ்சம், 565.
 ஆய்நலக் கம்மம், 533.
 ஆய் நலம், 437, 501, 570.
 ஆய்நல மகளிர், 328.
 ஆய்படை வேந்தன், 916.
 ஆய்பத அடிசில், 329.
 ஆய்பத அரிசி, 195.
 ஆய்புகழ், 253.
 ஆய்புகழ் அண்ணல், 501, 565.
 ஆய்புகழ் அரசன், 599.
 ஆய்புகழ் முனிவன், 442.
 ஆய்புகழ் வேந்தன், 908.
 ஆய்பூங்கா, 683.
 ஆய்பூஞ் சேக்கை, 233.
 ஆய்பூந் தில்லை, 265.
 ஆய்பெரு நல்லியாழ், 440.
 ஆய்பொருட் கேள்வி, 434.
 ஆய்பொற் சண்ணம், 174.
 ஆய்பொன் மாடம், 705.
 ஆய்மயில் அகவும் குன்று, 932.
 ஆய்மலர், 289.
 ஆய்வலித் தடக்கை, 876.
 ஆய்வளை, 45, 292.
 ஆய்வளைத் தோளி, 553, 576.
 ஆய்வளைப் பணைத்தோள், 642.
 ஆய்வளை மகளிர், 928.
 ஆய்வனர்படுத்தபள்ளி, 239.
 ஆய்வுழி, 648.
 ஆயஞ்சுற்றப் புகுதல், 95.
 ஆயம், 4, 25-6, 28, 33, 35, 37-8, 40, 42, 45, 49, 66, 72-3, 75, 84, 86, 92-4, 100, 102-3, 110, 118, 121, 123, 138, 179, 221, 249, 294, 414, 426, 435, 454, 495, 507, 548, 583, 826, 849.

ஆயம் சூழ்தல், 570.
 ஆயம் பரவல், 574.
 ஆயமாக்கள், 49, 147.
 ஆய வெள்ளம், 894.
 ஆயிரங்குஞ்சரத்தண்ணல், 97.
 ஆயிரங்கை, 820. [நீரேந்தல், 372.
 ஆயிரத்தெட்டுப் பொற்குடத்தில்
 ஆயிரத்தெட்டு யானையின்மேல் மஞ்
 சனநீர் கொண்டுவருதல், 351.
 ஆயிரத் தெண்குடம், 177.
 ஆயிரத்தெண்மர் பாங்கியர், 688.
 ஆயிரத்தைந்து கை, 820.
 ஆயிரத்தைவர், 234.
 ஆயிரத்தோரெட்டுக் குடம், 372.
 ஆயிரம் பிடிக்கு நடுவண் உள்ள
 ஆயிரம் புரவி, 102 [வேழம், 114.
 ஆயிரம் பொற்றாண், 688.
 ஆயிரவிதழ்த்தாமரை, 770, 883.
 ஆயினும்: ஓரெண்ணிடைச் சொல்,
 ஆயுட்டானம், 908. [515, 924.
 ஆயுதவகைகள், 214.
 ஆயுளும் திருவும், 369.
 ஆயொளி - அழகிய ஒளி, 768.
 ஆர், 275.
 ஆர்கலியாளர், 189.
 ஆர்குரல் முரசும், 744.
 ஆர்த்தல், 358.
 ஆர்த்த வாயன், 140.
 ஆர்த்தனருராஅய், 640.
 ஆர்த்தி, 250.
 ஆர்தல், 325.
 ஆர்ப்பனர், 485.
 ஆர்ப்பிசை, 253.
 ஆர்ப்பு, 197, 307, 641.
 ஆர்ப்பொடு கெழுமல், 412.
 ஆர்ப்பொலி, 307.
 ஆர்ப்பொலியரவம், 162.
 ஆர்பதம் - உணவு, 380.
 ஆர்வக் காதலன், 244.
 ஆர்வச் சுற்றம், 58.
 ஆர்வத்தொருதுணைத் தோழி, 614.
 ஆர்வத் தோழர், 325, 497.
 ஆர்வ நெஞ்சம், 488.
 ஆர்வ நெஞ்சினன், 440.

ஆர்வப்புனல், 511.
 ஆர்வம், 51, 218, 371, 414.
 ஆர்வமகளிர், 107
 ஆர்வ மாக்கள், 710.
 ஆர்வலர், 49, 212, 711.
 ஆர்வலாளர், 649.
 ஆர்வ வுள்ளம், 158.
 ஆர்வ வேகம், 476.
 ஆர்வ வேட்டுவர், 322.
 ஆர்வு - நிறைவு, 98.
 ஆரக் கம்மம், 501. [388, 595.
 ஆரணங்கு, 71, 354, 379, 383,
 ஆரத்திற்குப் பிறை, 686. [264.
 ஆரத்துணி - சந்தனத் துண்டம்,
 ஆரம் - ஆரக்கால், சந்தனம், மாலை,
 104, 192, 233, 246, 333, 386,
 446, 460, 495, 497.
 ஆரமார்பம், 236.
 ஆரமார்பன், 87, 231.
 ஆரமார்பு, 233.
 ஆரமுஞ்சந்தம், 265.
 ஆரரண் நகரம், 698.
 ஆரல் - ஒருவகை மீன், 134, 543,
 ஆரலீசல், 371. [567.
 ஆரழல், 486.
 ஆரழற் செங்கொடி, 508.
 ஆராக் கவலை, 750.
 ஆராக் காதல், 379, 620, 916.
 ஆராட்டரவம், 169.
 ஆராட்டு, 169.
 ஆராடு தானம், 176.
 ஆராய் வாளன், 717.
 ஆரா வன்பு, 681.
 ஆரா வாய்முத்து, 477.
 ஆராவுவகை, 685. [905.
 ஆராவுள்ளம்உடையோர்கேண்மை,
 ஆரியச் செப்பு, 8.
 ஆரியர், 121.
 ஆரியை : பதுமையின் தோழி ;
 அவளுடைய மனக்குறிப்பறிந்
 தே ஒழுகுபவள் ; மிக்க மேன்
 மையையுடையவள் ; பந்தடித்த
 வில் அதி ஆற்றல் வாய்ந்தவள்,
 822.

ஆரிருள், 648.
 ஆரிருளெல்லை, 272.
 ஆருணி, 693, 702, 704, 717, 720
 724, 733-4, 739-40, 761, 812
 ஆருணியரசன் : பாஞ்சாலதேயத்
 தரசன் ; மிக்க பராக்கிரமம்
 வீரியமுமுள்ள சேனை யை
 யுடையவன் ; கோசல தேயத்
 தரசனை வென்று அவனது
 ஊரையழித்து அவன் மகள்
 வாசவதத்தை முதலியவர்களைட்
 பிடித்துவந்து தன் உரிமைமக
 ளிர்க்குத் தாதி யர்களாக அமைத்
 தனன் ; இவனுக்குக் கார்த்த
 வீரியனை உவமை கூறியிருக்
 கின்றனர் ; இவன் பட்டத்த
 யானைக்கு மந்தரமென்று
 பெயர் ; ஏயர்குலத்தாரோடு
 குலப் பகைஞனாதலின், அக்குல
 அரசாட்சிக்கு உரியனான உதய
 ணன் சிறைப்பட்டபொழுது
 பெரும்படையோடு சென்று
 கோசம்பி நகரத்தைக் கைப்
 பற்றி முரசறைவித்துத் தன்
 கொற்றத்தை யாவர்க்கும் தெரி
 வித்து அந்நகரையே தனது
 இராசதானியாகக் கொண்டு
 பின்பு ஆட்சிபுரிந்தனன் ; காள
 மயிடனென்னும் ஒற்றனாற்
 பகைப்புலத்தே நிகழும் செய்தி
 களை அறிந்து வந்தவன் ; பூரண
 குண்டலனென்பவன் இவனுக்கு
 முக்கியமான மந்திரி ; பின்பு
 உதயணன் வந்துசெய்த பெரும்
 போரில் அவனாற் கொல்லப்
 பட்டான் ; அவனால் வெட்
 டுண்டபோது இவன்பால் அச்
 சக்குறிகள் சிறிதும் நிகழவே
 யில்லை ; இவன் பாஞ்சாலராசன்,
 பாஞ்சாலராயனென்றும் வழங்
 கப்படுவான், 101, 418, 508,
 517, 698, 735.
 ஆருமில் ஒருசிறை, 85. [511, 592.
 ஆருயிர், 233, 311, 315-6, 494,

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூடுக

ஆருயிர்க்கு அபயம், 233.
 ஆருயிர்வெளவல், 307.
 ஆருயிரன்ன தேவி, 426.
 ஆருயிரன்ன தோழன், 597.
 ஆருயிரன்ன மகள், 215.
 ஆருயிருய்தல், 544.
 ஆருயிரோம்பல், 219.
 ஆல் - ஆலமரம், 270.
 ஆலங்கானம் : இப்பெயரு டைய
 வை இரண்டு; ஒன்று விபுல
 கிரியின் பக்கத்தில் மிருகாவதி
 யின் தந்தை தவஞ்செய்து
 கொண்டிருந்த இடம்; மற்ற
 றொன்று பூக்கொய்தற்குவந்த
 பத்திராபதியென்னும் தெய்வ
 மகள் யானையின் சேர்க்கையைக்
 கண்டு மனம் வேறுபட்டுப்
 பெண்யானையாகப் பிறக்கும்படி
 குபேரனாற்சாபம் பெற்ற இடம்;
 இது விந்தமலையின் பக்கத்தே
 நருமதையாற்றங்க ரையிலுள்
 ளது, 437, 888.
 ஆலயம், 196.
 ஆலவட்டத்திற்குச் சிறந்திருகு, 44.
 ஆலவட்டத்தின் அமைப்பு, 45.
 ஆலவட்டம், 45, 327.
 ஆல வித்து, 790.
 ஆலி - நீர்த்துளி, 224, 490, 701.
 ஆலிக்கு முத்து, 243.
 ஆலி சிதறிய கண், 69.
 ஆலி தத்துறு கண், 224.
 ஆலிவெண்மணல் தூஉய், 260.
 ஆலைக் கரும்பு, 131.
 ஆவணக்கடை, 742.
 ஆவணங் கைதொழப் போதல், 32.
 ஆவணத்திற் கொடியெடுத்தல்,
 ஆவணப்பலி, 346. [685.
 ஆவணம், 10, 60, 389, 466, 494,
 ஆவணமறுகு, 395. [549, 685.
 ஆவண மாக்கள், 910.
 ஆவது - ஆக்கம், பயன், 68, 72,
 ஆவதை - அதனை, 773. [488.
 ஆவநாழிகையைப் புறத்தே இடுதல்,
 ஆவிக்கொள்ளான், 370. [658.

ஆவித்திழிந்த இந்திர குமரன், 238.
 ஆவிநுண்டுகில், 69, 75, 150.
 ஆவிரையலர், 355.
 ஆவிரையலரும் அறுகையும், 152.
 ஆவி வெய்துயிர்ப்பு, 705.
 ஆழ்கடற் பெளவம், 257.
 ஆழ்ச்சியது அந்தம், 267.
 ஆழ்தல், 139, 521.
 ஆழ்விடத்துதலும் புனை, 520.
 ஆழ்வினை, 205.
 ஆழம் இகவா வினையோர், 154.
 ஆழமை - ஆழம், 365.
 ஆழல், 163.
 ஆழாக் கடுஞ்செலல், 246.
 ஆழி - கடற்கரை, கரை, சக்கரம்,
 மோதிரம், 116, 215, 312, 373,
 500, 507, 587-8, 874.
 ஆழிக்கால், 556.
 ஆழி கைவலத்துருட்டல், 912.
 ஆழித்தடக்கை, 411.
 ஆழித்திண்டேர், 246.
 ஆழியுருட்டல், 771, 876, 894.
 ஆழியென உருட்டல், 827.
 ஆழு நெஞ்சம், 416.
 ஆள் - ஆண்மை, வீரர், 520, 664.
 ஆளவி காடு, 409.
 ஆளவி நெஞ்சம், 520.
 ஆளிகண்ட ஆனையினம், 311.
 ஆளிடு பதுக்கை, 274. [தல், 641.
 ஆனாறு படாமைக் கோனாறு புரி
 ஆளோடிக்கு மேகலை, 532.
 ஆற்ற, 646.
 ஆற்றது இடர், 295.
 ஆற்றயற்பள்ளி, 901.
 ஆற்றல், 482, 522.
 ஆற்றல் கலந்த ஆர்ப்பு, 657. [71.
 ஆற்றல் காலனொடொக்கும் புகழ்,
 ஆற்றல் சான்ற அரும்பெற்ற சுற்
 றம், 921.
 ஆற்றல் சான்ற ஆருணி, 693.
 ஆற்றல் வேந்தன், 193.
 ஆற்றலளத்தல், 649.
 ஆற்றலன், 312.
 ஆற்றலாணை, 234.

ஆற்றலிலாளன், 812.
 ஆற்றலும் வென்றியும் அறிவும்,
 ஆற்ற வீசல், 378. [219.
 ஆற்றற் கொற்றம், 59.
 ஆற்றற் றன்மையன், 664.
 ஆற்றறுத்தன்று, 282.
 ஆற்றன் மன்னன், 209.
 ஆற்றச் செந்தி, 354.
 ஆற்றுவனந்தர், 704.
 ஆற்றிருகரை, 110.
 ஆற்றினதளவு, 272.
 ஆற்றுக்கு ஆரம், 460.
 ஆற்றுத்துறை, 203.
 ஆற்றுவித்து ஒம்பல், 515.
 ஆற்றுளி, 80, 216, 360, 368, 422,
 425, 522, 634, 653.
 ஆற்றுளிக் கூறல், 795.
 ஆற்றுளி நின்றல், 432.
 ஆற்றுளி முடித்தல், 425.
 ஆறலை இனையர், 305.
 ஆறுக் காதல், 449.
 ஆறுட்டு, 114.
 ஆறுடாயம், 435.
 ஆறீராயிரம் வீரர், 703.
 ஆறு, 315.
 ஆறுகடி முரசம், 123.
 ஆறு கல்லலைத்து ஒழுகல், 464.
 ஆறுகொண் மாந்தர், 324.
 ஆறுபுகவமைத்த சுருங்கை வாயில்,
 ஆறுபுகுதல், 382. [709.
 ஆறென வருளல், 237.
 ஆறைந்து, 267.
 ஆன் - அங்கே, 805.
 ஆன்கட் சந்தனம், 116.
 ஆன்பால், 37, 219.
 ஆன்முலைப் பிறந்த வானிற அயிர்
 ஆன்ற கேள்வி, 178. [தம், 398.
 ஆன்ற றுண்ணெறி, 405.
 ஆன்றவர், 105.
 ஆன்றுபுரியடக்கம், 7.
 ஆன்றோர், 263.
 ஆனத்தானையர், 369.
 ஆனா, 290, 335.
 ஆனாஅன்பு, 634.

ஆனாக்கட்டுரை, 597.
 ஆனாக்கனவு, 873.
 ஆனாக்காதல், 597, 934.
 ஆனாச் செல்வம், 785.
 ஆனாது, 252.
 ஆனாது திரிதரல், 932.
 ஆனாப் பெரும்புகழ், 700.
 ஆனாமை, 499.
 ஆனாவிரக்கம், 494.
 ஆனிலை - அந்த நிலை, 713.
 ஆனெய், 354, 367.
 ஆனை, 311.
 ஆனைந்து தெளித்தல், 152.
 ஆனையேற்றம், 413.
 இகக்கல் - இகத்தல், 260.
 இகனை - ஒருமரம், 409, 649.
 இகனை மரத்துக்குப் பாரந்தாங்கு
 ஆர்வலாளர், 649.
 இகத்தல், 499, 501, 595, 714.
 இகந்தெள்ளுதல், 301.
 இகப்ப விடாஅன், 244.
 இகல், 489.
 இகல்கொள் வீரியன், 934.
 இகல் வரை மார்பு, 368.
 இகலடுதானை, 561.
 இகலடு பெரும்படை, 644, 694.
 இகலடுபேரணன், 420.
 இகலல், 449.
 இகவாமை, 500.
 இகழ்ச்சி அஞ்சல், 340.
 இகழ்ச்சி அளறு, 235.
 இகழ்தல் செல்லார், 919.
 இகழ்வு, 318.
 இகற்படை, 302.
 இகன்மிகு குமரன், 934. [929
 இகன்மிசை உள்ளத்து எவ்வம்
 இகன்முனை, 310.
 இகுத்தல், 88, 786.
 இகுப்பம், 511.
 இங்கண், 338.
 இங்கல் - தங்கல், 308.
 இசின் - ஓரிடைச்சொல், 336, 506
 510, 567.
 இசை - கண்டப்பாட்டு, 96.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூசுத

இசைக்கடவுளை வாழ்த்துதல், 96.
 இசைக் கருவிகள், 93. [560.
 இசைக்குக்களிறு வணங்குதல், 200,
 இசை கனிதல், 620.
 இசைகொள் சீறியாழ், 243.
 இசைகொள் நோன்றான், 658.
 இசைகொள் பாடல், 764.
 இசைச்சன் : உதயணனுடைய
 பார்ப்பனத்தோழன் ; அவனு
 டைய அமைச்சனாகவுங் கூறப்
 படுவான் ; இளமையில் இருமுது
 குரவரையுமிழந்தோன் ; வாசவ
 தத்தையையும் யுகியையுமிழந்த
 தலை மிகுந்த கவலையுற்று
 மெலிந்த உதயணனைத் தேற்றி
 அவனை வேற்றுவடிவங் கொள்
 வித்து மற்றத்தோழர்களோடு
 இராசகிரியநகர்க்கு அழைத்துச்
 சென்றவன் ; சென்றவிடத்துக்
 காமன் கோட்டத்தின் வாயிலிற்
 காணப்பட்ட பதுமாபதி தன்னை
 விரும்பினொன்று வேட்கை
 யுற்ற உதயணனுக்கு மகத
 தேயத்துமகளிரது நிறையுடை
 மையைக் கூறி அவனது காம
 வேகத்தைத் தணிவித்தவன் ;
 அவன் பதுமாபதியின் கன்னி
 மாடத்தில் வேற்று வடிவங்
 கொண்டு மறைந்திருந்த காலத்
 தில் மற்றத் தோழர்களோடு
 தானும் வேற்றுவடிவங்கொண்டு
 அயலிடத்தேயிருந்து அவனைப்
 பாதுகாத்து வந்தான் ; தருசக
 னோடு பெரும்போர் புரிதற்கு
 வந்த பகைவரை எதிர்க்கச்
 சென்ற உதயணனுக்குத் துணை
 யாகச் சென்றவன் ; ஆப்பியா
 யினியை மணஞ்செய்து கொண்
 டவன் ; மிக்க வருவாயையுடைய
 பல ஊர்களைச் சீவிதமாக உத
 யணன்பாற் பெற்றவன், 521,
 528, 577, 594, 637, 655, 676,
 இசைச் சுவை, 93. [799.
 இசைசால் சிறப்பு, 66.

இசைத்தல், 93, 577.
 இசைந்த முளரி, 310.
 இசை நிறையும்மை, 12.
 இசை புகழ்ந்தேத்தல், 97.
 இசையா வொருபொருளிற்றென
 வுரைத்தல் நகையது, 880.
 இசையொடு சிவணிய கருவிக்
 கரணம், 615.
 இசையொடு சிவணிய யாழ், 2.
 இசையோர் தேய இயக்கம் - கந்
 தர்வ மார்க்கம், 620.
 இசையோர்வார், 198.
 இசைவுகொள் இன்பம், 406.
 இஞ்சி - மதில், 153, 263, 268,
 292, 337 635.
 இட்டை யுண்ணும் நீலம், 57.
 இட்டிகை - செங்கல், 155, 374,
 இட்டிகைப் படுகால், 542. [383.
 இட்டிகைப் பொடித்துகள், 74.
 இட்டிடர்ப் பொழுது, 406.
 இட்டிடைகழி, 12.
 இட்டு - சிறிது, 12.
 இடக்கண் ஆடல், 494.
 இடங்கண், 75.
 இடத்தான் முடக்கல், 387.
 இடத்தோளன்ன தேவியர், 237.
 இடந்தலைப் படல், 841.
 இடபகன் : உதயணனுடைய
 மந்திரிகளில் ஒருவன் ; அவனு
 டைய உயிர்த்தோழன் ; சூழ்ச்சி,
 வாய்மை, நன்றியறிவு, வீரம்
 என்பவை இவனுடைய சிறப்புக்
 குணங்கள் ; மனங்குளிர்ந்து உத
 யணனாற் பாராட்டப் பெற்ற
 பெருமை வாய்ந்தவன் ; உஞ்சை
 நகரத்திலிருந்து பிறர் அறியாத
 படி நேரே தன்பால் தனியே
 வந்து வினாவிய யுகிக்கு உத
 யணன் செய்தி முழுவதையும்
 கூறி மேலே ஆகவேண்டிய
 வற்றை அவன் ஆராய்ந்து செய்
 யும்படி தூண்டியவன் ; தருசகன்
 பொருட்டுப் பகைவரோடு போர்
 செய்தற்கு உதயணன் சென்ற

பொழுது அவனுக்குத் துணை யாகப் பலவீரர்களுடன் சென்று போர் செய்து வெற்றியடையும் படி செய்தவன் ; உதயணனால் இவன் சீவிதமாகப் பெற்றவை புட்பகமென்னும் நகரமும் சிறு நாடுகள் ஐம்பதும் பிறவருவாய் களுமாம்; இவன் புட்பகத்தையே தலைநகராக்கி அரசாட்சி செய்து வந்தவன் ; அழைத்தபொழுது சென்று உதயணனுக்கு வேண்டியவைகளைச் செய்து வருபவனாக இருந்தான் ; பலதேயங்க ளையும் எளிதிற்பார்த்து வரு தற்கு வாசவத்தையோடு உத யணன் ஏறிச் சென்ற விமானத் திற் சென்றவர்களில் இவனும் ஒருவன் ; இவன் பெயர் இட வகன் எனவும் வழங்கும், 126, 319, 322, 415, 489, 702, 720, 726, 737.

இடம் - இடப்பக்கம், 257.
இடம்படு ஞாலம், 429.
இடம்பாடு, 656.
இடர்ப்படல், 314.
இடவயின், 375, 394.
இடனறி சூழ்ச்சி, 518.
இடனுடை அறிவு, 594.
இடனுறு சூழ்ச்சி, 691.
இடி - மா, 5.
இடிக்கண் முரசு, 350.
இடிக் குரல், 294, 311.
இடிக்குரல் முரசு, 104.
இடிச் சொல், 127.
இடித் தெழுந்துஉரறல், 235.
இடி முரசு, 107.
இடியுமிழ் முரசு, 548.
இடியுறழ் முரசு, 327, 334, 342, 349, 353, 399, 508.
இடியேறுண்ட நாகம், 430. [750.
இடஇ - இட்டு, எழுதுவித்து, 602,
இடஇய, 75.
இடிக்கட் காலை, 518.
இடிக்கட்போது, 90.

இடிக்கண் - துன்பம், 284, 291, 299, 310, 322, 418, 494, இடிக்கணுளிர், 743. [507, 512.
இடிக்கணிரப்போர், 109.
இடிகநோக்கல், 61.
இடிகல், 258.
இடிகளி, 734.
இடிகற் சீறார், 189.
இடிகிய கருங்கண், 575.
இடிகிய நடு, 386, 547.
இடிகு கொடி, 465.
இடமணல், 285.
இடமணல் வீதி, 857. [743.
இடமணன் முற்றம், 73, 125, 551,
இடமணியானை, 186, 373, 627, 925
இடமணியில்லதோர் பிடி, 645,
இரீஉம், 303. [113, 420, 775.
இடை - செவ்வி, வேறுபாடு, 51,
இடைக்கண் நெகிழ்ச்சி, 620.
இடைக்கரை, 290.
இடைக்கு அரவு, 390.
இடைகழி, 12. [எழுச்சி, 662.
இடைத்திரைக்கு அணவருஉம்
இடைத்துளை, 384. [வில், 89.
இடைநாட் பிறையினேற்றிய திரு
இடை நிலங்கோலல், 134. [163.
இடைநீர்ப்பட்ட மடமானம்பினை,
இடைப்படி, 390.
இடைப்புனல், 270.
இடைமுலை, 119. [222.
இடை முலைக் கிடந்த ஏகவல்லி,
இடையறக் குழி, 112.
இடையற வில்லா இருக்கை, 196.
இடையற வில்லா இன்பம், 694.
இடையறவு, 254 - 5, 349, 797.
இடையறமை, 530.
இடையாமம், 873.
இடையிடல், 86, 478.
இடையிடை, 254, 337.
இடையிருள் யாமம், 769.
இடைவரித் தழுத்தல், 134.
இடைவிலங்கல், 199.
இண்டு, 275.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூகூகூ

இண்டைக்கு மதி, 451.
 இணர் - கொத்து, 141, 262, 268,
 இணர்த்தழையர், 460. [450, 453.
 இணை - ஒப்பு, 285, 379, 507.
 இணைக் குழை, 544.
 இணைந்துடன் பிறத்தல், 182.
 இணைப்பெருங் காது, 403.
 இணைப் பொதி, 543.
 இணைபிரி மகன்றில், 287.
 இணைமடி, 378.
 இணைமலர்த் தடங்கண், 216.
 இணைமலர் நெடுங்கண், 471, 567.
 இணைமலர்ப் பாவை, 485.
 இணையிலொருசிறை, 25.
 இணைவட்டு, 327.
 இணைவிரல் கூப்பல், 779.
 இத்துணை, 526, 892.
 இதச் சொல், 842.
 இதண் - பரண், 264.
 இதயம், 902.
 இதயவாசனை - ஓராபரணம், 504.
 இந்திர குமரன், 238.
 இந்திரர், 387.
 இந்திரவில், 149.
 இந்திரவில்லுக்கு மாலை, 260.
 இந்திரவுலகம், 338, 915.
 இந்திரன், 94, 341, 368, 440.
 இந்திரன் உரிமை, 448. [538.
 இந்திரன் உறையும் அமராபதி,
 இந்திரன் களிறு, 182.
 இந்திரன் மாணகர், 94.
 இந்துப்பு, 635. [930.
 இப்பால், 311, 398, 414-5, 906,
 இப்பி, 436.
 இம்பர், 187. [616.
 இம்மென இசைக்கும் குட முழவு,
 இம்மை, 284, 339, 518, 700.
 இம்மை யாக்கை, 521.
 இமயத்தில் வயிரம் பிறத்தல், 333.
 இமயப் பொருப்பகம், 79.
 இமயம், 333, 483, 527.
 இமிசம், 332.
 இமிர்தல், 506, 581.
 இமிழ்த்தல், 243.

இமிழ்ப்பு, 300, 312, 418.
 இமிழ்வினை விச்சை, 512.
 இமிழ - மிக, 913.
 இமைத்தல் - மின்னுதல், விட்டு
 விளங்கல், 6, 175, 232, 374,
 387, 471.
 இமைத்தலுறு அஅமைப்பு, 389.
 இமைத்தோர்காண இயற்கை, 188.
 இமைதீர் வெம்பணி, 147.
 இமையம், 902.
 இமையாச்செங்கண் இந்திரன், 538.
 இமையாநாட்டத்துக் கடவுள், 899.
 இமையா நாட்டம், 282.
 இமையோர் ஆடும் பொய்கை, 877.
 இமையோர் இயற்றிய பிடி, 218.
 இமையோர் இறைவன், 457.
 இயக்கத் தானம், 616.
 இயக்கம், 272.
 இயக்கரும் வீதி, 53.
 இயக்கன், 883, 905.
 இயக்கி, 784, 865.
 இயக்கிடம் பெருமை, 108.
 இயங்கல் - செல்லுதல், 278, 288,
 291, 477, 504.
 இயங்குதுறை, 271-2.
 இயங்குநர், 346.
 இயங்குவனர், 306.
 இயந்திரப் பாவை, 931.
 இயம், 131, 203, 372.
 இயம் வெளிப்படுத்தல், 96.
 இயமரத்தொலி, 731.
 இயமரம் - வாத்தியம், 914.
 இயமரமெருக்கல், 909.
 இயல்பமை மரபு, 515.
 இயல்பிலாளர், 321.
 இயல்பு, 561.
 இயல்பு கிளந்தேத்தல், 244.
 இயல்புடையமைதியர், 740.
 இயல்புணர்ந்தோர், 48.
 இயல்புளி, 457, 910.
 இயலல் - நடத்தல், 114, 135, 155,
 197, 289, 470, 586.
 இயலாநிறற்றல், 290.
 இயவர், 328.

இயற்கை - இயல்பு, 450, 528.
 இயற்கைத் திருமகள், 471.
 இயற்கை நோக்கம், 571.
 இயற்கைப் பெற்றி, 405.
 இயற்கையாலும் செயற்கையாலும்
 அமைந்த குன்றுகள், 275.
 இயற்பட இரீஇ, 357.
 இயற்படத்தெரிதல், 472.
 இயற்பட நாடல், 236, 354.
 இயற்படல், 443.
 இயற்பட லீவல், 692.
 இயற்பெருந்தேலி, 364.
 இயற்றமை இரும்பிடி, 236, 267,
 இயற்றாத் தவிசு, 457. [284.
 இயற்றிய பிடி, 287.
 இயன்மலைப் பள்ளி, 470.
 இயன்முறையாற்றல், 36.
 இயுகி-யுகி, 759, 782, 810, 917-8.
 இயைந்த செம்மை, 336.
 இயையாவாசகம், 835.
 இர - இரா, 711.
 இரக்கம், 422, 455, 494, 521.
 இரக்கமெய்ந் நிறுத்தல், 49.
 இரங்கல், 526.
 இரங்குபொற் கிண்கிணி, 52, 102.
 இரங்குவது, 316.
 இரங்குவன ஒலித்தல், 291.
 இரட்டி, 374, 349, 540, 691.
 இரட்டை, 127.
 இரட்டைத் தவிசு, 33.
 இரட்டை மருப்பு, 335.
 இரண்டு கடல் கூடுதல், 557.
 இரண்டு யானைகள் செல்லும்
 வாயில், 344.
 இரணிய கருப்பம், 129.
 இரத்தத்திற்குக் குலிகப்புனல், 202.
 இரத்தத்திற்குப் பவளத்துண்டு,
 இரத்தினக்குப்பை, 366. [306.
 இரத்தினபுரம் : கார்தார நாட்டி
 லுள்ளதொரு நகரம், 565. [164.
 இரதப்பல்காழ்ப் பரவையல்குலர்,
 இரந்துடனடல், 431. [592.
 இரப்போன்போலக் குறைகொளல்,
 இரலை, 262, 294, 525.

இரவலர் உரு, 592.
 இரவலன், 593.
 இரவன்மாக்கள், 176.
 இரவிடையெறிதல், 633.
 இரவிதத்தன், 762.
 இரவிற்சாமம் மிகுதல், 28.
 இரவு - இருள்மரம், 275.
 இரவுக்குறி, 683, 837.
 இரவுக்குறியின் வெருவக்குழறிய
 கூகை, 683.
 இரவுப்பகலும் இசுழாக்காப்பு, 709.
 இரவெறிந்தகற்றியது, 643.
 இரவொழிப்பவர், 132.
 இராக்காலத்தில் ஆபரணக்கடை
 களை மூடுதல், 19.
 இராசகிரி, 522.
 இராசகிரியத்தைத் தாமரையாக
 உருவகஞ் செய்தல், 535-6.
 இராசகிரியம் : புகழ்பெற்ற தும்
 மிகப் பழமையானதுமான ஒரு
 பெரிய நகரம்; பலவகை நுகர்ச்சி
 களையுடைமையாலும் அசசத்தை
 விளைவித்தலாலும் பவணலோ
 கத்தையும் செல்வ மிகுதியால்
 அமராவதியையும் ஒப்பது; மகத
 நாட்டின் தலைநகர்; இதன்
 புறத்தே யவனச்சேரிகள் நூறும்
 எறிபடைப்பாடிகள் நூற்றறுப
 தும் தமிழவீரர்களின் சேரிகள்
 ஆயிரமும் கொல்லர் சேரிகள் பல
 வும் மிலைச்சச்சேரிகள் பலவும்சித்
 திரசாலுகள் முதலிய பலவகை
 யிடங்களும் தண்ணீர்ப்பந்தல்
 முதலிய பல தருமத்தானங்களும்
 பலவகைத் தேவாலயங்களும்
 இருந்தன; அழகிய அகழிகளா
 லும் பல உறுப்புக்கள் வாய்ந்த
 மதில்களாலும் சூழப்பெற்ற
 இதன் அகநகரில் பெரும்படைச்
 சேரி, போகச்சேரி, உழவர்
 சேரி, வணிகர்சேரி, அந்தணர்
 சேரி, அமைச்சர்சேரி முதலியன
 அமைந்த வீதிகள் பலவற்றற்
 சூழப்பெற்று இடையே விளங்

அருட்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௯௯௬

கும் இராசமானிகை, ஒரு தாமரை
மலரிற் பலவகை யிதழ்கள் சூழப்
பெற்ற பூம்பொருட்டைப்போல
விளங்கியது ; இதனரசன் தரு
சுகனென்பவன் ; உதயணன்
பார்ப்பனப் பிரமசாரி வடிவங்
கொண்டு தோழர் முதலியவர்க
ளுடன் சில மாதங்கள் மறைந்
திருந்து தருசுகனுக்கு உதவி
செய்து பின்பு அவனுடைய நட
பைப் பெற்று அவன் தங்கையா
கிய பதுமையை மணந்து சில
நாள் இதில் தக்கியிருந்தனன் ;
இராசகிரியெனவும் இது வழங்
கும், 538, 546, 760.
இராசனை : பதுமையின் தோழி ;
மிக்க அழகுடையவள் ; உதயண
னது விருப்பின்படி இவளை உரு
மண்ணுவா மணஞ் செய்து
கொண்டான் ; பந்தாட்டத்தில்
தேர்ச்சியுள்ளவள், 819.
இராயிரம், 691.
இரிதல், 270, 454, 497.
இரிப்பு, 715.
இரியற்படை, 737.
இரிவுழி, 190.
இரீஇ - இருத்தி, 73, 115, 122,
126, 142, 205, 216, 345, 347,
354-7, 367, 374, 378-9, 383,
407, 456, 472, 479, 568, 580,
610, 627, 636, 679, 685, 689,
746, 777, 855-6, 859, 914.
இரீஇய, 348, 362, 368, 371,
இருக்குநன், 878.[375, 686, 761.
இருக்கை, 341, 388, 505.
இருக்கைக்கட்டில், 327.
இருக்கை காட்டல், 33, 457.
இருக்கை திருத்தல், 368, 375.
இருக்கையன், 357.
இருகரை மருங்கு, 269.
இருகவுள் மருங்கினும் சொரிதரு
கடாம், 925.
இருகோலெல்லை, 233.
இருங்கடல் வரைப்பு, 908.

இருங்கடலுடுத்த ஞாலம், 487.
இருங்கண், 334, 909.
இருங்கண் ஞாலம், 333, 393, 457.
இருங்கண்மாதிரம், 631.
இருங்கண்முரசு, 790.
இருங்கண் விசம்பகம், 135, 627.
இருங்கலப் பேழை, 66.
இருங்கவுள், 247.
இருங்கவுள் வேழம், 651.
இருங்கழி, 746.
இருங்கனிற்றியானை, 685.
இருங்கனிற்றின நீரை, 454.
இருங்கனி நாவல், 513.
இருங்குயில், 13.
இருங்கையினம்பிடி, 136.
இருஞ்சின இளையர், 652.
இருஞ்சின வேந்தன், 240.
இருட்டியர், 338.
இருட்டெறுசுடர், 413.
இருடிகள், 439.
இருந்தலை, 322.
இருந்துழி, 587, 595, 708.
இருநிதி, 379.
இருநிலக்கிழமை, 317.
இருநிலக்கிழவர், 387.
இருநிலத்திலக்கணம், 353-4.
இருநிலத்திறைவன், 249.
இருநிலத்தழீஇய அருட்டநகர், 256.
இருநிலம், 190, 282, 297, 335,
இருநிலம் புகுதல், 545. [497, 520.
இருநில மடந்தை, 233. [170.
இருநிலமடந்தைக்கிறைவன்,
இருநிலவரைப்பு, 432, 537.
இருநூற்பெய்த கோதை, 175.
இருநூற்றிருபதிரட்டி யெல்லை,
இருப்பகல், 356. [410.
இருப்புப் பத்திரம், 407.
இருப்பெழு, 374.
இருப்பை, 265, 277.
இருபத்தொருநாள் நீர்விழவு, 113.
இருபதம் பெயர்க்கும் இயல், 825.
இருபதியானை, 128.
இருபாற்குலன், 921.
இருபாற்பக்கம், 263.

இருபாற்பட்ட இயற்கை, 258.
 இருபான்மருங்கினுந்திரிதருங்கண்,
 இருபான்மாக்கள், 915. [701.
 இருபுடைப் பெயராச் செங்கோல்,
 இருபுடை மருங்கினும், 389. [391.
 இருபெருமன்னரிதைவர், 644.
 இரும்பணிபெற்ற படுகால், 378.
 இரும்பனை, 523.
 இரும்பிடி, 168, 183, 185, 200,
 204-5, 208-9, 217, 219, 221,
 236, 251, 277, 280, 282, 284,
 287, 299, 307, 318, 453, 508,
 இரும்பிடியியக்கம், 272. [905.
 இரும்பிடியிறுதி, 299.
 இரும்பிடியெருத்தம், 82.
 இரும்பிடையிட்ட கச்சை, 302.
 இரும்பு, 116.
 இரும்பும் வெள்ளியும், 485.
 இருமடங்கு, 382.
 இருமணமெய்கிய விற்பம், 696.
 இருமணியருங்கலம், 494.
 இருமயிர்முரசம், 337.
 இருமுதுகுரவர், 676.
 இருமுலைப் பொற்பூண், 394.
 இருமுழத்தெல்லை, 598.
 இருமுதாட்டி, 55.
 இருவகைக்கம்மம், 371.
 இருவகைத்தொறு, 102.
 இருவகைப்பற்று, 761.
 இருவகையிமயம், 877. [மும், 699.
 இருவயினுலகம் - பூமியும் - சுவர்க்க
 இருவயினைத்த நோக்கம், 571.
 இருவயினைத்தல், 6.
 இருவாமை, 536.
 இருவிர், 439.
 இருவேம், 285.
 இருவேரி, 494, 635.
 இருள் - இரவுமரம், 162, 318.
 இருள்கண் புதைத்த ஞாலம், 338.
 இருள்கழி காலை, 299.
 இருள்படப் பரத்தல், 495.
 இருள்படவோங்கிய எல்லை, 266.
 இருள்வயின்வந்த காதலன், 261.
 இருளகம், 431.

இருளகற்றும் ஒளி மண்டலம், 439.
 இருளறவிளக்கும் செல்லாறு, 917.
 இருளறுசெங்கோல், 488.
 இருளறுதிருமணி, 546.
 இருளறுமதி, 473, 607.
 இருளிரைமருங்கு, 296, 702. [704.
 இருளிரை யெழுந்ததொரு கடுவன்,
 இருளிரையெழுந்த படை, 694.
 இருளில் நடந்த மந்திரக் கோட்டி,
 இருளின்குற்றம், 604. [403.
 இருளுக்குத் தீவினை, 291.
 இருளுடையாமம், 208.
 இரைதல் - முழங்குதல், 255.
 இரையாறு, 255.
 இரைவேட்டுலாஅம் சுறவு, 210.
 இல் - தேற்றமரம், 62.
 இல்லந் தோறும் எடுத்த பூங்கொடி,
 இல்லீவோர், 131. [627.
 இல்லெழு முல்லை, 18.
 இல்லொடு வரவு, 70.
 இல்வழி வந்த பெருமை, 5.
 இல்வளக கொழுநன், 148.
 இலக்கணக்கருமம், 124.
 இலக்கணக்காட்சி, 134.
 இலக்கணக்கூட்டம், 472.
 இலக்கண நெடுங்கண், 557.
 இலக்கணப் பாண்டியம், 122.
 இலக்கணம், 122, 177, 286, 533
 561.
 இலக்கணம் பிழையாவாள், 370.
 இலக்கணம் பொறித்த யாக்கை,
 இலக்கண விருக்கை, 368. [922.
 இலக்கண வினையர், 127.
 இலக்கத்திண் படை, 91.
 இலக்கம், 357. [பது, 700.
 இலக்குமணனுக்கு மறுவுண்டென்
 இலங்கிழை, 46, 370.
 இலங்கிழை மாதர், 299, 311, 561.
 இலங்கை, 903.
 இலங்கை ஈழம், 333.
 இலங்கொளிச்சங்கு, 373.
 இலங்கொளிப் பவழம், 366.
 இலஞ்சி முற்றம், 143.
 இலம்புடை நறுமலர், 613.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௯௯௭

இலமலர்ச் செவ்வாய், 22, 60.
 இலமென்மாக்கள், 132.
 இலமென மலராக்கை, 806.
 இலயம் பிழையா மரபு, 825.
 இலவங்கம், 265, 446, 524, 635.
 இலவங் கொம்பு, 294.
 இலவஞ் சோலை, 311.
 இலவத்திருந்த மஞ்ஞை, 300.
 இலவத்திற்கு ஊன், 416.
 இலவந்திகையினியல்பு, 155.
 இலவம், 291, 307, 309, 320.
 இலவமரத்தின் கிளையில் மயில்
 இருத்தல், 300.
 இலவமலருக்குநெருப்பு, 291, 300.
 இலவு, 275.
 இலவெழுதிய சும்பம், 246.
 இலாமயன் : ஓரந்தணன் ; இனிய
 மொழியையுடையவன் ; மந்திர
 வித்தையிற்சிறந்தவன் ; உதயண
 னுக்கு இவன்பால் நன்கு மதிப்
 புண்டு ; இவனிருந்த இடம்
 காலவனமென்பது, 520.
 இலாவாணகம் : உதயணனுக்குரிய
 பெரிய நகர்களுள் ஒன்று ; பகை
 வர் வருதற்கு மிக அஞ்சும் பேர
 ரண்கள் முதலியவற்றையும்
 இடையே மிக அழகிய ஓர்
 அரண்மனையையும் உடையது ;
 இதன்பக்கத்தே பலவகை வள
 முள்ள ஒரு மலையுண்டு ; உண்
 டாட்டுக்குரிய பலவகை மரங்கள்
 கொடிகளையுடைய பூஞ்சோலை
 களும் சுனை முதலிய நீர்நிலைக
 ளும் படமாடமுதலியன அமைத்
 தற்குரிய இடவிசேடங்களும்
 இச்சாரலில் இருந்தன ; தவஞ்
 செய்துவந்த ஓரரசமுனி
 வருடைய புத்திரியாகிய விரி
 சிகை யென்னும் கன்னியின்
 வேண்டி கோட்கிரங்கி அவள்
 கொடுத்த பலவகை மலர்களைக்
 கண்ணி முதலியனவாகக் கட்டி
 உதயணன் சூட்டியது அச்சோலை
 களுள் ஒன்றிலேதான் ; அக்

கன்னி வேறென்றையும் அணி
 யாமல் அம்மாலையுடனே யிருந்து
 முயன்று உதயணனுக்குத் தேவி
 யாயினள் ; உருமண்ணுவாவிற்கு
 அவளுக்கொடுக்கப்பட்ட சீவி
 தங்களுள் இந்நகரம் ஒன்று ;
 இலாவாணமென்றும் இது வழங்
 கும், 798, 881.

இலாவாணத்தவன், 420.
 இலாவாணம், 444, 448, 483.
 இலேகை-தழும்பு, வண்ணம், 119,
 இலேக்கம்மம், 505. [352, 788.
 இலேக்கொடிச் செல்வம், 649.
 இலேக்கொழுந்து குயின்றவனே, 558.
 இலேச்சித்தல் - முத்திரைவைத்தல்,
 இலேச்சினே ஒற்றுதல், 636. [871.
 இலேசார்பாக இயல்பு, 897.
 இலேசேர் புறவினிலாவாணம், 852.
 இலேத்தார் மார்பு, 629.
 இலேத்தொழிற் நடக்கையள், 98.
 இலேகிள்ளல், 461. [769.
 இலேப்பூண், 144, 368, 504, 548,
 இலேபடக்குயிற்றிய கம்மம், 507.
 இலேயடுக்கு, 347.
 இலேயணியிகணை, 409.
 இலேய வினப்பரி, 91.
 இலேயிற்கட்டிய மாலை, 581.
 இலேயும் கொழுந்தும், 348.
 இலேவளர் மா, 254.
 இலேவாடல் - வாடிய இலை, 291.
 இலேவினைக்கம்மம், 585.
 இவ்வயின், 441.
 இவட்டரல் - இங்கே தருக, 756.
 இவண், 238, 339, 555, 638, 642,
 இவணிர், 564. [644, 681.
 இவணேன், 919.
 இவர்தல் - பரத்தல், 110, 270.
 இவர்வனர், 110.
 இவறல் - பேராசையுறுதல், 479.
 இவுளி, 437.
 இவுளிக்கடுவளி, 732.
 இழிக்கப்படான், 336.
 இழிகை, 609.
 இழிகைப் பவழம், 239.

இழித்தல், 59, 176. i
இழிப்புறு நெஞ்சினன், 65
இழியும்வகை, 900.
இழுக்கம், 12, 85, 879.
இழுக்கரு வாழ்க்கை, 56.
இழுக்கல், 214.
இழுக்கா அமைச்சன் அமைதி, 317.
இழுக்கா இயல்பு, 679.
இழுக்கில் தோழர், 494.
இழுக்கின்று, 481.
இழுக்கு - வழுக்குதல், 189, 257,
இழுது - நெய், 20, 292. [481.
இழுமென்கா, 585.
இழுமென, 373.
இழை - ஆபரணம், தூல், 182,
849, 368, 426, 466, 489, 514,
இழைக்கலம், 131. [547, 559.
இழைக்கலமகளிர், 124.
இழை திருத்தல், 826.
இழை நிரைத்திலங்கல், 627.
இழைப்பு - செய்தொழில், 228.
இழை பிணக்குக்கு, 5.
இழையணி மாடம், 609.
இழையணியிரும்பிடி, 32.
இழையினும் கொடியினும் இடியி
னும் பிணங்கல், 5.
இளகல் - வழுக்கல், 122.
இளங்கலம், 120.
இளங்கிடைகாப்பர், 89.
இளங்கோநம்பி, 103.
இளஞ்சூரியனுக்கு இந்திரகோபம்,
இளம்பது வாய்கள், 102. [290.
இளம்பிடி, 136, 209.
இளம்பிடியாயிரம், 114.
இளம்பிறை, 16.
இளம்பிறைக்கோடு, 824.
இளமகத்தழுவுதல், 193.
இளமகளிர், 167.
இளமணல், 272.
இளமரக்கா, 226, 544, 573, 598,
இளமாதூளம், 513. [607.
இளமுலை, 137, 532.
இளமுலை - இளமையாகிய முலை.
இளமை, 387, 432. [933.

இளமைக்கோலம், 242.
இளமையது இயல்பு, 66.
இளமையன், 647.
இளமையும் வனப்பும், 70.
இளமையும் விச்சையும், 560.
இளி - இழிவு, 37.
இளிவஞ்ச முனிவர், 648.
இளை, 425.
இளைப்புறுமலி, 507.
இளையர் (இளையோர்), 11, 19, 20,
52, 56, 114, 121, 125, 129,
162-3, 174, 187, 200, 203,
215, 221, 256, 288, 305, 309,
324, 328, 346, 351, 373, 389,
393, 460, 508, 526, 557, 574,
இளையரும் மகளிரும், 486. [695.
இளையன் (இளையவன், இளையோன்),
231, 318, 379, 563.
இளையாலிருப்பு, 181.
இளையர், 313.
இற்ற இரும்பிடி, 318.
இற்றவன் - இறந்தவன், 544.
இற்றிது, 654.
இற்று, 242, 257, 414, 643 650,
இற்றுங்கேள், 296. [672.
இற்றும் - இன்னும், 243, 521,
இற்றெழு பூங்கொடி, 923. [774.
இற்றென, 309, 895.
இற்றென மதித்தல், 450.
இற்றைநாள், 230.
இறக்கல் - கடத்தல், 465.
இறக்கேம், 193.
இறகு, 135.
இறங்குரலிறடி, 261.
இறடி, 261.
இறத்தல் செல்லாது, 500.
இறந்தமிக்க, 852.
இறந்தன - கடந்தன, 86.
இறப்புக்காலம், 503.
இறஅல், 265.
இறுக்குந் துறை, 799.
இறுங்காற்றிமிசு, 332.
இறுங்கு, 261. [567, 649.
இறுத்தல் - தங்கல், 124, 128, 295,

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூசூக

இறுத்தன்று, 20.
 இறுதி - மரணம், 334, 490-91.
 இறுதிக்காலத்துறுதியாகிய ஓம்
 படைக்கிளவி, 284.
 இறுதியிடம்பை, 280.
 இறுதியிலின்பம், 510.
 இறுபு - இறத்தல், 455.
 இறும்பமல் அடுக்கம், 266.
 இறும்பமல் ஏலம், 446.
 இறும்பு, 335, 446.
 இறும்புபுரை எருத்தம், 767.
 இறுமென ஸுடங்கு நுசுப்பு, 154.
 இறுவரை, 331, 877.
 இறுவரை இமயம், 483.
 இறுவாயெழுச்சி, 459.
 இறை - அரசன், கப்பம், கையின்
 சந்து, சிறிது, சிறை, தங்குதல்,
 தலைமை, மூலை, 15, 25, 91, 94,
 134, 179, 185, 248, 397, 402,
 404, 407, 442, 873.
 இறைக்கடம், 421, 467.
 இறைகெழு குமரர், 97
 இறைகெழு பெருவிறல், 15.
 இறைகொண்டிருந்த மகளிர், 933.
 இறைகொண்டிழிதரல், 830.
 இறைகொண்டெண்டல், 131.
 இறைகொள்ளல் - தங்கல், 112,
 151, 294, 325, 341, 393, 466,
 557, 627, 638, 832.
 இறைஞ்சல் - குனிதல், 14, 23, 61,
 இறைபடு துன்பம், 434, [85, 487.
 இறைமகன், 81, 99, 126, 257,
 286, 311, 316, 326, 349, 369,
 414, 508.
 இறைமகன் பணித்தமாற்றம், 693.
 இறைமீக்கூறிய அடவியரசு, 629.
 இறைமீக் கூறிய இராமன், 700.
 இறைமீக்கூறிய தருசகன், 562.
 இறைமை, 67, 432, 520.
 இறையுயிர்த்தாற்றல், 839.
 இறைவனை, 392.
 இறைவனை முன்கை, 25.
 இறைவன், 399, 413, 563, 652.
 இறைவன் ஆணை, 108.

இறைவன் பணி, 112.
 இறைவினை, 9, 407.
 இன்சுவை அடிசில், 431.
 இன்சுவை அமிர்தம், 393.
 இன்சொன் மகளிர், 99.
 இன்ப அளறு, 420.
 இன்பக்கட்டுரை, 426.
 இன்பக்கட்டுரை ஏற்பவை கூறல்,
 இன்பக் கம்பலை, 627. [646.
 இன்பக்கரை, 330.
 இன்பக் காதலர், 289.
 இன்பக்காமன், 368.
 இன்பக் கிழமை, 560.
 இன்பக் கிழவன், 747.
 இன்பக் கேள்வி, 32.
 இன்பக் கோட்டி, 880.
 இன்பங் கலந்த நகர், 563.
 இன்பச் செல்வம், 371.
 இன்பத்தின் மகிழாமை, 432.
 இன்பத் தேவி, 591.
 இன்பதமியற்றல், 432.
 இன்பந் துடைத்தல், 421.
 இன்ப நாற்றம், 510.
 இன்பப் பெரும்புணை, 325.
 இன்பப் பேரறை, 614.
 இன்பம், 330, 418, 448.
 இன்பம் தலைத்தலை வருதல், 910.
 இன்பம் பயத்தல், 242.
 இன்பம் பொதிந்த மூலை, 474.
 இன்பம் விளைந்த நெல், 933.
 இன்ப மகிழ்ச்சி, 525.
 இன்ப மயக்கம், 619.
 இன்ப மொழி, 915.
 இன்புறுதல், 380 - 381.
 இன்மகிழ்வு, 747.
 இன்மகிழிருக்கை, 341.
 இன்மை, 455.
 இன்மையுரையா விடுக்கணை, 743.
 இன்மொழிக் கம்பல், 345.
 இன்மொழிக்கிளவி, 204.
 இன்மொழி பயிற்றல், 343.
 இன்மொழி விச்சை, 550.
 இன்றிய - இல்லாத, 617.
 இன்றிங்கிளவி, 227.

இன்றுணை, 81, 543.
 இன்றுணைப்பேடை, 554.
 இன்றுணை மகளிர், 86.
 இன்றே போன்மென, 918.
 இன்றைக்கொண்டும், 638.
 இன்றை நன்னாள், 561.
 இன்னகை, 162.
 இன்னகைத்துவர்வாய், 343.
 இன்னகைத்தோழன், 55.
 இன்னகை முறுவல், 487.
 இன்னகையாயம், 84.
 இன்னணிப்புக்கோர், 306.
 இன்னது, 480.
 இன்னதுதருதல், 710.
 இன்னவை, 248.
 இன்னர், 657.
 இன்னள், 74.
 இன்னன், 313.
 இன்னன், 341.
 இன்னா, 481, 489, 646, 703.
 இன்னா இன்பம், 230.
 இன்னாக்காலே, 202.
 இன்னாச்சிறை, 664.
 இன்னாச் சூழ்ச்சி, 518.
 இன்னாத்தருஉம், 651.
 இன்னாப்பேர், 258.
 இன்னாப்போகுதல், 279.
 இன்னாமன்னர், 644, 647.
 இன்னாமன்னன், 236.
 இன்னார் ஓலை இன்னார் காண்க
 வென்றல், 832, 849.
 இன்னா வெந்நோய், 574, 879.
 இன்னிசைக்கிளவி, 680.
 இன்னிசை முரசம், 909.
 இன்னிசை வீணை, 119.
 இன்னியம், 203.
 இன்னியம் கறங்கமணனயர்தல்,
 743.
 இன்னியல், 412.
 இன்னியல்மாந்தர், 429.
 இன்னினி, 85, 586.
 இன்னினிது, 85.
 இன்னீர். வெள்வளை, 115.
 இன்னும், 402, 618.

இன்னுயிர், 210, 284, 299, 307-
 313, 318, 484, 457, 489, 50
 501, 596.
 இன்னுயிர்க் காதலன், 261.
 இன்னுயிர்க் கிழவன், 683.
 இன்னுயிர்த்துணை, 200.
 இன்னுயிர்த்தோழர், 577, 580.
 இன்னுயிரன்ன நண்பு, 650.
 இன்னுயிரிடுக்கண், 418.
 இன்னுயிருண்ணுங் கூற்றம், 933.
 இன்னுரை யமிர்தம், 403.
 இன்னுழி, 421, 482, 597, 639.
 இன்னெயிற்புரிசை, 483.
 இன்னே, 302, 320, 522, 914.
 இன்னெலிக்கழல், 676.
 இன்னெலி வீணை, 141.
 இன்னேரான், 349.
 இன்னேரான் எடுத்துரை, 912.
 இன்னேரானையன், 707.
 இனங்கடி சீற்றம், 112.
 இனத்திற்கெழுவுதல், 525.
 இனநல மகளிர், 452.
 இனப்பெருந் தலைமகன், 479.
 இனமகளிர், 426.
 இனமணிப் பூண், 378.
 இனமலர், 580.
 இனமிலொருசிறை, 85.
 இனவளையாயம், 121.
 இனி - இப்பொழுது, 788.
 இனிய சொற்களுக்குப் பாலுந்
 தேனும், 219.
 இனியவர், 424, 498.
 இனியோர், 420, 498, 592.
 இனைத்திறம், 73.
 இனையர், 200.
 இனையை, 74.
 இனையையாகுதல், 432.
 ஈக்க, 576.
 ஈக்கென, 124.
 ஈங்கிது, 577.
 ஈங்கை, 275.
 ஈட்டி, 214.
 ஈடு - இடுதல், எளிவரவு, 257, 355,
 ஈடுபட இருத்தல், 423. [423.]

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூஎக

ஃண்டல், 294, 304, 325-6, 341, 359, 369, 519.
ஃண்டிய பல்புகழ், 564.
ஃத்தினிரட்டி தருதல், 349.
ஃத்தது, 479.
ஃத்தல், 143.
ஃந்தோன் - கற்பித்தோன், 84.
ஃம் - ஃயும், 562.
ஃமத்துக் கட்டழல் சேர்ந்த கரிய ஃமம், 545, 736. [கல், 911.
ஃமின், 349, 471.
ஃயல், 328.
ஃயுநர், 345. [523.
ஃர்க்கிடை யாத்த தூற்புரிப்பந்தம், ஃர்க்கொடு பிறந்ததளிர் மேணிக்கு, ஃர்தல், 525. [878.
ஃர்ந்தோடு, 473.
ஃர்நறுஞ்சார்தம், 704.
ஃர்முத்து, 145.
ஃாவதுபோலும் யாமம், 208.
ஃர்வாள், 161.
ஃரணி, 178.
ஃரத்தானை, 140, 547.
ஃரநுண்ணுகில், 379.
ஃரநெஞ்சத்தார்வலாளர், 649.
ஃரம் - அன்பு, 264, 328, 330.
ஃரிதழ்க்கோதை, 865.
ஃரிதழ்த்தார், 230.
ஃரெண்கரணம், 89.
ஃரெண்கிரிசை, 910.
ஃரெண்ணியிரர் ஒவியர், 364.
ஃரைந்திரதம், 902.
ஃரைம்பதினமர், 669.
ஃமுத்திற் செப்பு உண்டாதல், 333.
ஃற்றுப் பெண்டிர், 193.
ஃற்று மந்தி, 923.
ஃன் - இவலிடம், 706.
ஃன்றோர்மாட்டும் எதிர்முகம் நோக் காத மகளிர், 352.
ஃனமாந்தர் தானமேற்றல், 528.
ஃனத்தாய் (ஃனத்தாயர்)-செவிலித் தாய், 392, 782.
ஃனோர் உலகு, 924.
உ : சாரியை, 65.

உக்கம் - சிற்றாலவட்டம், 44.
உக்கிரகுலம் : சைன நூல்களிற் காணப்படும் ஐந்து குலங்களுள் ஒன்று; இக்குலத்திற் பிறந்தவன் சண்பை நகரத்தரசனான விசய வரனென்பவன், 516.
உக்கிரஆறல், 350.
உகத்தல், 516.
உகந்துண்டாடல், 420.
உகப்பக் கூறல், 427.
உகவை, 642, 665.
உகவையுள்ளம், 632.
உகளுதல், 464.
உகாஅய், 275, 530.
உகிர், 467.
உகிர்குறைத்தல், 371.
உகிர்வருட்டு, 393.
உகிரிற் பொறித்தல், 581.
உகிருக்குக் கிளிவாய், 469.
உகைத்தெழு பந்து, 826.
உச்சயினிமாகாளம், 80.
உச்சி, 472, 523.
உசாஅய், 92.
உசாஅய்க் கேட்டல், 879.
உசாவினன்ன நுண்ணிடை, 906.
உசாவினைப் பேதைக்குரைப்போன் உசாவுதல், 303. [பிழைப்பு, 906.
உசிர் - உயிர், 458.
உசும்பல், 603.
உஞ்சேனை : உச்சயினி நகரம் ; உஞ்சையெனவும் வழங்கும் ; அவந்தி நாட்டிலுள்ளது ; பிரச் சோதனனுடைய இராசதானி ; மதில் முதலிய அரண்களாலும் சேனைகளாலும் பலவகைச் செல் வங்களாலும் சிற்ப அமைதிகளாலும் சிறப்புற்றது ; குளிர்ச்சியும் பலவகை நுகர்ச்சியும் இதில் அதிகம் ; அகநகர் புறநகர்களின் பாகுபாடுகளினால் மிக்கது ; யா தொரு குற்றமூயில்லாதது ; சத் துருபயம் இதற்கில்லை ; இதில் வாழ்வோர் பெரும்பாலும் முரு கக்கடவுளை வழிபடுவாரென்று

தெரிகிறது; இது பெருநகர், மாநகரெனவும் வழங்கப்படும்; இதன் அயலில் மகாகாளவனம் அல்லது காளவனமென்ற ஒரு தவவனமும் அதில் ஒரு காளி கோயில் முதலியனவும் ஒரு நதியும் அந்நதி பாயப்பெற்று ஒரு யோசனை அளவுள்ளதான ஒரு பொய்கையுமுண்டு; அந்நதியின் இருகரையிலும் அப்பொய்கைக்கரையிலும் இந்நகரத்தார் வருடத்திற்கு ஒருமுறை நீர்விழா அயரா நிற்பர்; உதயணன், வஞ்சனையாற் பிடிக்கப்பட்டுச் சிறையிலிருந்தது முதல் வாசவதத்தை அவன் பிடிமேலேற்றிச் சென்றது இறுதியாகவுள்ள கதைப்பகுதி இந்நகரில் நிகழ்ந்தது. இந்நகரம் அவந்தியென்றும் கூறப்படும்; இது முத்திரகரம் ஏழனுள் ஒன்று; பழைய நூல்களாலும் சிலாசாஸனங்களாலும் இதிற் சைனமுனிவர் பலர் இருந்ததாகத் தெரிகிறது; வட நூல்கள் பலவற்றிலும் சிலப்பதிகாரம், யசோதா காவியம் முதலிய தமிழ்நூல்களிலும் மிகப் பாராட்டப்பட்டுள்ளது; உச்சயினி மகாகாளமென்னும் ஒரு சிவசேஷத்திரம் இதில் உண்டு, 48, 80, 101, 120, 149, 153, 159, 172-3, 298, 399, 403, 424, 751, 902, 921. உஞ்சேனைக்குப் பண்டங் களைந்த கப்பல், 404. உஞ்சேனையம் பெரும்பதி, 247, 411, 646, 801, 913. உஞ்சேனையிலிருந்து செல்வத் தோடுவரும் யூகிக்கு யாறு, 920. உஞ்சையர் பெருமகன், 769. உட்கல், 483, 538. உட்காது ஒழுக்கல், 338. உட்காழ், 598. உட்காழகில், 269.

உட்கு - அச்சம், 192, 202, 505. உட்குதக்கன்று, 721. [521, 594. உட்கும் நாணும், 392. உட்கும் நாணுமொருங்கு வந்தடை உட்குமச்சமும், 934. [தல், 559, 834. உட்குவர, 202. உட்குவரத் தோன்றல், 192, 217. உட்குவரு குருதி, 661. உட்குவரு செங்கோல், 391. உட்குவரு முரசம், 191. உட்குவருரு, 386. உட்குவருருவம், 552. உட்குவரொருசிறை, 355. உட்குறு செங்கோல், 745. உட்குறு பெரும்படை, 646. உட்கூற்று, 308. உட்டாங்கு, 401. உட்பட்டது, 644. உட்பட, 744. உட்படுத்தியற்றல், 524. உட்புகன்றுறைதல், 249. உட்புகன்றெழுந்தரும் உவகை, 459. உடங்கணிதல், 687. உடங்கு - சேர, 687, 926. உடங்கு வந்திறுத்தல், 631. உடப்புச் சட்டகம், 500. உடப்பு மறைப்பருமம், 245. உடம்பு முதற் புகுத்தல், 510. உடம்பொடு புணர்ந்த மாந்தர், 429. உடல்சினமுருக்கல், 646. உடலுநர், 201. உடற்றல், 551. [692. உடற்றுநர்க்கடந்த வுதயணகுமரன், உடன்முடி கவித்த பெருந்தேவி, உடன்று வருதல், 643. [364. உடனிலை, 417. [396, 687, 846. உடூஇ, 178, 303, 329, 378-9. உடு - நாணக்கொள்ளுமிடம், 308, உடுக்கை, 283, 466. [534. உடுத்து வழிவந்த அன்பு, 436. உடும்பெறிந்தது, 307. உடுவமை பகழி, 308. உடுவார் பகழி, 209. உடைப்பொருள், 517.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூஎங

உடையவை தவாஅக்கொடை, 132.
 உடையழி காலைபுதவிய கை, 387.
 உடையுமடிசிலும் உருமண்ணுவா
 விற்குக் கடனாக வைத்தல்,
 உடையு, 426 [587-8.
 உண்கட்கிழமை, 683.
 உண்கண், 108, 137, 193, 306.
 உண்டற் புண்ணியம், 154.
 உண்டாட்டயர்தல், 444.
 உண்டாட்டு, 441, 447, 464.
 உண்டாடல், 420, 583, 764, 869.
 உண்டாடுநர், 535.
 உண்டியும் உடையும் செறித்த
 உண்மொகும், 633. [பண்டி, 133.
 உண்மொங்கொல், 443.
 உண்ணமது - உஷ்ணமாகிய கள்,
 உண்ணாதொடுங்குதல், 336. [110.
 உண்ணெகிழ்தல், 396.
 உண்ணெகிழ்ந்தவிழ்ந்த மலர், 155.
 உண்ணெகிழ்ந்துகலவாவூடல், 479.
 உண்ணெகிழ்ந்து கலிழ்தல், 208.
 உண்ணெகிழ்ந்துரைத்தல், 478.
 உண்ணெறிக் கருத்து, 599.
 உண்பதம், 365.
 உண்புழி விக்கல், 422.
 உண்மகிழுவகை, 913.
 உண்மலி யுவகை, 121.
 உண்மறைந்தொடுங்கல், 302.
 உண்முரண், 234.
 உண்மையுணரா நுண்மைப் போர்
 உணர்குநன், 318. [வை, 361.
 உணர்ச்சி, 30
 உணர்ப்புள்ளுறுத்த ஊடல், 434.
 உணர்வு, 30.
 உணரக்கூறல், 421, 522, 526.
 உணரக்கேட்டல், 235.
 உணவின் குப்பை, 367.
 உணவு, 527.
 உத்தம உயர்ச்சி, 351.
 உத்தம மகளிர், 391.
 உத்தம மந்திரி, 434.
 உத்தம வேழம், 344.
 உத்தர குரு, 330, 877, 902.
 உத்தர குருவம், 395.

உத்தர கோணம், 360.
 உத்தர நாடல், 854.
 உத்தரம் - விடை, 384, 593.
 உத்தரமருங்கு, 542.
 உத்தர வாக்கியம், 917.
 உத்தராபதம், 125, 183, 186, 814.
 உத்தரியம் (உத்தரீயம்), 336, 368,
 861. [192, 504, 705.
 உத்தி - ஓராபரணம், படப்பொறி,
 உத்திப்பூண், 636.
 உத்தியர், 38.
 உதய ஞாயிறு, 524.
 உதயண : விளி, 82, 425.
 உதயணகுமரன், 32, 54, 59, 78,
 106, 125, 181, 205, 221, 234,
 236, 242, 250, 258, 279, 308,
 361, 379, 393, 401, 463,
 489-90, 492, 499, 558, 561,
 581, 592, 642, 653, 664, 687,
 692, 696, 740, 791, 912-3,
 922.
 உதயணகுமரன் மெய்யைச்சேர்ந்து
 அணிகள் பெருமை பெறுதல்,
 379. [யேற்றல், 234.
 உதயணகுமரனெடு உடன் பிடி
 உதயணநம்பி, 119.
 உதயணன் : இவன் இந்தூற் கதா
 நாயகன் ; குருகுலத்திற் பிறந்த
 வன் ; சதானிகனுக்கு பிருகா
 வதிபாற்றோன்றியவன் ; இவன்
 நாடு வத்தவநாடு ; இராசதானி
 கோசம்பிநகர் ; சூரியோதய கால
 த்திற் பிறந்ததுபற்றி இவனுக்கு
 இப்பெயர் அமைந்தது ; தேவி
 யர் வாசவதத்தை முதலிய நால்
 வர் ; தன்னிகரில்லாதவனே
 தொடர்கிலைச் செய்யுட்குத் தலை
 வனாக இருத்தல்வேண்டுமென்று
 ஆன்றோர் கூறியதற்கேற்பக்
 கல்வி முதலிய சிறப்பியல்புகள்
 பலவற்றாலும் ஒப்பற்று விளங்
 கியவன் இவன் ; அரசர்க்கரச
 னென்றும், ஏகச்செங்கோலின
 னென்றும் இவன் வழங்கப்படு

வான் ; இவனுடைய தாய்மரபு தந்தைமரபு இரண்டும் மிகப் புகழ் பெற்றவை ; தந்தையின் குலம் குருகுலம் ; தாயின் குலம் ஏயர் குலம் ; இவன் இந்த இரண்டு குலத்திற்கும் உரிமை பூண்டு விளங்கினான் ; ஏயர்குடிக் கும் சேதிநாட்டிற்கும் உரியவர் இவன் தாய்மரபினர் ; வத்தநாட் டிற்கும் குருகுலத்திற்கும் உரிய வர் இவன் தந்தை மரபினர் ; இயற்கை யழகிலும் செயற்கை யழகிலும் சிறந்தவன் ; மிக்க இளமைப்பருவத்திலேயே பல வகைக் கலைகளையும் பழம்பிறப் பிற் செய்த தவத்தால் முற்றக் கற்றுத் தேர்ந்தோன் ; விற்படை முதலியவற்றிலும், யானையேற் றம் முதலியவற்றிலும், யாழ்விச சையிலும் வல்லுநன் ; விற்படை முதலிய வித்தைகளைக் கற்பித் தலிலும் சிறந்தவன் ; இதுபற் றியே ஆசான், தேசிகனென்னும் சிறப்புப் பெயர்களுக்கு உரிய னாக இவன் விளங்கினனென் றும், விசைவீரனென்று சிறப் பித்துப் பாராட்டுதற்கு உரிய னாகவிருந்தானென்றும் தெரி கின்றன ; செல்வத்துட் செல்வ மாகிய கேள்விச்செல்வம் இவன் பால் அமைந்திருந்தது ; இவன் யானையை அடக்கும் ஆற்ற லுடையானென்றும், யானையிலக் கணத்தை நன்கறிந்தவனென் றும், யானைப்பேச்சில் வல்லவ னென்றும் கருதப்படுகிறான் ; பிரசுசோதனனுடைய பட்டத்து யானையாகிய நளகிரி யென்பது மதவெறிகொண்டு திரிந்து ஒரு வருக்கும் அடங்காமல் உஞ் சேனை நகரத்தைப் பாழ்படுத்திய பொழுது அவன் வேண்டுகோட் கிரங்கிச் சிறையினின்றும் செ ன்று அதனை மிக எளிதில் அடக்

கியது பற்றியே அவனாலும் மற் றையோராலும் மிகவும் மதிக்கப் பட்டு விளங்கினான் ; அதனாலே தான் பிரசுசோதனன் உஞ் சேனை நகரின் குஞ்சாச்சேரியி லுள்ள மாளிகையை இவனுக்கு இருப்பிடமாய் அமைத்தனன் ; இவனுடைய யாழின் பெயர் கோடபதி என்பது ; எக்காலத் தும் அது தன் தன்மை திரியா தது ; இந்திரனால் அது பிரம சுந்தர முனிவருக்கும், பின்பு அவரால் இவனுக்கும் கொடுக் கப்பட்டது ; அதன்பால் இவ னுக்கு மிக்க அன்பு உண்டு ; யாழிற்குரிய மரங்களினியல்பை யும் நரம்புகளின் இலக்கணங் களையும் இவன் நன்கு அறிந்த வன் ; அதிவிசித்திரகரமான கண்ணி கட்டுதலிலும், வாழைக் குருத்தில் நகத்தினுற் பொய்கை முதலிய பலவகையான சித்திரங் கள் பொறித்தல் முதலியவற்றி லும் வல்லவனாக இருந்தான் ; தன்னைச் சுமந்துவந்த பிடி இறக் குந்தருணத்தில் நற்கதியடையு மாறு பஞ்சமந்திரத்தை அதன் காதில் ஒதினமையாலும், பிற வற்றாலும் இவன் மந்திரவித்தை யிலும் வல்லவனென்று தெரி கிறது ; ஒவ்வொன்றையும் ஆரா ய்ந்தே தெளிபவன் இவன் ; இட வகன், உருமண்ணுவா, யூகி, வயந்தகனென்னும் நான்கு முக் கிய மந்திரிகளும் வேறு பல மந் திரிகளும் இவனுக்கு உண்டு ; அவர்கள் இவனுக்காகச் செய்த உதவிகள் மிகப் பல ; இந்நால்வ ரும் இவனுடைய தோழர்களாக வும் விளங்கினார்கள் ; அவர்களை யன்றி இசைச்சன் முதலிய அன் புடைய தோழர்கள் பலர் இவ னுக்கு இருந்தார்கள் ; அறப் போரிலும் மறப்போரிலும் பே

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூஎரு

ராற்றலுடையவன் ; குறித்த இலக்கை ஊடுருவிக்கொண்டு அப்பாலுள்ளவற்றையும் துளைத் துருவுப்படி எய்யவல்ல இராமன் ஓரி என்பவர்களைப்போல் அம்பு களை எய்யும் வீரருள் வீரனாக இவன் விளங்கியதுபற்றி வல் வில்லியென்றும் பாராட்டப்படு வான் ; நன்றியறிவிற் சிறந்த வன், 2, 101, 211, 249, 260, 283-4, 295, 322-3, 340, 400, 402, 429, 439, 442, 495, 517-8, 522, 587, 644, 652, 654-5, 664, 690, 694, 703, 706-7, 711, 719-20, 727, 764, 909, 919.

உதயணன் உச்சசனியில் நளகிரி யை அடக்கியது, 646.

உதயணன் உலாப்போதுகையில் கற்புடை மகளிரொழிய ஏனை யோர் வந்து காணல், 391.

உதயணன் கோயில், 655.

உதயணன் தந்தையும் தருசகன் தந்தையும் நண்புடையாரென் பது, 642, 644, 646.

உதயணன் தோழர் நால்வர், 428.

உதயணன் தோழர் நால்வரும் பெ ற்ற குமரர் நால்வரும், 922.

உதயணன் பிறப்பு வரலாறு, 438.

உதயணன் பொய் கூறியது, 314.

உதயணன் மந்திரி இடபகன், 322, 737. [வல்லவன், 576.

உதயணன் மலர்ப்பந்து புனைதலில் உதயணன் மாயயானையைப் பிடி த்தபொழுது வயவன் கீழ்த் திசையில் ஒலித்தது, 302.

உதயணன் மான் முதலியவற்றை நோக்கிப் புலம்பல், 525.

உதயணன் முகத்திற்கு இளஞ்சூரி யன், 301. [440.

உதயணன் யாழ்பெற்ற வரலாறு, உதயணன் யானையை அடக்கியது, 242. [அமைந்தவன், 59.

உதயணன் விச்சை முதலியன

உதயணனது வனப்பு முதலியன, 63. [யது, 299.

உதயணனிருந்த சிறை இருளுடை உதயணனுக்கு இந்திரன், 341, 361, 368.

உதயணனுக்கு உதவியாகத் தருசக னால் அனுப்பப்பட்ட மந்திரிமார் நால்வர், 691. [394, 470.

உதயணனுக்குக் காமன், 24, 299, உதயணனுக்குக் காலன், 101, 308. உதயணனுக்குக் கூற்றம், 217.

உதயணனுக்குச் சிங்கம், 170, 204, 272, 310-12, 315, 417, 490.

உதயணனுக்குச் சிவபெருமான், 283. [331, 338, 413, 480.

உதயணனுக்குச் சூரியன், 23, 190, உதயணனுக்குத் திங்கள் 339, 417. உதயணனுக்குத் திருமால், 241, 324, உதயணனுக்குத் தெய்வம், 46. [330.

உதயணனுக்குத் தேவகுமரன், 285, உதயணனுக்குப் புவி, 311. [645.

உதயணனுக்கு முருகவேள், 183, உதயணனுக்கு யானை, 414. [379.

உதயணனுக்கு வருணன், 287.

உதயணனேலை, 832.

உதயத்து இவரும் ஒண்சுடர், 917. உதயம், 358, 439. [நன்று, 749.

உதவி செய்தோரை மறவாமை உதவினம் - ஆட்டினம், 262.

உதிர் பூங்கொம்பு, 198.

உதிர் பூம்புன்கு, 73.

உதிரத்துளிக்குப் பவழம், 283.

உதிரப்பரப்பு, 320.

உதிரப்புள்ளி, 280.

உதிரவழி, 304.

உதிரவெம்புனல், 280.

உதையணகுமரன், 183, 191, 332, 391, 412, 496, 590, 645, 682, உதையணன், 621. [908.

உதையையோடை : பதுமாபதியின் நற்றாய்; காசிராசன் மனைவி ; சிவமதியின் சகோதரி, 564, உந்தத்திசை, 427. [626.

உந்கிக்குப் புனற்சுழி, 390.

உந்து அவா, 567.
 உப்பால், 2, 566.
 உப்புச் சிறை, 664.
 உப்பும் அரிசியும், 367.
 உப்பும் மலரும், 357.
 உபகாரம், 520.
 உபாயம், 34, 119, 314.
 உபாயமுயற்சி, 693.
 உம்பர், 50.
 உம்பல், 344.
 உம்மைச் செய்ததவம், 702.
 உம்மைசெய்த புண்ணியம், 339.
 உம்மைப்பிறப்பு, 419.
 உமி, 365.
 உமிழ்தல் - புறப்படுதல், 206, 545.
 உமையொடு புணர்ந்த கடவுள்,
 உய்த்தல், 313, 320. [232, 899.
 உய்தல், 204.
 உய்ம்மருங்கு, 314.
 உய்வகை, 229, 298, 316.
 உய்வல், 308.
 உயங்கல், 21.
 உயர்கொடி மூதூர், 103.
 உயர்த்தல், 413.
 உயர்தவக்கிழமை, 790.
 உயர்ந்த நண்பு, 644.
 உயர்ந்தோர் கொள்கை, 879.
 உயர்ந்தோர் தலையா இழிந்தோரீரூ,
 உயர்ந்தோர்ப்பேணல், 228. [744.
 உயர்ந்தோர் வாய்மொழி, 484.
 உயர்நிலை உலகத்தவர், 933.
 உயர்நிலை உலகு, 911.
 உயர்நுதல் யானை, 685.
 உயர்பின் ஒக்கம், 267.
 உயர்பு, 242.
 உயர்பெருங் கோயில், 482.
 உயர்பெருந்தானை, 740.
 உயர்மிசை, 483.
 உயர்மிசை யுலகு, 448, 532.
 உயர்வரையருவி, 463. [688.
 உயர்வினும் ஒழுக்கினும் ஒத்தல்,
 உயரத்தொடுத்த ஊசல், 110.
 உயரி - உயர்த்தி, 645, 737, 915.
 உயல், 100, 234, 543.

உயலருந்துன்பம், 51.
 உயவல் - வருந்தல், 116.
 உயிர் - மூச்சு, 312, 324.
 உயிர் ஒன்றியொழுகல், 420.
 உயிர்க்கணவன், 478.
 உயிர்க்காணம், 854.
 உயிர்க்கு ஏமம், 210.
 உயிர் கலங்கல், 592.
 உயிர்கலந்த தோழி, 120.
 உயிர்காமின், 321.
 உயிர்காவல், 313, 318.
 உயிர்கெட வருவழி ஒழுக்கங்கொள்
 உயிர்த்தல், 486. [ளார், 36
 உயர்த்தவல், 321.
 உயிர்த்துணை, 318.
 உயிர்த்துணைத் தேவீ, 496.
 உயிர்த்துணைத் தோழர், 579, 591.
 உயிர்த்தொறும், 283.
 உயிர் துறத்தல், 318.
 உயிர் நடுக்குரல், 211, 511.
 உயிர்நடுக்குறாவு வேழம், 114.
 உயிர்நனி நில்லாச் செல்லல், 514.
 உயிர்ப்பாற்றல் - உயிர்த்தலைச்செய்
 உயிர்ப்பிணி, 430. [தல், 828.
 உயிர்ப்பு - மூச்சு, 307.
 உயிர்ப்பு நீங்கிய உடம்பு, 422.
 உயிர் பருகல், 707.
 உயிர் பருகும் கூற்றம், 217.
 உயிர்புரை காதல், 520.
 உயிர்பெறவுருவமிடஇ, 750.
 உயிர் போயுருமை, 438.
 உயிர்முதல், 510.
 உயிர்வழங்காத் தீவகம், 510.
 உயிர்வாழ் வொழிதல், 429.
 உயிர்வாழ்வோர், 506.
 உயிர்விடுதல், 199.
 உயிர் வேறில்லா நட்பு, 490.
 உயிர்வைத்தல், 415, 421, 500, 501.
 உயிரழல் கவிக்கும் குடை, 172.
 உயிரன்னதம்பியர், 418.
 உயிரிடைபிட்ட உறுகண், 478.
 உயிரிறுதி, 284, 299.
 உயிருண்குவம், 308.
 உயிருண்ணல், 307, 311.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கௌள

உயிரெனப்படுவதுரிமை, 123.
 உயிரேர் கணவர், 197.
 உயிரொழியல், 499. [578.
 உயிரொன்றாகி உள்ளங் கலத்தல்,
 உயிரொன்றாகிய காதல், 210.
 உயிரொன்றாகிய தோழன், 216.
 உயிரோம்புதல், 457.
 உரக்கவின், 520.
 உரக்களிறு, 24.
 உரங்கெழு மறவர், 323.
 உரத்தகு தானை, 910.
 உரத்தகைப் புரவி, 126.
 உரத்தகை மழுங்கல், 214.
 உரத்தகை யண்ணல், 206.
 உரத்தகையாளர், 567, 650.
 உரப்போர் வென்றி, 592.
 உரம், 150, 493.
 உரல், 463.
 உரற்றல், 508.
 உரற்று மழை, 347. [704.
 உரறல், 201, 235-6, 260, 337,
 உரறுபுதெளித்தல், 109.
 உராய் - பெயர்ந்து, 106, 112, 191,
 . 251, 270, 416, 465-6, 500,
 574, 640, 649, 721, 933.
 உராஅய்தல் - பெயர்தல், 573.
 உரிஞ்சல், 177, 206, 371, 859.
 உரிதென அருளிய கோல் நல்லி
 யாழ், 623.
 உரிமை - தேவி, மனைவி, 83, 112,
 123, 201, 231, 319, 336, 412,
 418, 555, 664, 696, 888.
 உரிமைக் கொத்தல், 289.
 உரிமை கொண்டனள், 853.
 உரிமைச்சனம், 736.
 உரிமைச்சற்றம், 39, 388, 455.
 உரிமைத் தேவியர், 237, 477.
 உரிமைப்பள்ளி, 607, 771, 813.
 உரிமை பூண்ட நிறை, 682.
 உரிமை பூண்டமை, 588.
 உரிமை மகளிர், 161, 387.
 உரிமைமாணகர், 47.
 உரிமையின் ஓடாள், 633. [621.
 உரிமையின் மறைந்து ஒழுகுவனள்,

உரிமையுள்படுநர், 604.
 உரியோர், 462. [39.
 உரியோர்க்குத் திறந்த அம்பலம்,
 உரீஇ, 191, 379, 686, 738.
 உரு - அசசம், 150, 308.
 உருக்கரக்கு, 290, 486.
 உருக்கியற்றிய பொன், 384.
 உருக்குறீஇ, 485.
 உருக்குறு தமனியம், 367, 386.
 உருக்குறு நறுநெய், 153.
 உருக்குறு பசும்பொன், 385.
 உருகிய முகத்தன், 233.
 உருகு நெஞ்சம், 205, 571.
 உருகும் உள்ளம், 570.
 உருகுவன்ன உவகை, 37.
 உருகெழு சினத்தன், 612.
 உருத்தமன்னர், 367.
 உருத்தரி வெம்பனி, 474.
 உருத்துவந்து ஈண்டல், 706.
 உருத்தெழு மென்முலை, 27.
 உருப்பசி, 888.
 உருப்பநீளதர், 421.
 உருப்பவிர்மண்டிலம், 787.
 உருப்பாடு, 793.
 உருப்பு - தோற்றம், 39.
 உரும், 191, 337.
 உரும் அன்ன சீற்றம், 247.
 உரும் இடித்தன்ன முரசம், 101.
 உருமண்ணுவா : பலவகைப் பெரு
 மையும் வாய்ந்த உயர்குடியிற்
 பிறந்தவன் ; உதயணனுடைய
 மந்திரிகள் நால்வருள்ளும் அவன்
 உயிர்த்தோழர்களுள்ளும் ஒரு
 வன் ; வயந்தகனுடன் சேர்த்தே
 பெரும்பாலும் வழங்கப்படுவான்;
 யூகிக்கு அடுத்தபடியென்னும்
 பெருமை வாய்ந்தவன் ; சேனை
 களைப் போரில் நடத்துவதில்
 மிக்க ஆற்றலுள்ளவன் ; எந்தச்
 சமயத்திலும் மன நடுக்கங்கொள்
 ளாதவன் ; மிக்க புகழினன் ;
 நட்பு, ஊக்கம், வீரம், பகை
 வர்க்கு அஞ்சாமை, காலம்,
 இடம், முதலியவற்றை நன்கு

ஆராய்ந்தே ஒவ்வொன்றையுஞ்
செய்யத் துணிதல், நன்றி யறிவு
முதலியவை இவன்பாலுள்ள
விசேட குணங்கள் ; வாசவதத்
தையை வலிந்து கொண்டு வந்த
உதயணனை மிக்க உபசாரத்
துடன் வரவேற்று அழைத்துச்
சென்று சயந்திரகரில் அவளை
அவனுக்கு மணஞ்செய்வித்து
வேண்டியவற்றைக் குறிப்பறிந்
தளித்து அவனுக்கு யாதொரு
கவலையுமில்லாதபடி பாதுகாத்து
மகிழ்வித்து வந்தோன் ; அவ
ளைப் பிரிந்து வருந்திய அவ
னுக்கு அடிசில் உடை முதலிய
வற்றைக் கொடுக்கும்படி தோ
ழர்களால் நியமிக்கப்பெற்ற உண்
மையன்பினன் ; இராசகிரிய நக
ரத்தில் உதயணன் மறைந்திருந்த
பொழுது தானும் மறைந்து அவ
னைப் பாதுகாத்தவன் ; உதயண
னுடைய வாழ்வைக் கருதித்
தன்னுடைய உயிர்க்குச் சிறிதும்
இரங்காமற் போரில் அவனுக்கு
முன்சென்று பகைவராற் சிறைப்
படுத்தப்பட்டோன் ; மறைந்
திருந்த யுகியின் கருத்தைத்
தானறிந்துகொள்ளுதற்கும் தன்
கருத்தை அவனுக்குத் தெரி
வித்தற்கு மாகச் சாதகனென்
னும் ஓரன்பனை இடையே
வைத்துக்கொண்டு சில முக்கிய
மான காரியங்களை முடித்தவன் ;
மிகவும் சிக்கலான வழக்கைத்
தீர்த்தலில் வல்லவன் ; உதய
ணன் விருப்பத்தின்படி பதுமா
பதியின் தோழியாகிய இராசனை
யென்பவளை மணஞ் செய்து
கொண்டோன் ; பல பரிவாரங்
களினிடையே உதயணன் தன்
கையினால் அலங்கரித்து அளித்த
எனாதிமோதிரமும் சேரூபதிப்
பட்டமும் பெற்றதன்றி, சயந்தி,
இலாவாணகமென்னும் பெரிய

நகரங்கள் முதலியவற்றையும்
பல ஊர்களையும் சதுரங்கப்படை
களையும் பெற்றவன் ; தவஞ்
செய்துவந்த தன் தந்தைக்கு
யாதொரு துன்பமும் நேராதபடி
பாதுகாத்து ஒழுகியவன் ; இவ
னுடைய புதல்வன் பூதியென்
பான், 295, 297, 336, 362,
364, 372, 418, 421, 427, 434,
482, 486, 489, 495, 501, 514,
528, 546, 587, 599, 632,
655-6, 663, 696, 758-60, 763,
794, 871, 899, 911.

உருமண்ணுவாவிடத்து உதயண
னுக்குள்ள அன்பு, 696.

உருமண்ணுவாவின் குரவன், 513,
உருமறைந்துழிதரல், 228. [515.

உருமீக்கூறும் மகள், 150.

உருமுறழ் முரசு, 729.

உருவ அன்னம், 253.

உருவக் கழற்கால், 630.

உருவக்கோயில், 683.

உருவக்கோலம், 157, 364, 505,

உருவச செங்கொடி, 128. [832.

உருவப்பூங்கொடி, 549.

உருவப்பூந்தார், 463.

உருவமாதர், 593.

உருவ வெண்மணல், 137.

உருவார் குமரர், 911.

உருவி, 210, 496, 851.

உருவிய மகளிர், 131.

உருவிற்கமைந்த உணர்வு, 615, 666.

உருவிற் கொத்த திரு, 100.

உருவினும் இயல்பினும் வேறான
வீரர், 404. [626.

உருவினும் உணர்வினும் ஒப்போர்,

உருவு - வடிவம், 65, 320, 905.

உருவுக்கதிர் வெப்பம், 613.

உருவுகரத்தல், 528.

உருவு கரந்தொழுகல், 622.

உருவுகொள் காரிகை, 170.

உருவுகொள்தோற்றம், 183.

உருவுடை அகலம், 508.

உருவுடை முதுமகள், 513.

அரும்பதமுதவியவற்றின் அகராதி. கூஎக

உருவுநலம், 241.
 உருவு நிறை, 170.
 உருவுபடப்புனைதல், 387.
 உருவும் உணர்வும், 550.
 உருவொடு புணர்தல், 343.
 உருவொடு புணர்ந்த உயரணை,
 உருவொளி, 371. [610.
 உருள்படல், 256.
 உருள்படி, 728.
 உரை - புகழ், 189, 348.
 உரைஇ - உரைத்து, 85, 92, 193,
 உரைக்கு நானம், 110. [855, 911.
 உரைகண்டெண்ணிய பொன், 52.
 உரைசெல விளங்கிய மன்னன்,
 உரைஞ்சுதல், 267. [931.
 உரைத்தகு கிளவி, 62.
 உரைத்த மாற்றம், 68.
 உரைத்தர, 197.
 உரைத்த வெண்ணெய், 169.
 உரை நாட்டல், 511.
 உரைப்பத்தேருமை, 579.
 உரைப்பதை - சொல்லுஞ் செய்தி,
 உரைப்பமை நானம், 168. [829.
 உரைப்பு, 550. [மை, 48.
 உரைப்போர் நாவிற்கு உறுதியின்
 உரைபெயர்த்துக் கொடாஅன்,
 உரைமுதல், 418. [416.
 உரைமென - சொல்லுமென, 203.
 உரையிற் கேட்டலைக் காணல், 339.
 உரையினு முடம்பினும் வேறு, 490.
 உரோணி, 241, 417.
 உரோமக் கொட்டை, 523.
 உலக்கை, 463.
 உலகங்கொண்ட ஒழுக்கம், 342.
 உலகந்திரியா பொழுக்கினர், 105.
 உலகப் பல்லுயிர், 537.
 உலக புராணம், 1.
 உலகம் படைத்த பெரியோன்,
 உலக மாந்தர், 71. [622.
 உலக வெள்ளம், 388.
 உலகியல் வழாஅமை, 427.
 உலகிற்கெல்லாந் திலகம், 530.
 உலகு உபசாரத்துறை, 885.
 உலகு புறங்காத்தல், 740.

உலகு விளக்குநீஇப் பொன்றல்,
 86.
 உலண்டு நூலாலியன்ற ஆடை, 182.
 உலத்தல், 213.
 உலப்பினுளொடு வாழ்க, 915.
 உலப்பு, 275.
 உலம்பி, 245.
 உலம்பொரு மார்பு, 922.
 உலவாக் கேள்வி, 221.
 உலவை, 275. [932.
 உலாஅம், 402, 469, 506, 613,
 உலாஅய்ப்பிறமுந் தடங்கண், 165.
 உலாப்புறுத்தல், 322.
 உலாப் போந்தோன், 925.
 உலாஅதல், 232.
 உலாவு மண்டபம், 232.
 உலாவெழல், 482.
 உலாவேட்டெழுதல், 492.
 உலை, 331, 572.
 உலைப்பருந்தானை, 558.
 உலைவில் புகழ், 296, 501.
 உலைவில் வென்றி, 913.
 உலைவு, 334.
 உலைவெந்த அரிசி, 143.
 உலோக பாலன், 911.
 உலோக விலாசனி, 1.
 உவக்கும் வாய், 393.
 உவக்கும் வாயில், 796.
 உவகை, 205, 440.
 உவகைக் கண்ணீர், 789.
 உவகைத் தண்டுளி, 425.
 உவகைத் தோழி, 120.
 உவகை போக்கி, 910.
 உவகையிற் கழுமி, 634.
 உவகையின் மகிழ்தல், 444.
 உவகையுட்கெழுமல், 699.
 உவகையுண் மகிழ்தல், 464.
 உவகையுள்ளம், 597.
 உவணப் புள்ளினம், 252.
 உவணம் பொறித்த ஓலை, 805.
 உவத்தது செய்தல், 35.
 உவததல் காய்தல், 535.
 உவத்தி, 242.
 உவந்தமனம், 191.

உவந்த வள்ளம், 451.
 உவந்தவை காட்டல், 160.
 உவந்துழி, 131, 526.
 உவப்பக் காட்டல், 522.
 உவமமிலுருவினுதயணன், 866.
 உவல் - தழை, 305.
 உவலைக்கேணி, 277.
 உவவுறு மதிமுகம், 474.
 உவனித்தல் - குறிபார்த்தல், 207.
 உவா, 171, 336.
 உவாக்கடலொலி, 112.
 உவாக்கடற் பரப்பு, 106.
 உவாத்தி, 204.
 உவாமதி, 119.
 உவாவ - நிறைய, 336.
 உழக்கல், 202, 527, 529.
 உழக்குபு, 646.
 உழத்தல், 485.
 உழப்பேம், 637.
 உழல்சேர் வட்டம், 480.
 உழல்பு, 568.
 உழலை, 274.
 உழவரொலி, 254.
 உழவன் இயல்பு, 854.
 உழிஞ்சில், 275. [151, 154, 228.
 உழிதரல், 123, 133, 137, 147,
 உழிதருதெரு, 111.
 உழுந்து, 261, 357, 367, 375.
 உழுவலன்பு, 5, 250, 436.
 உழுவை, 435, 483. [442.
 உழை - பக்கம், 209, 305, 319,
 உழைக்கலச்சுற்றம், 777. [679.
 உழைக்கலம், 115, 125, 131, 319,
 உழைக்கல மகளிர், 228, 706.
 உழைக்காப்பாளர், 124.
 உழைக்கோடு, 273.
 உழைச்சனம், 211.
 உழைச்சிற்றாளர், 12.
 உழைச்சிறு சிலதியர், 13.
 உழைச்சுற்றாளர், 12.
 உழைச்செல் மகளிர், 44.
 உழைத்தரல், 32.
 உழைநிலையாளர், 32.
 உழைப்படை, 335.

உழைப்பெருஞ் சிலதியர், 379.
 உழையர், 830.
 உழைவயிற் பிரியார், 460.
 உழைவயின், 498.
 உள்குவனனாகி, 524, 934.
 உள் குளிர்ப்பு, 393.
 உள் கூட்டு, 523.
 உள் பரிந்து சிதறல், 475.
 உள்வழி, 228, 313, 526, 597.
 உள்வானம், 163.
 உள் விரித்தல், 459.
 உள் விரித்துரைத்தல், 237, 415.
 உள் விரித்தோட்டல், 385.
 உள்ளகங் கனற்றல், 572.
 உள்ளகங் குளிர்த்தல், 886.
 உள்ளகஞ் சுருங்கல், 540.
 உள்ளகநெகிழும் மொழி, 477.
 உள்ளகம், 146, 382, 404, 414, 501,
 உள்ளக மருங்கு, 425, 549. [599.
 உள்ளங் கலத்தல், 579.
 உள்ளங் கனலல், 301. [301.
 உள்ளங் கனலுமொள்ளிழை மாதர்,
 உள்ளங்கனற்றல், 479. [பன், 682.
 உள்ளங்கொண்ட வுறுவரை மார்
 உள்ளங் கொள்ளா வுவுகை, 621.
 உள்ளஞ் சுடுதல், 285.
 உள்ளடி, 214.
 உள்ளத்தன்ன வுவுகை, 921.
 உள்ளத்தாழ் கலக்கிய மாதர், 927.
 உள்ளத் தீர்தல், 525. [296.
 உள்ளத்துள் பொருளுணர்ந்தோன்,
 உள்ளத்துள்ளே உவகை யடக்கல்,
 உள்ளது உவப்ப வீசல், 567. [205.
 உள்ள நோயர், 571.
 உள்ளம் - ஊக்கம், மனவெழுச்சி,
 233, 499, 582. [கிளவி, 905.
 உள்ளம் உருக்கும் ஒள்ளமர்க்
 உள்ளம் உவத்தல், 443.
 உள்ளம் ஊக்கல், 901.
 உள்ளம் படர்வழி, 522.
 உள்ளம் பிணித்தல், 581.
 உள்ளம்பிணிப்ப வுரைத்தல், 701.
 உள்ளம் பிறந்துழி, 130.
 உள்ளம் பிறழ்தல், 412.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூஅக

உள்ளம் புகற்றல், 513.
 உள்ளம் மெழுகுபோல உருகுதல்,
 உள்ளமருங்கினுவத்தது, 35. [224.
 உள்ளமும் நிறையும் தள்ளல், 4.
 உள்ளவூர்தி, 512.
 உள்ளமில் - பசித்தி, 276, 706.
 உள்ளழிதல், 457.
 உள்ளழிந்தவர், 310.
 உள்ளழிநோக்கு, 6, 193.
 உள்ளழிவு, 439, 449.
 உள்ளறை சூழ்ந்த மண்டபம், 232.
 உள்ளிய எல்லை, 409.
 உள்ளியது முடித்தல், 220, 491-2.
 உள்ளுதல், 540. [புறல், 919.
 உள்ளுதொறுள்ளுதொறுள்ள மின்
 உள்ளுதோறும் உள்ளஞ்சுடுதல்,
 உள்ளுபு, 14. [285.
 உள்ளுபுவதிதல், 571.
 உள்ளுவந்தீதல், 166.
 உள்ளுவனள், 207.
 உள்ளுழி, 526.
 உள்ளுறக் கோத்த வள்பு, 127.
 உள்ளுருஅது, 490.
 உள்ளுறீஇ, 507, 529.
 உள்ளுறுத்த நிலைமை, 458.
 உள்ளுறுத்தல், 82, 102, 474.
 உள்ளுறுத்தியலல், 124, 435.
 உள்ளுறுத்தோதல், 443.
 உள்ளுறுவின, 508.
 உள்ளெயிற் புரிசை, 768.
 உளங்கழிந்தூர்தருமுவகை, 314.
 உளப்படல், 505, 636, 656, 710.
 உளப்பாடுடைமை, 2.
 உளமனை, 442.
 உளமை - உள்ளமை, 418, 633.
 உளர்த்துதல், 181.
 உளர்த்துபு பிடித்தல், 588.
 உளர்தல், 502, 523, 525, 527,
 543, 554.
 உளரி - வகிர்ந்து, 137, 141.
 உளள், 339.
 உளி - ஓராயுதம், 301.
 உளித்தலை வெம்பரல், 290.
 உளை, 523.

உளைப்பொலிமா, 321.
 உளைப்பொலிமான், 707.
 உளைப்பொலிமான்தேர், 308.
 உளை மயிர், 386. [236.
 உளைவனசெய்த உதயணகுமரன்,
 உற்றது - வந்த துன்பம், 338, 415.
 உற்றது கூறுதல், 231.
 உற்றது முடிக்கும் நாட்டம், 537.
 உற்றதை யுணர்தல், 318.
 உற்ற தோழன், 295, 298.
 உற்ற புருவம், 120.
 உற்றுப்பிரிந்தொழுகல், 513.
 உற்றுழியுதவல், 247.
 உறுவகு பிடித்தடக்கை, 261.
 உறத்தல், 230.
 உறப்பு - செறிவு, 456.
 உறவினர்க்கு உயிரைக் கொடுத்
 தும் உதவி செய்தல், 653.
 உறழ்படக் கோத்தல், 472.
 உறஅநோக்கு, 208.
 உறஅர்ப்போல உற்ற காதல், 929.
 உறஅன், 619.
 உறமை - உறுத்தாதபடி, 858.
 உறிக்குண்டுகை, 79.
 உறியாத்த தானையர், 303.
 உறீஇ, 62, 211, 242, 292, 309,
 311, 358, 362, 365, 376, 379,
 444, 456, 472, 481, 493, 643.
 உறீஇய, 20, 482, 485-6, 503,
 உறீஇயினிர், 309. [523.
 உறுகடன், 434.
 உறுகண், 217, 230, 478.
 உறுகண் வெந்தொழில் - மரணம்,
 உறுகுறை, 490. [429.
 உறுகுறைக் கருமம், 425.
 உறுத்தல் - ஒத்தல், 130.
 உறுதவ முனிவன், 459.
 உறுதி, 274, 284, 298, 310, 443,
 489 - 91, 499, 514, 520, 652.
 உறுதி நாட்டம், 537.
 உறுதி மாற்றம், 288.
 உறுதி வாழ்க்கை, 57.
 உறுதி விழுப்பம், 490.
 உறுதி வேண்டல், 546.

உறுதுணைத் தோழன், 415, 569.
 உறுநர், 403-4, 508.
 உறுநன்று, 390.
 உறுப்பமை கோலம், 470.
 உறுப்பினும் நிறத்தினும் வேற்
 றுமையின்மை, 556.
 உறுப்புக்குறை பட்டிர், 744.
 உறுப்பு முதல், 379.
 உறுப்பெடுக்கல்லா வுடம்பினள்,
 உறுப்பே யணிகலம், 866. [178.
 உறுப்போரன்ன அமைச்சர், 650.
 உறுபயனீனாவுடம்பு, 510.
 உறுபுகழ்க் கிளவி, 646.
 உறுபுகழ் நண்பு, 587.
 உறுபுரி - மிக்க முறுக்கு, 623.
 உறு பொருள், 560, 567, 912.
 உறுமுரண், 302.
 உறுமுரண்ணெண், 495.
 உறுமொழி, 233, 528.
 உறுவகை அண்ணல், 569.
 உறுவது, 309.
 உறுவரை மார்பு, 242, 402, 483.
 உறுவரை யுதயம், 358.
 உறுவலி நாகம், 185.
 உறுவிலப் பண்டம், 870.
 உறுவிறற்றூனை, 911.
 உறுவு - உறுதல், 417.
 உறை - உறுத்தல், 251, 326, 488.
 உறைகழி வாள், 664.
 உறைத்தரல், 197, 508, 555.
 உறைத்தல் - துளித்தல், 152, 253,
 262, 284, 316.
 உறைத்தெழு மகளிர், 121.
 உறைநர், 243.
 உறைப்பவை, 490.
 உறையுநர், 566.
 உறையுள், 465, 563.
 உறைவிடம், 131. [கோளினம், 631.
 உன்னியது முடிக்கும் கொக்கின்
 ஊக்கம், 30, 289, 317, 485, 574.
 ஊக்கம் கொளுவல், 730.
 ஊக்கம் சான்ற உலகியல், 854.
 ஊக்கம் பூட்டல், 512.
 ஊக்கமிமிழல், 913.

ஊக்கமும் வலியும், 743.
 ஊக்கமை யூசல், 221.
 ஊக்கல், 461.
 ஊக்க வென்றி, 400. [548.
 ஊக்கவேந்தன் ஆக்கம் உயர்தல்,
 ஊக்குதல் - அசைத்தல், 221.
 ஊகந்தராயன், 218.
 ஊகம், 226, 335, 464.
 ஊகி, 415, 800. [461.
 ஊசல், 13, 38, 110, 141, 221,
 ஊசல் வேங்கையில் தொடுக்கப்படு
 ஊசலாடல், 503. [தல், 13.
 ஊசலியற்றிய முற்றம், 87.
 ஊசி, 802.
 ஊடல், 84, 99, 157, 393, 868.
 ஊடலமிர்தம், 434.
 ஊடற்காலக் கோபக்குறிப்பு, 612.
 ஊடற்செவ்வி, 479.
 ஊடிய மகளிரைச் சமாதானப்படுத்
 தும் வகைகள், 477-8.
 ஊடுதலும் உணர்தலும், 454.
 ஊடுறுத்தல், 116.
 ஊதுமலர், 526.
 ஊதுலை, 572.
 ஊர்க்களி மூர்க்கன், 140.
 ஊர்கடல் வரைப்பு, 511.
 ஊர்கோள், 224, 417.
 ஊர்ச்சி, 334.
 ஊர்ச்சி வலவன், 334.
 ஊர்ச்சி வேழம், 367.
 ஊர்தரல் - பரத்தல், 148, 199,
 314, 440, 474, 490. [512.
 ஊர்தி, 117, 133, 171, 204, 447,
 ஊர்தியை வலங்கொண்டு ஏறுதல்,
 ஊர்தி யொழுக்கினம், 124. [656.
 ஊர்திரைப் பெளவம், 289.
 ஊர்திரையுடைய முந்நீர், 500.
 ஊர்ப, 171.
 ஊர்புக்கன்ன உள்ளுறப்பு, 456.
 ஊர்மடி கங்குல், 693.
 ஊர்மலி பெருந்துறை, 137.
 ஊர்வயிற் கம்பலை, 187.
 ஊரகம், 228, 418.
 ஊரக வரைப்பு, 198.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூஅந

ஊரங்காடி, 110.
 ஊராண் குறிப்பு, 477.
 ஊராண் மகளிர், 82.
 ஊராணொழுக்கு, 392.
 ஊரில் காடு, 275.
 ஊரிறைகொண்ட விழவு, 112.
 ஊருமூர்தி, 447.
 ஊருர்தோறும், 710.
 ஊழ்படல், 580.
 ஊழ்படு மலர், 291.
 ஊழ்முறை, 40, 581.
 ஊழ்வினை, 312, 484.
 ஊழ்வினை வலிப்பு, 28, 592.
 ஊழடிமுட்டம், 275.
 ஊழடி யொதுங்கல், 476.
 ஊழறிந்தாற்றல், 289.
 ஊழறிந்துயர்த்த உயர்ச்சி, 351.
 ஊழறிந்துருட்டல், 575.
 ஊழி - யுகம், 398, 455, 751.
 ஊழியர் பெயரை எழுதி வைத்தல்,
 ஊழியிறுதி, 217. [98.
 ஊழியுலக மாந்தர், 662.
 ஊழிலை, 291.
 ஊழினல்லது தப்புதலறியார், 30.
 ஊழினியக்கல், 625.
 ஊழினூழினுயர வோட்டல், 900.
 ஊழுறுத்தல், 510.
 ஊழுறு தீங்கனி, 479.
 ஊழுறு நறும்போது, 551.
 ஊழுழ், 120, 177, 261, 315, 376,
 425, 474, 508, 543, 657-8,
 ஊளைப்பூசல், 304. [818.
 ஊற்றம், 459, 648, 877.
 ஊற்றமில் புரவி, 662.
 ஊற்று, 286.
 ஊற்றுநீராரும்பிய நோக்கு, 193.
 ஊறல், 350, 502.
 ஊறில் சூழ்ச்சி, 788.
 ஊறின்று நடத்தல், 745.
 ஊறு, 495.
 ஊறு களியானை, 296.
 ஊறும் அன்பு, 78.
 ஊன், 280, 437.
 ஊன்சேர் கடுவேல், 404.

ஊனநாடு, 259.
 ஊனம், 631.
 ஊனமில் செல்வு, 406.
 ஊனார் மகளிர் - மானிட மகளிர்,
 ஊனிவர் நெடுவேல், 630. [863.
 ஊனென மலர்ந்த இலவம், 416.
 எஃகமையிருப்பின் வாள், 370.
 எஃகு - வேற்படை, 201, 317,
 எஃகொழி களிறு, 21. [507.
 எக்கர், 141, 144, 175.
 எக்கர்க் கிளைத்தல், 145.
 எக்கல், 181, 213.
 எங்கை, 631.
 எச்சத்தோர், 799.
 எச்சம் பெறுதல் இன்பம், 892.
 எச்சமின்மை, 441.
 எச்சார் மருங்கு, 452, 495.
 எச்சாரும், 387.
 எஞ்சல் - உயிர்நீத்தல், 15.
 எஞ்சிய நெஞ்சு, 495.
 எட்டி குமரன், 141.
 எட்டி நோக்கினன், 925.
 எட்டிப் பட்டம். 361. [134.
 எட்டிறையெய்திய இலக்கணம்,
 எட்டுவகைப் பெருஞ்சிறப்பு, 384.
 எட்டெட்டு உணவு, 365.
 எட்டெட்டுப் பதம், 365.
 எட்டெனக் கூறிய திசை, 192.
 எட்டி, 598.
 எடுத்தல் - நீக்குதல், 554, 568,
 எடுத்தியல் கிளவி, 57. [651.
 எடுத்துரை நாட்டல், 511.
 எடுத்தெடுத்தேத்தல், 204.
 எடுத்தோத்துரை, 622.
 எடுப்பல், 209, 288, 356, 749.
 எண்கினம், 270, 383.
 எண்கு, 483. [நூல், 341.
 எண்டரும் பெருங்கலை - கணித
 எண்டிசைப் பக்கம், 191, 310 [539.
 எண்டிசை மருங்கு, 251, 273, 368,
 எண்டிசையிலும் பெயர் பொறித்
 எண்ணலாகம், 180. [தல், 539.
 எண்ணுயிரங் கை, 827.
 எண்ணுலரணம், 89.

எண்ணிலக்கணத்து நூல், 20.
 எண்ணற் காழ்நிரை, 505.
 எண்ணிய கருமம், 190, 407.
 எண்ணிய சூழ்ச்சி, 501.
 எண்ணியது முடித்தல், 487.
 எண்ணிரண்டு மங்கலம், 373.
 எண்ணுவரம்பறியாச்செல்வம், 371.
 எண்ணுவரம்பிறந்த சிறப்பு, 531.
 எண்ணாற்றறுவர் கிடைகாப்பர், 89.
 எண்படைத் தலைவர், 102.
 எண்பத்தெழு கோல், 365.
 எண்பதின் இரட்டி, 540.
 எண்பதின் எல்லை, 280.
 எண்பது தேர், 102.
 எண்பது புரவி, 128.
 எண்பேராயம், 372, 455.
 எண்மெய்ப்பாடு, 49.
 எண்வகைச்சிறப்பு, 337.
 எண்வகை நிறைந்த நன்மகன், 70.
 எண்வகைப் பொலிந்த படை, 274.
 எண்வர வாங்கல், 365.
 எதிர்கொண்டு எந்தல், 456.
 எதிர்கொண்டு ஒம்புதல், 457.
 எதிர்கொண்டு வணங்கல், 176.
 எதிர்கொள்ளல், 249, 338, 341, 352, 457.
 எதிர்ச்சிக் கொவ்வா முதிர்ச்சி, 617.
 எதிர்த்த வீரதம், 360.
 எதிர்த்தும், 305.
 எதிர்ந்த தானம், 574.
 எதிர்நீர் தூவும் இளையோர், 154.
 எதிர்நோக்காற்றாமுகம், 370.
 எதிர்ப்புனலாடுநர், 153.
 எதிர்ப்போர், 537.
 எதிர்பொருள், 459.
 எதிர்மலர்க் கா, 574.
 எதிர்மலர்க் குவளை, 417.
 எதிர்மலர்ப் பைந்தார், 278.
 எதிர்மனை, 756.
 எதிர்முகம், 549.
 எதிர்முகம் நோக்குதல், 352.
 எதிர்மை - தோன்றுதல், 875.
 எதிர்மொழி, 4, 413, 489.
 எதிர்மொழி கொடுத்தல், 233.

எதிர்வினை - வருஞ்செயல், 78.
 எதிர்வு, 201.
 எதிரில் போகம், 515.
 எதிரெதிர் கலாஅய், 191.
 எதிரெதி ரோடல், 251.
 எதிரெழுதல், 487.
 எந்திரக் கிணறு, 11.
 எந்திரச் சேர்க்கை, 605.
 எந்திர நாழிகை, 161. [904.
 எந்திரம், 12, 299, 348, 429;
 எந்திரவாணி, 333.
 எந்திர விமானம், 900.
 எந்திரவூர்தி, 408.
 எந்தை : உபசார வழக்கு, முகமன்,
 விளி, 34, 73, 350, 476.
 எப்பான் மருங்கினும், 332.
 எப்பான் மருங்கு, 234, 598.
 எப்பான் மருங்கும், 598.
 எம்பர், 394.
 எம்பரும், 108, 394, 881.
 எம்பி, 664.
 எம்பெருமான், 231, 708.
 எம்மனை, 26.
 எம்மனோர், 74.
 எம்மில் தீரா இடர், 886.
 எம்மொடு படாஅன், 234.
 எமர், 71.
 எமான், 101.
 எய்கணையிற்கைப் பிடி, 236.
 எய்த்தல், 579.
 எய்தச் செல்லல், 140.
 எய்தப் போதுவல், 189.
 எய்தா அரும்பொருள், 298.
 எய்தும் வாயில், 569.
 எயிலகம், 197.
 எயிலது அகற்றம், 607.
 எயிற்புரிசை, 483.
 எயிறு வெளிப்படாது இறைஞ்சல்,
 எயின் முதுமகள். 533. [61.
 எயின் மூதாளர், 67.
 எயினர், 305.
 எரிக்கொளீஇ, 421.
 எரிகதிர் விலக்கிப் பகலிருள் பயக்
 குட்படிமம், 452.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூஅநி

எரி காற்றினோடு எழுதல், 204.
 எரிகொளீஇ, 416.
 எரிகொளுவல், 192, 228, 781.
 எரிசின மொய்ம்பு, 777.
 எரிதலைக் கொளீஇயினிர், 315.
 எரிதவழ் கோயில், 495.
 எரிப்பு, 507.
 எரிபுரை தாமரை, 495.
 எரிபுரை வெந்நோய், 512.
 எரிமணி, 220.
 எரிமணிக் கடகம், 497.
 எரிமலர் - தாமரைமலர், 767.
 எரிமலர்ச் செவ்வாய், 96.
 எரிமலர்த் தாமரை, 383.
 எரிமலரிலவம், 300.
 எரியுமிழும் ஒளி, 474.
 எரியுள் விளிதல், 526.
 எரியுறு நெடுவேல், 919.
 எரியுறு மெழுகின் உருகிய முகத்
 எரியுறு மெழுகு, 224. [தன், 233.
 எரிவளை புகை, 195. [701.
 எரிவாய்ப்பட்ட பன்னற் பஞ்சி,
 எரிவிளக்கு, 517. [639.
 எருக்கல் - அடித்தல், 75, 101, 113,
 எருத்தங் கோட்டல், 61.
 எருத்தம், 126, 186, 412, 442,
 எருத்திற்கேற்ற கழுத்து, 469. [663.
 எருத்திறைஞ்சுதல், 137.
 எருத்து - பிடர், 14, 110, 205,
 331, 343, 492, 548, 551, 914.
 எருத்துப்புடை, 728.
 எருத்துரிஞ்சங் குழை, 104.
 எருதின் கொம்பில் மஞ்சளைப் பூசு
 தல், 550. [டல், 550.
 எருதின் கொம்பிற் கண்ணி கட்
 எருதுக்குப் புள், 66. [109.
 எருது சங்கிசைக்கு வெருவுதல்,
 எருமை, 253, 529. [253.
 எருமை ஆர்ப்பிசைக்கு வெருவுதல்,
 எருமை கரும்பின்மடலை முருக்கல்,
 529.
 எருமை தாமரையை உழக்கல்,
 529; பாலை இலையிற் பிலிற்றல்,
 253.

எருஉக்குரல், 721.
 எல்லாக்கோளும் நல்வழி நோக்கல்.
 எல்லி - இரவு, 749. [438,
 எல்லி யாமம், 571.
 எல்லிருள், 717.
 எல்லிற் போதரல், 600.
 எல்லுறு பொழுது, 567.
 எல்லுறு மாலை, 527.
 எல்லை, 255, 280-81, 344, 502,
 528, 544, 557, 582.
 எல்லை ஞாயிறு, 76.
 எல்லையாரிருள், 290.
 எல்லையிகந்த இருங்கடல், 657.
 எல்லை வகுத்தல், 370.
 எல்லொளிப் பாவை, 25.
 எல்வளைத் தோளி, 527.
 எலிக்கணம், 324.
 எலிச்செவி : தருசகனோடு பகைமை
 கொண்ட அரசர்களுள் ஒருவன்,
 628, 640, 663.
 எலிச்செவி யரசன் தம்பி, 663.
 எலிப்பூம் போர்வை, 239.
 எவ்வம் - இனிவரவு, துன்பம், 23,
 64, 214, 218, 299, 441-2,
 எவ்வ மாந்தர், 503. [476, 526, 783.
 எவ்வழி மருங்கினும், 294.
 எவ்வழி மருங்கு, 496.
 எவ்வாய், 112, 204.
 எவ்வெவ பண்டம், 173.
 எழாஅ - எழுந்து, 706.
 எழாநிலை, 112.
 எழில்படு காரிகை, 187. [563.
 எழில்வளைப் பணைத்தோள், 558,
 எழிலி - அழகுடையவள், 360.
 எழிலிமீது நடத்தல், 906.
 எழிலொளிக் கம்மம், 507.
 எழிற் கிடங்கு, 515. [465.
 எழிற்பொலிவு, 336, 347, 368,
 எழினி, 94, 200.
 எழினி மறைஇ, 616. [440, 783.
 எழீஇ, 32, 71, 282, 334, 412,
 எழு - உழலைமரம், தூண், 194,
 எழுக்கொளீஇ, 709. [374, 709.
 எழு கிளை, 57.

எழுகோல் எல்லை, 233, 598.
எழுச்சி, 459, 651, 697, 715, 901.
எழுதிய - பண்ணிய, 873.
எழுதியன்ன புருவம், 156.
எழுதுகள், 108, 346.
எழுதுகொடிக் கம்மம், 613.
எழுதுகொடி யாகம், 144.
எழுதுநிலை மாடம், 465.
எழுதுதுண் புருவம், 60, 927.
எழுதுவினைக் கம்மம், 172, 368.
எழுதுவினைத் திருநகர், 542.
எழுதுவினை மாடம், 601.
எழுந்தன்று, 196.
எழுந்தீக, 98.
எழுநாள் ஏழாண்டு போலுதல்,
எழுநாள் மணம், 681. [681.
எழுவில் நல்வினை நீரணி மாடம்,
எழுவிலை மாடம், 609. [134.
எழுநீர்க் குவளை, 248.
எழுப்பப்படும் இசைக்கருவிகள், 93.
எழுப்புரை தோள், 782.
எழுப்போக்கல், 255.
எழுப்போக்கிய மதிவாயில், 194.
எழுபகை, 518. [விகள், 93.
எழுபவும் எறிபவுமான இசைக்கரு
எழுமடங்கு, 192.
எழுமுறை இறைஞ்சல், 357.
எழுமுறை வீசல், 785.
எழுமைத்தாய மண்சூழ்ச்சி, 242.
எழுமைப் பிறப்பு, 159.
எழுவ, 96.
எழுவகைப் பாலை, 95.
எழுவகை மகளிர், 889.
எழுவியல் கரணம், 251.
எழுவுறழ் திணிதோள், 235, 387.
எழுவுறழ் தோள், 588.
எள்கல் - மெலிதல், 149, 276.
எள்ளல் (என்னுதல்), 59, 305, 485.
எள்ளற்குறிப்பினை யுள்ளகத்தடக்
கல், 617.
எள்ளியிறந்த மன்னன், 236.
எள்ளியுரைத்தல், 66.
எள்ளிவந்த இன்னுமன்னர், 647.
எள்ளுநர் ஓட்டிய எம்பி, 664.

என்னுமார்தர், 284, 701.
எளித்தனை, 717.
எளிமை வகை, 866.
எற்படு சிறுதி, 928.
எற்புடம்பு, 216. [707.
எற்றல் - தாக்கல், 122, 270, 576,
எற்றுதற்குரிய வாசனைப் பொருள்
எறிகடற்றூனை, 179. [கள், 174.
எறிகோல் வாள், 273.
எறிதல், 335, 651. [கள், 174.
எறிதற்குரிய வாசனைப் பொருள்
எறிந்து வாசிக்கப்படும் இசைக் கரு
எறிநீர் வரைப்பு, 237. [விகள், 93.
எறிபடை, 219, 322.
எறிபடைத் தானை, 219.
எறிபடைப் பாடி, 540.
எறிபடை மள்ளர், 691.
எறிபடையாளர், 302.
எறிமயிரேனம், 270.
எறிவளி, 221, 902, 909.
எறிவேல், 160.
எறிவேற் பெருங்கடை, 32.
எறுழ், 331.
என்கடன், 665.
என்பு, 365.
என்மர், 172, 340-41, 912.
என்முதல் - என்னுடைய வரலாறு,
என்வயின், 360. [74, 78, 905.
என்னது - எத்தகையது, 435, 879.
என்னதும் - சிறிதும், 612.
என்னயந்தோன், 561.
என்னரும், 883.
என்னறி யளவை, 87.
என்னுகியர், 339, 424.
என்னின் - எதனால், 78.
என்னும் - சிறிதும், 684.
என்னுற்றீர், 883.
என்னோர், 132, 328, 349.
எனைத்து, 597.
எனைப்பல, 2, 798.
எனைப்பலர், 99.
எனையீர், 123.
எனைவர், 651, 749. [195.
ஏ - அம்பு, இரக்கக்குறிப்பு, 85,

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூஅள

ஏளம், 67.
 ஏளர், 175, 586.
 ஏளர்நுகரும் யாமத்தெல்லை, 611.
 ஏளல், 417.
 ஏகச் செங்கோல், 397.
 ஏகத் திகிரி, 249.
 ஏகலாற்றீர், 883.
 ஏக வட்டம், 378.
 ஏக வல்லி, 222, 390, 584.
 ஏகவல்லிக்குப் பாம்பு, 222-3.
 ஏகவிடு கொடி, 43.
 ஏகவுத்தரியம், 368.
 ஏகாவலி, 882.
 ஏசா நல்லெழில், 821.
 ஏசுவதில்லா எழில், 187.
 ஏசுவதில்லா வாசவதத்தை, 394.
 ஏட்டுவினைக்கணக்கர், 805.
 ஏடு, 348.
 ஏடுகோளாளர், 98.
 ஏண் - வலி, 384.
 ஏணி, 753.
 ஏத்தியலாளர், 910.
 ஏத்தினர் எதிர்கொளல், 412.
 ஏத்தினர் கூறுதல், 708.
 ஏத்துவனர், 357.
 ஏதம், 189, 204, 240, 242, 258, 283, 289, 303, 320, 405, 467, 499, 507, 511, 564, 593, 644, 688, 704.
 ஏதமில் காட்சி, 466, 852.
 ஏதில் பெரும்பொருள், 420.
 ஏதில் மன்னன், 17, 84, 430.
 ஏதில் வேந்தன், 413.
 ஏதிலன், 418, 596.
 ஏதிலன்நன்னாடு, 589.
 ஏதிலை, 780.
 ஏதின்மை, 791.
 ஏது, 459.
 ஏதுக் காட்டல், 651.
 ஏந்தணி வனமுலை, 475.
 ஏந்தல், 35.
 ஏந்தல் வெண்குடை, 172.
 ஏந்திய சென்னி, 183.
 ஏந்திலை யெறிவேல், 160.

ஏந்திளங் கொங்கை, 249.
 ஏந்திள முலை, 146, 547.
 ஏந்திள வனமுலை, 563.
 ஏந்துசுடர் நெடுவேல், 516.
 ஏந்துநிலைக் கோணம், 374.
 ஏந்துநிலை மாடம், 588.
 ஏந்துநுண் புருவம், 156.
 ஏந்து நுதல், 533.
 ஏந்தெழில், 331.
 ஏப்பாடு, 286.
 ஏப்பெறு துயரம், 46.
 ஏமச் செங்கோல், 381.
 ஏமச் செவ்வி, 611.
 ஏம நன்னெறி, 593.
 ஏம நோக்கம், 164.
 ஏமப் பூமி, 90.
 ஏமப் பெருங்கடல், 534.
 ஏமம் - பள்ளியறை, பாதுகாவல், பொன், 29, 153, 210, 248, 281, 330, 425, 737, 740.
 ஏம முந்நீர், 147.
 ஏம முரசம், 373.
 ஏமவெண்குடை, 71, 259, 394, ஏம வைகல், 928. [547, 746.
 ஏம வையம், 855.
 ஏமாத்தல் - கலக்கமுறுதல், 177.
 ஏமாப்பு, 511.
 ஏமுறவு - மயக்கம், 436.
 ஏமுறு வேட்கை, 785.
 ஏய்ப்ப, 248, 290.
 ஏயது, 58.
 ஏயர், 317, 518, 793.
 ஏயர்க்கிறை, 443.
 ஏயர் குருசில், 564. [646.
 ஏயர்குலத்தோற்குஇயைந்தசெயல், ஏயர்குலம் : மிருகாபதியின் தந்தை ஏயர் கொற்றம், 442 [குலம், 442.
 ஏயர் பெருங்குடி, 592.
 ஏயர் பெருமகன், 67, 219, 278, 350, 353, 381, 391, 397, 437, 688, 734, 748, 865.
 ஏயர் மகன், 71, 341, 557.
 ஏயர் மன்னன், 436.
 ஏயரிறைவன், 399, 488, 919.

ஏயற்கியல்பு, 412.
 ஏயினன், 49, 918.
 ஏயென அஞ்சும் சாயல், 933.
 ஏர் - அழகு, எழுச்சி, 379, 386,
 ஏர் கண்கவற்றல், 586. [460, 594.
 ஏர்தரும், 331.
 ஏர்ப்பொலி வளைக்கை, 825.
 ஏர் வளம்படுத்த எல்லை, 261.
 ஏரணி, 134.
 ஏரணி நெடுங்குடை, 629.
 ஏரணி யெருத்தம், 126.
 ஏரலர் தாரோன், 280.
 ஏரிப் பெருங்குளம், 726.
 ஏரிள மகளிர், 53.
 ஏல்வு, 648.
 ஏலத்து இணர், 268.
 ஏலம், 265, 446, 524, 635.
 ஏலொளி, 450.
 ஏவல், 328, 574.
 ஏவல் கேட்கும் காவலர், 741.
 ஏவலருக்குப் பாதம், 429.
 ஏவலினையர், 203.
 ஏவற் சிலதியர், 829.
 ஏவன் மகளிர், 347.
 ஏழ்ச்சி, 344, 444, 708, 812.
 ஏழடி நடக்கவும் ஆற்றாத அடி,
 ஏழடி யிடுதல், 289. [289.
 ஏழாண்டு, 681.
 ஏழிருள், 571.
 ஏழுநாள் விழா, 548.
 ஏழேழ் மறவர், 416.
 ஏழையம், 146.
 ஏழையர், 145.
 ஏற்கும் மாந்தர், 378.
 ஏற்ற செவ்வி, 423.
 ஏற்றமும் இழிவும், 259.
 ஏற்றமை இரும்பிடி, 272.
 ஏற்றரிமா, 130.
 ஏற்றருமலை, 901.
 ஏற்றல் - எழுதல், தர்க்கமிடல்,
 விழித்தல், 80, 543, 591.
 ஏற்றவர், 217.
 ஏற்றின் பாய்த்துள், 245.
 ஏற்றினம், 102.

ஏற்று - துயிலுணர்ந்து, 234, 874.
 ஏற்றுச் சிங்கம், 235. [876.
 ஏற்றுப் பெயரண்ணல் - இடவகன்,
 ஏற்றுப் பெயரன், 317. [296.
 ஏற்றூரி முரசம், 113, 196, 342,
 ஏற்றுவனள், 552. [693.
 ஏற்றெதிர் கொள்ளும் கம்பலை,
 ஏற்றெழுதல், 498. [627.
 ஏற்றோர், 212.
 ஏற்றோர்ச் சாய்த்தல், 812.
 ஏறாக் கருமம், 886.
 ஏறு, 175, 244, 582.
 ஏறுதற்கமைந்த வேழம், 651.
 ஏறுபெற்று, 324.
 ஏறும் இடம், 900.
 என்ற, 368.
 எனங் காவலர், 266.
 எனத்தெறி, 335.
 எனல், 225, 454.
 எனலிற் குறவரெறிந்த மணி, 745.
 எனவை, 408.
 எனற் குறவர், 462.
 எனற் பெருந்தினை, 266.
 ஏனாதி காவிதியென்னும் பட்டங்
 கருக்குரிய மாலை, 741.
 ஏனாதிப்பட்டத்திற்குரிய பொற்
 ளையை, 327. [பட்டம், 179.
 ஏனையர், 564.
 ஏனோர், 237, 425, 910.
 ஏனோர் வல்லர், 250.
 ஐ : சாரியை, 33, 59, 105, 118.
 203, 250, 252, 308, 312, 316,
 382, 413, 488, 490, 499.
 ஐஇய, 354.
 ஐங்கணைக் கிழவன், 542.
 ஐங்கதியருவினை வீணை, 622.
 ஐஞ்ஞாற்றிரட்டி, 374.
 ஐது, 61 - 62, 220, 225. [878.
 ஐதேந்தல்குலர், 357, 505, 569,
 ஐந்தலை நாகம், 211, 400.
 ஐந்தலையுத்தி யரவு, 192.
 ஐந்தாண்டு நிறைந்தவுடன் கல்வி
 கற்பித்தல், 441.
 ஐந்திணை மரன், 455.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூஅகூ.

ஐந்து கைவினை, 365.
 ஐந்து கோலெல்லை, 233.
 ஐநாள், 574.
 ஐநான்கெல்லை, 267.
 ஐந்துற்றிரட்டியருங் கடை, 916.
 ஐந்துற் றெல்லை, 281.
 ஐந்துற்றைம்பத்தைவர், 212.
 ஐந்துற்றோடுதல், 188.
 ஐந்துறையிரம் கம்மவாலயம், 176,
 ஐந்துறியானை, 102. [196.
 ஐம்பதம் - பஞ்ச நமஸ்கார மந்தி
 ஐம்பதிற்றிரட்டி, 189. [ரம், 892.
 ஐம்பதினாயிரர், 66.
 ஐம்பதினிரட்டி, 263, 540.
 ஐம்பால், 84, 102, 138, 145, 150,
 180, 514, 685.
 பாற் கூழையர், 164.
 புல வாயில், 625.
 பெருங் குலம், 891. [908.
 பெருங் குழுவு, 372, 455, 797,
 பெருங்கோளும் வழுவா வாழ்
 னாள், 907.
 பெருஞ் சமயம், 80.
 முந்நாள், 696.
 , 471.
 க் கிளவி, 71. .
 ந் தீர அறிதல், 648.
 ஐயந் தேறல், 429.
 ஐயப் பரத்தை, 146.
 ஐய பந்து, 825.
 ஐயம், 434.
 ஐயர் தானம், 396.
 ஐயரித் தடங்கண், 341.
 ஐயரி நெடுங்கண், 165.
 ஐயரி பரந்தகண், 149.
 ஐயவியனைத்தும் ஆற்றியதில், 905.
 ஐயன், 56.
 ஐயாண்டு, 441.
 ஐயாயிரவர், 88.
 ஐயிருபதின்மர் - கௌரவர், 11.
 ஐயைந்திரட்டி, 128.
 ஐயைந்து, 263.
 ஐயைந் தெல்லை, 267. [354.
 ஐயொன்பதின் வகைத் தெய்வம்,

ஐராபதி : பதுமாபதியின் செவி
 வித்தாயின்மகள் ; அவள் உயிர்த்
 தோழி ; கூனிய உருவமுடைமை
 பற்றிக் கூனியெனவும் வழங்கப்
 படுவாள் ; இராசகிரியநகரத்தில்
 காமன்கோட்டத்தயலில் பதுமா
 பதியைக்கண்டு மயங்கிய உத
 யணனுக்கு அவள் வரலாறுகளைச்
 சொல்லி அவனுக்கும் அவளுக்
 கும் இடையே நின்று இருவர்
 கருத்தையும் முற்றுவித்தவள் ;
 கூர்த்த மதியினள் ; பந்தடித்த
 லில் மிக வல்லவள் ; இப்பெயர்
 அயிராவதி யெனவும் வழங்கும்,
 ஐராவத மலை, 813. [632.
 ஐவகைக் கதியையுடைய யாழ், 95..
 ஐவகைச் சோதிடர், 878.
 ஐவகைப் பூ, 907.
 ஐவகை யுணவு, 354.
 ஐவகை வண்ணத்து மேகலை, 687.
 ஐவகை வண்ணம், 116, 351, 378.
 ஐவகை வாசம், 367.
 ஐவன நெல், 268.
 ஐவனப் பாசவல், 463.
 ஐவாய், 323.
 ஐவேறமைந்த அடிசிற்பள்ளி, 395.
 ஐவேறுருவிற் பூ, 610.
 ஒக்கல் உறுதுயர் ஒப்புதல், 567.
 ஒசிதல், 184, 505, 549, 583, 825.
 ஒசிந்த புருவம், 60.
 ஒசிந்த மருங்குலர், 181.
 ஒசிவது, 149.
 ஒட்டல், 335, 464.
 ஒட்டாக் கணிகை, 83.
 ஒட்டாக் கிளைஞர், 11.
 ஒட்டாப் பகைப்புலம், 746.
 ஒட்டார் - பகைவர், 296.
 ஒட்டிடத்தொட்டும் வாழ்க்கை, 57.
 ஒட்டிடை விட்ட கட்டு, 127.
 ஒட்டிடை விடுதல், 488.
 ஒட்டிய உவகை, 928.
 ஒட்டிய குமரன், 654.
 ஒட்டிய தோழர், 405.
 ஒட்டிய தோழன், 416.

ஒட்டிய நண்பு, 689.
 ஒட்டிழை மகளிர், 119.
 ஒட்டினம், 761.
 ஒட்டு, 90, 488.
 ஒட்டுவினை மாடம், 541.
 ஒட்ப இறைவி, 794.
 ஒடியாக் கற்பு, 402.
 ஒடியாக் கேள்விப் பெரியோர், 129.
 ஒடியாப் பேரன்பு, 576.
 ஒடியா விழுச்சிர், 832.
 ஒடிவில் கம்பலை, 353.
 ஒடிவில் தோற்றம், 211.
 ஒடிவில் வென்றி, 379.
 ஒடு : அசை, 46.
 ஒடுக்கல், 477, 485, 509, 782.
 ஒடுங்கல், 480, 481, 508, 546,
 ஒடுங்கா உள்ளம், 879. [599.
 ஒடுங்கா மாந்தர், 519.
 ஒடுங்கிய உவகையன், 606.
 ஒடுங்கிய ஒடுக்கம், 401.
 ஒடுங்கிய படையினர், 403.
 ஒடுங்கியிருந்தே உன்னியது முடிக்க
 கும் கொக்கு, 631.
 ஒடுங்கினர், 292.
 ஒடுங்கிரோதி, 683, 782.
 ஒண்கதிர்த் திருமணி, 745.
 ஒண்குழை மடவோய், 242.
 ஒண்கேழ்த் தாமரை, 529.
 ஒண்கேழுடு, 534.
 ஒண்டார் மார்பன், 400.
 ஒண்டார் மார்பு, 361.
 ஒண்டொடி, 83, 514, 564.
 ஒண்டொடி மகளிர், 45, 55.
 ஒண்டொடியோள், 86.
 ஒண்ணிறக்கல், 371.
 ஒண்ணிறச் செந்தீ, 572.
 ஒண்ணிறத் தளிர், 580.
 ஒண்ணிறத் தெண்ணீர், 156.
 ஒண்ணுதல், 87.
 ஒண்ணுதலாயம், 110.
 ஒண்ணுதன் மகளிர், 108, 124.
 ஒண்ணுதன் மாதர், 85, 99, 483,
 491, 825.
 ஒண்படைத் தடக்கை, 274.

ஒண்புகழ், 915
 ஒண்பூங் காந்தள், 527.
 ஒண்பூஞ் சாந்து, 586.
 ஒண்பொனெற்றி வேழம், 914.
 ஒண்மை, 40.
 ஒண்வினை யோவியர், 50.
 ஒத்தன்று, 330.
 ஒத்துவழிவந்த மகள், 242.
 ஒதுக்கு நடை, 334.
 ஒதுங்கல் - நடத்தல், 121, 165,
 317, 378, 476-7, 501, 507,
 ஒப்பக் கூறல், 356.[512, 551, 583.
 ஒப்புமுறை 168. [646, 918.
 ஒப்புமை, 125, 183, 186, 550,
 ஒப்புமை யின்மை, 510.
 ஒப்புரவு, 751.
 ஒப்புழி - ஒத்தவிடம், 680.
 ஒப்போன், 561.
 ஒய்தல் - செலுத்தல், 227.
 ஒய்யான், 222.
 ஒய்யென, 210. 462.
 ஓராஅ, 348.
 ஓராஅர், 120.
 ஓராஅ வுரிமை, 209.
 ஓரீஇ, 52, 140, 342, 418, 431,
 ஓரீஇயவள், 157. [510, 640.
 ஓரீஇயினன், 74.
 ஒருக்கி - ஒருசேர ஆக்கி, 663.
 ஒரு கணையில் ஏழு பேரை வீழ்த்
 ஒருகலத்து அயிலல், 795.[தல், 416.
 ஒருகாழ், 22.
 ஒருகாழ் முத்தினர், 337.
 ஒருகாழாரம், 686.
 ஒருகோலரை, 598.
 ஒருகோலோச்சுதல், 259.
 ஒருங்காகியர், 284.
 ஒருங்குடன், 344, 388, 433, 513,
 524, 638, 919.
 ஒருங்கு தலைப்பெய்தல், 487.
 ஒருங்கு முந்துறீஇ, 920.
 ஒருங்குயிர் கலந்த தோழி, 120.
 ஒருங்குயிருண்ணுங் கூற்றம், 638.
 ஒருசார், 175, 193-4, 449-51.
 ஒருசிகை முடித்தல், 470.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூகக

ஸ்ருசிறை, 14, 23, 25, 45, 73, 85,
 141, 355, 418, 575.
 ஸ்ருத்தல், 200.
 ஸ்ருதலை - நிச்சயம், 36, 546, 633.
 ஸ்ருதலைக் கூற்று, 784.
 ஸ்ருதலையாக, 713.
 ஸ்ருதலையுடையன், 895.
 ஸ்ருதலை வேட்கை, 933.
 ஸ்ருதானாகி, 247.
 ஸ்ருதுணை யாயம், 426.
 ஸ்ருநாட் பூசினும் ஓர் யாண்டு விடா
 வாச வெண்ணெய், 377.
 ஸ்ருநிரல் செல்லுதல், 259.
 ஸ்ருதூற்றொருகழஞ்சு பொன், 52.
 ஸ்ரு தூறியிரத் தொருகழஞ்சு, 128.
 ஸ்ருப்பட்ட தன்மையன், 684.
 ஒருப்படல், 444, 677, 696.
 ஒருப்படுக்கல்லா வேந்தன், 828.
 ஒருப்படுத் தடக்கல், 635.
 ஒருப்படுத் தமைத்தல், 406.
 ஒருப்படுத்தல், 269, 313, 376,
 404, 436.
 ஒருப்பாடு, 491, 578, 637, 707.
 ஒருபாற் படாதோருள்ளம், 258.
 ஒருபாற் புலர்ந்த காலை, 642.
 ஒருபிடி நுகப்பு, 352.
 ஒருபுடை, 209, 391.
 ஒருபெருந் கிழமை, 644.
 ஒருபேரமைச்சன், 237.
 ஒருமதியளவு, 626. [அருவினை, 619.
 ஒருமனத்தன்ன உற்றோர்த்தேற்றா
 ஒருமனம் புரிதல், 64.
 ஒருமிக் கூரல், 376.
 ஒருமிக்கூரிய பட்டத்தேவி, 237.
 ஒருமிக் கூறல், 463.
 ஒருமிக் கூறிய தெய்வ ஆழி, 912.
 ஒருமிக் கொற்றவன், 157, 401.
 ஒருமை, 524. [க்கு, 689.
 ஒருமைக்கொத்த ஒன்றுபுரி யொழு
 ஒருமையினால், 482.
 ஒருமையினோட்டல், 464.
 ஒருவயிற்றியன்றமை, 513.
 ஒருவயின், 83, 477, 483.
 ஒருவயினுடும் இருவர், 157.

ஒருவயினொத்த உள்ளம், 571.
 ஒருவயினோக்கி இருவரும் இயை.
 ஒருவழி, 506. [தல், 591.
 ஒருவழிப் பழகல், 528.
 ஒருவன்பாங்கர் உளம்வைத்து ஒழு
 கும் அதன்மி, 52.
 ஒருவிரும் பலரும், 403.
 ஒல்கல், 177, 226, 825.
 ஒல்காக் கூடம், 448.
 ஒல்காப் பண்பு, 351.
 ஒல்காப் பெரும்புகழ், 594.
 ஒல்கா வென்றி, 400.
 ஒல்கிய மருங்குல், 295.
 ஒல்கு மயிரொழுக்கு, 927.
 ஒல்குவோர், 200.
 ஒல்லா மறவர், 321.
 ஒல்லும் நண்பு, 514.
 ஒல்லென் கம்பலை, 343.
 ஒல்லென் சும்மை, 362.
 ஒல்லென் மாக்கடல், 627.
 ஒல்லென்று ஊர்தரல், 568.
 ஒல்லென, 106, 198, 245, 309,
 ஒல்லை, 710. [657.
 ஒல்வன், 78.
 ஒலிக்குங் கழற்கால், 489.
 ஒலிகெழு தானை, 587.
 ஒலிகெழு நகரம், 412.
 ஒலிகெழு முந்நீர், 500.
 ஒலித்தலோவா நரம்பு, 625.
 ஒலிப்பு, 324.
 ஒலிபெறு கீதம், 95.
 ஒலியமை தாரம், 908.
 ஒலியுஞ்சேனை, 424.
 ஒவ்வொன்று, 308.
 ஒழிதரல், 201.
 ஒழிதல், 189, 192, 218.
 ஒழிநிலம், 581.
 ஒழிப்பி - ஒழித்து, 420.
 ஒழிவிடம், 287.
 ஒழுக்கங் காணிய வுரைத்தல், 34.
 ஒழுக்கங்குன்றூப் போர், 671.
 ஒழுக்கஞ் சான்றோர், 738.
 ஒழுக்கம் - ஆசாரம், வரிசை, 46,
 305, 317, 419, 596.

ஒழுக்கமும் கற்பும், 879.
 ஒழுக்கமோம்பல், 325.
 ஒழுக்காறு, 365.
 ஒழுக்கியல்பு, 444.
 ஒழுக்கின் வாழ்நர், 744.
 ஒழுக்கினம், 124.
 ஒழுக்கு - ஒழுக்கம், செலவு, வரி
 சை, 109, 115, 179, 228, 264,
 333, 537, 560.
 ஒழுக்குடை மரபினர், 375.
 ஒழுக்கும் புட்குரல், 494.
 ஒழுக்கு முறை, 380.
 ஒழுகல் - நீண்டு வளர்தல், 468-9.
 ஒழுகிய புருவம், 60.
 ஒழுகுகொடி, 367, 480, 927.
 ஒழுகுபுனலகழ், 418.
 ஒழுகுவரை, 457.
 ஒள்ளிழை கணவன், 83.
 ஒள்வினை மாடம், 934.
 ஒள்ளமர்க் கிளவி, 905.
 ஒள்ளரித் தடங்கண், 165.
 ஒள்ளரி மழைக்கண், 474.
 ஒள்ளழல், 482, 525.
 ஒள்ளிழை, 148, 242, 484. [466.
 ஒள்ளிழை மகளிர், 46, 301, 451,
 ஒள்ளிழை மாதர், 146, 492.
 ஒள்ளொரி, 291, 320.
 ஒள்ளொலிக் கம்பல், 351.
 ஒள்ளொளி, 241, 384, 566.
 ஒள்ளொளிப் பவளம், 151.
 ஒள்ளொளி யரத்தம், 437.
 ஒளி, 30, 34, 40, 330.
 ஒளிக்களம் - மறைவிடம், 411.
 ஒளிக்காசு, 705.
 ஒளிகால் கலங்கள், 908.
 ஒளிச்செஞ் சீறடி, 290.
 ஒளிச செந்தாமரை, 136.
 ஒளித்தகத் தொடுங்கிய ஒற்றர்,
 ஒளித்தல், 492. [708.
 ஒளி திகழ்தல், 585.
 ஒளிநிலம், 486.
 ஒளிப்பூந் தாமம், 475.
 ஒளிப்பெருங் கம்மம், 581.
 ஒளிபெறல், 332.

ஒளிபெற வைத்தல், 580.
 ஒளிமண்டிலம், 439.
 ஒளிமயிர்க் கலாபம், 142.
 ஒளிமலர்ச் சேவடி, 165.
 ஒளி மழுங்கல், 571.
 ஒளியவர்கள் - தேவர்கள், 533.
 ஒளியிடல், 431.
 ஒளியின்று - ஒளியாமல், 887.
 ஒளியினர், 343.
 ஒளியொடு கண்ட யாக்கை, 884.
 ஒளிவளைத் தோளி, 484.
 ஒளிவளை முன்கை, 474.
 ஒளிவாய் உகிர், 469.
 ஒளிவிசும்பு, 934.
 ஒளிறுவேல், 19.
 ஒற்கம், 761.
 ஒற்கிடத்துதவும் வலி, 521.
 ஒற்றர், 65, 648, 702.
 ஒற்றர் மாற்றம், 657.
 ஒற்றல், 239, 256, 269, 298, 306,
 319, 335, 519, 586, 598, 635.
 ஒற்றாள், 318.
 ஒற்றாளர், 711.
 ஒற்றிடம் பார்த்தல், 186.
 ஒற்றிமேல் வீழ்ந்துடைக்கும் உபா
 ஒற்றிய ஒற்று, 926. [யம், 632.
 ஒற்றினர், 638.
 ஒற்றினானும் உபாயத்தானும் பகை
 வரை அழித்தல், 693.
 ஒற்றுநள், 228.
 ஒற்றுப் புறப்படாமை, 484.
 ஒற்றுப் நோக்கல், 307. [711.
 ஒற்றுமாக்களை யொற்றரினய்தல்,
 ஒற்றுவர் - ஒற்றியுணர்வார், 515.
 ஒற்றுவனன், 236.
 ஒற்றையாளன், 307.
 ஒன்பதிற்றி யாட்டை, 82.
 ஒன்பதிற்றியாட்டையன், 637.
 ஒன்பதின் கோடி யொண்பொருள்,
 ஒன்பது சுவை, 200. [92.
 ஒன்பது விருத்தி, 391.
 ஒன்றறிந்தோர், 47.
 ஒன்றூர் - பகைவர், 575, 916.
 ஒன்றூ வலித்தல், 490.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூகூந

ஒன்றிய, 317.
 ஒன்றிய காதல், 638.
 ஒன்றிய செல்வம், 886.
 ஒன்றியொழுகலின்னுயிர், 420.
 ஒன்றிரண்டு, 227.
 ஒன்றிரு காவதம், 288.
 ஒன்று - சிறிதும், 744.
 ஒன்றுகண்டன்ன வனப்பு, 389.
 ஒன்றுபுரி கற்பு, 86.
 ஒன்றுபுரி யுள்ளம், 676.
 ஒன்றுபுரி யொழுக்கு, 689.
 ஒன்று முதலாகி ஆயிரத்தெட்டெ
 றுன பரிசம், 53.
 ஒன்றுவனன், 652.
 ஒன்றெனப் பயிற்றல், 101.
 ஒன்னலர் நுழையா மாணகர், 47.
 ஒன்னதோர், 186 [646.
 ஒன்ன மன்னர், 258, 484, 642-3,
 ஒன்ன மன்னன், 202, 338, 489,
 707.
 ஒன்றாக் கடந்த உதயணன், 703.
 ஒன்றற் கொள்ளும் உபாயம், 702.
 ஒக்கம், 267
 ஒக்கல், 354, 664.
 ஒங்கிய தோற்றம், 247, 694.
 ஒங்கிய புசும், 295.
 ஒங்கிய பெருங்குலம், 698.
 ஒங்கிய பெரும்புகழ், 516, 599.
 ஒங்குநிலை வனப்பின் மாடம், 389.
 ஒங்குபுகழ் வென்றி, 711.
 ஒங்கு மடற் பெண்ணை, 212.
 ஒங்குவரை, 505.
 ஒச்சல், 180, 217, 235, 342, 356.
 ஒசனை - யோசனை, 901.
 ஒசை நின்றல், 71.
 ஒசை போக்கல், 444.
 ஒசை போகிய ஒளி, 924.
 ஒசை மிகுதியாற் காதற் பஞ்சை
 ஓடரி, 474. [யடைத்தல், 252.
 ஓடரிக் கண்ணி, 828.
 ஓடாக் கழற்கால், 642.
 ஓடாத தானை, 642.
 ஓடுகயலன்ன பெருங்கண், 592.
 ஓடு களைந்த நிலம், 365.

ஓடுகால் இளையர், 695.
 ஓடுகொடி மூக்கு, 359.
 ஓடுதலும் ஒளித்தலும், 454.
 ஓடுநீர்ப் பெருந்துறை, 130.
 ஓடுபுறங் காட்டல், 728.
 ஓடுபுறங் காணல், 338.
 ஓடெரி, 204, 486.
 ஓடை - முகபடாம், 35, 246, 914.
 ஒத்து, 348, 744.
 ஒத்தொடு புணர்ந்த ஒழுக்கம், 536.
 ஒதி, 243, 307, 357, 389, 451-2,
 ஒதிசேர்ந்த சிறுநுதல், 165. [489.
 ஒதிய, 522.
 ஒதியலாளர், 201.
 ஒதியின் நோக்கல், 884, 890.
 ஒதியும் நுதலும் நீவல், 70.
 ஒதுநர் சாலை, 401
 ஒப்பல் - ஓட்டல், 135.
 ஒப்புதல், 60, 145, 247, 331, 567.
 ஒம்படுத்தல், 85, 217.
 ஒம்படை, 740.
 ஒம்படைக் கிளவி, 121, 284, 693.
 ஒம்படைக் குறிப்பு, 208.
 ஒம்பல் - ஒழிதல், 157, 311.
 ஒமாலிகை, 168, 373.
 ஒமை, 275, 303.
 ஒர் கதிர் - சிறிய கதிர், 17.
 ஒர்த்த செவியன், 755.
 ஒர்த்தனன், 625.
 ஒர்த்தனை கேண்மோ, 712.
 ஒர்த்தனை கேள், 853.
 ஒர்த்து நின்றல், 24, 96.
 ஒர்த்துறல், 106
 ஒர்ப்பு, 6, 279.
 ஒர்வரை நின்றல், 498.
 ஓரன்ன, 89, 180, 375, 557, 786.
 ஓராங்கு, 155, 684.
 ஓரிடம் பிறத்தல் - ஒரு வயிற்றிற்
 ஓரியாண்டு, 377. [பிறத்தல், 564.
 ஓரிடவு எழிரவு போலுதல், 571.
 ஓரில் எழுகிளை, 57.
 ஓருயிர்க் கணவன், 705.
 ஓருயிர்க் கிழமை, 353.
 ஓரை, 353, 368.

ஒரோர் கணை, 416.
 ஒலுறுத்தாடல், 461.
 ஒலுறுப்பரவம், 166.
 ஒலை - காதோலை, திருமுகம், பனை
 யோலை, 43-4, 98, 207, 218,
 228, 297, 348.
 ஒலைத் தூது, 335.
 ஒலை போக்கல், 710, 798.
 ஒலை மாற்றம், 793.
 ஒலையில் அரக்குப்பொறி ஒற்றல்,
 ஒலையுட் பொருள், 68. [102.
 ஒவக்கைவினை மாடம், 574.
 ஒவ வினையாளர், 391.
 ஒவா அவலம், 411.
 ஒவாது, 744.
 ஒவியச் செய்கை, 817.
 ஒவியத் தண்டுகை, 116.
 ஒவியத் தொழில், 119.
 ஒவியத் தொழிலாளர், 333.
 ஒவியப் பாவை, 428, 684.
 ஒவியமுட்கும் உருவி, 210.
 ஒவியர், 50, 364, 549.
 ஒவியருட்கும் உருவி, 851.
 ஒவியருட்கும் கோலம், 832.
 ஒவிய வெழினித் தூண், 843.
 ககணி, 721.
 கங்கா தீரம் 422.
 கங்குல், 317, 441.
 கங்குல் யாமம், 72, 266. [515.
 கங்கை அங்கநாட்டிற் பாய்தல்,
 கங்கை நீத்தம், 740.
 கங்கை பன்முகமாகக் கடலிற் புகு
 கச்சணி கஞ்சிகை, 116. [தல், 483.
 கச்சணி மாடம், 109.
 கச்சத் தானை, 176.
 கச்சார் வனமுலை, 932. [663.
 கச்சின் திண்டோள்கட்டியவென்றி,
 கச்சினர், 38.
 கச்சு, 41, 44, 117, 379, 390,
 552, 634, 637, 875, 882.
 கச்சவாய் கோடித்தல், 347.
 கசசை, 88, 127, 302, 331, 387,
 458, 934.
 கச்சை சேர்ந்த அல்குலர், 192.

கச்சையர், 130, 159, 167, 212,
 224, 386.
 கசசையன், 217, 380, 493.
 கசிந்த கோதை, 826.
 கசிவு - தூன்பம், 27.
 கஞ்சிகை, 46, 109, 116, 119,
 122, 238, 240, 554, 556, 568,
 580, 603.
 கஞ்சிகைக்கு மஞ்சு, 568.
 கஞ்சிகைக்கொரு, 333.
 கஞ்சிகைச் சிவிகை, 238.
 கஞ்சிகை யெழினி, 200.
 கஞ்சிகை வையம், 319.
 கஞலுதல், 513, 532.
 கட்கடைத் தூளி, 478.
 கட்கடையின் நோக்கல், 137.
 கட்கம் - ஒரு புண்ணிய மிருகம்,
 கட்காமுறுத்தல், 598. [127.
 கட்கின் கடுவன், 138.
 கட்கின் கோலம், 393.
 கட்கின் பாவை, 614.
 கட்கின் வாவி, 374.
 கட்கினிதாக எழுதல், 384.
 கட்டுடித்தலாற் கண்சுழல், 139.
 கட்டுடியன் தோற்றம், 139.
 கட்டுடை யோசை, 139.
 கட்சாலேகம், 269, 635.
 கட்டகக் கம்மம், 116.
 கட்டணி கூந்தல், 192.
 கட்டமை ஊர்தி, 106.
 கட்டமை சுவடி, 524.
 கட்டரண், 697.
 கட்டலர், 361. [602, 765.
 கட்டழல், 123, 485, 496, 501,
 கட்டழல் எவ்வம், 442.
 கட்டழற் கருமம், 427. [406.
 கட்டழற் புகுஉம் சுட்டுறுகோல்,
 கட்டழன் முத்தம், 568.
 கட்டழித்தல், 558.
 கட்டளை - உவமையாகச்செய்த உரு
 வம், முதன்மை, 21, 160, 167,
 171, 384, 477.
 கட்டளைக் கச்சை, 167.
 கட்டளைக் காப்பு, 255.

அரும்பத.முதலியவற்றின் அகராதி. ௯௯௫

கட்டளைச் சிவிகை, 602.
 கட்டளை நாசி, 134.
 கட்டளைப் பாவை, 391. [கண், 934.
 கட்டளை பிழையாத் தாமரை நெடுங்
 கட்டளை பிழையாப் பட்டுடை, 153.
 கட்டளை யமைந்த வனப்பு, 428.
 கட்டளை யானை, 171.
 கட்டளை வாயில், 110.
 கட்டறி மகடே, 103.
 கட்டாளர், 310.
 கட்டி - நேர்கட்டி, வெல்லம், 367,
 கட்டிரை, 393. [523, 549.
 கட்டில் - அரசுகட்டில், 30, 31,
 39, 117, 123, 327, 361, 386,
 549, 609, 741.
 கட்டில் படுத்தல், 741.
 கட்டிலாளர், 249.
 கட்டிலின் வருணனை, 39.
 கட்டிலேற்றம், 362, 364, 689.
 கட்டு - காவல், 127, 315, 374.
 கட்டுடைக் கலன், 98.
 கட்டுரை, 58-9, 71, 79, 146, 405,
 426, 444, 589, 597, 671, 747.
 கட்டுரைக் காலம், 3.
 கட்டுரை முகமன், 111.
 கட்டுரை வகை, 545.
 கட்டுரை வலித்தல், 410.
 கட்டுவட இணை, 507.
 கட்டுவிச்சி முறத்தில் நெல்லைப்
 பரப்பிக் குறி பார்த்தல், 103.
 கட்டெரி, 416.
 கட்டெழில், 173.
 கட்பகர் மகடே, 139.
 கட்படல், 596.
 கட்புலம், 248, 552.
 கடக்கருங் கானம், 299.
 கடக்க கையினர், 387.
 கடகம் - பரிசை, 8, 88, 379, 497,
 கடக முன்கை, 206. [505.
 கடங் கழித்தல், 467, 664.
 கடச செருக்கு, 136.
 கடத்தல் - வெல்லுதல், 482, 508,
 கடத்தல் செல்லீர், 404. [517, 583.
 கடத்தன் மேவான், 260.

கடத்துளிப் போக்கல், 95.
 கடந்தலை கழித்தல், 740.
 கடந்தீர்த்தல், 66, 424.
 கடப்பாடு, 46, 751.
 கடம், 15, 30, 37, 287, 424, 457,
 கடம் படாஅ, 5. [524.
 கடம்பு, 275.
 கடமான், 226.
 கடமுழக் கின்னிசை, 337.
 கடல் கண்கூடிய காலம், 112.
 கடல் கண்டன்ன தானை, 615.
 கடல் கரையிகவாமை, 500.
 கடல் காற்படைக்கு, 319.
 கடல் கிளர்ந்தது போற் படை
 மொய்த்தல், 130, 355.
 கடல் வரைப்பு, 511.
 கடல் வாய்க்கொண்டுமிழ்தல், 545.
 கடல் விலக்காழி, 215.
 கடவமுவம், 210.
 கடலுடுத்த ஞாலம், 487.
 கடலுலாவுறுதல், 197, 627.
 கடவது, 89, 91, 129, 375, 769.
 கடவது கழித்த காவலன், 893.
 கடவதை - கடவது, 93.
 கடவர் வகுத்த கருமநாள், 93.
 கடவல், 82 [குடை, 115.
 கடவுட்கல்லது கால்துளக் கில்லாக்
 கடவுட் கற்பு, 489.
 கடவுட் காட்டல் - ஆவேச முறு
 கடவுட் கூப்பல், 393. [தல், 103.
 கடவுட்டானம், 367, 445
 கடவுட் படிவம், 862.
 கடவுட் பள்ளி, 404, 542.
 கடவுட் பெருநகர், 103.
 கடவுள் - முனிவர், 283, 355-6,
 கடவுள் இயக்கம், 126. [442, 769.
 கடவுளையன்றிப் பிறரை வணங்கா
 முடியன், 170.
 கடவுளை வழிபடல், 170.
 கடவோன் - செலுத்துவோன், 72.
 கடற்பட்டோர் கண்ட கரை, 29.
 கடற்படைக் கம்பலை, 660.
 கடற்றூனை, 400.
 கடற்றிரைக் கண்டம், 137.

கடறு, 306.
 கடன், 287, 380, 421, 434, 499,
 கடன் கழித்தல், 286. [691, 696.
 கடன் தீர்தல், 36.
 கடன்மடை திறந்ததுபோல், 109.
 கடன் மண்டும் புண்ணிய நீர்த்
 துறைப் பேரியாறு, 920.
 கடன்மருள் பெரும் படை, 629.
 கடன்மலை பெயருங் காலம், 448.
 கடனறி கற்பு, 364.
 கடனறி தோழர், 528.
 கடனறிந் தெண்ணல், 52.
 கடனறி யந்தணன், 522.
 கடனிற விசம்பு, 4.
 கடாஅக் களியாணை, 692.
 கடாஅய், 234, 298.
 கடாஅ யாணை, 206.
 கடாஞ்சொரி கவுள், 660.
 கடாத்திற்கு மலையருவி, 925.
 கடாத்துக் கவுள், 114.
 கடாம், 453.
 கடாரம், 333.
 கடாவல் - செலுத்தல், 222, 279,
 கடாவலன், 219. [917.
 கடி - காவல், 180, 583.
 கடிக் குளம்பு, 122.
 கடிக் கோசம்பி, 406.
 கடிகமழ் கானம், 436.
 கடிகமழ் செல்வம், 353.
 கடிகமழ் நறுந்தார், 217, 230.
 கடிகமழல், 462.
 கடிகை - துண்டம், 165, 469, 797.
 கடிகையாரம், 115.
 கடிகை வெள்ளில், 305.
 கடிகை வேய், 165.
 கடிச்சேரி, 536.
 கடிசெல் புரவி, 541.
 கடித்தகப் பூம்படை, 289.
 கடித்தகம், 284, 289.
 கடிதார் மார்பன், 77.
 கடிதியல் வையம், 58.
 கடிது, 328.
 கடிதூர்ந்துராய், 573.
 கடிநகர், 48-9, 381, 551, 598.

கடிநகர் வரைப்பு, 380.
 கடிநகர் விழவு, 580.
 கடிநாட் கடன், 381.
 கடிநாட் கோலத்துக் காமன், 687.
 கடிநாட் கோலம், 362.
 கடிநாட் செல்வம், 689.
 கடிநாள், 342, 468.
 கடிநாள் வேங்கை, 265.
 கடிநாளமையம், 458.
 கடிநீர்க் கைவாள், 658.
 கடிப்பிணை, 43.
 கடிப்பு - குறுந்தடி, 43, 88, 343,
 387, 390-91, 478, 584, 636.
 கடிபெருங் கோயில், 32.
 கடிமதில் வாயில், 194.
 கடிமலர்ச் சிப்பம், 41.
 கடிமனை, 225, 293, 599.
 கடிமாண் மங்கலம், 373.
 கடிமுறை, 186.
 கடியரண், 234.
 கடியெயின் முதுமகள், 533.
 கடிவரை நெஞ்சு, 578.
 கடிவாளத்திற்கு நாவாய்க்கடை
 தொடை, 662.
 கடிவெண் மாடம், 240.
 கடிவோர், 521.
 கடிறு - களிறு, 136.
 கடு - கடுக்காய், 275, 494.
 கடுக்கம் - விரைவு, 482.
 கடுகிய விசை, 251.
 கடுகுபு குறுகுதல், 649.
 கடுகுவனர், 305.
 கடுகுகட் காவலர், 332.
 கடுங்கண் ஆண்மை, 306, 418.
 கடுங்கண் யாணை, 662.
 கடுங்கண் வேந்தன், 168.
 கடுங்கணை, 307-8, 312.
 கடுங்கதிர்க் கடகம், 379.
 கடுங்கதிர்க் கலாவம், 376.
 கடுங்கதிர்க் கனலி, 571, 590.
 கடுங்கதிர்ப் பிணித்திரள், 384.
 கடுங்கதிர் முத்து, 687.
 கடுங்காப்பினையர், 562.
 கடுங்காழ், 498.

அருட்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௯௯௭

கடுங்காற் பிழகை, 107.
 கடுங்கூட்டு - மருந்து, 497.
 கடுஞ்சிலை, 313.
 கடுஞ்சினம் பேணு மன்னர், 499.
 கடுஞ்சின வரவு, 468.
 கடுஞ்சின வென்றி, 259.
 கடுஞ்சூள், 879.
 கடுஞ்செலல், 246.
 கடுஞ்செல்லிரும்பிடி, 209.
 கடுஞ்சொல் ஓலை, 102.
 கடுத்த கட்டுரை, 663.
 கடுத்த மன்னர், 632.
 கடுத்தல், 506.
 கடுத்தனம், 703.
 கடுத்தனர் - மிக்கனர், 648.
 கடுந்தொழில் மன்னர், 641.
 கடுந்தொழில் விசை, 661.
 கடுநடைப் புரவி, 493.
 கடுநனைப் பரல், 507.
 கடுப்ப, 248, 347, 660.
 கடுப்படு கனி, 269.
 கடுப்பழல், 500, 507.
 கடுப்பு - வேகம், 407.
 கடுப்பகல், 292, 415.
 கடுப்பகற் கரக்கும் காடு, 409.
 கடுப்பகை - உட்பகை, 721, 741.
 கடுப்பசி, 216.
 கடுப்பரிப் போர்வை, 302.
 கடும்பிடி, 203.
 கடும்பிணி, 280.
 கடும்புள், 442.
 கடும்புனல், 215, 460, 664.
 கடுமுகிலூர்தி விஞ்சை மாந்தர்,
 கடு முரண், 516. [661.
 கடுமை - வேகம், 183, 233, 290.
 கடுவலி கடைதல், 592.
 கடுவளி, 191, 230, 509, 554.
 கடுவளியுற்ற கடலினுராய், 640.
 கடுவளி யெடுத்தல், 568.
 கடுவளி வரவு, 402.
 கடுவன், 138, 276.
 கடுவன் குரவை அயர்தல், 478.
 கடுவன் மந்திக்குத் தேனை அளித்
 தல், 277.

கடுவனுக்குத் தெய்வமகார், 138.
 கடுவாய் எஃகம், 664.
 கடுவிசைக் கிளவி, 301.
 கடுவினைகழுதம் கங்கை, 422.
 கடுவினையாளரேம், 700.
 கடுவினை வாழ்க்கை, 288.
 கடுவெயில், 594.
 கடை - தாழ்வு, வாயில், 11, 56,
 61, 204, 297, 337, 494, 511.
 கடைஇ - செலுத்தி, வினாவி, 99,
 137, 190, 203, 219, 221.
 கடைக்கட் டிண்ணுகம், 127.
 கடைக்கட்டு, 99.
 கடைக்கண் சிவப்பு, 39.
 கடைக்கண் முடுக்கு, 620.
 கடைகள், 110.
 கடைகளில் விளக்கு வைத்தல், 19.
 கடைசியர், 254, 543. [தல், 254.
 கடைசியர் அரியலை இலையிற் பருகு,
 கடைசியர் பாடல், 254.
 கடைத்தலை, 346.
 கடைந்து செறித்தன்ன கழுத்து,
 கடை நோக்கம், 579. [860.
 கடைப்பகசு செப்பு, 117.
 கடைப்பிடி நுகும்பு, 918.
 கடைப்பிடி யுள்ளம், 190.
 கடை புடைத்த புருவம், 60.
 கடைபோழ்ந்த கண், 147, 525.
 கடைமணி, 207.
 கடைமனை, 67, 319.
 கடைமுகம், 317, 344.
 கடைமுதல், 338, 549.
 கடைமுதல் வாயில், 562.
 கடையணி ஆவணம், 32.
 கடையர், 9.
 கடையிடை தெரியாமை, 402.
 கடையெழுத்து - கையொப்பம், 8.
 கண் - அறிவு, இடம், கண்ணோட்
 டம், கணு, (வாத்தியத்தின்)
 அடிக்கும் பக்கம், 59, 75, 101,
 159, 334, 338, 449, 493, 548.
 கண் அமர்ப்பன இமைத்தல், 704.
 கண் அலமரல், 193.
 கண் இமையகத் தொடுங்கல், 216.

கண் இருள்படுதல், 594.
 கண் ஏற்றெழுதல், 498.
 கண்கலந்த காமம், 581.
 கண் கவர் பேரொளி, 544.
 கண்கவர்வுறா உம் காமன், 621.
 கண்கவர்வுறா உம் தேறல், 594.
 கண்கவிழ்ந் தொழுகல், 743.
 கண்கழீஇ, 301, 784.
 கண்கழுவுதல், 301.
 கண்கழுஉச் செய்தல், 572.
 கண்கூடு, 545.
 கண்கூடுதல், 647, 773, 921.
 கண்கூடெய்துதல், 228.
 கண்கெழு பெருஞ்சிறப்பு, 381.
 கண்கையாக நீர்க்கடனியற்றல், 705.
 கண்கோட்டி நோக்கல், 592, 680.
 கண் சிம்புளித்தல், 845.
 கண் சிவத்தல், 463, 583.
 கண் சுழன்று வீழ்தல், 280. [94.
 கண்டங் குத்திய மண்டப வெழினி,
 கண்டத்திரைக்குக் கடலலை, 137.
 கண்டப் பூந்திரை, 177, 368.
 கண்டப்பாடலின் இயல்பு, 96.
 கண்டம் - கண்டத்திரை, திரைச்
 சீலை, 94, 110, 124, 137, 141,
 347, 385-6.
 கண்டவர் நடுக்கும் அகழ், 532.
 கண்டவாக் கதிர்ப்பின, 121.
 கண்டார் புகழும் சிறப்பு, 565.
 கண்டிரள் கலினம், 245.
 கண்டிரள் வேய், 220.
 கண்டுகொண் மாத்திரை, 124.
 கண்டொரு கவிரொளி, 378.
 கண்டேன் சீதையை, 737.
 கண்டோர் பெயர்த்துக் காண்ட
 லுறும் வனப்பு, 562.
 கண்டோர் மருளல், 371.
 கண்டோர் விழையுங் காதல், 553.
 கண்டோர் விழையுங் கோலம், 914.
 கண்டோருட்கும் புரிசை, 538.
 கண்ணகன் கடைகள், 110.
 கண்ணகன் கிடக்கை, 398.
 கண்ணகன் பரப்பு, 225.
 கண்ணகன் புணர்ப்பு, 341.

கண்ணகன் புறவு, 253. [251.
 கண்ணகன் மருங்கின் விண்ணகம்,
 கண்ணகன் றுறைந்த கடிநாள், 458.
 கண்ணணங்கவிரொளிக் கடவுள்,
 283, 899.
 கண்ணணங் குறா உங் காரிகை, 888.
 கண்ணணங் குறா உ மணி, 352.
 கண்ணணங் கெய்தல், 337.
 கண்ண திரந்தியம்பல், 342.
 கண்ணயற்பிறந்த கடாம், 411,
 கண்ணரிதல், 15. [453, 888.
 கண்ணவையுறா உங் கனி, 510.
 கண்ணழற்காட்டும் கழை, 302.
 கண்ணளவமைந்த மூங்கில், 193.
 கண்ணறைக் கண்டம், 347.
 கண்ணாடி, 118, 326, 373.
 கண்ணார் கத்தியர், 523.
 கண்ணார் களிகை, 166.
 கண்ணார் கனங்குழை, 474.
 கண்ணார் குருசில், 362.
 கண்ணார் பிழிகை, 106.
 கண்ணார் மாடம், 574.
 கண்ணார் மாதர், 827.
 கண்ணார் வனப்பு, 428.
 கண்ணார் விழுப்பொருள், 191.
 கண்ணாலுறுத்தல் - பார்த்தல், 89.
 கண்ணி - கருதி, தலையிலணியும்
 மாலை, 41, 105, 124-5, 233,
 319, 475, 492, 550, 585-6.
 கண்ணி கட்டல், 453, 484, 580.
 கண்ணினை, 119.
 கண்ணி ரெற்றி, 7, 129, 180.
 கண்ணி பரிதல், 122.
 கண்ணிமைத்தல், 471.
 கண்ணிமைப் பளவு, 663.
 கண்ணிமையான், 735.
 கண்ணியது, 576.
 கண்ணியது மறைத்தல், 585.
 கண்ணியது முடித்தல், 399.
 கண்ணிய பொருள், 650.
 கண்ணியம், 588.
 கண்ணியர், 38.
 கண்ணியுந் தழையும், 475. [585.
 கண்ணியைத் தலையில் அணிதல்,

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௧௧

கண்ணிலி, 59.
 கண்ணி வலத்திற் சூட்டல், 105.
 கண்ணி வாழ்க, 617.
 கண்ணிழல், 386, 437, 449.
 கண்ணிற் கண்டதைக் கையிற் புனை
 யும் சிற்பியர், 348.
 கண்ணிற் காட்டல், 477.
 கண்ணிற்கு அலர், 548.
 கண்ணிற்குக் கயல், 612.
 கண்ணிற் கூட்டம், 588.
 கண்ணிற்கேற்ற புருவம், 469.
 கண்ணின் செயல், 825.
 கண்ணின் வருணனை, 827.
 கண்ணினாலும் கையினாலும் ஒரு
 வரை இருக்கும்படி குறிப்பித்
 தல், 597. [407.
 கண்ணினும் கையினும் அடக்கல்,
 கண்ணினும் கையினும் கண்ணியது
 உணர்த்தல், 576.
 கண்ணினும் கையினும் மனத்தினும்
 அமைத்த மயிர்த்தொழில், 370.
 கண்ணினும் செவியினும் போற்
 கண்ணீர் காத்தல், 74. [றல், 74.
 கண்ணீர்த்துளிக்கு முத்தமாலை, 69,
 224, 243, 490.
 கண்ணீர்த்துளி துடைத்தல், 478.
 கண்ணீர்த்துளி வருத்தத்தாற் சுடு
 தல், 22, 147, 223, 426, 430,
 கண்ணீர் நெகிழ்தல், 426. [474.
 கண்ணீர் மஞ்சனமாட்டல், 850.
 கண்ணீர் வெள்ளம், 425.
 கண்ணீராகும் கனங்குழை, 150.
 கண்ணீரை விரலி னீக்கல், 69, 426.
 கண்ணுக்குக் கயல்மீன், 158, 592.
 கண்ணுக்குக் கழுநீர்மலர், 514, 827.
 கண்ணுக்குத் தாமரை மலர், 231,
 284, 301, 318, 430, 498, 510.
 கண்ணுக்குத் தாமரை யிதழ், 22,
 156, 290, 463.
 கண்ணுககு நீலமலர், 449.
 கண்ணுக்கு மலர், 154, 339, 403.
 கண்ணுமிழந் திலங்கல், 505.
 கண்ணுளர், 429.
 கண்ணுளாளர், 931.

கண்ணுற்றுப் பிரியாமை, 513.
 கண்ணுற்றோர், 652.
 கண்ணுறக் கலந்த காமவேகம், 572.
 கண்ணுறக் கவவல், 455.
 கண்ணுறக் கவினல், 319, 345.
 கண்ணுறக் காணல், 488.
 கண்ணுறக் குழுவதல், 466.
 கண்ணுற நிவத்தல், 534.
 கண்ணுற நினைத்தல், 494.
 கண்ணுற நோக்கல், 588.
 கண்ணுற மலர்தல், 495.
 கண்ணுற மொய்த்தல், 378.
 கண்ணுற வெய்திய கருமம், 702.
 கண்ணுறுதல், 389.
 கண்ணுறு பிறங்கல், 248.
 கண்ணெகிழ் கடுநோய், 208.
 கண்ணென - விரைய, 421.
 கண்ணே தோழர், 429.
 கண்ணோராக் காமர், 150.
 கண் தீயெனச் சிவத்தல், 235.
 கண் துயர்தருதல், 121.
 கண் நெஞ்சு கிழித்தல், 832.
 கண்படுதல், 72.
 கண்படை, 264, 285, 569, 639-40.
 கண்படை மம்மர், 784.
 கண்பனி, 24, 153, 197, 222,
 284, 430, 508.
 கண்பனி காலல், 158. [147.
 கண்பனி முலைமுகம் நனைத்தல்,
 கண்பனியரக்கல், 24, 71.
 கண்பாடு, 273.
 கண்பிணிக் கிண்கிணி, 164.
 கண் பில்கல், 490.
 கண் பிறழல், 119, 486.
 கண்பின் காயெனத்திரண்டதுடை,
 கண்புகச் செருமல், 422. [507.
 கண்புதைஇய இருள், 29.
 கண் புதைத்தல், 194-5.
 கண்புரை தோழன், 490.
 கண்புரை யந்தணன், 524.
 கண்பொரி கள்ளி, 276.
 கண்போல் அமைச்சன், 443.
 கண்போல் தோழி, 798.
 கண்போற் காட்சி யமைச்சர், 537.

கண்போற் கிழமைக் கலப்பு, 644.
 கண்போன் மக்கள், 869.
 கண்மணிக் குழாம், 130.
 கண்மணிக்கொடும்பூண், 274. [407.
 கண்மணியன்ன திண்ணட்பாளன்,
 கண்மணியன்ன திண்ணறிவாளன்,
 கண் மரத்தின் இயறல், 24. [738.
 கண்மலர், 449.
 கண்மலர் முத்துறைத்தல், 316.
 கண் முத்தம் காலுதல், 568.
 கண்முழவு, 372.
 கண் மையுண்டு மதர்த்தல், 149.
 கண்வருபனி, 71.
 கண்வருபனி யரக்கல், 24.
 கண் வாங்குரு, 394.
 கண் விரித்தியற்றல், 348.
 கண் விழவு தருஉம் கண்ணி, 580.
 கண் வெம்பனி, 223, 430.
 கண் வேற்கடைகான்ற வெம்பனி,
 கணக்க மாந்தர், 365. [22.
 கணக்கர், 7, 9, 365, 803.
 கணக்கருந் திணைகளும், 744, 910.
 கணக்குத்துறை முற்றிய ஓலை, 102.
 கணக்குவரி, 8.
 கணக்கு வினையாளர், 328, 598.
 கணங்குழை, 496, 548 [னர், 638.
 கணங்கொண் மன்னர் - சங்க மன்
 கணங்கொள் தலைவன், 303.
 கணங்கொள்ளல், 142, 304.
 கணம் - கூட்டம், ஸ்ஷணம், 140,
 142-3, 294, 304, 320, 324,
 328, 846.
 கணம்புரி பெரும்படை, 522.
 கணமயில், 496.
 கணமலை யடுக்கம், 905.
 கணவர், 197
 கணவன், 477-8, 511. [ளிர், 81.
 கணவனல்லது தெய்வமறியா மக
 கணவனுடைய இடத்தோள் மனை
 வியின் கூறென்பது, 237.
 கணவனைப் பிழைத்தோர்மீது செங்
 கற் பொடியைத் தூவி நீராட்டு
 கணி, 78. [தல், 74.
 கணிகள் பொழுதியல் கூறல், 128.

கணிகள் பொன்னாடை பெறுதல்,
 128.
 கணிகள் மாதிரம் நோக்கல், 128.
 கணிகாசாரம், 923.
 கணிகை, 52, 54, 67, 83, 414.
 கணிகை மகள், 59, 630.
 கணிகையர் சேரி, 926-7.
 கணிகை யிரும்பிடி, 200.
 கணிச்சங்கம், 365.
 கணிமகன், 77. [341-2
 கணிமகனுக்குரிய சிறப்புக்கள்
 கணிவகுத்த நன்னாள், 342.
 கணிவாய் வேங்கை, 512.
 கணை, 303, 307-10, 312, 322-3,
 328, 368, 391, 416, 660.
 கணைக்கடு நீத்து, 431.
 கணைக்கதிர்ச் சாலி, 254.
 கணைக் காமன், 548.
 கணைக்கால், 140, 468.
 கணைக்கால்இகணை, 649.
 கணைக்காலுக்குத் தேன்பெய்காம்பு,
 கணைக்காற் கமுகு, 543. [468.
 கணைக்கான் ஞெமை, 275.
 கணைக்கு உடுப்பு, 307.
 கணைச்செலவு, 126.
 கணைச்செவியுற வாங்கல், 307.
 கணைத்துளி, 732.
 கணைநாண்கொளீஇ, 307.
 கணைபுணர் கண்ணி, 616.
 கணையக் கப்பணம், 161.
 கணையம் - அம்பு, 212, 660.
 கணையுளங் கிழித்தல், 25.
 கணையொடு திரிதரும் காமன், 299.
 கணைவாளி, 323.
 கணைவிசை குதிரையின் வேகத்
 கத்தரிகை, 843. [திற்கு, 245.
 கத்தரிகையின் இலக்கணம், 845.
 கத்தி, 523.
 கத்திக்கு மரத்தின் காய், 523.
 கத்திகை, 127, 369, 473.
 கத்திகை தொடுத்தல், 461.
 கதம் - கோபம், 18, 102, 200.
 கதலிகை, 273, 349, 533.
 கதலிகை நெடுங்கொடி, 107.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௦௧

கதவந் திறந்தனரெதிர்கொளல்,
 கதவு, 344. [737.
 கதழ்தல், 126.
 கதழ்விடம், 450.
 கதழ்வு, 43.
 கதழ்வொடு கடக்குங்காலை, 258.
 கதழ் - சிறப்ப, 172.
 கதி, 3, 388, 493.
 உதிய, 496.
 கதிர், 385, 427.
 கதிர்கண்புதைஇய, 237.
 கதிர் கரந்தொளித்தல், 566.
 கதிர்ச்சாலேகம், 134.
 கதிர்ச் செல்வன், 538.
 கதிர் சுருக்கல், 247.
 கதிர்த்த காப்பு, 360.
 கதிர்த்த கோலம், 180.
 கதிர்த்த முறுவல், 228.
 கதிர்த்த மூங்கில், 493.
 கதிர்த்தவாரம், 246.
 கதிர்நகைக் கோவை, 220.
 கதிர்நகைத்தாமம், 549.
 கதிர்நகை முறுவல், 175.
 கதிர்நிலை, 178.
 கதிர்ப்பசும்பொன், 568.
 கதிர்ப்பு, 121.
 கதிர்வரப்பிய வெய்யோன், 338.
 கதிர் பொற்பட்டம், 99.
 கதிர்மண்டிலம் தோன்றி ஒளியிடல்,
 கதிர்மணி, 268. [431.
 கதிர்மணிக்கடிப்பு, 343.
 கதிர்மணியாழி, 587.
 கதிர்மதி, 480.
 கதிர்மதி முகத்தி, 36.
 கதிர்மாண் பல்கலம், 178.
 கதிர்மீன், 251.
 கதிர்முகம், 413.
 கதிர்முகை முறுவல், 612.
 கதிர்முடிவேந்தன், 4, 389.
 கதிர்முத்தாரம், 69, 98, 379.
 கதிர்முத்து, 176, 268, 344, 472.
 கதிர்முலைக்கச்சு, 41.
 கதிர்முலை யுருப்பு, 39.
 கதிர்வளைப் பணைத்தோள், 548.

கதிர்வளை மகளிர், 373.
 கதிர்வளையேற்றல், 478.
 கதிர்வாட் கச்சையர், 88.
 கதிர் வாய், 593.
 கதிர்விடு முகம், 146, 352.
 கதிர்விளங்காகம், 396.
 கதிர்வினை நுணித்த கணி, 78.
 கதிர்வீழ்ந்த மாலை, 415.
 கதிர்வெள்வளையினர், 38.
 கதிரகம் - கீழ்த்திசை, 321.
 கதிரணி, 348.
 கதிரம் - கருங்காலி, 321.
 கதிரோனக்கவினிய சூரல், 552.
 கதிரோன், 267, 292.
 கதீஇய, 572.
 கதுப்பணி, 474, 478.
 கதுமென, 68, 105, 155, 272,
 307, 320, 393, 416, 474, 476,
 480, 483, 496, 510, 554,
 557-8, 702, 746, 874.
 கதுமென உரறி, 260.
 கதுமெனநிகழ்ந்த கலக்கம், 703.
 கதுமென நோக்குதல், 561.
 கதுவாய் - குற்றம், 59, 216, 682.
 கதுவாயெஃகம், 703. [439.
 கதையுரைக்கெல்லாங் காரணன்,
 கந்தருவ மார்க்கம், 620.
 கந்தருவரும் விரும்பும் இசை, 96.
 கந்தவதி, 726.
 கந்தியன் மயில், 41.
 கந்திரவகை, 440.
 கந்து, 134, 200, 201, 230, 374,
 கந்துகத்தி, 829. [498, 548.
 கந்துகம், 826.
 கப்பணம், 161.
 கப்புடைக்கவிசினை, 461.
 கப்புரப் பனிதம், 367, 524.
 கபாலப்பள்ளி : உஞ்சை நகரின்
 புறத்தே காளவனத்தின்கண்
 உள்ள ஓர் ஆச்சிரமம், 80.
 கபிலை, 31.
 கபோதம், 134, 383.
 கம்பல், 112, 198, 254, 345-53.
 கம்பலம், 568.

கம்பலவிதானம், 327.
 கம்பலை, 48, 52, 128, 187, 195,
 343, 353, 382, 529, 534.
 கம்பலைக் கவற்சி, 209.
 கம்பலை கூற்றெதிர் கொள்ளாக்
 கொள்கைத்து, 627.
 கம்பலைத்தெரு, 108.
 கம்பலைப் புறமொழி, 402.
 கம்பலைப்பெரும்பழி, 227.
 கம்பலைமூதூர், 65.
 கம்பற்சுற்றம், 138.
 கம்பிதம்-நடுக்கமுள்ள பாட்டு, 827.
 கம்புள், 271.
 கம்மம், 54, 89, 116, 172, 176,
 216, 257, 347-8, 365, 368, 370-
 72, 396, 423, 501, 505, 507,
 523, 533, 582, 585, 603.
 கம்மர், 333.
 கம்மவாலயம், 196.
 கம்மியச்செய்கை, 504.
 கம்மியர் (கம்மியன்), 62, 139,
 223, 231, 351, 371, 396, 527.
 கம்மியர்புனைந்தகலம், 132.
 கமர்தல், 346.
 கமழ்கொள்பூமி, 31.
 கமழ்புகை, 495.
 கமழ்புகையகில், 550.
 கமுகமரத்தில் அன்னம் இருத்தல்,
 கமுகிளந்தோட்டம், 110. [14.
 கமுகின்படு, 132.
 கமுகு, 254, 337, 529, 543, 649.
 கய்ந்நல்லாளன், 317.
 கயக்கம் - கலக்கம், 82, 402.
 கயக்கோழி - நீர்க்கோழி, 271.
 கயங்கண் போழ்தல், 75.
 கயத்தி, 789.
 கயந்தலை தழீஇயபிடி, 277.
 கயநீராட்டணி, 103.
 கயம் - குளம், பள்ளம், யானை,
 75, 248, 271, 278, 531.
 கயமரம், 456.
 கயமூழ்கெருமை, 529. [373, 746.
 கயல் - எட்டு மங்கலங்களில் ஒன்று,
 கயல்புரைகண்ணி, 244.

கயலடைப்பை, 223.
 கயலன்னகண், 177.
 கயலிரியக்குளித்தல், 136.
 கயலுண்கண், 306.
 கயலேர்கண்ணி, 438.
 கயலேர்நெடுங்கண், 158.
 கயவர், 374.
 கயவர் கானம், 409.
 கயன்மிரு கண்ணி, 934.
 கயில் - மூட்டுவாய், 205.
 கயிலெருத்து, 205, 551.
 கயிற்பூண், 838.
 கயிற்பூநிலை, 333.
 கயிற்பூவரைநில்லாப் பாண்டியம்,
 கயிறிட்டளந்தபந்தர், 365. [109.
 கயிறு - நூல், 744.
 கர்ப்பக்குறிகள், 878.
 கரக்கலவறை, 7.
 கரகம், 406.
 கரடி, 226, 294.
 கரண்டம், 326.
 கரணச் சேடகம், 285.
 கரணத் தொடுங்கல், 238.
 கரண நல்யாழ், 778.
 கரண நுனித்த, 212.
 கரணம் - செயல், 184, 214, 245,
 251, 280, 418, 620, 780.
 கரணம் ஈரெட்டு, 89.
 கரணம் ஒற்றல், 598.
 கரணம் பயிற்றல், 508.
 கரணயாப்பு - போர்க்கவசம், 733.
 கரண வகை, 663.
 கரந்த உரு, 600, 668.
 கரந்தகத் தடக்கல், 74.
 கரந்தகத் தொடுங்கல், 682.
 கரந்து நலங் கவர்தல், 683.
 கரந்து நிறம் எய்தும் யோகம், 512.
 கரந்து படை, 481.
 கரந்துரை கணக்கு, 41.
 கரந்துழி, 596.
 கரந்துறை ஊர்கோள், 417.
 கரந்துறைகோள், 333.
 கரந்துறைபுள், 440.
 கரந்துறை பூவை, 41.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௦௩

கரந்தை பாழ்பட வெட்சி மிலைச்
 கரந்தொடுங்கல், 513. [சல், 278.
 கரந்தொருங்கிருக்கை, 90.
 கரப்பறை, 605, 787.
 கரப்பறை விதானம், 123.
 கரப்பறை வீதி, 12.
 கரப்பில் வண்மை, 634.
 கரம் - வரி, 7.
 கரம்பு, 531.
 கரி - சாட்சி, 78.
 கரிந்த மாடம், 499.
 கரிந்து கண் புதைத்தல், 194.
 கரிப்பிணம், 500.
 கரிப்புற் பதுக்கை, 507
 கரீஇ, 10.
 கருங்கச் சீர்ப்பு, 658.
 கருங்கட் குரல், 552.
 கருங்கட் பம்பை கொட்டல், 256.
 கருங் கடல், 108, 210.
 கருங் கடை மழைக்கண், 401.
 கருங் கண், 575, 583.
 கருங்கண் ஒருங்கு சென்றால்,
 கருங்கண் சிவத்தல், 573. [574.
 கருங்கண் புலம்பல், 392
 கருங்கண் மகளிர், 135.
 கருங்கண் வெம்முலை, 149, 451.
 கருங்கயல், 135.
 கருங்கால் நாளை, 567.
 கருங்காலிக் களி, 610.
 கருங்காற் கலிங்கம், 104.
 கருங்காற் கானம், 130.
 கருங்காற் குருகு, 271.
 கருங்காற் புன்னை, 141.
 கருங்குயிற் சேவல், 554.
 கருங்குயிற் பெடை, 466.
 கருங்குழல் கட்டல், 43.
 கருங்கேழ்க்குவளை, 465.
 கருங்கேழுண்கண், 193, 612.
 கருங்கோட்டுக் குறவர், 905.
 கருடன் விசையால் நாகம் உலத்
 தல், 213. [213, 705.
 கருடனொலிக்கு நாகம் அஞ்சுதல்,
 கருத்திற் சூழ்ச்சி, 339.
 கருத்து நிறை, 490.

கருத்து மெய் தெரிதல், 428.
 கருத்துவினைமுடிக்குங்காலம், 693.
 கருதியது முடித்தல், 362, 689.
 கருந்தடங்கண், 147.
 கருந்தலை, 662
 கருந்தாள் வாழை, 268.
 கருந்தினைக்குரல், 268.
 கருந்தொழிலாளர், 322.
 கருப்பாசம்: ஒரு காட்டாறு, 524.
 கருப்புக் கட்டி, 143.
 கருப்பூர மாலை, 492.
 கரும்படு தீஞ்சொல், 282.
 கரும்பிற் றெடுத்த தேன், 253.
 கரும்பின் ஊறல், 350.
 கரும்பின் மடல், 253, 529.
 கரும்பின் மடலிற் றெடுத்த நெய்த்
 தொடை, 253.
 கரும்புடுத்த கானல், 141.
 கரும்புடைச் செல்வன், 558.
 கரும்பும் இஞ்சியும், 336
 கரும்பும் நெல்லும், 131.
 கரும்புலை வெந்த துழவை, 355
 கரும்பேர் கிளவி, 511, 612
 கருமக் கட்டுரை, 794.
 கருமக் கடுக்கம், 482.
 கருமக் கவலை, 387.
 கருமக் கள்வர், 486.
 கருமக் காமம், 414, 778.
 கருமக் காணம், 514.
 கருமக் கிடக்கை, 218, 419, 421.
 கருமணிப் பிறங்கல், 273.
 கருமத் தியற்கை, 414.
 கருமத்து இடையூறின்மை, 633.
 கரும நாள், 93.
 கருமநுதலிய காமம், 63.
 கரும நுனித்தல், 418.
 கருமம், 189-90, 288, 307, 399,
 425, 427, 431, 436, 457, 481,
 490, 513, 521, 563, 847.
 கருமம் அறியுந் கட்டுரை, 410.
 கருமம் ஊழ்முறை பொய்யாது, 40.
 கருமமறுத்த அமயம், 67.
 கருமமன்று, 670.
 கரும மாக்கள், 713, 758.

கருமமுண்டு, 808.
 கரும விகற்பம், 32, 90.
 கரும வித்தகர், 377.
 கருமுக முசுக்கலை, 480.
 கருமுகில், 331.
 கருவரை, 282.
 கருவி கடிவாளம், கூட்டம், வாத்தியத் தொகுதி, 94, 129, 247, 659, 843.
 கருவிக் கரணம் - யாழ் வாசித்தல், கருவிக் கூற்றோர், 825. [615.
 கருவிக் கோல், 821.
 கருவித் தாக்கு, 90.
 கருவிப் பல்படை, 247.
 கருவி மாமழை, 260.
 கருவி யமைத்த செலவு, 497.
 கருவியலங்கு மயிர், 493.
 கருவிரன் மந்தி, 478.
 கருவி வானம், 619.
 கருவிளங் கோடு, 162.
 கருவினை - விளையும் செயல், 309.
 கரை - ஆடையின் கரை, 290.
 கரைதல் - சொல்லுதல், 585, 651.
 கரைபொருது உலாவுந் திரை, 534.
 கரைபோகல், 537.
 கரைவேட்டுலாம் கடல், 210.
 கல் மலை, 224, 291.
 கல்குழ் புல்லதர், 512.
 கல் முதலியன களைந்த நிலம், 365.
 கல்லதர், 189.
 கல்லலைத் தொழுகல், 464.
 கல்லறை யுறையுள், 465.
 கல்லாச் சனம், 47.
 கல்லா மாந்தர், 264.
 கல்லிடு கூடை, 790 [268.
 கல்லுட் பிறந்த கழுவாக் கதிர்மணி, கல்லுண் கலிங்கம், 786, 860.
 கல்லென் சம்மை, 380, 530.
 கல்லென் நகரம், 627. [703.
 கல்லென, 25, 45, 277, 307, 343, கல்வி, 440.
 கல்விக் கரணம், 184.
 கல்விச் சேவகம், 72.
 கல்விநீர், 933.

கல்விமாந்தர் கலித்த கௌவை, 89
 கல்வியாளர் சொல்லிசை, 111.
 கல்வியில்லார் சொற்கள் அவையிற் பயன்படாமை, 111.
 கல்வியினது அகலம், 917.
 கல்வியுங் கேள்வியும் மனிதர்க்குட கலக்கதவு, 19. [கண்கள், 521.
 கலக்க நோக்கம், 503.
 கலக்கமில் ஈறப்பு, 565.
 கலக்கமில் நிலைமை, 694.
 கலக்கவுள்ளம், 313.
 கலக்குறு சின்னீர், 220.
 கலங்கலோம்பல், 311.
 கலங்கவார் தகன்ற கள்வர், 113
 கலங்கவின் பெற்ற களிகை, 166
 கலங்கள், 612.
 கலங்காக் கற்பு, 489.
 கலங்காக் காப்பு, 256.
 கலங்காச சூழ்ச்சி, 218.
 கலங்கொடை, 97.
 கலங்கொடை பூண்டகையர், 132.
 கலசம், 8, 117
 கலத்திற்றந்த மகளிர், 157.
 கலத்தினல்லது காலின் வாராப் கலந்த சுற்றம், 690 [பல்படை, 239.
 கலந்தரு செப்பு, 333.
 கலந்தன்று, 353.
 கலந்துண்டாடுநர், 535.
 கலந்தொலை வெய்தல், 56.
 கலந்தோர் உதிர்த்த சாந்தம், 346.
 கலப்புறு சுணவர், 571.
 கலப்பேழை, 66.
 கலப்பை, 79, 118, 466.
 கலம் - ஆபரணம், கப்பல், 180, 239, 257, 305, 313, 333, 396, 444, 494, 501, 510, 594.
 கலம் திருத்தல், 222, 613.
 கலம்பூச்சரவம், 143.
 கலம்பெய் பேழை, 124, 199.
 கலம்பொழி தடக்கை, 54.
 கலவம், 607.
 கலவ மஞ்ஞை, 294.
 கலவறை, 7.
 கலவாணிகர், 313.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௦௫

கலவியால் வந்த நிறம், 535.
 கலவியுட் கலங்கல், 611.
 கலவை, 355, 497.
 கலவைக்களி யெழுதுகள், 346.
 கலவைச் சாந்தம், 346.
 கலன், 98, 110, 117, 132, 319.
 கலனணி ஆயம், 28
 கலாஅம், 154, 162.
 கலாஅய், 178, 191, 267, 532.
 கலாஅய்க் கிடத்தல், 366.
 கலாபம், 142, 251, 263, 368.
 கலாவப் பல்காழ், 875.
 கலாவம், 178, 376.
 கலாவேற் காவலன், 244.
 கலாவேற் குரிசில், 529.
 கலி, 92.
 கலிகெழு பண்டம், 404.
 கலிகெழும் ஊழி, 398.
 கலிகெழு மூதூர், 362.
 கலிகொள் ஆவணம், 10.
 கலிகொள் மன்னன், 901.
 கலிங்கசேனை : கோசம்பி நகரில்,
 தலைக்கோற் பட்டம் பெற்ற
 2500 - கணிகைமார்களுள் கற்
 புடையவர் ; மதனமஞ்சிகையின்
 தாய், 924.
 கலிங்கத்தரசன் : யுகியுடன் போர்
 செய்தபோது யானைக் கொம்
 பால் அவன் மார்பைக் குத்திய
 வன், 207.
 கலிங்கத்துக்கு ஆவி, 396.
 கலிங்கத்துக்குக் கோங்க மலர்,
 கலிங்கத்துக்கு துறை, 376. [182.
 கலிங்கத் துணி, 523.
 கலிங்கம், 56, 98, 104, 178, 182,
 217, 225, 292, 347, 376, 396,
 கலிங்க வட்டி, 124. [637, 786.
 கலித்துறை, 291.
 கலிந்த, 324.
 கலியங்காடி, 858.
 கலிழ்ச்சி, 77.
 கலிழ்தல், 69, 504.
 கலிழ்ந்த கண், 208.
 கலிழ்ந்தோள், 315.

கலினம் - கடிவாளம், 245, 493.
 கலுழன், 735.
 கலுழி, 62.
 கலை - கலவிக்குரிய கரணம், சாஸ்
 திரம், மேகலை, 30, 303, 307,
 கலைக்கோடு, 307. [312, 341.
 கலை காமுறுவி, 274.
 கலைசேர் கானம், 852.
 கலைத்தொழில் அவையம், 98.
 கலை துறைபோகிய கணிகாசாரம்,
 கலைமானேறு, 902. [923.
 கலையிற் கிகத்தல், 63.
 கலையுணர் கணவன், 477.
 கலையுணர் மகளிர், 147.
 கலையுற வகுத்த கேள்வி, 53.
 கவ்வல், 505, 507.
 கவ்விதின், 328, 384, 870.
 கவ்வை, 56, 58, 75, 151, 191,
 கவ்வையோதம், 270. [204.
 கவடு, 270.
 கவயம் - கவசம், 639.
 கவர்கணை, 322, 328.
 கவர்கணைக் காமன், 470.
 கவர்கணை நோன்சிலை, 282, 470.
 கவர்கணை வாழ்க்கை, 304.
 கவர்குரல், 294.
 கவர்குரலன்னம், 14.
 கவர்தல் - விரும்புதல், 294.
 கவர்வனர்போலக் காதலின் உய்த்
 கவரல் செல்லா, 195. [தல், 131.
 கவரி - கவரிமான், 8, 63, 108,
 117, 127, 184, 224, 226, 327,
 344, 373, 456, 550.
 கவரிப் படாகைச் சுற்றம், 115.
 கவரிமானேறு, 264.
 கவரியும் குடையும் கோலமும் மாற்
 றிச செல்லுதல், 645.
 கவரி வீசநர், 344. [524.
 கவலை - கவர்த்த வழி, 317, 409,
 கவலைப் பாசம், 430. [229.
 கவலையாற் கைவிரல் பிசைதல்,
 கவலையிற் கையறுதல், 574.
 கவவல் - சூழ்தல், 455, 493, 502.
 கவவிற் கமைந்த காமக்கனலி, 492.

கவவு - தழுவுதல், 492.
 கவவுக்கை விடாது ஒழுக்குதல், 690.
 கவவுப் பிணி, 934.
 கவவுறு காதல், 474.
 கவளம், 277.
 கவற்சி, 87, 188, 285, 318, 450,
 520, 526, 632, 645, 701.
 கவற்சி கரந்த புகற்சி, 679.
 கவற்சி மனம், 457.
 கவற்சியன், 284.
 கவற்றல், 141, 301, 543, 559.
 கவற்றுவினைப் பவழம், 44.
 கவறாடாளர், 56.
 கவறு - கைம்மரம், சூதாடு காய்,
 116, 118, 122, 326.
 கவன்றனன் இருத்தல், 555.
 கவாஅன், 69.
 கவான்முதல், 479, 855.
 கவிகை, 315.
 கவிகினை, 461.
 கவித்தல், 529.
 கவிரிதழ், 312.
 கவிழ்ந்த கலம், 510.
 கவிழ்ந்த சென்னியன், 892.
 கவிழ்ந்தெருத் திறைஞ்சுதல், 137.
 கவிழ்முகம் எடுத்தல், 70.
 கவிழல், 213.
 கவின், 290.
 கவின் அழிவு, 391.
 கவின் வாடல், 295, 316, 430.
 கவின்று, 253, 745.
 கவின - அழகையுடையன, 449.
 கவினல், 455, 933.
 கவினிய, 264, 291, 319, 321,
 கவினிய கானம், 261. [403, 688.
 கவினை, 505.
 கவுள், 247.
 கவுளகத்தடக்கிய நாரை, 567.
 கவுளில் வியர் இழிதரல், 154.
 கவுளிழி கடாம், 453.
 கவைஇ, 156, 221, 223, 368.
 கவைஇய - சூழ்ந்த, 30, 54, 80,
 124, 126, 141, 144, 502, 548.
 கவைஇயின, 163.

கவைக்க திர் வரகு, 262.
 கவைமுட் கரீஇ, 10.
 கழகம், 395, 542.
 கழங்கு, 41, 118, 222, 550.
 கழஞ்சு, 52, 128.
 கழல், 107, 394, 500, 546, 637.
 கழல், பகைவரை எள்ளி நருவது
 போல ஆர்த்தல், 658.
 கழலோன், 42.
 கழற்கால், 489, 568.
 கழற் கால் இளையர், 256.
 கழற்றல், 510.
 கழறல், 308, 405.
 கழறுகால், 225, 374.
 கழறுபு விலக்கல், 149.
 கழறெழி கவைஇய தடக்கை, 54.
 கழனிக் கண்பு, 507.
 கழனி யாரல், 567.
 கழனியும் பொய்கையும், 226.
 கழனி வினைநெல், 649.
 கழி - கயிறு, கோல், 3, 111, 535.
 கழிக்குவனன், 481.
 கழிந்தோர், 324.
 கழிந்தோர் ஈமம், 911.
 கழிநாட் காலை, 484.
 கழி நுண்ணாளர், 348.
 கழிப்பட மாடம், 199.
 கழிப்பி - கழித்து, 621, 689.
 கழிப்பிய - கழித்தற்கு, 685.
 கழிப்புநீர் ஆரல், 543.
 கழிப்பு வெள்வாள், 738.
 கழிபெருங் கடவுள், 170.
 கழிபெருங் காதல், 634, 871.
 கழிபெருங் காமம், 621.
 கழிபெருஞ் சிறப்பு, 559.
 கழிபெரு நண்பு, 761.
 கழிபெரு நன்கலம், 68.
 கழிபேரமைச்சன், 443.
 கழி பேரவா, 378.
 கழிபேருவகை, 783.
 கழிபொருள், 459.
 கழி போக்கு, 209.
 கழிமுதற் கங்குல், 400.
 கழிவுறு சுருங்கை, 501.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௦௭

கழீஇ, 16, 147, 225, 301, 409,
477, 612, 850.
கழீஇய, 175, 371, 524.
கழு - மூங்கிற் பிளப்பு, 132.
கழுக்கு நிரை, 323.
கழுக்கொழுக்கு, 845.
கழுத்திடு கழங்கு, 118. [115.
கழுத்திற் கடிகையாரம் அணிதல்,
கழுத்தைக் கட்டிக்கொள்ளல், 575.
கழுநீர், 248, 465.
கழுநீர்க் குவளை, 60.
கழுநீர்த் தாது, 154.
கழுநீர்த்தார், 882.
கழுநீர் நறும்போது, 569, 588.
கழுநீர்ப் பெருந்துறை, 159.
கழுநீர் மலருக்கு மகளிர் கண்கள்,
கழுநீருண்கண், 136-7. [465.
கழுமடிக் கலிங்கம், 396.
கழுமணி, 387.
கழுமணி மோதிரம், 450.
கழுமல், 52, 56, 65, 128, 131,
149, 174, 214, 245, 264, 267,
271, 287, 293, 320, 360,
382, 396, 430, 465, 502, 518,
கழுமாது, 823. [539.
கழுமிய காதல், 159, 511, 548,
கழுமினள், 850 [690, 779.
கழுவாக் கதிர்மணி, 268.
கழுஉச் செய்தல், 572
கழுஉ நிறம், 378.
கழுஉம், 422, 852.
கழை - மூங்கில், 163, 270, 302,
கழைக்கோல், 273. [311, 349.
கழைசேர் கானம், 225.
கழைத்தொடர், 302.
கழை முதற்கொளீஇ, 349.
கழைவளங் கவினியதிகிரி, 446.
கழைவளர் கரும்பு, 529.
கழைவளர் கானம், 306, 464.
கள் கனற்றல். 50.
கள்வர், 113, 209.
கள்வன், 46, 840.
கள்வன் கொண்ட உள்ளம், 25.
கள்வி, 22.

கள் வெப்பமுடையதாதல், 139.
கள்ளக் காதல், 512.
கள்ளக் காமம், 63.
கள்ளடு மகலே, 138.
கள்ளப் பூமி, 12.
கள்ளம், 310.
கள்ள மங்கையர், 192.
கள்ளமர் தேவி, 146.
கள்ளமொடு ஒடுங்குந் தானம், 409.
கள்ளரொடு புணர்ந்த கட்டரண்,
கள்ளவுரு, 682. [697.
கள்ளவொழுக்கு, 404.
கள்ளால் உண்டாகிய நோய் பிறி
களி, 275-6. [திற்றீராமை, 477.
களளிக் கவர்கினை, 276.
களளி வற்றல், 305.
களளின் வகைகள், 350.
களளுக்கு வெப்பமுண்மை, 139.
களளுண்ட மகளிர் தம் நிழலை
வேறு மகளிராக நினைத்தல்,
களளுண்ணாளர், 351. [146.
களளுண்ணுதலாற் கண்கிவத்தல்,
களளை வண்டு கவர்தல், 60. [463.
களங்கரை கண்டு துளங்குதல்,
களம் - போர்க்களம், 202. [642.
களம்படக் கடத்தல், 741.
களம்வேட்ட அடலருஞ் சீற்றம்,
களமர் கம்பல், 254 [629.
களர், 275.
களவு இல்லா நாடு, 746.
களி - மதம், மயக்கம், 30, 158,
களிக்கயல், 136. [296, 400, 478.
களிக்காய்ப்பறி, 344.
களிக்குரவை, 189.
களிக்குரற் புறவு, 466.
களிகை - கழுத்தில் அணியும் ஓர்
ஆபரணம், 166, 504, 686.
களிநோய், 50.
களிப்பயின் மழலை, 61.
களிமகள் இயல்பு, 139-40.
களிமயல், 142.
களியாளை, 541.
களிற்றியாளை, 343, 508, 746.
களிற்றிலக்கணம், 6.

களிற்றின நிரை, 454.
 களிற்றுக்குக் குன்று, 23, 114.
 களிற்று நுதல், 76.
 களிற்றைப்போல வெய்துயிர்த்
 களிற்றொருத்தல், 200. [தல், 21.
 களிற் டக்கிய யாழ், 67.
 களிற் டக்கிய வத்தவன், 53.
 களிற்று : உவப்பின்வரும் விளி, 86,
 334, 344.
 களிற்று காலுதைத்த பூழி, 19.
 களிற்று குழிப்படுதல், 214.
 களிற்று பாஸையில் பேய்த்தேரை
 நோக்கி ஓடல், 276.
 களிற்று பெய்வோர், 133.
 களிற்று மரலைச் சவைத்தல், 276.
 களிற்று வழங்கு தடக்கை, 7.
 களிற்றெறி கவரி, 108. [தல், 5.
 களிற்றென்பது இருபாற்கும் வரு
 களிற்றேறல், 332.
 களைஇ, 61, 284.
 களைஇயர், 526. [701, 383, 398.
 களைகண், 310, 486, 503, 662,
 களைகளை கடைசியர், 254.
 களைதல் செல்லார், 197.
 கற்கால் பயின்ற அதர், 507.
 கற்கும் நாழிகை, 86.
 கற்கும்பொழுது, 73.
 கற்குவி புல்லதர், 278.
 கற்குழிக் கொளல், 304.
 கற்கெழு கானவன், 928.
 கற்சிறைக் கோட்டம், 274.
 கற்சுனை, 329.
 கற்சுனை நீலம், 512.
 கற்படை, 216 286.
 கற்பம் - கற்பலோகம், 878.
 கற்பயில் பழுவம், 589.
 கற்பிறங் கடுக்கம், 225.
 கற்பின் மகளிர், 81.
 கற்பு, 86, 216, 358, 364, 376,
 436, 439. 441, 462, 489.
 கற்புக்கடம், 668.
 கற்புடை மகளிர் கடன், 566.
 கற்புடை மாதர், 487, 545.
 கற்புடை விழுமீன், 360.

கற்பொடு புணர்வி, 288.
 கற்றகத் தடக்கல், 365.
 கற்ற கரணம், 214.
 கற்றதுங் கேட்டதும், 521.
 கற்ற மந்திரி, 227.
 கற்ற வித்தையை அவைப்படுத்தல்,
 கற்றவை, 597. [89, 93.
 கற்றவை காட்டுதல், 89.
 கற்றறிவாளர், 100.
 கற்றறி விச்சை, 597.
 கற்றுக் கைபோகல், 596.
 கற்றுநனி நவின்ற அந்தணன், 522.
 கற்றுப்பொருள் தெரிந்த காட்சி,
 கற்றும் - கற்போம், 523. [537.
 கற்றுவீணை நவிலல், 544.
 கற்றோய் கலிங்கம், 217.
 கற்றோர், 445. [246.
 கற்றோர்க்கமைந்த கருவி மாட்சி,
 கற்றோர்க் காண்டல், 596.
 கற்றோர் மொய்த்த முற்றவை, 80.
 கறங்கல், 372.
 கறவை, 317, 425.
 கறுவுகொளாளர், 417.
 கறுவு வாயில், 499.
 கறைமாண் காழகில், 686.
 கறையடி இரும்பிடி, 277.
 கறைவாய் முரசம், 151.
 கண் - கல், தொழில், 139, 482.
 கண்கூட்டு, 482.
 கண்ம், 439.
 கண்மிசை மருங்கு, 224.
 கண்முரம்பு, 291.
 கன்றியது கடிதல், 420.
 கன்றிய மன்னர், 499.
 கன்றுகாண் கறவை, 425.
 கன்றுள்ளிய புனிற்றா, 492.
 கன்றொழி கறவை, 317.
 கன்றோம்பிச செருத்தல் செற்றிய
 தீம்பால், 253.
 கன்னமர் பள்ளி, 139.
 கன்னற் றுழவை, 355.
 கன்னன் அபிமனுடைய வில்
 நாணை அறுத்தது, 312.
 கன்னி, 228, 240, 562, 564, 578.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௦௯

கன்னிக் கடிநகர், 551.
 கன்னிக் கூழை, 43.
 கன்னிக் கோலம், 165. [743.
 கன்னி காமம் வெளிப்படாமை,
 கன்னி நன்மதில், 406.
 கன்னி நோன்பு, 562. [372, 559.
 கன்னி மகளிர், 180, 352, 356,
 கன்னிமகளிர்க்குமுன்பு ஆண்கள்
 எதிர்வாராமை, 123.
 கன்னிமாடம், 604, 747. [110.
 கன்னிமாண்டுழிநசைஇய தூதுவர்,
 கன்னிமூதெயில் நன்னகர், 914.
 கன்னிமை கழித்தற்குரிய தானம்,
 கன்னியங் கடிநகர், 598. [559.
 கன்னியங் கடிமனை, 225, 240.
 கன்னியர், 45-6, 117, 391.
 கன்னியர் ஆலவட்டம் வீசுதல், 45.
 கன்னியர்க்கொத்த ஆசுடை, 601.
 கன்னியர் காத்தல், 138.
 கன்னியாயம், 414, 548.
 கன்னிரை கானம், 402.
 கன்னி வாளை, 336.
 கனங்குழை, 46-7, 99, 150, 474,
 கனங்குழையோள், 67. [511.
 கனபொன் மாசை, 52.
 கனமணி முடி, 378.
 கனல்கதிர், 290.
 கனல்சேர் புகையகல், 175.
 கனல்புரை நோக்கம், 584.
 கனலி - சூரியன், நெருப்பு, 301,
 309, 492, 571, 590, 874.
 கனலிரும்புண்டநீர், 712.
 கனலெரி, 196.
 கனவளை, 315.
 கனவிற் கண்ட பொருளை நனவிற்
 பெற்ற நல்குவன், 191.
 கனவின் விழுப்பம், 590, 874.
 கனவினும் இல்லாமை, 746.
 கனவினும் நனவினும் இன்பம் அல்
 லது வேறு அறியாமை, 919.
 கனவு, 569.
 கனற்றல், 474, 479, 572.
 கனற்றுப் சூதல், 184.
 கனன்ற உள்ளம், 202.

கன்னற்குன்னு எழுதரும் காம
 கன்னறெழுதல், 491. [வேகம், 611.
 கனிகொள் இன்னிசை, 96.
 கனிந்த காதல், 463.
 கனிந்த காமம், 591.
 கனிபடு கிளவி, 325.
 கனியமிர்தம், 456.
 கனிவளம், 404.
 கனிவீழ்ச்சி, 286.
 கனையறப் பிணித்தசிகை, 369.
 கனையும் வேட்கை, 216.
 கனையெரி, 619.
 கா - சோலை, தோட்சமை, 79,
 431, 456, 542, 570.
 காஅட்டுப் பிடி, 304.
 காஅய், 530.
 காஅழ - மேகலை, 104. [க்கு, 634.
 காக்கைத்தொகை பகைவர் படை
 காக்கையும் கழுகும் உருவுகெட
 உண்ணுதல், 320. [153.
 காக்கையை யோட்டி யுண்ணுதல்,
 காகதுண்டகன்: இராசகிரிய நகரத்
 தின் புறத்தே ஒரு சோலையில்
 இருந்த பெரியவன்: தோற்றப்
 பொலிவுள்ளவன்; உதயன
 னது கவலையை மாற்றியவன்,
 காசியர் கோமான், 626. [544.
 காசியரசன்: இப்பெயரினர் இரு
 வர்: (1) பதுமாபதியின் தந்தை;
 உதையையோடை யென்பவ
 ளுடைய கணவன்; மிக்க சேனை
 யையுடையவன், 564, 626, 774;
 (2) நீலகேசி யென்பவளுடைய
 தந்தை, 854.
 காசு - மணி, மேகலை, 140, 144,
 165, 206, 221, 225, 251, 377,
 379, 472, 505.
 காசு கண்ணரிதல், 882.
 காசு நிழற் காட்டும் மாமை, 150.
 காசுவிரி கலாபம், 251.
 காஞ்சன மாலாய், 73, 311.
 காஞ்சன மாலை: வாசவதத்தை
 யின் உயிர்ப்பாங்கி; பேரழகி
 னள்; இனிய மொழியினள்;

தலைவியின் குறிப்பறிந்து நடப்ப
வள் ; தலைவிக்கு மனக்கலக்கம்
நேரும்போதெல்லாம் தக்க பரி
காரமொழிகளை மெல்லக்கூறித்
தெருட்டியவள் ; அவளுடைய
இன்பக்காலத்தும் துன்பக்காலத்
தும் பிரியாதவள் ; பந்து
விளையாட்டில் மிகப் பயின்ற
வள் ; இவள்பெயர் காஞ்சனை
யெனவும் வழங்கும், 86, 121,
176-7, 205-6, 220 - 22, 249,
285, 288-9, 301, 307, 312-3,
315, 334, 357, 361, 368,
467, 476-7, 496, 514, 820,
838, 841. [285.
காஞ்சனமாலேக்குத் திருமகள்,
காஞ்சனை : காஞ்சன மாலே என்
பதைப் பார்க்க.
காஞ்சியத் தெளிவு, 350. [277.
காஞ்சிர மரத்திற் ரொடுத்த தேன்,
காஞ்சுகி மாக்கள், 553.
காஞ்சுகி மாந்தர், 858, 861.
காஞ்சுகி முதியர், 203, 227, 238.
காட்சி - அறிவு, 30, 34, 61, 70,
79, 81, 125, 312, 342, 365,
437, 466, 532, 537, 852.
காட்சிக்கமைந்த மாட்சி, 687.
காட்சிக்காகா மாட்சி, 915.
காட்சிக்கொத்த கள்வன், 46.
காட்சி நிறுத்தல், 80.
காட்சி முந்துறுத்த மாட்சி, 637.
காட்சி விரும்புதல், 392.
காட்டகம், 217, 306, 320, 334,
415, 422, 442, 484, 514.
காட்டக வாழ்க்கை, 288.
காட்டல் - அறிவித்தல், கற்பித்
தல், 35, 47, 204, 251, 314,
காட்டு - குப்பைகள், 346. [778.
காட்டுக் கோழி, 277.
காட்டுகம், 313.
காட்டுப் பெருவழி கடத்தல், 260.
காட்டுமா வல்சியர், 278.
காடி, 292.
காடிகலந்த கலிங்கம், 292.

காடு - பெருங்காடு, 320, 745.
காடுதேர் முயற்சியர், 304.
காடும் புறவும், 745.
காடுறிந்து உழுத நிலம், 215.
காண்கம், 12, 75, 157, 500, 506.
காண்குறை, 33.
காண்கென்று, 899.
காண்டக, 383, 818.
காண்டக இருத்தல், 457.
காண்டகக் கூட்டல், 512.
காண்டகுவனப்பு, 550.
காண்பினிது, 523.
காணம் - காணும், 390.
காணவரக் காட்டல், 421.
காணக் காட்டல், 449.
காணம், 724, 929.
காணல் செல்லாள், 496.
காணி, 52.
காணிக்கைப் பொருள்கள், 335.
காணிக - காண்க, 866.
காணிய, 70.
காணுதல் - செய்தல், 407.
காதணி கலம், 503.
காதல், 6, 137 - 8, 147 - 8,
159, 168 - 9, 176, 204, 216,
219, 226, 259, 287, 289, 320,
329, 359, 361, 379, 396, 412-
3, 426, 430, 434, 438, 440,
443, 447, 449, 451, 463, 470,
474, 511 - 2, 516, 520, 546,
548 - 9, 553, 556, 557, 565,
576, 597, 815.
காதல் கடிகொளல், 837.
காதல் வலையாக் கைதரல், 81.
காதலர் தோழன், 701. [450.
காதலர் - கணவர், பிள்ளைகள், 168,
காதலர் புனையிருங் கூந்தல், 450.
காதலர்போலுங் கட்டுரை, 589.
காதலன், 155, 244, 260, 363,
375, 489, 521, 589. [எம், 145.
காதலன்பொறி யாப்புறுத்த வள்
காதலன் மார்பகமணந்த மடந்தை
யர், 261. [564.
காதலி - மனைவி, 430, 479, 516,

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௧௧

காதலிற் காத்தல், 402.
காதலுக்கு அன்னம், 396.
காதலுள்ளம், 335, 625.
காதலெம் - விரும்புதலுடையேம்,
காதலொடு பரவல், 175. [479.
காதற்கணவன், 511.
காதற்காளை, 227.
காதற்குமரன், 414.
காதற்குற்றம், 511. [513.
காதற்சேவிவி, 149, 177, 487,
காதற்சேவல், 13.
காதற்பெருந்தொடர், 467.
காதற்ரோழன், 431.
காதன்மக்கள், 359.
காதன்மகளிர், 435.
காதன்மகளே, 487.
காதன்மங்கையர், 168.
காதி - ஒருவகை வினை (ஐ), 734.
காதிற் குழையணிதல், 403.
காந்தட் கொழுமுனை, 449, 551.
காந்தட்டுப்பு, 468, 815.
காந்தன், 250, 265, 446, 449,
450, 465, 527.
காந்தன்முகிழ்கவற்றுவிரல், 825.
காந்தன் முகிழ்விரல், 508, 569.
காந்தளழித்தகைம்முகிழ், 46.
காந்தளுக்குக் கை, 446.
காந்தாரகன் : பாஞ்சாலராசனு
டைய பெரும்படைத்தலைவர்க
ளுள் ஒருவன், 724, 733.
காந்தார நாடு : இரத்தினபரமென்
னும் ஒரு நகரத்தையுடையது;
சிறந்த குதிரைகள் பிறக்கும்
இடங்களுள் ஒன்று, 565, 812.
காந்திமதியம்மன், 336.
காப்பமை மந்திரம், 784.
காப்பர் - காப்பவர், 9, 89.
காப்பியக் கோசம், 117.
காப்பிய வாசனை, 751.
காப்பு, 259, 329, 516, 538.
காப்புக்கடம், 30.
காப்புக் கடன் கழித்தல், 853.
காப்புடை மூதூர், 317.
காப்புடையொழுக்கு, 537,

காப்புடை வையம், 574.
காப்புப்பொறி, 319.
காப்பு வினை, 257.
காப்புள்ளுத்த மதில், 194.
காப்புறவகுத்த மனை, 225.
காப்புறு தொழில், 257.
காப்புறு பெரும்படை, 509.
காப்பொடு புணர்தல், 545.
காப்பொடு புரிதல், 325.
காம்பமை சிலம்பு, 468.
காம்பிலை வீழ்ச்சி, 822.
காம்பு, 347, 385, 468, 505.
காம்போசம்: சிறந்த குதிரைகள்
பிறக்கும் தேயத்துள் ஒன்று, 812.
காம உயிர்ப்பு வெம்மையுடைமை,
காமக்கட்டுரை, 146. [779.
காமக்கடல், 833.
காமக்கலப்பு, 476.
காமக்கனவி, 492.
காமக்கனவெரி, 28.
காமக்காதலன், 684.
காமக்காரிகை, 435.
காமக்கேள்வி, 53.
காமங்கன்றிய வேந்தன், 593.
காமங்கனிந்த கண், 147.
காமங்காலா நோக்கம், 164.
காமசரம், 828.
காமஞ் செப்பல், 167.
காமத்தன்பு, 152.
காமத்தியற்கை, 65, 510.
காமத்துக்கடை, 511.
காமத்துக்குக் கள், 50.
காமத்துக்குத் தேறல், 477.
காமத்துக்கு நெருப்பு, 492.
காமத்துக்கு விடம், 492.
காமத்துணைவியர், 450.
காமநுகர்வோர், 71.
காம நோக்கம், 363, 525.
காமப் பிணி, 414.
காமப் பெருங்கடல், 558.
காமம் - விருப்பம், 32, 63, 206,
361, 414, 520, 581.
காமம் களவினிற் கழிப்பி, 621.
காமம் காழ்க்கொளல், 65.

காமம் கைவிடல், 591.
 காமம் தடுத்தற்கரிதென்பது, 62.
 காமம், பிரிவு, துன்ப முதலியவற்
 ருல் உண்டாகும் கண்ணீர் சுடு
 தல், 147-8.
 காமமென்னும் கடல், 534.
 காமர், 329.
 காமர் காரிகை, 147, 150.
 காமர் கைவினை, 379, 389.
 காமர் கோலம், 381.
 காமர் சங்கம், 373.
 காமர் செவ்வி, 584.
 காமர் நெடுங்கண், 463, 581.
 காமர் பல்கலம், 182.
 காமர் பள்ளி, 437, 934.
 காமர் பிணையல், 474.
 காமரு திருமுகம், 368.
 காமரு நோக்கம் காணக்கூடும் ஏம
 வைகல், 928.
 காமவல்லி, 349, 582, 610.
 காமவள்ளி, 385.
 காம விருந்து, 63.
 காமவெருளி, 477.
 காம வேகத்துக்கு ஊதுலை, 572.
 காம வேகம், 479, 506, 568, 572,
 காம வேட்கை, 557, 577. [611.
 காமன், 24, 470, 923. [பது, 621.
 காமன் இசையிற்சிறந்தவனென்
 காமன் கோட்டம்: மன்மதனுடைய
 கோயில், இராசகிரிய நகரத்தின்
 புறத்தேயுள்ள சோலையில் இருந்
 தது, 544, 580, 602-3.
 காமன் துரந்தகணை, 391.
 காமனன்னவுரு, 394.
 காமனுக்குக்கொண்டவிழவு, 548.
 காமனும் விழையுங்காரிகை, 147.
 காமனெய்கணை, 368.
 காமின், 322.
 காமுறப் புனைந்த தாமம், 505.
 காமுறல், 92, 923.
 காமுறு கருமம், 436.
 காமுறுத்தல், 598.
 காமுறுதல், 274, 501, 526.
 காமுறுவி - விரும்புவன், 274.

காமுறுதல், 162.
 காய்கதிர்க்கனவி, 874.
 காய்கதிர்முத்தம், 688.
 காய்கின நெடுவேல், 516.
 காய்த்துணர், 345.
 காய்த்தொசியெருத்தின் கமுகிளந்
 காய்ந்தவர், 187. [தோட்டம், 110.
 காய்வுறு கடும்பசி, 216.
 காயப்படுதல், 552.
 காயம்-ஆகாயம், உடல், 174, 635.
 காயா, 262.
 காயுமாந்தர், 918.
 கார்க்கடலொலி சேனை ஒலிக்கு,
 கார்க்கலைக்கோடு, 307. [660.
 கார்கிளர்ந்ததுபோல் வேடர் ஆர்த்
 கார்த்தவீரியன், 736. [தல், 307.
 கார்தலைமணந்த முல்லை, 530.
 கார்துளி, 731.
 கார்தீர் நருமதை, 272.
 கார்ப்படை, 657.
 கார்ப்புனம், 526.
 கார்ப்பூ, 291.
 கார்ப்பெயலருவி, 660.
 கார்பயிலென், 262.
 கார் பணி துளித்தல், 237.
 கார்முகக் கடுமுகில், 661.
 கார்முகத்தெழுந்த கடுவளி, 233.
 கார்முழக் கின்னிசை, 201.
 கார்வளம் பழுனிக்கவினிய கரணம்,
 காரகில், 264. [261.
 காரணக் கட்டுரை, 244.
 காரணக் கிளவி, 55, 70, 536, 783.
 காரணங் காட்டல், 58, 69, 85.
 காரணம், 498, 563.
 காரணன், 439.
 காரிகை - அழகு, நங்கை, 120,
 137, 147, 150, 170, 175, 187,
 392, 396, 399, 485, 452,
 705, 931.
 காரிகை பகரும் மகளிர், 401.
 காரிகையுண்ட ஆண்மை, 23.
 காரிகை வணப்பு, 372.
 காரியம், 443.
 காரிய முடிவு, 425.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௧௩

காரிருங்கஞ்சி, 613.
 காரிருங்குன்று, 202.
 காரிருங் கூந்தல், 148, 178, 583.
 காரிருமுகில், 295.
 காரிருள், 382.
 காரொடு உறந்த வளி, 230.
 காரொலி முழக்கு, 703.
 கால் - அடிப்பாகம், காம்பு, காற்று,
 சக்கரம், மழைக்கால், முளைக்
 கால், வண்டி, 115, 180, 183,
 191, 198-9, 239, 270, 290.
 கால்கடியாளர், 194.
 கால்கிளர்ந்துராய், 270.
 கால்சீத்தெழுதல், 590.
 கால்நிலை கொள்ளுதல், 272.
 கால்பார்த்திருந்த முலை, 149.
 கால்பரிந்த கோதையர், 109.
 கால்புடைத்தெடுத்த கொடி, 107.
 கால் வல் இவுளி, 805.
 கால்வல் இளையர், 659, 725.
 கால்வல் புரவி, 662.
 கால்வலை, 436.
 கால்வளர் காலி, 195.
 கால்வீங்கிள முலை, 44.
 கால் வீழ்வது, 702.
 காலக்கரணம், 280.
 காலக்காந்தன், 450.
 காலக் குறும்பர், 335.
 காலகூடமென்னும் நோய், 280,
 காலம்கலக்கல், 500. [891.
 காலம்பார்க்கும் கருமம், 793.
 காலம்பார்க்கும் காலன், 101.
 காலமன்மை, 66.
 காலமன்றி யவிழ்ந்த குவளை, 60.
 காலமை குறங்கு, 468.
 காலமை செருப்பு, 523.
 கால வகை, 490.
 காலவி சில்லதர், 507.
 காலன், 101, 308.
 காலனுங் கடியுங் காட்சியர், 30.
 காலனொடொக்கும் ஆற்றல், 71.
 காலாட்கரும விகற்பம், 90.
 காலாட் குழாம், 259.
 காலாட் சுற்று, 90.

காலால் நிலங்கிளைத்தல், 205.
 காலிடு தளர்ச்சியர், 194.
 காலியல் இவுளி, 732.
 காலியற் செலவு, 497, 550.
 காலியற் புரவி, 127, 323.
 காலிரும்பிடி, 107.
 காலிற்கடிய யானை, 183.
 காலினியங்குநர், 304. [வம், 180.
 காலினும் கலத்தினும் தந்த செல்
 காலினும் கையினும் படைத்
 தொழில் பயின்ற யானை, 183.
 காலேந்திரம், 349.
 காலே, 29, 749.
 காலேக்குக் கடற்கரை, 29.
 காலே நகர்புகுதல், 238.
 காலே நீங்கிய யாமம், 295.
 காலையிற்பொய்கையிற்புள்ளொ
 லித்தல், 29. [மும், 574.
 காலையும் பசலும் மாலையும் யாம
 காலையெழுதல், 304.
 காலொடு பொலிந்த கட்டில், 689.
 காவதம், 247, 258, 288.
 காவயிற் பெற்றோன், 911.
 காவல், 289, 323.
 காவல் கொள்ளல், 373.
 காவல் பூண்ட கடம், 457.
 காவல் போற்றல், 307, 456, 528.
 காவல் வேந்தன், 593.
 காவல குமரன், 381, 545.
 காவலர், 99.
 காவலர் கரிப்பினம் காணமை,
 காவலர் கொள்ளும் கா, 563. [500.
 காவலன், 329, 428, 499.
 காவலன் கலங்கல், 570.
 காவலன் பணி, 238, 552.
 காவலன் மகள், 59, 217, 222,
 244, 476, 496, 514.
 காவலாட்டியர், 85.
 காவலாடவர், 259.
 காவலாளர், 49, 88, 555, 210,
 காவலாளன், 232, 596 [593-4.
 காவலினையர், 373.
 காவலோம்பல், 285, 300.
 காவற் காளையர், 234.

காவன் மறவர், 640.
 காவன் மன்னன், 105.
 காவன் மாக்கள், 203.
 காவனெஞ்சம், 558.
 காவீ, 321.
 காவீதிக் கணம், 910.
 காவீதிப் பட்டத்துக்கு அறிகுறி
 யான பொற் பட்டம், 180.
 காவீதிப் பட்டம், 361.
 காவீதி மாக்கள் 689.
 காவீன் செல்வம், 585. [566.
 காவீன் மருங்கிற் கவினிய முல்லை,
 காவீனுட் பொலிந்த மாடம், 574.
 காவீனுள் நிகழ்ந்தது, 633.
 காழ்-ஆரம், காம்பு, குத்துக்கோல்,
 கைம்மரம், கொட்டை, தூண்,
 முத்துவடம், வடம், வயிரம்,
 விதை, 21, 28, 39, 62, 107-9,
 122, 164, 176, 188, 193, 195,
 289, 348, 387, 448, 493, 498,
 598, 609, 927
 காழ்க்கோவை, 384.
 காழ் சோர்தல், 432.
 காழ்த்தல், 302, 399.
 காழ்த்திப்பிலி, 269.
 காழ்த்துருக்கம், 635.
 காழ்நகை, 241.
 காழ்நிரை, 505.
 காழ்ப்படல், 65,
 காழ்மண்டெஃகம், 657.
 காழ் முதல், 368.
 காழகத் தொன்னூல், 365.
 காழகம், 139. [635, 859.
 காழகில், 128, 269, 293, 326,
 காழகில் நறும்புகை, 549.
 காழகில் நுண்ணயிர், 195.
 காழகிற் குறை, 494.
 காழமைகழைத் தொடர், 302.
 காழமை குழிசி, 246.
 காழார் வனமுலை, 927.
 காழாரெஃகம், 723.
 காழிருள் வீடு, 162.
 காழில் பஞ்சி, 289.
 காழில் பொத்து, 188.

காளக் கடவுள் : மகா காளேசுவ.
 ரென்னும் சிவலிங்கப்பெர
 மான் ; காளமுனிவரென்ற ஓர்
 முனிவருமாம், 80.
 காள சமணன் : ஐவகைச்சமயத்தா
 ரைவென்று சாங்கிய மதத்தைத்
 தாபித்தவன், 80. [ஒற்றன், 761
 காளமயிடன் : ஆருணியரசனுடைய
 காளவனம் : (1) உஞ்சைநகரத்தின்
 புறத்தேயுள்ளது ; மகாகாளவன
 மென்று வேறு தூல்களிற் கூறப்
 படும் ; (2) உதயணன்பால் அன்
 புடைய இலாமயன் இருந்த
 வனம், 80, 520, 524.
 காளே, 156, 163, 227, 328, 589.
 காற்படை, 319. [701
 காற்பிடி, 187.
 காற்பெரு மாடம், 198.
 காற்றிற் குலையாக் கடும்பிடி, 203.
 காற்றினொடெழுந்தளரி, 204. [196.
 காற்றுத் துணையாக எரிபரவுதல்,
 காற்றுப் பொறி, 204. [402.
 காற்றும் எரியும் கலத்தல், 234,
 காற்றெறி வாழை, 193.
 காற்றெனக் கடாஅய், 234.
 காற்றென நெருப்புத் தோன்றுதல்,
 காற்றெனவுராஅய், 251. [233-4.
 காற்றொடு கலந்த கார், 201.
 காற்றொலி, 201.
 காளேய் சாவி, 254.
 கான்சேர் பெருவழி, 404.
 கான்யாறு, 460, 464, 524.
 கான்று, 290.
 கானகக் குறும்பு, 225.
 கானத்தகில், 335.
 கானத்தீ, 196, 496.
 கானத்துக்கரந்த சேக்கை, 299.
 கானத்தோர், 308.
 கானப்பன்றி, 276.
 கானம் - இசை, காடு, சோலை,
 254, 295, 302, 306, 310, 315,
 320, 322, 339, 415-6, 430,
 435-6, 454, 481, 484, 507,
 524, 890.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௧௫

கானம் தீமண்டல், 311.
 கானம் நீந்தி, 767.
 கான யானை, 440.
 கானல் - மலையைச் சார்ந்த சோலை,
 111, 137, 141, 266.
 கானவர், 310, 313.
 கானவர் மகளிர், 452.
 கானவன் கைக்கோலுமிழ்ந்த சிறு
 கான வாழை, 530. [தீ, 928.
 கான வேட்டுவர், 312. [டல், 266.
 கானற் பெருமரங் கண்ணுற மாட்
 கானிரி மயில், 197. [409.
 கானும் யாரும் தலைமணத்தல்,
 கானுறை மகளிர், 460.
 கானெடுமனை, 79.
 கிடக்கை, 247, 398, 419, 421.
 கிடங்கில் - அகழி, 709.
 கிடங்கு, 255, 515. [931.
 கிடுகு - மேற்றட்டி, 39, 215, 246,
 கிடை - கல்விச்சாலை, 89, 134,
 172, 195, 348. [470.
 கிடைஇ - கிடத்தி, கிடந்து, 130,
 கிடைப்போழ்ப் பந்தம், 160.
 கிண்கிணி, 39, 42, 44, 52, 62,
 102, 117, 121, 135, 138, 176,
 224, 352, 358, 392-3, 427,
 462, 474, 506-7, 532, 547,
 559, 681.
 கிண்கிணி அடியிலேத்தல், 27.
 கிண்கிணிக் கணைக்கால், 140.
 கிண்கிணிக்குத் தவளை, 291.
 கிண்கிணிக்குப் போது, 130.
 கிண்கிணி சிலம்பொடார்த்தல்,
 கிண்கிணித்தார், 348. [226.
 கிண்கிணித்துகளைகற்றல், 478.
 கிண்கிணிப் புதல்வர், 195.
 கிண்கிணியரவம், 164.
 கிணறு, 11.
 கிம்புரிக்கு வில், 386.
 கிரந்தம் விளம்பிய நாவினர், 524.
 கிரிகை, 360, 369.
 கிரிசை, 195, 466, 676, 910.
 கிரிசையின் வழாஅ வாய்மை, 179.
 கிழங்கு, 269.

கிழத்தி, 494, 498.
 கிழத்தீ, 496.
 கிழமை, 317, 376, 795.
 கிழமையிற் கெழுவுதல், 57.
 கிழவர், 387.
 கிழவன், 248, 465.
 கிழவோள், 436.
 கிழி - படம், 195, 370, 683.
 கிழித்துகிற் பஞ்சி, 252.
 கிழியிடம், 332.
 கிள்ளல், 461.
 கிள்ளாவாய் உகிர்க்கு, 780.
 கிளத்தல் - வெளியாகச் சொல்லல்,
 கிளரி, 82. [443, 457, 560, 653.
 கிளரிழை, 73.
 கிளரொளி வனப்பு, 39.
 கிளவி, 8, 139, 247, 263, 284,
 294, 314, 319, 325, 376,
 394, 452, 491, 498, 511,
 522, 525, 527, 536, 573,
 587, 599.
 கிளி, 110, 326, 452, 466, 550,
 கிளிக்குப்பாலூட்டல், 26. [620.
 கிளிக் கூடு, 41, 118.
 கிளிப்பயிரன்ன மழலை, 61.
 கிளியின் மழலை, 254, 453.
 கிளிவாய், 469.
 கிளை - சுற்றம், 190, 341.
 கிளைஇ, 205.
 கிளைஞர், 113.
 கிளைத்தல் - தோண்டல், 277.
 கிளைத்திறம், 74.
 கிளைப்பெருந் தொடர்ச்சி, 694.
 கிளைமை, 633.
 கிளைமைக் குணம், 695.
 கிளையறச் சடுதல், 701. [885.
 கிளையில் மன்னர் - பகையரசர்,
 கிளையுடைப் பூசல், 309.
 கிளையிற் பெயர்த்தல், 236.
 கின்னர கீதத்துக் கேள்வி மாந்தர்,
 கின்னரர், 754. [95.
 கீண்டு, 270.
 கீத ஆசிரியர், 98.
 கீத சாலை, 45, 73, 395.

கீதத்தோதை போகிய யாழ், 95.
 கீதம் சிதையப் பாடல், 140.
 கீத வித்தகம், 98.
 கீழ் எழுந்த நேர்துகள், 909.
 கீழ் கடலிற் பவழம் பிறத்தல்,
 கீழ்த் திசை, 366. [469.
 கீழ் மேல் வருதல், 556.
 தருகும் ஊறல், 161.
 குங்குமக்குவை, 124, 173.
 குங்குமக் குழங்கல், 158.
 குங்குமக் குழையல், 346.
 குங்குமக் குற்றி, 635.
 குங்குமக் கொடி, 475.
 குங்குமக் கொழுஞ்சேறு, 150.
 குங்குமத் தாது, 269.
 குங்குமம், 224.
 குங்குமமேந்திய கூனார், 224.
 குச்சரக் குடிகை, 836.
 குசைத்தொழிற் கூத்தன், 213.
 குஞ்சம், 117.
 குஞ்சர எருத்துக்குடை, 790.
 குஞ்சர ஏற்று, 87.
 குஞ்சரக் கொணம, 732.
 குஞ்சரச் சேரி, 9, 88.
 குஞ்சரத் தடக்கை, 380.
 குஞ்சரத் தானம், 760.
 குஞ்சர மருப்புக்குறி, 207.
 குஞ்சர முகம், 366.
 குஞ்சர வேட்டம், 410.
 குஞ்சி, 369.
 குஞ்சித் தோடு, 588.
 குட்டக் கோணம், 542.
 குட்டம் - ஆழம், 136, 140, 286,
 குட்டமாடிக் குளிர்தல், 198. [583.
 குடக்கு, 366.
 குடக்கோங்கிய அத்தம், 21.
 குடகடற் பிறந்த பவழம், 332.
 குடங்கை, 144, 377, 471.
 குடங்கையிற்றழிஇ, 205.
 குடத்திற்றந்த தலைப்பூ நறுநீர்ச்
 குடநீர் தூவுதல், 377. [சிறப்பு, 240.
 குடம் - சிவிகையின் ஒருறுப்பு,
 தூணின் ஓர் உறுப்பு, 39, 122,
 142, 373, 383.

குடம்புரையமிழ்தம், 268.
 குடம்பை-கூடு, 162, 248, 295.
 குட முழவு, 616.
 குடர்கள், 214.
 குடர் சிதறல், 211.
 குடர்கூடு மருப்பின, 351.
 குடர்வயிற்கிடந்த குழவி, 877.
 குடவரை, 290.
 குடிக்கணி கொடுக்குங் கொற்றம்,
 குடிக் கதுவாய், 59. [349.
 குடிகளைப்புதல்வர் என்றல், 338.
 குடிகெடுத்தல், 100.
 குடிகெழு குமார், 89, 92.
 குடிகெழு வளநாடு, 270.
 குடிகெழு வளமனை, 406.
 குடிகை, 714.
 குடினைக்கு மதி, 448.
 குடித்தலைமை, 92. [வன், 912
 குடி தொலைவழி ஊன்றும் புதல்
 குடிப்பகையாளர், 703.
 குடிப்பெருங்கிழத்தி, 800.
 குடிப் பெருந்தேவி, 432.
 குடிபுறங் காத்தல், 921.
 குடிமுதல், 335. [தல், 741.
 குடியுங் குழுவும் அடியுறை செய்
 குடியோம்பியற்கை, 217.
 குடிவலித்தல், 100.
 குடிவிளக்குறூஉங் கொடி, 100.
 குடுமி - உச்சி, தலை, 75, 743.
 குடுமிக் கூந்தல், 743.
 குடுமி நெற்றிவயவன், 301.
 குடை, 108, 322, 327, 342, 381.
 குடைக்கீழ்க் காமுறக் கலத்தல், 92.
 குடைக்கு மதி, 302, 332, 381, 388.
 குடைகவித்தல், 372, 380, 388.
 குடைதல், 377, 583.
 குடைந்தாடாவம், 165.
 குடை நிழற்றல், 332.
 குடை நிழற்றாணை, 356.
 குடையந்திரத்தால் இயங்கல், 348
 குடையின் வருணனை, 523.
 குடைவனார், 535.
 குடைவனள், 177.
 குடைவீற்றிருந்த குழவி, 16.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௧௭

குடைவு, 14.
 குண்டகம், 532.
 குண்டகன் கிடக்கைக் குடகடல்,
 குண்டலம், 140. [247.
 குண்டிகை, 79.
 குண்டிகைக்குக் கொட்டம், 192.
 குண்டு - ஆழம், 285.
 குண்டுகயம், 782.
 குண்டு சுனை, 286, 460.
 குண்டு துறைக்காவலர், 159.
 குண்டு நீர்க்குமரி, 514.
 குண்டு நீர் யமுனை, 431.
 குணக்கு, 365.
 குணஞ் சிதைந்த வேழம், 193.
 குணத்து முறைவகை, 52.
 குணதிசைக் கோணம், 355.
 குணம் பழித்தல், 59.
 குணம்புரி தோழர், 523.
 குணமலை, 290.
 குத்தல், 277,
 குத்திய - குத்துக்கோ லுடனே
 குத்துமுனை, 373. [செய்த, 94.
 குதிரை, 235.
 குதிரைக்கு ஓதியநூல், 493.
 குதிரைக்குக் காற்று, 323.
 குதிரைக்குப் போர்வை யணிதல்,
 குதிரைப்படை, 516. [659.
 குதிரைப் பந்தி, 402, 607.
 குதிரை மருப்பு, 536. [245.
 குதிரையின் செலவுக்குக் கணை,
 குதிரையின் முகத்தில் கட்டிய மயி
 ருக்குக் கடற்றிரை, 659.
 குதிரையின் முகத்தில் கோண வட்
 டம் அணிதல், 659.
 குதிரையின் வருணனை, 245, 493,
 குதிரையேற்றம், 90. [659.
 குதிரை விலைபகரல், 637.
 குந்தக் கடைமணி, 207. [731.
 குந்தம் - கைவேல், 214, 493, 660
 குப்பாயம், 159, 332.
 குப்புறுதல், 664, 703.
 குப்பை, 344, 366-7.
 குப்பை கிளைப்பருக் கோழி, 612.
 கும்பத்திடு பூந்தாமம், 246-7.

கும்பம் - யானை மத்தகம்; 183, 246,
 889.
 கும்பன் : ஆருணி யரசனுக்குக்
 கண்மணிபோன்றவனும் திண்
 ணிய அறிவையுடையவனுமாகிய
 ஒரு வீரன்; பாஞ்சாலராசன்
 இறந்த பின்பு கோசம்பி நக
 ரத்தே கொல்லப்பட்டான், 738.
 குமரர், 87, 97, 449.
 குமரரை அணங்கும் மாதர், 38.
 குமரன், 56, 66, 73.
 குமரித் தீர்த்தம், 79.
 குமரித் துறை, 903.
 குமரியாடுதல், 514.
 குமார காலம், 923.
 குமிழ் குமிழ்த்தல், 42.
 குமிழ்த்தல், 223.
 குமுதம், 385.
 குமைத்தல், 183.
 குய்ம்மனத்தாளர், 501.
 குய்வளம், 354.
 குயம் - குசம், 821.
 குயமகனில்லம், 406.
 குயில், 110, 456.
 குயில்புரைகொளு, 347.
 குயில் புன்னைத்தாது ஆடுதல், 554.
 குயில் பூங்கோதை, 205.
 குயிலல், 376, 387, 501, 505. [554.
 குயிலின் கண்ணுக்குக் குன்றிமணி,
 குயிலின் நிறத்துக்கு நீலமணி, 13.
 குயிற்சேவல், 13, 554.
 குயிற்புணர் மகிழ்ச்சி, 554.
 குயிற்பெடை (குயிற்பேடை), 13,
 குயிற்றல், 504, 507, 541. [466.
 குயின்மொழிச் செவ்வாய், 832.
 குரக்கினம், 306.
 குரங்கல் - தாழல், 213, 621.
 குரங்கின் மகக்கோள், 68.
 குரங்கு, 270, 483.
 குரங்கு நடைக்களிறு, 276.
 குரம், 109.
 குரம்பை, 446.
 குரல் - கதிர், கொத்து, 96, 145,
 177, 205, 268, 305, 454, 745.

குரல்விளி ப்யிற்றி, 248.
 குரலோர்த்துத் தொடுத்த குருசில்,
 குரவம்பாவை, 461, 882. [620.
 குரவர், 798.
 குரவர் குற்றங் காத்தல், 420.
 குரவருக்கு முடி, 429.
 குரவின் பாவை, 329.
 குரவு, 270, 275, 446, 527.
 குரவு, தளவு, குருந்து என்பவை
 அரவின் எயிற்றுக்கு, 261.
 குரவை, 189, 221, 226, 462, 478.
 குரவை தூங்கல், 144.
 குரவை யாடல், 453.
 குரற் கூந்தல், 146.
 குரா, 302.
 குராஅ நீழல், 462.
 குராஅம்பாவை, 506.
 குரால், 17.
 குரிசில், 328.
 குருக்கத்தி, 198, 269, 446, 471.
 குருக்கத்தித் தளிரைக் கையிற்
 பிடித்தல், 555, 570. [73.
 குருக்கத்தி படர்ந்த புன்கமரம்,
 குருகின் பக்தர், 168.
 குருகு - குருக்கத்தி, நாரை, 73,
 162, 168, 253, 293.
 குருகுலக் குருசில், 891.
 குருகுலத்தரசன், 441, 642.
 குருகுலத்திறை, 736.
 குருகுலத்தைவர், 669.
 குருகுலம் : சைன தூல்களிற் கூறப்
 படும் ஐவகைக் குலங்களுள்
 ஒன்று, 807, 812.
 குருசில், 64, 103, 300, 311, 313,
 316, 362, 394, 420, 442, 482,
 491, 500, 529, 539, 546,
 563-4, 578, 597-8, 625.
 குருதிச் செம்புனல், 215.
 குருதிப் புனல், 213, 662.
 குருதியில் அழுந்தும் யானைக்கோட்
 டிற்குச் செவ்வானத்திலழுந்தும்
 பிறை, 661.
 குருந்து, 261, 269, 446.
 குரும்பை, 27.

குருவிக்கவர்ச்சி, 822.
 குரை : அசை, 111.
 குரைத்தல் - முழங்கல், 302.
 குரைத்தெழும் துகள், 109.
 குல்லை, 446.
 குலக்கு - குலத்துக்கு, 922.
 குலங்கெழு குமரர், 3.
 குலங்கெழு குருசில், 311.
 குலத்திற்கேற்பக் கூறுதல், 72.
 குலத்திற் சிறியவன், 340.
 குலத்தின் நிகர்த்தல், 645.
 குலத்தினும் குணத்தினும் நண்பி
 னும் நிகர்த்தல், 236.
 குலத்துக்கு விளக்கு, 922. [375.
 குலத் தூய்மைக்குச் சங்கும் பாலும்,
 குலத்தொடு புணர்ந்த நலம், 365.
 குலத்தொடும் வாரா விச்சை, 617
 குலந்தாங்குதல், 499.
 குலநல மகளிர், 915.
 குலப்பகை, 518.
 குலப் பிறப்பு, 457.
 குலப்பெருந் தெய்வம், 382.
 குலப் பெருந்தேவி, 929.
 குலம் - கோயில், 381, 489, 740.
 குலமகள், 343. [92.
 குலமகள் பயந்த குடிகெழு குமரர்,
 குலமுதலியவற்றால் ஒத்த காதல்,
 குலமுதற்கிறைவன், 442. [6.
 குலனும் செல்வமும், 594.
 குலா, 348, 383, 817.
 குலாஅய், 177, 267, 385, 502,
 543, 585, 612, 719.
 குலாஅய்க்கிடந்த கோணம், 366.
 குலாஅய்க்கிடந்த புருவம், 165.
 குலாஅய, 475.
 குலாத்தருகலிங்கம், 178.
 குலாய், 497, 819.
 குலாவிர்கமைந்த சந்தி, 349.
 குலிகப் புனல், 202.
 குலிகம், 161.
 குலை, 212, 543.
 குலைக்கமுகு, 336, 409.
 குலையெடுத்த காந்தள், 449.
 குலைவாழை, 337, 513.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௧௯

குவடு, 225.
 குவளை, 142, 248, 417, 465.
 குவளைக் கண்ணி, 124.
 குவளைக் கோதை, 224.
 குவளைதாழியுண்மலர்தல், 551.
 குவளைப் பன்மலர், 529.
 குவளைப் பாசடை, 137.
 குவளைப் பெரும்பொதி, 60. [864.
 குவளைமலர் பிடித்தல், 125, 551,
 குவளைமலருக்கு மகளிர் கண்கள்,
 குவளை யுண்கண், 634. [465.
 குவிப் பூங்கையினை, 62.
 குவிமுகை, 527.
 குவிமுலை, 832.
 குவிமுலைச் சாந்தம், 585.
 குவை - பரணி, 124, 173.
 குவைக்களம், 92.
 குழங்கல், 158.
 குழங்கற்சாந்தம், 181, 527. [662.
 குழம்பாகிய அள்ளற்செஞ்சேறு,
 குழல், 43, 93, 107, 118, 326.
 குழல் இசைத்தல், 543.
 குழல் திரண்டு அணவரும் எருத்து,
 குழல்படுகுஞ்சி, 882. [701.
 குழல்வாய்த் தும்பி, 456.
 குழலும் யாழும் முழுவமும், 139.
 குழலிக் கோலம், 290. [பல், 808.
 குழவி கொள்பவரின் நாட்டை ஓம்
 குழவிஞாயிற்றெழில் இகந்தெள்
 ளும் திருமுகம், 301.
 குழவி ஞாயிறு, 23.
 குழவிப் பாவை, 383. [205.
 குழற்குரல் வணரும் எருத்து,
 குழற்சிகை, 431.
 குழற் பங்கி, 62.
 குழன்ற குஞ்சி, 786.
 குழன்றது கூந்தல், 826.
 குழாஅம், 159, 320, 389, 393.
 குழாஅ மகளிர், 144.
 குழி, 225.
 குழிசி, 105, 246, 333, 384.
 குழித்தலைப் புதல்வர், 394.
 குழிப்பட் டாழல், 508.
 குழிப்படு களிறு, 214.

குழிப்படு வேழம், 335.
 குழிவாய் நெய்தல், 248.
 குழீஇ - குழுவீ, 25, 111, 262,
 338, 374, 381, 422, 433, 466,
 498, 509, 697, 732, 754.
 குழீஇய, 188, 236, 263.
 குழீஇய செல்வம், 106.
 குழீஇயது, 513.
 குழு, 455.
 குழுக்கள், 58.
 குழுமின, 322.
 குழுவினோர்கட்குத் தலை, 637.
 குழுஉக்களியானை, 850.
 குழுஉக் குடிப்பதி, 409.
 குழுஉக்கொண்டண்டல், 435, 699.
 குழுஉத்திரை, 75.
 குழை, 231, 262, 372, 378, 474,
 496 - 7, 500, 522.
 குழைஇ, 270. [முகம், 706.
 குழைக்கணிகொண்டகோல் வாண்
 குழைக்காது, 548.
 குழைக் காமன், 544.
 குழைக்கு வியாழன், 503.
 குழை திருத்தல், 99.
 குழைப் பிரசம், 276.
 குறையணி காது, 492.
 குழையர், 460.
 குழையல், 346.
 குழையன், 104.
 குளம்பிளகல், 122.
 குளம்பு, 132.
 குளம்பு நிலனுறுத்தல், 126.
 குளம்பும் கோடும் பொன்னுறுத்
 திக் கோதானம் செய்தல், 132.
 குளமும் பொய்கையும், 259.
 குளவி - காட்டுமல்லிகை, 265,
 குளன், 531. [447.
 குளித்த மகளிர், 377.
 குளித்தல், 583.
 குளிர் சுணைப்பாறை, 454.
 குளிர்நீர் குடைதல், 573.
 குளிர்நீர் நெடுங்கடற்கொண்ட
 அமிழ்து, 701.
 குளிர்நீர் யமுனை, 698.

குளிர்நீர் வரைப்பு, 592.
 குளிர்ப்பக கூறல், 742.
 குளிர்ப்பத் தைவரல், 284.
 குளிர் பு - குளிர்ந்து, 490.
 குளிர்மதி முகத்தி, 492.
 குளிர் மலை, 266.
 குளிர் முத்து, 316.
 குளிர்முற்றாவி, 490.
 குளிர்ருவி, 530.
 குளிரி, 497.
 குளிரை (குளுவை) - ஒரு பறவை,
 குளிறுபு முழங்கல், 896. [271.
 குளீஇ, 383.
 குற்றங் காத்தலிற் குரவர், 420.
 குற்ற நலத்துக் குறிப்பு, 301.
 குற்றமில் பெரும் புகழ், 297.
 குற்றி, 117, 635.
 குற்றேல்-குற்றேவல், 3, 700. [575.
 குறங்கு, 41, 126, 386, 468, 547,
 குறவர், 268, 313, 462.
 குறவர் இதன்மிசை எரிகொளுவல்,
 குறவர் குறைத்த புனம், 162. [264.
 குறவர் மகளிர், 266.
 குறள், 118, 805.
 குறள் வயிளோக்கார், 199.
 குறளர்க்கு ஆமை, 225.
 குறளி, 821.
 குறி - அடையாளம், 124, 191.
 குறிக்கொளல், 207.
 குறிக்கோள், 436.
 குறிகோட் கூறிய நெறி, 912.
 குறி கோளாளன், 76.
 குறிஞ்சி, 447, 530, 786.
 குறிஞ்சிக் குரவை, 453.
 குறிஞ்சிக் கொழுநிலம், 267.
 குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய மரங்கள்,
 264-5.
 குறிஞ்சிப் பெருந்திணை, 267.
 குறிஞ்சி முதலாய பன்மரம், 621.
 குறிஞ்சியும் முல்லையும் மயங்குதல்,
 குறிப்பறிந்தணிதல், 451. [745.
 குறிப்பறிந்தொழுகல், 914.
 குறிப்பிற் பிரியாப் புணர்ச்சி, 465.
 குறிப்பிற்று, 571.

குறிப்பின் வாரா நோக்கு, 528.
 குறிப்பினது நிலைமை, 297.
 குறிப்பினை, 376
 குறிப்பு, 341, 491. [927.
 குறிப்புடை வெந்நோய்-காமநோய்,
 குறிப்பு நனி நோக்கல், 179.
 குறிப்பு மறைத்தொடுக்கல், 574.
 குறிப்பு மனத்தடக்கல், 572, 576
 குறிப்புவயின் வாராளர், 477.
 குறிப்புவரை, 270.
 குறிப்புவழி. ஓடல், 546.
 குறிப்பெயர், 77
 குறிப்பெழுத் தோலை, 297.
 குறிப்பொடு கொளுத்தல், 413.
 குறியிருத்தல், 837.
 குறியிற் பயிர்தல், 760.
 குறியுடைக் கொடியர், 657.
 குறிவயிற் காணாமை, 14.
 குறிவயிற் பிழையாமை, 637.
 குறிவயிற் புணர்தல், 625.
 குறிவயின், 313, 417.
 குறிவழி, 257, 299.
 குறிவெங் காதலன், 145.
 குறுக்கை - புவி, 493.
 குறுக்கை வான், 225.
 குறுகல் செல்லார், 451.
 குறுகிய நடு, 575. [267.
 குறுஞ்சி (குறிஞ்சி)ப் பெருந்திணை,
 குறுஞ்சினைப் புண்ணை, 554.
 குறுதல், 449, 453.
 குறுந்தாட் குரவு, 527.
 குறுந்தார், 585.
 குறுந்தொடி மகளிர், 248.
 குறுநடைப் புறவு, 862.
 குறுநில மன்னர், 726.
 குறுநெறிக் கூழை, 470. [223.
 குறுநெறிக் கொண்ட கூந்தல்,
 குறும்பர், 188, 319, 335, 748.
 குறும்பரற் குன்றம், 275.
 குறம்பு, 225, 288, 295, 313, 335,
 409, 811.
 குறம்புரிக் கொள்ளல், 624.
 குறம்புழை, 87, 607, 709.
 குறும்பொறை பிடிசுளுக்கு, 114.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௨௧

குறுமகள், 470, 550, 564, 852,
குறுவாய்க் குண்டு சுனை, 460. [882.
குறுவியர், 826.
குறை - காரியம், குற்றம், துண்டம்,
34, 54, 56, 203, 490, 494,
596-7, 624, 744, 796, 808,
குறைந்த கூந்தல், 194. [849.
குறைப்பிணம், 501.
குறை மகன், 400.
குறையா விழுப்பொருள், 739.
குறையுடை யுள்ளம், 219.
குறையுடையோர், 916.
குறையுறு கிளவி, 92.
குறைவில் செல்வம், 369.
குன்றகச் சாரல், 288.
குன்றகம், 509.
குன்றச சாரல், 313, 478.
குன்றம் களிற்றுக்கு, 114.
குன்றயற் பரந்த அருவி, 530.
குன்ற வெண்மணல், 144.
குன்றாக் கற்பு, 436.
குன்றாக் கோயில், 588.
குன்ற வனப்பிற் கோடபதி, 620.
குன்றிச் செங்கண், 554.
குன்று கண்கூடிய குழாஅம், 389.
குன்றுடைப் பெருநாடு, 188. [592.
குன்றுபல வோங்கிய வரைப்பு,
கூஉம், 26, 262. [748, 847, 926.
கூஉய், 86, 100, 131, 233, 262,
கூகை உட்குத்தக உரைத்தல்,
கூகைக் கடுங்குரல், 683. [613-4.
கூகை வந்துலாஅய், 613.
கூட்டத்துக்கு வெள்ளம், 123.
கூட்டம் - பொருத்துவாய், 686.
கூட்டமன்னர் - சங்கமன்னர், 638.
கூட்டமைத்தல், 358, 867, 523.
கூட்டமை தீ, 867.
கூட்டமை விரல், 185.
கூட்டிடம், 328.
கூட்டிடைப் பட்ட புலி, 884.
கூட்டு - கொள்ளை, 189.
கூட்டு விரல், 680.
கூட்டு வினை, 527.
கூட்டொடு பொலிந்த வேல், 171.

கூடக் கூம்பு, 138.
கூடப் பரப்பு, 384.
கூடம், 122, 175, 333, 448, 541.
கூட மூன்றிய காழ், 432.
கூடு, 225.
கூடு குலைக்கமுகு, 529.
கூடுங் குறிப்பு, 459.
கூடுதலும் பிரிதலும், 454.
கூடுமதியன்ன முகம், 469.
கூத்தப் பள்ளி, 836, 843.
கூத்தர், 214.
கூத்தன், 213.
கூத்தாடிடம், 857.
கூத்தி, 59.
கூத்தியர் இருக்கை.
கூத்தியர் குழு, 910.
கூத்து, 67.
கூத்துறை சேரி, 402.
கூதாளம், 446, 527.
கூந்தல் அவிழ்தல், 181.
கூந்தல் சோர்தல், 378.
கூந்தல் தன்கையில் நாற்றல்
கூந்தல் புல்லென விரிதல், 4
கூந்தல் முடித்தல், 583.
கூந்தல் வாருதல், 181.
கூந்தல் வேய்ந்த கோதை, 249.
கூந்தலணிந்த சென்னி, 533.
கூந்தலில் நறுமண்ணைத் தேய்த்துக்
கொள்ளல், 136.
கூந்தலுக்குக் கருமணல், 164.
கூந்தலுக்குப் பிடியினது கை, 148.
கூந்தலுக்கு மணி, 84, 102, 145,
389, 470, 500, 589.
கூந்தலுக்கு மழைக்கால், 500.
கூந்தலுக்கு மேகம், 165.
கூந்தலுள் நறுநெய் நீவல், 743.
கூந்தலுள் வண்டு துயிலல், 526.
கூந்தலை அணிசெய்யும் முறை, 502.
கூந்தலைக் கணவர் புனைதல், 450.
கூந்தலைத் திருத்தல், 222.
கூந்தலை நீரற வாரல், 178, 380.
கூந்தலைப் பின்னல், 380.
கூந்தலை விரித்தல், 380.
கூந்தலொடு குனித்தல், 177

கூந்தற்கு அகிற்புகை யூட்டல்,
கூந்தற் பிச்சம், 108, 215. [686.
கூந்தற்றெய்வம், 177.
கூந்தனீரறப் புலர்த்தல், 583.
கூப்பிடு குரல், 276.
கூப்பிய கையன், 209, 231.
கூப்பிய கையினர், 109, 325, 369.
கூப்புதல் - கைகுவித்தல், 382.
கூப்பு வணங்கல், 493.
கூப்புவனன், 550.
கூபதூல், 596.
கூம்பல், 295.
கூம்பற் குவளை, 529.
கூம்பிடம், 449.
கூம்பு, 138.
கூம்பு மணிக்குமுதம், 385.
கூய், 58.
கூர்ப்பு - மிகுதி, 38.
கூர்வாய்ச் சுகிரை, 214.
கூர்வாள், 285.
கூரல், 203, 295, 342, 376.
கூரிலை வாள், 257.
கூருதல் - மிகுதல், 301. [301.
கூருளியன்ன வல்வாய் வயவன்,
கூலப் பெருங்கடை, 135.
கூலம் - அங்காடி வீதி, கரை,
பலபண்டம், 19, 58, 135, 494.
கூல வாழ்நர், 110.
கூவல், 596.
கூவலும் வாலியும், 259.
கூவைச் சண்ணம், 268.
கூழ் - உணவு, 188, 509. [727.
கூழ்படல் - கலக்கம் உண்டாதல்,
கூழை, 39, 43, 164, 289, 393,
கூழைக் கூந்தல், 223. [470.
கூழையைக் கட்டல், 43.
கூற்பாதிரி - கூனிய பாதிரி, 181.
கூற்றத்தன்ன ஆற்றலர், 638.
கூற்றத்தைக் கோள்விடுதல், 413.
கூற்றம், 217, 413. [தோச்சல், 921.
கூற்றமும் விழையக் கோலினி
கூற்ற வாணை, 210.
கூற்ற வேழம், 193, 402. [402.
கூற்ற வேழம் அடக்கிய குமரன்,

கூற்றார்ப் பிசைப்பு, 705.
கூற்றிடம்புக்கு மீட்டுவருதல், 706.
கூற்றியல் தகையர், 693. [459.
கூற்று - சொல், 322, 395, 443,
கூற்றுத்தலை பணித்தல், 189. [219.
கூற்றுத் திறைகொடுக்கும் தானை,
கூற்றுத் தொழில் இளையர், 351.
கூற்றும் அஞ்சம் ஆற்றல், 234.
கூற்றுயிர் கோடலும் ஆற்றாதாகச்
செங்கோல் நடத்தல், 745.
கூற்றுலகு, 657.
கூற்றுவன் இமிழ்த்த பாசம், 243.
கூற்றுறழ் கொடுந்தொழில், 629.
கூற்றுறழ் மொய்ம்பு, 296.
கூற்றுறழ் வேழம், 411.
கூற்றுறை உலகு, 212. [168.
கூற்றொலி கேளாக் கொள்கை,
கூறாடாயம், 435.
கூறிட்டளித்தல், 849.
கூறினை செல்லின், 563.
கூறு, 817.
கூறு கூறுணர்த்தல், 419.
கூறுதற்காக இன்பம், 791.
கூறுபட்டு இயலல், 399.
கூறுபடப் போக்கல், 657.
கூறை வெள்ளுறி, 79.
கூன், 136, 224, 805. [582, 605.
கூன் மகள், 552, 563, 565, 576,
கூன்மருப்பு, 335.
கூனற் கரடி, 294.
கூனி, 575, 821.
கூனும் குறளும், 118.
கேங்காதீரம், 78.
கேங்கை, 902. [ரானன், 645.
கேட்ட காலையும் ஆற்றும் நன்ன
கேட்டகாலை விடா நட்போர்,
கேட்டார்க்கு நட்பாரில், 674. [415.
கேடலும், 717.
கேடிறு, 806. [222, 382, 555.
கேடுத்தல் - இழத்தல், தப்புதல்,
கேடுத்த லூறறம், 648.
கேடுத்தோர் - போக்கினோர், 40.
கேண்டையைச் சிரலெறிதல், 720.
கெதி, 780.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௨௩

கெழீஇ - கெழுவி, 27, 37, 94,
138, 214, 255, 271, 428, 477,
525, 746, 754, 808.
கெழீஇய, 532, 543-4, 850.
கெழு, 334.
கெழுமல் - மயங்கல், 449, 488.
கேகயத் தரசன் : இவன் பெயர்
அச்சுவப் பெருமகனென்பது,
626, 653, 663.
கேட்டது கரத்தல், 66.
கேட்டுப் பொருள் தெரிதல், 305.
கேட்டோர் உருக அரற்றல், 432.
கேடகம், 288.
கேண்ம் - கேளும், 726. [853.
கேண்மதி, 185, 598, 622, 681,
கேண்மை, 360, 498, 557, 682.
கேண்மோ, 488, 879.
கேணி, 11, 38, 277, 532, 581.
கேழ் - நிறம், 182, 193, 463, 465,
கேள், 187, 309. [473, 568.
கேள்வி - வீணை, வேதம், 86, 93,
293, 434, 440, 455, 466, 528.
கேள்விச் செவி, 252.
கேள்வித்துறை நெறிபோதல், 53.
கேள்வித்துறை போகிய அந்தண
கேள்வித் தூய்மை, 97. [ளர், 293.
கேள்வி நுனித்தல், 98.
கேள்விப் பந்தர், 395.
கேள்விப் பொழுது, 73.
கேள்வி முற்றல், 87.
கேளன் மன்னன், 665.
கை - ஒப்பனை, கரம், காம்பு, பந்
தடிக்குரிய பரிபாடை, 44, 224,
கைக்கு இவரல், 81. [316, 465, 820.
கைக்குக் காந்தள், 46.
கைக்குத் தளிர், 826.
கைக்குத் தாமரை மலர், 479, 555.
கைக்கு மலர், 300.
கைக்கு மலை, 457.
கைக் கொடி, 449.
கைக்கோல், 328.
கைக்கோலரணி, 310.
கைக்கோலினையர், 238.
கைக்கோற் சிலதர், 46.

கைகளைப் பிணைத்தல் ஒருவகை
உபசாரம், 646.
கைகூடல், 208, 485.
கைகூட்பல், 443.
கைகூப்பிப் பணிதல், 177.
கை கோத்துக்கொண்டு நடத்தல்,
கைச்சிலை வளைத்தல், 307. [167.
கைசெய் குன்று, 226.
கைசொரி உதுரம், 283.
கைத்தரல், 313.
கைத்தலம், 841.
கைத்தொழில், 119, 333, 368,
கைதகை காந்தள், 446. [428.
கைதவம் - கபடம், 622.
கைதழீஇ, 167.
கைதூவமயம், 67.
கைதொழப் புகுதல், 98.
கைதொழுதல், 329.
கைதொழுதேத்தல், 159.
கைந்நலம், 379.
கைந்நவில் கம்மம், 396.
கைந்நவில் வித்தகர், 160.
கைந்நவிலாளர், 215.
கைந்நிமிர் விளக்கு, 931.
கைந்நிலை, 714.
கைந்நீக்கல், 98.
கைந் நெரித்தல், 612.
கைநில்லாது சென்ற உள்ளம், 929.
கைநீங்கல், 451.
கைப்பட்டோர், 304.
கைப்படுத்தல், 121, 545.
கைப்படுதல், 306.
கைப்பயில் குறி, 304.
கைப்புடை, 476, 503, 544.
கைப்புடைப் பக்கம், 409.
கைப்புடை யாவணம், 494.
கைப்புழி, 136.
கைபுடைத் தோப்பல், 135.
கைபுனை கலிங்கம், 225.
கைபுனை கிடுகு, 931.
கைபுனை சிவிகை, 109, 240.
கைபுனைதல், 68, 312.
கைபுனைந் தணிதல், 350. [588.
கைபுனைந் தியற்றல், 178, 366, 377,

கைபுனை பாண்டியம், 167.
 கைபுனை யூர்தி, 204.
 கைபுனை வனப்பு, 349, 354, 534,
 கைபோகல், 596. [926.
 கைம்மக, 276.
 கைம்மயக்கு, 641.
 கைம்மாறல், 311. [தொடர்ச்சி, 694.
 கைம்மாறில்லதோர் கிளைப்பெருந்
 கைம்மாறு, 91, 526.
 கைம்மீச் சிவத்தல், 463.
 கைம்முகிழ் கூப்பல், 46.
 கைம்முதல், 249, 293, 435, 493.
 கைம்முதல் கூப்பல், 388.
 கைம்முதற் கேண்மை, 360.
 கையகப் படுத்தல், 325.
 கையகம் புகல், 71.
 கையகல், 85, 290.
 கையகன் றொழிதல், 279.
 கையடுத்தல், 692.
 கையது வீழ்தல் - உறங்கல், 81.
 கையமைத் தியற்றல், 465, 523,
 கையரித்தல், 144. [569.
 கையலைத் தோடல், 140.
 கையறவந்த மாலை, 25.
 கையறவு, 234, 241, 782, 882.
 கையறு கவற்சி, 521.
 கையறு குருசில், 20.
 கையறுதல், 285, 574.
 கையறு துயரம், 310.
 கையாப்பு, 314, 316.
 கையார் கடகம், 88.
 கையால் வயிறு அதுக்கல், 496.
 கையிகத்தல், 184, 205, 222, 324.
 கையிகந்து பெருகல், 184, 218, 485.
 கையிசைதல், 205.
 கையிசைந் தேந்தல், 177.
 கையினை கூப்பல், 62.
 கையில் மலர்ப்பந்தைவைத்து
 உருட்டல், 575.
 கையிற் புனைதல், 348.
 கையிற் புனைந்த கழிநுண் சிறப்பு,
 கையின் தொழில், 825. [407.
 கையினும் செவியினும் வீணையை
 ஆராய்தல், 87.

கையினெரித்த குவளை, 60.
 கையுங் கூடும், 12.
 கையுறைச் செப்பு, 49.
 கையெறிந்து நகுதல், 227.
 கையை வாழ்த்தல், 695.
 கையொடு கண்டேம், 146.
 கைவயிற் கடுங்கனை, 308.
 கைவயிற் கொடுத்தல், 312.
 கைவயிற்கொண்ட அகல், 238.
 கைவயிற்கொண்ட கழுநீர், 569.
 கைவரு காலே, 208.
 கைவரை, 281.
 கைவரை நில்லா அரவு, 468.
 கைவரை நில்லாக் கவற்சி, 520.
 கைவரை நில்லாக் காமவேகம், 5.
 கைவரை நில்லாப் பையுள், 559.
 கைவரை நில்லாமை, 252, 491.
 கைவல் ஒவியர், 549.
 கைவல் கம்மியச் செய்கை, 504.
 கைவல் கம்மியர், 351.
 கைவலத் துயர்த்தல், 472.
 கைவளம், 371.
 கைவளர் கரும்பு, 268.
 கைவளை மாதர், 56.
 கைவிடுதல், 307, 511.
 கைவி திர்த்தல், 58.
 கைவி திர்த்துப் புகழ்த்தல், 6.
 கைவிரல் கூப்பல், 289, 380, 8.
 கைவிரல் பற்றி விடுத்தல், 920.
 கைவிரல் பிசைதல், 229, 722.
 கைவிரலுக்குக் காந்தள், 449.
 கைவினை, 220, 244, 327, 3.
 365, 367, 369, 371, 379-
 388-91, 483, 436, 582, 5.
 கைவினைக் கண்ணி, 550. [6
 கைவினைக் கம்மம், 366, 523, 8.
 கைவினைக் கொளு, 505.
 கைவினை செறிந்த கோலம், 53.
 கைவினை நுனித்த மாடம், 534.
 கைவினை நுனித்தல், 116.
 கைவினைப் பொலிந்த ஒவி
 பாலை, 684.
 கைவினையாரியர், 121.
 கைவைத்த யாழ், 47.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௨௫

கோக்கு, 271.
கொக்குவாயன்னகூட்டமை விரல்,
கொகுடி, 446. [185.
கொங்கணி மலர், 599. [572, 679.
கொங்கலர் கோதை, 180, 391
கொங்கலர் நறுந்தார், 389, 488.
கொங்கவிழ் முல்லை, 505.
கொங்கார் கோடல், 270.
கொங்கார் கோதாய், 496.
கொங்கு (கொங்க) வேண்மாக்க
கதையைக் கண்டு எழுதுவித்த
வர், 738.
கொட்டம் - ஒருவகைப்பெட்டி,
ஒழுகுதல், 192, 223, 447, 494,
கொட்டாரம், 607. [635.
கொட்டில் - கூடாரம், 112, 342,
396, 448, 465-6, 541, 703.
கொட்டிலுக்குச் செவ்வானம், 112.
கொட்டு மடி, 153.
கொட்டு வினைக்கொட்டில், 541.
கொட்டை - குமிழ், தாமரையின்
விதை, யானையின் அணிவிசே
டம், 123, 170, 327, 348,
367, 523, 538, 729, 770.
கொட்டறு நெஞ்சு, 836.
கொடாஅள், 489.
கொடாஅன், 416, 419.
கொடி - ஒழுங்கு, ஓராபரணம்,
108, 165, 242, 334, 382, 456,
497, 502, 504-5, 508, 737.
கொடிக் குருக்கத்தி, 446, 555,
கொடிக் கைம்மாறல், 311. [570.
கொடிகளால் விற்கப்படும்பொருளை
அறிவித்தல், 58. [382.
கொடிகளாற் சூரியன் அழுங்கல்,
கொடிகளுக்குக் கடல் அலைகள்,
கொடிஞ்சி, 791. [382.
கொடிஞ்சித் தேர், 516.
கொடித்தலை மூதெயில், 794.
கொடித்திரி யோட்டல், 523.
கொடித்தேர் முற்றம், 916.
கொடித்தேர் வீதி, 87.
கொடிப் படை - முன் படை, 289,
கொடிப் பந்தர், 168, 465. [697.

கொடிப்பரப்புக்குப் பாற்கடல்,
கொடிப் பவழம், 348. [337.
கொடிப் பிணையல், 383.
கொடிப் புகை, 859.
கொடிப் பூ, 453.
கொடிப் பூண், 363.
கொடிப் பூம்பந்தர், 447.
கொடிப் பைம்பூண், 164.
கொடிபட வெழுதல், 149.
கொடி பல வெழுதியதோள், 376.
கொடி பிணக்குக்கு, 5.
கொடி புரை கயிறு, 303.
கொடி புரை மருங்குல், 488.
கொடிபோற் சென்று செறிந்துஇடு
கிய நடு, 386.
கொடி மருங்கு, 154, 224.
கொடி மருங்குல், 425, 480.
கொடிமுதிர் குருகு, 73.
கொடி மூக்கு, 469, 852.
கொடி மூதார், 103. [468.
கொடியடர்ந்தொழுகிய மருங்கு,
கொடியணி கூலம், 58.
கொடியணி கோயில், 604.
கொடியணி தேர், 235, 640.
கொடியணி பிறழும் முலை, 165.
கொடியணி மதில், 295-6.
கொடியணி வீதி, 708.
கொடியிடை மருங்கு, 252.
கொடியின் வகை, 611.
கொடியும் மலரும் எழுதல், 334.
கொடி யெழுதல், 351, 366. [165.
கொடியென நடுங்கும் மருங்குலர்,
கொடியேர்சாயல், 205, 430.
கொடியேர் மருங்குல், 832.
கொடி விசும்பகம் துடைப்பபோல
துடங்கல், 627.
கொடி விரித்தல், 373.
கொடி, 413, 449.
கொடியு, 4, 315.
கொடுக்கு, 482.
கொடுக்குவ, 204.
கொடுங்கழுத்து, 575.
கொடுங்காழ், 195, 432.
கொடுங்காற் குண்டிகை, 192.

கொடுங்காற்கொக்கின்கோளினம்,
கொடுங்குழை, 67, 97, 376. [631.
கொடுங்கோடு, 332.
கொடுஞ்சி, 246, 873.
கொடுஞ்சி நற்றேர், 259.
கொடுஞ்சிலை, 209. [பாசம், 243.
கொடுஞ்சொல்லுக்குக் கூற்றுவன்
கொடுந்தாண்மறி, 611.
கொடுந்தாழ் தூக்கல், 709.
கொடுநுண் புருவம், 165.
கொடுப்பு - கொடுத்தல், 513.
கொடுப்போர் செய்யுங் குறிப்பு,
கொடும்பூட்டுருசில், 627. [341.
கொடும்பூண், 242, 274, 401, 433,
463, 482.
கொடும்பூண் மார்பு, 104.
கொடுமுட்டொடரி, 275.
கொடுமை, 313
கொடைக் கடம், 923.
கொடைபுரி படிவம், 132.
கொடை யகத்தோன், 56.
கொண்டதானம் கண்டத்தோடு
பகாமை யாழ் வாசித்தல், 96.
கொண்டது விடாமை, 413.
கொண்டல் - கொள்ளுதல், 785.
கொண்டு - தொடங்கி, 419.
கொண்டு கூட்டமைத்தல், 523.
கொண்டும் : தொடங்கி என்னும்
பெருள் தருவதோரிடைச்
கொண்டை, 141. [சொல், 476, 485.
கொண்டையிற் புகைப்பன, 141.
கொண்டோர் மருளக் கோலங்
குயிற்றல், 160. [74.
கொண்டோற் பிழைத்த தண்டம்,
கொண்டோன் - கணவன், 76,
376. [லாற்றா மகளிர், 743.
கொண்டோன் துறப்ப வாழ்த
கொண்டோன் வேட்கும் குறிப்பு,
கொண்மூ, 165, 191. [376.
கொண்மூக் குழாம், 124.
கொண்மூ விதானம், 260.
கொந்தழற் புண், 832.
கொப்புள், 573. [295.
கொப்புளத்திற்கு இந்திரகோபம்,

கொப்புளத்திற்குப் பவளம், 290.
கொப்புளம், 295.
கொப்பூழ், 814.
கொப்பூழுக்குப் புனர் சுழி, 468.
கொம்பர், 474.
கொம்பு - பூங்கொம்பு, 226.
கொம்பேர் மருங்குல், 471.
கொம்மை, 149, 352.
கொம்மை வெம்முலை, 165.
கொய்குரலேனல், 454.
கொய்சுவலிரட்டை, 127.
கொய்தகை பொதும்பர், 279.
கொய்தகை போந்து, 446.
கொய் புணம், 162.
கொய் பூங்காந்தள், 450.
கொய்ப்பூங் குறிஞ்சி, 267.
கொய்ம்மலர், 182.
கொய்ம் மலர்க்கா, 38, 621.
கொய்ம்மலர்க் கண்ணி, 569.
கொய்ம்மலர்ப் படலை, 926.
கொய்யல், 270.
கொய்யுளைப் புரவி, 523.
கொல்லர், 333.
கொல்லர்சேரி, 541.
கொல்லன், 331.
கொல்லாத் தொழிலினர், 314.
கொல்லி - துணி, 371.
கொல்லை, 262-3.
கொல்லவாயிற் குப்பை, 745.
கொல்வதுபோலங் குறிப்பு, 571.
கொல்வான், 189.
கொலிய, 58.
கொலைக் களம், 714.
கொலைச்சிறை, 485.
கொலைச்சிறை விடுதல், 908.
கொலைத் தொழில், 313.
கொலைத்தொழில் நகரம், 258.
கொலைத்தொழில் யானை, 169.
கொலைநவில் பல்படை, 660.
கொலைப்படை, 314, 695. [லர், 541.
கொலைப்பெருங் கடுந்திறற் கொல்
கொலைப்பெருங் களிறு, 663.
கொலைப் பெருங் கூர்வான், 213.
கொலையமை கூர்வான், 216.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௨௭

கொலையமைவில், 214.
 கொலைவாள், 257.
 கொலைவினைப் படைமா, 640.
 கொழுங்கடை, 494.
 கொழுங் கவின், 430.
 கொழுங்கவுள், 575.
 கொழுங்களி, 158, 346.
 கொழுங்கரி யுழுந்து, 367.
 கொழுங்காற் கொட்டம், 635.
 கொழுங்காற் நகரம், 269.
 கொழுங்கொடிப் பிணையல், 383.
 கொழுஞ்சிகைக் குன்று, 427.
 கொழுந்திற்கேற்ற குலா, 348.
 கொழுந்து, 223, 366, 502.
 கொழுந்துபடு சணய், 262.
 கொழுநகைக் குறும்போது, 465.
 கொழுநன், 136, 148, 512, 684.
 கொழுநன்குடர் பிசைகுற ஓடிய
 கொழுப்பிறு, 543. [உள்ளம், 879.
 கொழு மலர், 295.
 கொழுமலர்க் காந்தன், 250.
 கொழுமலர்த் தடக்கை, 300.
 கொழுமலர்த் தடங்கண், 173, 585.
 கொழு முகை, 469.
 கொழுமுகைச செவ்விரல், 357.
 கொழுமுதற் நெங்கு, 649.
 கொழுமென் செல்வம், 7.
 கொழுஉக்கண், 127.
 கொள், 262.
 கொள்குவிர், 313. [315, 439.
 கொள்கை - விரதம், 86, 170, 297,
 கொள்கைக் கட்டழல், 501.
 கொள்கொம்பு, 833.
 கொள்வோர், 133.
 கொள்ளக் கூறல், 444. [தன், 702.
 கொள்ளாவேந்தன் - பகை வேந்
 கொள்ளிக் கூரெரி, 264.
 கொள்ளென் குரல், 768.
 கொள்ளை, 270.
 கொளற்கரிய பொருள்கள், 536.
 கொளீஇ - கொண்டு, கொளுத்தி,
 24, 28, 91, 100, 170, 209,
 223-4, 285, 292, 307, 330,
 333, 344, 349, 354, 365-6,

368, 370-71, 385, 409, 411,
 416, 421, 428, 439, 443, 472,
 499, 504, 508, 523, 550, 592,
 633, 649, 655, 658, 686,
 709-10, 714, 728, 768, 836,
 906, 911. [349, 366, 543.
 கொளீஇய, 172, 220, 257, 326,
 கொளீஇயினர், 315.
 கொளு - பொருத்துவாய், 241,
 333, 347, 493, 505.
 கொளுத்தல் - பொருத்தல், 303,
 கொளுவம், 241. [310, 334, 413.
 கொளுவல், 192, 228, 730.
 கொளுவொடுபடாஅப் பவழம்,
 கொளுஉத்திரட் சந்து, 383. [348.
 கொளை - நாண்கட்டு, 209.
 கொற்புனைந்தியற்றிய வான், 216.
 கொற்ற இறைவி, 700.
 கொற்றக் குடிமை, 770.
 கொற்றக் குடை, 327.
 கொற்றக் கோமான், 573.
 கொற்றக் கோயில், 297.
 கொற்றங் கொள்ளல், 377.
 கொற்றத்தானை, 219, 349, 699,
 கொற்றத் தேவி, 872. [908.
 கொற்ற நன்னாடு, 690.
 கொற்றப் பெருங்கணி, 687.
 கொற்றம் - அரசரிமை, 59, 237,
 338, 399, 437, 442, 458, 511,
 537, 578, 693. [342, 444.
 கொற்றமுரசு (கொற்றமுரசம்),
 கொற்றவர், 443. [548, 596.
 கொற்றவன், 210, 295, 390, 535,
 கொற்றவன் மகன், 78.
 கொற்றவன் மடமகள், 356.
 கொற்றவாயில், 231, 737, 750.
 கொற்றவி, 678.
 கொற்ற வீணை, 97.
 கொற்ற வெங்கதிர், 247.
 கொற்ற வேந்தன், 89, 546.
 கொற்றவை, 342.
 கொன்றை, 262, 269, 446.
 கொன்றைக் காய், 622.
 கொன்றைத் தாது, 527.

கொன்னே, 202.
கோ - அரசன், 202, 349.
கோங்கந் தட்டம், 461.
கோங்கம், 446, 451.
கோங்கரும்பு, 223.
கோங்கரும்புக்கு நகில், 352, 451.
கோங்கின் தட்டம், 329. [டம், 461.
கோங்கின் மலருக்குப் பொற்றட்
கோங்கின் முகிழ்ப்பு, 165.
கோங்கு, 182, 275, 302, 307.
கோசம் - புத்தகம், 117.
கோசம்பி (கௌசாம்பி நகரம்)
ஆதியிற் குசாம்பனென்னும் அரசு
னாற் உண்டாக்கப்பட்டதென்பர்;
யமுனையாற்றையுடையது; உத
யணனது இராசதானி; இங்கே
அரசுபுரிந்த உதயணன் சிறைப்
பட்டு உஞ்சைநகர்க்குச் சென்ற
பொழுது பகைவனாகிய பாஞ்
சால தேசத்தரசனால் இது கைக்
கொள்ளப்பட்டது; அப்பால்
அவனைக்கொன்ற உதயணனால்
ஆளப்பட்டது; இந்நகரிற் சிற
ந்த விழாவொன்று நடந்து வந்
தது, 101, 249, 296, 343, 407,
488, 679, 694, 737, 763, 930.
கோசம்பிப் பெண்சனம், 931.
கோசல ஓவியத் தொழிலாளர், 333.
கோசலத்தரசன்: இவனது இயற்
பெயர் தெரியவில்லை; இவன்
பிரச்சோதனனுடைய முதல்
மனைவியின் சகோதரி கணவன்;
ஒருபொழுது பாஞ்சாலவேந்தன்
படையெடுத்து வந்து இவனை
வென்று வாசவதத்தையையும்
அவள் ஆயத்தாரையுங் கவர்ந்து
சென்றுதன் தேவிமார்களுக்குப்
பணிப்பெண்களாக நியமித்த
னன்; அவனை வென்ற உதய
ணன் அம்மகளிரைத் தன் தேவி
யர்க்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்து
விட்டு வாசவதத்தை (மானவீ
கை) என்பவனை மணஞ்செய்து
கொண்டான், 831.

கோசலத்தரசன் ஓலை, 849.
கோசலத்தவர், 848.
கோசலநாடு: மிகவும் தூய்மை
யுள்ள நாடு, 333, 823.
கோசிகத்துக்குப் பாதிரிப்பு, 128.
கோசிகம், 182.
கோசிகன்: கோசம்பிநகரத்திருந்த
ஒரு நிமித்திகள்; சாங்கியத்தா
யைக் காப்பாற்ற எண்ணிய உத
யணன் வினாவுகையில் அவனு
டைய வருங்காலச் செய்தியை
நன்கு கூறினவன், 77.
கோட்டகக் கோடு, 257.
கோட்டம் - கோயில், 163, 265,
544, 602, 781, 921.
கோட்டமில் உணர்வு, 685.
கோட்டமில் செய்கைக் கொள்கை,
கோட்டமில் முற்றம், 42. [855.
கோட்டமில்லா நாட்டு வழி, 409.
கோட்டி, 42, 82, 297, 403, 428.
கோட்டிச் செவ்வி, 680.
கோட்டிடைவளைஇய குஞ்சரக்கை,
கோட்டியன்றபொற்கால், 39. [380.
கோட்டேர்தி, 696.
கோட்டெங்கு, 409.
கோட்பறை, 768.
கோடணை, 238, 444.
கோடணையரவம், 160.
கோடணை யியற்றல், 908.
கோடபதி: யாழ்வகையிற் பேரியா
ழின்பாற்படும்; பிரமசுந்தரரென்
னும் முனிவரால் உதயணனுக்கு
யாழ் வித்தையுடன் கொடுக்கப்
பட்டது; தெய்வத்தன்மை வாய்ந்
தது; இதனைக் கற்பிக்கும்பொ
ழுதுதான் அவன் வாசவதத்தை
யின் அன்பைப் பெற்றான், 620,
கோடல், 261, 270. [756.
கோடல் செல்லல், 400.
கோடலுக்கு அரசின் படம், 260.
கோடாக் குணம், 914.
கோடாச செங்கோல், 642.
கோடி - முனை, 292, 804.
கோடிகம், 327.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௨௯

கோடிகர் வரைப்பு, 402.
 கோடி கொடுத்து உவத்தல், 132.
 கோடித்தல் - அலங்கரித்தல், 347,
 கோடி நுண்டுகில், 687, 860. [407.
 கோடிப் பூந்துகில், 379.
 கோடி முற்றல் - கோடிப் பொருள்
 கோடியலுர்தி, 102. [நிரப்பல், 744.
 கோடி விழுநிதி, 102, 929.
 கோடு - கரை, நீர்வீசும் கொம்பு,
 யாழுறுப்பு, 114, 257, 285, 320,
 322, 326, 332-3, 617.
 கோடுகொள் மயில், 393.
 கோடுசால் வையம், 407.
 கோடும் வயிரும், 322.
 கோடியர் நிவப்பு, 266.
 கோடியர் பல்படை, 361.
 கோடியர் மாடம், 573, 625.
 கோடியருச்சி, 15.
 கோடுவாய் சிலம்பு, 427. [123.
 கோடுற நிவந்துழிதருங் கொண்மூ,
 கோண்மடற் கழுகு, 14.
 கோண்மீன் கோப்பு, 333.
 கோணச் சந்தி, 385.
 கோணப் புரிசை, 607.
 கோணம் - குறுந்தெரு, வளைவு,
 211, 220, 333, 355, 366, 374,
 383, 542, 932.
 கோண வட்டம் - ஒருவகை விருது,
 கோண வட்டம், 215. [659.
 கோணை நீண்மதில், 249.
 கோத்திரம், 564.
 கோத்தொழிலினையர், 129.
 கோதாய், 488.
 கோதை - கூந்தல், மாலை, 61, 141,
 158, 205, 249, 311, 362, 373,
 376, 467, 495, 511, 539, 562,
 577, 588 - 90.
 கோதைகொண்டு புறத்தோச்சல்,
 கோதைச் செப்பு, 326. [180.
 கோதை சூட்டல், 479.
 கோதைத் தாமம், 348.
 கோதைத் தோற்றம், 471.
 கோதை பரிதல், 377.
 கோதைபுனை கூந்தல், 548.

கோதை புனைந்த சிலிகை, 123.
 கோதை மார்பு, 41.
 கோதை முத்து, 342.
 கோதை யணிந்த களிற்று, 114.
 கோதையர், 460.
 கோதை யாயம், 574.
 கோதையுங் குழலும், 394. [146.
 கோதையும் சிகையுந் திருத்தல்,
 கோதையும் பொறையென அசை
 வோள், 289.
 கோதை வாடல், கண்ணிமைத்தல்
 முதலியவற்றால் மானிடமாக
 னென அறிதல், 471.
 கோநகர், 909.
 கோநகர் வரைப்பு, 708.
 கோப்பிழைத் தொழுகிய குற்றமாந்
 கோப்பு, 333. [தர், 908.
 கோப்புக வமைத்த வாயில், 750.
 கோப்பு முறை, 393.
 கோப்புறு விழுக்கலம், 378.
 கோப்பெருங் கணக்கர், 918.
 கோப்பெருங் கிழவோள், 436.
 கோப்பெருந்தேவி, 143, 240,
 250, 297, 426, 485.
 கோப்பெரு முதியர், 349, 910.
 கோபக் குறிப்பு, 474-5.
 கோபத்தால் வியர்த்தல், 475.
 கோபத்தாற்சிவந்த கண்ணுக்குத்
 தீ, 235. [475.
 கோபத்தாற் புருவம் துடித்தல்,
 கோபத்தாற் றூணைப் புடைத்தல்,
 கோபத்திற்குக் கனல், 156. [235.
 கோபத்திற்கு நாகம், 212.
 கோபம்-இந்திரகோப்பப்பூச்சி, 467.
 கோபாலகன் : பிரச்சோதனைப் பட்
 டத் தேவியருள் ஒருத்தியி
 னுடைய புதல்வன்; வாசவதத்
 தையின் சகோதரனல்லன்; உத
 யணனுடைய விரோதிகள் இரு
 பதின்மரை வென்றவன், 813.
 கோபுரந்தோறும் பூமழை பொழி
 தல், 740.
 கோம்பி, 300. [577, 683.
 கோமகள், 190, 221, 514, 548,

கோமகளிர், 81.
கோமகற் கூப்புங் குறுந்தொடி மக
ளிர், 248.
கோமகன், 68, 185, 209, 217,
230, 249, 288-9, 471, 563,
651.
கோமாட்கு ஓடிய குறிப்பு, 575.
கோமாணங்கையர், 138.
கோமாள், 178, 203, 582.
கோமான், 233, 237, 400, 434,
486, 591, 684.
கோமான் குறிப்பு, 573, 928.
கோமுகன் : (1) இடவகனுடைய
மகன் ; (2) உதயணனுக்குப் பது
மாபதியின்பாற் ரோன்றியவன்,
912, 922, 926.
கோய் - பரணி, 550, 582.
கோயில் - ஆரண்மனை, 88, 297,
401, 446, 480-83, 486, 496,
538, 561, 570, 588, 646-7,
கோயில் நாடகக் குழு, 93. [744.
கோயில் வேவு, 501, 518, 596,
607, 642.
கோயிலுட் பல்லியமெடுத்தல், 238.
கோயிலொடு முற்றுதல், 702.
கோயிற் கூத்து, 67.
கோயிற்கோதிய கோலம், 232.
கோயின் மகளிர், 353, 463, 706,
910.
கோயின் முற்றம், 389, 401, 655.
கோல் - அம்பு, குத்துக்கோல், யாழ்
நரம்பு, 153, 183, 214, 231,
288, 330, 550, 552.
கோல் குத்திய கண்டம், 101.
கோல்கொண்ட இளையர், 373.
கோல்கொண் மன்னர், 76.
கோல்கொள் கண்ணியர், 117.
கோல்கொள் சுற்றம், 73.
கோல்செய் கோலம், 130.
கோல் நெய் பூசல், 612.
கோல் பிடித்த கையர், 159.
கோல்வலவயிற்பிடித்த காவலர், 88.
கோல்வலாளர், 805.
கோல் வளை, 462.

கோல்வளை மகளிர், 170, 391.
கோல இரும்பிடி, 508.
கோல உரு, 308.
கோலக்கண் மலர், 316.
கோலக் கழுநீர், 248.
கோலக் குஞ்சரம், 331.
கோலக் குமரன், 280, 285.
கோலக் கூடம், 333.
கோலக்கூன்மகன், 582.
கோலக்கோணம், 366.
கோலக் கோய், 582.
கோலக் கோயில், 421, 446, 9
கோலங் குயிலல், 386.
கோலங் குயிற்றல், 160, 238.
கோலங்கொண்ட கூழை, 470.
கோலச சந்தி, 349.
கோலச சிகழிகை, 472.
கோலச் செந்தளிர், 555.
கோலச் செய்கை, 361.
கோலஞ் செய்தல், 380.
கோலத் தோளினர், 376.
கோலநீண் மதில், 343.
கோல நுட்பம், 367.
கோலப் பன்மலர், 471.
கோலம், 66, 319, 505.
கோலம் அணிதல், 830.
கோல மருங்கு, 468.
கோல மார்பு, 488.
கோல மாலை, 355.
கோலமெய்தல், 530.
கோலமெல்லடி, 353.
கோலயானை, 351.
கோலவர், 87-8.
கோல வனப்பு, 260.
கோல வனமுலை, 488.
கோல வாகம், 149, 363.
கோல வித்தகம், 390.
கோலவித்தகர், 379.
கோல வைவேல், 158.
கோலினிதோசசல், 375.
கோலொடு தளரும் மூதாட்டி
கோவம், 290, 295. [1
கோவலர், 263.
கோவினான், 158.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௩௧

கோவீற்றிருப்புழி உடனிருக்கும்
கோவை, 384, 386-7. [தேவி, 364.
கோவைத்தாளம், 327.
கோவை நாழிகை, 127.
கோழிச் சேவல், 277.
கோழிப் போர், 541.
கோழி போல்வர் மக்கள், 612.
கோழிரு வேரி, 635.
கோள் - கிரகம், சூலை, கொள்கை,
கொள்ளுதல், 333, 395, 422,
438, 466, 471, 641.
கோள் உலாய், 322.
கோளவிந்தொடுங்கிய பதி, 409.
கோளிமிழ கனலி, 309.
கோளிமுகக் குறுதல், 410.
கோளுறு, 641.
கோற்கமைவுறு நடை, 493.
கோற் கயிறு, 365.
கோற்குறி யெல்லை, 299.
கோற் கைக்குரங்கு, 483.
கோற்றகை மாக்கள், 171.
கோற்றேன் கிளவி, 616, 832.
கோற்றொடி, 72.
கோற்றொடிமாதர்கொள்கை, 632.
கோற்றொழில், 230.
கோற்றொழில் வேந்தன், 342.
கோற்றொழிலாளர், 334, 552.
கோற்றொழிலினையர், 389.
கோற்றொழிற் கருமம், 425.
கோற்றொழிற் கொற்றம், 693.
கோற்றும் விசை, 617.
கோறும் - கொல்வோம், 738.
கௌரவர் அரக்குமாளிகை இயற்றி
கௌவை, 201, 204. [யது, 12.
சக்கர நெடுங்கொடி, 729.
சக்கரம் - ஆஞ்ஞை, 348, 770.
சக்கர வட்டம், 366, 805.
சகுனம், 494.
சகுனி கௌசிகன் : ஆருணியரசு
னுடைய வீரன், 718, 721-2.
சங்கத்திற்கு மதி, 536, 907.
சங்க படவம், 327. [630, 660.
சங்கம் - கூட்டம், 18, 319, 365,
சங்கம் நிதியம் சொரிதல், 907.

சங்கம் முதலியவற்றின் ஒலிக்குக்
கங்கை வெள்ளத்தின் ஒலி, 740.
சங்க மன்னர் : தருசகனோடு போர்
செய்யவந்த எலிச்செவியரசன்
முதலியோர், 710, 758.
சங்கமும் முரசமும், 373, 740.
சங்கர வரசன் : தருசகனோடு போர்
செய்யவந்த அரசர்களுள் ஒரு
வன், 629.
சங்கிசை, 109. [536.
சங்கின்வாய் வயிற்போந்த நிதியம்,
சங்கினும் பாலினும் சலமில் வாய்
மை விழுத்திணை, 375.
சங்கு பல பொறித்த ஓலை, 805 - 6.
சங்கு பொறையுயிர்த்த நித்திலம்,
சங்கு போன்ற கொடி, 375. [244.
சட்டகம், 160, 500.
சடை, 466.
சண்ட வேந்தன், 413.
சண்பகக்கா, 124.
சண்பகம், 13.
சண்பைநகர் (சண்பைப்பதி) : அங்க
நாட்டிலுள்ள பெரிய நகரம் ;
மிக்க வளமுள்ளது ; விசய
வரனென்பவனார் பாதுகாக்கப்
பட்டுவந்தது ; இந்த நகரத்தில்
மித்திரகாமனென்னும் வணிகர்
பெருமான் வீட்டில் யூகியும், வாச
வதத்தையும், காஞ்சனமாலையும்,
சாங்கியத்தாயும் வேற்றுவடிவங்
கொண்டு தங்கியிருந்தனர், 516,
சனாய் - கடலை, 262. [761.
சத்தி - கொடி நாட்டும் குழி,
மாடத்திலுள்ள சூலம், 383, 614,
சத்திக் சூடம், 515. [660, 661.
சத்திக் கொடி, 383, 533.
சத்தி முகம், 366.
சத்தியகாயன் : தருசகன் மங்
திரிகளுள் ஒருவன் ; ஆருணி
யரசனோடு போர்செய்தற்கு உத
யணன் புறப்பட்ட காலத்தில்
அவனுக்குத் துணையாகத் தரு
சகனால் அனுப்பப்பட்ட வீரன் ;
அப்போரில் இவன் இறந்தது

பற்றி இவன் மக்களுக்கு உத
யணன் சீவிதங்கள் அளித்தனன்,
691, 800. [பன், 762.
சத்தி யூதி : தருசகனுடைய நண்
சதங்கை மாலை, 492, 582.
சதானிகள் : சதானிகவரசன் ; குரு
குலத்திற் பிறந்தவன் ; உத
சதி, 824. [யணன்தந்தை, 441, 642.
சதிரத் திண்ணை, 344.
சதுக்கம், 549.
சதுர்த்தி யிருத்தல், 360.
சதுரக் கூட்டம், 465.
சதுரங் கொண்ட எல்லை, 581.
சதுரச் சந்தி, 263.
சதுரம், 171.
சதுவகை வேதம், 752.
சந்தக் கண்ணி, 579.
சந்தப் பேழை, 326.
சந்தனக் குழை, 162.
சந்தனக் குறை, 635.
சந்தனங் கலந்த நறுநீர், 497.
சந்தனச் சாந்து, 572.
சந்தனச் சார்வணை, 494.
சந்தனச் சாரல், 520.
சந்தனச் சோலை, 527, 903. [367.
சந்தனத்தால் இயற்றிய மணை,
சந்தனத்தால் நிலத்திற் பத்தியும்
கொடியும் எழுதுதல், 366.
சந்தனத்தால் மலர்க்கொடி யெழு
சந்தனத் தூண், 688. [தல், 549.
சந்தனத் தேய்வை, 169.
சந்தன நறுநீர், 43.
சந்தன நறுமலர், 527.
சந்தனப் பலகை, 326, 465.
சந்தனப் பீடிகை, 89.
சந்தனம், 116, 367.
சந்தனம் தாதோடு அப்புதல், 417.
சந்தனமரம், 332.
சந்தன வேலி, 13.
சந்தி, 172, 263, 349, 385, 402.
சந்திக் கோணம், 333.
சந்திரன் உரோகினியின் நலம்
விரும்பல், 241. [417.
சந்திரனை ஊர்கோள் மறைத்தல்,

சந்து - ஆபரணத்தின் மூட்டு வாய்,
220, 265, 288, 383.
சமம், 170, 187.
சமம் முருக்கல், 228, 547.
சமயம் ஆறு, 79, 80, 419.
சமய விகற்பம் (சமைய விகற்பம்),
சமரம், 373. [2, 405.
சமழ்த்தல், 362, 736.
சமழ்ப்பில் கலாபம், 263.
சமிதை, 346, 354.
சமிதைக் கிரிகை, 358.
சயந்தி : உதயணனுடைய ஆட்
சிக்குட்பட்டதொரு பெரிய நக
ரம் ; இதனை உருமண்ணுவா
பாதுகாத்துவந்தனன் ; உதயண
னுக்கும் வாசவதத்தைக்கும் இந்
நகரத்திலேதான் விவாகம் நடந்
தது ; மருத நிலவளத்தாற் சிறந்
தது. இதன் பக்கத்தே மிக அழ
கிய மலை யொன்று உண்டு ; இது
வும் வேறு சில இடங்களும் உரு
மண்ணுவாவுக்கு உதயணனாற்
சீவிதமாக அளிக்கப்பட்டன,
326. [445.
சயந்திரகரத்திற்கு வானுலகம்
சயந்தியம் பெரும்பதி, 336 - 7
423, 798.
சரிதம், 348.
சலசலமிழற்றல், 2.
சலந்தீரந்த கேள்வியாளர், 917.
சலந்தீர் பெரும்புகழ், 642.
சலம் - குற்றம், 917.
சலம்புரி நெஞ்சு, 416.
சலமில் அருண்மொழி, 790.
சலமில் வாய்மை, 375. [663.
சவட்டல் - அழித்தல், 189, 529,
சவரர், 715, 726.
சவரர் புனிஞர் : வேட்டுவச் சாதி
யைச் சேர்ந்தவர், 304, 416.
சனக் கூட்டத்துக்கு ஆறு, 483.
சனம், 47, 110, 168.
சாஅய் - மெலிவுற்று, 403, 431.
சாக்காடு, 339, 422.
சாங்கிய சமயம், 81.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. க௦௩௩

சாங்கியத்தாய் : இவளது இயற் பெயர் தெரியவில்லை ; கோசம்பி நகரத்திற் பார்ப்பணக் குலத்திற் பிறந்த இவளை மணந்த கணவன் இளமையில் நீங்கியதுபற்றி இவளுக்கு ஒழுக்கத்தவறு ஒரு பொழுது உண்டாயிற்று ; அது தெரிந்த அதிகாரிகளுடைய கட்டளையால் யமுனையாற்றில் இவளை வீழ்த்திவிடுவதற்குச் சிலர் கொண்டுசெல்வதைக் கண்ட உதயணன் இரங்கி விடுவித்துத் தீர்த்தயாத்திரை செய்யும்படி அனுப்பினன் ; அப்பால் இவள் கங்கையாடி இமயமலையிற் சென்று இரண்டு வருடம் அங்கே தங்கி ஆண்டுள்ள பெரியோரால் சமய விகற்பங்களை அறிந்து கன்னியா குமரியில் நீராடுவதற்கு அங்கிருந்து புறப்பட்டு உஞ்சை நகருக்கு வந்தபொழுது, இவளுடைய கல்வி, அறிவு முதலியவற்றையறிந்த பிரச்சோதனன் தன் பட்டத்துத் தேவியாகிய ஸ்ரீமதிக்கு நீதிகள் முதலியவற்றைச் சொல்லும்படி இவளை நியமித்தனன் ; இவள் அதனைச் செய்துவருகையில் ஒரு பிராயத்தினளாகவிருந்த வாசவதத்தை இவளிடத்து அன்பு வைத்ததையறிந்த பட்டத்தேவி அவளுக்குச் செவிலித் தாயாயிருக்கும்படி வேண்ட இவள் அங்கனமே இருந்தனள் ; சாங்கியசமயத்தை மேற்கொண்டமையாலும் வாசவதத்தையின் செவிலித்தாயாக இருந்தமையாலும் சாங்கியத்தாயென்று இவள் வழங்கப்படுவாள் ; வாசவதத்தையினிடமும் உதயணனிடமும் இவளுக்கு மிக்க அன்புண்டு ; வாசவதத்தையையும் உதயணனையும் அவனைச் சார்ந்தவர்களையும் காப்பாற்றுவதற்கு அவ்வப்பொழுது தன்

வருத்தத்தைப் பாராட்டாமல் இவள் செய்துவந்த முயற்சிகள் மிகப்பல ; தாயைக்காட்டிலும் அன்பு வைத்து உதயணன் இவளை ஆதரித்து வந்தான் ; தாயெனவும் செவிலியெனவும் சாங்கியமுதுமகனெனவும் வழங்கப்படுவள், 76, 207, 218, 228, 406, 424, 861.

சாங்கியத் தாய்க்கு நெற்றியில் வடு வுண்டானது, 76. [218.

சாங்கியத் தாயின் அருங்குணங்கள், சாங்கியந் தாங்கிய மூதாட்டி, 228. சாங்கியம் நுனித்த முனிவன், 79.

சாங்கியமுனி : பல மாணக்கர்களுடன் தீர்த்தயாத்திரை செய்த ஒரு பண்டிதன் ; சாங்கியத்தாய்க்குப் பல சமயக் கொள்கைகளை அறிவுறுத்தி அவளை நல்வழிப்படுத்தியவன், 79.

சாண்டியன் : காந்தார நாட்டு இரத்தினபுரத்திலிருந்த ஓர் அந்தணன் ; இது படைத்துக் கோட்பெயர் ; அந்தண வடிவ முற்று மாணகனென்னும் பெயர் கொண்டு இராசகிரியத்திலிருந்த பொழுது உதயணன் இப்பெயரையுடையவன் மகனென்று தன்னைக் கூறிக்கொண்டனன், 565.

சாத்து - வணிகர் கூட்டம், 79, சாத்துக் கோய், 550. [308, 493.

சாத்துவினைக் கம்பியன், 527.

சாத்தெறிதல், 274.

சாதகப் பட்டிகை, 910.

சாதகன் : இவனுடைய ஊர் கோசம்பி நகரம் ; சாதியாற் குயவன் ; உதயணன் சிறைப்பட்ட பொழுது அது பொருமல் வேறு வடிவங்கொண்டு தானும் உடன் சென்று உஞ்சைநகரின் பக்கத்திலுள்ளதோளூரில் ஒரு வீட்டிலிருந்து உதயணனுக்கு அனுக்கூலங்களைச் செய்தனன் ; மறைந்திருந்த யூகிக்கு உயிர்ப்பாள்

ஹை இருந்தவன் ; இராசவிசுவாசத்திற் சிறந்தவன் ; யூகிக்கும் உருமண்ணுவாவுக்கும் இடையே நின்று பிறரறியாமல் ஒருவர் கூறுவனவற்றை மற்றொருவரிடஞ் சொல்லிக் காரியங்களை நிறைவேற்றியவன் ; ஆருணியைக் கொண்டு வெற்றியடைந்தபின்பு உதயணனால் இலாவாண நகரத்தில் பெருந்தயமென்னும் பட்டத்தையும் சீவிதமாக இரண்டீர்களையும் பெற்றான், 759, 762. சாதம், 189. சாதர் : இக்காலத்துச் சாதராவென சாதனை, 216, 545. [வழங்கும், 182. சாதிங்குலிகம், 149, 373. சாதிச் சந்தனம், 860. சாதிப் பவழம், 384. சாதி லிங்கம், 169. [587-8. சாந்தம், 163, 346, 356-7, 584-5, சாந்தம் எறிந்து விளையாடல், 181. சாந்தம் தடியுற அப்பல், 430. சாந்தம் திபிர்தல், 612. சாந்தம்மி, 118, 326. சாந்தமெழுதல், 178. சாந்தமெழுதிய அகலம், 213. சாந்தாற்றி, 327, 497. சாந்திட்டன்ன தண்மை, 572. சாந்திற் செய்த வேல், 160. சாந்தின் நுண்பொறி, 586. சாந்தின் வண்ணம், 223. சாந்தின் வள்ளி, 575. சாந்து - சந்தனம், 48, 110, 136, 173, 343, 366, 376, 380, 394, 396, 426, 475, 527, 549, 570, 581-2, 590, 635, 832. சாந்துகண் புலர்த்திய கவரி, 115. சாந்துபுலராகம், 497. சாந்துபெய்த செப்பு, 48-9. [704. சாந்தும் தாரும் குழைய முயங்கல், சாந்தும் மாலையும் அணிதல், 343. சாந்துமெழுகிய மார்பு, 207. சாந்து வரித்த ஆகம், 686. சாபம் - வில், 54, 304.

சாம்பல் - வாடல், 28. சாம்பூநதம், 366. சாமகீத வேரசை, 200. சாமரை, 207. சாமரை யிரட்டை, 66. சாமுத்திரிகா லக்ஷணநூல், 927. சாயஞ்சு - சாய்ந்து, 227. சாய்ப்பிடமாகப் போர்ப்படை பரசாய் மருங்குல், 504. [ப்பி, 631. சாய நூறல், 703. சாயல், 166, 205, 252, 264, 285, 288, 350, 356, 368, 393, 430, 452, 500, 525, 552. சாயல் நெகிழ்பறிந்து பூம்புறங் சாயற் செல்வம், 241. [கவவல், 613. சாயன் : ஆருணியரசனுடைய படைத்தலைவர்களுள் ஒருவன், சாயாசசெங்கோல், 441. [724, 738. சாயாச் செய்தொழிற் கணக்கர், சார் - பக்கம், 452. [910. சார்ங்கம், 371. சார்ச்சி, 722. சார்த்தல், 425. சார்வணை - சார்த்தற்குரிய அணை, 89. சார்வு, 81, 301, 556. சாரணர், 459. சாரல், 313, 483, 512. சாரன் மஞ்ஞை, 603. சாரி, 827. சாரியை விலக்கு, 90. சால், 215. சால்பகத்தடக்கல், 743. சால்பணி படிமை, 228. சால்பணி மகளிர், 743. சால்பு, 516, 535. சால்புடை ஒழுக்கு, 565. சால்புடையோர், 521. சால்புளி, 358, 814. சால்வணி யந்தணமகளிர், 179. சால்வுடை ஒழுக்கம், 923. [ப்பி, 918. சாலங்காயற்கு இளையோளாகிய யா சாலங்காயன் : பிரச்சோதனனுடைய பதினொருயிரம் மந்திரிகளுள் முதல் மந்திரி ; யாராலும் தணிக்க

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௩௫

முடியாத அரசன் கோபம்
இவனுடைய சொற்களால் தணி
யும்; பேரமைச்சனென்றும் வழங்
கப்படுவான்; பிரச்சோதனைது
கட்டளைப்படி மாய யானையைக்
காட்டி உதயணனை வஞ்சித்துப்
பிடித்துக் கொணர்ந்து உஞ்சை
நகரின் சிறை செய்வித்தவன்;
தருக்க நூல் முதலியவற்றில்
தேர்ந்தவன்; வாசவதத்தையை
உதயணன் பிடிமீதேற்றிச்
சென்றானென்பது கேட்டுக்
கடுஞ்சினங்கொண்ட பிரச்சோத
னை நோக்கிச் சில நியாயங்
களைக்கூறிச் சமாதானப்படுத்தி
னன்; அவனது விருப்பத்
தின்படி யூகியோடு நூல்
களில் வாதஞ்செய்து தோல்வி
யுற்றவன்; தன் தங்கை ஆப்
பியையென்பவளை அரசன்வேண்
டுகோளால் யூகிக்கு மணஞ்செய்
வித்தவன், 236, 917.
சாலங்காயனும் யூகியும் வாதம்செய்
சாலவை, 910, 917. [தது, 917.
சாலி - அரிசி, இடபகன் மனைவி,
ஒரு நாடு, நெல், 254, 293, 357,
369, 375-6, 532.
சாலிகைக் கவயம், 639.
சாலியரிசி, 195.
சாலியாய்ப்பதம், 195. [பணி, 254.
சாலி வரம்பணி கொண்ட நிரம்
சாலேகத்துத் துளை, 925.
சாலேகம் - சாளரம், சிறுதேக்கு,
134, 172, 239, 269, 392, 394,
559, 635.
சாலை - அடிசிற சாலை, 345, 395,
சாவது, 650. [465, 542, 751.
சாவமிடுதல், 890.
சாவறல், 521.
சாவித்திரி சரிதை, 684.
சாவினை, 84.
சாவு, 518.
சாற்றல் - அமைத்தல், 348.
சாறு - விழா, 79.

சாரேய் சாலி, 254.
சான்றோர் உயிர்கெட வருவழி
ஒழுக்கங்கொள்ளார், 36.
சிக்கம் - உறி, 117, 326, 659.
சிக்கரத் தெளியல், 350.
சிகழிகை, 136, 178, 223, 352.
சிகழிகைக்கு நாகப்படம், 473.
சிகழிகைக்கு மதியின் மறு, 223.
சிகழிகை முடியர், 164.
சிகை-உச்சி, 326-7, 369, 431, 470.
சிகை திருத்தல், 146.
சிகையவிழல், 431.
சிங்கச்சுவணம்: உயர்ந்த ஒரு
வகைப் பொன்; ஐராபதமென்
னும் மலையிற் பிறப்பது, 812.
சிங்கத்தின் இடைக்குக்கொடி, 386.
சிங்கத்தைப்போன்ற புனை, 435.
சிங்கப் பால், 536.
சிங்காசனம், 327.
சிங்காதனத்தின் வருணனை, 385.
சித்திக்கிழவன் பேரறம்-சின தரு
சித்திர அம்பலம், 21. [மம், 388.
சித்திரக் கண்டம், 385.
சித்திரக் கதவு, 344.
சித்திரக் கம்மம், 54, 223, 423.
சித்திரக் கிழி, 636, 683.
சித்திரக் குரம், 659.
சித்திரக் குலா, 383.
சித்திரக் கூடம், 39.
சித்திரக் கைவினை, 532.
சித்திரக் கொடி, 349.
சித்திரங் குயின்ற தவிசு, 457.
சித்திரச் செய்கை, 388, 568.
சித்திரச் செய்கொடி, 119.
சித்திரச் சேடகம், 217.
சித்திர சாலை, 465, 541.
சித்திரத் தவிசு, 126.
சித்திரத் தாமரைத் தொடி, 661.
சித்திரத்தின்கால், 523.
சித்திரத்தியற்றல், 502. [866.
சித்திரத் தியற்றிய அணி கலம்,
சித்திர நகர், 374.
சித்திர நுண்டுகில், 377.
சித்திர நெடுங்குடை, 372.

சித்திரப் பிணையல், 379.
 சித்திரப் புதவு, 533.
 சித்திரப் புளகம், 333.
 சித்திரப் பூமி, 11.
 சித்திரப் பெரும்பொறி, 486.
 சித்திரம் - இரகசியம், 44, 90, 116,
 168, 366, 378, 504, 549.
 சித்திரம் பயின்ற விதானம், 89.
 சித்திரமாகத் தளிர் வாங்கல், 161.
 சித்திர மாலை, 384, 931.
 சித்திர முதுசுவர், 548.
 சித்திர வகைகள், 366.
 சித்திரவீரு நிதி, 379.
 சித்திர யுத்தி, 504.
 சித்திராங்கதன் : எலிச்செவி யர
 சன் தம்பி ; தருசகனுக்குப் பகை
 வன் ; மகதநாட்டில் நடந்த
 போரிற் பிடித்து உதயணனுற்
 சிறையில் வைக்கப்பட்டுச் சில
 நாள் சென்றபின் தருசகனுல்
 விடுவிக்கப்பட்டவன், 749.
 சித்திரித்தெழுதிய விமானம், 931.
 சிதர் - வண்டு, 22, 679.
 சிதர் சிறை வண்டு, 531.
 சிதர்தல், 22, 429.
 சிதர் தொழிற்றும்பி, 13.
 சிதர் பொறி யெந்திரம், 429.
 சிதர் மணி, 127.
 சிதர் மலர், 22, 476, 525.
 சிதர் முத்தாலி, 69.
 சிதர்வன, 331, 450.
 சிதரரி மழைக்கண், 60, 368, 414.
 சிதரல், 474.
 சிதறல், 425, 475, 497.
 சிதைந்தவை யெல்லாம் புதுக்கு
 சிதைப்பு, 413. [தல், 743.
 சிதை பொருள், 391, 645, 682,
 சிதைவில் கற்பு, 564. [917.
 சிதைவில் செந்நெறி, 893.
 சிதைவு, 204.
 சிதைவுகொள் சேலம், 412.
 சிந்தரி நெடுங்கண், 832.
 சிந்து : இப்பெயருள்ள -நதிகள்
 இரண்டு ; ஒன்று இமயத்திலும்

மற்றொன்று மேருவிலும் தோன்
 றும், 902.
 சிந்து சேசம், 328.
 சிந்து வாரம், 471.
 சிந்தை, 825.
 சிந்தையன், 303.
 சிந்தையினொழிக்குஞ் செலவு, 182.
 சிப்பப் பூண், 584.
 சிப்பம் - சிற்பம், 41, 44, 502.
 சிம்பு-சிலாம்பு, 859.
 சிம்புன், 438.
 சிம்புவித்தல், 827.
 சிரமம், 410.
 சிரல், 720.
 சிரற் சிறகு, 44.
 சில்கலம், 38.
 சில்கி, 259, 271.
 சில்கிளவி, 247.
 சில்குட்டல்குலர், 523.
 சில்குட்டு, 178.
 சில சொற்றேவி, 773.
 சில படையாளர், 727.
 சிலலதர், 507.
 சில்லரி, 450.
 சில்லரிக் கண்ணி, 414, 826.
 சில்லரித் தடங்கண், 290.
 சில்லரி மழைக்கண், 307.
 சில்லிருங் கூந்தல், 311, 927.
 சில்லென் காலம், 440.
 சில்லென் காலு, 439.
 சில்லென் கூந்தல், 859.
 சில்லென் கோலம், 224, 293.
 சில்லென, 574.
 சில்லெனப் பிடித்தல், 569.
 சில்லென மிழற்றல், 573, 878.
 சில்லை - இழிவு, 64.
 சில்லைச்சிறு சொல், 64.
 சில்விலை, 303.
 சில சொல், 692.
 சிலத மாக்கள், 600, 603.
 சிலதர், 46, 171, 328, 681.
 சிலதரும் கன்னியரும் காத்தல், 46.
 சிலதி, 98.
 சிலதியர், 13, 379, 831.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௩௭

சிலம்பல், 334. [460, 468, 506.
சிலம்பு - மலை, 266, 352, 427,
சிலம்பொலி சீறடி, 343.
சிலம்பொலியாவம், 165.
சிலை - வில், வில்லின் தழும்பு, 282,
322, 660, 738.
சிலை கவிழ்த்தன்ன கிம்புரி, 386.
சிலைச் சாபம்-சிலைமரத்தாற் செய்த
சிலைத்தல், 332, 378. [வில், 658.
சிலைத்தன தூசி, 731.
சிலை நாண், 312
சிலைப்பொறி - வில்லிரேகை, 708.
சிலையணி அழித்த புருவம், 451.
சிலையின் மதியோர், 91.
சிலையோர் புருவம், 274.
சிவணி, 252.
சிவந்த ஆடைக்கு ஊன், 437.
சிவந்த கண், 154, 181.
சிவப்பு, 474, 508. [டது, 192.
சிவபெருமான் திரிபுரத்தை அட்
சிவமதி : தருசகன் தாய்; உதயை
யோடையின் சகோதரி; அவன்
மகளாகிய பதுமாபதியை அன்
புடன் வளர்த்தவன், 564.
சிவிகை, 73, 106, 109, 171, 204,
240, 447, 681, 691, 778.
சிவிகையிற் கட்டில் இருத்தல், 123.
சிவிகையுள் விளக்குறுத்தது போல்
தோன்றும் மாதர், 173.
சிவிறிப் பொறி, 181.
சிவேதன் : பிரச்சோதனனுடைய
மந்திரிகளுள் ஒருவன்; நளகிரி
யென்னும் யானை வெறிகொண்டு
நகரை யழித்த பொழுது
அவனது கட்டளைப்படியே
சென்று உதயணனை மிக இரந்து
அவன் மனத்தைக் கனிவித்துச்
சிறையினின்றும் நீக்கிஅழைத்து
வந்து அதனை அடக்குவித்து
அவனுக்கும் அரசனுக்கும் பழக்
கஞ் செய்வித்தவன்; அவன்
குமாரர்களுக்கும் வாசவதத்தைக்
கும் உரிய கல்விகளைக் கற்பிக்
கும்படி அரசனது அனுமதியாற்

சென்று சொல்லி உதயணனை
இணங்குவித்தவன்; உதயண
னுக்குரிய பணிகளையெல்லாம்
பின்னர் அன்புடன் செய்து
வந்தவன்; ஐராபதமென்னும்
மலையிற் பிறந்த பொன்னின்
நாணயங்கூறிப் பதினாறாயிரம்
நன்கொடையாக உதயணனால்
இவன் பெற்றான், 34, 125, 814.
சிற்பக் கயிற்றின் வாழ்நர், 744.
சிற்பக் கயிறு - சிற்ப தூல், 744.
சிற்பியற் புலவர், 365.
சிறறங் காடி, 931.
சிறற்றி வாளன், 56.
சிறறில் இழைத்தல், 461.
சிறறிலை நெல்லி, 269.
சிறற்றிற் கலங்கள், 803.
சிறற்றினம், 928.
சிறிறுபகாரம், 790.
சிறிறுண் பந்தர், 345.
சிறக்குவது, 478.
சிறகரொலி, 242.
சிறந்த கீர்த்தி, 530.
சிறந்த தோழர், 643.
சிறப்பயர்வனர், 174 [934.
சிறப்பிற்கு உவமமாகும் உதயணன்,
சிறப்பு எட்டுவகை, 384.
சிறப்புடைக் கிழமை, 642.
சிறப்புடைக் கிளவி, 33.
சிறப்புப் பவி, 491.
சிறப்பு முந்துதீஇ, 915.
சிறப்பு வழி, 365.
சிறப்புழி, 317.
சிறப்பொடு பெருகல், 476.
சிறப்பொலிக் கம்பல், 349.
சிறுஅர், 346.
சிறியோர் உற்ற செல்வம், 461.
சிறியோர் செய்த சிறுமை யுண்
டெனினும் பெரியோர் தரியாது
விடார், 613.
சிறியோர் தன்மை, 502.
சிறியோராஞ்சல், 413.
சிறுக்கி - சிறுகச் செய்து, 622.
சிறு கடுகு, 635

சிறு காய்த்துணர், 269.
 சிறுகிய மென்முலை, 575.
 சிறுகுடிச் சிறார், 162
 சிறுகொடி மருங்கு, 154, 224
 சிறு சின்னம், 660.
 சிறு செங்குடலி, 447.
 சிறு செண்பகம், 447.
 சிறு சேடம், 471.
 சிறு சொல், 64, 488.
 சிறுசொற் கிளவி, 84.
 சிறு திணை, 452.
 சிறு தீ, 310
 சிறுதுடை, 507.
 சிறு துளைக்காது, 231.
 சிறு தொழில், 59.
 சிறு நன்று, 205.
 சிறுநில மன்னன், 56.
 சிறுநுதல், 165, 387, 475, 503.
 சிறுநெறி நலத்தகு பெரியோய்,
 258.
 சிறு பல்லுண்டி, 143.
 சிறு பறை, 118.
 சிறுபிடி, 262, 414.
 சிறுபிடித் தடக்கை, 547.
 சிறு பிணை, 262.
 சிறு புல்லாளர், 278.
 சிறுபுறங் கவைஇ, 156, 223.
 சிறுபுறம், 221, 262, 316, 389.
 சிறுபுன் மாலை, 293.
 சிறு மருங்குல், 525.
 சிறுமீன் செகுத்தல், 271.
 சிறுமுகச் சிகழிகை, 223.
 சிறுமுதுக் குறைவி, 496, 679.
 சிறுமை, 455.
 சிறுமை நாணல், 36.
 சிறுமையம், 92.
 சிறுமையாளர், 454.
 சிறுவரை, 157, 417.
 சிறுவரைப்போலச் செய்தல், 36.
 சிறுவலி யொருவன், 149.
 சிறு விரல், 469.
 சிறுவிரல் மோதிரம், 838.
 சிறை - சிறகு, பக்கம், வேலி, 14,
 23, 25, 45, 73, 85, 141, 212,

219, 257, 274, 318, 355, 418,
 சிறைக் கோட்டம், 799.[485, 525.
 சிறைக் கோடல், 435.
 சிறைகொண்ட மன்னன், 210.
 சிறைகொளப்பட்ட செல்லல், 664.
 சிறைகொளப்படல், 400, 430.
 சிறை கொளல், 339.
 சிறைத்துயர், 207.
 சிறைப்பட்ட காலம், 335.
 சிறைப் பள்ளி, 340.
 சிறை யகப்படுதல், 186.
 சிறையழி புனல், 212.
 சிறை யிருள், 299.
 சிறை யுளர்தல், 554. [184.
 சிறையெனக் கொண்ட மன்னவன்,
 சிறையெனக் கொள்ளல், 340.
 சிறை வண்டினம், 462.
 சிறைவினை நீக்கல், 407.
 சிறை வெளவுதல், 187.
 சின்மணித் தாலி, 504.
 சின்மயிர் முன்கை, 687.
 சின்மலர், 473, 867.
 சின்மெல்லாகம், 504.
 சின்மெல்லோதி சேர்ந்த சிறுநுதல்,
 சின்மென் போது, 584. [165.
 சின்மொழி மாதர், 415, 765, 770.
 சின்னகை, 557.
 சின்னகை முகம், 588, 681.
 சின்னகை முறுவல், 585, 680.
 சின்னச் சோலை : ஒரு மலை ; இதி
 லிருந்து உதயணன் சங்கேத
 மான ஒரு பண்ணைப்பாட அவன்
 வீரர் எல்லோரும் வந்து கூடி
 சின்னடைஞ்சான், 738. [னர், 633.
 சின்னம், 43.
 சின்னாட் கழிந்த பின்னாள், 899.
 சின்னாள், 483, 489.
 சின்னீர்க் கருங்கயல், 220.
 சின்னுதல், 426, 924.
 சின்னெறிக் கேண்மை, 682.
 சினத்த நோக்கம், 649.
 சினத்திற்கு நெருப்பு, 236.
 சினதேவன் இடத்தானை முடக்கி
 இருத்தல், 387.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௩௯

சின நாகம், 387, 499.
 சினப்போர் மதலை, 588.
 சினப்போரண்ணல், 601, 645.
 சினம் - வெம்மை, 14.
 சினம் ஆறிய வண்ணம், 236.
 சினவுநர்ச சாய்த்தவன், 615.
 சினாலயத்தின் வருணனை, 383.
 சினை - கிளை, 221, 461, 464, 554, 581, 584.
 சினைக்கெடி நன்ன விரல், 806.
 சினைப்படு கனி, 335.
 சினைப்பூ, 453.
 சினைப் பெருமா, 649.
 சினை பிளந்தனைதல், 270.
 சினை மலர்ந்த கோங்கு, 461.
 சீத்தல் - ஒழித்தல், 590.
 சீதச சந்தனம், 417.
 சீதச் செய்கை, 430.
 சீதம், 350.
 சீதை : ஒருநதி, 306, 902.
 சீதை நிலத்திற் புக்கது, 86.
 சீதையைக் குரங்குகள் தேடிய
 சீதோதகை, 902. [சுதை, 306.
 சீப்பிடு சிக்கம், 117.
 சீப்பு, 43, 194, 223.
 சீப்புள்ளுறுத்த வாயில், 194.
 சீயம், 175, 582.
 சீர் - கனம், 293, 766.
 சீர்க்கம், 582.
 சீர்கெழு செல்வம், 539.
 சீர்கெழு திருமுகம், 503.
 சீர்த்தகச் சிறப்பு, 710.
 சீர்த்தி, 549, 643.
 சீர்நிறை கோல். 766.
 சீர்நிறை யமைத்தல், 377.
 சீர்நெறிச் சிறப்பு, 388.
 சீர்ப்பமை வட்டு, 660.
 சீர்ப்பு, 178.
 சீர்ப்பூண், 293.
 சீர்மை, 178, 508, 915.
 சீரகத்தரிசி, 635.
 சீரமைத்தல், 407.
 சீரலங்காரச சித்திரமுடி, 705.
 சீரை, 466.

சீரை யுடுக்கை, 852.
 சீலச் செய்தொழில், 125.
 சீலம் - யானையின் இயல்பு, 35, 125, 177, 412, 655.
 சீல விகற்பம், 6.
 சீற்றத் துப்பு, 629.
 சீற்றம், 247, 416, 441.
 சீறடி, 44, 140, 224, 290, 295, 343, 352, 358, 393, 468, 569, 574, 582, 597, 602, 607, 612, 617, 622, 627, 632, 637, 642, 647, 652, 657, 662, 667, 672, 677, 682, 687, 692, 697, 702, 707, 712, 717, 722, 727, 732, 737, 742, 747, 752, 757, 762, 767, 772, 777, 782, 787, 792, 797, 802, 807, 812, 817, 822, 827, 832, 837, 842, 847, 852, 857, 862, 867, 872, 877, 882, 887, 892, 897, 902, 907, 912, 917, 922, 927, 932, 937, 942, 947, 952, 957, 962, 967, 972, 977, 982, 987, 992, 997.
 சீறடி இருநிலத்தியங்கல், 297.[582.
 சீறடிச் சுவடு, 62.
 சீறியருளல், 848.
 சீறியாழ், 243.
 சீறுபு வெகுளல், 649.
 சீறூர், 189, 255, 278, 303, 334, 348, 352, 358, 393, 468, 569, 574, 582, 597, 602, 607, 612, 617, 622, 627, 632, 637, 642, 647, 652, 657, 662, 667, 672, 677, 682, 687, 692, 697, 702, 707, 712, 717, 722, 727, 732, 737, 742, 747, 752, 757, 762, 767, 772, 777, 782, 787, 792, 797, 802, 807, 812, 817, 822, 827, 832, 837, 842, 847, 852, 857, 862, 867, 872, 877, 882, 887, 892, 897, 902, 907, 912, 917, 922, 927, 932, 937, 942, 947, 952, 957, 962, 967, 972, 977, 982, 987, 992, 997.
 சுட்டி, 43, 119, 140.
 சுட்டிக் கலன், 117.
 சுட்டிச் சுண்ணம், 149, 174.
 சுட்டுருக்ககில், 119.
 சுட்டுறுகோல், 406.
 சுடர் - விளக்கு, வெயில், 25, 293.
 சுடர்க்குழை, 99.
 சுடர்க்குழை மகளிர், 559, 571.
 சுடர்க்குழை மாதர், 500.
 சுடர்தல், 554, 559.
 சுடர்ந்திலங்கல், 502.
 சுடர்நுதல், 246, 363, 472.
 சுடர்ப் பிறை, 382.
 சுடர்ப் பூண், 690.
 சுடர் பொன் வள்ளம், 17.
 சுடர் மணி, 224.
 சுடர்மணிக் கோவை, 351.
 சுடர்மணிப் புளகம், 246.
 சுடர்மணி யாழி, 588.
 சுடர் மாட்டல், 367.
 சுடர்முகம் புல்லென, 301.
 சுடர்விடு பொன், 332.
 சுடர் விளக்கு, 20, 373.
 சுடர் வெண்ணிலவு, 17.
 சுடரல், 414, 473.
 சுடரும் வாள், 214.
 சுடரொளிப் பவளம், 687.
 சுடுகதிரணிந்த செல்வன், 538.

சுடுதற் கொவ்வா அண்ணல், 422.
 சுடு நாராசம் செவிசெறித்தாங்கு,
 243.
 சுடுவான்போல வெருளல், 235.
 சுண்ணக் குற்றி, 117. [174.
 சுண்ணத்தை வண்டிகள் கவர்தல்,
 சுண்ணப் பெருங்குடம், 315.
 சுண்ணம், 22, 106, 129, 149,
 174-5, 268, 346.
 சுண்ணம் தூவல், 553.
 சுண்ணம் பொதிந்த வட்டிணை, 161.
 சுண்ணமுஞ் சாந்தும், 110.
 சுண்ணமொடு மலர்சொரிதல், 115.
 சுண்ணவட்டு, 114, 161.
 சுண்ணவிலேகை, 352.
 சுணப் காகம், 99.
 சுணங்கு, 99, 450.
 சுதை, 9, 195, 583.
 சுதைக் குன்றம், 666, 857.
 சுதைச் சுவர், 155.
 சுதையில் செஞ்சுவர், 45.
 சுந்தரப் பொடி, 174. [530.
 சம்மை, 254, 341, 362, 380, 395,
 சம்மையறு அத்தன்மை, 271.
 சமடு, 374.
 சுரக் கவலை, 409, 524.
 சுரஞ்செல் வம்பலர், 303.
 சுரஞ் செல்வோர், 525.
 சுரத்து முற்சீறார், 567.
 சுரம், 225, 279, 330.
 சுரமுதலடைந்த புரிசை, 273.
 சுரிகை, 214, 379.
 சுரிகையும் வாளும், 635.
 சுரிதல், 369.
 சுரியிரும் பித்தை, 129.
 சுரியுளை யரிமான், 435.
 சுருக்கம், 382.
 சுருக்கு - சுருக்கம், 665.
 சுருக்குக் கஞ்சிகை, 603.
 சுருங்காச் செல்வம், 395.
 சுருங்கை, 486, 501. [709.
 சுருங்கைவாயிற் பெருங்கதையு,
 சுரும்பியிர் கோதை, 110.
 சுரும்பியிர் செருந்தி, 409.

சுரும்பு, 205, 270, 456, 527.
 சுரும்புணத் தொடுத்தல், 451.
 சுருள் வகுத்தல், 43.
 சுருளிற்று, 119.
 சுரைபொழி தீம்பால், 17.
 சுவடிக்கு உறையிடல், 524.
 சுவடிபற்றிய கையினர், 524.
 சவடு - உபாயம், பழக்கம் 35.305.
 சவணம், 814.
 சவணர், 390.
 சுவர், 286, 387, 548.
 சுவர்க்கம், 171.
 சுவர்க்கம் புகழிற் சிறந்தமை, 241.
 சுவடமைத்தல், 383.
 சவல், 109, 117, 368, 385, 398.
 சவேகம் - உறை, 524.
 சவை, 200.
 சவை சோர்தல், 200.
 சவைத்தல், 331.
 சவை தெரியாளர், 350.
 சவை நறுந்தேறல், 106.
 சழல் வண்டு, 145.
 சழலுங் கண்ணினன், 139.
 சழலு நெஞ்சம், 194.
 சழற்றி - சழற்சி, 496.
 சழிநீர்க் கோடு, 114.
 சுள்ளி - ஆச்சா மரம், 225, 261,
 416, 453, 465, 471.
 சுள்ளி வெண் சூழ்ச்சி, 451.
 சுள்ளி வெண்போது, 527.
 சுளியுநள், 359.
 சுற்றத்தாருக்குத் தாள், 429.
 சுற்றப் பந்தம், 672.
 சுற்றம், 91, 320, 513.
 சுற்ற மாக்கள், 235.
 சுற்ற மாக்குதல், 546.
 சுற்ற மாந்தர், 100.
 சுற்றமொடு பொலிக, 139.
 சுற்றார் கருவிற்றுணி, 661.
 சுறவினம் வீரர்க்கு, 210.
 சுறவுயர்த்த காமன், 147.
 சுருமீன் கடலுக்கே யுரியது, 147.
 சுனை, 816.
 சுனைக்கு ஆபரணப் பேழை, 460.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. .கௌசக

னத் திளைப்பு, 463.
 ன நீலம், 449, 512.
 னப் பாறை, 454.
 னப்பூக்குறுதல், 453.
 னயும் யாறும், 445.
 ட்டயற் சுடரும் சுட்டி, 140.
 ட்டில் நாட்டுப் பெயர் பொறித்
 தல், 363.
 குட்டு - உச்சிக்கொண்டை, நெற்
 றிச குட்டு, வட்டை, 43, 106,
 129, 140, 178, 223, 246, 333,
 390, 686.
 குட்டுத்தலைச சேவல், 277.
 குட்டு நலம், 472.
 குட்டுப் பொலிறுதல், 363.
 குட்டு முகந் திருத்தல், 611.
 குட்டொடு கூந்தலை முடித்தல்,
 குடகம், 637, 822, 825. [380.
 குடக முன்கை, 559.
 குடமை சாந்து, 582.
 குடகம், 471.
 குடுதறேற்றாள், 472.
 குடுறு கிண்கிணி, 792.
 குடுறு சேவடி, 573.
 குடுறு பாண்டில், 15.
 குடுறு பொன், 390.
 குதாடு கழகம், 395.
 குது பொரு கழகம், 401. [266.
 குர் - அச்சம், தெய்வமகளிர், 198,
 குர் தடிந்த சீற்றத்து முருகவேன்,
 குரல்-பிரம்பு, 159, 225, 265. [183.
 குரல் பிடித்த கோற்றொழிலாளர்,
 குரவரன், 724. [552.
 குரன், 156, 733.
 குரியன் அரசனுக்கு, 233.
 குரியன் விமானம், 538. [15.
 குரியனுக்குச் சக் கரவர்த்தி,
 குரியாத்தமனவருணனை, 247.
 குருடைச சிலம்பு, 266.
 குருறு மஞ்ஞை, 198.
 குல், 132.
 குழகதிரிச் செல்வன், 538.
 குழ்ச்சி - இண்டை, யோசித்தல்,
 5, 36, 91, 185, 242, 286,

334, 339, 444, 451, 485, 499.
 501, 513, 519, 546, 569, 594,
 குழ்ச்சியதமைதி, 218. [642, 708.
 குழ்ச்சியர், 309, .
 குழ்ச்சியன், 318, 518.
 குழ்ச்சி யுள்ளம், 186.
 குழ் பொருட்டுணிவு, 708.
 குழ்வளி, 496, 870.
 குழ்வளை முன்கை, 500.
 குழ்வனர், 422.
 குழவிடைத் துளங்காமை, 520.
 குழ் விளை, 28, 428.
 குழ்விளை யாளர், 592.
 குழகன் புரிசை, 273.
 குழி, 351.
 குழிச்சுடர் றுதல், 246.
 குளாமணி, 357.
 குளுறு கிளவி, 616.
 குறைக் கடுவளி, 729.
 குறை வளி - சுழல் காற்று, 825.
 கேக்கர், 16.
 செக்கர்க் குளிக்கும் வெண்பிறை,
 செக்கர்ப் பசலை, 360. [661.
 செங்கடை நோக்கம், 579.
 செங்கடைபோழ்ந்தகண், 368[814.
 செங்கடை மழைக்கண், 158, 684,
 செங்கண், 231, 274, 339, 468, 498,
 செங்கடைவர், 214. [508, 510.
 செங்கணிப் போர், 662.
 செங்கத்திகை, 473.
 செங்கதிர், 385.
 செங்கதிர்ச் செல்வன், 233, 747.
 செங்கதிர் விரும்பும் நெருஞ்சி, 363.
 செங்கயற்கண்ணி, 685.
 செங்கழுநீர், 154.
 செங்களம்படுத்தல், 807.
 செங்களி, 610.
 செங்காந்தன், 551.
 செங்காலன்னம், 14.
 செங்காற் சேவல், 276.
 செங்காற் பாண்டியம், 691.
 செங்காற் புறவு, 525.
 செங்காணரை, 135.
 செங்குடர், 211.

செங்குருதி, 213.
 செங்குலிகம், 161.
 செங்குழைப் பிண்டி, 461.
 செங்கேழ், 283.
 செங்கேழ்க்கை, 370.
 செங்கேழ் வானம், 568.
 செங்கை, 575.
 செங்கொடி, 128.
 செங்கொடு வேரி, 447.
 செங்கோட்டியாழ், 153.
 செங்கோட்டிளம்பிறை, 16.
 செங்கோட்டு மணை, 126.
 செங்கோடிகம், 327.
 செங்கோல், 74, 130, 317, 362,
 380, 391, 394, 397, 441, 488.
 செங்கோலாள், 512.
 செஞ்சாந்து (செஞ்சாந்தம்), 17,
 207, 356, 478, 581.
 செஞ்சாந்து வரித்த ஆகம், 504.
 செஞ்சால், 215.
 செஞ்சிவப்பு, 60.
 செஞ்சிறு கடுகு, 635.
 செஞ்சுடர், 173.
 செஞ்சுடர்போன்ற அங்குலி, 359.
 செஞ்சுடர் மணிமுடி, 538.
 செஞ்சுடர் முகம், 556.
 செஞ்சுடர் விளக்கு, 373.
 செஞ்சுடர் வேல், 555.
 செஞ்சுவர், 45.
 செஞ்சுவற் பாண்டியம், 109.
 செஞ்சுட்டிட்டிகை, 155.
 செட்டியர் பெருமகன், 516.
 செண்ணக் காஞ்சனை, 357, 368.
 செண்ணக் கோலம், 319.
 செண்ணச் சிகழிகை, 136.
 செண்ணச் சிவிகை, 106.
 செண்ணச் சேவடி, 551.
 செண்ணத்தளிர், 453.
 செண்ணம் - வடிவு, 136, 164, 180.
 செண்ண மகளிர், 125.
 செண்ணார் வடிவு, 523.
 செண்பகம், 265, 471.
 செத்த தாருவாற் செய்தயாழ், 618.
 செத்து - மழுங்கி, 753.

செத்தோர்ப் புணர்க்கும் விச்சை,
 செதும்பற்றாமரை, 156. [546.
 செதும்பு - சேறு, 156, 257, 262.
 செதுவல் மரத்திற் சேக்கை, 623.
 செந்தடிக் குருதி, 273.
 செந்தளிர், 461, 476, 484, 523.
 செந்தளிர்ச் சிறடி, 358.
 செந்தளிர்ப் பிண்டி, 221.
 செந்தளிர் பொருவச் சிவந்த கை,
 செந்தளிரிடுப்பை, 277. [826.
 செந்தாமரை, 136, 154, 290, 502.
 செந்தாமரைக்கண், 231, 284, 318.
 செந்தீ, 358, 498, 503, 525.
 செந்தீக் கடவுள், 856.
 செந்தீக் கதீஇய பொன், 572.
 செந்தீ முதல்வர், 542.
 செந்தீயந்தழல் அந்தணன், 250.
 செந்தீ வெம்புகை, 187.
 செந்தேத்து அணியறு கிளவி, 219.
 செந்தோட்டணி மலர், 523.
 செந்நாய் வேண்டாதொழித்த வல்
 செந்நிலம், 215. [சி, 278.
 செந்நிறக் குருதி, 214.
 செந்நிறச் சுண்ணம், 915.
 செந்நூல் விசித்த நுகம், 122.
 செந்நூற் பத்திச் சேடகம், 212.
 செந்நூற் பாரம், 214. [54.
 செந்நூனிறைந்த சித்திரக் கம்மம்,
 செந்நெல், 131, 367, 529.
 செந்நெறி, 340, 379, 917.
 செந்நெறியாளர், 645.
 செப்பகல், 356.
 செப்படரன்ன குழைப் பிண்டி,
 செப்பிய மாற்றம், 701. [461.
 செப்பில் அமைத்த சிற்பங்கள், 581.
 செப்பிற் பூ மலர்தல், 18.
 செப்பின் ஏந்திய குவகும், 224.
 செப்பு - பூஞ்செப்பு, 49, 117, 125,
 136, 206, 326, 333, 388, 550.
 செப்புவனர், 356. [273.
 செப்புறச் செய்த செல்வமுன்றில்,
 செம்பஞ்சியையும் பொருத அடி,
 செம்பூங்கச்சு, 634. [289.
 செம்பொற் கச்சை, 130.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. க௦௪௩

செம்பொற் கடிப்பு, 584.
செம்பொற் கண்ணி, 346.
செம்பொற் கரண்டம், 326.
செம்பொற் கலசம், 117.
செம்பொற் கிண்கிணி, 138, 226,
செம்பொற் கொட்டை, 523.[507.
செம்பொற் சுவர், 346.
செம்பொற் செப்பு, 388.
செம்பொற் செய்கலம், 501.
செம்பொற் செருப்பு, 381.
செம்பொற் பட்டத்துச் சேனாபதி
மகள், 179. [357, 689.
செம்பொற் பட்டம், 180, 224,
செம்பொற் பாசிழை, 547.
செம்பொற் பாண்டில், 505.
செம்பொற் புரிசை, 131.
செம்பொற்றாமரை, 123.
செம்பொற்றாலம், 362.
செம்பொறி வண்டு, 526.
செம்பொன், 43.
செம்பொன் இட்டிகை, 383.
செம்பொன் வள்ளம், 26.
செம்பொன் வாகை, 376.
செம்பொன் விதானம், 89.
செம்பொன் விளக்கு, 27.
செம்பொனல் யாழ், 98.
செம்பொனாசனம், 233.
செம்பொனெல், 129.
செம்பொனோலை, 44, 687.
செம்மல் - தலைமை, பெருமை, 166,
307, 324, 350, 419, 531, 591.
செம்மலஞ் சிறுவர், 166.
செம்மலரங்கை, 358.
செம்மலாளர், 642.
செம்மலை, 375.
செம்மற் செங்கோல், 74.
செம்மாணற்றாச சிறுமை, 92.
செம்மாந்திருத்தல், 40. [925.
செம்முகம் - எதிர்முகம், 499, 694,
செம்முது செவிலியர், 43, 293.
செம்முது பெண்டிர், 103, 356.
செம்மை, 331, 336.
செம்மை சேர்ந்த வெண்மை, 331.
செம்மைத் தவத்தன், 702.

செம்மை நெடுங்கண், 555.
செம்மையும் மென்மையும், 507.
செய்கம், 51.
செய்கலம், 396, 501.
செய்குறிக் கருமம், 190.
செய்குன்றின் வருணனை, 226.
செய்குன்று, 390.
செய்கைச் சூழ்ச்சி, 485.
செய் கொடி, 119.
செய் சுளை, 465.
செய்த கோலம், 377-8.
செய்தது பொறுவெனல், 283.
செய்திறம் அறியாமை, 571.
செய்திறன், 279.
செய்தொழில், 328, 391-2, 538.
செய்ந்நர், 92.
செய்பொருள், 218, 434.
செய்யோள், 21, 123.
செய்வது துணியுஞ் சூழ்ச்சி, 286.
செய்வது தெரியுஞ் சிந்தை, 628.
செய்வதை, 312.
செய்வதை யறியாமை, 561.
செய்வதை யறியார், 309.
செய்வளை மகளிர், 390.
செய்வினைத் தச்சன் கைவினை, 245.
செய்வினை மடிந்தோர், 484.
செயப்படு கருமஞ் செய்ந்நர், 92.
செயப்படுபொருள், 404.
செயலைத் தண்டமை, 303.
செயற்கருஞ் செல்வம், 226.
செயற்கைச சாக்காடு, 422.
செயற்கை மரம், 348.
செயற்படு கருமத்தியற்கை, 650.
செயற்படு கருமம், 414, 692.
செயற்பாற்று, 514.
செயிர், 123, 579.
செயிர்கொள் மன்னர், 114.
செயிர்த்த உள்ளம், 890.
செயிர்த்த நோக்கு, 214.
செயிர்த் தொழிலியானை, 591.
செயிர்தீர் காதல், 216.
செயிர்தீர் கூனி, 575.
செயிர்தீர் சிறப்பு, 490.
செயிர் நோக்கு, 331.

செயிர்ப்பு - கோபம், 474, 649.
 செயிர்ப்பு பொழுது, 499.
 செயிர்வினை கடிதல், 365.
 செயிர்வுள்ளுறுத்த நோக்கம், 61.
 செயிரறு கேள்வி, 36.
 செயிரிடையிடல், 478.
 செரீஇ - செருகி, 152, 636.
 செரீஇய - செருகிய, 636.
 செரு, 224.
 செருக்கயல், 208.
 செருக்கயல் உண்கண், 306.
 செருக்கயலன்னகண், 177.
 செருக்கல் - மயங்குதல், 61, 317,
 செருக்க ஆட்டல், 411. [411.
 செருக்கொள் யானை, 90. [னன், 650.
 செருச்செய்தானைப் பிரச்சோத
 செருச்செய் நெடுங்கண், 235.
 செருச் செயல், 221.
 செருத்தல், 253.
 செருத்தற் தீம்பால், 262.
 செருந்தி, 254, 109.
 செருப்பிற் சேவடி யிழிதல், 367.
 செருப்பின் வருணனை, 367.
 செருப்பு, 342, 381, 523.
 செருப்பொடு புகுதல், 342.
 செருமல், 422.
 செருமாண் வென்றி, 222.
 செருமிகு குருசில், 442.
 செருமிகு சீற்றம், 141.
 செருமிகு சேனை, 691.
 செருமிகுந்தாமம், 128.
 செருமீக் கூடல், 301.
 செருமீக் கூரிய வேந்தன், 556.
 செருமீக் கூற்றம், 713.
 செருமீக் கூறல், 161.
 செருமுட செல்வன், 319.
 செருமேந் தோன்றல், 711.
 செருவடு செங்கண், 508.
 செருவடு வேந்தன், 186.
 செருவார் சேனை, 157.
 செருவாளாட்டு, 90.
 செருவில் வேந்தன், 297.
 செருவுடை மன்னர், 649. [469.
 செருவேல் பழித்த நெடுங்கண்,

செல்கதி மந்திரம், 234.
 செல்கம், 525.
 செல்சார்வறுத்தல், 130.
 செல்சார்வு, 717.
 செல் சுடர், 25.
 செல் சுடரந்தி, 238.
 செல்பொறி செறித்தல், 669.
 செல்லல் - துன்பம், 266, 324
 417, 514, 584, 664, 909.
 செல்லல் ஓம்பல், 567.
 செல்லா வாழ்க்கை, 303.
 செல்லிய, 517.
 செல்லிருள், 410.
 செல்வக் கணைக்கால், 468.
 செல்வக் கம்பலை, 382.
 செல்வக்கானை, 328.
 செல்வக் கூட்டம், 533.
 செல்வச் சாலை, 345.
 செல்வச் சேனை, 343.
 செல்வஞ் சிறக்கும் நிலம், 354.
 செல்வத்திற்குப் புனல், 743.
 செல்வத்து நிதியம், 912.
 செல்வப் பல்கதிர், 933. [586.
 செல்வப் பாவை, 340, 521, 571
 செல்வப் புனல் மருங்கறுதல், 743.
 செல்வப் பெருங்குடி, 531.
 செல்வம் இறைத்தல், 181.
 செல்வம் நீத்தமகன், 400.
 செல்வம் பெருகல், 455.
 செல்வ மகளிர், 53.
 செல்வ மருதம், 257.
 செல்வ மன்னவன், 35.
 செல்வமும் சிறப்பும் பாடுதல், 462.
 செல்வ முன்றில், 273
 செல்வ வேந்தன், 403.
 செல்வம் முதலியன சகடக்கால்
 போல வருதல், 556.
 செல்வன்-அருகதேவன், (ஐ) 123.
 செல்வு-செல்வம், 406. [491, 596.
 செல்வுழி, 123, 235.
 செலல் - செல்லுதல், 246.
 செலவயா, 80.
 செலவிற்குக் காற்று, 256, 389.
 செலவிறு, 249, 407.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௪௫

செலவு, 299, 319, 497, 573.
செலவுமுறை, 752.
செலற்பாணி, 120.
செலீஇ, 350.
செவவழல், 504.
செவ்வழி, 19, 581.
செவ்வழிக்கீதம், 140.
செவ்வழித் தீந்தொடை, 527.
செவ்வழி நிரீஇ, 623.
செவ்வன், 37, 588.
செவ்வனம், 358, 565, 686.
செவ்வாய், 312, 318, 469, 496.
செவ்வாய்ப் பார்ப்பு, 872.
செவ்வான் முகில், 112.
செவ்வி, 27, 65, 86, 97, 220, 230, 232, 318, 328, 375, 419, 423, 467, 479, 573, 575, 584-5, செவவி ஏளர், 611. [644, 725.
செவவிக் காலம், 182.
செவவிக் கோட்டி, 428, 853.
செவவிகொடிஇ, 916.
செவவிதழ்த் தடங்கண், 156.
செவவிதிற் கேட்டல், 230.
செவவிதின், 289, 357, 368.
செவ்விப்பைந்தாது, 475.
செவ்வி பெறல், 608.
செவவி பெறுவைகல், 106.
செவ்வி யறியார், 608.
செவவியிற் றிரியாமை, 370.
செவவியின் வணங்கல், 927.
செவ்விரல், 357.
செவவி வீனையாளர், 259.
செவவி வேண்டல், 232.
செவி செவியறியாச செயல், 641.
செவி புதைத்தல், 85.
செவி மடுத்தெற்றி, 154.
செவிமுதல், 818.
செவியிற் கேட்கும் செல்வம், 294.
செவியிற் கேட்டல், 340.
செவியினுள் மந்திரம் கூறுதல், 208.
செவியுற வாங்கல், 307.
செவிலி, 70, 95, 103, 149, 176, 486-7, 491-2, 513, 573.
செவிலித் தவமகள், 426.

செவிலித் தாய், 583.
செவிலித் தாயர், 227.
செவிலியர், 43, 166, 293.
செவிலியர் கன்னியரை வெளியிற் செல்லாது விலக்குதல், 392.
செவிலியர் நொடி பகர்தல், 294.
செழுங்கடை மழைக்கண், 208.
செழுங்கதிர்ச் செந்நெல், 367.
செழுங்குரன்முரசு, 120.
செழுங்கோ சம்பி, 694.
செழுஞ்சுடர், 293.
செழுநீர்ப் பொய்கை, 295.
செழும்பல் யாணர்ச சிறப்பு, 685.
செழும்புணகலம், 704.
செழுமதிப்பாகு, 371.
செழுமலர்த் தடக்கை, 250.
செழுமலர்த் தடங்கண், 403.
செழுமலர்த் தாமரை, 475.
செழுமென் சிறுவிரல், 469.
செற்றச செய்கை, 508.
செற்றச செய்தொழில், 392.
செற்றப்புதவு, 136.
செற்றம் - நெடுங்காலம் நிகழும் பகைமை, 91, 214.
செற்றல் - நெருங்கல், 372.
செற்ற வேந்தன், 647.
செற்றி, 257.
செற்றிய - செறிந்த, 253.
செற்றுபு, 109, 505.
செறிதோற்பரம், 273.
செறிந்த குரங்கு, 126.
செறிந்தசெய்கை, 403.
செறிந்த மருங்கு, 525.
செறிநிலைப் பலகை, 384.
செறிநிலையமைந்த புதவு, 533.
செறிப்பு - அடக்கம், 157.
செறியச் செய்தல், 319, 421, 491, செறியிலைக் காயா, 262. [695.
செறியிலைப் பொற்குழை, 231.
செறிவளைத் தோளி, 925.
செறிவிரல், 19.
செறிவிரல் அங்கை, 588.
செறிவினன், 490.
செறிவு, 179.

செறிவுடைக் காப்பு, 171.
 செறிவுடைச் செய்கை, 485.
 செறிவுடைச் செய்தொழில், 391.
 செறு, 532, 543. [774.
 செறுநர், 36, 113, 186, 313, 508,
 செறுநர்முன்னர்ச் சிறுமைப்படா
 செறுநன், 403. [மை, 23.
 செறுநீர், 408.
 செறுபடை, 715.
 செறுமுகச் செல்வர், 567.
 செறுவகத் தடக்கல், 839.
 செறுவு, 302.
 செறுவேல் வேந்தன், 649.
 சென்மதி, 919.
 சென்மென, 219.
 சென்மோ, 61.
 சென்ற செலவு, 299.
 சென்றீ, 56.
 சென்று செறிந்து இடுகிய நடு, 386.
 சென்று சென்றிறைஞ்சிய மண்
 டிலம், 14. [902.
 சென்று சேனோங்கிய சேதியம்
 சென்றேந்து புருவம், 451, 475.
 சென்னித்தாமம், 393. [700.
 சென்னி பூயியில் தோய வணங்கல்,
 சென்னியுமுசெயுந் தெளித்தல்,
 சென்னெறி, 787. [369.
 சே, 270.
 சேஎந்து, 505.
 சேஎய், 375.
 சேஎயரி நெடுங்கண், 469. [393.
 சேக்கை, 17, 19, 21, 40, 73, 85, 299,
 சேக்கையுள் அருமணி சுடருதல்,
 சேட்டெழில், 370. [238.
 சேட்படு குருசில், 64.
 சேட்படு விசம்பு, 875.
 சேட்புலம், 276, 529.
 சேட்புலம்பு, 777.
 சேடகப் பிண்டி, 90.
 சேடகம் - கேடகம், 90, 212, 217,
 சேடக மகளிர், 224. [285, 734.
 சேடகர்: அரசாட்சியைத் துறந்த
 ஒரு முனிவர்; விக்கிரனுக்கும்
 மிருகாபதிக்கும் தந்தை, 442.

சேடக வட்டம், 214.
 சேடக வரணம், 257.
 சேடணி, 780.
 சேடணி திருமுகம், 469.
 சேடம், 670.
 சேடமை செவி, 927.
 சேடமை போர்வை, 617.
 சேடாரல்குல், 379.
 சேடி, 930.
 சேடிமார், 800.
 சேடியர், 27.
 சேடியின் நூற்றொருபதின்மர் அர
 சர், 930-31.
 சேடியேன், 831.
 சேடிளவனமுலை, 527.
 சேடு - பெருமை, 207, 361, 386.
 சேடுபடச் சுருக்கல், 687.
 சேடுபடப் புனைதல், 423.
 சேடுபடு செல்வம், 207.
 சேடுபடு சேவடி, 888.
 சேடுபடுதல், 369, 379.
 சேடுபடு வத்தம், 699.
 சேடுறக் கிடந்த கலம், 501.
 சேடேந்து வணப்பு, 403.
 சேடொளிப் பத்திக் கடிப்பு, 636.
 சேண் நெடுந்தெரு, 931.
 சேண்நெறி, 334.
 சேண்வருபெருங்குடி, 488.
 சேணகற்றல், 709.
 சேணிகச் சிறுதொழில், 56.
 சேணிகந்துறைந்த சேனை, 112.
 சேணிடத்துள்ளவை, 513.
 சேணிடைப் போகல், 524.
 சேணிடை யுறைநர், 106.
 சேணில மன்னர், 695.
 சேனுயருலகிற்றேவகணம், 93.
 சேனொளி திகழு மாடம், 538.
 சேனோய், 75.
 சேத்தல் - தங்குதல், 465.
 சேதடி, 164.
 சேதா, 132, 481.
 சேதா நறுநெய், 250, 358, 481.
 சேதான், 366. [902.
 சேதி - சமவசரணம் (ஜினாலயம்),

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௪௭

சேதிநாடு: மிருகாவதியின் தந்தைக் குரிய நாடு; யூகிக்கு உதயண னுற் சீவிதமாகப் பின்பு அளிக் கப்பட்டது, 798.
சேதியம் - ஜினாலயம், 769, 901.
சேதியம் பெருமலை, 512.
சேதியர் திருமகன், 755.
சேதியர் பெருமகன், 203, 708,
சேதியர் மகன், 685. [733, 907.
சேதியன், 738.
சேபாலிகை - நீர் நொச்சி, 447, 471.
சேமயில்லாமருங்குல், 833.
சேய் - நெடுந்தூரம், 125.
சேய்ச் செலல், 125.
சேய்த்து, 513.
சேய்முதல் வந்த சிறப்பு, 914.
சேய்வழி, 147.
சேயது, 546, 748.
சேயரிக் கண், 352.
சேயரி நெடுங்கண், 177.
சேயவர், 340.
சேயள், 200.
சேயான் தங்கை, 586.
சேயிடை, 650.
சேயிதழ் மலர், 582.
சேயிழை, 58, 220, 490, 551, 573.
சேயிழைக் கூன்மகள், 565.
சேயிழை மாதர், 926.
சேயுயர்ந்தோடல், 198.
சேயுயர் மாடம், 740, 750.
சேயுயர் விசம்பு, 897.
சேயுயருலகம், 69.
சேயொளி, 883.
சேயொளிச் சிவிகை, 679.
சேயொன் மார்பிற் செல்வம், 339.
சேர்த்தியில் செய்கை, 699.
சேர்த்தோர்த் தப்பிய செறுநர், 113.
சேரி, 9, 53, 107, 195-7, 204,
349, 534-7, 540-42, 857.
சேரிப் பாடல், 93.
சேரியாயம், 103.
சேலம்திருத்தல், 821.
சேவகம், 72, 703. [573, 589.
சேவடி, 283, 289, 371, 392, 507,

சேவடி இழிதல், 367, 381.
சேவடி செறியப்பற்றி இரத்தல்,
சேவடி போற்றல், 551. [589.
சேவடியரத்தம் குஞ்சி திவளல்,
சேவடி வழிபாடாற்றல், 700. [613.
சேவல், 13-4, 195, 276-7, 293,
495, 554. [195.
சேவல் இறகு விரித்து அலறல்,
சேவல் பெடையொடு விளையாடல்,
சேற்றிழுக்கு, 257. [276.
சேற்றெழு தாமரை, 498.
சேறல், 305.
சேறு கிளைத்திட்ட கேணி, 277.
சேறுபடு செறு, 543.
சேறும், 210, 573.
சேனாபதி, 798.
சேனாபதி மகள்: வாசவதத்தையின்
உயிர்த்தோழி, 120, 138, 179.
சேனை எழுச்சி, 342.
சேனைக்கணி மகன், 77.
சேனைக் கிழவன், 340.
சேனைக்குக் கடல், 335, 657.
சேனைப் பெருங்கணி, 685.
சேனைப் பெருவாணிகன், 157.
சேனை வகுத்தல், 508.
சேனை வள்ளுவமுதுமகன், 343.
சேனை வாணிகம், 724.
சேனை வாணிகன், 157.
சேனை வீடு, 297.
சேனை வேந்தன், 196, 413.
சோத்து - பொன், 45.
சொரிந்தகாழ், 498.
சொரிவனர், 329.
சொரிவனன், 176.
சொல்லருங் கடுநோய்க் காமம், 28.
சொல்லல் - சொல்லுக, 615.
சொல்லிசை, 111.
சொல்லியதிலன், 880.
சொல்லியது பிழையா யானை, 184.
சொல்லின் நுண்பொருள், 62.
சொல்லுக்குப் பாலும் தேனும், 219.
சொல்லுமது, 105.
சொல்லுவதுண்டு, 232.
சொல்லுவல், 521.

சொல்லெடுத்தேத்தல், 97.
 சொல்வரைத்து, 76.
 சொல்வேறு குறி, 403.
 சொற்பொருள், 313.
 சொற்றுணைத் தோழன், 433.
 சொன்னோன் (முற்று), 24.
 சோகம் நீக்கும் உபாயங்கள், 435.
 சோதமன் : சௌதர்மேந்திரன் ;
 சௌதர்மமென்பது கற்பலோ
 கம் பதினாறுனுள் முதலாவது ;
 இந்த இரத்திரன், பத்திராபதியின்
 வேண்டுகோளால் உதயணனுக்கு
 மகனாகச்சென்று பிறக்கும்படி
 சோதவனென்னும் முனிவனுக்
 குக் கட்டளையிட்டனன், 893.
 சோதவன் : ஒரு முனிவன் ; இவன்
 சௌதர்மேந்திரனுடைய கட்
 டளையால் நரவாணனாக வந்து
 உதயணனுக்குப் பிறந்தவன்,
 சோதிடர் - சோதிட்கர், 878. [893.
 சோதிடர் விமானம், 495.
 சோர்தரு மாலையன், 139.
 சோர்தல் - நழுவல், 140.
 சோரந்த கூந்தல், 198.
 சோர்விடம் பார்த்தல், 849.
 சோருங் கூந்தல், 199.
 சோரும் கண், 429.
 சோலை திளைத்தல், 454.
 சோலை மலை, 449.
 சோலையைக் கண்டு சோகந்தீர்தல்,
 சௌதர்மேந்திரன், 893. [435.
 சௌபாக்கியவதி யென்னும் தெய்
 வம், 177
 ஓமலி, 105, 507.
 ஓட்பு, 312, 351.
 ஓண் - நாண், 221, 279, 555.
 ஓயில், 501, 533.
 ஓயிற் புரிசை, 255.
 ஓயிற்று வெப்பம், 248.
 ஓயிற்றெழில், 301.
 ஓயிற்றொளி, 362.
 ஓயிறு, 23, 247, 300, 524.
 ஓயிறு இரவு எழல், 76.
 ஓயிறு குடகடற் குளித்தல், 247.

ஓயிறு படாமற்கோயில் புகுதல்,
 ஓலங்காவல், 437. [561.
 ஓலத்துக்கு அரசன் உயிர், 434.
 ஓலத்து மயக்கம் நீக்கும் திங்கள்,
 173. [மந்தரம், 877.
 ஓலத்தொரு நவாகிய குன்றம் -
 ஓலந்தரும் பொருள், 236.
 ஓலந்திரியா நிறை, 391.
 ஓலப் பெரும்புகழ், 71.
 ஓலம், 487, 500.
 ஓலம் புகழுஞ் சாலங்காயன், 917.
 ஓலமாந்தர், 460.
 ஓழ் - யாழ், 555.
 ஓழல், 254, 269, 580 - 81.
 ஓழலும் புன்னையும், 269.
 ஓழற்படுகினை, 136.
 ஓன்று, 242.
 ஓனம், 441.
 ஓனவல்லியம், 596.
 ஓயிறினம், 61.
 ஓகிழ்தல், 875.
 ஓமிடல், 227.
 ஓமிரிய, 240, 354, 773.
 ஓமை, 275, 446.
 தக்கணம், 80.
 தக்கணை, 129, 131.
 தக்கது, 70, 459.
 தக்கவை காட்டல், 482.
 தக்கவை யளித்தல், 560.
 தககுழி, 58, 82.
 தக்குழியல்லது காழறற் கொவ்
 தக்கோர், 445. [வான், 82.
 தக்கோலம், 635. [னர், 369.
 தகரங்கலந்த தண்ணறுஞ் சாந்தி
 தகரங் கவினிய சாரல், 264.
 தகரநூறுதல், 644.
 தகரம், 326, 445, 465, 635.
 தகரமும் விரையும், 859.
 தகவில செய்தல், 420.
 தகவிலாளன், 100.
 தகவு, 516.
 தகாஅக்காலம், 359.
 தகாஅது, 578.
 தகுவகூறல், 424.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கச்சுக்

தருவன, 72.
 தகேளன், 74.
 தகை - அழகு, 331 - 2, 580, 915.
 தகைசால் அரிவை, 66.
 தகைசால் சிறப்பு, 91.
 தகைநலப் பாவை, 683.
 தகைப்பருங் காமம், 52.
 தகைப்பு-வீடுகளின்கட்டு, 232, 706.
 தகைப்பெருந்தம்பியர் - பிங்கலகட
 கர், 746.
 தகைப்பெரு வேந்தன், 680.
 தகை பாராட்டல், 569.
 தகைமணிக்கோவை, 386.
 தகைமலர், 362, 382.
 தகைமலர்ச் சேவடி, 392.
 தகைமலர்த தாது, 154.
 தகைமலர்ப் படலை, 414.
 தகைமலர்ப் பைந்தார், 628.
 தகைமலர்ப் பொய்கை, 568.
 தகைமலர்ப் பொற்றூர், 550.
 தகைமலிமார்ப, 510.
 தகைமுகம், 474.
 தகைமுகி, 235.
 தகைமுகி வேந்தன், 91.
 தகையணங்குறுத்தலென்னுந்
 தகையமை காது, 470. [துறை, 586.
 தகையமை சாலை, 541.
 தகையழி தாமம், 496.
 தகையாழ், 204.
 தகையில் கிளவி, 56.
 தகையினிர், 419.
 தகையுடை முனிவன், 442.
 தகையொலி வீணை, 100.
 தகையொளி, 44.
 தகையோன், 46.
 தகைவாள், 209.
 தகை விரல், 155.
 தகைவெந்துப்பு, 627.
 தங்கல் செல்லாது, 213.
 தங்கா விருப்பம், 684.
 தங்கை, 33, 547, 562, 586, 589-
 தச்ச மாககள், 749, 897. [90.
 தச்சர் (தச்சன்), 244, 333.
 தச்சவினைப் பொலிந்த யானை, 302.

தகை போழ்தல், 570.
 தட்டம்-தட்டு, பூ, 329, 451, 497.
 தட்டு - தேர் உறுப்பு, 246.
 தட்டை, 452.
 தட்ப - தடுக்க, 430.
 தட்பக் காலம், 275.
 தட்பம், 183, 248.
 தட்பமும் வெப்பமும் படித்தீர்க்
 கும் யானை, 183.
 தடக்கை, 125, 214, 287, 300,
 312, 316, 331, 362, 393, 431,
 454, 457, 472, 479, 889.
 தடக்கை கூப்பி இறைஞ்சல், 235.
 தடக்கை பிணைதல், 646.
 தடங்கண், 173, 205, 216, 222,
 231, 243, 252, 282, 290, 303,
 341, 359, 363, 377, 486, 585,
 589. [படுத்தல், 925.
 தடங்கண் வளைத்து நெஞ்சகம்
 தடங்கயம், 248.
 தடந்தோண் மாதர், 575.
 தடந்தோள், 452, 505.
 தடம் - விளிம்பு, 175.
 தடம்பெருங்கண்ணி, 157, 234,
 தடம்பெரும் பொய்கை, 292. [415.
 தடவரை, 480.
 தடவரை மாப்பு, 472, 640.
 தடவளர் செந்தி, 129, 542.
 தடவு - தடா, 269.
 தடவுச் சினை, 162.
 தடவுநிலைக் கொன்றை, 262. [115.
 தடவுநிலை நிழற்றிய வெண்குடை,
 தடாஅக் கண்ணி-வளைந்த கண்ணி,
 தடாரிக் கம்பல், 254. [585.
 தடி - இறைச்சி, 273.
 தடியுற அப்பல், 430.
 தடுத்த பெரும்புகழ் - பிறரிடத்துச்
 செல்லாது தடுத்த புகழ், 690.
 தடைஇய, 111.
 தடைபாடு, 730.
 தடைய, 400.
 தண்கண் வாடை, 614.
 தண்கதிர் - சந்திரன், 415.
 தண்கய மருங்கிற்றாமரை, 66.

தண்கோல், 512.
 தண்சார்தாதம், 221.
 தண்சார்து, 426.
 தண்செங்கழுநீர், 154, 569.
 தண்செங்குவளை, 551.
 தண்டகரம், 635.
 தண்டடு திண்டோள், 600.
 தண்டத் தலைவன், 325, 718.
 தண்டந் தூக்கல், 74, 173, 722.
 தண்டப்பாற் படுத்தல், 297.
 தண்டம் - சேனை, பிராயச்சித்தம், 61, 103, 173, 297.
 தண்டல் - அலைத்தல், 118.
 தண்டலை, 531.
 தண்டவேந்தன், 297.
 தண்டழை, 303, 462.
 தண்டழை மகளிர், 514.
 தண்டழையணிந்த கா, 587.
 தண்டளி, 497.
 தண்டாக்கருவி, 660.
 தண்டாக் காதல், 226, 361, 447,
 தண்டாககாப்பு, 246. [553].
 தண்டாக் கோலம், 914.
 தண்டாச செல்வம், 532.
 தண்டாது புதழும் தன்மையன், 924.
 தண்டா தூறுமன்பு, 78.
 தண்டாப்புலம், 376.
 தண்டாப் பெருந்துயர், 121.
 தண்டாமரை, 371.
 தண்டாமரைக் கண், 430.
 தண்டார் வேந்தன், 228.
 தண்டாரணியம் - தண்டகாரணி
 தண்டாவனப்பு, 562. [யம், 903].
 தண்டாவின்பம், 745.
 தண்டாவுவகை, 779.
 தண்டிக்கொள்ளல், 61.
 தண்டிகை, 116.
 தண்டியுங் கொள்வோன், 118.
 தண்டு, 215.
 தண்டுளி, 261.
 தண்டேனாட்டித் தாகந் தணித்
 தண்டை, 215. [தல், 277].
 தண்டொழிற் செங்கோல், 130.
 தண்ணரும்பு, 580.

தண்ணறுஞ் சாந்தம், 178, 369.
 தண்ணறுஞ்சாவி, 369.
 தண்ணறு நாற்றம், 453.
 தண்ணறும் பன்மலர், 472.
 தண்ணிதிப் பலகை, 494.
 தண்ணிழல், 292, 345.
 தண்ணிழற் பந்தர், 354.
 தண்ணிழற் பொதும்பர், 302.
 தண்ணிற வருவி, 269.
 தண்ணீர்க் கரகம், 406.
 தண்ணீர்ப் பந்தர் (தண்ணீர்ப் பந்தல்), 142, 541, 749.
 தண்ணுமை, 227, 254.
 தண்ணுமைக் கருவி, 93, 118.
 தண்ணுமைப்பாணி, 199.
 தண்டென்றால், 527.
 தண்பனை, 336, 423.
 தண்புனலாட்டு, 131.
 தண்பூங்கண்ணி, 586.
 தண்பூங்கா, 559.
 தண்பூங்கேணி, 580.
 தண்பூந்தணக்கம், 465.
 தண்பூம்பந்தர், 344.
 தண்பெருங் கோயில், 117.
 தண்பெரும் படாகை, 349.
 தண்பெரும் பந்தர், 688.
 தண்பொழில், 124.
 தண்பொழிற்கா, 128.
 தண்மகிழ் குழல், 341.
 தண்மலர், 471.
 தண்மலர்ப் படலை, 590.
 தண்மலர் நறும்பைந்து, 575.
 தண்மை, 329, 332.
 தண்மையும் நுண்மையும், 598.
 தண்வரைச் சாரல், 264, 445.
 தணக்கம், 275, 465.
 தணத்தல், 484, 682.
 தணப்பில் வேட்கை, 434.
 தணி - தண்மை, 22, 38.
 தணித்தல், 413.
 தணிதோள், 38.
 தணிமுத்து, 22.
 தணியா இன்பம், 910.
 தணியா வேகம், 547.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. க௦நக

தத்தரி நெடுங்கண், 155, 248.
 தத்தல், 164, 480.
 தத்துரீர்ப் பெருங்கடல், 244.
 தத்துவச் செவிலி, 486.
 தத்துவ நெஞ்சம், 666.
 தத்துவம், 63.
 தத்துவன், 243.
 தத்துவனன், 283.
 தத்துற்றுத் தளரல், 277.
 தத்துறலோம்பல், 515.
 தத்துறவு, 459.
 தத்தை : பிரச்சோதனன் மகளா
 கிய வாசவதத்தை, 42, 248.
 தத்தைதம்மிறை - பிரச்சோத
 தத்தொளி, 341. [னன், 248.
 ததர்தல் - சிதறல், 280.
 ததர்வன, 331.
 ததரிதழ், 581.
 ததும்பல் - ஒலித்தல், 39, 224,
 ததும்பு குரல், 291. [291.
 ததும்புங் கிண்கிணி, 392.
 ததைஇ, 342.
 தந்ததெய்வம் தானேதரும், 279.
 தந்திரம் - சேனை, 353, 434, 830.
 தந்திக - தருக, 617.
 தந்துணைச் செல்வம், 455.
 தந்துரைக் கிளவி, 294.
 தந்துரை கதை, 599.
 தந்துறை முடித்தல், 294.
 தந்தை பெருங்கிளை, 653.
 தந்தையர் மகளிரைத் தம் வலத்
 துடையின் மீதே வைத்தல், 41.
 தந்தையுரை, 426.
 தந்தொழிறிரியாத் தரும நெஞ்சு,
 தப்பல் - இறத்தல், 69. [537.
 தப்புதல் - கொல்லுதல், 234.
 தபுத்திசினவகு, 510.
 தபுத்துயிருண்டு, 640.
 தம் - தாரும், 158, 236, 245, 356,
 394, 623, 788.
 தம்பியர், 418, 519, 699.
 தம்பொறி ஒற்றிய செப்பு, 803.
 தம்மமர் புதல்வர், 350.
 தம்மனை, 81, 583.

தம்பிறீர்த்தல், 593. [484.
 தம்மின், 135, 351, 442, 482,
 தம்முட்டாக்கல், 641.
 தம்முன் - தமையன், 663.
 தம் - தம்பொருள்கள், 743.
 தமக்கு வழிவந்த குலம், 382.
 தமர் (தமர்கள்), 113, 216, 218,
 297, 317, 322-3, 335, 408,
 422, 485, 588, 652, 747.
 தமர்தலை மணந்த கோயில், 425.
 தமர் நகர், 341.
 தமர் பாராட்டப் புருதல், 95.
 தமர்வயின், 426.
 தமரன் மாக்கள், 189.
 தமராக் கருதித் தெளிதல், 648.
 தமரிற் பிரிந்த தனிமை, 301.
 தமருளுந் தமராதல், 406.
 தமரையும் பிறரையும் அறிதல், 413.
 தமனிய இணைக்குழை, 544.
 தமனியக் கட்டில், 386.
 தமனியக் குடம், 377.
 தமனியக் குடை, 66.
 தமனியக் குழை, 104.
 தமனியக் கூடம், 20.
 தமனியத் தடம், 175.
 தமனியத்தண் குடம், 372. [28.
 தமனியத்தியன்ற தாமரைப்பள்ளி,
 தமனியத்தியன்ற வையம், 121.
 தமனியத்தொழுகு கொடி, 367.
 தமனியப் பல்கலம், 686.
 தமனியப் பேரில், 366.
 தமனியம், 329, 366.
 தமனியமாசை, 129.
 தமனிய வள்ளம், 145, 293.
 தமாலம், 265, 465.
 தமிழச்சேரி, 541.
 தமிழியல் வழக்கு - களவொழுக்கு,
 தயங்கல், 235. [865.
 தயங்கிதழ்த் தாமரை, 423.
 தயங்குகதிர் முத்தம், 176.
 தயங்குமலர்த் தாரோன், 415.
 தயிர் வாரான், 143.
 தயிருங் கட்டியும், 367.
 தர்மின், 533.

தரிசுகன் : தருசுகன் என்பதைப் பார்க்க.

தரீஇ - வருவித்து; 93, 105, 166-7, 237, 251, 406, 419, 494, 599. 652, 718, 778, 795, 916, 921.

தரு, 336.

தருக்கம், 342.

தருக்கர், 79.

தருக்கல், 97, 317, 340.

தருக்கினர், 91.

தருக்கினன், 234.

தருக்கு, 189, 221.

தருக்கு நிலைமை, 218 [677.

தருசுக குமரன் (தருசுகன்), 595,

தருசுகன் : மகத்தேயத்து அரசன் ;

இவனது இராசதானி இராச

கிரியமென்பது ; இவன் பதுமா

பதியின் தமையன் ; ஆருணியை

வெல்லுவதற்கு, இவனது நட

பைப்பெற எண்ணிய உருமண்

னுவா முதலிய மந்திரிகளுடன்

உதயணன் மாணகனென்னும்

அந்தணப் பிரமசாரி வடிவங்

கொண்டு அந்நகர்ப்புறச் சோலை

யிற் சிலகாலம் மறைந்திருந்த

னன் ; இவன் தந்தையாற் புதை

த்து வைக்கப்பட்ட வைப்புத்திர

வியங்கள் உதயணனால் எடுத்துக்

கொடுக்கப்பட்டன ; சில நீருற்

றுக்களும் அவனால் இவனுக்குக்

காட்டப்பட்டன ; பதுமாபதி

யைக் கேகய அரசனுக்குக் கொ

டுத்தற்குஇவன் எண்ணினனென்

பதையறிந்து போர்செய்தற்கு

வந்த அரசர் எழுவரையும் மந்

திரிகளுடன் சென்று உதயணன்

வென்றனென்பதுபற்றி அவ

னுக்குப் பதுமாபதியை மணஞ்

செய்வித்தான் ; தனக்கு உதய

ணன் செய்த உதவியை நினைந்து

அவனுக்கு உதவியாகத் தன் மந்

திரிகளையும் சதுரங்கசேனைகளே

யும் அனுப்பி வெற்றியுண்டாகும்

படி செய்தான் ; எலிச்செவியரச

னார் சிறையில் வைக்கப்பட்டிரு

ந்த உருமண்ணுவாவை விடு

வித்து உதயணன்பால் அனுப்பி

னான் ; உதயணனுக்கு இவனிடத்

தில் மிகுந்த அன்புண்டு ; இவன்

தந்தையும் உதயணன் தந்தையும்

மிக்க நட்புடையோர் ; இவன்

பெயர் மகதமன்னன், தரிசுகன்,

தருசுககுமரனெனவும் வழங்கும்,

597, 623, 627-8, 632, 643,

664, 688, 690, 695, 759, 762,

772, 910.

தருசுகன் தங்கை, 547, 562, 590,

667, 885.

தருப்பணக் கிழி - அவல் முடிப்பு,

தருப்பணம், 143, 421-2. [406.

தருப்பை, 705.

தரும சாத்திரம், 647.

தருமணல் ஞெருமரிய பந்தர், 773.

தருமணல் முற்றம், 32.

தருமணற் பந்தர், 67.

தருமணற் பேரில், 23.

தருமத்தியற்கை, 419.

தருமத்தன் : தருசுகனுடைய மந்

திரிகளுள் ஒருவன் ; ஆருணி

யோடு போர் செய்யச் சென்ற

பொழுது உதயணனுக்கு உதவி

யாக அனுப்பப்பட்டு முற்படை

யில் நின்று பொருத வீரன் ;

நெய்த்தோரப்பட்டிகையும் பத்

னாரும் உதயணனாற் பெற்றவன்,

தரும தருக்கர், 79. [691, 735, 739.

தருமந் தாங்கிய கொள்கை, 439.

தரும நூல், 599.

தரும நெஞ்சு, 537.

தருமம், 63.

தருமமுங் கருமமும், 431.

தருமமுமர்த்தமுங் காமமும், 520.

தருமவாத்திரை, 80.

தரும விகற்பம், 31. [521.

தருமம், 234, 242, 351, 362, 375,

தலமுதற் கெடுநோய், 698.

தலை, 315, 317.

தலைஇ, 50.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. க௦௫௩

தலை எழில், 386.
 தலைக்கட்டாழ்வு, 620.
 தலைக்கடை, 121, 126, 143.
 தலைக்கணிரும்பிடி, 168.
 தலைக்கலம், 485.
 தலைக்கவின், 878. [யர், 639.
 தலைக்காப்பிருக்கும் வல்விலினை
 தலைக்காப்பிருந்த தண்டமள்ளர்,
 தலைக்குப் பனங்காய், 212. [640.
 தலைக்கூட்டமைத்தல், 648.
 தலைக்கூட்டுபாயம், 12.
 தலைக்கை, 35, 236, 679.
 தலைக்கேழ், 463.
 தலைக் கொண்டியலுந் தன்மை, 251.
 தலைக்கொள்கு - தலைக்கொள்வேன்,
 647. [485, 512.
 தலைக்கொள்ளல், 196, 210, 251,
 தலைக்கொளீஇ, 20.
 தலைக்கோல் மகளிர், 924, 928.
 தலைக்கோற் பெண்டிர், 52.
 தலைகரந்தியாத்த புல், 275.
 தலைகவிழ்த்திறைஞ்சல், 157.
 தலைசசுமைச் சரக்கு, 636.
 தலைச் செலல், 887.
 தலைத்தது - தோன்றியது, 704.
 தலைத்தலை - இடந்தோறும், மேன்
 மேலும், 234, 375, 711, 745.
 தலைத்தலை சிறத்தல், 130, 434,
 541, 913.
 தலைத்தலைப் போந்து, 627.
 தலைத்தலை பெருகல், 455.
 தலைத்தளிர்ப் போது, 174.
 தலைத்தாள், 4, 6, 210, 242, 414,
 560, 652, 685, 756, 802.
 தலைத்தாளணி, 650.
 தலைத்தேர்த்தானை, 16.
 தலைத்தேர் யானை, 91. [663.
 தலைதுமித்தல், 211, 304, 321,
 தலைதுளக்கல், 597.
 தலைநாட்டானம், 560-61.
 தலைநிலம், 366.
 தலைநிற்றல், 433.
 தலைநீர்ப் பெருந்துறை, 148.
 தலைப்பட்டது, 442.

தலைப்படல், 305.
 தலைப்படுத்தல், 514.
 தலைப்படை, 335.
 தலைப்பரந்தோங்கிய இகணை, 649.
 தலைப்பாடு, 763.
 தலைப்புணல் விழவு, 173. [177.
 தலைப்புணன் மூழ்குதலிலக்கணம்,
 தலைப்பெய்தல், 325, 398, 487, 627.
 தலைப்பெய்தன்று, 657.
 தலைப்பெயர்த்தல், 10.
 தலைப்பெயல், 74, 81, 418, 684.
 தலைப்பெயன் மாரி, 695.
 தலைப்பெருங்காயம், 635.
 தலைப்பெருங்கோயில், 486.
 தலைப்பெருஞ்சேனை, 541.
 தலைப்பெருந்தண்புணல், 271.
 தலைப்பெருந்தாமரை, 557.
 தலைப்பெருந்திருவன், 105.
 தலைப்பெருந்தேவி, 564, 929.
 தலைப்பெரு நகரம், 458, 793.
 தலைப்பெரும்புயல், 594.
 தலைப்பெரு மடையன், 143.
 தலைப்பெரு வையம், 122.
 தலைப்பேரணிகலம், 913.
 தலைபணிதல், 280.
 தலைபரத்தல், 531.
 தலைபரிதல், 152.
 தலைபுடைத் திரங்கல், 58.
 தலைமகற்றுறந்து தவம்புரிதல், 69.
 தலைமகன், 65, 422, 479.
 தலைமகன் மகள், 72, 77.
 தலைமயிர் தழீஇ, 624.
 தலைமலைபடலை, 688.
 தலைமுதல், 376.
 தலைமைக்கொத்த வதுவை, 85.
 தலைமை நீர், 512.
 தலைமையது தன்மை, 419.
 தலைமையின் வழீஇய நிலைமை, 537.
 தலையடிகாறும், 350.
 தலையது தன்மை, 415.
 தலையளவியன்ற மாடம், 20, 21.
 தலையளவு, 122.
 தலையளிச் செவ்வி, 704.
 தலையளித்தல், 241.

தலையிரும்பிடி, 124.
தலையிற்று, 248.
தலையொடுதலைவர், 347.
தலைவந்திறுத்த மன்னர், 641.
தலைவயிற் பணிதல், 234.
தலைவயினுய்த்தல், 269. [566.
தலைவர் கூறிய பிரிவின் எல்லை,
தலைவர் போருக்கும், பொருட்கும்
பிரிதல், 566. [61.
தலைவர் மகளிர் ஊடலைத் தீர்த்தல்,
தலைவரல் - கிரம்பல், 72, 907.
தலை வருதல், 359.
தலைவரைப் பிரிந்த மகளிர் கண்
ணீருகுத்தல், 568.
தலைவன் தலைவியர் உணர்ச்சி ஒத்
தல், 6. [5.
தலைவன் தலைவியர்க்கு மதகளிறு,
தலைவன் தலைவியர்க்கு மதியமும்
ஞாயிறும், 3-4, 480. [61.
தலைவன் தலைவியின் தானைபற்றல்,
தலைவன் நீங்கின் தலைவியுயிர் நீங்கு
தல், 148. [716.
தலைவன் பெயரைப் பெற்ற ஊர்,
தலைவன் மார்பில் தலைவியுறைதல்,
476.
தலைவனும் தலைவியும் குலம்,
குணம், அன்பு, இனம் முதலிய
வற்றால் ஒத்தல், 6.
தலைவிக்குக் கொட்டையும் ஏனை
மகளிர்களுக்கு அல்லிகளும் அக
விதழ்களும் உவமை, 170.
தலைவியின் கூந்தலைத் தலைவன்
தீண்டல், 316.
தலைவிரற் சுற்று, 507.
தலை வைத்தல் - ஏற்பித்தல், 37.
தவ்வை - தமக்கை, 27, 52, 573,
தவ்வை மகளிர், 38. [583, 608, 792.
தவஞ்சார்வாகத் தலைப்பெயல், 81.
தவத்தது பயம், 123.
தவத்தது பெருமை, 2.
தவத்தது விளைவு, 673. [டாதல், 2.
தவத்தாற் கல்வி முதலியன உண்
தவத்தாற் செல்வம் உளதாதல், 57.
தவத்தியற் பள்ளி, 471.

தவத்துறை, 77.. [யர், 714
தவதி சயந்தம் : ஓரிடத்தின் பெ
தவந்தகன் : வயந்தகனுக்குச் சூரிப
னருளாற் பிறந்த மகன், 912
தவந்தாங்கல், 437. [922
தவந்தீர் மருங்கிற் றிருமகள் நீறு
தவநெறி, 513. [கல், 57.
தவப் பணி, 536.
தவப் பயன், 442.
தவப்பள்ளி, 401.
தவம், 218, 286, 395, 553, 644.
தவம்புரி தருக்கம், 342
தவமகள், 426.
தவமாசாதனை, 545.
தவமுது தாய், 787
தவமுது மகள், 422, 476, 482.
தவமுது மகன், 513.
தவமுள்ள இடத்துப் பொருளும்
போகமும் புகழும் விரும்பிச்
தவல், 321. [செல்லல், 404.
தவலருஞ் சாந்தம், 430.
தவலருந் தேவி, 528.
தவலரும் பொருள், 501.
தவலரும் வென்றி, 562.
தவழ் கதிர் முத்து, 122.
தவழும் புதல்வர், 193
தவளைக் கிண்கிணி, 224, 291, 934
தவளைத் தண்டுறை, 529.
தவளையங் கிண்கிணிச்சேவடி, 589.
தவற்றினாட்டிய நுகம், 742.
தவறினோழன், 515.
தவறு, 99, 479, 506.
தவன், 436.
தவனியப் பைம்பூண், 407.
தவாஅ அன்பு, 545.
தவாஅக்காதல், 204.
தவாஅக் கொள்கை, 439.
தவாஅப் பண்டத்துப் பயத்தின்
வாழ்நர், 744.
தவாஅ வெம்மை, 612.
தவிசு, 176, 284, 326-7, 367,
373, 388, 457, 486, 550. [535.
தவிர்க்கவும் போக்கவும் படாமை,
தவிர்தல் - தங்குதல், 526.

அருட்பத முதலியவற்றின் அகராதி. க௦நூநு

தவிர்ப்பு - நிறுத்தல், 407.
 தவிரவில் செல்வம், 910.
 தவிரவில் வேகம், 641.
 தழங்குரல் முரசம், 342, 743. [835.
 தழலுறு புண்ணிற் கருவிபாய்தல்,
 தழீஇ-தழுவி, 95, 120, 147, 157,
 166, 192-3, 199, 205, 209-10,
 228, 236, 247, 249, 252, 255,
 269, 276, 293, 298, 312, 315,
 316, 318, 321, 330, 336, 338-
 357, 361, 365, 368, 376,
 383, 400, 408, 416, 419, 424,
 430 - 31, 435, 438, 442 - 3,
 458, 497, 508, 512, 515, 519,
 529, 575, 620, 656, 662, 664,
 676, 694 - 6, 701 - 2, 715,
 728, 741, 755, 789, 854, 903,
 தழீஇக் கொண்டு, 850. [912.
 தழீஇ முகமன்கூறி, 851.
 தழீஇய, 262, 294, 366, 423, 525.
 தழீஇயினர், 27, 100
 தழும்பல், 316, 472.
 தழுஉதல், 283.
 தழுஉப்புணையாயம், 75
 தழை - ஓர் உடைவிசேடம்; தழை
 விரவித் தொடுத்த ஒருவகை
 மாலு, 475, 492, 514.
 தழைக் கயிற்றாசல், 461.
 தழைத்தாபதன் மடமகள், 857.
 தழையர், 460.
 தழையுங் கண்ணியும் எந்தல், 474,
 தள்ளாத் தவநெறி, 513. [781.
 தள்ளா வென்றி, 597.
 தளர்நடை யிளமை, 425, 922.
 தளர்பூங் கொடி, 486.
 தளர்விலூக்கம், 913.
 தளராச் செங்கோல், 640.
 தளரியல், 312.
 தளரிய லாயம், 33, 73.
 தளவு, 261.
 தளி - துளி, 213, 497, 749, 751.
 தளிப்பூங் கொம்பர், 13.
 தளிர், 385.
 தளிர்க்கண்ணி, 453.

தளிர்க்குடை, 456.
 தளிர்க்கொடி, 455.
 தளிர்க் கோதை, 400.
 தளிர் கொடுத்தல், 478.
 தளிர்சேர் தேமா, 479.
 தளிர் தரு கண்ணி, 580.
 தளிர் தீயுறல், 315.
 தளிர்ப்படலை, 663, 718, 726.
 தளிர்ப்படை, 462.
 தளிர்ப்பூங்கண்ணி, 475.
 தளிர்நன்ன மேணி, 559.
 தளிர்நாற் கண்ணி கட்டல், 484.
 தளிரியன் மாதர், 686.
 தளிரிலை வட்டி, 345.
 தளிரின் வரைந்த கண்ணி, 579.
 தளிரைக் கையிற் பிடித்தல், 555.
 தளை, 24, 132.
 தளைஇ, 220, 266.
 தளைச்சிறை விடுதல், 908.
 தளைத்தல் - கட்டல், 614.
 தளைப்படுதல், 488.
 தளை பரிதல், 202.
 தளைபிணியுநீஇ, 635.
 தளைமுதல் பரிதல், 557.
 தளையவிழ் கோதை, 701.
 தளையவிழ் கோதைத் தையல், 563.
 தளையவிழ்தல், 310, 526.
 தளையவிழ் தாமம், 213.
 தளையவிழ் தாரோன், 359.
 தளையவிழ்ந்தகன்ற தாமரை, 504.
 தளையவிழ் நறுந்தார், 379.
 தளையிடு பாசம், 215.
 தளையுலவெந்த அரிசி, 143.
 தளையினகற்றல், 236.
 தற்காத்தல், 525.
 தற்காழுற்ற பொற்புண் மாதர், 591.
 தற்படுதுயரம், 488.
 தற்பயந்தெடுத்தவன், 441.
 தற்புடை, 476.
 தறி, 326.
 தறுகண், 70, 215, 416, 588.
 தறுகண் பொருந்தல், 569.
 தறுகணர், 212.
 தறுவாய், 800.

தன்கடன் தீர்த்தல், 66. [631.
தன்னுணைப்பொன்னியல்பாவை,
தன்பெருமான் அகலத்துத் திருவு
நிறைகொடுக்கும் காரிகை, 170.
தன்வயிற்பட்டது, 83.
தன்வயிற்றாழ்ந்த தையல், 577.
தன்வரைத்தல்லா விழுமம், 221.
தன்ன - தன்னுடைய, 329.
தன்னமர் உருவம், 906.
தன்னமர் காதல், 556, 591.
தன்னமர் காதலன், 155.
தன்னமர் தோழன், 419.
தன்னமர் தோழி, 559, 574, 586.
தன்னமர் மகள், 467, 477.
தன்னமர் விழவு, 558.
தன்னிணையாயம், 294.
தன்னினுகியதன்மை, 228. [520.
தன்னுயிர்கொடுக்குந் தவமுதுநாய்,
தன்னையார்கள், 157.
தன்னையர், 452, 463.
தன்னையர் புகழைக்கூறி அவலிடித்
தன்னொப்பு, 429. [தல், 463.
தன்னோர், 367.
தனக்கிணையில்லது, 122.
தனக்கிணையில்லா இளையவன், 379.
தனக்குறிகரில்லாத்தன்மையன், 63.
தனக்கு நிகரின்றி மேம்படுதல், 594.
தனக்குப் புணையாக, 855.
தனிக்கன்றுள்ளிய புனிற்றா, 492.
தனிக் காழல்குல், 568.
தனிக்காற்றேரோன், 290.
தனித்தனம், 295.
தனித்தான், 321.
தனித்தொழி பிணை, 25.
தனிமுத்தணிந்த ஆகம், 224.
தனிமை, 310, 319. [தல், 90.
தனியே பகைவர் சேனையிற் புகு
தா, 378.
தாஅந்தீம், 753.
தாஅம் - தாகம், 872. [664.
தாக்கருந்தானைத் தருசகன், 627,
தாக்கரும் பொருபடை, 651.
தாக்கிய - தாக்க, 251.
தாக்குநர், 190, 210, 658.

தாகந் தணித்தல், 277.
தாங்கரும் வெந்நோய், 612.
தாங்கல் - தடுத்தல், 296, 316, 413.
தாங்காவுவகை, 699.
தாங்குநர், 135.
தாட்கொளெல்லை, 583.
தாண்முதல், 230, 233, 307, 458.
472, 512, 584, 586.
தாண்முதல் பொருந்தல், 555.
தாண்முதலணைதல், 570.
தாண்முதலெல்லை, 344.
தாண்முதற்றானம், 355-6.
தாணிழல், 77, 97, 441.
தாதகம், 366.
தாதணி வளையம், 507.
தாதலர் பைந்தார்த் தருசகன், 643.
தாதாடல், 554. [526-7.
தாது, 266, 345, 371, 460, 475,
தாதுகு புனைமலர், 559.
தாதுகொண்டிருந்த கூந்தல், 193.
தாது சுமந்த மலர், 538.
தாதுமலரணிந்த வீதி, 337.
தாதுதுதல், 567.
தாதை, 329.
தாபதப்பள்ளி, 445, 544, 903.
தாம் பிழைக்க மரத்தை யழித்தல்,
தாம்பு, 132. [100.
தாம்வீழ் மகளிர், 62.
தாமக்கோதை, 146.
தாமந்தாழ்ந்த குடை, 394.
தாமநெடுங் குடை, 380.
தாமப்புணர் முலை, 435.
தாமம், 128, 313, 247-8, 337,
341-2, 348, 372, 383-4, 387,
389, 393, 473, 475, 479, 496,
தாமம் தொடுத்தல், 506. [505, 582
தாமம் நாற்றல், 260, 361.
தாமமுக்குடை, 388.
தாமரை, 286, 329, 377, 427.
தாமரைக் கண், 318, 430.
தாமரைக்குத் தீ, 253, 495.
தாமரைக் கையன், 233. [66.
தாமரை கயத்துக்கு அணியாதல்
தாமரைச் செங்கண், 510, 544.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௫௭

தாமரைச் செந்தோடு, 22.
 தாமரைச் செம்மலர், 253.
 தாமரைச் செம்மலரன்ன கண், 557.
 தாமரைச் செவ்விதழ், 156, 463.
 தாமரைச் சேவடி, 700.
 தாமரைத் தடக்கை, 387, 479.
 தாமரைத் தடங்கண், 702.
 தாமரைத் தண்பனை, 423.
 தாமரைத் தாதகத்துறையும் திருமகள், 550. [மகள், 366.
 தாமரைத் தாதகத்துறையும் மட
 தாமரைத்தாதுதிய வண்டு நெய்
 தலுக்கு அவாவுதல், 475.
 தாமரைத் திரு, 282.
 தாமரை நீர், 177.
 தாமரை நெடுங்கண், 504, 934.
 தாமரைப் பள்ளி, 28.
 தாமரைப் பாசடை, 136.
 தாமரைப் பூ, 538. [248.
 தாமரைப்பூ தலைமையை யுடையது,
 தாமரைப்பூ வடிவமாகச் செய்த
 யானைக்கோட்டுத் தொடி, 661.
 தாமரைப் பைம்பொற்றாது, 154.
 தாமரைப் பொய்கை, 580.
 தாமரைப் பொய்கையில் அன்னம்
 இருத்தல், 495.
 தாமரைப் போது, 374.
 தாமரைபோல உயர்தல், 378.
 தாமரை போன்ற வையம், 121.
 தாமரைமலர்க்குத்தீ, 151, 253, 383.
 தாமரை மலர்ந்த பொய்கை, 495.
 தாமரை மலர்மகள், 484.
 தாமரை மலரிற் பள்ளிகொண்ட
 அன்னப்பேடை, 151.
 தாமரைமலரிற் நேன் முரலல் பாட
 தாமரை முகத்தி, 35. [லுக்கு, 96.
 தாமரை மூய குடம், 377. [520.
 தாமரை யகவிதழன்னகண், 290,
 தாமரை யங்கை, 33, 555.
 தாமரை யலைத்த அடி, 547.
 தாமரை யழற்போது, 151.
 தாமரையன்ன முகம், 474.
 தாமரை யிதழ், 502. [177.
 தாமரை யிலையிலுள்ள நீர் நடுங்கல்,

தாமரையின் அகவயினமர்ந்த திருமகள், 505.
 தாமரை யெதிர்போது, 584.
 தாமரை யெள்ளிய திருமுகம், 368.
 தாமரை வான்போது, 543.
 தாமவல்லி, 349.
 தாம வெண்குடை, 115.
 தாமாறு - தாவும்படி, 270.
 தாமீக் கூரிய மன்னர், 487.
 தாமே சென்று தம்வினை முடிக்கும் மாமாத்தியர், 691.
 தாய்காண் கன்று, 423.
 தாய்கெழு பெண்டிர், 38.
 தாய் பாலை வாய்ப்பெய்தல், 481.
 தாய் முகத்தியாத்த கன்று, 51.
 தாய் முதற் கோயில், 599.
 தாய்மை, 218.
 தாயகடு, 552.
 தாயப் பெண்டிர், 57.
 தாயம், 102, 442.
 தாயர், 42, 120. [912.
 தாயர் போலத் தக்கது நாடிய ஆ,
 தாயரைக் காட்டிச் சிறுவர் தவ
 நெடுத்துரைத்தல், 347.
 தாயில் கன்று, 570.
 தாயின் மாடம், 344.
 தாயும் தவ்வையும், 928.
 தாயுறை வியனகர், 95.
 தாயொடு வந்த வையம், 122.
 தாயோரன்ன தகையினிர், 419.
 தார் - இலேகை, கிண்கிணிமாலை,
 பறவைகளின் கழுத்திலுள்ள
 வரை, மார்பின் மாலை, 109, 151,
 351, 379, 492, 768.
 தார்க்கொன்றை, 527. [788.
 தார்குழைய முயங்கல், 243, 704,
 தார்கெழு வேந்தன், 68, 480.
 தார்ப் புரவி, 716.
 தார்ப்பூண் மார்பு, 293.
 தார்ப்பூம் பேடை, 151.
 தார்ப்பொலி மேனி, 38.
 தார்புனைந்த எருது, 66.
 தார்மார்பன், 400, 457, 504, 508.
 தார் மார்பு, 361, 488.

தாரகம் புதைத்த பந்து, 575.
 தாரகாரி : தருசகன் மந்திரிகளுள்
 ஒருவன்; உதயணன் ஆருணி
 யோடு போர்செய்தற்குச் செ
 ன்ற காலத்தில் உதவியாக இருந்
 தவன், 691, 719-20.
 தாரணி இரும்பிடி, 126.
 தாரணி கோதை, 705.
 தாரணி மார்பு, 691
 தாரணி யானை, 418.
 தாரணி வேந்தன், 6.
 தாரணி வையம், 120.
 தாரம் - பலபண்டம், 908.
 தாரின் வாழ்கர், 714.
 தாரினர், 460.
 தாருடை வேந்தன், 647.
 தாரும் பூணும், 429
 தாரை - கீர்வீச கருவி, 113, 181,
 தாலம், 362. [213, 384, 596.
 தாலி - ஓராபரணம், 493, 504.
 தாவகம், 510.
 தாவம் (தாபம்) - வெப்பம், 84.
 தாழ், 557, 810.
 தாழ்ச்சி, 708.
 தாழ்த்தல் - தங்கச்செய்தல், 453.
 தாழ்தரு தடக்கை, 312.
 தாழ்நகை யாகம், 426.
 தாழ்நூக்கல், 709.
 தாழ்வரை யடுக்கம், 479.
 தாழ்வன், 677.
 தாழ்விடைத் தாங்கல், 520.
 தாழம் - தாழ்தல், 81, 93.
 தாழம் பறை, 319.
 தாழ முழவு, 93, 118.
 தாழமை பெரும்பொறி, 302.
 தாழல் - துன்புறல், 287.
 தாழாச் சிறப்பு, 90.
 தாழாத் தோழர், 434.
 தாழி, 142, 636.
 தாழி படுத்தல், 216.
 தாழியுண் மலர்ந்த குவளை, 551.
 தாழியைக்கவித்துக்கொண்டு தவஞ்
 செய்தல், 216. [618.
 தாழிருங் கூந்தல், 193, 312, 484,

தாழிற்றூழ்ந்து குழிற் குழும் நண்
 தாழை, 141, 257. [பன், 287.
 தாழை விழுதின் கயிற்றூற் சமை
 த்த ஊசல், 141.
 தாள் - மரத்தின் அடி, முயற்சி,
 91, 303, 307, 309, 312, 330,
 362, 427, 682.
 தாள் முதல், 457, 580.
 தாளாண் கடுந்திறல், 640.
 தாளிடு குழி, 275.
 தாளும் தோளும் தருக்கல், 923.
 தாளே பெருங்கிளை, 429.
 தாறு, 350.
 தான்வீழ் மாதர், 14.
 தான்றி, 275.
 தானகம் - தானம், 406.
 தானக மாடம், 112.
 தானத்து இசீஇ, 617.
 தானத்தை வீரலால் அளத்தல், 19.
 தானப் பெரும்பயன், 854.
 தானம் - இடம், 10, 122, 126,
 191, 290, 320, 329, 356, 360,
 367, 374, 376, 378, 383, 388,
 396, 410, 413, 445, 460, 467,
 472, 507, 553, 561, 574, 576,
 646.
 தானம் உரியோருக்குத் தரல், 166.
 தானம் ஏற்றல், 578.
 தானம் தளராக் கொள்கை, 743.
 தான யாழ், 47.
 தானவர் - வீத்தியாதரர், 751.
 தான விச்சை, 752.
 தான விளைவு, 123.
 தானை - ஆடை, படை, 61, 140,
 184, 215, 317, 322, 325, 335,
 342, 349, 363, 369, 387, 394,
 397, 399, 400, 422, 437, 449,
 467, 476, 504, 511, 516,
 518, 521, 547, 553, 562, 571,
 587, 595, 643-4, 646, 705.
 தானைக் கச்சையர், 224.
 தானைக் கொட்டில், 703.
 தானைச் செல்வம், 269.
 தானைச் சேக்கை, 607.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. க௦நக

தானேச் சேரி, 105, 196, 401.
தானேத் தலைத்தாள், 242, 685.
தானேத் தலைப்படை, 127:
தானேத் தவிசு, 46.
தானேப் பைம்பூண், 44.
தானே மடக்கா மானமாந்தர், 7.
தானே முற்றம், 665
தானையடி முதற்றடவால், 240.
தானே யணிதல், 650.
தானையர், 303.
தானையன், 139, 153, 285.
தானே யேற்பு, 31. [புகுதல், 90.
தானையோடு பகைவர் சேனையிற்
தானேவாங்கிக் கண்பனி யரக்கல்,
தானே வேந்தன், 77. [71.
திக்கழக்திர்ப் பசம்பொன், 568.
திக்கழக்திர் முத்தம், 472.
திக்கழ்செய்கோலத் திருமணை, 685.
திக்கழ்தரு மதி, 575.
திக்கழந்தேந்தகலம், 478.
திக்கைக்குநர் அரவம், 168.
திக்கைத்திலேன், 288. [446, 472.
திக்கிரி - சக்கரம், சிறு மூங்கில், 249,
திக்கிரியிற் சுழலல், 28.
திங்கள், 332, 503.
திங்கள் பகல் படுதல், 76.
திங்கள் வெண்குடை, 529.
திங்களன்ன திருமுகம், 173. [747.
திங்களும் நாளும் தெளியாமை,
திங்களைச் சூழ்ந்த வெண்மீன், 324.
திங்களை விசம்பு கொண்டேறும்
தெய்வ மகாஅர், 138.
திசைசெலப் போக்கல், 509.
திசை திசை, 930.
திசை தொறாஉம், 192.
திசை நோக்கி வணங்கல், 235.
திசைப்ப - திகைப்ப, 196.
திசை முன்னல், 408.
திசையா - மயங்காமல், 420.
திசையும் எல்லையும், 295.
திட்பம், 72, 428, 682, 836.
திட்பம் திருவுவழி நிற்பல், 65.
திடர் சேராகம், 224.
திண் கால், 361.

திண்கோள், 179, 422.
திண்டேர், 246, 495, 575
திண்ணறிவாளன், 427.
திண்ணிதிற் கேட்டல், 633.
திண்ணிதிற் றழீஇ, 252.
திண்ணிதின், 279, 407, 409, 490,
திண்ணிது, 770. [511, 577.
திண்ணியல், 429.
திண்ணிலைப் படுகால், 27.
திண்ணிலை வரைப்பு, 510.
திண்ணிலை வாயில், 241.
திண்ணெறி, 318.
திண்ணென, 533.
திண்ணை, 344
திண்ணையின் மீது பாதிரியும் சுவ
ளையும் விவசு செய்தல், 142.
திண்பால் நெஞ்சு, 577.
திண்பாற் போர், 703.
திண்பாற்று, 718.
திண்பிடி, 219, 361.
திண் பொறி, 557.
திண் மதித்து, 578.
திணிதோள், 217, 387.
திணை - ஒழுக்கம், குலம், வீடு, 20,
72, 179, 263.
திணைகள் - உத்தியோக வகையார்,
365, 744, 803, 910.
திணைத் தொழிலாளர், 7.
திணை மயக்கம், 745.
திணை முதலிட்ட செங்கண் முலை,
திணை விதியாளர், 20. [468.
திணை விராய் மணந்து, 746.
தித்தி, 166, 192.
தித்தி வயிறு, 192
திதலை, 875.
திதலைத் தித்தி, 192
திதலை வயிறு, 198.
திப்பிலி, 269, 635.
திம்மென வொலிக்கும், 252.
திமிசு, 163, 446.
திமிசு குடம், 39.
திமிர்தல், 475, 612.
திரங்கு மரல், 276.
திரட்டியன்ன கணைக்கால், 468.

திரடாண் மா - திரண்ட அடியை
 திரி, 20. [யுடைய மாமரம், 530.
 திரிக் கொளீஇ, 238.
 திரிகோற் பகன்றை, 147.
 திரிதர்வர், 211.
 திரிதரல், 28, 164, 234, 496.
 திரிதருந் தோற்றம், 138.
 திரிமருப்பு இடலை, 262, 525.
 திரியாத் திண்ணெறி, 348.
 திரியும் நெய்யும், 517.
 திரிவுழி, 587.
 திரீஇ, 472. [723.
 திரீஇயர் - திரிப்பவர்கள், 76,
 திரு, 121, 373, 386, 582.
 திருக்கண் கூடிய வசையறு திரு
 திருக்கிளர் சிவிகை, 681. [நகர், 930.
 திருக்கிளர் மாடம், 559.
 திருக்கிளர் வேங்கை, 27.
 திருக்குழல், 62.
 திருக்கேழ்க் களிகை, 686.
 திருக்கொடிச் சாலி, 376.
 திருச்சேர் அகலம், 170.
 திருச்சேர் மார்பன், 579.
 திருத்தக விரீஇ, 914.
 திருத்தகு கழுத்து, 469.
 திருத்தகு செல்வம், 388.
 திருத்தகு தாமரை, 282.
 திருத்தகு தேவி, 907.
 திருத்தகு நிலைமை, 263.
 திருத்தகு பொன், 366.
 திருத்தகு மடந்தையர், 375.
 திருத்தகு மாதர், 574.
 திருத்தகு மார்பன், 412, 887.
 திருத்தகைத் தன்று, 684, 704.
 திருத்தகை மார்பன், 232.
 திருத்தகை யண்ணல், 611.
 திருத்தம், 61, 386.
 திருத்தல் - அணிதல், 394, 473.
 திருத்துஞ்சு அகலம், 555.
 திருந்தடி, 27, 98, 686.
 திருந்திய கோள், 179.
 திருந்திழை, 206.
 திருந்திழைத் தோளி, 581.
 திருந்திழை மாதர், 96, 683.

திருந்து சாலேகம், 239.
 திருந்து சினை, 461.
 திருந்துதுறைத் திவவு, 617.
 திருந்துதொழிலந்தணர், 742.
 திருந்துநிலைப் புதவு, 801.
 திருந்துமலர்ச் சேவடி, 700.
 திருந்து முகம், 576.
 திருந்து மொழி, 218.
 திருந்து வாய், 471.
 திருந்து வீரலங்கை, 472.
 திருந்தொளி, 585.
 திருந்தொளி முறுவல், 469.
 திரு நகர் : வேசாலியென்னும் அர
 சனுடைய நகர், 211, 539, 542,
 549, 561.
 திருநகர்க்கிறைவன், 630.
 திருநகர் முரசம், 113.
 திருநகர் வரைப்பு, 150.
 திருநகர் வலஞ்செயல், 381
 திருநல்லாயம், 25.
 திருநலக் கோலம், 190.
 திருநலத் தோழியர், 221.
 திருநான், 342.
 திருநாளிருக்கை, 128.
 திருநாறொருசிறை, 45.
 திருநிலத்திறைமை யேயர்பெரு
 மகன், 67.
 திருநிலபெற்ற கட்டில், 361.
 திருநிலை மகளிர், 292.
 திருநிறை, 558.
 திருநீர்ப் பொய்கை, 111.
 திருநீராட்டணி, 105.
 திருநீராட்டு, 114.
 திருநுதல், 60, 140, 390.
 திருநுதல் வியர்ப்பு, 612.
 திருநுதலாயம், 92, 118.
 திருநுதற் சுட்டி, 43.
 திருநுதன் மாதர், 340. [282
 திருப்புக்குத் திளைக்கும் அகலம்,
 திருப்புனலாடல், 159.
 திருப்பேருலகம் - சித்தபதவி, 599
 திரு பட்டுழிப்படுதல், 58.
 திருமகட்டுக்கடுத்தோர் ஐயப்படு
 மணி, 40.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. க௦௬௧

திருமகள், 57, 178, 236, 339,
364, 471, 476-7, 505, 524,
550, 705.

திருமகள் சோம்பேறிகள்பாற்
சேராமை, 484. [தல், 57.

திருமகள் தவப்பயன் நீங்கின் நீங்கு
திருமகள் மெய்காத்தல், 907.

திருமகள் வடிவான சித்திரம், 366.

திருமகள் வண்ணம் பழிப்பதோர்
கோலம், 380.

திருமண்ணு நறுநீர், 372

திருமணச் சூழ்ச்சி, 242.

திருமணி, 438.

திருமணிக் கட்டில், 31, 706.

திருமணிக் கபோதம், 383.

திருமணிக்காசு, 472.

திருமணிச் சிவிகை, 691.

திருமணிப் பந்தர், 639.

திருமணி மாடம், 23.

திருமணியடக்கிய செம்பொற்
செப்பு, 388.

திருமணி யம்பலம், 32, 39.

திருமணி வான்கழி, 3.

திருமணி வீணை, 34.

திருமணுத்தானம், 378.

திருமதி, 164, 394.

திருமதி வாண்முகம், 548.

திருமதிற் சேரி, 537.

திருமலர்ச் செங்கண், 339.

திருமலர்த் தாமரை, 96.

திருமலர் வீதி, 574.

திருமலி அகலம், 581.

திருமலி அவையம், 89.

திருமலி ஆகம், 37.

திருமனன், 400.

திருமனை, 570.

திருமனைக் கிழமை, 376.

திருமாண் உறுப்பு, 377.

திருமாணுகத்துத் தேவி, 873.

திருமா தேவி, 222, 239, 325, 678.

திருமா நுதலி, 205.

திருமா மேனி, 272, 289.

திருமாவின் மூன்று வகை வடிவங்
திருமுகஞ் சுடரல், 173. [கன், 465.

திருமுகத் தளகம், 22.

திருமுகந் திருத்தல், 157.

திருமுகம், 26, 61, 99, 119, 154,
341, 352, 368, 370, 469, 473.
480, 503, 835.

திருமுகை முருக்கு, 44.

திருமுகை மெல்விரல், 26.

திருமுடி யண்ணல், 235.

திருமுடி யிந்திரர், 387.

திருமுயங்கு கை, 771.

திருமுன், 480.

திருமெய், 438, 575.

திருமொழி, 233.

திருவ, 97.

திருவடிவு, 366.

திருவமர் கோயில், 646.

திருவமர் மார்பன், 574, 829.

திருவமர் மூதூர், 211.

திருவயிறு, 74, 437.

திருவலக் கருமம், 759.

திருவளர் அகலம், 695.

திருவளர் சாயல், 252.

திருவளர் மார்பன், 237.

திருவன், 105.

திருவாணய மார்பு, 922.

திருவார் மார்ப, 259.

திருவார் மார்பன், 706, 775.

திருவில் - இந்திரவில், 260, 475.

திருவிழிப் போர், 667.

திருவிழை - அழகிய ஆபரணம்,

திருவிழை கழை, 163. [559.

திருவிழை தகைத்து, 746-7.

திருவிழை மகளிர், 506.

திருவிற்சுமைந்த தேந்தார், 614.

திருவிற்றமம், 260.

திருவின் செய்யோள், 21.

திருவினை, 100.

திருவீழ் கட்டில், 30.

திருவீற்றிருந்த நகர், 150.

திருவு, 65.

திருவுகொள் உரோணி, 241.

திருவும் போகமும், 369.

திரு வெள்ளாரம், 43.

திருவே, 120, 173, 496.

திருவேர் சாயல், 285.
 திருவொடு செல்வம் பெருக, 922.
 திருவொடு புணர்நல், 343.
 திரை - அலை, திரைச்சலை, வெற்றிலை, 33, 153, 382, 524.
 திரைக்கு மஞ்ச, 551, 568.
 திரைக்கு முகில், 112.
 திரைக்கு மேகம், 200.
 திரைச்சலைப் பிதிர்வு குதிரைவாயின் ஸுரைக்கு, 245.
 திரை திரைத்தன்ன படாகை, 915.
 திரைபுகூடம் வருணன், 287.
 திரை மண்டபம், 176.
 திரையுடைக் கலுழி, 167.
 திரையுமிழ் பொய்கை, 152.
 திரைவளைஇய மாடம், 198.
 திரை வளைத்த வட்டம், 232.
 தில்லை, 265, 446.
 திலகத் திருநதல், 220.
 திலகத் திருமுகம், 480.
 திலகம் - ஓராபரணம், மஞ்சாடிமரம், 264-5, 447, 503, 530, 686.
 திலகமாசேனை : பரதகனுடைய தங்கை : யுகியின் மனைவி ; திலகசேனையென்றும் இவள் பெயர் வழங்கும், 918.
 திலக முகத்தி, 605.
 திலகமுஞ் சுமத்தலாற்றாள், 876.
 திலக வாண்முகம், 394.
 திலக வாணுதல், 25.
 திலகம், 548.
 திலோத்தமை : நாடகத் தெய்வமகளிர் எண்பதின்மருள் ஒருத்தி, திவவு நிலை சிறீஇ, 617. [888.
 திவவொடு கொளீஇ, 278.
 திவளல், 62, 497.
 திளைத்தல், 282, 376-7, 396, 454.
 திளைப்பு, 463.
 திறத்திற் காட்டல், 519.
 திறத்திறம், 826.
 திறத்துளி, 30, 31, 688, 829, திறத்துளிக் கூறல், 425. [837.
 திறப்படக் காட்டல், 441.

திறப்படக் கூறல், 664.
 திறப்படத் தேர்தல், 761.
 திறப்படப் பற்றும், 775.
 திறப்பட வீரீஇய, 763.
 திறப்பரிது, 855.
 திறம், 90, 418, 648.
 திறம் கிளந்து உரைப்பேன், 922.
 திறல், 321, 497, 560.
 திறல்கெழு வேந்தன், 128.
 திறல்விடு கதிரொளி, 501.
 திறலோன், 312. [916.
 திறவதின், 167, 374, 422, 872, திறவது, 37.
 திறவயின், 414, 511.
 திறவிதிற் காட்டல், 414.
 திறற்படு கிளவி, 522.
 திறை, 112, 335.
 திறை இடுதல், 435.
 தின்மை, 224, 455.
 தினைக்கதிருக்கு யானைக்கை, 261.
 தினைக்குப் பொன், 452.
 தினைக்குரல், 268.
 தினைப்பகவனைத்தும் பழிப்பின்றி, தினையனைத்து, 796. [623.
 தினைவினைந்த புனம், 452.
 தீ - விடம், 315, 557. [572.
 தீ உண்ணிறைத்தடுக்கிய உலை, தீ எழுச்சி காமத்திற்கு, 928.
 தீக்குறி வேழம், 413.
 தீங்கனி, 479.
 தீங்குழல், 543.
 தீஞ்சுவை நெல்லிக்காய், 384.
 தீஞ்சொல், 55, 187.
 தீட்டமை கூர்வாள், 171.
 தீட்டல், 370.
 தீட்டிரும் பலகை, 21.
 தீட்டுங் கல்லுக்கு மதிப்பிளவு, 370, தீண்டற்காகாத் திருந்து மதில், தீதற அறிதல், 455. [629.
 தீதற ஏறியுந் தண்மை, 598.
 தீதறு நோன்பு, 70.
 தீதாய் வந்தபொருள் பெரும்பொருளாதல், தீதாதல், 340.
 தீதிகந்தன்று, 97.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௬௩

தீதில் கேள்வி, 759.
 தீதில் சிறப்பு, 916.
 தீதில் பெருமகன், 430.
 தீது, 319, 490.
 தீது தீண்டாத் தெரிவு, 600.
 தீதுதீர் சிறப்பு, 550.
 தீது நிகழினும் ஏதயின்மை, 240.
 தீதுரை, 71.
 தீதொடு வாராமை, 205.
 தீந்தேனெய்த்தொடை, 253.
 தீந்தொடை, 527.
 தீந்தொடைத் தேனினம், 753.
 தீந்தொடை யாழ், 153, 278.
 தீநிலம், 259.
 தீப்படச் சிறுதல், 235.
 தீப்படு கரணத்துக்கணை, 245.
 தீப்பிணி, 743.
 தீப்புகை, 316.
 தீப்பொருள், 340, 342.
 தீப்பொருள் ஒருவுதல், 342.
 தீம்பலவு, 466.
 தீம்பால், 26, 481, 583.
 தீம்பாற் காட்சி, 70.
 தீம்பூ ஏலம், 524.
 தீம்பூ மாலை, 492.
 தீ மண்டல், 311.
 தீமுகத்திட்ட மெழுகிறேம்பல்,
 தீ மூட்டல், 310. [50.
 தீய்ந்து நிறம் மழுவகல், 495.
 தீயசெய்திக்குச் செவியில் செறித்த
 நாராசம், 243.
 தீய நிமித்தங்கள், 494 [571.
 தீயயல்வைத்த மெழுகுசெய்பாவை,
 தீயவை கூறப்படாத திண்மை,
 தீயவை நீக்கல், 313. [918.
 தீயழற் செல்வன், 533.
 தீயினுந் தீயும், 340.
 தீயுண விளிதல், 491, 501.
 தீயுறு வெண்ணெய், 25.
 தீ யெடுப்பவை, 253.
 தீயெரி, 499.
 தீ யெறிப்ப, 193.
 தீர்க்கு - தீர்ப்பேன், 21.
 தீர்த்தப்புல், 359.

தீர்த்தம், 79
 தீர்திறம், 208.
 தீர்ந்த கோட்டி, 670
 தீரம் - கரை, 78.
 தீரா அவலம், 642.
 தீராக் கற்பு, 568.
 தீரிய - வீடும்படி, 509, 613, 880.
 தீரும் வாயில், 897.
 தீவகம், 510. [னன், 216.
 தீவயிரூர்த்திய திறலோன்-அருச்சு
 தீவாய்த் தோன்றி, 447.
 தீவாயம்பு, 192.
 தீவிய மிழற்றல், 166.
 தீவிய மொழி, 837.
 தீவிய மொழிதல், 796.
 தீவினையாளர் - அக்கினிகாரியம்
 செய்வோர், 514.
 தீவேள் சாலை, 638.
 துகடீர் தவம், 121.
 துகடிராளர், 31.
 துகணிலம், 338
 துகள், 346, 369.
 துகளகற்றல், 478.
 துகளணி இரும்பிடி, 453.
 துகிர்த்துலா மண்டபம், 94.
 துகில் உடஇ, 850.
 துகில் கொய்தல், 379.
 துகில் சேர்ந்தவல்குல், 368, 377.
 துகில்நெறி திருத்தல், 826.
 துகில் யாப்புறுததல், 75.
 துகில் யாப்புறுத்துச சாதல், 69.
 துகிலிணைப் பொலிந்த பள்ளி, 478.
 துகிலின் வெண்கிழி, 19.
 துகிலுக்கு ஆவி, 69, 75.
 துகிலுக்கு நிலா, 376.
 துகிலுக்கு துரை, 154.
 துகிலுக்குப் பால், 369.
 துகிலுக்குப் புகை, 150.
 துகிலைச் கொய்தல், 687.
 துகிலை நெகிழ அசைத்தல், 154.
 துகிற்றூனை, 61.
 துகின் மடியனை, 914.
 துச்சில், 149.
 துஞ்சரிததல், 141.

தஞ்சல் செல்லான், 300.
 தஞ்சு - தூக்கம், 141.
 துட்கென, 571, 614, 805.
 துட்கெனும் பேயுருவம், 403.
 துட்டக் கிளவி, 139.
 துட்டச் சேரி, 401.
 துடக்கல், 63.
 துடக்கு - கட்டு, 5, 55.
 துடி, 546.
 துடித்தலை யானையின் அடிக்கு,
 துடிநடுவன்ன துடிப்பு, 468. [660.
 துடிப்பு, 137.
 துடுப்பு, 76, 358, 468.
 துடை, 507.
 துணர், 277, 506, 570.
 துணி - துண்டம், 306, 523.
 துணிகருமம், 189.
 துணித்தல், 452.
 துணிந்த வாய்மொழி, 179.
 துணிவு, 519.
 துணிவுடையாளர், 509.
 துணிவுள்ளுறுத்த முனிவு, 84.
 துணை, 15, 899.
 துணைக்குழிசி, 333.
 துணைநலத் தோழன், 216, 374.
 துணைநலத் தோழி, 550, 681.
 துணைநல மாதர், 300.
 துணைப் பிரிந்தோர், 543.
 துணைபிரிந்தனையன், 287.
 துணைபிரி மகளிர், 568.
 துணைமலர்க் கோதை, 471.
 துணைமலர்ப் பிணையல், 584, 588.
 துணைமுதற் பொறித்த கொளுவம்,
 துணையோர், 55, 57. [241.
 துணைவனை, 177.
 துணைவி, 61, 316, 429, 450, 486.
 துத்தம், 635.
 துதிக்கைக்குப் பை, 283.
 துதித்தல், 388.
 துதியிற்றுதித்தல், 388.
 துதைஇ, 225.
 துதைதல், 184.
 துதைதார்த் தோழர், 908.
 துப்பன வாய், 927.

துப்பு, 100, 480, 691. [662.
 துப்புத்துகள் குருதித்துகளுக்கு,
 துப்புநிலத் தெழுந்த துகள், 662.
 துப்புரவு, 441, 550.
 தும்பி, 13, 270, 456, 543.
 தும்பியின் இசைக்குக் குழல், 456,
 தும்புரு, 621. [543.
 துமித்தல், 173, 214, 304, 322.
 துயக்கடை, 19.
 துய்யறத் திரளல், 859.
 துயர் விடுத்தல், 430.
 துயரக்கண்ணீர் சுடுதல், 426,
 430, 555, 700, 702.
 துயருழத்தல், 510.
 துயல் வருதல், 241, 324, 357,
 373, 389, 391, 429, 555.
 துயில் அமர்தல், 567.
 துயிலெடை மாக்கள், 769.
 துயிலேற்றல், 543, 769.
 துயிலேற்றெழுதல், 438.
 துயிற்கண் திறந்த தோற்றம், 466.
 துயிற்றி, 300.
 துர்க்கை கோயில் வருணனை,
 துரம், 740. [273-4.
 துருக்கம், 635.
 துருத்தி, 283.
 துருஉ, 370.
 துல்லியன் : பலநூற் பயிற்சி
 புடைய ஓரசன், 259.
 துலாம் - கட்டிடத்தின் ஒருவகை
 புறுப்பு, 94.
 துலாமண்டபம், 448.
 துவர்க்காயும்பல், 344.
 துவர்க்கை, 686.
 துவர்ச்சிகை, 635.
 துவர் நறுநீர், 329.
 துவர் வாய், 285, 293, 334. [629.
 துவராபதி : பழையதொரு நகரம்,
 துவரை, 262.
 துவன்றல், 277, 307, 319, 344.
 துவைத்தல், 131, 322.
 துழவை, 355.
 துள்ளியல் வட்டிகை, 137.
 துள்ளுடை யிரலை, 294.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௬௫

துளக்கம், 252, 914.
 துளக்கல், 270.
 துளக்கில் கேள்வி, 97.
 துளக்கில் நெஞ்சம், 179.
 துளக்குறு நெஞ்சு, 177.
 துளங்கிய நுசுப்பு, 468.
 துளங்குபு வருவோர், 642.
 துளங்கும் வென்றி, 515.
 துளங்குமணி, 387.
 துளங்குவனள், 586.
 துளிப்பெயன் மொக்குள், 86.
 துளுப்பிடுதல், 108.
 துளுப்புதல், 251.
 துளை, 384, 493.
 துறக்கக கிழவன், 465.
 துறக்கங்கூடினும் வேண்டாமை,
 துறக்கம், 530. [140.
 துறத்தல் - இறத்தல், 84.
 துறந்திறத்தல், 589.
 துறந்தோரையும் ஆராய்ந்தல்லது
 நகருள்ளே புகவிடாமை, 709.
 துறப்புத் தொழில், 503. [930.
 துறவியரும் விழையும் விழவணி,
 துறுகல் வேயின் குறை, 452.
 துறும்புபு களுலல், 447.
 துறுமல். 226, 464, 570.
 துறை, 111, 318.
 துறைக்கண், 325.
 துறைக்காவல், 159.
 துறைக்கொவ்வாக் கிளவி, 56.
 துறைகொள் விழவு, 318.
 துறை நகர், 131, 238, 430.
 துறைநாவாய், 106.
 துறைநெறி போதல், 97.
 துறைப்புனலாட்டம், 236.
 துறைபோகக் கற்றல், 608.
 துறைபோகல், 100, 293, 341,
 353, 440, 660, 922.
 துறைமங்கலம் பேணல், 166.
 துறை மாண்பு, 168.
 துறை முடித்தல், 294.
 துறை முற்றல், 87.
 துறைமுறை போதல், 366. [175.
 துறையமைத்தியற்றிய கூடம்,

துறையிகத்தல், 558.
 துறையின் ஆநெர், 184.
 துறைவளம், 257.
 துறைவிதி முனித்தல், 378. [325.
 துன்பக் கடற்குப் பெரும் புனை,
 துன்பத்திற் றுளங்காமை, 432.
 துன்பந்துடைத்த தொழில், 420.
 துன்பநீக்கும் தோழர், 880.
 துன்பப் பெருங்கடல், 299, 325.
 துன்பப் பேரிருள், 173.
 துன்பாற் படுதல், 403.
 துன்னருஞ் சிறப்பு, 564.
 துன்னருந் தோட்டம், 586.
 துன்னரு நீண்மதில், 629.
 துன்னரும் பாசம், 90.
 துன்னல் செல்லா, 275.
 துன்னூர்க் கடந்தோன், 279, 624.
 துன்னுவனர், 356.
 துனி, 868.
 துனிப்புறு கிளவி, 146.
 துனிவு, 325.
 துனிவுகொண் மன்னன், 458.
 துனைசேர் நெடுந்தேர், 906.
 தூஉ நறுநீர், 867.
 தூஉம் - தூவும், 154, 273.
 தூக்கம், 649.
 தூக்கல், 549.
 தூங்குசிகை வாவல், 277.
 தூசக் குடிஞை, 448.
 தூசார்ந்து துளும்பும் கலாபம், 251.
 தூசு, 182, 196, 329, 378.
 தூண், 235, 333, 384, 582.
 தூண்டில், 392.
 தூண்டில் இரை, 55.
 தூண்டுதிரி, 238.
 தூத்துகில், 129.
 தூத்தொழிலாளர், 378.
 தூதர், 68.
 தூது, 335.
 தூது செல்லொழுக்கு, 762.
 தூதுவ மாக்கள், 84.
 தூதுவர், 111.
 தூதுவன், 927.
 தூதை, 41, 550.

தூப்பதம், 320.
 தூபம், 544.
 தூம்பு - பெருவங்கியம், 113, 709.
 தூமண லடைகரை, 169.
 தூமநவின்ற கைவினை, 345.
 தூமமெடுப்பல், 356.
 தூய் - தூவி, 377.
 தூய்மை - வெண்மை, 17, 365.
 தூய்மைக்கு ஒத்த தொழில், 287.
 தூய்மையுள்ளம், 248.
 தூய்மையோன், 84.
 தூய்மொழி, 564.
 தூயள், 71.
 தூர்த்தக் கள்வன், 844.
 தூர்த்தர், 63.
 தூவழி, 266.
 தூவி, 316.
 தூவி மஞ்ஞை, 195. [கள், 174.
 தூவுதற்குரிய வாசனைப் பொருள்
 தூவெள்ளருஞ் சிறையன்னம், 137.
 தூவெள்ளலர், 346.
 தேங்கின் ஊறல், 350.
 தேங்கின் விழுக்குலை, 543.
 தேங்கு, 254, 466.
 தேண்டிரைப் பௌவம், 536.
 தேண்ணிறம், 598.
 தேண்ணீர், 300, 374, 598.
 தேண்ணீர்ப் பொய்கை, 495.
 தேண்பனி, 284, 508. [921.
 தெம்முன் இழியாத் தெளிவிடை,
 தெய்வங் கவினிய கூந்தல், 177.
 தெய்வங்கள் மலையிலும் மண்ணி
 லும் கடலிலும் வானத்திலும்
 உறைதல், 356.
 தெய்வச் சதுக்கம், 549.
 தெய்வச் சுற்றம், 121.
 தெய்வ ஞானம், 441.
 தெய்வத்தன்ன திறலோன், 46.
 தெய்வத்தன்னபிடி, 219.
 தெய்வத்தாமரைத் திருமகள், 40.
 தெய்வத் தானம், 195, 561, 573.
 தெய்வத் திகிரி, 472.
 தெய்வத் திருமகள், 907. [த்தல், 115.
 தெய்வத்தின் முன்குடையைத்தாழ்

தெய்வதை - தேவதை, 388, 882.
 தெய்வந் தீண்டெல், 573.
 தெய்வந் தேற்றிய காட்சி, 70.
 தெய்வ நல்லியாழ், 95, 569.
 தெய்வ நிவேதனை வகை, 355.
 தெய்வப் படைக்கலம், 408.
 தெய்வப் பாவை, 581.
 தெய்வப் பேர்யாழ், 251, 257.
 தெய்வம், 96, 216, 287, 559.
 தெய்வம் இடைநிலையாக அறிதல்,
 தெய்வம் கூப்புதல், 382. [648.
 தெய்வம் தேற்றினும் தெளியாமை,
 தெய்வம் நாற்பத்தைவர், 354. [71.
 தெய்வம் பேணல், 366, 572.
 தெய்வம் வழிபடு தானம், 607.
 தெய்வம் வழத்தாமரபின் மகளிர்,
 தெய்வ மகடே, 769. [38.
 தெய்வ மகாஅர், 138.
 தெய்வமறியாக் கற்பு, 81.
 தெய்வ மாடம், 396.
 தெய்வ மாதர், 72, 550. [690.
 தெய்வமும் விழையுங் கோயில்,
 தெய்வமேறியவர் செயல்கள், 104.
 தெய்வ யானை, 440.
 தெய்வ விழவு, 67.
 தெய்வ விளக்கம், 907.
 தெரிந்துரைத்தல், 424.
 தெரிபொருட் கேள்வி, 455, 674.
 தெரிமதி யமைச்சன், 422.
 தெரிமதியாட்டி, 428.
 தெரிமலர்க் கோதை, 479, 520,
 தெரிமாணாளர், 916. [785.
 தெரிமூதாட்டி, 486.
 தெரிமொழி, 490.
 தெரியக் காட்டல், 594.
 தெரியக் கேட்டல், 420.
 தெரியல், 589.
 தெரியான் - தெளியான், 682.
 தெரியிழை, 552.
 தெரிவனர், 325.
 தெரிவனன், 817.
 தெரிவு - தெரிதல், 241, 775.
 தெரிவுபல காட்டல், 70. [931.
 தெரிவுறலரிய பலகலக் குப்பை,

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௬௭

தெரிவுறு சூழ்ச்சி, 51.
தெரிவுறு சூழ்ச்சியர், 309.
தெரிவை மகளிர், 166, 394, 451.
தெரீஇ, 513.
தெரு, 549, 742.
தெருட்டல், 222, 401, 413.
தெருமந்திகலல், 223.
தெருமந் திருந்து, 619.
தெருமந்து, 34, 567, 632, 899.
தெருவகம், 107.
தெருவம், 128.
தெருவு, 627.
தெருவும் கோணமும், 211.
தெவவப்பட்டுழி, 190.
தெவிட்டல், 346, 492.
தெள்ளிதின், 309.
தெள்ளொளித் திரள், 327.
தெளித்தல், 512, 529.
தெளித்தலைத் தெண்ணீர், 287.
தெளித்தற்குரியவாசனைப்பொருள்
கள், 174.
தெளிதகு கிளவி, 236.
தெளிந்த நீருக்குப் பளிங்கு, 156.
தெளிந்த நீருக்கு முத்து, 178.
தெளிந்து செய்தல், 652.
தெளிப்பத் தேறல், 244.
தெளி பேரன்பு, 701.
தெளிமணி விளக்கு, 571.
தெளிமது, 463.
தெளிமொழி, 222.
தெளிமொழிப் பூவை, 326.
தெளியக் காட்டல், 422.
தெளியக் கூறல், 315, 514.
தெளியல் - கன், 350.
தெளியலை செல், 712.
தெளிவனர், 335.
தெளிவனன், 227.
தெளிவு, 350.
தெளிவு அஞ்சு தகைத்து, 648.
தெளிவு முந்துறுதல், 471, 646,
தெளிவுறீஇ, 519. [648.
தெளீஇ, 317.
தற்கு, 366.
தற்றி, 19, 542.

தெற்றிய - பிணைத்த, 779.
தெற்றென - விரைய, 597, 705,
708, 714.
தெற்றெனத் தெரிந்து, 513, 926.
தெற்றெனத் தெளிதல், 428, 545.
தெறுதரு நாகம், 26.
தென்கடலிலிட்ட கயிறு வடகடலி
லிட்ட நுகத்துளையிற் சேர்தல்,
தென்புலக் கிறைஞ்சல், 301. [3.
தென்மருங்கு, 359.
தென்மலைப் பிறந்த சூரல், 159.
தென்றல் சாத்துவினைக் கம்மியன்
பைபோலக் கமழ்தல், 527.
தென்றல் மலர்களை மலர்த்தல், 527.
தென்றிசைப் பிறந்த முத்து, 332.
தேக்கண் அகிற்புகை, 17.
தேக்கு, 163, 446.
தேங்கட் காழகில், 326.
தேங்கட் சாரல், 461.
தேங்கட்டும்பி, 543.
தேங்கமழ் கோதை, 340, 560.
தேங்கமழ் சிலம்பு, 450.
தேங்கமழ் தேறல், 463.
தேங்கமழ் நகர், 295.
தேங்கமழ் நறுநீர், 374.
தேங்கமழ் மார்பு, 922.
தேங்குவளைத் தடக்கை, 393.
தேங்கொடிப் பறவை, 456.
தேங்கொள, 316.
தேசத்தமைதி, 70.
தேசம் திரிதற்காகிய அணி, 524.
தேசமன்னன், 425.
தேசிக குமரன், 42.
தேசிகச் சேரி, 401.
தேசிகப் பாடி, 542.
தேசிகம், 96, 530.
தேந்தார், 407.
தேநவின்னோங்கிய ஒரு சிறை, 45.
தேம் - தேன், 449, 456.
தேம்பட மொழிதல், 148.
தேம்படு கனி, 530.
தேம்படு கிளவி, 166.
தேம்பல் - வருந்துதல், 50.
தேம்பிழித் தேறல், 850.

தேமலர்க் கோதை, 178.
 தேமா, 479.
 தேமொழி, 285, 496, 506.
 தேமொழிக் கிளவி, 394, 497.
 தேமொழிக் குறுமகள், 550.
 தேமொழி மாதர், 599.
 தேய்வை, 62, 169.
 தேயாத்திருவ, 97.
 தேயும் வெண்மதி, 64.
 தேர் ஐயைந்திரட்டி, 128.
 தேர்க்கமைந்த காப்பு, 246.
 தேர்க்காலாழி, 825.
 தேர்களின் வருணனை, 246.
 தேர்ச்சி, 6.
 தேர்செலத் தேய்ந்த தெருவு, 627.
 தேர்த்தானை, 16.
 தேர்திரி மறுகு, 343.
 தேர்துவன்றிய தானை, 906.
 தேர்த்துணர் காட்சி, 61, 81.
 தேர்நிலைக் கொட்டில், 396.
 தேர் நீறு, 19.
 தேர் மாறோட்டுதல், 409.
 தேர்வனன், 587.
 தேர்வுழி, 208, 306.
 தேரின் வேகத்துக்கு மனோவேகம்,
 தேருடை மன்னர், 482. [407.
 தேருநர் அரவம், 168.
 தேரும் மாக்களும், 107.
 தேரும் வையமும், 106.
 தேரும் வையமும் சிலிகையும் பண்
 தேருறுப்புக்கள், 246. [டியும், 447.
 தேரேற்றம், 90.
 தேரை, 598.
 தேவ இந்திரன், 440.
 தேவ கீதம், 96.
 தேவ குமரர், 515.
 தேவ குமரன், 558.
 தேவகுரு, 902.
 தேவகுலக் கா, 859.
 தேவகுலம், 381, 542.
 தேவகுலன், 742, 903
 தேவதானம், 742.
 தேவமாடம், 932.
 தேவ யாக்கை, 894.

தேவர் காட்டி வைத்த கட்டளை, 21.
 தேவர் தூமம், 356.
 தேவரும் அஞ்சும் நகரம், 515.
 தேவரும் விழையும் பொய்கை, 111.
 தேவரும் விழையும் போகம், 606.
 தேவரை வழிபடும் முறை, 356.
 தேவ வாய்மொழி, 890.
 தேவி, 241, 250, 319, 441-2,
 467, 477, 482, 486, 518, 520,
 524, 528, 568, 590, 705.
 தேவியர், 37, 92, 114. [823.
 தேவியர்க் கெல்லாந் தேவி, 364,
 தேவியொடு தவம் புரிதல், 467.
 தேவி விருத்தி, 800.
 தேவி, 496.
 தேற்றா, 359. [வித்தல், 62.
 தேற்றாமரவிதையால் நீரைத் தெளி
 தேற்றா மென்னடை, 863.
 தேறக் காட்டல், 426, 646, 651.
 தேறல், 60, 106, 139-40, 350,
 463, 594.
 தேறலில் வண்டு மொய்த்தல், 145.
 தேறலுறு பிணி, 477.
 தேறன் மாக்கள், 414.
 தேறாத் தெளிவு, 83. [448.
 தேன் - கள், வண்டு, 60, 115, 350,
 தேன் எடுக்க எரிகொளுவல், 266.
 தேன் கலந்த பால், 788.
 தேன்சுவை, 443.
 தேன்தேர் கூந்தல், 831, 847.
 தேன்தொடையல், 268.
 தேன்தோய் கோதை, 292, 574.
 தேன்பெய் காம்பு, 468.
 தேன்பெய் மாரி, 37.
 தேன் பெருக்கிற்குப் பாம்பு, 265.
 தேன்றேய்த்தன்ன சொல், 55,
 694, 802.
 தேனளைஇய இளம் பசங்காய், 610.
 தேனார் கோதை, 899.
 தேனிமிர் படலை, 574.
 தேனிமிர் புன்னை, 580.
 தேனில் அகிலைத் தோய்த்தல், 859.
 தேனிறுலுக்கு மதி, 265.
 தேனுங் கனியும், 335.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௬௬

தேனுடை வரை, 225.
தேனும் பாலும், 5, 367.
தேனுயர் நறுந்தார், 645.
தேனுலை வெந்த துழவை, 355.
தேனுறு கனி, 530.
தேனுறை சிலம்பு, 460.
தேனாட்டித் தாகந் தணித்தல், 277.
தேனெய், 859.
தேனெய்த் தொடை, 253.
தேனெய் விதவை, 452.
தேனென மிழற்றல், 471.
தேனேர் கிளவி, 525.
தேனேர் கிளவீ, 496.
தேனேறு கிளவி, 525.
தைஇ, 462.
தையல், 319, 501, 554, 563, 576.
தையலீர், 163.
தைவரல், 284, 893.
தைவரற்கியைந்த வீணை, 87.
தொகுத்தல், 502.
தொகு விரல், 221.
தொகுவிரன் மடக்கல், 57.
தொகுவேன் முற்றம், 73.
தொகுவோர் அரவம், 167.
தொகைஇ, 915.
தொகைக் கணம், 143. [658.
தொகைகொண்டுகூர்ப்புறும் கழல்,
தொகை கொண்டு ஈண்டல், 395,
தொகைத் தொழில், 331. [519.
தொங்கல், 492. [முதலியன, 745.
தொட்ட - தோண்டப்பட்ட கிணறு
தொட்டிமை, 263.
தொடக்கு, 529, 901.
தொடக்கொடு தூக்கல், 549.
தொடர் - ஓராபரணம், சங்கிலி,
127, 228, 467, 504, 705.
தொடரி, 275.
தொடரிய, 89.
தொடி - தோள்வளை, பூண், வீர
வளை, 54, 72, 159, 290, 523-4.
தொடிக்கேழ் முன்கை, 57.
தொடிக்கை மகளிர், 136.
தொடிகெழு தோளி, 578.
தொடித்தலைப்படு கோல், 159.

தொடித் தோள், 494.
தொடிமுதற் நிணி தோள், 217.
தொடியணி தடக்கை, 627.
தொடியணி தோளியர், 163.
தொடியுடைத் தடக்கை, 129, 219.
தொடியோள், 81.
தொடுகழல், 394.
தொடுகழற் குருசில், 420, 500.
தொடுத்தல் - தொடங்கல், 123.
தொடுவேன் முற்றம், 141.
தொடை - கட்டு, தொடுத்தல்,
நரம்பு, 153, 246, 278, 313,
383, 527. [255.
தொடைப் பெருவாயில்-கோபுரம்,
தொடையமை கோவை, 387.
தொடையல், 268.
தொடையலர்க் கா, 797.
தொத்து, 581.
தொய்யின் மகளிர், 144.
தொல்குடி, 34, 59, 376.
தொல்குடி யெடுப்பி, 742.
தொல் குறை, 33.
தொல் சீர், 489, 518.
தொல்படை, 519.
தொல்லருஞ் சிறப்பு, 256.
தொல்லிசையாளர், 97.
தொல்லூர், 532.
தொல்லு - பழமை, 530.
தொல்லோர், 400.
தொல்லோர் வகுத்த தூல், 366.
தொல்வழிவந்தளம்பெருமகன், 737.
தொல்வழி வயத்துத் தொடர்வினை,
தொலைஇ, 570. [5.
தொலைச்சுதல், 527, 640, 693.
தொலைதல், 648.
தொலைவிடம், 392.
தொலைவில் மூதூர், 106.
தொலைவில் விழுச்சீர், 738.
தொழில் நுகம், 16.
தொழில் பாராட்டல், 433.
தொழிலர், 333.
தொழிலாளர், 378.
தொழிலினெம், 314.
தொழுதகையர், 604.

தொழுதனர் கூறுதல், 561.
 தொழுதனர் இறைஞ்சல், 220.
 தொழுதி, 48, 162, 181, 262, 356, 374, 453.
 தொழுந விரத்தல், 449.
 தொழுவனள், 221.
 தொறு இரண்டு, 102.
 தொன்முதல், 78, 905. [406.
 தொன்முதல் பிழையாக் குயமகன்,
 தொன்முறை, 452, 497.
 தொன்முதாட்டி, 419. [742.
 தொன்மையின் வந்த தொல்குடி,
 தொன்றியலாயம், 67.
 தொன்றியன் மகளிர், 561.
 தொன்றின, 106.
 தொன்று மனை, 242.
 தொன்று முதிர் தொடர்பு, 646.
 தொன்று வழிவந்த கற்பு, 436,
 தொன்றோங்காளர், 398. [518.
 தொன்னூல், 413.
 தொன்னூல் நெறி, 365.
 தொன்னூலானன், 230.
 தோகை, 452.
 தோகைச் செந்நெல், 529.
 தோகைபுரு குயிலுந் துன்னல் செல்
 லாச் சோலை, 275.
 தோட்டுத் தக்க குரிசில், 394.
 தோட் செல்லல், 584.
 தோட்டம், 257, 544, 586, 742.
 தோட்டார் திருநுதல், 140.
 தோட்டி, 5, 184, 373.
 தோட்டியின் வணக்கம், 209.
 தோட்டுணை மாதர், 777.
 தோடமை கொளுவம், 241.
 தோடு - தொகுதி, பூவிதழ், 105,
 111, 140, 224, 241, 390-91,
 393, 473, 523, 527.
 தோண்முதல் பற்றல், 739.
 தோண்முதற் புணர்ச்சி, 571.
 தோண்முதற் ரோமுன், 457.
 தோணி - சிறிய தெப்பம், 75-6,
 தோணிவல், 99, [106, 709.
 தோனோக்குதல், 919.
 தோம் - குற்றம், 352, 401, 546.

தோமரம், 731.
 தோடில் கேள்வி, 440.
 தோரணக் கந்து, 230.
 தோரணம், 337, 344, 385.
 தோரணவாயில், 595.
 தோரை - வடம், 44, 262.
 தோல் மனை, 126.
 தோல்வினை யேற்றல், 917.
 தோழ மாக்கள், 48.
 தோழர், 247, 325, 329, 332,
 335, 374, 400, 434, 444,
 481, 483, 494, 497, 500, 522,
 528, 546, 565, 576, 579, 586,
 591, 593, 645.
 தோழருக்குக் கண், 429.
 தோழருற்றுழி யுதவல், 247.
 தோழரை யிகவாக் குருசில், 500.
 தோழரோடு அடிசில் அயிலல், 329.
 தோழன், 190, 216, 218, 284,
 294, 298, 318, 325, 415-6,
 419, 422, 428, 431, 433, 440,
 தோழனுக்குக் கண், 490. [457-9.
 தோழி, 141, 207, 289, 294, 300,
 396, 449, 496, 516, 559, 574,
 583, 585, 681, 886
 தோழிச்சி, 677.
 தோழித் தூது, 53.
 தோழியர், 136, 144, 221, 226.
 தோள் - கை, 387.
 தோள் தீண்டும் வாயில், 571.
 தோள் துளங்கல், 494.
 தோள் நெகிழ்ப் பற்றல், 156.
 தோள் நோதல், 573.
 தோள் பற்றிநுகர்தல், 570.
 தோள்வளை, 379.
 தோள்வளைக்கு நாகம், 387.
 தோளி, 472, 473. [தல், 43.
 தோளிற்சந்தனத்தாற்கொடி யெழு
 தோளினது திரட்சி, 207.
 தோளுக்கு அணை, 156.
 தோளுக்கு எழு, 588.
 தோளுக்கு நாகம், 213.
 தோளுக்கு மூங்கில், 563.
 தோளுறத் தழுவல், 166.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. க௦௭௧

தோளுறு துணைவி, 616.
தோளெடுத்தல், 359.
தோளெடுத்தேத்தல், 387.
தோளெழுதல், 43.
தோளே துணைவி, 429.
தோளோச்சல், 104, 217.
தோற் கயிறு, 441.
தோற்கை யெண்கு, 483.
தோற் செவி, 208.
தோற்றம், 348.
தோற்றம் இனிது, 598.
தோற்றம் நிகர்ப்போர், 71.
தோற்றோடிய மன்னர்க்கு கீராலழி
யும் உப்புச்சிறை, 664.
தோற்றோர் கொடுக்கும் திறைப்
பொருள்கள், 630
தோன்முலை, 194, 227, 276.
தோன்ற ஓச்சல், 217.
தோன்றக் காட்டல், 400.
தோன்றக் கூறல், 187, 230, 279,
284, 289. [439, 592.
தோன்றல் - தோற்றம், 246, 314,
தோன்ற வேத்தல், 173.
தோன்றாதோற்றம் ஞானம், 597.
தோன்றி மலருக்குத் தீ, 447.
நக்கல், 276.
நக்கிரப் பலகை, 118.
நகத்திற்கு மதிப்பிளவு, 371.
நகத்திற்குதை நாவிதன் துடைத்
தல், 371. [103, 380.
நகர் - அரண்மனை, கோயில், 7,
நகர் கடந்திறத்தல், 67.
நகர்காணேணி, 391.
நகர் வலங்கொள்ளுதல், 382.
நகர் வாயில், 209.
நகரங் காடி, 349, 644.
நகரங்கூட நாற்றம், 262.
நகரத்தாளர், 737, 912.
நகர நம்பியர், 63, 108.
நகர நன்புரிசை, 857.
நகரம், 422, 458, 483, 548.
நகரம் உழக்க, 201.
நகரம் வறுவிதாகச செல்லல், 445.
நகரமாந்தர், 159-60, 710.

நகரமும் நாடும் பூண்ட பெருங்
நகரி, 202. [கடம் விடுதல், 908.
நகருக்குக் கொடி கூந்தல், 533.
நகருக்கு வாயில்மாடம் முகமாதல்,
நகரும் நாடும், 742, 908. [533.
நகாஅர், 444.
நகிலுக்குக் குரும்பை, 27.
நகிலுக்குக் கோங்கரும்பு, 223.
நகிலுக்குச் செப்பு, 27.
நகிற்கண்ணுக்கு மணி, 22.
நகுமலர், 8.
நகுமொழி பயிற்றல், 681.
நகுவோர்அரவம், 167.
நகூஉம், 227.
நகை - ஒளி, மகிழ்ச்சி, முத்து, 122,
143, 241, 249, 385, 387, 426,
நகைக் குறிப்பு, 615. [465.
நகைகொள் முறுவல், 187.
நகைத்தாமம் - முத்துவடம், 549.
நகைத்துணை யாயம், 249.
நகைத் தொழில், 234, 616.
நகை நயக் குறிப்பு, 765.
நகைப்பதம், 143.
நகைப்பதம் பார்த்தல், 62.
நகைப்பூங் கோதை, 193.
நகைப்பூம் புறவு, 262.
நகைபடு மழலை, 81.
நகையும் நாணும், 65.
நகைவல் லாயம், 26.
நங்காய், 173, 427.
நங்கை, 86, 118, 339, 402, 424,
474, 496, 562-3, 573, 599.
நங்கை கேள்வியும் நல்லவைப் படுத்
நங்கை தவ்வையர், 685. [தல், 93.
நங்கை தோழி, 179.
நங்கை மணமகன், 627. [167.
நங்கையர் நோற்ற புண்ணியம்,
நச்சநர் வருடம் நான்மறையாளர்,
நச்சம் நண்பு, 883. [562.
நச்ச மனவேந்தர், 149.
நச்சயிர்ப்பிளைய நாசம், 64.
நச்சயிர்ப்பு, 307, 476.
நச்சவனர், 164.
நச்சவனள், 480.

நச்சுவனன், 614, 933.
 நச்சுவைப் புலவீ, 393.
 நச்செயிறணிந்த நாகப்புள், 220.
 நசை, 38, 594, 620.
 நசைஇ, 193, 200, 437, 555, 576.
 நசைஇய, 110, 277.
 நஞ்சம், 287.
 நஞ்சு, 510.
 நஞ்சுகன்:குபேரனுக்குத் தொண்டு
 செய்யும் ஓர் இயக்கன், 883.
 நஞ்சுபொதி தீஞ்சொல், 227.
 நஞ்சுமிழ் நாகம், 556.
 நஞ்சென நீக்கல், 437.
 நட்சத்திரத்தைப் பார்த்துப் பொழு
 தளவறிதல், 272.
 நட்சத்திர மாலை, 183.
 நட்டி - நட்டம், நட்டி, 406.
 நடடோர் (நட்டோன்), 415, 427.
 நடடோர்க்கு ஆற்றும் நன்னரானன்,
 நட்பிற்கு ஞானம், 919. [645].
 நட்பின் இயல்பு, 287.
 நட்புடைத் தோழன், 459.
 நட்புடைத தோழி, 559.
 நட்புவலைக் கிழமை, 646.
 நட்பு வலையாக உறைதல், 82.
 நடந்தியன் மறுகு, 167.
 நடநவில் மகளிர், 63.
 நடாஅம், 346.
 நடாஅய், 311, 360, 417, 910.
 நடு - இடை, 379, 386, 547.
 நடுக்கு, 186, 222.
 நடுக்குறீஇ, 211.
 நடுக்குறு துயரம், 62.
 நடுக்குறு மழலை, 478.
 நடுகல், 225.
 நடுகல் உழலை, 274.
 நடுகற் படப்பை, 189.
 நடுங்குசெலற் கான்யாறு, 460.
 நடுங்கு துயருறுத்தல், 306. [177].
 நடுங்கும் நெஞ்சிற்குத் தாமரை நீர்,
 நடுவண், 92, 176, 286, 338, 373,
 742.
 நடுவிற்குப் பாரமாகிய தானை, 547.
 நடுவுநிலை யமைத்தல், 366.

நடைத்தேர், 696.
 நடைப் படம், 357.
 நடைப்பிடி, 328.
 நடைப் பெருவாயில், 607.
 நண்டு உகிருற்றதனால் கன்னி
 வாளை உண்ணுது உறங்கல், 336.
 நண்ணல் செல்லாள், 476.
 நண்ணு மன்னன், 185, 188.
 நண்ணு மாந்தர், 389.
 நண்ணுரோட்டல், 496.
 நண்ணு விளையர், 215.
 நண்ணுவனர், 338.
 நண்ணுவனள், 559, 574.
 நண்பருக்கு உயிர், 520.
 நண்பருக்குக் கண்மணி, 407.
 நண்பன் - தலைவன், 681.
 நண்பனுக்கு ஏதம் வரின் உயிர்
 துறத்தல், 317-8.
 நண்பின் அமைதி, 399.
 நண்பின் மாட்சி, 917.
 நண்பின் யாப்பு, 672.
 நண்பு, 217, 258, 287, 317,
 364-5, 451, 740.
 நண்பு கொள் ஒழுக்கு, 227.
 நண்புணத் தெளித்தல், 529.
 நண்பு மீக்கூரல், 884.
 நத்தினம், 542.
 நத்தல் - பெருகல், 262, 340-41,
 நத்தன வனம், 448. [387].
 நத்தாவனம், 877.
 நந்தி - நந்தியாவட்டம், வளர்ச்சி
 யுற்று, 446, 513, 877, 922.
 நந்தி மலர், 366.
 நந்தி வட்டம், 355, 471. [921-2].
 நம்பி, 63, 76, 87, 100, 431,
 நம்பிபிறந்த திருநாட்டானம், 918.
 நம்பியர், 63, 91, 127-8.
 நம்புபுரி மன்னன், 587.
 நமர், 189.
 நயக்கரணம், 752.
 நயக்குணம், 494.
 நயக்கும் வாய், 393.
 நயத்தகு மேனி, 559.
 நயத்திறம், 334.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௭௩

நயந்த காதல், 168.
 நயந்த தோழி, 681.
 நயந்த நண்பு, 887.
 நயந்து பாராட்டல், 451.
 நயந்தெரி நாட்டம், 185.
 நயப்புள்ளுறுத்த வேட்கை, 474.
 நயப்புறு நெஞ்சம், 884.
 நயப்புறு புணர்ச்சி, 875.
 நயம் - நரம், 277.
 நயவர, 46, 62, 491.
 நயவரும் நஞ்சு, 510 [830.
 நயனம் கடைசிவப்பு ஊறுதல்,
 நயினான் அமுதகவி, 738.
 நரத்தை, 446.
 நரம்பணி, 728.
 நரம்பிசை, 60.
 நரம்பு பொருத் தழும்பிய விரல்,
 427.
 நரம்பெறீஇ உணர்ந்தவண்ணம்,
 நரல் குரல், 543. [618.
 நரலல், 162.
 நரவாணத்தன் : உதயணனுக்குப்
 பிரசுசோதனன் மகளாகிய வாச
 வதத்தையினிடம் பிறந்த புத்தி
 ரன்; குபேரனது அருளினால் உதி
 த்தவனாதவின் இப் பெயர்பெற்
 றான் (நரவாகனன் - குபேரன்);
 வித்தியாதர சக்கரவர்த்தியாகப்
 பின்பு ஆயினன், 911, 922.
 நரன்று வந்து இறுத்தல், 567.
 நரிமா, 310.
 நரிமான், 294.
 நருமதை : உஞ்சை நகரிலுள்ள
 50,000 நாடகக்கணிகையருள்
 தலைக்கோற் பட்டம் பெற்ற
 ஒருத்தியின் மகள்; பிரசுசோ
 தனனால் நன்குமதிக்கப் பெற்ற
 வள்; வாசவதத்தைபாலுள்ள
 அன்பின் மிகுதியால் தனக்குண்
 டான வேறுபாடும் இரவில் அரற்
 றுதலும் இவளாலுண்டாயின
 வென்று பிறர் எண்ணும்படி
 வயந்தகனைக் கொண்டு உதயண
 னால் வருவித்து மீட்டும் அனுப்

பப்பட்டவள், 52-3, 64, 67, 84,
 102, 805.
 நருமதையாறு : விந்தமலையிலுண்
 டாவது; பத்திரை யென்னுந்
 தெய்வமகள் குபேரனாற் சாபம்
 பெற்றது இதன் கரையிலே
 தான், 259, 272, 756, 888.
 நரை மூதாட்டியர், 194.
 நரையிடைப்படர்ந்தகூந்தலர், 167.
 நல்காக் கரவன், 286.
 நல்குரவடைந்த நகைசால் ஆடவர்,
 நல்குரவன், 191. [909.
 நல்குரவாளர், 531.
 நல்குரவுடையோர் இரத்தற்கு
 நாணுதல், 151.
 நல்கூர் கட்டழல், 743.
 நல்கூர் பெரும்புனல், 181.
 நல்யாழ், 98, 442.
 நல்லது தீதென்றறியாமை, 197.
 நல்லதும் தீயதும் அறிந்து அடக்
 நல்லவை, 596. [கல், 401.
 நல்லவைப் படுத்தல், 87.
 நல்லவை புகழ்த்தல், 96.
 நல்லாசாரம், 789, 922.
 நல்லாசிரியர், 94, 366.
 நல்லாய், 496.
 நல்லிசை, 35.
 நல்லிசை நாட்டம், 258.
 நல்லியாழ், 206, 242.
 நல்லிள வனமுலை, 526.
 நல்லோர், 380, 559. [தல், 390.
 நல்லோர்க்குச்செய்தஉபகாரம்வளர்
 நல்லோர் கூறிய அமையம், 250.
 நல்லோள், 86.
 நல்லோன், 597.
 நல்விலைச சேரி, 536.
 நல்வினை, 78.
 நல்வினை நுனித்தோள், 81.
 நல்வினைப் பயன், 159.
 நல்வினை யம்பலம், 34.
 நல்வினையின் முன்னர்ப் பாவம் நீங்
 நலங் கவர்தல், 681. [குதல், 290.
 நலங்கெழு சிறப்பு, 524.
 நலத்தகு கிழமை, 929.

நலத்தகு சேதா, 481.
 நலத்தகு தேறல், 594.
 நலத்தகு நங்கை, 552.
 நலத்தகு ஈண்டி, 236, 365, 711.
 நலத்தகு நாட்டத்துச்சாலங்காயன், 916-7.
 நலத்தகு துண்ணாம்பு, 625.
 நலத்தகு பல்படை, 239.
 நலத்தகு புகழோய், 258.
 நலத்தகு மாதர், 313, 485.
 நலத்தகு வீழ்ச்சர், 157.
 நலத்தகை, 576.
 நலத்தகை மன்னவன், 357.
 நலத்தொடு புணர்ந்த கண், 557.
 நலத்துடை போகிய ஈணிநாண், 22.
 நலம் - அழகு, 200, 339, 492.
 நலம் கரிதல், 61.
 நலம் பாராட்டல், 454.
 நலம்புகழ்ச் தேததல், 444.
 நலம்பு சிறப்பு, 96.
 நலம்பு புகழோய், 279.
 நலமுறை நன்னகர், 366.
 நலமொழி, 684.
 நலன் ஒழிதல், 561.
 நலன் ஊகர்வதோர் தெய்வம், நலனும் நாணும், 594. [625-6.
 நலிதல், 321.
 நலிவது - வருத்தஞ் செய்வது, 185.
 நலிவு, 328.
 நலிவோர், 466.
 நலியம், 452.
 நலிர் - கூந்தல், 585.
 நலிலல் - பயிலுதல், 309, 522.
 நலிற்றல், 89, 242, 555.
 நலிற்றும் இனிய ஞானம், 919.
 நலின்ற கோழன், 519.
 நலின்றனென், 544.
 நவை, 296, 505, 593.
 நவைக்குற் றெழுதல், 500.
 நவை கூர்ந்து நடுங்கல், 200.
 நவை கொண்டு - இழிந்து, 296.
 நவையுறு நடுக்கம், 310.
 நவையுறுவோர், 200.
 நள்ளிருள், 328, 441, 784.

நள்ளிருள் நடுநாள், 702.
 நள்ளிருள் யாமம், 588.
 நள்ளென் யாமம், 411, 684.
 நளகிரி : பிரசுசோதனனது பட டத்துயானை ; மதவெறிகொண்டு உஞ்சைநகரை அழித்துக் கலக்கிய இதன் கோபத்தை அடக்கிய மையாலேதான் உதயணன் சிறையினின்றும் விடப்பெற்றான், 202, 401, 729, 767.
 நளகிரிக்குக் கூற்றம், 202.
 நளகிரிக்கு மலை, 401.
 நளிகதிர் மண்டிலம், 431.
 நளிபுனற் பேரியாறு, 693.
 நளிமணிக் கொடும்பூண், 242.
 நளிமதி, 537.
 நளிமலை முட்டம், 744.
 நளிவரையன்ன நளகிரி, 401.
 நற்கதியிற் செலுத்தும் மந்திரம், நற்கு - நன்கு, 368, 643. [284.
 நற்கென நாட்டல், 365.
 நற்கோள் உயர்ந்துழி நிறல், 909.
 நற்கோள் உயர்ந்துழிநோக்கல், நற்சினை நறவம், 513. [875.
 நற்சுவை, 319.
 நற்படை, 335.
 நற்பல கிளவி, 376.
 நற்பல கொடுத்தல், 918.
 நற்பு - நன்மை, 487.
 நற்புடை, 462.
 நற்பெரும் பந்தர், 250.
 நற்பொருள், 288.
 நற்பொருள் ஞானம், 922.
 நற்பொருள் பொதிந்த வாய்ப்புள், நற்றார் மார்பு, 483. [402.
 நற்றிறல் மன்னன், 516.
 நற்றுணைத் தோழர், 247.
 நற்றுணைத் தோழர் நால்வர், 903.
 நற்றுணை மகளிர், 868.
 நற்றுணை மாந்தர், 433.
 நறவஞ் சாரல், 268.
 நறவம், 513.
 நறவினை தேறல், 477.
 நறவின் வாசம், 61.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௭௫

நறவு, 146, 466.
 நறுங்கள், 351.
 நறுங்கூடாளம், 527.
 நறுஞ்சாந்தம் (சாந்து), 369, 587.
 நறுஞ் சாந்தம்மி, 118.
 நறுஞ் செண்பகம், 171.
 நறுந்தண் சோலை, 332.
 நறுந்தண்ணாற்றம், 174, 248.
 நறுந்தார், 291, 296, 388, 444, 484, 488, 515, 540.
 நறுந்தேறல், 106, 139-40, 145.
 நறுந்தோள், 571.
 நறுநீர் - பனிநீர், 161, 178, 329, நறுநீர்க் கோலம், 120. [370, 497.
 நறுநீர்ச் சிவிறி, 181.
 நறுநீர் வள்ளை, 470.
 நறுநீர் விழவு, 133, 190.
 நறுநுதல், 569.
 நறுநுதற் பணைத்தோள், 402.
 நறுநெய், 153, 250, 358, 375-6.
 நறுநெய்த தீம்பால், 481.
 நறுநெய் தோய்ந்த துகில், 192.
 நறும்புகை, 293.
 நறும்புகை முற்றம், 87.
 நறும் பூஞ்சாரல், 225.
 நறும் பூஞ்சோலை, 267.
 நறும்பொற் கொட்டம், 447.
 நறும்போது, 569.
 நறுமலர், 460, 464.
 நறுமலர்க் கா, 570.
 நறுமலர்க் கோதை, 223.
 நறுமலர் கமழ்சினை, 584.
 நறுமலர்ச் செல்வம், 462.
 நறுமலர் நாகம், 889.
 நறுமலர்ப் பொதும்பர், 579.
 நறுமெல்லாகம், 149.
 நறுமென் கூந்தல், 152.
 நறுமென் கூந்தலர், 167.
 நறுமெண் சாந்தம் (சாந்து), 343, 366, 376, 926.
 நறை - ஒரு மரம், மணம், 226, 264, 270, 325, 446, 494.
 நன்கமை தோள், 926.
 நன்கலம், 131.

நன்கனம், 8, 208, 288, 748, 754.
 நன்கு, 306.
 நன்குடைக் கேள்வி, 694.
 நன்கை, 315.
 நன்பல் நாட்டகம் நீந்தி, 920.
 நன்பல கேட்டல், 402.
 நன்பால் நுனித்தல், 403.
 நன்பு, 325.
 நன்புலம், 535.
 நன்பெருங் கனல், 876.
 நன்பெருங் காலை, 381.
 நன்பெரும் புலவர், 530.
 நன்பொருளான், 518.
 நன்மணக் கோலம், 379.
 நன்மணியைம்பால், 84, 102, 180.
 நன்மாண் தோழர், 483.
 நன்முகக் கங்கை, 483.
 நன்முலைத் தீம்பால், 583.
 நன் மூதாளன், 596.
 நன்மையும் நாற்றமும், 377.
 நன்றாகியர், 340. [ருதல், 339.
 நன்றாய் வந்தவொருபொருள் அன்
 நன்றாய் வந்தவொரு பொருள் நன்
 ருதல், 340.
 நன்றி - நன்மை, 120, 483, 598.
 நன்றியல் இருவர், 574.
 நன்றியில் விலங்கு, 390.
 நன்று : உடன்பாட்டுக் குறிப்பு,
 பிசுதியைக்காட்டுவது, 93, 205,
 315, 390, 490, 654, 818.
 நன்றுணர் மாந்தர், 592.
 நன்றுணர் விசை, 91.
 நன்றென விரும்பல், 565.
 நன்னகர், 103, 427, 459, 518,
 நன்னகர் வரைப்பகம், 234. [558.
 நன்னகர் வாயில், 366.
 நன்னட்பாளன், 884.
 நன்னயம், 520.
 நன்னர் - நன்றியுடையோர், 468,
 657, 748, 904, 922.
 நன்னர்க் கிளவி, 46.
 நன்னர் நெஞ்சம், 590.
 நன்னராளன், 645.
 நன்னலங் கவர்தல், 611.

நன்னலங் காணும் வீருப்பு, 681.
 நன்னாட் கொள்ளல், 452, 740.
 நன்னாட்டலைப் பெயல், 684.
 நன்னாடு, 458, 649.
 நன்னாள் அமயம், 437.
 நன்னிலை யுலகு, 353.
 நன்னிறை, 577, 787.
 நன்னிறைத் திண்கோள், 391.
 நன்னீர்வீரவிய சண்ணம், 915.
 நன்னுதல், 85, 137, 480, 486,
 நன்னுதல் மகளிர், 168, [514, 565.
 நன்னுதல் மாதர், 36, 502-3.
 நன்னெய், 358.
 நன்னெறி தூல், 427.
 நனவிற்போலக் கனவிற் றேன்
 நனவு, 191, 569. [றல், 589.
 நனிசேணிட்டு நாட்டினர், 3.
 நனி நாகரிகம், 62, 166, 368, 592.
 நனிநாகரிகி, 179.
 நனிநாண், 22.
 நனைந்து நிறங்காந்த துகில், 144.
 நா அட்டுப் பிடி, 304.
 நாக்கொள் கேள்வி, 89.
 நாகத்தல்லி, 268, 635.
 நாகத்தலர், 471.
 நாகத்தன்ன நன்னகர், 249. [220.
 நாகத்தின் சுண்ணிற்பிறந்த ஆவி,
 நாகத்தின் மூச்சுக் காற்றால் எலிக்
 கூட்டம் ஒழிதல், 323-4.
 நாகத்து அழலுறு கண், 211.
 நாகத்து ஐவாய், 323. -
 நாகத்துறைவோர் இன்பம், 763.
 நாகநறுமரம், 452.
 நாகப்பிள்ளை, 220.
 நாகப் பிறழ்ச்சி, 213.
 நாகப்புள், 199.
 நாகப் பெதும்பை, 705.
 நாகம் - ஒருமரம், பாம்பு, 26, 87,
 186, 226, 264, 270, 323, 387,
 446, 473, 499, 513, 556.
 நாகம் இடிக்கு அஞ்சதல், 430.
 நாகம் கருடன் இசைகேட்டு நடுவ
 கல், 199. [512.
 நாகம் மந்திரத்தால் கட்டுண்ணல்,

நாகமகளிர், 199.
 நாகமணி, 536.
 நாகமரம் உள்ள முற்றம், 87.
 நாகர், 212.
 நாகர்பவணம், 538.
 நாகர் மடமகள், 512.
 நாகரிகத்து மகளிர், 166.
 நாகரிகப் பொருள்கள், 8-9.
 நாகரிகம், 62, 166, 368, 592.
 நாகரிகி, 179, 361, 592.
 நாகருலகம் போகத்திற் சிறந்தது,
 நாக வேதிகை, 768. [241.
 நாகுசூல்சீவகிய சேதா, 132.
 நாகுணம், 635.
 நாகுவளை முன்கை, 339.
 நாகி, 134, 172, 383.
 நாகிகைத் தானம், 122.
 நாட்கடி கமழல், 462.
 நாட்கடிச் செந்தி, 683.
 நாட்கொள்ளல், 445.
 நாட்சிறு சேடம், 471.
 நாட்டகம், 217, 242, 259, 306,
 396, 422, 524.
 நாட்டம், 210, 282, 342, 537.
 நாட்ட வொழுக்கு, 514.
 நாட்டுச் சந்தி, 288. [தல், 710.
 நாட்டுத்தலைவரை நகரத்து நிறுத்
 நாட்டுப்புற மாக்கள், 188.
 நாட்டுப்பெயர் பொறித்த சூட்டு,
 நாட்டுப் பெருவழி, 260. [363.
 நாட்டுவாயுளுங் காட்டுவாயுளுங் கா
 த்தல், 921.
 நாட்டுளும் காட்டுளும் கொலை
 வினை கடிதல், 909.
 நாட்பெரு வாயில், 116.
 நாட்போது, 62.
 நாடகக் கணிகை, 52, 54.
 நாடகக் குழுக்கள், 93.
 நாடகப் பொருள், 2.
 நாடகம், 334, 529.
 நாடக மகளிர், 822, 888. [102.
 நாடகமகளிர் நாலெண் பதின்மர்,
 நாடு காணலுறல், 565, 576.
 நாடு கெடுத்தல், 187.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௭௭

நாடுதலும் பயத்தலும், 454.
 நாடுதலை மணந்த நகர், 459.
 நாடு நகரம், 359, 744, 921.
 நாடு பாயினன், 747.
 நாண் - ஓராபரணம், கயிறு, நா
 ணம், 52, 205, 307, 312, 504,
 594. [துறை, 586.
 நாணநாட்டம் என்னும் அகத்
 நாண் மகிழ், 82.
 நாண்மது, 466, 512.
 நாண் மலர், 527.
 நாண்மலர்க் கொழுடி, 446.
 நாண்மலர்ப் புண்ணை, 555, 570.
 நாண்மீக் கூரல், 306.
 நாண் மீதுர்தல், 392.
 நாண்மீன் றுனம், 272
 நாண் மீனொழுக்கு, 333.
 நாண் முதல், 431.
 நாணம், 601.
 நாணல் கவைஇய கானல், 141.
 நாணறுத்தல், 312.
 நாணடோறும், 594.
 நாணிச்செல்லா நல்குர வுடை
 நாணி நின்றோள், 681. [யோர், 151.
 நாணிய குறிப்ப, 586.
 நாணில் பெண்டிர், 194.
 நாணிற்க்கம் - நாணத்தால் உண்
 டான இறங்கிய தோற்றம், 359.
 நாணீராட்டணி, 105.
 நாணுக் கவின், 368.
 நாணுக் கோலம், 225.
 நாணுத் தக்கன்று, 879.
 நானொடுக்கம். 22 [592.
 நானொடு நிற்கும் நனிநாகரிகம்,
 நானொடு புணர்ந்த நலம்புணர் மக
 ளிர், 931.
 நானொடு மிடைந்த மழலை, 478.
 நாப்பண், 350, 371, 488, 644,
 873, 907.
 நாப்புடை பெயரா மாத்திரம், 574.
 நாம் (ஆசிரியர்), 219.
 நாம் கைவினை, 345.
 நாம் மோதிரம், 584.
 நாமாவளி, 379.

நாட்சை யெடுத்த சொல், 65.
 நாய் - சூதாடு காய், 326.
 நாய்கன், 411.
 நாயில் - ஞாயில், 708-9.
 நாயில் மாடம், 857.
 நார்தூல் வெண்டுகில், 114, 192.
 நாரத சீதக் கேள்வி, 752.
 நாரத சினை, 752.
 நாராசம் செவிசெறித் தாங்கு, 243.
 நாரின் முருங்கை, 277.
 நாரினியன்ற ஆடை, 182.
 நாரை, 271.
 நாரை ஆரல் மீனைப் பார்ப்பின்
 வாயிற் சொரிதல், 567.
 நாரை குடம்பையுள் பார்ப்பொடு
 நாரைச சேவல், 543. [நரல், 162.
 நாரை மருத மரத்தே தங்கல், 567.
 நால்புறல், 148.
 நால்வகைக் கோலம், 377.
 நால்வகைச சேனை, 235, 259, 508,
 516, 691.
 நால்வகை நிலன், 226, 932.
 நால்வகை மாக்கள், 377.
 நால்வர், 489.
 நால்வரை விடுமடபு, 106.
 நாலல், 461.
 நாலிரண்டு மிகையா ஆயிரம், 351.
 நாலிரு தூற்றுவில், 279.
 நாலு, 45.
 நாவல், 270, 358, 513.
 நாவலந்தண் பொழில், 496.
 நாவாய், 106, 693.
 நாவாய்க்கடைத் தொடை, 662.
 நாவாய்க் கவிழ்த்த நாய்கன், 411.
 நாவாய்ப் பெருஞ் சிறை, 724.
 நாவாய் பண்ணும் மள்ளர், 138.
 நாவாயைப் புண்ணைமரத்திற் கட்டு
 தல், 138.
 நாவிதன் வாளின் இலக்கணம்,
 369-70. [370.
 நாவிதன் வாளைக் கையிற் புரட்டல்,
 நாவிதன் வாளைத் தீட்டுதல், 370.
 நாவிதன் ஈவரம் செய்யும் இலக்
 கணம், 370-71.

நாவிற்கினிது, 598.
 நாவிறுற் கூறி இருக்கச் செய்யும்
 மரியாதை, 597.
 நாவொடு நவிலா மழலை, 81.
 நாழிகை-அம்பருத்தூணி, 90, 127,
 நாழிகை அளத்தல், 328. [161, 328.
 நாழிகைத் தூம்பு, 113, 161.
 நாள் கொண்டெழுதல், 103.
 நாளணி, 131, 133, 190.
 நாளணிகலங்கள், 599.
 நாளணி வீழ்வு, 548.
 நாளத் தூணி, 124.
 நாளமை அமையம், 250.
 நாளமை, 128.
 நாளிறை, 271
 நாளாக் காலை, 592.
 நாற்கடலும்பர்ப் பாற்கடல், 768.
 நாற்கண், 428.
 நாற்கயி றமைத்தல், 365.
 நாற்காலமைத்த மனை, 367.
 நாற்பத்தை யணங்கு, 365.
 நாற்பால் வகுத்தல், 639.
 நாற்பாலோர், 351
 நாற்புடை மருங்கு, 914.
 நாற்பெருந் திசை, 187, 359, 367.
 நாற்பெரும் பண், 95.
 நாற்பெரு வாயில், 286, 366.
 நாற்பொருள், 342.
 நாற்றங் கழுதிய மதம், 102.
 நாற்றம், 348, 377.
 நாற்றம் பொதிந்த நன்மலர், 248.
 நாற்றமுஞ் சுவையும், 510
 நாற்றல், 273, 347, 355, 361,
 நாற்றிசை, 222. [549.
 நாற்றிய கையர், 636.
 நாற்றுவனம், 579.
 நாறல் - தோன்றல், 437.
 நாதிருங் கூந்தல், 770.
 நாதிரு வேரி, 494.
 நாறு நடு கடைசியர், 543.
 நான்கு ஆலவட்டம் ஒருங்கு ஆடல்,
 நான்கு கோணம், 821. [45.
 நான்கு மகளிர் வாசவதத்தையை
 நீராட்டல், 377.

நான்மறைப் பெருங்கடல், 537.
 நான்மறையாளர், 750.
 நான்முகக் கடவுள், 355-6.
 நான்முகன், 126, 560.
 நான்ற கூந்தல், 193.
 நானறு வந்தசைஇ, 223.
 நானய் கலந்த நறுநெய், 376.
 நானந் தோய்த்த கூந்தல், 152.
 நானப் பங்கி, 62.
 நானம் - புழுகு, வாசவெண்ணெய்,
 62, 110, 174, 194.
 நானம் மண்ணல், 502, 636.
 நீகர், 515.
 நிகர்க்குநன், 236, 645.
 நிகரில் கம்மம், 89.
 நிகரில் கேள்வியன், 71.
 நிகழ்த்தல் - சொல்லுதல், 329.
 நிகழ்ந்தது, 438.
 நிகழ்வதை நிகழ்த்தல், 329.
 நிகழ்வின் வண்ணங் கூறுவேன்.
 நிசசநிரப்பு, 892. [626.
 நிணக்கொழுங்குடர், 273.
 நிணக் கொழுங் கோல்கள், 623.
 நிணத்தல், 54
 நிணப் புழுக்கல், 452
 நிணம், 214, 323, 658.
 நிணம் பசைகொண்ட நீரி நெடும்
 நிணப் புழுக்கல், 214. [பல், 103.
 நிணர்தல் - பிணித்தல், 549.
 நிணவை - பிணிப்பு, பின்னல், 39,
 நித்திலக் குறுவியர், 826. [171.
 நித்திலக் கோவை, 327.
 நித்திலத் தாமம், 248, 384.
 நித்திலந்தொடரிய கம்மம், 89.
 நித்திலம், 183, 331, 352.
 நித்திலம் பொதிந்த இப்பி, 436.
 நித்தில வடம், 352.
 நிதான வகை, 894.
 நிதி, 379.
 நிதிக் கிழவன், 768, 888.
 நிதிப்பயம், 711.
 நிதி பெய்வோர், 133.
 நிதியக் கலம், 444.
 நிதியம், 56, 169, 232, 486, 536.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௭௯

நிதியார்த்தல், 24.
 நிம் - நும், 421.
 நிமிடல், 19.
 நிமித்தம் கூறல், 321.
 நிமித்தம், 230, 458, 494.
 நிமித்தி - நிமித்திகன், 77.
 நிமித்தல், 290.
 நிமிர்ந்த கொணழு, 191.
 நிமிர்ந்தியலல், 470.
 நிமிர்ந்து சென்றால், 559.
 நிமிர்வுறு ிதி, 296.
 நிமமக் கிரிகை, 287.
 நியம விஞ்சனம், 42.
 நிரத்தல், 451.
 நிரந்தவர், 417.
 நிரந்தவை, 326, 333.
 நிரந்தன காட்டல், 351.
 நிரந்து, 612, 627, 647, 909.
 நிரந்துடனிற்றல், 156.
 நிரந்து நின்றல், 480 [366, 384, 609.
 நிரப்பம் - நிரம்புதல், 266, 354,
 நிரம்பாச் செலவு, 258
 நிரம்பாத் தந்நிலம், 318.
 நிரம்பா நிலன், 275.
 நிரல் - வரிசை, 259.
 நிரல் பொருடும் உருமண்ணுவா,
 நிரலமைத்தல், 383. [663.
 நிரலளவு அமைத்தல், 467.
 நிரலொளி, 507.
 நிருபிதம், 456. [454, 505.
 நிரை - வரிசை, 263, 326, 385,
 நிரைஇ, 161, 382, 495.
 நிரைஇய, 140, 547.
 நிரைகழன் மறவர், 640.
 நிரைமணி மேகலை, 828.
 நிரையிதழ், 137.
 நிரைவளைமகளிர், 111, 141.
 நிரைவளை முன்கை, 144.
 நிரை வெண்மாடம், 138.
 நிலலாத் தண்புனல், 175.
 நிலக் கிழவர், 387.
 நிலங்காவலன், 442.
 நிலங்குறைபட்ட மன்னன், 421.
 நிலங் கொடை, 97.

நிலத்தியங்கும் இயத்திரப் பாவை,
 931.
 நிலத்தில் செவ்வாடையைப் பரப்
 நிலத்தின் வாழ்நர், 340. [பல், 44.
 நிலத்துமிசையிழிந்த இந்நிரன், 368.
 நிலத்தொடு தொடர்ந்த குலப்பகை,
 793.
 நிலத்தொடு நேரா நெஞ்சினர், 213.
 நிலத்தோரன்ன பொறை, 180.
 நிலந் துளங்கக் குழுமுதல், 338.
 நிலந்தோய்பு உடுத்த ஆடையர், 7.
 நிலப்புடை நிவத்தரும் மதில், 532.
 நிலப்பெருந் தவிசு, 44.
 நிலப்பெரு மன்னர், 472.
 நிலம் - இடம், தளம், 60, 134.
 நிலம் சார்பாகச் செல்ப, 897.
 நிலம் நனைப்ப இழிதரு கடாம், 114.
 நிலம்படக் கிடந்த தடக்கை, 695.
 நிலம் புகுதல், 545.
 நிலம்புகுவன்னபுலம்பு, 85. [பு, 489.
 நிலம்புடைபெயரினும் கலங்காக்கற்
 நிலம்பெய்வோர், 133.
 நிலம் பெயர்ந் துறைதல், 113.
 நிலம் பெயரினும் இன்மை, 335.
 நிலம் பெறுதிரு, 920.
 நிலம்போன்ற பொறுமை, 180.
 நிலமகள் நயக்கும் நிதியர், 92.
 நிலமடந்தை, 170.
 நிலமமர் செங்கோல், 688.
 நிலமிசை மருங்கு, 503.
 நிலமிசை விடுதலின் யாழ் நரம்பு
 தலைமயிர் தழுவுதல், 624.
 நிலவரை, 296.
 நிலவிற் கமைந்த நிரப்பம், 384.
 நிலவின் தொழிற்பயன், 17.
 நிலவின் பசங்கதிர், 64.
 நிலவுவிடு கதிர்நுதல், 918.
 நில ஆழி, 398.
 நிலா நிறைந்த கழுகு, 469.
 நிலாநெடு முற்றம், 134. [482.
 நிலாமணிக் கொடும்பூண், 433,
 நிலா மாடம், 293.
 நிலா முற்றம், 293, 437, 857.
 நிலாவிடு பசங்கதிர்க்கலாவம், 178.

நிலாவிரி கதிர்மணி, 611.
 நிலாவிரித்து இமைத்தல், 292.
 நிலர்விரிந்த மதிமுகம், 164.
 நிலாவிரிந்த முத்துவடம், 164.
 நிலாவுறு புத்துகில், 875, 925.
 நிலாவுறு திருமுகம், 612.
 நிலாவெண்ணெயில், 376.
 நிலாவெண் மாடம், 232.
 நிலாவொளி, 388.
 நிலைஇ, 703.
 நிலைஇய கால், 354.
 நிலைஇய சிறப்பு, 909.
 நிலைக்களம், 695.
 நிலைக்கால் ஏணி, 666.
 நிலைக்கொண்டமைதல், 318.
 நிலைக்கொளல், 168, 220.
 நிலைநீர், 148.
 நிலைப்பரு நீணீர், 271.
 நிலைப்பாடு, 759.
 நிலைமைக்கொத்த தீதி, 85.
 நிலைமையது நீர்மை, 415, 419.
 நிலைமையின் வழாமை, 432.
 நிலையாண், 693, 714.
 நிலையிற்றிரியா இளமை, 242.
 நிலையின் வாழ்நர், 269.
 நிலையினெஞ்சு, 648.
 நிலைத்தல், 321, 450, 505, 532,
 நிலைப்பு, 266. [534, 540, 543.
 நிழல் - ஒளி, 206, 449, 456.
 நிழல் காட்டாடி, 386.
 நிழல் காட்டும் கட்டில், 386.
 நிழல்சேர் கதிர்மதி, 480.
 நிழல்திகழ் தெண்ணீர், 374.
 நிழலறை, 462.
 நிழலுமிழ் செல்வன் - சந்திரன்,
 நிழலுமிழ் மணி, 536. [292-3.
 நிழற்பெருங் குடை, 342.
 நிழற்பொலி கா, 431.
 நிழற்றல், 332.
 நிழன்மணி, 336.
 நிழன்மணிப் பல்கலம், 575.
 நிழன்று, 786.
 நிறக்கல், 371.
 நிறங்கவின்பெற்ற குறங்கு, 468.

நிறங்கிளர் சேவடி, 927.
 நிறத்தது நீர்மை, 207.
 நிறத்தேறுண்டு வீழ்தல், 661.
 நிறத்தேறெஃகு, 674.
 நிறம் - உயிர்சிலை, மாப்பு, 63, 661.
 நிறமழுங்கல், 496.
 நிறீஇ, 31, 49, 131, 157, 296,
 329, 333-4, 349, 368, 383,
 388, 391, 410, 416, 553, 577,
 612, 639, 697, 710, 798, 917.
 நிறீஇய 302, 364, 589.
 நிறுக்கலாற்று நெஞ்சினன், 593.
 நிறுத்தல் - சித்தாந்தம் செய்தல்,
 நிறுத்தலாற்று நெஞ்சு, 284. [80.
 நிறுத்தலாற்றுமை, 570.
 நிறுவுதல், 421.
 நிறாடம், 481 [329, 578, 682.
 நிறை - ஒப்பு, சால், 4, 40, 170,
 நிறைக்குத தாழ், 24. 557.
 நிறைக்கோல், 636.
 நிறைகடன் மண்டிலம், 15.
 நிறைகதிர் வெண்மதி, 388.
 நிறைகலக்கிய நோக்கம், 584.
 நிறைத்தாழ், 24.
 நிறை நீங்குதலுக்குத் தோட்டி நிமிர்
 நிறைநீர் வரைப்பு, 644. [தல், -
 நிறைநூற் பொத்தகம், 31.
 நிறை நெகிழ்தல், 392.
 நிறைப் பெருங்கோலம், 714.
 நிறைமதி, 227, 532, 558.
 நிறைமதி போலத்தேயும் நண்பு,
 நிறைமலர் நெடுங்கண், 426. [227.
 நிறைமனைவரைப்பு, 391.
 நிறைமை, 70, 597.
 நிறைமைசான்ற நெஞ்சம், 70.
 நிறையமைத்தல், 582.
 நிறையமை வான், 370.
 நிறையழிதல். 24.
 நிறையளத்தல், 558.
 நிறையுடை நீர்மை, 563.
 நிறையும் நானும், 205.
 நிறையோம்பொழுக்கம், 364, 622.
 நிறை வளம், 534.
 நிறைவனர், 726.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௮௧

நிறைவாய்த்தண்சினை, 449.
 நினக்கும் ஒக்குமிஃது, 681.
 நினைஇ - நினைந்து, 301, 500, 556,
 569, 672, 684, 701, 785, 827,
 நினைஇய, 426. [890, 901.
 நினைந்தொற்றல், 298.
 நினைப்பனள், 25.
 நினைப்புள்ளுறத்த நெஞ்சம், 240,
 நினைவு, 35. [644.
 நினைவனள், 28.
 நீஇர், 426.
 நீக்கம் - பிரிவு, 474.
 நீக்கு வனன், 416.
 நீங்கல் செல்லா அன்பு, 476.
 நீட்டம், 692.
 நீடதர், 305.
 நீடிருள், 305.
 நீடு உயிர்ப்பு, 825.
 நீண்ட குறங்கு, 575.
 நீண்ட தடம்பெருங் கண்ணி, 569.
 நீண்ட திண்டோள், 684.
 நீண் மதில், 249, 343.
 நீணிலை நெடுமதில், 702.
 நீணிலைப் படு, 524, 532.
 நீணீர்க் கிடங்கில், 709.
 நீணீர் முழவு, 460.
 நீத்தம், 163, 488, 524.
 நீத்தருஞ் சிறுநெறி, 258.
 நீத்தவர் வேண்டிய துப்புறவு, 615.
 நீத்தியாற்றன்ன வீதி, 914.
 நீத்திற்று, 271.
 நீத்து - வெள்ளம், 157, 325, 431.
 நீத்தோர், 351.
 நீதி, 35, 87, 201, 296, 405, 420,
 நீதி நூல், 338. [512, 519, 644.
 நீதியாள, 491.
 நீதியாளர், 519.
 நீதியிற் காட்டல், 593.
 நீதியிற் செய்த வஞ்சம், 487.
 நீதியிற் பிணிப் புண்ணல், 512.
 நீதியை, 85. [524.
 நீந்தல் - கடத்தல், 278, 288, 299,
 நீந்தல் செல்லா நெறிமை, 515.
 நீந்தியற் புணை, 106.

நீப்பருங் காதல், 250, 375, 516.
 நீப்பருஞ் சேவல், 495.
 நீப்பருந் துயரம், 316.
 நீப்பிடம், 279, 426, 514.
 நீப்பு, 711.
 நீப்புறவு, 557.
 நீயான் - மாலுமி, 257.
 நீயும் யானும் வேறலம், 905.
 நீர்க் கடன், 287.
 நீர்க் கரை, 320. [தல், 372.
 நீர்க்குடத்தின்மேல் மலர் கைத்
 நீர்க்குடத்தைத் தாமரையால்மூடல்,
 நீர்கால்கழீஇய எக்கர், 175. [377.
 நீர்குடைதலால் கண் சிவத்தல்,
 நீர்குடைவு, 140. [573.
 நீர்குடை வெருவுதல், 136.
 நீர்ச் சிவிறி, 181.
 நீர் சார்பாக ஐர்ப, 897.
 நீர்செல் பேரியாறு, 627.
 நீர்த்தாரி - தண்ணீர்ப் பந்தல், 749.
 நீர்த்து, 579.
 நீர்த் துறை, 141, 402.
 நீர் நசை, 276.
 நீர் நலன், 598.
 நீர் நிறைக் கொளீஇய தாமரை,
 நீர் நிறை விழவு. 112. [257.
 நீர்நெறி போருதல், 693.
 நீர்ப் பூக்களுக்கு மகளிர் கை, 248.
 நீர்ப்பூம் பிணையல், 178.
 நீர்ப்பூம் பொய்கை, 291.
 நீர்ப் போர், 151, 180.
 நீர் பாய் மடம், 111.
 நீர் புக்கன்ன நீர்மை, 456.
 நீர் பொறையாற்றாது நெகிழ்ந்த
 நீர்மலர்ப் படலை, 494. [கூந்தல், 148.
 நீர்மாடத்தின் வருணனை, 134.
 நீர்மாடம், 172.
 நீர்மை, 206, 456, 490.
 நீர்மையின் வழாஅ ஏமம், 923.
 நீர்வயிற் கம்பலை, 187.
 நீர் வழி, 295.
 நீர்வளஞ் சுருங்காக் கூவல், 596.
 நீர் விழுவில் தானம் செய்தல், 124,
 131.

நீர்விழவு, 124, 133, 186, 190, 891.

நீர்விழவு, மூவெழு நாள், 159.

நீர்விழாக் காலத்திற் குற்றவாளி களைச் சேர்த்துக்கொள்ளல், 113.

நீர் விளையாட்டாற் கண் சிவத்தல், 181.

நீர் விளையாட்டில் துதல் வியர்த் நீர் விளையாட்டு, 377. [தல், 181.

நீர் விளையாட்டுக்கருவிகள், 113-4, 160-61.

நீர் வெள்ளத்துக்குப் பரத்தையர் நீர, 55, 70. [உள்ளம், 147.

நீரங் காடி, 110.

நீரணி, 138.

நீரணி ஏளர், 586.

நீரணி கொண்ட நீரணி, 178.

நீரணி பெருமலை, 448

நீரணிமாட வருணனை, 172.

நீரணியாட்டு, 158.

நீர மகளிர், 156.

நீர மடந்தை, 157.

நீர பயிற்றல், 308.

நீரளந் தூட்டிய வான், 370.

நீரறக் கூந்தலை வாருதல், 178.

நீரறப் புலர்த்தல், 583.

நீரற வாருதல், 181

நீராட்டணி, 103, 105-6, 128.

நீராட்டயர்தல், 167, 916.

நீராட்டரவம், 169, 909.

நீராட்டிடம், 379

நீராட்டியலணி, 78.

நீராட்டினால் கண் சிவத்தல், 463.

நீராட்டு, 108, 167, 378.

நீராடு பல்கலம், 176.

நீராடும் மகளிர் வரையை வீசுதல்,

நீராத்திரை, 107, 116. [377.

நீராவி, 396.

நீரியங்கு புரவி, 804.

நீரியல் மாடம், 106.

நீரில் யாறு, 275.

நீரிலாழ்பவன் புணை பெற்றது

போல, 488, [லாகாதென்பது, 698.

நீரிற் புக்காரோடு போர் செய்ய

நீரின் நிறத்திற்கு எட்டின் நிறம், நீரின் வந்த காரிகை, 120. [598.

நீருக்குப் பளிங்கு, 142, 360.

நீருக்கு வெள்ளி, 598.

நீருக்கை மண்ணை மடந்தை, 283.

நீருடை - நனைந்த ஆடை, 197.

நீருடைக் கொண்மூ, 191.

நீருடை களைதல், 197.

நீருடை வரைப்பு, 589.

நீரும் நிழலும், 259.

நீருள்ள இடங்களின் இலக்கணம்,

நீரெக்கல், 181. [598.

நீரொலி மயக்கிய பெருந்துறை,

நீல உண்மணி, 384. [137.

நீலக் கச்சை, 640.

நீலக் கட்டி, 523.

நீலக் கண்டம், 110.

நீலக் காழ், 348.

நீலக் குவளை, 137.

நீலக்கொண்மூ, 662.

நீலகேசி : காசியரசன் மகள் ; மந்

தரவரசன் மனைவி ; விரிசிகை

நீலச் சார்வு, 386. [யின் தாய், 854.

நீலத்தண் மலர், 316.

நீலத்தன்ன குஞ்சு, 882.

நீலத்தன்ன கூந்தல், 673.

நீலத்தன்ன தடங்கண், 243.

நீலத்திரண் மணி, 385.

நீலத் தெண்ணீர், 225.

நீல நாகம், 473.

நீல நிறம் வேறுநிறங்களைத் தன்

மயமாகச் செய்தல், 57.

நீல நிறமுற்ற தூலிழைவேறு நிறங்

கொள்ளாமை, 413.

நீல நெடுங்கண், 835.

நீலப் பட்டுடை, 828.

நீலப் பருப்பம், 877.

நீலப் பொய்கை, 427.

நீலம் - நீலமலர், 57, 182, 291,

374, 449, 512, 527.

நீலமா மணி, 470.

நீல மால்வரை, 331.

நீலமுண்ட தூலிழை, 413.

நீலமொடு இகன்ற மகளிர், 449.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௮௩

ஸ்லமொதி மலர்த்த கழுநீர், 248.
 ஸ்ல யானை, 6, 442.
 ஸ்ல யுண்கண், 918.
 ஸ்ல வேழம், 508.
 ஸ்லுதல், 478, 783.
 ஸ்லுதல், 467.
 ஸ்ல புடை, 501.
 ஸ்லம், 347.
 ஸ்லி - ஸ்லி, 403.
 ஸ்லு - புழுதி, 19.
 ஸ்லிநக் குஞ்சி, 636.
 ஸ்லிநக் கொண்மூ, 165.
 ஸ்லிநம், 165, 502.
 ஸ்லிந முகில், 387.
 ஸ்லகத்துலா, 3.
 ஸ்லகம் - பாரம், 16, 117, 127, 418.
 ஸ்லகர்ச்சியினுகந்த வனமுலை, 681.
 ஸ்லகர்தல், 488.
 ஸ்லகர்பூங்கா, 898.
 ஸ்லகர்பூங் காமம், 206.
 ஸ்லகர்பொருளடக்கிய அருவி, 269.
 ஸ்லகர்வின் சாயல், 525.
 ஸ்லகுப்போலை, 348.
 ஸ்லகும்பு - பனையோலை, 744.
 ஸ்லகும்போலை, 860.
 ஸ்லங்கை, 441.
 ஸ்லகப்பு, 149, 165, 352, 468.
 ஸ்லகப்புவேறு மருங்குவேறு, 468.
 ஸ்லப்பம், 390, 429.
 ஸ்லடக்கம், 352, 366.
 ஸ்லடங்கல், 273, 334, 337, 382.
 ஸ்லடங்கிடை, 144. [417, 515, 554.
 ஸ்லடங்குகொடி மருங்கு, 165.
 ஸ்லண்கயிற்றாத்திரை யாப்பினர்,
 ஸ்லண்சாலேகம், 394, 619. [523.
 ஸ்லண்சிறு மருங்குல், 525.
 ஸ்லண்குகில், 69, 75, 150, 377,
 ஸ்லண்குகையாளர், 83. [379.
 ஸ்லண்டொழிலாளர், 39.
 ஸ்லண்ணயிர், 195.
 ஸ்லண்ணயிர் வெண்குகள், 144.
 ஸ்லண்ணறிவிலர், 593.
 ஸ்லண்ணாளர், 348.
 ஸ்லண்ணிசையோர்வார், 198.

ஸ்லண்ணிதின் ஸ்லனித்தல், 97.
 ஸ்லண்ணிதினொழுகல், 469.
 ஸ்லண்ணிது வரித்தகர், 175.
 ஸ்லண்ணிறை, 329.
 ஸ்லண்ணுகம், 122.
 ஸ்லண்ணுணர் மன்னன், 429.
 ஸ்லண்ணுணர்வினர், 377.
 ஸ்லண்ணுணர்வு, 429.
 ஸ்லண்ணுல் வெண்குகில், 154.
 ஸ்லண்ணுற் கலிங்கம், 636.
 ஸ்லண்ணுற் பூம்படம், 172.
 ஸ்லண்ணெழில், 373, 396.
 ஸ்லண்ணெறி வகையுள் தூற்பொரு
 ஸ்லண்ணோர் மருங்கு, 231. [ள், 918.
 ஸ்லண்படை, 91.
 ஸ்லண்புருவம், 165.
 ஸ்லண்பொருள், 62.
 ஸ்லண்பொறிப் புறவு, 276, 525.
 ஸ்லண்மதி, 156.
 ஸ்லண்மதி நாட்டம், 578.
 ஸ்லண்வினை, 379.
 ஸ்லண்வினைக் கம்மம், 348.
 ஸ்லண்வினைப்படாம், 112.
 ஸ்லண்வினையமைச்சன், 415.
 ஸ்லணங்குபொருள் - ஸ்லண்பொருள்,
 ஸ்லணங்குவினைவிசை, 930. [650.
 ஸ்லணுகாப் பெண்மதி, 156.
 ஸ்லதல் அஃகல், 907.
 ஸ்லதல் நீகல், 70, 85, 783.
 ஸ்லதல் நோதல், 27.
 ஸ்லதல்மிசை வீரல் கூப்பல், 360.
 ஸ்லதல்மிசை வேர்த்துளி, 252.
 ஸ்லதல் வியர்த்தல், 146, 220, 475.
 ஸ்லதலல் - கருதல், 81.
 ஸ்லதலிப் புகுதல், 341, 398, 517.
 ஸ்லதலுக்குப் பிறை, 25.
 ஸ்லதற்குட்டு, 140, 363.
 ஸ்லதற்புறம், 502.
 ஸ்லதி - ஸ்லனி, 467.
 ஸ்லதிமுகம், 206.
 ஸ்லதிமுக வெண்கோடு, 661.
 ஸ்லதியமைந்த வயிரம், 386.
 ஸ்லதியமை ஸ்லண்படை, 91.
 ஸ்லதியிற் பெய்தல், 367.

நுந்தை, 26, 70, 74, 99.
 நுந்தையர், 350.
 நும்பி (நும்பிடர்), 2, 664.
 நும்மினாதல், 421.
 நும்மோய்மார்கள், 426.
 நுமர், 322.
 நுரை, 153, 268.
 நுரைக்கு ஆடை, 144.
 நுரைக்குக் கல்லாமாந்தர் உள்ளம்,
 நுரைக்கும் வாய், 245. [264.
 நுரை குடைதல், 377.
 நுரை கையரித்தல், 144.
 நுரை தெவிட்டல், 493.
 நுரை நீர், 282.
 நுரைப்பமல் அரைப்பு, 169.
 நுரைபுரை கலிங்கம், 376.
 நுரைபுரை திருநகர், 326.
 நுரைபுரை வெண்டிகில், 154.
 நுரைபுனல் நீத்தம், 163. [154.
 நுரையொடுபொங்கும் வெண்டிகில்,
 நுரைவிரித்தன்ன நுண்ணூற் கலிங்
 கம், 636.
 நுழை நுண்ணுணர்வு, 377.
 நுன்பதி, 2.
 நுனித்தல், 39, 78-80, 82, 97-8,
 112, 116, 127, 228, 309, 317,
 342, 365, 367-8, 373, 377-9,
 390, 399, 403, 418, 429, 466,
 493, 534, 549, 596, 922.
 நுனித்தலை, 248.
 நுனித்தவை, 167.
 நுனித்துரை மாந்தர், 624.
 நுனித்தோன், 81.
 நுனிப்பியல் வழாமை, 490.
 நுனிப்பு, 186.
 நுனிப்பொழுக்கு, 779.
 நுனை, 242, 392, 507.
 நுனைவேற்றடக்கை, 919
 நூக்கல், 136, 269, 654, 709.
 நூக்குபு, 281.
 நூக்குவனர், 163
 நூபுரம், 353, 687.
 நூல் - கயிறு, 117, 333, 396.
 நூல் நிணவை, 39.

நூல் மாடம், 330.
 நூல்வகை, 598.
 நூல் வல்லாளர், 489.
 நூல் வழி, 283.
 நூல்வழி நுனித்தல், 377.
 நூல்வழி யறிவு, 427.
 நூல் வாங்கி வகுத்த கூடம், 20.
 நூல்வினை நுனித்த நுண்தொழி
 லாளர், 39.
 நூல்வினை நுனித்த நுண்வினை,
 நூல்வெண் மாடம், 330. [112.
 நூல் வேண்டவையம், 94.
 நூலமை வீணை, 508.
 நூலறிபாகர், 200.
 நூலறிவாளர், 106.
 நூலால் மாலைகட்டல், 472.
 நூலியலாளர், 68.
 நூலியலோசை, 201.
 நூலியனுனித்த மகளிர், 179.
 நூலியனெறியினும்மதியினுந்தெளி
 நூலிழை, 413. [தல், 403.
 நூலிற் பாரந்த கோல வீதி, 639.
 நூலினிடத்தே படைகளை எய்தல்,
 நூலினியன்றவை, 304. [91.
 நூலும் செவ்வியும் நுனித்தல், 97.
 நூலேந்திரம், 349.
 நூலொடுபட்ட நுனிப்பு, 490.
 நூலொடு புணர்ந்த மரபு, 471.
 நூலொண் காட்சி, 30.
 நூலொழுக்கு, 83.
 நூலோர் புகழப்பட்ட புரவி, 659
 நூழிலாட்டல், 660.
 நூற்கண் நுனித்த உணர்வு, 429.
 நூற்கணுளர், 493.
 நூற்கிரந்தம், 524.
 நூற்பத்திச் சேடகம், 212.
 நூற்பாற் செய்தொழில், 351.
 நூற்பாற் றழீஇய குற்றம், 917.
 நூற்புரிப் பந்தம், 523.
 நூற்பெய்த கோதை, 174.
 நூற்பொருள் நுனித்தல், 342, 930.
 நூற்றிரை, 198.
 நூற்றிற முற்றல், 634.
 நூற்றுவர், 522.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௮௫

நூற்றுவர் தோழியர், 121.
 நூற்று வில்லகலம் குறுகச் செல்
 லாக் காப்பு, 171.
 நூற்றுறை, 80, 366, 498.
 நூறல், 189, 202, 247, 299, 303,
 323, 416, 640, 644, 698.
 நூன் மாடம், 326. [கடவுள், 355].
 நூன்முறை படைத்த நான்முகக்
 நூன்மேற் சூழ்ந்த நுனிப்பு, 186.
 நூனிணந்த அமளி, 54.
 நூனெறி நுனித்தல், 365.
 நூனெறி மரபு, 874.
 நூனெறி யவையம், 111.
 நூனெறி வழுவொழுக்கு, 779.
 நெகிழ்த்த வாடையர், 181.
 நெஞ்சகம் - நடுவிடம், 267.
 நெஞ்சகம் புகுதல், 24.
 நெஞ்சங் கட்டழித்தல், 558.
 நெஞ்சங் கொண்ட நெடுமொழி
 யானன், 684. [70].
 நெஞ்சங் கொண்ட பொறைமை,
 நெஞ்சத்தும் நெற்றியிலும் கணை
 யழுத்துதல், 658.
 நெஞ்ச நெகிழ்ந்த அன்பு, 178.
 நெஞ்ச நெகிழா வஞ்சம், 209.
 நெஞ்சம் உருகல், 570.
 நெஞ்சம் புகலல், 439.
 நெஞ்சம் மகிழ்தல், 325.
 நெஞ்சம் வெண்ணெய்போல உருகு
 தல், 25, 570.
 நெஞ்சமர் தோழி, 886.
 நெஞ்சநிகழ்வு, 34.
 நெஞ்சிடம் போழ்தல், 555.
 நெஞ்சிற் பின்னிய அன்பு, 476.
 நெஞ்சிறை கொளீஇய வேட்கை,
 556. [கூறல், 233].
 நெஞ்சின் அஞ்சாது நிகழ்ந்தது
 நெஞ்சினடுக்கம், 177.
 நெஞ்சினிகழ் கவற்சி, 284.
 நெஞ்சினைத் திரிதலின்றி நிறுத்
 நெஞ்சு உகுதல், 23. [தல், 577].
 நெஞ்சு கலத்தல், 577.
 நெஞ்சுகொள் காரணம், 70.
 நெஞ்சுணக் கேட்டல், 759.

நெஞ்சுணத் திரிதருதல், 404.
 நெஞ்சுணத் தேற்றல், 411.
 நெஞ்சுணமைதி, 410.
 நெஞ்சுணர் மதிப்பு, 257.
 நெஞ்சுநிறை துயரம், 555.
 நெஞ்சுநிறை யன்பு, 553.
 நெஞ்சநிறைவிடுதல், 578.
 நெஞ்சநீவல், 359.
 நெஞ்சு நேர்ந்தும் வாய் நேர்ந்து
 உடையாமை, 205.
 நெஞ்சு நொந்துரைத்தல், 158.
 நெஞ்சுபுககனன்போல், 6.
 நெஞ்சுபுகை அமைச்சன், 487.
 நெஞ்சு மாருடல், 558.
 நெஞ்சுவலித்தாடல், 167.
 நெஞ்சுவலிப்புறுத்தல், 416.
 நெஞ்சுவலியுறல், 205.
 நெஞ்சுவலி யுறுத்தல், 69, 544.
 நெஞ்சறக் கழறல், 886.
 நெஞ்சை நோக்கிக் கவலவென்று
 கூறல், 588. [303].
 நெஞ்சொடு உசாவுஞ் சிந்தையன்,
 நெட்டிருங் கூந்தல், 380, 495.
 நெட்டிரும் பொய்கை, 136.
 நெடித்தல் - தாமதித்தல், 297,
 நெடித்தனென், 874. [604, 899].
 நெடியவன் மூவகைப்படிவம், 465.
 நெடியோன், 764.
 நெடுங்கடை, 230, 296, 347, 418.
 நெடுங்கண், 165, 177, 197, 223,
 227, 394, 426, 451, 463,
 469, 471, 478, 504, 520,
 525, 555, 557-8, 568, 570,
 நெடுங்குடை, 372, 381. [581].
 நெடுங்குழல், 341.
 நெடுங்கை, 295.
 நெடுங்கை விலங்கு, 890.
 நெடுங்கொடி, 107.
 நெடுங்கோடு, 175.
 நெடுஞ்சுழி நீத்தம், 147.
 நெடுந்தகை, 30, 37, 113, 116,
 328, 370, 433, 482, 491, 593,
 நெடுந்தகையாள, 494. [643].
 நெடுந்தாழ், 557.

நெடுந்தாள்மாவின் நெய்படு கனி, நெடுந்துறை. 166. [268.
நெடுந்துறை நீர்தல், 168.
நெடுதோட் செல்லல், 584.
நெடுந்தோள், 379
நெடுதோள் அரிவை, 442.
நெடுகர், 488.
நெடுகர் மாந்தர், 404.
நெடுகா வரைப்பகம், 169.
நெடுநிலை மாநகர், 125.
நெடுநீர்ப் பேரியாறு, 534.
நெடுநீர் மாடத்தேணி, 145.
நெடுநண்ணுடையர், 7.
நெடும்புணை, 148, 157, 709.
நெடும்புரித்தாதல், 624.
நெடுமணை, 31.
நெடுமதில், 295, 297, 344.
நெடுமுடி, 516.
நெடுமுடி அண்ணல், 920.
நெடுமுடி இந்திரன், 368.
நெடுமொழி, 589.
நெடுமொழியாள, 684, 919.
நெடுவரை, 500.
நெடுவழியரசு, 79.
நெடுவிடை, 254, 614.
நெடுவெண்டானை, 71.
நெடுவெண்டிங்கள் தழுவுமமாடம்,
நெடுவெண்ணிலவு, 64. [240.
நெடுவேல், 379, 419, 517.
நெய் - தேன், 268, 334, 398.
நெய்க்கூட்டிலங்கு நித்திலம், 878.
நெய்ச்சூட்டியன்ற உண்டி, 143.
நெய்ச்சூட்டு, 345.
நெய்த்தோர், 331.
நெய்த்தோர்ப்பட்டிகை, 739.
நெய்த்தோர்ப்பெரும்புனல், 213.
நெய்தயங்குபுல், 176.
நெய்தல் - சாப்பறை, நெய்தன்
மலர், 75, 248, 475, 530.
நெய்தலைப்பெய்தல், 375-6, 685.
நெய்தற் புலையன், 75.
நெய்தீட்டிய அங்கை, 358.
நெய்தோய்த்த புல்லால் தலைமுதல்
கால்வரையில் தடவல், 176.

நெய்தோய்ந்த துகில், 192.
நெய்நீர்நங்கொண்ட மஞ்சள், 550.
நெய்நீவல், 743.
நெய்பயந்த தீ, 94.
நெய்பெய்த புழுக்கல், 153.
நெய்பெய்யழலிற்பெருகல், 184.
நெய்யகல், 238.
நெய்யணிதல், 375
நெய்யாட் டரவம், 909.
நெய்யும் வெண்ணெயும், 367.
நெய்யிலைவெந்த புழுக்கு, 356.
நெய்யொடுகலந்த உணவு, 354.
நெரித்தல். 60.
நெரியவேற்றல், 176.
நெருக்குறுசுற்றம், 119. [கல், 363.
நெருஞ்சிப்பு சூரியனையே நோக்
நெருஞ்சிப்புவுக்குப் பொன், 363.
நெருநல், 305, 556.
நெருப்புநிறை சுழற்றல், 356.
நெருப்பு நனையுறீஇசு சுடுநாராசம்,
242-3.
நெல் மூங்கிலிற் பிறத்தல், 268.
நெல்லி, 275.
நெல்லிக்காய்த் தார், 384.
நெல்லிக்காய்த் துணர், 269.
நெல்லிசு சிறுகாய், 269.
நெல்லிப் பைங்கா யமிழ்தம், 277.
நெல்லின் செங்கதிர், 129.
நெல்லின் நிறத்துக்குப் பொன்
னிறம், 129.
நெல்லுங் கரும்பும், 268.
நெல்லு எரியூட்டுதல், 649.
நெல்லையும் வாகையையும் நெய்யிற்
ரேய்த்து நீவல், 376.
நெல்வளர்கதிர், 175.
நெற்சிறு தாலி, 860.
நெற்றி - உச்சி, 165, 301, 320,
நெற்றிக்குப் பிறை, 165. [348, 543.
நெற்றித் தாரை, 596.
நெற்றிப் பட்டத்துக்கு வானவில்,
நெற்றிப் பொட்டு, 821. [502.
நெற்றி மாலை, 7.
நெற்றிமுள்கும் பிறை, 165.
நெற்றி வெண்கூட்டு, 129.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௮௭

நெறி, 223, 510.
 நெறித்து நெறிப்பட வாருநர், 686.
 நெறிதாமோதி, 489.
 நெறிப்படக் கூறல், 297.
 நெறிப்படுத்துரைத்தல், 795.
 நெறிப்பல கூந்தல், 451.
 நெறிமயிர்க் கூந்தல், 181.
 நெறிமை, 515, 744, 867, 915.
 நெறியிற்கூறல், 406.
 நெறியிற்றிரியாமை, 490, 559.
 நெறியுணர்வோர், 201.
 நேமியந் தடக்கை, 695.
 நேமியுருட்டல், 15.
 நேமிவலவன் - சக்கரவர்த்தி, 171.
 நேயம் - நெய்ப்பு, 351, 377.
 நேர்க்குநர், 190.
 நேர்கொடு சிவநத மூக்கு, 469.
 நேர்த்தது - ஒத்தது, 120. [491.
 நேர்தல் - நுணுகுதல், 231, 306,
 நேர்தனக்கில்லா யுகி, 440.
 நேர்துகில், 371.
 நேர் துணித்தல், 303.
 நேர்முக நோக்கல், 557.
 நேர்மை - நுண்மை, 168.
 நேர்வது - உடன்படுவது, 36.
 நேர்வனர், 858.
 நேரத்தாணி, 597.
 நேரம், 328, 494.
 நேராசனம், 342.
 நேரார், 516.
 நேராண், 70.
 நேரியற் சாயல், 392.
 நேரியன் முறுவல், 878.
 நேரிழை, 87.
 நேரிழை மகளிர், 167, 449.
 நேரிழை மடந்தையர், 261.
 நேரிழை யரிவை, 590.
 நேரிழைப் பணைத்தோள், 864.
 நோசிந்த மருங்குல், 295.
 நொசி நுகுப்பு, 149.
 நொடி - பரிகாச மொழி, 18, 294,
 நொடித்தல், 826. [721.
 நொடி பகர்தல், 72, 294
 நொடி பயிறறல், 26.

நொடி போக்கல், 761.
 நொடிவனர், 42.
 நொதுமல், 276.
 நொதுமற் கிளவி, 68.
 நொந்த நோயன், 24.
 நொந்து நொந்தழிதல், 524.
 நொய்து, 38.
 நொய்ந்நுரை, 264.
 நொய்ம்மர நெடுப்புணை, 435.
 நொய்ம்மை, 819.
 நொவவிதிற் கடாவல், 253.
 நொவவிதின, 230.
 நோக்கத்தால் அணங்கெய்தல், 50.
 நோக்கம் - பார்வை, 414.
 நோக்கம் அணங்காதல், 579.
 நோக்கமை கடவுள், 393.
 நொய் கூர்ந்து அழிதல், 221, 504.
 நொய் கொளல், 252-3.
 நொய்முதல், 51, 83.
 நொயர், 571.
 நொயின் கடுமை, 281.
 நொயுரைக்கும் ஊக்கம், 574.
 நோவ ஒல்கிய மருங்குல், 295.
 நோவக் கூறல், 310.
 நோற்ற அருந்தவம், 428.
 நோற்ற பயன், 560.
 நோற்ற பாவாய், 339.
 நோற்ற புண்ணியம், 167.
 நோற்றல், 72.
 நோற்றவர் உறையும் பள்ளி, 901.
 நோற்றவர் ஒடுங்கும் யமுனை, 698.
 நோற்றும், 395.
 நோற்றேயாயினும் நுகர்தல், 569.
 நோற்றோர் விழையும் நாற்பால்,
 741.
 நொன்சிலை, 285, 470.
 நொன்சுவல், 117.
 நொன்பரி, 125.
 நொன்பின் கடைநாள், 601.
 நொன்பின் கடை முடிவு, 562.
 நொன்பு, 70, 560, 573, 604.
 நொன்புபரி யாக்கையர், 524.
 நொன்மை மாதவன், 771.
 நொன்மையர், 466.

நோன்றான், 189, 257, 312, 330,
362, 427, 547, 652, 658, 667,
676, 682, 737, 739, 764.

பஹைவு - பல தையல், 493.

பக்கச சின்மலர், 473.

பக்கம் தீர்ந்த பரிசிலர், 567.

பகட்டிணை, 285.

பகர்தல் - விற்றல், 143, 401.

பகர்ந்த பேர், 564.

பகர்வனர், 160.

பகர்விலைப்பண்டம், 262.

பகர்விலை மாந்தர், 269.

பகல் - நாள், முகூர்த்தம், 329,
425, 574, 672

பகல்மதிபோலப் பசந்த குமரன்,
பகலங்காடி, 296, 382. [929.

பகலணைப்பள்ளி, 478.

பகலிடம், 259, 406. [வம், 566.

பகலிடம் விளக்கிய பருதியஞ்செல்
பகலினும் இருளினும் பணியிற்

பயின்ற யானை, 183

பகலும் இரவும், 410, 563.

பகலோன், 108, 190.

பகழி, 85, 205, 303.

பகழியும் வில்லும், 210.

பகற்கமைந்த துவர்க்காய், 610

பகற்படை, 302.

பகற்றயில், 262.

பகன்றை, 447.

பகாஅக் காதல், 359.

பகுவாய், 386, 403. [352, 427.

பகுவாய்க் கிண்கிணி, 164, 256,

பகைகொண்டு வெகுண்டெழுதல்,
401. [கொடுத்தொழில், 628.

பகைகொண்டொழுகும் பற்றாக்
பகைசெய வலித்தல், 710.

பகை தணிதல், 389.

பகை நரம்பு, 617.

பகைநிலத்துறைந்த பெண்டிர், 83.

பகைநிலத் துறைவோரைத் தெளி
பகைப் படை, 657. [தல் தீது, 83.

பகைப்புலந்தேய்க்கும் படை, 691.

பகைப்புல வேந்தன், 706.

பகை முதல், 907.

பகைமுதலறுத்தல், 738 - 9.

பகைமுதலாக வந்தசெற்றம், 91.

பகைமை நீங்கி நட்பாயிருத்தலைப்
புலப்படுத்தப் பொன்னும் நெல்
லும் வழங்கல், 101.

பகையடு தறுகண், 416.

பகையடு தானை, 518.

பகையடு மறவர், 746.

பகையமை போர்வை முரசம், 191.

பகையறு குருசில், 597.

பகையும் பிணியும் பசியும், 915.

பகைவர் தகைவில செய்தல், 420.

பகைவரைப்பெண்பாலாராகக்கூறு
பகைவெல் சித்திரம், 90. [தல், 703.

பங்கி, 62.

பசசை-தோல், 126.

பசசைப் பாற் கிளி, 274. .

பசப்பு, 568, 586, 632.

பசலை - பொன்னிறம், 64, 85,

பசலைக்குப் பகைவர், 392. [292.

பசலைக்குப் பொன், 27, 555.

பசலைக்கு வேங்கைப்பூ, 27.

பசலை பாய்தல், 192, 392.

பசலை வானம், 15.

பசலை வெண்ணரை, 193.

பசி (பசினோய்), 328, 510.

பசிபிணி நீங்கல், 907.

பசி மூளுதல், 510.

பசியும் அழலும் எரியும் மருந்து,
பசிவாய் முசு, 483. [406.

பசங்கதிர் - இளஞ்சூரியன், 64.

பசங்கதிர்க் கலாவம், 178.

பசங்கதிர்த் திங்கள், 571.

பசங்காய் தெவிட்டும் அரத்தம்,
பசங்கிளிச சிறை, 357. [346.

பசஞ்சோற்று அமலை, 366.

பசந்தோடு, 527.

பசம்பொற் கச்சை, 387.

பசம்பொற் கிண்கிணி, 547, 681.

பசம்பொற் பல்படை - பொன்னு
லாகிய ஐம்படை, 922.

பசம்பொற் புளகம், 326.

பசம் பொற்றாது, 460.

பசம் பொற்றூதை, 41, 550.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௮௯

பசும் பொற்றோரணம், 344.
 பசும்பொன், 116, 171, 268, 333, 381, 385, 568.
 பசும்பொன் மாசை, 124, 916.
 பசும்பொன் மாடம், 108.
 பசும்பொன் மாலை, 176.
 பசும்பொன் வார், 342.
 பசும்பொன்னகர், 293.
 பசும்பொன்னடர், 472.
 பசும்பொன்னாகம், 87. [223.
 பசும்பொன்னிற் புனைந்த கொடி,
 பசும்பொனின் இயன்ற வள்ளம்,
 பசும்பொன்னுலகம், 356. [198.
 பசுமணி, 386.
 பசுமரம், 458.
 பசைஇய கேள்வன், 880.
 பசைதல் - அன்புவைத்தல், 557,
 பசைந்து கண்கூடல், 764. [589.
 பசைந்துழிப் பழகல், 484, 526.
 பசையாமை, 57.
 பசைவுறு காதல், 557, 879.
 பஞ்ச வண்ணத்துத் தவிசு, 176.
 பஞ்சவண்ணப் படாகை, 790.
 பஞ்ச வாசம், 356.
 பஞ்சாசாரியர், 94.
 பஞ்சி, 195, 252, 289, 371, 701.
 பஞ்சிப் பட்டு, 370.
 பஞ்சி மெல்லடி, 417, 506.
 பஞ்சி மெல்லணை, 39.
 பஞ்சியணிந்த சேறடி, 393.
 பஞ்சியுண்ட சேறடி, 602.
 பஞ்சுரம், 279, 525.
 பட்டச சின்னுதல். 426, 689.
 பட்டணை, 189, 199, 602. [906.
 பட்டத்தேவி, 237, 241, 773, 879,
 பட்டத்தேவிக்குத் திருமகள், 364.
 பட்டத்தை அரசன் தேவிகு
 விவாக காலத்தில் அணிதல், 689.
 பட்டது, 66, 198, 237, 424, 442.
 பட்டதை உரைத்தல், 424.
 பட்ட நெற்றி, 821.
 பட்டப் பேரணி, 503.
 பட்டம்-யானையின் நெற்றிப்பட்டம்,
 66, 179, 224, 346, 357, 502, 729.

பட்டமணிந்த முகம், 686-7.
 பட்டமும் குழையும் திருத்தல், 99.
 பட்டவர், 416.
 பட்டாங்கு, 399, 401, 708, 816.
 பட்டிகை - பத்திரிகை, 385, 739.
 பட்டிணை யமளி, 327.
 பட்டி நியமம், 746.
 பட்டி மாக்கள், 59.
 பட்டிமை - வஞ்சனை, 154.
 பட்டிமை யொழுக்கு, 264.
 பட்டியல் கண்டம், 141.
 பட்டியற் கலிங்கம், 98.
 பட்டினம், 140, 761.
 பட்டினிப் படிவம், 153.
 பட்டினிப் பாவை, 602.
 பட்டு, 161, 206, 368.
 பட்டுச்சுவேகம், 524.
 பட்டுடை, 150, 153, 568.
 பட்டுடைத் தானை, 44.
 பட்டுத் தூசு, 182.
 பட்டு நிணர் கட்டில், 549, 609.
 பட்டுரை, 545.
 பட்டுழி, 58, 394, 641. [488.
 பட்டுறை - பட்டாலாகிய உறை,
 படத்தின் இயன்றபந்தர், 111.
 படப்பு, 111.
 படப்பை-தோட்டம், பக்கம், 189,
 226, 253, 262, 408, 464, 517,
 529, 761, 849.
 படம் - ஆடை, 111, 128, 134,
 பட மாடம், 199. [172, 357.
 படர் - துன்பம், நினைத்தல், 28,
 படர் கூரெவவம், 214. [301.
 படர் கொடிப் பவழம், 332.
 படர்ச்சித்து-செல்லுதலையுடைய
 படர்தல் - செல்லுதல், 486 [271.
 படர்மதி, 311.
 படல், 196, 256.
 படலம், 327.
 படலியம் பழுககம், 493.
 படலை-மாலை, 111, 325, 329, 414,
 484, 494, 574, 590, 650, 663,
 683, 697, 926.
 படவம் - படகம், 327.

படாஅ, 348.
 படாஅக்கொட்டில்-கடாரம், 691.
 படாஅது, 272, 532.
 படாஅம், 206-7.
 படாஅன், 320.
 படாகை, 107, 337, 349, 373, 382, 691, 731, 737.
 படாகை நர்முகிலுரிஞ்சல், 909.
 படாகைக்குக் கடலலை, 915.
 படாகை நீழல், 867.
 படாகையும் கொடியும், 915, 931.
 படாம், 102, 112, 349.
 படாள் - இணங்காதவள், 59.
 படி - கூலி, தன்மை, பகை, மெய், 243, 283, 296, 371, 508, 534, 559, 604, 689, 697, 708.
 படிநலப் பாண்டியம், 573.
 படிமம் - தவவேடம், வடிவம், 185, 254, 750, 774.
 படிமை - பிரதிமை, 173, 228, 383, 433, 475, 673, 809.
 படிமைகளுக்கு உறையிடுதல், 488.
 படியகந் திருத்தல், 610.
 படி யழித்தல், 649.
 படியிற்றிரியா ஒத்தின் வாழ்நர், படியின் ஆய்சல், 305. [744].
 படிவக் கற்பு, 81.
 படிவக் குழு, 129.
 படிவத்தறிவர், 769.
 படிவத்தான்ற கேள்வி, 179.
 படிவத் தானையன், 113.
 படிவ நெஞ்சம், 578.
 படிவப் பண்டிதன், 79.
 படிவப் பள்ளி, 270, 406, 436.
 படிவம் - விரதம், 31, 48, 80, 132, 153, 179, 216, 218, 263, 379, 437, 465-6, 537, 749, 797, 884, 924.
 படிவ விரதம், 753.
 படிவ வருவம், 399.
 படிவ வேடம், 528.
 படிவ வொற்று - மறைந்த வேடங் கொண்ட ஒற்றர், 708.
 படிற்றியல், 61.

படிற்றுரை மகளிர் - பரத்தையர், 928.
 படிறு - பொய், வஞ்சம், 53, 219.
 படிஇ, 682.
 படிஇயர் - படுக, 75, 713.
 படு - படுகை, பயன், மடு, 132, 225, 257, 524, 532.
 படுகடன் (கடம்), 130, 420, 524.
 படுகண் முழவு, 372.
 படுகரை, 291.
 படுகற் சுரம், 225.
 படுகால் - படி, மேகலை, 27, 89, 155, 199, 225, 374, 378, 427, 532, 534, 542, 579, 583.
 படுசுடர்ச செக்கர், 360.
 படுசொல், 65.
 படுத்தல் - பரப்பல், 361.
 படுதல் - உண்டாதல், 253, 418.
 படுதிரைப்பெளவம், 509.
 படுநுகம் - பெரிய இராசசியபாரம், படுப்ப, 327. [742, 851].
 படுப்பியல், 250.
 படுமணி, 116, 125, 645.
 படுமனை, 367.
 படுமனைத் தானம், 493.
 படுமுறை - தண்டம், 158.
 படுவண்டோட்டும் யானை, 247.
 படுஉ, 328.
 படை - ஆயுதம், கொல்லுதல், சேனை, படுக்கை, 21, 183, 195, 296, 298, 323, 335, 361, 374, 462, 532, 549, 703.
 படைக்கண், 224.
 படைக்கலக் கரணம், 923.
 படைக்கலத்திலுள்ள தெய்வத்திற் குப் பலிவகுத்தல், 89.
 படைக்காவல், 522.
 படைக்குக்கடல், 130, 247, 319, 335, 400, 660.
 படைக்கு மாரி, 695.
 படைக்கூழ்ப் பண்டி, 696.
 படைகளை நூல்வழிசசிதறல், 91.
 படைகெழு தெய்வம், 89.
 படைச்சுவர், 286.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௯௧

படைச்செல்வர், 534.
 படைச்சேரி, 534.
 படைச்சொல், 529.
 படைஞர், 324.
 படைத்தானை, 467.
 படைத்திற மன்னா பாடி, 637.
 படைத்திறல் வேந்தன், 323.
 படைத்துணையவன், 794.
 படைத்தேர், 91. [703, 736, 917.
 படைத்தொழில், 183, 651, 699,
 படைத் தொழுவாரி, 728.
 படைத்தோன்குற்றம், 193, 622.
 படைதொகுத்தல், 319.
 படைநர், 634, 885.
 படைநலியாநன்மை, 639.
 படைநலில் தடக்கை, 629.
 படைநாள், 342.
 படைப்பருங் கற்பு, 700.
 படைப்பரும் வெறுக்கை, 595.
 படைப்பாடி, 540.
 படைப்புண், 778.
 படைப்புணர்ப்பு, 87.
 படைப்புறக் கிடங்கு, 255.
 படைப்பெரு முற்றம், 374.
 படைப்பெரு வேந்தன், 343, 919.
 படைபயின்றுபலித்த அங்கை, 588.
 படை பிடித்தோர், 186.
 படை மதில், 344, 510.
 படைமலர்த்தடங்கண், 222.
 படைமலி நயனம், 830.
 படைமிசை நிரைத்தபுரவி, 659.
 படைமிளிர்த்திட்ட திருமணி, 745.
 படையடங்கும் வாயில், 515.
 படையணிந்த புரவி, 133.
 படையமை கோயில், 797.
 படையமைசேக்கை, 767.
 படையாள் கடுந்தொழில், 298.
 படையாளர், 302, 320. [வீரர், 404.
 படையினும் தொழிலினும் வேறான
 படையுலாப் போக்கல், 818.
 படையெழுச்சி, 665.
 படையேர் கண்ணியர், 177.
 படையேறு, 91.
 படையொற்றர், 648.

படையொற்றாளர், 649.
 படைவழக்கு, 472.
 படைவீட்டிற்கு விசம்பு, 326.
 படைவீடு, 330.
 படைவீரர்களின் வருணனை, 247.
 பண், 752.
 பண்கெழு விரல், 502, 551, 572.
 பண்சுவைத்தொழிதல், 227.
 பண்டம் - பொருள், 9, 92, 154,
 172, 262, 303, 404, 536.
 பண்டம் பகரும் பட்டினம், 761.
 பண்டரும் பல்லியம், 640.
 பண்டாரம், 691.
 பண்டி, 102, 133, 447, 535.
 பண்டிதன், 79.
 பண்டிதுறையேற்றும் பகட்டினை,
 பண்டிபண்டாரம், 681. [285.
 பண்டியல் விசைசை, 545.
 பண்டியலமைந்த கடன், 130.
 பண்டிய ரென்னால், 413.
 பண்டுபயின்றன்ன உவகை, 597.
 பண்டேயுரைத்த பழமொழி, 475,
 பண்டைக்காலம், 297.
 பண்டைமகளிர், 173.
 பண்டையன் போலான், 637.
 பண்ணமை காழ், 493.
 பண்ணமை கோலம், 247.
 பண்ணமை சுவர், 286.
 பண்ணமைத்தல், 186, 345.
 பண்ணமை நல்யாழ், 45, 411.
 பண்ணமை நெடுந்தேர், 127.
 பண்ணமை படுகால், 534.
 பண்ணமை படைமதில், 540.
 பண்ணமைபற்று, 658.
 பண்ணமை பிடி, 210.
 பண்ணமை புனை, 147.
 பண்ணமை யிருக்கை, 357.
 பண்ணமை வனப்பு, 373.
 பண்ணல் - அலங்கரித்தல், செப்
 பஞ்செய்தல், 114, 118, 122,
 125, 138, 249, 331, 442, 448,
 493, 550.
 பண்ணவர் படிவம், 80. [405.
 பண்ணவர் வேறு முனிவர் வேறு,

பண்ணிகாரம் - காணிக்கை, 643,
 பண்ணியல் பாணி, 198. [810.
 பண்ணிரும்பிடி, 106.
 பண்ணுநர், 598.
 பண்ணுப்பிடி, 298.
 பண்ணு முறை, 351.
 பண்ணுமை - பண்ணின் தன்மை,
 பண்ணுறழ் இன்சொல், 626. [619.
 பண்ணுறுத்தல், 90.
 பண்ணுறு பல்வினை, 221.
 பண்ணெகிழ் பாடல், 479.
 பண்ணெலி, 141, 690.
 பண்பில் சிறுதொழில், 59.
 பண்புரை கிளவி, 612.
 பண்புளி, 31, 381, 471, 531,
 பண்பெனக் கொள்ளல், 92. [702.
 பண்மகிழ் யாழ், 913.
 பண்முரசு, 915.
 பண்முறை நின்றல், 279.
 பணதி, 533.
 பணி - கட்டளை, 112, 490, 519,
 பணிக்கல், 8. [819.
 பணிகோள், 219.
 பணிசெயற்குரிய இளையர், 635.
 பணித்தல் - தாழ்த்தல், 365, 413.
 பணித்தொழில், 789.
 பணிந்துரைத்தல், 204, 230, 575.
 பணிநர், 151.
 பணிப்பக் கொள்ளல், 440.
 பணிப்பூஞ் சுள்ளி, 471.
 பணிமலர், 506.
 பணிமொழி, 164, 400, 631.
 பணிமொழிக் கிளவி, 61.
 பணியா வேந்தன், 151.
 பணியிற் பயின்ற யானை, 183.
 பணிவகை, 297, 525, 530.
 பனை - மூங்கில், வயல், 254, 258,
 பனைக்காற்பலா, 649. [331, 336.
 பனைத்தோள், 64, 158, 170,
 215, 226, 242, 248, 290,
 315, 329, 339, 361, 380, 425,
 463, 468, 486, 488, 526, 548,
 558, 566, 692, 924.
 பனைநிலைப் பிடி, 851.

பனைப்பெருந் திரடோள், 403.
 பனைமருப்புலக்கை, 463.
 பனைமுரசு, 374.
 பனையெருத்து, 114-5, 343.
 பத்தரன்ன வயிறு, 153.
 பத்தல் - போர்வை, 617, 753.
 பத்தி, 116, 173, 212, 347-8,
 350-51, 366, 380, 384, 387,
 பத்திக் கச்சு, 379. [473, 845.
 பத்திக்கட்டத்துக் கட்டில், 609.
 பத்திக் கடிப்பு, 636.
 பத்திக் கோடு, 44.
 பத்தி குயின்ற கம்மம், 216.
 பத்திச் சித்திரம், 385.
 பத்திப் படாகை, 931.
 பத்திப் படாம், 349.
 பத்திப்பல் காசு, 377.
 பத்திப் பலகை, 380.
 பத்திப் பன்மலர், 457.
 பத்திப்பைப் பூண், 667, 691.
 பத்திப் போர்வை, 116.
 பத்தி புனைந்த தவிசு, 176.
 பத்தி முகம், 39.
 பத்திமை, 57, 359.
 பத்தியிற் குயிற்றல், 541.
 பத்திரச் சுரிகை, 379.
 பத்திரச் சேதம், 461.
 பத்திரப் படாகை, 373.
 பத்திரப் பந்தம், 333.
 பத்திரப் பருஉத்தொடி, 661.
 பத்திரம் - அழகு, 344, 532, 549.
 பத்திரமணிந்த கதவு, 344.
 பத்திர மாலை, 549.
 பத்திராபதம், 191.
 பத்திராபதி : பிரச்சோதனனுக்
 குரிய ஒரு பெண்யானை ;
 ஊர்ந்து செல்லும்படி உது
 யணனுக்கு அவனாற் கொடுக்
 கப்பட்டது ; நீர் விழுவில் இதன்
 மேலே தான் வாசவதத்தையை
 ஏற்றிக்கொண்டு உதயணன் தன்
 நகர் சென்றனன் ; செல்லுகை
 யில் காலகூடமென்னும் வியாதி
 யால் இடையே இது வீழ்ந்து

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௯௩

இறந்துவிட்டது ; கோசம்பி நகரத்தை அடைந்து வாழ்கையில் உதயணன் இதன் ஞாபகார்த்தமாக இது வீழ்ந்த இடத்திலும் கோசம்பியிலும் கோயில்கள் கட்டுவித்து அவற்றில் இதன் வடிவங்களையமைப்பித்து நித்திய பூசைமுதலியவற்றை நடத்திவரச் செய்தனன் ; இப்பெயர் பத்திராவதியெனவும் வழங்கும் ; பத்திராவதியென்னும் தெய்வப் பெண் குபேரன் சாபத்தால் இந்த யானையாகப் பிறந்து இறந்தபின்பு பழைய உருவத்தை யடைந்தாளென்று ஒரு வரலாறு காணப்படுகின்றது, 125, 182-3, 186, 750, 753, 888-9.

பத்திராபதிக்குப் பொறியழிந்த எந்திரம், 299.

பத்திராபதிக்கு மணமகள், 125.

பத்திரை : ஒரு தெய்வமங்கை ; குபேரனுக்குப் பலவகைப் பணி புரிந்தொழுகும் எண்பது நாடகமகளிருள் ஒருத்தி, 888.

பத்தி வரிப்பு, 366.

பத்தினி, 81, 248, 401, 439.

பதம் - உணவு, காலம், நுகர்ச்சி, பக்குவம், 143, 195, 198, 261, 303, 320, 365, 369, 380, 391, 434, 567, 705, 735, 749.

பதம்பார்த்து மலரும் பணிமலர்த் பதர், 43. [தடங்கண், 156.

பதர்ச் சொல், 365.

பதரில் பணிமொழி, 924.

பதலை - பத்தல், 254.

பதனறிந்து நுகரும் பருவம், 930.

பதனறிந்து வணங்கல், 876.

பதி - ஊர், 211, 259, 288, 382, 444, 513, 746.

பதிற்றுப்பத்து, 267.

பதினறு மணி, 367.

பதினறுவகைத் தானை, 363.

பதினறுயிரம் : பிரச்சோதனை

நாடு முதலியவற்றின் ஒவ்வொன்றன் தொகை, 363. [913.

பதினறுயிரம் கழனி நன்னகர், பதினறுயிரம் செல்வம், 901.

பதினறுயிரம் தூப்பாலமைச்சர், பதினறுயிரம் தேவியர், 364. [916.

பதினறுயிரம் பட்டமகளிர், 914.

பதினறுயிரர், 426.

பதினறு மங்கலங்கள், 373.

பதினெட்டுத் தானவிசை, 752.

பதினைந்தமைந்த சேக்கை, 767.

பதினேராண்டு, 178.

பதுக்கை, 323, 507.

பதும காரிகை : பிரச்சோதனை னுடைய தேவிமார் பதினறுயிர வருள் முதல்வி ; வாசவதத்தை பதுமநிறம், 178. [யின் நற்றாய், 120.

பதுமாசனம், 50.

பதுமாதேவி, 764, 901.

பதுமா நங்கை, 616, 626, 667, 678, 681, 688, 692.

பதுமாபதி : தருசக அரசனுடைய தாயின் சகோதரியான உதயையோடையின் மகள் ; இவள் தந்தை காசிராசன் ; அபிமான புத்திரியாகத் தருசகன் தாய் வளர்த்துவந்தமையின், இவள் தருசகன் தங்கையென்று கூறப்படுவாள் ; இராசகிரியத்தில் நடந்த காமனுடைய விழாவில் வழிபடுவதற்குக் காமன்கோட்டத்திரகுச்சென்றபொழுது மாணகனென்னும் பெயருடன் நின்ற உதயணனுக்கும் இவளுக்கும் நட்புண்டாகிக் கார்தருவமணம் முதலில் நடந்தது ; பிறகு அவனைத்தன்கன்னிமாடத்திற்கு ஒருவரும் அறியாதபடி அழைத்துவந்து பலநாள் வைத்திருந்தனள் ; பகைவர் தருசகனோடு போர்செய்வதற்கு வந்தபோது உதயணன் புறத்தேயிருந்து வந்தவன்போல வந்து தன்னை இன்னொருவனு என்று பலருந்தெரிந்து

கொள்ளச் செய்து தோழர்
களோடு சேர்ந்து அப்பகைவரை
வென்றனன் ; அதனால், இவள்
உதயணனுக்கு மணஞ்செய்விக்
கப்பட்டு இரண்டாம் பட்டத்
தேவியாயினள் ; சிறந்த குணத்
தினள் ; கல்வி கேள்விகளிற்
சிறந்தவள் ; வாசவதத்தைக்கு
அனுசூலத்தையே தேடுபவள் ;
இவள் பெயர் பதுமை, பதுமா
வதியெனவும் வழங்கும், 548,
557, 562, 564, 568, 572, 577,
589, 689, 747, 778, 794, 847,
849. [570.
பதுமாபதிக்குத் தாயில்லாத கன்று,
பதுமாபதிக்கு மெழுகுசெய்பாவை,
571. [568-9.
பதுமாபதிக்கு வானர மகளிர்,
பதுமாமதியென்னும் பேருடை
மாதர், 590. [684.
பதுமாபதி வெஃஇய புள்ளின் குறி,
பதுமை : இவள் ஒரு னாதி ; உத
யணன் வெற்றிபெற்றுக் கௌ
சாம்பியில் வாசவதத்தையுடன்
அரசாளுகையில் அவன் அன்
பைப் பெறவேண்டி அவனுக்
கும்அவனுக்குமாகப் பல வேலைக்
காரர்களுடன் பலஅரும்பொருள்
களை அனுப்பிய பிரச்சோதன
னால் சமாதானமாகப் பேசுதற்கு
அவனிடம் அனுப்பப்பட்டவள் ;
அங்ஙனமே உதயணனைப்
பார்த்த பொழுது பேசித்தன்
தலைவன்மீது அவனுக்கிருந்த
மனவருத்தத்தைப் போக்கினள்,
805, 906.
பதுமையென்னும் கயம், 40.
பதுவாய்க் காப்பு, 703.
பதுவாய்கள், 102,
பந்தடி, 817, 832.
பந்தம், 160, 257, 333, 523.
பந்தர், 31, 111, 128, 142, 198,
250 344, 365, 395, 447, 465,
523, 541.

பந்தாட்டு இயலோர், 825.
பந்து - நீர்வீசு கருவிகளுள் ஒன்று,
மகளிர் விளையாட்டுக் கருவிகளில்
ஒன்று, 41, 181, 327, 470, 575,
925. [சுழலும் இலை, 825.
பந்துகள் செல்லுதற்குக் காற்றில்
பந்து செய்தற்குரிய பொருள், 819.
பந்துபுடை பாணி, 126.
பந்து புனைந்து உருட்டுதல், 576.
பந்தும் கழங்கும், 394.
பந்தும் பாவையும், 118.
பந்துவிளையாட்டு, 832.
பந்தெறி களம், 37.
பந்தெறிந்தாடல், 462.
பந்தெறி பூமி, 26.
பந்தொடு மறலல், 226. [256, 721.
பம்பை - ஒருவகை வாத்தியம், 75,
பயங்கெழு நன்னாடு, 338.
பயந்த - பயனளித்தன, 694.
பயந்த தாய், 573.
பயந்தலை நிற்கும் பல்கதிர்ச் செல்
பயந்தீர் நண்பு, 236. [வன், 911.
பயந்தெடுத்தவன், 441.
பயந்தெறி பனுவல், 236.
பயந்தோன், 595.
பயநிலங் காவலன், 412.
பயப்ப - பசுப்ப, 206. [559.
பயப்பு - பசுலை, பயன், 260, 451,
பயம் - நீர், பயன், பால், பிரயோச
னம், 31, 37, 57, 125, 263,
303, 338, 428, 458-9, 508,
510, 519, 530, 876, 911.
பயம்படு வாழக்கை, 263.
பயம்பு, 163, 306.
பயமரம், 456.
பயமலைச் சாரல், 492.
பயலை, 51.
பயவர், 234.
பயறு, 262.
பயன்மீர்மருங்கு, 57.
பயனறு பெருவழி, 278.
பயனீனா உடம்பு, 510.
பயிர் - அழைக்கும் ஒலி, ஒருவகைப்
பறவை, பேச்சு, 61, 184, 620, 725.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௯௫

பயிர்கொள் வேழம், 115.
 பயிர்தல் - அழைத்தல், குறிப்பித்
 தல், 26, 403, 525, 566, 760.
 பயிர்ப்பு, 594, 723, 934.
 பயிர்வளையரவம், 107.
 பயிர்வனர், 131.
 பயிலுதல் - கற்று அடிப்படல், 34.
 பயிற்சி, 35, 385.
 பயிற்றல், 53, 62, 90, 93, 248,
 308, 325, 340, 343, 599.
 பயிரொறுமினிய பண்புடைக்கிழ
 மை, 919. [270, 446, 494.
 பயின்-ஒருவகை மரம், பிசின், 254,
 பயின்றதோழி, 396.
 பயினூலாளர், 131.
 பரசுராமன், 735.
 பரடு, 62, 358, 427, 468, 507,
 பரத்தா, 17. [547, 687.
 பரத்தை, 146.
 பரத்தையர் இயல்பு, 52, 57.
 பரத்தையர்க்குரிய கலைகள் அறு
 பத்து நான்கு, 53.
 பரத்தையர் சேரி, 53. [704.
 பரத்தையர்த் தோய்ந்த வகலம்,
 பரத்தையர் பரிசுவகை, 53.
 பரத்தையர் மனம் நிரம்பாமை, 264.
 பரத்தையருடைய மனத்துக்கு
 வண்டு, 526.
 பரதகன் : பிரச்சோதனனுடைய
 மந்திரிகளுள் ஒருவன் ; சாலங்
 காயனுக்கு அடுத்தபடி யென்
 னும் பெருமை வாய்ந்தவன் ;
 சிறந்த நூற்பொருள்களை அறிந்
 தவன், 236, 814. [918.
 பரதகன் தங்கை : திலகமாசேனை,
 பரதன் : ஒரு சக்கரவர்த்தி ; உத்
 யணனுடைய குலமுதல்வன்,
 பரந்தசெல்வம், 131, 203. [893.
 பரந்தரிசிந்திய மதாரி மழைக்கண்,
 பரந்த வானம், 292. [918.
 பரந்துரைத்து என்னை, 834.
 பரப்பமை பலகை, 116.
 பரப்பு - செண்டு வெளி, 371, 708.
 பரப்பு மலரொரு சிறை, 45.

பரம்ப, 295.
 பரமசுந்தரி : பிரமசுந்தா யோகி
 யின் மனைவி ; யுகியின் தாய் ;
 கற்பிற் சிறந்தவன், 439.
 பரம விருடிகள், 439.
 பரல், 276, 507.
 பரல்வடுப் பொறித்தல், 417.
 பரலுக்கு அரத்தின் நுனி, 273.
 பரலுக்கு உளித்தலை, 290.
 பரலுக்கு வேல், 507.
 பரவினள் பாடுதல், 561.
 பரவுக்கடன் கழித்தல், 388-9.
 பரவை - பரப்பு, 215, 221, 246-7,
 260, 275, 368, 547.
 பரற்குன்றம், 275.
 பரற்றலை முரம்பு, 255.
 பரன்முரம்படுக்கம், 273.
 பரி - நடை, 90, 125, 133, 175,
 பரிசம், 53, 626. [179, 302, 437.
 பரிசரக் கைவினை, 380, 390.
 பரிசரம், 502.
 பரிசனம், 7, 89, 329, 412.
 பரிசாரம், 192, 95, 342, 540.
 பரிசாரமணி நீர்ப்பேரி யாறு, 915.
 பரிசிலர், 567.
 பரிசிலாகப் பூவைத் தருதல், 77.
 பரிதல் - அறுத்தல், 201-2, 323,
 346, 377, 452, 557.
 பரிதி ஞாயிறு, 247.
 பரிந்திடல், 377.
 பரிந்து - தாவகி, 453.
 பரிந்து காழுக்குத்த முத்தினர், 109.
 பரிபு, 658.
 பரிபெய்வோர், 133.
 பரிமா, 357.
 பரியம் - பரிசம், 927.
 பரியாளம் - பரிவாரம், 319, 692,
 பரிவினிற் சூழ்தல், 515. [924.
 பரிவு - வருத்தம், 85, 224, 328-9,
 பரிவுசெய்தொழுகல், 81. [406, 650.
 பரிஇ - பருத்தி, 264.
 பரிஇய - அறுத்த, 268.
 பருகும் வேட்கை, 205.
 பருகுவன்ன நோக்கம், 22, 570.

பருகுவன்ன பண்பு, 644.
 பருகுவன்ன பயம், 37.
 பருகுவனர், 4.
 பருகுவனர், 22.
 பருகுவனன்போலக் கூறல், 919.
 பருகுவனன்போல முயங்கல், 796.
 பருத்தி நூலாலியன்ற ஆடை, 182.
 பருதி ஞாயிறு, 362.
 பருதியஞ் செல்வன், 566.
 பருதியைக் கெடுத்த அகலிடம்,
 பருப்பதமலை, 888. [222.
 பருப்பம் - பருப்பதம், 877.
 பருப்பு - பருமை, 371, 860.
 பருப்பொருட் சொல்லீக்கிப் பொ
 ருட்சொல் நிரப்பும் புலவர், 365.
 பருமக்காப்பு, 493.
 பருமணல், 598.
 பருமம் - சேணம், 245, 659, 697,
 பருவம், 260. [739.
 பருவம்பொய்யா முல்லை, 619.
 பருவமன்றியும் மரங்கள் பயன்
 கொடுத்தல், 513.
 பருவரல், 28, 190, 220, 574, 632.
 பருவரையகலம், 704.
 பருவி - பருத்தி, 264.
 பருஉச்சுடர், 292.
 பருஉச் செவி, 386.
 பருஉத்திரட் குறங்கு, 386.
 பருஉத்திரளடி, 347, 689.
 பருஉத் தொடி, 661.
 பருஉப்பணைப்பளிங்கு, 385.
 பரேரெலும், 331.
 பல்கதிர்ச்செல்வன், 911.
 பல்கதிர்த்திங்கள், 76.
 பல்கல், 259, 460. [யர், 38.
 பல்கலஞ்சேராமெல்லென் யாக்கை
 பல்கலம், 178, 350, 352, 575, 896.
 பல்கலம் சுமத்தலாற்றாது நுடங்
 பல்கலன், 94. [கும் நுசப்பு, 352.
 பல்களிற்று யானை, 343, 508.
 பல்காசு, 140, 206, 377.
 பல்காழ், 164, 526.
 பல்காழ்க்கலை, 303.
 பல்குடித் தொல்லூர், 532.

பல்சனம், 110.
 பல்சிறைப் புறவம், 872.
 பல்படை, 130, 239, 415.
 பல்பூங்கோதாய், 73.
 பல்பூம் படாகை, 909.
 பல்பூம்பந்தர், 354.
 பல்பெருங் கேள்வி, 89. [236.
 பல் பொருள் பொதிந்தபனுவல்,
 பல்பொருளாளன், 675.
 பல்பொறிஎந்திரப் பொருப்பு, 931.
 பல்பொறிமஞ்ஞை, 13.
 பல்பொர்மறவர், 245. [382, 444.
 பல்லவர் - பலர், 229, 247, 343,
 பல்லவையிருந்த நல்லாசிரியர், 94.
 பல்லாண்டு, 232.
 பல்லாப் படுகிறை, 263.
 பல்லிதழ்க் கோதை, 577.
 பல்லியம், 372, 930.
 பல்லுககு நித்திலம், 878.
 பல்லுயிர், 388, 434, 536, 646.
 பல்லுயிர்மடிந்த நள்ளென் யாமம்,
 பல்லுரைக்கேள்வி, 923. [411.
 பல்லுறக் கவ்வல், 138.
 பல்லுறுப் படக்கிய பையகம், 527.
 பல்லுறைப்பை, 635.
 பல்லூழ், 380, 462, 548, 660, 665,
 699, 701, 789, 796.
 பல்லேமக்கள், 429.
 பல்வகைக் கம்மம், 347.
 பல்வகைத்தானம், 131, 600.
 பல்வகைத் தோழர், 528.
 பல்வகை மகளிர், 460.
 பல்வகைமரபிற்பந்து, 576.
 பல்வயினடக்கல், 277.
 பல்வலிப் பறவை, 437.
 பல்வளை மகளிர், 582.
 பல்வளையாயம், 123.
 பல்விலைப்பண்டம், 303.
 பல்விலை வாணிகர், 536.
 பல்வினைக் கம்மம், 216, 603.
 பல்வினைப் பரிசரம், 502.
 பல்வினைப் பளிங்கு, 122.
 பல்வேல் முற்றம், 52.
 பல்வேல் வேந்தன், 81.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௯௭

பல்வேறுகொடி, 382.
 பல்வேறுருவிற் படையினர், 403.
 பலகலக் குப்பை, 931. [494.
 பலகை, 116-7, 215, 246, 384-5,
 பலகைநிரைத்த நிலாமுற்றம், 857.
 பலநாள் நோற்றபயன், 560.
 பலபாராட்டல், 94, 503-4.
 பலம்பெய் பேழை, 344.
 பலர்தோய்சாயல் மகளிர், 264.
 பலர் மனங்கவற்றல், 441.
 பலவகைதூல்கள், 182 [328.
 பலவகை மரபிற் பாடைமாக்கள்,
 பலவின்கணிக்குக் குடம், 268.
 பலவின் முள்ளுடையமிர்தம், 530.
 பலவின்முன்தில், 453.
 பலவு - பலாமரம், 254, 446, 466,
 பலா, 649. [513.
 பலாசின் சமிதை, 354.
 பலாசின்நிழல், 882.
 பலாசு, 275, 447.
 பலாவமலசம்பு, 492.
 பலி, 346.
 பலிக்கடன், 45.
 பலிகெழு நல்யாழ், 95.
 பலியறாசு செல்வன், 491.
 பலியார் நறுமலர், 754.
 பலியோசசல், 342.
 பலிவகுத்தல், 89.
 பலிவீடு, 901. [191.
 பவ்வம் பருகுபு நிமிர்ந்த கொண்மூ,
 பவணத்தரசன் : யூகியின் வலப்பக்
 கத்துப் பற்களுள்ஒன்று முறிந்து
 விழும்படி வேலை பெறிந்தவன்,
 207.
 பவணம் : நாகலோகம், செல்வத்
 திலும் போகத்திலுஞ் சிறந்தது,
 பவழக் கட்டில், 691 [538, 763.
 பவழக் கழிகை, 469.
 பவழக் காசு, 505.
 பவழக்கால், 175, 381.
 பவழக்காழ், 39.
 பவழக்கைவினையமளி, 239.
 பவழக் கொட்டை, 367, 685. [384.
 பவழக் கொடுங்காழ்க் கோவை,

பவழங்கடைந்த கை, 44.
 பவழசு செங்காலன்னம், 14, 152.
 பவழச் செப்பு, 33.
 பவழசு செவ்வாய், 274, 318, 562.
 பவழஞ்சேர்ந்த பல்காழ், 193.
 பவழத் திரி, 636.
 பவழத்துத் தாமம், 348.
 பவழ நா, 386.
 பவழப் பட்டம், 346.
 பவழப் பல்காசு, 225.
 பவழப் பாவை, 41, 470.
 பவழப் பிழிகை, 497.
 பவழப் பிண்டி, 453.
 பவழப் பிணையல், 337. [361, 366.
 பவழம், 27, 116, 175, 283, 332,
 பவழம்பழித்த செவ்வாய், 469.
 பவழ மனை, 221.
 பவழ மாலை, 609.
 பவழமும் மணியும், 122, 568.
 பவழமும் வெள்ளியும் பசும்பொன்
 பவழ விழிகை, 609. [னடரும், 472.
 பவளக் கொப்புளம், 290.
 பவளத்துணி, 306. [மலர், 151-2.
 பவளத் தொளியடக்கிய புன்னை
 பவளத் தரசன், 207.
 பழகல் செல்லாது, 526, 528.
 பழகிய நமர்கள், 710.
 பழங்காய்த்துணர், 344.
 பழத்திடைத் தேன், 479.
 பழந்தீர் மரப்பறவை, 414.
 பழமணல் நீக்கிப் புதுமணற் பரப்
 பழமிளகு, 635. [பல், 549.
 பழமையிற் பசைதல், 57.
 பழமையிற் திரியார், 795.
 பழமொழி, 475.
 பழவிறல் மூதூர், 932.
 பழவினையாளர், 9.
 பழன், 268.
 பழன் நன்னாடு, 649.
 பழனப் படப்பை, 226, 253, 517,
 பழனம், 110. [529.
 பழனமடுத்த கழனி, 409.
 பழனமணிந்த கழனி நன்னகர்,
 பழன மருது, 567. [913.

பழிக்குநர், 237.
 பழிச்சல், 217, 342.
 பழிதரவந்த செற்றம், 91.
 பழிதூற்றல், 64.
 பழிப்பில் கற்பு, 439.
 பழிப்புறஞ் சொல்லாப் பண்பு, 65.
 பழிபடுதுணை, 52.
 பழியறு வாய்மொழி, 419.
 பழுக்காய்க் குலை, 344.
 பழுக்கிய, 254.
 பழுக்குலைக் கழுகு, 337.
 பழுவம், 589.
 பழுனிய, 279.
 பழைசை யடைஞ்சான், 738.
 பழையவும் புதியவும், 498.
 பள்ளம் படரும் பன்னீர், 523.
 பள்ளி - கோயில், படுக்கை, 18,
 28, 53, 80, 117, 122, 129,
 133, 152, 195, 231, 288,
 292-3, 319, 327-8, 395,
 436-8, 441, 444, 455, 457,
 459, 466, 470-71, 478, 513,
 பள்ளிக்கட்டில், 8, 361. [542, 544.
 பள்ளிக்குப் புணை, 29.
 பள்ளிக்கொண்டு புகல், 439.
 பள்ளிக் கோயில், 238.
 பள்ளிகொண்ட யாமம், 588.
 பள்ளிகொண்டருள், 73.
 பள்ளிகொள்ளாமல் வதியல், 571.
 பள்ளிகொள்ளா மெலிவு, 328.
 பள்ளிப்பேரறை, 501, 603, 776,
 பள்ளிமண்டபம், 241. [783.
 பள்ளிமாடம், 292, 326, 647.
 பள்ளியம்பலம், 828.
 பள்ளியன்னம், 137.
 பள்ளியேற்றல், 876.
 பள்ளி வையம், 696.
 பளிக்கறைப் பூமி, 37.
 பளிக்காய்க் குப்பை, 344.
 பளிக்குக்கினிக் கூடு, 41.
 பளிக்கு மணி, 239.
 பளிக்குமணிச்சிவிகை, 172.
 பளிக்குமணித் தூண், 346.
 பளிக்குமணி நாய், 326.

பளிக்குமணியிழிகை, 239.
 பளிக்குமணியுகிர், 387.
 பளிங்கன்ன வனப்பு, 467.
 பள்ளு, 122, 385.
 பளிதம், 367, 524, 635, 860.
 பற்கூட்ட ரத்தம், 346.
 பற்பல, 311.
 பற்பல பயிற்றல், 376.
 பற்றறத்துறந்த படிவத்தோர், 709.
 பற்றா (மன்னர்) மன்னன், 298,
 338, 652, 830.
 பற்றா மாந்தர், 392.
 பற்றார் - பகைவர், 483, 515.
 பற்றியது - உட்கொண்டது, 83.
 பற்றின்மாதவர், 761.
 பற்று - நீங்காத அன்பு, 483, 526.
 பற்றுநன், 873.
 பற்றுவிட்டகறல், 505.
 பற்றுவிட்டொழிதல், 356.
 பற்று விடுதல், 483.
 பற்றொடு பழகல், 511, 521.
 பறக்கும் மேலாடைக்குக் கவரி,
 பறத்தரல், 249. [184.
 பறத்தலுற்றம், 877.
 பறந்து விசம்பிவரல், 873.
 பறப்பனள், 821.
 பறவை - பறத்தல், 252. [14.
 பறவைகளைக்கண்டு காமம் மிகுதல்,
 பறவைகளைப்போன்ற புணை, 435.
 பறவை குரைத்தல், 302.
 பறவைத் தொழுதி, 374.
 பறவைநிழல் - பருந்தும் நிழலும்,
 பறவைப் பார்ப்பினம், 271. [620.
 பறி, 344.
 பறிதல், 270.
 பறை, 319.
 பறைக்கணைருக்கல், 639. [290.
 பறைதல் - தேய்தல், 193, 227,
 பறைந்திடைசோர்தரு கூந்தல்,
 பறையடியுற்ற சிந்தை, 833. [193.
 பறையினுங்கனல்வ, 5.
 பறையும் சங்கும், 319.
 பறையெடுத்தறைந்து செய்தியைத்
 தெரிவித்தல், 238, 736.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௯௯

பறையொலி, 243.
 பறவிட்டன்று, 738.
 பன்மல 47, 460, 497, 505.
 பன்மணி கண்டம், 347, 385 - 6.
 பன்மணித் தாமம், 609
 பன்மணித் தாலி, 636, 932
 பன்மணிப் பலகை, 246.
 பன்மணிப் பாவை, 396.
 பன்மணிப் புளகம், 347.
 பன்மணிப் பூண், 504
 பன்மணி பயின்ற முகடு, 532.
 பன்மணி விளக்கு, 8.
 பன்மயிர்க் கவரி, 89.
 பன்மயிர்ச் சேவல், 293.
 பன்மயிர் முன்கை, 403.
 பன்மயிரெருத்து, 11.
 பன்மரம், 147.
 பன்மலர், 457, 471, 529. [610.
 பன்மலர்க்கா, 110, 139, 563, 604,
 பன்மலர்க் கோதை, 483, 590.
 பன்மலர்த் தாது, 393.
 பன்மலர்த் தாா, 334.
 பன்மாண் படைஞர், 324.
 பன்மாண் பொலிகென, 369
 பன்முகம், 308, 483.
 பன்றி, 276.
 பன்றியால் வருந்தியநாய் சோற்றுப்
 பாணையைக் கண்டு வெருவுதல்,
 பன்னல், 342. [105.
 பன்னற் கேள்வி, 633.
 பன்னற் பஞ்சி, 701.
 பன்னொறியிரம்-பதினொறியிரம், 196,
 பன்னிச செறித்தல், 252. [915.
 பன்னிய பனுவல், 355.
 பன்னி யுரைத்தல், 419.
 பன்னிரைத் தாலி, 393.
 பன்னினன் மொழிதல், 596.
 பன்னீர், 522.
 பன்னீராயிரம் பொன்மாசை, 124.
 பன்னுதல் - ஆராய்தல், 624, 710.
 பன்னுபு தெரியல், 419.
 பன்னுமுறை விரித்தல், 380.
 பன்னொறியிரம், 353.
 பன்னுசெறும்பன்ன முன்கை, 403.

பணி - நீர்த்துளி, 24, 71, 153,
 307, 430, 474, 508.
 பணிக்கடல், 183.
 பணிக்கடற் பிறந்த அமிழ்தம், 146.
 பணிக்கு நெருப்பு, 568.
 பணிசசை, 265, 270.
 பணித்தல், 214, 290.
 பணித்தார், 321, 504.
 பணித்திரை, 330.
 பணித்துறை, 120, 160.
 பணிநாள், 396, 503.
 பணிகீர், 505.
 பணிப் பசப்பு, 568.
 பணிப்பிறையழித்த னுதல், 475.
 பணிப்புறு கிளவி, 224.
 பணிப்புகுவன, 125.
 பணிப்புகு கோதை, 295.
 பணிபரந்த கண், 307.
 பணிமலர்க் கா, 221.
 பணிமலர்த் தடகண், 156.
 பணிமுத்து, 224.
 பணியிறை வாவல், 404.
 பணிவரை, 483.
 பணிவரை மார்பன், 299.
 பணிவாருண்கண், 137.
 பணிவிசம்பியங்குநர், 96.
 பனுவல், 236, 355.
 பனுவலாளன், 443.
 பனைமடலாற் செய்த குடை, 523.
 பனையிள மடல், 523.
 பனையூசல், 137. [348.
 பனையோலையாற் செய்த சக்கரம்,
 பனையோலையிற் கணக்கு எழுது
 பா ஆய், 375. [தல், 744.
 பாக்கம், 270, 530.
 பாக்கியம், 918.
 பாகம் - பக்கம், 706.
 பாகர், 6, 109, 114, 127, 200,
 331, 441, 519, 552.
 பாகர் கம்பல், 352. [யானை, 351.
 பாகர் வேண்டினும் பையுள்செய்யா
 பாக வெண்மதி - அங்குசம், 75.
 பாகன், 122, 550, 552.
 பாகியல் படையினர், 800.

பாகியல்பு, 413.

பாகியலுள்ளம், 185, 352.

பாகீரதி : தேவராட்டி வேடம்
பூண்ட ஒருத்தி; உதயணனைச்
சேனைகளுடன் பிரச்சோதனை
கௌசாம்பிக்கு அனுப்ப எண்
ணியது தெரிந்து, அதனால் தன்
சூளுறவு தவறி விடுமேயென்
றெண்ணிய பூகியின் கட்டளை
யால் தெய்வாவேசுறு கொண்ட
வன்போல் உஞ்சைநகரின் வீதி
யில் வந்து ஆடிச் சனங்களை அச
சுறுத்தி நீர்விழாச் செய்யும்படி
செய்வித்தவன் இவன், 104.

பாகு - பாக்கு, பாகன், பிளவு,
153, 185, 356-7, 371, 413,
பாகுபடல், 918. [524.

பாங்காகிய வார்வலர், 711

பாங்கு, 95, 287, 406; 568.

பாங்குறப் பயிற்றல், 692.

பாசடை, 137, 253.

பாசடைத் தாமரை, 286, 366,

பாசடைப் பரப்பு, 136. [427.

பாசடைப் பள்ளி, 292.

பாசண்டியர்கள், 1.

பாசத் தொடக்கு, 529.

பாசப் பாண்டில், 526.

பாசம் - ஒருவகைப் பேர்க்கருவி,

பாசவல், 463. [90, 215, 366, 430.

பாசவற் படப்பை, 849.

பாசிலை, 254.

பாசிலைக் கட்டி, 523.

பாசிலைக் கமுகு, 134.

பாசிலைத் தாமரை, 529.

பாசிழை, 98, 140, 547, 570.

பாசிழைச் செவிலி, 573.

பாசிழைத் தோழியர், 688.

பாசிழை நன்கலம், 626, 927.

பாசிழைப் பாவை, 4.

பாசிழையாயம், 40.

பாசணம், 116.

பாஞ்சால் அரசன், 830-31, 849.

பாஞ்சாலதேயம்: நீர்வளமுடையது;

ஆருணியரசனது நாடு, 517, 793.

பாஞ்சாலராயன் : ஆருணியரச

னென்பதைப் பார்க்க, 188,

697, 716, 725-6, 735, 737,

739, 813. [டைய நகரம், 762.

பாட்டகம் : சத்தியூதியென்பவனு

பாட்டு - ஓசை, 302, 440, 620.

பாட்டுப் புறமெழுதிய சுவடி, 524.

பாடகக் கம்பல், 353.

பாடகக் குரல், 507.

பாடகச் சீறடி, 155, 582, 796.

பாடகஞ் சுமந்த சேவடி, 573, 888.

பாடகம், 687, 820, 825.

பாடமும் அருத்தமும் கூறல், 89.

பாடமை நோன்றாள், 547.

பாடமை படுகால், 374, 427.

பாடமை வித்தகர், 407.

பாடல், 98.

பாடல் மகளிர், 825.

பாடலிப் பொன்வினைஞர், 333.

பாடலொடியைந்த பல்லோர், 168.

பாடற் பாணி, 13, 304.

பாடற்றண்ணுமை, 199.

பாடறிந்து ஏற்றல், 686.

பாடன் மகளிர், 94.

பாடாப் பாணி, 825.

பாடி - பாசறை, 326, 540, 542,

638, 640, 657.

பாடிக் கொட்டில், 196, 714.

பாடி காவலர், 639

பாடி மகளிர், 636.

பாடி மாற்றம், 424.

பாடிமிழ் பனித்துறை, 160.

பாடிய - ஒலித்த, 302.

பாடி யருங்கலம், 641.

பாடின் படுமணி, 116.

பாடு - அத்தமித்தல், ஓசை, பெரு

மை, 181, 256, 266, 355, 747,

792, 914.

பாடுககால் எயிறு தோன்றாமை,

பாடுசால் சிறப்பு, 738. [95.

பாடு பிறழ்ந்துழறல், 252

பாடு பெயர்ந்திடிக்கும் மேடகம்,

பாடுபெறு சிறப்பு, 699. [519.

பாடை - பாஷை, 328, 834.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கக௦க

பாடையறியாத் தேசிகச்சேரி, 401.
பாடோர்த்து நின்றல், 96.
பாண்டியம் - எருது, 109, 117, 122, 167, 554, 573.
பாண்டியம் பூண்ட ஊர்தி, 691.
பாண்டில் - கால்விளக்கு, வட்டக் காசு, 15, 20, 66, 94, 505, 526.
பாண்டில் வையம், 550.
பாணி - காலம், தாளம், தேரி லுள்ள கையென்னும் உறுப்பு, 13-4, 19, 120-21, 127, 130, பாணி அளத்தல், 825. [198-9, 826.
பாணிக் கீதம், 619.
பாணி செய்தல், 119.
பாணி பெயர்த்தல், 26.
பாணியிற் பாடல், 160.
பாத்தில் பெருமை, 893.
பாத்தி வடிவு, 845.
பாத சக்கரம், 348.
பாதத்திற் சார்ங்கம் எழுதுதல், பாத பீடிகை, 122. [371.
பாதிரி, 142, 446.
பாதிரிமலர் கூனுடையது, 181.
பாந்தள், 331.
பாப்புரியன்ன தானை, 184.
பாப்பெயிற்றன்ன தாலி, 393.
பாம்புரி - மதிலின் புறத்தேயுள்ள ஆளோடி, 532, 709.
பாய்த்து, 244.
பாய்த்துள், 90, 245
பாய்பரி இவுளி, 437.
பாய்பரிப் புரவி, 175.
பாய் மான்றானை, 203.
பாய சேறடி, 468.
பாய நன்னாடு, 748.
பாயல் - படுக்கை, 85, 241, 292, பாயல் கோடல், 238. [703.
பாயற்கிடந்த பன்மலர், 867.
பாயினன் - பரப்பினான், 747.
பார் - பாறை, 191.
பார்ப்பனக் கணம், 140. [கள், 615.
பார்ப்பன மக்கள் பயிலும் வித்தை பார்ப்பன முதுமகன், 355. [140.
பார்ப்பனர் கள்ளை இழித்துக்கூறல்,

பார்ப்பன வேடம், 578.
பார்ப்பான், 154.
பார்ப்பினம், 271.
பார்ப்பு - குஞ்சு, 253, 567.
பார்படு முத்து, 351.
பார்வல் - பார்த்தல், 271, 543.
பார்வை, 206, 323, 611.
பாரந்தாங்கும் பழமை, 649.
பாரப் பண்டி, 714. [583.
பாரம் - கவசம், 214, 379, 547, பாராட்டல், 84, 316, 433, 451, 454, 503-4
பாருடைப் பெளவம், 191.
பால் - ஊழ்வினை, 237, 587, 775.
பால் சொரிந்தன்ன சிவையன்னம், 137.
பால் நுரைதெளித்தாற்றல், 17.
பால்பரந்தன்ன அணை, 39.
பால்பரந்தன்ன விதானம், 31.
பால்வகை - ஊழின் திறம், 82, பால்வெண் கடல், 330 [237, 557.
பால்வெண் குருகு, 293.
பால்வெண் கோட்டம், 265.
பாலகன் : இப்பெயருடையார் இருவர்; (1) முனிவர் வேடங் கொண்ட ஒரு சமணன், 80; (2) பிரச்சோதனன் புதல்வர்க பாலகர், 91. [ரான் ஒருவன், 102.
பாலகுமரர் : பிரச்சோதனனுடைய பிள்ளைகளின் பொதுப்பெயர், 127, 359.
பாலகுமரன் : பிரச்சோதனன் புதல்வன்; உஞ்சை நகரில் உதய ணன் நளகிரியை அடக்கியபின்பு தந்தையின் கட்டளைப்படி அவனுக்கு வேண்டியவைகளைக்குறிப் பறிந்து செய்து வந்தவன், 48, பாலவா, 813. [813.
பாலிகை, 225, 383, 653.
பாலிகைத் தாழி, 142.
பாலில் தோன்முலை, 194, 227.
பாலுஞ்சோறும் ஊட்டுதல், 612.
பாலும் தயிரும், 367.
பாலும் தேனும், 37, 219.

பாலுலை வெந்த அவிழ், 355.
 பாலுறு வனமுலை, 106.
 பாலு - வெப்பம், 278, 530.
 பாலு தழீஇய வழி, 278.
 பாலுநிலத்து மரங்கள், 275.
 பாலையில் பகலிற் செல்லுதல்
 அரிது, 278.
 பாலொடு கலந்த அமிழ்தம், 293.
 பாவங்கழுஉம் அறநீர், 854.
 பாவடி, 252, 283, 716.
 பாவதை வீரத்தால் அழித்தல்,
 பாவப் பெருமரம், 436. [436
 பாவம் நல்வினையினுற் கெட்டோ
 பாலனை, 391. [டல், 291.
 பாவனைக் கலவி, 585.
 பாவாய், 251, 506
 பாவிடு குழல், 759.
 பாவை - ஆண்பிரதிமை, பிரதிமை,
 24, 28, 41, 50, 68, 118, 158,
 249, 289, 326, 334, 383, 391,
 396, 428, 438, 471, 480, 497,
 503, 521, 550, 570, 575, 587,
 பாவை இலக்கணம், 927. [683.
 பாவை துடக்கம், 366.
 பாவை பிரிவு, 243.
 பாவை புனைதல், 462, 506.
 பாவையர், 394.
 பாவை யிஞ்சி, 268.
 பாவையும் பந்தம், 470.
 பாவையை மகளாக எண்ணல், 804.
 பாவை விளக்கு, 239.
 பாழ், 188
 பாழ்நில வாழ்நர், 273.
 பாழி - இடம், போர்க்களம், வலி,
 90, 306, 413, 665.
 பாழி பயிற்றல், 660.
 பாளை, 14, 543.
 பாளைக் கழுகு, 132, 254.
 பாற்கடல், 37, 337. [768.
 பாற்கடல்ஜந்தாவதென்பர்சைனர்,
 பாற்கேழன்னம், 29.
 பாற்சோறு, 153.
 பாற்பட அணிதல், 396.
 பாற்பட அமைத்தல், 326.

பாற்படக்கிளந்த விதி, 178.
 பாற்பட நாடல், 522.
 பாற்பட வகுத்தல், 132.
 பாற்படுத்தல், 647.
 பாற்படு மருங்கு, 914.
 பாற்பொருள், 342.
 பாறை, 225, 454, 460, 525.
 பாறையில் உண்டான மூங்கில், 493.
 பானிறச் சேவல், 14
 பானிற வெண்டுகில், 369.
 பானீர் நெடுங்கடல், 396.
 பாணு, 840.
 பூக்கம், 874.
 பிங்கலகடகர் : உதயணன் தம்பி
 யர் ; உதயணன் மாயயானை
 யாற் பிடித்துக்கொண்டு போகப்
 பட்டபொழுது யுகியின் வேண்டு
 கோளால் தாய் மிருகாவதியை
 யும் கோசம்பிநகரத்தையும் பாது
 காத்தார்கள் ; ஆருணியரசன்
 அந்நகரைக் கைப்பற்றியபொ
 ழுது அவனை வெல்லமாட்
 டாதவர்களாய்த் தம்முருவத்தை
 மறைத்துக்கொண்டு பலவீரர்க
 ளோடு வேறிடஞ் சென்றனர் ;
 அப்பால் உதயணன் ஆருணி
 யோடு போர்செய்தற்குச் சென்
 றபொழுது அவனைக் கண்டு
 பணிந்து பலவாறு புலம்பி உட
 னிருந்து உதவிசெய்தவர்கள் ;
 கடகபிங்கலரெனவும் வழங்கப்
 படுவர், 488, 697.
 பிங்கலசாரமாணி : உதயணன்வீரர்
 பதின்மருள் ஒருவன், 720.
 பிசசம், 108.
 பிசியும் நொடியும் பயிற்றல், 26.
 பிசைதல், 229, 310.
 பிட்டவாயன், 104.
 பிடகை, 18.
 பிடவத்துப் பணிமலர், 527.
 பிடவு - பிடா, 262, 269.
 பிடா, 446. [334.
 பிடி, 115, 249, 295, 306, 328,
 பிடிக்கணந்தழீஇய யானை, 294.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கக௦௩

பிடிக்கு மதமுண்மை, 136.
 பிடிக்கை, 148.
 பிடிக்கையன்ன பெருந்தோள், 104.
 பிடிக்கையின் வணரு முடிக்குரல்,
 பிடி குழிப்பட்டு ஆழல், 508. [177.
 பிடிகை, 106-7, 115, 447, 497.
 பிடிகையுஞ் சிலிகையும், 171.
 பிடித் தடக்கை, 261, 547.
 பிடித்த வான், 213.
 பிடித்துருக் கொளுவுதல், 523.
 பிடி ரெல்லிக்காயை உண்ணுதல்,
 277. [916.
 பிடிப்பு விலையறியாப் பெருங்கலம்,
 பிடிமகிழ் யானை, 353.
 பிடியடி யோசைக்குக் கருடன் சிற
 பிடியறிவோர், 183. [கொலி, 252.
 பிடியிடை யொடுங்கு மருங்கு, 252.
 பிடியினம், 271.
 பிடியூர்ந்த நலிவு, 328.
 பிடியேற்றம், 209, 298.
 பிடியொடு போந்த களிற்று, 200.
 பிடியொழுக்கு, 109.
 பிடிவீழ்ந்த திசையை நோக்கி மேல்
 வருவனவற்றை அறிதல், 283.
 பிண்டப் பெருங்கவுள், 154.
 பிண்டம், 434, 523.
 பிண்டி - அசோகமரம், 266, 446,
 பிண்டிகை, 245 [453, 461, 467.
 பிண்டித்தளிர், 506.
 பிண்டி பாலம், 660.
 பிண்டியிற் ரொடுத்த ஊசல், 221.
 பிணக்குறை படுத்தல், 105.
 பிணங்கல் - சிக்கல், 279, 309,
 பிணங்கிய செலவு, 115. [377, 448.
 பிணங்கிய நீழல், 467.
 பிணம், 500.
 பிணம்படு பெருங்காடு, 216.
 பிணர்முரிப் பட்டுடை, 150.
 பிணவல், 276.
 பிணுவுரு, 818. [589, 875.
 பிணி - கட்டு, பூவிதழின் முறுக்கு,
 பிணிக்குரல் பயிற்றும் பேடை, 195.
 பிணிக் கொளீஇ, 675.
 பிணிகனற்றல், 280.

பிணித்தல், 519.
 பிணித்திசி னுங்கு, 630.
 பிணித்திரள், 384.
 பிணிப் புண்ணல், 512.
 பிணியுநீஇ, 342, 435, 493, 659.
 பிணியுறுத்தல் - கட்டுதல், 117,
 பிணிவு, 763. [552.
 பிணை - பெண்மான், 25-6, 163,
 262, 294, 310, 315, 335, 416,
 466, 470, 498, 525.
 பிணைஇ - சேர்த்து, 226, 337,
 பிணைததல், 461. [479, 609, 646.
 பிணைதழீஇய இரலை, 262.
 பிணைமலர்ப் படலை, 484.
 பிணையல் - மலர்களை நெருக்கிப்
 பிணைத்த மாலை, 161, 174, 178,
 337, 379, 383, 471, 473-4,
 492, 584, 587-8, 853, 860.
 பிணையல் நுதலை அலைத்தல், 27.
 பித்தர் உரு, 846.
 பித்திகக் கோதை, 18.
 பித்திகைப் பிணையல், 174.
 பித்திகை பிணைத்தல், 461.
 பித்தை, 129.
 பிதற்றல், 405.
 பிதிர்சுணங் காகம், 99.
 பிதிர்தல், 27.
 பிதிர்வு, 245.
 பிரசசோதனன் : ஒரு மகா சக்கர
 வர்த்தி ; வாசவதத்தையின் தந்
 தை ; இவன் நாடு அவந்தி ;
 இராசதானி உசசைனிநகர் ; உத
 யணனை வஞ்சத்தாற் பிடித்துச்
 சிறையில் வைக்கும்படி செய்த
 வன் ; இவன் தேவியர் பதினா
 ராயிரவருள் வாசவதத்தையைப்
 பெற்ற நற்றாயாகிய பதுமகாரி
 கையென்பவள் முதன்மைவாய்ந்
 தவள் ; இவனுக்குப் பாலகன்,
 பாலகுமரன், கோபாலகனென்ப
 வர் முதலிய குமாரர்கள் பலர்
 உண்டு ; மந்திரிகள் பதினாறுயி
 ரவர் ; இவனுக்குள்ள முரசம்
 பதினாறுயிரம் ; இவன் பிறர்க்குக்

கொடுப்பனவும் பிறர் இவனுக்குக் கொடுக்குங் கையுறைகளும் பதினூராயிரம்; இவனுக்கு இப்படியே ஒவ்வொன்றும் பதினூராயிரம் பதினூராயிரமாகப் பதினாறு பகுதிகளிருந்தன; பெருவண்மையன்; இவன்சொல் மிக்க பொருட்சிறப்பையுடையது; ஆற்றலிலும் வெற்றியிலும் அறிவிலும் நிகரற்றவன்; ஆணையிற் சிறந்தவன்; லீரியவேந்தன், அவந்திவேந்தன், ஏகத்திகிரியிறைவன், வெற்றி வேந்தன், மறமாசசேனன், உஞ்சையர் பெருமகன், பெருவேந்தன், ஆற்றல் வேந்தனெனவும் இவன் பெயர்கள் வழங்கும், 314, 317, 340, 353, 363, 400, 412, 426, 484, 518, 589, 695, 710, 910, 916. பிரச்சோதனன் பாவை, 650. பிரச்சோதனன் மகள், 170, 326, 462. [தலை, 301-5. பிரச்சோதனன் மகளுக்கு அளித்த பிரச்சோதனனுக்கு அரிமா, 130. பிரச்சோதனனுக்கு இந்திராகுமான், 233. [400. பிரச்சோதனனுக்கு ஐந்தலை நாகம், பிரச்சோதனனுக்கு நாவாய் கவிழ்த்த நாய்கன், 411. பிரச்சோதனனெனும் பெரும்பெயர் விளக்கம், 235. பிரசம் - தேன், 276. பிரப்பு, 43. பிரப்பு, 88, 265. பிரம்பெழு பெரும்பார், 257. பிரமசுந்தரமுனிவன் - பல பெரிய முனிவர்களுக்குத் தலைவன்; தருமத்தைப் பரிபாலனஞ்செய்வதே இவன் கோட்பாடு; பரமசுந்தரியின் கணவன்; யூகியின் தந்தை, உதயணனுக்கு யானையின்கோபத்தை அடக்கும் வித்தையையும் கோடவதியென்னும் யாழையும் இசைநூலையும் மற்றுமுள்ள பல

வித்தைகளையும் அளித்தவன்; யூகியை உதயணன்பால் அடைக்கலமாக ஒப்பித்தவன், 439. பிரமசேனன்: ஆருணியரசனுடைய பெரும்படைத் தலைவர்களுள் ஒருவன்; இவன்பெயர் பிரமசேனெனவும், பரமசேனெனவும் வழங்கும், 724, 733. பிரிதலுள்ளம், 484. பிரியாதுறைநர், 243. பிரியாப் பெருக்கம், 589. பிரிவருங் காதல், 619. பிரிவரும் புள், 464. பிரிவுதலைக்கொண்ட நோய், 512. பிரிவுறு துன்பம், 919. பிரிவை நோன்றொழுகுதல், 566. பில்கல், 490. பில்குகளி யானை, 400. பிலத்தியாத்த மாந்தர், 486. பிலம், 266. பிலிற்றல், 253, 262. பிழைத்தல், 458, 488. பிழைப்பின் றோம்புதல், 599. பிழைப்பு - குற்றம், கேடு, தவறு, 75, 353, 361, 379, 491, 613, பிள்ளைமை, 470. [906. பிளிற்றல், 271. பிளிற்றிசை யரவம், 168. பிளிற்றுபு சீறல், 105. பிற்பகல் உறுநர், 322. பிற்படல், 477. பிற்பயம், 428, 652. பிற்பயம் கருதும் கிளவி, 55. பிற்பாற் பெருக்கம், 443. பிறக்கடியிடாத கால், 886. பிறக்கடி யிடுதல், 156. பிறக்கிடி, 658. பிறங்கல்-குலியல், 198, 268, 291. பிறங்கற் கருவரை, 248. பிறந்த நாளில் செவ்வாய்க்கோள் விருச்சிகத்திற் சேர்தல் தீது, பிறந்த யாண்டு, 81. [733. பிறந்தவிற் பெருங்கிளை, 359. பிறந்துழி, 96, 521, 528, 544.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ககரு

பிறப்பற முயலும் தவம், 466.
 பிறப்பற முயலும் பெரியோர், 530.
 பிறப்பிடைக் கேண்மை, 498.
 பிறப்பிடைக்கொண்டும், 476.
 பிறப்பிடை யிட்டேன், 78.
 பிறர்க்கு றைந்தழுவுவோள், 59.
 பிறர் கண்ணாகச் செல்லுதல், 194.
 பிறரைச் சமவாத யானைகள், 114.
 பிறவழிக் கேண்மை, 557.
 பிறவு - பிறத்தல், 560, 889.
 பிறவுறுதொழில், 599.
 பிறழ்கலம், 222.
 பிறழ்ச்சியொலொலவும் கண், 220.
 பிறழ்தல், 474, 486.
 பிறழ்ந்தடங்கண், 165.
 பிறள், 145, 781.
 பிறன்பாற்பட்ட பெண்பால், 51.
 பிறிதிற்றீராமை, 201, 477.
 பிறிதுநினைந்தொற்றல், 298.
 பிறை, 25.
 பிறைக்கோட்டியானை, 24.
 பிறைக்கு இளைஞனாகிய அரசன்,
 பிறைதொழுக்கென்றல், 26. [16.
 பிறைநுதன் மாதர், 81.
 பிறைப்பூண், 802.
 பிறைபுரை திருதுதல், 907.
 பிறைபோலப் பெருகுதல், 382.
 பிறை மருப்பியானை, 738.
 பிறை வண்ணம், 165.
 பிறை வளர்தல், 382.
 பின் - பின்னல், 136.
 பின் கூட்டமைவு, 482.
 பின்சென்று விடுத்தல், 647.
 பின்படவுய்த்தல், 455.
 பின்போக்கு, 432.
 பின்வரல், 320.
 பின்றை, 234, 263, 288, 298,
 318, 324, 326, 343, 368, 371,
 375-6, 390, 408, 430, 445,
 524, 544-5, 574, 597, 643.
 பின்னணி, 781.
 பின்னர், 434.
 பின்னல், 476.
 பின்னிணைக்குமரர், 697.

பின்னிணைப்பெருந்திறலவர், 587.
 பின்னிருங் கூந்தல், 222, 502.
 பின்னிலை, 210, 283.
 பின்னிலைப்பொழுது, 772.
 பின்னிலைமுயற்சி, 237.
 பின்னிலை வலித்தல், 279.
 பின்னுச்சேர்புறம், 783.
 பின்னுதல், 509, 589.
 பின்னுபகாரம், 667, 883.
 பின்னுபு தொகுத்தல், 380.
 பின்னும், 233.
 பின்னொழிந்து இறத்தல், 563.
 பீடங்காட்டல், 423.
 பீடம், 686.
 பீடழிதல், 63, 537.
 பீடிகை, 122, 346, 355.
 பீடிகைச் சார்வணை, 89.
 பீடு, 700.
 பீடுகெழுசிறப்பு, 372.
 பீடுகெழுதானை, 695.
 பீதகப் பிண்டம், 523.
 பீலி, 134, 273, 290, 453, 525,
 பீலிக்கண், 819. [660.
 பீலிசுற்றிய வேணு, 10.
 பீலி நாற்றல், 273.
 பூக்கோர் புறப்படலுரூப் பொலிவு,
 445. [302, 331, 488, 737.
 புகர் - ஒருநிறம், குற்றம், 71, 241,
 புகர்ச் சொன்மாக்கள், 47.
 புகர்ப்பூ அவரை, 262.
 புகரற உணங்கிப் புலவறல், 624.
 புகரில் கோலம், 426.
 புகலரும் புரிசை, 296.
 புகலல் - மகிழல், விரும்பல், 42,
 89, 100, 101, 270, 396, 413,
 439, 473, 488.
 புகலுமுள்ளம், 934.
 புகவு, 90.
 புகழ் அழியாமை, 398.
 புகழ் காண்அவையம், 414.
 புகழ்தற்காகாக் கோலம், 562.
 புகழ்ந்தேத்தல், 91.
 புகழ்நர், 340.
 புகழ்பட வாழ்க, 808.

புகழ்மீக் கூரல், 913.
 புகழ்வநர், 341.
 புகழ்வரை மார்பு, 598.
 புகழ்து பெருமை, 398.
 புகற் கரிது, 314.
 புகற்சி, 120, 255, 363, 645, 679,
 புகற்றல், 242, 513. [681.
 புகன்று வினையாடல், 525.
 புகாஅ, 381, 512.
 புகாஅது, 293.
 புகாஅர், 308.
 புகீஇ, - புகுந்து, 73, 418, 485,
 புகீஇயர், 602. [647, 761.
 புகுகென்போர், 338.
 புகுதக்கன்று, 9.
 புகுதக, 771.
 புகுதந்தீக, 113.
 புகுதந்து, 95.
 புகுதர, 94.
 புகுதர விடோம், 737.
 புகுதரும் உரிமை, 555.
 புகுதுக, 604, 688.
 புகுவென், 498.
 புகுவோர் அரவம், 167.
 புகூஉம், 200, 271, 287, 344,
 புகை, 43, 310. [483.
 புகைக் கொடி, 234.
 புகைக்கொடிப் புத்தேள், 505.
 புகைத்தீ, 193.
 புகைத்துளை, 326.
 புகைதவழ்ந்த மாடம், 195.
 புகைந்தழலுறுதல், 507.
 புகையகல், 175.
 புகையகில், 117, 550.
 புகையழல், 309.
 புகையாற் கண் கன்றுதல், 17.
 புகையாற் சுடர் மழுங்கல், 175.
 புகையிற்பட்டமான்பிணை, 310.
 புகையினும் சாந்தினும் மலரினும்
 வாசங்கலத்தல், 570.
 புகையூட்டல், 293.
 புகையூட்டுதலால் யானை குணஞ்
 புகையெரி, 187. [சிறைததல், 411.
 பஞ்சப் பூழி, 19.

புட்குரல், 302, 494.
 புட்கூற்றாளன், 308.
 புட்கொடி, 379.
 புட்டில் - கெச்சை, 659.
 புட்பகம்: உதயணனுக்குரிய பெரு
 நகரங்களுள் ஒன்று; சேனை
 களுடனிருந்து இதனைப் பாத
 காத்துவந்த இடவகனுக்கு உத்
 யணனால் விருத்தியாகக் கொடு
 கப்பெற்றது, 296, 410, 799.
 புட்புலம்புறுத்த மாலை, 248.
 புடவி, 831.
 புடை - பக்கம், 310, 332, 487.
 புடைக்களிறு, 344.
 புடை கிளர் அகலம், 661.
 புடை செவிக்கயல், 223.
 புடை சேர்ந்துலாவுதல், 469.
 புடைத்துளை, 384. [383.
 புடை திரண்டமைந்த போதிகை,
 புடை நிரைத்தாரை வாள், 658.
 புடைப்படை - சுற்றுப்படை, 335,
 புடைப்புடை தோறும், 549. [697.
 புடைப்பொற் புளகம், 659.
 புடைபுடை, 456.
 புடை பெயர்தல், 489, 559.
 புடையாடல், 543.
 புடையிரு பக்கம், 387.
 புடையிற் பொலிதல், 385.
 புடையோட்டல், 555.
 புண், 295.
 புண்டர நகரம்: வாசவதத்தை
 யும் சாங்கியத்தாயும் யூகியும்
 வேற்று வடிவங்கொண்டு தங்
 கிய இடங்களுள் ஒன்று, 761-3.
 புண்ணியத் திங்கள், 855.
 புண்ணிய நறுந்தோள், 571.
 புண்ணியப் பலாசு, 354.
 புண்ணியப்புல், 369.
 புண்ணியப் புறநடை, 357.
 புண்ணியப் பெருந்துறை, 131.
 புண்ணியம், 154, 159, 167, 339-
 40, 353, 379, 503, 546, 657.
 புண்ணிய வுலகு, 398.
 புண்ணிலுற்ற அம்பு, 295.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ககௌ

புணர்ச்சிக் காலம், 504.
 புணர்ச்சி மகளிர், 465.
 புணர்ச்சி யிரியல், 571.
 புணர்தல் உணர்வு, 554.
 புணர்ந்தன்று, 251, 397.
 புணர்ந்து விளையாடல், 398.
 புணர்ப்பியல் காட்சி, 342.
 புணர்ப்பு, 87, 228, 298, 341, 831.
 புணர்ப்புவகை, 187.
 புணர்ப் புள்ளுறுத்த பதம், 434.
 புணர்படு தடக்கை, 888.
 புணர்மறி, 525.
 புணர்வி, 288.
 புணர்வின் செல்வம், 30.
 புணர்வு, 526, 611.
 புணர்வெங் காதலர், 450.
 புணராதார், 401.
 புணரிய, 290.
 புணை, 29, 75, 106, 282, 299,
 325, 435, 488, 520, 524, 833.
 புணைதழீஇ, 147.
 புணைப்புறம், 431.
 புணைவகைகள், 435.
 புணை வலித்தல், 282.
 புத்திசேன் : புத்திசேனன், 724.
 புத்திரன், 439, 916.
 புத்தேள், 505.
 புதல், 289.
 புதல்வர், 166, 338.
 புதல்வர்ப் பயப்பு, 451.
 புதல்வராணை, 108.
 புதல்வரை எந்தையரென்றல், 350.
 புதல்வரை ஒரு கையாற் றழுவுதல்,
 புதல்வன், 441.
 புதல்வன் பிறந்த உகவை மாற்றம்,
 913. [193.
 புதல்வன் பிறந்த நாளில் அரசர்
 புதவகம், 106. [செய்வன, 908.
 புதவணி கதவு, 605.
 புதவு, 136, 34, 533, 801.
 புதா - பெருநாரை; மரக்கால்
 புதிய, 498. [நாரை, 271.
 புதுக்கோ, 419.
 புதுக் கோல், 624.

புதுக் கோள்யாணை, 18, 202.
 புதுத்தளிர் கொடுத்தல், 478.
 புதுத்துணை மகளிர், 334.
 புது நலம், 828, 837.
 புது நாண், 396.
 புது நீர், 338.
 புது நீராட்டு, 108.
 புதுதூற் பூந்துகில், 178.
 புதுப் புள், 305.
 புதுப் பூங்கா, 548.
 புதுப்பூமாலை, 346.
 புதுமணக் காரிகை, 764.
 புதுமணக் கோலம், 389.
 புதுமணமகளிர் நாணத்தாற் கண்
 ணைப் புதைத்தல், 155.
 புதுமண மாதர், 843.
 புதுமணல் பரப்பல், 549.
 புது மரப்பாவை, 68.
 புதுமலர்க் காடு, 882.
 புதுமலர்க் கோதை, 548.
 புதுமலர்ச சோலை, 476.
 புதுமலர்த் தேவி, 767.
 புதுமலர்ப் பிணையல், 587.
 புதுமலர்ப் பொய்கை, 306.
 புதுமலர் வேரி, 350.
 புதுமை, 839.
 புதுமைக் காரிகை, 396.
 புதுவதின் வந்த விருந்து, 763.
 புதுவது புணர்தல், 350.
 புதுவது புனைதல், 396.
 புதுவது மகிழ்ந்த புகற்சி, 120.
 புதை - அம்புக்கட்டு, உறை, 183,
 191, 273, 332.
 புதைஇ, 85, 155, 223, 265, 290,
 368, 375, 379, 466, 568, 581,
 807.
 புதைஇய, 29, 237, 311, 660.
 புதைத்தல் - மறைத்தல், 51, 310,
 338, 376, 486, 500, 761.
 புதை பூண், 561.
 புதையலை அறியும் வித்தை, 596.
 புதை யழல், 496.
 புதையிருட் கண்ட கனவு, 590.
 புதையிருந்தன்ன வனப்பு, 39.

புதையிருள், 439.
 புதையெரி, 496.
 புதை வனர், 722.
 புதை வாள், 183, 191.
 புய்த்தல், 270.
 புயல், 594.
 புயல் கழிகாலை, 181.
 புயல்நீங்கினும் வளங்குன்ற வயல்,
 புயல் மாசு, 16. [132.
 புரக் கூட்டு, 306.
 புரந்தர குமரன், 408.
 புரவல, 296.
 புரவல போற்றென, 905.
 புரவலற் போக்கல், 592. [586.
 புரவலன், 300, 432, 473, 489,
 புரவி, 87, 126-8, 175, 319, 323,
 332, 493, 497, 508, 523, 652.
 புரவி முகும் வீதி, 541.
 புரி - கயிறு, 43, 347.
 புரிசை, 131, 273, 296, 483, 538.
 புரிசைக் கோயில், 481.
 புரிசைச் சுற்றம், 289.
 புரிஞாண், 279.
 புரிதல் - மிகுதல், விரும்புதல், 63,
 புரிதார், 30. [94, 227, 377, 484.
 புரிந்தனை, 322.
 புரிநாண், 312
 புரிநூல் மார்பன், 571.
 புரிநூலணிந்த மார்பு, 524.
 புரிநூன் மீக்கோள், 472.
 புரிபல இயைந்த கயிற்றில் வேழம்
 பிணித்திசினங்கு, 630.
 புரி முத்தாரம், 497.
 புரிமுறை நெகிழ்த்துக் காட்டல்,
 புரிவனையாயம், 94. [624.
 புரிவு-அன்பு, 101.
 புருவத்திற்கு இந்திரவில், 475.
 புருவத்திற்கு வில், 451.
 புருவம் நுதனெருங்குன்றல், 156.
 புருவம் புடை புடை பெயர, 612.
 புரை - உயர்பு, 434.
 புரைசை - யானைக்கழுத்திற் கட
 டும் கயிறு, 661.
 புரைதபு நண்பு, 761.

புரை பதம், 143.
 புரையின் - உச்சநட்சத்திரம், 128.
 புரையவை - உயர்ந்தோர் சபை,
 புரையாப் புலமை, 348. [647.
 புரையோர் - மேலோர், 342, 366..
 புரைவு - உயர்வு, 9.
 புரோசை, 257, 284.
 புல்களைந்த நிலம், 365.
 புல்பரந்து கிடந்த அதர், 189.
 புல்லகம், 220, 357.
 புல்லதர், 278, 512.
 புல்லல், 425.
 புல்லார் பாடி, 657.
 புல்லிடை, 320.
 புல்லிதழ், 536.
 புல்லுகை - புல்லுதல், 611.
 புல்லுட் பொதிதல், 323.
 புல்லுவயின், 478.
 புல்லுவனன், 477.
 புல்லென் கோலம், 244.
 புல்லென் யாக்கை, 518.
 புல்லென், 28, 200, 241, 245,
 295, 301, 426, 430, 448, 561,
 571, 589, 787, 789.
 புல்வாய்த் தொகுதி, 270.
 புல்வாயினத்திற் புலிபுகுதல், 189
 புலக்கமழ் புண், 213.
 புலங்களை நெருக்கி வென்றார்
 சித்த பரமேட்டிகள், 930.
 புலத்தல், 146, 451, 476.
 புலத்தின் வாழ்நர், 744.
 புலந்துறை போகிய பொய்யில்
 வாய்மொழி, 421.
 புலந்தோர் பரிந்த மாலை, 346.
 புலப்பு, 571.
 புலம், 334, 376.
 புலம்படை வாயில், 553.
 புலம்பிய பொய்கை, 29.
 புலம்பிற் தீரான், 634.
 புலம்பு - தனிமை, வருத்தம், 85,
 228, 432, 455, 553, 642, 681.
 புலம்பு கொண்மஞ்ஞை, 28.
 புலம்பு கொல்காலை, 29. [570.
 புலம்புதல், 244, 270, 495-6, 568,

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ககரம்

புலம்பு முத்து, 15.
 புலம்பு முந்துறுத்தல் மாலே, 619.
 புலம்புறுத்தல், 14, 248.
 புலமகளாளர், 751.
 புலமை, 334, 348.
 புலர்த்தல், 583.
 புலர்தல், 497.
 புலர்தலை காறும், 757.
 புலர்ந்த காலே, 300.
 புலவர், 127, 365, 375.
 புலவர் பன்னிய புகழ்ச்சி, 531.
 புலவி, 393, 868.
 புலவிகொள் திருதுதல், 61.
 புலவித் தண்டம், 61.
 புலவி நெஞ்சம், 611.
 புலவி நோக்கம், 156, 684.
 புலவியிற்கருகிய திருமுகம், 99.
 புலவியி னடுங்கல், 704.
 புலவி யுணர்த்தல், 293.
 புலவும் புலி, 311.
 புலவோர், 36, 83.
 புலால் நாற்றம், 304.
 புலி, 189, 294, 311.
 புலிக்காலமளி, 289.
 புலிக்காற் கட்டில், 609.
 புலித்தோல், 335.
 புலிப் போத்து, 294.
 புலிபோன்ற புணை, 435.
 புலிமுக மாடம், 412, 857.
 புலி முதலியவற்றிற்குஅஞ்சி மான்
 விளக்கொளியுள்ள விடத்தில்
 புலமகன், 77. [தூங்குதல், 264.
 புலையன், 75.
 புழகு, 447.
 புழற்காற்றாமரை, 151, 253.
 புழுக்கல் - பொங்கல், 143, 153,
 புழுக்கு, 356. [355, 452.
 புள் - நிமித்தம், பறவை, 310, 321,
 புள் வீச்சு, 305. [495, 727, 851.
 புள்ளடி ஒழுக்கம், 305.
 புள்ளம் - கொடுவான், 321.
 புள்ளிமான், 270.
 புள்ளியற் பாண்டில், 66.
 புள்ளிவிதிர்த்த மேனியர், 194.

புள்ளி வெம்பனி, 22.
 புள்ளினங் குடம்பை சேரல், 295.
 புள்ளினம் புகற்கரிதாகும் சோலை,
 புள்ளினற் குறி, 684. [291.
 புள்ளுணர் முதுமகன், 309.
 புள்ளுப் புலம்புறுத்தல், 14.
 புள்ளும்மாக்களும், 435.
 புள்ளும்மாவும், 82.
 புள்ளுமில்லா வெள்ளொளி யிருக்
 கை, 707. [தல், 305.
 புள்ளொலிகேட்டுச் சகுனம் பார்த்
 புள்ளொலிப் பொய்கை, 124, 409.
 புளகத் தண்டை, 215.
 புளகம் - கண்ணாடி, 207, 245,
 326, 333, 347, 549, 659.
 புளிருர், 304, 315, 416, 715, 726.
 புளியில வெந்த புழுக்கல், 355.
 புற்கானம், 320.
 புற்புலம், 923.
 புற்று, 328.
 புறக்காப்பமைத்தல், 639.
 புறக்குடை, 613, 629.
 புறக்கொடுத்தல், 210, 218.
 புறங்கடை, 496, 908.
 புறங்கரை, 181.
 புறங் கவவ, 613.
 புறங்கவின் கொண்ட அங்காடி,
 புறங் காணல், 338. [110.
 புறங்காப்ப, 656.
 புறங் காப்பினையர், 20.
 புறங்கையின் ஓட்டல், 826.
 புறச்சேரி, 204.
 புறஞ்சுற்று, 89.
 புறஞ்சொல், 63, 653.
 புறஞ் சொல்லாகிய கல், 63.
 புறத்துறை பல்லுயிர், 270.
 புறத்தேவெம்பி அகத்தே குளிர்ந்த
 புறத்தோர், 421, 499, 574. [நீர், 329.
 புறத்தோரறியாக் குறிப்பு, 576.
 புறத்தோரறியா மாயம், 410.
 புறநகர், 408, 516.
 புறநிலை வாழ்த்தல், 355.
 புறநீவுதல், 478.
 புறப்பட்டியங்குநர், 257.

புறப்படப் போக்கல், 406.
 புறப்படல், 184, 445.
 புறப்படுத்தல், 109, 309.
 புறப்பது வாரம், 799.
 புறப்பொருள், 536.
 புறம் - முதுகு, 180, 539.
 புறம்பணைச் சேரி, 542.
 புறம்பணி, 289.
 புறம்பு - முதுகு, 136.
 புறமணைப் பலகை, 333.
 புறமதில், 547.
 புறமதிற் சேரி, 197, 234.
 புறமொழி, 402.
 புறவடி, 467, 474.
 புறவடிக்கு ஆமையின் முதுகு, 467.
 புறவம் - புற, 872.
 புறவயின், 329.
 புறவாய்ப் பூண், 333.
 புறவிதழ், 535-6.
 புறவின் கூடு, 195.
 புறவின் சேவல், 276.
 புறவின் பெடை, 276.
 புறவினைம்பாற் சேவல், 195.
 புறவு - சிறுகாடு, சோலை, புற, 195,
 253, 262-3, 292, 466, 525,
 புறவு பரலை உண்ணுதல், 276. [745.
 புறவின் ஒலிக்குப் பஞ்சுரவோசை,
 525. [589.
 புன் கண், 197, 257, 503, 506,
 புன்கண் மாலை, 248, 568, 619.
 புன்கு, 73, 270.
 புன்சடை, 466, 852.
 புன்சொல் மாற்றம், 499.
 புன்சொற் கட்டுரை, 674.
 புன்சொற் கேட்ட பெரியோர்
 வாடல், 496.
 புன்சொற் படுகம், 742.
 புன்புலந்தழீஇய புகற்சி, 255.
 புன்புலம் - முல்லைநிலம், 745.
 புன்புலர் விடியல், 289.
 புன்புல வழவர், 745.
 புன்மை, 455.
 புன்மையிற் புலம்பல், 152.
 புன்மையோர், 521.

புன்றாளகம் : இலாவாண நகரத்
 திற்கும் மகதத்திற்கும் இடையே
 யுள்ள நாடு, 524.
 புன்னிரை சுருங்கா மண்டிலம், 787.
 புன்னை, 141, 254, 269, 555, 580.
 புன்னைக் கருங்கோடு, 138.
 புன்னைத் தாண்முதல், 570, 581.
 புன்னைத் தாது, 152, 554.
 புன்னைப் பொழில், 135, 543.
 புன்னையம் பள்ளி, 152.
 புன்னையம் பொதும்பர், 152.
 புன்னையிலணைத்த நாவாய், 138.
 புன்னையுங் கரும்பும் உடுத்தகானல்,
 புனத்தீ, 500. [141.
 புனம், 264, 452, 525.
 புனல் கொல் கரை, 28.
 புனல்வரைச் சோலை, 435.
 புனல் விழவு, 151, 173, 414.
 புனல் விளையாட்டு, 121.
 புனலகத்துதவும் போகக் கருவி,
 புனலகம், 511. [114.
 புனலக மூழ்கல், 166.
 புனலாட்டு, 67, 113, 131.
 புனலாடல், 179.
 புனலாடிச் செயிர்த்தல், 159.
 புனலாடு விழவு, 238.
 புனவளை, 315.
 புனற்கரை, 75.
 புனற்சுழி, 163, 390.
 புனற்சுழி யலைத்துப் பொருந்திய
 கொப்பூழ், 468.
 புனற் படப்பை, 813. [236.
 புனற்படு நெருப்பு - வடவைத்தீ,
 புனற்பாற் பட்டது, 133.
 புனற்றுறை, 153.
 புனனீத்தம், 524.
 புன்னெருங்க உடைந் துநிலையாற்றா
 உப்புச் சிறை, 664.
 புனிற்று, 492.
 புனிற்று நான், 16.
 புனை - புனல், 782.
 புனைஇ, 367, 834, 836.
 புனைஇயர், 120.
 புனைதல், 144, 535.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கககக

புனைந்தணிதல், 687.
 புனைநகர் வரைப்பு, 401.
 புனைநகர் வீதி, 643.
 புனைநலம், 200.
 புனைநறுஞ் சாந்தம், 583, 587.
 புனைபிடி யூர்தல், 402.
 புனைபூணகலம், 365.
 புனைமதிலோங்கிய போதன புரத்
 புனைமலர், 559. [திறை, 629.
 புனைமலர்ப் பிணையல், 473.
 புனைமாண் வையம், 573.
 புனைமுடி, 515.
 புனையிருங் குஞ்சி, 588.
 புனையிருங் கூந்தல், 548.
 புனையிழை, 73, 150, 426.
 புனைவகை மாடம், 600.
 புனைவளைத் தோளி, 684.
 புனைவனர், 134, 858.
 புனைவிரல் கூப்பல், 360.
 புனைவு, 175.
 பூக்கண் போழும்புள், 495.
 பூக்கமழ் குழலி, 830.
 பூக்கமழ் தார், 624.
 பூக்கவின் வேழம், 519.
 பூக்குழை மாதர், 523, 579.
 பூக்குறுதல், 453.
 பூக்கொண்டெறிதல், 77.
 பூக்கொய்தல், 453.
 பூங்கட் பாவை, 461.
 பூங்கண்ணி, 475.
 பூங்கவுள், 331.
 பூங்கழற் குருசில், 300, 546.
 பூங்கழன் மறவர், 409.
 பூங்கா, 548, 559.
 பூங்காந்தன், 465.
 பூங்காமம், 206.
 பூங்கானம், 451.
 பூங்கிழி, 160.
 பூங்குவளை, 142.
 பூங்குழல், 316.
 பூங்குழன் மாதர், 516.
 பூங்குழை, 55.
 பூங்குழை மகளிர், 61, 393, 463.
 பூங்குழை மடவோய், 489.

பூங்குழை மாதர், 135, 496, 556.
 பூங்கூந்தல், 526.
 பூங்கேணி, 580.
 பூங்கையனை, 62.
 பூங்கொடி, 199, 242, 337, 373,
 396, 486, 549, 931.
 பூங்கொடிக்கவரி, 456.
 பூங்கொடிகளை வேறுபட வுயர்த்து
 பூங்கொடிப் பாவை, 288. [தல், 645.
 பூங்கொடிப் பொற்கலம், 504.
 பூங் கொண்டை, 141.
 பூங்கொம்பர், 474.
 பூங்கொம்பர்ப் பந்தர், 73.
 பூங்கொம்பு, 198, 451.
 பூங்கோதை, 141, 193, 924.
 பூச்செய்கோலம், 125.
 பூசல் - பேரொலி, 77, 191, 197-8,
 291, 304, 309, 496, 632, 725.
 பூசல் வினைஞர், 330.
 பூசலும் அழலும், 240.
 பூசலும் புலம்பலும், 228.
 பூசற் கிளவி, 53.
 பூசனை, 370.
 பூசனைக் களரி, 902.
 பூசனை வழக்கு, 647.
 பூசுபுலரா யாக்கை, 405.
 பூசைக்குரிய பாத்திரங்கள், 466.
 பூஞ்சாரல், 225.
 பூஞ்சுமடு, 374.
 பூஞ்சேக்கை, 21, 393.
 பூஞ்சோலை, 454.
 பூட்டு முதல், 554.
 பூட்டுறு பகழி, 85.
 பூண், 333, 497, 681, 684.
 பூண்சேர் மார்வன், 190.
 பூண்டாங்கு அகலம், 898.
 பூண்டார் மார்பு, 432.
 பூண் நீவுதல், 25.
 பூண்வடுப் பொறிப்பப் புல்லுதல்,
 பூணகலம், 214. [478.
 பூணாகம், 477.
 பூணி, 271, 409. [வையம், 407.
 பூணியின்றியும் பொறியினியங்கும்
 பூணேற்றகன்ற அகலம், 661.

பூத்தகைச் செப்பு, 550.
 பூத்த கொம்பு, 479.
 பூத்தின் யாக்கை, 17.
 பூத்தூர் நிலை, 172.
 பூத்தாவியேத்துதல், 412.
 பூத்தோய் மாடம், 857.
 பூத்தத்துருவு, 383.
 பூதம், 931.
 பூதி: உருமண்ணுவாவின் புதல்
 வன், 911, 922; விபூதி, 79.
 பூந்தட்டம், 779.
 பூந்தண் கானம், 601.
 பூந்தண் சாந்தம், 588.
 பூந்தண் சாரல், 449.
 பூந்தண் சிகழிகை, 352.
 பூந்தவிசு, 327.
 பூந்தாது, 832.
 பூந்தாதொழுக்கம், 475.
 பூந்தாமம், 337, 475.
 பூந்தார், 463.
 பூந்தார்ப் புரவலன், 330.
 பூந்தார் மார்பு, 408, 586, 639.
 பூந்தா ரகலம், 402.
 பூந்தாரண்ணல், 598.
 பூந்தாரணிந்த வெண்குடை, 172.
 பூந்தானை, 387.
 பூந்திரைக்கு அலை, 368.
 பூந்திரை மண்டபம், 176.
 பூந்துகில், 46, 167, 178, 193,
 199, 368, 378-9, 523, 575.
 பூந்துகிற் கச்சை, 127.
 பூந்துகிற்றானை, 61, 925.
 பூந்துடுப்பு, 468.
 பூந்துறை, 124, 158, 409.
 பூந்தொடி, 156.
 பூநகர், 133, 448.
 பூநறுந்தேறல், 60.
 பூநிரந்த வீதி, 382.
 பூநுதல், 469.
 பூநுதற்பாவை, 249.
 பூப்பலி, 129.
 பூப்புரிமாடம், 381.
 பூப்புரிமுற்றம், 644.
 பூப்புரிவீதி, 863.

பூப்புரை நெடுங்கண், 704.
 பூப்புறம், 310.
 பூப்பெய்செப்பு, 117.
 பூப்பெரும் பந்தர், 198.
 பூப்போது, 130.
 பூம்பட்டு, 361.
 பூம்படம், 172, 602.
 பூம்பத்தி, 173, 347-8.
 பூம்பந்தர், 345, 353, 447, 773.
 பூம்பந்து - நீர்வீசு கருவிகளுள்
 ஒன்று, 181, 576.
 பூம்பள்ளி, 239, 293.
 பூம்பாலிகை, 383.
 பூம்பாவை, 503.
 பூம்பிணையல், 181.
 பூம்புறம், 334, 472, 780.
 பூம்புறவு, 262.
 பூம்புனல், 166.
 பூம்புனன் மடந்தை, 148.
 பூம்பொக்கரணி, 286.
 பூம்பொதும்பு, 13.
 பூம்பொய்கை, 581.
 பூம்பொழில், 310, 320.
 பூம்பொறிப் பெடை, 293.
 பூம்பொறி வளையம், 160.
 பூம்போது, 287, 393.
 பூமகள், 343.
 பூமரக்கா, 471.
 பூமலர், 123, 367.
 பூமலர்க் கோதை, 289.
 பூமலர் பொதுளிய சோலை, 435.
 பூமலி சேக்கை, 85.
 பூமலி பெருந்துறை, 190.
 பூமலைக் கடை, 11. [289.
 பூமாலையையும் பாரமாக நினைத்தல்,
 பூமி சுவர்க்கம் புறப்பட்டாங்கு, 171.
 பூமிசை யாயினும் மிதியாக்கால்,
 பூமென்சேக்கை, 73. [176.
 பூரண கலசம், 8.
 பூரண குண்டலம், 730.
 பூரண குண்டலன்: ஆருணி
 யரசனுடைய அமைச்சன்; உத
 யண்ணோடு போர் செய்தற்கு
 அவன் புறப்பட்டபோது நிமித்

அரும்பத. முதலியவற்றின் அகராதி. கககங்

தம் நன்றாக இல்லாமையால்,
அவனுக்குப் புத்தி கூறியவன்,
பூரண நோக்கு, 536. [724.
பூரணப் படிமை, 383.
பூரணப் பெருங்கடை, 337.
பூரண பொற்குடம், 354.
பூரணம், 388. [அடி, 507.
பூவடர் மிதிப்பினும் வருந்தும்
பூவணிதல், 453, 583.
பூவணை, 30.
பூவளங்கவினிய பொழில், 403.
பூவளங்குன்ற வயல், 132.
பூவிதழ்ச் சோலை, 518.
பூவிருங் கூந்தல், 430.
பூவினுட் பிறந்த புனையிழை, 150.
பூவினுட் பொலிந்த தாமரை, 378.
பூவீழ் கொடியிற் பொலிவிலது,
பூவீற்றிருந்த திருமகள், 364.[603.
பூவும் புகையும், 43.
பூவை, 41, 326, 466, 550.
பூவொடு பொற்சுணங்கமூம், 131.
பூழி, 19.
பூழி படுத்த சாதனை, 216.
பூழியுட் புரளல், 226.
பூனை, 195, 310.
பூனை மெல்லணை, 156.
பூபெட்கும்பொழுது, 128.
பெட்ட - விரும்பிய, 153.
பெட்டது, 66.
பெட்டவை, 139.
பெட்டனன், 125.
பெட்டனை, 83.
பெட்டாங்கு, 227, 415, 424.
பெடை, 145, 276, 290, 293,
435, 466, 505, 526.
பெண்டிர், 61, 351, 356.
பெண்டிர் தம் கணவரோடு உட
னிறத்தல், 740.
பெண்டிரே பெரும்பொருள், 123.
பெண்டுணை, 39, 55.
பெண்ணருங்கலம், 773.
பெண்ணியல்பு, 490.
பெண்ணிலி - பெண்டன்மையில்
லாதவன், 59.

பெண்ணீர்மைக்கியல் பிழையே,
பெண்ணுலகு, 180. [850.
பெண்ணுறை யுலகம், 606.
பெண்ணேருருவம், 231.
பெண்ணை, 212.
பெண்ணைக் கனி, 212.
பெண்ணைத் திங்குலை வீரர் தலைக்கு,
பெண்ணை யமுதம், 350. [213.
பெண்ணையீர்ந்தோடு, 473.
பெண்ணொளி, 362.
பெண்பால், 51.
பெண்பாலுக்கு ஐயம் நிகழ்தல்,
பெண்பாற்சுவடு, 304. [558.
பெண்பாற்குழ்ச்சியிற் பிழைப்புப்
பெண்பாற் பேராணி, 703.[பல, 608.
பெண்மதி, 156.
பெண்மை, 40, 361, 796.
பெண்மையின் மயங்கல், 145.
பெண்யானை மதம்படுதல், 5.
பெண் விளக்கு, 496.
பெதும்பை, 37.
பெதும்பை மகளிர், 165, 392
பெய்வனைத் தோளி, 310.
பெய்வோர் - வழங்குவோர், 133.
பெயர் - புகழ், பொருள், 55, 314,
பெயர்க்கரும் பேரியாழ், 284.[592.
பெயர் கூவல், 38.
பெயர் கொளீஇ, 906.
பெயர்ச்சி, 318.
பெயர்த்தணிதல், 478.
பெயர்த்தந்து, 762
பெயர்த்தல், 232. [298.
பெயர்த்தற் பொருட்டா விடுபடை,
பெயர்த்தனம் தருதல், 237.
பெயர்த்தும் - மீட்டும், 458, 727.
பெயர் தெரிவின்மை, 510.
பெயர்நிலை பெறீஇய பெற்றி, 911.
பெயர்ப்பாளன், 589.
பெயர் பொறித்தல், 539.
பெயர் முதல், 439, 911.
பெயர்முறை, 36.
பெயர் வரிவாசனை, 30.
பெயராக்கழல், 886.
பெயல் உறழக் கணை சிதறல், 731.

பெயலிடைப் பிறழும்பின், 393.
 பெரியோர், 496, 511, 522. [205.
 பெரியோர்க்குதவிய சிறு நன்று,
 பெரியோர் சொல் பிறழா, 771.
 பெரியோர் நடாவும் நெறி, 348.
 பெரியோர்ப் பிழைத்தல், 59.
 பெரியோர் புகலல், 413.
 பெரியோர்முன் கையுறையோடு
 செல்லுதல், 456, 530.
 பெரியோருரைத்த தானம், 166.
 பெரியோள், 684.
 பெருக்கத்தானை, 363.
 பெருக்கல், 101.
 பெருங்கட் பேதையர், 223.
 பெருங்கடல் உவாவுற்றாஅங்கு, 197.
 பெருங்கடி, 262.
 பெருங்கடிச் சிறப்பு, 798.
 பெருங்கடி மூதூர், 171.
 பெருங்கடியாளர், 536.
 பெருங்கடைத் தோரணம், 337.
 பெருங்கண், 592.
 பெருங்கண் ஞாலம், 487.
 பெருங்கண்பில்கல், 490.
 பெருங்கண் வீதி, 909.
 பெருங்கணம், 320.
 பெருங்கணி, 342, 685, 687, 910.
 பெருங்கணிச் சங்கம், 365.
 பெருங்கதையைக்கண்டு எழுதுவித்
 தவர், 738. [406.
 பெருங்கலக் கைவினைப் பேறு,
 பெருங்கல நிதியம், 486.
 பெருங்கலம், 225, 269, 297,
 312-3, 316, 340, 349, 905, 916.
 பெருங் கலியாவம், 167.
 பெருங்கலியாவணம், 60.
 பெருங்கலை, 341.
 பெருங்கவின், 295.
 பெருங்களிற் றெருத்தல், 200.
 பெருங்களிற் றடக்கிய யாழ், 67.
 பெருங்காயம், 635.
 பெருங்காற் புன்னை, 133.
 பெருங் கிளை, 325, 341, 429.
 பெருங்குடி, 488.
 பெருங்குடி மகளிர், 180.

பெருங்குடி யாக்கம், 700.
 பெருங்குடி வாணிகர், 180.
 பெருங்குயம், 799.
 பெருங் குலப் பிறப்பு, 457.
 பெருங்குலம் தாங்குதல், 499.
 பெருங்குலைப் பழன், 268.
 பெருங்கை யானை, 909.
 பெருங் கொடி, 347.
 பெருங்கோட் டீர்தி, 118.
 பெருங்கோ நங்கை, 136.
 பெருங்கோயில், 425, 430 - 31
 பெருங்கோயின் முற்றம், 908.
 பெருஞ் சாற்றுறுதல், 553.
 பெருஞ் சிறப்பருளல், 905
 பெருஞ் சிறப்பியற்றல், 169.
 பெருஞ் சிறப்பு, 381, 384.
 பெருஞ்சிறைப் பள்ளி, 340.
 பெருஞ்சின மன்னர், 170.
 பெருஞ்சின வீரர், 524
 பெருஞ்சூற் பெண்டிர், 193.
 பெருஞ் செண்பகம், 265.
 பெருஞ்சோற்றமலை, 355.
 பெருத்திறல் வேந்தன், 339.
 பெருந்தகு படிவம், 466.
 பெருந்தகை, 205, 322, 484, 5
 பெருந்தகைக் கவரி, 63. [5
 பெருந்தகைக் கற்பு, 934.
 பெருந்தகை மகள், 27.
 பெருந்தகையண்ணல், 206, 576
 பெருந்தகையாளர், 432.
 பெருந்தகையாளர், 30.
 பெருந்தகை வேந்தன், 528.
 பெருந்தகை வேள்வி, 537.
 பெருந்தடங் கண்ணி, 613.
 பெருந்தண் பிண்டி, 467.
 பெருந்தண் பொய்கை, 543.
 பெருந்தண்மலர், 471, 581.
 பெருந்தணலர், 385.
 பெருந்தணறு நீர், 685.
 பெருந்தவம், 404, 442.
 பெருந்திசை, 178, 187.
 பெருந்திசை நான்கு, 349.
 பெருந்திணை மகளிர், 180.
 பெருந்திறல் யுகி, 339.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கககரு

பெருந்திறன் மன்னன், 204.
 பெருந்திறைச் செல்வம், 741.
 பெருந்தினை, 266.
 பெருந்தினைப் பிறங்கல், 268.
 பெருந்துறை, 148, 169, 190.
 பெருந்தெரு, 790.
 பெருந்தேவி, 35, 74, 268, 297,
 364, 426, 432, 485, 501, 564.
 பெருந்தேன் தொடையல், 268.
 பெருந்தோள், 99, 573.
 பெருந்தோளோச்சல், 104.
 பெருநகர், 362, 382, 561.
 பெருநகர் வரைப்பு, 222.
 பெருநகைக் கிளவி, 55.
 பெருநல்கூர்ந்த அகலம், 64.
 பெரு நலத்தான், 317.
 பெருநல வனப்பு, 339.
 பெருநாள், 343.
 பெருநிலங்காவல, 432.
 பெருநில மன்னர், 363, 399.
 பெருநில மன்னவன், 383.
 பெருநிலை நிதியம், 169.
 பெருநுகம், 535.
 பெருநெறி, 433.
 பெரும்பகல், 328.
 பெரும்படை, 509, 646, 648.
 பெரும்படைக் காவல், 522.
 பெரும்படைக் கொற்றம், 537.
 பெரும்படைச் சேரி, 534.
 பெரும்படைத்தானை, 518.
 பெரும்பணைக் கொட்டில், 342.
 பெரும்பதி, 423.
 பெரும்பயம், 458.
 பெரும்பரிசாரம், 638.
 பெரும்பழி, 64.
 பெரும்புகழ், 297, 501.
 பெரும்புடைக் கச்சை, 302.
 பெரும்புணை, 488, 668, [பினர், 658].
 பெரும்புறத்திட்ட கருங்கச்சீர்ப்
 பெரும்புறற் கங்கை, 515.
 பெரும்பூட் புதல்வர், 92.
 பெரும்பூட் பூணி, 271.
 பெரும் பெயர், 26.
 பெரும் பெயர்க் கிளவி, 314.

பெரும் பெயர்த் தேவி, 782.
 பெரும் பெயர் முனிவன், 439.
 பெரும் பெயர் மூதூர், 334.
 பெரும் பெயர் விளக்கம், 235.
 பெரும் பெற்று, 49.
 பெரும்பேதுறுதல், 511.
 பெரும் பொதித்தேன், 350.
 பெரும் பொருள், 123, 297, 340,
 பெரும் பொறி, 334-5. [420].
 பெரும்பொறிப் பேழை, 151.
 பெரும் பொறி வண்டு, 456.
 பெரும்பொறி வையம், 549.
 பெரும, 479.
 பெருமகட் கொள்ளும் வேட்கை,
 பெருமகள், 562. [406].
 பெருமகன், 86, 89, 189, 227,
 278, 305, 317, 335 - 6, 339,
 350, 353, 372, 378, 379, 381,
 391, 394, 397, 412, 415, 419,
 426, 430, 437-8, 459, 472,
 476, 480, 487, 490, 498, 578,
 590, 593, 642, 646, 682, 685,
 699, 771, 873.
 பெருமண் வேந்தன், 599.
 பெருமத யானை, 271.
 பெருமதர் மழைக்கண், 24, 220,
 பெருமலர்ச் சீறடி, 297. [876].
 பெருமலை 34, 336.
 பெருமலை யுலகம் பேணும் அவா,
 பெருமறை, 83, 250. [877].
 பெருமான் - கணவன், தலைவன்,
 170, 173, 204, 315, 339, 427,
 487, 488, 490, 564.
 பெருமீக் கூற்றம், 713.
 பெருமுதல், 800.
 பெருமுது கிளவி, 599.
 பெருமுது குரவன், 513, 515.
 பெருமுது தந்தை, 312.
 பெருமுது தலைமை, 790.
 பெருமுது தேவி, 319.
 பெருமுதாட்டி, 228, 239.
 பெரு மூதாளர், 37, 325, 678
 பெருமை, 40.
 பெருமையும் பீடும், 567.

பெருமொழி யாளன், 595.
 பெரு வரம்பாகிய செல்வ, 892.
 பெருவரையகலம், 64.
 பெருவரை யடுக்கம், 512.
 பெருவலி வேழம், 630.
 பெருவழி, 260, 528.
 பெருவளம், 515.
 பெருவிதுப்பு, 898.
 பெருவிரல், 319.
 பெரு விருந்தாளர், 491.
 பெருவிலைப் பண்டம், 634.
 பெருவிறல் - அரசன், 15, 684,
 பெருவிறல் வேந்தன், 130. [714.
 பெருவிறற் பொலிவே, 74.
 பெருவிறற் ரோழன், 433.
 பெருவினை விச்சை, 933.
 பெருவெண் கோயில், 137.
 பெருவெண் சீப்பு, 43.
 பெருவேள் மறைந்து புனலாடல்,
 பெலிக் கொடை, 872. [173.
 பெற்றநாளினும் கற்றநாள் வயிற்
 கலி சிறந்து, 92.
 பெற்றநாளினும் மக்களைக் கற்ற
 நாளில் உவத்தல், 92.
 பெற்ற பயன், 596.
 பெற்றி, 426, 453, 477, 778.
 பெற்றித்து, 96.
 பெற்றியிற் பிழைத்தல், 488.
 பெற்று - பெருக்கம், 49.
 பெறலருங் கலம், 305.
 பெறலருந் தானம், 166.
 பெறலரும் பெருங்கிளை, 341.
 பெறலரும் பெருந்தவம், 442.
 பெறலரும் பேதாய், 496.
 பெறலரும் பேரியாழ், 440.
 பெறலருமகள்-வாசவதத்தை, 243.
 பெறற்கரு தும்பி, 664.
 பெறற்கரும் பெரும் பண்பு, 491.
 பெறற் கரும்பேதை, 388.
 பெறற்கரு விச்சை, 522.
 பெருஅ, 503.
 பெருஅர், 332, 372.
 பெநீஇ, 343, 371, 380.
 பெநீஇய, 378.

பெநீஇயர், 562.
 பெநீஇர், 560.
 பெறுதற்கரிய பெருமகன், 578.
 பெறு பயம், 511. [துகில், 634.
 பெறுவிலை பிழையா வெண்பூந்
 பே எயுருவம் எழுதிய மண்டபம்,
 பேடாய், 525. [403
 பேடை, 13, 195, 290, 543, 554.
 பேணாதவர், 432.
 பேணாது வழங்கல், 169.
 பேணுமை, 511.
 பேணர், 326, 710.
 பேணுவனர், 239.
 பேதாய், 26, 496.
 பேதை, 388, 512.
 பேதைப் பெரும்பிணை, 470.
 பேதை மகளிர், 394.
 பேதை மஞ்ஞை, 550.
 பேதை மன்னன், 47.
 பேதை மாந்தர், 499.
 பேதையர், 37, 377.
 பேய்த்தேர், 276.
 பேய் பிடித்தாடுவோரின்பின் பறை
 யடித்துச் செல்லல், 104.
 பேயும் உட்குந்தானம், 216.
 பேயேறல், 104.
 பேர் எண்ணப்படல், 364.
 பேர்த்து, 6.
 பேர்தல், 155, 491.
 பேர்யாழ், 257, 284.
 பேர்யாறு, 78, 271.
 பேரணி, 316, 367, 503, 584.
 பேரணிகலங்கள், 379.
 பேரத்தாணி, 597, 869.
 பேரமர் ஞாட்பு, 312.
 பேரரண், 420.
 பேரவா, 378.
 பேரழல், 310, 495.
 பேரறம், 388.
 பேரறிவு, 487.
 பேரறை, 601.
 பேரன்பு, 287.
 பேராக் கழற்கால், 568, 880.
 பேராக் காதல், 169.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கககள

பேராப் பல்படை, 336.
 பேராமறவர், 322.
 பேராமடுத்த பெருங்கடல், 228.
 பேரிசை யண்ணல், 605.
 பேரிசை யாண்மை, 23.
 பேரியல் வையம், 10. [353, 897.
 பேரியலாளர் - பெருங்கணிகள்,
 பேரியாழ், 67, 251, 278, 440,
 பேரியாறு, 534-5. [620, 752, 913.
 பேரிலவங்கம், 635
 பேரிள மகளிர், 857.
 பேருடை மாதர், 564.
 பேருநர்ப்பெரு அப்பெரியோர், 168.
 பேரும் பெற்றியும் தேர்தல், 36.
 பேருமுள்ளம், 156.
 பேரெழுத்தோலை, 98.
 பேரொளி, 235.
 பேரொளிப் பவழம், 469.
 பேழ் வாய், 327
 பேழ்வாய்க் கொக்கு, 271.
 பேழை, 8, 66, 117, 120, 124,
 199, 326, 344, 460, 686.
 பேற்றங் கற்பு, 462.
 பேறு, 128.
 பை - படம், 473, 568, 572.
 பைங்கண், 331.
 பைங்கண் வேழம், 208, 323, 463.
 பைங்கண்ணெருமை, 253.
 பைங்கதிர்ச் செல்வன், 385.
 பைங்கதிர் மதி, 370, 606.
 பைங்கழல், 547, 658.
 பைங்கழனோன்றான், 739.
 பைங்கறிப் பழம், 269.
 பைங்காசரவம், 165.
 பைங்காயமிழ்தம், 277.
 பைங்கிளி, 26, 453.
 பைங்கிளிக் கூடு, 118.
 பைங்குலைத் தாறு, 350.
 பைங்குழை, 262.
 பைங்குழைப் பிரசம், 276.
 பைங்குழை மகளிர், 303.
 பைங்கூதாளம், 446.
 பைங்கூற் பாதிரி, 181.
 பைங்கேழ்ச் சாந்து, 173.

பைங்கேழ்த் தாமம், 473.
 பைங்கொடி நெருஞ்சி, 368
 பைங்கொடி முல்லை, 461, 614.
 பைசொரிந்தன்ன நகில், 194.
 பைசொரி பவழம், 283.
 பைதல் - துன்பம், 21, 75, 137,
 பைதன் மாலை, 25. [563.
 பைதனெஞ்சம், 21.
 பைந்தலை, 211, 663.
 பைந்தலை நாகர், 538.
 பைந்தளி, 213
 பைந்தளிர், 453.
 பைந்தளிர்க்கொடி, 455. [895.
 பைந்தளிர்க் கோதை, 400, 589,
 பைந்தளிர் பொதுளிய கா, 221.
 பைந்தளிர்க்கு - வெற்றிலை அடு
 பைந்தாட் குருகு, 162. [க்கு, 610.
 பைந்தாட் புனம், 264.
 பைந்தாது, 475, 538.
 பைந்தார்க் கருங்கழல், 629.
 பைந்தார்த் தந்தை, 24.
 பைந்தார் முல்லை, 566.
 பைந்தார் வெண்குடை, 516.
 பைந்தாரோன், 388.
 பைந்து - பந்து, 575.
 பைந்துகில், 532, 546.
 பைந்துணர்த் தொடையல், 830.
 பைந்தொடி, 120, 123, 136, 290,
 360, 426, 548.
 பைந்தொடிக் கோமான், 138, 582.
 பைந்தொடிச் சுற்றம், 7, 84.
 பைந்தொடித் தோளி, 70.
 பைந்தொடிப் பணைத்தோள், 248.
 பைந்தொடிப் பாவை, 219, 427,
 689.
 பைந்தொடி மகளிர், 16, 224, 553.
 பைந்தொடி மாதர், 57, 155, 417.
 பைந்தொடி முன்கை, 926.
 பைந்தொடி யாரிவை, 524.
 பைந்தொடியாயம், 66, 72.
 பைந்தோடு, 105, 613.
 பைந்நிணக் கொழுங்குடர், 273.
 பைந்நிணம், 214.
 பைந்நிற மஞ்சள், 550.

பைம்பூட் புதல்வன், 441.
 பைம்பூண், 44.
 பைம்பொற் கவறு, 326.
 பைம்பொற் கிண்கிணி, 256, 358.
 பைம்பொற் பத்திரம், 549.
 பைம்பொற் புளகம், 610.
 பைம்பொற் றிலகம், 686.
 பைம்பொன், 383.
 பைம்பொன் மாலை, 367.
 பைம்பொன் விளக்கு, 367.
 பைம்பொனூர்தி, 691.
 பைய, 290, 427, 470.
 பையகம், 527.
 பையரவு, 210, 225.
 பையாத்தல், 224, 227, 458, 570.
 பையினுள்ளறை, 635.
 பையுட் செல்வம், 241.
 பையுள், 205, 220, 243, 351, 433,
 பையுள் அரவம், 162. [559.
 பையுளாக்கை, 51.
 பையென் சாயல், 121.
 பையென, 40, 229, 352, 438,
 525, 572-3, 589, 612, 616-7,
 755, 779, 783, 926, 934.
 பைவிரி நாகம், 323.
 போக்கமுடையவை பொருந்தக்
 பொக்கரணி, 286. [கூறல், 638.
 பொங்கணை, 609.
 பொங்கமர் அழுவம், 662.
 பொங்கல் - துள்ளுதல், 109.
 பொங்கழல், 311.
 பொங்கழற் பாவை, 504.
 பொங்கிளமுலை, 165, 555.
 பொங்கிள முலையர், 224.
 பொங்கு குலைப்பயறு, 262.
 பொங்கு சினநாகம், 387.
 பொங்குதிரை ஞாலம், 173.
 பொங்குநீர்ப் பொய்கை, 193.
 பொங்குதூற் படாகை, 731.
 பொங்கு புகழ், 210.
 பொங்கு புகை, 320.
 பொங்கு புனல் விழவணி, 238.
 பொங்குபுனற் புண்ணியம், 167.
 பொங்குபுனற் பூந்துறை, 158.

பொங்கு பூந்தவிசு, 327.
 பொங்கு மயிர்க்கவரி, 740.
 பொங்கு மயிர்த்தவிசு, 367.
 பொங்குமயிர்ப் புரவி, 87, 126,
 246, 659, 931.
 பொங்குமயிர் மான்தேர், 630.
 பொங்கு மலர்க்கோதாய், 173.
 பொங்கு மலர்த்தவிசு, 176.
 பொங்கு மலர்த்தார், 338, 515.
 பொங்கு மழை, 526.
 பொங்கெரி, 234, 266.
 பொங்கொளி மண்டிலம், 439.
 பொச்சாப்பு, - சோர்வு, பொல்
 லாங்கு, 90, 401, 495-6, 807.
 பொடி, 174.
 பொடித்தல், 220.
 பொடித்துகள், 74.
 பொடி திமிர்ந்த மார்பு, 636.
 பொத்தகக் கட்டு, 79.
 பொத்தகக் கைவினை, 383.
 பொத்தகம், 31.
 பொத்தகை யாலை, 931.
 பொத்தல் - மறைத்தல், மூட்டல்,
 187, 264, 309, 514, 618.
 பொத்திலொளித்த வெம்படை,
 பொத்து, 306. [188.
 பொதி, 56, 330.
 பொதிக் கண்ணிருஅல், 265.
 பொதிதல், 248, 323.
 பொதி போது, 60, 152.
 பொதியவிழ்தல், 156.
 பொதியவிழ்ந்த பாலை, 543.
 பொதியவிழ் பூமரம், 267.
 பொதியவிழ் முட்டை, 280.
 பொதியவிழரு நெல், 268.
 பொதியறை, 486.
 பொதியில், 332, 526, 903.
 பொதியிற் சந்தனம், 332, 367.
 பொதியிற் சோலை, 552.
 பொதியிற் பிரம்பு, 89.
 பொதும்பர், 152, 279, 302, 579.
 பொதும்பு, 13, 306, 580.
 பொதுவந்தொன்றல், 360.
 பொதுளல், 221, 267, 435, 587.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கககக.

- பொம்மல், 307, 358, 488.
 பொம்மல் வெம்முலை, 906.
 பொம்மென் முலை, 390, 419.
 பொம்மென, 236, 249, 329, 933.
 பொய்க்களிறு, 807.
 பொய்க்கூட்டம், 605.
 பொய்கை, 111, 193, 248, 291-2, 295, 300, 306, 320-21, 377, 409, 427, 475, 495, 503, 531, 534, 543, 582-3, 587, 596.
 பொய்கைக் கரை, 38.
 பொய்கைக் குட்டம், 136.
 பொய்கைத் தாமரைப்பூவின் உறையும் திருமகள், 907.
 பொய்கைப் பூந்துறை, 124.
 பொய்கையில் தாமரை தனியே நிற்தல், 321. [877.
 பொய்கையிற் பூ கருப்பமுதிர்விற்கு, பொய்கையுள் நீர் குடைதல், 573.
 பொய்கை விளையாட்டு, 133.
 பொய்ச் சொல், 521.
 பொய்த்தல், 302.
 பொய்தன் மகளிர், 67.
 பொய்நிலச் சுருங்கை, 486.
 பொய்நிலம், 317, 421, 481, 485, பொய்நொடி, 18. [512.
 பொய்ப்பது, 521.
 பொய்ப்பேய், 411.
 பொய்ப்பேயேறல், 104.
 பொய்ப் பொருள், 229.
 பொய்ப்பொருளைப் பொருந்தக் பொய்ம்மருங்கு, 314. [கூறல், 794.
 பொய்ம்மொழி, 317.
 பொய்ம்மொழி பொத்தல், 514.
 பொய்யாது, 739.
 பொய்யா மாரித்து, 745.
 பொய்யா வாய்ப்புள், 695.
 பொய்யில், 12.
 பொய்யில் வாய்மொழி, 421.
 பொய்யுண்ணுமேழையம், 146.
 பொய்யுரை, 251.
 பொய்யொடு மிடைந்த சொல், 56.
 பொய்வகைப் பூ, 610. [293.
 பொய்வகை புணர்த்த புணர்ப்பு,
- பொரி பெய்தல், 358.
 பொரிஇ, 382. [458.
 பொரு - ஒப்பு, 324, 379, 397, பொருக்கென, 207, 424, 485, 505, 565, 573, 588, 617, 624, 684, 788, 874, 876.
 பொருகயல், 469.
 பொரு கழற்கால், 661.
 பொருங்கயல், 503.
 பொருசிறை வண்டினம், 462.
 பொருட் குறைவு, 564.
 பொருட் சொல், 365.
 பொருடெரி சூழ்ச்சி, 739.
 பொருண்மொழி, 209.
 பொருணசைக் கடுஞ்சொல், 56.
 பொருணூல், 36.
 பொருத்த பின்ருதல், 83.
 பொருத்தமுடைத்து, 707.
 பொருந்தக் கூறல், 297.
 பொருந்தருவியனகர், 522.
 பொருந்தல் செல்லாது, 233.
 பொருந்தா மன்னர் - பகைவர், 909.
 பொருந்தா மன்னரைப் புறக்கொடை கண்ட அயோத்தி அரசன், 629.
 பொருந்துகதவொற்றி, 239.
 பொருந்து மொழி, 355.
 பொருபடை, 228, 296, 324.
 பொருபடைக்குதவும் புரவி, 655.
 பொருபடை தொகுத்தல், 649.
 பொருபடை யண்ணல், 301.
 பொருபடையாளர், 320.
 பொருபடை வேந்தன், 778.
 பொரும்புனல் நீத்தம், 523.
 பொருமாணாக்கம், 691.
 பொருமுரப் படை, 663.
 பொருமுர ணண்ணல், 402, 581, பொருவலித் தடக்கை, 287. [699.
 பொருவில், 296.
 பொருவில் கோலம், 562.
 பொருவினைப் படாகை, 691.
 பொருவினொழிகை, 90.
 பொருவேல் முற்றம், 94.
 பொருவேள் - மன்மதன், 173.

பொருள் - காரியம், தருமம், 36,
55, 197, 205, 251, 320, 406,
432, 483-4, 489, 500, 502,
511, 591, 641, 701, 776, 873,
பொருள்புரி நூல், 1. [907.
பொருள்புரி யமைச்சர், 541, 606.
பொருள்வயிற் பிரிந்த கணவரைவர
வேற்கும் மாதர், 260. [லன், 261.
பொருள்வயிற் பிரிந்துவந்த காத
பொருளும் போகமும் புகழும், 404.
பொருளுறை, 905.
பொருளொடு புணர்ந்த நாள், 907.
பொருளொடு புணராப் பொய்ம்
மொழி, 294.
பொருளொடும் புணர்த்தமை, 402.
பொல்லாக் குறும்பு, 295.
பொல்லாது, 591.
பொலங்கலத் தேந்திய தேறல், 463.
பொலங்கல மடவோய், 251.
பொலங்கல மணிப்பூண், 146.
பொலங்கல வெறுக்கை, 261.
பொலந்தொடி மகளிர், 561.
பொலப் பூங்குடம், 240.
பொலம்புள் - சிரல், 746.
பொலன் வள்ளம், 60.
பொலிகெனும் கிளவியேபெருந்தி
றையாக, 909.
பொலிகெனும் மார்தர், 908.
பொலிந்த திரு, 125.
பொலிந்திலங்கல், 586.
பொலிமை, 388.
பொலிவின்றாதல், 244.
பொலிவு, 238, 329, 388, 396, 412,
445, 465-6, 538, 561, 659, 916.
பொழி மணித் திண்ணை, 235.
பொழி மதயானை, 440.
பொழியமை மணித் தூண், 250.
பொழில் - சோலை, பூமி, 16, 29,
314, 358, 363.
பொழிலகம், 315, 466.
பொழிற்கா, 123.
பொழிற் சோலை, 451, 902.
பொழுதியல், 128.
பொழுதிற் சேர்தல், 483.

பொழுதுமறை - மாலை, 410.
பொழுதொடு நினைதல், 884.
பொழுதொடு விரிந்த தாமரை, 475.
பொள்ளல், 275.
பொள்ளென, 104, 153, 589, 700.
பொற் கச்சை, 387.
பொற் கச்சையர், 130.
பொற் கட்டில், 386.
பொற் கடிப்பு, 584, 909, 914.
பொற் கயிறு, 348.
பொற்கரண்டம், 326.
பொற் கலசம், 117.
பொற் கலத்தில் உண்ணுதல், 369.
பொற்கலம், 319, 461, 504, 851.
பொற்கவறு, 122.
பொற் கழல், 515.
பொற்கழற் சேவடி, 699.
பொற்கால், 46.
பொற்கிடுகு, 39.
பொற் கிண்கிணி, 52, 102, 130,
138, 352, 358, 462, 507, 547.
பொற்குடம், 250, 338, 354.
பொற் குழை, 231, 503.
பொற்குறு சுண்ணம், 175.
பொற்கொட்டை, 523.
பொற்கொடி - ஓரணி, 686.
பொற்கொடி இழை, 368.
பொற்கொடி மருங்குல், 207.
பொற்கொடியென்னும் அணி தருப்
பையாக நீருகுத்தல், 705.
பொற் கோட்டம்பலம், 100.
பொற் கோணம், 220.
பொற் கோதை, 467.
பொற் சத்தி, 533.
பொற் சந்து, 220.
பொற் சுண்ணம், 22, 131, 174.
பொற் சூட்டு, 246, 390.
பொற் செப்பு, 388.
பொற் செருப்பு, 381, 685.
பொற் பட்டம், 99, 179, 357.
பொற் படம், 128.
பொற் படை, 125.
பொற் படைப் படுகால், 532.
பொற் படைப் புரவி, 639.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ககஉக

பொற்படைப் புளகம், 207.
 பொற்பமை சுணங்கு, 906.
 பொற்பலகை, 548.
 பொற்பாண்டில், 505.
 பொற்பிரம்பு நிரைத்த புறச்சுவர்,
 பொற் புரி, 372. [857.
 பொற்பூ, 129.
 பொற்பூங்கிண்கிணி, 474.
 பொற்பூங்குடம், 373.
 பொற்பூங்கோதை, 588.
 பொற்பூஞ் சிக்கம், 659.
 பொற்பூண், 479, 585.
 பொற்பூண் மாதர், 591.
 பொற்பூம் பாவை, 503.
 பொற் பெருமணை, 374.
 பொற் போதிகை, 346.
 பொற் போது, 369.
 பொற்றட்டம், 451.
 பொற்றாது, 460.
 பொற்றாமரை, 123. [344, 550.
 பொற்றூர், 66, 126, 235, 246, 288,
 பொற்றூர்க் கொன்றை, 527.
 பொற்றூலி, 493.
 பொற்றூண், 383.
 பொற்றூதை, 550.
 பொற்றோடர், 127.
 பொற்றோடி, 376, 523.
 பொற்றோடி நிறைக்கோல், 636.
 பொற்றோடிப் பாவை, 338.
 பொற்றோடி மகளிர், 40.
 பொற்றோடி மாதர், 438.
 பொற்றோட்டினர், 393.
 பொற்றோரணம், 344.
 பொற்றோரை, 44.
 பொறாஅ, 192 [லாநார், 192.
 பொறாஅவாயினும் புடைத்த
 பொறி - அடையாளம், இலச்சினை,
 உத்தம இலக்கணம், எந்திரம்,
 ஒளி, புள்ளி, 12, 68, 102,
 124-5, 151, 179, 199, 204,
 276, 302, 316, 319, 334, 344,
 407, 485-6, 493, 549, 737, 882.
 பொறி கலக்கல் - பொறிகளை
 வேறு படுத்தல், 410.

பொறி கலக்கல், 557.
 பொறிச் செவி, 283.
 பொறித் தாரை, 213.
 பொறித்தாழ், 8.
 பொறிதாழ் மார்பு, 489.
 பொறிநிலை, 384, 533.
 பொறிப்படு வேங்கை, 213.
 பொறிப்படையமைந்த இலவந்
 பொறிப்பாவை, 333. [திகை, 155.
 பொறிப்புலி, 335.
 பொறிப் புறவு, 525.
 பொறிப்புனைந்தொற்றியமடி, 297.
 பொறிப்பூண் மார்பிற் புதல்வன்,
 பொறிப்பூணாகம், 477. [914.
 பொறிப் பூம்பள்ளி, 293.
 பொறிப் பேழை, 151.
 பொறிமயிற் பேடை, 145, 270.
 பொறி மயிற்றொழுதி, 181.
 பொறியமைத்தியற்றிய பொய்ந்
 பொறியமை புதவு, 562. [நிலம், 512.
 பொறியமை பேழை, 199.
 பொறியமை மாடம், 485.
 பொறியமை யடைப்பை, 228.
 பொறியவிழ்ந்து கவிழ்ந்த கலம்,
 பொறியழிந்த யந்திரம், 299 [510.
 பொறியறு பாவை, 24, 497.
 பொறியாப்பு, 348.
 பொறியாப்புறுத்த வள்ளம், 145.
 பொறியுடை மார்பு, 881.
 பொறியுடை யோலை, 207.
 பொறி யெந்திரம், 429.
 பொறியொற்றமைந்த குறி, 124.
 பொறி யொற்றல், 335, 586, 760.
 பொறியொற் றோலை, 916.
 பொறி வண்டு, 436, 526.
 பொறிவரித் தவிசு, 486.
 பொறி வரிப்புலி, 294.
 பொறிவரி யொழுக்கம், 505.
 பொறிவிசை, 409.
 பொறி வையம், 425.
 பொறை - சிறுகுவடு, 198, 289.
 பொறைக் கழி, 535.
 பொறைக்கு நிலம், 180.
 பொறை நோய், 438.

பொறைபடு கரும், 3.
 பொறைமை, 70.
 பொறையுயர் மாமலை, 198.
 பொறை யுயிர்த்தல், 244.
 பொன், 334, 361, 385, 633.
 பொன் அலகு, 497.
 பொன்செய் கிண்கிணி, 195.
 பொன்செய் பேழை, 8.
 பொன்செய் யோலை, 43. [555.
 பொன் ஞாண் - பொற்கொடி, 221,
 பொன் திரித்தன்ன நிறத்த நரம்பு,
 பொன்புனை நன்கலம், 369. [625.
 பொன்புனை பாவை, 289.
 பொன் பூத்தன்ன பசப்பு, 555.
 பொன் பொலிந்தியலல், 387.
 பொன்மணிக் கொடி, 932.
 பொன்மனை, 176, 379.
 பொன்மருள் சூரல், 159.
 பொன் மலர்க்கா, 932.
 பொன்மாசை, 52, 124, 866.
 பொன் மாடம், 108.
 பொன் மாலை, 367.
 பொன்வரை, 423.
 பொன்வரை மார்பினர், 524, 584.
 பொன் வள்ளம், 17, 26, 226.
 பொன் வாகை, 376.
 பொன் வாள், 369.
 பொன் விளக்கு, 27, 367.
 பொன்வினைச் சுவணர், 390.
 பொன் வினைஞர், 333.
 பொன்றல், 86.
 பொன்றலையாத்த பிரம்பு, 88.
 பொன்றா இயற்கைப் புகழ், 398.
 பொன்றப் புகழோன், 916. [930.
 பொன்ற வேட்கைப் புலங்கன்,
 பொன்னகர் - அமுராவதி, 293,
 பொன்னகல், 43, 356. [397, 419.
 பொன்னடர், 390
 பொன்னணி, 166, 379, 414.
 பொன்னணி கிண்கிணி, 393.
 பொன்னணி கொண்ட சிதழிகை,
 பொன்னணி நகரம், 244. [352.
 பொன்னணி நெடுமலை, 358.
 பொன்னணிப் பாவை, 228.

பொன்னணி புலவர், 375.
 பொன்னணி பைம்பூண், 441.
 பொன்னணி மார்பன், 311, 502.
 பொன்னணி மாலை, 357.
 பொன்னணி மூதூர், 341.
 பொன்னயிராணி, 355.
 பொன்னரிக் கிண்கிணி, 559.
 பொன்னரி மாலாய், 502.
 பொன்னரி மாலை, 136, 157, 166.
 பொன்னல்லி, 874.
 பொன்னறை, 120, 125.
 பொன்னார் முற்றம், 655. [கம், 241.
 பொன்னாற்புனைந்த நாடு - சுவர்க்
 பொன்னினர் ஞாழல், 254.
 பொன்னியல் கோயில், 483.
 பொன்னியல் தொடர், 873.
 பொன்னியலாய்வளை, 45.
 பொன்னியற் புரிசை, 698.
 பொன்னிரை மாலை, 605.
 பொன்னிலம், 551.
 பொன்னிழை மாதர், 99, 323, 561.
 பொன்னிறக் குரும்பை, 612.
 பொன்னிறத் தேரை, 598.
 பொன்னிறப் பலகை, 486.
 பொன்னிறப் புழுக்கல், 355.
 பொன்னின் இயன்ற வள்ளம், 199.
 பொன்னினாண், 43.
 பொன்னுகக் கொடுஞ்சி, 246.
 பொன்னும் நெல்லும், 101.
 பொன்னும் மணியும், 241, 385.
 பொன்னுருக்கு, 134.
 பொன்னுறழ் சுணங்கு, 626. [786.
 பொன்னெனப் போர்த்த பசலை,
 பொன்னே போற்றி, 173.
 பொன்னேர் சிறுதினை, 452.
 பொன்னேர் தோழி, 632.
 பொன்னே உரை காணல், 52.
 போஒந்திசை, 321.
 போககற மூடல், 485.
 போக்கி - இல்லாமற் செய்து, 709.
 போக்கிடம், 149, 204, 500.
 போக்கு, 90.
 போகக்கருவி, 114.
 போகக் கலப்பை, 118.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ககஉங

போகக் கலவை, 497.
 போகங் கழுமல், 398.
 போகச் சேரி, 535.
 போகநூக்கல், 654.
 போகப் பெருநுகம், 418.
 போக பூமி, 382, 856.
 போகம், 30, 184, 357, 380, 393,
 397, 419, 458, 463, 465, 480,
 போகம் பெறுதல், 561. [515.
 போகமும் கற்பும், 358.
 போகமும்பேரும்மேம்படுதல், 912.
 போகமும்பொலிவும், 369.
 போகல் செல்லாது, 296.
 போக வீணை, 42.
 போக வேந்தன், 228.
 போகாப் பெருந்திறல், 339.
 போகிய - போதற்கு, 642.
 போகிய புகழோன், 424, 440.
 போகுகொடி வீதி, 925.
 போகுதல், 279, 289.
 போகு பொருள், 185.
 போததந்து, 172, 408, 414, 421,
 போத்தர - செல்ல, 914. [634.
 போத்து - ஆண் பறவை, 270, 294,
 போதகச் சுவடு, 304. [525.
 போதகம், 304, 414.
 போதணி கூந்தல், 503
 போதணியினும் பொறுக்கலாற்றாத
 மகளிர், 193.
 போதத்தின் அகன்று, 189
 போதரல், 311, 523.
 போதரவு, 593.
 போதரித் தடங்கண், 359.
 போதன்ன தடக்கை, 393.
 போதனபுரம் - யிலச்சென்னும்
 அரசனுடைய நகரம், 629.
 போதி (போதிகை) - கட்டிடத்தின்
 ஒருறுப்பு, 94, 201, 308, 346,
 384, 387, 688.
 போதிகைப் பொற்றூண், 383.
 போதிபெற்ற புண்ணியன், 734.
 போதிற் கட்டிய மாலை, 581.
 போதிற்புணந்த வளையம், 160.
 போதீர், 321.

போது, 152, 322, 349, 369, 385,
 388, 465, 527, 543, 584.
 போதுநெகிழ்தல், 566.
 போதுபரப்பிய வீதி, 347.
 போதுபிணைத்தன்ன கண், 627.
 போதுபொறையாற்றாப் புன்னை,
 போதுவிரி தாமரை, 550. [152.
 போதுவிரி பொய்கை, 377.
 போதெனக் கைகூப்பல், 357.
 போதைச் சுரும்புதல், 527.
 போந்தனெம், 314.
 போந்து - பனை, 446.
 போந்தை வெண்டோடு, 111.
 போமின் போமின், 555.
 போர் - போர்வை, 245.
 போர்க்கடம், 287.
 போர்க்களத்திற்கு அந்திவானம்,
 போர்க்களம், 215, 320. [662.
 போர்க்கள வட்டம், 660.
 போர்செய்யத் தகாதவர், 668.
 போர்த்தொழில், 6, 311.
 போர்ப்படைப் புணர்ப்பு, 87.
 போர்ப்பமை வனப்பிற்றுடி, 660.
 போர்ப்பறை, 485, 659.
 போர்ப்புகம், 245.
 போர்ப்புறு மீக்கோள், 636.
 போர்ப்பெருங் கதவு, 533.
 போர்ப்பெருங் கோணம், 225. [409.
 போர்மாறட்ட பூங்கழன் மறவர்,
 போர்மேற்கொண்ட புகற்சி, 696.
 போர்வல் புரவி, 659.
 போர்வை - யாழின் போர்வை, 39,
 116, 206, 290, 323, 327, 353, 361,
 போர்வை முரசம், 191. [504, 617.
 போர்வை முற்றிய புறங்கால், 7.
 போரகம், 330.
 போரடு குருசில், 482.
 போரடு தறுகண், 588.
 போரடு வருத்தம், 647.
 போரணிகலம், 508
 போரார் குருசில், 593. [தல், 698.
 போரில் தோற்றோர் நீரிற் பாப்
 போரில் வீரர் வீரநோக்கத்தோடு
 வீழல், 661.

போரிலன்றி உயிர்க்கொலைபுரியாத
 போரின் வாழ்நாள், 744. [யாளை, 114.
 போலும் : ஒப்பில்போலி, 841.
 போவனன், 87.
 போவோடாவம், 167.
 போழ், 160, 171, 224.
 போழ்தல், 330, 504.
 போழ்பாய், 393.
 போழ்வாய்க் சுயல், 223.
 போழ்வைச்சந்தி, 172.
 போற்றல்-விரும்பச்செய்தல், 362.
 போற்றுது, 317.
 போற்று மன்னர், 653.
 போற்று மாக்கள், 64.
 போற்றி, 173. [603, 682.
 போற்று-பாதுகாப்பாய், 339, 552,
 போற்றுபு, 316, 515.
 போற்றுவனர், 379.
 போற்றென்போர், 173.
 போற்றெனப் புகுதல், 381.
 போன்மென, 449.
 போனகம், 356.
 பௌவத்தகத்தினீர், 356.
 பௌவத்தன்ன படை, 656.
 பௌவம், 201, 257, 260, 271,
 289, 483, 509, 536.
 மக்கட் பெருங்கடல், 109.
 மக்கள் ஒலிக்குக் கடலொலி, 425.
 மக்கள்தற் தொடட்டில், 931.
 மக்களுக்குப்பல், 429.
 மக்களுள் அருங்கலம், 66.
 மக - குழந்தை, 276, 329.
 மகக்காண் தாய், 780.
 மகக்கோள், 68.
 மகட்கிளை, 519.
 மகட் குறை, 34.
 மகட் கொடை, 70. [380, 502.
 மகடே, 31, 103, 138, 164, 304,
 மகண் மொழி, 232. [577.
 மகதத்து மகளிர் நிறையுடையர்,
 மகத நாடு : தருசகனுடைய நாடு ;
 இதன் இராசதானி இராசகிரி
 யம் ; இதின் பிறந்த இரத்தின
 வேலைக்காரர்கள் திறமைசாலி

கள், 333, 528, 531, 626, 735,
 794.
 மகதமணி வீணைக்காரர், 333.
 மகத மன்னன், 519, 546-7, 630
 637, 642, 647, 651, 710, 746
 மகதவர் இறைவன், 652.
 மகதவர் கோமான், 645, 696, 712
 மகதவன், 593, 650.
 மகதவன் தங்கை, 589.
 மகதவன் படை, 657.
 மகதன் கோயில், 747.
 மகர குண்டலம், 140. [610
 மகரம் - தோளணி, 383, 507
 மகரம் கவ்விய குழை, 369.
 மகரவாய், 507.
 மகர வீணை, 62, 623.
 மகர வெல்கொடி, 548.
 மகரிகை - மகர வடிவமாகச் செய்
 யப்பட்ட பெட்டி, 636. [615.
 மகளிர் : ஒருமை குறித்து வருதல்,
 மகளிர் அச்சத்தாற்கண்ணைப்புதைத்
 தல், 155. [நாயின்நா, 507.
 மகளிர் அடிக்குத் தாமரை, 547 ;
 மகளிர் இடைக்குக் கொடி, 165 ;
 துடி, 468, 547 ; பூங்கொம்பு,
 471, 581, வஞ்சி, 417, 525.
 மகளிர் இருதூற்றுவர், 124.
 மகளிர் ஊடலிற் கணவரை உதை
 த்தல், 62. [பெறல், 180, 361.
 மகளிர் எட்டி காலிதிப் பட்டம்
 மகளிர் ஏந்திய தேறல், 463.
 மகளிர் கண்கள் புலவியாற் சிவத்
 தல், 156.
 மகளிர் கண்ணுக்கு அம்பு, 85, 165 ;
 சுயல், 144, 177, 208, 220,
 244, 306, 438, 469, 503, 685 ;
 காமன் கணை, 368 ; செந்தாமரை
 யிதழ், 290 ; தாமரை, 500 ;
 நீலமலர், 243, 316 ; மலர், 382,
 426, 451, 568 ; மாவடுவின்
 பிளப்பு, 303, 363, 508 ; மான்
 கண், 525 ; வான், 205 ; வேல்,
 173, 462, 469. [மறித்தல், 197.
 மகளிர் கணவரைத் தாமேபற்றி

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ககஉரு

மகளிர் கலன் ஒலிப்ப வருதல், 94.
 மகளிர் கழுத்துக்குக் கமுகு, 469.
 மகளிர் கழுநீர்ப் புவை ஏந்தி வருதல், 569 [தண்டு, 470.
 மகளிர் காதுக்கு வாடிய வள்ளைத்
 மகளிர் காமத்தால் அரற்றுதல், 82.
 மகளிர் கிளவிக்கு அமிழ்து, 146,
 247; கிளி, 452; தேன், 525.
 மகளிர் குரவை, 144. [தல், 551.
 மகளிர் குவளைப் போதைப் பிடித்
 மகளிர் கூந்தலில் ஆணைந்துதெளித்
 தல், 152. [177.
 மகளிர் கூந்தலில் தெய்வமிருததல்,
 மகளிர் கூந்தலுக்கு மணி, 180;
 பிடிக்கை, 177; மயிற் கழுத்து,
 551; மயிற்றோகை, 198.
 மகளிர் கூந்தலைக் கையில் ஏந்தல்,
 62, 145-6, 148.
 மகளிர் கைக்குக் காந்தள், 250,
 468. [னளித்தல், 243-4.
 மகளிர்கொண்டோனுக்குப் பய
 மகளிர் சங்கீன்ற முத்தையொத்
 தல், 244.
 மகளிர்சாயலுக்குக்கொடி, 205,
 430; மயில், 192, 361, 452;
 மின்னல், 500.
 மகளிர் சுனை குடைதல், 266.
 மகளிர் சொல்லுக்கு அமிழ்து, 164;
 கரும்பு, 511. [192.
 மகளிர் தம்மார்பைப் புடைத்தல்,
 மகளிர் திரியை நெருடல், 19.
 மகளிர் துடைக்குக் கண்பின் காய்,
 507; பிடிக்கை, 547. [ளல், 552.
 மகளிர் தேருக்குக்கோல் கொள்
 மகளிர் தேறலிலுள்ள வண்டை
 ஒப்பிப்பருகல், 60.
 மகளிர் தோளில் சந்தனத்தால்
 கொடி எழுதல், 376.
 மகளிர் தோளுக்கு அணை, 468;
 பிடிக்கை, 104; மூங்கில், 165,
 220, 242, 252, 315, 328-9,
 339, 361, 380, 402, 418, 425,
 463, 468, 472-3, 505, 526,
 548, 566, 642, 687.

மகளிர் நகிலுக்குக் கோங்கரும்பு,
 165; செப்பு, 206; யானை, 206.
 மகளிர் நடைக்கு அன்னம், 155,
 356, 580, 583; மயில், 197,
 மகளிர் நலம், 63. [290.
 மகளிர் நாணத்தால் நிலத்தைக்
 கிளைத்தல், 205.
 மகளிர் நிரம்பிய மறுகு, 931.
 மகளிர் நிலவுக்கிரங்கல், 64.
 மகளிர் நிறத்திற்கு மணிநிறம், 307.
 மகளிர் நுதலுக்குப்பிறை, 475, 503;
 மதி, 502; வளர்பிறை, 165.
 மகளிர் நுரையை யரித்தல், 144.
 மகளிர் நூல், 560.
 மகளிர் நெரியுந் தெரு, 931.
 மகளிர் நெற்கதிரைச் சூடுதல், 174.
 மகளிர்நோக்குக்கு மாணோக்கு, 290,
 377, 462, 556, 563.
 மகளிர் பட்டமுடையவராதல், 66.
 மகளிர் பல்லுக்கு முருந்து, 469.
 மகளிர் பிறை தொழுதல், 25-6.
 மகளிர் புதல்வரை மருட்டிம் நொடி,
 17-8.
 மகளிர் பெயர் கூவி விளையாடல், 38.
 மகளிர் பொருட்டுக் களிறுகளைச்
 சேணில் நிறுத்தல், 112.
 மகளிர் மங்கலப் பொருள்களை முடி
 மிசையேந்தல், 373. [553.
 மகளிர் மலரும் சுண்ணமும் தூவல்,
 மகளிர் மனம் பட்டுழிப்படுதல், 58.
 மகளிர் மார்பிற் கொடி யெழுது
 தல், 119, 144, 149, 165, 475.
 மகளிர் மாலையில் பிறையைத்
 தொழுதல், 16.
 மகளிர் மாலையில் விளக்கேற்றுதல்,
 19, 20, 292.
 மகளிர் முகத்திற்குக் கஞ்சிகை, 109.
 மகளிர் முகத்திற்குக் கோடு கூடு
 மதியம், 469; தாமரை, 329, 368,
 474; மதி, 119, 173, 223, 341,
 352, 371, 394, 414, 473-4,
 487, 492, 548, 583. [தல், 376.
 மகளிர் முல்லைக்கோதையை அணி
 மகளிர் முறுவலுக்கு முல்லை, 261.

மகளிர் மேனிக்கு மாந்தளிர், 299,
307, 327, 559; வள்ளி, 301.
மகளிர் வண்டல், 745. [சுல், 496.
மகளிர் வருத்தத்தால் வயிறு அதுக்
மகளிர் வாய்க்குப் பவழம், 318,
469; முருக்கிதழ், 312.
மகளிர் விரலுக்குக் கார்தள் முகை,
469, 508; தாமரை இதழ், 502.
மகளிர் விளையாட்டுக்குரியபொருள்
கள், 550.
மகளிர் வேங்கை கொய்தல், 450.
மகளிருக்குச் சவகு உயிர்த்த நித்
திலம், 244; பூங்கொடி, 199,
414, 486; பூங்கொம்பு, 226,
474, 479; மயில், 144, 181,
223, 393, 395, 496, 500,
832; மயிற் பெடை, 145; மான்
பிணை, 706; மின், 486; மெழு
குப்பாவை, 480; வெள்ளிக்
கொடி, 288.
மகளிருக்குரிய கலைகள், 41.
மகளிருக்குரிய பொருள்கள், 118.
மகளிரும் மைந்தரும், 107, 338,
341, 395, 534.
மகளிரும் மைந்தரும் மயங்கல், 378.
மகளிருள்ளங்கவற்றும்செந்தா
மரைக் கண், 301. [147.
மகளிருள்ளம் நிலையின்றிச் சூழலல்,
மகளிருந்திக்குக் கன்னியர் கோல்
கொள்ளுதல், 117.
மகளிரையும் யானையையும் வணக்
கும் வீணை, 54.
மகளிரொடு ஆடுதல், 559.
மகளிவோர், 131.
மகளைச் சிறை வெளவுதல், 187.
மகன்வயிற்காப்புப் புரிதல், 912.
மகனில், 175, 226, 287, 383.
மகனென் - மகனாக உள்ளேன்,
மகாஅர், 351, 909. [565.
மகாஅர் மருந்தாளர், 443
மகிழ் - கள்ளையுண்ட களிப்பு, மகிழ்
மரம், 60, 446, 580
மகிழ்கணைக் காமம், 548.
மகிழ்ச்சிக் கிளவிக்கு மழை, 93.

மகிழ் சூழலலர், 349.
மகிழ் துயில், 526.
மகிழ் நகை, 387.
மகிழ் பதம், 567.
மகிழ் பூமலை, 141.
மகிழ்மணி நாகர், 512.
மகிழ்மலி மூதூர், 389.
மகிழின் வட்டவார் மலர், 453.
மங்கலக் கணிகள், 128.
மங்கலக் கருவி - யாழ், 42.
மங்கலக் கொடி, 347.
மங்கலக் கோலம், 372.
மங்கலச் சாந்து, 519.
மங்கலச் சூட்டு, 686.
மங்கலச் செப்பு, 224.
மங்கலங்கள் பதினாறு, 373.
மங்கலத்தியற்றிய வாகைக்கண்ணி,
மங்கலப் பந்தர், 31. [105.
மங்கலப் புல், 176.
மங்கலப் பேரணி, 367, 687.
மங்கலம், 35, 44, 125, 166, 204,
356, 373.
மங்கலம் பொறித்த சீப்பு, 43.
மங்கல மகடே, 380.
மங்கல மகளிர், 427.
மங்கல மடந்தையர், 376.
மங்கல மண்ணுநீர், 178, 396.
மங்கல மனை, 375.
மங்கல மரபினர், 381, 389.
மங்கல மரபு, 357, 396.
மங்கல யாக்கை, 124.
மங்கல வயினி, 362.
மங்கல வேள்வி - மணம், 130.
மங்குல் யாமம், 266
மங்குல் வானம், 347.
மங்கை மகளிர், 165.
மங்கைமுற்றப் பெதும்பை, 37.
மங்கையர், 200, 387, 402.
மஞ்சள், 269, 550, 635.
மஞ்சள் நீவல், 356 [374
மஞ்சளநீர்க் குளத்தின் வருணனை,
மஞ்சிகை, 8.
மஞ்சிடைப் புகைமம் மகளிர், 200.
மஞ்சு, 495, 568.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ககஉஎ

மஞ்சுருழி வரை, 888.
 மஞ்சு விரித்தன்ன கஞ்சிகை, 554.
 மஞ்ஞை, 28, 198, 223, 226, 294, 466, 500, 550.
 மஞ்ஞை தோகை விரித்து அகவல், மஞ்ஞையாடிடம், 394. [195.
 மஞ்ஞையாமநு கூவல், 300.
 மஞ்ஞையிற் நெருமரல், 223.
 மஞ்ஞையும் சிங்கமும், 395.
 மட்டஞ்செய்தல், 43.
 மட்டணி மூதூர், 192.
 மட்டப் பூந்துகில், 167.
 மட்டம், 44.
 மட்டித்தல், 149.
 மட்டு - கள், 255.
 மட்டுண்ணும் மாந்தர், 198.
 மட்டுண் மகளிர், 139, 401.
 மட்டுமகிழ் நெஞ்சின் மள்ளர், 255.
 மட்டுமலி நறுங்கள், 351.
 மட்டுவார் கோதாய், 223.
 மட்டுவினை கோதை, 747.
 மட்டுறு கோதாய், 488.
 மட்டுண், 153.
 மடக்கண், 716.
 மடக்காக் கூழை, 39.
 மடக்கிடல் மனம், 33.
 மடங்கெழு மாதர், 590. [327.
 மடத்தகை, 158, 208, 211, 315,
 மடத்தகை மாதர், 288, 359.
 மடந்தை, 227.
 மடந்தை மகளிர், 165.
 மடந்தையர், 164.
 மடநடை மாதர், 528.
 மடப்பிடி, 188, 190, 286, 303, 314, 415, 440, 507.
 மடப்பிணை, 262, 525.
 மடப்பெடை, 290.
 மடம்படு காரிகை, 918
 மடமகள், 187, 215, 244, 295, 339, 362, 366, 476, 506, 512,
 மடமா நாகம், 226. [518, 563.
 மடமான் கோக்கு, 563.
 மடமான் பிணை, 163, 226, 525.
 மடமொழி, 84, 580.

மடமொழி மகளிர், 448.
 மடல், 523, 543.
 மடல் விரல், 17.
 மடலணிவேயுள், 196.
 மடலிவர் போந்தை, 111.
 மடவரலாயம், 93.
 மடவரன் மகளிர், 451.
 மடவரன் மாதர், 375, 472.
 மடலியன், 622.
 மடவை, 243.
 மடவோய், 242-3, 251, 488, 496,
 மடவோர், 30. [617.
 மடற் கமுகு, 14.
 மடற்பனை யிடைத்துணி, 660.
 மடற்பனை யூசல், 137.
 மடற் பெண்ணை, 473.
 மடன், 594, 923.
 மடி - ஆடை, ஒலைச்சுருள், 48, 79, 153, 178, 297, 378, 588.
 மடித்த செவ்வாய், 213.
 மடித்த வாயர், 211.
 மடிந்தோர், 484.
 மடியுறை, 251.
 மடு, 532.
 மடுத்தல், 310.
 மடை - மூட்டுவாய், 21, 153, 356.
 மடை ஒச்சல், 356.
 மடைத்தல் - பொருத்தல், 524.
 மடைத்தொழில், 345, 357.
 மடையணிப் பள்ளி, 195.
 மடையமைந்துண்ணல், 356.
 மடையர், 9.
 மடையன், 143.
 மடைவாய் திருத்து மள்ளர், 254.
 மண் - கோபி முதலியன், 79.
 மண் கூட்டாளன், 228.
 மண்கெழு மடந்தாய், 86.
 மண்டபத்தில் அகிற்புகை கமழ்தல், மண்டபத்துச்சி, 666. [94.
 மண்டபம், 176, 232, 241, 378, 448, 574, 842.
 மண்டப வெழினி - கூடாரம், 94.
 மண்டமர்க்கடந்த மறமாச்சேனன், மண்டமர்த்தானை, 637. [921.

- மண்டல் - மேற்செல்லல், 136, 311.
 மண்டலம், 334.
 மண்டணி யிருநிலம், 251.
 மண்டலம், 14-5, 431, 439, 787.
 மண்டல மதியம், 251.
 மண்டல மறைந்த யாமம், 639.
 மண்ணாகக் கிழமை, 259. [353.
 மண்ணாகக் கிழவர் (கிழவன்), 342,
 மண்ணாகக் காவலன், 74. [551.
 மண்ணாகம், 251, 352, 356, 398,
 மண்ணாக மடந்தை, 261, 283.
 மண்ணாக மறிக்கு மதுகை, 191.
 மண்ணாக மன்னர், 361.
 மண்ணாக வரைப்பு, 210.
 மண்ணமை முழவு, 254.
 மண்ணல், 502.
 மண்ணு மன்னன், 210.
 மண்ணு முத்தம், 268.
 மண்ணுர் மணி, 362, 369.
 மண்ணுர் மார்வன், 474.
 மண்ணிய நித்திலம், 352.
 மண்ணியல் மகளிர், 931.
 மண்ணிற் செல்வம், 533.
 மண்ணின் சுவை, 599.
 மண்ணினீர், 356.
 மண்ணினும் மரத்தினும் மருப்பி
 னும் செய்தவை, 384.
 மண்ணுட் பிறந்த பசும்பொன், 268.
 மண்ணுதல் - பண்ணுதல், 371.
 மண்ணு நீர், 178, 351, 353, 372, 396.
 மண்ணு நீராட்டு, 261, 374, 378.
 மண்ணு மணி, 156.
 மண்ணுவினை மயிர்த்தொழில், 370.
 மண்ணுறு செல்வம், 702.
 மண்ணுறுத் தாட்டல், 43.
 மண்ணுறு மணி, 378.
 மண் பொறைகூர ஈண்டல், 341.
 மண் மகள், 343.
 மண்மிசை உலகு, 549.
 மண்மிசை நிறுத்தல், 101.
 மண்மிசை நீடு மன்னுக, 371.
 மண்மீக் கூரிய மன்னவன், 339.
 மண்முதலிழந்தோன், 92.
 மண் மேம்படுத்தும் நிழல், 365.
 மண் விளக்கு, 496.
 மணக்காற் பந்தர், 365.
 மணக்கோலம், 379, 389.
 மணங்கமழ் ஒதி, 625.
 மணங்கமழ் கா, 583.
 மணங்கமழ் கூந்தல், 822.
 மணங்கமழ் நறுந்தார், 291, 931.
 மணங்கமழ் மாதர், 682.
 மணச் சடங்குகள், 250.
 மணத்தல் - கலத்தல், 319, 480.
 மணந்து விளையாடல், 454. [531
 மணநலக் கோலம், 681.
 மணநல மகளிர், 688.
 மணநிலை சாற்று, 851.
 மணப்பந்த ரமைக்கும் முறை, 365.
 மணம் படுதல், 92.
 மணமகள், 125.
 மணமகள் மணமகனுக்கு இடப்ப
 கத்திலிருத்தல், 375.
 மணமகன், 343. [கணம், 70
 மணமகனுக்குரிய எட்டு இல
 மணலகம் பொதிந்த துகளுடை
 தாது, 624.
 மணலிடு நெடுந்துறை, 166.
 மணலிடு நிலைத்துறை, 177.
 மணலில் அழுந்திய மண்டி, 285.
 மணலுக்கு முத்து, 250.
 மணலெக்கர், 144, 175. [144
 மணலை மகளிர் மார்பில் அப்புதல்,
 மணற்குடம் பூட்டி ஆற்றிலிடுதல்
 மணற்கெழு பெருந்துறை, 133. [75
 மணற்கோடு, 285.
 மணற்பேரில், 23.
 மணற்றிண்ணை, 142.
 மணன்மிசை எடுத்த மலர், 457.
 மணன்மிதித்த சுவடு, 305.
 மணனெடுந் தெரு, 111.
 மணி - கருவிழி, சமவசரணம், பளி
 ங்கு, 61, 122, 156, 284, 334,
 366, 374, 378, 388, 524.
 மணிஇயக்கத் தொழில், 387.
 மணிக்கட்க யல், 223.
 மணிக்கட்க லீவி, 290.
 மணிக்கட்கம், 497, 505.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ககஉக

மணிக்கடிப்பு, 343, 387.
 மணிக்கண் அன்னம், 505.
 மணிக்கண்டம், 385-6.
 மணிக்கண்ணாடி, 326.
 மணிக்கண் புதைத்தல், 566.
 மணிக்கண் மஞ்ஞை, 466.
 மணிக்கபோதம், 383.
 மணிக்கயம், 142.
 மணிக் கயிற்றுசல், 38.
 மணிக்கலப் பேழை, 326.
 மணிக்கலம், 27.
 மணிக்கவரி, 387.
 மணிக்காசு, 38, 396, 472.
 மணிக்காரர் குழு, 634.
 மணிக்கால், 44, 122.
 மணிக்காலமளி, 21.
 மணிக்காழ்ப் படாகை, 107.
 மணிக்காழ் மல்லம், 21.
 மணிக்காழ் விதானம், 28.
 மணிக்காற் கட்டில், 39, 605.
 மணிக்கான் மண்டபம், 646.
 மணிக்கு மின், 551.
 மணிக்குமுதம், 385.
 மணிக்குரலம்பால், 145.
 மணிக் குருக்கத்தி, 471.
 மணிக்குழிசி, 384.
 மணிக்குழைக்காது, 369.
 மணிக்கேழ்மாமை, 14.
 மணிக்கை, 44, 224, 523.
 மணிக்கைக் கவரி, 344.
 மணிக்கை நெடுவரை, 500.
 மணிக்கொடும் பூண், 242, 463.
 மணிக்கோவை, 351, 386.
 மணிகிடந் திமைக்கும் மாடம், 225.
 மணிசசாந்தாற்றி, 327.
 மணிசசுதைப் படுகால், 583.
 மணிச்செய் கடிப்பிணை, 43.
 மணிச்செவி, 386.
 மணிச்சை - ஒரு மரம், 269.
 மணிசடரும் அராஅந்தாணம், 388.
 மணிசெய் வள்ளம், 117.
 மணித்தகைப் பூண், 712.
 மணித் தட்டம், 497.
 மணித் தவிசு, 388.

மணித்தார், 347, 457.
 மணித் தீவம், 180.
 மணித் தூண், 250.
 மணித்தொழிற் பலகை, 116.
 மணித்தொழிற் பாண்டியம், 117.
 மணிதிகழ் விளக்கு, 326.
 மணிதெளித்தன்ன நீர், 542.
 மணிநாகர், 512.
 மணிநாய், 326.
 மணிநிலப் பூமி, 902.
 மணிநிலம், 195, 226, 394.
 மணிநிழல், 365.
 மணிநிழற் பாதை, 460.
 மணிநிறச் குயில், 13.
 மணிநிறக் குவளைமலர், 636.
 மணிநிறத் தெண்ணீர், 300.
 மணிநிறப் பறவை - வண்டு, 331.
 மணிநிற மஞ்ஞை, 395.
 மணிநிற மேனி, 307.
 மணிப் பருவாய், 386.
 மணிப்படு மாடம், 87.
 மணிப் பலகை, 246.
 மணிப் பளிங்கு, 467.
 மணிப்பன்னகை - முத்தவடம்,
 மணிப்பாவை, 396, 438. [387.
 மணிப்புடை நிரந்துடன் மிளிரும்
 மணிப் புதவு, 384. [புரவி, 126.
 மணிப் புளகம், 347, 482, 504, 593.
 மணிப் பூண், 146, 290, 362, 378,
 மணிப்பூண் கண்ணியர், 741.
 மணிப்பூண் தவிசு, 284.
 மணிப்பூண் மன்னன், 369.
 மணிப்பூண் மாதர், 513.
 மணிப்பூண் மார்பன், 259.
 மணிப்பெரு நிரை, 130.
 மணிப் பைம்பூண், 330, 343, 393,
 மணிப்பொற் பலகை, 548, [538.
 மணி பதினாறு, 367.
 மணிபாடவித்தல், 256.
 மணி மண்டபம், 857.
 மணி மயில், 453.
 மணி மலைச்சாரல், 303.
 மணி மலையிற் பிறத்தல், 268.
 மணி மாடம், 23, 153, 394.

மணிமுடி, 159, 201, 378, 538, 547.

மணி முதலியவற்றால் இழைத்த மணி முடி, 80. [தேர், 66.

மணி யகல், 356.

மணியடைப் பை, 66, 550.

மணியணி யானை, 114, 865.

மணி யணை, 233.

மணியரிக் கிண்கிணி, 352, 506.

மணியருங்கலம், 494.

மணியறைந்தன்ன ஓதி, 389.

மணியறைந்தன்ன குஞ்சி, 369.

மணியன்ன நீர், 156.

மணியாரம், 386.

மணியாற்செய்த கடடில், 361. [241.

மணியாற்புனைநதநாடு-நாகலோகம்,

மணியிருங் கடந்தல், 500, 539.

மணியிரும் பீலி, 525.

மணியினும் பொன்னினும் மருப்பி

னும் செய்த வையம், 66

மணியினும் பொன்னினும் மருப்பி

னும் வினை செய்தல், 224.

மணியுமிழந்திமைக்கும் பூண், 164.

மணியுமிழ விளக்கு, 604.

மணியும் பவழமும், 547. [908.

மணியும் முத்தும், 361, 501, 530,

மணியைம்பால், 84, 102.

மணியொடு முத்திடைவிரைஇய

மணியொலிவீணை 54. [கண்ணி, 180.

மணி யொழுக்கு, 149.

மணிவரை, 266.

மணிவாய் நீலம், 527.

மணி விளக்கு (மணி விளக்கம்), 8,

29, 387, 438, 571, 611, 767,

மணி வினைக்காரர், 333. [778.

மணிவெள்ளி மனை, 175.

மணிவையுள், 379.

மனை - ஆதனப் பலகை, 126, 175,

367, 374-5, 379, 685.

மனையின்கீழ் நெல்லையும் உழுந்தை

யும் பரப்பல், 375.

மனையின் சிறப்பு, 175. [375

மனையை வெண்கிலால் மூடுதல்,

மத்தகப்பட்டு, 14.

மத்தகம், 76, 213, 220, 283-4,

மத்தக மாலை, 125, 183, 248. [538.

மத்தக மாலைக்கு அருவி, 248.

மத்தகவுவா, 171.

மத்த நல்யானை, 174, 628

மத்த யானை, 330, 647, 664.

மத்தவன் மான்தேர், 203.

மத்திகை, 493.

மத்து, 132, 323.

மதக்களி, 331.

மதக்களி யானை, 641.

மதக்களிறு, 5, 200.

மதங்கமழ் நறுமலர், 582.

மதத்தை வண்டு உண்ணுதல், 331.

மதநடை கற்கு மயில், 525.

மதம் கவுளிற் பிறத்தல், 102.

மதம் மணத்தல், 174, 331, 453.

மத யானை, 440.

மதர், 24, 394, 558.

மதர்த்தல், 149, 504.

மதர் மழைக்கண், 220.

மதர் மான் நோக்கு, 924.

மதர் வண்டு, 13, 205.

மதர்வை - மயக்கம், 16, 111, 778.

மதர்வை நோக்கு, 247, 414, 924.

மதாரி நெடுங்கண், 22. 478.

மதாரி மழைக்கண், 548, 918.

மதலை, 441, 588.

மதலைக் கிளி, 254.

மதலை மாடம், 17, 605-6.

மதலை மாண்குடி, 912.

மதலையிற் றுங்கல், 432.

மதனமருசிகை : கலிங்கசேனை

யென்பவளுடைய புதல்வி ; நர

வாணதத்தன் மனைவி ; மிக்க

அழகுடையவள் ; மானசவேக

னென்னும் வித்தியாதரனால் விரு

ம்பி எடுத்துச் செல்லப்பட்டுத்

தன் கணவனால் மீட்கப் பெற்ற

வள், 924, 927-8, 932-4.

மதி : முன்னிலையசை, 243, 251.

258, 307, 311.

மதிக்கண் மறைந்த மாசணம், 265.

மதிக்கவினழித்த முகம், 341.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ககஊக

மதித் தேய்வென ஏகவாரம், 882.
 மதிதவழ்புரிசை, 704.
 மதி தேய் மாடம், 293.
 மதி நிலா, 266.
 மதி நுனித்த மூதாட்டி, 228.
 மதிப்பாகம், 370.
 மதிப்பாகு - பிறை, 371. [502.
 மதிப்புறம் கவைஇய வானவில்,
 மதிபுரை தாமரைப் போது, 152.
 மதிபுரை முகத்தி, 487, 929.
 மதி மயக்கு, 882.
 மதிமருள் திருமுகம், 181.
 மதிமருள் நெடுங்குடை, 914.
 மதி மாசுகழீஇய வணணம், 371.
 மதி மீக்கூறிய வருடகாரன், 691.
 மதி முகத்தி, 274, 492.
 மதிமுகம், 414, 474, 583, 689,
 மதி மெலிவு, 433. [825.
 மதியங் கெடுக்கும் நாகம், 26.
 மதியம், 223, 251, 330, 360.
 மதியமும் ஞாயிறும் எழுதலும் படு
 தலு மறியா இன்பம், 418.
 மதியமும் ஞாயிறும் கதி திரிதல், 3.
 மதியமுரைஞ்சு மால்வரை, 267.
 மதிய வெண்குடை, 623-9.
 மதியன்ன சூழ்ச்சி, 451.
 மதியா மன்னன், 245.
 மதியிழந்த மீனிணம், 214.
 மதியின் மெலிய, 879.
 மதியினன்ன வாண்முகம், 358.
 மதியினூடல், 525.
 மதியுடை யமைச்சர், 519, 777.
 மதியுறழ் குடை, 380.
 மதியுறழ் சங்கு, 536, 907.
 மதியோர், 48, 70. [124.
 மதியோர் புகழ் மங்கலயாக்கை,
 மதியோர் புணர்க்கும் எந்திரம், 12.
 மதிரம், 816.
 மதிரா தேவி, 146.
 மதில், 249, 418.
 மதில் உஞ்சேனை, 48, 133, 139,
 மதில் காப்பு, 519. [399, 404.
 மதில் மருத நிலத்தது, 255.
 மதில் வடிவாகிய மலை, 728.

மதில் வாயில், 194, 540.
 மதிலகம், 49, 715.
 மதிலணி தெரு, 515.
 மதிலில் ஏணி சாத்தல், 702.
 மதிலை மகளாக உருவகஞ் செய்தல்,
 மதிவலாளர், 101. [534.
 மதிவழி வலித்த மனத்தன், 36.
 மதி வாசவதத்தைக்கு, 244.
 மதி விரிந்தன்ன குடினா, 448.
 மதிற் கொடி, 343.
 மதிற் சேரி, 234.
 மதிற் புறச்சேரி, 204.
 மதிற்புறம், 546, 548.
 மது, 110, 350, 463.
 மதுக்கமழ கோதை, 621, 914.
 மதுக் கமழ்தல், 466.
 மதுக்களி கொண்ட கண், 478.
 மதுக்கோண் மாந்தர், 18.
 மதுகம், 816.
 மதுகாம்பீரவனம் : கோசம்பிநக
 ரத்தின் புறத்ததாகிய ஒரு பூஞ்
 சோலை, 763, 785. [630, 710.
 மதுகை - வலி, 154, 191, 289,
 மதுநாறு தெரியல், 564, 589.
 மதுநாறைம்பால், 685.
 மதுப்பலி, 19.
 மதுமகிழ் குடம், 117.
 மதுர மழலை, 155, 263.
 மந்தணம், 427.
 மந்தமா மலை, 385.
 மந்தரம் : ஆருணியரசன் பட்டத்து
 யானை, நளகிரியை ஒத்தது;
 மேரு, 192, 729.
 மந்தரம் எந்தல், 545.
 மந்தரவரசன்: வெள்ளிமலையிலுள்ள
 வித்தியாதர அரசருள் ஒருவன்;
 இவன் வனத்தில்வந்து தவஞ்
 செய்கையில், உதயணனால்
 இளமையில் மாலைசூட்டப்பெற்ற
 தன்மகளுக்குப் பருவம் வந்த
 பொழுது அவனை அவனுக்கு
 மணஞ்செய்வித்துவிட்டு மனைவி
 லயத்துறந்து தவஞ்செய்தற்குச்
 சென்றான், 853.

மந்தரவில், 192.
 மந்தி, 110, 466.
 மந்திப் பிணை, 335.
 மந்தி பாடல், 478.
 மந்தி பிரசத்தை நக்குதல், 276.
 மந்திமகத் தழுவுதல், 276.
 மந்தியின் முகத்திற்கு அழல், 276.
 மந்திர அமைச்சர், 569.
 மந்திர ஓலை, 710, 830, 848.
 மந்திரக் கலப்பை, 79.
 மந்திரக் கோட்டி, 82, 403.
 மந்திரச் சாலை, 465.
 மந்திரச் சூழ்ச்சி, 577.
 மந்திரஞ் செவியிற் செப்பல், 284.
 மந்திரத்து அந்தி கூப்பல், 301.
 மந்திரத் துணைவர், 115.
 மந்திரத் தோழி, 583.
 மந்திர நறுநீர், 31.
 மந்திரநா, 482.
 மந்திர நாமம், 139 [671.
 மந்திரநாவினந்தணர், 179, 601,
 மந்திரம் - ஆலோசனை, இரகசியம்,
 101, 208, 287, 297, 318, 400,
 மந்திர மகளிர், 863. [408, 418, 544.
 மந்திர மறத்தல், 174.
 மந்திரமறிந்த முதுமகன், 670.
 மந்திர மாக்கள், 652.
 மந்திர மாக்களும் அந்தணாளரும்
 குழீஇயஅவை, 236.
 மந்திர மாடம், 410.
 மந்திர மாந்தர், 434.
 மந்திர முத்தி, 565.
 மந்திர முதல்வன், 182.
 மந்திர வாய்ப்பு, 440.
 மந்திர விதி, 369, 676.
 மந்திர விதியினந்தணான், 556.
 மந்திர விழுநெறி, 358, 688
 மந்திர விழுப்பொருள், 808.
 மந்திரி, 322 [தன், 227.
 மந்திரி சொல்லைக் கொள்ளா வேந்
 மம்மர் - மயக்கம், 23, 60, 200,
 226, 228, 233, 240, 290, 310,
 315, 430, 588, 643, 873.
 மம்மர் நெஞ்சம், 168.

மம்மர் நோக்கம், 163, 352.
 மம்மர் நோய், 86.
 மம்மர் வைகறை, 543.
 மயக்க நெஞ்சம், 521.
 மயக்கம், 430, 463.
 மயக்கமில் கேள்வி, 528, 756.
 மயக்குறா உ மறுகு, 402.
 மயங்கல் - கலத்தல், 307.
 மயங்கிதழ்ப் படலை, 650.
 மயங்கிய சனம், 168.
 மயங்கிருள் யாமம், 639.
 மயர்வனள், 525.
 மயர்வு, 527.
 மயலறு கிரிசை, 195.
 மயன், 21.
 மயிர்க்கவரி, 224.
 மயிர்த் தவிசு, 367.
 மயிர்த் தொழில், 370.
 மயிர், தோல், நூல் இவற்றை
 செய்த சேக்கை, 776.
 மயிர் நீப்பின் வாழாத கவரிமா
 மயிர்ப்படம், 239. [63
 மயிர் முரசம், 337.
 மயிர் வட்டம், 257.
 மயிர்வினை, 371-2.
 மயிர்வினைச் சிப்பம், 502.
 மயிர்வினைத் தவிசு, 326.
 மயிர்வினை றுனித்த கம்மம், 365.
 மயிருக்கு மணி, 369.
 மயிரும் இறகும், 612.
 மயிரும் என்பும், 365.
 மயில்இலவமரத்தில்இருத்தல், 294
 மயில்கோம்பிக்கு அஞ்சுதல், 300
 மயில் புயல்கழிந்த காலத்து மயிர்
 உளர்த்துதல், 181.
 மயில் மராத்தில் ஆடுதல், 144.
 மயில் யாமத்திற் கூடவல், 300.
 மயில் விளையாடும் சுதைக்குன்றம்
 மயிலணிந்த கேடகம், 734. [607
 மயிலியன் மாதர், 361.
 மயிலின் குழாஅம், 393.
 மயிலின் மயங்கல், 144.
 மயிலெருத்தணி முடி, 551.
 மயிலை, 269.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கக௩௩

மயிற் பீலி, 453
 மயிற் பெடை, 195.
 மயிற் பேடாய், 525.
 மயிற் பேடை, 195, 270, 290.
 மயிற் றொழுதி, 181, 453.
 மரக்களி, 366.
 மரக்காற் கூத்தர், 214
 மரக்கானம், 302.
 மரக்கூட்டி யானை, 302.
 மரகதத் தகவை, 523.
 மரகதத்தியன்ற கட்டில், 39.
 மரகத மணிக்கை, 523
 மரகத மாலை, 383.
 மரங்கள், 446. [குக்கு உளி, 301.
 மரங்கொத்திப் பறவையின் அல
 மரங்கொத்திப் பறவையின் சொல்
 லால் சகுனம் அறிதல், 302.
 மரஞ்சுமந்திழிதரும் புனல், 215.
 மரத்தின் இயலாவையம், 66.
 மரத்தினும் மண்ணினும் புணர்க்
 கும் எந்திரம், 12. [110.
 மரந்தொறு மொய்த்த மாந்தர்,
 மரப்பாவை பொறியற்றாங்கு, 68.
 மரப்பெயர் கொண்டபொன், 366.
 மரப் பொதும்பு, 306.
 மரபறிந்து இயற்றல், 361.
 மரபறி மகடே, 561.
 மரபறி மாந்தர், 741.
 மரபியல்வழாமைப் படை சிதறு
 மரபியலந்தணன், 354. [தல், 91.
 மரபிற் கூறல், 380.
 மரபிற்கொத்த மண்ணுவினை, 685.
 மாபிற்றிரியா நலம், 489.
 மரபு, 328, 342, 396, 427, 432,
 457, 471, 541, 561.
 மரபுளி, 362, 372, 378, 423, 509.
 மரம் - மரப்புணை, 106
 மரம் சார்பாகச் செல்லல், 897.
 மரம் பயில் அழுவம், 323.
 மரம் பயில் கானம், 454
 மரமுதல்சாயமருந்துகொண்டாஅ
 மரல், 265, 270. [ங்கு, 100.
 மரல் பாலை நிலத்திற்குரியது, 276.
 மரன், 251, 455.

மரனிவர் குரங்கு, 68.
 மரனெடுங்கல், 570.
 மரா, 302.
 மரா அங்குரவை, 462.
 மரா அத்த பைந்தளிர், 453.
 மரா அந்துணர், 506.
 மரா அம், 144, 523.
 மரீஇ, 462, 513, 794.
 மரீஇய, 192, 382.
 மருங்கின் நீளம், 927.
 மருங்கு - இடை, குலம், பக்கம்,
 57, 468, 525, 776.
 மருங்குல், 39, 261, 417, 425, 451,
 459, 471, 480, 488, 504, 525,
 மருங்குலன், 295. [573, 581, 788.
 மருட்கை, 2
 மருட்டல், 13, 18, 26, 152.
 மருத்துவர் வகுத்த அடிகில், 323.
 மருத்துறுப்பு, 635.
 மருதந்தழீஇய வழி, 255.
 மருதம், 257, 529.
 மருதமகளிர், 745.
 மருதமும் நெய்தலும் மயங்குதல்,
 மருதிணர், 141. [746.
 மருது, 270.
 மருந்தாளர், 443.
 மருந்தியற் கிளவி, 85.
 மருந்தின் பிண்டம், 434.
 மருந்து, 100, 786. [512.
 மருந்துண்டு வேறுபிறம் எய்தல்,
 மருந்து வகுப்பாளர், 913.
 மருந்தேர் கிளவி, 928.
 மருப்பிடைத் தாழ்ந்தகை, 889.
 மருப்பியல் செப்பு, 27, 152.
 மருப்பியலூர்தி, 66, 107.
 மருப்பிரட்டை, 335.
 மருப்பினியன்றவையம், 66.
 மருப்பினுட்பிறந்த முத்தம், 268.
 மருப்பினும் பொன்னினும் மணி
 யினும் செய்த கட்டில், 361.
 மருப்பு, 116, 334, 384, 550.
 மருப்புக் குடம், 122
 மருப்புக்கை, 367.
 மருப்பு நிலைக்கந்து, 374.

மருப்புப் பலகை, 407.
 மருப்புப் பிறை, 787.
 மருப்புலக்கை, 463.
 மருமகன், 55, 442.
 மருமதி, 317.
 மருவி விளையாடல், 439.
 மருவின் மாதவன், 506.
 மருள், 24, 251, 431.
 மருள்படு பொழுது, 495.
 மருள்படு வல்லறை, 594.
 மருளிமா, 466.
 மருளியாயம், 42.
 மருளிளோக்கு, 479.
 மருளுதலும் தெளிதலும், 405.
 மரையா மடப்பிணை, 262. [262.
 மரையா முசுண்டையை மேய்தல்,
 மல்குருடுக்கை, 283.
 மல்லம் - பள்ளியறை, 21.
 மல்லர், 9.
 மல்லர் பூண்ட சிவிகை, 123.
 மல்லல், 389.
 மல்லலம் பெருவழி, 255.
 மல்லற் சுற்றம், 45.
 மல்லற் பெருங்குளை, 123.
 மல்லற் பேரியாறு, 695.
 மல்லற்றாணை, 521, 571, 646.
 மல்லன்: தருசுகளோடு போர்செய்ய
 'வந்த பகையரசர் எழுவருள்
 மல்லன்பாடி, 640. [ஒருவன், 629.
 மல்லன் மாநகர், 257, 539.
 மல்லன் மூதூர், 107, 343, 414
 மல்லிகை, 18, 636.
 மல்லிகைக் கத்திகை, 369.
 மல்லிகைக்குக் கொடையாளர், 567.
 மல்லிகைக் கோதை, 611.
 மல்லிகைச் சூட்டிற்கு மதியம், 224.
 மல்லிகைச் சூட்டு, 174, 223.
 மல்லிகைத் தாது, 567.
 மல்லிகை மணந்த பந்தர், 198.
 மல்லிகைமாலுக்குப் பிறை, 369.
 மல்வினை நகர், 379.
 மலர்க்கடை, 19.
 மலர்க் கண்ணி, 382, 479.
 மலர்க்கா, 226, 553.

மலர்க்கொடி எழுதல், 549.
 மலர்க்கோதை, 460, 479, 483.
 மலர் கட்டுதல், 473.
 மலர்கண்ணைஇய நறுநீர், 31.
 மலர் குழைத்தல், 529.
 மலர் குற்ற மகளிர், 449.
 மலர்ச் சித்திரம், 457.
 மலர்ச செங்கண், 339.
 மலர்ச் சோலை, 476.
 மலர்த்தகைக்கா, 586.
 மலர்த்தடங்கண், 173, 535.
 மலர்த்தல், 527.
 மலர்த் தவிசு, 176, 456.
 மலர்த் தாது, 154, 393.
 மலர்த் தார், 334.
 மலர் தொடுத்தல், 453.
 மலர்ந்த பொய்கை, 300.
 மலர்ந்தேந்தகலம், 386.
 மலர் நெடுங்கண், 149, 520, 927.
 மலர்ப்படலை, 329, 414, 484, 494,
 மலர்ப் பந்து, 113. [697.
 மலர்ப் பள்ளி, 571.
 மலர்ப் பாவை, 485.
 மலர்ப் பிணையல், 471, 473, 584.
 மலர்ப்பூஞ் சோலை, 454.
 மலர்ப்பூம் பந்து, 174.
 மலர்ப் போது, 388.
 மலர்படினும் அடிநோதல், 44.
 மலர் படுக்கென, 858.
 மலர் புறத்தழுத்திய விலையணியர்
 மலர் மழை, 395. [வாள், 161
 மலரடி, 306.
 மலராணி வீதி, 337. [டல், 484.
 மலராலும் தவிராலும் கண்ணி கட்
 மலரினும் அரும்பினும் தளிரினும்
 வனைந்த கண்ணி, 579.
 மலருங் கொழுந்தும், 502.
 மலரும் சுண்ணமும் தூவல், 553.
 மலரோருண் கண், 51.
 மலரை வலிய அலர்த்தல், 60.
 மலிதல் - நிறைதல், 412.
 மலிந்த யாக்கை, 125.
 மலிபொன் மாசை, 908.
 மலிர்தல் - நிறைதல், 356, 362.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கக௭௫

மலை, 513.
 மலைக்குநர், 188, 234.
 மலைகளுக்கு ஆன்றோர், 263.
 மலைச்சாரல், 303, 334, 435, 448,
 452, 464, 492, 500. [695.
 மலைத்தலைத் தொடுத்த பேரியாறு,
 மலைத் தொகையன்ன மாடம், 627,
 738; யானை, 629.
 மலைதல் - மாறுபடல், மேற்கொள்
 ளல், 66, 374.
 மலைதாங்கு மதுகையன், 289.
 மலை நிமிர்ந்தன்ன மழகளிறு, 660.
 மலைப்பள்ளி, 470.
 மலைப்பெய் நெய், 398.
 மலை புகழ்தல், 454.
 மலை புரை மாடம், 925.
 மலைபொறுத்தென்ன மகனையுந்
 தாங்கல், 878.
 மலை மருங்கிற் கானம், 436.
 மலை முழை, 385.
 மலையகம், 451.
 மலையரண், 693, 714, 762.
 மலையினீர், 356.
 மலை வட்டம், 811.
 மலைவயிற் பிறந்த பெருங்கலம்,
 மலைவயின் ஆடல், 454. [269.
 மலை வளம்பாடல், 453.
 மலைவாழ் குறவர், 266.
 மழகளிறு, 23, 660.
 மழலை, 81, 453.
 மழலைக் கிண்கிணிப் பெருமகள், 42.
 மழலைக் கிண்கிணி மடவோர், 30.
 மழலைக்குக் கிளி, 61.
 மழலைத் தீங்குரல், 152.
 மழலைப் பாடல், 254, 456.
 மழலைமடவோர், 155.
 மழலை முழுவம், 139.
 மழலையங் கிளவி, 164, 263, 779.
 மழலையம் புறவு, 293, 620.
 மழலையன், 478.
 மழலை யன்னம், 466.
 மழலையென்பது சிறுபான்மை வாச்
 சியங்களுக்கும் கூறப்படுதல்,
 மழு, 660. [139.

மழுக்கல், 495.
 மழுகல், 85, 108.
 மழுகிய ஒளி, 779.
 மழுகிய திருமுகம், 23.
 மழுகிய வினை, 428.
 மழுங்கல், 315, 474, 496.
 மழைக் கடல், 19.
 மழைக்கண், 24, 60, 208, 220,
 272, 307, 368, 394, 414, 474,
 மழைக்கன், 158. [548, 627, 850.
 மழைக்கால், 191.
 மழைக்காலன்ன கூந்தல், 500.
 மழை கிழிக்குங் கொடி, 347.
 மழைத்துளிபடிந் விலக்கித் தவிர்க்
 கும் விற்றொழில், 91.
 மழைத்துளி முத்து, 277.
 மழை தவழும் பொதியில், 526.
 மழை நிரைத்தன்ன மாடம், 627.
 மழை மலைத்தன்ன மாணியை, 130.
 மழை மறப்பினும் நீருடைய பொக்
 கராணி, 286.
 மழையயாவுயிர்க் கு மாடம், 609.
 மள்ளர் - இனைய வீணோர், பள்ளர்,
 76, 138, 211, 320, 328, 485,
 495, 516, 697.
 மள்ளர் கள்ளையுண்டு மகிழ்தல், 255.
 மள்ளர் குழீஇய அருட்ட நகரம்,
 மள்ளர் சும்மை, 254. [255.
 மற்போர் மார்பு, 617.
 மற்றுப் பிறர், 297.
 மறக்களி யானை, 541. [கம், 235.
 மறக்குரல் கேட்ட வேற்றுச் சிங்
 மறங்கூர் மனத்தர், 154.
 மறங்கெழு மன்னவன், 521, 588.
 மறத்தகை மன்னன், 556.
 மறத்தகை மார்பு, 855.
 மறத்தகை மார்வன், 491.
 மறத்தகை யண்ணல், 443.
 மறத்தால் நெருங்கல், 661.
 மறத்துறைப் பேரியாறு, 535.
 மறப்படை, 330, 662, 664.
 மறப்படை மன்னன், 497.
 மறப்படை யினையர், 508.
 மறப்பின்று ஒழுகும் நயப்பு, 883.

மறப்பெருங்குழு, 910.
 மறப்பெருஞ் சீற்றம், 669.
 மறப்பெருந்தகை, 530.
 மறப்பெருந்தானை, 642.
 மறப்போர்க் கோழி, 541.
 மறப்போர் மன்னன், 650.
 மறப்போ ராற்றல், 876.
 மறப்போராணை, 786.
 மறப்போருதயணன், 909.
 மறம்புரிதானை, 394, 423.
 மறமாச்சேனன் : சண்டமஹா
 ஸேனன், பிரச்சோதனன், 394,
 487, 673, 914, 921.
 மறல் - ஊசலையாட்டுதல், மாறு
 படுதல், 13, 38, 106, 157, 180,
 183, 226, 377, 462, 465, 915.
 மறவர், 245, 308, 320-23, 316,
 மறவோர், 599. [462, 914.
 மறவோரெடுத்த புறமொழி, 402.
 மறவோன் - பிரச்சோதனன், 18.
 மறன், 547.
 மறாஅதருள், 619.
 மறாஅ மாதர் வதுவை, 929.
 மறி - குட்டி, 294, 525, 611.
 மறித்திடாஅ - மறித்திட்டு, 640.
 மறித்தும் - மறுபடியும், 625.
 மறிநர் - கவிழ்பவர், 662.
 மறியிலைக் கம்மம், 505.
 மறியுடன் தழீஇயமான், 294.
 மறு, 84, 242, 530.
 மறுகணி கடை, 402.
 மறுகல், 527. [19.
 மறுகிலுள்ள ஒலிக்குக் கடலொலி,
 மறுகு - குறுந்தெரு, 52, 172, 326,
 மறுகுதோறறைதல், 613, 534, 512.
 மறுகுபு மயங்கல், 589.
 மறுகுறு சிந்தை, 925.
 மறுகை - வீதி, 266.
 மறுசுழி, 836.
 மறுத்த வாயில், 593.
 மறுத்துக் கண்கவிழ்ந்த மன்னர்,
 மறுத்து நீங்கல், 590. [566.
 மறுத்தும் - மீட்டும், 284, 572,
 மறுதரவு, 491, 779. [674, 741, 781.

மறுநீங்கு சிறப்பு, 133.
 மறுநோய் மக்கள், 649.
 மறுப்பியல், 335.
 மறுபிறப்புணர்ந்த மாந்தர், 424.
 மறுமனம் - வேறு கருத்து, 92.
 மறுமைக் கெண்ணிய கிரிசை, 195.
 மறுமொழி, 233, 403, 415, 652,
 681.
 மறுமொழியார்க்கும் கேட்பரிதாய
 வாழ்த்தும் ஓசை, 740.
 மறுவகத்தடக்கிய மதியம், 223.
 மறுவந்து மயங்கல், 23, 25.
 மறுவில் காதல், 359.
 மறுவில் தொல்குடி, 376.
 மறுவில் மணிப்பூண், 404.
 மறுவில் மன்னன், 514.
 மறுவிலேன், 854.
 மறுவின்மாணகர், 494.
 மறுவின்றமைந்த சாந்து, 366.
 மறுவினெஞ்சும், 437.
 மறுவுடை மண்டிலக் கடவுள், 417.
 மறுவுவந்து, 417.
 மறுவொடு பெயரிய மதலை, 700.
 மறை - இரகசியம், 51, 83, 218,
 232, 250, 458.
 மறைஇ, 501, 603, 616, 648.
 மறைக்குப் பெருங்கடல், 537.
 மறைகொள் மாயம், 430.
 மறைந்தனன் நீங்கல், 590.
 மறைநவில் நா, 354.
 மறைப்பிடன், 421. [683.
 மறைப்பியல் வழாஅக் குறிப்பு,
 மறைப்பொழுது, 232.
 மறைபுறப்படாஅச செறிவு, 707.
 மறைபுறப்படாமை மனத்தேயடக்
 மறைமூதாட்டி, 78. [கல், 692.
 மறையத்திரிதரு மாந்தர், 191.
 மறையாது உரைத்தல், 564.
 மறையாளர், 250.
 மறையில் பெரும்புகழ் மன்னவன்,
 மறையிற் கிரிகை, 369. [879.
 மறையோம்பாளர், 361, 576.
 மறையோம்பொழுக் கின் மதலை,
 மறையோலை, 760. [622.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ககங்

மறைவிடம், 86.
 மறைவுகொள வைத்தல், 588.
 மன்பெருங்குமரன், 509.
 மன்பெருங் கோயில், 431.
 மன்பெருஞ் சிறப்பு, 531-2, 539.
 மன்பெருஞ் சீர்த்தி, 643.
 மன்பெருஞ் சுற்றம், 372.
 மன்பெருஞ் செய்கை, 535.
 மன்பெருந் தேவி, 873.
 மன்பெரும் போகம், 380.
 மன்பெரு மாந்தர், 364.
 மன்பெரு மூதூர், 740.
 மன்மதன் பிறமகவிரை விரும்பா
 மை, 147. [நாள் விழவு, 564.
 மன்மதனுக்குச் செய்யப்படும் ஏழு
 மன்ற, 243, 625.
 மன்றம், 52, 744, 932.
 மன்றயற் பரக்கு மருதம், 529.
 மன்றல், 14, 633.
 மன்று, 399, 402.
 மன்றும் வீதியும், 448.
 மன்ன குமரன், 23, 49, 84, 291,
 315, 367, 423, 501, 586, 692.
 மன்னடு நெடுவேல், 710.
 மன்னர் திறல்படக் கடத்தல், 482.
 மன்னர் புணர்ப்பிடைப் பிரிக்கும்
 அறை போக்கமைச்சு, 631.
 மன்னர் மகளிர், 472.
 மன்னர் மயங்கிய ஞாட்பு, 351.
 மன்னரருஞ்சமம், 170.
 மன்னரிற் பிறத்தல், 57.
 மன்னருக்குச் சோகந்தீரும் உபா
 யங்கள், 435.
 மன்னருண் மன்னன், 237, 339,
 431, 516, 892, 898. [204.
 மன்னரைப்பணிந்து செய்திகூறல்,
 மன்னரை மானம் வாட்டிய வே
 சாலி, 629-30. [சன், 629.
 மன்னரை முருக்கிய சங்கரவர
 மன்னரை வணக்கல், 487.
 மன்னவமுனிவன், 467.
 மன்னவன், 128, 480, 596.
 மன்னவன் ஆடியபொன்னை ஆதூர்
 முதலியோர்க்குக்கொடுத்தல், 129.

மன்னவன் தன்னொப்பாகியபாவை,
 683.
 மன்னவன் மகள், 339, 422, 561,
 மன்னவன் மகனே, 74. [563.
 மன்னவனாணை, 577.
 மன்னவனொரு மகள், 150. [410.
 மன்னன்னேருண்முதல்வினவுதல்,
 மன்னிசை நிரீஇய நன்னராளன்,
 மன்னிய சும்மை, 909. [918.
 மன்னிய செங்கோல், 626.
 மன்னிய விழுச்சீர் மகதம், 577.
 மன்னுகவுலகினுள், 339.
 மன்னுகென்போர், 338-9.
 மன்னுயிர், 251, 271.
 மன்னுயிர் காவல், 313. [417.
 மன்னுயிர் காவலன், 284, 318,
 மன்னுயிர் ஞாலம், 434, 650.
 மன்னுயிர் நடுக்கும் மோடேத்
 தரிவை, 403.
 மன்னுயிருண்ணுங் கூற்று, 234.
 மன்னுயிருற்ற நடுக்கம், 412.
 மனக்கோள், 342.
 மனங் கவலுதல், 499.
 மனங் கவற்றல், 141.
 மனங்கொள் காரணம், 85.
 மனங்கொளத் தேற்றல், 146, 339.
 மனத்தகம் புதற்றல், 242, 693.
 மனத்தகை, 55.
 மனத்தடக்கல், 403.
 மனத்தமர் துணைவி, 486.
 மனத்திடை நின்று சுடுதல், 184.
 மனத்தில் துன்பப்படுதல், 403.
 மனத்திழைத்தல், 561.
 மனத்திற்கொண்ட மதி, 126.
 மனத்தினன்னேள், 681.
 மனத்தே மறுகல், 571.
 மனநிறை, 584.
 மனநெகிழ்த்தல், 554.
 மனம் நெகிழ்தல், 400.
 மனம் பிறழ்தல், 551.
 மனம்புரி காதலன், 375.
 மனம்புரி கொள்கை, 55.
 மனம்புரி தோழன், 513.
 மனம் வலித்திருத்தல், 521.

மனமாசு, 63.
 மனமுணக்காட்டல், 710.
 மனமுணக் கிளத்தல், 82, 917.
 மனமுவப்பன, 36.
 மனமொன்றாகிய தோழர், 590-91.
 மனமொன்றாகிய புணர்ச்சி, 504.
 மனவயினடக்கல், 712.
 மனன், 242, 288, 400.
 மனிதருடைய உறுப்புக்களுள்
 இன்ன இன்ன இன்னார் இன்ன
 மனை, 225, 228. [ரென்பது, 429.
 மனைக்காவல், 368.
 மனைக்கிழத்தி, 498, 555.
 மனை கெடுத்துழலல், 382.
 மனைப் பூங்கா, 566.
 மனைவளந் தருஉம் செல்வி, 242.
 மனைவிக்குத் தோள், 429.
 மனோசிலை, 635.
 மா - குதிரை, மாமரம், மான்,
 வண்டு, 254, 265, 270, 302,
 321, 389, 435, 446, 448, 466,
 484, 649, 703.
 மாஅத்துத் தேம்படு கனி, 530.
 மாஅலன்ன காவலன், 417.
 மாக்கட்டு, 330.
 மாக்கடல் வரைப்பு, 271.
 மாக்கடன், 286.
 மாக்கலின், 316.
 மாக்கள், 111, 545.
 மாக்கேழ் ஆகம், 878.
 மாக்கேழ் இரும்பிடி, 208.
 மாகவிசம்பு, 418, 665, 856.
 மாகளவனம் : உஞ்சைநகரின் புறத்
 தேயுள்ள ஒரு காடு ; இதில் ஒரு
 தூர்க்கை கோயிலுண்டு ; அது
 யுகிக்கும் அவனுடைய நண்
 பர்களுக்கும் தனியேயிருந்து
 ஆலோசனை செய்தற்குரிய இட
 மாக இருந்தது ; மகாகாள வன
 மெனவும் வழங்கும், 403.
 மாசறு திருநுதல், 566.
 மாசறு திருமுகம், 341.
 மாசறு பசும்பொன், 268.
 மாசறு படிவம், 31.

மாசனம், 444, 740.
 மாசில் அருமணி, 524.
 மாசில் ஒள்ளொளி, 566.
 மாசில் கற்பு, 589, 831.
 மாசில் சிறப்பு, 445.
 மாசில் சூழ்ச்சி, 70, 594.
 மாசில் செங்கோல், 668.
 மாசில் திருமனை, 570.
 மாசில் பொற்றொடி, 523.
 மாசில் மகளிர், 38.
 மாசில் மடமகள், 366.
 மாசில் மதிமுகம், 849.
 மாசில் மாமை, 150.
 மாசில் முனிவர், 513.
 மாசில் வனப்பு, 467.
 மாசில் வானம், 448.
 மாசில் வீணை, 84.
 மாசுகண் புதைத்தல், 589.
 மாசுபடு கலிங்கம், 56.
 மாசுவினை கழித்த மாதவர், 501.
 மாசை, 52, 124, 129, 601, 916.
 மாஞ்சி, 635.
 மாஞ்சினை இளந்தளிர், 307.
 மாட்சி, 246, 660.
 மாட்டல் - ஏற்றுதல், மாளச செய்
 தல், மூட்டல், 260, 266, 323,
 367, 452, 715.
 மாடக் கொடுமுடி, 620. [122-3.
 மாடச்சிவிகையின் வருணனை,
 மாடத்திற்குக் குன்று, 389 ;
 சூரியனுடைய தேர், 538 ;
 வெள்ளிமலை, 539.
 மாடத்து உயர்நிலை, 925.
 மாடத்துக கொடுமுடி ஏறல், 573.
 மாடத்து வாயில், 87, 740. [909.
 மாடந்தோறும் எடுத்த படாகை,
 மாடம் - கோயில், மாளிகை, 116,
 195, 204, 380, 389, 393, 465,
 486, 499, 592-3, 602, 719.
 மாடமறுகு, 116, 346, 539.
 மாட மாணகர், 225.
 மாடமுழு முதல், 601.
 மாட மூனார், 123, 389.
 மாட வீதி, 738.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ககங்

மாடியந்தானை, 720.
 மாடு - பொன், 304.
 மாண்கல நிதி, 8.
 மாண்குழை மகளிர், 17.
 மாண்டகு கிளவி, 601.
 மாண்டகைத்து, 593.
 மாண்ட சூழ்ச்சி, 569, 571.
 மாண்ட தோழர், 500, 593.
 மாண்ட வீதி, 744.
 மாண்ட வேள்வி, 565.
 மாண்படல், 326.
 மாண்பதி, 382
 மாண்பு, 566
 மாண்புறு பெருங்கலம், 269.
 மாண்புடி மன்னன், 410.
 மாண்மொழிக் குருசில், 103.
 மாண்வினைப் பகுவாய், 352.
 மாண்வினை மாடம், 538.
 மாண்வினை வையம், 407.
 மாணகர், 33, 94, 402, 443, 494.
 மாணகன் : இது சில நிமித்தம்பற்
 றித் தன்னைப் பிறரறிந்துகொள்
 ளாதபடி இராசகிரியத்திலிருந்த
 பொழுது உதயணன் கொண்ட
 வேறுபெயர், 565, 576, 632,
 680.
 மாணலமியைந்த நல்வினை, 919.
 மாணவர், 65.
 மாணுக்கி (மாணுக்கியர்), 95, 204,
 மாணுச செய்தொழில், 710. [623.
 மாணி, 751.
 மாணிப்படிவம், 48.
 மாணிபோல மதக்களிறு படிதல்,
 மாணிழை, 118, 130, 341. [412.
 மாத்தாளிரும்பிடி, 280. [573-4.
 மாத்திரம் - அளவு, 247, 315, 491,
 மாத்திரை - ஒருவகை மருந்து, 96,
 417, 422, 523, 636.
 மாதங்கம், 413.
 மாதர் : ஒருமை, 175 ; விருப்பம்,
 164, 173, 561, 571, 575, 590.
 மாதர் கண்ணேப்பெற்ற புண்
 ணுறுநெஞ்சு, 85.
 மாதர்த்தேவி, 467, 590.

மாதர்த்தோழி, 551.
 மாதர்ப் பைங்கிளி, 453.
 மாதர் பெருநலம், 593.
 மாதர் மழைக்கண், 627.
 மாதரஞ்சாயல் - காதலை யுண்டாக்
 கும் மென்மை, 924.
 மாதராயம், 100.
 மாதரியற்றியவாகைக்கண்ணி, 105.
 மாதரிருங் குயில், 13.
 மாதரையொருநைபற்றல், 99
 மாதவம், 467.
 மாதவ முனிவன், 456.
 மாதவர், 466, 501, 513.
 மாதவர் பள்ளி, 761.
 மாதவன், 437, 440-41.
 மாதவன் மடமகள், 506.
 மாதாங்கு குருசில், 877.
 மாதாங்கு தடக்கை, 431.
 மாதாங்கு திண்டோள், 919.
 மாதிரம் - ஆகாயம், 123, 128 212,
 385, 495, 630.
 மாது : அசைநிலை, 256.
 மாதுளம், 513.
 மாதேவி, 325.
 மாதோ, 292.
 மாந்தர், 48, 328, 362, 429, 486,
 499, 503, 542, 578, 592.
 மாந்தல், 424, 661.
 மாந்தளிர் மேணி, 299, 307, 327,
 மாநகர், 330. [563, 841.
 மாநிதிக் கிழவன், 873.
 மாநிதிச செல்வம், 180.
 மாநிதி வழங்கு மன்னர், 57.
 மாநிலத் துறையுநர், 100.
 மாநிலம், 126, 506.
 மாநிறம், 315.
 மாநீர் யமுனை, 75.
 மாப்படு வடுவுறழ் கண், 927.
 மாப்பண்ணல், 448.
 மாபத்தினி, 854.
 மாபெருந்தேவி, 74, 831, 843
 மாம்பொழிற் சோலை, 451. [848.
 மாமணித் தேர், 703.
 மாமணி யடைப்பை, 66.

மாமயிற் பேடாய், 525.
 மாமயிற் றெழுதி, 453.
 மாமலர்க் கோதை, 580.
 மாமலை, 289.
 மாமலைச் சாரல், 435, 500.
 மாமறித் திடாஅ, 640.
 மாமறைப் பேரறை, 611.
 மாமன், 443.
 மாமாத்தியர், 691.
 மாமுடிக் குருசில், 4.
 மாமுது சிவேதன், 34.
 மாமுரசியக்கல், 640.
 மாமைக்கு மணி, 14, 150.
 மாயங் காட்டுநர், 127.
 மாயச் சாக்காடு, 339.
 மாயச் சூழ்ச்சி, 491.
 மாயம், 83, 235, 340, 430, 488,
 மாய மள்ளர், 495. [501, 826.
 மாய யாக்கை, 49.
 மாய யானை, 302, 491.
 மாயவிறுதி, 491.
 மாயவரு, 675.
 மாய வொழுக்கம், 546.
 மாயிகாஞ்சனம், 340.
 மாயிரு ஞாலம், 234, 561.
 மாயை - வஞ்சனை, 793.
 மாயையினிழிதருந் தேவகுமரன்,
 மாயோள், 586. [558.
 மாயோன் மார்பில் ஆரம், 460.
 மாயோன் மார்பிற்றிருமகள், 339.
 மார்பகம், 330.
 மார்பகமணந்த ரேரிழை மடந்தை
 யர், 261.
 மார்பில் ஒடுக்கல், 41.
 மார்பில் ஒடுங்கல், 480.
 மார்பிற் கூந்தல் பரப்பல், 101.
 மார்பிற் சாந்து சிதையத் தழுவுதல்,
 மார்பிற் செல்வம், 339. [478.
 மார்பினது வனப்பு, 207.
 மார்புக்கு மலை, 475, 682, 704.
 மார்புப் பொறி, 489.
 மார்பு பசுத்தல், 555. [695.
 மார்பைத் தழுவல் மரியாதை,
 மார்வன், 190, 474, 488, 491.

மாராட்டம் : மகாராஷ்டிர தேசம்
 மாரிப் பிடிக்கை, 148. [329, 502
 மாரியும் திருவும் மகளிர் மனமுட
 பட்டுழிப் படுதல், 158.
 மாரியும் விளையுளும் வாரியும் சிறு
 மாரோடம், 265. [தல், 907
 மால்வரைச் சென்னி, 267.
 மாலை, 48, 415, 527. [610
 மாலைக் காலத்திற்குரிய பழுக்காட்
 மாலைக்காலத்துச் செவ்வழி
 பண்ணை வாசித்தல், 19.
 மாலைக்கால வருணனை, 15.
 மாலைகளை நூலாற் கட்டுதல், 174
 மாலைச்சூரியனுக்குச் சூழிற் பான்
 டில், 15.
 மாலை தட்பஞ் செய்தல், 248.
 மாலை தொடர்ந்த பந்தர், 31.
 மாலை தொடர்ந்த பள்ளி, 28.
 மாலை தொடுத்தல், 453.
 மாலை நாற்றல், 355.
 மாலைப் பந்து, 327.
 மாலை பெய்த செப்பு, 48-9.
 மாலை மன்னவன், 343.
 மாலை மார்பன், 508.
 மாலையணிந்த கொடி, 107.
 மாலையணிந்த கோலம், 130.
 மாலையணிந்த பாண்டியம், 117.
 மாலைடணி நகை-முத்து மாலை, 385.
 மாலையாமம் - முதல் யாமம், 227,
 263, 295, 415, 602.
 மாலையால் வண்டை ஒட்டுதல், 61.
 மாலையில் நகர்புகுதல் சிறப்பில்
 லாமை, 238.
 மாலையிற் குவிந்த நீர்ப்பூக்களுக்கு
 உலோபி அரசர், 566
 மாலையிற் குவிந்த மலர்களுக்கு
 கூப்பிய மகளிர் கை, 248.
 மாலையிற் பறவைகள் கயத்தைத்
 துறத்தல், 248.
 மாலையுஞ் சாந்தும், 396, 591.
 மாலையுந் தூசும், 378.
 மாலையும் மணியும், 114.
 மாலையும் யாமமும், 574.
 மாலை யோதி, 451.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ககசக

மாலை விசேடங்கள், 178, 492.
 மாவடிக் கண், 716.
 மாவிசம்பு, 26.
 மாவிறன் மள்ளர், 138.
 மாவின் தழை, 506.
 மாவின் தளிரன்ன மேனி, 559.
 மாவீழோதி, 389, 766, 933.
 மாவுங் களிறும், 107.
 மாவுந்தேரு மயங்கிய மறுகு, 542.
 மாழ்கல், 108, 223, 315, 320,
 மாழ்குபு கலிழல், 69. [416.
 மாழாத்தல், 429.
 மாழை - செருக்கு, 147, 154, 315.
 மாழை நோக்கி, 618, 625.
 மாற்றக் கோடணை, 80.
 மாற்றம் - கூற்று, தருக்கம், 125,
 233, 235, 296, 317, 423, 432,
 485, 550, 644, 652-3, 682-3,
 மாற்றம் அகஞ்சுடல், 499. [693.
 மாற்றம் பெருக்கல், 405.
 மாற்றவர், 661. [741.
 மாற்றார்த் தொலைத்த மகிழ்ச்சி,
 மாற்றான் (மாற்றார்). 653, 662.
 மாற்றுக் களிறு, 201.
 மாற்றுச் சிங்கம், 235.
 மாற்றுச் செய்கை, 184.
 மாற்றுத்தொழின் மன்னர், 351.
 மாற்றுபகாரம், 892
 மாற்று மன்னர், 161, 776.
 மாற்று மொழி, 334, 552. [645.
 மாற்றுவனர் (மாற்றுவனன்), 500,
 மாற்று வேந்தன், 519. [651.
 மாற்றோர் - பகைவர், 530, 532,
 மாற்றோர்த் தொலைத்த கொடுந்
 தொழில், 629.
 மாற்றோரில்லெனும் இகழ்ச்சி, 704.
 மாற்றோருட்கும் வேற்றுநாடு, 592.
 மாற்றுரை - விடை, 780.
 மாறடு குருசில், 563.
 மாறடு வேற்கண், 462.
 மாறுத்தானை மன்னவன், 449.
 மாறிப் பிறத்தல், 528, 565.
 மாறுசெயற்கிருந்த மன்னர், 643.
 மாறுதிரை, 382.

மாறுதூயில் கூறல், 837.
 மாறுமாறு, 825.
 மாறுமொழி, 651.
 மான் - குதிரை, 203.
 மான்கணமரட்சி, 903.
 மான்கணமலிந்த கானம், 854.
 மான்கூட்டத்திற் புலி புகுதல்,
 மான்பிணை, 226, 294, 525. [189.
 மான்புறம், 845.
 மான்போன்ற புணை, 435.
 மானற்கள், 19. [590.
 மான்றேர், 128, 179, 203, 412,
 மான்றோம் கூறும் நோக்கு, 352.
 மானசவேகன் : வெள்ளிமலையோ
 ரத்திலுள்ள 110 வித்தியாதர
 அரசர்களுள் ஒருவன் ; மதனமஞ்
 சிகையை விரும்பி எடுத்துச் செ
 ன்று நரவாணதத்தனால் வெல்
 லப்பட்டவன், 931-2.
 மானம், 242.
 மானம் வீடலுக்கு அஞ்சுதல், 743.
 மானமர் நோக்கு, 462.
 மானமர்பிணை, 310.
 மானமாந்தர், 7.
 மானவர், 530.
 மானவன், 189.
 மானனீகை : இது கோசலத்தரசன்
 மகளது வேறு பெயர் ; இவளது
 இயற்பெயர் வாசவதத்தை யென்
 பது ; இவள்தாய் வசந்தரி யென்
 பள் ; கோசலதேசத்தரசனை
 வென்று அவனது அந்தப்புரத்தி
 லிருந்து பாஞ்சாலராசன் கவர்
 ந்து சென்ற மலகையர்களுள்
 இவள் ஒருத்தி ; பின்பு அவன்
 பட்டத்தேவியின் பணிப்பெண்
 னாக இருந்து அவனைக்கொன்ற
 உதயணனாற் கொண்டுவந்த மக
 ளிரோடு இவளும் கொண்டுவரப்
 பட்டு வாசவதத்தையின் பணிப்
 பெண்ணாக இருந்து தன் பந்
 தாட்டத்தைக் கண்டு மோகித்த
 உதயணனுக்குப் பின்பு மனைவி
 யாயினள், 831-2, 841-2, 849.

மானிணப் புழுக்கல், 452.
 மானின் பெடை, 290, 435.
 மானும் மறியும், 294.
 மானுரி மடி, 79.
 மானேர் நோக்கு, 377, 556, 934.
 மீக்க பெருங்குடி, 674.
 மிக்குயர் பெருமனை, 516.
 மிக்கோன் கூற்று, 459.
 மிகுதிக் காதல், 546.
 மிகுதி மன்னர், 651.
 மிகுதி வேந்து, 338.
 மிகைக் கை, 193, 826.
 மிகை செய்திருத்தல், 710.
 மிகை செலல், 213.
 மிச்சில், 355.
 மிசை, 483.
 மிசைநீள் முற்றம், 17.
 மிசை மருந்து, 406. [மயிர், 659.
 மிசை மிசை நிவத்தரும் பொங்கு
 மிசையுலகெய்திய அமரிறை, 690.
 மிசைவெண் கடற்றிறை, 659.
 மிஞிறற்றினம், 454.
 மிஞிறு, 456.
 மிடறும்நரம்பும் இடைதெரிவின்று,
 மிடைதல், 478 [620.
 மிடைபு - நெருங்கி, 112.
 மிடைமணிப் பைம்பூண், 343.
 மிடைவெண்டுகில், 134.
 மித்திரகாமன் : ஒரு வணிகன் ;
 பெருஞ்செல்வத்தால் பிக்கவன் ;
 வேறு வேடங்கொண்ட வாசவ
 தத்தை முதலிய நால்வரும்
 இவன் வீட்டிலேதான் சிலகாலம்
 மறைந்திருந்தனர், 516, 761,
 763.
 மிதக்கும் புணைக்கு வினைதீர் உயிர்,
 மிதிதோல், 331. [147.
 மிருகாபதி (மிருகாவதி) : உதய
 ணன் நற்றாய் ; இவளுடைய
 சகோதரன் விககிரன் ; இவள்
 தந்தை ஏயர்குலத்திற்குத் தலை
 மிலைச்சச் சேரி, 541. [வன், 441.
 மிலைச்சமன்னர் : ஒருவகை வீரர்
 களின் தலைவர், 335, 711.

மிலைச்சர் : ஒருவகை வீரர், 171,
 723.
 மிலைச்சர் மந்திரமாடத்தைக் காத்
 மிலைச்சல், 278. [தல், 410.
 மிலைச்சன் : போதனபுரத்தரசன் ;
 தருசகனோடு பகைமைகொண்டு
 போர்செய்யவந்த அரசர்களுள்
 ஒருவன், 629, 640.
 மிழற்றல், 64, 164, 166, 176,
 227, 313, 471, 491, 506, 573,
 மிழற்றுபு, 347. [588-9.
 மினிர்தல், 290, 503.
 மினை - காட்டரண், காவற்காடு,
 மின், 551, 554. [336.
 மின் மினிர்தல், 224.
 மின்வாள், 369.
 மின்னவிர் மணிப்பூண், 158.
 மின்னிருங் கூந்தல், 157.
 மின்னிழை, 64-5, 233.
 மின்னிழை மகளிர், 130.
 மின்னுக்கொடி, 165.
 மின்னென நுடங்கல், 554.
 மின்னென மறைதல், 896.
 மின்னென வொடுங்கல், 430.
 மின்னேர் சாயல், 393, 500, 626,
 மின்னேர் நுடங்கிடை, 934. [642.
 மின்னெனசிறுதுபோற்பிறழல், 166.
 மின்னெனக்கு விளக்கொளி, 260.
 மீக்கரல், 206, 211, 339, 360,
 378, 456, 790
 மீக்கூரிய குடை, 547
 மீக்கூரிய மன்னர், 487.
 மீக்கூறல், 179, 388, 783.
 மீக்கூறிய வேந்தர், 556.
 மீக்கொடானை, 184-5. [882.
 மீக்கோள், 233, 286, 472, 636,
 மீட்டல் செல்லா வேட்டம், 393
 மீட்டிடம், 328.
 மீட்டு மீட்டரற்றல், 432.
 மீத்தல், 686.
 மீமிசை, 249, 526, 832, 876, 914.
 மீமிசைக்கட்டில், 610.
 மீமிசை மருங்கு, 932.
 மீமிசை யுலகு, 97.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ககசங்

மீளி, 509.
 மீளி மாந்தர், 328.
 மீளி மொயம்பு, 887.
 மீன் - நட்சத்திரம், 128, 497, 532.
 மீன்கண்டன்ன வெண்மணல், 409.
 மீன்முகத் தெழுதரும் மதி, 394.
 மீன்முகம் புல்லெனல், 571.
 மீனிணம்-நட்சத்திரக்கூட்டம், 214.
 மூக்குடை, 348, 388.
 முக்குழிக் கூட்டம், 354.
 முக்கூட்டமிர்து, 367.
 முக்கூட்டரத்த வொண்பசை, 878.
 முக்கோண் வடிவம், 171.
 முகக்கண்ணாடி, 118.
 முகங்கொள் காரிகை, 705.
 முகஞ் சிவத்தல், 504.
 முகஞ் செய்தல் - தோன்றுதல், 50.
 முகட்டுச்சி, 532.
 முகடு, 172, 327.
 முகடியருலகம், 121.
 முகத்தி, 329, 487, 492. [66.
 முகத்தில் முத்தமாலையை அணிதல்,
 முகத்திற்கு மதி, 26, 358.
 முகத்தூணளவு, 333.
 முகத்தெழு பெருஞ்சினம், 236.
 முகத்தொளி, 426.
 முகந்திருத்தல், 157, 480.
 முகநோக்கிச் செய்திகளைக் கூறு
 முகம்-முன்னிலை, 506. [தல், 236.
 முகம் இறைஞ்சல், 363.
 முகம் திரிந்து கரிதல், 61.
 முகம் பெறுகேன். 841.
 முகம் மழுங்கல், 612.
 முகமற் கிளவி, 424.
 முகமன், 411, 491.
 முகமுதல், 917.
 முகனமர் கிளவி, 791.
 முகனமர்ந்து நோக்கல், 424.
 முகனமர்ந்துரைத்தல், 422.
 முகனமருவகை, 286.
 முகில் கிழிக்கும் கடுவளி, 631.
 முகில் மீமிசைப் பனிமதி யானை
 யின்மேற் செல்லும் நரவாண
 தத்தனுக்கு, 925.

முகிழ், 60, 349, 468.
 முகிழ்த்தகை முறுவல், 93.
 முகிழ்த்த சின்னகை, 557.
 முகிழ்த்தல், 137, 223.
 முகிழ்தல், 137, 478, 705.
 முகிழ்நகைக் கிளவி, 490.
 முகிழ்நகை முகத்தன், 146.
 முகிழ் நிலா, 164.
 முகிழ்ப்பு - அரும்பு, 165.
 முகிழ் முடி, 387. [809.
 முகிழ் விரல், 181, 359, 425, 805,
 முகிழ்மலருந் தளிரும், 585.
 முகூர்த்த விதானி 797.
 முகை, 469 527.
 முகைக்கொடி முல்லை, 841.
 முகைத்தார் மார்பன், 314.
 முகைத்தார்வேந்தன், 236.
 முகைந்த புறவு, 263.
 முகை நகை முத்து, 235.
 முகைநலக் காந்தள், 569.
 முகைப்பதம் பார்க்கும் வண்டினம்,
 முகைப் பூண், 488. [62.
 முகைபுரை விரல், 804.
 முகைமலர்க் கோதை, 362, 414.
 முகைமலர்ப் பைந்தார், 243.
 முகையின்பூக்கள், 29.
 முசு, 270, 483.
 முசுக்கலை, 480, 506.
 முசுண்டையின் வெண்பூ, 262.
 முஞ்ஞை வேலி, 745.
 முட்காழகில், 269.
 முட்டம் - முட்டாயிருக்கும் இடங்
 முட்டாது, 346. [கள், 744.
 முட்டிகைச் சேரி, 196.
 முட்டிணை வட்டு, 118, 327.
 முட்டில்கோலம், 741.
 முட்டில் செல்வம், 362, 536, 747,
 816, 907.
 முட்டு - குறைவு, 139-40 374,
 முட்டு முடுக்கும், 12. [516, 746.
 முட்டை, 280.
 முடக்கமையோலை, 806.
 முடக்கு விரல், 821.
 முடங்கல், 373.

முடங்கினீர், 743.
 முடத்தாட்டாழை, 257.
 முடந்தாட் பலவின் குடம்புரை
 யமிழ்தம், 268.
 முடந்தாட்பலவு, 452.
 முடிக்கலம், 380, 508, 874.
 முடிக்கல முதலா அடிக்கல மீரு
 முடிக்குரல், 177. [அணிதல், 380.
 முடிக்கேற்பச் சூடுதல், 472.
 முடிகெழு தந்தை, 40.
 முடிகெழு மன்னர், 32.
 முடிச்சென்னி, 98.
 முடித்தலம், 176.
 முடித்தார் மார்பன், 508.
 முடிதல் - இறத்தல், 489.
 முடிதிருத்தல், 311.
 முடிதுளக்கல், 31.
 முடிந்தது, 314.
 முடிநிலை, 361.
 முடிபிணி, 141. [349.
 முடி பிறருக்கு அளிக்கத் தகாமை,
 முடியிசையணிந்த முத்து, 497.
 முடியிசையணிந்த முல்லை, 376.
 முடிமுதல், 293, 367-8.
 முடிமுதலண்ணல், 217.
 முடிமுதற் றீட்டல், 362.
 முடிமுறையெய்தல், 16.
 முடியக் கூறல், 218.
 முடியணி 349, 387, 478.
 முடியத் தோன்றல், 458.
 முடியாக் கருமம், 521.
 முடியா வாள்வினை, 205.
 முடியே குரவர், 429.
 முடிவாய்ப் பேழை, 805.
 முடிஇ, 357.
 முடுக்கு, 12.
 முடுகல், 541, 641.
 முடுகிய விரும்பிடி, 251.
 முத்தக் கலனணி, 43.
 முத்தணி வடம், 504.
 முத்தப் பேரணி, 584.
 முத்தம், 277, 472.
 முத்தம் மூங்கிலிற் பிறத்தல், 268.
 முத்தமலை, 66, 322, 344, 368, 582.

முத்தமும் மணியும், 366.
 முத்தவள்ளி, 44. [490, 497, 504.
 முத்தாரம், 8, 69, 98, 104, 378,
 முத்தாரமும் பூமாலையும் அணிந்த
 வாயில், 241.
 முத்திடைப்பரந்தசித்திரச்செய்
 முத்தின்கோவை, 609. [கொடி, 119.
 முத்தினர், 38.
 முத்தி, 194, 353, 565, 797.
 முத்து - முத்தம், 122, 335, 344,
 361, 477, 497, 501, 530.
 முத்து உத்தரியம், 337.
 முத்துக்காழ், 39.
 முத்துக்குப் புண்ணை யரும்பு, 235 ;
 மணல், 395 ; மழைத்துளி, 277.
 முத்துக்கும் மணிக்கும் வானமீன்
 கள், 497.
 முத்து குளிர்ந்திருத்தல், 22.
 முத்துப் பரிந்திடல், 377.
 முத்துப்புரி, 347, 767.
 முத்தும் மணியும், 116, 175, 497.
 முத்தும் வயிரமும், 374.
 முத்து மணல், 250, 395, 908.
 முத்துவடம், 164, 636.
 முத்துவாய் சூழ்ந்த பத்தி, 44.
 முத்துறழ் ஆலி, 224, 243, 612.
 முத்துறழ் நறுநீர், 178.
 முத்தேர் முறுவல், 274.
 முத்தொருகாழ், 22.
 முத்தொளி முறுவல், 927. [671.
 முதல் - அடி, காரணம், 51, 201,
 முதலறவு - முதலற்றுப்போதல்,
 முதலற வெறிதல், 661. [643.
 முதலாழி, 751.
 முதற்பெருங் கோயில், 741.
 முதற்பெருந் தேவி, 501, 914.
 முதற்பெரு நகரம், 418.
 முதனிலைப் பலகை, 385.
 முதியமகளிர் வருணனை, 192.
 முதிர்கனி யமிர்தம், 456.
 முதிர்குரற் பறவை, 321.
 முதிர்கோட்டெங்கு, 466.
 முதிர்பழ டினகு, 365.
 முதிர்பூங்கா, 266.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ககசடு

முதிர்மதிச் சூழ்ச்சி, 36.
 முதிர்வை, 253.
 முதிர்க நற்றுறவி, 923.
 முதிரா இளமை, 387.
 முதுகண், 77.
 முதுசுவர், 548.
 முதுதாய், 520.
 முதுநகர், 245.
 முதுநீர்ப் பொழில், 363.
 முதுநீர்ப் பெளவம், 702.
 முதுபொழில், 366.
 முதுமகள், 424, 513, 533.
 முதுமகளிர் கன்னியரை நீராட்டு
 வித்தல், 167.
 முதுமகன், 305, 309, 321, 355.
 முதுமரப்பொத்து, 306.
 முதுமரம், 19.
 முதுமாககள், 562.
 முதுமைக்காலம், 432.
 முதுமொழி, 483.
 முந்து, 92, 117, 335.
 முந்துபுள், 321.
 முந்துறல், 318.
 முந்துறீஇ, 240, 282, 326, 430,
 459, 471, 474, 477, 479, 646,
 முந்துறுத்தல், 518. [667, 856.
 முந்தை - முன்பு, 75, 653, 856.
 முந்நாற்காவதம், 258.
 முந்நீர், 147, 500.
 முந்நீர்ப்பந்தர், 142.
 முந்நீரெறி சுறவு, 147.
 முந்நீரொலி, 115.
 முந்தூறியிரம், 196.
 மும்மணி, 14.
 மும்மணிக்காசு, 38, 932.
 மும்முழத்தெல்லை, 598.
 மும்முறை யிறைஞ்சல், 360.
 முயக்கம், 463, 480.
 முயக்கமைவில்லாப் புணர்ச்சி, 875.
 முயக்கிடை விடாஅ மகளிர், 571.
 முயக்கு, 479.
 முயங்கல், 243, 581, 585.
 முயங்கு கயற்றடங்கண், 274.
 முயற்சி, 285, 727.

முயற்சியன், 184.
 முயற்சியின் முடியாக்கமும் இல்,
 முயற்சியுள்ளம், 92. [897.
 முரசத்தின் கண், 151.
 முரசத்தை வெண்டுகிற் சேக்கை
 யில் வைத்தல், 130.
 முரசம், 191, 337, 373.
 முரசமும் சங்கமும், 373, 656.
 முரசறைந்து போர்நிகழ்ச்சியைத்
 தெரிவித்தல், 650.
 முரசியம்பும் முற்றம், 374, 851.
 முரசினதிர்கண், 449.
 முரசினதிர்தல், 260.
 முரசு : மங்கலங்களிலொன்று, முரசு
 சம், 186, 196, 349-50, 373,
 384, 444, 449.
 முரசுக்கு இடி, 101, 104, 107,
 191, 327, 334, 337, 342,
 349-50, 353, 399, 508, 548;
 கடல், 115.
 முரசுக்கு நெற்கதிர் சூட்டல், 129.
 முரசு கடிப்பிகுத்த முற்றம், 88.
 முரசுகொட்டல், 191.
 முரசுமுழங்கு தானை, 841.
 முரசெறி முற்றம், 117. [650.
 முரசை யானைமீது ஏற்றி அறைதல்,
 முரட்கோலினையர், 346.
 முரண் - வலி, 311, 319, 581, 594.
 முரண்செய்தல், 302.
 முரண்வென்றி, 593.
 முரணமை மன்னர், 641.
 முரணழித்தல், 516.
 முரப்பு நிலை, 266.
 முரம்பு, 273.
 முரவு - முரசு, 709.
 முரற்சி, 543.
 முரிதல், 156, 498, 826.
 முரிந்தேந்து புருவம், 469.
 முரிவு, 475, 822.
 முருக்கல் - அழித்தல், 101, 112,
 217, 228, 270, 435, 469, 529,
 முருக்கின் விரிமலர், 44. [547, 646.
 முருக்கு, 275. [த்தல், 173.
 முருக்கடவுள் நீர்த்துறையில் இரு

முருகவேள் சூரனைத்தடிந்தது, 183.
 முருகவேளன்ன தோற்றம், 183.
 முருங்கத் தாக்கல், 653.
 முருங்கல், 269.
 முருங்கைக்கு நாரின்மை, 277.
 முருங்கை வெண்பூ, 277.
 முருகு - ஒருவகை வாத்தியம், 656.
 முருந்து, 469.
 முரைசெறி முதியன் - வள்ளுவன்,
 முல்லை, 261, 446, 506. [914.
 முல்லைக்கிழத்தி, 261.
 முல்லைச் சிறுகொடி, 261.
 முல்லைச் செல்வம், 530.
 முல்லை தலையணிந்த வேலி, 745.
 முல்லைப்பூ தலைவர் மீண்டு வருங்
 காலத்தைத் தெரிவித்தல், 566.
 முல்லைப் பெருந்திணை, 263.
 முல்லைப்போது, 527.
 முல்லைமுது திணை, 530.
 முல்லையங்கோதை, 178, 376.
 முல்லையம் பெருந்திணை, 263. [745.
 முல்லையும் மருதமும் மயங்குதல்,
 முல்லையும் மல்லிகையும், 18.
 முல்லை வெண்போது, 461, 619.
 முலைக்கச்சு, 41, 117, 144, 390,
 முலைக்குக் கோங்கரும்பு, 352. [636.
 முலைத்தலைப் பிணி, 435.
 முலைப்பாற் காலம், 16.
 முலைப்புறம், 368.
 முலைப்பூண், 177, 214.
 முலை முகம், 147. [705.
 முலைமுதன் முற்றம், 165, 223,
 முலையிடைத் துளங்கும் ஆரம், 104.
 முழக்கும் ஆர்ப்பும், 659.
 முழங்கு கடல், 29.
 முழங்குபு துவைத்தல், 709.
 முழம், 598.
 முழவணி முன்றில், 245.
 முழவம், 139.
 முழவின் கண், 372.
 முழவின் பாணி, 460.
 முழவு, 118, 254, 478.
 முழவும் முரசும், 741.
 முழவுமலி திருநகர், 549.

முழவுறழ் மொய்ம்பு, 387. [930.
 முழுவொடு பல்லியம் ததும்பல்,
 முழா, 39.
 முழீஇ, 478.
 முழுக்கதம், 329.
 முழுக்கலம், 584.
 முழுச்சிறைத் தோட்டம், 257.
 முழுச்சிறைப்பள்ளி, 793.
 முழுத்தம் - முகூர்த்தம், 687.
 முழுத்தாள், 307.
 முழுத்திரட்டெங்கு, 543.
 முழுதுமுதல், 172.
 முழுநிலா மாடம், 293.
 முழுநிலைக் கதவம், 604.
 முழுநீர்ப் பொய்கை, 475.
 முழுநீர் விழவு, 159.
 முழுமணிக் காசு, 636.
 முழுமதினெடுங்கடை, 418.
 முழுமயிற் பீலி, 660.
 முழுமுதல், 368.
 முழுமுதல் தொலைச்சுதல், 649.
 முழை, 305, 311.
 முழையரண், 291.
 முழை வயினெடுங்கல், 305.
 முழைவளர் குன்று, 306.
 முள் அழுத்திய போதி, 384.
 முள்கல் - அழுந்தல், 165, 206,
 முள்குவநர், 137. [307.
 முள்ளங் கோடு, 291.
 முள்ளரை இலவம், 291, 309.
 முள்ளி, 275. [67.
 முள்ளெயிலிலங்கும் முறுவல், 59,
 முள்ளெயிறு, 26, 463, 765.
 முளரி - விறகு, 310.
 முளவு - முள், முள்ளிமரம், முண்
 முருங்கை, 269.
 முளிமரக் கானம், 302.
 முளிவு, 328.
 முளை எயிற்று நீர், 614.
 முளைக்காற் கோதை, 373.
 முளைக்கோல், 232.
 முளை செறித்த விதானம், 373.
 முளையகல், 354.
 முளையரில், 309.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. 'தக்கசுள்'

முனையெயிறு, 311.
 முனையேர் முறுவல், 557.
 முற்பகல், 323.
 முற்பகற்செய்வினை டிற்பகலுறுநர்,
 முற்படத் தோன்றல், 488. [323.
 முற்பால் விருந்து, 762.
 முற்பாற் கிழமை, 643.
 முற்பான் முயன்ற தவம், 394.
 முற்பானிகழ்ந்தவை, 443.
 முற்றக் காட்டல், 95.
 முற்றணிகலன்கள், 678.
 முற்றணிப் பெருங்கலம், 349.
 முற்றத்தில் படையிருத்தல், 374.
 முற்றத்தில் மணலைப் பரப்பல், 32.
 முற்றத்தில் முக்கனிமரங்கள்இருத்
 தல், 466. [பல், 908.
 முற்றந்தோறும் முழங்கு முரசியம்
 முற்ற நாடல், 36. [538, 644.
 முற்றம், 42, 240, 326, 347, 389,
 முற்றல், 328, 522, 702.
 முற்றவமுடையம், 706.
 முற்றவமுடையர், 669.
 முற்றவை, 32, 80, 342.
 முற்றித்தல், 521.
 முற்றிய கோங்கு, 307.
 முற்றில், 41, 326, 550.
 முற்றிழை, 87, 145, 873.
 முற்றிழை மகளிர், 77, 120, 248,
 முற்றிழை மாதர், 829. [851.
 முற்றிழை யரிவை, 591.
 முற்று - முற்றும், 229.
 முற்றுணை, 433.
 முற்றுநீர் வையகம், 260.
 முற்றும், 562.
 முற்று மறைபருமம், 659.
 முறத்திட்ட நெல், 103.
 முறி, 581.
 முறுக்கல், 403.
 முறுக மூட்டல், 928.
 முறுகிய நண்பகல், 882.
 முறுவல், 26, 59, 99, 120, 175,
 187, 190, 228, 419, 469, 487,
 557, 585.
 முறுவலரும்பிய முல்லை, 261.

முறுவலன், 99.
 முறுவலன், 66.
 முறுவலை, 76.
 முறுவற் செவ்வாய், 414.
 முறுவன் மகளிர், 64.
 முறை நெருங்கல், 568.
 முறைபட வுணர்தல், 444.
 முறை முறை, 380, 905, 916.
 முறைமையிற்றிரியா வேள்வி, 689.
 முறைமையின் விரித்தல், 426.
 முறையறிந்தோதல், 369.
 முறையிது கேட்க, 870
 முறைவர், 201.
 முன் கடை, 143, 801.
 முன்கை, 25, 339, 357, 359, 448,
 474, 500, 559.
 முன்கைத் தொடியீழ்ந்தற்று, 72.
 முன்கை மயிருக்குப் பனஞ்
 செறும்பு, 403.
 முன் போக்கு, 432. [தல், 71.
 முன்னையாற் கண்ணீர் துடைத்
 முன்றில், 17, 245, 273, 452,
 464, 466.
 முன்றிலில் மணல் பரப்பல், 464.
 முன்றுறை, 144.
 முன்னங் காட்டல், 119.
 முன்னங்கொள்ளு முயற்சி, 693.
 முன்னர், 143, 380, 508, 593.
 முன்னல், 291, 528, 562.
 முன்னறை, 604.
 முன்னியது முடித்தல், 381.
 முன்னிய நின்றவை, 458.
 முன்னிலை கூறல், 279.
 முன்னிலை முயற்சி, 237.
 முன்னின்றிரப்போன், 409.
 முன்னீர் - நிலத்துக்கு முந்திய
 தாகிய நீர், 699.
 முன்னீராயிரங்கை, 821.
 முன்னீராயிரத்தைந்துகை, 822.
 முன்னுதவி, 520, 690, 713, 883.
 முன்னும்பின்னும் பக்கமும், 311.
 முன்னுறு கிளவி - குறிப்பு மொழி,
 முன்னையர், 501. [8.
 முன்னையிர், 422.

முனாஅது, 151.
 முனாது, 266, 403.
 முனித்தலைச் சிறார், 347.
 முனிதல் செல்லான், 370, 747.
 முனி மூதாட்டி, 424.
 முனிவர், 123, 369, 457, 513.
 முனிவர்இளிவுக்கு அஞ்சுதல், 648.
 முனிவர் நிருமிதம், 456. [தல், 405.
 முனிவர் பட்டதும் படுவதும் அறி
 முனிவராச்சிரம வருணனை, 513.
 முனிவன், 79, 440, 442, 455-6,
 முனிவனை நீ, 788. [458-9, 467.
 முனிவிலர், 535.
 முனிவின்றலையும் - முனிவின் மே
 முனிவின்று, 93. [லும், 878.
 முனிவு, 878.
 முனை, 310.
 முனைஇ, 181, 277.
 முனைபூர் : இடவகனுக்கு உதய
 ணன் கொடுத்த ஒரு நாட்டின்
 முனைவர், 365. [தலை நகரம், 798.
 முனை வெந்துப்பு, 600.
 முக்கு, 333.
 மூங்கில், 493.
 மூங்கில் தோளுக்கு, 692. [335.
 மூங்கிலில் முத்துப் பிறத்தல், 277,
 மூங்கிற்குழாயில் தேனைப் பெய்து
 வைத்தல், 468.
 மூங்கிற்பைம்போழ், 171.
 மூங்கைகள், 405.
 மூசின, 61, 111.
 மூசுதல், 311, 454.
 மூட்டமை கிழி, 348.
 மூத்தோர்ப் பிழையாதுடன் வழிப்
 படுஉம் உறுதவம், 700.
 மூத்தோர் முதலிய நால்வரை
 யானை கொல்லாமை, 351.
 மூதறி செவிலி, 95.
 மூதறி பாகன், 122.
 மூதறி பெண்டிர், 175.
 மூதறி மகளிர், 688
 மூதறி முனிவன், 455.
 மூதாட்டி, 55, 424, 486.
 மூதாளர்(ன்), 67, 325, 596, 858.

மூதார், 65-6, 75, 105-7, 113
 123, 171, 180, 192, 196, 317
 341, 343-4, 362, 364, 389
 414, 530.
 மூப்படர்ந்துழக்க முடங்குதல்
 மூய, 377. [743
 மூர்க்கன், 140, 432.
 மூர்த்தம் - முகூர்த்தம், 909.
 மூரிக்கொள்ளல், 370.
 மூரி நிமிர்தல் (நிமிர்வு), 386, 609.
 மூரி முற்றம், 88.
 மூவகைப் படிவம், 465. [ந்து, 407
 மூவகை யோகம் - திரியோக மரு
 மூவர் ஒற்றர் கூறியன ஒத்திருட்
 பின் தேறுதல், 711.
 மூவருரை கண்ட சோழன், 733.
 மூவா மறவர், 536.
 மூவாயிரங்கை, 822
 மூவெழுநாள் நீர் விழவு, 159.
 மூவேழ்திறம், 95.
 மூழ்கல், 348, 503.
 மூழ்த்தனர், 311. [405.
 மூன்றிடம் பிழையாப் பண்ணவர்,
 மூன்றுடன் அடுக்கின முக்குடை,
 388.
 மூன்றுநாள் முழங்கும் முரசு, 343.
 மூன்றுவகை நீர், 142.
 மூன்றுவகை மணிகள், 38.
 மேசசாமன்னர், 632.
 மேசசார், 887.
 மேத்தப்பன்னல், 917.
 மேத்தெனவ் வயிறு, 153.
 மேய்க்கண் மேவார், 145.
 மேய்க்கோள் மள்ளர், 328.
 மேய்காப்பாளர், 755.
 மேய்காப்பினையர், 113
 மேய்காவலர், 30.
 மேய் சாந்தகலம், 214
 மேய்த்தகக் கேட்டல், 712.
 மேய்த்தகத் தேறுதல், 711.
 மேய்த்தகு நுண்பொருள், 917.
 மேய்த்தகைத்தாக, 322.
 மேய்த்தது, 302.
 மேய்ந்நயந்தெரிந்த மேலோர், 264.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ககசுக்

மெய்ப்பாடு, 49.
 மெய்ப்பெயர், 563.
 மெய்ப்பேய்ப் படிவம், 411.
 மெய்ப்பொருள், 229, 306, 419.
 மெய்ப்பணிப்பதுபோல் அவை மரு
 மெய்பெறப்படுதல், 504. [எல், 95].
 மெய்ப்முதல், 360.
 மெய்ப்மொழி, 297, 318.
 மெய்யிற் கூறல், 281.
 மெய்யிற் றாய்மை, 365.
 மெய்யுறத்தழீஇ, 739.
 மெய்வயின், 308.
 மெல்லடி, 506, 512.
 மெல்லணை, 39, 156.
 மெல்லியல், 26, 64, 480.
 மெல்லியற் குலமகள், 343.
 மெல்லியற் கோமகள், 577.
 மெல்லியன் மகளிர், 566.
 மெல்லியன் மாதர், 123, 681.
 மெல்லியன்மீழற்றல், 880.
 மெல்லென் கிளவி, 573.
 மெல்லென் பாவை, 85.
 மெல்லென் யாக்கையர், 38.
 மெல்லென, 272, 290, 311, 360,
 551, 559, 569, 577, 765.
 மெல்லெனோதி, 357.
 மெல்விரல், 250, 372.
 மெல்விரல் கூப்பல், 26, 98.
 மெழுகினுற் பாவை செய்தல், 480,
 மெழுகு, 224 [571].
 மென்கிடைப் போழ்வை, 172.
 மென்கூந்தல், 350.
 மென்சாயல், 166, 368.
 மென்பறைத்தொழுதி, 162.
 மென்மருங்கு, 360.
 மென்மருங்குல், 249, 352.
 மென்மெல, 356, 378, 395, 551,
 மென்மை, 377. [583, 867].
 மென்றோள், 165.
 மென்றோ ணெகிழப்பற்றல், 156.
 மேகத்துக்கு விதானம், 260.
 மேகம் கடல் பருகுதல், 260.
 மேகமுழக்கத்திற்கு முரசு முழக்
 மேகலை, 197, 379. [கம், 260].

மேடகம், 519.
 மேதக, 582.
 மேதகு கழுகு, 469.
 மேதகு வனப்பு, 112, 365, 445.
 மேதகு வாக்கியம், 652.
 மேதை, 635.
 மேம்பட்ட வனப்பு, 594.
 மேம்படல் - மேம்படுதல், 317, 489.
 மேம்படஇய, 35.
 மேம்படஇயர், 376, 792.
 மேயது - விரும்பியது, 329. 501
 மேயவையெல்லாம் வீசல், 908.
 மேயினர், 582.
 மேயோர், 419.
 மேருமிசைக்கா, 902.
 மேல்செய்த வுதவி, 905.
 மேல்பாற் பிறை, 686.
 மேல்வகை விதி, 237.
 மேல்வந்த படை, 651.
 மேல்வந்து நெருங்கல், 651.
 மேல்வரவு, 509.
 மேல்வீழ் மாத்திரம், 702. [247].
 மேலாட்கமைந்த காலாட்காப்பு,
 மேலியன்முறைவர், 201.
 மேலிற் றாய யானை, 183.
 மேலை, 545, 760.
 மேலோர் நண்பு, 264.
 மேலோருள்ளம்போலப் புரவிசெல்
 மேவரக்காட்டல், 598. [லுதல், 659].
 மேவன, 182, 456, 542, 558.
 மேவனம், 49.
 மேவனன் விரும்பி, 625.
 மேற்கண், 428.
 மேற்படி, 516.
 மேற்பாலறிவு, 916.
 மேற்றிணை, 72.
 மேன்மலை குளித்தல், 571.
 மேன்முறை, 537.
 மேன்மேனெருங்கல், 880.
 மேனகை : தெய்வமகளிர் எண்
 பதின்மருள் ஒருத்தி; குபேர
 னுக்குப் பணிபுரிபவள், 888.
 மேனாட்கிழமை, 895.
 மேனாள், 415, 597.

மேனான்றி வழிவழிவந்த்காதல்,
மேனிக்கு மாந்தளிர், 563. [634.
மேனிலை, 331.
மேனி வாடியமண்ணகமடந்தை,
மேனெருங்குதல், 649. [261.
மை - மேகம், 534.
மைகொள் கண்ணியர், 933.
மைத்துனமங்கை, 82.
மைத்துனமன்னர் (ன்), 115; 157.
மைத்துனமைந்தர், 164.
மைத்துனன், 652.
மைதவழ் கண்ணி, 623.
மைதவழ்கோயில், 690.
மைதவழ் சென்னிக்குன்று, 226.
மைதவழ் மாடம், 534.
மைதோய் கண்ணி, 879.
மைந்தருக்குச்சிங்கம், 395; வண்டு,
மைந்தரும் மகளிரும், 454. [475.
மைந்து, 23, 454.
மைந்நிற்புழுக்கு, 356.
மைம்மலர்க் கண்ணி, 621.
மையணி இரும்பிடி, 256, 307.
மையணியானை, 316, 448, 629,
மையல், 21. [685.
மையல்யானை, 190.
மையல்வேழ மடக்கிய மன்னன்,
மையலுள்ளம், 470, 563. [412.
மையறு தாமரை, 484.
மையார்கண்ணி, 222.
மையார் நெடுங்கண், 227.
மையார்யானை மன்னர், 909.
மையுண்டு கழுமிய கலிங்கம், 56.
மைவரை, 390, 440.
மைவளர் கண்ணி, 569, 687.
மைவளர் சென்னிக்கானம், 454.
மோக்குள், 86, 109.
மொசிவாயுழுவை, 483.
மொய்த்தல், 321, 330.
மொய்த்தழலீமம், 545.
மொய்ப்பு - மொய்த்தல், 43, 155,
மொய்ப்பினோர், 443. [332.
மொய்ப்பு, 296, 387, 587.
மொய்யவை, 95.
மொழிப்பல காட்டல், 500

மொழியறி மகளிர், 177.
மோ : முன்னிலையசை, 488.
மோக்கம், 854.
மேர்கத்தானம், 602.
மோடு - உடம்பு, 403.
மோதிரத்திற் பெயர் பொறித்தல்,
மோதிரவிரலினர், 636. [584.
மோய் - தாய், 426.
மோவல் - செம்முல்லை, 269, 447.
யமுனை : யமுனாநதி ; இது கோ
சம்பி நகரத்தின் பக்கத்தே ஓடு
வது, 75, 431, 679.
யமுனைக் குண்டுகயம், 698.
யவனக்கைவினை, 549.
யவனக்கைவினை மகரவினை, 623.
யவனக்கைவினை யாரியர், 121.
யவனச்சேரி, 540.
யவனத்தசசர், 121, 333.
யவனத்தரசன் : பிரசசோதனனுக்
குத் திறை கொடுப்பவர்களுள்
ஒருவன், 804.
யவனப்பாடியாடவர் தலைமகன் :
உஞ்சை நகரத்தின் புறத்தே
யுள்ளதும் சிற்பவேலைகள் பல
நடைபெறுவதற்கு இடமாக இரு
ந்ததுமான யவனப்பாடியிலுள்
ளார்க்குத் தலைவன் ; உதயண
னுக்கும் யுகிக்கும் சிறந்த நண்
பன் ; இவன் இயற்பெயர் தெரிய
வில்லை, 407.
யவனப்பாவை, 239
யவனப் புணர்ப்பு, 931.
யவனப்பேழை, 686.
யவனபாடை, 832.
யவனம் : தச்சவினையில் மேம்பட்ட
ஒருதேயம் ; இதற்கென்றே தனி
யாக ஒரு பாலை இருந்ததென்
றும் அதில் உதயணனும் கோ
சலதேசத்தரசன் மகள் வாசவதத்
தையும் மிக்க பயிற்சியுள்ளவர்க
ளென்றும் தங்கள் கருத்தைப்
பிறரறியாதபடி ஒருவர்க்கொரு
வர் அதில் தெரிவித்துக்கொண்
டனரென்றும் சொல்வர், 8.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கக்ருக

யவனமஞ்சிகை, 8.
யவனர், 27.
யவனர் தலைமகன், 407.
யவனரியற்றிய பெருவலிப் பூதம்,
யவனவையம், 803. [932-3.
யாக்கை, 518, 556. [டோர், 30.
யாக்கைமருங்கிற் காப்புக்கடம்பூண்
யாக்கைமாய்தற்கு மாரிமொகருள்
யாக்கையதியல்பு, 74.[மாய்தல், 86.
யாண்டு, 377, 474.
யாணர், 414, 562, 623, 745.
யாணர்ப்பூந்துகில், 368.
யாத்த காதல், 176.
யாத்தசிற்பம், 744.
யாத்தல், 88, 315, 486, 523.
யாத்திரைக்கமைந்தவை, 185.
யாத்திரைக்குரிய வேடம், 523-4
யாப்பணி நன்னலம், 743.
யாப்பமை கச்சு, 659.
யாப்பமை காதல், 426.
யாப்பமையரும்பொறி, 493.
யாப்பியாயினி : ஆப்பியாயினியைப்
பார்க்க, 616.
யாப்பியை : சாலங்காயனுடைய
தங்கை ; யுகியால் மணஞ்செய்து
கொள்ளப்பட்டவன், 918.
யாப்பிலாளர், 259.
யாப்பு - கட்டு, தொடர்பு, பொருத்
தம், 160, 195, 316-7, 329,
333, 335, 344, 348, 384, 493,
498, 509, 514, 523, 672, 677,
யாப்புடைத்தோழர், 787. [928.
யாப்புடை நண்பு, 516.
யாப்புடைப் புரிசை, 538.
யாப்புடை மகன், 912.
யாப்புடை மாதர், 574.
யாப்புப் பிணி, 485.
யாப்புள்ளுறுத்த சூழ்ச்சி, 402.
யாப்புற, 257, 319, 636.
யாப்புறக்கூறல், 603, 639.
யாப்புறவகுத்த கோணம், 225.
யாப்புறவமைத்த பண்தி, 533.
யாப்புற வமைத்தல், 172, 257.
யாப்புறீஇ, 549, 643.

யாப்புறு கரும்பு, 587.
யாப்புறு செய்கை, 486.
யாப்புறு ஞாண், 279.
யாப்புறுத்தல், 44, 69, 75, 116,
யாப்புறுபால், 557. [145, 314, 921.
யாப்புறும் முறை, 316.
யாப்புறு மண்டபம், 378.
யாப்பொடுபுக்க பெருஞ் சிறைப்
யாப்பொழித்தல், 316. [பள்ளி, 299.
யாம் மகட்டருதும் கொள்ளெனக்
கேட்டல் மரபன்று, 855.
யாமக்கோட்டம், 435.
யாமங்காவலர், 768.
யாமத்துக்குக் கடல், 29.
யாமம் - இரவு, 28-9, 208, 227,
263, 266, 295, 330, 415, 571,
யாமமியைந்த வைகறை, 876. [574.
யாயுமெந்தையும், 359.
யாரை, 308.
யாவதும் - சிறிதும், 28, 84, 489.
யாவருமறியாத்தன்மை, 512.
யாவன், 563.
யாவீர், 737.
யாழ், 19, 24, 93, 139, 206, 251,
257, 278-9, 284, 440, 569,
யாழ்க்கோடு, 153. [801.
யாழ்காட்டும் உவாத்தி, 204.
யாழ் கைவைத்தல், 46.
யாழ்த் தீஞ்சுவை, 204.
யாழ்தைவரல், 95.
யாழ்நரம்பின் குற்றங்கள், 624.
யாழ்நரம்புகளை உணக்குதல், 623.
யாழ்நவிற்தல், 242, 555.
யாழ்ப்பலிக்கடன், 45.
யாழ்முதலான அறுபத்துநான்கு
கலைகள், 53.
யாழ்முறைக் கரும்பு, 40.
யாழ்வாசித்தலின் இயல்பு, 96.
யாழறிவித்தகன், 124, 618.
யாழால் வேழத்தை அடக்கல், 24.
யாழிசைகாமத்தைவினாவித்தல், 19.
யாழிசை கேட்ட அசுணமா, 243.
யாழிடந்தழீஇ; 755.
யாழின் சிழவன், 901.

யாழின் றுறை, 41.
 யாழினால், 2.
 யாழுக்கு அமுது, 98.
 யாழுக்குரிய ஐவகைக்கதிகள், 95.
 யாழுங்குமலும், 107, 118.
 யாழும் பாட்டும், 97, 440, 608, 624.
 யாழும் மிடறும் ஒத்தியங்கல், 96.
 யாழை உறைநீக்கித் துடைத்தல்,
 யாழை வாசித்தல், 96. [616.
 யாழைப்பூசித்தல், 45.
 யாற்றொலி யரவம், 168.
 யாறு ஊறுவன ஒழுகுதல், 745.
 யாறுகண்டன்ன வீதி, 389.
 யாறுகிடந்தன்ன வீதி, 932.
 யாறுங்குளனும், 531.
 யாறுசெல் வம்பலர், 277. [673.
 யான் குறைகொள்ளும் பொருள்,
 யானை, 174, 235, 294, 330, 332,
 யானை ஆயிரத்தெட்டு, 351. [442.
 யானைக்கண் மறைத்தபடாம், 206.
 யானைக்குக் கண்ணயலில் கடாம்
 பிறத்தல், 453.
 யானைக்குக் குன்று, 202, 246 ;
 கூற்று, 402, 411 ; மலை, 248,
 331, 448, 925 ; மேகம், 202,
 295, 331.
 யானைக்கெழுந்த வெஞ்சினம், 242.
 யானைக்கைக்குப் பனந்துண்டம்,
 660.
 யானைக்கைசொரி உதிரத்திற்குப்
 பைசொரி பவழம், 283.
 யானைக் கொம்புக்குப் பிறை, 24,
 661, 738. [கொள்ளல், 463.
 யானைக்கொம்பை உலக்கையாகக்
 யானை கடலென அதிர்தல், 202.
 யானைகள் வண்டை ஓட்டுதல், 331,
 453.
 யானைகளின் வருணனை, 246, 655.
 யானைச்செண்டு வெளி, 760.
 யானைத் தந்தத்தாற்செய்த கட்டில்,
 361; கால், 39; சீப்பு, 43; செப்பு,
 27 ; தூண், 45 ; வாகனம், 102.
 யானைத் தந்தத்தில் முத்துப் பிறத்
 யானைத்தானம், 401, 607. [தல், 268.

யானைதாங்கித் தழும்பிய கை, 316.
 யானை நீருக்காகத் துதிக்கையை
 மேலே எடுத்தல், 255.
 யானைப்படை, 516.
 யானைப்பாகர், 552.
 யானைப்பிணரொருத்து, 738, 909.
 யானைப்புறத்து இருத்தல், 372.
 யானைபேய்த்தேரை நீ ரொன்று
 மயங்கல், 276. [76.
 யானைமத்தகத்துக் கையைபூன்றல்,
 யானைமதத்தில் வண்டு படிதல், 247.
 யானைமதத்தைப் பூசிக்கொள்ளல்,
 யானை மருப்பு, 90, 332. [174.
 யானை மாயம், 340, 488.
 யானைமிசைக்குடை கவித்தல், 740.
 யானை முகபடாத்திற்கு அருவி, 246.
 யானைமுழக்கிற்கு இடி, 294 ; கார்
 முழக்கு, 201.
 யானை மூத்தோர் முதலியோரைத்
 துன்புறுத்தாதது, 351.
 யானைமேல் முரசேற்றி வெற்றி
 யைத் தெரிவித்தல், 738.
 யானையச்சம், 10.
 யானையணி நிழல், 77.
 யானையினையர், 10.
 யானையிற் சிறைப்படுதல், 491.
 யானையின் அருஞ்சிறை, 201.
 யானையின் அற்றுப்போன வாலிற்
 வில்லின் துண்டம், 661. [660
 யானையின் கடாத்திற்கு அருவி,
 யானையின் கதிவகைகள், 660
 யானையின் கவுளில் மதம்பிறத்தல்,
 103, 114.
 யானையின் கழுத்தில் வைக்கப்படும்
 ஆயுதங்கள், 660.
 யானையின் சீலம், 6.
 யானையின் செலவுக்குக் கணை, 236.
 யானையின் செலவுக்குக் காற்று,
 183, 187, 209, 221.
 யானையின் துதிக்கைக்குப் பாம்பு,
 யானையின் மணி, 372 [331.
 யானையின் மதம் மணநாறல், 102.
 யானையின் முகத்திற் கொடிமுதலி
 யன எழுதுதல், 351.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ககநூ

ராணையின்மேல் வேலை எறிதல், 661. [கம், 182.
 ராணையின் வேகத்துக்கு மனோவே ராணையும் பிடியினமும், 271.
 ராணையும் புரவியுஞ் சேனையும், 332.
 ராணையெருத்தம், 186, 442, 925.
 ராணையெருத்திற்றந்த நீரால் மண மக்களை நீராட்டுதல், 685.
 ராணையெழுதிய புணை, 435.
 ராணையேற்றம், 87, 90. [87.
 ராணையேற்றம் முதலிய விச்சைகள், ராணையை இசையால் வணக்குதல், ராணையைப்பழக்கல், 413. [200.
 ராணையை யடக்குங்காழ், 108.
 ராணையையடக்கும் கருவிகள், 10.
 ராணையை யாழால் தடுத்தல், 24.
 ராணையைவடிக்கும் வட்டம், 541.
 ராணையை வணக்கும் வீணை, 54, 560, 622, 671, 674.
 ராணை வண்டோப்புதல், 247.
 ராணைவாரி, 297.
 ராணை வித்தகர் (வித்தகன்) 280, ராணைவேட்கை, 338 [891.
 கந்தராயணன் - யுகி, 419.
 கந்தராயன் - யுகி, 432, 788.
 கம் - கருங்குரங்கு, 46.
 கி. உதயணனுடைய மந்திரிக ளுள் முதல்வன் ; இவனுடைய குணவிசேடங்கள் எழுதியடங்கு வனவல்ல ; வில்வித்தை முதலிய எல்லாக்கலைகளையும் உதயண னுடன் கற்றுப் பயின்று உடன் வளர்ந்தவன் ; அவனுக்கு உயிர்த் தேராமுன் ; சிறைத்துன்பத்தி னின்றும் அவன் நீங்கியது முத லியவற்றிற்கும் இழந்த அரசாட் சியை மீட்டும் பெற்றதற்கும் பிற நலத்திற்கும் காரணம் இவ னுடைய பெருமூயற்சியே ; பிரச்சோதனன் உதயணனைவஞ் சகச் செய்கையாற் பிடிப்பித்து வருவித்துச் சிறைப்படுத்தினு னென்ற செய்தியை வயந்தகன் கூறக்கேட்டவுடன், “ என் தலை

வனைக் கபடமாகப் பிடிப்பித்து வருவித்தவன் மகள் வாசவதத் தையை அவன் அறியாத வண் ணம் கொண்டுவரும்படி செய் வேன் ” என்பது முதலிய சப தஞ்செய்துவிட்டுத் தான் இற ந்துபோனதாக ஒரு செய்தியை எவகும் பரப்பிப் பிறாறி யாமல் உஞ்சைநகரம் சென்று தான் கருதியதை நிறைவேற்றிய வன் ; பிரச்சோதனனாற் பிற் காலத்தில் வருவித்து நன்கு உப சரிக்கப்பெற்றவன் ; பெருவிற்ற் றோமுன், இடனறி சூழ்ச்சி யுகி, அரும்பெற்ற சூழ்ச்சியவன், ஒழு க்கியநிரியாயுகியெனப் பாராட் டிக் கூறப்படுவான் ; உதயணன் முதலிற்பெற்ற சேதிநாடு அவ னால் இவனுக்குச் சீவிதமாகக் கொடுக்கப்பட்டது ; ஊகி, யுக ந்தராயணன், யுகந்தராயனென வும் இவன் பெயர் வழங்கும், 185, 189, 216, 228, 296-7, 339, 398, 415-6, 421, 424-5, 429, 434, 440, 486-7, 489-90, 492, 499, 512, 516, 518, 520, 781, 787, 808, 910, 912, 916, 918-9. யுகிக்குப் பூயியிற் செல்லும் இந்திர குமரன், 408 ; பேரியாறு, 920. யுகியின் குணவிசேடங்கள், 917-8. யுகியின் தேருக்குச் சூரியன்றேர், 407 ; தெய்வவிமானம், 408. யுகியின்மார்பில் உள்ள அடையா யுகி வாழ்க, 191. [ளம், 207. யுகி விட்ட ஓலை, 697. யோகம் - மருந்து, 30, 512. யோசனை யகலம், 111. வகீஇய, 45. வகுந்து, 225. வகைத்தார், 757. வகை மான்தேர், 691, 739. வகை மாலை, 757. வகையமை நறுந்தார், 621. வகையிற்று, 571.

வகையுடை நல்யாழ், 443.
 வகையுளி, 365, 425.
 வக்கை வகை, 327.
 வங்கச்சாதர், 181-2.
 வங்கப்பாவை, 635.
 வச்சிரயாப்பு, 333.
 வச்சிர வண்ணன், 883.
 வச்சிராயுதம், 735.
 வசம்பு, 163, 265.
 வசந்தரி : கோசல நாட்டரசன்
 தேவி ; மானனிகையென்று
 வேறு பெயர் கொண்ட வாசவ
 தத்தையின் தாய், 823; 831.
 வசந்தரி மகன், 849.
 வசைதீர் சிறப்பு, 99.
 வசைதீர் வையம், 880.
 வசையில் மாணவர், 65.
 வசையினோன்றான், 681.
 வஞ்ச இரக்கம், 422.
 வஞ்ச இறுதி, 411.
 வஞ்சகாந்தை : ஓராறு, 726.
 வஞ்சச் சூழ்ச்சி, 666, 717.
 வஞ்சப் பூமி, 607.
 வஞ்சம், 487, 544.
 வஞ்சமனத் தடக்கல், 209.
 வஞ்சமில் நண்பு, 287.
 வஞ்சமில் பெரும்புகழ், 325.
 வஞ்சர், 259.
 வஞ்ச வுரு, 684.
 வஞ்சிக் கொம்பர், 141.
 வஞ்சி மருங்குல், 417, 525.
 வஞ்சினம் செய்தல், 648.
 வட்டணைப் பலகை, 173.
 வட்டணை முகம், 324.
 வட்டநுடக்கம், 352.
 வட்டநெல், 104.
 வட்டப் பெரும் பூண், 364.
 வட்டம் - ஆடை, ஒருவடிவம், 171,
 182, 480, 541.
 வட்டமைத்தியற்றிய வலம்புரி,
 வட்ட வள்ளம், 198. [348.
 வட்ட வாழி, 507.
 வட்டி - பனையோலையாற்செய்த ஒரு
 வகைப் பெட்டி, 117, 124, 345.

வட்டிகை - எழுதுகோல், பரிசில்
 137, 391.
 வட்டிகைப் பலகை, 117, 428.
 வட்டிகை வரைப்பு, 41.
 வட்டிகை வாக்கு, 391, 426.
 வட்டிணை, 161.
 வட்டித்தல்-குழைத்தல், 119, 805.
 வட்டு, 114, 118, 327, 660.
 வட்டுடை, 368, 386.
 வடக்கு, 365.
 வடகடல், 3.
 வடகப் போர்வை, 206, 290.
 வடகம், 314.
 வடக மீக்கோள், 286.
 வடகீழ்ப் பெருந்திசை, 219.
 வடதிசை, 79.
 வடதிசை மாமலைப் பொன், 332.
 வடதிசை மீனிற் கற்புமீக் கூரி,
 வடபான் மருங்கு, 360. [914.
 வடம், 504.
 வடமீன் காட்டல், 250.
 வடமென் மருங்குல், 365.
 வடி - காற்று, மாவடுவின் பிளப்பு,
 205, 303, 533.
 வடிக்கண், 287, 508, 897
 வடிக்கண் இட்டிகை, 74.
 வடித்தல், 541.
 வடிந்த மான்மேர், 590.
 வடி நவில் புரவி, 863.
 வடி நறுந்தேறல், 140.
 வடிநூல் வயவன், 682.
 வடிப்பு, 891.
 வடிப் போழந்தன்ன கண், 363.
 வடிமலர்த் தடக்கை, 353.
 வடிமலர்த் தடங்கண், 783.
 வடிமாண் சோலை, 334.
 வடிமை, 467.
 வடியிலைக் கதிர்வாள், 493.
 வடியேர் கண், 205.
 வடிவம்மை, 336.
 வடிவமை வாரநூல், 659.
 வடிவு, 379.
 வடிவு படவெழுதல், 351.
 வடிவுபெற வகுத்தல், 502.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ககருநு

வடிவும் வண்ணமும், 218.
 வடிவேவினையர், 235.
 வடிவேலுண்கண், 71.
 வடிவேற் கொற்றவன், 543.
 வடிவேற் றடங்கண், 231.
 வடிவேற்றூனை, 243.
 வடு, 84, 312, 478, 532.
 வடுச்சொல் நீங்கிய வருணம், 127.
 வடுத்தீர் கைவினை, 436.
 வடுத்தீர் நோன்பு, 250.
 வடுத்தீர் புகழ், 281, 737.
 வடுத்தீர் மாதவம், 862.
 வடுத்தீர் வயந்தகன், 289. [692.
 வடுத்தொழிலகன்ற வருடகாரன்,
 வடுநீங் கமைச்சர், 484.
 வடுப்பொறித்தல், 417, 478, 504.
 வடுப் போழ்ந்தன்ன கண், 223.
 வடுவாழ் கூந்தல், 775.
 வடுவில் செய்தொழில், 914.
 வடுவின்றிக் காத்தல், 516.
 வடுவினண்பு, 258.
 வடுவுரை, 420.
 வடுவென நாணல், 82.
 வண்டகத்தடக்கிய நீலம், 248.
 வண்டல் - ம க ளி ர் வினையாடும்
 இடம், 745.
 வண்டலர் தாரோய், 617.
 வண்டலர் படலை, 325, 683.
 வண்டலாட்டு, 226.
 வண்டலிழ் நறுந்தார், 874.
 வண்டார் கோதை, 148, 495.
 வண்டார் சோலை, 464.
 வண்டார் தெரியன் மறவர், 660.
 வண்டார் மார்பன், 444.
 வண்டார் மார்பு, 682.
 வண்டிமிர் கோதாய், 505.
 வண்டிமிர் பொய்கை, 531.
 வண்டியின் உறுப்புக்கள், 333.
 வண்டியின் வாயிலில் திரைகட்
 டல், 554. [529, 543.
 வண்டினம், 62, 462, 466, 497,
 வண்டினம் தாதை ஆராய்தல், 154.
 வண்டினம் யாழென ஆர்த்தல்,
 வண்டு, 13, 159, 456, 529.

வண்டுகைவிடாஅப் பொடி, 174,
 382.
 வண்டு தாமரைத்தாதை ஊதல்,
 வண்டுபடு கடாம், 5. [475.
 வண்டுபடு வளநகர், 9.
 வண்டும் சுரும்பும், 205. [567.
 வண்டு மல்லிகைத்தாதை ஊதல்,
 வண்டு மலரின் வாயைத் திறத்தல்,
 18.
 வண்டுளரைம்பால், 138, 150, 514.
 வண்டுறை யெல்லை, 537.
 வண்டோப்புதல், 387.
 வண்ண இலேகை, 119.
 வண்ணக் கஞ்சிகை, 556.
 வண்ணக் கதலிகை, 533.
 வண்ணக் கம்மர், 333.
 வண்ணக் கலாபம், 368.
 வண்ணக் கலிங்கம், 347. [689.
 வண்ணக் கைவினைப்பல்பும் பட்டு,
 வண்ணக் கோதை, 368, 399, 511.
 வண்ணங் கூட்டிய சித்திரம், 683.
 வண்ணங் கொளீடுய தூல், 172.
 வண்ணச் செங்கோல், 88.
 வண்ணப்படாஅம், 610.
 வண்ணப்பல்கொடி, 685.
 வண்ணப்பாவை, 428.
 வண்ணப் புழுக்கல், 143.
 வண்ணப் பூ முடி, 357.
 வண்ணம் - தன்மை, நிறம், 125,
 295, 333, 380, 385, 413, 443,
 523, 550.
 வண்ணம் ஐந்து, 351, 378.
 வண்ணம் வாடாத மலர், 472.
 வண்ண மகடே, 164.
 வண்ண மகள், 831.
 வண்ண மகளிர், 115, 319, 326,
 வண்ண மணி, 374. [329, 378, 551.
 வண்ணமலர், 553.
 வண்ண முகிழ், 585.
 வண்ணமும் வடிவும், 233.
 வண்ண வரிசி, 175.
 வண்ணிகை, 635.
 வண்பனை, 336.
 வண்பரிப் புரவி, 90, 133.

வண்மை, 397, 451.
 வண்மையுந் திறலும், 560.
 வணக்கஞ் செய்வது, 283.
 வணக்கஞ் சொல்லல், 67.
 வணக்கமில்லாச் சென்னி, 170.
 வணக்குதல், 54, 400, 443, 487.
 வணக்கும் வாயில், 643.
 வணங்கா மன்னர், 435.
 வணங்கார் - பகைவர், 650.
 வணங்கி வாய்புதைத்தல், 231.
 வணங்கு கொடி மருங்கு (மருங்
 வணங்குகிலை, 219.[குல்).236,401.
 வணங்கு சிலைச்சாபம், 658.
 வணங்குவனன், 287.
 வணர்தல், 177, 205, 390.
 வணரும் முடிக்குரல், 177.
 வணிகர் அருவிக்கு, 269.
 வத்தநாட்டு வண்ணக் கம்மர், 333.
 வத்த நாடு, 333.
 வத்தவ, 279.
 வத்தவ குலம், 100.
 வத்தவ நாடு (வத்ஸதேசம்):இதன்
 தலைநகர் கௌசாம்பி; இதற்
 குத் தலைவன் உதயணன்; வசச
 மெனவும், வத்தமெனவும் வழங்
 வத்தவ மகடே, 502. [கும், 97.
 வத்தவ மன்னன், 395, 397, 484,
 571, 666-7, 712, 919.
 வத்தவர், 322.
 வத்தவர்கோ, 89, 633.
 வத்தவர் கோமான், 202, 314, 434,
 486, 578, 585, 646, 674, 737,
 வத்தவர்தோன்றல், 439. [739.
 வத்தவர் பெருங்குடி, 913.
 வத்தவர் பெருமகன், 42, 53, 58,
 208, 324, 330, 379, 459, 472,
 487, 490, 575, 593, 621, 626,
 650, 663, 682-3, 741-2, 753,
 764, 849, 853, 906, 914, 922.
 வத்தவராண்டகை, 653.
 வத்தவரிறைவன், 100, 201, 215,
 218, 281, 284, 325, 340,
 350, 362, 394, 572, 638,
 694.

வத்தவன், 24, 47, 190, 203-4,
 210, 222, 228, 243, 282, 299,
 313-4, 364, 412, 430, 444,
 467, 516, 540, 591, 640-41,
 647, 652, 681, 683, 688, 874,
 வத்தவன் தமர், 93. [906, 920.
 வத்தவன்தெளிந்த இகழ்ச்சியளறு,
 வத்தவன் நன்னாடு, 408. [235.
 வத்தவன் மறவர், 640.
 வத்தவன் வடிவினோர் பாவை, 428.
 வதி - வழி, 308.
 வதிதல், 271.
 வதுவை, 85, 350, 359-60.
 வதுவைக்கேற்ற பேராணி, 687.
 வதுவைக்கோலம், 391, 396, 851
 வதுவைகூடல், 343
 வதுவைச் சூட்டணி, 13.
 வதுவைச் செல்வம், 341, 929.
 வதுவை வலித்தபின், 929.
 வதுவை வையம், 120.
 வந்தக்கடைத்தும், 475.
 வந்தன்று, 271.
 வந்திருந்தன்று, 915.
 வந்தொருங் கீண்டல், 573.
 வம் - வாரும், 299.
 வம்பப்படம், 134.
 வம்பமன்னன், 227.
 வம்பமாக்கன், 48, 76.
 வம்பமாந்தர், 372
 வம்பலர், 65, 78, 277, 303.
 வம்பலர்சேறு கிளைத்திட்ட சேணி,
 277.
 வம்பலர்மொய்த்த அம்பலம், 401.
 வம்பு-கச்சு, புதுமை, 130, 134, 165,
 வம்புலிரிகொட்டில், 112. [224.
 வம்மின், 678.
 வம்மென, 51, 299.
 வயக்களிறு, 53.
 வயங்கிழை, 122, 236, 489.
 வயங்கிழை மாதர், 514, 557.
 வயத்தகு நோன்றாள், 257.
 வயத்தகு வயந்தகன், 782.
 வயத்தகை மாதர், 208.
 வயந்தக் கிழவன் - மன்மதன், 51

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ககடுஎ

பந்தககுமரன், 49, 190, 203, 257, 282, 317, 325, 364, 421, 467, 495, 528, 575, 587, 599, 637, 643, 650, 655, 677, 755.

பந்தகன் : உதயணன் மந்திரி களுள் ஒருவன் ; அவனுடைய உயிர்த்தோழன் ; சாதியால் அந்தணன் ; அவனுடைய குறிப்பறிந்து நடந்து மதிப்புப்பெற்றவன் ; பகைவன் விடுத்த மாயயானையின் உள்ளேயிருந்தும் புறத்தே வந்தும் போர்செய்தற்கு வந்த வீரரை எதிர்த்துப் போர்செய்ததன்றி அவர்கள் கையில் அகப்பட்ட உதயணன் கொடுத்த ஜலையைக்கொண்டுபோய் யூகியிடம் கொடுத்து மேலே நிகழ்த்த வேண்டியவற்றை விரைவில் நிகழ்த்தும்படி அவனை ஊக்கியவன் ; உதயணனோடு இடைவிடாமலிருந்து உதவியவன் ; அவன் உஞ்சைநகரஞ் சென்ற பின் வேறு வேடம் பூண்டு அந்நகர் சென்று பிரச்சோதனனுடைய குமாரர்களுடன் சேர்ந்து வில்வித்தை முதலியவற்றைக் கற்கும் மாணக்கன்போலிருந்து அங்கே நடப்பனவற்றை அறிந்தறிந்து அவவப்பொழுது யூகிக்குச் சொல்லியனுப்பியவன் ; உதயணனுக்குப் பணிபுரிந்து ஒழுகும்படி பாலகுமாரனால் நியமிக்கப்பெற்றவன் ; யூகி சொல்லி யனுப்புவனவற்றையும் அவவப்பொழுது உதயணனுக்குத் தெரிவித்து நிறைவேற்றியவன் ; பிடி வீழ்ந்த பின்பு நாட்டில் வாசவத்தையோடு உதயணன் தனித்துத் தங்கியபோது வேடர்களால் அவனுக்கு ண்டான துன்பத்தைப் போக்கிச் சயந்திரநகரை அடையச்செய்தவன் ; வான்சாஸ்திரத்திலும் வல்லவன் ; நல்ல பயனைத்தரும் நக

ரங்கள் பதினென்றை இவனுக்கு விருத்தியாகக் கொடுத்ததன்றி உதயணன் நாடோறும் ஆயிரம் பொன்னுங் கொடுப்பானாகி எப்போதும் தன் உடனிருக்கும்படியும் செய்தான், 54, 60, 185, 206, 258, 271-2, 279, 284, 287-9, 291, 296-7, 299, 301, 318, 320, 372, 415, 427, 482, 489, 644, 652, 676, 697, 766, வயப்படல், 557. [782.

வயப்பிடி, 109.

வயமா - குதிரை, 312, 493.

வயல்கொள் வினைஞர், 529. [255.

வயல் பரந்துகிடந்த அகனிலம், வயலும் தோட்டமும், 132, 544.

வயலோரெடுத்த கௌவை, 746.

வயவர், 167, 202, 211, 234, 254, 311, 317, 321, 374.

வயவர் நாடு, 403. [255.

வயவர் வலிகெட வருத்த கிடங்கு, வயவன் - மரங்கொத்திப் பறவை, 209, 412.

வயவன் குரைத்தல் சீநிமித்தம்,

வயவு - வலி, 214. [301-2.

வயற்புலச் சீறார், 255.

வயா - கருப்பத்தால் உண்டாகும் வயிர், 107, 322. [வருத்தம், 836.

வயிரக்குழை, 372, 378.

வயிரச்சாத்து, 79.

வயிரத் தோட்டி, 184.

வயிரப் பல்லரி, 348.

வயிரம், 268, 333, 361, 374.

வயிர வாயில், 386.

வயிரவெல் படை, 97.

வயிற்றகம் ஆரஉண்டல், 153.

வயிறடையத் தாழ்ந்த நகில், 192.

வயிறதுக்கல், 198, 496.

வயின்வயின், 15, 67, 374.

வரகும் என்றும், 262.

வரசதி, 824.

வரத்திற் பெற்ற யாழ், 206.

வரத்தின் வந்தோய், 496. [218.

வரத்தொடு புணர்ந்த வாரணம்,

வரத்தொடுந்த சிறப்பு, 99.
 வரம், 382, 440, 443.
 வரம்பில் கல்வி, 63, 70.
 வரம்பு, 252.
 வரல் - வருக, 299.
 வரவெதிரேற்றல், 260.
 வரன்றி, 268, 460 530.
 வராகன் : பிரச்சோதனனுடைய
 அந்தப்புர ஏவலாளனாகிய ஒரு
 வில்வீரன்; வாசவதத்தையைப்
 பிடிமீதேற்றி உதயணன் சென்ற
 பொழுது சிலதூரம் தொடர்ந்து
 சென்று அதனை முதலில் பிரச்
 சோதனனுக்கு அறிவித்தவன்,
 209, 219, 229, 231, 400.
 வரால், 271.
 வராலும் வாளையும், 465.
 வரி - கோடு, 294.
 வரிக்குப்பாயம், 159.
 வரிகழ னேன்றான், 737.
 வரிச்சாலேகம், 392.
 வரிச்சிலை, 209, 273.
 வரிசை யொத்துப் புகுதல், 350.
 வரிசை வாய்மை, 179.
 வரிசை வாய்மையோர், 676.
 வரித்த சாந்து, 223.
 வரித்த பூங்கொடி, 373.
 வரித்தல் - கோலஞ் செய்தல், 175,
 374, 394, 504, 686.
 வரித்தலிசு, 436.
 வரித்தார், 262.
 வரிநிறக் கோம்பி, 300.
 வரிமலர்ப் படலை, 697.
 வரிமான் - புலி, 383.
 வரிமுகம் பொறித்த பொன்னிறத்
 வரியகண், 336. [தேரை, 598.
 வரியிதழனிசம், 446.
 வரிவண்டு, 505.
 வரிவளை, 329.
 வரிவளைத் தோளி, 626.
 வரிவளைப் பணைத்தோள், 526.
 வரிவளையரவம், 166.
 வரிஇ, 383.

வருக்கை, 265.
 வருட்டல், 427.
 வருட்டுபு நிறுத்தல், 413.
 வருடகன் (வருடகாரன்) : தருசக
 னுடைய முதல் மந்திரி; மிகக்
 கபடமான ஆலோசனையையும்
 தறுகண்மையையும் உடையவன்;
 பாஞ்சாலராசனை வெல்லுதற்கு
 இவன் செய்த ஆலோசனைகளும்
 செயல்களும் மிகப்பல; அந்த அரசினைக்
 கொன்ற பின்பு உதயணன் மனமுவந்து இவனைத்
 தழுவித் தானணிந்த கலன்களையும்
 ஏறிய யானையையும் இவனுக்கு
 அளித்தான், 691-2, 702, 711, 717-8, 720-21, 724-6, 730, 737, 739.
 வருடல், 368, 393, 478.
 வருணம், 127.
 வருணமொன்றாய் மயங்கிய ஊழி,
 வருணன், 287. [455.
 வருத்தமானன் : புண்டர நகரத்தி
 லிருந்த ஒருபகாரி, 761, 763.
 வருத்த மோம்பல், 287, 320.
 வருந்தி நோற்ற அருந்தவம், 428.
 வருந்துதற்குரிய செய்தி சொல்
 லும்போது வாழ்த்துதல், 232.
 வரும் பிறப்பு, 284.
 வருவநர், 307.
 வருஉம், 494.
 வரை-எல்லை, பக்கமலை, பொழுது,
 296, 313, 316, 437, 498.
 வரைச்சாரல், 264, 445, 483, 506.
 வரைச்சாரற் சிறார், 162.
 வரைச சென்னி, 267.
 வரைத் தடக்கை, 457.
 வரைதல் - பூசுதல், 524.
 வரைதாழ் தேன், 530.
 வரை நிரைத்தன்ன மாடம், 915.
 வரை நின்றல், 58.
 வரைப்பகம், 234, 248, 486.
 வரைப்படு தேன், 335.
 வரைப்பு - எழுதல், 41, 186, 222,
 231, 249, 292, 380, 391, 401,

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ககடுக

425, 432, 510-11, 537,
589, 592.
வரைபிளந்த வேல், 379.
வரைபுரை மார்பன், 368, 416, 483.
வரைபுரை யகலம், 487, 575.
வரை முருங்கினிவந்த காம்பு, 505.
வரைமிசை மறிநர், 662.
வரையிற் பிறந்த வயிரம், 268.
வரையேறரிமா, 272.
வரைவில் வண்மை, 397.
வரைவின் மாந்தர், 143.
வல்சி, 278.
வல்லவர் வகுத்த நகர், 379.
வல்லவன், 328.
வல்லவன் எழுதிய பூ, 173.
வல்லவன் புனைந்த கம்மம், 347.
வல்லவா, 164.
வல்லவை, 596.
வல்லன், 765.
வல்லாண்டோன்றல், 314.
வல்லி, 349, 390.
வல்லிதிற் கூறல், 893.
வல்லிதின், 34, 370, 675.
வல்லியம் - வல்லபம், 596.
வல்லிருள், 25.
வல்லென நிலமுறமை, 858.
வல்லே, 125, 321, 440, 495,
வல்லேன், 615. [689, 802.
வல்லை, 119, 258, 262, 306, 491,
வல்லையாகென, 440. [654, 884.
வல்லோர், 371, 636, 689, 909.
வல்லோன், 86, 686.
வல்விரைதல், 232, 235, 260, 533,
வல்வில், 231, 311, 323, 639. [663.
வல்வினை, 378.
வல்வினைக் கொடுந் தொழில், 229.
வல்வினை தானே நல்வினையாம்,
வல்வேற் சுற்றம், 30. [678.
வலக்கும் - குழும், 321.
வலங்கொள்ளல், 356, 559.
வலஞ்சுரிந்த குஞ்சி, 369.
வலஞ்செயல், 381.
வலத்தல், 355.
வலத்தன், 187, 313.

வலத்தான், 387.
வலத்திடல், 258.
வலத்திற் சூட்டல், 105.
வலத்துயரிய வேல், 379.
வலப்பாலெல்லை, 255.
வலப்பாற் சென்னி, 369.
வலம் - வலப்பக்கம், வெற்றி, 222,
வலம்படு வினைய, 695. [258-9.
வலம்புரி, 348.
வலம்புரி வட்டம், 373.
வலம்போதல், 395.
வலம் வரல், 250.
வலமுறை வகுத்தல், 366.
வலமுறைவரல், 217, 359, 367.
வலவன், 334, 554.
வலி - பற்றுக்கோடு, 20.
வலிக்க நங்கேள், 187.
வலிக்கற் பாலை, 489
வலிக்கற் பாற்று, 771.
வலிகெழு தடக்கை வலவன், 412.
வலிகெழு நோன்றான், 362, 427,
வலிகெழு மொய்ம்பு, 587. [652.
வலித்த கையினர், 662. [670, 711.
வலித்தது - துணிந்தது, 36, 652,
வலித்தல் - கட்டுதல், நிச்சயித்தல்,
72, 100, 189, 200, 204, 221,
239, 299, 402-3, 484, 487, 490,
514, 518, 591, 634, 650-51,
வலித்தனம், 637. [707-8, 710, 927.
வலித்தனன் றுணிதல், 83
வலித்தனனாகி, 917.
வலித்தனென் - நிச்சயித்தேன்,
வலித்திருத்தல், 521. [219, 794.
வலித்துணை, 218.
வலிதின், 64, 215, 240, 596.
வலிப்பக்கூறல், 487.
வலிப்பது, 308, 697.
வலிப்பதை யெல்லாம், 717.
வலிப்பனர், 579, 593.
வலிப்பினள், 518, 563.
வலிப்பு, 283, 419, 592, 647.
வலிபுணர் வதுவை, 359.
வலிமின் - இழுமின், 163.
வலியா - வலித்து, 282, 292

வலியுடையுரம், 493.
 வலியுள்ளுறுத்தல், 444.
 வலியுறுத்தல், 544.
 வலியுறீஇ, 48, 69.
 வலியோரை வணக்கல், 424.
 வலீஇ - லீனாந்து, 761.
 வலை, 436.
 வலைநாண், 312.
 வலைப்படுத்தல், 684.
 வழக்கறை காவல், 830.
 வழக்கியல், 393. [யேற்றி, 921.
 வழக்கியல் வழாமை எட்டு மிசை
 வழக்கு நனி நீக்கி, 858.
 வழக்குப் புறம், 799.
 வழங்குதற்கரிய நெறி, 258.
 வழாஅ, 179, 345, 427, 488
 வழாஅது, 432, 685.
 வழாமை, 248, 431, 490.
 வழி, 306, 316.
 வழித்தொழிற் கருமம், 481.
 வழிதெளிதல், 227.
 வழி நடத்தல், 295.
 வழிநாள், 564, 626, 334, 907.
 வழிநீரசுப்பு, 225.
 வழிப் படர்தல், 486.
 வழிப்பேரம், 231.
 வழிப்பெருந் தேவி, 755.
 வழிபடர் வலித்த மந்திரக்கோட்டி,
 வழிபடு தெய்வம், 287, 928. [403.
 வழிபாடு, 522, 548, 615, 765.
 வழி முதல், 258, 400.
 வழிமுறை தொடங்கல், 647.
 வழிமுறை மரபு, 9.
 வழிமொழி, 208.
 வழிமொழிக் கட்டளை, 477.
 வழிமொழிக் கிளவி, 67.
 வழியடை - பின்னூரிமை, 102.
 வழிவந்த அன்பு, 436.
 வழிவரல், 299.
 வழிவரு நல்லியாழ், 206.
 வழிவளர் மயில், 603.
 வழிவழி, 391, 477.
 வழீஇ, 410.
 வழீஇய, 489.

வழீஇய நிலைமை, 537.
 வழுக்கல் - தவறுதல், 153, 497,
 வழுக்கா மரபு, 342, 561. [648.
 வழுக்கா வந்தணர், 560.
 வழுக்கா வாய்மொழி வல்லோர்,
 வழுக்கில் கீர்த்தி, 781. [907.
 வழுக்கிலள், 380.
 வழுக்கிறோழர், 481.
 வழுக்கு, 189.
 வழுக்குப் வீழ்ந்த திறலோன், 645.
 வழுக்குறல், 224.
 வழுத்தல், 449.
 வழுவில் கொள்கை, 170.
 வழுவில் சூழ்ச்சி வயந்தக குமான்,
 வழுவில் செந்தீ, 353. [637.
 வழுவில் போகம், 5.
 வழுவில் வாலொளி, 250.
 வழுவிலன், 251.
 வழை, 225, 265, 446.
 வழையமன் முன்றில், 464.
 வன்பு - வார், 127, 137.
 வள்ளத்திற் கள்ளுண்ணல், 198.
 வள்ளம், 17, 26, 60, 117, 138,
 வள்ளல், 444. [293, 803.
 வள்ளற்றனம் - வள்ளன்மை, 921.
 வள்ளி - கொடி, 44, 134, 225,
 236, 265, 270, 288, 301, 366,
 வள்ளிதழ், 123, 265, 581. [384-5.
 வள்ளிதழ்க் கோதை, 326, 526,
 539, 577, 584, 611.
 வள்ளிதழ்த் தாமரை, 543.
 வள்ளிதழ் நறுந்தார், 296, 444,
 வள்ளிப்போர்வை, 327, [484, 540.
 வள்ளி மருங்கின் வயங்கிழை, 236.
 வள்ளி மருங்கினொள்ளிழை, 932.
 வள்ளி மருங்குல், 459.
 வள்ளியம் பனைத்தோள், 463.
 வள்ளியும் பத்தியும் எழுதுதல், 384.
 வள்ளி யெழுதிய அகலம், 575.
 வள்ளிலை, 291.
 வள்ளிலைப் பரப்பு, 137.
 வள்ளுகிர், 336, 386, 393.
 வள்ளுயிர்ப் பேரியாழ், 623.
 வள்ளுவ முதியன், 237.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கக்கக

வள்ளுவ முதுமகன், 343.
 வள்ளை - உலக்கைப் பாட்டு, 139,
 வள்ளைத்தாள் வாட்டு, 470. [463.
 வளங்கவினல், 455.
 வளங்கவி னெய்திய வத்தவன், 920.
 வளங்கெழு கோயில், 496.
 வளங்கெழு தானை, 742
 வளங்கெழுமா, 559.
 வளங்கெழு மாலை, 524.
 வளநகர், 67, 86, 238, 292, 442.
 வளநாடு, 336.
 வளப்பாடு, 601.
 வளம்படு தானை, 741.
 வளம்படு வாயில், 906.
 வளம்பாற்றன்மை - வளம்பாறுத
 வளமரம், 226. [வில்லாமை, 878.
 வளமலர்ப் பைந்தார், 271.
 வளமலைச் சாரல், 464.
 வளமை, 70, 560, 598, 933.
 வளர்கொடி மருங்குல், 425.
 வளர்ச்சிக்குப் பிறை, 382.
 வளர்பிறை, 165, 369, 390.
 வளர்பிறைபோலக் கருப்பம் வளர்
 வளவயல், 254. [தல், 877.
 வளவிய மௌவல், 447.
 வளவு, 384.
 வளாஅய், 860.
 வளிக்கொடி, 414.
 வளி கலக்கல், 509.
 வளிச் சமுற்றி, 496.
 வளிச் செலவு, 256.
 வளிசுழற்றற அக்கானம், 302.
 வளி நுழையா இடம், 378.
 வளிபுரையும் பிடி, 221.
 வளிபோழ்தல், 17.
 வளிமுகந் தெடுத்தல், 556, 580.
 வளியிடைச் சமுல்இலை, 825.
 வளியியற் புரவி, 698. [719.
 வளை - குகை, சங்கு, 107, 162,
 வளைஇ, 46, 200, 201, 224, 241,
 291, 344, 385, 473, 485, 538.
 வளைஇய, 198, 227, 380, 384,
 532, 582.
 வளைக்கை நெருக்கி வருந்தல், 69.

வளைகவ்விய தோள், 387.
 வளைத்த வில்லுக்குப் பிறை, 89.
 வளைத்தனர் கொள்வது, 708.
 வளைத்தோளி, 527, 681.
 வளைந்த செலவு, 259. [642.
 வளைப்பனைத் தோள், 339, 558,
 வளை முன்கை, 339, 359.
 வளையம், 160, 507. [தத்தை, 701.
 வளையெரிப்பட்ட கோதை - வாசவ
 வளையை அரத்தாற் போழ்தல், 357.
 வளை வாலரிசி, 143.
 வற்றல், 305, 596.
 வறண் மரம், 301.
 வறப்பு, 520.
 வறிதின், 60, 350
 வறிதெழு சினம், 231.
 வறியோர்க்குக் காமம் உரையாத
 கன்னியர், 743.
 வறுஞ்சுனை, 275.
 வறுமை, 455.
 வறுமைக்கு நெருப்பு, 743.
 வறுவிது, 445, 566.
 வன்கண், 217, 485, 700.
 வன்கண்மை, 503.
 வன்கணூர், 506.
 வன்கணூளனேன், 589
 வன்பிணித் திவவு, 616.
 வன்பு, 651.
 வன்புறை - வற்புறுத்துபவன், 772.
 வன்மரம், 275.
 வன்றாளினையர், 288.
 வன்றெழில் வயவர், 255.
 வன்றோள், 313.
 வனப்பமை வையம், 327, 568.
 வனப்பின் தகைமை, 562.
 வனப்பின் மேலும் வனப்பு, 594.
 வனப்பினோர், 384.
 வனப்பு, 52, 59, 68, 125, 178,
 290, 334, 339, 341, 349, 384,
 388, 426, 445, 467-8, 503,
 506-7, 515, 550, 557, 560,
 562, 594, 922, 933.
 வனப்பெனப்படுஉந் தெய்வம், 559.
 வனப்பொடு புணர்ந்த வேழம், 645.

வனமுலை, 326, 450, 475, 488,
504, 526-7, 555, 561, 563.
வாக்கமை சிகை, 369, 636.
வாக்கமை பாவை, 683.
வாக்கமை பிடிவார், 662.
வாக்கமையாழ், 752.
வாக்கமை வாள், 493.
வாக்கியம், 31. 652.
வாக்கு - திருத்தம், 41, 391, 425,
428, 468, 683.
வாகனவகைகள், 170-71.
வாகியலமைச்சன், 207.
வாகை, 105, 275, 375-6.
வாகைவேந்தன், 831.
வாங்கமைப் பண்ணத்தோள், 242.
வாங்கி - நீக்கி, 307, 663.
வாங்கிக்கொள்க, 322.
வாங்குகரை, 287.
வாங்குசிலைத் தடக்கை, 711.
வாசகம், 849.
வாசங்கலந்த மலர், 472.
வாசசசண்ணம், 346.
வாச நறுஞ்சாந்து, 380.
வாசப்பொடி, 174.
வாசம் - முகவாசம், 33, 174, 329,
356, 495, 524, 566, 570, 610,
வாசம் ஐந்து, 367. [635-6.
வாசவதத்தை : இவள் உதயண
னுடைய தேவியர் நால்வருள்
முதல்வி ; பட்டத்தேவி ; பதும
காரிகையின் புதல்வி ; இந்திர
னருளால் உதித்தவளாதலின்
இவள் இப்பெயர் பெற்றாள் ;
அழகிலும் குணத்திலும் சிறந்த
வள் ; பெண்பாலார்க்குரிய கலை
களில் மிகப்பயிற்சியுள்ளவள் ;
அவற்றுள் இசையையும் யாழை
யும் உதயணன்பாற் கற்றுத்
தேர்ந்தவள் , மாலை தொடுத்தல்
முதலிய கைத்தொழிலிற் சிறந்த
வள் ; சிற்பவேலையில் இவளுக்கு
மிக்க பயிற்சியுண்டு ; தந்தை
முதலியவர்பால் அன்பு மிக்க
வள் ; மற்ற மகளிர் பலருள்ளும்

பிரச்சோதனனுக்கு இவள்பால்
அன்பு அதிகம் ; தன்பாலுள்ள
காதலால் உதயணன் இராசகாரி
யத்தை மறந்துவிட்டானென்று
பிறர் சொல்லத் தெரிந்தமை
யால், இவள், தான் இறந்து
போய்விட்டதாகப் பெயர்பண்
ணிச் சிலகாலம் செவிலித்தாய்
முதலியவர்களோடு வேற்றுரு
வம் பூண்டு மறைந்திருந்த
னள் ; அவனுடைய ஆக்கத்தைக்
கருதி இவளடைந்த துன்பங்கள்
பல ; உதயணனுக்கு இவள்பால்
அன்பு அதிகம் ; இவ்விருவரும்
ஒருவரையொருவர் அடைந்தது
தவப்பயனென்பர் ; இவளுக்குத்
தோழியர் பலரிருப்பினும் காஞ்
சனமாலையிடத்தேதான் மிகுந்த
அன்புடையாள் ; பக்க தாய்
மையை யுடையவளாயிருந்தது
பற்றியே சோதவனென்னும்
முனிவரன் இவளுடைய கருப்
பத்திற்றங்கி நரவாணதத்தனாகப்
பிறந்து வித்தியாதர சக்கரவர்த்
தியாக ஆயினனென்பர், 40, 71,
120, 138, 150, 170, 187, 215,
218, 231, 240, 242, 293, 326,
341, 343, 353, 357, 362, 364,
368, 394, 399, 414, 425, 430,
453, 462-3, 467, 484, 488,
495, 511, 516, 526, 539, 556,
577, 599, 667, 770, 712, 775,
831, 849, 914, 919.
வாசவதத்தைக்கு உமாதேவி, 282;
சந்திரன், 173, 480 ; சீதை, 86;
திருமகள், 121, 179, 339, 402;
தெய்வமகள், 334 ; பூங்கொடி,
396 ; மயில், 28 ; மான், 85 ;
மான்பிணை, 25, 310, 315, 416;
விளக்கு, 172.
வாசவதத்தையின் தாய், 401.
வாசவானெய், 354.
வாசவெண்ணெய், 377, 783.
வாசவெள்ளை, 524.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கககூந

வாசனை - வாசித்தல், 30, 31, 751,
 வாசனைக்கேள்வி, 647. [760.
 வாசனைப்பொருள்களின்வகை, 174.
 வாசி வாணிகம், 637.
 வாச - நீர், 286.
 வாட்கண், 343, 583.
 வாட்கெழு நெடுத்தகை, 116.
 வாட்கெழு மழைக்கண், 394.
 வாட்டிறல் வத்தவன், 299.
 வாட்டொழில், 320, 370, 472,
 வாட்டொழிற்றூனை, 922. [644.
 வாட்படை, 299, 728.
 வாடாத்தாரினர், 386.
 வாடியவவல், 305.
 வாடை, 568, 619.
 வாண்முகம், 358, 394, 548, 571.
 வாணிக உருவினம், 633.
 வாணிக மகள், 158, 180.
 வாணிகர், 313-4, 349, 536, 869.
 வாணிக வருவடைய வீரர், 648.
 வாணுதல், 483, 534.
 வாதக் கொப்புள், 573.
 வாதிகர், 346.
 வாமான் தானை, 591.
 வாமான் நிண்டேர், 575.
 வாய் - உண்மை, சமயம், 393, 498,
 வாய்க்கயிறு பிணித்தல், 493. [652.
 வாய்க்கால், 258.
 வாய்க்கு இலவின்மலர், 22.
 வாய்க்திர் முத்தம், 268.
 வாய்ச்சிறு புதுப்புள், 305.
 வாய்தீட்டல், 370.
 வாய் தொழிலாளர், 328.
 வாய் நேர்ந்துரையாமை, 205.
 வாய்ப்பக்கூறல், 299.
 வாய்ப்பறை, 349, 784.
 வாய்ப்பு, 402, 440.
 வாய்ப்புடைப் பணதி, 533.
 வாய்ப்பூச்சு, 287, 369.
 வாய்ப்பெய்தல், 481.
 வாய்ப்பொருள், 644.
 வாய்புகுவன்ன நடு, 386.
 வாய் புதைத்தல், 231.
 வாய்முத்து, 477.

வாய் முதல், 367.
 வாய்முறை வந்த வழக்கியல், 921.
 வாய்மை, 97, 179, 218, 375, 556,
 564.
 வாய்மொழி, 9, 153, 347, 419,
 421, 484, 489, 497, 514, 544,
 596, 599, 777, 786.
 வாய்வதின், 373.
 வாயமைத்தபிலம், 486.
 வாயறை, 312.
 வாயில் - தூது, வாசல், 54, 67, 83,
 99, 384, 486, 496, 499, 515,
 521, 538, 569, 571, 579, 593,
 643, 652, 706, 910.
 வாயிலாளர், 906. [240.
 வாயிலிடத்தே எதிர்கொள்ளல்,
 வாயிலில் தோரணம் நாட்டல், 336.
 வாயிலிலும்வீதியிலும் கொடியுயர்த்
 வாயிலுந்தகைப்பும், 232. [தல், 645.
 வாயிலு ளொழிதல், 647.
 வாயிற்கமைந்த ஞாயிற்புரிசை,
 வாயிற்கூத்து, 293. [255.
 வாயிற் செல்வம், 374, 744.
 வாயிற் பேரறை, 241.
 வாயின் மருங்கு, 574.
 வாயின்மாடம் - கோபுரம், 392,
 533, 607, 709, 857.
 வாயின் முற்றம், 122.
 வார்களை, 307, 658.
 வார்கவுள்யானை, 508, 560, 645
 வார்குலைத் தெங்கு, 254.
 வார்கொடி மகளிர், 401.
 வார்கொடி மூக்கு, 469.
 வார்சிலை, 312, 322.
 வார்தளிர், 587, 663.
 வார்ந்தகாது, 372.
 வார்நலக்காது, 503.
 வார்நீர் துடைத்தல், 272.
 வார்ப்பண் புதைஇய துடி, 660.
 வார்ப்பின் அமைத்த பொறி, 493.
 வார்ப்பொலி கழற்கால், 844.
 வார்பனிமாலை, 238.
 வார்பிணி முரசம், 698.
 வார்பொற் கச்சையர், 159.

வார்மணல், 175, 271, 464.
 வார்மயிர், 257.
 வார்வளர் புன்சடை, 466
 வார்வளைத் தோளி, 592.
 வாரணக்காவல், 218.
 வாரணப்பிளவு, 215.
 வாரணவாசி : அடவியெவ, ஆ - ரா
 சனது நகரம்; காசியுமாம், 629.
 வாரம் - அன்பு, 408.
 வாரமைத்தியற்றிய செருப்பு, 523.
 வாரல் - தலையை வாரல், 43, 380,
 வாரலோவென, 148. [502.
 வாரி - செண்டு வெளி, யானையை
 அகப்படுத்துட்டம், வருவாய், 88,
 200, 297, 596, 729, 895, 907.
 வாகுகிர், 371.
 வாருகண், 199.
 வாருணியென்னும் தெய்வம், 146.
 வாருநர் - தலைமயிரை வாருபவர்
 வாருபு, 329. [கள், 686.
 வால்வளை மகளிர், 195, 202.
 வால்வெள் வசம்பு, 265.
 வால்வெள் விதானம், 31.
 வாலணி, 361, 686.
 வாலரக்கு, 39.
 வாலரிசி, 143.
 வாலவிற்க்கலவை, 355.
 வாலவை, 124.
 வாலியன் மரபு, 471. [291, 391, 420.
 வாலிழை - வெண்ணூல், 182, 252,
 வாலொளி, 250, 385.
 வாவற் படர்ச்சி வீரர் செலவுக்கு,
 வாவி, 155, 374, 531, 742. [404.
 வாவிப் பன்மலர், 566.
 வாவிப்புள், 316.
 வாவுதல், 270.
 வாழ்கென வாழ்த்தல், 591.
 வாழ்த்தொலியாற் பிறவொலி கே
 வாழ்தல், 431, 520. [ளாமை, 740.
 வாழ்நர், 744.
 வாழ்நான், 126.
 வாழிய நங்கை, 613.
 வாழியர், 177.
 வாழுமழி, 905.

வாழை, 193, 225, 265, 268, 270.
 336, 446, 466, 513, 649.
 வாழைக் கனி, 530.
 வாழைக் கானம், 254.
 வாழை முகை, 815.
 வாழை யிளஞ்சுருள், 580.
 வாழை வெண்டிளர், 134.
 வாள், 215, 273, 660.
 வாள் உரீஇய கையர், 640.
 வாள்நடு நீளம்தில், 881.
 வாள்புரை தடங்கண், 925.
 வாள்வரி யுழுவை, 435.
 வாள்வரி வயமான், 609.
 வாள்வலம், 289, 300
 வாள்வலி, 322.
 வாள்வாய், 214, 216. [363.
 வாள்ரித்தடங்கண், 252, 282, 303,
 வாள்ரி நெடுங்கண், 223.
 வாள்ரி, 205, 311-2, 323, 373.
 வாளுக்கு மின்னல், 212.
 வாளை, 216, 336, 370.
 வாளையும் வராலும் நாளிரை, 271.
 வாளொடு கூட்பல், 231.
 வாளொளி முகம், 926.
 வான்கண்டன்ன வனப்பு, 409.
 வான்கிளர்ந்தன்ன வளம், 106.
 வான்கொடிப் பவழம், 116.
 வான்பூ, 277.
 வான்பூத்தன்ன நகரம், 445.
 வான்பொற் கோதை, 467.
 வான்பொற்றாலி, 493.
 வான்மணி, 463.
 வான்மதி, 244; 433.
 வான்மயிர், 63.
 வான்மரப் பொதும்பு, 306.
 வான்குஞ்சுழின் விலக்கித் தவிர்க்
 கும் விற்பெருழில், 91.
 வான்னேய் பெரும்புகழ், 694.
 வான்னேய் மண்டபம், 574
 வான்னேய் முதுநகர், 608.
 வான்னேய் வியனகர், 929.
 வான்னேயிஞ்சி, 292.
 வானக் கம்பலம், 568.
 வானக நாண்மீன், 272.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கக்காடு

வானகம், 330. [வம், 619.
வானம் கால்கினர்ந்தெடுத்த பரு
வானம் பசுலை யெய்தல், 292.
வானமீன், 374.
வானர மகளிர், 569.
வானவர் மகளிர், 452.
வானவரிறைவன், 97.
வானவரேத்துங் கடவுள், 170.
வானவில், 502, 821.
வானிற வளர்பிறை, 165.
வானும் வணக்குதல், 190.
வானுயருலகம், 645.
வானுற நிவந்த மாணகர், 65.
வானுறை யுலகு, 123.
வானூல், 39.
வானெடுத்தோர், 90.
வானோர் கிழவன், 899.
வானோர் பெரும்படை, 653. [906.
வானோர்விழையுமத்தகு சிறப்பு,
விக்கல், 422.
விக்கிரன் : உதயணனுடைய அம்
மான் ; மிருகாபதியின் தமை
யன் ; ஏயர்குலத்திற் பிறந்த
வன் ; தன் அரசாட்சியை உத
யணனிடம் ஒப்பித்துவிட்டுத்
தான் தவஞ்செய்யசென்றவன்,
விகற்பம், 2, 90. [437, 441.
விச்சாதர உலகம், 887.
விச்சாதரர், 387, 515, 539, 876,
விச்சாதரி, 453, 932. [880.
விச்சுவலேகை : வாசவதத்
தையின் தோழிமார்களுளொரு
த்தி ; குறுகிய வடிவமுடைய
வள் ; பந்தாட்டத்திற் சிறந்த
வள், 821.
விச்சை - கல்வி, 46, 59, 91-2, 97,
285, 443, 512, 520-22, 545-6,
560, 595-7, 615, 661, 877,
விசயம், 399. [894, 897, 933-4.
விசயமுரசம், 130, 665.
விசயவரன் : உக்கிரகுலத்திற்
பிறந்த அரசன் ; இவன் இராச
நாணி அங்கநாட்டிலுள்ள சண்
விசித்தல், 122, 342. [பைநகர், 516.

விசித்திரம், 334, 384, 617.
விசிப்பது, 686.
விசிபிணி, 117.
விசியுறுத்தல், 102.
விசம்பகம், 135, 387.
விசம்பளந்தோடல், 571.
விசம்பாடேசல், 87, 900.
விசம்பியங்கும் விமானம், 804
விசம்பிவர்தல், 545.
விசம்பிவர் மதி, 381.
விசம்பின் ஆழிக்கிழவன், 907.
விசம்பின் மீன், 497.
விசம்பினீர், 356. [661, 922.
விசம்பு, 203, 231, 293, 326, 489,
விசம்புற நிவந்த மாடம், 108.
விசம்புறை தேவர், 366.
விசேடம் வியந்தனன் இருப்ப, 611.
விசை - வேகம், 199, 209, 244,
249, 251, 272, 308, 880.
விசைத்தனர், 321.
விசைத்துவிடல், 213.
விசைத்தெறி பாண்டில், 94.
விசைப்புள் - கருடன், 705.
விசைபரித்தல், 126.
விசைய வெண்குடை, 399.
விசைய வேழம், 130.
விசையுடை வெங்குடை, 309.
விசையுடை வேழம், 443.
விஞ்சத் தடவி, 888.
விஞ்சனம் - உபகாணங்கள், 42
விஞ்சை, 317, 863, 902.
விஞ்சை மகள், 906.
விஞ்சைமகளிர் மேகத்துட் செல்
விஞ்சை மாந்தர், 661. [லல், 200.
விஞ்சையம்பெருமலை : வெள்ளி
மலை ; இது வித்தியாதரர்களிருத்
தற்குரிய இடம் ; இதிலுள்ள
வெள்ளி மிகச்சிறந்தது ; விந்திய
மலையும் இப்பெயரால் வழங்கப்
படும், 267, 332, 933.
விஞ்சைய ராழியுருட்டும் வேட்கை,
விஞ்சைய ருலகு, 770. [875.
விட்டிசினுவகு, 506.
விட்டிடல், 326.

விண்ணுத்தராயன் : பிரச்சோதன
னால் அழைக்கப்பட்ட யுகி
உஞ்சைநகர் சென்றபொழுது
அவனுக்குப் பாதுகாப்பாக உட
யணனால் அனுப்பப்பட்டு அந்
னுடன் சென்றவன், 814.
விண்ணுலகு, 198.
விண்ணுற்றியங்கும் வெய்யோன்,
விண்ணுறநிலவந்தமதில், 540. [382.
விண்ணுற நீடிய மரன், 251.
விண்ணுற நீடிய மலை, 251.
விண்ணோர், 319. [கை, 931.
விண்பிசையவரும் விழையுங்காரி
விண்பிசையுலகு, 549, 934.
விண்மீனுக்குக்குறுநிலவேந்தர், 15.
விண்மேம்படுஉம் விழுத்தகவு, 365.
விண்மேலுறையுநர், 395.
விண்வேயந்தன்ன வியப்பு, 685.
வித்தகக்குடை, 523.
வித்தகக் கைவினை, 614, 659, 767.
வித்தகக்கோலம், 248.
வித்தககுமரர், 229.
வித்தக நம்பியர், 127.
வித்தகநாகி, 383.
வித்தகப் பத்தி, 380.
வித்தகம், 7, 11, 98, 119, 341, 390, 428, 488, 524, 582, 585, 628, 683.
வித்தகர், 160, 168, 174, 289, 312, 372, 374, 377, 379, 611.
வித்தக வண்ணம், 385.
வித்தக வாணி, 408.
வித்தக வாளர், 368.
வித்தக விமானம், 931.
வித்தகவினைஞர், 379, 541, 786.
வித்தகவீரன், 210, 252, 330, 674.
வித்தகவுருவீ, 496.
வித்தக வெண்குடை, 344.
வித்தக வேயுள், 384, 548.
வித்தகன், 280, 433.
வித்தியாஸ்தானம் பதினெட்டு, 752.
விதவை - பாற்சோறு, 452.
விதானம், 28, 31, 45, 89, 123, 260, 327, 337, 373.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கககங்

விதானித்துப்படுத்த வெண்கால
விதிப்பட எண்ணல், 267. [மளி, 17.
விதிமாணுறுப்பு, 178.
விதிவலிது, 40
விதியறி மகளிர், 913.
விதியிற் காட்டல், 593.
விதியிற் கூறல், 341.
விதியிற் சேர்த்தல், 388.
விதியுளி, 370, 777, 793.
விதியோர், 124.
விதிர்த்தல் - தெறித்தல், 194.
விதிர்ப்பு, 371.
விதிர் விதிர்த்தல், 932.
விதிவகை, 101.
விதுப்பியல், 429.
விதுப்பு, 624.
விதுப்புறு நடுக்கம், 68.
விதும்பல் - நடுங்கல், 198, 470,
விதும்பினோக்கல், 392. [522.
விதையம் (விதேகதேசம்): விமா
னத்திற்சென்ற வாசவதத்தை
யாற் பார்க்கப்பட்ட தேயங்க
ளுள் ஒன்று, 902.
விந்தம்: விந்தியமலை; இதிலுள்ள
நாடு புகழ்பெற்றது; இதிலுள்ள
யானைகள் மிக்க வீரியமுடையவை;
இது விஞ்சமெனவும் வழங்கும், 332.
விபுலம்: மிருகாபதியின் தந்தை
தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த ஒரு
மலை; உதயணன் பிறந்தது இம்
மலைச்சாரவிலேதான், 437.
விம்ம - பிக, 199.
விம்மம், 229, 479, 774. [430, 500.
விம்மல் - வருந்தல், 28, 177, 316,
விம்மவெகுட்சி, 402.
விம்மாந்து, 706.
விம்மி வெய்துயிர்த்தல், 61, 850.
விம்முவனர், 378.
விம்முவனன், 68, 307, 400, 586.
விம்முறு துயரம், 501.
விம்முறு நிலைமை, 489.
விம்முறு விழுநகர், 216.
விம்முறு விழுமம், 221.

விமானம், 408, 497, 538, 804.
வியத்தனர் - வியந்தனர், 790.
வியந்துதலை துளக்கல், 597.
வியந்துதலை பணித்தல், 875.
வியப்பினுற் கைவிதிர்த்தல், 6, 646.
வியர், 154, 181, 214, 475.
வியர்வைத் துளிக்கு முத்து, 826.
வியலகம் விளக்கும் பரிதி ஞாயிறு,
வியலக வரைப்பு, 172. [247.
வியலக வேந்தன், 457.
வியலிடம், 290.
வியலிருள், 590.
வியன்கண் ஞாலம், 340.
வியன்கண் மாநிலம், 16.
வியன்காமண்டிய வெள்ளம், 123.
வியன்பெருங் குன்றம், 437.
வியன்பெருங் கோயில், 430.
வியன் பெருநாடு, 746.
வியன்மலை வரைப்பு, 425.
வியனகர், 106, 297, 400, 522.
வியனாடு, 746.
வியனிலம், 308.
வியாதன்: வியாஸமுனிவர், 853.
வியாழம், 503.
விரகிகளைத் திங்கள் சுடுதல், 571.
விரகுளி, 344.
விரதம், 360, 436, 466, 544, 787.
விரல் - கை, 555, 620, 779.
விரல்களில் ஸ்வரதேவதைகள், 98.
விரல் கூப்பல், 221, 624, 765.
விரல் நொடித்தவன், 898.
விரல் மடக்கல், 57.
விரலணி, 507.
விரலிற்கேற்ற அங்கை, 926.
விரலிற்கொண்ட நுண்டாது, 371..
விரலுக்குக் கார்தள் முகை, 551,
825; முகிழ், 425, 569.
விரவுமலர்க் கோதையர், 460.
விரவு மலர்த்தார், 643.
விரவு மலர்ப்போது, 388.
விரற்கவியலுட் பார்த்தல், 119.
விரற்கொண்டமைத்தல், 289.
விரற்சுற்று, 507.
விரற்பாணி, 19.

விராஅய், 418.
 விராய்மலர்க் கோதை, 819, 902.
 விரிகதிர்த் திங்கள், 371, 529.
 விரிகதிர் பரப்பல், 247.
 விரிசிகன் : தருசகனுடைய பகை
 யரசருள் முதல்வன், 627, 640.
 விரிசிகை : ஓர் இராசரிஷியின்
 மகள்; தவஞ்செய்யவந்த அவ
 ருடன் இவளும் வந்து ஒரு
 வனத்திலிருக்கையில் இளமைப்
 பருவத்தில் உதயணனால் மாலை
 சூட்டப்பெற்றுப் பின்பு அவனால்
 மணஞ்செய்து கொள்ளப்பட்ட
 வள்; கற்பிற்கிறந்தவள், 467,
 470, 506, 852, 854, 862-3.
 விரித்தல் - மலர்த்தல், 502, 527.
 விரித்துரைத்தல், 443.
 விரிதல் - மலர்தல், 450.
 விரிந்துளர் வெண்டோடு, 523.
 விரிநீர்ப் பொய்கை, 133.
 விரிநீர் மண்ணகம், 210.
 விரிநீராத்திரை, 107.
 விரிநூலந்தணர், 31.
 விரிநூற்கிரந்தம், 524.
 விரியக் காட்டல், 420.
 வீரீஇய - விரித்த, 197, 223.
 விருத்தி - ஆசனம், சீவிப்பதற்கு
 விட்ட நிலம், 50, 391, 428, 749,
 விருத்திகாரர், 650. [800.
 விருத்துக்கோயில், 787.
 விருந்தாளர், 491.
 விருந்தினன், 63
 விருப்பமில்லாதவற்றைக் கேட்கை
 யில் செவி புதைத்தல், 84.
 விருப்புநிலைத் தானம், 172.
 விருப்பம் நாணும், 681.
 விருப்பு மறைத்தடக்கல், 475.
 விரும்புவனர், 107.
 விரும்புவனன், 585, 592.
 விரும்புறு மனத்தவர், 371.
 விரை, 9, 530.
 விரைஇ, 142, 175, 257, 380,
 505, 657.
 விரைசெலவிவுளி, 914.

விரைந்து செல்லுதற்குரிய மந்தி
 விரைபரிமா, 327. [ரம், 208.
 விரைபரி மான்றேர், 179.
 விரைமலர்ப் பூங்கொடி, 645
 விரைவதின், 372.
 விரைவனர் - விரைந்து, 391, 702.
 விரைவனன், 760.
 வில் - ஒளி, 140.
 வில்லன், 209.
 வில்லாளன், 125.
 வில்லிடம் தழீஇ, 302.
 வில்லின் நாழிகை பூணுதல், 90.
 வில்லின் விலக்கல், 308.
 வில்லின் வீழ்த்த வேழம், 462.
 வில்லுடைப் பெரும்பொறி, 709.
 வில்லேப்பாடு, 286
 வில்லேருழவர், 274.
 வில்லோன், 87.
 வில்வாங்கல், 416.
 வில்விசைகேட்ட பிணை, 85.
 விலக்கரும் வேழம், 552.
 விலக்கல், 413.
 விலக்கு - ஒருவகைப்பாட்டு, 97,
 விலக்குநர், 188, 411. [416.
 விலக்கு வனர், 410.
 விலங்கல் - தடுத்தல், விளங்கல்,
 விலங்குறுத்தல், 534. [15, 212, 234.
 விலங்கு - குறுக்கு, 347.
 விலங்குநடைப் புரவி, 628.
 விலங்கும் பறவையும், 15.
 விலாவணை - அழகை, 211, 244,
 விலாவித்தன்று, 244. [433, 529.
 விலைச் சேரி, 536. [தல், 303.
 விலைப்பண்டத்தைச் சிலவிலைக்கிடு
 விலை வரம்பறியாப் பேரணி, 791.
 விலைவரம்பறியாவருவிலை நன்மணி,
 விவாகச்சடங்கு, 688-9. [634.
 விழவன், 244-5, 297, 930, 932.
 விழவு, 318, 435, 549, 580, 741,
 790, 909, 929.
 விழாக்கொண்டன்று, 106.
 விழாக்கொள்க, 751.
 விழாக்கொள் கம்பல், 112.
 விழாக்கோளாளர், 105, 112.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கககக

விழாமலி சுற்றம், 124.
 விழா வாத்திரை, 107.
 விழிகட் கூகை, 683.
 விழிப்பு - இமைப்பொழுது, 199.
 விழுக்கலம், 378.
 விழுக்குடி, 59, 560.
 விழுக்குணம், 323.
 விழுக்குரல், 305.
 விழுக்குலை வாழை, 337. [738.
 விழுச்சீர், 157, 385, 539, 577,
 விழுத்தகவு, 317, 365, 454, 567.
 விழுத்தகு பத்தினி, 439.
 விழுத்தகு மாதர், 481.
 விழுத்தகு வெண்கெில், 777.
 விழுத்தகு வெள்ளி வியன்மனை,
 விழுத்தகைத் தெய்வம், 38. [907.
 விழுத்தவம், 766.
 விழுத்தினை, 375, 671.
 விழுநகர், 216, 244-5.
 விழுநிதி, 7, 102, 120.
 விழுப்பம் - சிறப்பு, 34, 342, 444,
 490, 530, 590, 646, 909.
 விழுப்பெருங் கோயில், 915.
 விழுப்பெருஞ் செல்வம், 540.
 விழுப்பெருவிதி, 679.
 விழுப்பொருள், 19, 466, 597, 739,
 விழுமம், 221, 229. [934.
 விழுமவெந்நோய், 886.
 விழுமிய வினையாளர், 259.
 விழுமியோர் வகுத்த பால்வகை,
 விழுவினை, 521. [237.
 விழைதகு விழுச்சீர், 385.
 விழைபவை, 492.
 விழைபிடி, 906.
 விழைவன, 474.
 விழைவினை யகற்றல், 591.
 விள்ளாக்காதல், 549.
 விள்ளாப்படை, 702.
 விள்ளா விழுச்சீர், 539.
 விள்ளா விழுப்பொருள், 597.
 விள, 446.
 விளக்கம், 260, 266, 292.
 விளக்கற்றம், 518.
 விளக்கிஇ, 602.

கசுள

விளக்கிற் சுடர்மாட்டல், 367.
 விளக்கு, 373.
 விளக்குமிழும் நிலா, 387.
 விளக்குறுத்தது, 173.
 விளக்கொளி, 19, 337.
 விளங்கவை, 873.
 விளங்கறல், 598.
 விளங்கிழை, 96, 157, 341, 358,
 470, 481, 571, 573.
 விளங்குமணி, 327, 378.
 விளங்கொளி மாடம், 539.
 விளங்கொளி வீஞ்சையர், 874.
 விளங்கொளி வெள்ளி, 332.
 விளி - ஓசை, 496.
 விளிக, 305.
 விளித்தல் - பாடுதல், 13.
 விளிதல், 400, 443, 496, 501-2,
 விளிந்தனர், 323. [511, 525-6.
 விளிபயிற்றல், 248.
 விளிம்பு, 379.
 விளிவு, 544.
 விளைக பொலிக, 836.
 விளையாட்டிடம், 11.
 விளையாட்டிரணி, 105.
 விளையாட்டு, 276, 431, 481, 525.
 விளையாட்செல், 13.
 விளையாடல், 525.
 விளையுள் - விளைச்சல், 262.
 விளைவு, 313.
 விற்கிடைத் தூரம், 171.
 விற்படை, 335, 731.
 விற்பூட்டு, 845.
 விற்பொருள் நன்னூல் - தனுர்
 வற்றிற்றற்றனை, 516. [வேதம், 922.
 விறுங்கொள்ளுதல், 105.
 விறற்றொடை, 313.
 விறற்றொழில், 91, 307, 309.
 விறத்தல், 537.
 விறப்பு, 520.
 விறல், 138, 263, 317, 330, 638,
 644, 691, 930, 933.
 விறற்புகழ், 530.
 விறற் போர், 522, 541.
 வின்முகம், 308.

வினவ வேண்டா, 573.
 வினாஅய், 597, 644.
 வினாயமாத்திரை, 230. [373, 501.
 வினை - கைத்தொழில், பாவம்,
 வினைக்கும் பொருட்கும் நீத்துறை
 யுநர், 566.
 வினைகொள் விஞ்சை, 902. [541.
 வினைஞர், 330, 333, 379, 529,
 வினைத்துகளறுக்கும்வேட்கை, 405.
 வினைதீருயிர் மேலேபோதல், 117.
 வினைமாண் இனையர், 574.
 வினைமுடித்தகாலத்தில் உவத்தல்,
 வினைமுடிபாவை, 428. [205.
 வினைமேம்பட்ட வென்றி, 646.
 வினையர், 127.
 வினையாளர், 323.
 வினைவர், 113.
 வினைவலர், 175.
 வினைவழி, 525.
 வினைவீட்டிய வண்ணல், 338.
 வீ - மலர், 450.
 வீக்கம் - பெருமை, 149, 485,
 548, 630, 661, 759.
 வீக்கிய கச்சையர், 212.
 வீக்குதல், 154, 257.
 வீக்கு முதல், 279.
 வீங்கிய கொழுங்குவுள், 575.
 வீச்சு - பறவையின் ஒலி, 305.
 வீச்சுறு கவரி, 184.
 வீசல் - வழங்குதல், 371, 378.
 வீசிய வாள், 212.
 வீசுதலாற்றாமை, 566.
 வீசுவனிக்கொடி, 414.
 வீட்டருஞ் சிறப்பு, 546.
 வீட்டல் - வீழ்த்தல், 338.
 வீட்டிடம், 334.
 வீட்டுத் தோட்டத்தில் மூல்லைக்
 கொடியை வளர்த்தல், 566.
 வீடு - தேற்றாமரம், படைவீடு,
 162-3, 638.
 வீணை, 33-5, 42, 71, 84, 87, 97,
 110, 119, 141, 331, 412,
 610, 644, 764.
 வீணைக் கிமக்கி 496

வீணைக்கு மகளிரும் யானையும்
 வணங்கல், 54.
 வீணைக்கைவீணை, 433.
 வீணைக்கோல், 508.
 வீணைகைவலத்திரீஇ, 777.
 வீணைத்தண்டு, 335.
 வீணைமரத்தின் குற்றங்கள், 618.
 வீணையால் யானையை வணக்குதல்,
 வீணையை ஆராய்தல், 87. [560.
 வீணை விச்சை, 560.
 வீணை வித்தகம், 341.
 வீணை வித்தகன், 433, 524.
 வீணைவேந்தன், 746.
 வீததை கானம், 854.
 வீதல்சான்ற வெகுளி, 734.
 வீதி - செலவு, தெரு, 87, 108,
 347, 541, 744, 786. [247.
 வீதிக்குயாறு, 914; வெறிக்களம்
 வீதியிற் பூவைப் பரப்பல், 382.
 வீதியிற்போதுகளைப்பரப்பல், 347
 வீதிவட்டமொடு ஆதியகதி, 660
 வீமசேனன், 669.
 வீயா அமுதம், 536.
 வீயாச் செங்கோல், 441.
 வீயாநாற்றம், 465.
 வீரகுமரர், 107.
 வீரத்தாற் புகழுண்டாதல், 23.
 வீரத்தானை, 325.
 வீரநோக்கினர், 661.
 வீரமகளை மணத்தல், 736
 வீரர்க்குக் கூற்று, 234; சுரமீன்
 210; விண்மீன், 324.
 வீரர் கடல் நீரையும் முகத்தல், 699.
 வீரசெல்லுதலுக்குப் பறவைகள்
 செல்லுதல், 697.
 வீரர்கள் தம் தலைவரை வாழ்த்தி
 போர்புரிதல், 187, 640, 703.
 வீரர் தம் மார்பில் தைத்த வேலை
 பிடுங்கியானை மேலெறிதல், 661
 வீரர் வண்ணங்களைப் பூசிக்கொள்
 ளல், 405.
 வீரர் வேல்பிடித்து ஒடுதல், 194.
 வீரராகுவோர், 648.
 வீரருள் வீரன், 308, 314.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ககளக்

வீர வெம்மொழி, 308.
 வீரவென்றி, 691.
 வீரவேட்டுவர், 308.
 வீரவேந்தன், 323, 891.
 வீரன், 252, 298, 303, 330, 359,
 வீரியத் தறுகணர், 212. [433.
 வீரியம், 124, 200, 221, 530.
 வீரியவேந்தன் - பிரச்சோதனன்,
 வீரியன், 263, 375, 902, 934. [10.
 வீவு, 569.
 வீழ் - விழுது, 141.
 வீழ்ச்சி, 229, 248.
 வீழ்தரு கடுங்கணை, 312.
 வீழ்தரு வெந்துளி, 426.
 வீழ்தல் - விரும்பல், 248.
 வீழ்துணை, 15, 544.
 வீழ்பவை - விரும்புபவை, 454.
 வீழ் பூங்கொடி, 199.
 வீழ்வர் - விரும்புவர், 825.
 வீழ்தூறல், 247, 323, 416.
 வீழாக்காதல், 434.
 வீழா நண்பு, 624.
 வீழா விழுப்பொருள், 877.
 வீளை - சீழ்க்கை, 304, 307.
 வீற்றிடம், 361.
 வீற்றிருத்தல், 443, 501, 503, 515,
 வீற்றினி திருத்தல், 442. [741.
 வீற்று வீற்றூதல், 204.
 வீறமை வீணை, 756.
 வீறு, 297, 324, 448, 560, 651, 932.
 வேஃகு, 21, 201.
 வெஃறுணை, 101.
 வெகிர் முகம், 636.
 வெகுட்சி, 298, 519, 646. [400, 413.
 வெகுட்டல் - வெகுளச் செய்தல்,
 வெகுளி, 449.
 வெகுளித்தீ, 701.
 வெகுளியர், 212.
 வெகுளியாற்றான், 209.
 வெங்கட் செய்தொழில், 649.
 வெங்கண் இருட்டுயர், 338.
 வெங்கண் நீரது, 568.
 வெங்கண் மறவர், 462.
 வெங்கண் முரசு, 657.

வெங்கண் யானை, 740.
 வெங்கண் வேந்தன், 427, 774.
 வெங்கணை, 302, 309, 323, 630.
 வெங்கதிர், 415.
 வெங்களத்தட்ட வென்றி, 739.
 வெங்கற்சாரல், 277.
 வெங்கனல் மீயிசைவைத்த வெண்
 வெங்குரல், 705. [நெய், 570.
 வெங்கேழ்த்துகில், 370.
 வெங்கோல், 317, 512, 742.
 வெஞ்சம முருக்கல், 228.
 வெஞ்சின நெடுவேல், 419.
 வெஞ்சினவிடலை, 300, 555, 558.
 வெஞ்சின வீரன், 298, 308, 925.
 வெஞ்சின வேந்தர், 411, 556.
 வெஞ்சின வேழம், 439, 646.
 வெஞ்சுடர் - சூரியன், 495.
 வெஞ்சுடர் வீரன், 359.
 வெஞ்சுரக் கான்யாறு, 279.
 வெஞ்சுராஞ் செல்வோர், 525.
 வெஞ்செலற் பகழி, 210.
 வெஞ்சொல் வேட்டம், 416.
 வெஞ்சொற் கிளவி, 77.
 வெஞ்சொன் மாற்றம், 485, 712.
 வெட்சி, 265, 278, 446.
 வெடிபட அடுக்கல், 371.
 வெடிபடு சீற்றம், 247.
 வெண்கதிர் மதி, 547.
 வெண்கதிர் முத்தம், 461.
 வெண்காலமளி, 17, 54.
 வெண்கிழி நிமிடல், 19.
 வெண்குடை, 71, 115, 172, 215,
 259, 344, 394, 399, 516, 529,
 வெண்கொடி, 731. [547, 871.
 வெண்கோட்டுச் சீப்பு, 43.
 வெண்கோட்டு நெடுந்தூண், 45.
 வெண்கோட்டுர்தி, 117.
 வெண்கோயில், 137.
 வெண்சாந்து, 111, 343, 366, 376,
 வெண்சிறைப் புறவு, 525. [686.
 வெண்சிறைப் பெடை, 276.
 வெண்சுடர், 108, 332.
 வெண்சுதை, 9, 11, 131, 195.
 வெண்குட்டு, 129.

வெண்டாமரைப்பூ, 768.
 வெண்டாரொழுக்கு, 931.
 வெண்டி விளக்கம், 266.
 வெண்டுகில், 130, 132, 134, 144,
 154, 192, 313, 369, 375-6,
 வெண்டோடு, 111, 523. [378, 771.
 வெண்ணரைக்கூந்தல், 193.
 வெண்ணரை சூழ்ந்த தலை, 227.
 வெண்ணிலவு, 64, 437.
 வெண்ணிற நுண்டாது, 371.
 வெண்ணிற மலர், 369.
 வெண்ணிற வருவி வீழ்ச்சி, 248.
 வெண்ணுரை, 377.
 வெண்ணூற் பூந்துகில், 523.
 வெண்ணெய், 169, 329, 367.
 வெண்பாற்றவிசு, 327.
 வெண்பிறை, 503.
 வெண்பூ, 262, 277, 337, 361, 382,
 446, 465, 634.
 வெண்பூஞ்சள்ளி, 446, 465.
 வெண்பொரி, 358. [381.
 வெண்பொற் போர்வைக் குடை,
 வெண்பொன் - வெள்ளி, 381.
 வெண்மணல், 124, 142, 144, 305.
 வெண்மணல் ஞெருமரிய பந்தர், 345,
 வெண்மணலுக்குமீன், 409. [354.
 வெண்மணற் கோயில், 137.
 வெண்மணை, 31.
 வெண்மதி, 64, 302, 388, 503.
 வெண்மலர் வீழ்ச்சி, 458.
 வெண்மலை, 876.
 வெண்மாடம், 138, 171, 293.
 வெண் மீன், 324, 360.
 வெண்முக நிலாவொளி, 606.
 வெண்முகில், 240, 394, 554, 876.
 வெண்முகை, 105.
 வெதிர், 134, 268, 902.
 வெதிரம், 265.
 வெதிரிலை வீழ்ச்சிவிமானம்இறங்கு
 வெந்தழற்புண், 572. [தற்கு, 902.
 வெந்திறல், 481, 542, 630.
 வெந்திறல் மிலைச்சர், 410.
 வெந்திறல் வீரன், 433, 577.
 வெந்திறல் வேட்டுவர், 321.

வெந்திறல் வேந்தன், 93, 130,
 360, 418, 454, 644.
 வெந்தீ, 520.
 வெந்துயர், 20, 338, 400.
 வெந்துளி, 426.
 வெந்தொழிற் காமவேட்கை, 557.
 வெந்நிலம், 317.
 வெந்நோய், 301, 512, 574.
 வெப்பம், 248, 275.
 வெப்பமன்னர், 664.
 வெம்படை, 298, 319, 351, 661.
 வெம்பதூறல், 738.
 வெம்பரல், 290, 881. [474, 700, 702.
 வெம்பணி, 22, 147, 223, 430,
 வெம்பிய வெகுட்சி, 519.
 வெம்பெருந் துயரம், 217.
 வெம்போர் நிகழ்ச்சி, 648.
 வெம்போர் வேந்து, 240.
 வெம்முரண் வென்றி, 170, 234,
 593, 637, 653, 659, 662.
 வெம்முறு படிவம், 216.
 வெம்மை, 173, 186, 331, 390,
 425, 505.
 வெம்மொழி, 308.
 வெய்துபட வுயிர்த்தல், 156.
 வெய்துயிர்த்தல், 21, 61, 220, 310,
 491, 506, 561, 933.
 வெய்துறல், 229, 280.
 வெய்யவன் - சூரியன், 407.
 வெய்யோன் - சூரியன், விரும்பத்
 தக்க புதல்வன், 25, 338, 378,
 382, 875, 904.
 வெயில்கண்போழாப்பொதும்பு, 13.
 வெயில்கெழு வெள்ளிடை, 506.
 வெயில்புரை யொள்வாள், 640.
 வெயிலழல் கவியாத குடை, 172.
 வெரீஇ, 68, 141, 195, 294, 300,
 417, 529, 705, 778, 874.
 வெரீஇய, 85, 253, 684.
 வெருப்பறை, 706.
 வெருவரத்தாக்கல், 247, 307.
 வெருவுதன்மைய, 483.
 வெருவுறு பிணை, 416, 706.
 வெருவுறு மஞ்ஞை, 223.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ககஎங

வெருள், 266.
 வெருளல், 209.
 வெருளிப் பிணை, 466.
 வெருஉப்பிணை, 85.
 வெல்கொடி, 548.
 வெல்படை, 97.
 வெல்பொறி யோலை, 737.
 வெல்போர், 101, 175, 189, 245, 311, 400, 629.
 வெல்லினுந் தோற்பினும் விதி, 36.
 வெவ்வழல், 310, 452, 481.
 வெவ்வழி நிலம், 286.
 வெவ்வினையாளர், 259, 316.
 வெள்கல், 352.
 வெள்வளை, 38, 46, 87, 115, 137.
 வெள்வேல் விடலை, 571.
 வெள்ளத்தானை, 828, 876.
 வெள்ளாரம், 495.
 வெள்ளி - வெண்மை, 116, 138, 264, 332, 361, 380, 384, 472, 789.
 வெள்ளிடை, 275, 305, 311, 506.
 வெள்ளிதழ் நறுமலர், 458. [361.
 வெள்ளிதின் - வெளுப்பாக, 223.
 வெள்ளிப் பூந்தார், 151.
 வெள்ளிப்போர்வை, 327.
 வெள்ளிப்போழ், 224.
 வெள்ளிமணை, 175.
 வெள்ளி முளைத்தல், 286.
 வெள்ளியகல், 356.
 வெள்ளியம் பலகை, 346.
 வெள்ளியம் பெருமலை, 539, 770, 874, 894, 912.
 வெள்ளியும் பவழமும், 175.
 வெள்ளில், 305.
 வெள்ளிவள்ளம், 138.
 வெள்ளி விமானம், 932.
 வெள்ளி விளக்கம், 292.
 வெள்ளி விளக்கு, 264.
 வெள்ளி வெண்டிளர், 134.
 வெள்ளிவெண் மாடம், 293.
 வெள்ளிவேயுள், 346.
 வெள்ளாறி, 79.
 வெள்ளேடு, 7.

வெள்ளேறு, 768, 873.
 வெள்ளை - அறிவின்மை, 310.
 வெள்ளைச் சாந்து, 575.
 வெள்ளை நோக்கம், 470.
 வெள்ளைமை, 499.
 வெள்ளை வேட்டுவீர், 310.
 வெளிப்படப் பயிற்றல், 64.
 வெளிப்படிஇய, 96.
 வெளின்முருக்கும் யானை, 112.
 வெற்பின் விளைகுரலேனல், 745.
 வெற்றம் - வெற்றி, 375, 390, 401, 596, 687, 736, 786.
 வெற்றித்தானை, 510.
 வெற்றிவேல், 327.
 வெறிக்களங்கடுத்த வீதி, 347.
 வெறிகமழ் கூலம், 19.
 வெறிகோள் பண்ணல், 10.
 வெறிது சேறல், 530.
 வெறுக்கை, 52, 123, 227, 261, 371, 393, 566, 595-6.
 வெறுத்த வேட்கை, 363.
 வெறுநிலம், 458.
 வெறுமை - அறியாமை, 92.
 வெறுவது விடாஅ உரத்தகையா
 வெண்வேல், 173, 793. [ளர், 567.
 வெண்வேல் வேந்தன், 403.
 வென்ற கொற்றம், 399.
 வென்றடு குருசில், 589.
 வென்றடு சிறப்பு, 524.
 வென்றடு தானை, 899.
 வென்றி, 101, 170, 210, 213, 222, 259, 317, 324, 379, 381, 400, 437, 515, 531, 540, 592-3, 597, 643-4.
 வென்றி வியனகர், 400.
 வென்றி வேந்தன், 646.
 வென்றெறி முரசு, 736.
 வேளண்ம் - விரும்பும், 76.
 வேகத்தால் வழியிலுள்ளன சுழலல்
 போலத் தோன்றல், 251.
 வேகத்தானை, 397, 504, 925.
 வேகத்துக்கு அம்பு, 431.
 வேகந்தணியாச் சினவேல், 419.
 வேகநம்பி, 431.

வேகநோக்கம், 175.
 வேகப்புள் - கருடன், 199, 213.
 வேகம் - கோபம், 156, 321, 547.
 வேகமன்னர், 649. [வெள்ளம், 212.
 வேகமாகச் செல்லும் வீரருக்கு
 வேகயானை, 226, 552.
 வேக உள்ளம், 351.
 வேக ஆடல், 157.
 வேக வெவ்வழல், 213, 452, 504.
 வேக வெள்ளேல், 663.
 வேக வேந்தன், 228.
 வேகுறு துயரம், 486.
 வேறுகை, 13, 27, 213, 265, 446,
 450-51, 512.
 வேசாலி : தருசகனுடைய பகை
 யாசருள் ஒருவன், 630, 640, 710.
 வேட்கை, 62, 64, 79, 100, 221,
 392, 474, 488, 529, 643, 934.
 வேட்கைப் பெருக்கத்துக்கு விசு
 வேட்கைமரம், 801. [ம்பு, 387.
 வேட்கையன், 184, 387.
 வேட்கையின் வீழ்தல், 485.
 வேட்கையும் விழைவும், 743.
 வேட்கை யோட்டல், 578.
 வேட்டச் செந்நாய், 278.
 வேட்டது, 242, 522.
 வேட்டது பகர்தல், 42.
 வேட்டது பெருக்கல், 66.
 வேட்டம் - விருப்பம், வேட்டை,
 278, 299, 410, 416, 430, 484,
 வேட்டல், 353. [881.
 வேட்ட விருப்பு, 393.
 வேட்டவை, 440.
 வேட்டனன் விரும்பி, 680.
 வேட்டிடைப்பாய்தல், 117.
 வேட்டுவத்தலைவர், 188.
 வேட்டுவ மகளிர் அசோகந்தழை
 யை யுடுத்தல், 303.
 வேட்டுவ முதுமகன், 305.
 வேட்டுவர், 288, 307-8, 310-12,
 317, 320-22, 418, 425, 485.
 வேட்டுவன், 85, 314.
 வேட்டுவினைக் கடுந்தொழில், 304.
 வேட்டுவீர், 310.

வேட்டுழி வேட்கை யோட்டல்,
 வேட்டோன், 514. [578.
 வேட்போர், 111.
 வேடம், 207, 528.
 வேடர், 303, 328.
 வேண்டக மருங்கு, 383.
 வேண்டற்பால வெறுக்கை, 918.
 வேண்டா, 564, 648, 651, 701,
 711, 901.
 வேண்டிடம், 238, 383, 385, 474,
 வேண்டிய அளவு, 512. [542.
 வேண்டிய செய்தல், 440-41.
 வேண்டியது பெறுதல் உரத்தகை
 யாளர், 650.
 வேண்டியது முடிக்கும் காலம், 58.
 வேண்டியது முடிக்கும் தானை, 628.
 வேண்டுவ கொடுத்தல், 564.
 வேண்டுவயின், 512.
 வேண்டுவ வீசல், 388.
 வேண்டுவ வரையா மூங்கைகள்,
 வேண்டுவ வேண்டல், 491. [405.
 வேண்டுகு குறை, 490.
 வேண்டேமெனினும் வீசல், 601.
 வேணவாமுடித்தல், 899.
 வேணு, 10.
 வேதஇன்னிசை - சாமகீதம், 96.
 வேதம், 522, 917.
 வேதமுதல்வன் விளம்பிய நூல்,
 வேத விழுப்பொருள், 615. [413.
 வேதனை, 188.
 வேதாசிரியர், 81.
 வேதி, 45.
 வேதிகை, 73, 142, 194, 836.
 வேதியர், 346, 564.
 வேந்தருள் வேந்தன், 640.
 வேந்தரை வெஞ்சொல் லுரைத்
 தோரை அஞ்சுகவென்னும் தொ
 ன்மொழி, 712.
 வேந்தற்கோடல், 187.
 வேந்தன் காதலர், 168.
 வேந்தன் கோயில், 195.
 வேந்தன் பெருங்கணி, 687.
 வேந்தன் மகளே, 172, 504.
 வேந்தன் மடமகள், 175.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கக௭௫

வேந்தன் வென்றி யேத்தல், 210.
 வேந்திடையிட்ட வெஞ்சொல், 48.
 வேந்துபடக் கடத்தல், 517. [113.
 வேந்து பிழைத்தகன்ற வினைவர்,
 வேந்துபிழைத் தொழுகல், 540.
 வேம்பின் சினையிற் கண்ணைப் பெ
 யர்த்து வைத்து வழிபடல், 273.
 வேம்பினூட்டு மருந்து, 443.
 வேம்பு மனத்தடக்கல், 148.
 வேமானியர் மகள், 551.
 வேய் - பெருமூங்கில், 165, 220,
 226, 252, 328, 446, 452, 880.
 வேய்படு முத்து, 375.
 வேய்விண்டுதிர்த்த முத்தம், 277.
 வேய்வேறு வெதிர் வேறு, 265,
 268.
 வேயுட்பிறந்த வாய்க்திர் முத்தம்,
 வேயுடைத்த முத்தம், 461. [268.
 வேயுயர் பிறங்கல், 198.
 வேயுள் - வேய்ந்த இடம், 196,
 346, 378, 384, 498, 548.
 வேர்முதலாசல் வேம்பு, 273.
 வேர்வு - சினம், 450.
 வேரறத் துணித்தல், 436.
 வேரி, 264, 350.
 வேல், 88, 214.
 வேல்கெழு முற்றம், 83.
 வேல்பல படை, 652.
 வேல்வருந்தானை நால்வர், 691.
 வேல்வலத்துயரிய இளையவன், 379.
 வேல்வலம் பொலிதல், 343.
 வேல்வலினையர், 662.
 வேல்வேந்திருந்த அவையம், 94.
 வேலி, 266, 530.
 வேலியலாளர், 323.
 வேலினையர், 19.
 வேலிற் போழ்தல், 568.
 வேலுங்கணையும், 212.
 வேலும் வானும் கோலும், 373.
 வேலெறிந்தன்ன வெம்மை, 765.
 வேலைப்புண்ணிலிட்டதுபோல், 20.
 வேலையெல்லை, 557.
 வேவு, 492, 518.
 வேழக்குழவி, 132.

வேழசசங்கம், 18.
 வேழத்தடக்கை, 660.
 வேழத்தாழ்கைக்காழ், 176.
 வேழத்தின் சீலச்சிறப்பு, 114.
 வேழத்தின் மருப்புக்கை, 367.
 வேழத்துப் பகடு, 208.
 வேழத்தை யாழால் விலக்கல், 24.
 வேழப் பிறவு, 889.
 வேழம், 234, 319, 321, 327,
 343-4, 351, 448, 661, 703.
 வேழம்பண்ணல், 114, 914.
 வேழம் பணிசெயல், 519.
 வேழம் பிணிக்கும் பாகர், 519.
 வேழம் மலையெனக் கவிழ, 640.
 வேழம் வணக்கும் விசை, 443.
 வேழ வெகுளி நீக்கல், 439.
 வேழ வேட்டம், 4, 299, 430.
 வேள் - காமன், முருகன், 173, 911.
 வேள்வி, 97, 293, 536, 565.
 வேள்விக்குரிய கருவி, 466, 615,
 வேள்விச்சமிதை, 346. [685.
 வேள்விச்சேதான், 366.
 வேள்விமுற்றிய அந்தணாளர், 293.
 வேற்கடை, 22, 187.
 வேற்பெருங்கடை, 82.
 வேற்றடக்கை, 390.
 வேற்றவர், 245.
 வேற்றவன், 281, 302.
 வேற்றான், 653.
 வேற்றிறலாளர், 171.
 வேற்றுநர், 522.
 வேற்றுநாடு, 592, 712.
 வேற்றுமையின்மை, 556.
 வேற்றூரி, 360.
 வேற்று வேந்தர், 193.
 வேறென அருளிய வேட்கை, 237.
 வேற்றொழில், 385.
 வேற்றோன், 405, 591, 756.
 வேறல், 414.
 வேறுக்கேட்டல், 651.
 வேறிடை - தனித்த இடம், 563.
 வேறிரிவகை, 90.
 வேறு தெரிந்தமைத்தல், 917.
 வேறுபடப் பார்ப்பல், 657.

ககௌ

பெருங்கதை.

வேறுபடு திரு, 157.
 வேறுபடு வனப்பு, 506, 573, 825.
 வேறுவேறு, 460.
 வேறெனக் கருதுதல், 646.
 வேன்முற்றம், 141.
 வேனல் - வெம்மை, 310.
 வேனற் பேரழல், 310.
 வேனில், 261, 290, 301, 416.
 வைக்கப்பெற்றீர், 603.
 வைகல், 47, 433, 475, 572, 625,
 வைகறை, 513, 610, 769. [745.
 வைகிய நாலு, 572.
 வைகியது, 20.
 வைகிருள், 61.
 வைகு புலர்விடியல், 317.
 வைத்தனன் போற்காட்டல், 597.
 வைத்துழி, 596.
 வைது விலக்கல், 140.
 வைந்துதி, 386.
 வைந்துனக் குத்தம், 493.
 வைம்மருப்பு, 550.
 வையக் கஞ்சிகை, 580.
 வையகத்தியங்கும் வெய்யவன், 407.
 வையகத்துயர்ந்தோர், 483.
 வையகமறியக் கையகம் புகல், 71.
 வையகமுவப்ப மழைபெய்தல், 260.
 வையகவரைப்பு, 123, 218.

வையக விழவு, 685.
 வையத் தலைவன், 904.
 வையந்தருஉம் வயவர், 166.
 வையநிரை, 109.
 வையப் பரத்தை, 146.
 வையம் - தேர், பூமி, வண்டி, வாக
 னம், விமானம், 10, 58, 60, 64,
 66, 106, 115, 119-20, 122,
 171, 189, 204, 250, 299, 319,
 326, 334, 447, 549-50, 552-3,
 559, 561, 568, 573-4, 904.
 வையமனத்தி னெய்ப்ப, 407.
 வைய வலவன், 554.
 வையவாயிற் கஞ்சிகை, 554.
 வையாககிரம் : உதயணன் யூகிக்குக்
 கொடுத்த தேர், 814.
 வையெயிற் றின்னகை, 162.
 வையெயிற்றுத் துவர்வாய், 293.
 வைரம் முதலியவற்றை கட்டிலிற்
 பரப்பல், 361.
 வைவாள், 571.
 வைவேல், 158.
 வேளவியது, 488.
 வேளவுதல், 307, 518.
 ஸ்வர்ணபிஷேகம், 129.
 கடிவரஞ்செய்யும் முறை, 369.
 கடிப்பிரா நதி, 168, 203.

41.100+044/கி 133.

